2

JACOBI PHILIPPI D'ORVILLE

ANIMADVERSIONES

IN

CHARITONEM APHRODISIENSEM.

TOMUS I.

JACOBI PHILIPPI D'ORVILLE

ANIMADVERSIONES

IN

CHARITONIS APHRODISIENSIS

DE

CHAEREA & CALLIRRHOE

NARRATIONUM AMATORIARUM

LIBROS VIII.

AMSTELODAMI,

Apud PETRUM MORTIER.

MDCCL.

JACOBI PHILIPPI D'ORVILLE
ANIMADVERSIONES
IN
CHARITONIS APHRODISIENSIS
LIBRUM PRIMUM.

LIBRI PRIMI CAPUT PRIMUM.

P. 1. Vs. 1. Χαρίτων] Apud *Graecos* nomen usitatissimum. Notissimus *Chariton Agragantinus*, amicus ille *Menalippi*, de quo apud *Athenaeum* L. XIII. C. VIII. p. 602.

Θείας ἀγητῆρες ἐφαμερίοις φιλότατος
Εὐδαίμων Χαρίτων καὶ Μενάλιππος ἔφυ.

Inter *Romanos* haud minus frequens cognomen fuit *Charito*. *Th. Reinesius* in *Eponymologico* circiter triginta recenset: quibus totidem ex iisdem fontibus & aliunde facile adjici possent. unicum in lucem protraham *ex Antiquo Lapide* apud me.

D. M
A. SEPTICIUS. HERMOGENES
HOSTILIAE. SECUNDAE. LO
CUM. TERRAE. INTRANTIBUS
PARTE. LAEVA. L. P. III. L. P. VII
DONAVIT. CUI. ITUM. AMBITUM
DEDIT. TUNC. HOSTILIA
SECUNDA. HOSTILIAE. CHA
RITENI. FILIAE. SUAE. FECIT
ET. SIBI. ET. HOSTILIO. CHARI
TONI. ET. LIBERTIS. SUIS. POST. EOR

Apud neminem vero veterum Nostri *Charitonis* mentio exstat, licet alii scriptis quidem clari memorentur *Charitones*. *Cl. Galeno* T. II. p 451. περὶ Ἀντιδότων, tangitur *Chariton* quidam, cui cognomen fuit ὀχλαγωγός. *Bern.* vero *Montefalconius* in *Bibliotheca MSStorum* T. II. p 735. testatur in *Parisiensi Bibliotheca* inveniri *Charitonis Medici* commentationem *de Throchiscis & aliis*. cujus jam meminit *Conr. Gesnerus*. Idem certe cum eo, quo usus est *Cl. Salmasius* in multis *Plinianarum Exercitationum* locis, & *Du Cangius* in *Lexico Graecitatis mediae*. Inter *Ecclesiasticos* etiam hu-

jus nominis occurrunt Scriptores. Sed nullus inter hos est, ad quem ulla probabilitate hoc opus referri queat.

P. 1. Vs. 1. Ἀφροδισιεύς] *Aphrodisiades* urbes plurimae a *Steph. Byzant.* & aliis commemorantur. Inter ipsas vero celebritate praeminet *Aphrodisias* in confiniis *Lydiae & Cariae*, & hujus aliquando regionis metropolis habita: antea Μεγάλη πόλις, Νινόη & Λελέγων πόλις dicta.

Non pauci numi *Aphrodisiados* exhibentur a *Nic. Fr. Haimo* in *Thes. Britann.* T. II. p. 93. quos merito ad unam eandemque urbem ex typorum similitudine refert. verum non definit ad quam *Aphrodisiadum* spectasse censuerit.

Joann. Valens plurima numismata recenset sub Imperatoribus percussa ab *Aphrodisiensibus*. p. 194. *Graec. Imperator.* quos refert ad *Cariae* urbem: & merito. licet autem numi ab *Haimo* exhibiti ante *Caesarum* tempora signati sint, tamen & hos ad *Caricum* oppidum retulerim. in utrisque obtinet orthographia Ἀφροδισιέων. in uno quoque exhibetur fluvius Κόρσιμος, quem probabili conjectura *Cl. P. Wesselingius* putat eundem cum *Cariae* fluvio *Orsino*, in vicinia *Maeandri*, a *Plinio H. N.* L. v. C. XXXIX. commemorato. vid. Virum doctiss. ad *Antonini Itiner.* p. 333.

Imperatorii autem *numi* sine ullo dubio ad hanc *Cariae* urbem referendi: cum *Aphrodisienses* hi jam ab *J. Caesaris*, *M. Antonii* & *Augusti* temporibus, horum & P. R. gratia floruerint, libertatemque servaverint. unde *Plinio Aphrodisienses liberi* dicuntur. quem favorem in moneta testati fuerunt usque ad *Valentinianum Seniorem*, in cujus honorem numisma ab *Aphrodisiensibus* percussum habet *J. Valens* p. 176.

Et insigne hujus rei testimonium exhibet *Aphrodisiense* illud monumentum ab *Edmundo Chishullo* publicatum in *Antiquit. Asiaticis.* p. 150. ex quo loco civitatis hujus fata magnam partem cognoscere licet. in aliis etiam lapidibus *Aphrodisiados* mentio fit: quos omnes quoque non dubitarim *Caricae* urbi contribuere. ut in *Cl. L. Ant. Muratorii Thes.* p. MXXVII. 2. ΑΡΙΣΤΕΑΣ ΚΑΙ ΠΑΠΙΑΣ ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΕΙΣ. & MXXVII. I. corruptissime in *Grutero* DCCCLXX. I.

ΘΚ
ΕΥΔΑΜΟΣ
ΚΑΣΤΟΡΟΣ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΕΥΣ.

Nec dubium quin ad hanc spectet Inscriptio ab eodem p. CLIII. corrupte & mutilate ex *Donii Cl.* IV. 13. repetita: licet in ea non ἀφροδεισιεύς sed ἀφροδισιεύς exstitisse videatur. quod eodem redit.

ΦΛ. ΖΗΝΩΝ. ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ
ΚΑΙ. ΔΙΑΣΗΜΟΣ. ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΥΣ
ΕΠΟΙΕΙ

ubi

ubi is fuisse *eques* διάσημος indicatur: non aliquod munus praeter ἀρχιερωσύνην gessisse, ut putat Cl. V. qui meliora edoceri potuisset a *Th. Reinesio* Cl. VI. XXVIII. & *H. Valesio* ad *Eusebii Eccl. Histor.* L. IX. 9. & *Ammian. Marcell.* XXI. 16. vide *Inscriptionem* exhibitam ab *Cyriaco Anconitano*, p. X. ab *Apiano* p. CCCCXCIX. a *Grutero* CCCCLXIV. 7. in *Monumentis Kempianis* p. 44. & denique bis repetitam a *Muratorio* p. DLX. I. & DLXVII. I. ita in alio monumento κῦρος ἀπολλωνίυ, ἀρχιατρὸς ἄριστος, πολίτης ἐπίσημος, aliquanto minus digno titulo, celebratur in *Sponii Misc. Erud. Antiq.* p. 142. & aliis locis, ubi melius versum & explicatum inveneris quam ap. *Murat.* DL. I.

Denique ap. eundem *Murat.* occurrit p. MXXVI. 5. 'Ασίηθεν 'Αφροδισιάς. *Asiatica Aphrodisias.* ubi Viro erudito videtur tangi *Aphrodisias* in *Cilicia.* & sane *Asiae* est haec regio. sed ipse malim intelligere *Cariae* civitatem, & accipere 'Ασίηθεν ex *minore Asia*, ex oppositione *Europaeae* sive *Thracicae Aphrodisiados. Eunapius.* p. 133. Ὅσα τε ὑπὲρ Λυδίαν, διὰ τῆς καλυμβώνης νῦν 'Ασίας, ἐπὶ Καρίαν καὶ Λυκίαν τείνοντα. quas duas urbes imprudenter confundit *Fr. Orlendus*, in *Orbe Sacr.* & *Prof.* T. I. p. 143.

Celebritas igitur hujus *Aphrodisiados*, prae ceteris cognominibus, ipsi praerogativam aliquam conciliat in vindicando, ceu cive, hoc *Charitone.*

Sed & vero similius id fit, quandoquidem constet, hanc *Caricam* urbem egregie literarum omne genus studiis floruisse. plurima namque *Aphrodisienses* scriptis noti commemorantur: inter quos sine controversia *Cariae* haec urbs plerosque sibi adseruerit. ex. gr. *Suidae* recensitus 'Απολλώνιος 'Αφροδισιεὺς, 'Αρχιερεὺς καὶ ἱστορικός. γέγραφε Καρικά. περὶ Τράλλεων. περὶ 'Ορφέως καὶ τῶν τελετῶν αὐτῦ. cur enim *Carem* non adseveremus fuisse, qui de *Caricis*, patriae suae, rebus scripserit: qui de *Trallibus*, contermina urbe, memoriae prodiderit: qui sit *Archiereus*, quemadmodum ille *Flavius Zeno*, *Aphrodisiensis*, & vero similiter *Sacerdotium Veneris* hoc gesserit, in urbe *Veneris* cultu famosa, quae inde & *Veneris civitas Corn. Tacito* dicitur L. III. *Annal.* 61. & 'Αφροδίτης πόλις apud alios & *Suidam* in 'Ασκληπιόδοτος. nam illa urbs se *Veneris* sanctitate templi non minus jactabat, quam *Ephesus* sua se *Diana*, vel *Eryx* sua se *Venere* efferebat, ut ipsi *Aphrodisienses* in monumento *Chisbulliano* gloriantur. unde haec ἀρχιερωσύνη vero similiter fuerit *Veneris.* nam mares sacerdotes habuisse constat. vid. *Murator.* CLVII. 4. & iterum CLX. 5. Ut adeo *Zenonem & Apollonium* hoc apice insignes fuisse ambos sit probabile.

Alexander autem ille *Aphrodisiensis* patriam hanc celebratissimam reddit plurimis, ex parte etiamnum exstantibus, libris. Nec multum ambigendum de *Adrasto Aphrodisiensi*, *medico*, vel de *Xenocrate Aphrodisiensi*, nec de *Eustephio*, *Rhetore Aphrodisiensi*. de quibus praeclarum *J. Alb. Fabricii* opus de *Scriptoribus Graecis* consuli potest.

Denique & inde ſuſpicari fas eſt potiſſime in cenſum venire hanc *Aphrodiſiadem*, quod auctor partem dramatis hujus collocarit *Mileti* & *Prienae*, non ita remotis *Aphrodiſiade* civitatibus. quamvis hoc argumentum, ſi ceteris ſegregetur, per ſe parum vel nihil profitear eſſe valiturum.

Quod vero *Cares* deſpectiores, nihil Noſtrum depreſſerit. *Herodotus Halicarnaſſo* oriundus & tot alia ingenia: item *Artemiſia* & ejus in maritum *Mauſolum* magnifica pietas ſatis a contemtu vindicant hanc regionem. unde merito *Manilius* L. IV. 466.

Arcas & antiquus, celebrataque Caria fama.

Carem igitur ex *Aphrodiſiade* oriundum credamus *Charitonem*, dum certiora edoceamur.

More autem maximorum hiſtoricorum, *Herodoti*, *Thucydidis*, & aliorum in ipſa operis fronte ſuum & patriae nomen conſpici voluit. de quo inſtituto in hujus commentationis calce quaedam dicenda erunt. Interea conſuli poſſunt *St. Berglerus* in *Actis Lipſ. Anni* MDCCXVI. p. 301. & *D. Heinſius* ad *Theocriti Idyll. primum.* [ſic decem *Codd.* meliores exhibent.]

Θύρσις ὅδ' ὡξ Αἴτνας ϰ̀ Θύρσιδος ἄδ' ἁ φωνά.

Nomen autem patris omiſit, ſive exemplo eorundem hiſtoricorum. quippe *Herodotus* nusquam meminit: *Thucydides* non niſi obiter libro *Hiſtoriae* quarto: ſive quod claritatem inde reportare ullam nequiret.

P. 1. Vs 1. Ἀθηναγόρου ῥήτορος ὑπογραφεύς] *Athenagorae* plurimi ab eloquentia celebrantur. Verum nec ille diſertiſſimus pro *Chriſtianis* legatus *Athenagoras* in cenſum venire poteſt: nec alii qui intra ſeculum quartum floruerunt. nam auctor noſter vix ante initia ſeculi quinti ſcripſerit, uti ex variis argumentis, hic illic emerſuris, patebit.

At in *Anthologiae Libro* II. C. XLVI. *Ep.* 8. p. 170. occurrit *Athenagoras* & quidem *Rhetor*: perſtrictus ab *Ammiano* [non *Abbiano* fide *Cod. Palatini*] ut in arte ſua parum commendabilis. novimus autem hunc *Ammianum* circa finem quarti ſeculi aetatem egiſſe. *Epigramma* tale eſt.

Ἀρκαδικὸν πῖλον κατ' ἐνύπνιον Ἀρκάδι δῶρον
Ἑρμείῃ ῥήτωρ θῆκεν Ἀθηναγόρας.
Εἰ μὲν ϰ̀ ῥήτωρ κατ' ἐνύπνιον, ὅσσομεν Ἑρμῆ.
Εἰ δ' ὕπαρ, ἀρκείτω, Θῆκεν Ἀθηναγόρας.

Quod ſic vertit *Hugo Grotius*:

Arcadi Mercurio petaſum dedit Arcada munus,
Vovit ut in ſomnis rhetor Athenagoras.
Si ſic; in ſomnis Rhetor. mittamus ad aedem.
Sin aliter. ſatis eſt, Vovit Athenagoras.

Nem-

Nempe *Athenogoras* hic *somno monitus. ex visu. ex jussu. ex imperio.* ἐξ ἐνυπνίου. κατὰ κέλευσιν. ἐξ ἐγκελεύσεως, *Mercurio*, eloquentiae deo, consecrarat pileum; *Mercurii* solitum capitis tegumentum. titulus fuerit: Τὸν πῖλον τῷ Ἑρμῇ ἀνέθηκεν Ἀθηναγόρας ὁ ῥήτωρ ἐξ ἐνυπνίου. scilicet rhetores & sophistae, vanissimum genus, adparitiones tales solebant fingere, & earum occasione declamare in laudem dei hujus vel illius, & hoc vel illud dedicare, non sine sui jactatione. *Aristidis* non una hujus generis extat oratio. *Ammianus* ideo hoc epigrammate in hunc *Athenagoram* lusit. Poterit igitur hujus *Athenagorae Rhetoris* fuisse *Amanuensis* noster *Chariton*. certe aetates hoc non plane prohiberent. Objecerit tamen aliquis, non vero simile esse, ut *Charito* cognosci voluerit ab patronatu, ut ita dicam, tam mali & ignobilis declamatoris. At suffecerit ponere, hanc *Ammiani* censuram ex odio natam, & proinde iniquam esse. quin satis clarum fuisse *Rhetorem* hunc *Athenagoram* patet ex dedicatione pilei, quam post successum in eloquentia & ex arte partam gloriam fecisse probabile sit: uti mortales demum re bene gesta vota diis solvere consueverunt.

P. I. Vs. I. Ὑπογραφεύς] *Glossae.* ὑπογραφεῖς *Amanuenses.* Rhetores & Oratores habebant suos *Amanuenses.* sic *Romae* orationum erant *exceptores.* quos hoc nomine complecti licet. vide *Asconium Pedianum* ad initium *Milonianae. Firmicus Maternus* L. III. VI. 7. *scribae vel exceptores.* L. III. XII. 17. *scribae regis aut senatus aut exceptores principum.* L. IV. VII. 13. *personalium caussarum exceptores. Eunap.* p. 138. ἀξιῶ δοθῆναί μοι τοὺς ταχέως γράφοντας. οἱ καθ' ἡμέραν πρὸ τὴν τῆς Θέμιδος γλῶσσαν ἀποσημαίνοντα. & eosdem fuisse satis colligitur eo, quod quos *Justinus Martyr* in *Paraen.* C. XXXVII. p. 34. ὑπογραφεῖς *Sibyllae Cumanae* vocat: qui carmina a *Sibylla* effusa excipiebant, eosdem *Hesychius Milesius de Erud. claris viris*, in Σίβυλλα, Ταχυγράφους perhibeat. *Suidas.* ὑπογραφεῖς. οἱ λεγόμενοι Ῥωμαϊστὶ Νοτάριοι.

Sed ὑπογραφεῖς omnes *a manu, ab epistolis, bibliothecis, a studiis* dici possunt. qualis ille *Tiro Ciceroni* fuit. plerumque servilis, aut libertinae conditionis homines. sed & ingenui & clari inter hos apud gentes exteras. sic *Nicolaus* ille *Damascenus*, at quantus vir, *Constantino Porphyrogennetae. Them.* I. III. p. 20. adpellatur ὑπογραφεὺς Ἡρώδου τοῦ βασιλέως. quem scimus orationes scripsisse & habuisse & legationes obiisse pro isto *Judaeorum* rege. quemadmodum quaestores & alii pro Imperatoribus orationes scribebant & saepe habere consueverant. In *Atheniensi* foro ὑπογραφεῖς jam olim notos ostendit *Aristophanis* Versus in *Eq.* 1253. Ὅπως γένωμαί σοι φανὸς ὑπογραφεὺς δικῶν. sed qui plane alius generis. nec quidquam huc facit ὑπογραφεὺς *Du Cangio* animadversus in *Lexico Med Gr. T.* II. p. 1644.

Chariton igitur *Aphrodisiensis*, *Rhetori Athenagorae* a manu, & adeo a cultu eloquentiae non plane alienus, hujus facultatis specimen edere voluisse possit videri, in *Amatoriis* hisce de *Chaerea* & *Callirrhoe Narrationibus.*

Verum enim vero diffiteri nolim me aliquando plane alia de toto hoc, quod de se facit Noster, indicio statuisse. credere vix enim poteram *Charitonem* in operis limine auctoritatem aliquam voluisse vindicare a titulo *Amanuensis Rhetoris:* munere certe ipsius aetate vilissimo. nam quo loco notarii & scribae Romae fuerint, in vulgus notum. nempe puplici servi erant & vocabantur. *Athenis* ὑπογραφεῖς, ἀντιγραφεῖς, quin ipsi τῆς βουλῆς & τοῦ δήμου γραμματεῖς saepe servilis vel libertinae sortis, vel saltem non καθαρῶς ἐλεύθεροι. unde & illi δημόσιοι, nempe οἰκέται. qua de re consulatur *Andr. Bosius* ad *Corn. Nepotis Eumen.* C. VIII. *Cl. P. Wesselingius* ad *Petiti* L. L. A. d. 342. Qua igitur dignitate praeditus potuit fuisse *rhetoris servus* a manu?

Si scriptores ultra nomen, patrem, gentem, patriam de sese quid in operum ingressu prodant, id ad laudem vel saltem auctoritatem facere adsolet. Ita adjiciunt titulum Ἱερέως. Ῥήτορος. Φιλοσόφου. Μαθηματικοῦ. Ἀρχιάτρου. Σχολαστικοῦ, & quae hujus generis plura. Quid igitur! suspicarer & hunc titulum plane aliud significare, & ceteras adpellationes, Χαρίτων. Ἀφροδισιεύς. Ἀθηναγόρας. Ῥήτωρ. esse consictas, & ad argumentum & scriptionis genus accommodatas. Exempla hujus rei non desunt.

Chariton in toto suo opere ita versatur, ut fide historica omnia narrare velit videri. inde nihil comminiscitur, quod non quotidie fieri solet. nullas narrationes mirabiles magis quam credibiles inserit: multum diversus eo in genere ab *Eustathio*, *Achille Tatio* & ipso *Heliodoro*, qui saepe incredibilia suis fabulis intexuerunt.

Inde argumentum & personas quoque ex vera historia repetivit: quin & in temporum seriem non peccavit. *Hermocrates* & *Artaxerxes* eadem aetate vixerunt. *Hermocrates* re vera *Syracusis* praeturam gessit, & victoriae de *Atheniensium* classe praecipuus exstitit auctor. *Hermocrati* fuit filia. *Artaxerxi* fuit uxor *Statira*: quamvis duos cognomines reges confuderit. Quando res *Persicas* attingit, apta personis indit nomina, *Rhodogunae*, *Zopyri*, *Mithridatis*. In *Graecis* idem observat. ex historia repetivit convenientes personas, nomina ipsis functionibus & officiis & vitae instituto accommodata imponens. exemplis constiterit elegantem valde fuisse circa compellationes nostrum Charitonem.

Libro *quarto* inducit *Strategum Prienae*, & vocat *Bianta*. at quis ignorat e *Sapientibus* septem unum *Biantem Prienensem*? Libro *primo* inducit hominem, quem indole dicit esse proditorem & vocat *Menonem*. At cui in *Graeca* historia paullum versatiori *Menon* iste *Thessalus* ignotus, perfidissimus proditor? Quale quoque nomen *Archipiratae* magis congruum quam Θήρωνι Piratis enim qui Θηριωδέστεροι? Etiam *Thero* latro inclytus fuit. in ipsa primaria persona, *Callirrhoen* dico, si simile quid eum non spectasse credas, falleris. nam illud nomen huic tribuit, quia plurimae formosarum vir-

virginum hoc nomine fuerunt praeditae, & fonus ipse vocis non erat ingratus. Ipse *Charito* hoc in persona *Dionysii* testatur Libro *secundo*. ἤρεσε Διονυσίῳ καὶ τὸ ὄνομα Καλλιῤῥόη. quod & ceteri fere fabularum *Romanensium* architectae adfectarunt. Utrum casu quoque an potius dedita opera secundae & tertiae personae nomen ejusdem originis adsignatum statuemus? ut hic Χαιρέας ἀπὸ τοῦ χαίρειν, ille Πολύχαρμος ἀπὸ τῆς πολλῆς χαρᾶς dictus sit. voluit enim hos tot casuum in erroribus participes eodem animorum habitu sociatos ostendere. vide quae de hoc genere notantur alias: praecipue ad. L. I. C. VII. 10. 16. Obiter *Polycharmus* pro *Polycarmus* rescribendum puto in *Martialis* L. VIII. *Ep.* 37. alius memoratur *Athenaeo* L. XV. 6. 675. qui scripsit περὶ Ἀφροδίτης.

Quo haec spectent, quaeras! ab hoc instituto non recessisse crediderim in hisce ad se spectantibus nomenclaturis. uti igitur *Chaereae* & *Polycharmo* a *gaudio* & *laetitia* nomen fecit, sic adpellari ipse voluit ἀπὸ τῶν Χαρίτων; *a Gratiis*. quae & ipsae quasi χαίρουσαι sint dictae. Et unde nomen scriptori fabulae, quae meras gratias, voluptates, venustates spirare debet, accommodatius contigerit quam a deabus, quae omnibus rebus gratiam & nitorem conciliare consueverint? certe jam *Conr. Gesnero* in *Bibliotheca*, tam amatoriae fabulae aptum fuit visum nomen *Chariton*; ut non auctorem, sed heroa ipsum dramatis *Charitonem* dictum crediderit. scribit enim: *Charitonis historia amatoria Graece exstat Romae in Vaticana; Si inscriptio non est falsa, & non potius de Charitone narratio ficta est.* sic *Charite Tlepolemi* sponsa apud *Appulejum*. Deinde unde amatoriarum narrationum auctor originem decentius taxerit, quam ab urbe *Aphrodisiade*, *Aphroditae*, *Veneris* urbe: in qua quotidie *Veneri* & *Cupidini* sua orgia celebrabantur? quae sacra nec sine *Gratiis* facta videntur. nam ut de *Veneris* aede constat ex superius jam disputatis: sic de sacello *Gratiarum* in hac *Cariae* urbe suspicionem praebet *Numus* a *Valente* p. 77. laudatus, in honorem *Crispinae Augustae* percussus, & typum habens, quo *tres Gratiae nudae sistuntur*, cum epigraphe Ἀφροδισιέων. Auctor igitur fabulae amatoriae decentissime vocatus fuerit Χαρίτων Ἀφροδισιεύς.

Quod autem se *Athenagorae* ὑπογραφεὺς fuisse testatur, eodem spectat, & id facit, ut historiae, quam veram esse credi vult, majorem fidem conciliet. Hic enim *Athenagoras* non est aliquis de plebe Rhetor, sed est ille *Syracusanus* Δημαγωγὸς: ille *Syracusanae* plebis Προστάτης & *patronus*: ille *Hermocratis* adversarius & aemulus in republica. de quo sic memoriae prodit *Thucydides* L. VI. C. XXXV. ὀλίγον δ' ἦν τὸ πιστεῦον Ἑρμοκράτει καὶ φοβούμενον τὸ μέλλον. παρελθὼν δὲ αὐτοῖς Ἀθηναγόρας, ὃς δήμου τε προστάτης ἦν καὶ ἐν τῷ παρόντι πιθανώτατος τοῖς πολλοῖς, ἔλεγε τοιάδε. *Pauci fidem habebant Hermocrati, & futurum timebant. in medium autem ipsis prodiit Athenagoras, qui plebis tum princeps & patronus erat, & in praesenti eloquentia populari apud vulgus in primis pol-*

pollebat. Nimirum ſic fidem meruerit, dum caſum narrat, qui ſuo tempore acciderit: quem omnes *Syracuſis* degentes norint, cujus ipſe quaſi αὐτόπτης eſſe potuerit. Nec mireris hunc *Athenagoram* a Noſtro vocari ῥήτορα, qui *Thucydidi* προστάτης τῦ δήμυ audiat. *patronus plebis*. nam munus hoc utrumque *Athenis* & alias erat conjunctum. *Pericles*, *Demoſthenes* fuerunt ῥήτορες, δημαγωγοί, προστάται τῦ δήμυ. *Xen*. de *Glaucone* L. III. *Mem*. p. 772. A. ὅτ' ἐπεχείρει δημαγωγεῖν, ἐπιθυμῶν προστατεύειν τῆς πόλεως. *quum Glauco oratoris uſurpare munus & patronus eſſe civitatis cuperet*. *Ulp*. ad *Demoſth*. de *Cor*. p. 485. D. Προεστηκόσιν. Δημαγωγοῖς. *Demoſth*. ibidem p. 488. E. σύμβυλον ϗ ῥήτορα. *Schol*. *Ariſtoph*. *Equit*. 1125. προστάτην (τὸν προεστάμϵνον τῦ δήμυ. τυτέστι δημαγωγόν.) inde Δημάδης Ἀθηναῖος, vocatur ῥήτωρ ϗ δημαγωγὸς *Suidae*. Non mirum igitur ſi accommodatiore ad ſua tempora vocabulo *Athenagoram* adpellarit *Rhetorem*. licet forſitan *Libanii*, *Eunapii*, *Rhetores*, magnifici ſatis viri, ut qui pro ſuis & aliorum patriis tot legationes obierint: licet, ajo, horum dignitas ſatis fuerit ampla, ut inde aliqua portio ad ὑπογραφέας deſcendere potuiſſet, praeſtat tamen, ut hujus *Athenagorae*, qui vivebat tempore *Hermocratis*, ſe jactet ὑπογραφέα. *a manu fuiſſe*.

Accipiamus autem vocem ὑπογραφέα, quo ſenſu videtur circa ſeriora tempora coepiſſe uſurpari, & quo *Damaſcenus* ille *Nicolaus* dictus fuit ab *Conſtantino*, *Herodis* ὑπογραφεὺς quem nemo, qui *Joſephum* inſpexerit, ambiguerit, illuſtri in loco apud hunc *Judaeorum* regem fuiſſe.

Nec omnino obſtiterit ὑπογραφεῖς, γραμματεῖς *ſcribas*, *notarios*, *Romae*, *Athenis*, immo forte *Syracuſis*, in numerum relatos ſervorum publicorum, ὑπηρετῶν, δύλων, δημοσίων οἰκετῶν.

Nam licet *Demoſtheni* in *Leptinea* p. 565. C. *Dionyſius* major per contemtum vocetur γραμματεὺς, ὑπηρέτης. in noſtram cauſſam ſuffecerit opponere *Ulpiani Scholion*, quo dicit εἴρηται δὲ ὑπὸ τινῶν, ὡς οἱ παρὰ τοῖς Συρακυσίοις γραμματεῖς σεμνοί τε εἰσὶ ϗ ἔνδοξοι, ϗ οὐχ οἱ παρὰ Ἀθηναίοις. *dictum eſt a quibusdam, quod apud Syracuſanos ſcribae, grammateis venerabiles & illuſtres fuerint, at non apud Athenienſes*. Dico ſufficere grammateis & ſcribas *Syracuſis* honorabiliores fuiſſe habitos, ex teſtimonio & opinione quorundam. licet re vera non honoratos valde fuiſſe etiam Syracuſis merito ſtatuat Cl. *Interpres Diodori* L. XIII. 96. Quid quod non modo *Syracuſis* a quibusdam honorato loco fuiſſe ſcribae perhibeantur: ſed *Corn*. ipſe *Nepos* in *Eumene* C. 1. apertis verbis ſine exceptione, quae tamen circa *Athenienſes* prudentius adjecta fuiſſet, teſtetur in omnibus civitatibus *Graecis* ſcribas eſſe ſpectabili gradu. en verba: *Itaque eum habuit ad manum ſcribae loco: quod multo apud Graecos honorificentius quam apud Romanos. nam apud nos, revera ſicut ſunt, mercenarii ſcribae exiſtimantur. at apud illos contrario nemo ad id officium admittitur, niſi honeſto loco, & fide, & induſtria cognita, quod neceſſe eſt omnium conſiliorum eum eſſe participem*.

Non

Non igitur puduerit Charitonem officii, quo Eumenes apud Philippum, Nicolaus apud Herodem functi fuiſſe traduntur.

Haec omnia ſimul ſi conſideres, aliqua forte in mea hariolatione hac probabilitas ineſſe viſa fuerit. ſin minus: non plane a fabuloſis Cha ri tonis narrationibus abhorrens πάρεργον haec mea opinio habeatur, donec certiora de auctore hoc, quod equidem velim, teſtimonia emerſerint & documenta.

De aetate vero Charitonis, ſtylo, ſecta, & quae hujus notae plura, in praefatione ſufficienter diſputata fuerunt.

P. I. Vs. 2. Πάθος ἐρωτικὸν διηγήσομαι,] διηγήσασθαι, eſt hiſtoricorum. inde Heſychius. διήγημα, ἱστορία. Thucyd. L. VI. LIV. τὸ γὰρ Ἀριστογείτονος καὶ Ἁρμοδίου τόλμημα δι' ἐρωτικὴν ξυντυχίαν ἐπεχειρήθη. ἣν ἐγὼ ἐπὶ πλέον διηγησάμενος. ita Luciano, Quomod. Hiſt. Scr. §. 30. p. 41. τῶν πραχθέντων ἀφήγησις. vult enim vera narrare videri Charito. Praeter Plutarchi ἐρωτικὰς διηγήσεις, Conon quidem ſuas quoque fabulas vocat διηγήσεις: ſi Phothius Cod. CLXXXVI. p. 424. ſincerum titulum ſervavit: ſed verae hiſtoriae fidem ipſis tribui & hic auctor voluit, & vera multa ſane admiſcentur.

Ammonius & Thomas Magiſter volunt inter διήγημα & διήγησις illud eſſe diſcrimen, quod inter ποίημα & ποίησις. & hac ratione Conon διηγήματα, at Chariton διήγησιν opus ſuum nominare debuiſſent. ſed his legibus non paretur circa has voces & alias ſimiles.

P. I. Vs. 2. ἐν Συρακούσαις] Vid. L. VII. II. 115. 22.

P. I. Vs. 2. γενόμενον] & hoc hiſtoricum. itaque non dicit ὑμνημένον. τεθρυλημένον. ſic Thucyd. enarrat πόλεμον τὸν ἀξιολογώτατον τῶν προγεγενημένων. ita Phothius de Aceſtoride opponit Τὰ ψευδῆ τοῖς γεγενημένοις. ita pater hiſtoriae Herodotus Hiſtoriam ſcripſit, ὡς μήτε τὰ γενόμενα ἐξ ἀνθρώπων τῷ χρόνῳ ἐξίτηλα γένηται, μήτε ἔργα μεγάλα τε καὶ θωυμαστά, τὰ μὲν Ἕλλησι, τὰ δὲ βαρβάροισι ἀποδεχθέντα, ἀκλεᾶ γένηται· τά τε ἄλλα καὶ δι' ἣν αἰτίην ἐπολέμησαν ἀλλήλοισι. Quem in locum St. Berglerus criſin, ut mihi videtur, infeliciorem exercuit, pro γενόμενα ſubſtituens λεγόμενα. quam legas in Actis Lipſienſibus Anni MDCCXVI. p. 380. Ut alia ejus taceam argumenta, levi opera ſane refellenda, ut quum contendat ſic bis idem turpiter dixiſſe Herodotum: quaſi ἔργα μεγάλα & θαυμαστὰ nihil diſtarent a τοῖς ἁπλῶς γενομένοις: & idem eſſet μὴ ἐξίτηλα τῷ χρόνῳ γενέσθαι & ἀκλεᾶ γενέσθαι. advocat opinionis praecipuum fulcrum, Dionyſii Halicarnaſſenſis locum ex Epiſt. ad Cn. Pompejum. Tom. II. p. 206. ubi ſic legitur. Ἐκεῖνος [Ἡρόδοτος] μὲν γὰρ κοινὴν Ἑλληνικῶν τε καὶ βαρβάρων πράξεων ἱστορίαν ἐξενήνοχεν, ὡς μήτε τὰ γενόμενα ἐξ ἀνθρώπων ἐξίτηλα γένηται, μήτε τὰ ἔργα, καὶ ἅπερ αὐτὸς εἴρηκε. Prima ſane ſpecie hic locus adducendus videretur, ut τὸ γενόμενα confirmaretur, ſi eſſet lectio varians τὰ λεγόμενα. At quid! ſumit Vir doctiſ-

ſimus, quod ante probaſſe debuiſſet, *Correctorem aliquem hunc locum depravatum in memoria habuiſſe.* ſi eſt depravatus locus Dionyſii & male exhibet γενόμενα pro λεγόμενα, eſt etiam Herodotea lectio corrupta. at hoc demonſtrare qui poterit Berglerus! „ Ex his, inquit, poſtremis ad„ paret λεγόμενα legiſſe: clare enim diſtinguit inter τὰ ἔργα καὶ ἅπερ αὐτὸς „ εἴρηκεν. & ſi γενόμενα legitur, non eſt, quo referatur καὶ ἅπερ αὐτὸς εἴρη„ κε." Sed inventi amore abreptus vir eruditiſſimus, non vidit illud Dionyſii καὶ ἅπερ αὐτὸς εἴρηκε, reſpicere tertiam periodi Herodoteae partem: τά τε ἄλλα καὶ δι' ἣν αἰτίην ἐπολέμησαν ἀλλήλοις. Non concipere poſſum, qui Berglerus ſuum τὰ λεγόμενα & ἅπερ αὐτὸς εἴρηκε eadem eſſe duxerit & ſe reſpicere. Nam τὰ λεγόμενα ſunt dicta ab hominibus, ab aliis: At ἅπερ αὐτὸς εἴρηκε, quae ipſe Herodotus dixit. quomodo igitur ſe haec invicem tangant & eadem ſunt?

Imo belli cauſſae, vitia, modi, fortunae ludus & principum & populorum inimicitiae ſunt, quae ipſe Herodotus εἴρηκε. haec non erant adeo τὰ γενόμενα & τὰ ἔργα: ſed erant τῶν γενομένων & τῶν ἔργων αἰτίαι *cauſſae*: quas poſteris prodere & explicare Hiſtorici eſt munus praecipuum: quum τὰ γενόμενα & τὰ ἔργα recenſere nude Chronographi & annalium aridorum ſcriptoris ſint partes. hinc Tacitus 1. Hiſtor. 4. *Ut non modo caſus eventusque rerum, qui plerumque fortuiti ſunt, ſed ratio etiam cauſſaeque noſcantur.*

Et ſcire vellem, qua arte Berglerus amoviſſet Luciani auctoritatem, qui libro Quomodo Hiſt. Scrib. §. 54. hunc locum Herodoti ſic laudat. Ἡρόδοτος μὲν, ὡς μὴ τὰ γενόμενα ἐξίτηλα τῷ χρόνῳ γένηται, μεγάλα καὶ θαυμαστὰ ὄντα, καὶ ταῦτα, νίκας Ἑλληνικὰς δηλοῦντα καὶ ἥττας βαρβαρικάς. ubi aperte γενόμενα legiſſe eum conſtat: qui (an & Lucianus corruptum locum in memoria habuit) retulerit μεγάλα & θαυμαστὰ ad eam vocem: & ne cogitaſſe quidem potuit de altera lectione λεγόμενα.

Quod ſi contendat tranſiluiſſe Lucianum vocabulum ἔργα, quia ταυτόλογον, nihil dixerit: nam Lucianus non ad verbum Herodotum exſcribit, ſed ejus ſenſum exhibet: ἔργα ſunt ἔργα πολεμικά. πόλεμοι. quae ἔργα ille expreſſit ἰσοδυνάμοις vocibus νίκαις καὶ ἥτταις. Hunc nodum ſolviſſe oportebat Berglerum, quem non ignorare poterat. nam Samoſatenſis locum J. Gronovius attulerat. praeterea ſi Herodotus voluiſſet λεγόμενα ἐξ ἀνθρώπων, potius dixiſſet τὰ λεγόμενα ἐν ἀνθρώποις. nam τὰ λεγόμενα ὑπ' ἀνθρώπων referre, potius fuiſſet Plutarchi, qui ἀποφθέγματα illuſtrium virorum ſcripſit.

Quod autem Berglerus dicit τὰ λεγόμενα commemoraſſe, ne ſibi imputaretur, ſi falſa narraſſet: egregium ſane hiſtoricum nobis ante oculos ponit: qui polliceatur nobis traditurum non vera: non hauſta ex fidis monumentis: non accepta ab hominibus fide dignis: αὐτόπταις: vel

quae

quae ipse per se cognovit: sed τὰ λεγόμενα: *vulgi fabulae*: *famae ludibria*: *incerta*. Nam ita τὰ λεγόμενα τοῖς ἔργοις opposita notant *falsa*, *mendacia*, *inania*, ut λόγος & ἔργον. locutio γνῶσις ἐξ ἀνθρώπων, est ex iis quae pro loco varium habent sensum. alioqui verba haec facile commisceri fateor. ap. *Strabon.* VII. 504 & 506. *Plat.* *Tim.* 61. C.

P. 1. Vs. 3. Ἑρμοκράτης] *Hermonis* filius, praetor *Syracusis* fuit cum quindecimo primum. *Thucyd.* VI. 72. sed mox bello cum *Atheniensibus* ingruente, cum solis duobus aliis praetorem declararunt *Syracusani*. *Thucyd.* VI. 73. hunc magistratum saepius, etiam post rejectos a *Sicilia Athenienses*, gessit. sed deinde exsilio multatus cum rediisset, popularitas ipsum tueri nequiit, & in foro a contraria factione trucidatus periit. *Diodor.* L. XIII. 75. Insigne testimonium ap. *Xenoph.* 1. H. H. 441.

P. 1. Vs. 3. Οὗτος ὁ νικήσας Ἀθηναίους] Merito victoria illa insignis de *Atheniensium* classe & exercitu reportata soli *Hermocrati* attribuitur, cujus opera & consilio in primis totum bellum istud administratum & profligatum fuit. Sed cum mox L. 1. XI. 15. 2. & aliis locis dicat de ipso ἐν ταύτῃ τῇ θαλάσσῃ τριακοσίας ναῦς Ἀθηναίων καταναυμαχήσας, a veritate paullum deflectit auctor. nam cum *Atheniensium* navales copiae captae & deletae, vel fugatae fuerunt, non *Hermocrates*, sed classiariis praefuerunt *Sicanus* & *Agatharchus*. *Thucyd.* VII. 70. Quin isto tempore multum aberat, ut, quae vellet, posset in re militari, qui privato consilio, non auctoritate, rem gesserit, quatenus utilia putabat. R. P. futura. ut patet ex *Thucydide* L. VII. 73. *Plutarch.* *Nicia.* p. 241. 245. Color autem, quo quis aliquid fecisse perhibeatur, quod quis jusserit, non est hujus loci, nec eo effugio opus. Nam licet fabulae hujus auctor veritatem historicam adfectet, suo jure eventus quosdam immutarit, & accommodarit hypothesi suae, feceritque ad dignitatem Callirrhoae, primariae dramatis personae, ut pater *Hermocrates* non tantum esset, πρωτεύων τῶν πολιτῶν, ut *Diodorus* eum vocat: vel auctor feliciter gesti contra *Athenienses* belli praecipuus: sed ut esset etiam is, solus & unus, qui insignem istum navalem triumphum reportasset. Huic enim scriptorum generi, si modo non nimis aperte in historiam peccent, quando tale argumentum tractare elegerint, licentia minores casus & eventus reformandi concedenda est: quam tamen negarim, licet poëtis, *Lucanis* & *Silus* & si qui historicam veritatem in epicam fabulam fingere temerario & inconsulto ausu conati fuerint.

P. 1. Vs 4. Εἶχε θυγατέρα Καλλιρρόην] Revera filiam habuit *Hermocrates*: quam *Dionysius* major, *Siciliae* tyrannus, duxit, ut tam pollentis viri adfinitate se succingeret ad R. P. invadendam. insigni autem errore *Hub. Goltzius* & alii huic *Dionysio* dederunt patrem *Hermocratem* & avum *Hermonem*, cum hic modo prosocer, ille socer fuerit: in eam hallucinatio-

nem

nem deducti, quia revera *Dionysio* pater fuit & ipse *Hermocrates*, sed non *Hermonis* filius: verum hominis ultimae sortis & qui patrem ciere nequiret. quippe cum *Dionysii* ille ipse verus pater fuerit ὀνηλάτης. *asinorum agitator*: proinde & avus similibus sordibus inquinatus merito statuatur. quem errorem notarunt Viri eruditissimi *J. Perizonius* ad *Aeliani* V. H. XII. 46. & *P. Wesseling.* ad *Diodori* L. XIII. 96. vid. *Demosth. Leptin.* p. 565. C. *Ulpian.* Haec autem filia *Hermocratis* eademque uxor *Dionysii* in equitum trucidata tumultu miseram vitae finem fecit.

Mirum autem neminem nobilissimae hujus feminae nomen tradidisse, cum *Diodorus* L. XIV. 44. duas uxores, quas mortua hac *Hermocratis* filia duxerat *Dionysius* eodem tempore, commemorarit.

An *Charito* nomen verum filiae *Hermocratis* prodiderit, in incerto.

P. I. Vs. 4. Θαυμαστόν τι χρῆμα παρθένε] adponam modo geminum locum ut adjuvem. unum *Heliodori.* L. VIII. p. 374. *Edit. Commelin.* uti legitur in *Codice Taurinensi*: καὶ γὰρ εἶναι τὸ χρῆμα τῦ νεανίυ τῆς αὐλῆς βασιλέως καὶ τραπέζης ἐπάξιον. vulgo βασιλείας. lectio *Cod.* non deterior. sed male εὖ tantum pro εἶναι τὸ adparet. alterum *Eunapii* p. 152. Θυγάτρια δὲ αὐτοῖς ἐγενέσθην τοσῦτον παραλλάττοντα κατὰ τὴν ἡλικίαν χρόνον, ὅσος ἐς τὸ κυεῖν καὶ γίνεσθαι καταναλίσκεται [sic recte *H. Junius*, confirmante libro *Barberiniano*] προελθόντα δὲ εἰς ὥραν, ἐν ᾗ πάγκαλον τι χρῆμα καὶ μακάριον παιδίον, καὶ τὴν τῦ πατρὸς ψυχὴν ὑφ᾽ ἡδονῆς ἀναπείσαντα, ἐν ὀλίγαις ἡμέραις ἄμφω τὰς πατέρας ἀπέλιπεν. adeo nihil hic intellectum fuit, ut Proaeresio *Filium* quoque fuisse natum adfirment, qui certe numquam exstitit. tu sic interpretere. *filiae vero ipsis natae fuerunt tantum aetate distantes, quantum tempus requiritur inter conceptionem & puerperium* [id fere decem vel undecim mensium] *progressae vero ad illam aetatem, in qua infantes formosissimi & beatissimi esse solent, & cum patris animum prae voluptate exsultare facerent, intra paucos ambae dies patrem & matrem morte destituerunt.* Interstitium inter conceptionem & partum animadvertunt *Plutarch Rom.* 51. & *Sext. Emp. Adv. Astrol.* 346. 55.

P. I. Vs. 4. Ἄγαλμα τῆς ὅλης Σικελίας] *decus. ornamentum. gaudium. voluptas. Euripid. Helena* Vs. 207. de Castore & Polluce Διδυμογενὲς ἄγαλμα πατρίδος. abunde de hac vocis vetustiore notione egerunt V. V. C. C. *Jo. Alberti* ad *Hesych.* & *L. C. Valken.* ad *Ammon.* III. C. II. Pro ξοάνῳ, *recentiore notione*, tamen jam adhibuit *Theocritus* in *Mortuo Adonide*

Τον ἄνδρα τὸν καλόν σευ
Οὐκ ἤθελον πατάξαι,
Ἀλλ᾽, ὡς ἄγαλμ᾽, ἐσεῖδον.

sic haec distinguenda credo, & intelligenda, quasi Aper dicat, se sine adfectu primum vidisse *Adonin*, ut pulchram statuam. *Appul.* de *Psyche* L. IV. *Metam.* 85. 27. *mirantur quidem divinam speciem, sed ut simulacrum*

sa-

fabre politum mirantur omnes. *Tacit.* *Dial. de Orat.* C. 10. *transit & contentus est: ut si picturam aliquam vel statuam vidisset.* at mox exarserit fera. & ideo subjungitur

> Καὶ μὴ φέρων τὸ καῦμα,
> Γυμνὸν τὸν εἶχε μηρὸν
> Ἐμαινόμην φιλᾶσαι.

uti *Appul.* L. v. 103. 19. de *Lucerna*, *Lucerna illa . . sive quod tale corpus contingere & quasi basiare & ipsa gestiebat.* videatur *Achilles Tatius* L. v. p. 303. ὥστε ἂν ἰδὼν αὐτὴν, εἴποις ἄγαλμα. & *Heliod.* II. p. 123. καθάπερ ἀρχέτυπον [vertitur quasi ἀρτίτυπον] ἄγαλμα πᾶσαν ὄψιν καὶ διάνοιαν ἐφ' ἑαυτὴν ἐπιστρέφει.

P. 1. Vs. 4. Καλλιρρόην] Inter alias *Plutarchi* Ἐρωτικὰς Διηγήσεις est una, in qua *Callirrhoe* primam personam agit. exstat *Tom.* II. p. 774. & sic incipit. Φῶκος Βοιώτιος μὲν ἦν τῷ γένει, ἦν γὰρ ἐκ Κλείσαντος, πατὴρ δὲ Καλλιρρόης, κάλλει τε καὶ σωφροσύνῃ διαφερούσης. Ταύτην ἐμνηστεύοντο νεανίαι τριάκοντα εὐδοκιμώτατοι ἐν Βοιωτίᾳ. ut hinc suae heroidi nomen indiderit, fieri potest. *Callirrhoe Oceani* filia *Hesiodo* celebratur in *Theog.* 288. qui versus ab *Juntina* abest, sed a *Codd.* agnoscitur. plurimi fontes hoc nomine. fluvius *Callirrhoe* ap. *Val. Flacc.* L. v. 77. recte in *Callichorus* emandatum. de *Callirrhoe* L. II. v. 30. 1.

P. 1. Vs. 6. Νηρεΐδος] fere Νηρηΐς. vide II. IV. 28. 5. sic Ἐριχθειδῶν. ap. *Plutarch. Romulo* p. 83. ubi *Cod.* tamen Ἐρεχθηιδῶν.

P. 1. Vs. 6. Τῶν ὀρειῶν] licet in genere intelligere *nymphas* agrestes: *dryades*: *hamadryades*: *napeas*, non tantum *oreades.* omnes formosae. *Oreades Val. Flacco* L. VII. 390. vocantur *montana numina.*, ut reor.

> *Et jam jam magico per opaca silentia Colchis*
> *Coeperat ire sono, montanaque condere vultus*
> *Numina, cumque suis averti collibus amnes.*

Ovid. IV. *Epist.* 170. *Sic faveant Satyri*, montanaque *numina Panes.* *Fastor.* II. 307. *Vidit, & incaluit*, montanaque *numina*, *dixit.* vulgo *monstrata.* *ri amnes cum collibus* adjuvet *Virgilius* canens L. II. *Aen.* 305.

> — *& rapidus* montano flumine *torrens.*

P. 1. Vs. 6. Ἀφροδίτης παρθένου] *Theocr. Idyll.* XII. 4. Ὅσσον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικός. *Aristaen.* II. *Ep.* VII. καλὴ γὰρ ἦν καὶ παρθένος. Auctor *Hymni in Venerem* vs. 81.

> Στῆ δ' αὐτοῦ προπάροιθε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
> Παρθένῳ ἀδμήτῳ μέγεθος καὶ εἶδος ὁμοίη.

Veneris tamen παρθένου titulum non obvium habui apud *Graecos.* Ἀφροδίτης νύμφης meminit *Pausan.* L. II. C. XXX. 1. sed *J. Firmicus* de *Error. Prof. Relig.* p. 12. *Veneris Virginis, si tamen Veneri placuit aliquando Virginitas.* & *Appulejus.* L. X. 233. 26. ait: *super has introcessit alia, visendo decore & praepollens gratia coloris ambrosei, designans Venerem: qualis fuit Venus, cum*

fuit

fuit virgo. idem L. IV. p. 83. 20. dicit, *sed terras Venerem aliam virginali flore praeditam pullulasse.* quem locum si inspicias, dixeris *Charitonem* fuisse aemulatum *Appulejum*, vel utrosque ex uno fonte, *Lucio* illo *Patrensi*, sua hausisse. *Cod.* meus illud *&* in primo *Madaurensis* loco inserit.

P. I. Vs. 7. Μνηστῆρες] *Apographum* fideliter hic *Codicis* siglum expresserat μνηστῆρ' vid. B. *Montefalconii Palaeogr.* p. 346. Omnes fere *Romanensium* fabularum consarcinatores hunc locum tractarunt, atque profecerunt ex *Herodoto*, qui veram historiam de *Agaristae* procis venustissime depinxit. L. VI. C. 126. Confer & *Plutarchi Amatorias Narrationes* & *Appulejum* locis laudatis, quem ultimum huc advocavit *Ant. Maria Salvinus*, elegantiarum Latinarum & Graecarum in Italis olim promicondus.

P. I. Vs. 9. Ἐξ Ἰταλίας καὶ Ἠπείρου] apud *Herodotum* l. l. *Itali* & *Epirotae* primi inter *Agaristae* procos. nam *Epiros* hic *regionem*, non vero *continentem* notat. alioqui nihil vetaret, ut locutione tralatitia auctor potuisset scribere ex *Italia & continente*: ut *Athenis & Graecia.* ut *Macedonia & Europa.*

P. I. Vs. 9. Ἠπείρου........ ων ἐν Ἠπείρῳ.....] supplendum reor: Ἠπείρου καὶ τῶν πολλῶν ἐν Ἠπείρῳ νήσων. intellige *Corcyram*, *Cephaleniam* & alias. Ἐν hic notat, ut saepe, *viciniam.* ut ap *Xen.* K. A. 253. C. Μυριανδρος ἐν θαλάττῃ. *Herodot.* VIII. 5. κατέμειναν ἐν τῇ Εὐβοίῃ αἱ νῆες. V. 115. Ἴωνες ἐν Κύπρῳ ναυμαχήσαντες. ubi *J. Gronov.* vide *Thucyd.* VII. I. τὰς ναῦς ἀνελκύσαντες ἐν Ἱμέρᾳ. *Strabo* III. 246. ἐν τῷ Ἰβήρι. *J. Perizonius* ad *Aelian.* II. 25.

P. I. Vs. 9. δὲ Ἔρως κράτ@ .... ειας συλλέξας ...] sensum verborum fuisse arbitror, qui in his *Heliodori* L. IV. 164. ἀγωνοθετοῦντος καὶ βραβεύοντος Ἔρωτος, καὶ δι' ἀθλητῶν δύο τούτων καὶ μόνων, ὡς ἐζεύξατο, μέγιστον ἀγῶνα τὸν ἴδιον ἀποφῆναι φιλονεικήσαντος. vel qui in *Diodori* verbis L. XX. 457. τῆς τύχης ὥσπερ ἐπιτηδὲς ἐπιδεικνυμένης τὴν ἰδίαν δύναμιν. expleas igitur tali fere modo. ὁ δὲ Ἔρως κράτος ἴδιον, πάντας συλλέξας, ἀπέφηνε vel ἐπεδείξατο. si εας revera in autographo [nam fuligo primam hanc paginam misere obfuscavit,] de voce βασιλείας posset cogitari. βασιλεῖς enim regum liberi. sed sensus non ita plenus erit. nisi velis *Charitonem* ideo modo potentiores hos procos in unum coactos dicere, ut Amor, qui nec genus, nec divitias curat, invitis his omnibus *Chaeream*, idiotam, victorem constituens, vires suas ita illustriore modo ostentet.

P. I. Vs. 10. Χαιρέας] *Thucyd* VIII. 74. memorat Χαιρέαν τὸν Ἀρχεστράτου, Ἀθηναῖον. Apud *Romanos* cognomen fuit famosus *Cassius Chaereas*, qui *Cajo* insidias struxit. in Romana comoedia & passim.

P. I. Vs. 10. Χαιρέας γάρ τις ἦν, μειράκιον εὔμορφον, πάντων ὑπερέχον, οἷον Ἀχιλλεὺς παρ' Ὁμήρῳ κάλλιστος λέγεται, ἢ Ἀλκιβιάδης] ita haec confidentius scribo.

P. I. Vs. 10. Εὔμορφον] vocabulum hoc jejune in Lexicis comparet: cum

cum eo Herodotus, Plato & quis non in omnibus gradibus utatur. Xen. Ephef. L. 1. C. v. in loco vexato obiter e codice fic fcribendum fcias. τί δὲ τοῖς σοῖς ὀφθαλμοῖς, Ἀβροκόμη, ἔυμορφος Ἀνθία; ἀλλ' ἐὰν θέλῃς, ὀυχὶ σοί. δεδόχθω ταῦτα. οὐκ ἄν ἔρως ποτέ μου κρατήσαι.

P. 1. Vs. 11. Παρ' Ὁμήρῳ] fic Ant. Mar. Salvinus vel Ant. Cocchius praeivit. nofter nomine tenus nullum praeter Homerum poëtam laudat, nec integros verfus alius profert. L. V. v. 87. 23. ὁ θεῖος ποιητής. L. 11. 111. 26. 22. Ὁμήρῳ διδάσκοντος. de pulchritudine Achillis, fi tanti, confule Schol. Homeri Iliad. A. 131. Platon. Symp. 180. A.

P. 1. Vs. 12. Ἀλκιβιάδης] Pater & filius hac laude celebrantur. Xen. 1. Memor. 715. B. Max. Tyr. XIII. 7. Ariftaen. 1. XI. & qui non? Nifi fequentis vocis in initio defectus totam fibi vindicaret lacunam, adjicerem lubens ὁ Κλεινίου. ad periodi explementum.

P. 1. Vs. 12. . . . κνυουσι] Si a proditis elementis non recedendum, legi debet ἐπιδεικνύουσι. alioqui poffes, λέγουσι. ὁμολογοῦσι, μνημονεύουσι. ὑμνοῦσι.

P. 1. Vs. 12. Πατρὸς Ἀρίστωνος] fuppleri poteft. εἶναι vel φῦναι ἐπιδεικνύουσι vel etiam infinitivos omittere licet. fic Strabo VII. p. 503. τῶν Βακχιαδῶν γένους ὄντι. Pindar. Olymp. 11. 40. ἐκ Διὸς [εἶναι] εὔχονται. fic φῦναί τινος & ἐκ τινός. Plat. VI. de L. L. 772. ἀγαθῶν πατέρων φύντι. Eurip. Phoenis. vs. 9. τῷδε Λάβδακον φῦναι λέγουσι. Sophocl. Antig. vs. 878. Οἵων ἐγώ ποθ' ἁ ταλαίφρων ἔφυν. v. Vann. Criticam C. VII. p. 139 & 164.

P. 1. Vs. 12. Ἀρίστωνος] Nomen obvium Latinis ARISTO. CL. Murator. in Thefauro CMXI. 3.

NICE. LIVIAE. L	APHAREUS. IULIAE
ORNATR	AUG. L. OPSON
ARISTO. LIVIAE. L	DAT
	LIVIAE HILARAE

ex Cl. Gorii Tom. II. Infcr. Etrufc. 445. Muratorius autem notat. *hujus muneris* [obfonatoris] *exemplum lapides nondum dederant.* at fi infpexiffet Tom. I. ejusdem elegantiffimi operis p. 233. comperiffet dudum Reinefium, Fabrettum & Sponium hunc ipfum lapidem dediffe & proinde ante feculum hoc munus ex lapidibus jam notum fuiffe. imo idem Sponius Mifcell. Erud. Antiq. p. 214. etiam alio in lapide hunc titulum exhibuerat, fed quem nobis ceu novum apponit Murat. ex fchedis iftis Ptolomeis p. CMXVI. cum & protuliffet Reinefius Cl. IX. 42. ubi more fuo docte agit de hoc officio.

Hic autem ufus licentia Chariton. nam Chaereas fuit filius non Ariftonis, fed Archeftrati ap. Thucydiden, ut vidimus, & tamen Arifton etiam

etiam tralatus ex historia belli Atheniensis. nam hic Ἀρίστων ἄριστος κυβερνήτης τῶν μετὰ Συρακουσίων. dicitur Thucydidi L. VII. C. 59. & quae vera fuisse vidimus de politica discordia inter Hermocratem & Athenagoram transposuit in Aristonem.

P. I. Vs. 13. Τὰ πρῶτα φερομένου] Ulpian. ad Demosth. περὶ παραπρ. 339. c. dicit ἀποφέρεσθαι τὰ πρῶτα. nostri locutio passim obvia & illustrata. illam offenderis rarius.

P. I. Vs. 14. . . . . ἐν αὐτοῖς πολιτικὸς φθόνος . . . ἐν πᾶσιν ἢ ἀλλήλοις. ε . . . ανο . . . ἐστιν ὁ ἔρως] Ad sensum ita posses redintegrare. πάλαι δὲ ἐνέπεσεν αὐτοῖς vel ἐγένετο ἐν αὐτοῖς πολιτικὸς φθόνος, ὥστε ἐν πᾶσιν ἀλλήλοις ἐναντιοῦσθαι. Thucyd. I. 127. ἄγων τὴν πολιτείαν ἠναντιοῦτο πάντα Λακεδαιμονίοις. posses etiam alia. ὥστε ἐν πᾶσιν ἀλλήλοις εἶναι διαφόρους. ita loquuntur optimi auctores, qui saepe memorant urbium rectores διαφόρους τὰ πολιτικά.

P. I. Vs. 14. . . ἐστιν ὁ Ἔρως] Suppleverim φιλόνεικός ἐστιν ὁ Ἔρως. Noster ὅτι φιλόνεικός ἐστιν ὁ Ἔρως. L. IV. VII. 76. 15. & L. IV. V. 70. 3. ἡ φιλόνεικος τύχη. auctor hic, ut plerique, suis gaudet formulis. si quis alia decem epitheta comminisci velit, certiores de vero supplemento non erimus. Xenoph. Eph. I. p. 2. ait φιλόνεικος γὰρ ὁ θεὸς [Ἔρως] καὶ ὑπερηφάνοις ἀπαραίτητος. ut recte Cl. Hemsterhusius, licet codex non adstipulari videatur. cui mox tamen adsentitur emendanti ἐζήτει pro ἐξῄτει.

P. 2. Vs. I. Εζητηον δὲ τοιόνδυ σὶ κα . . . . καὶ πᾶσα . . . . . αι . . . . . . ος ἀπη . . . . . εἰς τὸν νεών. τε . . . . πρωηγαγεν. κελεύσαντος προσκυνῆσαι. . . . . χαιρέας. . . γυμνάσιον.] Haec misere adeo sunt corrupta, ut spes redintegrandi merito omnis abjiciatur: certe quod ad ipsa verba. sensum forte in plerisque, si non ipsissimum auctoris, saltem verosimilem exhibere licuerit. periculum igitur faciemus, an scriptoris sententiam adsequi potuerimus: singulorum supplementorum rationem reddituri.

Ἐζήτει οὖν τοιόνδε τινὰ καιρόν. Ἑορτὴ τῆς Ἀφροδίτης ἤγετο, καὶ πᾶσα ἡ νεολαία ἐπιχώριος ἀπῄει εἰς τὸν νεών. τελεσθείσης δὲ τῆς πομπῆς προήγαγε Καλλιρρόη, τοῦ πλήθους κελεύσαντος προσκυνῆσαι ὥσπερ θεάν. Χαιρέας δὲ λιπὼν τὸ γυμνάσιον ἐβάδιζεν ἐνθάδε, στίλβων ὥσπερ ἀστήρ. ἐπήνθει γὰρ αὐτοῦ τὸ στῆθος ἐκ τῆς παλαίστρας. αἱ παρειαὶ δὲ, ὥσπερ ἄργυρος ἢ χρυσός. Ἐκ τύχης ὁ Χαιρέας καὶ Καλλιρρόη ἐν τῷ τεμένει συνέπεσον ἀλλήλοις, τοῦ θεοῦ πολιτευσαμένου τήνδε τὴν σύνοδον. Τῆς θεᾶς δὲ μηχανηθείσης ἐρωτικὸν ἀντέδωκαν ἀλλήλοις ἕλκος νειόθεν. Χαιρέας οἴκαδε μετὰ τοῦ τραύματος ἀπῄει, τὴν ἧτταν περιστέλλων δι' ἀνδρείαν, καὶ καταπεσεῖν μὲν αἰδούμενος δῆλος ὤν. Ἡ δὲ παρθένος τῆς Ἀφροδίτης τοῖς ποσὶ προσέπεσε καὶ καταφιλοῦσα. Τί με, εἶπε, καλὸν ἄνδρα τοιόνδε κατὰ τὸν νεὼν σὸν ἔδειξας; *speculabatur igitur talem occasionem. Festus dies Veneris agebatur, & universa juventus Syracusana abibat ad tem-*

templum ejus. pompâ vero completâ processit Callirrhoe, plebe [obvios] jubente illam adorare ceu deam. Chaereas vero, relicto gymnasio huc tendebat, splendens, ut astrum. nitescebat enim ejus pectus ex palaestra & genae ceu argentum aut aurum Forte fortuna Chaereas & Callirrhoe sibi obvii fiunt, Cupidine hunc congressum moliente. Venere vero machinante amatorium invicem sibi penitus dant vulnus. Chaereas domum ita saucius abibat, cladem celans prae animi magnitudine & succumbendi pudorem prae se ferens. Virgo vero Veneris advolvit se pedibus, & osculata, Cur mihi, ait, tam pulchrum virum in tua aede ostendisti? Jam singulorum rationem reddemus breviter.

In Veneris festo Amantum primi congressus vel in Dianae vel Apollinis vel alius numinis sollemniore panegyri accidisse fere finguntur. sic jam apud Theocrit. 11. Idyll. vs. 67. occasione pompae in Dianae nemus ductae Simaetha Delphidos amore irretitur. sic ap. Musaeum. vs. 42.

Δὴ γὰρ Κυπριδίη πανδήμιος ἤλθεν ἑορτή.

ap. Xen. Ephes. L. 1. p. 2. ἤγετο δὲ τῆς Ἀρτέμιδος ἐπιχώριος ἑορτή. ap. Heliodorum L. IV. 164. in Apollinis festo die Delphis Theagenes & Chariclea mutuum concipiunt amorem. vid. P. D. Huetium de Orig. Fabularum Romanensium, p. 57. Verum ipse Clariton, quod majoris ponderis, aliis locis revera hoc accidisse in Veneris festo disertis verbis adfirmat. ut L. III. VI. 53. 8. ubi Chaereas dicit. Σύ μοι, δέσποινα, πρώτην Καλλιῤῥόην ἔδειξας ἐν τῇ σῇ ἑορτῇ. *tu mihi, domina, primum Callirrhoen ostendisti in tuo die festo.* hoc si verum, necessario in principio narrationis tempus & occasio haec commemoranda fuerunt: nec potuit hoc fieri nisi hoc in loco. verba quoque non multum diversa esse potuerunt.

ἐζήτει] Sic Ephesius Xenophon p. 2. ἐζήτει δὲ [ὁ Ἔρως] τέχνην κατὰ τῶ μειρακίυ. . . . ἤγετο δὲ . . . ἑορτή. sic ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν, ἵνα. in Matth. Euang. XVI. 16.

καὶ ἡ νεολαία] vox haec & juvenes & puellas complectitur. apta autem de juventute Syracusana. Doriensium urbium pubes ita praecipue audiebat, quamvis de alia quavis juventute apud auctores usurpatur. agemus pluribus ad I. I. 2. 20. nunc modo locum Herodiani adpono L. III. IV. 2. πολὺ γάρ τι πλῆθος καὶ σχεδὸν ἡ νεολαία τῶν Ἀντιοχέων.

Ἐπιχώριος] forte ob Tyrannorum pueros & alios hospites, qui confluxerant ob Callirrhoen & panegyrim nimis artum epitheton credideris. repone igitur πανδήμιος, ut Musaeo ἑορτὴ dicitur πανδήμιος. verum solae puellae videntur hanc pompam constituisse, & juvenes modo, ut idem canit, adfuerunt. . . . . . ἀγειρόμενοι διὰ κάλλεα παρθενικάων.

P. 2. Vs. 2. νεών] Syracusis revera fuit templum Veneris cognomine καλλιπύγυ, cujus originem lepida narratione prodit Athenaeus. L. XII. p. 554.

Τελεσθείσης δὲ τῆς πομπῆς] Hoc ita concipiendum. puellarum turba longo ordine templum adibat. haec processio, *pompa* dicta, simul ad templum ventum fuerat, solvebatur: & pars rem divinam faciebat: pars donaria lustrabat: pars amori pabulum, ut hic, quaerebat inveniebatque. Ne frustra finxisse videar, cavit Xenophon Ephesius L. I. p. 4. ubi postquam descripserat processionem, quam sobrius Charito, sive malis, sterilior, omisit, tandem Amantes conducit in templo: his verbis: Ὡς οὖν ἐτετέλεστο ἡ πομπὴ, ἦλθον δὲ εἰς τὸ ἱερὸν θύσοντες, ἅπαν τὸ πλῆθος, καὶ ὁ τῆς πομπῆς κόσμος ἐλέλυτο: ᾔεσαν δὲ ἐς ταὐτὸν ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἔφηβοι καὶ παρθένοι. ἐνταῦθα ὁρῶσιν ἀλλήλους . . . . . καὶ τότε μὲν θύσαντες ἀπηλλάττοντο. *Ut igitur pompa perfecta fuit, & sacrificatum universa multitudo templum ingressa fuit, & processionis ordo dissolutus fuit; & in eundem locum venerunt viri & mulieres: juvenes & virgines. hic tum sese invicem viderunt. . . . & tum quidem re divina facta discesserunt.* ita Heliod. III. 130. ἐπεὶ δὲ ἡ πομπὴ καὶ ὁ σύμπας ἐναγιασμὸς ἐτελέσθη.

Προήγαγε] Processit. praecessit. prima ingressa fuit, ut filia Praetoris Hermocratis. Achil. Tat. VI. 395. Στρατηγοῦ θυγάτηρ εἰμὶ Βυζαντίων, πρώτη τῶν Τυρίων γυνή.

Τοῦ πλήθους κελεύσαντος προσκυνῆσαι ὥσπερ θεὰν] Xen. Eph. p 3. in re simili. πολλάκις αὐτὴν ἐπὶ τοῦ τεμένους ἰδόντες Ἐφέσιοι προσεκύνησαν ὡς Ἄρτεμιν . . τῶν μὲν τὴν θεὰν εἶναι λεγόντων, τῶν δὲ ἄλλην τινὰ (sic cod.) ὑπὸ τῆς θεοῦ [forte] παραπεποιημένην. προσηύχοντο δὲ πάντες καὶ προσεκύνουν. & p. I. προσεῖχον δὲ ὡς θεῷ τῷ μειρακίῳ, καὶ εἰσιν ἤδη τινὲς οἳ καὶ προσεκύνησαν ἰδόντες καὶ προσηύξαντο: Et ipse noster mox p. 3. 20. πολλοὶ δὲ παρόντων καὶ προσεκύνησαν. vide & III. II. 44. 13. II. III. 26. 14. V. IX. 93. 18. cogitaram sane an supplendum τοῦ ζακόρου, τοῦ προπόλου vel ἱερέως κελεύσαντος προσκυνῆσαι τὴν θεάν. sed minus placebat, quia mallem feminam sacerdotem operatam fuisse Veneri; quamvis & mares sacerdotes quibusdam Veneris templis praefuisse satis constet.

P. 2. Vs. 3. λιπῶν] Hoc satis tuto credo suppletum. videntur igitur Chaereas & ceteri juvenes modo videndarum virginum gratia adfuisse: non pompam una constituisse. unde & nulla mentio hic facta potentium illorum procorum. locum autem Theocriti ex Idyllio secundo vs. 82. ante oculos habuisse Charitonem fiet vero simile, si conferas.

> Ἤδη δ' ἦνσα μέσαν κατ' ἀμαξιτὸν, ᾇ τὰ Λύκωνος,
> Εἶδον Δέλφιν ὁμοῦ τε καὶ Εὐδάμιππον ἰόντας.

Τοῦ

> Τοῖς δ' ἦν ξανθοτέρα μὲν ἑλιχρύσοιο γενειάς,
> Στήθεα δὲ στίλβοντα πολὺ πλέον, ἢ τὺ Σελάνα,
> Ὡς ἄπο γυμνασίοιο καλὸν πόνον ἄρτι λιπόντων.

vides ibi ἀπολιπόντα τὸν γυμνασίου πόνον. vides στίλβοντα, ὥσπερ Σελήνην: ὥσπερ ἀστῆρα. vides ξανθὸν ὥσπερ ἑλίχρυσον, ὥσπερ χρυσὸν ἢ ἄργυρον. Mox ἐκ τῆς παλαίστρης Syracuſanus vates ibidem vs. 57.

> Μαινομένῳ ἴκελον, λιπαρᾶς ἔκλαθε παλαίστρας.

ἐν παρειαῖ. ὥσπερ ἄργυρος ἢ χρυσὸς] Commode ἐπήνθει vel ἦσαν intelligas, quod ſi ſpatium permiſiſſet ἔλαμπον inſeruiſſem.

Ἐκ τύχης δὲ ὁ X. κ. K.] Potes ὁ νεανίσκος καὶ ἡ παρθένος. vel οἱ νέοι, ut ap. Heliodor. III. 142. ἑμοῦντο γὰρ ἀλλήλους ἑώρων οἱ νέοι καὶ ἤρων. ſed ubi quatuor ultimae voculae ex Commelinianis tribus & Cod. Taur. reſtitutae. locus elegans in quo ſequitur Heliodorus, ut ſaepe, Platonis dogma περὶ τοῦ καλοῦ, ſubjungens ὥσπερ τῆς ψυχῆς ἐπιδείξεως ἐκ πρώτης τὸ ὅμοιον ἐπιγνούσης, καὶ πρὸς τὸ κατ' ἀξίαν οἰκεῖον προσδραμούσης. ſic Taurini leguntur & haec.

ἐν τῷ τεμένει] Poſſes & παρὰ τῷ βωμῷ. in templo obvios ſibi factos & una aliquantum moratos fuiſſe, colligo, quia ſequitur: domum quidem abiiſſe Chaeream: Callirrhoen autem ad ſtatuam Veneris verba feciſſe, quod profecto in aede factum. Nec quidquam difficultatis hic foret: niſi duo loca obſtarent, quorum e primo confeceris, Callirrhoen incidiſſe in Chaeream & eum vidiſſe, antequam ingrederetur templum. ex ſecundo loco, collegeris Chaeream conſpectum demum fuiſſe a Callirrhoe, jam redeunte ex templo. primi loci verba ſic jacent. L. IV. IV. 71. 10. ἐγώ Χαιρέας εἰμι, ὁ σὸς ἐκεῖνος, ὃν εἶδες παρθένος εἰς Ἀφροδίτην βαδίζουσα. *ego ſum ille tuus Chaereas, quem videbas gradiens ad Venerem ſive Veneris templum.* Quam quidem difficultatem ſic ſolveris, ſi dicas auctorem ſcribere dedita opera εἰς Ἀφροδίτην. *ad. verſus Venerem.* non εἰς Ἀφροδίτης: *non ad templum Veneris.* & verum fuerit, conſpectum fuiſſe Chaeream in templo ab Callirrhoe ad Veneris aram & ſtatuam acceſſura. altera difficultas eodem libro reperitur Cap. v. p. 87. 8. νυκτὸς δὲ ἐπελθούσης ὄναρ ἔβλεπεν αὑτὴν ἐν Συρακούσαις παρθένον εἰς τὸ τῆς Ἀφροδίτης τέμενος εἰσιοῦσαν, κἀκεῖθεν ἐπανιοῦσαν ὁρῶσαν Χαιρέαν, καὶ τὴν τῶν γάμων ἡμέραν *nocte veniente in ſomno vidit ſe Syracuſis virginem in Veneris aedem intrantem & inde regreſſam videre Chaeream & nuptiarum diem.* Verum hoc omnino ſe aliter habuiſſe totus locus, quem tractamus, etiam ſine noſtris ſupplementis, oſtendit. quare illud ὁρῶσαν non ita arte copulandum

cum τῷ ἐπανιῶσαν, ſed referendum ad moram, quam egit in templo inter ingreſſum & egreſſum, & ὁρῶσαν interpretandum ἑωρακυῖαν. denique ſomnii adparitiones a veritate aliquantum receſſiſſe potuerint.

P. 2. Vs. 6. τήνδε τὴν σύνοδον] Aptius nihil excogitare potui.

P. 2. Vs. 7. τῆς θεᾶς μηχανηθείσης] vel τῆς ἀφροδίτης. quod μα videatur obſtare huic ſupplemento, ſcias illud pro μὴ vitio procul dubio deſcribentis irrepſiſſe, ut L. 1. C. vi. 9. 18. vitioſe legitur ἐμαχανᾶτο. & aliis locis ματηρ. ex Latina conſuetudine.

P. 2 Vs. 8. ἕλκος νειόθεν] Poſſes τραῦμα. ſed id ſequitur. poſſes πάθος. ſed praetulerim ἕλκος, ſi νειόθεν placet. Lucian. De Morte Peregr. T. iii. 330. καὶ δῆλος ἦν νειόθεν αὐτὸ δρῶν. ſed non ſatisfacit, quia νειόθεν potius *penitus ex corde*: quam *penitus in corde*. ut ap. Ariſtaen. ii. v. ex noſtra emendatione καὶ δεινῶς ἐκπηδᾶν καὶ φθέγγεσθαί μοι δοκεῖ νειόθεν. ubi tamen nunc fere malim δοκεῖ. εἶεν. *eſto. miſſum hoc faciamus*. nemo neſcit quam ſaepe illud εἶεν adhibeatur, quoties finem ſuperioris argumentationis facimus, eam vel obnitenti permittentes, & vel ſaltem ad aliud transgrediuntes.

In Charitone nihil quod ſatisfaciat jam ſubit: niſi forte liberiore conjectura placuerit reponere ob ſyllabam νει, ἀλλήλοις πάθος, φιλονεικοῦντες περὶ τῆς νίκης.

P. 2. Vs. 9. τὴν ἧτταν περιστέλλων δι' ἀνδρίαν] Scopo ſequentium nihil aptius inveni. poſſes & τὴν ἐπιθυμίαν κολάζων δι' ἀνδρίαν. ita L. iv. II. 65. 13. νεανίας ἀνδρικὸς τὴν φύσιν. ſic principio etiam Habrocomas Amori non cedens deſcribitur ab Xenophonte. putaram in ſyllaba ιαν latere καιρίαν. τὴν καρδίαν βεβλημένος καιρίαν.

Καὶ καταπεσεῖν μὲν αἰδούμενος δῆλος ὢν] Nempe viri non poſſunt tam bene amoris adfectum celare, ut non quodammodo ignis illius ſcintilla emicet. ita mox de Callirrhoe. αἰδουμένη κατάφωρος γενέσθαι. Aelian. V. H. xii. 1. locutione utitur ſimili. ἐκ παντὸς αἰδουμένη τρόπου δήλη ἦν.

Illud καταπεσεῖν etiam juvat. nam non poteſt hoc verbum idem ſignificare quod προσπεσεῖν τοῖς ποσί. quamvis πεσεῖν ita in Matthaei Euang. ii. 11. occurrat καὶ πεσόντες προσεκύνησαν. quod Heliod. X. p. 474. προσπεσόντες τοὺς θεοὺς προσεκύνησαν.

Sed καταπεσεῖν hic refertur ad illam pugnam & luctam quam contra amorem Callirrhoae pugnavit & in qua ſuccubuit. niſi velis καταπεσεῖν ita intelligere: ut pene in via conciderit: quod ſolet ex adfectuum vehementia uſu venire. L. iv. 1. 64. 11. Μιθριδάτης ἀχανὴς κατέπεσεν ad adſpectum Callirrhoae. ii. iii. 26. 16. καταπίπτοντα [Callirrhoe viſa] αὐτὸν ἤδη Λεωνᾶς ὑπέλαβε. L. viii. 1. 128. 1. περιχυθέντες ἀλλήλοις, λειποψυχήσαντες ἔπεσον. . . . . πάλιν παρεῖθησαν. ſed tum pro δῆλος ὤν. ſubſtituen-

tuendum ἐκαρτέρει. & *succumbere indignans non cedebat.* quin hoc rejectitium haud videtur.

P. 2. Vs. 11. Τί μοι, εἶπεν, καλὸν ἄνδρα τοιόνδε κατὰ τὸν νεὼν σὸν ἔδειξας] ita L. v. x. 95. 7. τί γὰρ ἔδειξάς μοι Καλλιῤῥόην. ne τὸ τοιόνδε offendat, sic Aristaen. 1. xxiv. καὶ τὶς ἀναφρόδιτον, βδελυρὸν, ἄκομψον τοιόνδε ποθεῖ. qua voce tamen cum omnibus Trajectina caret, ad Sambucianam scilicet exacta: quae illam particulam recte exhibet. & sic in eadem epistola τοιοῦτον καλόν, non omnino damnandum videtur.

P. 2. Vs. 12. Ἠνιᾶτο δὲ ἡ παρθένος τῆς διανοίας τῆς αὐτῆς αἰδουμένη καταφωρος γενέσθαι] *cruciabatur vero virgo pudens mentem suam manifestam fecisse.* nempe taedebat Callirrhoen Veneri amorem suum esse fassam. ἐρωτικὸν γὰρ διηγήσασθαι πάθος τὸ γυναικεῖον φῦλον αἰσχύνεται, ut ait Theophylactus Simocatta Ep. xv. & sic opponeretur mox Χαιρέας ἀπετόλμησεν εἰπεῖν. pro ἠνιᾶτο forte quis malit ἐσιώπα. mox pagina tertia inducitur κλαίουσα καὶ σιωπῶσα. Aelianus V. H. xii. 58. dixit in hanc sententiam. ἐκ δὴ τούτων πολλοῖς ἐγένετο κατάφωρος μὴ ἀργῶς ἰδὼν τὴν ἄνθρωπον.

P. 2. Vs. 13. Χαιρέας δὲ σφόδρα ἤδη τοῦ τραύματος αὐτὸν φθίνοντος] vel Χαιρέας δὲ θρασύτερος ἤδη. verbi φθίνειν vim transitivam notes.

P. 1. Vs. 14. Γονεῖς] Attice magis γονέας. v. J. G. Graevium ad Luciani Soloec. T. iii. p. 576. qui merito apud Demosthenem γονεῖς admittere tergiversatur.

P. 2. Vs. 15. ὁ πατὴρ, καὶ ἔφη, δίχη] sic supple vel καὶ εἶπεν.

P. 2. Vs. 16. Θυγατέρα . . .] τὴν ἀγαπητὴν vel τὴν μόνην. Xen. K. Π. iv. 113. Θυγάτηρ παρθένος ἀγαπητή. Lysias Orat. xxxii. p. 506. λαβεῖν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα, ἥπερ ἦν αὐτῷ μόνη.

P. 2. Vs. 17. Μνηστῆρσι δυνατωτέροις μνηστεύεται] vel κρείττοσιν ἐκδώσει vel διδόναι ἔξεστι.

P. 2. Vs. 17. Μὴ φανερῶς χλευαζώμεθα] vel ὑβριζώμεθα. vel καταγέλαστοι γενώμεθα. vel γέλως καὶ χλεύη γενώμεθα vel γέλωτα ὀφλῶμεν. vel decem aliis modis.

P. 2. Vs. 18. Παρεμυθεῖτο] in apographo vitiose παραμυθεῖτο. sed, ut edidi, Codex ipse. Quoties in hoc primo libro Codex differt ab editione sedulo monebimus: nam primi libri collationem nacti sumus. Levia haec per me mutaram: credo sine noxa. quis enim talia Auctoribus tribuat, paullo versatior in membranarum lectione: ubi tales hallucinationes passim animadvertuntur. ex. gr. in *Nemesio de Nat. Hom.* C. 1. p. 1. Cod. meus habet κατασκευάσθαι pro κατεσκευάσθαι. & p. 9. & in Edito & in Cod. παρασκεύασε. at p. 33. Edit. κατεσκεύασται. Cod. κατασκευάσθαι pro vero κατεσκευάσθαι. p. 10. Cod καταλῆξε pro κατέληξε. & passim haec librariorum negligentia ne quidem animadversione digna foret, nisi aliquando ansa emendationis hinc praeberi posset. sic Apogr. rursus contra

tra codicis fidem modo habebat πεπράσαθαι pro πεπράσθαι. ut ap. Aeneam Ep. xxv. p. 429. ὑποδέχεσθαι contra legitur pro ὑποδέχεσθαι.

P. 2. Vs. 19. ὥστε μηδὲ ἐπὶ τὰς συνήθεις ἑαυτὸν παρεστάναι διατριβάς] ſic ſupplendum & corrigendum. licet & L. I. VII. II. 16. συνήθεις pro συνήθεις διατριβὰς recurrat. quam locutionem recte Auguſt. Bryanus reſtituit Plutarcho in Flaminio p. 428. T. II. ✝. Aelian. V. H. III. XIV. pro παρεστάναι potes & καθιστάναι. vid. Demoſth περὶ παραπρ. p. 298. F. Lucam in Act. I. 3. Xenophon autem Epheſius deſcribens parem Habrocomae ſtatum animi, ait: ὡς δὲ ἡμέρα ἐγένετο ᾔει ἐπὶ τὰ συνήθη γυμνάσματα. *ſimul cum die illuceſcente adivit ſolita exercitia.* quanto verius Noſter perditi amantis habitum depinxit, qui publicos ſolitosque coetus omnes fugere conſueverit. Quemadmodum Horatius talem ſiſtit I. Od. XVIII.

> *Lydia, dic, per omnes*
> *Te Deos oro, Sybarim cur properes amando*
> *Perdere? cur apricum*
> *Oderit campum, patiens pulveris atque ſolis?*

ubi cod. vetuſtiſſimus meus habet *O deos.*

P. 2. Vs. 20. Καὶ ὥσπερ ἐρημωθεῖσα ἦν ἡ παλαίστρα] vel ἐρημία ἦν. Heraclit. Epiſt. 7. 336. ἐρημίαν πόλιν πεποιήκασι διὰ κακίας. recte *Gymnaſio palaeſtra* jungitur.

P. 2. Vs. 20. ἐφίλει γὰρ αὐτὸν ἡ νεολαία] potes & νεότης. ſupra monuimus vocem Νεολαία in Doricis civitatibus praecipue obtinuiſſe. ita Lucianus περὶ Γυμν. T. II. 912. 920. ubi de Athenienſibus loquitur vocabulo νεότης, de Lacedaemoniis νεολαία utitur. ita in Phalar. pr. T. II. p. 190. de Agragantinis, Dorica Colonia, νεολαία. ita de Spartanis Theocr. XVIII. 24.

> Τετράκις ἑξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαία.

at tamen non id perpetuum ✝. Alciph. Ep. I. VI. Heliod. VIII. 412. Heſych Νεολαία. νέων ἄθροισμα. ἡ νεότης. ἡ νέος λαός. ut recte Guiet. & Phavorinus.

P. 2. Vs. 22. Διὰ πάθος;] Aeque bene ac διὰ πάθους. Quamvis ſaepe ſollicitatur. ✝. M. Solanus ad Plutarch. Eumen. p. 349 ſed recte defendit Clar. Jeremias Marklandus ad Lyſiae Orat. XXV. p. 592. & Max. Tyr. XXXVI. 6. p. 714. vid. & Miſcellan. noſtra T. III. p. 99. plerumque tamen ſic potius *cauſſam*, quam *inſtrumentum* notat, ut ap. Xen. II. Memor. 751. D. διὰ γὰρ τὴν ἀρετὴν ἀξιοῦσι μὲν ἄνευ πόνου τὰ μέτρια κεκτῆσθαι, ἡ διὰ πολέμου πάντων κρατεῖν. πάθος de *vehementi amore* apud

Noſtrum

Noſtrum & alios millies. ✠. tamen J. Daviſium ad Max. Tyr. xxxix. 3. ubi παῖς recte τῷ παῖς praefert.

P. 2. Vs. 22. Ψυχῆς ἀφυῆς] Quia amor in generoſos & nobiles animos frequentiſſime cadit: unde fere barbaris hunc habitum negat Max. Tyr. Diſſ. xxvi. 2. ὥσπερ μοι δοκεῖ οὐδὲ ἐν τοῖς βαρβάροις πάνυ τι ἐπιχωριάσαι τὰ τοῦ ἔρωτος. & Noſter L. vii. C. ult. p. 125. militem in amore hoſpitem compellat ὦ πάντων ἀνθρώπων ἀφυέστατε. Plut. Synp. p. 218. A. νέος ψυχὴ καὶ μὴ ἀφυής.

P. 2. Vs. 23. Ἐνέστη νόμιμος ἐκκλησία] Sic per ſe patet redintegrandum. νόμιμος eſt ἔννομος. συνήθης ἐκκλησία ex oppoſitione τῆς συγκλήτου. quae ſubito cogebatur. qualem habemus L. iii. iv. 48. 22. & viii. vii. 140. 22. Aeſch. περὶ παραπρ. 256. B. ἐκκλησίας συγκλήτους πλείους ἠναγκάζεσθε ἐκκλησιάζειν ἢ τὰς τεταγμένας ἐκ τῶν νόμων. Ulpian. ad Demoſth. παραπρ. 312. A. vocat νομίμους καὶ συνήθεις. quae certis menſis vel πρυτανείας diebus fiebant. ita ἔννομος ἐκκλησία fere ap. Lucam in Act. xix. 39. quae non a populo tumultuante, ſed a magiſtratu legitimo modo & tempore cogebatur. Romanis *legitimi comitiorum dies. legitima concio. legitimus ſenatus.*

P. 2. Vs. 23. Συγκαθεσθείς] Συγκαθέζομαι protulit praeſtantiſſimus Daniel Scottus in ſupplementis Stephaniani Lexici ex Joſepho & Platone. συγκαθίζω vel συγκαθίζομαι, quod etiam ſine auctoritate circumfertur, habes ap. Xen. V. H. H. 558. E. nam eſt ambigua lectio. participium autem noſtrum, quod rurſus occurrit. L. iii. ii. 4. 2. iii. iii. 48. Xenoph. Eph. v. 80. Artemid. ii. 20. ἐπικαθεσθείς. & ap. Apollod. ii. viii. i. Th. Magiſter. 97. refert inter βάρβαρα. Phrynichus inter ἔκφυλα. ſed conſulantur J. Ienſius Lection. Lucian. p. ii. J. G. Graev. ad Lucian. Soloec. iii. 582. P. Weſſel. ad Diod. iii. C. xvi. p. 185. ap. Strabonem vero xvi. 1094. A. recte reponitur. καθεσθείς pro καθεσθείς.

P. 2. Vs. 23. τοῦτο πρῶτον καὶ μόνον] ita recte ſuppleveris. Demoſth. περὶ εἰρήνης. p. 60. C. πρῶτος καὶ μόνος παρελθών.

P. 2. Vs. 24. Καλὸς Ἑρμοκράτης] fere ſolum hoc vocabulum explet vim τοῦ καλὸς κἀγαθός. Plato Theaet. 185. E. καλὸς γὰρ εἶ, ὦ Θεαίτητε, καὶ οὐχ, ὡς ἔλεγε Θεόδωρος, αἰσχρός. ὁ γὰρ καλῶς λέγων, καλός κἀγαθός. idem Phaedro p. 278. E. Ἰσοκράτην τὸν καλόν. Aelian. Hiſt. Amin. xiii. 7. παρὰ τῷ καλῷ Ὁμήρῳ. ✠. Lucian. Timone p. 114. de Merced. Cond. 659. 680. & ſaepe.

P. 2. Vs. 25. ἡ πόλις μνηστεύεται] hoc recte. urbs conciliat nuptias Chaereae: ceu pater adoleſcentis nuptias a patre virginis petit. vid. Salmaſ. de Modo Uſur. p. 712. & ad. L. viii. vii. 141. 6.

τοὺς

P. 2. Vs. 25. τὰς γάμους σήμερον ἀλλήλων ἀξίως τίς ἂνηρ μηνύσειε την] locus corruptus, quem sic restituerim. μνηστεῦσαι τὰς γάμους σήμερον ἀλλήλων ἀξίους. Ἀξίως τίς ἂν ἑρμηνεύσειε τὴν ἐκκλησίαν ἐκείνην. ulcera nata ex omissione repetendae vocis & mala vocabulorum separatione. hinc periit ἀξίως: hinc τις ἂνηρ μηνύσειε fecerunt τίς ἀνὴρ μηνύσειε, pro τίς ἂν ἑρμηνεύσειε. non nego τίς ἀνὴρ pro τίς dici posse: sed sic nuspiam loquitur noster. deinde ἂν necessario requiritur. semper in simili caussa noster & alii hanc particulam adhibent. ut saltem tum legendum foret. τίς ἂν ἀνὴρ μηνύσειε. deinde hac in re μηνύσειε non sufficit. nam μηνύειν non notat *describere rem quatenus explicari potest*: sed modo *indicare*: *patefacere*. quamvis μηνυτὴς de historico dicatur ap. Lucianum. T. III. p. 51. & est sane historicus *index veritatis*. at ἑρμηνευτὴς & ἑρμηνεύειν de historicis, qui *rem plene enarrant*. noster ipse. L. III. I. 41. 13. ἀκριβῶς ἑρμήνευε. ἑρμηνεύειν est διηγήσασθαι. Lucian. Quom. Hist. Scrib. de historicis. p. 8. & passim. Hesych. ἑρμηνεύοντες, φράζοντες. qua voce alias saepe noster in simili re utitur. jam illud ἀξίως necessario adest in priori periodo γάμους ἀλλήλων ἀξίως. nec magis carere potest ἀξίως sequens sententia. sic alii: sic noster semper loquitur. en aliquot auctoritates: quae simul τὸ ἄν. τὸ ἀξίως & τὸ ἑρμηνεύσειε vindicaturae videntur. L. I. VI. 9. 23. Τίς ἂν οὖν ἀπαγγεῖλαι δύναιτο κατ' ἀξίαν τὴν ἐκκομιδὴν. L. IV. I. 64. 19. πῶς ἄν τις διηγήσεται κατ' ἀξίαν τὰ τελευταῖα. L. VIII. VIII. 91. 23. τίς ἂν φράσοι κατ' ἀξίαν ἐκεῖνο τὸ σχῆμα τοῦ δικαστηρίου. L. VIII. IV. 134. 4. τίς ἂν φράσοι τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὅσας ἔσχε πράξεις. ubi illud ἀξίως merito quidem locum non invenit. Joseph. de B. J. L. V. IX. 349. οὐ γὰρ ἑρμηνεῦσαι δυναίμην τὰς παρανομίας ἀξίως.

Nemo autem in Criticis tantillum versatus hanc geminationem vocis ἀξίως non legitimam habuerit medicinam, cum tot loca deficiant ex simili vocabulorum eorundem concursu: tot alia jam ope hujus remedii sint ad sanitatem revocata. Insignis hinc omissio apud Xenoph. Ephes. L. I. p. 10. pro sagacitate solita jam a Celeb. Tib. Hemsterhusio animadversa. editum οἱ δὲ στεφάνους πλέκοντες· οἱ δὲ ἄνθη φέροντες. ταῦτα ἐν τῷ ἑτέρῳ Ἄρης ἦν οὐκ ὡπλισμένος κ. τ. λ. vides hic manifesta omissionis indicia: ταῦτα ἐν τῷ ἑτέρῳ enim desiderat aliud membrum. ex codice jam supplementum accipe. οἱ δὲ στεφάνους πλέκοντες. οἱ δὲ ἄνθη φέροντες. ταῦτα ἐν τῷ ἑτέρῳ μέρει τῆς σκηνῆς. ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ Ἄρης ἦν οὐχ ὡπλισμένος, ἀλλ' ὡς πρὸς ἐρωμένην τὴν Ἀφροδίτην κεκοσμημένος. alia ratione repetitio cognatae vocis omissionem peperit in Epigrammate Anthologiae ineditae.

Ἄδηλον.

Τὸν καλὸν οὐχ ὁρόω Διονύσιον. ἆρα γ' ἀναρθεὶς
Ζεῦ πάτερ . . . . . δεύτερος οἰνοχόει.

Αἰστὲ,

'Αιετὲ, τὸν χαρίεντα ποτὶ πτερὰ πυκνὰ τινάξας,
Πῶς ἔφερες; μή πυ κνίσματ' ὄνυξιν ἔχει.

ſupple οἰνοχόος. niſi ſi aliorum cogitata praetuleris, Ἰδαῖος vel ἀμβρόσιος. apud *Artem.* L. II. C. 54. p. 145. εἰ δέ τις νοσῶν ἢ ἀλγῶν τι δόξειε τεθνάναι, ἄπονος ἔσαι ϰ̀ ἄνοσος. ϰ̀ οἱ ἀποθανόντες γάρ. interpres, *nam & mortui neque dolent, neque aegrotant* addit. optime. tamen in contextu deeſt ἄπονοι ϰ̀ ἄνοσοι. Graeca lingua hanc ellipſin fert. In *Manilio* L. I. 331. locum corruptiſſimum ſic legerim. rationes nunc non addam. vide ἀςροθεσίαν *Ophiuchi.*

Serpentem Grajis Ophiuchos nomine dictus
Dividit. atque ingens ingenti *corpore corpus*
Explicat, & nodos ſinuataque terga per orbes
Reſpicit. ille tamen, molli cervice reflexus,
Effugit eluſis per laxa volumina palmis.

ſic *magnum magno.* μέγας μεγαλωςί. καλὴ καλῶς. κακὴ κακῶς. In *Ciceronis Verrin. ſecunda* C. III. legitur. *itaque fit, omnibus recuſantibus & implorantibus dies is erat.* alii habent *plorantibus.* ſed vulgatam agneſcit *Codex Amplissimi Viri Baltas. Huidecoperi. Nannius* vidit aliquid deeſſe :& interponit : *& deos hominesque inplurantibus.* idem effeceris ſi legas, *& inplorantibus* deos. dies *is erat.* In *J. Capitolini Opil. Macrino.* C. III. ſuſpicor ſupplendum. *ubi ad principes* venturos *ventum eſt.* nam de iis conſulebatur : non adeo de *praeſenti* imperatore. plura notata in *Latinis* videas apud doctiſſ. *Joan Walkerum* ad *Ciceron.* de N. D. L. III. C. XVXIV. vid. II. IX 36. 13.

P. 2. Vs. 25. ἄξιοι ἀλλήλων γάμοι, *non impares nuptiae.* quales deſcribuntur ab *Ariſtaeneto* L. I. *Ep.* X. Κυδίππην Ἀκοντίῳ συνάπτων, ὐ μόλυβδον ἂν συνεπιμίξας ἀργύρῳ, ἀλλ' ἑκατέρωθεν ὁ γάμος χρυσῦς ἔςαι.

P. 2. Vs. 26. παραγωγὸς] τῆς ἐκκλησίας. vox nusquam hoc ſignificatu obvia, quantum ſcio. ſed notare credo, *praeconem, ſervum publicum, accenſum, apparitorem, officialem,* ὑπηρέτην δημόσιον. δορυφόρον, qui in concionibus, in eccleſiis, dicaſteriis, tum primarios viros, tum ſpectatores minoris dignitatis unumquemque in ſuum locum deducebant. ut enim populus in eccleſiam παριέναι, ſic & παράγεσθαι dicebatur. noſter L. V. IV. 15. II. παράγοντες δὲ [εἰς τὸ δικαςήριον] οἱ καθεζόμενοι μετὰ σιγῆς ϰ̀ δέυς. *Amor* hic deducebat, cogebat omnes in Eccleſiam hanc : atque unicuique ſuam ſedem adſignabat. *Hortatorque Cupido* ita dicitur *Val. Flacco* VIII. 232. De magiſtratu concionem cogente nolim accipi. illi erant πρυτάνεις. vide *Ulpian.* ad *Demoſth.* κατὰ Τιμοκρ. 776. E. & illi συνῆγον, non παρῆγον.

P. 2. Vs. 26. φιλόπατρις] Obſervatiunculam de praeferentia apud Atticos τῆς Φιλόπατρις prae τῇ Φιλόπολις ſatis refutatam dedit Cl. *Car. And. Dukerus,* Vir probitate non minus quam doctrina & annis inter ſeculi

hujus eruditos conſpicuus, ad *Thucyd.* v. 92. vid. *Xen. Ageſ.* 668. A. *Lycurg.* in *Leocr.* §. XI. φιλόπολις artius patet quam φιλόπατρις. πατρὶς. *patria tota. tota Hellas.* πόλις modo *plura oppida*, *vicos*, δήμους complectitur, unam rempublicam conſtituentia. *Iſocrat. Paneg.* 57. A. ἴδια μὲν ἄστη, τὰς ἑαυτῶν πόλεις ἡγέμενοι. κοινὴν δὲ πατρίδα, τὴν Ἑλλάδα νομίζοντες εἶναι. ſed promiſcuus uſus.

P. 3. Vs. 3. Ἡ βουλὴ καὶ οἱ ἄρχοντες] *Thucyd.* v. 47. ἄρχοντες omnes, qui ἐν τέλει, magiſtratu aliquo, etiam militari imperio. *Markl.* ad *Lyſ.* p. 282. pro *judicibus* ſaepe I. v. 8. 19. I. x. 14. 6. III. II. 48. 23 & 50. 60. Videtur colorem duxiſſe ex *Heliodori* L. VII. p. 322.

P. 3. Vs. 4. Νυμφαγωγοῦσαι] at ſponſa domi latebat. nec tamen opus νυμφαγωγήσουσαι. nam quae *facere conamur*, *meditamur*, *incipimus*, *volumus*, *jam facere* dicimur. de quo genere multi multa. Noſter IV. VI. 74. 10. διαφθείρει αὐτοῦ τὴν γυναῖκα. *conatur corrumpere. Herodot.* IX. 108. πόλις ἐδίδου. *dare volebat Juſtin.* XXXV. 1. *a quo reſtituebatur. qui volebat reſtituere.* vid. *J. Taylor.* ad *Lyſiae Orat.* VII. p. 146. *J. Markland.* IX. 554. *P. Weſſeling.* ad *Diod* XIII. 44. participia paſſim eundem uſum habent. Venus apud *Lucian Dial. Deor.* XX. p. 266. ſe vocat νυμφαγωγόν, quae deductura erat *Helenam* ad *Alexandrum.* & de ſe *Clytaemneſtra* ap. *Eurip Iphig.* in *Aulid.* 610. Ut noſtro II. XI. 38. 20. alioqui proprie de viro dicitur νυμφαγωγός.

P. 3. Vs. 6. Ἐῤῥαίνετο τὰ πρόθυρα οἴνῳ καὶ μύροις] L. I. III. 5. 7. L. III. II. 44. 25. L. VI. II. 100 2. ἐθυμιᾶτο πρόθυρον. VIII. I. 128. 17.

P. 3. Vs. 7. ἡδεῖαν. . . . . τῆς τῶν ἐπινικίων] cum *Cl. Cocchio* reſcribe ἡδίω. quam autem hilarem victoriae hujus diem, in quem & incidebat *Herculis* ſacrum, egerint *Syracuſani*, videre eſt apud *Thucyd.* VII. 73.

P. 3. Vs. 9. διανάστασο] Neſcio an apud γνησίους *Atticos* occurat. διαναστάσεις verbale tamen ap. *Xen. de Venat.* 994. B *Lucian. Max. Tyrius* & plerique recentiores uſi. *Heliodoro* reddendum L. VIII. 405. ex *Cod. Taur.* διαναστήσαντες pro διαστήσαντες. ſed video *Bourdelotianam* ſic exhibere. quin & jam *Hervagianam. Ariſtaen.* I. IX ὀρέγει τὴν χεῖρα καὶ διανίστησι πεπτωκυίας λαβόμενος τῆς δεξιᾶς. ut recte *Sambuciana.* vide *Cl. T. Hemſterb.* ad *Lucian.* XXII. *Dial. Mort.* T. I. p. 423.

P. 3. Vs. 11. Τῆς δ' αὐτοῦ] *Homer. Iliad.* Φ. 114. ubi τοῦ δ'.

P. 3. Vs. 13. ἐξέπνευσε] ſic *Cod.* vitioſe *Apographum* ἔκπνευσε. talia ludibria ſcribarum in poſterum non notabo. Invenies in *Cl. Interpretis* notulis. ap. *Heliod.* VIII. 390. ex *Cod Taur.* repone ἐνεπίμπρατο pro ἐμπίμπρατο. tralatitium intelligi πνεῦμα in ἐκπνεῖν. *Eurip. Helena.* 141. βίον ſupplevit. & ſic *L. Boſius.* ſed altera ellipſis magis naturae conſentiens.

P. 3. Vs. 14. Οἱ δὲ γονεῖς τὸν νυμφίον εἰσήγαγον πρὸς τὴν παρθένον] ſponſus hic deducitur ſponſae domum: ſic rerum eventu jubente. alioquin ſponſus in ſuam vel in patris ſui domum deducit ſponſam. *Eurip. Herc. Fur.* 12.

ἡνίκ' εἰς ἐμοὺς [*Amphitryonis*]

Δόμους

Δόμυς δ κλεινὸς Ἡρακλῆς νιν [*Megaram*] ἤγετο.

vide Iphigen. in Aul. 533. quin & L. IV. v. 87. diſcimus Callirrhoen a parentibus ſuis in domum ſponſi deductam. προπεμπομένην αὐτὴν ὑπὸ πατρὸς κ̀ μητρὸς εἰς οἰκίαν τῦ νυμφίυ. ſed nihil haec ſibi pugnant. Nam ſponſus modo nunc a parentibus deducitur ad ſponſam, ut illam mox domum ſuam vel domum parentum ſuorum deducat. & mox de ſollemni ſponſae deductione domum ſponſi agitur his verbis ἐπεὶ δὲ προῆλθεν εἰς τὸ δημόσιον. & L. I. C. III. 5. 21. domi ſponſi Callirrhoen agentem offenderis. ſed & ſponſus cum paranympho vel nymphagogo arceſſitum ibat ſponſam, & ſic domum ſuam deducebat. tota autem haec periodus non multum abit a loco Matthaei in Euang. C. XXV. 10. ἦλθεν ὁ νυμφίος. κ̀ οἱ ἕτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτῦ εἰς τὺς γάμυς, κ̀ ἐκλείσθη ἡ θύρα.

Τὸν ἐρώμενον] fruſtra ἐρχόμενον in ora apographi. verti *amantem*. quia *amans* Latinis non ſtrictim active ſemper accipitur. unde & *amantiſſimus* ita in inſcriptionibus pro *cariſſimus* accipiunt quidam. deinde ut commode ὁ ἐραςὴς, ὁ ἐρῶν, & ὁ ἐρώμενος distinguuntur, quemadmodum ap. Lucian. Dial. Mor. I. p. 288. ἔοικας, ὦ Γαλάτεια, ὀυκ ἐραςὴν ἀλλ' ἐρώμενον ἔχειν τὸν Πολύφημον, ſic Latinis *amatus* vel *amicus* minus eleganter diceretur ὁ ἐρώμενος. Ap. Achillem Tatium L. VI. 377. ἐρώμενος vertitur *amator*. quod non reprehenderim. nec cum J. Gronovio taxarim J. Benedictum, qui in Luciani Aſino p. 581. ἐρώμενον *amatorem* quoque verterat: cum *amaſius* voce alio loco uſus eſſet. certe H. Valeſius ad Diodori Excerpta p. 581. T. II. Ed. ult. ἐρώμενον tam *de Amatore*, *quam de Amaſio dici conſtare* ait *vel ex Suida*. At ſi quidem ad haec Suidae verba reſpexerit vir eruditiſſimus. Ἐρῶν γενικῇ. ἐφιέμενος. ἐπιθυμῶν. Ἐρώμενος. ὁ ἐπιθυμέμενος. res contra ſe habuerit. ap. Heliodor. I. 19. legitur de noverca. λαμπρῶς ἐρωμένην ὑποφαίνυσα. ubi ſane *amatricem*: *amicam*. *amantem* notat. ſed Cod. Taur. legit λαμπρῶς ἐρώμενον [nempe Theagenem] ἀποφαίνυσα & ſane λαμπρῶς & ἀποφαίνειν magis concinunt. per me tamen qui velit reponat *amico* vel *amato juvene*. vel *cupito*, voce Appulejana. qui & *mutuus cupitor* VII. 140. 15. Mirifica in hac voce hallucinatio in Heliodori L. VII. 407. ubi habetur ἐγὼ δὲ ἂν ταῦτα οὐδὲ ἐρωμένῃ ἔδωκα. *ego* (has epiſtolas) *neque poſtulanti dederim*. ſi ἐρομένῃ haberetur, vix probarim. tu lege ex Taur. & Vat. ἐῤῥωμένῃ. *valenti*, *ſanae*. decumbebat Arſace. quam vocem & redona Democrito apud Stobaeum Ecl. Phyſicis L. II. p. 205. ὁ μὲν εὔθυμος [ſic optime Cl. Valkenarius] εἰς ἔργα ἐπιφερόμενος δίκαια κ̀ νόμιμα, κ̀ ὕπαρ κ̀ ὄναρ χαίρει τε κ̀ ἔῤῥωται κ̀ ἀκηδής ἐςι. vulgo ἔῤῥεται & ἀναχύδης. forte παρακήδης non alienum fuerit.

P. 3. Vs. 17. Ὥσπερεὶ λύχνου φῶς ἤδη σβεννύμενον, ἐπιχυθέντος ἐλαίου, πάλιν ἀνέλαμπε] Ovid. 1. ex Ponto Eleg. V. vs. 3.

Cujus ab alloquiis anima haec moribunda revixit:
Ut vigil infusa Pallade flamma solet.

Max. Tyr. XXVIII. 4. p. 337. νόμος κολάζων τὴν μέθην ἐπήγειρεν αὐτῶν τὰς ἀρετὰς τῇ εὐωχίᾳ, καθάπερ ἔλαιον πῦρ, ἐπιχέων τῇ ψυχῇ συμμέτρως, μὴ τελείως σβεννὺς αὐτῆς τὸ φιλότιμον. Plutarch. Demetrio T. V. p. 55. οὕτω καταβεννυσθεὶς δοκοῦντος ἀνέλαμπεν αὖθις ἡ ἀρετή. Cod. vitiose λύχνου.

P. 3. Vs. 18. Καὶ μείζων ἐγένετο καὶ κρείττων] frustra μεῖζον & κρεῖττον conjicitur. respicitur ipsa Callirrhoe, non τὸ φῶς. multus in hac locutione noster. I. VI. 9. 24. κατέκειτο μείζων καὶ κρείττων. II. I. 22. 9. μείζονα καὶ κρείττονα γεγενημένην. III. VIII. 56. 10. καὶ κρείττων ἐγένετο καὶ μείζων. Xen. K. Π. IV. 102. B. καὶ γὰρ μείζους φαίνεσθε καὶ καλλίους καὶ γοργότεροι ἢ πρόσθεν ἰδεῖν. Coluthus de Raptu Helenae vs. 79. dixit

Πᾶσα δὲ λωιτέρην καὶ ἀμείνονα δίζετο μορφήν.

ex veteri formula locutionem trahens. λῷον καὶ ἄμεινον. Xen. VI. K. A. 376. D. VII. H. H. 683. D. περὶ πόρων. 932. A.

P. 3. Vs. 19. Εἰς τὸ δημόσιον] Ut ad sponsi domum deduceretur sollemni pompa.

P. 3. Vs. 20 Ἀρτέμιδος ἐν ἐρημίᾳ κυνηγέταις ἐπιστάσης] videtur respicere Dianae adparitionem Actaeoni factam, & simul comparationem Homericam & Virgilianam Dianae cum Nausicaa & Didone.

Vox ἐφεστάναι saepe de divina adparitione. vide L. v. IX 93. 18. proprietatemque animadvertit Ulpianus ad Demosth. de Corona p. 482. C. ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπὶ ταῦτα ἐπέστην.) ὥσπερ τινὸς δαίμονος λέγει ἐπιστασίαν, τῆς αὐτοῦ κηδεμονίας παρουσίαν.

Ὑμνοῦσι. . . ἐν Πηλίῳ] nempe eximium dii cecinerunt Hymenaeum in his nuptiis in Peleo monte celebratis. Xen. de Venat. 973. D. θεοὺς τὸν γάμον παρὰ Χείρωνι ὑμνῆσαι. Apollod. III. XII. 5. γαμεῖ δὲ ἐν Πηλίῳ κἀκεῖ θεοὶ τὸν γάμον καθύμνησαν. Statius II. Achill. 431.

Dum Pelea dulce maritat
Pelion, & nostris jam tunc promitteris armis.

vid. Is. Vossius ad Catulli Epithalamiorum praecellentissimum p. 231.

Τὴν Ἔριν] Eris & ejus pomum res notissima. Artemid. I. 75. p. 61. innuit pomum hoc non γλυκὺ, sed ὀξὺ fuisse. τὰ δὲ ὀξέα μῆλα, στάσεις καὶ φιλονει-

νικίας σημαίνει. ἔστι γὰρ Ἔριδος. eo enim respicere puto doctissimum, licet in nugaci argumento, scriptorem.

LIBRI PRIMI CAPUT SECUNDUM.

P. 4. Vs. 2. Ἐστρατολόγει φθόνος] Ceu Invidia dux esset. noster iterum I. VII. 10. 23. I. XII. 17. I. alio sensu ap. Hesych. στρατολογήσαντι. στρατεύσαντι. qui forte respexerit Paulli Ep. II. ad Timoth. II. 4. In Lexicis auctoritas voci fere deest: non tamen bonis scriptoribus infrequenti.

Φθόνος] Capite praecedenti vocatur Δαίμων βάσκανος. ita in eleganti epigrammate, quod Cl. Muratorius publicavit p. MDCXCIII. φθονερὴ μοῖρα & βάσκανος δαίμων ponuntur ἐκ παραλλήλου.

Πρωθήβην ἔτι κοῦρον, ἔτι χνοάοντος ἰούλου.
Δευόμενον, Φθονερὴ Μοῖρα καθεῖλε βίου,
Πολλὰ σοφῆς χερὸς ἔργα λελοιπότα. Βάσκανε Δαῖμον,
Οἵας οὐχ ὁσίως ἐλπίδας ἐξέταμες.

uti recte emendavit Cl. Jo. Casp. Hagenbuchius p. 37. in Diatriba de Marmoribus Muratorianis, de iisque optime meritus. nollem tamen & ibi τὸ δευόμενον versum *adspersum*. nam licet *spargere* Latinis de aridis etiam dicatur: & sic *tempora canis spargi* passim legatur: δεύω eam vim non habet & δεύεσθαι κόμαις non magis dici potest, quam tempora *humectari canis*. tamen multis hanc notionem & constructionem cum genitivo conatus fuit adstruere idem Hagenbuchius in Epistolis Epigraphicis p. 83 & 189. tu verte. *adhuc lanuginosis pilis carentem: destitutum.* uti illud ipsum δευόμενος centies & in epigrammate Anthol. L. II. C. X. 8. p. 138. significat.

Καὶ βωμὸν θυέων μήποτε δευόμενον.

idem hic dicitur, quod Theophylactus. Ep. 69. μήπω τοῖς ἰούλοις κατασκιάσας τὸ πρόσωπον. erat adhuc ἄχνους, ut Mercurius vocatur in Anthologiae L. VI. 2. p. 412.

Τίς τὸν ἄχνουν Ἑρμῆν σε παρ' ὑσπλήγγεσσιν ἔθηκεν;

& in Anthologia inedita. Κριναγόρου.

Ἠοῖ ἐπ' εὐκλαίῃ τάδε ῥέζομεν ἱερὰ τελείῳ
Ζηνί, ϗ ὠδίνων μειλίχῳ Ἀρτέμιδι.
Τοῖσι γὰρ οὑμὸς ὅμαιμος, ἔτ' ἄχνοος, εὔξατο Θήσειν
Τὸ πρῶτον γενύων ἠιθέοισιν ἔαρ.
Δαίμονες, ἀλλὰ δέχοισθε, ϗ αὐτίκα τῶνδ' ἀπ' ἰούλων
Εὐκλείδην πολιῆς ἄχρις ἄγοιτε τριχός.

idem fere qui dicitur ἀρτιγενειάζων & ἀρτιγένειος Anthol. inedita.

Ἀρτιγενειάζων ὁ καλὸς ϗ σεμνὸς ἐραστής
Παιδὸς ἐρᾷ Λάδων. σύντομος ἡ Νέμεσις.

sed forte obstiterit praestantissimis viris, ne verterent nostra ex sententia, quia πρωθήβην adhuc *carere barba* crediderint non recte dici. imo εἰκοσετῆ παῖδα *viginti annorum puerum*. ut in hoc epigrammate mox vocatur hic ipse Aquilinus. Sed circa vigesimum annum barbam enasci ponebant. Nemesius de N. Hom. C. XXXIV. p. 253. οἷον περὶ τοῦ πολιοῦσθαι ἑξακοντούτην [sic cod.] ἢ γενειάσκειν τὸν εἰκοσετῆ. puer itaque pro lubitu viginti circiter annorum potest dici, *barba* adhuc *carere*: vel *primam barbam emittere* vel *lanunige genas vestiri* & *spargi*. Sic libenter legerim in Epigrammate apud Muratorium p. MDCLXXXVI. 2.

Ἀρτιγενειάζων οὐδ' εἴκοσι τέρμ' ἐνιαυτῶν
Ἐκτελέσας, γοερῶς οὐκ ἐσορῶ τὸ φάος.

In glossis legimus ἀρχιγένειος *lanuginosus*. imo ἀρτιγένειος.

P. 4. Vs. 4. Υἱὸς τοῦ Ῥηγίνων τυράννου] Rursus similia vero sequitur. nam Rhegium sub regibus sive tyrannis fuit. Anaxillas nomen frequens in illis. Pausan. IX. XXIII. Diodorus Anaxillae filios tempore Hieronis Syracusis sistit L. XI. C. 66. quorum unus Cleophron vel Cleophon.

P. 4. Vs. 6. παρευδοκίμησεν ὁ μηδὲν πονήσας] In eandem sententiam epigramma nondum publicatum.: cujus Versio tamen in Guioniorum Fratrum opusculis p. 100. exhibetur. en Graecum fontem.

ΡΙΑΝΟΥ.

Ἀγρεύσας τὸν νεβρὸν ἀπώλεσα, χοὶ μὲν ἀνατλὰς
Μυρία, ϗ στήσας δίκτυα ϗ στάλικας,
Σὺν κενεαῖς χείρεσσιν ἀπέρχομαι, οἱ δ' ἀμογητὶ
Τἀμὰ φέρουσιν· Ἔρως, οἷς σὺ μόγοιο βαρύς.

de

de voce παρευδοκιμῆσαι *St. Bergler.* ad *Alciphr.* L. I. *Ep.* XXXIX. p. 189.

P. 4. Vs. 6. Ἐταίνυσο] *Hesych.* ἐταίθη. διέτριβεν. in aliqua re occupari diu & cum taedio, vel cum desiderio, vel cum magna contentione. *Pind. Pyth.* XI. 81. ξυναῖσι δ' ἀμφ' ἀρεταῖς τέταμαι. fere hic, quod παρατείνεσθαι. quod ἐκτρύχεσθαι, καταπονεῖσθαι explicant veteres magistri ad *Aristophanis Nub.* 212. *Xenoph.* II. *Mem* 758. C. ὡς παρεταίνη μακρὰν ὁδὸν πορευθείς. *Casaub.* ad *Athenaeum* L. IV. XIV. p. 285.

P. 4. Vs. 7. Αὐλείοις θύραις προσαγρυπνοῦντες] Communis amantium querela & sors, qui, ut *Horatii* verbis utar,

Ad non amicos heu sibi postes, & heu
Limina dura, quibus lumbos & infragunt latus,

excubare consueverunt. ad αὐλείους θύρας commercium amantibus fiebat. *Theocr.* Παιδικῷ

Τόκκα δ' οὐδὲ καλεῦντος ἐπ' αὐλείαις θύραις
Προσμόλοιμί κε, παυσάμενος χαλεπῶ πόθω.

Anthologia in inedita hoc exstat epigramma *Leonidae*, male quidam *Leonis.* εἰς Μηλὼ καὶ Σατύρην αὐλητρίδας, quae saepe comissantibus aderant.

Μηλὼ καὶ Σατύρη τανυήλικες, Ἀντιγενείδεω
 Παῖδες, καὶ Μουσῶν εὔκολοι ἐργατίδες.
Μηλὼ μὲν Μούσαις [ἀνέθηκε] Πιμπληΐσι τοὺς ταχυχειλεῖς
 Αὐλοὺς, καὶ ταύτην πύξινον αὐλοδόκην.
Ἡ φίλερως Σατύρη δὲ τὸν ἔσπερον οἰνοποτήρων
 Σύγκωμον. κηρῷ τευξαμένη, δόνακα,
Ἡδὺν συριστῆρα· σὺν ᾧ πανεπόρφνιος ἠῶ
 Ἤυγασεν, αὐλείοις ἐγκροτέουσα θύραις.

τανυήλικες in *Palatino Codice.* sed turbatum. a manu prima videtur πανυήλικες. *Guietus* defendit simili vocabulo καὶ γὰρ που λαγόνεσσι βέεις τανυώριος ἤδη. at ibi longe sincerius quoque membrana eadem πανάωριος. contrarium ὥριον ἄνθος. quare & hic πανυ non spreverim. Noster *Atticorum* consuetudinem sequitur, quibus ἡ αὔλειος & αἱ αὔλειοι placent: licet in *Theophr. Charact.* XVIII. θύρα αὐλεία. ut *Dorici* & alii. Saepe αὔλιος θύρα occurrit. sed dubito de γνησιότητι hujus scripturae: cum centum in vocabulis librariorum vel seculi socordiae ista modo debeatur. ap. *Diod.* XIX. 323. sic variatur. ap. *Herodian.* VII. V. 7. ubi vir doctus correxe-

ra

rat. in *Luciani Dialogo Meretr.* xv. 323. *Veneta Edit.* MDL. probam ſcripturam agnoſcit: licet in *Dial.* XII. cum vulgatis faciat adeo pertinaciter favent *Codices* huic ſcripturae, ut etiam apud Poëtas, ubi proſodia eam reſpuit, intrudatur, quemadmodum ap. *Theocrit. Idyll* xv. 43. τὰν ἀυλίαν ἀποκλάξας quidam exhibent. in *Lyſiae* fragmentis legitur ἀυλία p. 63. ſed incertum hoc. ſaltem ἄυλειος ſemper uſurpatur ipſi. videantur praeſtantiſſimi viri *J. Taylorus* p. 11. & 196. *Jer. Marklandus* ad *Max. Tyr.* XXXVI. 2. *H. Valeſius* ad *Harpocrationem* in voce.

P. 4. Vs. 8. Κολακεύοντες τίτθας ϗ θεραπαινίδας, ϗ δῶρα πέμποντες τροφοῖς] Subjungi τροφοὺς τίτθαις recte docebit *Ammonius* p 135. 138. conjungit & *Lucianus Dial. Marin.* IX. 312. T. I. τροφὸς γάρ ἀυτοῦ ϗ τίτθη ἡ Ἰνώ

P. 4. Vs. 10. Πόρνος ϗ πένης] In conviciantis ore non debet offenſioni eſſe hoc vocabulum: quod unicum eſt in toto *Charitone* a modeſtia recedens. nec abſtinent tamen ab hoc ſcommate. *Xenoph. Memor.* I 731. D. σοφιστὰς ὥσπερ πόρνους ἀποκαλοῦσι. *Demoſth.* κατὰ Ἀνδροτ. 710. B. de *Androtione*. ὁ πόρνος ὤν. Indecentius *Habrocomas* de ſe ipſo apud *Xen. Eph.* I. 11. 22. ϗ τις ἐμοὶ βίος περιλείπεται πόρνη μὲν ἀντὶ ἀνδρὸς γενομένῳ. ἀποστερηθέντι δὲ Ἀνθίας τῆς ἐμῆς. ſic *Cod.* Qui autem *Ariſtaen.* I. *Ep.* XIV. pro πόρνους reponi volebant πόρνας, in *Xenophonte* πόρνῳ locum fecerint. *Thomam Mag.* in χαμαιτύπη ex *Edit. Vaſcoſana* emendes.

P. 4. Vs. 10. πένης] Convicium acerbum. *Horatius* enim jam L. III. *Odor.* 24. ex mente vulgi vocavit, *magnum opprobrium pauperiem.* vid. *T. Fabrum* ad *Aelian.* V. H. XIII. C. 39.

P. 4. Vs. 10. Καὶ μηδενὸς κρείττων βασιλέων ἀγωνισαμένων ἀυτὸς] Non μηδενὸς κρείττων poteſt accipi pro *nullo noſtrum melior*: quia ne quidem privatus hic Chaereas cum potentibus tyrannis comparandus. Illum tamen ſenſum darent haec verba conjuncta. *Demoſth.* II. *Olynth.* 23. E. οὐδένων βελτίους. Περὶ συνταξ 126. C. οὐδὲν ἀυτῶν κρείττων. & tum βασιλέων ἀγωνισαμένων abſolutus foret genitivus.

Verum malim ordinare κρείττων βασιλέων ἀγωνισαμένων. *potentior. potior. ſuperior regibus.* id eſt ἄνθρωπος ὢν μηδενὸς τιμήματος. notio haec ſaepiſſime voci ὀυδὲν, μηδὲν, & ὀυδεὶς ineſt. ita ὀυδένες ἐόντες ap. *Herod* IX. 57. ὀυδὲν ὢν ap. *Plat. de R. P.* VIII. p. 562. D. *Theaet.* 175. E. *Lucian.* de *Merc Cond.* I. 671. & ſaepe apud *Comicos*. quin *Euripides* in *Ione* vs. 594.

Μηδὲν ϗ ὀυδὲν ἐνθάδ' ὢν κεκλήσομαι.

utrumque conjunxit, non quaſi differant ὀυδὲν & μηδὲν, ſed quia, ut plurimi. hic ὀυδὲν ille μηδὲν vocaturi ſint.

Ut igitur communi locutione *Charito* potuiſſet ſcribere. πένης ϗ μηδέν.

ἴον. sed nihil vetat, quo minus genitivo usus sit. aeque bene *nihili esse*, ac *nihil esse* dixeris, aliquantum tamen diverso sensu. nec μηδενὸς κρείττων umquam aequipolleat τῷ μηδενὸς ἄξιος. quod & ipsum potuisset scribere. πένης καὶ μηδενὸς ἄξιος. Consulatur *Cl. Jer. Markl.* ad *Lysiam* x. 181. *Demosth. de Libert. Rhod.* p. 147. B.

P. 4. Vs. 11. αὐτὸς ἀκόντων τὸν στέφανον ἤρατο] Probabilis conjectura Cl. *J. J. Reiskii* ἀκονιτί: quod optime opponitur τοῖς ἀγωνισαμένοις. noster L. IV. IV. 69. 23. αὐτὸς ἀκονιτὶ τὸ ἆθλον Καλλιῤῥόην ἀποίσεται. In his vocabulis non raro turbatur. ap. *Demosth. de Corona* 507. A. πρoεῖτο ἀκονιτί. at in *Editt.* quibusdam & *Codd.* ἀκοντὶ & ἀκοντητί. [quod inmerito *Clementis Alexandrini* contextum obtinet p. 566.] *Ulpian.* ibi ἀγῶνος ἢ βίας χωρίς. ap. *Aristaen.* I. XV. legiter. ἔνθα τὶς ὁπλίτην μὲν ἰδὼν εἰ καὶ δύσμαχον, προὐβάλλετο τὴν ἀσπίδα σὺν εὐτολμίᾳ, κατιθύνων τὸ δόρυ. Ἔρωτος δὲ φανέντος, γέγονε ῥίψασπις εὐθὺς, ὁ τέως θρασὺς, καὶ τὴν δεξιὰν ἀκοντὶ προσανατείνας, ὡμολόγει τὴν ἧτταν. ubi *Auratus* ἑκοντὶ emendat, merito non probante *Mercero*, qui vero similius reponit ἀκονιτί. quod aeque dicitur de eo, qui sine pugna & labore vincitur & cedit, ac de eo, qui sic vincit. ut vel ostendit l. l. *Oratoris Attici.* Vir doctus quidam tentabat τὴν δεξιὰν ἀκοντίῳ προσανατείνας. quam emendationem fere probarim: & sane praepositio πρὸς vim suam exserere debet. sufficeret enim τὴν δεξιὰν ἀνατείνας. ut intelligamus, *pugnatorem projecisse clypeum, & una hastam, dextra comprehensam, erexisse in altum: non amplius direxisse in hostem.* pugnaturus ἐπιτείνει, κατιθύνει τὸ δόρυ, *intendit: dirigit.* desiturus pugnare ἀνατείνει. *sursum elevat* & *erigit* hastam. milites enim dum progrediuntur, hastam in dextro humero gerunt, mox, ut inpetum facere sint parati, deponunt humero & directam ad feriendum protendunt. *Xenoph.* K. A. VI. 386. F. τοὺς πελταστὰς ἑκατέρωθεν ποιησάμενος, ἐπορεύετο ἐπὶ τοὺς πολεμίους, παρηγγείλατο δὲ τὰ δόρατα ἐπὶ τὸν δεξιὸν ὦμον ἔχειν, ἕως σημαίνοι τῇ σάλπιγγι. ἔπειτα δὲ εἰς προβολὴν καθέντας ἕπεσθαι βάδην . . . . . καὶ ἅμα τὰ δόρατα καθίεσαν. *demittere hastam in pugnam: in inpetum faciendum.* κατιθύνειν *Aristaeneto.* contra cessaturi ab inpetu, ἀνατείνουσι. *subrigunt: erigunt.* armatura militis est clypeus & hasta. *Aelian.* V. H. VIII. 16. τὴν ἀσπίδα καὶ τὸ δόρυ παραθέμενος, ἔλεγεν, ὅτι ἐξώπλισται. *Chion Ep.* III. 25. ἐγὼ μὲν ἀσπίδα καὶ λόγχην ἀῤῥάσας. qui igitur ponat clypeum & hastam surrigit, a pugna desistit, & se victum fatetur. δόρυ. ἀκόντιον saepe promiscue dicitur. *Hesych.* Ἀκόντιον. δοράτιον. μικρὰ λόγχη. Δόρυ. ὅπλον. Λόγχη. ἀκόντιον. Παλτά. ἀκόντια. λόγχαι. Παλτῶν, ἀκοντίων. qui vitiose tentatur locus. licet alioqui δόρυ & ἀκόντιον differant re vera. vid. *Xen de R. E.* 945. D. sed in loco hoc *Aristaeneti* nihil vetat, quo minus τὸ δόρυ κατιθύνειν & τὸ ἀκόντιον ἀνατείνειν contraria significent. sic *Castori*, qui δορύξοος. *Theocr Idyll.* XXII. 136. tamen a *Lucian. Dial. Deor.* XXVI. 282. ἀκόντιον tribuitur.

Quare

Quare in *Aristaeneto* vel ἀκοντίῳ vel ἀκοντί reposuerim. quod & in nostro placet: licet & ἀπονητί posset conjici ob praecedentia μηδὲν ὑπὲρ γάμου πονήσας. *Lucian. de Gymn.* T. II. p. 889. οὐ γὰρ ἀπονητὶ προσφύοιτο ἂν ἡ δόξα. sed proximum ἀγωνισαμένων favet τῷ ἀκοντί.

P. 4. Vs. 12. Τὸν γάμον θάνατον τῷ νυμφίῳ ποιήσωμεν] de duplice per adpositionem accusativo V. D. in *Miscellaneis* T. VI. p. 340. consulatur. hac loquendi forma non semel noster delectatus est. vid. IV. IV. 69. 23. Ad sensum *Eurip. Med.* 349. Πικροὺς δ' ἐγὼ σφιν καὶ λυγροὺς θήσω γάμους. *Heliodor.* VII. 371. ἐγὼ, ἔφη, πικρογάμους θήσω σύμπαντας. ubi *Cod. Taur.* frustra ἅπαντας. quod reponas ap. *Manethon.* L. III. 10.

Ἢ καὶ ἀδελφειοὺς προτέρους διόλεσσεν ἅπαντας.

vulgo διώλεσε πάντας. Omnes e fonte *Homereo* suas areas irrigarunt. similis locutio ap *Artemid.* II. C. 54. p. 145. si per librarios licuisset: ubi enim nunc legitur, sine sensu, Ἀθληταῖς δὲ ἱερονίκαις θάνατον ποιεῖ. scripserat auctor. Ἀθλητὰς δὲ ἱερονίκας θάνατος ποιεῖ. loquitur de eo *Artemidorus*, qui in somnio mori sibi visus fuerat, de eoque praedicat, quod mors, in somniis visa, *pugilem* reddit *hieronicam*. τέλειοι γὰρ οἱ ἀποθανόντες, ὡς καὶ οἱ νικήσαντες.

P. 4. Vs. 13. Τύραννος] *Agragantinorum* tyranni nimis noti. sed hic potius *filium tyranni* intelligas. nam ut reges, regum filii, [*Pindar.* IV. *Pyth.* 19. *P. Burmann.* ad *Val. Flacc.* I. 174.] sic tyranni, tyrannorum filii. apud *Herodotum* L. III. 52. *Periander* ad filium. ὃς ἐὼν ἐμός τε παῖς καὶ Κορίνθου τῆς εὐδαίμονος τύραννος. qui his *tyranni*, aliis *reges*. videatur modo *Aelianus Var. Hist.* VIII. 9.

P. 4. Vs. 14. Κωλύω τὴν ἐπιβουλὴν] Sic *Cod.* Sine caussa *Apogr.* σὴν. ap. *Alciphr.* L. II. I. 102. εἰς τὴν ἀρέσκειαν. sic *Cod.* meus. vulgo deest articulus. *Bergl.* σοῦ vel σὴν. hoc malim.

P. 4. Vs. 14. Ἐπιβουλὴν] At quod suasurus est *Agragantinus*, re vera sunt insidiae. illi alii contra aperta vi uti volebant. inde dicit, *apertam vim*, ἐκ τοῦ φανεροῦ μάχην, esse extra ipsorum vires. Proinde corrigendum, κωλύω τὴν ἐπιβολὴν. *impedio consilium hoc. molimen hoc. propositum hoc ejus occidendi aperta vi.* Suidas ἐπιβολὴ. ἔννοια, ἐπιχείρησις. Haec vocabula passim perperam exarata inveniuntur. in primis ἐπιβολή injuria solet ejici. *Diodor.* I. 3. III. 70. I. 4. ubi consulatur doctiss. *P. Wesseling.* a quo, invitus tamen, discesserim pene L. XIII. 27 & 92. ubi ἐπιβουλή praefertur. συμβολὴ pro συμβουλὴ. ap. *Heliod.* V. 247. sic etiam *Taur.* e mente *Commelini.* in *Themistoclis Ep.* XIII. 38. pro συμβούλους. *L. Holstenius* reponit συμβόλους. *Marin. vita Procli.* σύμβολος τούτου σαφέστερος. *Plautus Pseud.* I. I. 55. in *Philone Jud.* T. II. 580. recte βολὰς pro βουλὰς restitutum. ap. *Nemesium* de N. H. C. I. p. 34. *Cod.* meus male ἐπιβουλάς. apud *Artemid.* III. 67. legendum. ὡρολόγιον, πράξεις καὶ ὁρμὰς καὶ κινήσεις καὶ ἐπιβολὰς χειρῶν σημαίνει. *aggressiones. molitiones.*

male

male ἐπιβυλάς, apud Isocrat. Paneg. 76. E. libens reposuerim δεῖ δὲ ταύτας ἐπιβολὰς [vulgo ἐπιβυλὰς] ἐκποδὼν ποιησαμένους ἐκείνοις τοῖς ἔργοις ἐπιχειρεῖν. In Aelian. V. H. XI. 4. ἐπιβυλὴ praestiterit, alia notione ἐπιβολὴ [ζημία] reposuit pro ἐπιβυλὴ apud Lysiam in Andoc. p. 114. egregius J. Taylor. Ea instabilitas in aliis vocibus cognatis, sic in Aristaeneto I. 28. dudum eruditiss. Fr. Lud. Abreschius δυσξύμβολος pro δυσξύμβυλος correxit ex Hesychio in Miscell. nostris Vol. V. III. p. 99.

P. 4. Vs. 14. ἀσφαλεστέρῳ τῷ λογισμῷ] Plutarch. Cat. 242. χρῆται λογισμοῖς ἀσφαλέσιν. Demosth. de Cor. 522. A. ὅσου ἦν ἀνθρωπίνῳ λογισμῷ δυνατόν.

Interpres τῳ accepit pro τινὶ *aliquo*. saepe ita peccatur. ap. Max. Tyr. XXVIII. 3. ἢ διὰ ἄλλ τῳ μουσικῶ, male τῷ. mox ibi bene tamen. ὄντ ἄλλῳ τῳ. Plato Symp. 211. B. vid. Cl. Hemsterhusium ad Lucian. T. II. p. 179. Munkerum ad Antonin. Libel. C. XXI. apud Lysian p. 379. τοιοῦτον γὰρ ἐμαυτὸν τῇ πόλει παρέχω, ὥς' ἰδίᾳ μὲν τῳ Φείδομαι, δημοσίᾳ δὲ λειτουργῶν ἥδομαι. vulgo τῶν. quod vel delendum vel in τῶν ἐμῶν mutandum pronuntiarunt. apud Aelian. V. H. VIII. I. τῶν φίλων ἀνακοινῶται ὑπὲρ τῳν. ubi recte Perizonius & Faber τινῶν respuunt. apud Xen. de Re Eq. 440. C. legitur τὸ δ' αὖ ἔμπροσθεν μακρῷ τῷ ἀγωγεῖ προϊόντα διδάσκειν ὑφηγεῖσθαι τὸν ἵππον, διὰ τάδε ἂν ψέγοιμι. Ille articulus quidem non vitiosus. nec τῳ placet. forte tamen reponendum μακρῷ ῥυταγωγεῖ. eadem notione. utroque vocabulo Xenophon utitur. praecipue cum ea lectio compareat in Editione Basileensi.

P. 4. Vs. 17. Κρεῖττον δὲ ἡ μετὰ τέχνης· καὶ γὰρ τυραννίδας πανουργία μᾶλλον ἢ βίᾳ κτώμεθα] contra de Romanis Aelian. V. H. XII. 35. δι᾽ ἀρετῆς γὰρ ἴσασι Ῥωμαῖοι ἀγαθοὶ εἶναι, οὐ μὴ διὰ τέχνης καὶ πανουργίας καὶ ἐπιβυλῆς καταγωνίσασθαι τὰς ἐχθρούς.

P. 4. Vs. 19. Ἐφοπλιῶ] Eleganter dictum. Maximus Tyr. IV. 3. ἐφοπλίζειν ἀδικίαν δικαιοσύνῃ. Achilles Tatius similia L. VI. p. 401. sed longe φορτικώτερα.

P. 4. Vs. 20. Μέγα τὸ κακὸν ἀναπράξεται] *magnum malum* [nobis illatum], *magnam injuriam ulciscetur. quasi debitum exposcet.* Herodot. VII. 169. συνεκπρήξασθε θάνατον. *mortem ulcisci.* VII. 58. ἀναπρᾶξαι χρήματα ap. Thucyd. VII. 107. συναναπρᾶξαι μισθὸν ap. Xenoph. K. A. 420. A.

Si sensus hic non foret, satius legeretur μέγα τι κακὸν ἀναπράξεται. μέγα τι κακὸν & saepe occurrit: & saepe corruptum est. Aristoph. Vesp. 168.

Ἄνθρωπος οὗτος μέγα τι δρασείει κακόν.

uti recte hunc versiculum emendat literatiss. Rich. Dawesius in Miscellaneis suis. p. 263.

Apollon. Rhod. L. III. 890. [vide & L. II. 246.]

Ὦ φίλαι, ἦ μέγα δή τι παρήλιτον.

& sic reponendum ap. Hesiod. in Scuto vs. 86.

Ἦ τι μέγ' ἀθανάτους μάκαρας, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν;
Ἤλιτεν.

vulgo μετ' ἀθανάτους. vid. Gilb. Gaulmin. ad Theod. Prodromum. p. 509. Celeber. Tib. Hemsterhusius ad Lucian. Peregr. I. p. 39. ubi μέγα pro μέτα jure reponit, agitque de formula μέγα τί. apud Demosth. περὶ παραπρ. 297. C. in quibusdam legitur εἶναι μέν τοι ϗ ἄλλο διῳκημένον αὐτῷ. in aliis ϗ διῳκημένον τι αὐτῷ. veram lectionem reputo εἶναι μέν τοι ϗ ἄλλο τι διῳκημένον αὐτῷ. Illud τι non raro exsulat. tribus locis repone apud Heliodorum ex optimo Codice Taurinensi. non vacat inspicere an & ex aliis. L. II. p. 115. μέγα γάρ τι εἰς λήθην. II. 119. ϗ ἄλλως ϗ παιδίον αὐτόθεν μέγα τι ϗ θεῖον τῶν ὀφθαλμῶν ἐξέλαμπεν. L. VIII. 412. ὄντως ἄρα ἡδύ τι ϗ τὸ ἀπόλλυσθαι, ὅταν συμβαίνῃ τοῖς ἐχθροῖς ἐναπόλλυσθαι. quod praetulerim edito τισι.

Nec inlibenter cum L. Kustero intulerim Aristophanis versui Thesmophoriaz. 587.

Ἥκω φράσων τοῦτ' ἀγγελῶν θ' ὑμῖν, ἵνα
Σκοπῆτε, ϗ τηρῆτε, μή τι προσπέσῃ
Ἡμῖν ἀφράκτοις πρᾶγμα δεινὸν ϗ μέγα.

nam & sch. agnoscit ἀφυλακτοὶ δὲ μὴ πάθητε ὑπερφυές τι ϗ φοβερὸν κακόν. Julian. Caesarib p. 332. A. δύνασθαι τί μέγα. alia huc spectantia recurrent L. VII. II. 116. 20. In Aristoph. vulgo, ϗ μή.

P. 4. Vs. 21. Γυμνασίοις ἐντραφείς] Eurip. Phoen. 371.

Γυμνάσιά θ' οἷσιν ἐνετράφην, Δίρκης θ' ὕδωρ.

Max. Tyr. XVIII. 9. τοῖς αὐτοῖς παλαίσμασιν ἐντεθραμμένος. Plato Timaeo 19. D. αἷς ἂν ἐντραφῇ. Paullus I. ad Timoth. IV. 6. ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς πίστεως. Aristoph. Ran. 741. dixit τραφέντας ἐν παλαίστραις. a prima juventute, imo pueritia insuevisse alicui rei notat.

Ἀμαρτημάτων] *adulteria. furta. peccata. delicta* in re Venerea de utroque sexu. Plut. in Galba p. 378. v. Tom. videantur Interpp. ad Joann. Euang. VIII. 11.

P. 4

P. 4. Vs. 24. μᾶον] Callirrhoë pro feminarum pudore rarius utebatur publico.

P. 4. Vs. 26. Ἐπινοίας] Noster I. XI. 15. 7. ποικίλαις ἐπινοίαις πειρώμενος ἀπατᾶν. Sch. Sophocl. Antig. vs. 394. ἐπίνοια. ἡ ἐπιοῦσα γνώμη. Hesychius. Μηχαναί. τέχναι. ἐπίνοιαι. βουλεύματα. Επιτήδευμα. ἐπίνοια. ἔργον, ποίημα. Polyb. I. 58. πάσαις πολιορκητικαῖς ἐπινοίαις καὶ βίαις χρησάμενοι.

LIBRI PRIMI CAPUT TERTIUM.

P. 5. Vs. 1. Ἑσπέρα μὲν ἦν, ἧκε δὲ ἀγγέλων τις, ὅτι] In apogr. dubium erat utrum ἦλθε & ἀγγέλων. sed editum, adstipulante Codice, praestat. Demosth. de Coron. 501. E. plane modo eodem, Ἑσπέρα μὲν γὰρ ἦν. ἧκε δ' ἀγγέλων τις, ὡς. & ibi Codd. quidam ἀγγέλων. nec mirum, cum & ἄγγελοι contra in membranis quibusdam scribantur saepe ἄγγελοι. ut ἄλογος.

Licet autem ἧκε & ἦλθε sine discrimine hic adhiberi possint, tamen ἥκειν usitatius. alioquin sane nihil differunt ἥκειν & ἔρχεσθαι. vid. Aristoph. Ran. 1194. Hesych. ἥκει. ἔρχεται ἢ ἦλθε. quod propria glossa est τῆς ἧκε. Ἧκες. ἦλθες Dicimus ἧκε vel ἧκεν ἄγγελος vel ἀγγέλων esse usitatius. id, quamvis in re levi & observantibus obvia, exemplis firmare aliquot taedio non erit. Xen. H. H II. 454. E. ἧκεν ἄγγελος. cui adde Demosth. l. l. superius. Aelian. III. 3. ἧκέ τις ἄγγελος. XIII. 2. ἧκεν ἀγγελία. at Thucyd. I. 61. ἦλθεν ἀγγελία. tamen recte ἧκε praelatum ap. Herodot. IX. 15. Strabo IX. 649. A. Plut. Cat. 277. Nicia. 231. Lucian. Dial. Deor. X. 229. Dial. Mar. V. 301. non tamen ἥκειν pro ἐλθεῖν contra fidem codicum intrúserim, ut factum apud Aristaenetum Ep. I. XII. in ἐπανήκειν pro ἐπανῆλθον.

Ex allatis exemplis autem patet etiam vanum esse Thomam Magistrum, dum contendat ἧκον κοινότερον, ἥκω ἀττικώτερον. nam prius ex ipsis Demosthene & Xenophonte & aliis vidimus. Non vero capio quae subtilissime de voce ἥκω disputat Rich Dawesius in Miscellan. p. 351. nam inter ἥκω & ἧκον nullum aliud discrimen, quam inter πράττω & ἔπραττον, sed ipsa actionis hujus natura talis est, ut praesens pro praeterito commode adhiberi possit. sic & praesens in hisce pro futuro: quia actio praesens *venio* vim retinet respectu praeteriti & vim propagat versus futurum. nec opus ut statuamus εἶμι. ἄνειμι. εἴσειμι. ἄπειμι esse apud Atticos revera futura, ut Dawesius p. 79. contendit, nihil moratus formam. quod tantundem ac si dixerim, *odi* esse re vera praesens, licet for-

mam praeteriti habeat. an igitur & ἔρχομαι est verum futurum, quia saepissime pro ἐλεύσομαι occurrit? Nec verum est haec numquam usurpari apud Atticos nisi de futuro. quod rarius ita adhibeantur, faciunt verba, πορεύομαι, βαδίζω & alia huic significationi magis dedicata. sed hac de re non agimus nunc.

P. 5. Vs. 2. πεσὼν ἀπὸ κλίμακος] Ut Elpenor ap. Homerum Odyss. K. 557.

> Ἄψοῤῥον κατέβαινεν, ἰὼν ἐς κλίμακα μακρήν.
> Ἀλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσεν.

ne putemus infra dignitatem διηγήσεως hunc casum.

P. 5. Vs. 2. Ἐν ἀγρῷ] Ubi fere senes tranquillam agebant senectutem rus colendo, ut Laertes ap. Homerum Odyss. Ω. 210.

> Ἐν δὲ γυνὴ Σικελὴ γρηῦς πέλεν, ἥ ῥα γέροντα
> Ἐνδυκέως κομέεσκεν, ἐπ' ἀγροῦ, νόσφι πόληος.

Aelian. Var. Hist. VII. 5. inde apud Aristaen. I. Ep. 10. Acontium elegantiores juvenes cavillantur, quia ἐπὶ πάσῃ προφάσει εἰς ἀγρὸν ἐφοίτα. διόπερ οἱ κομψότεροι τῶν ἡλικιωτῶν Λαέρτην αὐτὸν ἐπωνόμαζον. Hinc & argumentum sumsit Aeneas Epistolae secundae p. 422. Mox supple ὅτι vel διότι.

P. 5. Vs. 4. Ἔμελλεν ἀπολεύσασθαι] μέλλειν cum praesenti, futuro & aoristis construi, & aoristos pro futuris passim occurrere & frustra saepe sollicitari, olim & nuperius Eruditi adfatim docuerunt. videantur Aem. Portus ad Xen. de Ven. 971. E. J. Hoeslin. ad Apollon. Rhod. IV. 94. Bergl. ad Alciphr. I. XXI. Hemsterh. in Miscellan. T. IV. p. 286. L. Bosius ad Th. Mag. Abresch. in iisdem Misc. T. XI. III. 2. Wessel. ad Diod. XV. 8 & 12, & alii. Quare nihil attinet nova exempla magno apud meliores numero obvia constipare, & operam porro perdere in locis vindicandis, cum quivis jam pervideat, nisi auctoritate optimorum & plurimorum codicum, in his nihil quidquam esse moliendum.

P. 5. Vs. 4. Οὐ γὰρ οἴοντε ἦν ἐξάγειν ἤδη τὴν κόρην] Verecundia novae nuptae hoc non permittebat. Heliod. VI. 293. προέπεμπε δὲ καὶ ἡ Ναυσίκλεια, πολλὰ τὸν πατέρα ἐπιτρέψαι καθικετεύσασα [Cod. καθικετεύουσα vitiose], τῆς νυμφικῆς αἰδοῦς ὑπὸ φίλτρου τοῦ περὶ τὴν Χαρίκλειαν ἐκνικηθεῖσα.

ἦσαν καὶ κατέλιπον] An ἐκόμισαν. quod ortum ducat ex κομι ησαν. vel ἤνεγκαν vel ἀφῆκαν. vel fere cum V. E. ἔπαυσαν. vel, nisi abiret longius, ἀνέπαυσαν. faveret Aelian. V. H. II. 41. Τὸν ἐκ τῆς δάφνης στέφανον ἐνταῦθα ἀνέπαυσε καὶ ἀπέλιπε. ubi varia lectio ἀφῆκε. εἴασαν proximum foret, sed in Charitone nolim hoc tentare.

P. 5.

P. 5. Vs. 8. Ὄινυ πηλὸν ἐποίησαν] Plene ἐξ οἴνυ. ut in *Joann. Euang.* IX. 6. ἐποίησε πηλὸν ἐκ τῦ πλύσματος. *Plut.* de *Ira. Cobib.* 463. A. διὸ τῶν μὲν ἀσώτων ταῖς οἰκίαις προσιόντες, αὐλητρίδος ἀκύομεν ἑωθινῆς, καὶ πηλὸν ὥς τις εἶπεν οἴνυ, καὶ σπαράγματα στεφάνων. forte ὥς τις ἐποίησεν. quam lasciviam vetabant proverbiali locutione Μὴ δεῖν τὸν Οἰνέα Πηλέα ποιεῖν pro οἴνυ ποιεῖν πηλόν. uti quidem ex *Eustathio* interpretatur *J. Casaubonus* ad *Athenaeum* IX. VIII. *Tertullian. Apolog.* C. XXXV. *civitatem tabernae habitu abolefacere. vino lutum cogere.* ubi doctiss. *H. Cannegiterus* in *Dissert.* post *Avianum* p. 310. putat legendum *coquere.* sed *lutum* videtur *cogi*, quando pulvis arida & arena sicca admixtione aquae *lutum*, *coenum* fit. *Plat. Theaet.* 191. B. γῆ ὑγρῷ φυραθεῖσα πηλός. *Herodot.* IV. 28. ὕδωρ ἐγχέας, πηλὸν οὐ ποιήσεις. *Afranius Incendio* ap. *Nonium* in *derepente.* p. 518. dixit, *facere lutum.* sed *J. Lipsius* L. V. *Epist. Quaest.* 25. *lucrum* recte reposuit, credo. Eadem locutio in *Epigr. Anth.* II. LVII. 3. 172. quod laudat commode *S. Havercampus* ad *Tertullianum.*

Μὴ μύρα, μὴ στεφάνυς στήλαις χάρισαι λιθίναισι,
Μηδὲ τὸ πῦρ φλέξῃς. ἐς κενὸν ἡ δαπάνη.
Ζῶντί μοι, εἴ τι ἔχῃς, μετάδος. τέφραν δὲ μεθύσκων,
Πηλὸν ποιήσεις. κοὐχ ὁ θανὼν πίεται.

sic legendum fide *Cod. Palatini* & lapidis etiamnum exstantis in *Villa Pamphilia*, [licet aliter legatur vulgo & etiam a *Salmasio* in *Plinianis* p. 858. laudetur] ut discimus ex *Cl. Muratorii Thesauro* p. MCCCXXI. quod & adjunctum habet duo alia epigrammata, quorum primum hic adponere nihil vetat, quo modo ante aliquot annos correximus.

Μή μυ παρέλθῃς τὐπίγραμμ', ὁδοιπόρε.
Ἀλλὰ σταθεὶς ἄκυε, καὶ μαθὼν ἄπει.
Οὐκ ἔστ' ἐν Ἅδυ πλοῖον, οὐ πορθμεὺς Χάρων,
Οὐκ Αἰακὸς κλειδῦχος, οὐχὶ κέρβερος [κύων] * . .
Ἡμεῖς δὲ πάντες οἱ κάτω τεθνηκότες
Ὀστέα τέφρα τε γεγόναμεν, ἄλλο δ' οὐδὲ ἕν.
Εἴρηκα. δὶ ὀρθῆς ὕπαγε, ὦ ὁδοιπόρε,
Μὴ καὶ τεθνηκὼς γ' ἀδόλεσχός σοι φανῶ.

* ex glossa Marmorarii vel incogitantia versificatoris.

conferat Lector quae eruditissimus *Joan Henr. Leichius* conatus fuit in *Miscell. Lipsiens.* T. 1. p. 484. & postea in *Curis Secundis* p. 43. cujus consensum in quibusdam deprehendes. vide L. VIII. 1. 128. 16.

P. 5. Vs. 8. Δᾷδας ἔρριψαν ἡμικαύστους] Post comum finitum. *Ovidius* I. *Met.* 492. & IV. *Fast.* 167. Semustamque *facem vigilata nocte viator Ponet.* δαῒς ἡμικαυστὸς est δαλός. *titio. torris.* elegantor *Meleagro* in *Anthologia amicus*, *jam minus placens*, vocatur δαλός. *torris.* non δαῒς *fax.* sicuti *Horatio* IV. XIII. *anus* dicitur *dilapsa in cinerem fax.* nec obstant, quae notantur ad *Luciani* T. 1. 100. quin δαῒς & δαλὸς sibi recte opponantur. ec ut exhibetur in *Palatino* & omnibus meis *Apographis.*

Cυ

Οὐκ ἔτι μοὶ Θήρων γράφεται καλός. οὐδὲ πυραυγὴς
Πρίν ποτε, νῦν δ' ἤδη δαλὸς, Ἀπολλόδοτος.
Στέργω θηλὺν ἔρωτα, δασυτρώγλων δὲ πίσμα
Λασαύρων μελέτω ποιμέσιν αἰγοβάταις.

quae autem gravis menda oppresserit versum secundum, ut quibusdam placuit, non perspicio. notes velim, ut Apollodotus, jam δαλὸς *titio*, opponatur eidem olim πυραυγεῖ. *faci flammanti*. scribitur & ἡμίκαυτος *Dion Cass.* L. p. 441. D. *Suidas*. ut πολύκλαυς & πολύκλαυτος *Plat Phaedr*. 264. D. ἐπίκαυτος & ἐπίκαυς. ἄκλαυτος & ἄκλαυς. videatur cultissimi ingenii vir *Matthias Röverus* ad *Musaeum* vs. 236 & 331.

P. 5. Vs. 9. ὁ παριών. τὸ. στήκει] Videtur aliquid plus deesse quam εἰστήκει vel ἐφειστήκει. *Plato Symp*. 172. A. an latet αὐτόθι?

P. 5. Vs. 9. Κοινῷ τινὶ πολυπραγμοσύνης πάθει] *Vitio gentis humanae*. ait *Petron*. C. cxi. infra vide i. xii. 17. 10.

P. 5. Vs 10. ῥᾷον ἐσχηκότος] *Harpocration* Ῥαΐσας. ἀντὶ τοῦ ῥᾴως ἔχειν ἐκ τῆς νόσου. ubi videatur *H. Valesius*, ῥᾴως sive ῥᾷον ἔχειν vel εἶναι minus esse quam ὑγιαίνειν animadvertens: qui eadem ad *Philostorgii Histor Eccles.* vii. 7. ut intelligamus *Chaerean* non plenam patris sanitatem prae desiderio revisendae conjugis exspectasse, sed in urbem revertisse, simul meliuscule haberet. ῥᾷον sive ῥᾴως ἔχειν passim. *Artemid*. v. 71. p. 275. In *Max. Tyr*. xiii. i. 139 legitur τοῦ σώματος πεφυκότος νοσεῖν καὶ ὑγείᾳ ῥᾷονος. quae merito non satisfaciunt. mallem καὶ ῥᾷον εἶναι vel ἔχειν. ὑγιαίνειν ibi ex *glossa* in *codicibus*. ex quo fonte & ὑγεία fluxerit. Καὶ ῥαΐσαι simplicissimum foret. vid. *Cl. Salmas.* ad *Achill. Tat*. p. 627.

P. 5. Vs. 12. ἐθα . .] ἐθαύμασε. mox *Codex* μετέβαλεν.

P. 5. Vs. 15. πυνθανόμενος δὲ τί σου . . . ἦν] supple τί συνέβη, ἄφωνος vel ἄναυδος vel ἐνεός ἦν. vi. vii. 108. 25. εὐθὺς ὠχρός τε ἦν καὶ ἄφωνος.

P. 5. Vs. 17. ἐπινοοῦσα] Non male interpres ὑπονοοῦσα. sic *H. Stephan*. in in *Plut. Romulo* p. 44. & mox αἰτίαν certo reponi debet.

P. 5. Vs. 18. ὑφαίμοις τοῖς ὀφθαλμοῖς] *ex moerore: ira: furore. Virg*. iv. *Aen*. 643. *Sanguineam obvolvens aciem maculisque trementes Interfusa genas Dido. Anthol*. iv. ix. 13. 318. Ἧς ἔτι κανθὸς ὕφαιμος ἐπιστράπτει φόνιον πῦρ. *de Medea. Sch. Aristoph. Vesp*. 729. ἀτενῆ, τὸν μανικὸν νῦν εἴρηκεν. ἠγριωμένοι γάρ εἰσι καὶ ὕφαιμοι τῶν τοιούτων οἱ ὀφθαλμοί. *Philo Jud. Leg*. ad *Cajum* p. 1019. E. [T. ii. p. 573] προσέρχεταί τις ὕφαιμόν τι καὶ ταραχῶδες ὑποβλεπόμενος. *Lucian. de Paras*. T. ii. 864. δεινὸν βλέπων, ὁποῖον ἡμεῖς. μέγα καὶ ὕφαιμον. *Achill. Tat*. iv. 239. ὕφαιμον βλέπουσα. L. i. 15. τὸ πρόσωπον ἀγρία. ὀφθαλμὸν ἐν αἵματι. *Artem*. ii. 36. p. 127. ἥλιος ἀμαυρὸς ἢ ὕφαιμος ἢ μορμυρωπός. vid. *Suidan* in μορμυρωπός. *Plato Phaedro* p. 253 E. *J. Firmicus*. iv. xii. 4. Quia igitur oculus, & in primis sanguinolentus, tot animi affectuum index & speculum est, & non minus mens per oculum quam per linguam

guam cognoſcitur, Aegyptii, reſpectu habito ad λόγον ἐνδιάθετον non minus quam ad λόγον προφορικόν, quando ſermonem, τὸ λέγειν, volebant hieroglyphice pingere, non tantum *linguam*, ſed & *oculum* eumque *ſanguine ſuffuſum* ſculpſere. ita capiendus Horapollo L. I. XXVIII. τὸ λέγειν δὲ γράφοντες, γλῶσσαν ζωγραφοῦσι, καὶ ὕφαιμον ὀφθαλμόν. & huc tendunt doctiſſimorum fere virorum Merceri & Hoeſchelii interpretationes.

P. 5. V. 18. Καὶ παχεῖ τῷ φθέγματι κατε . . κλαίω] Sic in codice exaratum videtur: in apographo erat παχου τῷ φθες. unde mihi & interpreti exſculptum fuerat πάθει τῷ χθὲς κατεχόμενος. quod in verſione obtinet. Ut nunc video, minus prudenter: quia χθὲς locum non habet in Chaerea qui, hoc ipſo mane reverſus, iram ad conſpectas laſciviae reliquias conceperat. lubenter igitur cedo αὐτοψίᾳ accuratiſſimi Antonii Cocchii, & ſequor nunc editam lectionem. παχὺ φθέγμα non male tribuitur irato: quum prae motu animi lingua praepediatur articulatum efferre ſonum, ſed *pingue* quid proferat. Ita Barbari παχυστομοῦντες Straboni L. XIV. 977. C. quibus & παχυστομία tribuitur. Audeo tamen, quia intricatior lectio, ſuſpicari τραχεῖ τῷ φθέγματι. quod certe aliquantum aptius iratis. Lucian. Fugit. T. III. p. 380. ὀργίλον, ἄμουσον, τραχύφωνον, λοίδορον. quamvis Strabo l. l. τραχυστόμους & παχυστόμους de Barbaris. ſed τραχὺς ſaepe de *ſermone pleno minis*. Theocr. Idyll. XXII. 74. τρηχὺ δὲ φωνῇ Ἠπείλει. ita τραχὺ βοᾶν in Epigrammate Anthol. L. VII. Ep. 108. quod non gravabor adponere totum ex fide Cod. & conjectura emendatum.

Τί ξένον, εἰ βροτολοιγὸς Ἔρως τὰ πυρίπνοα τόξα
  Βάλλει, καὶ λαμυροῖς ὄμμασι πικρὰ γελᾷ;
Οὐ μάτηρ στέργει μὲν Ἄρη, γαμέτις δὲ τέτυκται
  Ἁφαίστου, κοινὰ καὶ πυρὶ καὶ ξίφεσιν;
Ματρὸς δ' οὐ μάτηρ ἀνέμων μάστιξι θάλασσα
  Τραχὺ βοᾷ. γενέτας δ' οὔτέ τις οὔτε τίνος;
Τοὔνεκεν Ἁφαίστου μὲν ἔχει φλόγα, κύμασι δ' ὀργὰν
  Στέρξεν ἴσαν, Ἄρεος δ' αἱμαλόφυρτα βέλη.

P. 5. Vs. 19 Τὴν ἐμοῦ δυστυχίαν] Codicis margo adraſa incertiorem ultimam vocem reddit. nam & τύχην poſſes.

P. 5. Vs. 21. Τὰ δὲ τὰ πρόθυρα] Vitioſa ſcriptura. ſcribe τάδε τὰ πρόθυρα. conjunctim. Quod traditur de geminato articulo, non dixerim quale ſit. quis ferat ὁ δὲ ὁ ἄνθρωπος pro ὁ δὲ ἄνθρωπος! rectum fuerit & aliud quid ſignificarit ὅδε ὁ ἀνήρ. ut ἥδε ἡ γυνή. τόδε τὸ πλῆθος. ſcio J. Gronovium in Herodoto p. 765. publicaſſe & vindicaſſe ex auctoritate codicis, ſane fallere non inſoliti, τόγε τοπάλαιον. Origo harum levicularum mendarum

darum typi saepissime, qui facile τὴν δὲ τὴν τέχνην dant pro τήνδε τὴν τέχνην. Τὸ δὲ τὸ σῆθος pro τόδε τὸ σῆθος. iste prior scribendi modus mendosus. at geminatio Articuli in locutionibus. ὁ βασιλεὺς ὁ Ῥωμαίων, ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων nihil huc facit & centum millies occurrit. Viri Graece docti longissime absunt, ut talia docuerint ad Luciani Dial. Mar. Deor. III. p. 296.

P. 5. Vs. 22. Συνήθη τοῖς κώμοις] Callirrhoe acerbe satis suspicione compensat & amolitur Chaereae suspicionem. Max. Tyr. XXIV. ὡς δὲ ἐσωφρόνει τὸ μειράκιον [ὁ Ἀλκαῖων] ὑπερεφρόνει τῶ ὑβριστοῦ ἐραστοῦ, ἐκώμαστεν εἰς Ἀλκαίωνος ὁ ἐραστής.

Δακρύων ἀφῆκε πηγὰς] II. III. 26. 18. dixit πηγὴν. passim Poëtae. Aeschylus pro magniloquentia in Prom. vs. 401.

παρειὰν
νοτίοις ἔτεγξα παγαῖς.

ubi Hebraismum putat doctissimus Stanlejus: quasi arida adeo fuerint Graecorum ingenia, ut abundantiam lacrimarum cum alio quovis ubere liquore sine magistris Hebraeis comparare nequissent. passim Poëtis πηγαὶ sunt *lacrimae*. Eurip. Alcest. 1067. ἐκ δ' ὀμμάτων Πηγαὶ κατεῤῥώγασιν. Hercul. Fur. 1354. οὔτ' ἀπ' ὀμμάτων Ἔσταξα πηγάς. an & Aeschines περὶ παραπρ. 249. C. πηγὰς λόγων ἀφθόνους ex Hebraeo fonte hausit? Crediderim ex Arabica τερατολογίᾳ potius Theophylactum Ep. LIV. repetisse πῶν σοι τῶν δακρύων τὰ ῥεῖθρα, ἃ τοῖς ἡμετέροις ποσὶν ἐπεκύμαινε. sane ποταμοὺς δακρύων Eunapii talibus defendi posset, si abusus abusum vindicare posset. videatur non spernendus horum judex Tib. Hemsterhusius ad Lucian. Timon. p. 105. T. I.

P. 5. Vs 24. Εὔκολοι δὲ τοῖς ἐρῶσιν αἱ διαλλαγαὶ] Menander ap. Stobaeum C. LXI. p. 388. in Andria.

Ὀργὴ φιλούντων ὀλίγον ἰσχύει χρόνον.

In hanc sententiam plura ad Aeliani Var. Hist. II. XX. congesta.

P. 5. Vs. 26. τὴν μετάνοιαν ἠσπάζετο] *Contenta erat ejus poenitentia. gratam & acceptam habebat.* ἀσπάζεσθαι dicimur id, *quo delectamur: quod sequimur.* ita πᾶσαν τὴν φιλοσοφίαν ἠσπάζετο Plutarch. in Lucullo p. 196. ubi Londin. & Paris. Editt. male ἐσπάζετο. vid. Lucian. Abdicat. T. II. p. 175. τὴν φύσιν ἀσπάζεσθαι.

P. 6. Vs. 2. Αὐτοὺς] In Apographo semper fere αὐτοὺς. mutavi tamen plerumque ex usu, quod fere poenitet; cum si unum tenorem sequi

ſequi voluiſſem, hic illic adſpirare debuiſſem praecedentes literas T. K. quod tamen non admiſi: niſi ubi ſic inveni. ex gr. ἀπ' ἀυτῦ *a ſe.* ubi tum ſecundum Grammaticos canonas ἀφ' ἀυτοῦ. reliqui igitur hoc, & καθ' αὑτὸς & ſimilia. ſemel hoc monuiſſe ſuffecerit. vid. H. Valeſ. ad Ammian. Marc. XVI. XII. 115. Neſcio quid ſit quod ad Lyſiam p. 456. ſcribitur αὐτοὶ ἔχοιτε. *voſmet.*

LIBRI PRIMI CAPUT QUARTUM.

P. 6. Vs. 3. Διαπεπτωκυίης τῆς τέχνης] Aeſchin. περὶ παραπρ. 252. A. τὸ συκοφάντημα διέπιπλεν αὐτῷ. Polyb. V. 26. p. 521. διαπεσούσης δ' αὐτῷ τῆς ἐπιβολῆς. Diod. XVII. 7. dixit ἀποπεσεῖν τῆς ἐπιβολῆς. vid. & Cl. Weſſel. ad Diod. I. 50. Ariſtaenetus II. 9. καὶ ἀνιαρώτερον ἔςαι μοι τοῦτο ἢ τῆς σῆς διαπεπτωκέναι φιλίας. ſed ibi ſcribe διεκπεπτωκέναι ex viri docti ſententia, & praeterea ἀνιαρότερον, docente J. Daviſio ad Max. Tyr. III. p. 101.

Ἤπτετο λοιπὸν] Mendoſe Apogr. non codex, ἧπτε τὸ λοιπόν. poſſes & ἥπτετό τὸ λοιπόν. ſimile vitium obſidet Ariſtaen. I. XVI. ἵνα μὴ ταῖς ἀλγηδόσιν αὐτῆς αμαυρώσετο κάλλος, ita Sambucus. alii ἀμαυρώσαιτο κάλλος. viderunt alii κάλλος ſibi ſuum articulum debere adſciſcere: unde Auratus legit ἀμαυρώσῃς τὸ κάλλος. Vir Doctus ἀμαυρωθῇ τὸ κάλλος. ad ſenſum & Graeciſmum bene. neſcio tamen an vera lectio jam emerſerit. ἵνα & ἵνα μὴ cum indicativo & quidem ejus aoriſto compoſitum invenitur, quod ſi hic admittamus Sambuciana lectio pene erit proba. ἵνα μὴ ταῖς ἀλγηδόσιν αὐτῆς ἠμαύρωσε τὸ κάλλος. vel ἀμαυρώσειε. nempe *puella.* apud Manethonem III. 172. articulus adhaeſit principio vocis: legendum enim

Καὶ δ' ἀλόχοις ἥρμοσσεν ἀεικελίαις, τέκνα πολλῶν
Ἤδη θρεψαμέναις, ἅ στέργουσ' αὐτοὶ ἀνάγκῃ.

vulgo

τέκν' ἀπ' ἄλλων
Ἤδη θρεψαμένας ἀστέργουσ'

& ad haec etiam verſio concinnata eſt.

P. 6. Vs. 5. τι τοιοῦτον] An dixit ἄπτεσθαι τι; an potius κατὰ intelligis. hoc malim. ἅπτεσθαι κατασκευῆς commoda locutio.

στωμύλος] Plane ſimilis locus de paraſito ap. Alciphr. III. XLIV. τί γὰρ καὶ στωμύλον ἔχει; τί δὲ ὁμιλητικὸν καὶ ἡδὺ φθέγγει; ἀλλ' ἴσως εὐμενεστέροις ὄμμασιν ἐκεῖνον εἶδον αἱ χάριτες.

P. 6. Vs. 6. Ὑποχειτὴν ἔρωτος] Mihi non probaretur, qui requireret ἐρῶντος. quamvis haec vocabula ſaepe ſibi poſſeſſionem dubiam faciant. Vid. v. 1. 79. 1. quis apud Achillem Tatium L. VIII. 527. ἔρως δέ με λῃστείας ὑποχειτὴν πεποίηκε, refinxerit λῃστῆ. Sic bonus Lucius apud Appulejum L. VII. Met. 133. accuſatur, quaſi *falſis amoribus ancillae Milonis animum inrepens, januae clauſtra ſedulo exploraverat.*

P. 6. Vs 7. τὴν ἄβραν προσπίπτων φιλεῖν ἐποίει] hic κολακεύειν ſignificat προσπίπτειν. fere in catulis quod σαίνειν. Ariſtoph. Eccl. 690.

Αἱ δὲ γυναῖκες κατὰ τὰς διόδους
Προσπίπτουσαι τοῖς ἀπὸ δείπνου.

Xen. K. Π. I. 14. A. τὸ σκυλακῶδες, τὸ πᾶσι προσπίπτειν. Heſych. προσπίπτω, λιπαρῶ. ἱκετεύω quae notiones eodem redeunt. videtur tamen Lexicographus a geſtu precantium & ſe pedibus advolventium locutionem deducere. nec male. alioqui & violentiae eſt, ut ap. Lucian. Dial. Mort. XIX. 410. τί ἄγχεις, ὦ Πρωτεσίλαε, τὴν Ἑλένην προσπεσών.

ἐποίει] Illud quomodo hic ſe tueatur, neſcio. an ille paraſitus *faciebat*, id eſt, *cogebat* ancillam amare ſe? mallem legeretur προσεποιεῖτο. προς exciderit ob praecedens in προσπίπτων. *fingebat.* ne quis putet ſufficere προσεποίει genius linguae vetat. vid. Vann. Crit. p. 240. Ap. Xen. Eph. 1. p. 8. προσεποίουν ὡς εἴη τὸ δεινόν. ubi merito doctiſſimus Hemſterhuſius ſignficationem fingendi amolitur, in Miſcell. Vol. III. p. 411. & προσεποιοῦντο cum ipſo praeferendum videtur. niſi aliud quid lateat. nam diligentia Cocchii lineola ſubduxit vocem. προσετίθουν non male conveniret.

Quod ad noſtrum locum attinet ἐποίει ſteterit, ſi προσπίπτοντα legas, & referas ad Agragantinum hanc periodum. ὁ Ἀγραγαντῖνος ἐποίει τὸν παράσιτον προσπίπτοντα φιλεῖν τὴν ἄβραν.

P. 6. Vs. 6. Ἅβραν] Viris eruditis, qui huic voci adſpirationem in Miſcellaneis T. III. p. 403. vindicant, auctoritatem novam ſuppeditat hic titulus.

D. M
POMPEIAE
PHILUMENE
HABROCOMAS
UXORI
SANCTISSIMAE
ET DULCISSIMAE.

quem.

quem Ant. Fr. Gorius, Antiquariorum eruditorum, quibus Italia floret, perquam meritissimus, edidit in praefatione Tom. III. p. XLII. Inscriptionum Etruscarum, quem amicitiae nostrae sacrum esse voluit.

Apud Heliodorum L. VIII. 389. αὔρα recte quidem in ἄβρα mutatum: sed versio retinet: *aurae ministranti.* an vero ap Plutarch. in Cicerone p. 470. item mutatio sit instituenda, ut videtur Solano, dubito φήσαντος ἀκόλουθον Πομπωνίας ζητεῖν Αὔραν τοὔνομα. nam Plutarchus non dicit τὴν ἄβραν sed αὔραν τοὔνομα. *Auram.* & nihil vetat Ancillae fuisse nomen *Aura.* est enim cognomen femininum. ap. Fabrettum Cl. I. 42. p. II. *Abucciae Aurae.* apud J. Vignolium Inscrip. Select. p. 267. *Juliae Aurae.* repetiit Murat. MVI. 7. *Mariae Aurae* ap. eundem Vignolium p. 287. sed quam emendatiorem legas Tom. III. Inscript. Etruscar. p. 53. in cujus operis primo tomo quoque exstat p. 253. nec non ap. Murator. MDCCXLV. 10.

Notum quam saepe in hac scriptura turbetur. Καλαβρία jam recte in Καλαυρία apud Plutarch. in Demosth. p. 436. restitutum. sed difficilius idem auctor corruptus in Timoleonte p. 139. Timoleon dicitur στρατεῦσαι εἰς Καλαυρίαν. interpres dedit *Calabriam.* Solanus reprehendit, quia non excessit Sicilia Timoleon. at docere debuisset una, fuisse aliquam Καλαυρίαν in Sicilia. utraque scriptura est falsa. legendum εἰς Καυλωνίαν. de qua Stephanus. haec urbs in mediterraneis versus meridiem, ubi flumen hodie dictum *Murallo*, vel *Amurello* vel *Amurellus* vel *Amurelius*, influens in hodie dictum flumen *Salso*, antiquum *Himeram* meridionalem.

Hic situs optime convenit iis, quae narrantur a Plutarcho. & quo minus dubites, probabilissimum est, fluvium, quem transiit Hicetas, dum Timoleon erat ad Cauloniam, esse illum ipsum Δαμυρίαν Plutarcho memoratum, quem hodieque dici docuimus, *Amurelum*, *Amurellum*, *Murallo.* ΔΑΜΥΡΙΑΝ & ΑΜΥΡΕΛΙΑΝ quid differunt in nomine praesertim proprio! Sed haec alius loci. Similiter Καλαύροψ & καλάβροψ utrumque legitur. sed merito Cl. Hemsterhusius ad Lucian. I. 257. antiquiorem orthographiam priorem censuit. vid. G. Gaulmin. ad Prodr. p. 477. etiam in Apollonii Rhodii L. IV. 974. scias antiquissimum codicem Florentinum habere καλαύροπα.

Apud Strabonem legimus L. VII. 449. B. Ὕλη γαύβρητα ubi Casaub. notat Ptolemaeo dici τὴν ὕλην Γαβρῆταν. non dubito, quin vitiose vel β vel υ apud Strabonem ex duplice orthographia irrepserit. Λαῖβρα στενωπὸς pro λαῦρα in Lexico Coisliniano p. 437. in Etym. M. pro λαβρόστυτος recte Sylburg. λαυρόστυτος. sed eam vocem Cod. meus accuratissime scriptus non agnoscit: nec prima editio.

P. 6. Vs. 7. ἔκειτο] Non dignum erat ſervari, licet ſic codex. Quis non videt ἔπειθε vel ἔπεισε legendum eſſe! I. VI. 9. 22. ἔπεισεν οὕτως ὁ λόγος.

P. 6. Vs. 8. Ὑπηγάγετο] non ſine dolo & inſidiis induxit. Xen. H. A. II. 281. E. ἡ νῦν μὲν ἡμᾶς ὑπάγεται μένειν, διὰ τὸ διεσπάρθαι αὐτῷ τὸ ςράτευμα. conſulatur Cl. Hemſterhuſius ad Ariſtoph. Plut. p. 59.

P. 6. Vs. 8. ποῖτε λέγειν] τῷ τε λέγειν Interpres. poſſes etiam τοτὲ λέγων. Theophr. Char. IX. δανείζεσθαι κριθὰς, τοτὲ δὲ ἄχυρον.

P. 6. Vs. 8. ἀπάγξεσθαι] Remedium & minae ſolitae infelicium amantium. Theocr. III. Idyll. 9. ἀπάγξασθαί με ποησεῖς. ſimilia ap. Appulejum IX. Met. 189. 5.

P. 6. Vs. 9. γυνή εὐάλωτον] VII. VI. 125. 12.

P. 6. Vs. II. Ὑποκριτὴν ἕτερον] δευτεραγωνιςὴν ſive potius τριταγωνιςήν. nam Agragantinus erat quaſi ποιητὴς τῆς ὅλης τραγῳδίας, ut talem vocat Lucian. Tyrannic. T. II. p. 156. paſſim σκηνή. δρᾶμα. τραγῳδία. κωμῳδία. παρεγκύκλημα. ἐπεισόδιον. ἀνταγώνισμα τοῦ δράματος. *mimus. perſona. fabula. aulaeum. ſiparium.* de rebus per machinationes, dolum, ſimulationem evenientibus occurrunt.

P. 6. Vs. II. Εὔχαριν] Sic Cod. apographi ſcriptorem primo deceperat ſcriptura ſiglae, quae facile pro α vel ευ accipitur. vid. ad L. III. II. 42. 19. ap. Xen. Memor. V. 839. E. contra εὐχαριςότερον pro ἀχαριςότερον in ora Leunclavianae Editionis. ap. Xen. Epheſ. v. 75. editur. οὐδὲ ὑποβάλλειν ἔργοις εὐτόνοις καὶ σκληροῖς. & recte. tamen Cod. habet ἀτόνοις. ap. Artemid. L. II. 42. p. 132. ἄδηλος pro εὔδηλος. recte tamen vertitur. And. Schottus in Theophyl. Epiſt. LXIX. τῆς εὐπρεπείας pro ἀπρεπείας recte reponere videtur. in eadem Epiſtola, ut hoc obiter notem, pro ἀνοίας ab eodem editur νεανίας. ex verſione collegeris voluiſſe ἀνίας. *doloris.* ap. Heliod. X. 478. ὅρα . . . μὴ οὐκ εὐπρεπὲς ᾖ. Cod. Taur. & Vat. ἀπρεπές. mutarunt qui hic cogitarunt μὴ οὐκ nihil ultra τὸ ſimplex μὴ valere. dubites aliquando quid eligendum. ut ap. Plutarch. Alex. 78. οὐδὲν ᾤετο τοῖς θαρρῦσιν ἀνάλωτον, οὐδὲ ὀχυρὸν εἶναι τοῖς εὐτόλμοις. ubi in duobus codicibus legitur ἀτόλμοις. prius hoc ſenſum habet, ſed bis idem dixerit. ἀτόλμοις exemplum Oxyartae firmat τοῦ δειλοτάτου. ſed apud Maneth. III. 39. ſine haeſitatione lege.

Δύνων δ' ἀκτεάνους, ὀλοὸς δὲ τέκνοισιν ἐτύχθη.

nam modo ex oppoſito Ζεὺς ὥρην ἐφέπων τεύχει ἀφνειάς. vix poſſum probare Cl. J. Taylori ſententiam in his verbis Lycurgi κατὰ Λεωκρ. p. 195. εὐτυχίαν in ἀτυχίαν mutantis. ὥσπερ γὰρ ἀνθρώπῳ ζῶντι μὲν ἐλπὶς ἐκ τοῦ κακῶς πρᾶξαι μεταπεσεῖν, τελευτήσαντι καὶ συναναιρεῖται, πάντα δὲ ὧν ἄν τις εὐδαιμονήσειεν, οὕτω

καὶ

καὶ περὶ τὰς πόλεις συμβαίνει, πέρας ἔχειν τὴν εὐτυχίαν, ὅταν ἀνάστατοι γένωνται. *ut cum homine mortuo omnis ejus* εὐδαιμονία *perit: sic cum urbe eversa omnis ejus* εὐτυχία *finem habet.* hic videtur sensus.

P. 6. Vs. 14. περὶ τὰς παλαίστρας ἀλύοντι] Herophilus ap. Erotianum in Ἀλυσμὸς ponit τὸ Ἀλύειν συνώνυμον τοῦ πλανᾶσθαι. Quod refutat Lexicographus. sed sane *vagari* apte redditur, quia *vagi* etiam saepe non sine maerore & curis. Heliod. II. 116. Ἀλύοντι μοὶ κατὰ τὴν πόλιν καὶ διατιθεμένῳ χολῶν. Aelian. IX. V. H. 25. ἐν ταῖς ἀγοραῖς. ἀποσχολάζοντας ἀλύειν dicit. multi multa.

P. 6. Vs. 16. σὲ υἱὸν ἐμαυτοῦ νομίζω] Eurip. Herc. Fur. 1461.

Παίδων στερηθείς; παῖδ' ὅπως ἔχω σ' ἐμόν.

P. 6. Vs. 16. Καὶ γάρ ἐστι κοινὸν ἀγαθὸν πάσης Σικελίας εὐτυχῶν] Parodia expressit illud Menandri in incertis in J. Clerici Edit. p. 220. ap. Stobaeum XXXIX. p. 241.

Κοινὸν ἀγαθόν ἐστι τοῦτο; χρηστὸς εὐτυχῶν.

ubi mallem

Κοινὸν ἀγαθὸν τοῦτ' ἐστι, χρηστὸς εὐτυχῶν.

ut p. 18.

Εὐδαιμονίας τοῦτ' ἐστιν, υἱὸς νοῦν ἔχων.

Tiberius de Nerone & Druso ap. Tacit. IV. Ann. 8. *ita nati estis, ut bona malaque vestra ad rempublicam pertineant.* Xenoph. Hieron. 913. D. de bono principe θεῶνται τ' αὐτὸν ὡς οἰκεῖον ἕκαστος ἀγαθόν. K. A. 299. C. Idem K. Π. V. 128. C. ὦ μέγα ἀγαθὸν σὺ τοῖς φίλοις, κοινὸν ἂν εἴη τὸ ἀγαθόν. quem locum non inobservatum praetermisit Cl. Interpres ad Lucian. Dial. Deor. VII. p. 220. qui in Scytha p. 871. ἐν τούτῳ ἡμῖν δημόσιον ἀγαθόν ἐστι καὶ μέγα ὄφελος ἅπασιν, ἀνὴρ οὗτος. Artem. I. 17. 20. contra ἀλλὰ καὶ βλάβην τινὰ κοινὴν νομίζομεν.

εὐτυχῶν autem pro εἰ εὐτυχοίης. ut ap. Max. Tyr. XX. 3. p. 235. ὁ φίλος ἥδιστον, εὐτυχίαν προσλαβών. quo de genere industrie notavit Cl. J. Taylorus in Indice Lysiaco, in *Participium.* σοῦ εὐτυχοῦντος πᾶσα ἡ Σικελία εὐτυχεῖ. Sophocl. Antig. 711. elegantissime artiore sensu.

Ἐμοὶ δὲ, σοῦ πράσσοντος εὐτυχῶς, πάτερ,
Οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα τιμιώτερον.

Τί

Τί γὰρ πατρὶ; θάλλοντ@ , εὐκλείας τέκνοις
Ἄγαλμα μεῖζον, ἢ τί πρὸς παίδων πατρί.

ubi Th. Johnsoni emendatione εὐκλεία & explicatione πρὸς id est πρόσεσι facile caruerimus. videatur Schol.

P. 6. Vs. 19. Ἀνακουφίσας] Max. Tyr. VII. 3. συγκαλύπτει ὁ θεὸς τοῖς λογισμοῖς ἔρωτα, καὶ ἐλπίδα, τὸν μὲν ὥσπερεὶ πλήρωμά τι κοῦφον καὶ μετάρσιον, ἐπαῖρον τε καὶ ἀνακουφίζον τὴν ψυχήν. proprie Aristoph. Avib. 1759. ὄρεξον, ὦ μάκαρα σὴν χεῖρα, καὶ πτερῶν ἐμῶν λαβοῦσα, συγχόρευσον. Αἴρων δὲ κουφιῶ σ' ἐγώ. Xen. H. H. L. v. 557. Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Φοιβίδας ἀνεκουφίσθη. Demosth. περὶ συντάξ. 125. A. dixit μετεωρίσας καὶ φυσήσας.

P. 6. Vs. 20. Δεομένῳ] Tales genitivi obvii. vid. I. XIV. 20. 14.

P. 6. Vs. 22. Ἐμβαλὼν αὐτοῦ τὴν δεξιάν] Imo αὐτῷ. I. XIII. 18. 26. δεξιὰς ἀλλήλοις ἐμβάλλοντες ἀπηλλάγησαν. passim. Aristoph. Vesp. 551. προσιόντι Ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἁπαλήν. Sch. ἠρέμα ἐφάπτεσθαι τῆς χειρὸς ἐν τῷ ἀσπάζεσθαι. quare non probanda est lectio Cod. Taurinensis in Heliodori L. VI. 294. ἠσπάζοντό τε ἀλλήλους . . καὶ τὰς δεξιὰς ἐπέβαλλον. hoc enim violentiae est. Aristoph. Lysist. 441. εἰ ταύτῃ μόνον τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς. recte autem Charito hunc gestum adulatori subdolo dat. Max. Tyr. XX. I. καὶ ὁ μὲν σεσηρώς, ὀρέγων δεξιὰν παρακαλεῖται τὸν ἄνδρα ἐπὶ ξένια αὐτῷ, ἐπαινῶν καὶ κυλινδαίνων, καὶ ἀντιβολῶν, καὶ δεόμεν@. ubi nullus dubito, quin tuto reponi possit κυδαίνων, licet haereat H. Stephanus. nam κυλινδαίνω quid potest hic notare, si jam a κυλίνδω posse produci statuas. at κυδαίνω aptissimum. vid. Hesych. Phavorinus Κύδειν pro κύδηνε habet.

P. 6. Vs. 23. Χωρίον ἠρεμαῖον] *Tranquillum locum.* certe *quieta* fere loca & *solitaria.* sed hoc ἐρημαῖ@. Xenoph. Ephes. alicubi οἴκημα ἠρεμαῖον dicit. Plat. Theagene 123. A. βούλει οὖν δεῦρο εἰς τὴν τοῦ Διὸς Ἐλευθερίου στοὰν, ἐκ τῶν ποδῶν, ἀποχωρήσωμεν. vid. III. X. 60. 7.

P. 6. Vs. 23. Συναγαγὼν τὰς ὀφρῦς] *Tristes tetrici. severi. curis pleni. irati* συνάγουσι. noster II. X 37. 5. IV. II. 66. 17. ἀνάγουσιν, ἀνασπῶσι. *superbi.* & *irati* quoque. videantur V. V. C. C. Hemsterh. ad Aristoph. Plut. 756. & Dan. W. Trillerus Observ. p. 202. & J. Pricaeus ad Appul. Met. p. 525. Ammian. XX. I. *supercilia erigentem, ut cornua.*

P. 6. Vs 25. Μηνύων] Interpres μηνύω legit.

P. 7. Vs. I. Μισοπόνηρ@ φύσει] Suidas in Σαλούστι@ φιλόσοφ@. φύσει μισοπόνηρ@ ἦν. Hecatae titulus datur

Δαίμονι Περσείῃ, πολυμόρφῳ, μεισοπονείρῳ.

qualem

qualem decebat esse deam, quae secundum Hesiodum in Theog. vs. 433.

Ἔν τε δίκῃ βασιλεῦσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει.

legitur ap. L. Begerum in Spicilegio Antiq. p. 90. ex quo transtulit Muratorius p. MCMLXXIX. 2. M. Gudius autem corruptissime dedit p. LV. 10.

P. 7. Vs. 3. Ἕτοιμος] Noster, uti alii optimi scriptores, fere verbum substantivum omittit in hac voce. II. VII. 33. 10. III. II. 42. 21. VII. 1. 114. 21. VIII. III. 118. 24. Plat. de R. P. VI. 499. D. ubi ἐσμέν. Idem Phaedro p. 252. C. In Petri Epist. I. III. 15. ἕτοιμοι δὲ ἀεὶ, an ἔστε intelligendum? Porphyr. de Abstin. IV. 403. ubi εἰσί. nam in prima persona frequentissime. nollem igitur cum M. Solano in Plutarch. Alex. 79. εἰ μὲν εἰμι κρείττων, ἕτοιμος εὖ ποιεῖν. inserere εἰμὶ post ἕτοιμος. Poëtae quoque. Soph. Oed. Tyr. 91.

Εἰ τῶνδε χρῄζεις πλησιαζόντων κλύειν,
Ἕτοιμος εἰπεῖν, εἴτε καὶ στείχειν ἔσω.

Eurip. Med. 612. Rhes. 956. Elect. 796. plura collegit Abreschii diligentia in Miscell. X. p. 349.

P. 7. Vs. 4. Ὣς φάτο] Iliad. Σ. 23. iterum v. 11. 81.

P. 7. Vs. 7. Ἐπὶ πολὺ] Scribitur etiam, ἐπιπολὺ. ita ἐπαυτοφώρῳ. καθέκαστον. καθαξίαν & contra. aeque bene. Quod autem vetustiores membranae faveant separationi vocabulorum, non plane negarim. quamvis, quoniam antiquissimi una serie voces conglutinabant, non nisi sensim ab hoc more recessisse possint videri. quin & adducere liceat exempla in contrarium. Una defungar auctoritate Codicis vetustissimi Euclidei, qui scriptus post Natum Christum annis DCCCLXXXIX. in quo non tantum talia, quae vulgo bifariam exarata inveniuntur, sed omnes praepositiones suis casibus adhaerent, neglecto accentu in praepositione, cum tamen alioqui suis sedibus eadem manu accentus ubique conspiciantur. διατὴν. ἀποτοῦ. εἰστὴν. προσάλληλα. ἐπιτῇ προσημᾶς. εἰσκύκλον ὑποδύο. & sic in articulis τουπλεῖστον. ταρηθησόμενα. Et ne quis de Codicis momento dubitet, quae in calce, eadem qua totus codex manu, exceptis aliquot philyris in principio olim deperditis, scripta sunt, accipe.

ἐγράφη χειρὶ στεφάνου κληρικοῦ μ σεπτεμβρίωι

IN Z ἔτει κο, ϛ T Ϙ Z :· —
G

Scrip-

Quae significant.

Scriptus est manu Stephani Clerici mense Septembri
Indictione septima anno mundi 6397.

anno igitur uno maturius scriptus hic liber, quam omnium fuit antiquissimus, quos vidit B. Montefalconius, ex iis, qui *diserte mundi annum* praeferebant, ut testatur candidissimus ille, olim plurimum de nobis, de literis autem inmensum meritus, Senex, in Palaeo-graphiae L. I. C. VI. p. 42. ubi recenset Codicem Colbertinum, Vitas Sanctorum complexum & in calce habentem ἐν σαββάτῳ Μηνὶ Ἀπριλλίῳ ἰνδικτιῶνος ἡ. ἔτους, ϛ Τ Ϟ Η. *sabbato Mense Aprili Indictione* 8 *anno* 6398. *qui est Christi* 890.

Sed quod non minus singulare in nostro libro, quodque nec ab illo observatum in alio monumento memini, nec ipse obvium habui, id est, quod possessoris nomen & pretium libri eadem manu, qua liber, distincte proscriptum sit.

ἐκτησάμην ἀρέθας πατρεὺς τὴν παροῦσαν

βίβλον N̊ N̊ Δ

Comparavi Arethas Patrensis praesentem
hunc librum numis quatuor.

Quis hic Arethas, nescio: nisi forte sit Arethas qui Caesareae in Cappadocia Archiepiscopus fuit, antea presbyter, quique obiit anno Christi 911. [Fabricius Bibl. Gr. T. VII. p. 791.] Patras in Thessalia Lucius celebres satis reddidit. Quantum vero valeant quatuor numi, nunc non definierim. sed sciat lector sive casu sive dedita opera literam ante Δ disparuisse. unde forte ΙΔ quatuordecim vel ΚΔ viginti quatuor suspicer fuisse.

Sed en & alteram libri dotem, epigramma, & quidem singularis structurae, in maximum Geometrarum illum ipsum Eucliden.

Εὐκλείδης νόον ὀξὺν ἀειζώοις γραμμαῖσι
Πάντα τε ἀτρεκέως ἐξερέεινε βροτοῖς.
Ὁππόσα μήσατο τηλεθόωσα φύσις συμβαίνειν
Σχήμασιν, ἠδ' ὄγκοις, θειμέλιον γε τόδε
Πάσης μὲν τεχνησάμενος σοφίης. κόσμου δὲ
Παντὶ ἐῆς προλιπὼν σύμβολον εὐμαθίης :—

Scriptus est in membrana, forma quarta, continet paginas DCCCLXXXVIII.

Hujus

Hujus igitur auctoritate & aliorum permotus, non proscripserim plane vocabulorum & praepositionum coalitionem.

P. 7. Vs. 8. μήτε σόμα, μήτε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπᾶραι] Una voce defunctus est. proprie dicimur διᾶραι σόμα. Demosth. περὶ παραπρ. p. 310. E.

P. 7. Vs. 8. Φωνὴν ὀυχ ὁμοίαν μὲν, ὀλίγην δὲ συνελέξατο] In apographo ὀμίαν. sed editum procul dubio in codice. ἀνομίον bis habetur in scripto Nemesio C. 11. p. 49. alioqui non abiret οἰκείαν φωνήν. ita Aristaen. 11. x. καὶ τῆς οἰκείας μορφῆς οὐκ ἐξίςαται. In Nossidos epigrammate, quod integrum adpono, quia Cl. J. Christian. Wolfius in Poetriis & J. Jensius in suis ἀνεκδότοις p. 352. leviter corruptum edidere.

> Ἐλθοῖσαι ποτὶ ναὸν ἰδοίμεθα τὰς Ἀφροδίτας
> Τὸ βρέτας, ὃ χρυσῷ δαιδαλόεν τελέθει.
> Εἵσατό μιν Πολυαρχὶς, ἀπαυρομένα μάλα πολλὰν
> Κτῆσιν ἀπ' οἰκείου σώματος ἀγλαΐας.

ὅμοια & οἰκεῖα confusa videbis ap. Jamblichum de Vita Pythag. C. xxx. p. 143. ap. Artemid. 111. 67. p. 192. οἰκεῖος & ὀθνεῖος misceri videntur. ὥσπερ ἂν εἰς οἰκείαν κατατεθέντα καὶ ἀλλοτρίαν χώραν. mihi ὀθνείαν & ἀλλοτρίαν melius jungi videntur. sed non pertenderim.

P. 7. Vs 9. ἡμῶν] Amanter Callirrhoen hujus infortunii participem facit.

P. 7. Vs. 10. ὁ μὲν δὲ δεῖξαι] vel ὅμως δὲ δεῖξον vel ὅμως δεῖ δεῖξαι. L. v. VIII. 92. δεῖξον γάμου διάλυσιν. posses δεῖξαι in infin. accipere pro imperativo. sed hic vix arriserit. vid. tamen Cl. Hemsterhus. ad Lucian. Dial. Deor. xx. p. 260. ap. Xen. Oecon. p. 826. E. cum Stephano malim πάντως δ' ἔφη, Κριτόβουλε . . ἀπαλήθευσαι. quam ἀπαληθεῦσαι Nec in verbo simplice hoc de voce media cogitandum. In re simili Lysias ὑπὲρ Ερατ. p. 13. ἀξιῶ δέ σε ἐπ' αὐτοφώρῳ ταῦτά μοι ἐπιδεῖξαι.

P. 7. Vs. 11. Καλλιῤῥόης φείσομαι] Longus 11. 66. κἂν ἕτερον προκρίνῃ Δάφνιδος, ἀντ' ἐκείνης αὐτὸν ἀποκτενεῖν. Xen. Eph. L. v. 76. Ἀβροκόμης μὲν εἰ καὶ (sic Cod.) τοὺς ὅρκους παραβέβηκε, μηδὲν οἱ θεοὶ τιμωρήσαιντο τοῦτον.

P. 7. Vs. 11. Ὡς εἰς ἀγρὸν] quoties hac μυάγρα adulter captus!

Συνέθετο ταῦτα] 1. XIII. 18. 26. συνέθεντο ταῦτα. iterum 11. x 38. 4. ap. Xen. Eph. 1. 20. item συντίθεται pro συντίθενται perspicacitas Cl. Hemsterhusii detexit vel sine Codice. & hic interpres.

Πέμψας . . φησί] *Mittere* ap. Latinos simpliciter pro *legatum*, *nuntium*, *epistolam mittere* ostendit J. F. Gronov. ad Livii L. VIII. XXII. sic apud Graecos. Matthaeus in Euang. XI 3. πέμψας; εἶπεν αὐτῷ. vid. ibi G. Raphelium. quamvis ibi e vicino μαθητὰς facile intellexeris.

P. 7. Vs 16. ἐπὶ τὴν κατασκοπήν] Monendum in Apographo contra fidem codicis fuisse κατασκευήν. aliud sequi igitur interpres nequibat. Aesch. de Falsa Leg. 250. ἀφικνεῖσθ' ἐπὶ κατασκοπῇ.

P. 7. Vs. 16. ἐνέβαλεν εἰς τὸν στενωπὸν] Aesch. de Falsa Leg. 276. A. ἐμβάλλεις εἰς τὴν ἀγοράν.

P. 7. Vs 18. ὑποκρινόμενος μὲν τὸ λαθραίοις ἔργοις ἐπιχειρεῖν προαιρούμενος] Aliquis forte offensus duobus participiis maluisset προελέσθαι. sed scimus quam late pateat participiorum usus, apud Graecos. εἰδέναι. αἰσθάνεσθαι γινώσκειν. συνειδέναι. συνιέναι. participio gaudent a quorum natura non adeo abhorrent ὑποκρίνεσθαι & προσποιεῖσθαι. Deinde aliquem male habeat ultimum participium, quod non sit casu quarto positum. ὑποκρινόμενος προαιρούμενον τὸ ἐπιχειρεῖν. sed tum mallem τὸν προαιρούμενον ἐπιχειρεῖν. Quia autem praecedit nominativus, non credo pugnare genio L. Gr. ut sequatur hic nominativus: imo passim talia occurrere, sive infinitivus nude ponatur sive antecedat articulus in accusativo vel alio casu. apud Lucian. bis accusat. II. 795. μεμψιμοιρῶ μόνῳ τῷ δεσπότης εἶναι τετιμημένος. quem locum cum pluribus aliis J. Jensius laudat in hunc finem in Lect. Lucian. C. VII. p. 77. Graeci tenacissimi sunt nominativi, si praecedat vel intelligatur iste casus, uti viri eruditi multis docuere. ex. gr. Demosth. πρὸς Καλλιππον. p. 1099. F. ὧν ἐγὼ ᾔτεῖλον τούτῳ ταύτην, ἥτις εἴη μεγίστη πίστις, δοῦναι, ἦ μὴν ἐγὼ τοῦ πατρὸς ἀκούειν. quis hic non ἐμὲ expectasset? saepe nominativis his controversia movetur. sic ante *infinitivos* pro *imperativis*, saepissime ***nominativus*** male habuit grammaticos. ita ap. Heliod. III. 160. μόνον εὔθυμος εἶναι: quod reduxit bene Commelinus. accedit Taurinensis liber. ap Nemesium de N. H. II. 93. ut hic. ἔχουσα διὰ τὸ θεόπνευστος εἶναι. at contra primam editionem Plantinianam, nam ceteras mea non capit Bibliotheca, & codices probabiliter, certe invito meo, editor Anglus mutat in θεόπνευστον. inscite.

Quin nominativus aliquando videtur adesse, licet non praecedat vel commode intelligatur aliunde idem casus. ex. gr. ap. Lucian. Phalar. Alt. p. 203. πάντων ἂν εἴη τοῦτ' ἀτοπώτατον . . μισθὸν κομίσασθαι τῆς εὐσεβείας, τὸ κεκρίσθαι μηδὲ τοῦ ἀνατιθέναι ἄξιος. ubi τὸ κεκρίσθαι ἄξιος non video posse referri ad aliquem nominativum. sed videtur tamen esse hic ellipsis. τὸ κεκρίσθαι, μηδὲ τοῦ ἀνατιθέναι ἄξιος ἐφάνη. vel ἐστὶ, vel εἶ. nec vindicarim tamen vitiosum Cod. Florentini scripturam in Herodoti L. II. C. I. πρὶν μὲν ἢ Ψαμμίτιχος σφέων βασιλεῦσαι. ubi commentum de optativo nescio an cui probaverit reverendus P. Horreus in Miscellan. suis. C. XXI. longe enim a γλαφυρότητι Herodotea abesse videtur. forte talia in Diodoris vel Polybiis ferri possent. quibus placuit διότι πατὴρ δόξαι & διότι τὸ μειράκιον ποιῆσαι. vid. Doctiss. Wessel. ad Diodor. I. 53. noster, ut diximus, nominativum in talibus servat. ut rursus VI. III. 102. II. προσποιεῖται δὲ ἑλληνὶς εἶναι Συρρακυσία. L. VI. II. 101. 21. Καὶ ὁ τοιοῦτος εἶναι λέγει δικαστής. uti Diodor. I. 67. ἔφη λυπεῖν τὸν θεὸν ἐν τῇ χώρᾳ μένων.

Alio

Alio in caſu ſimilis ſententia ap. Xenoph. K. A. 349. ἔμενεν ἐν λασίῳ χωρίῳ καὶ προσεποιεῖτο τοὺς πολεμίους πειρᾶσθαι λανθάνειν. an hic, ex. gr. non ſcribi potuiſſet καὶ προσεποιεῖτο τὸ τοὺς πολεμίους λανθάνειν πειρώμενος. προσποιεῖσθαι & ὑποκρίνεσθαι ὡς ἐρῶντα, ὡς ἐσθίοντα. vel προσποιούμενος ὡς ποιήσων. exemplis recte dici conſtat: ſed non plane idem.

P. 7. Vs. 18. Λαθραίοις ἔργοις] Adulteri in primis latere ſtudent. Max. Tyr. XII. 5. p. 69. τὸν δὲ μοιχεύοντα ὡς λησόμενον. vid. J. Pricaeum ad Appul. VIII. 414. IX. 523.

P. 7. Vs. 19. Κόμην γὰρ εἶχε λιπαρὰν] In L. I. I. 2. 5. pro αἱ παρειαὶ, ὡς ἄργυρος ἢ χρυσὸς, poſſes etiam κόμαι.

P. 7. Vs. 20. ὀφθαλμοὺς ὑπογεγραμμένους] Molliores viri oculis & genis, inſtar mulierum, ornatum a fuco quaerebant. vid. Lucian. *de Merced. Cond.* p. 692. Artemidorus IV. C. 43. ὁ Πάφιος νεανίσκος ἔδοξε καταχρίεσθαι τὸ πρόσωπον, ὥσπερ αἱ γυναῖκες. μοιχεύων ἑάλω, καὶ ἠσχημόνησε. de ὀφθαλμοῖς ὑπογεγραμμένοις facile diſſertatio naſcatur. unum locum hunc Heliodori L. X. 570. expendere libet. de Pardalo Camelo ibi legitur ὀφθαλμοὺς ὑπογεγραμμένους βλοσυρῶς σοβοῦσα. *oculos tamquam ceruſſa illitos*, vertitur. at crediderim Cunr. Geſnerum Hiſt. Anim. T. I. p. 148. longe rectius reddere. *pictis oculis.* nempe Perſae palpebras inferiores ὑπογράφειν & ὑποχρίειν, ut oculi pulcriores & majores adparerent, ſolebant. tale quid natura ipſa in hoc animali circa oculos machinata fuerat. unde ejus oculi ſplendebant & radiabant. Oppian. II. Cyneg. 479.

Αἴγλην παμφανόωσαν ἀποστράπτουσιν ὀπωπαί.

Hinc Artemid. II. 12. 98. de pardali prodens. καὶ νόσον καὶ ἄλλον φόβον οὐ τυχόντα σημαίνει, addit καὶ περὶ ὄμματα κίνδυνον. non, ut doctiſſimus Rigaltius, propter *maculas*, ſed quod videbantur habere ὀφθαλμοὺς ὑποκεχρισμένους & ὑπογεγραμμένους. jam lippientes & aliter oculis laborantes, χρίονται.

Sed quoniam in Artemidoro ſumus & de pardali agimus, de utroque porro mereri conemur. L. IV. 58. 233. legitur. τὰ μιμητικὰ δὲ γόητας καὶ πανούργους. ὡς πίθηκος, καὶ κόσυφος καὶ κίσσα. τὰ δὲ ποικίλα καὶ κατάστικτα, οὐχ ἁπλοῦς τὸ νόημα. πολλάκις δὲ καὶ ἐπιστιγμένους. at quaero, cum *imitatoriorum animalium* exempla adponat, ut ante & poſt in aliis, cur *variorum* & *maculatorum* nullum memoraverit. puto excidiſſe ὡς πάρδαλις ἢ τίγρις. mox pagina ſequenti memoratur ipſi πάρδαλις . . . σημαίνει ποικίλον διὰ τὸ χρῶμα.

Ceterum ſi quis tamen de ὑπογραφῇ oculorum plures conſulere velit, agmen ſtiterit ſcriptorum, qui de hac re egerunt Cl. D. W. Trillerus in Obſervation. Criticis L. IV. C. XV. quibus copiis ſupplendis ſuperſedeo.

P. 7. Vs. 21. Δακτύλιοι βαθεῖς ὑπέστιλβον] Plures geſtabant. Aelian. III. H. V. XIX. καὶ δακτυλίους δὲ πολλοὺς φορῶν ἐκαλλύνετο ἐπὶ τούτῳ.

P. 7. Vs. 21. βαθεῖς] *Bene ſaturi coloris*, qui e longinquo lucebant. in quibus ψῆφοι τρίχρωμοι, ἐρυθραὶ ἐπιπολῆς. ut Lucian. Dial Meretr. IX. 302. Et qualis illa Amethyſtus Aethiopica ap. Heliod. V. 230. ἀμεθύσου δὲ Αἰθιοπίδος, ἀκραιφνὴς μὲν καὶ ἐκ βάθους ἐαρινή τις ὥρα πυρσεύεται. ita veſti puniceae, ſanguine praeterea conſperſae, βαθυτέραν ὄψιν tribuit Aelian. V. H. VI. 6. vid. Salmaſ. in Plinianis p. 141 & 244. hinc βαθυΐνος *color obſcurior* apud medii aevi ſcriptores. vid. Du Cangium.

Eſt haec vox ex iis, quae rivalem ſaepe patiuntur. ut in hac ipſa re βαρεῖς δακτύλιοι celebratiſſimi. Lucian. in Gallo Tom. II. p. 720. ἔχων δακτυλίους βαρεῖς ὅσον ἑκκαίδεκα ἐξημμένους τῶν δακτύλων. quo loco utitur Berglerus ad Alciphr. III. X. Artemid. II. V. 86. ubi etiam βάρος de annulis adhibetur, & τοῖς ὁλοσφύροις opponuntur οἱ κενοὶ θεῖον ἔνδον ἔχοντες. *qui divinum quidquam in ſe habent*. imo qui *ſulphur* intus habent, cui tenuis lamina aurea vel argentea ſuperinducta, & qui ideo μείζονα τὸν ὄγκον τοῦ βάρους ἔχουσι. Rigaltius cum interprete facit. Paſſim βαρὺς & βαθὺς ὕπνος confunduntur, & ſunt loca, ubi eodem redit. ſed *gravis* & *profundus* ſomnus tamen differunt. vid. Solan. ad Plutarchi Othonem. p. 415. interpretes ad Actiones Apoſtolorum XX. 9. ubi iis acceſſerim, qui βαθὺς praeferunt. ſic βαρὺς πλοῦτος & βαθὺς πλοῦτος & hinc compoſita Criticorum otia fallunt. in Sophocl. Ajace 130.

Ἢ χειρὶ βριθεὶς ἢ μακροῦ πλούτου βάρει.

ubi Stephanus βάθει ex Stobaeo laudat. cui concinunt duo codices mei. vid. Theod. Sellium in Miſcell. Vol. II. 249. & Abreſchium ad Aeſchyl. Perſ. 1046. p. 242. Raphelium ad Pauli Ep. ad Rom. XI. 33. ap. Plutarch. Alex. 66. βάρος πλούτου vindicat adjunctus ὄγκος φρονήματος, & βάρος ἀρετῆς. Phocione p. 178. quod tamen βάθος Platoni Theaet. 188. E.

P. 7. Vs. 22. τὸ εἰωθὸς σημεῖον] Ariſtaen. II. IV. χθὲς ἐν τῷ στενωπῷ τὸ σύνηθες ὑπεσύριττον τῇ Δωρίδι. Tibull. I. II. 32.

Nec labor hic laedit: referet modo Delia poſtes,
Et vocet ad digiti me taciturna ſonum.

ubi J. Broukhuſius. J. Pricaeus ad Appul. VIII. Meleſ. p. 425. illo loco uſus eſt.

P. 7. Vs. 23. παρανοίξασα] VIII. II. 129. 15. obſervavit compoſi-

tum

tum Bergl. ad Alciph. III. XXX. ὑπανοίγω. Ariſtaen. I. XVI. Ariſtoph. Schol. Plut. 1098. ex emendatione Cl. interpretis

P. 8. Vs 1. ἐπ' αὐλοφόρῳ τὸν μοιχὸν ἀναιρήσων] Id Syracuſis, ut Athenis Romaeque licuiſſe, colligere licet ex Xenoph. Hier. 908. B. τοὺς μοιχοὺς νομίζουσι πολλαὶ τῶν πόλεων νήποινα ἀποκτείνειν. vid. J. Taylor Lection. Lyſiacis C. XI.

ἐπ' αὐλοφόρῳ] *ἐν ἔργῳ. in ipſa turpitudine. L. 23 & 24. ff. ad L. Jul. de adult.* Cl. Triller. ad Aelian. H. A. XI. XV.

P. 8. Vs. 1. ὁ δὲ ἐκεῖνον] Sic in Codice videtur eſſe. Cl. Cocchius conjicit ἐχθρός. ſed lectio prodita ſatis placet. in Apogr. aliquid erat, unde ὁ δὲ ἕτερος conjeceram.

P. 8. Vs. 2. Ὑποστὰς] Non modo *ſubſiſtendi*, ſed & *occultandi ſe* notionem habet. Thom. Mag. ὑφίσταμαι ἀντὶ τοῦ κρυφίως ἵσταμαι. Lucian. Philopſeud. T. III. p. 62. ἐν σκοτεινῷ ὑποστάς. Herodot. V. 92. 7. p. 322. ὁ δὲ ὑποστήσας τοὺς δορυφόρους. *acculſatis ſatellitibus.* Plut. Public. 217. ὀφθῆναι φοβηθεὶς, ὑπέστη, λάρνακα κειμένην πρὸ αὐτοῦ ποιησάμενος. ubi ὑπεξέστη fruſtra. fere ut Gyges fuit collocatus a Candaula ap. Herod. I. 10. ὄπισθεν τῆς ἀνοιγομένης θύρης τιθεὶς, ὑπεκδὺς ἐχώρεεν ἔξω ὁ Γύγης. vid. III. V. 52. 18.

P. 8. Vs. 2. Ἐκάθητο] Thom. Mag. in κάθησο. κάλλιον καθῆσο, ἢ ἐκάθησο. ἐκάθητο Lucian. Tim. 107. & alias.

P. 8. Vs. 3. ὦτα] Sine dubio πόθουσα ſcribendum ex Cl. Cocchii ſententia.

P. 8. Vs. 6. μηδὲ λύχνον ἅψασα διὰ τὴν λύπην] Certe ἐν πένθει [funebri] λύχνους ἅπτειν οὐ θέμις, ut Gloſſae in περιδείπνου. Tacit. IV. Ann. 8. *vix diem adſpici a plerisque lugentium.* VII. V. 124. 6. ſic in maerore.

P. 8. Vs. 3. ψόφου] Salvinus advocat illud Tibulli I. VII. 68.

Haec foribusque manet noctu me adfixa, proculque
Cognoſcit ſtrepitus me veniente pedum.

P. 8. Vs. 5. ἀναπνοήν] L. VIII. I. 127. 22.

P. 8. Vs. 6. φωνὴν οὐκ εἶχε] L. V. V. 88. 3.

P. 8. Vs. 7. Εὐστόχως ἀναχθεὶς] ἀνάγεσθαι recte. εὐστόχως φέρεσθαι Lucian. Nigr. p. 77. T. I.

P. 8. Vs. 9. Ἄφωνος] L. II. V. 30. 26. I. VIII. 12. 3.

P. 8. Vs. 9. Νεκρᾶς εἰκόνα παρέχουσα] III. IX. 59. 10. ἐκεῖνο καὶ σχῆμα καὶ χρῶμα νεκροῦ ποιήσας.

L I.

LIBRI PRIMI CAPUT QUINTUM.

P. 8. V. 12. Θαλάττης] Sic hic. aliis locis θάλασσα. Atticos nec omnes nec semper in his T T adfectasse docebit Cl. Hemsterhusius ad Lucian. Jud. Vocal. 1. p. 91.

P. 8. Vs. 13. Καὶ τὸ πρᾶγμα ἐῴκει πόλεως ἁλώσει] Thucyd. VII. 75. p. 496. οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἢ πόλει ἐκπεπολιορκημένῃ ἐῴκεσαν ὑποφευγούσῃ, καὶ ταύτῃ οὐ σμικρᾷ. Max. Tyr. 1. §. 3. p. 9. καὶ ἐξέπιπτεν εἰς γῆν πόλεως ναυάγια. ubi verti debet, non urbis *totius*, sed *alicujus*. Tacit. 1. Ann. 41. *velut in urbe victa facies, gemitusque & planctus*. XIII. Ann. 23. *in modum captivitatis nox agebatur*. ubi nihil mutem: sed in sensum laudatarum sententiarum interpreter. non longe abit, quod Appulej. Met. x. 213. tristem interitum filiifamilias, veneno peremti, vocet *domus expugnationem*. Proper. IV. VIII. 56.

Fulminat ex oculis, & quantum femina saevit.
Spectaclum capta non minus urbe fuit.

Ovid. 1. Trist. III. 26.

Si licet exemplis in parvo grandibus uti,
Haec facies Trojae, cum caperetur, erat.

qui Salvino notatus est locus.

P. 8. Vs. 14. Τῷ θυμῷ ζέων] Plato in Tim. p. 70. B. ἵνα ὅτε ζέσειε τὸ τοῦ θυμοῦ γένος. ibi non probo Stephanum reponentem μένος. praecedit eadem locutio τῶν ἐπιθυμιῶν γένος. Soph. Oed. Col. 447. ὁπηνίκ' ἔζει θυμός. Epigr. publicatum a Kustero ad Suidam in Δυσμίσητος.

Θυμὸν ἐπὶ Τροίῃ πόσον ἔζεσας.

Maneth. VI. 59.

Τῆμος ἐνὶ στέρνοισι χολὴ ζείουσα μέλαινα.

Aristoph. Thesmophor. 475. οὐδ' ἐπιζεῖν τὴν χολήν.

Gregorio Nazianzeno haec vox restituenda in Muratorii Anecdotis p. 88.

Γεργο-

Γρηγόριον βοόωσα. τόδ' ἔξεεν αἷμα τεκούσης
Ἀμφοτέροις ἐπὶ παισί. μάλιστα δὲ θρέμμασι θηλῆς.

ubi cum Cl. V. in Cod. reperisset ἔξεεν, reposuit ἔρρεεν, non memor quam saepe Ξ & Ζ confundantur. Anthol. III. v. 53. 205.

Τύψε. μέλαν δὲ οἱ αἷμα ταλαυρίνου διὰ χρωτὸς
Ζέσσ', ἐπὶ δ' ἀργαλέαν βῶλον ἔδευσε φόνῳ.

ubi Cod. ξεσσ'. non aliter atque ap. Herodot. VII. XIII. p. 387. ἡ νεότης ἐπέξεσε pro ἐπέζεσε. nec facile admiserim ibi Gronovii ἐπεξέζεσε. in Epigr. Anthistii ἐξώσατο pro ἐζώσατο obtinet. apponam totum, ut legendum videtur.

Εὐμενέος Κλεόδημος ἔτι βραχὺς, ἀλλὰ χορεύει
Σὺν παισὶν βαιῷ μικρὸς ἔτ' ἐν θιάσῳ.
Ἠνίδε καὶ στικτοῖο δορὴν ἐζώσατο νεβροῦ,
Καὶ σείει ξανθῆς κισσὸν ὑπὲρ κεφαλῆς.
Ὦνα σύ μιν Καδμεῖε τίθει μέγαν, ὥς ἂν ὁ μύστης
Ὁ βραχὺς, ἡβήτας αὖθις ἄγοι θιάσους.

Cod. habet vs. 5. ὦνας ὑμίν κάδμε. mihi Bacchus videtur rite *Cadmeus* id est, *Thebanus* rex dici. si θιάσους ἡβήτας non feras, refinge ἡβήσας. ap. Lysian XII. 227. H. Steph. ἐξητοῦντο pro ἐζητοῦντο conjectat. digna contextu haec ante non nullas receptas emendatio. ita ap. Heliod. bis L. VIII. 373. ἐξήτει μὲν καὶ τὰς φίλας & p. 378. ἐξήτει τοὺς νέους ξένους. priori loco jam ita Commelinus: sed ejus correctio ipsa vitiata. secundo loco sic Taurinensis. vid. Cl. Wessel. ad Diodor. in Adpend. ad Libr. IV. p. 321. Bryan. ad. Plutarchi Demosth. p. 430. contra ἐζήτει bene in Xen. Eph. p. 2. restitutum, & in Demosth. in Neaer. 869. B. Putaram aliquando an non hac ratione succurrendum Hesychii loco in praefatione foret, & legendum μήτε τὰς ἐξητασμένας τῶν λέξεων pro ἐζητημένας. praecipue cum ζητεῖν & ἐξετάζειν saepe turbent. vid. Graev. ad Lucian. Soloec. III. p. 560. Wessel. ad Diod. III. p. 187. Sic ap. Demosth. πρὸς εὔβουλ. 890. A. malim ex Cod. ἐξήτασα quam ἐζήτησα.

Nisi forte ap. Hesych. τὰς ἐζητημένας τῶν λέξεων interpreteris. *exquisitiora vocabula.* ut ap. Xen. de Venat. 998. A. de Sophistis. ὅτι τὰ ῥήματα αὐτοῖς ἐζήτηται. vid. VII. I. 114. 15.

P. 8. Vs. 14. Ἐβασάνιζε τὰς θεραπαινίδας] ob quaevis alia peccata & crimina, privatim a dominis olim: sed in adulterii & incesti suspicione in

 do-

dominos etiam publice servitia torquebantur. Lys. Apol. p. 10. τὴν θεράπαιναν βασανίσῃς. ἅπαντα πεύσῃ. Tacit. xiv. Ann. 60. in simili caussa. *Actae ob id de ancillis quaestiones.* H. Vales. ad Ammian Marcell. xxviii. 1. 402. *L. 27. ff. ad L. Jul. de Adult.*

P. 8. Vs. 17. Καιομένων] Vid. interpretes ad Juven. xiv. 22.

Tum felix, aliquis quoties tortore vocato
Uritur ardenti propter duo lintea ferro.

iste ordo verborum in Cod. Amstelaedamensi. vid. L. iii. iv. 49. 15.

P. 8. Vs. 18. Ἐποίησε] Recte interpres *cecinit.* ut poëta finxit. notio quoties observata! monuere nuper ad Lysian. V. V. C. C. Markland. & Taylorus.

P. 8. Vs. 19. Οἱ ἄρχοντες] jam forte electi judices. Achill. Tat. viii. 521. τῇ δ' ὑστεραίᾳ τὸν Σωσθένην ἦγον ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, οἱ ταύτην ἔχοντες τὴν πίστιν. ibi Salmas. πίστιν ἔχειν *novam locutionem* putat. πίστις est *officium. munus. cura. partes.* de judicibus Manetho L. ii. 264. uti legendum.

Πίστιν τ' ἀμφὶ δίκαισι θεμιστοπόλων ὑπ' ἀνάκτων
Ἴσχουσιν, κείνας σφετέρῳ νόῳ ἰθύνοντες.

saepe alias. vid. L. iv. 48. L. v. 258. Artemid. ii. 31. 119. ii. 52. δοῦλος ἐν πίστει. qui oeconomus vel dioecetes. vid. L. i. i. 3. 3.

Ἐκλήρουν δικαστήριον] Achill. Tat. vii. 425. locutionem egregie illustravit vindicavitque Cl. Marklandus ad Lysiam p. 438.

P. 8. Vs. 22. Ἐδημοκόπουν] Explicat uberrime vocem *Phrynichus* (quem laudat Sch. Arist. Pace vs. 414.) *in Sophistico Adparatu p. 468. Bibl. Coislinianae.* Πολιτοκοπεῖν καινότερον [καινότερον] τῷ δημοκοπεῖν. καὶ ἔοικε ταὐτὸν σημαίνειν. κόπτειν δὲ νῦν ἐστι τὸ λιπαρῶς ἐγκεῖσθαι καὶ πείθειν παρὰ γνώμην. καὶ πολιτοκόπος καὶ δημοκόπος. Πλάτων [Comicus] δὲ ἐν Πεισάνδρῳ. τὸ πολιτοκοπεῖν ἀντὶ τοῦ λοιδορεῖν καὶ κωμῳδεῖν εἶπεν. Hesych. περιγραφέων, προαγορευτὴς ἢ δημοκόπος. hinc δημοκοπικός. Plat. Phaedr. 248. E. vid. Th. Gataker. ad M. Antoninum i. xvi.] p. 34. & Philon. Judaeum T. ii. p. 520. Διονύσιοι, δημοκόποι. ubi prius vocabulorum temere a nupero editore sollicitatur, Ejusdem formae θεατροκοπεῖν. quod ap. Tatianum adversus Graecos C. xxxii. unde θεατροκοπίαι ap. Artemid. ii. 75. p. 161. vocabula ipsi Danieli Scotto inobservata.

P. 8. Vs. 23. Λαμπρὸς καὶ σοβαρὸς] Utrumque in malam partem, ultimum plerumque. Heliod. vii. 370. Ὁ γεννάδας οὗτος καὶ λαμπρὸς αὐτῆς ἐρώμενος καὶ μόνος ὀφθείς. sic etiam recte Cod. Taur. vii. 361. ὁ σοβαρὸς ἡμῖν ἀρτίως λέγων

λέγων καὶ ὑπερήφανος, ὁ τὸν αὐχένα ἀκαμπής. male Cod. ἀκαμπῆν. x. 517. ὑπεροπτὸν τε καὶ σοβαρὸν περισκοπῶν. ubi mox Cod. τοῖς ἀγκῶσιν omittit.

P. 8. Vs. 25. Μηδεπώποτε πεταχέν] Codex videtur habuisse μὴ δὲ πώποτε. & ita saepe. Exaggeratione hic utitur noster. nam quoties viri, innocentissimi etiam, dedignati fuerunt falsas accusationes tyrannorum vel civium iniquorum diluere, & mortem oppetere maluerunt, vindictae divinae sceleratos permittentes! si non Socrates, verum exemplum, sufficiat, vide ficta duo ap. Achillem Tatium II. 137. VII. 429.

P. 8. Vs. 26. Ὕδατος] Clepsydram sic describit Appul. III. Milef. 44. *Basculo* [sic Cod. pro *Vasculo*] *quodam in vicem coli graciliter fistulato & per hoc guttatim defluo infusa aqua, populum sic adorat.* qui locus nescio quomodo ab hoc nostro non plane alienus videtur.

P. 9. Vs. 1. καταδικάζειν ψῆφον] Vulgatius ἡ ἀναψῆφα vel καθαιροῦσα.

P. 9. Vs. 2. Δικαίων] Eadem fere enumerat defensionis argumenta L. VIII. VII. 141. 18.

P. 9. Vs. 2. Ζηλοτυπίαν] quae ita inter δίκαια, quoniam plures hoc stimulo agitati contra carissimarum vitam deliquerunt, quasi inviti.

P. 9. Vs. 3. Δημοσίᾳ με καταλεύσατε] Hoc supplicium populus ipse sumere solebat: unde δημόλευστος ap. Lycophr. Alex. 331. ubi Sophocl. Antig. 35. laudat J. Meursius. quare nom opus habebat R. Dawesius id nos multis docere in Observ. p. 315. qui praeterea θάνατον bis in Sophocleo versu scribit negligentius pro φόνον. Lycophronis loco utitur Cl. interpres ad Diod. XIII. p. 612.

P. 9. Vs. 4. Ἀπεστεφάνωσα τὸν δῆμον] Callirrhoe erat ἄγαλμα, στέφανος πάσης Σικελίας & in primis Syracusarum. saepe egregiae personae corona patriae dicuntur. Lycurg. in Leocr. §. 12. ὥστε οὐκ ᾐσχύνθησαν ὑπῶν στέφανον τῆς πατρίδος εἶναι τὰς ἐκείνων ψυχάς. Eustath. de Ism. & Ism. v. 154. ἵν' ᾖ τοῦτο γυναιξὶ κόσμος, παρθένοις τεῖχος, καὶ στέφανος Ἀυλικώμιδος. plura constipare nihil attinet. Chaereas igitur, de medio sublata Callirrhoe, coronam hanc populi discerpserat: detraxerat populo. elegantissima est locutio ἀπεστεφάνωσα τὸν δῆμον. respicitur ad morem, quo in comitiis publicis ob merita unus populus alterum coronabat, & ita omnem felicitatem & potentiam, gloriaeque incrementum augurabatur. ita Byzantini & Perinthii populum Atheniensem coronarunt. ap. Demosth. de Corn. 487. E. στεφανώμενον τὸν δᾶμον τῶν Ἀθηναίων ὑπὸ τῶ δάμω τῶν Βυζαντίων καὶ Περινθίων. Ita populi populis, reges regibus, ambo populo Romano coronas mittebant. & ipsae inde urbes coronatae non modo turritis coronis, sed aliis etiam coronis in numis & monumentis conspiciuntur. inde victoriam adepti urbem, publica aedificia, deos coronabant. Etiam urbes coronari dicebantur, quando ipsorum cives in publicis ludis coronam

 acci-

accipiebant: qui & coronas adquisitas patriae mittebant, vel parentibus, unde patriae & privae athletarum domus coronari dicebantur. Xen. de Ven. 969. A. tamen de *patria hieronicarum* id vix agnoscit. Καὶ μὴν τό γε ἐν πολέμῳ νικᾶν πολλῷ ἐνδοξότερον ἢ πυγμῇ, μετέχει μὲν γάρ τι καὶ ἡ πόλις ταύτης τῆς δόξης. ὡς δέ τὰ πολλὰ ἐπὶ τῇ τοῦ πολέμου νίκῃ καὶ εὐδαιμονίᾳ αἱ θεοὶ τὰς πόλεις στεφανοῦσι. Inde recte veteres critici & viri docti στεφανοῦν interpretati sunt τιμᾶν. κοσμεῖν. quamvis in lapidibus τιμᾶν & στεφανοῦν duas res diversas notent. sic capiendus Euripid. Troad. 1030.

Στεφάνωσον Ἑλλάδ᾽ ἀξίως τήνδε κτανών.

metaphoram ab agonibus desumtam confirmat Max. Tyr. v. IX. p. 49. ubi nostra voce utitur. Τοιγαροῦν στεφανῶ τοὺς ἄνδρας καὶ ἀνακηρύττω νικηφόρους τῆς ἀρετῆς· ἐὰν δὲ ἀφέλῃς αὐτῶν τὴν πρὸς τὰ κακὰ ἀγωνίαν, ἀποστεφανοῖς τοὺς ἄνδρας καὶ ἀποκηρύττεις. Philostratus Epist. LV. μὴ τραχεῖα γίνου μηδὲ φοβερά, μηδὲ ἀποστεφάνου τὸ κάλλος. Eustath. de Ismene & Ismenia x. 393. ἀποστεφανοῦν opponit τῷ καταστεφανοῦν.

Diximus victores in ludis Graecis patriae & ad parentes coronas mittere: qui ita & ipsi coronam adepti perhibebantur. exemplum habes in Epigrammate ab Cl. Wesselingio productum ad Diodorum xv. 14. & passim. Anthol. IV. 11. 5. 296.

Μοῦνος δ᾽ Ἑλλάνων τόδ᾽ ἔχει γέρας. ἑπτάπυλοι δέ
Θῆβαι, καὶ γενέτωρ ἐστέφεθ᾽ Ἑρμοκράτης.

& ap. Pausaniam L. VI. Eliacorum C. XIII.

Ὠκυδρόμας Λύκος Ἰσθμοῖ ἅπαξ, δύο δ᾽ ἐνθάδε νίκαις
Φειδώλα παίδων ἐστεφάνωσε δόμους.

hic *Lycus, Phidolae filius,* dicitur *patris Phidolae domum coronasse ter victor semel in Isthmo, bis Olympiae sive Elide, inter pueros*, vel *victoriis puerorum.*

Verum insigni errore interpretes illud παίδων retulerunt ad vocem Φειδώλα, quasi *Lycus filius Phidolae* diceretur *coronasse domum filiorum Phidolae.* quod patet quam absurdum sit. non intellexerunt νικᾶν vel στεφανοῦσθαι παίδων. pro *inter pueros vincere.* quod aliquando effertur νικᾶν ἐν παισί. ἐν ἀγῶνι, ἐν χορῷ παίδων vel νικᾶν παῖδας ἐν χορῷ vel νικᾶν ἀγῶνα παίδων. ita apud J. Sponium Miscell. Erud. Antiq. p. 363. Ἀνδρῶν παγκράτιον. ἀγενείων παγκράτιον. Itinerario T. III p. 109. Ἱπποθοωντὶς παίδων ἐνίκα. p. 110. Πανδιονὶς ἀνδρῶν ἐνίκα. 214. Αἰγηὶς ἀνδρῶν ἐνίκα. saepissime & in marmoribus & apud Auctores effertur ἀνδράσι. παισί. saepe ἄνδρας vulgari forma occurrit. ut apud Antipatrum in Anthol. I. I. p. 2.

ἀνδ᾽

οὐδ' Ὀλύμπιος
Ζεὺς ἀτρόμητος εἶδεν, ἄνδρας ἠνίκα
Πυγμὰν ἐνίκα Νικοφῶν Ὀλυμπίᾳ

Theocr. Epigr. XII. dicit ἐν παισί. νίκαν ἀνδρῶν.

Μέτριος ἦν ἐν παισί· χορῷ δ' ἐκτήσατο νίκαν
Ἀνδρῶν, καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προσῆκον ὁρῶν.

Lysias dicit p. 374. Ἀνδράσι χορηγῶν. ita vero recte istum Theocriti locum Editiones Romana Zach. Calliergi MDXVI. Venet. MDXXXIX. & MDLXIII. Bened. Juntae MDXXXX. Francofurtensis MDLVIII. nec aliter legerunt Andr. Divus & Ant. Mar. Salvinus. vulgo πᾶσι.

Sed reverti iterum ad Pausaniae Epigramma operae forte pretium. Non miror Cl. Muratorium quoque in eodem luto haerere, qui p. DCXXVI. hoc epigramma exhibet, ut *nobis gustum praeberet talium*, quasi ipsi scriptores & tota Anthologia talibus ferculis famem nostram explere nequirent: sed, quod vix credendum, ipsum Pausaniam hac constructione illusum, credidisse sermonem in isto epigrammate fieri de *Phidolae liberis*. Ἐγένετο δὲ καὶ Λύκου τοῦ Φειδώλα τοῖς παισὶν ἐπὶ κέλητι νίκη. quod vertitur. *Contigit & Lyco* Phidolae filio & ejus filiis *de veredis victoria*. At ubi habetur illud &? imo τοῖς παισὶ accipe ut explicuimus. παισί. ἐν παίδων ἀγῶνι. ἐν τοῖς παισὶν ipse Pausanias V. VIII. & ipse auctor hic quidem non peccavit. sed mox dicens ἡ νίκη τῶν Φειδώλα παίδων, agnoscit *victoriam puerorum Phidolae*. Nisi haec ex eodem lacu sordes traxisse videantur. legendum autumo ἡ νίκη Λύκου τοῦ Φειδώλα παίδων. Alioquin ipsi Pausaniae tenebrae offusae fuerunt in caussa, ut Eleorum tabulis & huic epigrammati parum convenire dixerit. Atqui in eo nusquam mentio victoriae *puerorum* vel *filiorum*. Lycus solus certavit. solus victor coronavit patris sui domum. Quin pone, ut reddendum sit *coronavit domum filiorum Phidolae*. an igitur in tabulis Olympionicarum illi filii etiam in album victorum relati fuerunt. Quid si, ut in aliis, haberetur *coronavit domum Phidolae* & *Corinthum patriam*. an & *Corinthus* numerum Olympionicarum augebit? profecto non. Possit tamen mirum videri pueros certasse equo. difficultas haec non magis nostram expositionem premet, quam alteram. notandum tamen Eleos primos fuisse qui puerorum certamina instituerint. vid. Pauf. V. Eliac. VIII. 394. Porro in uno codicum Pausaniae, qui nobilissimi Matthiae Röveri bibliothecam ornant, legitur Ἴσθμια πύξ. quod locum non habuerit. nam ἵππῳ κέλητι ὀξυδρόμας Lycus certavit & vicit.

P. 9. Vs. 5. Φιλάνθρωπόν ἐστιν, ἂν παραδῶτέ με δημίῳ] Carnifex saeviente vulgo humanior, ut multis exemplis constat. Heliod. I. p. 26. οἱ μὲν

λίθοις βαλεῖν, οἱ δὲ τῷ δημίῳ παραδιδόναι καὶ ἐυθέως εἰς τὸ βάραθρον ἐδοκίμαζον. ubi Cod. Taur. λίθυς. non probandum. vid. Diodor. XIII. 87. idem Cod. δημοσίῳ. quod quodammodo ferri potest. Nam sive δημόσιος sive δήμιος semper δῦλος intelligitur. ap. Achillem Tat. p. 682. δημόσιος pro δήμιος Alexandrinae dialecto adscribendum autumat Salmasius. sed ibi quidem δημοσίυς facile tulerim, quia inter δημοσίυς etiam δημίῳ κατ' ἐξοχὴν suus locus. nam δημόσιοι sunt τοξόται. δορυφόροι. ὑπηρέται. & ipse γραμματεύς. quia & supplicio subjiciendis praeibat. Artemid. II. 31. νοσῦντι δὲ καὶ ἀυτη ἡ ἀρχὴ θάνατον προσημαίνει διὰ τὸ προάγειν τὸν γραμματέα.

P. 9. Vs. 5. εἰ καὶ θεραπαινίδα Ἑρμοκράτους ἀπέκτεινα] Chaerea erat mitissimus. I. XIV. 21. 7. χαιρέας, ὁ μηδὲ δῦλον μηδέποτε πλήξας. non talis Dionysius, Persicae barbariei priximior L. I. III. 26. 19. πλήξας τὸν διοικητήν. Ovid. I. Amor. VII. 29. ita raciocinatur.

Et, si pulsassem minima de plebe Quiritem,
Plecterer, in dominam jus mihi majus erit?

Quid licuerit in servos apud Romanos, nimis notum. Athenis hic summa moderatio obtinebat. quid Syracusis obtinuerit, nunc quidem non definierim. nec in singulis Charito Syracusana instituta expresserit. saepe ad Attici, saepius ad Romani fori usum respexit. de Atheniensibus Xenoph. in Eorum Reipublicae descriptione p. 693. A. Τῶν δύλων δὲ καὶ τῶν μετοίκων πλείστη ἐστὶν Ἀθήνησιν ἀκολασία, καὶ οὔτε πατάξαι ἔξεστιν αὐτόθι, οὔτε ὑπεκστήσεταί σοι ὁ δῦλος. Isocrates inde exprobat Lacedaemoniis Panathen. p. 271. B. ἔξεστι τοῖς ἐφόροις ἀκρίτως ἀποκτείνειν τοσύτυς, ὅσυς ἂν βουληθῶσιν, ἃ τοῖς Ἕλλησι τοῖς ἄλλοις [Syracusanos Corinthiorum colonos quid ni his adnumeremus] οὐδὲ τοὺς πονηροτάτυς τῶν οἰκετῶν ὅσιον ἐστὶ μιαιφονεῖν Demosth. in Mid. p. 610. ὥστε κἂν εἰς δῦλον ὑβρίζῃ τις, ὁμοίως ἔδωκεν ὑπὲρ τύτυ γραφήν. Lycurg. in Leocr. XVI. Οὐδὲ τὸν μὲν οἰκέτην ἀποκτείναντα ἀργυρίῳ ἐζημίουν, τὸν δὲ ἐλεύθερον εἴργον τῶν νόμων. ἀλλ' ὁμοίως ἐπὶ πᾶσι καὶ τοῖς ἐλαχίστοις παρανομήμασι θάνατον ὥρισαν εἶναι τὴν ζημίαν.

P. 9. Vs. 7. ζητήσατε τρόπον κολάσεως ἀπόῤῥητον] Explicat poenas *sacrilegorum & parricidarum.* quorum tamen supplicia non plane erant ἀπόῤῥητα. si quidem ἀπόῤῥητος, ἄλεκτος. ἄφρασος. *indictus. non nominatus.* ut ap. Achillem Tat. II. 87. ἦν χρόνος ὅτε τῆς πορφύρας ὁ κόκκος ἀνθρώποις ἀπόῤῥητος ἦν. tamen parricidii poena apud Persas & Solonis temporibus apud Athenienses revera erat ἄλεκτος. *indicta. non nominata.* ἄῤῥητος. vide mox notata. sed crebriore usu & vi vocis potius *non dicenda. celanda, nefanda. non temere nominanda* [vetita. interdicta.] inde *magna. horribilia.* οὐδ' ὀνομαστά. & sic crimina ἀπόῤῥητα & poenae ἀπόῤῥηται. inter

quae

quae *ſacrilegia & parricidia. & proditiones.* Plat. xI. de L. L. 932. C. ἀπόῤῥητον μηδὲν ποιούμενοι, ὅσον δυνατὸς ἄνθρωπος πάσχειν. L. IX. 854. D. Πολίτης δὲ ἄν τις ποτέ τι τοιοῦτον δρῶν ἀναφανῇ, περὶ θεοὺς ἢ περὶ πόλιν ἠδικηκὼς τῶν μεγάλων τινὰ καὶ ἀποῤῥήτων ἀδικιῶν. ἀποῤῥήτη κόλασις igitur erit *magna. terribilis. exquiſita poena.* quales erant ſtatutae in *parricidas*, *ſacrilegos*, *proditores*. ſed vox ζητήσατε innuit *ignotum* & *inuſitatum* quid. hae poenae vero jam erant legibus definitae, nec proinde ἀπόῤῥητοι. verti *novum*. nam & *novus* pro *magnus. terribilis.* ut *nova monſtra.* interpres dederat *indictum*. Sed quamvis adquieſcam in lectione, non diffitebor aliquando me fuiſſe ſuſpicatum, an non ἐπίῤῥητον legendum foret. Heſych. ἐπίψογον, αἰσχρόν. vide quae ibi Cl. J. Alberti, ſoſpitator Lexicographi hujus, pro ſua ſolita induſtria notavit. Heliodor. v. 221. ὀλεθρίοις βαρβάροις ἐκκεῖσθαι πρὸς ὕβριν ἐπίῤῥητον καὶ δυσώνυμον. Origin. contra Celſum L. III. 141 & 142. τὰ ἐπιῤῥητότατα Pollux. v. §. 159.

Ap. Heliod. I. 56. legitur ἄφραστόν τι καὶ ἀπόῤῥητον ἐπὶ μέσῳ τοὺς ὀφθαλμοὺς σέλας ἔμπυρον. Cod. Taur. ita. ſed praetulerim editum ἀφόρητον. ſunt enim ſynonyma ἄφραστος & ἀπόῤῥητος ap. Heſych.

P. 9. Vs. 7. Πατρoκτόνων] De parricidis & poenis eorum volumen ſcripſeris, nec quid indictum tamen attuleris. Athenis Solonem, quod ſupra innui, poenam in parricidas ſtatuiſſe negat Cicero pro Roſcio Amerino C. xxv. & xxvI. quia ejus aetate crimen inauditum. De Perſis Herodot. I. 137. ἀποκτεῖναι οὐδένα κω λέγουσι τὸν ἑωυτοῦ πατέρα οὐδὲ μητέρα. quo reſpicit Eurip. Iphig. in Tauris. 1173.

Ἰφιγ. Μητέρα κατειργάσαντο κοινωνῷ ξίφει.
Θοας. Ἄπολλον. οὐδ' ἐν βαρβάροις τόδ' ἔτλη τις ἄν.

vid. Plat. de L. L. IX. 869. C. 873. B.

P. 9. Vs. 7. Μὴ μιάνητε τὴν γῆν] Non modo ſceleratorum, ſed quorumvis etiam cadaveribus quaedam terrae inquinari & profanari credebantur. Inſigne exemplum in purificata Delo. de qua re Thucyd. I. 126. VI. I. μὴ μιάνῃς Maximus Tyr. xxv. 5. Lucian. Phal. pr. 199. vid. Phrynich. p. 10. qui eam formam antiquis adſcribit. ſed paſſim ita. ut ἐσήμανα & ἐσήμηνα.

P. 9. Vs. 7. Μὴ θάψετε] Hoc reſpicit ad poenam ſacrilegorum, quos in Attica ſepeliri nefas erat. vid. Petit. ad L. L. A. A. p. 672. L. 6. *ff. ad L. Juliam Pecul.* ſed quid plura addam. vide nuper congeſta ad Diodor. xvI. p. 100 & 109. Sed idem & vetitum apud Athenienſes in parricidis & proditoribus. vid. Lycurgum in Leocr. §. xx. & xxx. porro θάψατε legendum. nam licet futurum ſaepe inperativi vice fungatur, hic, credo, parum placuerit. ap. Sophocl. Antig. 84. ambiguum.

'Αλλ' οὖν προμηνύσεις γε τῦτο μηδενὶ
Τοὔργον. κρυφῆ δὲ κεῦθε σὺν δ' ἄυτως ἐγώ.

quod Sch. Triclin. agnoſcit. Codex tamen Vatican. cum Edit. Juntin. & aliis προμηνύσῃς. quod ſane uſitaſſimum. item optativum. ut ap. Maneth. VI. I.

Ἔλθέ μοι, ὡς πρότερον λιγέως ἥρμοσας ἀοιδὴν,
Μῦσα φίλη, καὶ Φοῖβε, καὶ Ἑρμῆ χρυσοπέδιλε,
Καὶ νῦν ἱμερόεν τέκμωρ θείηϛ' ἐπὶ μολπῇ.

ubi inprudenter quaſi a θεῖος *divinus* redditur. & ſic noſter ſaepe III. I. 41. 13. μηδὲν ἀφέλῃς. μηδὲν πρόσθες. III. IX. 59. 5. Lucian. Phal. pr. p. 201.

P. 9. Vs. 8. Καταποντώσατε] Hac forma utuntur Herodot. III. 30. Porphyr. de Abſtin. I. p. 179. vid. ad Diodor. XIV. p. 727. καταποντοῦν εἰς ποταμὸν ap. Anton. Liberal. XIII. E contrario Plutarch. de Nobilit. p. 218. §. II. καταποντίζειν εἰς τὴν θάλατταν. nempe modo notat βυθίζειν. vid. J. Voſſ. ad Catull. p. 212. Supra dixit ſe non ſepeliendum eſſe, ne terram polluat. at nec in mare abjiciendus erat: nam & illud pollui credebatur parricidiali cadavere: unde culleo inſuebatur, ut Cicero vult l. l. *ne pollueretur mare, quo cetera, quae violata, expiari putantur.* Bergl. ad Alciph. I. VIII. de piſcatore. Χεῖρας ἡ θάλαττα ἐκ παιδὸς εἰς δεῦρο καθαρὰς ἀδικημάτων ἐφύλαξε. vid. J. Voſſius ad illud Catulli p. 312.

Suſcipit, o Gelli, quantum non ultima Tethys,
Non genitor Nympharum abluit Oceanus.

quod traduxiſſe videtur Catullus ex Pythiae oraculo.

'Αγνῶς ἐς θέμενος καθαροῦ, ξεῖνε, δαίμονος ἔρχου;
Ψυχὴν νυμφαίου νάματος ἁψάμενος.
Ὡς ἀγαθοῖς κεῖται βαιὴ λιβάς. ἄνδρα δὲ φαῦλον
Οὐδ' ἂν ὁ πᾶς νίψῃ νάμασιν Ὠκεανός.

nam Catulli aetate facile prius reor hoc epigramma.

P. 9. Vs. 8. Λέγοντος] Sermo Chaereae non abſimilis illi Oedipi [tyranni] apud Sophoclem vs. 1415.

Ὅμως τάχιστα πρὸς θεῶν ἔξω μέ πυ
Καλύψατ', ἢ φονεύσατ', ἢ θαλάσσιον
Ἐκρίψατ', ἔνθα μήποτ' εἰσόψεσθ' ἔτι.

P. 9. Vs. 10.

P. 9. Vs. 10. Συνηγόρησε Χαιρέαν] Χαιρέᾳ ſcripſiſſe credo auctorem & iſtud librario vel legenti deberi. eſt ejusdem naturae vitium cum iſto ἐμβάλλειν αὐτοῦ χεῖρα pro αὐτῷ p. 6. caſuum ſiglae paſſim corruptae.

P. 9. Vs. 10. Ἀκούσιον] L. 5. *C. ad L. Corn. de ſiccariis.* caſui fortuito adſcribitur. *Eum qui adſeverat homicidium ſe non voluntate, ſed caſu fortuito feciſſe, cum* calcis ictu *mortis occaſio praebita videatur, . . . omni metu & ſuſpicione volumus liberari.* Tacit. Annal. XVI. 6. *poſt finem ludicri Poppaea mortem obiit*, fortuita *mariti iracundia, a quo gravida* ictu calcis *afflicta eſt.* ut hic Callirrhoe.

P. 9. Vs. 14. Μὴ παραδῶμεν χρόνῳ τὴν νεκρὰν] Alio ſenſu Polyb. I. 48. p. 70. ait, Τῷ χρόνῳ παρέδοσαν τὴν πρᾶξιν. nam ibi a tempore auxilium exſpectatur. hic omnis mora noceret. hic de χρόνῳ πανδαμάτορι. πάντα ἀφανίζοντι, illic de χρόνῳ πολλὰ κατορθοῦντι.

P. 9. Vs. 15. Μηδὲ ἄμορφον τῇ παρολκῇ ποιήσωμεν τὸ σῶμα. Θάψωμεν Καλλιῤῥόην ἔτι καλὴν] Totius fabulae oeconomia non modo poſtulabat, ut Callirrhoae pro mortua habitae corpus ſepeliretur, haud pro more cremaretur: ſed praeterea ut illa ſepultura & in conditorium delatio intra quam breviſſimum fieret tempus, προθέσει omiſſa. cum enim corporis in veſtibulo expoſitio aliquando in aliquot dies protraheretur, Callirrhoe ita in toro domi poſita ſenſim ſe recolligens revixiſſet, adeoque inciſa fuiſſet omnis ſubſequentium caſuum ſeries. Charito autem, uti vidimus veritatem in hiſtoricis adſectari, ſic eventuum probabiles cauſſas in medium adferre ſatagit. jam acceleratae ſepulturae cauſſas cum poſſet varias fingere, ex. gr. quod *acerbum* [juvenile] *funus oculis quam citiſſime ſubtrahi deberet*, ob quam cauſſam ſcilicet immanis iſte Nero Britannici necem & rogum eadem nocte conjungit ap. Tacit. XIII. Ann. 17. Noſter maluit repetere feſtinatarum exſequiarum rationem a veteri populari que ſuperſtitione, qua optabant integris membris & corpore quam minime per morbos & moram deformato tabidove mori & ſepeliri.

Inde compoſitio artuum, qui morborum tormentis luxati. & praecipue ſi cujus corpus laceratum vel mutilatum aliqua parte fuiſſet, ea membra non ſolum ſtudioſe colligebantur, ſed & qua fieri poterat, loco ſuo rurſus aptabantur. Inde Panthea illa Abradatae amputatam in praelio dextram brachio accommodavit, ὡς οἷον τ' ἦν προσήρμοσε, ut dicit Xenoph. K. A. VII. 185. A. Inde Theſeus de Hippolyto apud Senecam in cognomine Tragoedia vs. 1261.

Durate trepidae lugubri officio manus,
Fletusque longos ſiſtite, uventes genae,
Dum membra gnato genitor annumerat ſua,
Corpusque fingit.

Appul. Met. VII. 15. *Et cadaver quidem disjectis partibus tandem totum repertum, aegreque concinnatum, ibidem terrae dedere.* ubi Pricaeus. sic apud Achillem Tatium L. I. p. 47. pater Chariclis, qui ὅλος τραῦμα ἦν, lamentatur, οἷος ἀπ' ἐμοῦ προελθὼν, οἷος ἐπανέρχῃ μοι, ὦ τέκνον; ὦ πονηρῶν ἱππασμάτων. οὐδὲ κοινῷ μοι θανάτῳ τέθνηκας. οὐδὲ εὐσχήμων φαίνῃ νεκρός & quae sequuntur sane cultissima.

Non aliunde Asinus de Lucio, cui culter rustici eunuchismum minitabatur apud Appul. III. Miles. 49. *duplicatur mihi maestitia, quod integro saltem mihi mori non licuerit.* ὁλόκληρος ἔτι καὶ ἀκέραιος νεκρὸς τεθνήξομαι, ait de eadem re Lucian. in Asino p. 603. Ex hoc voto locus Horatii intelligendus L. III. Odar. XXVII. 52. ubi Europa.

> *Antequam tristis macies decentes*
> *Occupet malas, teneraeque sucus*
> *Defluat praedae, speciosa quaero*
> *Pascere tigres.*

Quid hoc aliud dicat, quam εὔχομαι ἔτι καλὴ τεθνάναι & εὐσχήμων εἶναι νεκρά. οὐκ ἄμορφος γενέσθαι παρολκῇ χρόνου. Torrentius ibi *votum* autumat *ex puellari cura ortum, ut integra forma pereat.* sed votum hoc puellis vidimus non esse peculiare. Sanadon, qui nuper Horatium temerario ausu Absyrti instar concidit truncavitque, & triviali commentario obruit, explicat: *Europe se reguarde comme une victime en etat d'etre conduite au sacrifice.* Profecto si Europe nata esset inter populos, *qui*, Mela L. III. Geogr. 7. 40. teste, *proximos, parentesque, priusquam annis & aegritudine in maciem ierant, veluti hostias caedebant: caesorumque visceribus epulari fas & maxime pium est.* ad tale votum nimia sane officiositate delabi potuisset. nunc id absurdum. Quin potius & ipsam Mortem & Inferos sic placare putaverint, qui τὰ καλὰ τῶν σωμάτων καὶ νέα σιτεῖσθαι νομίζουσιν, ἐπειδὴ ἀκραιφνὲς αὐτοῖς τὸ αἷμα, ut illa Empusa apud Philostratum Vita Apoll. L. IV. C. XXV. Sed potuerunt esse multiplices & longe probabiliores hujus voti rationes: quas omitto, ne prolixior justo fiam. Haec etiam plusquam sufficientia, ut ἐννοίας & verborum Charitonis fons & caussa adpareant.

P. 9. Vs. 16. Ἀπολύουσαν ψῆφον] τὴν σώζουσαν. ἀπολύειν hac notione Ἰδιωτικὸν dicit Pollux L. IX. §. 9. vide praeter doctissimos Lexicographi commentatores Jer. Markland. ad Lysian XX. p. 364. & ejusdem Areopag. 140. Phrynichus Comicus Μούσαις

> Ἰδού, δέχου τὴν ψῆφον, ὁ καδίσκος δέ σοι
> Ὁ μὲν ἀπολύων οὗτος, ὁ δ' ἀπολλὺς ὁδί.

apud

apud Harpocrationem in καδίσκος. Xenoph. K. A. VI. 389. ἀπολύειν & καταδικάζειν opponit. Ariſtoph. Veſp. 981. 987.

> Τηνδί λαβὼν τὴν ψῆφον ἐπὶ τὸν ὕστερον
> Μύσας παράιξον, κἀπόλυσον, ὦ πάτερ.

Lycurgo in Leocr. §. 39. eſt ſynonymon τῷ ἀποψηφίζεσθαι. Locutionis indolem cognoſces ex Herodoti L. II. 174. ἀπέλυσαν μὴ φῶρα εἶναι & L. IV. 68. κατέδησαν φῶρα εἶναι.

P. 9. Vs. 16. Ἀνέθεσαν] Ita expreſſimus ex Apographo: ſed codex habet ἔθεσαν. ſcripſiſſet ἀτλικωτέρως, ἔθεντο. ut ap. Lucian Prom. T. I. p. 188.

LIBRI PRIMI CAPUT SEXTUM.

P. 9. Vs. 18. Οὐκ ἀπέλυεν ἑαυτὸν] Appul. VIII. Met. 162. *inedia ſtatuit ſua ſententia damnatum ſpiritum elidère.* Vide Pricaeum ibi producentem Inſcriptionis auctoritatem, ſed quam J. Gruterus merito Spuriis adcenſuit. verum ſaepius viro huic doctiſſimo accidit, ut fucum in monumentis talibus ſibi fieri paſſus fuerit.

P. 9. Vs. 18. ἐμηχανᾶτο] in apogr. ἐμαχανᾶτο. vid. L. I. I. 2. 7. ſic alias occurrit μάτηρ. III. I. 41. 19. III. V. 51. 26. πλασιάσαντες III. III. 47. 9. δόξας pro δόξης. IV. I. 64. 4. quae ego attribuo incogitantiae deſcribentis & Latinae pronuntiationis aſſuetudini. Heliod. VII. 327. in Cod. Vat. μάτηρ. ſed quod nihili. & plane alius generis, quam quod δαμάτηρ etiam Attici dicant. vid. Bergl. ad Alciph. II. II. p. 218. apud Tragicos, etiam extra choros, μάτηρ occurrit. Aeſch. Sept. C. Th. 538. Eurip. Phoen. 21. 219. 389 ubi variatur. Suppl. 35. quo de genere J. Barneſius ad ejus Tragici Andr. 270. Hippol. 109. 1325. 1399. 1410. Helenam 538. nec ſic tamen hic talia admittenda. Ἑλλανόδικος etiam apud Atticos. In Antonino Liberali variarum dialectorum veſtigia aliquot, quia conſuit ſua ex pannis diverſorum auctorum, quorum formam linguae retinuit, ut recte animadverterunt ejus interpretes ad Caput XXXII. vid. *Lucian. Quomodo Hiſtor. Scr.* T. II. p. 25. §. 16. & ad L. I. XII. 18. 2.

P. 9. Vs. 19. Ἀδύνατον ἑαυτῷ] ſic VII. I. 114. 17. Πολύχαρμος δὲ ἰδὼν ἀπαρηγόρητον αὐτῷ τὴν συμφορὰν καὶ ἀδύνατον σωθῆναι Χαιρέαν. ubi illud αὐτῷ

pro ἑαυτῷ (Polycharmo) positum esse ostendit in altero membro τὸ Χαρέαν. σωτηρία, *salus*, tam quae adfertur alii, ut hic, quam *salus*, quam aliquis consequitur ipse. illa salus erat ἀδύνατος Polycharmo: non poterat conferri ab ipso & inpertiri Chaereae. pleraque substantiva habent hunc usum.

P. 9. Vs. 20. Ἀλλοτρίαις χερσί] Nam a propinquis, patre, matre, uxore, marito pietatis officia abesse nequibant. Soph. Antig. 912. Eurip. Suppl. 764. Xenop. Eph. II. 25. τοσοῦτόν σου δεήσομαι, θάψον αὐτὸς καὶ φίλησον πεσοῦσαν. vid. Albinovani Elegiam ad Liviam vs. 140. & passim. inde Dion Cass. L. LVIII. 621. in Tiberio reprehendit quod Liviam matrem οὔτε νοσοῦσαν ἐπεσκέψατο, οὔτ' ἀποθανοῦσαν αὐτὸς προέθετο.

P. 9. Vs. 21. Ἐνέβαλε φιλοτιμίαν καὶ φροντίδα] L. IV. 1. 63. 4. φροντίδος ἐμπεσούσης ἐλώφησεν ἡ λύπη.

P. 9. Vs 24. Ἐσθῆτα περικειμένη] Strabo XV. p. 1066. A. Τιάρας περικείμενοι πιλωτάς. Plut. Arat. 328. στεφάνους περικείμενος. Artemid. III. 14. θεοῦ σκευὴν ἔχειν καὶ περικεῖσθαι. IV. 38. Χαλκᾶ ἱμάτια περικεῖσθαι. IV. 44. Lucian. *Piscat.* I. 602. *Quom. H. Scr.* II. 31. Lucas in Act. XXVIII. 20. Polemo in Epigr. Anth. II. 47. 41. 180.

> Πῖνε, λέγει τὸ γλύμμα, καὶ ἔσθιε, καὶ περίκεισο
> Ἄνθεα. τοιοῦτοι γινόμεθ' ἐξαπίνης.

quia tamen praecedit κατέκειτο aliquantum offendit statim repetitum περικειμένη. nullus tamen mutarim in περιειμένη. & multo minus in illo Theocriti versu 14. Idyll. XXIII.

> Φεῦγε δ' ἀπὸ χρώς
> Ὕβριν τᾶς ὀργᾶς περικείμενος.

Legitur in Maneth. V. 23.

> Οἷα κόχλος χρυσῷ περικείμενος ἔσθ', ὁ δὲ χρυσὸς
> Κοσμεῖται κοχλάδεσσιν ἁλὸς περιπορφύροντος.

qui locus capiendus de *auro & purpura.* κοσμήσεις ἁλιάνθει φάρεα κόχλῳ. Anthol. L. VII. 37. p. 455. ἁλιπόρφυρος passim. rarus masculini generis usus in ἅλς *mare* non deterruit G. Arnaldum ap. Apollon L. IV. Arg. 933. δελφῖνες ὑπὲξ ἁλὸς εὐδιόωντος, reponere, cum optime delphines ipsi εὐδιόωντες dicantur. vid. Apoll. 2. 937. 1. 124.

P. 9. Vs. 24. Νυμφικὴν ἐσθῆτα] Mortuos ornatu aliquando magnifico indutos, & sic conditoriis illatos fuisse res nota. quo cultu ne destituerentur, certam quidem mortem prospicientes pretiosissimis sumtis vestibus fatum exspectabant. videantur quae notata sunt viris doctis ad Aelian. V. H. I. 16. III. 24. & ad Florum IV. XI. 11.

Hinc

Hinc Andromeda, belluae expoſita, quam Manilius & Appulejus eleganter vivum *funus* adpellitant, νυμφικῶς erat ἐστολισμένη, teſtante Achille Tatio III. 171. ſive quia Phineo erat deſponſata, ſive ceu victima & ἀνάθεμα publicum ita ornata fuerit. ſic de Alcyoneo ap. Anton. Liberal. ſab. VIII. qui monſtroſae ferae erat tradendus, dicitur. καὶ οἱ μὲν ἱερεῖς τὸν Ἀλκυονέα στέψαντες, ἀπήγαγον εἰς τὸ τῆς Συβάριδος σπήλαιον. ubi Berkelius quaedam. ſic apud Appulejum IV. 86. Pſychen fero illi marito, Cupidini, exponere jubentur parentes his verbis.

Montis in excelſi ſcopulo deſiſte puellam,
Ornatam mundo funerei thalami.

Andromeda vero ſtola nuptiali induta ex utraque cauſſa eſſe potuit: quia erat, ut dixi, deſtinata Phineo, & quia erat victima expiatoria pro populo. utramque certe rationem non alienam dixeris a Manilii verbis L. V. 545. ex emendatione R. Bentleji.

Hic Hymenaeus erat, ſolataque publica damna
Privatis lacrimis, ornatur victima poenae,
Induiturque ſinus non haec in vota paratos.

& tertiam rationem adjicere licet, quam ſupra tetigi, certae morti deſtinatos vel ſe devoventes pretioſiſſimis ſolere indui veſtimentis, qualia certe erant ἐσθῆτες νυμφικαί.

Decoratur autem Callirrhoe non tantum pretioſa, ſed νυμφικῇ ἐσθῆτι. ut quae eſſet *nova nupta.* hac enim notione accipienda hic vox ea. qua ſignificatione e Latinis non abſtinuit Ovidius Epiſt. I. Herod. 27.

Grata ferunt Nymphae pro ſalvis dona maritis.

ubi conſulatur P. Burmannus Patruus. niſi velis ſponſae cultu novam nuptam aliquandiu uſam fuiſſe.

Ἀριάδνην καθεύδουσαν] L. VIII. I. 126. 10. Οὐχ ὡς Ἀριάδνην καθεύδουσαν. Ut Venus Anadyomene, ſic Ariadne dormiens ſtatuariis & pictoribus ſaepe artis oſtentandae materiam praebuit, qui illuſtrium poetarum loca in auxilium phantaſiae advocabant. ſaepe talium tabularum & anaglypticorum operum mentio occurrit. Anthol. IV. 9. 18 & 19. p. 319.

Οὐ βρότος ὁ γλύπτας, οἵαν δέ σε Βάκχος ἐρασὰς
Εἶδεν, ὑπὲρ πέτρας ἔξεσε κεκλιμέναν.

εἰς τὸ αὐτό.

Ξεῖνοι, λαινέας μὴ ψαύετε τᾶς Ἀριάδνας,
Μὴ καὶ ἀναθρώσκῃ Θησέα διζομένη.

talem picturam ſtylo imitatus fuit Philoſtratus in Iconibus L. I. xv. talis meminit Longus Paſtoralium L. IV. p. 105. εἶχε δέ καὶ ἔνδοθεν ὁ νεὼς Διονυσιακάς γραφάς, Σεμέλην τίκτουσαν· Ἀριάδνην καθεύδουσαν. non mirum igitur a populo, talium complatione tabularum ſaepe delectato, Callirrhoen recens mortuam & adhuc pulcram, fuiſſe adſimulatam Ariadnae, cum dormiens & mortuus vix externa ſaepe ſpecie quidquam diſtent: ut Achilles Tat. I. p. 47. ὁ νεκρός τηρεῖ τὸ εἴδωλον καὶ παρηγορεῖ τὸν λυπέμενον, καθεύδοντα μιμέμενος.

P. 10. Vs. 1. Οἱ Συρακουσίων ἱππεῖς . . . μετὰ τούτους ὁπλῖται] *Equites & gravis armaturae milites* ſaepe conjunguntur & ſibi opponuntur. In funeris pompa ap. Platon. XI. de L. L. 947. C. ita etiam equites & pedites praecedunt. πρώτους δὲ προϊέναι τοὺς ἠιθέους, τὴν πολεμικὴν σκευὴν ἐνδεδυκότας ἑκάστους. σὺν τοῖς ἵπποισι μὲν ἱππέας, σὺν δὲ ὅπλοις ὁπλίτας.

In pleriſque civitatibus Graeciae, ſi non in omnibus, equeſtris militia erat honoratior. non tamen conſtituebant ordinem, qualis equeſtris ordo Romae. nec, ut equites, politicis rebus admoti erant. Strabo tamen L. x. 738. A. in Cretenſium & Lacedaemoniorum πολιτεία τὴν τῶν γερόντων ἀρχὴν καὶ τὴν τῶν ἱππέων ἀρχὴν agnoſcit. ſed in aliis civitatibus, hinc non deductis, tale quid obtinuiſſe ignoro.

Illuſtris Scipio Maffejus in Inſcriptione Gelenſi, cum prius edidiſſet, ἔδοξε τᾷ ἁλίᾳ καθὰ καὶ ταῖς ἴλαις, & vertiſſet, *viſum eſt ſenatui, ſicuti & turmis*, videtur cogitaſſe de *equitibus*. ἴλαι. *equeſtres copiae*. ſed in duabus ſecutis ejusdem marmoris editionibus, hac verſione repudiata, reddidit *viſum eſt ſenatui ſicuti & plebi*. At dupliciter hic labitur vir doctiſſimus, qui ἴλαις putarit poſſe reddi *plebi*: & qui ἁλία interpretatus ſit *ſenatum*. nusquam enim vox ἴλαι id ſignificat. & multo minus ἁλία *ſenatus*. quae nihil aliud notat in Dorienſibus civitatibus quam quod apud alias, ὁ δῆμος. ἡ ἐκκλησία. *comitia populi*. ſignificatio a multis illuſtrata. Et ex hac voce jam dudum *J. B. Carauſus in Hiſt. Sicula* p. 55. collegit Gelae *Popularem Statum* obtinuiſſe.

Antiquarius tamen ille praecellentiſſimus plurima culpae parte vacat: cum error non ipſi, ſed hallucinationi legentis & cum ipſo marmor hoc communicantis ſit tribuenda. legitur enim Alicatae ΤΑΙ ΑΛΙΑΙ ΚΑΘΑ ΚΑΙ ΤΑΙ ΒΟΥΛΑΙ *populo. plebi (eccleſiae) ſicuti & ſenatui*. ut apud Gualterium in Inſcriptione Agragantina N. cccc. p. 62. Εδοξε ται αλιαι καθα και ται συγκλητωι. quae ap. Gruterum p. ccccI. In Inſcriptione Corcyrenſi ap. Monteſalconium in Diario p. 413. 417. eodem modo

βου-

βυλᾶς ϗ ἄλλας ὑπερθεμένας. p. 415. ἐμβουλαῖ ἤ ἀλίᾳ. quam illustris Purpuratus Quirinus, in Corcyra sua amoenissima, reposuit accuratissime: Muratorius vero dein p. DCXXXII. spurcissime repetivit. Ita εν ται αλιαι ap. Demosthenem in Decreto Byzantinorum olim emendarat nostras Vandalius in Dissert. 543. quod illi ereptum non oportebat. Vox ἀλία apud Hesychium corrupta latet sub litera Λ. cum enim ille Lexicographus alicubi invenisset, ut accidit alias, scriptum ΛΛΙΑΝ pro ΑΛΙΑΝ [ΛΑΙΑΝ utramque interpretationem admittet] corruptionis admonuit scribens ΛΛΙΑΝ. ΑΛΙΑΝ, ἐκκλησίαν Δωριεῖς. ΛΑΙΑΝ. κλῆσιν Δωριεῖς, ἀπὸ τῆς λείας. nunc legitur Λάιαν ἐκκλησίαν. κλῆσιν Δωριεῖς λαίαν ἐπὶ τῆς λείας.

P. 10. Vs. 1. Αὐτοῖς ἵπποις] Plato l. l. diserte addit ἱππέας σὺν τοῖς ἵπποις. κεκοσμημένοι autem velim intelligas tam de *equis* quam *equitibus*.

P. 10. Vs. 2. Σημεῖα] Ut imagines Romae & tropaea in exsequiis praeferebantur. nescio vero utrum mori Graecanico respondeat, ut in feminae funere tropaea praeferantur. imagines quidem feminis illustribus Romae praelatas constat.

P. 10. Vs. 3. Ἑρμοκράτει δορυφοροῦντες] Notum, qui dicti proprie principum δορυφόροι. sed hic intelligendi vel in primis cognati, amici honoratiores & devotissimi. L. v. IV. 85. 1. δορυφορούμενος ὑπὸ φίλων ϗ συγγενῶν. VIII. 1. 128. Χαιρέου ϗ Πολυχάρμυ μέσην αὐτὴν δορυφορυμένων. Achill. Tat. VIII. 529. ϗ γὰρ ἐμὲ σφόδρα ἐθεράπευε ϗ ἐκάλει πατέρα, ϗ κατὰ ἀγορὰν ἐδορυφόρει. cum dativo & cum accusativo, propria & minus propria notione: sed hic casus longe usitatior. vid. Herodot. III. 108. Xen. Hieron. 909. A. Demosth. in Aristocr. 745. B. C. Hemsterh. ad Lucian. VI. Mort. Dial. 351. ubi merito nostrum verbum praefertur. licet δωροφορεῖν & Plato habeat in Phaedro. p. 266. C.

P. 10. Vs. 3. Ἐφέρετο] L. III. v. 51. 2. ἐσχάτῳ γήρᾳ ϗ νόσῳ φερόμενος. φοράδην κομίζεσθαι. Achill. Tat. I. 47. ἐπικείμενος τοῖς οἰκέταις ap. Lucian. Nigrino p. 76.

P. 10. Vs. 4. Κυρίαν] δέσποιναν. honoris titulus, quem viri uxoribus inpertibant a quarto decimo aetatis anno, ut Epictetus in Encher. C. XXXVII. ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν κυρίαι καλῦνται. quamvis & maritus κύριος. Sch. Aristoph. Eq. 965. Peculiaris igitur reverentia si nurus ita a socero adpelletur.

Ἐπὶ τύτοις αἱ γυναῖκες] Videntur hae etiam ante torum funebrem processisse. Athenis ex praecepto Solonis mulieres sequebantur. adeatur Cl. Taylorus in Lect. Lysiacis C. 1. p. 677. certe & Plato de L. L. XI. 947. C. feminas sequi jubet. ϗ κόρας ἑπομένας ἐξόπισθεν, ὅσαι τ' ἂν γυναῖκες. Dion Cassius in funere Augusti L. LVI. 598. A. fere similem seriem adfuisse scribit. παρῆν δὲ ϗ συνέξεφερεν αὐτὸν ἡ γερουσία ϗ ἡ ἱππάς, αἵ τε γυναῖκες αὐτῶν

τῶν

τῶν καὶ τὸ δορυφορικόν. Mirum duarum matrum non fieri mentionem nominatim.

P. 10. Vs. 6. φερνῆς] Male aliter typi dedere. Salvin. in ora alleverat *Lectiere.* credo id voluisse adnotare ad τὸ φερόμενος. quasi Ariston in *lectica*, ἐν φορείῳ, delatus fuisset.

P. 10. Vs. 7. Ἐσθήτων κάλλος καὶ κόσμος] Per κόσμον intelligo *gemmas*, *monilia.* κάλλος refero ad *colorem.* ad *panni pretium.* quod *purpurae. sericae* & *babyloniae vestes.*

P. 10. Vs. 7. συγγενῶν δωρεαὶ] Notissimus mos pretiosissima in rogum conferendi & una concremandi. Casaubonus & alii ad Suet. Caesarem C. 84. Habemus autem hic aliquot nominativos, quos inter unus ponitur accusativus: συνέπεμπε πολλά. jam hi nominativi praeterea ne verbum quidem adjunctum habent. sed post ἐφέροντο in his debet verbum aptum intelligi. ut in ἐπὶ τύτοις αἱ γυναῖκες ἦσαν. In reliquis illud ipsum ἐφέροντο vel ἐπηκολούθει potest intelligi. saepe tales ellipses. nec quidquam hic duri. magis ἀνακόλουθος constructio apud Longum Pastor. II. p. 32. κῆπος, πάντα ἔχων. ἦρος, ῥόδα, κρίνα. καὶ ὑάκινθος καὶ ἀμφότερα ἴα. θέρους, μήκωνες καὶ ἀχράδες καὶ μῆλα πάντα. νῦν ἄμπελοι, καὶ συκαῖ καὶ ῥοιαὶ καὶ μύρτα χλωρά. nempe ἔνεισι vel φύονται ἐν ἐκείνῳ

P. 10. Vs. 8. Δ' ἐπηκολούθει] Illud Δ' ablega. Codex enim non habet.

P. 10. Vs. 10. Συγκαταφλέξαι τῇ γυναικὶ] Eadem voce in re simili utitur Lucian. de Luctu T. II. p. 928. & in Nigrino T. I. 72. οἱ μὲν ἐσθῆτας ἑαυτοῖς κελεύοντες συγκαταφλέγεσθαι. *Hi quidem vestes una secum jubentes comburi*, in eodem scilicet rogo.

At diximus superius cardinem totius fabulae in eo verti, quod auctor sumserit arbitrium ponendi, Callirrhoae corpus non fuisse crematum, sed integrum conditum, ut ita piratarum raptui locus fieret. Videtur igitur hic sui oblitus Charito συγκαταφλέξαι pro συγκαταθάψαι imprudenter adhibuisse. nam quid aliud significant haec, quam quae Euripid. Rheso vs. 959. dicit.

Καὶ νῦν ἕτοιμος τῷδε καὶ τεῦξαι τάφον,
Καὶ συμπυρῶσαι μυρίων πέπλων χλιδήν.

Verum hic nodus ita solvi debet, ut partes quidem rerum pretiosarum, & quae proprie non ad ornatum ipsius defunctae pertinerent, intelligantur esse crematae in honorem mortuae: cetera autem esse condita cum corpore in hypogaeo, vel adpensa. vid. Lindenbr. ad Ammian. XVI. VIII. 96.

Et

Et moris hoc fuisse apud Graecos & Romanos constat. quare sic fingendi Romanensium libellorum architectis potestas non neganda est: praecipue cum omnium horum scriptorum aetatibus combustio corporum pene exolevisset & sepultura integrorum cadaverum jam tum, tam inter gentes, quam inter Christianos & Judaeos, obtinuisset. Adponam Xenophontis locum Ephesii ex L. III. 48. Ἐκόσμει δὲ αὐτὴν πολλὴν ἐσθῆτα ἐνδύων. πολὺν δὲ περιθεὶς χρυσόν. καὶ οὐκ ἔτι φέρων τὴν θέαν, ἡμέρας γενομένης ἐνθέμενος κλίνῃ τὴν Ἀνθίαν, ἡ δὲ ἔκειτο ἀναισθητοῦσα, ἦγεν εἰς πλησίον τῆς πόλεως τάφους. κἀνταῦθα κατέθετο ἐν τινὶ οἰκήματι, πολλὰ μὲν ἐπισφάξας ἱερεῖα, πολλὴν δὲ ἐσθῆτα καὶ κόσμον ἄλλον ἐπικαύσας. καταλειφθεῖσα δὲ ἐν τῷ τάφῳ ἡ Ἀνθία ἑαυτῆς γενομένη. κ.τ.λ. ubi prudenter Ephesius ἐπικαύσας non συγκατακαύσας. Eruditissimus autem Abreschius ad hunc locum in Miscell. XI. III. 20. adposite adfert loca ex Herodoto L. V. C. 92. §. 7. & Jamblicho ap. Photium p. 240. quibus haec consuetudo confirmari valde videtur. scilicet ut res pretiosae cremarentur, licet corpora ipsa non cremata essent, vel dudum essent cremata. ad honorandum enim defunctum & placandos ejus manes haec concrematio spectabat. unde etiam fiebat aliquando, ubi dudum ipsum corpus crematum erat. sic Tacitus L. III. Ann. 2. narrat in coloniis & municipiis, quacumque cineres transveherentur Germanici, in Oriente defuncti & cremati, ibi *vestem, odores aliaque funerum sollemnia fuisse concremata.* Unde & vestium & pretiosarum rerum per ignem abolitio in sacrificiis aliis locum habebat. Inde *Croesus Delphis lectos aureos & argenteos, phialas aureas & amictus purpureos & tunicas ingenti pyra extructa cremavit*, teste *Herodoto. L.* I. 50.

Hermocratis autem tempore plus quam quatuor ante N. C. seculis. Syracusis obtinuisse tantum corporum cremationem, verosimile est: & non dubito, quin verum sit Luciani in *de Luctu* p. 932. effatum. ὁ μὲν Ἕλλην ἔκαυσε. de istis temporibus. Posses obmovere Thucydidis L. VI. 71 & 72. ubi gravissimus auctor, postquam de Atheniensibus in praelio caesis dixisset, eos ἐπὶ πυρὰν fuisse positos, addit, Συρακούσιοι δὲ τοὺς σφετέρους αὐτῶν νεκροὺς θάψαντες, quasi ita καίειν de Atheniensibus, θάπτειν de Syracusanis studio adhibuisset. Quin vero similem talem sepeliendi ritum facerent ingentes Cryptae, quae sub tota Achradina, praecipua Syracusarum parte, discurrunt longe lateque & aliis vicinis locis. in quibus loculamenta, unius corporis capacia, in vivo saxo incisa hodieque cum magna admiratione conspiciuntur: quorum pleraque in plano solo juxta sese excisa: alia duo vel tria, imo quatuor unum alteri superinposita visuntur: omnia, ut innui, in vivo saxo. Verum mihi probabilius fit antiquis temporibus has cryptas non fuisse factas, nisi ut

inde extraherentur ſaxa in aedificationem domorum & moenium, qualem ceterae lapicidinae originem habuere. ſed poſterioribus temporibus has ſpeluncas fuiſſe converſas in ſepulcrorum commoditatem & uſum, poſtquam integra cadavera ſepeliri coeperunt. quamvis nihil vetat, quo minus hae arcae lapideae, licet in vivo ſaxo excavatae ſoloque haerentes ſervierint recipiendis cadaveribus crematis. vide dicenda ad L. I. VI. 10. 10 & 10. 12. malim tamen poſterioris aevi eſſe.

Proinde quoque ſtatuerim, quotiescumque apud Graecos in vetuſtioribus libris occurrat vox *θάπτειν* & huc ſpectantia vocabula, iſta ita eſſe accipienda, ut praeceſſiſſe combuſtio intelligatur, & de cineribus & oſſibus, non de integris corporibus interpretanda. Caſus quoſdam peculiares, ut in principalibus viris & regibus, excipias. quod eo minore difficultate fieri poteſt, quia haec vocabula de omni ritu, quo circa funera curanda uſi ſint, uſurpari conſtet, & diſerte corpora ſepeliri *θάπτεσθαι* dicantur, in quibus ſola crematio locum habuerat, necdum ſecuta humatio fuerat vel in hypogaeum vel alium locum, condendis reliquiis deſtinatum, delatio. videantur G. Cuperus in Obſerv. L. I. C. 7 Tiber. Hemſterhuſius in Miſcell. noſtris Vol. V. 21 P. Weſſelingius ad Diodor. III. 323. De poſteriorum temporum ritu poſſunt conſuli docti interpretes ad Petronii Satyricum C. CX. loquimur enim de uſu circa Hermocratis ſeculum. Scias interim in Gregorii Nazianzeni Epigrammate CLXXVI. *in Cl. Muratorii Anecdotis*, conſtanter in Codice Palatino ſervari lectionem *δάψατε*. qui praeterea pro *πολυχεύστησιν* habet *πολυχεύσοισιν*. utrumque recte. ſed non piget epigramma adſcribere.

> *Αἴσσομαι, ἤν γε θάνω, ποταμῷ δέμας, ἠὲ κύνεσσιν*
> *Ῥίψατε, ἠὲ πυρὶ δάψατε παντοφάγῳ.*
> *Λώϊον, ἢ παλάμῃσι φιλοχεύσοισιν ὀλέσθαι.*
> *Δείδια, τόνδε τάφον τοῖα παθόνθ' ὁρόων.*

Apud Pauſaniam V. XX. legitur [a Muratorio p. CXIX. vitioſe & ſine fructu repetitur]

> *Καὶ γὰρ ἐγὼ κείνων εἰμ', ὦ ξένε, λείψανον οἴκων*
> *Στυλίς, ἐν Οἰνομάου πρίν ποτ' ἐοῦσα δόμοις.*
> *Νῦν δὲ παρὰ Κρονίδην κεῖμαι τάδ' ἔχουσα τὰ δεσμὰ*
> *Τίμιος· οὐδ' ὀλοὴ δέξατο φλόξ με πυρός.*

[uterque Cod. Nob. Roveri ποτε ἐοῦσα. fruſtra.]

ubi *δέξατο* non inmerito diſplicuit Fr. Sylburgio, ideoque conjicienti *δαίσατο*. quod firmat ex loco Phrynichi Tragici *ἐν δράματι Πλευρῶνι*, apud Pauſan. X. XXX.

Ὠκεῖα

Ὠκεῖα δέ νιν φλὸξ κατεδαίσατο.

cui addi poteſt ejusdem Tragici locus ex eadem Tragoedia ap. Tzetzen ad Lycophr. 433. ſed ubi Πλευρωνίᾳ non Πλευρὼν fabula vocatur.

Ὠκεῖα μάργοις φλὸξ ἐδαίνυτο γνάθοις.

quae verba δαίνυσθαι & καταδαίσασθαι non parum adjuvant illud apud Gregorium, Δάψαι aeque tributum igni. vid. Heſych.

In Epigrammate apud Pauſaniam reſcripſi Στυλὶς pro Στῦλος. quis enim dixit ἡ στῦλος. fefellit ὁ, ἡ τίμιος. ſed ἔσσα & ἔχυσα debuiſſet admonere.

P. 10. Vs. 10. Ἔφερον δὲ τὴν κλίνην οἱ ἔφηβοι] Torum, in quo efferebantur. L. IV. 1.62.21. Plato de L. L. XII. 947. ἔωθεν δ' εἰς τὴν θήκην φέρειν αὐτὴν μὲν τὴν κλίνην ἑκατὸν τῶν νέων τῶν ἐν τοῖς γυμνασίοις. ubi θήκην proba eſt lectio. Θήκη eſt *fornix. conclave cameratum.* in quo [diverſus ab exſequiali] *lapideus torus* κλίνη ſive πύελος. *arca lapidea.* in qua reliquiae reponebantur. quae Philoſophus l. l. optime deſcribit: θήκην δὲ ὑπὸ γῆ αὐτοῖς εἰργασμένην εἶναι, ἀψῖδα προμήκη, λίθων προτίμων ἢ ἀγήρων εἰς δύναμιν, ἔχουσαν κλίνας παρ' ἀλλήλας λιθίνας κειμένας. quae κλῖναι conſtituebant πύελον. plurima docte & vere magnus Salmaſius in Plinianis p. 848. Animadvertis Platonem nullam facere καύσεως, *uſtionis* mentionem. & quum jubeat ἀψῖδα προμήκη. *camaram longiorem quam latiorem fieri*, poſſe ſuſpicionem naſci eum loqui de corpore iſtius μακαρίως γεγονότος Pontificis integro inter κλίνας illas παραλλήλας κειμένας ponendo. quin Platonem forte in Pontificis corpore praecipuum hoc voluiſſe obſervatum, ut non cremaretur. & ſicuti Romae aliquae familiae ſepultura integri corporis uſae fuerunt, ſic Athenis id non plane inſolitum fuiſſe contendere quiveris. Atqui nec de *Curando*, nec de *Unguendo* facit mentionem funere: quae tamen certo fiebant: & quidem in primis circa tam ſanctum, phalaris enim ad populum ſemper & ubique opus fuit, Pontificis cadaver. Praeterea ſi corpus integrum erat ſepeliendum, quid opus, Philoſophum monere, ut facerent camaram oblongam: cum certe in rotunda capſa niſi conplicatum corpus condi nequiret: nec in erecta turricula ſepeliri in Graecia moris eſſet. Quare locum Platonis intelligendum credo, de reliquiis, oſſibus & cineribus, ſed quae forte ſolebant condi in arca lapidea oblonga, ut aliquam ſpeciem haberent remanentis totius corporis. Quod ſi Plato re vera intellexerit de integri corporis humatione, plane eam deſcripſit talem, qualem eſſe in uſu coepiſſe conſtat, ut res Chriſtiana radices agere occoepit. vid. dicta p. 74.

Τὸ πλῆθος] Separat a τῷ Δήμῳ cujus modo meminit. πλῆθος ὄχλος. *faex*

 po-

populi. capite censi. & ne ipsi quidem. *advenae. subreptitii. non cives.* qui nullum suffragii jus habebant nisi in tumultibus Gracchianis & similibus.

Tamen πλῆθος aliquando idem cum δήμῳ. & sic Ammonio δῆμος, πλῆθος τῆς πόλεως. ubi opponitur τῷ δημός. λῖτος. aliquando magistratibus & optimatibus opponitur.

P. 10. Vs. 12. Πλησίον τῆς θαλάσσης] Hic propter oeconomiam totius operis ita fit. Alioquin Syracusis in parte urbis Neapoli, quae remotior a mari, quamvis tamen ad magnum portum non nihil forte pertinebat, frequentia sepulcrorum erat. ut patet ex Archimedis sepulcro a Cicerone L. v. Tuscul. 23. celebrato, *ad portas Achradinas.* sic enim legendum J. Davisius recte censet cum codice Fulviano. nempe quibus ex Achradina in Neapolim transibatur. In Neapoli autem fuisse sepulcra ideo est vero simile, quia, cum fueverint veteres extra urbem sepelire, primo in hac parte suburbani agri sepeliverunt: mox, urbis opulentia pomeriorum propagationem suadente, tamen ob religionem sepulcra intra moenia remanserunt.

Potuerunt tamen & sepulcra fuisse aliis in locis non procul a mari. ut in omni Syracusarum agro versus Septentrionem. Sed non versamur in historico. L. IV. 1. 63. 10. dicit. κἀκεῖ πρὸ τῆς πόλεως [*Mileti*] ὑψηλὸν καὶ ἀρίδηλον κατασκευάσωμεν τάφον,

Ὥς κεν τηλεφανὴς ἐκ ποντόφιν ἀνδράσιν εἴη.

Tali loco situs fuit in insula Capreis tumulus Masgabae, unius e dilectis Augusti, cujus meminit Suetonius in Augusto. Cap. 98. & quem spectans e triclinio Imperator pronuntiavit versus

Κτίστου δὲ τύμβον εἰσορῶ πυρούμενον.
Ὁρῶ φάεσσι Μασγάβαν τιμώμενον.

Nam Augustus e continenti Surrentini agri spectavit hunc tumulum, tam facile conspectui non patentem, nisi in litore locatus esset. ubi certe lectionem Scholiastae Juvenalis *Vicinam Capreas insulam* non inprobarim.

Sexentis autem testimoniis constat, sibi suisque viventes sepulcra facere solitos fuisse. in *Excerptis de Theodorico* post Ammianum editis p. 514. *se autem vivo fecit sibi monumentum ex lapide quadrato.* ad stylum Inscriptionum. Adponam modo duo Epigrammata, quia gratiam novitatis habent: saltem alterum.

Αὐτῷ καὶ τεκέεσσι γυναικί τε τύμβον ἔδειμεν
Ἀνδρολίων, ἔπω οὐδ' ἑνός εἰμι τάφος.
Οὕτω καὶ μείναιμι πολὺν χρόνον, εἰ δ' ἄρα καὶ δεῖ,
Δεξαίμην ἐν ἐμοὶ τοὺς προτέρους προτέρως.

ubi

ubi malim οὔπω δ' οὐδ' ἑνός.

Παύλου Σιλεντιαρίου.

Εἰς τάφον Ἀττικοῦ τινὸς ζῶντος ἑαυτοῦ κατασκευάσαντος.

Ἀττικὸς εἰς ξυνὴν με παναγρέος ἐλπίδα μοίρης
  Θυμῷ θαρσαλέῳ ζῶν ἐλάχηνε τάφον.
Παίζων ἐξ ἀρετῆς θανάτου φόβον, ἀλλ' ἐπὶ δηρὸν
  Ἥλιος σοφίης μιμνέτω ἠελίῳ.

Jensius in istis suis pro Anecdotis p. 335. *primum versum gravi laborare vitio adseverat, forte & ultimum.* At in utroque fallitur. ultimus, ut ipse edidit non forte, sed certo gravissime laborat. barbarum μίμνετο pro μιμνέτω. at primus sanus est. Male ipsum, credo, habuit illa μοῖρα παναγρεύς. at cui notus fuerit Ποσειδῶν Ἀγρεὺς *piscator Neptunus* e Luciani *Revivisc.* p. 615. & Bacchus Ἀγρεὺς ap. Eurip. in Bacchis vs. 1189. Ἀρισταῖος Ἀγρεύς. *Aristaeus venator.* ap. Pindar. Pyth. IX. 115 Μοῖρα παναγρεὺς; *Parca omnes reti suo capiens* non potest obscura esse vel displicere. praecipue si ei obversetur Ὁ χθόνιος Διόνυσος cognonime Ζαγρεύς, qui idem cum *Plutone* habetur. Vid. Interp. in hac voce ap. Hesychium. *Pluto defunctorum animas venatur & captat*, recte H. Stephanus. ejusdem originis haec vox atque ἔπαγρος. Hesychio Ἔπαγρον, ἀγρευτικόν, ἄγριον. ἐν τῷ ἀγρεύειν εὐτυχῆ, sic recte emendavit Cl: Reiskius, ut patet ex Phavorino, qui habet εὐτυχῆ. apud eundem Lexicographum ἄπαγρος. ἀτυχὴς περὶ τὰς ἄγρας. Ἔναγρος, ἔπαγρος. In Anth. VI. 3. 16. 415. δι' ἐνάγροιο λίνοιο. hinc & ipsum nostrum vocabulum, sed alia forma, πάναγρος.. Hesych. Πάναγρα πανάγρια. ἐν οἷς (λίνοις) τὰ λεπτὰ καὶ ἁδρὰ θηρεύεται. *retia, in quibus pisces minuti & magni capiuntur.* Πανάγρου. τοῦ πάντα θηρεύοντος. Quod si opus foret, posset legi πανάγρου ἐλπίδα μοίρης. vel παναγρίδος. sed nulla necessitas cogit, cum μοῖρα παναγρεὺς non aliter dicta sit atque Ἐριννύες λωβητῆρες apud Soph. Antig. 1087. cui Schol. comparat τὸ σωτὴρ ψυχή. Nonn. Dionys. XXXVII. 551.

ὀρθωθεὶς δ' ἰάχησε πάλιν σημάντορι φωνῇ.

sed passim talia a viris eruditis notata.

Elegantissime igitur Mors omnes *Venari*, *pueros*, *viros*, *senes* dicitur, ceu λίνον πάναγρον τὰ λεπτὰ καὶ τὰ ἁδρά. V. D. quidam autem non leviter errat, quando putat Herodem Atticum intelligi. profecto Ἥλιος σοφίης bene conveniret in Herodem. sed Paulli Silentiarii aetas, qui sub Justiniano floruit, quomodo conveniet Attici aetati, qui sub Antoninis claruit?

ruit? unde bene epigraphe Ἀττικοῦ τινος. *ignoti alicujus.* non iſtius famoſi Rhetoris.

Vertit hoc epigramma & ſanum putavit Erudit. Leichius in praefatione ad Sepulcralia Epigrammata p. XIII. En ejus verſionem, ut conſtet, quam intellexerit.

> *Atticus, in communem expectationem fati omnia rapientis,*
> *Animo ſtrenuo vivus me ſepulcrum ſortitus fuit,*
> *Ridens ob virtutem mortis terrorem: ſed diu*
> *Sapientiam ejus dies diei memorabit.*

egregie. λαχαίνω. *fodio.* & λαγχάνω. *ſortior.* confudit. & ita hominem vivum ſepulcro incluſit, qui modo vivus ſibi ſepulcrum procuraverat. μίμνετο ſanum putavit & deduxit a μιμνήσκω. *memoro*: cum a μίμνειν ſit μιμνέτω. *maneto.* & ſententia ſit. *in longum tempus ſapientiae ſol* [Atticus] *maneat ſoli, id eſt, a ſole adſpiciatur & vivat.*

LIBRI PRIMI CAPUT SEPTIMUM.

P. 10. Vs. 16. Θήρων] Operae pretium eſt, ut conferas locum Xenophontis Epheſii ex L. III. p 48. ubi plane eadem eſt fictio: omnes fere pares caſus & eventus. ut vix fieri poſſit, quin unus ex altero, vel ambo ex eodem profecerint.

Pro more autem Charito huic archipiratae conveniens inpoſuit nomen Θήρων a θηριότητι, a *morum feritate.* quin & latro *Thero* Appulejo memoratur. L. VII. 136. etiam Agrigantinorum Tyrannus Theron forte ob oculos verſatus.

Appulejus inter alios in nominibus, plane ut noſter, elegans eſt. quod bene hic illic animadvertit J. Pricaeus. L. II. 24. p. 77. 531. *Fotis* a *fovendo.* ut ap. Juven. v. 141. *Migale* a *coitione* μίξει. ubi Cod. Amſtelaed. *Micale.* II. 29. p. 92. *Cerdo.* a *lucro*, a κέρδει, *negotiatori* nomen apte affictum. ſic L. I. p. 22. negotiator magnarius dicitur *Lycus.* quia minores ceu *lupus* devorat. L. IV. 68. p. 192. *Lamachus* ab inſtituto vitae adaptatum. Heſych. λάμαχος ἄμαχος. ἀκαταγώνιστος. IV. 199. *Alcimus.* ita *Thraſyleon.* p. 202. *Demochares. qui voluptates publicas inſtruit.* L. IX. 177. *Coquus Hephaeſtion.* a *Vulcano ignis promo. Apollonius medicus* a *praeſide medicinae deo.* ſic L. X. 216. p. 605. In ſervis id obſervatum. hinc Παρμένων. Πιστός.

τὸς Δρόμων. Inde apud eumdem Appulejum L. VIII. p. 158. legendum puto. *Sed Thrasyllus praeceps alioquin* & de ipso nomine *temerarius.* nempe a θρασὺς θράσυλος. ubi illa *& de ipso nomine* fere desunt. in meo Codice autem *de se ipso nomine.* Pluscula haec exempla attulimus ex uno auctore, ne inanis forte quibusdam videretur plane suspicio, quam proposuimus de nominibus, *Chariton Aphrodisieus & reliquis.*

P. 10. Vs. 16. Ἐξ ἀδικίας] Alciphro. III. LXX. de latronibus. λῃσταὶ . . . ἐκοινώνησα. ἔνθεν ὁ βίος μοι ἀργὸς ἐξ ἀδικίας πορίζεται. ita Democrates in *Sententiis* p. 629. (60) Strabo VI. 479. B. θαλάττης ἀπηόμενοι λῃστηρίων οὐκ ἀπέχοντας, οὐδὲ τῶν τοιούτων ἀδικιῶν. saepe ἐξ ἀδίκου & ἐκ τοῦ ἀδίκου. Demosth. πρὸς Εὐβουλ. 887. E. Xen. K. Π. 241. C. I. K. A. 268. A. ita in opposita formula. ἐκ δικαίου & ἐκ τοῦ δικαίου. Plat. de l. l. 743. A. Xen. Oecon. p. 837. sed abunde Cl Hemsterh. egit de his ad Aristoph. Plut. 755. Διὰ τοῦ δικαίου πορίζεσθαι dicit Xen. VIII. K. Π. 204. E. ἐξ ἀδίκων χρηματίζεσθαι. vid. ad L. v. x. 95. 6. Κέρδεα ἃ μὴ θέμις vocantur in Epigrammate Anthologiae Ineditae, sed quod placuit prodere eruditissimo Leichio in Sepulcralibus Carminibus p. 26. Illud est Hegesippi, de quo, licet Meleager *in Corona* testetur *vehementem & furore percitum esse poëtam*, μαινάδα βότρυν Leichius pronunciat *ejus carmen exile & languidum esse.* Verum nemo dubitat eum, qui de aliquo scriptore sit judicaturus, quin prius bene intelligere illius scripta necesse habeat. en Leichii editionem & versionem.

Εἰς ναυηγὸν, ὃν οἱ ἁλιεῖς ἔθαψαν.
Ἐξ ἁλὸς ἡμίβρωτον ἀνηνέγκαντο σαγηνεῖς
  Ἄνδρα, πολύκλαυτον ναυτιλίης σκύβαλον.
Κέρδεα δ' οὐκ ἐδίωξαν, ἃ μὴ θέμις· ἀλλὰ σὺν αὐτοῖς
  Ἰχθύσι, τῇ δ' ὀλίγῃ θῆκαν ὑπὸ ψαμάθῳ.
Ὦ χθὼν, τὸν ναυηγὸν ἔχεις ὅλον· ἀντὶ δὲ λοίμης
  Σαρκὸς, τοὺς σαρκῶν γευσαμένους ἐπέχεις.

In Naufragum, quem piscatores sepeliverunt.
E mari semianimem piscatores traxerunt
  Virum, funestum naufragii ejectamentum.
Non lucra nefaria venati, sed una cum
  Piscibus: inque exigua posuerunt arena.
O terra, naufragum totum habes: pro peste autem
  Carnis, eos, qui nutriti carne sunt, contines.

Fateor sic versum & sic lectum carmen non modo esse exile & languidum, sed fatuum & omni acumine destitutum. At sane Poëta nec ita sensit,

ſenſit, nec ita ſcripſit. Leichius ἡμίβρωτος deduxit a βροτὸς *homo*, & ſibi eſt viſus optime reddere ἡμίβροτος. *ſemianimis*. at ἡμίβρωτος omnibus Graece callentibus eſt *Semieſus*, a βιβρώσκειν. *comedere*. jam in hoc vocabulo totum acumen epigrammatis verti Lector mox percipiet. λοίμης σαρκὸς vertitur *peſtis carnis*. ſed λοιμὸς novi *peſtes*. λύμη quoque novi *lues*. ſed λοίμη omnino non novi. novam vocabuli formam notare ſaltem debuiſſet vir Eruditus. At eſt vocabulum nihili. Quod tamen hic peccatur non adeo Viro erudito, quam futilibus, quibus utitur, chartis tribuendum. En ut profectum ab auctore fuit hoc carmen, & quale harum competentibus rerum arbitris pulcrum & rotundum adparebit, ſcio. nam poëtices, metri & omnis grammaticae ignaros quis curet? ſed non opus tamen eſt ut totum adponam: modo emendes vs. 3. τῇδ' *hic. hoc in loco*. in verſu quinto autem lege ἀντὶ δὲ λοιπῆς. *pro reliqua carne*. & potius accipe verſionem.

E mari ſemeſum ſuſtulerunt verriculo piſcatores
Hominem, valde flebilia naufragiorum ejectamenta.
Lucra non ſectabantur, quae non fas ſectari. ſed cum ipſis
Piſcibus hoc in loco ſub exigua poſuerunt arena.
O terra, naufragum habes totum. pro reliqua autem
Carne, habes piſces, qui eam carnem comederunt.

quod ſit ἡμίβρωτον *ſcubalum*, diſcas ex Anthol. L. 1. C. 2. §. 2. p. 3.

οἷς ἂν ὀδίταις
Εἴη νιστομένοις ἡμιδαὲς σκύβαλον

arroſum fruſtum, quod canibus projicitur. ita nauſragus erat ejectamentum maris, ſemicomeſum a piſcibus. & ex Anth. L. III. C. XXII. 24. p. 248.

Τέφρης λοιπὸν ἔτι σκύβαλον.

In Anthol. Ined. Ἐῤῥίφθω ξηροῖς φυόμενον σκυβάλοις. Illa autem *lucra illicita*, ſunt *piſces*, *paſti naufragorum corporibus*, quales *expetebantur* olim, teſte Plinio L. XII. H. N. 1. Sed illi piſcatores non, ait, piſcandi animo & impii lucri cauſſa rete jecerunt, ſed ut naufragum extractum terrae mandarent. *Integrum terra habet corpus, licet ſemieſum*: quia *reliquae & deficientes carnes ſunt in piſcibus, & ipſi piſces cum corpore ſepulti ſunt.* hoc eſt θῆκαν σὺν αὐτοῖς ἰχθύσιν ὑπὸ ψαμάθῳ. qui autem intellexerit Leichius ἔχεις ὅλον patet, cum doceat, quaſi reſpiceretur eo dicto, *quod*

non

non crematum esset corpus, quia funera naufragorum nefas erat cremare. quam ſane doctrinam eſſe imaginariam ſatis oſtendit Pompeji funus crematum in litore Aegyptio. quamque Codri pietatem fuſiſſime Lucanus L. VIII. 719. celebrat. ne alia exempla congeram. Vides, lector, ut non illotis manibus haec ſacra ſint tangenda, niſi ea profanari velis. Exemplum aliud adponam. Idem Leichius in eadem praefatione divertitur ad Epigrammata ab Jenſio inconſulto conſilio edita. P. 312. Jenſius hoc Epigramma dedit.

Ταύρῳ Φρικαλέον νάπος ἐκβαίνοντι δοβήρου ⁘ L. Πευκέτης.
Πευκέτης ἵππῳ κάρτερος ἠντίασεν.

Jenſ. *quid iſtud* δοβήρου! Leichius σοβηρῷ Πευκείτης ἵππῳ. At ego rogo, quid σοβηρῷ? quis umquam dixit σοβηρός. an ut τρηχὺς & τραχὺς dicitur, ita σοβηρὸς & σοβαρός. neſciri non oportebat σοβαρὸς ſecundam corripere. non opus autem ut doceam, quid Δοβήρυ. Holſtenius docebit ad Stephanum, quid ſit νάπος Δοβήρου. nempe Δόβηρος eſt *urbs Paeoniae.* reliqua tangere nolebam. verum in gratiam lectoris & reliquos adpono verſus, quia corruptum quid & apud Holſtenium.

Ἀλλ' ὁ μὲν ὡρμήθη, πρίων ἅτε; τοῦδ' ἀπαλοῖο
Παιονίδα λόγχην ἧκε διὰ κροτάφυ.
Συλήσας κεφαλῆς δὲ διπλοῦν κέρας, αἰὲν ἐκείνῳ
Ζωροποτῶν ἐχθρῦ κόμπον ἔχει θανάτυ.

ut ferra incitatus fuit. πρίων ἅτε. an congitandum de πρηστήρ. alia quaedam ad illuſtrationem ſpectantia praetermitto.

Leichius deinde rurſus vertere aggreditur epigramma quod exſtat ap. Jenſium p. 318. ſed ambo Muſas non amicas habere merentur, qui non conſuluerint eundem Holſtenium in Ἴκαρος. quod ſi feciſſet Leichius ſaltem ſibi cavere potuiſſet ab enormi errore, quo ultimum verſum pronuntiet *Hendeca-ſyllabum.* ſane habet undecim ſyllabas. At undecim ſyllabae fortuito poſitae non faciunt verſum Hendecaſyllabum. vocabula ὅσσον ἀπ' deerant: quibus adjectis Pentameter reliquis ſimilis conſpicitur.

Πλώοιμι συγεροῦ [ὅσσον ἀπ'] Ἀΐδεω.

Rurſus acumen oſtendere conatur Leichius ad Epigr. xc. Jenſianum. In verſu quinto repone modo κραδίης μέγα δεῖγμα pro σήματι τῷ δὲ. ad hoc autem epigramma plura notari poſſent.

Mox verſionem Epigrammatis XVIII. praebet & lacunam ſupplet [cetera enim non tango] in ἀνίκα δειλὰν Οἶδα. . . . τελέθεις. vitioſiſſime legens, δειλὸν Πρὸς θάνατον τελέθεις. quod non capio. ſed potuiſſet verum ſupplementum diſcere ex L. Kuſtero ad Suidam voce Ἄρης. Nempe δειλὰν Ὄιδα φυγάν. Suidas autem ſeptem locis hoc epigramma laudat. nec integrum tamen plane editum. Ignoverim ſane facile editum aliquo in angulo epigramma latere ei, qui obiter haec tractet. ut in hoc accidit. ſed in ſingulis falli eum, qui adfectet partem literaturae ad ſe nihil ſpectantem, quia viribus ſuis & facultatibus gravior ſit, neſcio an adeo veniam mereatur. Ut lapidem hunc porro volvam. Eruditi hi rurſus ambo ignorarunt Epigramma CXXXIX. exſtare ap. Plutarch. in *de Exilio* p. 599. ap. Salmaſium in *Plinianis* p. 580. & partim p. 37. & denique ap. Holſten. *ad Stephan.* in Δασκύλιον. Non itaque injuria ſacra haec tam illotis manibus ab his tractata eſſe doluerit. Fateor tamen haec jocum & ludum eſſe, ſi compares cum iis, quae neſcio quis in Miſcellaneis Lipſienſibus Vol. IV. p. I. ad Jenſiana illa Epigrammata conſcribillavit, nec ſine faſtu. quibus nihil par aut ſecundum in his literis umquam obvium habuiſſe fateor.

P. 10. Vs. 16. Πλέων τὴν θάλασσαν] Vindicant hanc locutionem Cl. J. Markland. ad Lyſian p. 112. Noſter iterum utitur. I. XII. 16. 24. Demoſth. Phil. I. 52. B. Lucian. Prom. T. I. p. 197.

P. 10. Vs. 17. Ὑφορμοῦντας] Siciliae litora valde piraticae obnoxia & accommodata. Herodot. VI. 17. Cicer. *Verr. quartae* C. LII. vid. ad L. III. VII. 54. 21. de voce ὑφορμεῖν.

P. 10. Vs. 18. ὄνομα πορθμεῖς πειρατήριον συγκροτῶν] ὄνομα, *praetextus. falſa ſpecies. nomen* etiam Latinis. Virgil. IV. Æn. 172.

Conjugium vocat: hoc praetexit nomine *culpam.*

Ovid. V. Heroid. 131.

Vim licet adpelles, & culpam nomine *veles.*

Ariſtoph. Plut. 159.

Ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν.

noſter V. VII. 90. 26. Σὺ δὲ ὀνόματι τοῦ νεκροῦ τὴν γυναῖκά μου διέφθειρας. Herodot. VII. 138. Ἡ δὲ στρατηλασίη ἡ βασιλέος οὔνομα μὲν εἶχε, ὡς ἐπ' Ἀθήνας ἐλαύνει, κατίετο δὲ ἐς πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα. Lyſias p. 364. τῷ μὲν ὀνόματι, ὑμῖν,

τῷ

τῷ δ' ἔργῳ, σφισὶν αὐτοῖς. Demosth. πρὸς Βοιωτὸν ὑπὲρ Προικὸς p. 1008. A. ὀνόμαλι ἀδελφὸς, τῷ δ' ἔργῳ.

Valde autem dubito, an recte dicatur συγκροτεῖν πειρατήριον, ὄνομα πορθμίῳ. nam licet κατὰ possit intelligi, ut saepe & apud Manethonem I. 117.

> Ἀνέρα γεννήσει μόνον οὔνομα, πάντα δὲ θῆλυ. L. θῆλυν.
> Πάντα γυναικὸς ἔχοντα καὶ ἄιχεα καὶ φιλότητα.

merito interpres suspicatus videtur ὀνόματι. illud τι ab sequenti π in πορθμίῳ, ut crebro accidit, absorptum fuit.

P. 10. Vs. 18. Πορθμίῳ] Πορθμίον apud Lucianum ter quater pro *Naulo* scribitur. ut in *Cataplo* T. I. 640. de *Luctu*. T. II. 926. Dial. Mort. XXII. tamen in Codd. πορθμεῖον. & sane πορθμίον & πορθμεῖον nihil nisi scriptura differunt. originem eandem habent πορθμεύω. quamvis πορθμεῖον apud Lucianum non minus quam apud alios centies pro *navi vectoria* vel *trajectoria*. Hesychius Πορθμεῖον. σκαφίδιον διαπερῶν μισθῷ. Plutarchus Alex. 84. πορθμεῖα κωπήρη καὶ σχεδίας πηξάμενος. & sic noster II. III. 26. 3. III. II. 43. 26. at πορθμεῖον recte quoque pro *Naulo* adhibueris. sicut enim Herodot. VII. 35. ὁλκάδας & πορθμήια, ita apud Callimachum in Fragm. Bentlejano CX. p. 361. Πορθμήιον pro *naulo* occurrit. Usum obtinuisse, ut hoc significatu potius simplex vocalis Ἰῶτα adhiberetur, in tanta codicum circa diphthongum incertitudine, non adfirmarim. forte quis suspicetur, num scribendum πόρθμιον. ut διδασκαλεῖον & διδασκάλιον differunt. hoc *mercedem*, illud *locum doctrinae* notans. ap. Pollucem L. VI. 186. sed novare quid in talibus non placet. In nostro loco πορθμῖον non notat *naulum*, sed *navigium trajectorium* potius. verum qua notione H. Stephanus Tom. III. Lexici p. 187. mavult scribi πόρθμιον, derivans a πορθμός. ut πόριον. a πόρος. pro quo jam πορεῖα ap. Diodor. XX. C. 42. In MSS. licet πόρια. & Michael Apostolius in Stephani sententia videtur fuisse, quando exhibet πόρθμιον *genus barcae ad trajiciendum flumen*. idem πορθμεῖον *naulum*. quin rursus sistens πορθμεῖον *navicula ad trajiciendum* correxit sua manu πόρθμεῖον, ut mutaretur in πόρθμιον. agnoscit in plurali πορθμεῖα. *genus naviculae*. & haec non rejicienda. at cum ponat πορθμία *trajectio*. merito rescriberetur πορθμεία, ut simili in caussa Stephanus jussit. Dixi πορθμίον hic notare *navim vectoriam*. mallem tamen paullo diverso significatu accipi pro *loco ubi trajectio agitatur*: ubi *naves & nautae ad trajiciendum morari solent*. pro ἐργαστηρίῳ πορθμευτικῷ, πορθμέων, *officina portitorum*. & sic tale ἐργαστήριον recte opponeretur πειρατηρίῳ, pro quo Heliod. v. 242. dicit ἐργαστήριον πειρατικόν. *collegium piratarum*. Appul. VII. Met. 135.

 Bel-

Belgice *een Veer*. tum rescribendum foret πορθμεῖον. ut χαλκεῖον. at & hic variatur. ὁπλάριον & ὁπλαρεῖον. vid. R. Bentlej. ad Philem. Παρεισιόντα p. 115. παντοπωλεῖον quod παντοπώλιον ap. Platon. de R. P. VIII. 557. D. sic ἀργύρια & ἀργυρεῖα offendas. ap. Xen. Memor. II. 748. B. E. φορεῖον & φόριον pro *Lectica* Glossae agnoscunt. prius ap. Plutarch. Arato p. 328. Νεκυομαντεῖον & νεκυομάντιον. Cod. in Diodor. IV. 22. γραφεῖον. *penna. domus scribae.* ut Apostolius. & passim. sed priore notione & γραφίον laudatur. κηρύκειον. κηρύκιον. κυκλώπειον. κυκλώπιον κανώπειον, κανώπιον quorum prius huc magis spectat. de ceteris Bentlej. ad Horat. Epod. IX. 16. agit. sic προνόπειον & προνώπιον frequentius. Vid. Sch. Eur. Alcest. 183. προαστεῖον & προάστιον. quod ap. Eurip. Alcest. 835. sed quod ad formam diminutivi accedit, ut οἰκίον. in qua voce non raro turbatur, praecipue in locutione εἰς τὰ οἰκία ἐπανελθεῖν. *domum redire*. pro quo εἰς τὰ οἰκεῖα habes ap. Lucian. Asin. II. 588. sed quam locutionem damnat Berkelius ad Anton. Liberal. Fab. V. p. 26. 233. Ast pro in *patriam* redire vix ausim damnare. vid. Ælian. Var. H. III. XVII. p. 233. saepe Zosimus, ut L. I. C. 24. 33. 39. intellexeris χωρία. κτήματα. Manetho videtur IV. 157. dixisse οἰκεῖα δώματα.

Ἑρμείης δ' οἰκεῖα τυχὼν κατὰ δώμαθ' ἑαυτοῦ.

sed ibi legitur

Ἑρμῆς δ' εἰς οἰκεῖα τυχὼν κατὰ δώμαθ' ἑαυτοῦ.

quod L. IV. 139. dicit [uti legendum & L. I. 290. ubi οἰκείοις]

Ἑρμῆς δ' οἰκείως ὁπόταν κατὰ κύκλα φαανθῇ.

Nisi hic forte εἰς οἰκεῖα interpretatus fueris οἰκείως, ut apud eundem L. VI. 50. ἐς ὀξέα κεκληγυίης. id est ὀξέως. & apud Lucianum Dial. Mort. XXVIII. p. 439. ἐς τὸ βαρβαρικὸν pro βαρβαρικῶς. sed prius malim. nec deterret pleonasmus οἰκεῖα δώματα ἑαυτοῦ. nam sive οἰκείως, sive ἐν οἰκείοις, sive εἰς οἰκεῖα adjungas, erit eadem abundantia.

Hujus variationis caussa modo diversa derivatio, saepius librariorum inconstantia, vel etiam ipsius orthographiae cum seculo labentis corruptio. certe apud Artemidorum L. IV. 61. p. 237. florente Graecia scriptum fuerit τὰ Εὐριπίδεια ἰαμβεῖα, ubi nunc τὰ Εὐριπίδια ἰάμβια & τοῦτο τὸ ἰαμβεῖον, ubi nunc τοῦτο τὸ ἰάμβιον. Etymon vero diversitatem peperit, quae animadvertitur in vocabulis Ὀλύμπιον, Ὀλυμπιεῖον. Ἰολαεῖον. Ἰολάϊον Ποσείδιον, Ποσίδειον Ποσειδώνιον. de qua voce agit Eustath. ad Homerum

Il.

Il. B. 506. p. 270. 19. Odyss. 2. 276. p. 1562. 55. R. ad Dionysium Periegeten vs. 804.

In vocibus Σίγειον & Σίγιον. Ροίτειον & Ροίτιον orthographiae diversitas obtinet non solum apud poëtas, sed & apud Prosaicos, si libris vetustis est fides. nam non tantum apud Senecam Tragicum in Troadibus vs. 932. legendum, secundum posteriorem formam,

Altum vadosos Sigion *spectans sinus.*

sed etiam ap. Diodor. IV. 286. in Cod. XIII. 571. Σίγιον in contextu XIII. 575. in duobus Codd. exstat. Nec modo apud Lucanum L. IX. 963. legitur

Rhoetion *& multum debentes vatibus umbras,*

sed & apud Thucydiden bis legitur L. IV. 52. VIII. 1. & ap. Diodor. L. XVII. p. 165. Et in Lucano sic agnoscit antiquus codex, quondam Abbatis Sti. Galli, nunc liberalitate viri eximii Jo. Georg. Altmanni meus. ad quem locum plura notavit Celeb. Franciscus Oudenderpius, amicorum literatorum vetustissimus, candidissimus. non moveor vero, quod Ῥοίτειον a Ῥοιτείᾳ filia Proteos, & Σίγειον a Σιγείᾳ nescio qua nympha dictum contendant, cum illud fluctibus oppositum ἀπὸ τῆς ῥοιζεῖν, hoc a fluctibus tutius ἀπὸ τῆς σιγᾶν dicatur. Et si Ροίτειον Trojanum, Ροίτιον Creticum promontorium saepius audiat, id non Etymologiae, sed usui & dialectis tribuendum.

Ex his autem per saturam congestis & facile in infinitum augendis, patet, quid de diversis scribendi modis per ἰῶτα, vel diphthongum EI circa similia statuendum sit. Puto autem hic πορθμίν librario deberi pro πορθμεῖν.

P. 10. Vs. 18. Συγκροτήσας] Ita supplere malim. Salvinus συγκροτῶν. in Cod. videbatur esse συγκροτοῦν. Achill. Tat. v. 279. συνθήσειν ἐπιβουλὴν λῃστῶν ὁμοτέχνων συγκροτήσας. Theophyl. Simocatta Ep. XI. & XVII. δικαστήριον συγκεκρότηται. & sic στρατιώτας. ὀρέτας. πληρώματα. στόλον. γυμνάσιον. γάμους. πόλεμον. Heliod. VII. 327. ὁ γάρ τοι πόλεμος πρὸ τῶν τειχῶν τήμερον, ὀλίγῳ [Taur. ὀλίγον] μὲν συγκροτηθεὶς, ἀθρόον δὲ καταστάλεὶς. ubi ultimum hoc membrum vertentes fugit. in quibus locutionibus compositum obtinet, quamvis Sch. Aristoph ad Plut. 173. dicit ἐκρότησαν πόλεμον. Casaub. quoque ad Athenaeum L. IV. XXVIII. p. 328. agnoscit συμπόσιον κεκρότηται. sed doctiss. Hemsterhusius ad Aristophanem συγκροτεῖν modo agnoscit. posset tamen accedere Theodori Prodromi sane sufficiens auctoritas ad vindicandam scholiastae locutionem, qui p. 201. scripsit. Στῆναι κραταιῶς καὶ κροτῆσαι τὴν μάχην. & Gaulminus ita ad p. 202. pag. 509. reponit.

 Ὁ Φι-

Ὁ φυσικὸς γὰρ καὶ παλαίτερος λογὸς
Κροτεῖν παραινεῖ τὴν μάχην ταῖς ἐλπίσιν.

ubi κρατεῖν. & alias ſane haec vocabula commixta. ita apud Heliod. I. 45. pro ἐπεκρατήσαμεν male Cod. Vat. ἐπεκροτήσαμεν.

Schol. Theocr. xv. 51. ἐξ ἀπάτας κεκροταμένοι ἄνδρες. dicit eſſe deductam metaphoram ἀπὸ τῶν κεκεντρωμένων χαλκῶν. *ab aere conflato.* metalla autem ſic fortiora & duriora fiunt. unde apud Lucian de *Gymnaſ.* p. 911. συνεστηκὼς καὶ συγκεκροτημένος εἶναι μᾶλλον ἢ θρύπτεσθαι καὶ διαῤῥεῖν. quod inprovide ſollicitatur. Soph. Antig. 435.

Ἔκ τ' εὐκροτήτου χαλκέως ἄρδην πρόχου
Χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νεκὺν στέφει.

illud accipio minime εὐκροτήτου χαλκέως. *laudati vel celebris fabri.* ſcilicet qui crebrum κρότον *plauſum* meruit: ſed εὐκροτήτου πρόχου. *bene conflati vaſis.* ut ap. Euripid. Elect. 819.

Ὁ δ' εὐκρότητον Δωρίδ' ἁρπάσας χεροῖν.

ubi bene redditur ſatis, *Ille vero cum reſonantem Doricum cultrum corripuiſſet manibus.* at melius tamen *bene conflatum. induratum malleo.* quamvis revera metalla ſic curata magis fiunt tinnula. hinc Lucian. de *Merced. Cond.* I. 694. μελετήσαντα οὐκ ἀπαιδεύτως, ἀλλὰ πάνυ τορῶς καὶ συγκεκροτημένως. apud Strabonem L. xv. 1044. D. traditur de Indis. ἐπιστολὰς δὲ γράφειν ἐν σινδόσι λίαν κεκροτημέναις. ubi vertunt. *in ſindonibus epiſtolas ſcribere perelegantes.* immo in ſindonibus valde *ſpiſſatis, denſatis, coactis.* πεπιλωμέναις. hoc enim opus, ſi in linteis ſcribere velimus. ita accipe Plutarch. Nicia p. 245. ἀσπίδα χρυσοῦ καὶ πορφόρας εὖ πως πρὸς ἄλληλα μεμιγμένων διὰ ὑφῆς συγκεκροτημένην.

P. 10. Vs. 19. ἐποφθάλμισε τῷ χρυσῷ] In Lexicis ἐποφθαλμίζω ignotum. ſed ἐποφθαλμέω τοῖς χρήμασι. ἐποφθαλμιάω. ἐποφθαλμιάζω occurrunt. Pollux. II. §. 62. ἐποφθαλμιῶν, ὁ φθονῶν. ἐποφθαλμιᾶν, τὸ ἐπιθυμεῖν τινος. καὶ ἐνοφθαλμιᾶσθαι. τὸ ἐπιθυμεῖσθαι. Ὑπερίδης. Codex meus pro ultimis καὶ ἐποφθαλμιᾶσθαι Ὑπερίδης. ſane ἐποφθαλμεῖν ad formam τοῦ ἐπιχειρεῖν magis placet, quam ἐποφθαλμίζειν ad formam τῆς ἐπιχειρίζειν. & praeſtaret legere ἐποφθάλμησε. ſic alias & ap. Lucian. Dial. Meretr. XIII. 318. κατεφόβισας pro κατεφόβησας. & ἐπιχειρεῖν & ἐπιχειρίζειν ſibi cedunt male.

P. 10. Vs. 18. Μαχόμενος τῇ θαλάσσῃ] Aelian. Ep. 18. ἀνέμοις μάχεται διαφόροις. Theophyl. Epiſt. 27. ὅτε δὲ πλωτῆρες οἴοιτε εἰσὶ πνεύμασιν ἅμα καὶ

κ̀ κεραυνοῖς ἀντιμάχεσθ. Alciphr. I. XI. ἀνέμοις κ̀ κύμασιν ἀντιμάχεσθ. Secundus Philos p. 94. (939.) Ναύτης χειμῶνος ἀνταγωνιστής. διαπόντιος μονομάχος. Anthol. III. XXII. 40. p. 257.

Εἴη μοι γαίης ὀλίγος βίος· ἐκ δὲ θαλάσσης Sic duo Codd.
Ἄλλοισιν μελέτω κέρδος ἀελλομάχον.

L. III. XXII. 46. p. 252. ἀνέμοις ἀντιφερόμενος. ita duo Codd.

P. 10. Vs. 21. Τὺς ζῶντας ἀποκλείων] At nemo occidit mortuos, nisi quo sensu dicit Sophocl. Antig. vs. 1042.

μηδ' ὀλωλότα
Κέντει. τίς ἀλκὴ τὸν θανόντ' ἐπικτανεῖν.

& Philocteta vs. 960. [vid. & vs. 1032.]

Κοὐκ' οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν, ἢ καπνῦ σκιὰν,
Εἴδωλον ἄλλως

at hic respicitur ad sequentia, παρὰ μιᾶς νεκρᾶς πλυτῆσαι.

P. 10. Vs. 21. Λημμάτων] λῆμμα de quavis adquisitione, justa injustaque, honesta & vili. ita λῆμμα & ἀνάλωμα. *reditus* & *impensae* opponuntur Platoni XI. de L. L. 920. C. & Lysiae p. 513. Sch. Demosth. ad περὶ τῶν ἐν χερρον. 79. A. cum λῆμμα interpretatur κέρδος, errat. id enim λῆμμα. & cum agnoscit λῆμμα modo philosophicum. sed passim hae voces permiscentur, ut patebit, si conferas, quae contulerunt viri praestantes post J. G. Graevium ad Lucian. Soloec. T. III. p. 563. Wesselingius ad Diod. II. 58. Valkenarius ad Ammon. Animadv. L. II. XV. apud Platon. X. de L. L. B. ψυχαί ἄδικον λῆμμα κεκτημέναι non sollicitarim. In Heliodori locis a Graevio laudatis Codd. Taurin. & Vat. errant. L. X. 493. etiam. at ἀνδρείῳ τῷ λήμματι, addito articulo, exhibent. ut p. 511. ubi ambo recte tamen ἐκ τε θεῶν. priori vero loco Taur. addit κ̀ τῆς γνώμης. apud Maneth. IV. 470.

Πουλυπλανεῖς ξενίῃσιν Ἀρήια λήμματ' ἔχοντας.

ubi nostro sensu, *commoda. lucra* vertitur. recte, si vera haec lectio. at ejusdem libri vs. 512. legitur

Ἄνδρες, ἀριστοπονῆες, ἐλεύθερα λήμματ' ἔχοντες.

ibi

ibi vertitur. *animi.* & recte. at priori loco Ἀρήια λήματα erant restituenda, & *Martii animi* agnoscendi. sed scimus & in hac voce apud Herodotum & alias Virum praestantissimum & longe doctissimum nimia religione in codicum lectiones obsessum saepe cum ipsis errasse. quod utinam institutum tamen hodie non pauci sequerentur potius, quam ut sanissima quaevis, sed parum intellecta saepe, quia non diligenter satis expensa, sollicitarent & convellerent, suisque, absurdis saepe & stribliginosis, commentis locum cedere, in ipso quoque contextu, cogerent.

P. 10. Vs. 22. Ἀνεῤῥίφθω κύβος] ἐῤῥίφθω simpliciter in Anthol. L. VII. 94. p. 468. & alias. abunde hanc paroemiam explicatam dedere D. Erasmus in Adag. p. 230. J. Casaub. ad Suet. Caes. 32. quae tamen perperam accepta est in Menandri Arrhephoris vs. 11.

Δεδογμένου δὲ πρᾶγμ', ἀνεῤῥίφθω κύβος.

ubi redditur *jaciatur alea.* immo *jacta sit alea.* ut recte apud Athenaeum versum. de praeterito enim & δεδογμένῳ dicitur. paullo aliter ἀναῤῥίπτειν & ἀναῤῥίπτειν κύβον dicuntur, qui *omnia praesenti periculo exponunt.* vid. J. Jensius ad Lucian. T. 1. 786. Zosimus 1. v. ἔλαβον ἑαυτοὺς κύβον ἀναῤῥίψαντες ἐπὶ ταῖς πάντων ἀνθρώπων ἐλπίσιν. Anth. L. VII. 92. p. 468.

Οἶδ' ὅτι παρ' κρημνὸν τέμνω πόρον, οἶδ' ὅτι ῥιπτῶ
Πάντα κύβον κεφαλῆς αἰὲν ὕπερθεν ἐμῆς.

quod raro, at efficaci, verbo dixit Diodor. XVI. C. 78. ἐναποκυβεύειν ταῖς τῶν μισθοφόρων ψυχαῖς. Alia forma proverbium occurrit in Meleagri Epigrammate, quod sic exhibet Cod. Vat.

Βεβλήσθω κύβος. ἅπτε. πορεύσομαι. ἠνίδε τολμᾶν,
Οἰνοβαρές; τίν' ἔχεις φροντίδα; κωμάσομαι.
Κωμάσομαι. ποῖ, θυμὲ, τρέπῃ; τί δ', ἔρωτι λογισμός;
Ἅπτε τάχος. σπουδῇ πρόσθε λόγων μελέτη.
Ἐῤῥίφθω σοφίας ὁ πολὺς πόνος. ἓν μόνον οἶδα
Τοῦθ', ὅτι καὶ Ζηνὸς λῆμα καθεῖλεν Ἔρως.

Meleager partim famulum alloquitur, partim cum animo suo sermocinatur dubitabundus, utrum comissaturus sit necne. pauca loca declarabo. vs. 1. τολμᾷς cum Guieto lego. vs. 4. τάχος pro ταχέως vid. L. III. Anth. XII. 34. 230. σπουδῇ. interpretor κατὰ σπουδήν. & hic plene distin-

diſtinguo. tum lego, πρός τε λόγων μελέτη Ἐῤῥίφθω σοφίας πολὺς πόνος. *una cum eloquentiae ſtudio abjectus ſit philoſophiae multiplex labor*. In *Leonardi Philarae Codice* ſcriptum erat, σπυδῇ πρόεσε λόγυς μελέτη. nullo commodo ſenſu. ſi πρόες Τε accepit a προίημι. *abjice*. ſcribendum foret ſaltem πρόες τε λόγων μελέτην. ſed ſynizeſin non facile admiſerim. noſtra lectio facilior, mutationemque inducit unicam τῆς Θ in Τ. pluſcula alia notanda & conſideranda forent, ut cum vs. 6. legatur φθόνος. ſed brevitatis cauſſa omitto. adponam potius duo alia epigrammata, quae praecedens hoc illuſtrabunt.

Ἄδηλον.

Ἄκρητον μανίην ἔπιον. μεθύων μέγα * μύθοις * Τε, μεγάμυθος.
Ὥπλισμαι πολλὴν, εἰς ὁδὸν, ἀφροσύναν.
Κωμάσομαι. τί δέ μοι βροντέων μέλει, ἢ τί κεραυνῶν;
Ἢν βάλλη τὸν ἔρωθ' ὅπλον ἄτρωτον ἔχων;

Ἄδηλον.

Κωμάσομαι. μεθύω γὰρ ὅλως μέγα. παῖ, λάβε τοῦτον
Τὸν στέφανον, τὸν ἐμοῖς δάκρυσι λυόμενον.
Μακρὴν δ' ὀυχὶ μάτην ὁδὸν ἵξομαι; ἔστι δ' ἀωρὶ,
Καὶ σκότος. ἀλλὰ μέγας φανός ἐμοὶ Θεμίσων.

ſic in *Palatino Codice* hi verſus ordinantur. in aliis libris mirifice turbantur. *Cl. J. Chriſtian. Wolfius* hinc poſt *Sapphus Carmina* p. 253 edidit, ceu epigramma, ſecundum & tertium diſtichon. Alia *apographa* omiſſo ultimo diſticho, ex primo, ſecundo & tertio conſtituunt unum epigramma. alia ex primo, quarto, ſecundo & tertio ordinant unum epigramma. Credo *Romae* hactenus recte legi, niſi quod unum epigramma, & hoc quatuor diſtichis conſtans, male in duo ſeparatum tetraſticha quis non injuria ſuſpicari poſſet. Quod autem *Amorem* vocet *clypeum invulnerabilem*, non abit ab ἐννοίᾳ *Ovidii* in *Epiſt. Leandri* vs. 90.

Frigora ne poſſim gelidi ſentire profundi,
Qui calet in cupido pectore, praeſtat Amor.

& in eam ſententiam plura L. I. *Amor. Eleg.* VI. *Prop.* L. III. *El.* XIV. In vs. 4. βάλλῃ eſt pro βάλλομαι per apoſtrophen. vide proximam notam.

P. 10. Vs. 23. Σκέψαι, . . ὧν οἶδα] Requireretur οἶδας, niſi ſaepiſſime a perſona ad perſonam auctores praeſtantiſſimi ſaltum facere conſueviſſent. noſter ipſe L. I. XII. 16. 25. οὐκ οἶδας, ὅτι τὴν θάλασσαν καὶ ἄλλοι πλέουσι πειραταί. ἐγὼ δὲ καὶ τοὺς ἡμετέρους φοβοῦμαι. *Xen. Epheſ.* IV. 60. εἴποτε λαβεῖν ἠδύνατο Ἀβροκόμου μόνου γυνὴ μεῖναι κἂν ἀποθανεῖν δέῃ. κἂν ὧν πέπονθα χείρω παθεῖν. ubi πέπονθε requireretur. paullo ante ibi *Cod.* νεανικός. quod pene vidit

 Eruditiſſ.

Eruditiss. Abreschius. rursus L. IV. 57. εἰ μέν τι Ἀβροκόμης ἀδικεῖ, ἢ ἀπολοίμην οἰκτρῶς. quod sollicitatum nollem. *Sophocl. Philoct.* 275.

> Ὄλοιο μήπω, πρὶν μάθοιμ', εἰ καὶ πάλιν
> Γνώμην μετοίσεις. εἰ δὲ μὴ, θάνοις κακῶς.

ubi μάθοις responderet τῷ ὄλοιο. ap. *Clem. Alex. Strom.* V. p. 711. τάδε συνέγραψε Ζωροάστρης. . . ἐν ᾅδῃ γενόμενος ἐδάην. *Hecataeus.* ap. *Demetr. de Elocut.* §. XII. Ἑκαταῖος Μιλήσιος ὧδε μυθεῖται. τὰ δὲ γράφω. vid. *Nath. Forsterum* ad *Platonis Dial.* p. 328. jure *Stephano* tali personae mutatione offenso se opponentem. Nempe quando cum animo loquimur, modo in secunda, quin & tertia persona loquimur, interposito saepe nostro nomine proprio. ut ap. *Tacitum* L. XIV. *Annal.* 59. *Quin Nero* [sunt ipsius verba] *nuptias maturare parat.*

P. 10. Vs. 23. Ζηνοφάνης ὁ Θούριος] Apte inter *Siculos* collocat hominem *Thurium* ex *Magna Graecia.*

P. 10. Vs. 24. Μένων .. προδότης] Jam antea *Animadversionum* p. 6. monuimus non fortuito hoc nomen proditori inditum, sed respici *Menonem Thessalum.* qui exercitum & collegas duces, cum *Cyro* minore in Asiam profectos, perfidissime prodidit, eoque nomine pessime apud Graecos scriptores audit omnes, si eximas *Platonem*, qui hujus hominis nomine dialogum insignivit, at ideo non obscure a *Xenophonte*, meritoque, taxatus. proditore enim taetrius animal tellus haut alit. nec civium haec pestis divinam evasit vindictam. vid. *Diod.* XIV. 257. *Athen.* L. XV. 506. B. in primisque *Xenoph.* K. A. 225. A. & 292. B. merito autem talem inprobat: *proditores* enim *antiquos timemus*, ut ait *Ammian. Marcell.* VII. 212.

P. 10. Vs. 24. Μεσήνιος] Intelligendum de *Messina* ad fretum *Siculum.* Μεσσήνιος. Μεσσάνιος. ap. *Thucyd.* VI. 48. in *Codd.* Μεσήνιος. L. VI. 74. Μεσήνη. vid. *Jos. Wassium.* & *Steph. Byzantinum.* nec obtemperare necesse est *M. Solano* ad *Plutarchi Caton.* p. 271. semper duplici Σ scribendum censenti. quamvis ista scriptura magis recepta. vid. *J. Casaub.* ad *Polybium.* T. III. p. 120. *Peloponnesi* urbs Μεσήνη audit *Isocr. Paneg.* 53. B. quae tamen etiam *Messana Manilio* L. III. 13. Μέσος e dialecto *Dorica* usurpatur Poëtis, quando desiderat versus. unde in ambabus urbibus ea scriptura obtinet. nimis passim in his religiosa editio *Manethonis.* cur enim L. I. 256. non scriptum Ἄρεος ἠδὲ Κρόνου μέσση. vel Ἄρεος ἠδὲ Κρόνοιο μέση. vid. quoque II. 18. certe alias non refugit μέσσος. ut in corrupto versu 94. L. II.

> Χειμερίου δὲ τροπῆς κύκλον θοοῦ Αἰγοκερῆος
> Σκέπτευ' * ὅνπερ μέσσοιο διεκπερόωντ' ἐπὶ γυῖα
> Ἀμφότερ' Ὑδροχόος καὶ Κήτεος εἰναλίοιο Οὐρήν.

* forte σκίπτευ pro σκέπτευ.

ubi.

ubi legendum videtur Σκεπτέ ὑπὲρ μέσσοιο, nempe θεοῦ αἰγοκερῆϘ. Σκεπτέα κύκλον. *confiderandus eſt circulus.*

P. 10. Vs. 26. ὥσπερ ἀργυρογνώμων] Euſtath. de Iſm. & Iſm. XI. p. 435. ὡς χρυσὸν ἐν πυρὶ, τὴν Ἰσμένην ἐν πηγῇ ἢ τόξοις ἀργυρογνωμονήσαντες. quod vocabulum fugit Scottum. Max. Tyr. II. 2. Lucian. Hermotimo. T. I. 810. eleganter Eurip. Med. 515.

Ὦ Ζεῦ, τί δὴ χρυσοῦ μὲν, ὃς κίβδηλος ᾖ,
Τεκμήρι' ἀνθρώποισιν ὤπασας σαφῆ,
Ἀνδρῶν δ', ὅτῳ χρὴ τὸν κακὸν διειδέναι,
Οὐδεὶς χαρακτὴρ ἐμπέφυκε σώματι.

Lucian. *Quom. Hiſt. Scr.* T. II. p. 14. dicit ἀργυραμοιβικῶς ἐξετάζειν. & ἀποδοκιμάζειν mox hujus artis proprium vocabulum.

P. 11. Vs. 1. Εἰς τὸν λιμένα] Intelligit τὸν μέγαν. ut L. III. v. 51. 18. L. VIII. VI. 138. 25. λιμένας Syracuſanos memorat.

P. 11. Vs. 3. στρατηγῷ] modo dixit στρατολογήσω.

P. 11. Vs. 6. Οὐ γάρ ἐστιν ἑνὸς τὸ κέρδος] Privatam enim ſortem ſuperant tantae opes.

Συνῆκαν] Codex ſic plenius & melius legit; συνῆκαν εὐθὺς, ὅτι λῃστείαν, ἢ τυμβωρυχίαν, ἢ ἱεροσυλίαν καλαγγέλλει. modo corrige δὲ ἴσμεν.

P. 11. Vs. 11. Παῦσαι τοὺς πεπεισμένους ἤδη] Graece non bene dicitur παύσασθαί τινα ſed παύειν. revera παῦε pro παῦσαι. *quieſce*, *ceſſa* occurrit. ita ap. Heliod. I. 27. in Cod. Taur. παῦε pro παῦσαι. ſed non contra. quare hic excidit πείθειν vel διατείνειν vel ſimile verbum. in Herodoto L. IV. C. 124. ex unico quidem Cod. editum παυσαμένου τοῦ δρόμου. ſed recte C. 126. παυσάμενος τοῦ δρόμου. id eſt, ἐκ τοῦ δρόμου. nihil huc facit ἐπαύετο ibi advocatum. παυσάμενος re vera aliquando non is tantum, qui *ſua ſponte ceſſat*, verum & is qui *ab* cauſſa externa *inductus*, *coactus ceſſat*, ut ſpeciem patientis adſumat: ſed verbi natura non ideo mutatur. ex. gr. apud Manethonem L. VI. vs. 718.

ἐλευθερίης τότε θνητοὶ
Παυσάμενοι δούλειον ὑπὸ ζυγὸν ἄφνω ἄγονται.

ſed & ibi medium. nec recte ſcripſeris ἐλευθερίης παυσαμένης. Hallucinatus in hoc vocis uſu J. Barneſius in Euripidis Iphig. in Aul. 1436.

Παῦσαί με, μὴ κάκιζε. τάδε δ' ἐμοὶ πιθοῦ.

Potius me compeſcas: nec languefacias.

 Immo.

Immo. *cessa. desine. me nec emollias.* Male habuit virum eruditum, obvia
licet, in voce Μὴ transpositio, etiam apud prosaicos. Xen. III. Memor.
779. A. Καὶ μὴ ἃ οἶδε δοξάζειν. ubi merito, synchysin agnoscens, ordi-
nem mutare cavit doctissimus Jo. Aug. Ernestus p. 137. suae editionis.
Cl. Markland. ad Lysiae Orat. VII. 142. & XII. 209. similia animad-
vertit. eaque ratione alius ejusdem Oratoris locus p. 358. satis se tuitus
fuerit. Recte vero, quia contra omnes libros, similis synchysis e Lu-
ciano sublata Tom. II. p. 203.

P. II. Vs. 12. Ἔνθεν ἑλὼν] Iterum L. V: VII. 91. 13. VIII. VIII.
142. 3. Quando supervacuis & notis & jam commemoratis omissis,
vel ex occasione subnata rem ipsam incipimus narrare. Heliod. v. 235.
καὶ ὥσπερεὶ κεφαλαιούμενος. . . . τὰ δὲ ἔτι ἀδιήγητα καὶ ἐχόμενα τῶν εἰρημένων ἔνθεν
ἑλών. Homerica locutio. Odyss. Θ. 500.

Ἔνθεν ἑλὼν, ὡς οἱ μὲν ἐϋσσέλμων ἐπὶ νηῶν
Βάντες ἀπέπλειον.

vid. Eustath. p. 1608. intelligitur λόγον. ῥῆσιν, ῥήτραν. nescio an non ap.
Lucian. Asino p. 573. locutio haec restituenda. κἀγὼ εὐθὺς ἔνθεν ἀρξάμε-
νος. nam ἑλὼν ibi inter Variantes subnotatur.

P. II. Vs. 14. ὅποι ποῖ ἂν] & in Cod. ita. Interpres ὅποι ποτ' ἄν. Lucian.
I. 619. ὅποι ποτ' ἂν ἀπέλθωμεν. passim. posses etiam ὅποι περ ἄν.. quod Chry-
sostomo restituit Cl. Wesselingius ad Diod. XIII. C. 97. p. 621.

P. II. Vs. 15. διαπωλῆσαι] jam auctorem sortiatur Charitonem vo-
cabulum hoc. non vacat praepositio. ita in διατίθεσθαι. διαπιπράσκειν. *diven-
dere*. vid. I. X. 15. I.

P. II. Vs. 17. Οἰκοδομικὸν ὄργανον] Scelus hominis scilicet reveretur
nominare μοχλίον, quod τοιχωρύχων ἐστὶ σιδήριον, teste Polluce L. VII.
§. 125. ita modo dixit ἀνοῖξαι τὸν τάφον, non διορύσσειν vel διασκάπτειν. vel
ἀναῤῥῆξαι, ut C. IX. 12. 22. ubi & μοχλοὶ memorantur.

LIBRI PRIMI CAPUT OCTAVUM.

P. I. Vs. 19. **T**ὰ δὲ περὶ Καλλιῤῥόην] Duplex Graecismus. nam τὰ
τῆς Καλλιῤῥόης sunt *Callirrhoe*. nec τὰ περὶ Καλλιῤῥόην.
quidquam aliud notant quam *Callirrhoen*. sic L. II. VII. 32. 25. τὰ
περὶ τὴν πλῆσιν. ἡ πλῆσις. τὰ περὶ τὸν Φωκᾶν. Φωκᾶς. τὸ τῆς μέμψεως, ἡ μέμψις.
aliud

aliud foret τὰ περὶ τῆς Καλλιῤῥόης. ut L. II. I. 22. 4. τὰ περὶ τῆς νεωνήτου. *quae ad nuper emtam spectant.* Menander ap. Stobaeum Ecl. Phys. p. 16. Τὸ τῆς τύχης τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει. ex Citharista. Clericus inter *Incerta* locat p. 200. videatur doctiss. J. Markland. ad Lysian. XII. p. 563. ubi in Luciani Tyrannicida p. 150. emendat speciose οὐ γὰρ ἐβούλετο τοῦ πεπραγμένου ἧσσον γίγνεσθαι τὸ τῆς αἰτίας. vulgo ἀδείας. si quidem ἧσσον & non ἴσον legit. nam si ἴσον retinuerit, contraria menti auctoris enasceretur sententia. certe τὸ πεπραγμένον. *factum ab ipso aliquo*, sive ὁ πεπραγμένος *qui fecit per se*, & ἡ αἰτία *caussa*, vel ὁ αἴτιος. *auctor, ut alius faciat*, recte opponuntur in tota hac re. Quae vero novae significationes voci ἄδεια ab interpretibus hic adfinguntur, non placent. Cl. tamen Gesneri forte memoriae obversatus fuit peculiaris hujus vocabuli usus ap. Max Tyr. qui ἀδεὴς pro ἀνενδεὴς utitur. vid. J. Davis. v. I. Forsitan tamen ἀδείας. *inpunitatis* retinere liceret, si pro ἴσον vel ἧσσον legeretur μεῖζον. οὐ γὰρ ἐβούλετο τοῦ πεπραγμένου μεῖζον γίγνεσθαι τὸ τῆς ἀδείας. scilicet τοῦ παρεσχηκότος τὴν ἀφορμήν. de quo modo verba facta. *non enim voluit inpunitatem ejus, qui suasit, majorem esse impunitate ejus, qui ipse fecit.* id est *non voluit caedem magis inpune ab aliquo suaderi, quam perpetrari.* ἄδεια τοῦ παρεσκηκότος μείζων τοῦ πεπραχότος brevis locutio, pro μείζων τῆς ἀδείας τοῦ πεπραχότος. confer Vorstium ad Justin. II. XV. *Atheniensium virtus ceteris praelata.* ἄδεια vix a librariis pro αἰτία substituatur. & nostra medicina certe cadit in adfectum membrum. fruatur quisque suo judicio.

P. II. Vs. 19. δευτέραν ἄλλην] Sophocl. Antig. 1304.

Κακὸν τόδ' ἄλλο δεύτερον βλέπω.

obvia magis δεύτερον αὖ. δεύτερον αὖθις.

P. II. Vs. 19. Παλιγγενεσίαν] Longus Pastor. III. p. 70. καὶ τοῦ ἦρος ὥραν ἀνέμενον, ἐκ θανάτου παλιγγενεσίαν. sic enim ibi legendum. vulgo τῆς εἰρήνης. Est ἔαρος, χειμῶνος, θέρους ὥρα obvium.

P. II. Vs. 20. Καί τινος αἰρέσεως ταῖς ἀπολειφθείσαις ἀναπνοαῖς ἐκ τῆς ἀσιτίας ἐγγενομένης] Interpres *& accedente superstitibus animabus per inediam aliquo sensu.* legit igitur αἰσθήσεως. Quod hic de Callirrhoe scribere voluit Noster, Homerus Il. X. 475. de Andromache animi deliquium passa sic canit

Ἤριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε,
Ἡ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη.

Xen. Eph. III. 49. simpliciter in simili re dicit. Ἀσιτίᾳ ἑαυτῆς γενομένη.

Noster

Noſter accuratius & Medicorum more deſcribere voluiſſe videtur Callirrhoen, oppreſſum calcis ſub diaphragma ictu ſpiritum recolligentem, & reſpirationis denuo compotem factam. ſed Medicos rogatos velim, an ex inedia ſenſus ita percuſſae perſonae, & deliquium paſſae ingenerari ſoleant. videmus potius vini robuſtioris vel ſimilis liquoris ope, qua animales ſpiritus excitantur & augentur, ex lethargo homines revocari. Credo auctorem voluiſſe dicere per inediam & evacuationem viſcera laxiora fuiſſe reddita, & oppreſſum ictu diaphragma ſe coepiſſe attollere. quare κινήσεως hic placeret, niſi hoc nimium foret; cum mox demum de κινήσει mentionem faciat auctor. quod ſi nec dum κίνησις, multo minus αἴσθησις. quia κίνησις ſine αἰσθήσει poteſt, αἴσθησις ſine κινήσει eſſe nequit. & adeo autumo αἱρέσεως bene ſe habere. intelligo autem per αἵρεσιν. *appetitum. aëris attractionem. hauſtum* pulmones & in iis aër ictu circa diaphragma erant oppreſſi. evacuato inedia ventriculo viſcera relaxata aërem compreſſum emiſerant, &, quia hae partes non plane mortuae, poſt emiſſionem & evacuationem dilatatae deſideraverunt repletionem. Ἀναπνοή. *reſpiratio. externi aëris per os introductio & emiſſio.* vid. Th. Gatakerum ad Antonini. L. III. p. 81. itaque ſubjungit μόγις καὶ καθ' ὀλίγον ἀνέπνευσε. *difficulter & ſenſim reſpiravit.* Atqui difficultas in eo, utrum αἵρεσις id ſignificare poſſit. certe αἱρετικὸς σῖτον, δεῖπνον, ὕπνον dicitur. cur non & ἀέρα dicantur αἱρετικοὶ pulmones? Heſychio αἵρεσις redditur βούλησις. quae quamvis ſit propria *animi*, non abſurde adeo & *animae* τῇ ψυχῇ tribueretur. *elementis*, *mari*, *ſphaerae* adſcribitur κίνησις non ſimplex, non bruta, ſed προαιρετική. *ſpontaneus & voluntarius motus.* vid. Caſaub. ad Strabon. I. p. 92. Vix tamen haec ſuffecerint ad vocem αἱρέσεως hac notione hic vindicandam. aegre tamen in re parum perſpecta ad emendationem acceſſerim. poſſes forte ſuſpicari ἀνέσεως. *relaxationis. remiſſionis.* per inediam liberiores commeatus aëri facti. Opponuntur ἄνεσις & ἐποχή τῶν ἀναπνοῶν. P. 8. dixit ἐπέχε τὴν ἀναπνοήν. Ἄνεσις & ἐπίτασις *de organis* contrariae. poſſes & ἀρσεως.

P. II. Vs. 21. μόγις καὶ καθ' ὀλίγον] L. III. IX. 59. 12.

P. II. Vs. 21. ἔπειτα κινεῖν ἤρξατο κατὰ μέλη τὸ σῶμα] Poſt receptam reſpirationem coepit corpus moveri per ſingula membra. Vides, ſi αἴσθησιν tribueris ſtatim in principio παλιγγενεσίας, te aliquid fuiſſe poſiturum, quod conſequi demum motum corporis ſolet. in deliquium paſſis prius motus corporis percipiuntur, quam ad ſe ſolet animus redire, & ſentiendi facultatem recuperare.

De mortuo excitato per Magam Erichthun Lucan. VI. 753.

Protinus adſtrictus caluit cruor, atraque fovit
Vulnera, & in venas extremaque membra cucurrit.

Per-

Percuſſae gelido trepidant ſub pectore fibrae:
Et nova deſuetis ſubrepens vita medullis
Miſcetur morti. tunc omnis palpitat artus:
Tenduntur nervi: nec ſe tellure cadaver
Paullatim per membra levat;. terraque repulſum eſt,
Erectumque ſimul.

ubi velim *vitam ſubrepentem* compares ἀρέσει τῶν ἀναπνοῶν. tum *palpitationem artuum* τῇ κινήσει τοῦ σώματος κατὰ μέλη. tum demum *nervos intendi* animadvertas, unde *ſenſus.* & ſic procedit Noſter, ſubjungitque ideo tandem διανοίγουσα δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αἴσθησιν ἐλάμβανεν ἐγειρομένης ἐξ ὕπνου, *recluſis oculis ſenſum accepit, qualem habet e ſomno expergiſcens.* hic demum *ſentit.* nec tamen *perfecte. Lucani* ultima verba ſic exhibere ſcias *Codicem* olim *St. Gallanſem.* alii *ſemel. Heliod.* VI. 301. ἐξήγειρέ τε [τὸν νεκρὸν] ϗ ἀθρόον ἑστάναι τῇ μαγγανείᾳ κατηνάγκαζε. ubi *Vat.* P. X. ὀρθὸν & *Commelinus* probat. ſed ἀθρόον eſt *ſimul & ſemel.* ut ἀθρόον κατήριπε. ap. *Theocr. Idyll.* XIII. 50. *Taurinenſis* liber hic deficit.

P. II. Vs. 23. διανοίγουσα] ſine auctoritate relatum in Lexica, licet ap. *Lucian. Contempl.* T. I. 517. vid. L. I. XIV. 19. 26. Διάνοιξις ap. *Scottum.* ſic habitum etiam ἐπανοίγω. inde apud *Maneth.* I. 310. [IV. 480.]

Καὶ θυρέτρων δεινοὺς ἐπανοίκτορας οἰνειάων.

ubi male ἐπανύκτορας. vid. *Caſaub.* ad *Diogen. Laert.* VI. 86. ubi Crates θυρεπανοίκτης. Υ & ΟΙ confuſa. ut L. V. 249. Ἐν τούτοισι τυχὼν πρέσβυς ϗ λοίγιος Ἄρης. λύγιος Ἄρης pro λοίγιος. cui λύγιος *obſcurus* notum! λυγαῖος occurrit. at cui βροτολοιγὸς Ἄρης incognitus! & ipſum λοίγιος Ἄρης. L. V. 100. qui & ὀλοώτατος & φόνιος *Manethoni,* ille πρέσβυς. *ſenex,* in *poëta* eſt *Saturnus.* qui L. VI. 136. πολιὸς Κρόνος. ita ὁ πινυτὸς eſt *Mercurius* L. IV. 302. qui L. VI. 480. σοφὸς Ἑρμῆς. *Mercurii ſapientiſſimum ſidus. Firmicus* I. I. ſic apud eundem II. 31. [vid. L. VI. 720]

Δοιοὶ μὲν προδίοπτοι ἰδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρητοί.

editum δυοί. ἠδ' & ὁρατοί. cum Ionice mox recte ſequatur ὁρητοί. ita apud eundem paſſim reſcribendum πρῆξις. ut L. II. 173. *J. Gronovius* videtur ibi legiſſe προτίοπτοι. quia praeceſſit ἀπροτίοπτος, vox poetis frequens & *Heſychio* notata. in *Q. Calabr.* VII. 73. recte pro ἀπροδίωπτα *Rhodomannus* ſic correxit. ſed προδίοπτος poteſt eſſe compoſitum ex προ & διὰ πρὸ hic *penitus. porro.* notet. verſiculus ille praecendens eſt

Ἀτρεμ-

Ἀστεμφὴς, ὄσσοισιν ὀρώμενος, ἀπερίοπτος.

Rigidus, oculis conspicuus, tamen inaspectabilis.

at haec pugnant. sane *axis* conspici nequit. explica igitur ὀρώμενος, ὅ τις θέλοι ὁρᾶν. ut ap. *Max. Tyr.* v. 4. Νικίας, σωθεὶς ἐκ Σικελίας. id est, ὃς ἐσώθη.

Contra OI pro Υ apud eundem *Manethonem* miras turbas dedit Liber II. 67.

Οἱ τένοι ἀκροτάτοισι φαείνονται περὶ ποσσί.

Lora adparant [adparent] *summos circa pedes.*

at quis novit τένοι *lora*. & quis astronomicus in hac poli parte *lora* commemoravit. σύνδεσμοι in *astrologicis* huc nihil. nihil quoque *linum piscium*. δεσμός. verte & lege Οἵ τέ νυ *qui* ἀστέρες *lucent ad summos pedes*. οἵ τέ νυ. οἳ δέ νυ poëtis non inusurpatum. *Nicand. Ther.* 322. certe τένοι nihili vox.

P. 11. Vs. 23. Ἐγειρομένης ἐξ ὕπνου] *Ovid. Ep.* x. *Heroid.* 9. de *Ariadne*.

Incertum vigilans, a somno languida, movi
Thesea pressuras semisupina manus.

P. 11. Vs. 25. Πάντα δὲ ἦν ἔρημα ϗ σκότος] L. IV. VI. 74. 26. ϗ σκότος ἐν ἐρημίᾳ. forte aliquis hic malit. πάντα δὲ ἦν ἐρημία ϗ σκότος. non ego.

P. 11. Vs. 25. Παῖδα] Ut Latini *puella*, de *maritata*, *vidua*, *puerpera*. hic per commiserationem.

P. 11. Vs. 26. Στεφάνων ϗ ταινιῶν] circa omnes mortuos in προθέσει haec locum habebant. *Aristoph. Eccl.* 1022.

Ὑποστόρεσαι νῦν πρῶτα τῆς ὀριγάνου,
Καὶ κλήμαθ' ὑπόθου συγκλάσασα τέτταρα,
Καὶ ταινίωσαι, ϗ παράθου τὰς ληκύθους.

ubi *Scholiast.* στεφάνωσαι, ὡς οἱ νεκροί. Στέφανοι & ταινίαι saepe junguntur. *Chion Epist.* XVII. ἀναδεῖν κοτίνῳ ϗ ταινίαις . . . . ἴθι εἰς τουτί μνῆμα. *J. Firmicus* v. I. I. dicit *coronarum infulae*, *Plutarch. Philopoem.* 399. αὐτὴν τὴν ὑδρίαν ὑπὸ πλήθους ταινιῶν τε ϗ στεφάνων μόλις ὁρωμένην.

μβύνην. affatim horum ornamentorum in conditorio Callirrhoae adfuiſſe conſequens eſt.

P. 12. Vs. 1. ψόφον ἐποίει χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ] Aſyndeton forte aliquem offenderit. fruſtra. tentabat movendo, quid eſſet circa corpus ſuum Callirrhoe.

P. 12. Vs. 2. Πολλὴ δὲ ἦν ἀρωμάτων εὐνή] Diodor. L. XVIII. C. 25. p. 27?. de Alexandri corpore ſine uſtione condito. κατεσκευάσθη χρυσοῦν σφυρήλατον ἁρμόζον, καὶ τοῦτ' ἀνὰ μέσον ἐπλήρωσεν ἀρωμάτων, τῶν ἅμα δυναμένων τὴν εὐωδίαν καὶ τὴν διαμονὴν παρέχεσθαι. Intellige autem aromata Callirrhoae corpori ſubſtrata & adpoſita, non qualia illa μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης, ὅσει λίτρας ἑκατὸν, ſed qualibus aromatibus Strabo L. XV. 1050. B. narrat milites Alexandri in Gedroſia uſos fuiſſe pro ὀρόφοις & στρώμασι, pro *tectis & ſtratis lectis*. ita Athenienſes in ποθέσει uſos fuiſſe origano modo laudatus docet Comici locus. Strues autem haec aromatum eleganter vocatur εὐνή. primo quia tori funebres & ſepulcra dicuntur εὐναί. Eurip. Suppl. 766.

> Κἄστρωσε γ' εὐνὰς καὶ κάλυψε σώματα.

Sophocl. Elect. 438.

> ——— Ἔνθα μή ποτ' εἰς εὐνὴν πατρὸς
> Τούτων πρόσεισι μηδέν. ἀλλ' ὅταν θάνῃ,
> Κειμήλι' αὐτῇ ταῦτα σωζέσθω κάτω.

ſchol. ibi τάφον interpretatur. huc referri poſſunt εὐναὶ Typhoëos & Enceladi. Deinde *herboſi tori, prata* eleganter εὐναί. Philoſtr. de Vita Apoll. III. 27. ἡ γῆ δὲ ὑπεστόρνυ πόας μαλακωτέρας ἢ αἱ εὐναί. Lucian. Ver. Hiſt. I. 98. εὐνὴν ἀπὸ φύλλων ποιήμεθα. ita in *floribus*, praecipue *roſis*, cubabant. Philoſt. Ep. XXVIII. καί σου δέομαι οὐ στεφανοῦσθαι μόνον, ἀλλὰ καὶ κοιμηθῆναι ἐπὶ ῥόδων. Horat. I. Od. V.

> *Quis multa gracilis te puer in roſa,*
> *Perfuſus liquidis urguet odoribus,*
> *Grato, Pyrrha, ſub antro.*

εὐνὴ autem ipſe *torus*. στρωμνή. δέμνια. χλαῖναι. non κλίνη. licet Heſych. Εὐνή. στρωμνή. κλίνη. ſed accuratius definit Ammonius in λέχος. Πολλὴ εὐνή. *multis aromatum ſtratis alta, ſpiſſa*. nulla cauſſa loci ſuſpectandi.

P. 12. Vs. 2. Λαχλίσματος] licet Lexica non habeant vocem, per ſe probiſſima foret. ſed & induſtria Scotti optimorum auctoritates ſtitit. ap. Manethon. I. 307. occurrit vocabulum λάξευμα. quod ad etymon probum a λαξεύω. ſed quae notio nullum ibi locum habuerit.

Lege λοξεύματα ex L. IV. 479. & praeterea Ἄρεος repone utroque loco pro Ἄρεως. non ſolet enim ita contractiones adhibere Manetho.

P. 12. Vs. 4. ζωσα . . καὶ βοηθεῖτε] Interpres ζῶσα κατώρυγμαι. ex ſequentibus. vel ζῶσά εἰμι. ſorte σώζετε καὶ βοηθεῖτε. vel potius ζῶ. σώσατε καὶ βοηθεῖτε. ut L. IV. v. 73. 2. Καλλιῤῥόη Χαιρέας. Ζῶ. Eſt formula βοηθεῖτε. Anthol. Inedita.

> Ὤνθρωποι, βωθεῖτε· τὸν ἐκ πελάγευς ἐπὶ γαῖαν
> Ἄρτι γε πρωτόπλουν ἴχνος ἐρειδόμενον
> Ἕλκει τῇδ᾽ ὁ βίαιος Ἔρως. φλόγα δ᾽ οἷα προφαίνων
> Παιδὸς ἀπαστράπτει κάλλος ἐραστὸν ἰδεῖν.
> Βαίνω δ᾽ ἴχνος ἐπ᾽ ἴχνος. ἐν ἀέρι δ᾽ ἡδὺ τυπωθὲν
> Εἶδος ἀφαρπάζων χείλεσιν ἡδυφίλῳ.
> Ἆρά γε τὴν πικρὰν προφυγὼν ἅλα πουλύ τι κείνης
> Πικρότερον χέρσῳ κῦμα περῶ Κύπριδος.

Tertium diſtichum eſt δυσνόητον. adeoque a quibusdam, ut aliunde traductum, proſcriptum eſt. credo injuria. Omnia apographa habent τύπωσεν. arripui ex uno τυπωθὲν. ἡδὺ φίλῳ libri traduces. ſed Cod. Palat. ut edidi. Guietus ἡδυφίλοις. ſorte alius veritatem viderit. Cl. Alberti priora edidit in Heſychio voce βωθεῖν.

P. 12. Vs. 5. Οὐδὲν ἐγίνετο πλέον] Locutio obvia. Οὐδὲν γάρ μοι πλέον ἦν Plat. Conviv. 217. ap. Heliod. v. 227. προσετίθει δὲ μηδὲν αὐτοῖς εἶναι πλέον. iſte ordo in Cod. Taur. ex quo paullo ibidem antea lege τὴν ἐμοὶ πάντων ἡδίστην θέαν. vulgo ἐμήν.

P. 12. 5. Ἀπήλπισε τὴν σωτηρίαν] male σωθερίαν in Apogr. locutio apud alios & Zoſim. II. I.

P. 12. Vs. 5. Ἔτι] *in poſterum. deinde.* Soph. Trach. 261.

> ξὺν παισὶ καὶ γυναικὶ δουλώσειν ἔτι.

Sch. πλεονάζει ἔτι. non puto. *aliquando. poſthac.*

P. 12. Vs. 5. Ἐνθεῖσα τοῖς γόνασι τὴν κεφαλὴν ἐθρήνει] Paullo aliter L. VII. VI. 124. 12. ἡ Στάτειρα ἐνθεῖσα τὴν κεφαλὴν εἰς τὰ γόνατα Καλλιῤῥόης, ἔκλαιε. habitus lugentium & deſperantium. Ariſtaen. II. v. τότε μὲν οὖν εἰς τὰ γόνατα ἡ κεφαλὴ βέβριθει. Apollonius Rhod. III. 707.

> Νειόθι δ᾽ ἀμφοτέρῃσι περίσχετο γούνατα χερσί.
> Σὺν δὲ κάρη κόλποις περικάββαλον. ἔνθ᾽ ἐλεεινὸν
> Ἄμφω ἐπ᾽ ἀλλήλῃσι θέσαν γόον.

Salvi-

Salvinus adposuerat Theocriti versum 11. Idyllii XVIII.

ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μίμνοντι βαλοῖσαι.

sic Ovid. III. Fast. 755.

Desinit in lacrimas, intentaque fila remittit,
In gremio vultum deposuitque suum.

Appul. III. Met. 43. *Complicitis denique pedibus ac palmulis in* (inter Cod.) *alternas digitorum vicissitudines super genua connexis, sic grabatum cossim* [cessim Cod.] *insidens, ubertim flebam.* ubi Pricaeus. Idem L. IV. Met. 80. *Quid ni? quae inter genua sua deposito capite sine modo flebat.*

P. 12. Vs. 7. ζῶσα κατώρυγμαι, μηδὲν ἀδικοῦσα] Charito respexerit poenam Vestalium apud Romanos. aliae etiam gentes hoc supplicio usae. sic Persae loco poenae vel ad deum, qui sub terra esse dicitur, placandum, viros, feminas, pueros, puellas vivos defodiebant. Herodot. VII. 114. Chesiae Excerpta C. 54.

P. 12. Vs. 7. θάνατον μακρὸν] Nam *subitam & celerem mortem* Julius Caesar apud Suet. C. LXXXVII. exoptat. Horat. Serm. I. 7.

——— Quid enim! concurritur: horae
Momento, aut cita mors venit, aut victoria laeta.

noster. III. III. 26. 23. μακρὸν αὐτοῖς ποιῶν τὸ ναυάγιον. Lucian. in Asino. II. 594. θάνατον δὲ αὐτῇ τὸν ἀλγεινότατον καὶ μακρότατον ἐξεύρομεν. Unde Ammian. L. XVII. C. XIII. p. 140. ut constantiae signum memorat de Sarmatis, *nemo exoravit celerem mortem.* Haec noto, ne pruriant forte manus quaedam, & μιαρὸν reponant.

P. 12. Vs. 7. ἀποθνήσκω θάνατον] Achill. Tat. V. 293. VII. 447. & alii.

P. 12. Vs. 8. Ὑγιαίνουσάν με πενθοῦσι] Videretur dicere debuisse ζῶσαν. at *aegrum* quoque *depositum* lugebant. Ovid. III. Tr. III. 40.

Nec mea consueto lanquescent corpora lecto.
Depositum nec me qui fleat, ullus erit.

videantur Marchio Maffejus ad *Marmor Parisinum*, & Auctor *Monumentorum singularium* ad *eundem lapidem* C. I. §. IX.

P. 12. Vs. 8. Τίνα τις ἄγγελον πέμψει;] id est, *qui potuero, sepulcro con-*

conclusa, ullum nuntium mittere de meo extremo periculo admoniturum parentes. Non inusitatum, ut quis de se in tertia loquatur persona. vide notata ad I. VII. 10. 23. si tamen respici credas ad morem mittendi libamina & invisendi sepulcra, per me licet. vid. L. III. III. 45. 7.

P. 12. Vs. 9. Ὅτι με ἔσπευσας ἐκβαλεῖν τῆς οἰκίας] ita Cod. & viderat Reiskius. utitur vocabulo injurioso ἐκβάλλειν pro ἐκφέρειν. Artemid. IV. 84. p. 249. ἔδοξε τεθνάναι καὶ ἐκφέρεσθαι. συναντήσαντα αὐτῷ τινα ἀλείπτην, χαλεπαίνειν πρὸς τοὺς ἐκφέροντας, ὅτι ταχέως καὶ κενοσπούδως αὐτὸν ἐκφέροιεν, δύνασθαι γὰρ αὐτὸν ἀναβιῶναι. Herodot. II. 89. de spectabilioribus & pulcris Aegyptiorum feminis. Τὰς δὲ γυναῖκας τῶν ἐπιφανέων ἀνδρῶν, ἐπεὰν τελευτήσωσι, οὐ παραυτίκα διδοῦσι ταριχεύειν, οὐδὲ ὅσαι ἂν ὦσι εὐειδέες κάρτα καὶ λόγου πλεῦνος γυναῖκες. ἀλλ' ἐπεὰν τριταῖαι ἢ τεταρταῖαι γένωνται, οὕτω παραδιδοῦσι τοῖσι ταριχεύουσι.

Erat autem id amoris non vulgaris indicium, vel diu servare, vel domi etiam sepelire mortuos. Xenoph. Eph. V. 65. Καὶ τέθνηκεν ἐνταῦθα οὐ πρὸ πολλοῦ Θελξινόη, καὶ σῶμα οὐ τέθαπται, ἀλλὰ ἔχω γὰρ μετὰ ἐμαυτοῦ, καὶ ἀεὶ φιλῶ καὶ σύνειμι. vid. ad hunc locum notata in Miscellaneis Vol. XII. p. 498. Lucian. *de Luctu.* II. 932. Diod. I. 91. haec erat ταφὴ Αἰγυπτίη. etiam Aethiopes τοὺς νεκροὺς οἴκοι κατέχουσι περιχέαντες ὕαλον, teste Strabone. L. XVII. p. 1178. A. Quin etiam antiquiores Graeci domi sepeliebant. Plato in Minoe p. 315. C. Οἱ δὲ αὖ ἐκείνων πρότεροι αὐτοῦ καὶ ἔθαπτον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοὺς ἀποθανόντας. hinc intelligendum vetus epigramma, quod dudum publicatum in *Descriptione Aedium Barberinarum* ex ipso marmore, Muratorius tamen ex nescio quibus futilibus schedis reposuit p. MCCCLXXVI. II. nec contentus eo non sine aliis vitiis repetivit p. MMLXXV. I.

Ἡλικίῃ, μορφῇ, φρεσί, μούσαις, σωφροσύνῃ τε
Ἐν πᾶσιν πρέψασα κατὰ χθόνα φῶς λίπες ἠοῦς,
Κάμ' ἔφυγες ποθέοντα, καὶ οὐκ ἐσάθρησας ἰοῦσα.
Τοιγὰρ ἐγὼ τόδε σῆμα φίλοις σταθμοῖσιν ἔτευξα,
Ὄφρα σε καὶ νεκὺν οὖσαν ἐμοῖς μελάθροισιν ὁρώην,
Οὔνομά μοι γλυκὺ, Μέσσι', ἀειμνήστη παράκοιτι.

Perscripsi autem non ut vel in Descript. Aed. Barb. vel ap. Murator. exstat, sed quemadmodum legi & intelligi credebam oportere. vs. 2. κατάφρονι, at Mur. primo loco ἀκαλάφρων. hoc & illud, qui potest, intelligat. quod reposui aptum. vs. 4. majoris momenti mutationem institui. legitur enim ubique φίλοις σταδίοισι pro σταθμοῖσι. quod quidem satis lepide Dom. Bricherius Columbus vertit,

Fors ego dilectis *tumulum fabricatus* amicis.

quasi

quasi στάδιοι φίλοι. *stabiles amici* celebrarentur. Aliis versum *In amicis Stadiis.* Credo ipsos intellexisse *Stadia*, *in quibus decurritur.* Sed prius discant, φίλος hic & centies non *amicus*, sed *meus*, *tuus*, *suus*, significare apud poëtas: deinde me vicissim doceant *Stadia* talia fuisse adjecta *aedibus privatis*, & qui cadaver, ut mox sequitur, *in talibus stadiis sepultum*, possit tamen in aedibus ipsis esse & conspici.

Quare credo levi literarum duarum mutatione recte repositum σταθμοῖσι. *postibus.* & loca busto recipiendo apta esse σταθμοὺς, non dubitaveris, si inspicias Hom. Il. Z. 19. & sic hanc feminam domi a marito servatam sepultamque constabit.

P. 12. Vs. 12. Κἀκείνη] Video in Latinis hanc periodum in sequens caput a me fuisse collocatum. parum refert. accidit simile quid in Artemidori L. IV. C. 65 & 66.

LIBRI PRIMI CAPUT NONUM.

P. 12. Vs. 13. Μεσονύκτιον] Phrynich. pronuntiat ποιητικὸν οὐ πολιτικόν. vid. ibi Hoesch. Plutar. Caes. 146. Diod. XX. 48. idem etiam de Μεσονύκτιος Thomas. Anacreon. Od. III.

Μεσονυκτίοις ποθ' ὥραις
Στρέφεται ὅτ' Ἄρκτος ἤδη
Κατὰ χεῖρα τὴν Βοώτου.

ubi Barnes. dicit στρεφέτην ἄρκτοι in Cod. Vaticano sive Palatino esse. sed fallitur partim. nam ἄρκτος legitur. si quid mutandum, ἄρκτω praestaret. sed *praesens* ob sequens κέαται praetulerim.

P. 12. Vs. 13. Ἀψόφητί] D. Scottus plures auctoritates attulit. videatur doctiss. J. Alberti ad Hesychium in Ἀδυπηγοί. cui omnino adsentior ἀδύπητοι, ἀπρόσκοποι legenti cum Stephano, licet vocem ἀπρόκοπος probam esse ostendit & Manetho II. 444.

Αὐτοὺς δ' ἀπροκόπους καὶ δειμαλέους περὶ πρῆξιν
Ἐυσινέας τε τίθησι.

Epigramma, unde clariss. Alberti vocabulum protulit ἀδύπητος, [*insoni passus* Ammiano] integrum exhibuit Dan. Heinsius inter *Poëmata Versa e Graecis* p. 477. Edit. Quartae. ubi bonae quaedam lectiones. vs. 7.

tamen

tamen ſine cauſſa poſuit μελάθρῳ pro θυρέθρῳ. vs. 9. male ῥαπίσμασι pro μαστίσμασι. vs. 23. male σήσασι pro χήσασι. addo. vs. 2. male ἐρειστάμβην pro ἐρειστάμβύη. vs. 3. legit οἷα δὲ πυῤῥή. *una.* quod ne Graecum quidem. οἰὴ enim *una. ſola.* Guietus cogitavit de voce πύργος. ut vs. 19. πύργωμα. ſed parum elegans foret, tum quia praecedit ἔπαλξις. tum quia *veſtis* nihil cum turri habet commune. In Cod. πυρὶ. L. οἷα δὲ πήρα. velut *pera, ſaccus puellam contegebat ampla veſtis ſtragula,* ut ne muſca eam tangere poſſet.

Οἷα δὲ πήρα
Ἔσκεπε τὴν κούρην ἁπλοὶς ἐλαδίη.

P. 12. Vs. 14. Ταῖς κώπαις ἁπτόμενος τῆς θαλάσσης] Saepe pro *in mari verſari. mare colere.* ἅπτεσθαι τῆς θαλάττης. cujus locutionis hic pulcre habemus ſupplementum. Polyb. I. 24. Ῥωμαῖοι γὰρ ἅμα τῆς θαλάττης ἥψαντο. Strabo VI. 479. θαλάττης ἀπτόμενοι.

P. 12. Vs. 14. Ἐμβαίνων] Hic ponitur pro ἐμβαίνειν εἰς τὴν γῆν ἐκ ναός. cum ſaepius occurrat ἐμβαίνειν εἰς τὴν ναῦν ἐκ τῆς γῆς. alioqui ἐκβαίνειν & ἐμβαίνειν facile ſe loco trudunt. vid. Doctiſſ. Weſſel. ad Diod. XIII. p. 553 & 603.

P. 12. Vs. 13. Τὴν ὑπειρεσίαν] ap. Thucyd. VI. IV. 104. 25. VI. 106. 24. [vid. Cl. Duker.] & alias ὑπηρεσία. licet L. VII. 40. παρεξειρεσίας & εἰρεσία obtineat tum apud Poëtas tum apud Proſaicos, quare ἠρεσία recte per Cl. Editorem amotum a Diodoro L. XI. 18. 418. tamen neutram ſcripturam omnino damnarim, quia ἐρεσία tam per H quam per EI produci poteſt.

Iſta permutatio Ἦτα & EI non minus frequens quam illa I & EI, qua de egimus paullo ante. tribus locis defungar. ap. Herodot. L. VI. 83. in ultima editione legitur Ἄργος δὲ ἀνδρῶν ἐχειρώθη οὕτω. At optime Jungermanni Edit. ἐχηρώθη. in qua mox quoque bene ἐπήβησαν pro ἐπέβησαν. hoc pronuntiationis ambiguum vel fefellit Scholiaſten Luciani vel ipſe auctor eſt corruptus. *in Piſcat.* T. I. p. 618. Σὺ δὲ, Πόσειδον, ἐπιτέλει τὴν ἄγραν. at Sch. hic ſubjicit. προσυπακουστέον τὸ πάρεχε. legit igitur (πάρεχε) ἐπιτελῆ τὴν ἄγραν. ap. Maneth. v. 78.

Πᾶς ἀνὴρ πέλεται πανείμερος ἠὲ πονηρός.

ubi bene *Suprascrip.* πανήμερος, hactenus. [vid. v. 108.] ſed ut legi pediae ſatisfiat, reſcribere praeterea debemus πανθήμερος. ut πανταυγής. IV. 122. praecedentes ibi verſus corrupti, ſic legendi.

Οὗτος γὰρ κακός ἐστιν, ὅταν ἐπίκεντρος ὁδεύων,
Ὅσσ' ἀνέχων λεύσσει καταλαμπομένην Ἀφροδίτην.

nunc

nunc legitur δοσον ἔχων. sed Ἄρης ὅστε ἀνέχει, dum Ἀφροδίτη καταλάμπεται. oppositio haec correctionem facere probabilem videtur. Vitium de quo loquor obsedit & Manethonis L. II. vs. 28. ubi, ut brevis sim, lege

> Κύκλοι δ' αὖ πολλοὶ καὶ ἀπείριτοι οὐρανοῦ εἴσω
> Δινεῦνται, οὓς αὐτὸς ἀεὶ σφαίρης Στροφάλιγγι
> Τεύχει.

editur σφαιρεῖ στροφάλιγγι. cogita vero Manethonem Ionice loqui, unde σφαίρης pro σφαίρας. supra monuimus. inde saepius, saltem rectius, etiam Ἑρμείης quam Ἑρμείας. sic Τιτήν. idem mox dicit vs. 63.

> Τάπερ αὐτὸς ἀτειρὴς αἰὼν ἀγινεῖ
> Οὐρανὸς ἐν στροφάλιγγι περὶ χθόνα δῖαν ἑλίσσων.

nam ἀγινεῖ est ἰωνικώτερον quam ἀγίνει.

P. 12. Vs. 15. … τοῦτον] De lacuna hac Cl. Cocchius. *Lacuna haec videtur esse ab ipso scriptore, cum nulla prodat deletarum literarum indicia. forte legendum* τὸν τρόπον τοῦτον. Vel potius τοῦτον τὸν τρόπον. quoniam nulla auctoritate *lacuna* in apographo relicta erat, ideoque supplementum & praemitti & sequi vocem τοῦτον potest.

P. 12. Vs. 15. Τέσσαρες] In Codice sic quoque videtur fuisse pro τέσσαρας.

P. 12. Vs. 16. κατασκοπὴν] ad L. I. IV. 7. 16. hic locus facit.

P. 12. Vs. 17. συνθήματι μηνύειν] Hesych. σύνθημα. σημεῖον. συνθήκη. idem σύνθεμα. σημεῖον. usitatissimum prius. σύνθημα διδόναι. Julian. Misopog. 361 & 362.

P. 12. Vs. 18. Πέμπτος] L. II. III. 26. 3. πλεύσεται Χαιρέας πέμπτος αὐτός. II. II. 26. 9. VII. IV. 120. 17. ἀνεπήδησεν ἐπὶ τὰ τείχη δέκατος αὐτός. Haec locutio saepius illustrata, tamen non raro fefellit. Lucian. *Ver. Hist.* §. 15. p. 82. T. II. Τρίτος αὐτός. *cum tertio collega* vertitur. *at ipse cum duobus collegis*, reddendum erat. recte ap. Theocr. Idyll. II. 119. Schol. explicat

> Ἠ τρίτος, ἠὲ τέταρτος ἐὰν φίλος αὐτίκα νυκτός.
>
> *Cum duobus aut tribus amicis comitatus de nocte.*

Apud Thucyd. I. 61. Καλλίαν τὸν Καλλιάδου, πέμπτον αὐτῶν στρατηγόν. ubi optimo jure Celeb. C. A. Dukerus αὐτὸν reponendum censet. vid. Thucyd. I. 46. II. 13. J. Wasseum. Xenoph. H. H. II. p. 460. A. μετὰ ταῦτα ᾑρέθη πρεσβευτὴς δέκατος αὐτός. *cum* X *aliis*. immo, *cum* IX *aliis*. ita ap.

Lysian.

Lyſian. p. 376. τὺς μετὰ Θρασύλλου δέκα. Demoſth. *de Corona*. p. 490. A. Erudit. Nath. Forſterus in Platonico Indice voce πέμπτος fruſtra huc advocavit Juvenalis ex Satyr. I. vs. 64. locutionem *Sexta cervice feratur*. toto caelo differt. Alia quoque formula, quando σὺν additur. ut ap. Xenoph. H. H. II. 470. E. ὁρμηθεὶς ὡς σὺν ἑβδομήκοντα. in quo modo nominatus in numero concluditur, modo extra numerum accedit. ap. Platon. III. de L. L. 695. C. διὰ Δαρεῖυ καὶ τῶν ἑπτά. conſulantur J. Fr. Gronovius ad Scriptor. Eccl. C. 3. & in Mantiſſa Pec. Vet. p. 420. Interpr. Diodor. XIX. 16.

P. 12. Vs. 19. Ἑκκαίδεκα] Ita ſcribi jubet Th. Mag. non ἑξκαίδεκα. Schol. Ariſtoph. Plut. 195. ap. noſtrum L. IV. 11. 65. 21. ἑξκαίδεκα. ap. Lucian. Prometh. p. 203. vocibus diviſis ἓξ καὶ δέκα. In Codd. Diodori variatur, ut ſaepe.

P. 12. Vs. 20. τὰς κώπας ἐπτερωμένας] *In remigationem paratos remos, ab utroque naviculae latere in modum alarum protenſos & ſurrectos*. Polyb. I. 46. ἐπτερωμένας πρὸς ἐμβολὴν. mox πτερώσας τὴν ναῦν. Euſtath. de Iſm. & Iſm. VIII. 277. ἐπεὶ δ' ἀποβῶσι τῆς γῆς, ὅλα συναγαγόντες τὰ πείσματα κώπαις πτεροῦσι τὴν ναῦν, ὅσας αἱ τριήρεις αὐχοῦσι πυκνάς. mox, περὶ δὲ τρίτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἀναστάντες τῶν ὕπνων, κώπαις πάλιν πτεροῦσι τὴν ναῦν, καὶ τὸ λιμένος ἐξάγουσι. p. 290. καὶ πάλιν ἡ τριήρης τοῖς συνήθεσι κατεπτεροῦτο πτεροῖς. Achill. Tat. VIII. 523. ἐπεὶ δὲ ἁρπάσαντές με, ὡς εἶδες, ἐνέθηκαν τῷ σκάφει, καὶ πτερώσαντες αὐτὸ ταῖς κώπαις ἔφυγον. Eurip. Iphig. in Taur. 1346.

Κἀνταῦθ' ὁρῶμεν Ἑλλάδος νεὼς σκάφος
Ταρσῷ κατήρει πίτυλον ἐπτερωμένον.

de mutua tralatione *alarum & remorum*, item *velorum* copioſiſſime egit Arnold. Drakenborchius, vir ſeculorum memoria digniſſimus, noſtro nimis matura morte nuper ereptus, ad Silium Italicum. L. XII. 98. & Th. Stanlejus ad Aeſchyl. Agamn. vs. 52.

Paullo alia metaphora *extremitates remorum* vocantur ταρσοὶ & πτερά. vid. Suidan *in voce*. cui eadem habet Lexicon in Bibl. Coiſliniana p. 485. J. Hudſon. ad Thucyd. VII. C. 40. quaedam notavit. Ap. Herodot. VIII. 1. perſpicue pro parte remi, quae mari inmergitur, ponitur. licet ſaepe alioqui pro *totis remis* & *omni remigio* accipiatur. uti apud Plutarch. Nicia p. 240. ἐπλήρησαν ἑκατὸν καὶ δέκα τριήρεις. αἱ γὰρ ἄλλαι ταρσῶν ἐνδεεῖς ἦσαν. ita ταρσός, στοῖχος τῶν κωπῶν. *ordo. ſeries remorum*. Cum vero πτερὸν ad *remum* & ad *velum* transferatur, aliquando ſibi non caverunt eruditi in his metaphoris diſcernendis. ex. gr. Barneſ. in Eurip. Helena vs. 146.

Ὅπη

Ὅπῃ νεὼς στείλαιμ' ἂν οὔριον πτερόν.

de *remo* male interpretatur, ut oſtendit additum epitheton οὔριος. licet ejusdem dramatis vs. 673. dicat πετομφύας κώπας. Eleganter in Epigrammate ap. Muratorium DCCCIX. ordo remorum in triremi vel hexeri, vocantur ἐξήρετμοι πτέρυγες; ſed quae vox miſere corrupta, & proinde nec intellecta, ibi cubat. ἐξηρητμοις enim pro ἐξηρέτμοις πτέρυξιν ibi legitur. ita δολιχήρετμος. εἰκοσήρετμος. En totum epigramma, ut legi debet.

Ἤμην στολάρχης Ποντικῶν νεῶν ἐγώ,
Ἐξηρέτμοις πτέρυξιν ἐξηγαλμένος,
Ἀνὰ στρατὸν Κρισπεῖνος εὐκλεὴς ἀνήρ.
Ῥάβεννα δ' ἦν μοι πατρίς, ἀρχαία πόλις.
Ἔγνως τις ἤμην, καὶ τινὸς γένους κυρῶ.
Λοιπὸν φυλάσσου, μή τιν' ἐνθήσῃς τάφῳ,
Δίκην δ' ὑφέξῃς παρανόμου τυμβωρύχου,
Φίσκῳ τε δώσῃς ✱ Β καὶ τῇ πόλει ✱ Α.

ita verte.

Eram claſſis praefectus Ponticarum navium,
Sex remorum alis exornatus,
In exercitu Criſpinus celeber vir.
Ravenna vero mihi erat patria, antiqua urbs.
Noſti quis eram, & quo de genere exiſto.
Ceterum cave, ne aliquem inferas huic ſepulcro,
Et poenam ſubeas injuſti violatoris buſtorum,
Et fiſco ſolvas denarios MM, & urbi denarios M.

Ποντικὸς interpretatus non fui *marinus* ex oppoſitione *fluviatilium* navium, uti in *Danubio*, *Rheno*, quia conſtat in Ponto claſſem ordinario fuiſſe conſtitutam. ſecundus verſus ita corrupte legitur totus,

ΘΞ ΗΡΗΤΜΟΙΣ ΠΤΕΡΥΞ ΙΝ ΗΓΑΙΜΕΝΟΣ

primo repoſui ἐξηρέτμοις. quod explicui. nec offendat ſecunda ſyllaba correpta. ſic paſſim. inde fere in Antholog. L. VI. 11. 1. p. 412. refinxerim.

Τρηχύν τε τριόδοντα, Ποσειδαώνιον ἔγχος,
Καὶ τοὺς ἐξ ἀκάτων διχθαδίους ἐρετμούς.

ceu ab hujus proſodiae ignaris ibi ſubſtituta foret vulgata lectio ἐρέτας. & *remiges* dedicare ita jam perhibeatur piſcator, non *remos*. ſed retinet

net constantia lectionis, scholiastae auctoritas, & quod non ineleganter *remi* dicantur *remiges*; nec metus sit, ne vivi videntesque remiges templi parietibus adfigi intelligantur. Pro ultimis reposui πτέρυξιν ἐξηγαλμένος. desiderabatur sic syllaba. potuit facile εξ ob praecendens ξι delituisse. locutio proba. Homer. Odyss. ξ. 273.

Νηυσὶν ἀγαλλόμενοι πολιὴν περόωσι θάλασσαν.

Iliad. B. 462. de avibus ἀγαλλόμενοι πτερύγεσσι. Lucian. de *Merced. Cond.* p. 711.

Quia tamen auctoritas compositi ἐξαγάλλεσθαι deest, tentaram quoque

Ἐξηρέτμοις πτέρυξιν ἦν ἠγαλμένος.

ut illud ἦν [mutato H in ι, ut saepe] delituerit in ultima vocis πτέρυξιν. mallem praeterea, ut *ipsae naves* respicerentur,

Ἐξηρέτμοις πτέρυξιν ἐξηγαλμένων.

Ἐπτερωμένους τῇ ποδωκείᾳ repone apud Heliod. L. VIII. 414. ex Codd. Taur. Vatic. & duobus aliis. ubi nunc exstat. ἐπερρωμένους τῇ ποδωκίᾳ συνειδότες.

P. 12. Vs. 20. Τοὺς ἀπὸ γῆς ἁρπάσαντες] οἱ ἀπὸ γῆς opponuntur τοῖς μένουσιν ἐν τῷ κέλητι. τοῖς ἀπὸ θαλάσσης. Noster L. VIII. VI. 40. 8. αἱ φωναὶ τῶν ἀπὸ τῆς θαλάσσης τοὺς ἀπὸ γῆς ἀσπαζομένων. iidem qui ἐν γῇ vel ἐκ γῆς. namque ita ap. Thucyd. VI. 32. ὁ ἄλλος ὅμιλος ὁ ἐκ γῆς opponitur τῷ ναυτικῷ ὁμίλῳ. sed ἀπὸ hic usitatissimum. Herodot. VIII. 94. οἱ ἀπὸ κέλητος. *qui in celoce sunt*. Xenoph. Eph. I. 13. βοὴ δὲ τῶν ἀπὸ τῆς γῆς πολλή. καὶ τῶν ἐν τῇ νηῒ συμμιγής. Lucian. Dial. Mort. X. 375. ἀλλὰ μεταξὺ λόγων, ἡ κραυγή τις ἀκούεται, ὥσπερ τινων ἀπὸ γῆς βοώντων. ubi conjunge τινων ἀπὸ γῆς. Diodor. XIII. 16. τῆς κραυγῆς τῶν ναυμαχούντων καὶ τῶν ἀπὸ γῆς συμφιλοτιμουμένων. Ita vox ἀπόγειος notat eum, qui *in continenti* est, *in terra*; ex oppositione πλέοντος κατὰ τοῦ κλύδωνος ap. Lucian. Lexiph. T. II. p. 338. hinc in glossis ἀπόγειος. *terrestris*. ἀπόγειος ἄνεμος. *ventus terrestris*. longe melius quam qui interpretati sunt, *a terra remotus*. locutio non semper viris doctis patuit. unde hic Salvinus tentabat. τὴν ἀπὸ γῆς ἁρπάσαντες. id est τὴν ὁδὸν. *viam a terra rapientes: celeriter ingredientes.* Atqui ut nihil vetat, quo minus & ὁδὸν ἁρπάζειν dicamus, ut *rapere viam*, locutione egregie adstructa a N. Heinsio ad Ovid. XIX. Epist. 74. sic nihil tale opus habemus. Ἁρπάζειν τοὺς ἀπὸ γῆς est optima locutio. *in terra versantes celeriter rati imponere & periculo eripere.* ταχέως ἀναλαβεῖν. ita Plutarchus de Alexandro p. 85.

ἁρ-

ἁρπασθεὶς. *celeriter hostibus ereptus.* Lucas in Actis XXIII. 10. ἐκέλευσε τὸ στράτευμα καταβὰν ἁρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν. sic fere Joann. in Euang. VI. 15. ἁρπάζειν αὐτὸν, ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν βασιλέα. Et pro *celeriter arripere* passim. Demosth. Olynth. III. 37. F. τὰ ὅπλα ἁρπάζειν ἐπὶ Κορινθίους. Aelian. V. H. II. XLIV. τὰ δὲ ὅπλα ἁρπάσας ἔοικε, ᾗ ποδῶν ἔχει, ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἄττειν. Lucian. de *Sacrif.* I. 528. *Ver. Hist.* II. p. 140. τὰ ὅπλα ἕκαστος καὶ εἴ τι ἄλλο οἷός τε ἦν ἁρπασάμενοι. itaque apud Lucian. *Catapl.* p. 641. Codicum plurium lectionem praetulerim. Μηδαμῶς, ἀλλὰ προσελάσαντες, ἀναλάβωμεν αὐτὸν, καὶ σὺ, ὦ Ἑρμῆ, συνάρπασον. cujus glossa συνανάσπασον nunc obtinet. apud eundem Lucianum de *Gymnas.* 910. legitur. εἰ δέοι φίλον τρωθέντα ῥᾳδίως ἀράμενον ὑπεξενεγκεῖν, ἢ καὶ πολέμιον συναρπάσαντα ἥκειν μετέωρον κομίζοντα. In priori isto membro respicitur casus saepe obvius in cive servato: at secundus casus obscurior. quomodo nimirum quis dicatur συναρπάσας ἥκειν μετέωρον πολέμιον κομίζων. *quo* ἥκει. *in quem locum venit. ad quem?* forte legendum. ἐκεῖν. *recedere*, post arreptum & abreptum hostem, eum in amica castra invitum deferre. quale factum celebrat Plutarch. in Camillo p. 289. καὶ ὑπάγων αὐτὸν [τὸν πολέμιον], ὡς ποῤῥωτέρω τῶν πυλῶν ἐγεγόνεισαν, αἴρει τε μετέωρον εὐῤῥωστερος ὤν. . . καὶ χειρωσάμενος καὶ κρατήσας, παρέδωκε τοῖς στρατηγοῖς.

P. 12. Vs. 22. Πληγὴ] ἐγένετο, vel potius ex superiori προσηνέχθη.

P. 12. Vs. 23. Θαυμασμὸς] Iterum utitur L. I. XIV. 20. 5. Heliod. X. 506. τοῦ δὲ περιεστῶτος Αἰθιοπικοῦ στρατοῦ θαυμασμῷ τε ἅμα καὶ σεβασμῷ. ita Cod. Taur. vitiose Commel. περιεστῶς. contra reliquas editiones. haec forma aliquando Grammaticis displicuit. λοιδορισμὸς improbatur Thomae Magistro. sed vid. Kuster. ad Aristoph. Ran. 770. ubi tamen Bergler. ad Alciphr. I. XXII. p. 88. merito mavult λοιδορησμός. qui & adprobat κατησμὸς ex Aeschyli Agamn. 770. quem versum dudum Canterus, Stanlejus, Abreschius recte legerunt. σελασμὸς nostrae formae ex σελάζω vel σελάω ap. Maneth. IV. 35.

> Ζεὺς δ' ἐπὶ γεινομένοισιν ὅταν κυδύσκοπον ὥρην
> Εἰσλεύσῃ φαέθοντι πυρὸς θερμοῖο σελασμῷ.

ubi recte Gronov. φαέθοντι simpliciter *spendido* accipit. & eodem Libro vs. 201.

> Ζῆνα δ' ὅταν φαέθοντα βάλῃ λαμπραυγέτις ἀκτὶς

& vs. 415.

> Ἀκτῖσιν φαέθουσι βάλῃ λαμπραυγέσι κόσμου.

quamvis ex eodem libro quis suspicari posset legendum. φαίνοντι. vs. enim 171. legimus. [nisi potius ibi φαέθοντι malis].

ἡνίκα καὶ Ζεὺς
Εἰς ἀκτῖνα βάλῃ Ἄρεως φαίνοντι σελασμῷ.

σελάω ex Nicandro Theriacis vs. 46. affertur. Σελασμός & σελάγισμα ap. Maneth. IV. 189. non animadverſa.

P. 12. Vs. 14. Πόθεν ὁ ψόφος;] Quaſi dubitabunda ſecum inquirit & ſciſcitatur. alioqui poſſes credere membrum hoc pendere a φόβος, ἀπιςία, πόθεν ὁ ψόφος [εἴη]. Principio autem hic ψόφος vectium remotior, & proinde obſcurior, ποδῶν δύπῳ erat ſimilis.

P. 12. Vs. 25. Ἆρα τίς δαίμων κατὰ νόμον κοινὸν τῶν ἀποθνησκόντων ἐπ' ἐμὲ παραγίνεται] Alio ſenſu L. II. IV. 28. 7. πρὶν ἀφοσιώσασθαι τοὺς τῆς ἀθλίας δαίμονας. ibi enim *manes* ipſius defuncti. Sed opinio obtinebat unicuique ſuum eſſe daemonem, vitae necisque ſocium & adſeclam. Appulej *de Deo Socratis* p. 690. ubi & poſt mortem hominem in ejus cuſtodia eſſe & poteſtate adfirmat. alii contendunt, morituros a genio relinqui. ut ap. Ammian. L. XXI. 14. de Conſtantio. *putabatur genius quidam tutelae ſalutis adpoſitus eum reliquiſſe, modo citius digreſſurum.* ubi vide Hiſtoricum perſonam Metaphyſici gnaviter ferentem. locus Menandri ab ipſo laudatus inter *Incerta* vs. 557. Luciano Necrom. T. I. p. 472. celebrantur ἀεὶ συνεῖναι καὶ μηδέποτε ἀφιςάμεναι τῶν σωμάτων σκιαί.

P. 12. Vs. 26. Ἀλλὰ φωνὴ καλούντων με τῶν ὑποχθονίων πρὸς ἑαυτοὺς] Heliod. II. 70. ἐκ μυχῶν [Cod. μυχοῦ] τοῦ σπηλαίου, φωνῆς τις ἦχος ἐξηκούετο, Θεάγενες, καλοῦσης. ὁ δὲ οὐδὲν ταραχθεὶς, ὑπήκουσέ τε, καὶ ἥξω, φιλτάτη ψυχὴ, ἔλεγεν, εὔδηλος εἶ περὶ γῆς ἔτι φερομένη. Virgil. IV. Aen. 460.

Hinc exaudiri voces & verba vocantis
Viſa viri.

Ovid. VII. Heroid. 100.

Hinc ego me ſenſi noto quater ore citari.
Ipſe ſono tenui dixit, Eliſſa veni.

P. 12. Vs. 26. Τῶν ὑποχθονίων] Explicuimus, quaſi intelligerentur *umbrae*, *manes defunctorum.* at duobus locis, quibus utitur voce ὑποχθόνιοι, adduntur θεοί. L. V. VII. 91. 15. & IX. 95. 4. ubi igitur *Pluto*: *Proſerpina* & reliqui intelliguntur Inferi. & re vera *manes* ſaepius καταχθόνιοι δαίμονες perhibentur. qui Manethoni δαίμονες βροτοὶ dicuntur L. VI. 569.

Οἱ μὲν γάρ τ' ὀλοοὶ κῆρας καὶ δείματ' ἄγουσιν,
Εἰδώλωντε βροτοῖς ἰνδάλματα δαίμοσιν ἶσα,
Καὶ ζαθέαις ὀμφαῖσι κλειζομένους ἀνέφηναν.

quamvis

quamvis καταχθόνιος & de Plutone & aliis. at ὑποχθόνιοι de *umbris* jam non ſuccurrit. ſed *umbrae* & *manes* apud inferos. quare nihil vetat quo minus hos & illos intelligamus, qui L. v. x. 96. 17. auctori vocantur οἱ κάτω δαίμονες.

P. 12. Vs. 26. Τυμβωρύχους] Etiam Xenoph. Epheſius in Fabulae ſcenam *ſepulcrorum violatores* induxit. & quarto ſeculo haec inpietas in primis graſſata ſeveriſque legibus coercita fuit. Inſpiciantur modo Gregorii Nazianzeni Epigrammata.

P. 13. Vs. 1. τοῦτο] εἶναι τυμβωρύχους. vel πάσχειν τυμβωρύχους.

P. 13. Vs. 1. Πλοῦτος ἀχρηστος νεκρῷ] Haec periodus per ſe ſtat. nec referenda ad ſuperiorem ſententiam.

P. 13. Vs. 3. Κατὰ μικρὸν] *Paullatim*. οὐκ ἀθρόως. Demoſth. Παραπρ. 328. C. καταμικρὸν ὑποῤῥέουσα ἀθρόως τῇ πόλει γίνεται βλάβη. dicitur & κατὰ μικρά. vid. Perizon. ad Aelian. V. H. 11. 22. licet Noſtri forma frequentior. Plato Phaedro 262. A. κατὰ σμικρόν. Xen. de R. P. Athen. 700. B. iv. Memor. 861. C. Aeſchin. Παραπρ. 251. C. Κατὰ βραχὺ proprie de *tempore*. Thucyd. L. iv. 96. 111. & vii. 79. ut κατὰ μικρὸν de *rerum portionibus*. ſic Plato viii. de R. P. 553. C. κατὰ μικρὸν φειδόμενος. Demetrio Phalereo ccxxiii. utrumque conjungere placuit. κατὰ μικρὸν καὶ κατὰ βραχὺ προϊών. licet adeo obvia haec formula, tamen non raro interpretes feſellit. ſic ap. Demoſth. ii. Olynth. 24. C. ubi *paullulum* pro *paullatim*. ap. Maneth. iv. 501.

Νευρονόσους, ποδαγροὺς, ἀχθήμονας ἄνδρας ἀϋτεῖ
Ἔστεῶς, κατὰ μικρὰ νεκρούμενα δάκτυλ᾽ ἔχοντας.

ubi *ferme emortuos digitos*. imo *ſenſim*: Podagricis *paullatim* emoriuntur digiti, in calcis ſpeciem corrupti & dilabentes.

Reſcripſi autem ἀϋτεῖ ibi pro ἀΰτει, quod non credo juſtae formae; niſi in *imperfecto*. gravius autem circa hanc vocem peccatur in ejusdem L. v. 322.

Ἀῤῥήτοις ἔργοισι μιαίνεται, ἠΰτε ἔργα
Ἐκ στομάτων αἰσχρῶς διαβαλλομένη κακοφήμως.

ubi illud ἠΰτε *audiit* vertitur. At ἀϋτῶ numquam *audio*, ſed *clamo* notat. vid. Heſych. ἀΰτει. ἐβόα. deinde ἀϋτεῖν ſemper mediam producit. quare legendum, ἠΰτε *ſicut*, videtur. ſed ſic corruptus manet locus, nec plane medicina dignus. certius reſtitutione vocis ἠΰτε juveris ejus libri V. vs. 246. [ubi αὐτάρ.]

Σκορπίος, Αἰγοκέρως, καὶ Καρκίνος, ἠύτε ἰχθῦς, vel ἠΰτ' ἄρ' ἰχθῦς,
Ἐκ φολίδων πολλῶν συγκείμενοί εἰσι τὸ σῶμα.

P. 13. Vs. 5. Δαίμων φυλάττει τὰ ἔνδον] Ad daemonum curam spectabant, quae in sepulcris vel viis divitiae conditae vel casu amissae. Plato XI. de L. L. 914. B. Ἄν τις τῶν αὑτοῦ τι καταλίπῃ που ἑκὼν, ἢ ἄκων, ὁ προστυγχάνων ἐάτω κεῖσθαι. νομίζων φυλάττειν ἐνοδίαν δαίμονα τὰ τοιαῦτα, ὑπὸ τοῦ νόμου τῇ θεῷ καθιερωμένα. Hinc genii, sub figura draconum, crediti thesauris custodiendis incubare. Festus, *Dracones dicti* ἀπὸ τοῦ δερκεῖν. . . . *qua ex caussa incubantes eos thesauris custodiae caussa finxerunt veteres.* Artemid. II. 13. p. 101. δράκοντες σημαίνουσι πλοῦτον καὶ χρήματα διὰ τὸ ἐπὶ θησαυροῖς ἱδρύεσθαι. In sepulcris, vel in mortuorum honorem vel celandi caussa, thesauros conditos fuisse innumeris constat testimoniis. Hinc fabulae verosimilitudinem duxit Phaedrus L. I. XXVII. 3.

Humana effodiens ossa, thesaurum canis
Invenit. & violarat quia manes deos,
Injecta est illi divitiarum cupiditas.

Spectris insideri sepulcra communis quoque opinio. unde miles iste, apud Petronium C. CXI. intrans in conditorium, ubi Ephesina matrona maritum lugebat, visa pulcerrima muliere, primo, quasi quodam monstro inferisque imaginibus turbatus, substitit.

P. 13. Vs. 7. Νεκρότερον τῆς τεθνεώσης] Nam prae timore dicimur *emori*: νεκροί. Appul. II. Met. 37. 26. de dormiente. *nec Deus quidem Delphicus facile discerneret, duobus nobis jacentibus, quis esset magis mortuus.* Ammian. Marcell. I. VI. 45. *terrore instantis necis praesepultus.*

P. 13. Vs. 9. Λάμψαντος τοῦ σιδήρου] Omnia arma, quia *ex aere, ferro, alio metallo*, dicuntur λαμπρά. Apoll. Rh. III. 1355. [III. 1228]

Δούρασι τ' ἀμφιγύοις, κορύθεσσί τε λαμπομένῃσιν.

sic Cod. Florent. vulgo λαμπομένοισιν. sed in primis *enses*, quando *stricti* sunt.

P. 13. Vs. 10. Πρὸς τὴν γωνίαν ἐξέτεινεν ἑαυτὴν] Corpus, quantum potuit, in adversum sepulcri angulum extendit. προτείνειν ἑαυτὸν dicitur, qui accedit προσκύψας. ap. Plat. IV. de R. P. 449. B. mox ἱκέτευε Codex.

P. 13. Vs. 13. Σύννους] Soph. Antig. 284.

Ἄναξ, ἐμοί τοι μή τι καὶ θεήλατον
Τοὔργον τόδ', ἡ ξύννοια βουλεύει, πάλαι.

Hesych.

Heſych. Σύννους, κατηφής. ξύννοια. λύπη. ἔννοια. *qui mentem intendit.* quod deliberantes & ſaepe in adverſis conſtituti.

P. 13. Vs. 14. Ἐμπόδιον] Sane ſicce hanc vocem ſubtantive ſumtam inſtruxit H. Stephanus: quum ubique obvia hoc ſit habitu. Lucian. de *Non Tem. Cred.* III. 141. conjungit τί κώλυμα καὶ ἐμπόδιον. Demoſth. in Ariſtocr. 749. B. Revera natura ſua eſto adjectivum, at quodvis ſubſtantivorum, non ſolum κώλυμα reticetor.

P. 13. Vs. 15. Διὰ τὸ κέρδος] Xenoph. Eph. III. 49. in eadem re. μέγα δὲ καὶ τοῦτο κέρδος ἡγούμενοι, ἀνίσων τε αὐτὴν καὶ ἄγειν ἐβούλοιτο. quem omnino locum conferas.

P. 13. Vs. 16. αὐτὴ] Aeque bene atque αὕτη.

P. 13. Vs. 18. Τὸν συνεργὸν] Modo vocavit ἑταῖρον. mox συστρατιώτην. In bonam & malam partem. Sch. Thucyd. VIII. 92. συναίτιος redditur. Grammaticorum diſtinctio inter σύνεργος & συνεργὸς nondum mihi ſe probavit. ap. Sch. *ad Luciani Timonem.* 146. σύνεργος occurrit.

P. 13. Vs. 21. μηκέτι μηδὲ τῆς νεκρᾶς αὐτὰ τηρούσης] Nedum τινός δαίμονος.

LIBRI PRIMI CAPUT DECIMUM.

P. 13. Vs. 25. Βουλὴν προσέθηκε] Legendum προέθηκε vel προύθηκε. Noſter IV. IV. 69. 24. προτεθείσης τῆς γνώμης. V. VIII. 92. 19. Olim in Ulpiano ad Demoſth. παραπρ. 309. legebatur προσήκω τοὺς λόγους pro προήκω. Sophoc. Antig. 166.

> Ὅτι σύγκλητον, τήνδε γερόντων
> Προύθετο λέσχην
> Κοινῷ κηρύγματι πέμψας.

ap. Plutarch. Alex. p. 64. cum Solano videtur legendum προέβαλε λόγον. vulgo προσέβαλε. corruptio haec obvia. vid. I. XIV. 20. 18. Ap. Aeſchin. de Falſ. Leg. 255. B. λόγον προτιθέναι. *copiam dicendi facere.* bis. ſemel corrupte. Xenoph. IV. Memor. 792. B. τῆς πόλεως λόγον περί τινος προτεθείσης. eſt eccleſiaſticum ſive comitiale verbum. vid. Scholia ad Demoſth. I. Phil. 47. A.

P. 14. Vs. 1. Τὸ παρὰ τῆς τύχης] Obvia forma. ap. Lucian. Hermotimo I. 752. τὸ ἀπὸ τοῦδε. ut p. 744. τὸ ἀπ᾽ ἐκείνου.

P. 14. Vs. 4. Κατὰ συνήθειαν ἁλιευτικὴν] Quia ſub litora piſcari ſolent vel ex litore funes alligare. ſed ſaepe ſpecie piſcatorum latuere piratae. λῃστὰς ἁλιεῖς memorat Achilles Tat. II. 103.

P. 14. Vs. 6. Ὁρκίσαμεν μαρτυρεῖν] ἐξορκίσαι cum infinitivo praeſenti habes ap. Diod. III. C. 70. p. 240.

P. 14. Vs. 9. Πρὸς ἀνθρώπους δίκαια καὶ πρὸς θεοὺς ὅσια] ita Latinis *jus* & *fas* diſtinguuntur.

Plato in Eutyphr. p. 12. E. τὸ ὅσιον dicit eſſe μέρος τοῦ δικαίου. Tamen τὸ δίκαιον ad *homines*, τὸ ὅσιον ad *Deos*, *religiones*, refertur peculiari & communiſſimo uſu. ita ipſe Philoſophus mox ſubdit τὰ εὐσεβῆ καὶ τὰ ὅσια. Nec id tamen perpetuum adeo, ut non etiam ὅσιος ad *homines* & *humana* referatur. Ita Max. Tyr. XIV. 1. de Socrate. εὐσεβεῖ εἰς τὸ θεῖον, ὁσίῳ τὰ ἀνθρώπινα. Praeterea ὅσιος opponitur ſaepe τῷ ἱερός. ut docuit multis H. Stephanus in Graecitatis Theſauro ſuo inaeſtimabili. & tum ἱερά. *religioſa.* ὅσια. *profana. communia. publici uſus.* Id Leunclavius non percepit ad Xenoph. de *Reditib.* 930. C. quando ἱερῶν ἢ ὁσίων mutatum ibat in ἢ δημοσίων. nec hic cavit Cl. Editor Lyſiae Orat. XXX. p. 483. quando ὃς καὶ τῶν ὁσίων καὶ τῶν ἱερῶν emendandum cenſuit in τῶν δημοσίων. in Aeſchine quoque idem tentans: ubi poſt ἱερὰ & κήρυκας & πρέσβεις, perſonas ἱεράς, ſubjunguntur τὰ ὅσια. id eſt, revera τὰ δημόσια. τὰ κοινά. *publici & profani uſus.* Max. Tyr. XXII. 1. μεταχῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων καὶ νόμων. ſic capiendus Plutarchus Theſeo p. 23. ad Lyſiam laudatus. Εὐπατρίδας μὲν γινώσκειν τὰ θεῖα, καὶ παρέχειν ἄρχοντας ἀποδοὺς, καὶ νόμων διδασκάλους εἶναι, καὶ ὁσίων καὶ ἱερῶν ἐξηγητάς. ubi interpres quoque erravit, omittens τὸ καί. Dextre hanc vocabuli notionem adſtruxit Cl. Valkenarius ad Ammon. Animadverſ III. VI. p. 184.

P. 14 Vs. 10. Νῦν ἡμᾶς κελεύεις φιλοσοφεῖν;] Appul. X. Met. 236. 10. *ſed nequis indignationis meae reprehendat impetum, ſecum ſic reputans: Ecce nunc patiemur philoſophantem nobis aſinum!* Achill. Tat. VI. 407. φιλοσόφων ἦν τὸ πειρατήριον; οὐδεὶς ἐν αὐτοῖς εἶχεν ὀφθαλμούς;

Ἆρα] lege ἄρα cum apographo.

P. 14. Vs. 12. Ἀδικήσει τὰ μέγιστα] Nempe indicatura eſt nos piraticam exercere. ita intellige Appul. III. Met. 62. 29. *exitum inter latrones offenderem, vel artis magicae ſuſpicione, vel indicii futuri criminatione.*

P. 14. Vs. 13. Ἂν ἀποδῶμεν αὐτὴν τοῖς προσήκουσι] ſignificatio τοῦ ἀποδιδόναι vulgatiſſima etiam obtinet ap. Manethon. L. II. 155.

Πολλάκι δ' ἀλλοτρίων τέκνων πατέρας καλέεσθαι
Δῶκεν, ἢ ἐκθρεφθεὶς παῖδας σφετέροις ἀπέδωκε.

ubi

ubi male legitur σφετέρους. ſed verſus pene iidem recurrunt. vs. 164. at magis corrupti.

Πολλάκι δ' ἀλλοτρίων παίδων πατέρας καλέεσθαι
Δῶκεν, ἢ ἐκθρεψάμενος ἢ καὶ σφετέρους ἀπέδωκεν.

quos credo inſtar praecedentium verſiculorum legendos eſſe. ſunt in Manethone etiam foedius habita loca.

P. 14. Vs. 14. Ὑποπτευῆσθαι] vel ὑπωπτεῦσθαι vel ὑποπτεύεσθαι vel ὑποπτευθῆναι legendum.

P. 14. Vs. 18. Χαρίσωνται τὴν τιμωρίαν] Ita Paullus *Ep. II. ad Corinth.* 13. τὴν ἀδικίαν χαρίσασθαι.

P. 14. Vs. 18. Τυμβωρύχους ἄγοντας κατ' αὐτῶν τὸ φορτίον] Interpres dederat. *Qui contra ſe ſarcinam hanc in conſpectum ſuum, quaſi illuſuri & provocaturi, advehebant.* Sed haec non in Graecis. κατ' αὐτῶν vel referendum ad ἄρχοντας & δῆμον, ut feci. vel referendum ad τυμβωρύχους. & vertendum, *qui ſarcinam hanc contra ſe advehebant.* ſi Chariton ſcripſiſſet, ut mox καθ' αὑτῶν, hic unicus foret ſenſus. nunc ex abuſu pronominis haeſitatur. τὸ φορτίον an mutandum eſſet, in τὸ φώριον. *ipſam rem furtivam*, dubitari poſſet. Suidae φωρεία eſt λῃστεία.

P. 14. Vs. 18. Τιμὴν εὑρήσει] Locutionem illuſtravit Cl. Salmaſius ad Vopiſci D. Aurelianum T. 11. C. 45. p. 546. τὸ εὑρὸν pro τὸ εὑρεθὲν τίμημα apud Xen. 11. Memor. 748. D. accipiunt quidam. ſed quod ipſe explicationis hujus pater Franc. Portus *durius* eſſe merito faſſus fuit. Vid. ſimilia ap. Appulej. VII. Met. 138. Pricaeus p. 358. conſulendus.

P. 14. Vs. 22. Ὅτι δ' ἄλλην ἐρῶμεν] Si ἔτι vel ὅτε ſcriptum inveniſſem, non mutaſſem. ſed & ὅτι non ſollicitandum videtur.

P. 14. Vs. 25. Ἐπεψήφισε] Ab Attica loquendi norma recedit, ſecundum quam dicendum fuerat ἐπεψηφίσατο. vid. Doctiſſ. V. V. T. Hemſterh. ad *Lucian. Tim. p.* 157. & J. Aug. Erneſtum ad *Xenoph.* IV. *Memor. p.* 182.

P. 15. Vs. 1. Πωλουμένη . . . πραθεῖσα] *dum venditur . . . jam vendita.* hujus loci interpres eſto Artemidorus L. IV. *Oneirocr.* 16. Τὸ δὲ πεπρᾶσθαι τοῦ πωλεῖσθαι ταύτῃ διαφέρει, τὸ μὴ τελείως τι γενέσθαι, καὶ τὸ τελείως γενέσθαι. καὶ τὸ μὲν πεπρᾶσθαι πάντῃ καὶ πάντως ἀποβαίνει. τὸ δὲ πωλεῖσθαι, ἔστιν ὅτε καὶ οὐκ ἀποβαίνει. ἐνδέχεται τὸν ἐπιπωλούμενον, μὴ πραθῆναι. ubi illud ὅτι libenter in ἔτι mutarim. *Evenit, ut, qui adhuc venditur, non venditus ſit.*

P. 15. Vs. 3. Πρὸς ἡμέραν] *prope diem. ſub diluculum.* Schol. Theocr. Idyll. v. 126. in πρὸς ὄρθρον docet praepoſitionem adhiberi *propter temporis motum.* διὰ τὴν τοῦ χρόνου κίνησιν. Noſter L. IV. 11. 65. 12. alio ſenſu

πρὸς ἡμέραν adhibet: id est *singulis diebus.* & ita Schol. Bucolici, ad vs. 113. ejusdem Idyllii, τὰ ποθέσπερα explicat. κατὰ τὰ πρὸς ἑσπέραν, ἢ καὶ κατὰ πᾶσαν ἑσπέραν.

LIBRI PRIMI CAPUT UNDECIMUM.

P. 15. Vs. 4. Η ναῦς ἐφέρετο λαμπρῶς] id est ἀνέμῳ λαμπρῷ. Polyb. L. 1. C. 44. λαβὼν δὲ οὔριον καὶ λαμπρὸν ἄνεμον. 1. 60. φορὸν ἄνεμον καταῤῥέοντα καὶ λαμπρόν. Plut. Sertor. p. 311. ζεφύρῳ λαμπρῷ τοῦ πελάγους ἀνισταμένου. ubi plura ex auctore suo exempla Mos. Solanus sistit, ut deterreat emendaturientes λάβρῳ. Apud Max. igitur Tyrium servaverit; *Diss.* XXXII. 8. τοῦ ποταμοῦ οἰδαίνοντος καὶ ἀνισταμένου λαμπρῷ καὶ συνεχεῖ τῷ κύματι. ubi Cl. Markland. λάβρῳ suspicatur. uti κύματι λάβρῳ ap. Apoll. Rh. II. 596. recte in Cod. Florent. nec obloquor praestantissimo Critico. Nam nec me retinet creber usus τοῦ λαμπρὸς de *vento* & *navigatione.* licet enim hanc vocem sua sede non movendam censeam, ubicumque de *forti, sed ferente vento & secundo* sermo sit; tamen ubi de *tempestate* & *turbido mari* agatur vocabulum λάβρος accommodatius habeo. quare & in adductis Plutarchi & Maximi locis lubenter cesserim Codicibus hoc vocabulum exhibentibus. sch. Iliad. Ο. 625. λάβρον κῦμα. ἄθρόον. συνεχὲς. πολὺ. & Il. Φ. 271. λάβρος ποταμός. de hoc ipso Maximi fluvio Scamandro. Hae autem voces saepissime dubiam lectionem faciunt. ap. Heliod. v. 233. Τοῦ πότου δὲ λαμπρῶς ἤδη βράζοντος. *jam egregie fervente compotatione* at malim sequi scripturam Cod. Palatini. λάβρως ἤδη βρυάζοντος. cui adstipulatur in ultima voce Vatic. Cod. exhibens βριάζοντος. Facit huc *Timothei fragmentum ex Cyclope* apud Eustath. in Odyss. I. 346. p. 1631. 62. Ἓν μὲν δέπας κίσσινον μελαίνας σταγόνος ἀμβρότας ἀφρῷ βρυάζον, εἴκοσι δ' ὕδατος μέτρ' ἔχευε.

P. 15. Vs. 4. Ἐβιάζοντο πρὸς κῦμα καὶ πνεῦμα] Diodod. Sicul. XIV. 63. p. 696. πρὸς τὰ κύματα βιαζόμενοι. L. XX. C. 74. eodem sensu simpliciter βιαζόμενοι. Thucyd. VII. 79. Ἐβιάζοντο πρὸς τὸν λόφον ἐλθεῖν. L VII. 69. βουλόμενοι βιάσασθαι εἰς τὸ ἔξω. Schol. μετὰ βίας ἐξελθεῖν. Theocr. Idyll. XXII. 8.

> Ναῶν θ' αἳ, δύνοντα καὶ οὐρανῷ ἐξανιόντα
> Ἄστρα βιαζόμεναι, χαλεποῖς ἐνέκυρσαν ἀήταις.

Dionys. Perieg. 532.

Οἷον

Οἷον ὅτ' ἀννεφέλοιο δι' ἠέρος εἴδεται ἄστρα,
Ὑγρὰ νέφη κραιπνοῖο βιησαμένου Βορέαο.

ubi Cod. Vatic. βιασαμένου. ſed alterum rectius. Apol. Rhod. I. 1299.

Λαῖτμα βιησάμενοι ἀνέμου τ' ἄληκτον ἰωήν.

Sch. ἀντὶ τοῦ μαχεσάμενοι τῷ κατεπείγοντι ἀνέμῳ καὶ βιασάμενοι.

P. 15. Vs. 5. Τῷ μὴ προκαταλαβεῖν τινα πλοῦν.] C. Plinius Secundus Paneg. XXXV. *Delatorum claſſis permiſſa omnibus ventis, coactaque, vela tempeſtatibus pandere iratosque fluctus ſequi, quoscumque in ſcopulos detuliſſent.* piratarum melior hic conditio, licet omnibus ventis vela panderent.

P. 15. Vs 6. Καὶ κατὰ πρύμναν εἱστήκει] Thucyd. II. 97. ἢν αἰεὶ κατὰ πρύμναν ἱστῆται τὸ πνεῦμα νηὶ στρογγύλῃ. Ariſtaen. I. 7. τοιγαροῦν αὐτοφυῶς ἠρεμαίᾳ καὶ ἀταράχῳ ῥοῇ κυβερνώμεναι, καθάπερ νῆες ταχυναυτήσασαι κατὰ πρύμναν ἱσταμένου τοῦ πνεύματος. Talis *ventus ſecundus* Nonno Dionyſ. XXVIII. 252. adpellatur πρυμναῖος.

Πρυμνεὺς εὔδιος ἦλθεν, ἅτε πρυμναῖος ἀήτης.

ubi Lubini balbuties reddit, *Prymnaeus* ventus. Sophocli Philoctetae vs. 640. *adverſus ventus* proinde dicitur ὁ ἐκ πρώρας.

Οὐκοῦν ἐπειδὰν πνεῦμα τοὐκ πρώρας ἀγῇ,
Τότε στελοῦμεν. νῦν γὰρ ἀντιοστατεῖ.

ubi profecto reddunt *ſecundus*, immo & commentatores exponunt. At neſciverunt quid ἀγῇ ſignificet. bene Schol. ἐπὰν παύσηται ὁ ἄνεμος ἐναντιούμενος. Namque ab ἀγνυσθαι *frangi* deducitur. *adverſus ventus fuerit fractus.* vid. Heſych. in voce. ἀγῇ. hinc & iſta nullius momenti Lectio Varia ἄῃ. *flet.* Auctor Epigrammatis, nuperius poſt Wellerum, Sponium, Fleedwodum, Chishullium, longe accuratiſſime editi ab elegantiſſimo J. Tayloro in Commentario *ad L. Decemviralem de Inope Debitore in partes ſecando. p. V. praefationis.*

Οὔριον ἐκ πρύμνης τις ὁδηγητῆρα καλείτω
Ζῆνα, κατὰ προτόνων ἱστίον ἐκπετάσας.

L. VIII. VI. 138. 19. eadem locutio: ſed forte alio ſenſu.

P. 15. Vs. 6. εἱστήκει] καθεστηκὸς & λεῖον πνεῦμα Ariſtophani nominatur in *Ranis* vs. 1034.

P. 15. Vs. 7. ἐπινοίαις] 1. 2. 4. 26.

P. 15. Vs. 9. Πιστεύειν] Cod. πιστεύσειν. quod neſcio an ſit praeferendum. certe apographum ſecuti fuimus, hic non ſpernendum.

P. 15. Vs. 10. Μὴ φέρειν τὴν θάλασσαν] id eſt, ναυλιᾶν. vid. L. I. XIV. 19. 11.

P. 15. Vs. 11. Τριακοσίας] Rotundo utitur numero. vid. J. Perizonium ad Aelian. V. H. L. V. X.

P. 15. Vs. 14. τὴν εὐχῇ] Vide ſimilem querelam ap. Appulejum. L. IV. Met. 86. 10.

P. 15. Vs. 14. Ἀγοράσει] Th. Magiſter ὠνήσομαι κάλλιον ἢ ἀγοράσω. Eruditiſſ. Th. Hudchinſon ad Xenoph. K. A. p. 53. putat Grammaticum ideo improbare, quia ἀγοράζειν apud Atticos ſignificat ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν. putarem modo reſpici futurum in his verbis: & in aliis ſaepe inprobat quaedam tempora. ita ἄξομαι κάλλιον ἢ ἄξω. ſed ἀγοράζειν hac notione videtur inter εὐτελῆ δημοτικὰ & πτωχικὰ reponere ὀνόματα etiam Lucian. in *Quom. Hiſt. Scr.* p. 30. οἱ στρατιῶται ἠγόραζον τὰ ἐγχειρίζοντα. ubi tamen Graevius τὰ ἐγχειρίζοντα damnari modo cenſet. & merito. nam ἀγοράσαι cui bono ſcriptori non frequentatum.

P. 15. Vs. 15. Δεσπότης Ἀθηναίων] Scripſerim potius Ἀθηναῖος.

P. 15. Vs. 15. μοὶ κρεῖττον κεῖσθαι νεκρὰν] Hic accuſativus ſaepe obtinet, licet adſit alius caſus ante vel poſt verbum. Aſſeruerunt in Latinis P. Burmannus, optimus Veterum Scriptorum Vindex, ad Phaedrum III. VII. 14. In Graecis J. Jenſius ad Luciani Piſcat. T. I. p. 583. Plutarch. Agide p. 299. Συνέβαινε τοῖς πλείστοις, ὥσπερ ἐπὶ δεσπότην ἀγομένους ἀνδράποδον δεδιέναι καὶ τρέμειν τὸν Λύκουργον. ubi fruſtra Bryanus ἀγομένοις emendandum arbitratur. agendi iterum de hac re occaſio praebebitur L. VII. VI. 123. 24.

P. 15. Vs. 16. Ἐκηδεύθη] L. VI. II. 101. 3. ubi ſimilia occurrunt.

P. 15. Vs. 17. Οἱ δὲ λῃσταὶ νήσους μικρὰς καὶ πολλὰς παρέπλεον] Neſcio qui deſcribenti in mentem venire potuerit, ut nobis hic daret πολλὰς, cum aperte & optime codex habeat, ὅλως. *Omnino. Parvas inſulas plane praetervehebant & inviſitatas relinquebant.*

P. 15. Vs. 19. Ὑπό τινα χηλὴν] *Molem. Pilas.* Vox non ita ignorabilis, ut apud Xenoph. VII. A. K. 395. A. etiam in nuperrima Anglicana Editione *Chelen* verti debuerit. Satis enim declaravit Iſ. Caſaub. ad *Strabonis* L. III. 230. ne commentatores Thucydidis & Diodori, aliosque excitem. Dion Caſſius XIX. p. 845. A. de *Byzantii portubus.* Οἵτε λιμένες ἐντὸς τείχους ἀμφότεροι κλειστοὶ ἁλύσεσιν ἦσαν καὶ αἱ χηλαὶ αὐτῶν πύργους ἐφ' ἑκάτερα πολὺ προέχοντας ἔφερον. ubi *promontoria* vertitur. ſed melius ap. Zonaram. L. XIII. p. 6. *Brachia.* Mich. Apoſtolius. Χηλή. *promontorium. eminentia. cervix. Ungula.* unde *hi aggeres* & χηλαὶ vocantur,

quia

quia χέοντα e continenti, ceu *ungulae* ex animalium artubus, praecipue *brachia* five *forcipes* ex cancris. tales *aggeres*, *moles* quodam curvamine productae in mare, five naturae five artis opera, in plerisque portubus maris mediterranei vifuntur, quemadmodum Meffanae, ut fabulantur ob immenfitatem Orionis opus, Liburni, Genuae.

P. 15. Vs. 21. φαιδρύνεσθαι] Hefiod. Ἔργοις vs. 753.

> Μηδὲ γυναικείῳ λουτρῷ χρόα φαιδρύνεσθαι.

Mofch. II. 31.

> Ἢ ὅτε φαιδρύνοιτο χρόα προχοῇσιν Ἀναύρου.

In Epigrammate edito a L. Holftenio ad Stephanum in Ἐρκύνιον.

> Οἷσι [λουτροῖς] γὰρ οὐδὲ πέριξ δρυτόμοι ἀπεφαιδρύναντο,
> Λουτρὰ καὶ ἠπείρων ἔσσεται ἀμφοτέρων.

> *Quibus enim neque vicini lignatores fe lavabant,*
> *Balnea etiam ambarum continentium [Afiae & Europae] erunt.*

fed quae nefcio quis in *Mifcell. Lipfienfibus Vol.* IV. p. 127. vertit. *Quibus enim ne circumjectae quidem filvae hilares fe praebuerunt, Hifce lavacra erunt utriusque continentis.* Condonemus illam notionem *hilares fe praebere* τῷ ἀποφαιδρύνασθαι adfixam. Sed miraberis unde δρυτόμοι *filvae* audiant; cum apud ipfum Homerum legamus Iliad. Λ. 86.

> Ἦμος δὲ δρυτόμος μὲν ἀνὴρ ὡπλίσσατο δόρπον.

& Sch. explicet ὑλοτόμος. ξυλοτόμος. *mercenarius qui in filvis ligna excidit & fecat.* Longa eft injuria. longae ambages. Nimirum *nomen* δρυτόμος [funt ipfius verba] *propter longam fyllabam* δρυὸς *in verfu noftro vix locum invenerit.*

At δρυὸς omnibus brevis eft, qui non ἀπὸ δρυὸς ἠδ' ἀπὸ πέτρης. fic in Nicandri verficulo ex *Georgicis* ap. Athenaeum L. II. C. XIX. p. 60.

> Ῥοιῆς τε πρίνου τε δρυός τ' ἄπο πήματα κεῖται.

fane ex Hefiodo *Oper. & dieb.* 436. producunt Profodiae.

> Δρυὸς ἔλυμα, πρίνου γύην, βόε δ' ἐνναετήρω.

fed hic verfus vix fanus videtur, quamvis & fic in codicibus duobus meis. vel aliter dimetiendus. nam male prima in πρίνου corripitur, ut ex

Nicandro patet & πρίνινος ap. ipſum Heſiodum vs. 428. Ariſtophanem aliosque. In ἔλυμα autem ſecunda producitur alias etiam ipſi Heſiodo.

Quin & ap. Q. Calabrum L. XIII. 56. legitur

Δρυτόμος, οἱ δ' ἄρα πάντες ὀρινομβῶοι περὶ θυμῷ.

ſed id per συναίρεσιν pro δρυοτόμος, cum Homerus & alii per apocopen vocem compoſuerint. Inde haec quantitatis varietas. Sed producta ſyllaba haec bis ter inveniatur: bis centies correpta occurrit.

Sed unde tamen δρυτόμοι *ſilvae?* pergit. *Et ſi maxime ſyſtolen hic valere credamus, dubitandum tamen ſupereſt, δρυτόμοι legere malis, an δρύτομοι. poſterius ego malim, ut intelligantur*, quercus in partes ſectae, *quibus hoſtiae & piacula quaevis concremantur.* Verum ubi δρυτόμοι vocabulum hac notione legatur, forte ignoraverit hic commentator ſolus. mox tamen aliquid reconditius promit. *Fortaſſe ſatius fuerit* τρίτομοι *reponere, ut diſciſſa ligna felicia intelligantur, quorum uſus fuit in ſacris. vid. Macrob. Saturn.* III. C. 20. ſed nihil quoque de his τριτόμοις ex Macrobio vel alio diſcere potui. nec tu noris, Lector. Vides tamen unde hae *ſilvae*, ſive *quercus in partes ſectae*, *ſive felicia ligna ſint*, enatae fuerint. Verum ad L. IV. VII. 76. 6. occaſio erit alia quaedam excutiendi eorum, ſi non taeduerit, quae in hoc epigrammate, *Ope divina & artis criticae ſubſidio fretus, debitae integritati reſtituit*, ut praefatur in limine incomporabilis hujus diatribae.

P. 15. Vs. 21. Ἀναπαύσασθαι κατὰ μικρὸν] Verſum *etiamſi paullum modo.* ſed κατὰ μικρὸν recte hic *Paullatim*, ut ſupra. nec opus refingere κἂν vel ἢ.

P. 15. Vs. 21. Ὅποι χρὴ τὸν ϛόλον ὁρμίσαι] Dictum ut ὁρμίσαι τὴν ναῦν. L. II. I. 23. 23. *Lucian. Ver. Hiſt.* II. 109. & paſſim. ipſa locutio ap. *Arrian. de Exp. Alex.* II. p. 109. ὡς μὴ ἐς τῶν λιμένων τινὰ ἐγκαθορμισθῆναι τῶν πολεμίων τὸν ϛόλον; idem ac ſi in activo dixiſſet ὡς μὴ οἱ πολέμιοι ἐγκαθορμίζωσι τὸν ϛόλον. ita περιορμίσαι τὸ ναυτικὸν. ap. Plut. Pompejo p. 507. ubi non opus παρορμίσαι. quod verbum recte Cl. J. Taylorus reſtituit Lyſiae p. 241. παρορμίσαντες δύο πλοῖα Μουνυχιάσιν. ubi vulgari vitio παρορμήσαντες. Eurip. Iphig. in Taur. 18. ἀφορμίσαι ναῦν χθονός. Anton. Liber. XXXVII. ἐπὰν ναῦς καθορμίζηται Ἑλληνική. ita malim. vulgo καθορμίσηται. Στόλος autem hic, ut alias, de *una nave.* Heliod. V. p. 251. πειρατικὸς ὁ ϛόλος.

Verum ſi ita interpretemur, ὅποι pro ὅπου poſitum fuerit. quo de uſu mox dicemus.

Hanc difficultatem effugerimus, ſi legamus, ὁρμῆσαι. non ab ὁρμεῖν. ut L. I. XIII. 18. 8. τὸ πλοῖον ὁρμεῖ. nam tum eadem remaneret difficultas in

in voce ὅποι. ſed ab ὁρμᾶν. haec vocabula autem identidem turbantur. ἐφώρμησαν pro ἐφώρμισαν in Cod. Reg. *Dionis in Bibl. Coiſlin.* p. 431. ap. *Heliod.* IX. 429. in Cod. προσορμηθέντες pro προσορμισθέντες, ut ap. *Demoſth. in Ariſtocr.* p. 752. B. male Εἰς Πέρινθον ὁρμησαμένων pro ὁρμισαμένων.

Quando autem ſic reponas, poſſis accipere ὅποι δεῖ ἡμᾶς ὁρμῆσαι τὸν στόλον. *quo conveniat, ut nos curſum, navigationem dirigamus.* ita ἐξορμᾶν ναῦν. *e ſtatione educere.* ap. Thucyd. VIII. 18. & ὁρμᾶν τὴν στρατείαν ap. Xenoph. K. Π. VIII. 233. A.

Vel potius ὅποι χρὴ τὸν στόλον ὁρμῆσαι. *quo conveniat, ut navigatio noſtra vel expeditio vel navis contendat.* ὁρμᾶν & ὁρμᾶσθαι ſic frequentiſſimum. *Strabo* II. 158. A. ὁρμῆσαι πρὸς τὸν αὐτὸν περίπλουν. II. 158. A. ita ἐξορμῆσαι. *Xenoph. K. A.* III. 294. E. μέλλοντα ὁρμᾶν τὴν ἄνω ὁδόν. & noſtra hac formula utitur *Herodot. V.* 34. οἱ γὰρ ὦν Νάξιοι οὐδὲν πάντως προσεδέκοντο ἐπὶ σφέας τὸν στόλον ὁρμήσεσθαι.

Verum enim vero ὅποι ὁρμίσαι recte ſe habet. ſic *Eurip. Troad.* 1155. ὡς . . . . οἰκάδ' ὁρμίσῃ πλάτην. ubi cum Suida & Heſychio πλάτην accipe πλοῖον. Demoſth. κατὰ φιλ. A. 53. A. ποῖ προσορμιούμεθα: quod idem ac ſi ſcripſiſſet ὅποι τὸν στόλον προσορμισόμεθα. ὅπου & ὅποι hic recte ſe habere poteſt: ſed minus bene diceretur ὅποι ἡ ναῦς ὁρμεῖ vel ὡρμισμένη ἐστι. uti ap. Eurip. Iphig. in Taur. 1327. non quadraret οἷ.

οὗ ναῦς Ὀρέστου κρύφιος ἦν ὡρμισμένη.

Temerarium autem mihi videtur uſum particularum harum ὅποι, ὅπου, ποῖ, ποῦ, οἷ, οὗ ex arbitrio ubique coarctare, cum nobis non plane pateat, quid uſus, quid licentia ſibi in his permiſerint. Modeſte *Hier. Commelinus ad Heliod.* VI. 276. ubi ὅπῃ [vulgo ὅπου] Taur. Pal. Vat. Xyl. habent, ait. *mirum quam in his inconſtantes MSti libri.* vid. & Cl. *Valkenar.* ad *Ammon.* p. 113 & 121. ap. *Soph. Oed.* Col. 23.

Ἔχεις διδάξαι δή μ' ὅποι καθέσταμεν.

ubi tamen Cod. Vat. ὅπου. *Philoct.* 496.

——— ——— ——— ὅποι
Ἥκιστα μέλλω τοὺς ξυνόντας ἀλγυνεῖν,

Eurip. Iphig. in Taur. 113. ὅποι κενόν. *in quo loco vacuitas.* 118.

Ὅποι χθονὸς κρύψαντε λησόμεσθα δέμας.

contra

Contra ap. *Lucian. in Afino.* 581. δάκτυλοι ᾤχοντο οὐκ οἶδ' ὅπη. 611. ὅπου ἀπάγοι. Nofter III. III. 48. 2. πῦ πλεῖτε. *Ad quem locum.* II. IV. 28. 20. ὅπου ἀπῆλθε. ita Latini *ubi* pro *quo*. vid. J. Pricaeum ad Appul. IX. 205. 570. *Ariftoph. Ranis.* 190. ποῦ σχήσειν δοκεῖς. *Kufter.* „ *MS. Vatic. U. rectius* ποῖ. *quo curfum dirigis.* Per me licet, quia ex Cod. fed non obfecutus fuerim ita *Richardo Dawefio* foloecifmos metuenti ad *Ariftophanis Aves*, quia vs. 9. legitur

> Ἀλλ' οὐδὲ ποῖ γῆς ἐσμὲν οἶδ' ἔγωγ' ἔτι.

ubi vult omnino ποῦ γῆς. & vs. 45.

> ὅπου καθιδρυθέντε διαγενοίμεθ' ἄν.

ubi nunc, ut credo, recte ὅποι. vid. ad L. III. VIII. 58. 23.

P. 15. Vs. 24. Πλῆθος γὰρ πλυσίων] Cod. recte δὲ. ut viderat Reiskius. *Demofth.* περὶ συμμορ. 136. E. Ἐν Ἀθήναις χρήματα ἔνεστιν, ὀλίγε δέω πρὸς ἁπάσας ἄλλας εἰπεῖν πόλεις.

P. 15. Vs. 26. Ἐν Ἀθήναις τὰς πόλεις ἐστὶν ἰδεῖν.] Alciph. II. III. p. 234. Ὅλην ἐν Ἀθήναις τὴν Ἑλλάδα, ὅλην τὴν Ιωνίαν, τὰς Κυκλάδας πάσας. ubi ap. *Bergl.* plura videantur. laudatum epigramma *ex Anthol.* III. XXV. 32. p. 273. Cod. quoque Θυκυδίδει τῷ ἱστορικῷ adfcribit, legitque

> Πατρὶς δ' Ἑλλάδος Ἑλλὰς, Ἀθῆναι. πλεῖστα δὲ Μούσαις
> Τέρψας, ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

Vulgo μύσαις. quod non rejecerim tamen. *Lucian. Scytha.* T. I. p. 865. in uno Solone, τὴν πόλιν Ἀθηνῶν, μᾶλλον δὲ τὴν Ἑλλάδα ὅλην καὶ τὰ Ἑλλήνων καλὰ ineffe dicit.

P. 16. Vs. I. Ἡ περιεργία] Haec Charitonis de Athenienfibus elogia non multum honeftiora noto D. Paulli de ipfis teftimonio in Actis C. XVII. 21. vid. IV. V. 72. 10.

P. 16. Vs. I. Μόνοι γὰρ ὑμεῖς] Primae voculae funt ambae increpantis. ap. Lucam in Euang. XXIV. 18. Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οὐκ ἔγνως;

P. 16. Vs. 3. Φιλόδικος] Vid. Thucyd. I. 17. & ibi Scholiaftes. Cl. Hemfterh. ad Ariftoph. Plut. 171. Vefp. 649. Xenoph. de R. P. Athen. p. 699. 4. videtur autem iniquior in Athenienfes Charito: magis tamen ex argumenti neceffitate, quia loquuntur hic Syracufani Athenienfibus infeftiores, quam forfan ex animi fententia.

P. 16.

P. 16. Vs. 3. Ἐν τῷ λιμένι μυρίοι συκοφάνται] Res veriſſima & decantatiſſima. mox male iterum Apogr. κακοήθως.

P. 16. Vs. 5. Ἄρχοντες] *Judices.* vid. Platon. VII. de L. L. 767. A. noſtrum III. IV. 49. 16. I. V. 8. 19. IV. 14. 70. 14.

P. 16. Vs. 6. Ὑμῖν] Cod. & Apogr. recte ἡμῖν.

P. 16. Vs. 7. Βασιλικός] iſtis temporibus unus ſere nobilis βασιλεὺς βασιλέων. igitur βασιλικὸς fere Περσικός.

P. 16. Vs. 7. Ἐκ τῆς μεγάλης Ἀσίας ἄνωθεν] Ex oppoſitione τῆς Ἀσίας τῆς κάτω, τῆς δυτικῆς. Compellatio *Aſiae Magnae* circa ſeculum quintum coepta quodammodo oſtendit auctoris aetatem. quamvis illud ἄνωθεν retuleris potius ad ἐπιῤῥέων. quae enim ex elevatis partibus fluunt, abundanter defluunt. & ſic iſta compellatio μεγάλη Ἀσία non opponeretur τῇ μικρᾷ dictae, ſed quia regiones Aſiae Orientalis re vera ſunt magnae & inmenſae: & divitiae inde omne genus devehebantur. ἐπιῤῥεῖν dici, quae magna copia & quaſi ſponte proveniunt, tralatitium.

P. 16. Vs. 8. Τίνας αὐτόθεν γνωρίμους] *Quosdam ex ipſa Ionia.* Theocr. Idyll. XXV. 171.

> Οὐκ οἶδ' ἀτρεκέως ἢ Ἄργεος ἐξ ἱεροῖο
> Αὐτόθεν, ἢ Τίρυνθα νέμων πόλιν, ἠὲ Μυκήνην.

Appul. VII. Met. 138. in re ſimili. *Nam & ipſe quosdam lenones pridem cognitos habeo.*

P. 16. Vs. 10. Ὀλκάδων] Quae nempe in Atticam frumentum advehebant: ſed obiter portionem aliquam vendere non detrectabant. erant ὁλκάδες partim σιταγωγοί. vid. Thucyd. VI. 30. illae autem erant in ancoris ad iſtam Χηλὴν, Athenas petiturae.

P. 16. Vs. 10. Ἐπισιτισμὸν] ab ἐπισιτίζω. repone ap. *Hermian in Irriſione Gentil.* C. XVIII. ſine dubitatione ἐπισιτισάμενος pro ἐπισιτιασάμενος.

P. 16. Vs. 10. Εὐθὺ Μιλήτου.] *Cl. Valken. ad Ammon.* II. 11. 90. hoc de vocis uſu plene.

P. 16. Vs. 11. Τεταῖοι] Commodum temporis ſpatium, quo Athenis Miletum navis, vento uſa ſecundo, perveniat. *Thucyd.* III. III. Geraeſto, Euboeae portu ἐν ὁλκάδι ſolvens, πλῷ χρησάμενος, τεταῖος ἐκ τῶν Ἀθηνῶν εἰς Μιτυλήνην, Lesbi urbem, pervehitur. Apud *Lycurg.* §. 17. *in Leocr.* quatuor diebus Athenis Rhodum adpellitur. Credo Noſtrum in his verſatum fuiſſe regionibus. & ſi quid minus geographicum occurrat, id tuto eſſe attribuendum librariorum inperitiae. uti L. VIII. V. 136. 1.

P. 16. Vs. 11. ὀγδοήκοντα σταδίους] Noſtro more computandi horae ſpatium.

P. 16. Vs. 12. Ευφυέςατον] Polyb. 1. 57. p. 77. Πολισμάτιον, ἀλίμβυον μβὐ, σάλως δὲ ἔχον ϰ̀ προβολὰς περικλειέσας ἐκ τῆς γῆς εὐφυεῖς. ubi in verſione indicium vocabuli εὐφυὴς nullum. quod incommodum ineſt verſionibus, quae a verbis recedunt liberius. εὐφυὴς enim quae non *arte*, ſed *natura*, φύσει, facta in commoditatem.

P. 16. Vs. 13. Κώπας ἐκφέρειν] *eximere & ſolvere e ſcalmis.* de aqua tollere & ad latera navis reponere. ἀναφέρειν dicuntur κώπας, ad κέλευσμα, quando navigaturi ſunt. *Longus* III. 87.

P. 16. Vs. 15. Φιλοκερδίας] vid. IV. V. 72. 9.

LIBRI PRIMI CAPUT DUODECIMUM.

P. 16. Vs. 16. Εἰς ἄςυ] Centies de quibusvis magnis urbibus, ut *Syracuſis, Roma.* Lucian. *de Merc. Cond.* 1. §. 24. p. 680. Καὶ ἐν τοσύτῳ πλήθει ἀςικῶν μόνος ξενίζων τῷ τρίβωνι, ϰ̀ πονήρως τὴν Ρωμαίων φωνὴν βαρβαρίζων. ſic enim duo fere non contemnendi codices. nec offendere non poteſt vulgata lectio πλήθει Ρωμαικῷ mox ſequente Ρωμαίων. quod & ipſum ſapit Gloſſam.

P. 16. Vs. 17. ἐβυλεύετο] Hoc longe efficacius & aptius hic quam ἐβύλετο.

P. 16. Vs. 17. Περιβόητον] ut *famoſus* plerumque in malam partem. ita περιβοήσεις. *diffamationes* ap. Artemid. II. C. 42. p. 134. ſed eodem capite male περιβοησίας. vocabulo περιβόησις caret Scotti Lexicon. mediae notionis ap. Menandrum in Plocio vs. 3. cui fragmento reſtituendo vix credo Veteres Gellii Editiones multum collaturas. interim primos malim verſus legi.

Ἐπ' ἀμφότερα νῦν ἡ 'πίκληρος ἡ καλὴ
Μέλλει καθευδήσειν, κατείργασαι μέγα
Καὶ περιβόητον ἔργον.

vid. Vann. Criticam p. 232. vox περιβόητος apud Diodorum & ejus aetatis ſcriptores paſſim in laude. ſed vid. *Animadv. in Ammon.* L. 1. C. XV.

P. 16. Vs. 18. Διὰ χειρὸς ἔσπευδε τὴν πρᾶσιν] *pecunia parata, nullo contractu emtionis venditionisque intercedente.* ita νόθοις διὰ χειρὸς χρήματα ἐδίδυν, qui-

quibus νόμῳ ex teſtamento, per ſcripturam, nihil adquirere licebat. vid. Ariſtoph. Sch. *Avibus* vs. 1655. ideo *ſtatim.* nos dicimus *uit de handt.*

Alioqui διὰ χειρὸς diverſam & multiplicem habet ſignificationem. ut διὰ χειρὸς ἔχειν χάρτην. vid. *Bergl. ad Alciphr.* 1. 2. p. 6. *Interpr. ad Lucian. Nigr.* T. 1. p. 40. *Sophocl.* Ant. 1270. *Ariſtoph.* Veſp. 595. *Lucian. de Merc. Cond.* I. 710. ita apud *Aeſchyl. Sept. Contra Theb.* 519. & 439. διὰ χερῶν. quamvis διὰ χερῶν ap. *Sophocl.* Antig. 928. ſignificet χειρί. *vi. manu. violenter.* rurſus alia ſignificatio διὰ χειρὸς ἔχειν πόλιν. *in poteſtate. Plutarch. Demetr.* p. 11. τὰς ἡνίας. *Numa.* p. 138. *J. Pollux* L. II. 153 & IV. 28. ſed alieniora haec.

P. 16. Vs. 18. Δυσδιάθετον] Vid. L. III. III. 46. 15.

P. 16. Vs. 21. Ου φέρειν ὑπέμεινε τὴν παρολκὴν] Sane alterutrum ſuffeciſſet verbum. non abit Demoſtheneum παθεῖν ὁτιοῦν ὑπομείναντας in ſecunda Philipp. p. 65. C.

P. 16. Vs. 22. Καθεύδειν μὲν οὐκ ἐδύνατο] Pone Comma ante primam vocem, & intellige quaſi παρενθετικῶς dictum: ne quid mutandum cenſeas.

P. 16. Vs. 22. Οἶδας] Per interrogationem lege. & mox in φοβοῦμαι nota perſonae mutationem, de qua egimus, C. VII. 10. 23.

P. 16. Vs. 26. Οὐδέπω] Non habet hic locum, licet Codex ſic videatur exhibere. Apographum οὐδέπου. quod vix probandum credo. οὐ δήπου malim. ut. VII. I. 113. 8. οὐ δήπου γὰρ ἡ αὐτὴ στρατεύεται. *Demoſth. de Coron.* 477. B. *Adv. Boeot.* 1004. 8. *Canterus in ſyntagm.* p. 33. in Ariſtide reponit οὐ δήπω pro οὐδήπου vel οὐ δήπου. neſcio an bene. ſane οὐ δή πω ſeparatim interjectisque vocabulis ap. Demoſthen. de Coron. 475. & alias. ſed aliud hoc, licet Cod. etiam in ſuperiore Demoſthenis loco οὐδήπω ſiſtat. Οὐδέ πω aliud ap. Plat. Sympos. 211. A. οὐδέπω neſcio an quid ſignificet praeter *nondum.* licet ap. Lucian. Philop. T. III. 585. aliter vertatur. οὐ δέ τι πω ap. Poëtam Iliad. B. 252. οὐδαμῶς. Schol. Ut ap. Heſych. οὐδέποτε. οὐδαμῶς. ſed & ibi & aliis in locis malim *nondum* verti.

P. 17. Vs. 5. Κεκλιμένας θύρας] κλίνειν τὴν θύραν. *claudere.* vid. doctiſſ. *J. Alberti ad Heſych.* in ἀγκλίνας & ἀνακλῖναι. παρακλίνειν τὴν πύλην *aliquantum aperire* ap. *Herodot.* III. 156. Sch. *Ariſtoph. Pace.* 981. aliud eſt illud *Sophocleum in Oed. Tyr.* 1285.

—— —— ἐκ δὲ πυθμένων
Ἔκλινε κοῖλα κλεῖθρα, κἀμπίπτει στέγῃ.

Heſych. κεκλιμένοι. περικεκλεισμένοι. περιεχόμενοι. videtur Gloſſa ſpectans ad Iliad. O. 740. κεκλιμένοι. παρακεκλιμένοι τῇ θαλάσσῃ. vid. Iliad. Χ. 3. ſed

tamen

tamen illud κεκλιμένοι, licet exponatur περικεκλεισμένοι, nihil commune habet cum nostro κεκλιμένας θύρας. sequens apud eundem κεκλειμένοι. προσανακείμενοι eodem spectat. ne ad κλίνεσθαι. *claudi* quis referat, quia ἐπικεῖσθαι & fores dicuntur. κλείνειν enim saepe pro κλίνειν scribitur. ut ap. Manethon. VI. 62.

Καὶ κέντρον Τιτῆνος ἀποκλεινέος τελέθοντος.

pro ἀποκλινέος. ubi vitiose praeterea κέντροιο Τιτῆνος est. utrum autem ἀπὸ τῦ κλίνειν an ἀπὸ τῦ κλείειν nuncupentur θύραι κλισιάδες vel κλεισιάδες alii inquirant. quamvis mihi prima derivatio & orthographia probaretur. ita enim ap. *Herodot*. L. IX. 9. ap. *Philon. Jud.* T. I. 520. *de Congr. Quaer. Erud. Gr.* αὔλειοι πρόκεινται κλισιάδων. & *de L. L. special.* T. II. p. 327. *Edit. Turneb.* p. 550. ita ap. *Polluc*. L. IV. §. 125. etiam in Codice meo: licet cum vulgatis L. IX. §. 50. κλησιάδες, ut & *Hesychius*, habeat. quamvis Cl. interpres cum aliis ad *Max. Tyr.* XXXVI. §. 2. in alia ire videatur. quo in loco κλεῖδας non sollicitarim. *Mich. Apostolius* κλεισιάς. *tentorium. regia domus.* ipse caveat de hac notione. Non in his solum hae voces sibi inimicae, sed & in nonnullis temporibus controversae creberrime. ap. Heliod. II. 115. Καὶ καθ' ἣν νύκτα συγκατεκλίθη τῷ γήμαντι in Cod. Taur. συγκατεκλείσθη. quod defendi posset ex *Theocriti Idyll.* XVIII. 5.

Ἀνίκα Τυνδάρεω κατεκλάξατο τὰν ἀγαπατὰν
Μναστήσας Ἑλέναν ὁ νεώτερος Ἀτρέος υἱός.

& *Idyll.* XV. 77.

—— ἔνδοι πᾶσαι. ὁ τὰν νυὸν εἶπ' ἀποκλάξας.

in quorum primo loco Cod. non unus κατεκλίνατο. multi κατελέξατο. vitiose & ex glossa. & in Heliodoro servanda vulgaris lectio. *Aeschin.* παραπρ. 267. A. παρακατακλίνειν γυναῖκα τινι. *Eurip. Alcest.* 1090.

Οὐκ ἔστιν ἥτις τῷδε συγκλιθήσεται.

& huc referri potest *Herodoti* L. VI. 129. κατάκλισις τῦ γάμυ. contrariae favet scripturae *Theodorus Prodromus* L. III. p. 105.

Ὁ τῆς Ῥοδάνθης καὶ Διοκλέος γάμος,
Ἔληξεν, εἰς Ἄβυδον ἐκλείσθη μέσην,
Θεῶν προνοίᾳ τῶν ἐκεῖ κεκλεισμένων.

P. 17. Vs. 6. ἐπισχεῖν] Erat somnium prohibitorium. Artemid. II. 2. τὸ δὲ μὴ δύνασθαι προϊέναι, τὰς ἐξόδυς τῆς οἰκίας. . . . μὴ εὑρίσκειν, ἐμπόδια τοῖς πράττειν τι βυλομένοις. Achill. Tat. V. 21. Ἐγὼ δὲ τὴν μὲν ἀναβολὴν ἠχθόμην. . . . ὡς δὴ πλησίον ἐγενόμην προσευξάμενος, ἐδόκυν ὁρᾶν κλεισθῆναι τὰς θύρας . . .

κατα-

καταλέγω δὲ τοῦτο τῇ Λευκίππῃ τὸ ἐνύπνιον, καὶ οὐκέτι ἐπεχείρουν βιάζεσθαι. sic *Prohibitoria signa* erant. Ammian. XXIII. 279.

P. 17. Vs. 8. Οἷα δὲ ἀλγῶν ἐπί τινος ἐργαστηρίου καθῆστο] Se contulit ad aliquam officinam, ut confabulando curas falleret. moris licet notissimi aliquot exempla sistere libet. *Artemid.* II. 64. Ποτὲ οὖν ἐν δυσθυμίᾳ ὢν καὶ φροντίδι . . . καὶ εἰσελθὼν ἐν ἐργαστηρίῳ τινί. ista ἐργαστήρια explebant vicem nostrorum θερμοπωλίων. *Plutarch. Nicia.* 221. ὥστε καὶ νέους ἐν παλαίστραις, καὶ γέροντας ἐν ἐργαστηρίοις καὶ ἡμικυκλίοις συγκαθεζομένους ὑπογράφειν τὸ σχῆμα τῆς Σικελίας. Lysias p. 413. ἕκαστος γὰρ ὑμῶν εἴθισται προσφοιτᾶν, ὁ μὲν πρὸς μυροπώλιον. ὁ δὲ πρὸς κουρεῖον. ὁ δὲ πρὸς σκυτοτομεῖον. ὁ δὲ ὅπῃ ἂν τύχῃ. καὶ πλεῖστοι μὲν ὡς ἐγγυτάτω τῆς ἀγορᾶς κατεσκευασμένους, ἐλάχιστοι δὲ ὡς οὐ πλεῖστον ἀπέχοντας αὐτῆς. ubi credo omnino nihil mutandum. Nulli ad omnino remotos ibant. *Athenaeus* XIII. 581. D. ἐν σκυτοτομείῳ τινὶ μετά τινων καθήμενος, *Xenoph. Memor.* IV. 791. E. Εὐθύδημον καθίζοντα εἰς ἡνιοποιεῖόν τι τῶν ἐγγὺς τῆς ἀγορᾶς. *Theophr. Char.* VIII. ποίᾳ γὰρ οὐ στοᾷ, ποίῳ δὲ ἐργαστηρίῳ, ποίῳ δὲ μέρει τῆς ἀγορᾶς οὐ διημερεύουσι. vide magnum interpretem ad ejusdem *Charact.* XV. *J. Perizon. ad Aelian.* V. H. III. VII. *Mos. Solanum* ad Luciani; *Quom. Hist. Scr.* T. II. p. 32. Apogr. male ταραχώδη.

P. 17. Vs. 9. Ἡλικίᾳ καθεστώς] Media aetate inter juventutem & senectutem. *Ammon.* in Γέρων, vocat ἄνδρα μέσον. *Eranius Philo* eundem definit τεσσαρακοντα... — τριακονταέτη. quem subsequitur πρεσβεβηκώς vel προεληλυθώς. vid. doctiss. Viros *J. Markland. ad Lysiae Orat.* XXIII. p. 412. *& P. Wesseling. ad Diodor.* XIX. 341.

Herodot. VII. C. 205. ἐπιλεξάμενος ἄνδρας τε τοὺς κατεστεῶτας καὶ τοῖσι ἐτύγχανον παῖδες ἐόντες. *Cebes* p. 37. *Edit. Gronov.* celebrat γυναῖκα καθεστηκυῖαν τὸ πρόσωπον, μέσην καὶ κεκριμένην ἤδη τῇ ἡλικίᾳ *Plato* VII. de L. L. 802. D. ἡλικίᾳ ἑστηκυῖα καὶ ἔμφρονος. in his omnibus *stans aetas*, ea dicitur, *quae neque crescit*, *neque decrescit*, *media*. licet re vera talis *aetas* non detur, quia nihil suo statu manet, sed vel augetur vel imminuitur. sed, ut *solstitium perfectum* in natura non datur, tamen dies aliquot sol stare videtur, prae non perceptibili dierum incremento vel decremento, sic *aetas stans* illa dicitur, quae non prodit ullius momenti augmenta vel imminutiones facultatum animi corporisque. Ita τὸ πρόσωπον καθεστηκυῖα. Κεκριμένη autem ἡλικία in Cebetis loco, aetas ea est, *quam talem futuram confidere possumus*, *qualem cognitam habemus*, tam quod ad animi facultates, quam quod ad vires corporis. *certam* bene interpretati sunt, quamtum permittit Lingua Latina.

P. 17. Vs. 9. Μελαγχολικὸν] Hujus verbi aliquot exempla protulit D. Scottus, Jureconsultus φιλελληνέστατος.

P. 17. Vs. 10. περίεργον] I. III. 5. 9. VIII. VI. 139. II. Achill. Tat. VII. 415.

P. 17. Vs. 11. ξένος εἶναι μοι δοκεῖς] Est illud *Lucae in Euang.* XXIV. 18. σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ. *Hesych.* ξένοι. παρεπίδημοι. *Appul.* II. 35. 5. *satis peregrinus es, medioque ignoras Thessaliae te consistere.* ut recte J. Pricaeus. vulgo *meritoque*. quod tamen & Cod. meus agnoscit.

P. 17. Vs. 11. πλούτῳ καὶ γένει καὶ παιδείᾳ τῶν ἄλλων Ἰώνων ὑπερέχοντα] L. VIII. VII. 142. 4. Καὶ πλούτῳ καὶ γένει καὶ δόξῃ πάντων Ἰώνων ὑπερέχοντος. *Achill. Tat.* V. 387. φύσει πρῶτος ἁπάντων τῶν Ἰώνων, πλοῦτος μείζων τοῦ γένους, ὑπὲρ τὸν πλοῦτον ἡ χρηστότης. *Demosthen.* παραπρ. 340. B. καὶ πλούτῳ καὶ φύσει καὶ δόξῃ πρῶτος. *Diodor.* L. XIII. C. 37. dixit de Alcibiade. ἦν γὰρ καὶ λόγῳ δυνατώτατος, καὶ τόλμῃ πολὺ προέχων τῶν πολιτῶν, ἐν δ' εὐγενείᾳ καὶ πλούτῳ πρῶτος Ἀθηναίων. ubi non male forte illud ἐν δὲ per se accipias, idemque significare reputes, quod ἔτι δὲ. πρὸς δὲ. & ἐν δὲ non ita infrequens prosa vorsaque locutione usis. *Herodot.* II. 79. Ἐν δὲ δὴ καὶ τὸν Λίνον ὁκόθεν ἔλαβον τοὔνομα. *Hesiod.* ἔργοις. 280.

Ὃς δέ κε μαρτυρίῃσιν ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσας
Ψεύσεται, ἐν δὲ δίκην βλάψας, νήκεστον ἀάσθη.

ubi frustra Guietus ἠδὲ. certe & contra duos meos libros. vid. *Hesiodi fragmenta* vs. 11. *Sophocl. Trach.* 210-

Ἀναλόλυξον δόμοις
Ἐφεστίοις ἀλαλαγαῖς
Ὁ μελλόνυμφος. ἐν δὲ
Κοινὸς ἀρσένων ἴτω κλαγγά.

Nicander Alex. 428.

Ἐν δέ τε νάπειαν, ῥάφανον θ' ἅλις, ἐν δέ τε λεπτὰς
Ἄμμιγα κρομμύων γαθυλλίδας.

Et sic legendum ap. Oppian. IV. Halieut. 495. ex Cod. vetusto

——— Καὶ ἄγγεα πάντ' ἀφύῃσιν
Ἐν δ' ἀκάτους ἔπλησαν. vulgo ἠδ'.

Anthol. III. X. 5. 224.

Ἠῷον δ' ὀλολυγμὸν ἀνέκραγον. ἐν δ' ὑμέναιος
Σιγαθεὶς γοερὸν φθέγμα μεθαρμόσατο.

ubi scriba Cod. Palat. Criticorum hodiernorum ad exemplum plurimorum id non intelligens, dedit suum phantasma ἐκ δ' ὑμφυάν.

P. 17. Vs. 14. γυνὴ] ἡ γυνὴ recte Cod.

P. 17. Vs. 15. φιλογύναιος] *Thom. Mag.* φιλογύνης Ἀττικοί. ὁ φιλογύναιος. *Moeris Atticista* eadem. Ex ipsorum placitis Noster loquitur L. II. I. 23. 8. Alia forma Aristaen. I. XII. φιλογύναικες ἐρωτικοί. Alciphr. I. XXXIV. 142. Μισογύναιος. in Hesychio legitur Μισογύνης. μισογύναιος.

P. 17. Vs. 16. Τίνα χώραν ἔχεις] *Munus.* ita *locus* ap. Latinos. vid. *Is. Casaub. ad Suet. Aug.* LIV. *Polyb.* I. 43. μεγίστας χώρας ἔχειν ἐν τοῖς μισθοφόροις. *Max. Tyr.* XI. §. 3. p. II. αἰτεῖν χώραν ὁπλίτου. ap Heliod. VIII. p. 377. legitur. Πάντως δὲ παραδὸς, ἢ αὐτὸς ἴσθι δέσμιος ἀχθῆναι προσελαυνόμενος, τῆς δορᾶς ἀφαιρεσόμενος. ubi vertitur *officio tuo privandus.* legerunt igitur χώρας. At longe aliud hic dicitur. Nempe vertendum, *pellis, cutis tibi detrahetur. vivus excoriaberis.* notae crudelitatis inter Persas supplicium. Quo de satis Barn. Brissonius de R. P. I. §. CXXXIII. & II. §. CCXVII. Ctesias. p. 636. 652. 58. Edit. Gron. Diod. XV. 10. cum nota Cl. Wesselingii. Ammian. Marcell. XXIII. 6. 290. G. Cuperus ad Lactant. de Mortib. Persecut. C. V. p. 138.

Praeterea ex Cod. Taur. in Heliodoro lege ἀφαιρεθησόμενος. quemadmodum J. Gronovius optime restituit ex Cod. Mediceo in Herodoti L. V. 35. ἀπαιρεθήσεσθαι pro ἀπαιρέεσθαι. plura hujus farinae sistentur vitia ad L. VI. VIII. III. 14. In Heliod. L. VII. p. 334. etiam controversia movetur voci χώρα. ubi enim nunc editur. ἐν πατρὸς ὑμῖν χώρᾳ γεγονώς. nihilo deterius in Cod. Taur. exstat ἐν μοίρᾳ. *Dionys. Halicarn.* IX. *Ant.* C. 39. p. 571. ἐν ἀνδραπόδου μοίρᾳ τὸν ἐλεύθερον καὶ πολίτην ἔθεντο. *Theocr. Idyll.* XIV. 3.

Δύστανοι Μεγαρῆες, ἀτιμοτάτῃ ἐνὶ μοίρᾳ.

P. 17. Vs. 17. Διοικητής εἰμι τῶν ὅλων] L. IV. V. 71. 19. ὃν καὶ διοικητὴν εἶχεν ἐν Καρίᾳ τῆς ὅλης οὐσίας. Herodoto L. I. 108. Harpagus celebratur Astyagis πάντων ἐπίτροπος τῶν ἑαυτοῦ. de Habrocoma vero ap. Xenoph. Ephes. II. 32. ex persona Absyrti. ἀλλὰ νῦν μὲν σε ἐλεύθερον ἀντὶ δούλου ποιήσω. δίδωμι δέ σοι τῆς οἰκίας ἄρχειν τῆς ἐμῆς, καὶ γυναῖκα ἄξομαι τῶν πολιτῶν τινὸς θυγατέρα. cui tribuitur mox ἐπιμέλεια τῶν Ἀψύρτου χρημάτων. Achilli Tatio V. 319. 321. Οἰκονόμος vocatur οἰκέτης & ei διοίκησις tribuitur. vid. Lucae Euang. C. XVI. Appul. VIII. 168. *servus, cui cunctam familiae tutelam dominus permiserat.*

Quae ex infinitis sisto, ut pateat voces διοικητής. ἐπίτροπος. ἐπιμελητής. οἰκονόμος in familiis privatis confundi saepe, & omnes hos esse servilis conditionis homines. Quod de *Dispensatoribus*, οἰκονόμοις, recte adseveravit Raphael Fabrettus ad Inscript. Cl. IV. p. 294.

Quam ejus sententiam convellere conatur non uno loco Cl. Muratorius

torius in Thesauro suo, haud firmis semper exemplorum testimoniis. Quamvis, quin etiam libertinae conditionis homines hanc curam, & post manumissionem, continuarint aliquando, nihil vetare videatur.

Certe multi διοικηταὶ talis conditionis fuerunt. sic ἐπίτροποι Καίσαρος, qui διοικηταὶ Καίσαρος Straboni L. XVII. p. 1197. C. audiunt, partim fuerunt libertini, partim equites Romani. quem locum animadvertit H. Valesius in Emendationibus. L. II. C. XX. quas praeter alia egregia eruditionis monumenta debet literatus orbis Cl. Petro Burmanno Juniori. qui Valesianis ibi plurima optimae frugis subnexuit. Quaedam de διοικηταῖς habet Cl. Tib. Hemsterhusius ad Aristophanis Plutum vs. 908. ubi distinguit merito inter διοικητὴν & ἐπιμελητὴν, quando propriis est vocabulis locus. ita διοικητὴς & οἰκονόμος etiam inter privatos differunt. latius patet ampliorique prior ista administratione procuratio. ita διοικητὴς Ἀσωνᾶς dicitur κελεύειν οἰκονόμῳ Φωκᾷ. ap. Nostrum L. II. I. 22. I.

Verum liber de his conscribendus esset, si quis singulas has personas in singulis officiis distinguere vellet & enarrare. quaedam dicenda erunt L. II. I. 23. 23.

P. 17. 17. Τρέφω δὲ αὐτῷ καὶ τὴν θυγατέρα] Viri puellis praepositi, loco paedagogorum, passim occurrunt. Eurip. Electra 489. Senex

Ποῦ ποῦ νεᾶνις πότνι' ἐμὴ, δεσποινά τε,
Ἀγαμέμνονος παῖς, ἥν ποτ' ἐξέθρεψ' ἐγώ;

Non raro in Inscriptionibus talium exstat memoria. ap. Gruterum p. DCLIII. 2.

PUDENS. M. LEPIDI. L. GRAMMATICUS.

procurator. eram. lepidae. mores. que. regebam
dum. vixi. mansit. caesaris. illa. nurus
attejus. philologus. discipulus

In Columbario Liviano ap. Fr. Bianchinium, quem frequenter & lubenter olim Romae coluimus, p. LXV. & doctiss. Ant. Fr. Gorium, p. XCIX. [ubi plura huc facientia]

HYMNUS · A . .
PAEDAGOGUS AN . . .
IULIAE GERMANICI
FILIAE

Cl.

Cl. vero Muratorius, ex eodem Blanchinio repetens, ita mutilam & interpolatam edidit.

hymnus
paedagogus
juliae germanici
filiae ann

nec dubitavit subnotare. *Nihil fortasse in Elogio isto desideratur, nisi quot annis Hymnus vixerit.* immo procul dubio desideratur alterum integrum Elogium alius Liberti Libertaeve, ut in quam plurimis hoc genus titulis. nulla quoque auctoritate vides literas in primi & secundi versus calce omissas, & majore temeritate ultimo versui literas *ann* adjectas. & tales passim grassationes in toto immenso isto corpore animadvertere licet; quin in singulis tales suspectare cogeris, nisi falli velis. atque utinam saepe non omnis occasio certiora & sinceriora indagandi praecisa foret. Nam qua via hoc faciemus in monumentis quae primus & solus vir πολυγραφώτατος edidit! in quorum his quam illis majorem adcurationem fidemque fuisse adhibitam profecto temere poneremus. Addo hunc titulum fuisse postea editum splendidissime ab artificiosissimo Gezzio, atque ibi haberi tantum

HYMN
PAEDAG
JULIAE GER
FIL

nempe intra triennium, quo hae editiones distant, lapis hic nova damna sentire potuit.

P. 17. Vs. 18. Μητρὸς ἀθλίας] Saepe de *mortuis*. Ex vulgi opinione. II. IV. 28. 7. III. IV. 49. 9. & ita Callirrhoe hujus libri C. IX. 12. 24. se ἀθλίαν quasi nihil a mortua distantem vocavit. Sed mortem, saltem sapienti, miseram esse negabant multi philosophorum.

P. 17. Vs. 18. πρὸ ὥρας ὀρφανόν] Illud πρὸ ὥρας ad filiam, non ad matrem referas: quamvis ille usus τοῦ ἄθλιος alteram interpretationem non repudiaret. & πρὸ ὥρας proprie de iis, qui in juventute moriuntur. Ammon. p. 120. πρὸ μοίρας . . . ὁ βιαίως ἀποθανών. πρὸ ὥρας, ὁ ἐν νεότητι. ap. *Suidan.* πρόωρος. πρὸ τῆς ὥρας. *Hesych.* πρόωρον. πρὸ καιροῦ. ita accipe apud Nostrum. Ap. *Ulpianum* ad Demosth. περὶ παραπρ. 319. E. προώλης exponitur. ὁ πρὸς εἱμαρμένης τελευτῶν. legendum πρό. nescio an Wolfius vitium sustulerit. *Theod. Prod.* VI. 237. conjungit ἄωρος & πρὸ τῆς εἱμαρμένης. μοῖρα πρόωρος in Epigrammate *Crinagorae* L. III. Anthol. XII. 51. 233. quod adponam emendatius.

Ὑμνίδα τὴν Εὐάνδρου ἐράσμιον, αἰὲν ἄθυρμα
Οἰκογενὲς, κούρην αἱμύλον ἐνναέτιν,
Ἥρπασας. ὦ ἄλιστ᾽ Ἀΐδη, τί πρόωρον ἐφίεις
Μοῖραν τῇ πάντως σεῖο ποτ᾽ ἐσσομένῃ.

tertio versu ex Cod. Palatino ἄλιστε repoſui pro ἄληστε. ἄλιστος. ut τέλιστος. Sed non in quarto ex eodem οἰναέτιν pro ἐνναέτιν. licet aliquis poſſet ſuſpicari ab οἰνός. *unus. ſolus.* μόνος. Crinagorae κατὰ γλῶσσαν [Ἰώνων] potuiſſe placere οἰναέτιν κούρην. *unius anni puellam.* vid. *Heſych.* in οἰνίζειν. μονάζειν. κατὰ γλῶσσαν. & *Criticam Vannum* C. VII. p. 137. nec prohiberet, quod epigramma Capiti de γυναιξὶν inſeritur: nam in Codice antiquo minime hoc loco poſitum. & ita ad βρέφη poſſet ſpectare. omnia iſte Monachus conturbavit. ſed αἱμύλον vehementer obſtat.

P. 17. Vs. 18. Θήρων; τίς καλῇ, Λεωνᾶς. εὐκαίρως, φησὶν, ὦ Λεωνᾶ.] Illud Θήρων a ſcriba additum videtur, ad diſtinguendas loquentium vices. ſed quod auctores alii, nec Charito ſolent facere in ſimilibus dialogis. vel forte excidit aliquid. τίς καλῇ; [ſint Leonae verba] Θήρων. [reſpondet Thero.] Τίς καλῇ, [καὶ σὺ;] ſint verba Theronis] Λεωνᾶς. [reſpondet Leonas.] ut deinde Thero ſermonem reſumens, ſubjungat: εὐκαίρως Λεωνᾶ. & in vicem ſciſcitati ambo fuerint nomen.

P. 17. Vs. 19. Λεωνᾶς] Nomen hoc aliis etiam non infrequens. Leonae meminit τοῦ Σύρου. *Artemid.* IV. 84. quem non omiſit diligentia *J. Alb. Fabricii ad Marinum de Vita Procli.* C. VIII. p. 16. ubi memoratur Λεωνᾶς σοφιστὴς Ἴσαυρος τὸ γένος. quibus addatur *Leonas* Quaeſtor Sacri Palatii, ad quem exſtat *Epiſtola Libanii* MCCXXIX. ad quam conſulatur amiciſſimus olim nobis *J. Chriſtophorus Wolfius*, cui literae omne genus plurimum debent. vid. etiam *H. Valeſius L.* XX. *Ammian.* C. IX. p. 196. Videtur nomen contractum inſtar vocabulorum Θωμᾶς. Λυκᾶς. pro Λεωνίδας. vel λεόντιος. niſi ſcurrile nomen putemus, huic ſervo διοικητῇ inditum, uti in ſequentibus occurrit οἰκονόμος nomine Φωκᾶς. obſervavit dudum H. Valeſius ad laudati Hiſtorici L. XIX. C. XII. p. 178. *hujusmodi ſcurrilia cognomenta* [addamus ſervilia nomina] *fere per ᾶς efferri. ut Pittacas. Mattiocopas. Chytras. Phacas. Saccas. Trachelas. Phagas.* Inde poſterioribus temporibus hae terminationes frequentatiſſimae. ut *Suidas. Malalas.* vid. magni *R. Bentleji.* Epiſtolam ad J. Millium, ubi etiam *Leonas* aliquot recenſitos inventurus es p. 83. ſi autem etiam huic homini non ſine conſilio hoc nomen inditum velimus ex more Charitonis, dictus ſic hic dioecetes Leonas eſto, quia inter ceteros οἰκέτας λέων ὡς ἄγρια οἶδεν. & ſic Jeſus Sirachides C. IV. 30. de duro domino. Μὴ ἴσθι ὡς λέων ἐν τῷ οἴκῳ σου. καὶ φαντασιοκοπῶν ἐν τοῖς οἰκέταις σου. profecto hoc nomen Perſas adver-

vertit, qui Leonem nomine e classiariis ideo occiderunt, ut narrat Herodot. VII. 180. quia τῷ δὴ σφαγιασθέντι τούτῳ τοὔνομα ἦν Λέων. τάχα δ᾽ ἂν τὶ καὶ τοῦ ὀνόματος ἀπαύροιτο.

P. 17. Vs. 19. Συνέβαλον] Recte. nihil opus συνέβαλες.

P. 17. Vs 20. Συβαρῖτις] Rursus aptum locum, deliciis & divitiis affluentem, eligit, unde hanc Ἅβραν potentis feminae excitaret. sed sibi in temporibus non cavit: nam jam aliquot annis ante haec Hermocratis tempora Sybaris non tantum ab opulentiae fastigio deciderat, sed jam penitus deleta fuerat. At quis talia in fabularum hoc genus scriptoribus reprehendat!

P. 17 Vs. 21. διὰ ζηλοτυπίαν ἐπώλησε] vid. Xenoph. Ephes. II. p. 34. ubi superiore pagina Eruditi exputent, quid significet Codicis lectio, πασῶν, ἔφη, δυστυχεστάτη γυναικῶν ἐγὼ τὴν ζήλην περιάξομαι δι᾽ ἣν τὰ μὲν [sic Cod] πρῶτα ἐν Φοινίκῃ ἀφῃρέθην ἐρωμένου. nam pro τὴν δειλὴν ibi legitur τὴν ζήλην. sed ζήλη est nihili vox. an δυστυχεστάτη. . . τὸν ζῆλον. περιάξομαι. ap. Maneth. v. 67. lege Ζῆλον, δυσγαμίην. forte typis modo tribuendum.

P. 17. Vs. 22. Σοὶ οὖν] Tota periodus sic legatur. Σοὶ οὖν φυλάσσέσθω τὸ κέρδος, εἴτε σεαυτῷ θέλεις τροφὸν καταχεῖν τοῦ παιδίου. πεπαίδευται γὰρ ἱκανῶς. εἴτε καὶ [hoc addit Cod.] ἄξιον ὑπολαμβάνοις χαρίσασθαι τῷ δεσπότῃ.

Libet male habitum de τροφοῖς locum Manethonis juvare; in L. IV. 371. legitur de Martis stella.

πρὸς ἔκθεσιν ἢ ἀτίθηνον
Θηλυτόκων βρεφέωντε καὶ ἀῤῥεγόνων βιὸν ἕλκει.
Οὐ μὴν ἐς θάνατόν γε πορεύσεται ἔκθεσις ἥδε.
Ἀρνυμβόαις δὲ γυναιξὶ, τροφοῖς ὑποβάλλετ᾽ ὀθνείαις.

ubi hae feminae ἀρνύμβυαι accipiuntur, quasi ἀρνυμβόαις scriptum esset: *negantibus*. immo τροφοὶ hae per adpositionem vocantur γυναῖκες ἀρνύμεναι nempe μισθὸν. μισθαρνοῦσαι. *quae mercede aliarum liberos educant*: cum matres nutrire vel nolint vel nequeant.

Inde & illud ἀτίθηνος rursus male intellectum & *immitis* redditur, quasi a τιθασὸς, *mansuetus*. cum a τιθηνεῖν *nutrire* descendat, & ἀτίθηνοι dicantur hic pueri, quos ipsa mater non lactat. mox fere idem dicit

Ζήσεται ἀλλοτρίων γονέων, οὐχ ὧνπερ ἔβλαστεν,
Χρήμασι καὶ στοργαῖς καὶ παιδοσύνῃσιν ὀθνείων.

ubi nihili vocabulum χρηματίαι obtinet. nisi χρηματίαι a χρῆμα dicantur, ut στιγματίαι a στίγμα. non puto. pro versione autem *Idque ex amore per pecunias orto ac adoptationibus extraneorum*, repone *Opibus & pietate &*

nutricatione extraneorum. παιδοσύνη est παιδεία, παιδοτροφία. non εἰσποίησις παίδων.

P. 17. Vs. 22. Ἔιτε θέλεις. . . εἴτε ὑπολαμβάνοις.] Non quidem admodum peccaris, si rescribas θέλοις. sed non opus. noster L. v. vii. 91. 8. πότερον ἀφίσαται, ἢ ἐμμένοι. Plato Phaedro p. 275. C. γέμοι . . . ἀγνοεῖ. vid. ibi Steph. Xen. H. H. iii. 506. D. Λογιζόμενος ὡς Λύσανδρος τετελευτηκὼς εἴη, καὶ τὸ μετ' αὐτοῦ στράτευμα ἡττημένον ἀποκεχωρήκοι, καὶ Κορίνθιοι μὲν παντάπασιν οὐκ ἠκολούθουν αὐτοῖς, οἱ δὲ παρόντες οὐ προθύμως στρατεύοιντο. Apud Sponium in Miscell. Erud. Ant. p. 343. Ἵν' οὖν καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἀπαράκλητον ἑαυτὸν παρεσκεύασο, καὶ ἡ σύνοδος φαίνηται φροντίζουσα διακειμένων ἀνδρῶν εἰς ἑαυτὴν εὐνοϊκῶς. uti ibi legendum. ita nihil opus mutari ap. Lucian. Tom. ii. p. 568 & 917. Theognis vs. 925.

Εἰ μὲν γὰρ πλουτεῖς, πολλοὶ φίλοι· εἰ δὲ πένηαι
Παῦροι. οὐκ ἔθ' ὁμῶς αὐτὸς ἀνὴρ ἀγαθός.

videatur G. J. Vossii Aristarchus L. vii. C. lxviii. Et saepe aliqua ratio fuit auctoribus modos variandi, sed quae potius sentitur quam verbis explicatur.

P. 17. Vs. 23. Πεπαίδευται ἱκανῶς] Servos, & ancillas non modo artibus ingenuis tinctos, sed penitus inbutos saepe sibi curasse priscos Graecos & Romanos, affatim exemplorum probant.

P. 17. Vs. 24. Ἔιτε καὶ ἄξιον ὑπολαμβάνοις χαρίσασθαι τῷ δεσπότῃ] *sive etiam justum, dignum putes gratificari bero.* malim εἴτε καὶ ἀξίαν ὑπολαμβάνοις. . . *sive etiam dignam censeas, quae gratificetur bero.* & τὸ χαρίσασθαι tum sensu acceperim, quo femina viro dicitur gratificari. v. Demosth. Sch. περὶ τῶν ἐν Χερρον. p. 180. A. nec hoc consilium alienum a persona piratae. vid. L. ii. i. 23. 10. & sequentia huc ducunt. nam dicit magis e re alumnae, filiae Dionysii, esse, ut pater habeat ancillam in istos usus, quam si novercam ducat Veneris caussa.

Si tamen τὸ χαρίσασθαι referas ad Leonam, & *dono offerre* vertendum censeas, idem tamen sensus enascetur. i. xii. 18. 3.

P. 17. Vs. 25. Λυσιτελεῖ δὲ σοὶ μᾶλλον ἀργυρώνητον ἔχειν αὐτὸν, ἵνα μὴ τῇ τροφίμῃ σου μητρυιὰν ἐπαγάγηται.] Ita *J. Capitolinus* de M. Antonino C. xxix. *Sed ille concubinam sibi adscivit procuratoris uxoris filiam, ne tot liberis superduceret novercam.* videatur ubi J. Casaubonus. ubi & de voce in hac re propria ἐπάγεσθαι tractatur. αὐτὸν, id est, τὸν δεσπότην.

Et res usitatissima, ut patris concubina simul ab educatione liberorum foret matre orbatorum. Menander in Pseudohercule ap. Suidan in Ἅβρα.

Μήτηρ

Μήτηρ κέθνηκε ταῖν ἀδελφαῖν δυοῖν
Ταύταιν. τρέφει δὲ παλλάκη τὶς τοῦ πατρὸς
Ἀυτὰς, ἄβρα τῆς μητρὸς ἀυτῶν γνωστὴν.

Dicit autem λυσιτελεῖ σοι. *tibi proficuum erit.* fidelis enim altor utilitatem alumnae a ſuo commodo non ſegregatam habet.

Utitur autem hic & alias ἡ ἀργυρώνητος. L. VIII. VII. 6. ἡ ἀργυρωνήτη. illud probum magis. en autem verſionem interpretis hujus loci : ſi forte magis alicui arriſerit. *ſive illa cenſes hero gratificari. te vero illam habere pretio redemtam magis, quam herum, expedit, ne forte alumnae tuae novercam ſuperinducat.*

P. 18. Vs. 1. Θεός σε κατέπεμψε] *De coelo miſit. Artemid.* I. 7. p. 14. ἀλλὰ θεόπεμπτα, ὡς ἤδη καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ τὰ ἀπροσδόκητα καλοῦσι. quem locum cum aliis J. Pricaeus commode contulit ad *Appul.* L. IX. 178. p. 482. *Ammian. Marcell.* XXII. III. 229. *effundebatur aetas omnis & ſexus, tamquam demiſſum aliquem viſura de coelo.* Lucian. III. Dial. Meretr. T. III. p. 285. εἰ μὴ τοῦτον ἡμῖν ἡ Ἀφροδίτη ἔπεμψε.

P. 18. Vs. 1. ἃ γὰρ ὠνειροπόλουν, ὕπαρ μοι δεικνύεις] vid. ad L. II. I. 23. I.

P. 18. Vs. 2. Καὶ φίλος ἤδη γνοὺς καὶ ξεῖνος] Summae benevolentiae. Virgilius II. Æn. 148.

Quisquis es, amiſſos hinc jam obliviſcere Grajos,
Noſter eris.

utrum vero ξεῖνος ſtudio ſcripſerit auctor, necne, ambigo. certe Εὔξεινος in vulgari uſu. ap. *Max. Tyr.* XX. 2. habes ἄξεινος. at *diſſert.* XXXII. I. ἄξεινος. *Ariſtoph. Avib.* 409. ſine neceſſitate.

Ξείνω, σοφῆς ἀφ' Ἑλλάδος.

ξεῖνοι. οἱ ἀπὸ ξένης φίλοι. *Gloſſae Bibl. Coſlinianae* p. 474. at *Heſych.* in eadem voce ξένοι. ap. Tragicos ſaepe ξεῖνε occurrit, etiam non cogente metro, quos tamen ſcimus extra choros rarius ad Dialectos delabi. *Sophocl. Oed. Col.* 31. ὦ ξεῖνε. 50. 583. ubi tamen Cod. Vat. ξένον. an credemus Leonam, Mileſium, Ionice loqui, quemadmodum apud *Aelianum Var. Hiſt.* XXI. ὦ ξεῖνε Θηβαῖε, dicit Tithrauſtes, cenſente Tanaquillo Fabro? aliquando dialecti peregrinae quaedam ſparſa inveniuntur apud ipſos Atticos. ἦα pro ἦν habes ap. Platon. Theaet. 80. C. ἐσσὶ pro εἶ ap. Max. Tyr. XXXVIII. I. Xenophonti non raro κεῖνος pro ἐκεῖνος dicitur. αἰεὶ ipſis Platoni, Thucydidi, Iſocrati, Lucian. II. 925. non infrequens.

LIBRI PRIMI CAPUT DECIMUM TERTIUM.

P. 18. Vs. 6. Εἰς ὑποδοχὴν τῶν Περσῶν βασιλέως] L. VIII. 1. 128. 21. Καθ' ἑκάστην γὰρ πόλιν οἶκος ἐξαίρετος ἀποδέδεικται τῷ μεγάλῳ βασιλεῖ. Quae palatia simul Satrapis inserviebant. talia Pharnabazis βασίλεια *Xenophonti* memorata L. IV. H. H. 509. Absente nimirum ipso Persarum rege. Heliod. VII. 308. Καὶ ἐπὶ τὰ βασίλεια πάντες ὥρμησαν, ταῦτα ἐχόντων εἰς οἴκησιν τῶν σατραπῶν, βασιλέως μὴ παρόντος. In ipsa Babylone autem singuli Satrapae habebant suos σαθμούς. L. V. 11. 80. 13. Μιθριδάτης ἐκείνην μὲν τὴν ἡμέραν ἡσύχασε παρ' ἑαυτῷ. πάντες γὰρ σατράπαι σαθμοὺς ἔχουσιν ἀποδεδειγμένους.

P. 18. Vs. 7. ἐκέλευσε περιμένειν αὐτὸν περὶ τὴν θεράπειαν τοῦ δεσπότου πρῶτον] Interpres dederat. *Leonas primum exspectare se & spectare ad heri ministerium jubet.* inde recessimus, ut vides. cogitaveramus deinde utrum jungenda essent πρῶτος περὶ τὴν θεράπειαν τοῦ δεσπότου. *primus a cura domini.* vel an excidisset περὶ τὴν θεράπειαν γινόμενον. vid. 1. XIV. 20. 4. scilicet illud αὐτὸν pro αὐτὸν acceptum. nunc malim vertere *Leonas vero jussit Therona expectare & morari circa, inter servitia domini* primum. deinde *ipsum.* .... ἡ θεράπεια. *famulitium. ministri. servi.* obvia notione. Herodot. V. 21. Καὶ οὗτοι μὲν τούτῳ τῷ μόρῳ διεφθάρησαν, καὶ αὐτοὶ καὶ ἡ θεραπηίη αὐτῶν. & L. VII. 83. πρῶτον & ἔπειτα sunt relata.

P. 18. Vs 9. Ἐλευθερίαν οἴκησιν] dicitur ὁ, ἡ ἐλευθέριος. sed ἐλεύθερος ἐλευθέρα. quare usitatius hic haberemus ἐλευθέραν vel ἐλευθέριον. quod praeferendum ob differentiam, quam inter haec vocabula esse monstravit Interpr. doctissimus ad *Aristoph. Plut.* 190. verum ne quid mutemus, similis flectio, licet rarior, in aliis vocabulis; in hoc ipso prohibent duo loca Diodori in *Excerptis* p. 571. 22 & in msto, 581. 29. ubi ἐλευθερία φυλακή. vid. ad ejus L. IV. 46.

Saepe alia vocabula, quae plerumque una terminatione utrumque complectuntur genus, variata inveniuntur. ita vidimus modo ἀργυρωνήτη. sic ἐρασμία ap. Anacr. Oda. IX. non tantum, sed in Heliod. L. VII. 326. ἐρασμίαν ὁμιλίαν agnoscit *Cod. Taurin.* & L. VII. 349. ὡς ἐρασμία, καὶ ἰσόμιλος. *in Taur. & Vat. Palat. Xyl. Codd.*

P. 18. Vs. 11. Ἥττηθη τροφῆς] Rustici enim pudoris est, vel fastidium indicat, si quis adpositis cibis non lubenter fruatur. Heliod. VII. 345. Οἱ δὲ, ἅμα μὲν τῆς Κυβέλης προτρεπούσης, ἅμα δὲ προορῶντες μὴ δοκεῖν ἀγροικί-
ζειν

ζειν τὴν δεξίωσιν, ἀπεγεύοντο πρὸς βραχὺ τῶν προκειμένων. illud ἀπτεσθαι ne compares cum Heliodori ἀπογεύεσθαι. nan *comedere ad satietatem* notat, non *attingere. delibare. Theod. Prodr.* VII. 353. καὶ πάντες ἂν ἥπτοντο τῶν προκειμένων. & ita in multis locutionibus ἅπτεσθαι *leviter attingendi* respuit significationem.

P. 18. Vs. 12. Ἐφιλοφρονεῖτο] In eo ἁπλότητος ἔνδειξις, quod ipse magistri in convivio partes suscipiat, quae potius essent Leonae

P. 18. Vs. 12. Κοινωνίας πίστει] Interpres quid dederit, vides. verterim, *magis vero fiducia benignitatis.* virtus ea κοινωνία, quam possidet κοινὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ τοῖς δεομένοις ἐπαρκῶν ap. *Demosth. de Cor. p.* 517. *B.* illa κοινωνία in Sacris Literis celebratur. *liberalitas* proprio magis sensu & strictiore. *Epist. ad Hebraeos* XIII. 16. εὐποιΐα & κοινωνία junguntur. uti Artemid. II. 14. p. 103. κοινωνία καὶ εὔνοια. ea virtus etiam in amico excipiendo ad mensam se exserere solet, quando non maligne genio ejus indulgemus. An mavis *familiaritatis fiducia*! ut ap. *Achill. Tat.* I. 35. τὸ σύνηθες τῆς κοινωνίας. ita ap. *Appul.* VIII. *Met.* 154. *coena poculoque communi carior cariorque factus.*

P. 18. Vs. 12. Τὰ μὲν . . τὸ δὲ πλέον] *Partim quidem . . . magis vero.* Thucyd. VIII. 48. Τὰ μὲν καὶ Ἀλκιβιάδου προσπέμψαντος λόγους . . . τὸ δὲ πλέον καὶ ὑπὸ σφῶν αὐτῶν. diversa aliquantum haec formula ab illa communi. τὸ μὲν. τὸ δὲ. vel τὰ μὲν. τὰ δὲ. nam pro ultimo membro succedit τὸ δὲ πλέον. apud Heliod. I. 37. τὸ μὲν ἐκείνου πρόφασιν· μνήμην δὲ τῶν ἰδίων ἕκαστος ἐδάκρυον. ita Cod. Taur. sed Vat. cum aliis τὰ μὲν ἐκείνου πρόφασιν, μνήμη δὲ ἰδίων ἕκαστος. vulgo μνήμης. saepe in similibus vacillant Libri Veteres. ubi illud τὸ μὲν ἐκείνου. jungendum censeo. κατὰ τὸ ἐκείνου μέρος, πρόφασιν. τὸ πλέον passim pro *maxime. in primis.* simpliciter πλέον *Euripid. Suppl.* 157. dixit

> Θο. οὐκ ἦλθες, ὡς ἔοικεν, εὐνοίᾳ θεῶν.
> Αδ. τί δέ; πλέον ἦλθον Ἀμφιάρεω πρὸς βίαν.

vid. *Lucian. T.* III. *p.* 288. 78.

P. 18. Vs. 13. Ὁμιλίας . . . . ἐγίνετο πολλὴ] Elegans Graecismus, quemque multi illustrarunt. Herod. I. 214. ἡ πολλὴ τῆς στρατιῆς. Thucyd. VII. 3. ἡ πλείστη τῆς στρατιᾶς VI. 105. ἡ πολλὴ τῆς γῆς. Strabo IV. p. 275. ἡ πολλὴ τῆς εὐδαιμονίας. sic & in genere potiore. Thucyd. I. 78. ὁ παράλογος τοῦ πολέμου. consulantur ibi viri doctissimi J. Wasseus & C. And. Dukerus. L. Kuster. ad Aristoph. Plut. 694. Herodot. I. 24. dicit τὸν πολλὸν τοῦ χρόνου ad hanc formam. At Graece peritos rogatos velim, an hunc Graecae linguae idiotismum observare possint, si scriptum inveniant ἑώρακα σε πολλοῦ τοῦ χρόνου. Credo omnem proprietatem & naturam hujus locutionis

perire

perire per genitivum. nam [διὰ] πολλῦ τῦ χρόνυ ſunt genitivi ab communi praepoſitione recti. *Richardus* tamen *Daweſius in Obſerv.* p. 203. in Ariſtoph. Pluto. vs. 98. ubi nunc legitur, nemine vitium ſuſpicante,

Πολλοῦ γὰρ ἀυτὺς ὀυχ ἑώρακα χρόνυ.

reponere jubet

Πολλῦ γὰρ αὐτὺ; οὐχ ἑώρων τῦ χρόνυ.

vel etiam magis temerarie

Πολλῦ γὰρ αὐτὺ; οὐκ ὄπωπα τῦ χρόνυ.

vel quod inpenſiſſime probat,

Πολλῦ γὰρ αὐτὺς οὐκ ὄπωπ' ἐγὼ χρόνυ.

ſoccum in cothurnum mutans. Et in prioribus ut agnoſcamus iſtum Graeciſmum perſuadere conatur. Cui tamen bono hoc fiat, rogas! ut canoni a ſe ficto accommodet Ariſtophanicam verſificationem, in qua negat produci inter alia brevem ſyllabam ante duplicem XP.

Cui legi cum hic verſus & triginta fere alii, ipſo calculum ineunte, obſtent: obſtabunt forte totidem ab ipſo non animadverſi, in hos tamen Critici cultri exercendi veniam ſibi vindicat, licet nullo alio laborent morbo, niſi hoc imaginario. ſane ſi liceat novam Proſoediam [ſic quidam ſcribere adfectant] Etymologiam atque Syntaxin comminiſci, in quovis auctore duo mille loca ad hos canonas refingere, quod in Ariſtophane promittit, facillimae, ſed pernicioſiſſimae fuerit operae.

Porro animadvertas hic dici πολλὴ ὁμιλίας, cum alioqui fere ἡ πολλὴ τῆς ὁμολίας ad formam vulgarem dicendum foret. id quod an recte dicatur, dubito. quare & Salvinus ὁμιλία emendavit. non inconſiderate, cum Tib. Hemſterhuſio, qui, ſi quis, in numerato habet Graecas elegantias, *nondum apertum ſatis ſit, an vulgata lectio Zoſimi* L. 1. C. 6. Τιβέριος . . . εἰς ἐσχάτην ὠμότητος ἐκτραπεὶς, *adverſus Stephanum defendi poſſit ſcribentem*, ἔσχατον ὠμότητος *vel* ἐσχάτην ὠμότητα. „ videatur vir doctiſſimus ad Luciani Timon. p. 117. ſane parum adeo mihi probatur ὁμιλίας . . . πολλὴ, ut illud μεταξὺ ὁμιλίας jungendum cenſeam, & poſt vocem πολλὴ aliquid excidiſſe mihi perſuadeam. μνήμη vel ſimile vocabulum.

P. 18. Vs. 17. Περιέστημεν τὴν πόλιν] Vertendum erat. *vitavimus, cavimus urbem.* περιΐστασθαι. περιστῆναι. idem quod φυλάττεσθαι. videatur J. Caſaub.

Casaub. ad Athenaeum. L. xv. 5. p. 955. Aliquot loca suggeret J. G. Graevius ad Luciani Soloecist. T. iii. p. 566. 5. Paullus Ep. ad Timoth. ii. 16. ubi *Vulgata*, rectius quam Th. Beza, *devita.* quem locum tangit ibi Graevius & ante ipsum Th. Gatakerus ad Antonin. L. iii. 4. 92. Socrates Hist. Eccl. iv. xiii. atque ibi Valesius. Porphyr. de Abstin. iv. 367. ὅπως οὖν μὴ λάθοιεν τοσούτῳ περιπεσόντες, ἅπαν αὐτῶν περιΐσαντο τὸ ψῦχος. *vitant. cavent.* male ibi *abdicant.* Hesych. περιΐστασο . . . περίφευγε. At vulgatae locutiones περιστῆσαι στράτευμα ἐπὶ πόλιν. & περιΐστασθαι πόλιν στρατεύματι. ap. Xen. K. Π. iii. 62. D. vii. 188. E. huc non faciunt. Interpres dederat. *circa urbem supini spe substitimus.*

P. 18. Vs. 17. ἀπὸ ὀγδοήκοντα σταδίων τὸ πλοῖον ὁρμεῖ] ἀπὸ *spatium loci vel temporis* saepe exprimit. sicuti etiam ἐξ adhibetur. τὸ πλοῖον πόῤῥω τῆς πόλεως ὁρμεῖ ἐξ ὀγδοήκοντα σταδίων vel ἐν ὀγδοήκοντα σταδίοις. hoc modo acceperim hoc in loco. ap. Maneth. vi. 326. haec praepositio vulgariore multum sensu non intellecta.

Εἰ δὲ θέλοις δεδαῆσθαι, ἀπαὶ πατέρων μὲν ὁπόσσοι,
Μητρώης δ' ἀπὸ γαστρὸς ὅσοι γεγάασιν ὅμαιμοι·
Ὃς μὲν γὰρ φαίνει πατρὸς γόνον. ἣ δ' ἄρα μητρός.

ubi ἀπαὶ πατέρων. *sine patribus.* immo *a latere paterno. a patre.* ut mox *a matris utero.*

P. 18. Vs. 18. Ἐν τοῖς ἡμετέροις] Edidimus ita, licet codex ὑμετέροις. Interpres recte personas divisit. ἔφραζε nempe Θήρων. φησί. nempe Λεωνᾶς. verba καὶ τοῦτο . . . ἐπὶ Διονύσιον. sunt tribuenda Theroni.

Quod autem ἡμετέροις pro ὑμετέροις substituerimus, nemo aegre feret, qui cogitet millies haec vocabula confundi, & ex sensu talia constituenda, cum inconstantiae codicum confidere nequeamus. male Cod. αἱρμίσασθαι.

P. 18. Vs. 21. ἔπαυλις] *Villa rustica.* vid. *Hesych.* in hac voce & in σταθμός. *Th. Gatakerus* ad *Anton.* L. i. 16. p. 40. ap. Lucian. *Asino* p. 584. ita verterim. ibi vid. *Schol.* Ap. Apol. Rhod. i. 800.

Δήμου ἀποστρέψαντες λαοὶ πέρθεσκον ἐπαύλεις.

Sch. Επαύλεις. τὰς ἐπαύλεις. τὰς μάνδρας. ἢ καταχρηστικῶς τὰς οἰκίας τῶν Θρῃκῶν ἐπόρθουν οἱ Λήμνιοι. recta est ultima expositio. Athenaeus L. v. xiv. 215. A. πολλοὺς δὲ καὶ συμφυγόντας κατιδὼν ὁ Ὀρόβιος εἰς ἐπαύλεις, συγκατέφλεξεν αὐταῖς οἰκίαις. at in Cod. Florentino Apollonii legitur ἐναύλους. & ita legisse videtur etiam *Schol.* nam cur alioqui repeteretur vox ἐπαύλεις.

τὰς ἐπαύλεις, nisi quia fuit ἐναύλους] τὰς ἐπαύλεις. τὰς μάνδρας. & eodem libro vs. 1226. ἢ καὶ ἐναύλους. Schol. ἐναύλους. τὰ σπήλαια ΝΥΝ. quasi diceret, antea explicuimus ἐπαύλεις. *Hesych.* ἔναυλοι . . . διατριβάς. & sane Thracum οἰκίαι fuerint ἔναυλοι, plerarumque gentium *domus antra fuerunt.* Hesiod. Theogon. 129.

> Γείνατο δ' οὔρεα μακρὰ θεῶν, χαρίεντας ἐναύλους
> Νυμφέων, αἳ ναίουσιν ἀν' οὔρεα βησσήεντα.

ubi licenter admodum *Guietus Hesychium* laudat. Verum enim vero ἐπαύλεις praetulerim. codex iste porro turbat exhibens vitiose προέρεσκεν ἐπαύλεις ἐναύλους. ut ex male repetito EN ista syllaba prima in ἐπαύλεις periisse videatur.

P. 18. Vs. 22. Εὐκολωτέραν πρᾶσιν] De *rebus* aeque ac *personis.* I. III. 5. 24. διαλλαγαί. II. VIII. 35. 12. ἔκτρωσις.

P. 18. Vs. 24. Ἄξω] *Th. Magister* in ἀγνοήσομαι . . . ἄξομαι κάλλιον ἢ ἄξω. frustra. vid. Xen. K. A. VII. 413. D.

P. 19. Vs. 1. Παρέπλευσε] *Ammon.* in πλεῖν exponit τὸ τόπον τινά διὰ πλοίου διέρχεσθαι. *praetervehere. legere.* III. III. 48. 7. sed nihil vetat, quominus *Trajicere* hic vertamus, ut L. II. I. 23. 20. παρέπλευσεν ἐπὶ τὴν ἀκτήν.

P. 19. Vs. 3. Ἐπέστη] L. I. I. 3. 20.

P. 19 Vs. 4. Τὴν πρᾶξιν] Non dubito, quin alicui πρᾶσιν arriserit.

P. 19. Vs. 5. Θύγατερ] Vicem reddit mox eum vocans Πάτερ.

P. 19. Vs. 7. Τὸ μέγιστον] vid. L. VI. I. 98. 2.

P. 19. Vs. 8. Ἀπολήψεται ὡς ἐκ θαλάμου τοῦ τάφου] *Recipiet ex sepulcro ceu ex thalamo.* ita distingue. omissio autem haec praepositionis & transpositio vocabulorum per quam familiaris Charitoni. debuisset enim scribere, ἐκ τοῦ τάφου ὡς ἐκ θαλάμου. L. III. II. 43. 2. καθάπερ ἐκ τρικυμίας τοῦ πάθους pro ἐκ τοῦ πάθους καθάπερ ἐκ τρικυμίας. VI. V. 105. 22. ἐπλήγη ὥσπερ ὑπὸ ξίφους τοῦ λόγου. non abit illud Platonis in Timaeo p. 91. C. Καρπὸν δρέψαντες ὡς εἰς ἄρουραν τὴν μήτραν. *Demophilus in Similitud.* p. 614. (18) τὸν πεπαιδευμένον ὥσπερ ἐκ συμποσίου τοῦ βίου εὐσχημονοῦντα δεῖ ἀναλύειν. Heliodor. L. I. p. 5. ὥσπερ ὑπὸ πρηστῆρος τῆς ὄψεως. VII. 360. ὁ Θεαγένης ἐβέβλητο μὲν ὡς ἀπὸ τρώσεως τῶν λόγων. IX. 429. καὶ οἱ Αἰθίοπες πλησιάσαντες ὥσπερ ἀπ' ἐκκλησίας τῶν πορθμείων ἔλεγον. IX. 429. ὥσπερ ἐκ λόχου τοῦ ἐλέφαντος ἐκδρομὰς ποιεῖσθαι. ubi paullo ante Cod. Taur. bene δισσὰς pro ἴσας. IX. 452. ὥσπερ ἀπὸ σκοποῦ τοῦ πύργου. 455. ὥσπερ ἀπ' ἐλέφαντος τοῦ ἅρματος.

P. 19. Vs. 9. Μέχρι Λυκίας] Et hunc locum apte fingit. Lycia mercaturis

caturis celebrata. *Myris Lyciae* Paullus invenit navim Alexandrinam in Italiam navigantem, ut *Lucas* narrat *in Actorum C.* XXVII. 5.

P. 19. Vs. 14. Τηρούμενοι] Religioni ita pro πληρούμενοι reponere nulli fuit. contra ap. Herodianum L. II. 6. 3. lege συμφορὰν κοινὴν ἐξήνεγκεν, repudiato ἐτήρουν.

P. 19. Vs. 14. Πρὸς ἑαυτὴν ἐγέλασεν Καλλιῤῥόη] κατὰ ἑαυτὸν γελᾶν alii λάθρα γελᾶν dicunt. πρός τινὰ γελᾶν *propter aliquem ridere*, quia ridiculus.

Risus hic autem tristi tribuitur, sed etiam simul indignanti. nam λύπη *iram* non excludit. Nonnus Dionys. I. 325.

Ζηλομανὴς γελόωντι χόλῳ ξυνώσατο φωνήν.

vid. *Pricaeum* ad *Appul. Apolog.* p. 12. & *Miles.* VI. p. 307. quod autem litera N ante consonantem verbo adhaesit, tralatitium in Codd. vid. *Cl. J. J. Breitinger. ad Gen.* I. 5. *St. Bergler. ad Alciphr.* III. LVIII. *Criticam Vannum* p. 70.

P. 19. Vs. 15. Καὶ τοι σφόδρα λυπουμένη, παντελῶς αὐτὸν ἀνόητον ὑπελάμβανε] Haec striblіginosa. aliquid forte deest. Interpres de suo adjicit. *qui talia persuadere vellet ei.* forte rescribendum, ἐγέλασεν . . . . . ὅτι παντελῶς αὐτὴν ἀνόητον ὑπελάμβανεν. scriba nescius ὁ & ἡ ἀνόητος pronomen mutarit.

P. 19. Vs. 19. Ἀποδοῖεν δὲ, ἔφη, πᾶσιν ὑμῖν οἱ θεοὶ τὰς ἀξίας ἀμοιβὰς] *Eurip.* Helen. 158.

——— ——— θεοὶ δέ σοι
Ἐσθλῶν ἀμοιβὰς ἀντιδωρησαίατο.

Bis ter autem per ominosa quaedam dicta praeparat lectorem ad eventura. sic hic re vera omnes piratae dignas sceleribus poenas subierunt. L. III. II. 43. 14. Dionysius in principio amoris jam ominatur, se de matrimonio Callirrhoae caussam dicturum esse coram rege Persarum. τὴν δίκην τάχα ἐρεῖς ἐπὶ τοῦ μεγάλου βασιλέως. quod accidit. VII. VI. 124. 21. Miles ad ignotam Callirrhoen de Chaerea dicit quod αὐτὴν καὶ γυναῖκα ποιήσεται. VIII. I. 127. 25. Chaereas. Ἕξεις δὲ ἄνδρα ὃν θέλεις. quod & ominata fuerat Statira. L. V. IX. 93. 25. Antigone apud Sophoclem in cognominis fabulae vs. 93.

Εἰ ταῦτα λέξεις, ἐχθαρεῖ μὲν ἐξ ἐμοῦ,
Ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι προσκείσῃ δίκῃ.

Ubi Schol. Καλῶς δὲ τὸ κείσῃ. ἵνα τὴν μετὰ θάνατον αὐτῇ προσγεγενημένην τιμωρίαν αἰνίξηται. Turnus ap. Virgilium L. XII. Aen. 50.

Et nos tela, pater, ferrumque haud debile dextra
Spargimus, & nostro sequitur de vulnere sanguis.

istic Servius. *nostro. quod nos inferimus. & dubie est locutus.* nempe quia potest intelligi non modo *vulnus*, quod faciet Turnus, sed *vulnus* quo Aeneas Turnum occidet. potuisset forte addere omen quoque in voce *spargere* inesse. *Achilles Tatius* L. VI. 387. a nostro non abit. Τοιαῦτά σοι, ἔφη Λευκίππη, γένοιτο εὐτυχήματα, οἷά μοι κομίζων πάρει. ὁ δὲ Σωσθένης τὴν εἰρωνείαν οὐ συνεὶς, ἀλλὰ νομίζων αὐτὴν τῷ ὄντι λέγειν. at pessima Sostheni evenerunt.

P. 19. Vs. 20. Δακτυλίδιον μικρὸν] Notissimum adjectivum diminutivo magis minuens accedere. Xen. Agesi. p. 13. Edit. Hudchins. παιδάρια μικρά. Aristoph. Vespis 799. etiam adverbio diminutionem intendit διkαστηρίδιον μικρὸν πάνυ. & Xenoph. K. A. p. 605. Edit. Angl. μάλα μικρὸν γήδιον. cui *minuti pisciculi* apud Terentium & Suetonium incogniti?

Ὁ εἶχον κὴ νεκρὰ] Nam annuli & reliquus ornatus morituris detrahebantur. vide quos laudavi I. VIII. 12. 8. unde dicit κὴ νεκρά. *licet mortua.* Propert. L. IV. VII. 9. ut ostenderet plane viventis specie sibi adparuisse Cynthiam, modo humatam, ideo dicit

Et solitum digito beryllon adederat ignis.

at Harduinus ad Plinii H. N. XXXIII. C. I. §. VI. hinc satis facete concludit *annulos mortuis fuisse redditos.* An igitur crematis etiam *oculi* & *capilli* reddebantur, nam praecedit.

Eosdem habuit secum, quibus est elata, capillos;
Eosdem oculos: lateri vestis adusta fuit.

sed talia accidunt, quando non ex auctoribus ipsis, sed ex indigestis compilatorum horreis thecae instruuntur & exornantur. Quamvis *gemmas* & pretiosissima quaevis fuisse saepe concremata ostendimus supra L. I. VI. 10. 8. & *Passeratius* ad locum Propertii ex *Statii Thebaid. VI.* 202. docuit. ubi consulatur Barthius. Sed haec extra ordinem nihil faciunt contra morem detrahendi annulos morientibus.

P. 19. Vs. 22. ἄγε μὲ] Ita Cod. & viderat Cl. Reiskius.

LIBRI

LIBRI PRIMI CAPUT DECIMUM QUARTUM.

P. 19. Vs. 24. Ἐστρατήγησε] ἐμηχανήσατο. L. II. VIII. 34. 12. τὰ μὲν πρῶτά σοι ἐστρατήγηται. Sch. Iliad. Φ. 23. μηχανῇ τινὶ καὶ στρατηγίᾳ ἐφελκυσάμενος. στρατήγημα. ſic crebro.

P. 19. Vs. 25. Ἀποκαλύψας τὴν Καλλιρρόην καὶ λύσας αὐτῆς τὴν κόμην] Ut ita omnis pulcritudinis amplitudo explicaretur. *Coluthus de Raptu Helenae* vs. 80. de Venere Paridis judicium ſubitura.

Πᾶσα δὲ λωιτέρην καὶ ἀμείνονα δίζετο μορφήν.
Κύπρις μὲν δολόμητις ἀναπτύξασα καλύπτρην,
Καὶ περόνην θυόεντα διαστήσασα κομάων,
Χρυσῷ μὲν πλοκάμους, χρυσῷ δ' ἐστέψατο χαίτην.

ubi Charitonis hunc locum politae eruditionis juvenis J. D. a Lennip, me ſuggerente, adponere dignatus fuit. Lucian. Herodot. I. 835. Ἔρως ἀπάγει τῆς κεφαλῆς τὴν καλύπτραν καὶ δείκνυσι τῷ νυμφίῳ τὴν Ῥωξάνην. contra Helena, ad Graecorum exercitum, poſt exciſum Ilium, rediens prae pudore ap. Quintum Calabrum L. XIV. 45.

Καί ῥα καλυψαμένη κεφαλὴν ὑπένερθε καλύπτρῃ
Ἕσπετο νισσομένοιο κατ' ἴχνιον ἀνδρὸς ἑοῖο,
Αἰδοῖ πορφύρουσα παρήϊον.

ubi L. Rhodomannus vertit *ſuperne*, ἐφύπερθε, cenſens non recte dici καλυψαμένη κεφαλὴν καλύπτρῃ ὑπένερθε. & ſane de pileo id abſurdum foret: unde recte Heſiod. in ἔργοις vs. 545.

κεφαλῆφι δ' ὕπερθεν
Πῖλον ἔχειν ἀσκητόν, ἵν' οὔατα μὴ καταδεύῃ.

ſed an non calyptra etiam ultra cervices & mentum pendere potuerit, inquirant alii. mirum Rhodamannum id in verſione mutaſſe, nec tamen in notulis admonuiſſe. ſic certe furi occaſionem praecidiſſet.

P. 20. Vs. 1. Οἱ μὲν] Non inſolens οἱ δὲ poni ſingulariter: quando

do ſignificantur τινες. ſic Noſter οἱ μὲν. L. IV. I. 64. 8. Οὐδεὶς μὲν οὖν οὐδὲ τῶν ἄλλων τὴν μαρμαρυγὴν ὑπήνεγκε τοῦ κάλλους, ἀλλ' οἱ μὲν ἀπεστράφησαν. Egerunt multi de hoc uſu. *J. Caſaub. ad Strabon.* II. 167. A. *Nath. Forſtner.* Indice Platonico, in *Ellipſis.* ad *Xenoph.* K. A. p. 84. *Edit. Hudchins.*

P. 20. Vs. 2. Ἀφροδίτην ἐπιφαίνεσθαι] Vulgatiſſima ſuperſtitio. ſaepius ejus noſter meminit. L. II. II. 25. 3. ἐπιφανὴς δὲ ἐστιν ἐνθάδε ἡ θεός. L. III. II. 44. 18. L. III. VI. 53. 18. ἐπιφανὴς γάρ ἐστι καὶ δείκνυσιν αὐτὴν ἐναργῶς. V. IX. 93. 18. Herodot. III. 27. Ἆπις ἐπιφανὴς γενόμενος. Ariſtoph. Veſp. 732. τίς τῶν θεῶν παρὼν ἐμφανής. Achilles Tat. VIII. 531. τῶν θεῶν ἐπιφανείας illuſtrarunt multi. vid. H. Valeſius ad Hiſtor. Eccl. II. VI. & quos Cl. Weſſelingius conduxit ad Diodori L. I. XXXV.

P. 20. Vs. 4. γενοῦ περὶ τὴν ὑποδοχὴν] L. II. IV. 27. ἐγίνετο περὶ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ δεσπότου. Polyb. V. 24. αὐτὸς ἐγίνετο περὶ πλοῦν. Plato Phaedro. 261. D. γινόμενος περὶ σπουδαῖα. Diodor. XIV. 26. XVII. 1114. ubi H. Stephanus & P. Weſſelingius videantur. ubi pro περὶ male παρὰ vel ἐπὶ. γενέσθαι πρός τινι πράγματι pene eodem ſenſu ap. Demoſth. de Corona p. 503. A. Noſtram locutionem non bene perceptam apud *Lucianum. Quom. Hiſt. Scr.* p. 30. rcor. ὡς δὲ λελουμένοι περὶ αὐτοὺς ἐγίγνοντο. vulgo αὐτοὺς & vertitur. *jam loti ad illos aderant.* in quo hic τὸ εὐτελὲς contineatur, interpretes non indicant. puto in verbis non eſſe. ſed in re ipſa. *jam loti ſe curabant* vile eſt in Hiſtoria.

P. 20. Vs. 7. Ἡσυχάνειν] Non valde peccaſſem, ſi ἡσυχάζειν repoſuiſſem. ἡσυχαίνειν mihi ſe non poteſt probare. licet λεχάζω & λεχαίνω occurrant. vid. *Etym. M.* in Ἐρίχηλος. p. 374. 52. & Phavor. Lexicon in λέχη. Cl. Valkenar. obſervavit ἀντιλεχαίνειν ex Stobaeo. Tit. LXXVII. p. 458. 3. vid. ejus *Animadv.* ad Ammon. III. XIII. 213. ap. Heſych. λεχηνεῖ. ὁμιλεῖ. μυθολογεῖ videtur in λεχηνεύει mutandum. ita ὀνομάζω. & ὀνομαίνω. poeticum & Doricum. quo *Timaeus* de *Mundo* ſaepe uſus eſt.

P. 20. Vs. 11. Καταγραφὰς] Inſtrumenta emtionis & venditionis. quibus patere neceſſe erat revera eſſe ſervam, emtam in urbe Sybari, non fugitivam, non raptam, non liberam. L. II. I. 23. 13. δεῖ δὲ ἐνταῦθα γενέσθαι νομίμως τὴν καταγραφὴν . . . Ἄδραστος . . . διοικήσει τὰς καταγραφάς. . . . ἀνδραποδιστὴς γὰρ καὶ ἀλλοτρίαν, σοὶ πέπρακε δούλην. II. IV. 28. 9. τάχα καὶ ἀλλοτρίας, οὐκ ἔχεις γὰρ αὐτῆς οὐδὲ τὴν καταγραφὴν. *Gloſſae.* καταγράφει. *mancipat. perſcribit.* καταγραφή. *mancipatio.* Servi & ancillae mancipabantur. videatur erudita *Diatriba de rebus Mancipi* p. 27 & 117. conſcripta a nobiliſſ. Gerardo Meermanno, a cujus eruditione & ingenio patria & literae ſibi plurimum promittunt. *Gloſſae Verb. jur.* καταγράφειν. τὸ διεκδικεῖν ἀπὸ δίκης. ſed iſta huc nihil faciunt.

P. 20.

P. 20. Vs. 14. Πολλὰς γὰρ ἐν τῇ πόλει γενέσθαι τὰς ἐθέλοντας ὠνεῖσθαι.] ᾤετο. ἡγεῖτο. ἐνενόει. ἐνόμιζεν. ὑπελάμβανε. πιθανὸν, εἰκός ἐστιν & ſimilia intelliguntur in talibus infinitivis, quibus non raro Noſter utitur. L. II. III. 26. 7. πειθοῦντί τε γὰρ μὴ πρέπειν πομπήν. III. VII. 55. 16. μὴ γὰρ ἀπολείψειν αὐτὴν Διονύσιον οὐκ ὄντος ἔτι Χαιρέου. IV. IV. 69. 26. μὴ γὰρ ἂν μηδὲ Καλλιρρόην ἐμμεμενηκέναι ἰδοῦσαν αὐτόν. IV. VI. 74. 24. ἀρχὴν γὰρ ἔχειν τὸν Μιθριδάτην καταφρονήσεως. Lucian. Gymn. T. II. 901. τοὺς γὰρ τοιούτους σφίσι τε αὐτοῖς καλῶς χρήσεσθαι ἐν εἰρήνῃ συμπολιτευομένους. & III. 405. ἤπου γάρ γεγράφθαι τοῦτον τὸν νόμον. Ad Diodorum L. XII. C. 95. p. 546. conſulatur doctiſſimus interpres.

P. 20. Vs. 15. Τάλαντον ἀργυρίου] Charitonis tempore talentis non amplius numerabatur. ſed more ſeculi Hermocratis loquitur. Talentum autem ſervi vel ancillae pretium mediocre. Aeſchin. παραπρ. 260. A. *Talentum argenti*, quod Demoſthenes ſecum tulerat ad Alenſes redimendos, dicit maligne vix eſſe λύτρον ἑνὸς ἀνδρὸς, οὐ λίαν εὐπόρου. ſed contrarium patet ex Demoſth. παραπρ. 299. F. Apud Thucyd. VIII. 83. Ἀθηναίων ὁμήρους ἕνα κατὰ τάλαντον. ibi cives Attici obſides dantur ſinguli in ſingula talenta, quae debebantur. ſed viliores longe captivi promiſcui L. VIII. 28. στατὴρ δαρεικὸς καθ' ἕκαστον. imo ap. Herodot. VI. 79. δύω μνᾶι. ſed ordinarium pretium ſervi mediocris fere colligitur fuiſſe intra talentum. pro ſervi & ancillae praeſtantia, ut in ceteris rebus, pretium intendebatur. unde ancilla ap. Homerum Il. ψ. 715. venditur duobus fere talentis, ſed quae

Πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα, τίον δέ ἑ τεσσαράβοιον.

nam bos valebat aliquid ultra dimidium talenti. vid. Il. Ψ. 752. Quin Euryclea, ancilla, ſed quae loco uxoris a Laerte honorabatur, ultra decem talenta. ἐεικοσάβοιος aeſtimata. Hercules Omphalae venditus fuit tribus talentis, ut Pherecydes teſtatur ap. Schol. Iliad. Φ. 23. Sed Lycaon, Priami filius, centum bubus redemtus fuit. Il. Φ. 79. Verum haec a vulgari pretio abeunt & ſunt redemtiones non pretia partim. Certe hoc ipſo capite p. 21. 6. τάλαντον vocat μεγάλην τιμήν. quamvis Dionyſius L. II. IV. 28. 21. talentum ceu parvum pretium tam formoſae puellae cum deſpectu memoret. Apud Theodorum Prodromum p. 254. Rhodante, pulcritudinis exemplum, ἀποδίδοται εἰς μνῶν χρυσίων τριακάδα. id eſt *dimidio talento aureo*, & ideo, cum aureum talentum decies vel duodecies ſuperet argenteum, quintuplo pretio ejus, quo hic venditur Callirrhoe. Iſte Theodorus non crepat niſi aurea talenta. ſic paullo ante χρυσοῦ ταλάντων οὐ μικροῦ πεπρακότες. & Gilb. Gaulminus videtur

tur frustra ἀλαζονείαν Theodori excusare p. 522. Plato ap. *Diog. Laertium* L. III. §. 20. ipse redimitur viginti vel triginta minis argenti. Quid ni formosa puella pretio decuplo vincat barbatum Philosophum, & id quidem in libris ἐρωτικῦ συγγραφέως! Sed Democritus Diagoram, δῦλον ὄντα, ὠνήσατο μυρίων δραχμῶν, apud *Hesych. Illustrium. Diagora.* Noster autem pro sua modestia argenti talento aestimat heroida suae epopoeiae.

Saepe autem solent scriptores voci τάλαντον adjicere ἀργυρίυ. ut ap. *Aeschinem Socrat Dial.* II. p. 30. *Demosth.* III. *Olynth.* 35. *E. in Leptin.* 546. C. *in Aristocr.* 757. E. Aelianus V. H. I. 22. Τάλαντον ἐπισήμυ ἀργυρίυ. *Aeschin.* παραπρ. 270. C. τάλαντα νομίσματος. *Theophr. Char.* XXI. ἀποδὲς μνᾶν ἀργυρίυ. *Theocr.* Idyll. XV. 36.

Πλέον ἀργυρίω καθαρῶ μνᾶν Ἢ δύο.

quae ibi scholiastae & meliorum codd. lectio. Lucian. Dial. Meretr. XIV. 320. δραχμὴν ἀργυρᾶν.

Scio haec variorum populorum & temporum esse exempla: sed lucem sibi in vicem aliquam conciliant.

P. 20. Vs. 15. Προκομίσας] *Xenoph. Ephes.* L. III. 45. 23. Ex Codice. προκομίσας εἴκοσι μνᾶς ἀργυρίυ περιδέῤῥειά τε αὐτῆς. & sic acriter emendarat Tib. Hemsterhusius in Miscellan. Nostris L. V. T. III. p. 58. ubi aliquoties *Longum* & alios eadem corruptela liberat. ap. quem L. III. 77. προέμεμπον reponendum ex Codd. duobus, uti monet ad ipsum *Raph. Colymbanus* p. 91. adeatur. C. A. Dukerus ad L. VII. Thucydidis C. 3. ap. *Porphyr. de Abstin. Anim.* III. 304. πρόθεσιν παρασκευὴν lege. *propositum. praeparationem.* nunc πρόσθεσιν. *appositionem.* Apud *Lucian.* T. II. *Asino* p. 580. ἐκ κιβωτίυ πυξίδα ἀναιρεῖται κ̓ προφέρει μίαν. uti tuto credo reponi posse. uti T. II. *Abdicato* p. 181. e contrario προσδεδωκότες, licet ex conjectura. quod genus aliquot receptas deteriore jure lectiones in contextum duorum posteriorum tomorum Samosatensis quis merito adfirmarit. Apud *Nemesium de N. H.* C. 34. p. 253. male in Cod. προκειμένης pro προσκειμένης. Ap. *Polyb.* IX. 788. recte Cod. meus ὀνείδυς κ̓ προσφορᾶς. nam licet saepius πρὸς pro πρὸ perperam irrepserit, tamen peccata opposita non infrequentia. ap. Xenoph. K. Π. VI. 159. A. (436. Ed. Hudch.) προϊστάμενος ἀκυσόμενος τῶν λόγων. at ibi Cod. Bodlej. & Editiones quaedam, quod malim, προσιστάμενος. & recte redditur, *adstare.* apud Artemidorum L. I. C. 17. p. 20. Προσεπισωρεύσει αὐτῷ τὸ δαιμόνιον κ̓ ἀλλά τινα κακά, πρὸς τὸ μὴ ἀπολυθῆναι. vulgo προεπισωρεύσει. licet recte vertatur. Ap. Demosth. in Leptinen p. 546. A. recte προσκατασκευάσας in Wolfiana.

Nec mirum has praepositiones confundi, cum iisdem literis, at diverso modo

ancillas & vilia caetera corpora in forum ſat ſpatioſum, eaque tanta copia compellebant, ut non ſub porticibus modo, ſed & ſub dio pernoctandum illis eſſet. digniores autem in domum cogebant in foro exſtructam, qua ad res gerendas convenire ſolebant Archontes. ibi mulieres humi circa reginam ſedebant, neque foco accenſo, neque cibo guſtato, ut quae certe crederent regem captum, Perſarumque res funditus everſas eſſe, & Aegyptium ubique victorem agere. Aradum illa nox & ſuaviſſima & graviſſima eadem obruit. nam Aegyptii quidem de bello confecto & excuſſa ſervitute Perſica laetabantur: captivi vero Perſae compedes & flagra & contumelias & caedes opperiebantur, aut, ſi benigne ſecum ageretur, ſervitutem. Statira dejecto intra genua Callirrhoës capite plorabat. haec enim maxime reginam conſolabatur, ut Graeca, & ſapientiae praeceptis inſtructa, neque hoſpes in calamitatum palaeſtra. accidit ergo tale quid. Aegyptius miles, cui cuſtodia deductorum in iſtam domum fuerat mandata, gnarus reginam intus eſſe, pro barbaris inſita regii nominis veneratione, propius illi non audebat accedere, ſed ſtans ad clauſas fores: Confide, ait, domina. nauarchus nunc quidem ignorat te cum captivis hic incluſam, quando vero didicerit, humanus & benignus habebit tui curam. non ille ſolummodo fortis eſt bellator, ſed & mulierum amator ex indole ſua, te faciet uxorem. Ad haec cum ingenti ejulatu comas evellens ſibi Callirrhoë: Nunc demum, ait, vere captiva ſum. occide me potius, quam ut ta-

lia nuncies. nuptias non perferam. opto mortem. confodiant aut comburant, ut libet, hinc ego non ſurgam. hic locus mihi tumulus erit. ſi, ut ais, humanus eſt imperator, hanc faciat quaeſo gratiam: occidat me hic loci. Miles admovebat alteras preces: illa vero non ſurgebat, ſed obvoluta ſternitur humi procumbens. jam deliberandum erat militi quid ageret. nam afferre vim non audebat, neque tamen poterat foeminam pellicere. redit igitur triſtis ad Chaeream. hic vero illi: En rurſus aliud, ait. manubiarum mearum pulcherrimas furantur. atqui non impune fecerint. Miles contra: Nulla ſubeſt nequitia, domine. mulier nempe, quam in plateis ſedentem inveni, mecum ad te negat ire, ſed humi proſtrata gladium poſcit, & mortem ſectatur. Ridens ad haec Chaereas: Ruſtice, ſi quis unquam fuit mortalium, ait, ignoras qui mulier tractetur; blandis conſolationibus, encomiis, promiſſis, maxime opinione amoris ſui. tu vero forte vim attuliſti, aut petulantiam. Non, here, dicebat, ſed omnia, quae dicis, duplo feci potius. nam de te quoque confinxi mendacium, quod uxorem illam ducere velles. ad quod illa praecipue indignata eſt. Venuſtus ergo, Chaereas ait, ſum & amabilis, quando etiam ante conſpectum averſata me fuit. ſed videtur in muliere non degeneris animi celſitudo eſſe. nemo vim inferat illi, ſed ſinite, ut velit, agere. decet enim me temperantiam colere. forte etiam illa virum luget.

βάσκανε, διὰ γῆς καὶ θαλάσσης, τῶν ἐμῶν κακῶν οὐ πληρωθεῖσα. id eſt ἀναγκάζομαι φεύγειν γῆν πρὸ γῆς. ſive γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι. quam formulam nuperus Aeſchyli notator ad Prometheum vs. 683. auſus fuit in barbaram locutionem contorquere γῆν ποτὶ γῆν ἐλαύνομαι. licet *Lucianus Alexandro* T. II. 252. dicat, ἔδει γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνεσθαι, ὡς ἀσεβῆ. & V. V. Doctiſſimi ad ipſum Tragicum illuſtrarint.

P. 21. Vs. 2. Πλήξας] ad L. I. v. 9. 5.

P. 21. Vs. 4. ἐπιστῆσαι] Habet fere vim, quam adſcribit voci *addere* Servius ad Virg. Aen. VI. 6.

—— *Nec Teucris* addita *Juno*
Usquam aberit.

exponitur, *inimica*.

P. 21. Vs. 6. μεγάλην τιμὴν] L. I. XIV. 20. 15.

P. 21. Vs 6. ἐν ἐρημίᾳ.] L. II. I. 24. I.

P. 21. Vs. 7. εὐγενῆ δόξῃ] Ne ab aliquo in libertatem adſereretur. vid. *Tit. ff. de liberali cauſſa.* Lucian. *Vit. Auct.* I. 547. Πωλεῖς τὸν ἐλεύθερον. εἶτα οὐ δέδιας, μή σοι δικάσηται ἀνδραποδισμοῦ, ἢ καὶ προκαλέσηταί σε ἐς Ἄρειον πάγον. Quae omnia non patebant Callirrhoae in deſerto, non in foro venditae, ubi mancipia venum ſub praeconis voce dabantur. vid. *Propert* L. IV. El. 5. 52. atque ibi J. Scaligeri notas.

P. 21. Vs 8. Ὡς σκεῦος] Ut res vilis & ſenſu orba. ſervi pro nullis, pro mortuis habebantur.

P. 21. Vs. 12. Παίει] Non ſatis bene capio vel ſenſum vel venerem hujus dicti. an *vehementiam amoris* notat hic, ut alias?

P. 21. Vs 21. Τάφῳ κενῷ.] In quo nullum corpus. Intelligit quod ſibi ac ſuis pater Hermocrates comparaverat mauſoleum, unde educta & abrepta fuerat. Τάφος κενὸς hic multum differt a κενοταφίῳ. ſic ap. *Herodot.* IX. 84. χώματα κενὰ & τάφοι πλήρεις opponuntur. ita enim credo Th. Galleum optime emendare. nam vulgo κοινά. κενὰ Ionice κεινά. revera ap. *Ulpianum* ad Demoſth. de Corona 508. B. occurrunt κοινοτάφια. ſed haec diverſa. Ut edidi, codex videtur habuiſſe. ſed in apographo erat, ἀτάφῳ κενῷ. unde incidit ſuſpicio, an ſcripſerit Charito ἀτάφῳ τάφῳ, quod quam eleganter in noſtro argumento dici poſſit, quivis videt. Locutionem a poeta aliquo mutuatus fuerit. floſculorum talium abunde obvium.

P. 21. Vs 12. παρακάθησαι] *Ariſtoph. Theſm.* 896.

Τί δὲ σὺ θοάζεις τάσδε τυμβήρεις ἕδρας φάρει καλυπτός.

ubi vitiato metro in omnibus editionibus, quantum ſcio, legitur θάσσεις. At in Euripide aliisque tragicis taxandis totus eſt hic Comicus. potuit ſumſiſſe ex Sophocl. Oed. Colon. vs. 2.

> Τίνας ποθ' ἕδρας τάσδε μοὶ θοάζετε
> Ἱκτηρίοις κλαδοῖσιν ἐξεστεμμένοι.

nam in Euripidis Helena obvium non habui. potes etiam reponere. Τί δαὶ σὺ θάσσεις.

J A-

JACOBI PHILIPPI D'ORVILLE
ANIMADVERSIONES
IN
CHARITONIS APHRODISIENSIS
LIBRUM SECUNDUM.

LIBRI SECUNDI CAPUT PRIMUM.

P. 22. Vs. 1. Φωκᾶ] Vide quae dicta fuerunt ad L. I. XII. 17. 18. de propriis ita terminatis nominibus. An ejusdem originis ac Φωκίων? Nomen frequens medio aevo. sed jam *Phocas Augusti libertus.* apud *Murat.* CMXCII. 2.

DIS MANIB
ARTEMIAE
CAESARIS
AMOMIANO
FEC AUG. LIB
PHOCAS. F. SUO
PIENTISSIMO

qui titulus procul dubio non uno loco male habitus. malim certe ARTEMAE. obvium cognomen *Artemas. Artema. Artemias* tamen legeris ap. Fabrettum p. 297. 259. sed item corrupte. Muratorius *In Indice* etiam dat. *Artemias Amomianus Caesaris.* illud *Aug. lib.* suo loco motum. ita conceperim totum

dis manibus
artemae
antoniano
phocas. aug. lib
f. suo. pientissimo. fecit

 hic

hic Artemas fuit *Caeſaris* libertus vel ſervus, & dicitur *Antonianus*, a priori domino *Antonio*. vid. Celeb. Ant. Fr. Gorium ad *Columbarium Livianum*. LXXXVI. p. 137. *Amomianus* ſi velis ſervare propius, fuerit *Ammonii* ſervus *Ammonianus*. quin & *Amoenianus* ap. Gruterum p. XXI. 11.

Porro Cl. Ant. Cocchius teſtatur libri hujus & reliquorum ſcripturam eſſe vividiorem, ideoque in hiſce minus aberratum fuiſſe in deſcribendo. tamen mox ſive antiqui ſive recentioris ſcribae hallucinatio animadvertitur in κεκείμημαι, pro κεκοίμημαι. immo & ſtatim in apographo erat ἀναγγελίσαθς pro εὐαγγελίσαθς.

P. 22. Vs. 6. Ποθοῦσης αὐτὸν τῆς πατρίδος.] L. II. III. 25. 27. καὶ ποθεῖ τὰ ἐκεῖ τὴν σὴν ἐπιδημίαν. *Demoſth.* περὶ συντάξεως p. 124. C. πολλὰ τῶν πραγμάτων ποθεῖ τὴν ὑμετέραν παρουσίαν. Horat. IV. Od. 5.

Sic deſideriis icta fidelibus
Quaerit patria Caeſarem.

P. 22. Vs. 9. Εἶδον αὐτὴν ἐναργῶς] Videre in ſomniis uxorem praemortuam, infelix. *Artemid.* L. II. C. 62. ἐγὼ δὲ ἐτήρησα τινὰ τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα προτελευτήσασαν θεασάμενον ἐν ὕπνοις. κ. τ. λ. . . . συνέβη τοὺς πλείονας νοσῆσαι. Igitur neglexerit artis canonas, quod non decebat, quia, vaniſſima licet, frequentabatur & cognoſcebatur vulgo. ſed vide L. V. v. 87. 7. quaedam huc facientia.

P. 22. Vs. 11. Νυμφαγωγεῖν] hic de ipſo ſponſo qui & nymphagogus alioquin diverſiſſimi. vid. *Theod. Prodrom Amaranto* p. 451. vid. I. I. 3. 4.

P. 22. Vs. 12. Εὐτυχὴς εἶ] Apogr. male εὐτυχός. eſt enim vulgatiſſimum proprium nomen. Εὔτυχος. vid. *Lucam in Actis* C. XX. 9. & *Artemid.* III. 38. paſſim in monumentis lapidariis. In Epigrammate, quod Cl. Muratorius p. DCL. e ſchedis Ligorii & aliis ſchedis vitioſis publiacavit, poſtquam dudum *J. Gruterus* p. CCCXXIII. & poſtea *Fleedwodus* p. 131. male Εὐτυχὴς ceu nomen proprium obtinet. Adſcribemus, uti, partim ex ſententia maximorum virorum Salmaſii & Grotii, legi debet.

Κῆρυξ καὶ ταφος εἰμὶ βροτοῦ πάρος ἀρχεχόροιο

vulgo Εὐτυχεῖ — Εὐτύχου, ἀιάζων κῆρα μινυνθάδιον.

vulgo δὲ — Ὡς θνητοῖς ψυχὴν πείσας ἐπὶ σώμασιν ἐλθεῖν, ∴ vulgo πείσας

sic lego. alii μίλεις vel μίλειν. — Τὴνδ' αὐτοῦ μελέοις οὐκ ἀνέπεισε μένειν. — Grot. ἐν Ἰταλ.

Ex

Antiqui cupide renovarunt foedera lecti.

2. Adhuc nox erat, quum Aegyptius quidam non ignobilis appellit cum celoce, & egressus diligenter atque trepide ubinam Chaereas esset interrogat. adductus ad Polycharmum, negabat significare posse, nisi Chaereae, rem non temere vulgandam. necessitatem interim urguere, cujus caussa advenerit. diu quidem tum cessabat Polycharmus ad Chaeream introire, ut qui praeter tempus interpellare nollet. importunius autem
quum instaret alter, paullum adaperta janua Polycharmus ali- 19
quem de re magna & urguente cum ipso agere velle indicat. Vocare Chaereas jubet, bonus imperator. bellum namque moram non pati. Introductus adhuc obscura nocte Aegyptius, adstans lecto: Scito, ait, quod rex Persarum sustulerit Aegyptium, & partem exercitus in Aegyptum miserit, ut res ibi ordinet: partem vero ducat huc reliquam, adfuturus tantum non e vestigio. nam Aradi cognita occupatione dolet quidem ob caeteras ibi depositas suas opes, maxime tamen aestuat & timet de uxore sua Statira. Subsilit ad haec Chaereas. quem
retinens Callirrhoë: Quo properas, ait, antequam de prae- 20
sentibus deliberaveris? id enim si publicaveris, ipse tibi magnum concitaveris bellum, omnibus, ubi intellexerint, te contemturis. denuo redacti in captivitatem multo quam ante graviora patiemur. Obtemperat sine mora consilio Chaereas, & cum astutia prodit e conclavi. manu namque tenens Aegyptium convocatae turbae: Vincimus, ait, o mei, regis
quo-

quoque terreſtres copias. vir enim , quem videtis, bonum nobis affert nuncium, & Aegyptii literas. oportet autem quantocyus eo navigare, quo ille juſſit. omnes igitur vaſa colligite & inſcendite. Quibus dictis tubicen in triremes receptui cecinit, in quas jam praecedente die ſpolia cum captivis comportaverant, nihilo in inſula relicto, niſi quod ponderoſum nimis & inutile foret. tum ſolvi funes, tum revelli anchorae, tum clamore portus & tumultu reboare, tum alius aliud agere. Chaereas autem progreſſus ad triremes mandatum clam dabat verſus Cyprum viam tenere, quaſi neceſſe eſſet adhuc incuſtoditam inſulam occupare. ſecundo uſi vento Paphum altero die veniunt, ubi templum Veneris erat. ut appulerant, mittit Chaereas, antequam exſcenderent, praecones, pacem & foedus indigenis annunciatum. quae cum accepiſſent iſti, totum exercitum in terram exponit, eumque, poſt ornatam donariis a ſe Venerem, coactis multis victimis ſplendide excipit. ſecum autem deinceps agenda volutanti ſacerdotes iidemque vates litare hoſtias nunciant. qua ille relatione erectus triremium praefectis, ſuisque trecentis Graecis, & quotquot Aegyptiorum norat ſibi benevolos, ad ſe convocatis haec ait: Viri commilitones, & participes magnarum rerum, ſed bene & cum gloria geſtarum. ego vobiſcum agere & pacem decore, & bellum tuto profecto poſſum. experimento namque didicimus, per concordiam mari nos fuiſſe ſuperiores. jam vero ſubito nos de futura ſecuritate deliberandi tempus invaſit. nam ſcire vos velim,

IX. de LL. 853. C. patet, & priscos legislatores, οἱ αὐτοί τ' ἐκ θεῶν ἦσαν. puta Minoa & alios. & ex *Plut. Cleom.* 356. Ἥρωα τὸν Κλεομβρότην καὶ θεῶν παῖδα προσαγορεύοντες. *Max. Tyr.* XVII. 5. Ὅτι θεὸς εἷς, πάντων βασιλεὺς, καὶ θεοὶ πολλοί, θεοῦ παῖδες, συνάρχοντες θεῷ. *Plin. Paneg.* C. LXXXII. *Video enim jam antiquitus maritos dearum, ac deorum liberos, nec dignitate nuptiarum magis, quam his artibus inclaruisse.*

P. 23. Vs. 13. Τοῖς ἀγροίκοις] Forte hic malint ταῖς ἀγροίκοις. uti mox II. 24. 8. αἱ ἄγροικοι γυναῖκες. *Alciphr.* III. XVIII. γραῦς ἄγροικος. *Plato Phaedro* 229. D. ἄγροικος σοφία. Atqui οἱ ἄγροικοι non minus feminas includant, quam οἱ καλοὶ modo τὰς καλάς. uti apud *Aristaen.* I. 10. μάλιστα δὲ τοὺς ἀμελοῦντας τῶν ὅρκων πικρότερον τιμωρεῖσθαι. vid. *J. Aug. Ernestum* ad *Xen.* II. *Memor.* p. 92. in duali & plurali passim. vid. *Sch. Sophocl. Oedip. Col.* 1747. *J. Barnes.* ad *Eurip. Alcest.* 385.

Verum *Rich. Dawesius* in *Observ.* p. 317. edicit. *ubicumque de femina reperitur masculini generis adjectivum, ibi etiam pluralem numerum adhiberi.* Sane loca, quae *Barnesius* hic illic adducit in contrarium, vacillant. de participiis singularibus vera videtur *Dawesii* sententia. Quod tamen ap. *Aristoph. Eccles.* 512. ubi chorus mulierum loquitur, συμμίξασ' pro συμμίξας reponat, an necessarium sit, dubito. quamquam ita ad ipsum hunc Comici locum dudum jam rescribere jusserat *Tanaq Faber.* Nam de choro feminarum adhiberi masculinum participium patet ex duobus *Euripidis* locis, *Barnesio* laudatis, uno ex *Androm.* vs. 420. ubi chorus dicit feminarum: Ὤικτειρ' ἀκούσας. verum ubi facili manu ἀκούσασ' rescribatur, si opus foret. altero ex *Hippolyto* vs 1105. 1107. ubi κεύθων & λεύσσων non mutari possunt, vel ob auctoritatem scholiastae, qui, ut hoc incommodum evitet, poëtam interposuisse adseverat suam personam. quod non placet. potius, quoniam poetae choros, licet multitudine constantes, loquentes & compellatos inducunt sub una persona, ut testatur *Schol. Pind. Olymp.* XIV. 28 & patet ex plurimis *Tragicorum* locis, vid. *Aeschyl. Agamn.* 1414. femininum chorum, ut plurimis mulieribus constantem, etiam masculine compellatum rite esse autumarim, ceu plures feminae sine vitio masculine compellari possunt. gaudeat chorus jure vocabulorum collectivorum.

Occurrunt apud alios scriptores participia masculina singularia de feminis: sed quantum novi perperam. Ut ap. *Aristaen.* mulier ait. II. 5. Ταῖς ἐμαῖς γὰρ θεραπαινίσιν οὐ μάλα θαρρῶν. sed ubi *Douza & Tiara*, ut credo, malunt θαρρῶ. alii θαρροῦσα. ita recte in *Diodori* L. IV. 51. V.V. D.D. ἀφελόντα mutarunt in ἀφελοῦσαν. Quin & plurale participium tale non ubique ferunt. & ap. *Thucyd.* L. V. 79. in Cl. *Dukeri* sententiam ὄντων damnantis pro οὐσῶν lubens ierim. Verum contra apud *Diodor.* L. XVIII. 50. 70.

Συνακολουθεῖ δὲ πλῆθος, παρθένων καὶ γυναικῶν, παιᾶνας ᾀδόντων . . καὶ . . καθυμνούντων. nam, illo πλῆθος ᾀδόντων per se stante, definitur per voces interjectas παρθένων καὶ γυναικῶν, qui fuerint οἱ ᾄδοντες. religioni meae sit venia. vid. L. III. X. 61. 2. VI. VII. 109. 16. VIII. I. 128. 16.

P. 23. Vs. 14. Ἄδραστος] Notum in fabulis & historiis nomen. fuit quidam *Adrastus Aphrodisiensis, Peripateticus.* Tabellioni, servilis conditionis homini, non inconveniens nomenclatura ἀδρηστος. *non fugitivus.* vel ἀπραικτος. *Lentus.* vid. *Hesych.* in voce. & mox II. II. 24. 10.

P. 23. Vs. 15. Ἔχαιρεν ἀπιστύμβος] *Longus* II. 65. ἥδετο ὁ Δάφνις ἀπιστύμβος.

P. 23. Vs. 17. Τραπέζας] *Trapezitarum* mensas. ad has respicit *Manetho.* L. III. 192. εὐκλεανοῖσι τραπέζαις. non ad *convivales.* & loco intricatissimo L. VI. 361.

> Ὅυς δὲ καὶ ἀλλοτρίων κλεάνων ἰθύντορας ἔρξαν,
> Καὶ δ' ἄρα κ' ἦν τροπικοῖς μέρω, ἐῆς πάτρης διέποντας.
> Χρήματι δὲ ξοινὸν πλῦτον στερεοῖσιν ἕποντες
> Ἑζομβύους, ὅθι τ' αἰὲν ἀμείβεται ἀργύρου αἴγλη.
> *Alios etiam alienarum opum dispensatores fecerunt;*
> *Quin etiam si in Tropicis, suam patriam administrantes.*
> *Pecuniis autem communes divitias spissis sequentes.*
> *Sedentes, ubi semper mutatur argenti fulgor.*

primo observa διέπειν contra omnem usum componi cum *genitivo* & ἕπειν cum *accusativo.* deinde ἕποντες in *nominativo* exhiberi, cum vel cum τῷ διέποντας vel cum τῷ ἑζομβύους casu deberet congruere. tum χρήματι στερεοῖσιν barbare conjungi. quod si jam emendes χρήμασι. quae χρήματα στερεὰ sint, cupio edoceri, & quale vocabulum ξοινόν. tandem absurdum & δυσνόητον totius sententiae potuisse admitti, mirare. tu emenda.

> Ὅυς δὲ καὶ ἀλλοτρίων κλεάνων ἰθύντορας ἔρξαν.
> Καὶ δ' ἄρα κ' ἦν Τροπικοῖς μέρω, ἐῆς πάτρης διέποντας.
> Χρήματ' ἰδὲ ξυνὸν πλῦτον. Στερεοῖσι δ' ἐπόντες
> Ἑζομβύους, ὅθι τ' αἰὲν ἀμείβεται ἀργύρου αἴγλη.
> *Alios vero etiam alienarum opum directores facere solent.*
> *Quin etiam, si sint in Tropicis quidem signis, faciunt administrantes*
> *Patriae opes & communem gazam. in Solidis vero signis versantes*
> *Faciunt sedentes viros, ubi semper permutatur argentum.*

fraudi fuit mala literarum distinctio & inconsiderantia, quae sint ζῶα στερεὰ: quae hic & ζῶα τροπικὰ memorantur, effectusque docetur *Mercurii & Lunae*, quando sunt vel in *Tropicis* vel in *Solidis signis.* notum signa Zodiaci distingui in ἀρσενικὰ & θήλυκα. χερσαῖα & ὑγρά. κάθυγρα. ἔνυγρα. πάρυγρα. καμπτόμορφα. ὀλιγοθηρὰ. ἀνθρωποειδῆ. διμόρφωτα. δίσωμα. & οὐ δίσωμα. & in plu-

plura genera. ſic quaedam dicta στερεὰ. *ſolida.* ita enim vocanda, praecunte *Firmico* L. III. v. qui χερσαῖα. *terrena.* & στερεὰ *ſolida* diſtinguit. licet ea *J. A. Fabricius* ad *Sext. Empiricum* p. 338. perperam *fixa* malit dici, quam *ſolida. Philoſophus* docet p. 340. quae ſint στερεά. nempe *Taurus*, *Scorpius*, *Leo* & *Aquarius*. *Scaliger.* quoque ad L. II. *Manilii* 186 p. 115. & p. 159. praeivit *Fabricio* in errore, quo στερεὰ *fixa* dicenda putant, & oppoſita credunt τροπικοῖς ideo, quia haec τρέπονται. *vertuntur*, *moventur*. illa autem, quia στερεοῦνται. *figuntur. fixa ſunt.* at ſic octo reliqua ſigna poſſent dici στερεὰ oppoſitione τῶν τροπικῶν. quod ſecus ſe habet. meliorem rationem adpellationis dat ibidem p. 339. *Sextus.* Τροπικὰ μὲν, ἐν οἷς γινόμενος ὁ ἥλιος μεταλλάσσει καὶ ποιεῖ τοῦ περιέχοντος τροπάς. *vocantur*, *in quibus ſol mutat curſum & aëris facit mutationes.* ſed haec habeant ſe quocumque modo. jam vides non στερεὰ χρήματα, *ſpiſſas pecunias*, ſed *ſolida ſigna* intellexiſſe poetam, & totum locum perſpicuitate ſumma perfuſum. En *Firmici* locum ex L. VI. XXXII. XI. haec confirmantem. *utrum ſignum ſolidum ſit, an duplex, an tropicum.* ut autem ἐν τροπικοῖς. ſic ἐν στερεοῖς: nempe, ζῳδίοις. εἰδώλοις elliptice. L. VI. 419. ἐν χερσαίοισι. VI. 415. ἐν τετραπόδεσσι. ab *Hephaeſtione Thebano* eadem *ſigna* aliquando χερσαῖα & στερεὰ & στερεώδη perhibentur. vide p. 6 & 13. 15. 9. quod autem ἕποντες mutarim in ἑπόντες, legitima mutatio. quamvis, an re vera & in *Codice* neſcio, ſaltem in editione *Manethonis* paſſim ἕπειν & ἑπεῖναι, quin ἐφέπειν confundantur, quae tamen longiſſime diſtant ſenſu apud *Aſtrologos.* vide modo L. VI. 115. ubi male ἐπείη. *ſequatur*, quaſi ab ἕπω. cum ſit ab ἐπεῖναι. 185. male ἐπίη. pro ἐπείη. 372. & 367. idem vitium. 410. recte ἐπείη. ſed *incedat.* quaſi ἐπίῃ. redde. *adſit. praeſens ſit. ſit in.* quin VI. 155. ἐφέπωσιν. *ſequantur.* immo *obeant. ſunt circa.* ſed longum foret ſingula in his peccata perſequi. quod hic vero *trapezitae* dicantur *adminiſtrare patriae opes & communem gazam* dilucidius docet aliis locis. ut L. IV. 580.

Ἀνέρες ἔσσονται βαθυχρήμονες, ἔντε τραπέζαις
Πιστόφρονες πόλεως ταμιεύτορες, ἔντε τοκισμοῖς,
Καὶ χρείαις ζήσουσι βίον πολὺν ὀλβονομοῦντες.

quaeſtores Athenis aliquando in privum lucrum publicas pecunias mutuas dederant Trapezitis, mox forum vertentibus [ἀνατρέπουσι τὰς τραπέζας] quare quaeſtores, ne populo damnum pateret, incenderunt τὸν ὀπισθόδομον τῆς ἀκροπόλεως. ut narrat *Ulpian.* ad *Demoſth.* in *Timocr.* 794. B. Ἐξομβύας vero vocat, ut *Joann.* in *Euang.* II. 14. τοὺς κερματιστὰς καθημένους. ipſe L. III. 100. —— Τοὺς δ' αὖτε τραπέζης ἀργυραμοιβοὺς εἶσε. & L. II. 256. Καὶ δίφροις ἐζομένους, ὅθι ἀργύρου ἐστὶν ἀμοιβή. de mutatione τοῦ ξοινὸν in ξυνόν. verba non faciam. mox idem vitium tolle, nec cum doctiſſimo *Gronovio* dele δ' poſt εἰδώλοις, at ante ὅτε. ſed ad alia.

P. 23. Vs. 19. Κωπῆρες] *Remiges* si sequeremur *Is. Vossium*, in *Alciph.* L. I. *Ep.* II. κωπήρεσι Ῥοδίοις ita accipientem. sed accesserim *Berglero*, κωπήρης λέμβῳ praeferenti. & sic *Cod.* noster. κωπήροις tamen male. Ut passim πλοῖον. σκάφος κωπῆρες occurrit. *Thucyd.* IV. 118. *Eurip. Helen.* 1397. & etiam hic κωπῆρες restituendum. Noster VIII. VI 13. 9. 2. modo in *Apogr.* ἐξέταζε.

P. 23. Vs. 23. Ἀπολώλεκά σου τάλαντον] cur mutaretur in σοί?

Dioecetae & Oeconomi pecunias dominicales tractabant: uti etiam publici pecunias publicas, & collegiorum. inde ap. *Gruter.* CXXV. junguntur. Χαλκολόγοι. Φροντισταί. διοικηταί. δεδανεισμένοι. Libro *Tobiae* C. I. 20. ita διοικητὴς & ἐκλογιστὴς conjunguntur. vid. *H. Valesii Emendationes*, & ad eas *Celeb. P. Burmannum Juniorem* L. II. C. XXII. *J. Pricaeum* ad *Apul.* L. II. 48. 118. vid. L. I. XII. 17. 17.

P. 23. Vs. 23. Συμβαῖνον] an τὸ συμβαῖνον . . . τοῦτο praetuleris?

P. 23. 24. Εἶπε ὁ] Ante adspiratam literam N ἐφελκυστικὸν negligi posse videtur. ap. *Heliod.* II. 114. εἶπε ὁ. quamvis *Taur.* adjicit solitum fulcrum. VIII. 342. ἔλεγε ὃν IX. 440. ἐπιχειρήσουσι. οἱ. *Achill. Tat.* VI. 389. φιλοῦσι οἱ. Noster VIII. VI. p. 124. 26. ἐστι οὗτος. & vero simile saepius extitisse hujus rei vestigia, sed abolita esse a librariis. *Alciphr.* I. XXXVIII. 171. οἷον ἔβλεπε. ὅτε. sic *Cod.* vid. *Vannum Criticam* p. 393. Levissima sunt, sed faciunt ad linguae nitorem. cur, ex gr. in nupera etiam editione *Isocr.* in *Paneg.* p. 125. [*Wolf.* 53. A.] legitur ἐπὶ τοῖς πᾶσι ἐκείνου. & notula subjicitur. „ τοῖς ἐκείνου. ap. *Ald & in Cod. Coll. N.*" Quin ita habet & princeps *Edit. Mediolanensis.* scilicet illud πᾶσι a *glossa*. cur ap *Lycurgum* in *Leocr.* p. 9. etiam in *Stephaniana* ὡμολόγησε ἀληθῆ. cum tamen *Vitebergensis* habeat recte adjectum N.

P. 23. Vs. 25. Ἀποδέδρακεν] Quia nesciebat ὅπου ἦν, dicendum fuisset ἀπέφευγεν, si credere vis *Ammonio* in ἀποδρᾶναι.

P. 23. Vs. 26. Ἀνδραποδιστὴν] Recte animadvertit *Cl. Marklandus* ad *Lysiae Orat.* XI. 551. non solum ἀνδραποδιστὴν dici, qui liberum hominem in servitutem abducit, verum etiam qui alienum servum servamve rapit & vendit. vid. *Vales.* ad *Harpocrat.* in Ἀνδραποδιστής.

P. 23. Vs. 26. Ἀλλοτρίαν] *Agathias in Anthol.* L. II. C. LVI. 15. p. 171.

Ἡμετέρη θεράπαινα φύγεν ποτέ. τὴν δέ τις εὑρὼν,
Ἀλλοτρίην τ' εἶναι λάτριν ἐπιστάμενος.

Callirrhoe poterat esse fugitiva & suscepta & occultata. quod si sciens talem emeret, vel plagii vel furti tenebatur. *L. 4. ff. ad L. Fab. de plag. L. 6. C. de furt.* si inscius, actionem habebat in venditorem. sed qui hic ignorabilis & aufugerat. inde supra ἀπολώλεκά σου τάλαντον. mox *Apogr.* Ζητησει. vel simile quid.

P. 24. Vs. 5. Εὐτυχούσης πραγματείας γεγενημένης] Certe εὐτυχὴς ἡμέρα saepius

pius dicitur quam εὐτυχοῦσα. ſed iſtud habes ap. *Diod* xx. 71 hoc ap. *Alciphr. Ep.* III. XLVI. ita χεὶρ δυςυχοῦσα. ap. *Lucian. Tyrann.* T. II. 157. in *Bruti Epiſt.* III. 117. λυσιτελοῦς ἕνεκα. at *Cod.* meus λυσιτελοῦντος. & illud γεγεννημένης abundat. at ſaepe talia participia. ſimilia a noſtro auctore aliena non duco. quem offenderet, ſi ſcriptum foret, ὅτι οὐκ εὐτυχοῦσα ἡ πραγμάτεια αὐτῷ ἐγένετο. paſſim ἦσαν ὄντες. *Demoſth.* in *Theocrin.* p. 801. 13. *Achill. Tat.* v. 299.

P. 24. Vs. 6. Ἐπετήρει καιρὸν] idem quod ζητεῖν καιρὸν, L. I. I. 2. I. ἐζήτει τοιόνδε τινὰ καιρόν. ubi ἐπετήρει non minus foret efficax.

P. 24. Vs. 6. Λοιπὸν] *jam. dehinc.* ne Attico more jungas τῷ ἐλπίδα.

LIBRI SECUNDI CAPUT SECUNDUM.

P. 24. Vs. 8. Ἀι ἄγροικος] *Lucian.* xx. *Dial. Deor.* 264. Notae de hujus vocis accentn grammaticorum lites.

P. 24. Vs. 9. Οἰκονόμου] Hic *Villicus.* vid. *Gloſſas Pricaeo* laudatas ad *Appulej. Met.* L. VIII. p. 451. ἀνὴρ οἰκονόμος ap. *Maneth.* L. IV. 610. *Firmic.* L. v. XI. 6. *villarum moderatio.* III. XI. III. *actor villarum. Murator.* p. LXXXIX. 3. ſed haec potius in διοικητὴν quadrant.

P. 24. Vs. 9. Πλαγγὼν] Apud *Demoſthen.* πρὸς Βοιωτὸν περὶ ὀνόμ. p. 1002. D. habes Πλαγγὼν, Πλαγγόνος. & *Anaxillan* ap. *Athenaeum* L. XIII. I. 558. B. cum ap. Noſtrum ſemper exaretur Πλάγγων, Πλάγγωνος.

Πλαγγὼν eſt *puppa infantium ex cera. Etymol. Magn.* πλαγγὼν οὐκ ἀπὸ τοῦ πλάσσω. ἐγίνετο γὰρ ἂν πλάδων, ὡς σπάσσω σπάδων [vid *Sch. Theocr.* II. 110.] ἀλλὰ παρὰ τὸ πλάζω. πλαγών, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ πλαγγών. τοῦτο γὰρ εἰς πλάνην γίνεται καὶ εἰς ἀπάτην τῶν κορωνῶν. ubi non invitus acceſſerim *Sylburgio* emendanti κορῶν. *puellarum.* licet *Codex* meus contra ſtet. in Articulo ſequenti V. D. emendat quoque πλαγγηδὼν. ſed tota illa periodus videtur a manu recentiore. nam a membrana noſtra exſulat. vocem plurimis illuſtravit *Ez. Spanhem.* ad *Callim.* in *Cer.* vs. 92. ubi *Schol.* κήρινος Νύμφη. *Caſaub.* ad *Athen.* IX. XVIII. & Cl. *Trillero In Obſerv.* p. 385. laudati videantur. *Pupa.* apud Romanos quoque femininum nomen eſſe, niſi aliunde conſtaret, fruſtra adſtrueres ex *Muratorii* titulo 2. MCCXXXIX. & repetito 14. MCCLXXIII. ſi conferas *Gruterum* DCCXXVIII. 8. & DCCCXXVIII. & DCCCXCVI. 7. ubi aliter plane exſtat.

Alciphroni L. III. Ep. XXII. eſt πλαγγὼν caniculae nomen. concinna igitur Ruſticae hujus nomenclatura. legitur hoc nomen apud *eundem* in *Epiſt. Ined.* ἡνίκα δ' ἀναςᾶσα κατωρχήσατο, καὶ τὴν ὀσφὺν ἀνεκίνησεν ἡ Πλαγγὼν. ὀλίγου ὁ Πὰν ἐδέησεν ἀπὸ τῆς πέτρης ἐπὶ τὴν πηγὴν αὐτῆς ἐξάλλεσθαι. In antepenultima ibi

voce *Codex* minus verax quam *Apographum* in eo enim litera Phytagorica restituta est. occurrit quoque in *Asclepiadae vel Posidippi* epigrammate, ubi est meretricis nomen. quod quia ineditum & non intellectum adponam.

Πορφυρέην μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
  Πλαγγὼν εὐίππων θῆκεν ἐπὶ προθύρων.
Νικήσασα κέλητι Φιλαινίδα τὴν πολύχαρμον,
  Εσπερίων πώλων ἄρτι φρυασσομένων.
Κύπρι φίλη, σὺ δὲ τῇδε πόρης νημερτέα νίκης
  Δόξαν, ἀείμνηστον τήνδ' ἐπιθεῖσα χάριν.

Cod. Pal. a prima manu Πλαγγών. in *Antigraphis* quibusdam Πλαγγώ. nec non in epigraphe εἰς Πλαγγὼ ἑταίραν.

Ex quarto versu *Guietus* colligit fuisse hanc *Plangonem Siculam.* quia mentio fit πώλων ἑσπερίων. scilicet *Occiduae equae.* quia *Sicilia* in *Occidente* respectu *Graeciae.* at magis tum *Hispania* vel *Italia* foret. quibus *Hesperiae* cognomen proprium magis. Deinde emendat ἀντιφρυασσομέναν. *quod Plangonis equae hinnierint contra equas Philaenidis.* cuja fuerit nescio *Plango*, nec nunc inquiro: sed scio *Guietum* a sensu *Epigrammatis* plane aberrasse. primum ab ista correctione eum debuerat deterrere aperta imitatio versiculi *Callimachiani* in *Dianam* vs. 2. Τᾶν ἵππων ἄρτι φρυασσομένων. Longe aliud significant haec verba in hoc epigrammate. *Plango* hic dicitur *flagellum & habenas dedicasse Veneri, solitario equo postquam vicisset Philaenida bellicosam.* ne credas has duas meretrices alio in circo decucurrisse, quam Veneri sacro. & κέλης intelligatur huic curriculo adsuetus equus. mox probabilem rem reddemus. jam quid illi *Equi Hesperii, sive Occidui* notent, dicam. nempe significant tempus aetatis, quo decertavit in Cupidinis stadio *Plangon.* jam erat provectior *aetate: pene vetula.* & Ἑσπέριος hanc notionem habet non semel. In *Epigrammate inedito*

Ὄψομαι ἑσπερίην σε. τί δ' ἑσπερός ἐστι γυναικῶν;
  Γήρας ἀμετρήτῳ πληθόμενον ῥυτίδι.

quod si tamen non ad aetatis vesperam, sed ad serum diem referri malis, quo haec certamina plerumque celebrari solent, non multum pugnabo.

Jam ne credas temere in his allegoricum sensum me esse secutum, perpende & hoc epigramma ejusdem *Asclepiadae.*

Λυσιδίκη σοί, Κύπρι, τὸν ἱππαστῆρα μύωπα
  Χρύσεον, εὐκνήμου κέντρον ἔθηκε ποδός.
Ὧι πολὺ ὕπτιον ἵππον ἐγύμνασεν, οὐδέ ποτ' αὐτῆς
  Μηρὸς ἐφοινίχθη κοῦφα τιναστομένης.
Ἦν γὰρ ἀκέντητος, τελεοδρόμος. οὕνεκεν ὅπλον
  Σοὶ κατὰ μεσσοπύλης χρύσεον ἐκρέμασεν.

Sui-

Suidas primum diſtichon habet in μύωψ. quod *Kuſterum* latuit. Plura in his explicanda & forte emendanda forent.

P. 24. Vs. 10. ζῶον] L. VI. I. 99. 7. Ἥλιος ἐξέτλε σοι τοῦτο τὸ ζῶον [Καλλιῤῥόην] κάλλιστον ὧν αὐτὸς ἐφορᾷ. paſſim in laudem homo perhibetur βέλτιστον. ἡμερώτατον. εὐχαριστατον. θειότατον ζῶον. quin ipſe Deus Epicureis modo ἀνθρωποειδὲς, modo ἄφθαρτον καὶ μακάριον ζῶον perhibetur. & *Manethoni* IV. 341. hinc ζωοτύπῃ μακάρων. ſed tamen etiam vituperantis eſt. *Plato* XI. de L. L. 936. C. ὅπως ἡ χώρα τοιούτου ζώου [τοῦ πτωχοῦ] καθαρὰ γίγνηται τοπαράπαν.

P. 24. Vs. 11. Ἄπρακτον] Ἀργόν. Opponitur δραστηρίῳ. *Thucyd.* IV 81. *Braſidas* dicitur ἀνὴρ δραστήριος εἰς τὰ πάντα. contra *Polybio* IV. I. Ἐπήρατος ἄπρακτος ὢν τῇ φύσει. *Plut. de Arato* p. 315. Ἔκδηλος ἀνὴρ φιλόσοφος καὶ πρακτικός. apud *Achill. Tat.* II. 103. πρακτικός, vertitur, quatenus dicimus aliquem *peritum alicujus rei eſſe*: *praxin habere.* immo *conſilio manuque promtus.* πρακτικός aliquando & alio ſenſu non hujus loci pro *pollente*, *valente*, *impetrante* ponitur. ap. *Polyb.* I. 80. *Xenophontem* & alios. *Heſych.* ἄδραστος. ἀπρακτος. Apud *Sophoclem Antig.* 1047. etiam in *Vatic. Cod.* ἄπρακτος pro ἄπρατος obtinet. ἄπρηκτος idem Ionice. *Maneth.* IV. 517. Νωχελέες τε πέλουσι, καὶ ἄπρηκτοι, καὶ ἄτολμοι. III. 378. Θηλύτεροι πρήσσειν, βιότῳ δ' ἔνι πάμπαν ἀπρηκτοι. ἄπρακτος praeterea, *qui effici nequit.* ut ap. *Alciphr. Ep.* I. II. οὕτως ἄπρακτα καὶ ἀνήνυτα διαμοχθοῦμεν. ita *Cod.* vulgo ἀνήνυτα & μοχθοῦμεν.

P. 24. Vs. 11. Τοὺς ἑαυτῆς] pro σεαυτῆς. hunc uſum pronominis multi tetigerunt. Et optimus quivis, ſaltem hodie in Mstis etiam libris, ſic abuſus fuit his vocabulis. ex. gr *Xen.* I. *Memor.* 726. D. οὐδὲ γὰρ τὴν ἑαυτοῦ σύγε ψυχὴν ὁρᾷς. *Plat.* Ἐρασταῖς. p. 136. D. plura *Nath. Forſter. in Ind. Platonico.* ap. *Heliod.* I. 49. τὸ μὲν γὰρ ἀδελφὸν ἑαυτῆς ἀναπλάττειν Ita *Taurin.* vulgo σαυτῆς. II. 79. cum *Vat.* contra. καὶ γέγονας ἡμῖν αὐτάγγελος τῶν σεαυτῆς συμφορῶν. ubi vulgo ἑαυτῆς. & pro ἐμαυτῆς. L. X. 514. quae cum ita ſe habeant nihil mutare conſultius *Bryanus* proinde fruſtra *Plutarch. in Apophthegm.* p. 347. ſollicitat. vid. ipſum ad *Vit. Flam.* p. 422. *A. Junius* ita in *Eunap.* 117. fruſtra ἐμαυτόν.

P. 24. Vs. 11. Καλῶς] *jure: merito.* ut ſaepe in locutione καλῶς ποιῶν. quae trita locutio & nihil praeter *jure*, *merito* notat. ita & εὖ ποιῶν. vid. *Plat. de R. P. V.* 474. B. *Heliod.* VI. 279. 288. VII. 363. ſaepe non intellecta, ut in Epiſtola X. *Æneae* p. 424. τούτων ἐθέλεις εἶναι καὶ πρῶτος, καλῶς γε ποιῶν. *benemerendo.* Immo. *horum etiam primus eſſe vis, & merito. Heliod. VI.* 279. καλῶς κατὰ τοῦτο ποιοῦσα. *Lucian.* de *Dipſad.* III. 297. *Epiſt. Saturn* 409. 411. *Plato Lyſide.* 204. alio ſenſu.

P. 24. Vs. 14. Ἄσιν] *Clemens Alex. Paedag* III. 2. λούειν τὸ σῶμα διὰ τὴν ἄσιν, τὴν αὐτῷ ἐπιφυομένην. ubi ἄσην alii. ibidem paullo poſt pro ἀπολούειν malim

malim ἀπεκλύειν utrumque ἄσις & ἄση dicitur & explicatur *maris*, *fluviorum limus & sordes*. vid. *Hesych* *Schol. Nicandri Ther.* 174.

Porro in *Apogr.* videtur esse γῆν ἄσιν. & saepe haec corruptela obtinet. contra L. v. 1. 79. 17. pro ἐδίδως τὴν reposuimus γῆν. Apud *Achill. Tat.* L1. 97. *Salmas.* Γῆν Ἰνδικὴν pro τὴν restituit. & ita legendum non dubito ap. *Herodot.* 1. xxx. φιλοσοφέων γῆν πολλὴν θεωρίης εἵνεκεν ἐπελήλυθας. in primis postquam, teste *Berglero*, auctoritas *Regii Cod.* huc accedit. ita γῆν πολλὴν βαδίζειν ap. *Max. Tyr.* xiii. 7. nam licet obvia locutio sit ἡ πολλὴ [γῆ], tamen in *Herodoti* loco plena locutio praeferenda, credo, videbitur. ap. *Plat. Phaedro* p. 257. A legendum videtur ἐννέα χιλιάδας ἐτῶν περὶ γῆν κυλινδουμένην αὐτὴν [τὴν ψυχὴν] καὶ ὑπὸ γῆς ἄνουν παρέξει ubi τὴν κ. licet interpretes γῆν legisse videantur. ap. *Artemidor.* iii. 26. ex omissione particulae & alias peccatum. Πολλάκις δὲ καὶ ὁ πατρῷος καὶ ἡ μητρυιά, ξενιτείας καὶ ἀποδημίας γίνονται σύμβολα. ἐοίκασι γὰρ πατήρ τε καὶ μήτηρ τῇ οἰκείᾳ. πατρῷος δὲ καὶ μητρυιὰ τῇ ξένῃ. τῇ omissum. & male vertitur *domui & externitati.* pro *patriae* & *peregrinae terrae. Straboni* L. viii. 515. A. γῆν *MSS*[ti]. vindicant.

P. 24. Vs. 15. Εἰσελθοῦσαι] Forte quis malit εἰσελθοῦσαν. ipsam *Callirrhoen.* non *Ancillae* εἰσελθοῦσαι. *Ingressam vero uxerunt & deterserunt diligenter & magis exutam stupuerunt. quemadmodum ipsius indutae vultum admiratae, divinum vultum videre putaverant* sententia debebat decurrere. *Ingressae ancillae vero uxerunt & deterserunt diligenter, & magis exutam stupuerunt, quam quando, ejus adhuc vestitae vultum admirantes, divinum vultum vidisse putaverunt.* Ut pro ὥστε reponendum videatur ἢ ὅταν vel ὅτε. nempe respicit narrata L. 1. C. xiv. 26. 1. cum Callirrhoe primum in villae conclavi adparuit. quando πάντες οἱ ἔνδον ἐπιστάσης ἀφνίδιον κατεπλάγησαν, οἱ μὲν δοκοῦντες θεὰν [θεῖον πρόσωπον] ἑωρακέναι. *omnes domestici illa subito adparente obstupuerunt: quidam etiam deam* [divinum vultum] *vidisse reputantes.* Facilior comparatio inter pulcritudinem vestitae & nudae est illa *Aristaeneti* L. 1. 1. ἐνδεδυμένη μὲν εὐπροσωποτάτη ἐστιν. ἐκδῦσα δὲ ὅλη πρόσωπον φαίνεται. illud ἐστιν interposui, quia *Sambuciana* ibi habet δὲ. quod hic incongruum. credo natum esse ex sigla non intellecta ⸎ quae ἐστιν notat. *Alciphr. Ep. ined.* Λαΐς... ἐνδ δυμένη γάρ, εὐπροσωποτάτη ἐστίν. ἐκδῦσα δὲ ὅλη πρόσωπον φαίνεται, οὔτε κατάξηρος, οὔτε κατάσαρκος, ἀλλ' οἵας λέγομεν ἡμεῖς τὰς ἰσχνὰς ἐγχέλεις. vides gemella *Statius* L. vi. *Thebaid.* 570.

Effulsere artus, membrorumque omnis aperta est
Laetitia, insignesque humeri, nec pectora nudis
Deteriora genis, latuitque in corpore vultus.

ad quem locum *C. Barthius* recte advocavit *Aristaenetum*. ubi duo Codd. mei, & Taurinensis a me commissus, quibus & aliena collatio accedit, *insignes humeri* sine copula, bene: Unus meus *in pectore*, pro *in corpore*, male, exhibent.

P. 24. Vs. 18. Ὁ χρὼς γὰρ λευκὸς ἔστιλψεν εὐθὺς, μαρμαρυγῇ τινι ὅμοιον ἀπολάμπων] *cutis enim candida nituit statim, splendoris radiantis instar relucens.* posses suspicari μαρμαρυγῇ τι ὅμοιον. *aliquid lucido radio simile repercutiens.* & sane ὅμοιον substantivum aliquod requirit. Interpres pro εὐθὺς legit ἔρευθος μαρμαρυγῇ τινι ὅμοιον. probabilitatem posset conciliare non ita magna mutatio τοῦ εὐθὺς in ἔρευθος. quia etiam vis τοῦ εὐθὺς non ita hic se omnibus in oculos ingerit.

Verum obstat, quod hic sermo fiat de *cute corporis*, non de *cute faciei*. In *Corpore candor*, at in *facie* laudatur mixtura *candoris & ruboris* suis locis. quasi ex formula passim poëtae & alii scriptores. *Aristaen.* I. I. λευκαὶ μὲν ἐπιμὶξ καὶ ὑπέρυθροι παρειαί. II. 21. αὐτόσχεδιον ἔρευθος ἐπιτρέχει ταῖς παρειαῖς. *Long.* I. 19. ὁ δὲ εἴκασε μήλῳ τὸ πρόσωπον αὐτῆς, ὅτι λευκὸν καὶ ἐνερευθές. *Lucian. Dial. Mort.* I. p. 331. ἐρύθημα ἐπὶ τοῦ προσώπου. X. 365. τὸ ἐπὶ τῶν παρειῶν τὸ ἐρύθημα. sic *Anacreon.* C. XXVIII. 23. nasum amicae lacti, genas rosis similes jubet fieri.

Γράφε ῥῖνα καὶ παρειὰς
Ῥόδα τῷ γάλακτι μίξας.

ut nasus referat lac inter rosas genarum. pictor enim stupidus non adeo, ut nasum rubrum in amica sua desiderare Teium putet vatem. *Theod. Prodr.* IV. 173. de Baccho

Καὶ τὴν πρόσοψιν τοῦ θεοῦ μαθεῖν θέλεις,
Ὁποῖος ἀπέξεστο ∴ τῷ λιθοξόῳ; ∴ vulgo ἀπίζετο
Παῖς ἦν νεαρὸς, ἀγαθὸς τὴν ἰδέαν,
Ἔρευθος ἀνθῶν ἐκ μέσων σιαγόνων.

jam ubi de totius corporis membris agitur, *candida*, *eburnea*, *nivea brachia*, *pectora*, *terga*, *femina*, *pedes* a formarum arbitris celebrantur. posses *roseam* cervicem. ῥοδοδάκτυλον ἠῶ, ῥοδόχρουν obmovere. sed vix puto huc quidquam factura.

Forte scrupulosior quis contendat λευκότητα in *carne* ad vitium vergere: nisi subrubeat a sanguine & succo plena sit. at λευκὸς passim *candidus*. non tantum *albus*.

Deinde cur illi *Rubori* modo adscriberetur μαρμαρυγή, cum sane *cando-*

ri propria magis μαρμαρυγή! si utrique colori adscriberetur μαρμαρυγή procederet. *Agathias* de corpore toto L. II. Anth. LVII. 29. 177.

> Ἡ δὲ καλὴ ποτὶ ληνὸν ὑπερκύπτουσα Ροδάνθη,
> Μαρμαρυγῇ κάλλευς νᾶμα κατηγλάϊσεν.

L. VII. Anth. 50. p. 458.

> Μάρμαρα σῆς χροιῆς ἀπολείπεται.

Noster. IV. I. 64. 7. Οὐδεὶς μὲν οὖν οὐδὲ τῶν ἄλλων τὴν μαρμαρυγὴν ἤνεγκε τοῦ κάλλευς, ἀλλ' οἱ μὲν ἀπεστράφησαν, ὡς ἀκτῖνος ἡλιακῆς ἐμπεσούσης. V. III. 83. 20. ἐξέλαμψε δὲ τὸ τῆς Καλλιρρόης πρόσωπον, καὶ μαρμαρυγὴ κατέσχε τὰς ἁπάντων ὄψεις. ubi toti *faciei* tribuitur. ut ap. *Musaeum*. 56.

> Μαρμαρυγὴν χαρίεντος ἀπαστράπτουσα προσώπου.
> Ἄκρα δὲ χιονέων φοινίσσετο κύκλα παρειῶν.

Alciph. III. LXVIII. ἧς [παρθένου] αἱ παρειαὶ μαρμαίρουσι. ubi, credo, frustra Berglerus offenditur.

In his omnibus μαρμαρυγὴν *rubori* peculiariter non tributam vides: sed toti εὐχροίᾳ corporis.

Dure quoque *candor* diceretur ἀπολάμπειν. *e se vibrare*, *emittere*. *projicere ruborem*. & durius ruborem μαρμαρυγῇ similem. ubi igitur ipsius *candoris* μαρμαρυγὴ exstincta dilitesceret, cui tamen non minus proprie μαρμαρυγὴ adscriberetur! Servetur igitur edita lectio. illud εὐθὺς explicetur, *statim atque vestes deposuerat & balneatione aliquantum usa fuerat*: *ne dum ut bene lauta & detersa fuerat*. sic ap. *Achill. Tat*. II. 97. Εὐθὺς fere. ἐπεὶ καὶ ποταμὸς Ἰβηρικὸς, εἰ μὲν ἴδοις αὐτὸν, εὐθὺς οὐδὲν ἄλλου κρείττων ἐστὶ ποταμοῦ. ἦν δὲ. . . Ipse noster L. II. VIII. 35. 3. εὐθὺς μὲν οὖν ἐσίγησε. *in praesenti*. *statim*. & passim. ἀπολάμπειν ὁμοίως [nam ὅμοιον sic accipere potes] μαρμαρυγῇ τινὶ recte dicitur. si tamen vis τῷ ἀπολάμπειν casum adjungere, ita accipere potes ὅμοιον. vel lege: τί ὅμοιον. & hoc recte. ut ὑπολάμπειν. *Callistrat*. *in Imagin*. III. p. 894. πλόκαμοι νεοτήσιον ὑπολάμποντες ἄνθος . . . ἰδόντι μὲν γὰρ ἔρευθος ἀπέστιλβεν, ἐξ ἄκρων βοστρύχων αἰρόμενον. ubi ne mireris *capillos* ruborem *evibrare*. nam loquitur de *statua aerea*. *Orpheus* Arg. 225. barbae juvenili nondum ἔρευθος inesse dicit.

> Καλὸς Ὕλας· τὸν δ' οὔπω ὑπὲρ δροσέροιο γενείου
> Ἀργεννῆς ἐρύθηνε παρηΐδος ἁβρὸς ἴουλος.

ita *barba aurea*. Ovid. XII. Met. 395. quamvis de *Centauro*.

> *Barba erat incipiens: barbae color aureus.*

aëno-

aenobarbus hinc. ſenſim barba fit profundioris coloris. locus ille Orphei aliter & certe corrupte vulgo legitur.

P. 24. Vs. 19. Τρυφερὰ δὲ σάρξ, ὥστε δεδοικέναι, μὴ καὶ ἡ τῶν δακτύλων ἐπαφὴ μέγα τραῦμα ποιήσῃ.] a nimio abſtinere nequeunt hujus aetatis auctores. quamvis etiam antiquius hoc vitium, & Noſter fere ſit ſatis continens. nonne ſuffeciſſet τραῦμα ſine adjecto augmento? quin non ſatius adhibuiſſet vocabulum *laeſionem* quidem carnis, ſed non *vulnus* ſignificans? ſed mittamus haec. Videmus ſaltem *carnem mollem*, & *digitis cedentem* in laude.

Quin non contenti ſic tenerarum puellarum membra emolliiſſe, ipſa etiam oſſa inſtar cerae, caſei, lactis, aquae ſe flectentia laudant. *Antipater* in Anthol. I. XXVI. I. 39.

> Ὑδατίνους φορέουσα βραχίονας· ἧ μόνη ὀστοῦν
> Οὐ λάχεν· ἦν γὰρ ὅλη τοῦν ταλάροισι γάλα.

Ariſtaen. I. I. οὕτω μὲν τοι σύμμετρα καὶ τρυφερὰ τῆς Λαΐδος τὰ μέλη, ὡς ὑγροφυῶς αὐτῆς λυγίσασθαι τὰ ὀστᾶ τῷ περιπτυσσομένῳ δοκεῖν. τοιγαροῦν ταῦτα μικροῦγε ὁμοίως δι᾽ ἁπλότητα συναπομαλάττεται τῇ σαρκὶ καὶ ταῖς ἐρωτικαῖς ἀγκάλαις ὑπείκει. *Achilles Tat.* II. 149. eo nomine taxat feminas. καὶ μαλθάσσει τὰς ἐν Ἀφροδίτῃ περιπλοκὰς ὑγρότητι σαρκῶν, καὶ οὐκ ἀντιτυπεῖ πρὸς ἄλληλα τὰ σώματα. *Appul.* x. *Met.* 226. *tam lucida, tamque tenera & lacte & melle confecta membra duris ungulis amplecti* vid. *Pricaeus* p. 161 & 627 & 646. Madaurenſis loco apte uſus eſt *Alex. Cunninghamus* in Animadv. in Bentleji Horatium C. XIV. p. 253. contendentis *cerea brachia* non recte dici pro *mollibus vel flexibilibus.*

In iſto autem Ariſtaeneti loco dubitant interpretes, quid ſit τὸ περιπτυσσόμενον, *quo oſſa ipſa inſtar aquae flecti & duci poſſunt.* intelligo, omne id, quo oſſa, ceu materies typo, circumdantur. *carne*, *veſte*, *amplexibus*. brachia non videntur regi & firmari oſſibus: ita tota brachia flecti poſſunt. cum amator complectitur membra, non niſi carnes; non oſſa ſentit. veſtis ita ſtringit omnes artus, ut non ſolum ſinguli exprimantur, ceu typo quaevis materia, ſed ipſa oſſa cedere videantur faſciis: nec exſtent vel adpareant. quod accidebat Germanis, qui *veſte ita ſtricta* utebantur, *ut ſingulos artus exprimeret.* apud *Tacit. de Morib. Germ. C.* 17. in quibus certo ſcapularum & coxarum oſſa non latebant. contra *Clementi Alexand. Paed.* II. x. p. 234. veſtis tenuis dicitur corpori προσυποῦσθαι & προσαναπλάττεσθαι. hic *membra* & *ipſa oſſa* accipiunt *formam*, *typum* omnium rerum & corporum, quibus circumdantur & ſtringuntur.

P. 24. Vs. 20. Διελάλων] *Suidas* in διεῤῥόνησε *Alciphr.* I. VIII. τὰ πολλὰ

λὰ ταῖς θύραις διαλαλῆσαι. ut probabili conjectura Berglerus. vid. Miscell. I. 229. *Coluthus* 398.

Ὡς ἡ μὲν πολύδακρυς ἐς ἠέρα φωνήσασα.

vid. ibi Eruditiss. *J. D. a Lennip.*

P. 24. Vs. 21. Ταύτης θεραπαινὶς ἔδοξε] L. II. III. 27. 14. καθάπερ ὑπὸ τοῦ κάλλους δεσποίνη κεχειροτονημένη. vid. II. I. 23. 12.

In genere qui longe alicui cedebant in aliqua re, servi potiorum, vel ne quidem digni dicebantur, qui servirent tali. huc refer illud in *Euang. Matthaei* C. III. II. οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς τὰ ὑποδήματα βαστάσαι. vide ibi *H. Grotium* & aliis parallelis locis.

P. 24. Vs. 22. Καὶ τοῦ μέλλοντος οὐκ ἀμάντευτος ἦν] Nempe *Callirrhoe.* VI. VI. 107. 3. ἐγὼ προεμαντευόμην. II. V. 30. 8. μαντεύομαι ὅτι καὶ εὐγενής. *Heliod.* IX. 419. εὐμαθὴς ὑπὸ τοῦ μαντευτοῦ τῆς ψυχῆς γενόμενος. *Plato Phaedro* 242. C. dicit enim, ὡς δή τι, ὦ ἑταῖρε, μαντικόν γέ τι καὶ ἡ ψυχή. *Philo Judaeus* de Josepho C. 67. 20. T. II. τῆς ψυχῆς μαντευομένης τί ἀδήλητον. apud *Max. Tyr.* XI. 6. habes nostram vocem, sed diverso sensu. τοιοῦτον ἡ Τύχη . . . ἀνήκοον καὶ ἀμάντευτον. *Vatibus non auscultans.*

P. 24. Vs. 23. Ἐπεὶ δ' ἐδέδοκτο, καὶ τὴν κόμην συνεδέσμουν (καὶ) καθαρὰς αὐτῇ προσηνέγκαν ἐσθῆτας] illud καὶ excidisse reor, ob sequentis syllabae κα similem sonum. quod saepissime accidit. illud ἐδέδοκτο explica locutione *Aristaenetea* L. I. VII. ὡς δὲ ἱκανῶς εἶχε τῶν βαλανείων λουτρῶν. δοκεῖν ita non semel occurrit respectu eorum, qui ad libitum, ad satietatem quid faciunt. ita ap. *Theocr.* Idyll. XIV. 20.

Ἄμμες μὲν φωνεῦντες ἐπίνομες, ὡς ἐδέδοκτο.

Lucian. Cronosol. T. III. 400. ἔς' ἂν αὐτοῖς δοκῇ; *de convivantibus.*

Cl. *Reiskius* conjecerat ἐπεὶ δὲ λέλειτο. non absurde. *Aristoph. Pace.* 868.

Ἡ παῖς λέλουται καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλά.

ΔΕΔΟΚΤΟ & ΛΕΛΟΥΤΟ habent literas facile commissibiles. sed tamen proclivior error, ut Δ abeat in Λ, quam ut contra accidat. nam in accurate etiam scriptis codicibus inferior τῆς Δ linea potest aetate exteri & ita ansam describenti praebere ponendi ΛΕΛΟΚΤΟ pro ΔΕΔΟΚΤΟ. ita facilius Λ abit in Λ, quam contra. emendantis enim foret reponere Λ pro Λ & Δ pro Λ. at extritum codicem si quis ductibus tenus sequatur, necessario saepe Λ pro Λ & Λ pro Δ positurus est. ut Ο pro Θ. vid. notata ad L. I. VI.

VI. 10. I. p. 71. *Animadversionum.* Porro in Apographo δὲ δέδοκτο; quod mallem expressum.

P. 24. Vs. 23. Τὴν κόμην συνεδέσμεν] Ceu dominam compserunt. forte tamen non multum ornaverunt, contentae siccatum modo capillum collegisse, & incomtam Lacaenae more comam religasse nodo. nam incomta, quin inpexa coma etiam in feminis in laude. unde in *Anthol.* VII. 50. p. 458.

> Μάρμαρα σῆς χροιῆς ἀπολείπεται. οὐδὲ κομίζει
> Χρυσὸς ἀπεκτήτου σῆς τριχὸς ἀγλαΐην.

ubi frustra Cod. Pal. εὐπέκλου pro varia lectione habet. receptam firmat *Suidas* in hac voce. supra L. I. XIV. 19. 25. Theronem vidimus λύσαντα τὴν κόμην Callirrhoae, ut venustior adpareret.

P. 24. Vs. 23. Καθαρὰς προσήνεγκαν ἐσθῆτας] *Lucian. de Merc. Cond.* I. p. 670. Σὺ δ' ἐσθῆτα καθαρὰν προχειρισάμενος, καὶ σεαυτὸν ὡς κοσμιώτατα σχηματίσας, λουσάμενος ἥκεις. *Theodor. Prod.* L. VIII. 369.

> Κἂν τοῦ χιτῶνος τῆς κόρης δεδεγμένος
> Ὃν ἐνδῦναι δέδωκεν εὐθὺς ἡ Στάλη,
> Λευκὸν, καθαρὸν, καὶ Ῥοδάνθης ἄξιον.

ubi δεδεγμένος ex Gaulmini conjectura pro δεδεμένος, ut vicinius, quam δεδραγμένος ex ejusdem suspicione malim. ita ap. Polybium L. x. 31. p. 845. προσδεδεμένον in Cod. meo pro προσδεδεσμένον. & saepissime Γ vel revera a librariis omissum, vel a legentibus non animadversum, dum aliis cum literis compendiose coaluerit. apud *Manethonem* L. VI. 523. hinc emenda

> Ἐκ πριστοῦ ἐλέφαντος ἢ ἐκ Λύγδοιο φαεινῆς.

dum discas, qui lapis, quae gemma, vel metallum sit Λυδὸς φαεινή. *Lydus splendens.* nam nisi dudum notissimum fuerit *Lygdinum*, sive *Parium marmor*, *Cl. Blasius Caryophilus de Marmoribus p.* 12. & alii cognitissimum reddent. eadem corruptela etiam Codices Latinos obsedit saepe. certe ap. *Martialem* L. VI. Ep. 42. prima Editio exhibet

> *Et credas* vacuam *nitere* Lydon.

licet ibi Codices mei duo habeant *Ligdon.*

Ejusdem literae omissio corrupisse alium *Manethonis* locum videtur. ubi enim nunc legitur, L. IV. 275.

Κριοῦ τ' ἰαρόεντος ἐπ' ὠδίνεσσι βροτείαις
Ἰσχυρῶν ἔργων τεύχει πονοπαίκτορας ἄνδρας.

quod ſic redditur.

Et arietis animadvertentis in puerperiis humanis,
Fortium operum facit laborem ludentes homines.

at quae ſunt iſta ἰσχυρὰ ἔργα, ab hiſce ludendo perpetrata! deſcribuntur

Turbae captatores, induſtrie & grate inſanos in theatris, veſtigia
Aëre figentes, in pegmatum operibus petauriſtarios.

his adduntur mox, *mimi*, *ſannae artifices*, *quorum vita ludificationis artem expreſſit*. nihil hic video, quod adeo *magnas* requirat *vires* & *robur*. legendum arbitror. Αἰσχρουργῶν ἔργων. quis neſcit, pantomimos, ſcenicos, ſanniones turpes & infames habitos. nec offendaris, quia αἰσχρουργὰ ἔργα jungantur. omnes ſcriptores talia ceu elegantias captant. vid. *Vann. Criticam* C. VII. 172. ſed & ipſe Manetho his delectatur. L. IV. 338. σκόλιακες εὐστραφέες. L. V. 21. φλογεραὶ φλόγες.

Quod autem Ἰῶτα mutarim in AI, nec id peccat in ſanam Criſim: praecipue apud Manethonem. ſic loco difficili hac mutatione ſuccurreris L. V. 7. ubi legitur.

Ἦν δ' ἄρα νύκτα μέλαιναν ὑπ' οὐράνιον χορὸν ἄστρων
Μυρίοισι μίτοισι λάλον τὸ μάθημα καθεῦρον.

quod ſecundum interpretem ſonat.

Sed certe noctem nigram ſub coelo ſidereo aſtrorum
Infinitis filis loquentem hanc doctrinam adinveni.

ſed illa *infinita fila* quomodo faciant ad Aſtrologiam, quam lucentibus per obſcuram noctem ſtellis, ſe didiciſſe perhibet, non capio. deinde qua ratione ſecunda ſyllaba in μυρίος, quae ipſi decies & aliis ſemper eſt brevis, producatur, item neſcio. tu totum locum lege:

Ἂν δ' ἄρα νύκτα μέλαιναν ὑπ' οὐράνιον χορὸν ἄστρων
Μοιραίοισι μίτοισι λάλον τὸ μάθημα καθεῦρον.

Per noctem enim obſcuram ſub coeleſti ſtellarum choro
Fatalibus filis loquentem hanc ſcientiam inveni.

fata-

fatalia fila nentes Parças, unde Aſtrologia pendet, quis ignorat! L. I. 7. canit

> Μοιρῶν ἀῤῥήκτοισι μίτοις θεσμοῖσι τ' ἀνάγκης,
> Νύκτας ἄυπνος ἰὼν ἢ ἐν ἤμασι πολλὰ μογήσας

Libro eodem 201.:

> Εὐθύ τε μοιράων εἱλίσσεται ἀμφὶ μίτοισιν
> Κλώσμασιν ἀῤῥήκτοισι σιδηρείοισι τ' ἀτράκτοις.

locum hunc libri quinti & primi conferas cum Lucretiano L. I. 140.

> *Sed tua me virtus tamen & ſperata voluptas*
> *Suavis amicitiae quemvis perferre laborem*
> *Suadet, & inducit noctes vigilare ſerenas.*

poſſes etiam μοιριδίοισι. IV. 49. Syllabae mediae ſaepe omittuntur, ut alias dicetur.

In libro quarto Manethonis forte adhuc haeſeris, qui neſcias, quomodo ἰαρόεντος ſignificet *animadvertentis*. *Aries animadvertens in puerperiis humanis* enim tibi non tam notus fuerit, quam

> *Auratis aperit* vernum *qui cornibus annum.*

Quem & hic offendes, ſimul ſcripſeris

> Κριοῦ τ' εἰαρόεντος. *Arietis verni.*

In eodem Manethone L. IV. 235. habes AI pro EI.

> Καὶ καταναιδιστῆρας ἐν ἀλλοτρίῃσι βλάβῃσι.
> *Et inverecundos in alienis damnis.*

quod animi vitium non capio. tu repone κατονειδιστῆρας. *qui alios damnis affectos inceſſunt. inſultant probris.* ὀνειδιστής. notum vocabulum, uti κατονειδίζω. ab ἀναιδὴς nihil tale inveneris. his merito mox ſubjungit

> ψέκτας, ἀνθρώπων διαβλήτορας.

L. III. 206. literae I pro EI & T pro Γ monſtrum peperere.

> Εὖτ' ἂν δ' Ἑρμείης μετ' ἐπιτητειδύσιν ἐλθεῖν.

ubi Gronovius edidit ἐπίτηδ' ἐς δύσιν. tu porro legas ἐπείγηθ' εἰς δ. ε. Verum videtur id vidiſſe vir doctiſſimus, qui reddidit, *urgeat*. L. V. 79. habes

habes vitium idem in eadem voce, ſed facilius ſanatu. ὅτε οἱ παλίνορσος ἐπιχθεὶς. id eſt ἐπειχθεὶς.

P. 24. Vs. 25. Χιτῶνα δυλικὸν] Χιτὼν. virorum & feminarum. honeſtiores ſuperinduebant ἱμάτιον, veſtem aliam. viliores tunica contenti erant. quae & ipſa pro loco ornatior.

P. 25. Vs. 1. ἠρίστησαν] Lavabant ante prandium. vid. locum *Luciani* ad II. II. 24. 23. laudatum & paſſim.

P. 25. Vs. 2. εὔξαι περὶ σαυτῆς] ὑπὲρ ſaepe dicitur. vide pene ſequentem notam.

P. 25. Vs. 3. Ἐπιφανὴς] L. I. XIV. 20. 2.

P. 25. Vs. 4. Ἐπήκοος] ap. Gruterum 10. XL. legis

ΘΕΑ ΕΠΙΚΟΩ
ΑΡΤΕΜΙΔΙ.
∴ ΑΥΑΙΔΙ. ΣΩΤΕΙΡΙ — Boiſſard. ΑΤΑΙΙ
ΑΥΡ. ΕΛΠΙΝΕΙΚΗ

reſtituendum conjicio.

ΘΕΑΙ ΕΠΗΚΟΩΙ
ΑΡΤΕΜΙΔΙ
ΛΥΣΙΔΙ. ΣΩΤΕΙΡΗΙ
ΑΥΡ. ΕΛΠΙΝΕΙΚΗ

Diana Λυσὶς a *ſolvendo partu. & partus doloribus.* Bacchus Λύσιος alia de cauſſa celebratur *Orpheo Hymnis* p. 146. Nam fruſtra cogitaverimus de Diana, quae in oppido Aulide Iphigenian, cerva ſuppoſita, liberavit. σώτειρα Diana in Numis aliisque monumentis audit. ἐπήκοος vocatur in lapide apud *Donium* Cl. I. 37. ſed quem in hac voce emendatius prodidit Cl. *Muratorius* XXXV. 3.

ἀρχονίκα, ζαυλὼ
καὶ ἀέσσα ἀναζῶσα
ἀρτέμιδι ἐυακόῳ
ἐυξαμένα ὑπὲρ
∴ ἑαυτᾶν ἐυχάν. — ∴ vel ἑαυταν

non contendo veritatem ipſam me daturum. a vero forte tamen non plane aberrarim vertens.

Archonice, Zaulo & Aeſſa reviventes Artemidi facile exaudienti quae voverant ſuper ſalute ſua votum. editur αυτ' αυτας. forte duae vel tres puerperae ſimul voverunt vel votum ſolverunt. videantur quae diximus

mus in simili caussa in *Miscellaneorum Novorum nostrorum. Vol.* XI. T. III. p. 157. Dualis autem pro plurali non plane extra usum.

Θεασαμένη] Recte interpres θεασαμένη. occurrit quidem θεᾶσθαι in passivo. sed huc non facit. Θεῷ certe non obvium habui, nisi apud Manethonem VI. 334.

Ταῦτα δὲ ῥέζουσιν ἢ ὁτὰν μεσάτῳ κατὰ κέντρῳ
Ζῆνα θεῶσ' ἢ ὄπιθεν ἐπαντέλλοντες ὁρῶντο.

quod redditur *Jovem videant, aut post exorientes cernantur.* at corrige primum Ζῆνα τ' ἐῶσ' ab ἐάω & tum verte: *Jovemque* sinunt in *medio centro vel a tergo orientes* vident. ὁρᾶσθαι passim active significat, ut hic. si hoc non placet, scribe Ζηνὶ δ' ἕπωσ' ἢ. *jovem in medio centro sequantur, vel a tergo orientes cernantur.* alioqui Θ non semel pro Τ ibi scriptum. ut L. II. 259. Ρηθῆρας pro ῥητῆρας. L. VI. 437. σηκῶν δ' ἀγίων. τ' vulgo.

P. 25. Vs. 10. Πολλὰ μέμψασθαι] *Ammian. Marcell.* XXVI. IX. p. 365. ait: *Cum fortuna expostulabat luctuosa & gravi.*

P. 25. Vs. 11. Τῶν ποδῶν] L. VIII. VIII. 144. 18. Λαβομένης δὲ αὐτῆς τῶν ποδῶν, ἢ ἐπιθεῖσα τὸ πρόσωπον. *Heliod.* VII. 324. ῥιπτεῖ μετ' ἑαυτὸν ἐπὶ πρόσωπον, τοῖς δὲ ἴχνεσι προσφὺς τοῦ ἀγάλματος. *Eustath. de Ism. & Ism.* VIII. 294. κἀγὼ τοὺς πόδας περιχυθεὶς τοῦ Θεοῦ, ἢ ὅλως πλύνων τοῖς δάκρυσιν. & passim.

P. 25. Vs. 13. ζεῦγος] L. VIII. I. 127. 7.

P. 25. Vs. 13. Καίτοι ἡμεῖς σε ἐκοσμοῦμεν] Vel quia formosi in Veneris tutela & ei decori & gloriae sunt. vel dicit se semper plurimo cultu Veneris numen prosecutos esse. solebant precantes saepe sua in deos merita ipsis tantum non exprobrare. vide L. V. VIII. 91. 16.

P. 25. Vs. 15. Ἀνένευσεν] Vel simpliciter *negavit.* vel *nutu.* nam credebat vulgus statuas annuere & affici. Ovid. XX. Heroid. Ep. 20.

Adfuit, & praesens, ut erant, tua verba notavit.
Et visa est mota dicta probasse coma.

vid L. II. V. 30. 14.

Cur autem ἀνανεύειν significet *abnuere. negare*: ἐπινεύειν *annuere. concedere*, eleganter explicat *Artemidor.* L. V. 71. 72. p. 265. Καὶ ὁ Ζεὺς εἶπε μὲν οὐδέν. ἐπένευσε δὲ τὴν κεφαλήν. . . '. εἰς γῆν γὰρ ἔβλεπε, νεύων κάτω ὁ Θεός. Ἡ Θεὸς (Ἀφροδίτη) ἀνένευσε . . . . τὸ ἐναντίον σχῆμα τοῦ πρὶν εἰς οὐρανὸν βλεπούσης.

P. 25. Vs. 16. Ἐπολιτεύετο] L. I. I. 2. 6.

P. 25. Vs. 19. Εὐμορφοτέρας αὐτῆς βλεπομένης] Non puto hic locum habere locutionem, licet elegantem, εὐμορφοτέρα ἑαυτῆς. fateor tamen mihi dictionem βλέπεσθαι εὐμορφοτέραν non videri summae elegantiae.

Εὔμορφος *Ammonio* est proprie εὐπρέσωπος: cum ὡειδὴς ad *totum corpus* referatur. videtur nostrati vulgo vocabulum *murf* ab hac significatione vocis Μορφή confictum. Verum εὔμορφος & alia a Μορφή composita latius patent. Apud *Manethon.* IV. 554.

Φάσμασι δαιμονίοισι συναντήσουσιν ἐκεῖνοι
Ψυχῇ δερκόμενοι νεκροδερκῆ νερτερόμορφα.
Ἔντε καταγγελίαισι θεῶν μηνίσμασι τ' αἰεί.

ubi νεκροδερκῆ νερτερόμορφα non sunt *umbris videndae inferorum formae*, sed *moribundam faciem habentes formae morticinae*. mox dubito an non melius legeretur μηνύσμασι vel μηνύμασι. Verum paullo ante locus difficilior, quem una opera cum vicinis leviter illustrare libet. legitur vs. 540.

Ἤτοι λυσσαλέῃ μανίῃ δεδαμασμένον αἰεί,
Μαρφακτὸν, νοσόθυμον, ἀεὶ Θανάτοιο πάρεδρον.
Πᾶσα βροτῶν ψυχὴ γὰρ, ἐπὴν τά γε κοινὰ βίοιο
Μὴ φρονέῃ κατὰ θυμὸν, ἀναισθήτῳ τε παλαίῃ
Δυσκρασίῃ, προτέθνηκε, καὶ ἣν φάος ὄμμασι λεύσσῃ.

ubi sane quid sit μαρφακτὸς & unde deducatur, nescio. redditur *correptus.* an a μάρπτω deduxit interpres? Utrum compositum sit nec ne etiam dubitari potest. venerit tum ab ἄγεσθαι vel ἄγνυσθαι. subierat, utrum quid commune haberet cum μάργος. νοσόθυμος & μαινόμενος & μαργίτης pari passu ambulant. an μαιμάκτην legendum. quod ἐνθουσιώδης καὶ ταρακτικὸς & μαινόμενος. vid. *Hesych.* An μορφάζω. μορφάξω. μορφακτὸς. sed peritiores viderint.

Ultima hujus loci Manethonei male versa. *mortua est etiam priusquam lucem oculis viderit*. immo *praemortua est, quamvis lucem oculis videat. ante mortem mortua est. licet vivat : vivens mortua est* quod dicit *Paullus* 1. *ad Timoth. V.* 6. Ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα τέθνηκε. interpretatione Manethonem in proximis etiam juvabo versibus. vs. 548. legitur

Καὶ κραδίῃ θεόληπτα καὶ ἀκρατόεντι λογισμῷ.
Et corde infatuata & instabili ratione.

videtur illud ἀκρατόεις ita vertenti ab ἀκρατὴς deductum fuisse. sed nusquam tale adjectivum hinc deductum inveneris. venit ab ἀκρᾶτον. *merum.* quod cum semper producat secundam, per synizesin versui succurri debet. Uti τυρόεντα pro τυροῦντα. φοινικόεντα pro φοινικοῦντα. ἀκρατόεντα pro ἀκρατοῦντα. λογισμὸς autem ἀκρατόεις, *temulentus* facile intelligitur. fere qui vs. 562. dicitur ἄνομός τε φρεσὶν πλήθοντι λογισμῷ. modo δυσκρασίαν humanae naturae tributam vidimus, & v. 59. εὐκρασίη. L. 11. 400. σύγκρασις.

Cum

Cum autem ſtatuam ἄκρατον nusquam media ſyllaba corripi, objicere poſſes κεκραμένος. unde hoc vocabulum & talia, & quod correptum invenitur ap. *Orpheum Suffito Junonis* p. 114.

Κοινωνεῖς γὰρ ἅπασιν κεκραμένη περὶ σεμνῶς.

Verum verſus eſt corruptiſſimus, nec ſolum in voce περι. pro quo πυρὶ eruditiſſimus Lennepius ad *Coluthum* p. 130. reſtituendum putavit. Antiquae Editiones exhibent

Κοινωνεῖς γὰρ ἅπασι κεκραμένη πέρι σεμνῶς

in Editione *Eſchenbachii* ſubſtitutum ἅπασιν, quaſi vulnus metri ſic ſanaretur, dum graviſſimum caeſurae & metro infligatur plaga. ſi repoſueris H pro Π auctoris manum habebis & ſanum verſum.

Κοινωνεῖς γὰρ ἅπασι κεκραμμένη ἠέρι σεμνῶς.

& accentus in prima τῆς πέρι ſyllaba poſitus veſtigia verae lectionis manifeſta ſervavit. nemo vero mirabitur Junonem adminiculo *aëris* omnibus permixtam rebus perhiberi.

LIBRI SECUNDI CAPUT TERTIUM.

P. 25. Vs. 20. Προσήνεγκε λόγους] Alia ratione quam προτιθέναι λόγον dicitur. vid. L. I. XII. 13. 25.

P. 25. Vs. 25. Περισπώμενος] L. III. VII. 55. 19. περιέσπασε τὸ πένθος ἐλπίς. Gloſſae περισπασθεὶς. ἀσχοληθεὶς. de occupationibus ſeriis, & laborioſis: ſed etiam de avocamentis & delectamentis. vid. *Th. Gatakerus ad Anton.* L. III. §. X. *P. Weſſelingius ad Diod.* XII. 38. p 503. XVIII. 54. p. 298. διασπᾶσθαι πρός τι non multum abit, ut patet ex *Luciani Dial. Deor.* XXIV. p. 275.

P. 26. Vs. 2. εἰς ἣν ἡμέραν] Aperte haec corrupta. forte ſcripſerit εἰς ἕνην καὶ νέαν. ut proceſſionem conjecerit in trigeſimum vel ultimum menſis diem, quo cum νουμηνίᾳ in agris eſſet. vel εἰς ἕνην. ut ἡμέρα Gloſſa ſit. quamvis forte Charitoni placuerit ἡμέραν ſupplere, licet Atticwτέρως omitteretur. *Ariſtoph. Acharn.* 171. παρεῖναι εἰς ἕνην. *Schol* εἰς τρίτην. ut *Heſych.* Νῆς. τὸ ἕνης, ὅπερ ἐστιν εἰς τρίτην. & in καὶ τὰς εἰς ἕνης, καὶ τὰς εἰς τρίτην. conſulatur Celeb. *J. Alberti.* Saltem triduo in adparatum tam operoſum fuerit opus. poſſis alia fingere. εἰς τὴν ἐννάτην ἡμέραν. vel εἰς Η' ἡμέραν. id eſt εἰς ὀγδόην ἡμέραν. Interpres conjecit εἰς ῥητὴν ἡμέραν. L. IV. I. 63. 23. προήγγελλο ἡμέρα ῥητή. non diſplicet.

P. 26. Vs. 4. φίλοι παρεκαλοῦντο συνοδεύειν] *Horat.* I. Epiſt. VII. 75.

Mane cliens & jam certus conviva : jubetur
Rura suburbana indictis comes ire Latinis.

P. 26. Vs. 4. Ἀπελευθέρων] Qui, secundo loco licet amici haberentur, saepe potentissimi, in familiis, in aulis. vid. L. v. IV. 85. 7. ubi ἐξελεύθεροι. qui his locis nihil distant, licet merito & recte horum discrimen observarit doctus *Ammonii* interpres L. I. *Animadv.* C. VII. *Maneth.* IV. 600.

Ἐξ ἀπελευθερίης βασιληΐδος ἥμισυ δοῦλοι.
E manumissione regia semi servi.

male *liberta.* aulici enim, licet etiam ingenui, merito servi vulgo audiunt.

P. 26. Vs. 7. Πενθοῦντί τε γὰρ μὴ πρέπειν πομπὴν] De talibus infinitivis, actum L. I. XIV. 20. 15.

Ἵππῳ ἐπέβη] Usitatius est ἵππου ἐπιβῆναι. ut L. X. I. 80. II. τῆς πορθμίδος. sed ita & *Achilles Tatius* VII. 441. ἐπιβὰς ἵππῳ. qui mox ἐπιβῆναι ἵππον. ita licet ἐφ' ἵππου sit usitatius, non damnarim ap. *Aelianum* V. H. L. I. 30. ἐπὶ ἵππῳ ἐτύχομεν ὄντες. *Lucian. Asin.* T. II. 599. ἐπ' ἐμοὶ (ὄνῳ) καθίζων.

P. 26. Vs. 9. Πέμπτος δὲ] L. I. IX. 12. 18.

P. 26. Vs. II. αὐτὴν προσκυνῆσαι] Alias jungit cum dativo. sic variat in μέμφεσθαι τινα & τινὶ scribens. vid. Miscellanea Nostra Vol. X. I. I. 211.

P. 26. Vs. 12. Ἑστῶσα] Hunc statum, qui precantium est frequens, ei dat, ut decentior Dionysio obvia fiat. nec τῷ προσκυνῆσαι pugnat. notat enim saepe simpliciter *Venerari. Deum adire.*

P. 26. Vs. 13. Ψόφου δέ ποθεν] Si incertum, unde audiebat sonum, quomodo tum ἀπεστράφη πρὸς αὐτὸν magis, quam in aliam partem. legendum videtur ποδῶν. v. IX. 94. 8. ἠκούετο ποδῶν ψόφος. *Thucyd.* III. 22. ψόφος ἐκ τοῦ προσιέναι αὐτοὺς. *Eustath. de Ism.* & *Ism.* IV. 105. ψόφος γὰρ, ὡς ἐκ ποδὸς ἡμᾶς συνετάραξε. vid. L. I. IX. 12. 13.

P. 26. Vs 15. ἐπ' ἀγαθῷ] *Auspicato.* obvia formula. vid. *Lucian.* T. I. 791. unde boni ominis caussa formata fuerunt cognomina ἐπάγαθος & ἐπαγάθων & femininum ἐπαγαθώ. Apud *Fabret. Cl.* IV. 51. p. 254. MAGNIA. EPAGATHO. DULCIS. ANIMA. HAVE. BENE. VALEAS. &c. ap. *Cl. Gorium in Columbario.* CXI. p. 149. AGATHO. RHOSICE. TERTI. L. ubi etiam femininum videtur. apud *Murator.* MCCCXXXIX. 9. ἐπαγαθὼ σύμβιος. quem titulum rectissime restituit *Cl. Hagenbuchius* ad *Marmora Graeca.* p. 39. ap. Eundem *Muratorium* p. MDCCXXVI. 7. occurrit ἐπαγαθώ. quam inscriptionem item optime Vir ille eruditus tractavit. Nos ad eam pauca animadversuri sumus L. v. III. 82. 26.

P. 26. Vs. 16. Ὑπέλαβε] Proprie casuros ὑπολαμβάνομεν. *Plutarch. Artax.* 287. ἀδυνάτως δ' ἔχοντα ... ὑπολαβόντες ἦγον. *Plut. Symp.* 212. D. μεθύοντα ὑπολαβεῖν *Herodot.* II. 25. *Lucian. Dial. Mar.* VIII. 309.

P. 26.

P. 26. Vs. 19. ὀψὲ μεταμανθάνουσα τὴν ἐλευθερίαν] L. IV. 11. 65. 16. *Aeschyl.* Agamemn. 717.

P. 26. Vs. 19. πλήξας τὸν Λεωνᾶν] I. V. 9. 5. I. XIV. 21. 2. patet & hinc Leonam, utut τῶν ὅλων διοικητὴν servum fuisse. II. VI. 31. 25. Erant autem quotidiana dominorum in servos injuria alapae & aliae verberationes. nec abstinuerunt principes viri. unde apud *Phaedrum* L. II. v. 25. ipse *Tiberius* ad Atriensem

Multo majoris alapae mecum veneunt.

nec erat ut hinc, ceu actione indigna tanto principe, argumentum inter plura alia, non tam pleraque stringentia quam blandientia, duceretur ad Phaedri fabulas ultimae interpolationis insimulandas.

P. 26. V. 20. Τοῖς θεοῖς] Saepe animadversum a viris Eruditis nomen *dii* θεοὶ adhiberi, licet de unius numine sermo fiat. quamvis etiam de hominibus ita loquamur. si unum hominem spreveris, quatenus sit homo, in humanitatem, in homines deliqueris. & nimium stricte dixisset ὡς ἀνθρώπῳ διαλέγῃ τῇ θεῷ. potes periodum per interrogationem accipere.

P. 26. Vs. 23. Καί γε οἱ θεοὶ] *Odyss.* P. 485. Quaedam mutat & versum medium omittit: sed quo & priore utitur *Max. Tyr.* XIV. 8. ita *Manetho* L. v. 15. ex *Iliad.* Z. 147. 148. 149. deinde vs. 488 & 489. una serie suo insuit poëmati. Unde patet quantum tribuendum sit istis apud veteres testimoniis ex aliquo auctore petitis. praecipue ubi agitur de γνησιότητι alicujus loci ex omissis convellenda. ceterum saepe suspicabantur Deorum praesentiam. ἐπιφάνειαν & ἐπιδημίαν. *Theodor. Prodr.* I. 9.

οὕτως ἀρίστη τὴν θέαν ἡ παρθένος
ὡς καὶ τὸν ἀγρεύσαντα λῃστὴν Γωβρύαν
Θεὰν ὑποπτεύσαντα τὴν ἀγρευμένην,
Δεσμῶν ἁπάντων ἐκλιπεῖν ἐλευθέραν,
Τρέσαντα πάντως οὐκ ἀνεύλογον φόβον,
Μή που θεά τις συνδεθῇ τῶν ἐν Ῥόδῳ,
Ὑποκριθεῖσα τὴν βροτησίαν πλάσιν.

P. 26. Vs. 25. Τὸ γοῦν λοιπὸν παῦσαί μου καταγελῶν] Ne multis ratiociniis tempus perdam: simile quid in contextu fuisse reor. τὸ γοῦν λοιπὸν παῦσαι βλασφημεῖν, καὶ χρῆσαι θεοπρεπεστέροις λόγοις, ἤ σε τῆς χώρας ἐκβαλῶ. ἡ δὲ Καλλιρρόη ἔφη: Παῦσαί μου καταγελῶν Vocabulum παῦσαι repetitum fraudi fuit, & omissionem peperit. ut centies.

Si ἀποσιώπησιν statuas, cujus exempla frequentia. vid. *Lucian.* VI. *Dial. Deor.* 217. *Hermot.* 837. nec sic sententia fuerit plena. Ut vero

Callirrhoae tribuas παῦσαί με, durum, nisi accedat ἔφη. εἶπε. quamvis talia omitti docuerit *P. Burmannus ad Sueton. Aug.* C. 42. p. 314.

P. 26. Vs. 25. Καὶ θεὸν εἶναι νομίζων τὴν οὐδὲ ἄνθρωπον εὐτυχῆ] Dii enim summa fruuntur beatitudine & felicitate, & ista ratione homines, si non dii, diis similes esse praedicantur. contraria fere sententia apud *Evangelistam Joannem* C. x. 33. Ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὢν, ποιεῖς σεαυτὸν Θεόν.

P. 27. Vs. 2. Μουσικὸν γὰρ ἐφθέγξατο] *Max. Tyr.* xx. 1. ἡ ἀρετὴ φθεγγομένη μουσικῶς. Ut sermo deorum erat plane diversus ab humano sermone, sic ipsa deorum vox & loquela divinum quid sonabat.

P. 27. Vs. 2. Ὥσπερ κιθάρας τὸν ἦχον] *Achilles Tatius* II. 97. τὸ ῥεῦμα [τοῦ ὕδατος] ὡς κιθάρα λαλεῖ. *Euripid. Cycl.* 442.

Λέγ', ὡς Ἀσιάδος οὐκ ἂν ἥδιον ψόφον
Κιθάρας κλύοιμεν, ἢ Κύκλωπ' ὀλωλότα.

P. 27. Vs. 7. Προσεποιοῦντο τὴν Ἀφροδίτην προσκυνεῖν] *Musaeus vs.* 53.

Οὐ τόσον ἀθανάτων ἀγέμεν σπεύδουσι θυηλάς,
Ὅσσον ἀγειρομένων διὰ κάλλεα παρθενικάων.

P. 27. Vs. 10. Προκοπτούσης τῆς ὥρας] Mox II. IV. 27. 24. προέκοπτε τὰ τῆς νυκτός. Noster iterum ἡ νὺξ προέκοψε. IV. III. 68. προκοπτούσης τῆς εὐωχίας. *Zozim.* I. LXXI. Πόλεμος προκόπτων. Addantur haec exempla prolatis a φιλελληνεστάτῳ *Joanne Alberti in Observationibus Philologicis ad D. Paulli Epist. ad Rom.* XIII. 12.

Ἑστώτων ἐκεῖ καὶ κεκλημένων] Putaram an κεκυκλωμένων. *Xen.* K. A. VI. 378. C. περικεκυκλωμένοι ἦσαν. *cinxerant. Theodor. Prodr.* I. 9. Κύκλωθεν ὑμνήσασα καὶ περιστάδην. sed unice vera est lectio κεκλιμένων. quod etiam interpres secutus. modo ἑστῶσα ηὔχετο. sed etiam κεκλιμένοι ηὔχοντο. *Anthol.* II. LVII. 32. p. 178.

Ἡμεῖς δ' ἐσθίομεν κεκλιμένοι ἁλμυρὰ πάντα.

uti habet Palatin. pro vulgato κεκλημένοι. utraque lectio servari potest, *discumbentes* vel *vocati*, quod ad sensum. sed metrum receptam vindicat. Recte profecto Codex istud epigramma Palladae adscribit. est enim inepto ejus ingenio dignissimum. de hac variatione vid. Cl. *Hemsterh.* ad *Aristoph. Plut.* 373. *Lucian. Conv.* III. 423. παρεκέκλητο & παρεκέκλιντο miscentur. Unam mixturam H & I literarum addam. In glossis habemus φοιβίτης. *hariolus.* sed legendum φοιβήτης. ut ἡβήτης. quod accentu variato habet *Maneth.* I. 237. Δρῶσιν φοιβητὰς ἢ μάντιας. ap. eundem habes

L. IV.

L. IV. 550. φοιβητοῖς μύθοισιν ἀποφθεγκτήρια κρυπτά. & φοιβητὸς legitimum vocabulum. φοιβήτωρ est ap. *Orpheum* de Lapid. vs. 45. p. 214. quod sistit D. Scottus: qui tamen Manethoneam penum non adiit, novis vocabulis instructissimam.

P. 27. Vs. 14. Ὅτι φύσει γίνονται βασιλεῖς, ὥσπερ ἐν τῷ σμήνει τῶν μελισσῶν] Pene ad verbum *Xenophonti* K. Π. V. 118. B. debet. βασιλεὺς μὲν γὰρ ἔμοιγε δοκεῖς σὺ φύσει πεφυκέναι, οὐδὲν ἧττον ἢ ὁ ἐν τῷ σμήνει φυόμενος τῶν μελισσῶν ἡγεμών. *Plato* VII. de R. P. 520. ἡμᾶς ὥσπερ ἐν σμήνεσιν ἡγεμόνας τε καὶ βασιλέας ἐγεννήσαμεν.

Phrynichus Arabicus in Bibl. Coisliniana. p. 466. ἑσμὸς μελισσῶν, καὶ σμῆνος μελισσῶν, ἄμφω δόκιμα. Nempe Grammaticis ambo vocabula ἄθροισμα. σύστημα μελισσῶν. puto tamen σμῆνος prima notione potius esse *alveare. vas.* ἀγγεῖον μελισσῶν.

P. 27. Vs. 14. ὑπὸ τῆς καλῆς δεσποίνης] vid. L. II. II. 24. 21.

LIBRI SECUNDI CAPUT QUARTUM.

P. 27. Vs. 17. Ἐξ αἱρέσεως] *Sua sponte. dedita opera.* ut *Diod. Sicul.* L. XV. 6. Λακεδαιμόνιοι πολέμιοι ταῖς αἱρέσεσιν ὄντες. προαίρεσις. βίου προαίρεσις. plenius dicitur *Alciphr.* I. XXXVIII. actionem hanc animi describit *Plat.* X. de R. P. 618. E. *Demosth.* II. Phil. 66. A. βιασθεὶς ἄκων opponitur facienti quid ἐκ προαιρέσεως.

P. 27. Vs. 19. Παρ' ὅλην τὴν ἑσπέραν] Usum hunc praepositionis animadvertit *Thom. Magister.*

P. 27. Vs. 20. Μοῖραν] Mos vulgatissimus honorandi absentes. vid. *Xen. Ages.* 665. E. *Heliod.* VII. 348. *Longus.* IV. 127. *Pricaeus ad Appul.* II. p. 116. VII. 361. & passim.

P. 27. Vs. 21. Παρὰ τοῦ Κυρίου, ἀλλ' ὅτι παρὰ Διονυσίου.] Nam *Callirrhoe* πρὸς ὄνομα τοῦ κυρίου πηγὴν ἀφῆκε δακρύων superiori capite. & Dionysius C. I. hujus libri. ἀπηξίου κοίτην τὴν θεραπαινίδος. non abit illud Byblidis apud *Ovidium* IX. *Met.* 465.

——— ——— jam nomina sanguinis odit:
Byblida jam mavult, quam se vocet ille sororem.

qui locus non effugit *Interpretem ad Appulej.* L. X. 586.

P. 27. Vs. 22. Τὸν πότον προήγαγε] Amantes φίλοινοι. *Alciphron* I. *Ep.* XXXV.

xxxv. caussam aperit. Καίτοιγε ᾤμην τὸν ἄκρατον ἔσεσθαί μοι κατηγόρημα, ὃν παρ' Εὐφρονίῳ τρίτην ἑσπέρην πολύν τινα ἐνεφορησάμην, ὡς δὴ τὰς παρὰ τὴν νύκτα φροντίδας διωσόμενος. τότε δὲ ἄρα ἐναντίον ἔχε. . . cui non nota illa *Nasonis*.

Saepe quidem vino volui compescere curas.
Sed vinum in venis ignis in igne fuit.

P. 27. Vs. 23. ἐπὶ πλεῖστον] L. II. v. 29. 25. ἐπὶ τὸ πλεῖστον. in priori χρόνον, in altero μέρος χρόνου intelligas licet.

P. 27. Vs. 24. Ἀναλύσας] τὸ συμπόσιον. sic λύειν. διαλύειν. καταλύειν. IV. III. 69. 16. IV. V. 73. 10. *Heliod.* VII. 368. *Eustath. de Ism. & Ism.* IX. 325. κατελύετο τὸ συμπόσιον. IV. 101. ἐλύετο τὸ συμπόσιον. ita λύσας θέατρον. *Heliod.* III. 130. ὁμῶς ἀνοίξας καὶ λύσας τὸ θέατρον. sic certo *Taur.* & *Vatican.* vulgo κλείσας. Verum enim vero an ἀναλύειν συμπόσιον recte dicatur, vehementer dubito. quare malim ἀναλύσας interpretari. *discedens.* plena locutio. ἀναλύειν τοὺς ἵππους, *iterum solvere equos a praesepe, ut revertamur, unde veneramus.* vel quod eodem redit τὰ ἀπόγεια. πρυμνήσια. ut optime explicat *J. Perizonius ad Aelian.* V. H. IV. 23. ὥσπερ οὖν ἐκ συμποσίου ἀνέλυσαν. & quos conduxit industria *J. Christ. Wolfii* ad Epist. ad *Philipp.* I. 23.

P. 27. Vs. 25. Ὕπνου ἐλάμβανε] Ne prurientes manus in ὕπνον λαβεῖν mutent, vetat *Theophr. Char.* xxv.

P. 27. Vs. 25. Ὅλος δὲ ἦν] L. IV. II. 66. 13.

P. 27. Vs. 26. Πῶς ἐγράφη] superiore capite. πρὸς αὐτὸν ἐπεγράφη.

P. 28. Vs. I. Ἐξέκαε δὲ αὐτὸν τὰ δάκρυα] L. VI. VII. 108. 8. πῶς ἔκλαυσε. *Ovidius L* I. *Art.* 532.

Clamabat flebatque simul: sed utrumque decebat.
Nec facta est lacrimis turpior illa suis.

non ineleganter *lacrimae aliquem incendere* dicuntur. In talibus praecipue neoterici sibi placent. VI. VII. 108. 8.

P. 28. Vs. 2. Τότ' οὖν ἰδεῖν] Scribendum Τότ' ἦν ἰδεῖν. quemadmodum. II. III. 27. 12. *Thucyd.* VII. 71. ἦν τε ἐν τῷ αὐτῷ πάντα ὁμοῦ ἀκοῦσαι. *Lycurg. in Leocr.* §. XI. p. 182. ὁρᾶν δ' ἦν. *Polyb.* I. 84. τότε γὰρ ἦν συνιδεῖν. uti ille saepe loquitur. languidius scripseris τότε οὖν ἦν ἰδεῖν.

P. 27. Vs. 2. βαπτιζόμενος] Hanc vocem Metaphorice frequentius longe adhibent scriptores paullo recentiores: quam veteres illi. qui potius ἐπικλύζεσθαι, βυθίζεσθαι. *mergi.* vid. Nostrum III. II. 43. I. *Achill. Tat.* I. 13. III. 179. VI. 403. VII. 413. *Eustath.* VIII. 290. *Heliod.* II. 68.

II. 68. IV. 198. IV. 205. ἡμεῖς δὲ μὴ συμβαπτιζώμεθα τῷ τούτου πάθει. ubi Cod. Taurinensis male negantem particulam omittit. vid. Doctiss. *Wesselingius* ad *Diodor*. I. 71. *Bergl. ad Alciphr*. I. XIII. in Apographo vitiose ἐπιθυμίαν.

P. 28. Vs. 3. Ἀντέχεσθαι] Ἀντέχειν. frequentius sane hujus aetatis scriptores activum pro medio adhibent: quam contra, ut hic.

P. 28. Vs. 4. Ἀνέκυπτεν ἐκ κύματος] Et hac voce translata nihil magis obvium. III. II. 43. 3. ἀνακύπτειν ἐβιάζετο καθάπερ ἐκ τρικυμίας τοῦ πάθους. *G. Budaeus in Comment. L. Gr. p*. 71. larga manu exempla adposuit. vid. etiam *P. Wessel. ad Diod*. XIII. 612. *Plato* VII. de R. P. 535. B. ἐξαναδύεσθαι dicit. Eleganter *Sophocl. Oed. Tyr*. 23.

Πόλις γάρ, ὥσπερ κ' αὐτὸς εἰσορᾷς, ἄγαν
Ἤδη σαλεύει, κἀνακουφίσαι κάρα
Βυθῶν ἔτ' οὐχ οἵα τε φοινίου σάλου.

& in aliis compositis hujus verbi pulcrae tralationes, saepe non perceptae. ex. gr. apud *Demosthen. Phil*. I. 50. E. de copiis exteris & conductitiis dicitur. τὰ ξενικὰ παρακύψαντα ἐπὶ τὸν τῆς πόλεως πόλεμον, πρὸς Ἀρτάβαζον οἴχεται. *Copiae conductitiae leviter modo attingentes gerentesque bellum Atheniensium, abeunt ad Artabazum*. Morem ibi respicit orator meretricum, quae θρύπτονται & de fenestra modo praetereuntes amantes adspicere dignantur. non ad eos descendunt vel ipsos admittunt. *Aristoph. Eccles*. 202. *Thesm*. 804. illi milites *adspiciunt, prospiciunt*, obiter modo bellum: non serio gerunt. quae *Vincent. Lucchesinius* vertit. p. 31. *Quin istae peregrinorum copiae obliquis oculis bellum a republica susceptum prospicientes*. quis haec intelligat? satius hic & saepissime alias longe ipso peritiorem Graecitatis virum *Hieron. Wolfium* non deseruisset. sic in hac eadem oratione. p. 52. D τριηράρχοις ἀντιδόσεις ποιούμεθα. ille p. 35. vertit. *Gubernatoribus Stipendia adsignamus*. an intellexerit vocem ἀντιδόσεις in medio relinquo. certe *Wolfius* intellexit, qui recte *opum permutationes* interpretatur. ita *Olynth*. I. 4. ἀγοραὶ vertuntur *vectigalia*. pro *foris, ubi commeatus veneunt*. *Aristoph. Acharn*. 625.

P. 28. Vs. 6. Παιδαρίου πράγματα πάσχων] id est, ποιῶν. *Aristoph. Nub*. 814. Ὦ δαιμόνιε, τί χρῆμα πάσχεις, ὦ πάτερ. *quid facis*! ita malim verti. & saepe docuere Viri Eruditi.

P. 28. Vs. 7. Ἀφοσιώσασθαι τοὺς τῆς ἀθλίας δαίμονας] vid. *Herodian*. L. IV. XIV. ab *H Stephano* laudatum. & Cl. *Alberti* ad *Hesychium*. *Aelian*. H. V. XII. 64. τῆς εἰς νεκρὸν ὁσίας. altera notio *leviter defungi* obvia saepe, &

apud *Heliod.* L. x. 495. locô male diſtincto. συγγνώμην δοῦναι καὶ ἀφοσιώσασθαι τὸ παρὸν πρὸς τὸν νόμον τῇ φύσει. πλέον καὶ τοῖς ἐκ ταύτης πάθεσι προσθέμενος. quaſi recte dici poſſet ἀφοσιώσασθαί τινι πρός τινα. *alicui ſatisfacere contra aliquem.* quod ſi vel diceretur, ſenſui contrarium foret. at ἀφοσιώσασθαι conſtruitur cum accuſativo. ut ap. *Herodot.* IV. 151. 203. vel cum praepoſitione πρὸς, uti ap. *Salluſt.* de *Diis* & *Mundo* C. XVIII. πρὸς τὴν ἀσθένειαν τῆς ἡμετέρης ἀφοσιώμενοι φύσεως vel περί τινος. ut ap. *Plat.* VI. de L. L. 752. D. diſtingue vero, ut credo voluiſſe Commelinum, ἀφοσιώσασθαι πρὸς τὸν νόμον, τῇ φύσει πλέον καὶ τοῖς . . . προστιθέμενος. *Cod. Taur.* πρὸς τῶν νόμων. nullo ſenſu vel conſtructione. *Codex Vat.* non male modo οὐδὲ ὀκλάζω, οὐδὲ εἰς ἱκεσίαν τρέπομαι. vulgo τρέψομαι. quod tamen ſine potioribus Codd. non mutarim.

P. 28. Vs. 7. τοὺς τῆς ἀθλίας δαίμονας] *Lucian. de Luctu.* T. II. 934. ἱλασον ἀναπαύσασθαι τοὺς τοῦ μακαρίτου δαίμονας. & *de Mort. Pereg.* T. III. 357. *Inſcriptio* ap. *Grut.* MXV. 6.

θεοις
δαιμοσι
κασορος
βλασου ∴ ∴ *Grut.* βλαασου. *Capac.* Κλασου.
∴ hoc corruptum. ∴ καρυκεωτ

iidem qui paſſim καταχθόνιοι θεοί. Vid. V. VII. 91. 17.

P. 28. Vs. 8. Τούτου] Supple ἕνεκα. χάριν. plene L. III. III. 45. II. τοῦ γεγονότος χάριν. *Plutarch. Alex.* 29. τούτου γε χάριν. ſed ut hic, apud *Platon. Apol. Socrat.* 23. A. φαίνεται τοῦτο λέγειν. quod non videtur ſollicitandum.

P. 28. Vs. 8. Μελανείμων γάμους θύσης] Id foret peſſimi ominis reſpectu nuptiarum. & inpium erga manes deos. γάμους θύειν quis non illuſtravit.

P. 28. Vs. 9. Δούλους γάμους] Poëticum. ita δοῦλα λέκτρα dicit *Eurip. Ione* vs. 819.

P. 28. Vs. 9. ἀλλοτρίας] Intellige vel δούλης vel γυναικός. ut L. V. VIII. 92. 13. & paſſim. prius malim.

P. 28. Vs. 10. ἐφιλονείκει βουλευομένου] Genitivus abſolutus. II. VII. 33. 8. Παρούσης ἀντειπεῖν οὐκ ἠδυνήθη. *Lucas in Actis* XXII. 17. ἐγένετο προσευχομένου μου ἐν τῷ ἱερῷ γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει. *Lucian. Fugit.* III. 372. καὶ ἐπιτιμώντων ὑποπτήσουσι. Conſtructiones hae ſaepe ſupervacuae criſeos anſam dedere. vid. III. II. 44. 25.

P. 28. Vs. 11. ἐπυρφόρει ψυχήν] πυρφορεῖν Lexica laudant ex *Eurip. Troad.* 348. *Philoſtrati Heroic.* XIV. p. 740. ſed cum accuſativo obvium non habui. longe uſitatiſſimum πυρπολεῖν, πυρφόρος paſſim. *Herodot.*

VIII.

VIII. 6. *Sophocli Antig.* 137. Capaneus πυρφόρος & alias. Verum utrum vox πυρφέρος sit bonae notae, multos mecum dubitaturos credo. quae tamen ceu talis legitur ap. *Maneth.* IV. 188. & redditur *ignifer.*

> Ἡνίκα δ' ἂν Κρονικοῦ σέλας ἀστέρος αἰθέρος αἴγλην
> Πυρφερέαις ἀκτῖσι καλαντίπερ αἰγλοβολήσῃ.

sane suspicari potius libet scriptum fuisse πορφυρέαις. Si Saturno recte tribuuntur *nigricantes* radii. porro scripsi ἀκτῖσι pro ἀκτίνεσσι. nam ἀκτὶν semper producitur in obliquis. vid. *Sch. Triclin.* ad *Sophocl. Antig.* 100. ne loquar de prima syllaba. revera L. IV. 230. legitur

> Ἄρης δ' Ἑρμείαν διαλαμπάδα ἀκτῖνι βάλλων

sed ille versus corruptus. forte recte reposueris

> Ἄρης δ' Ἑρμεία διὰ λαμπάδα ἀστέρα βάλλων.
> *Mars vero face sua astrum Mercurii feriens.*

vid. L. IV. 356. διαλαμπάδα una voce, ut nunc editur, non admittit Lingua Graeca. διαλαμπέα posses. in versu autem 188. illud καταντίπερ etiam vitiosum. si non aliter corruptum, scribendum saltem καταντίπερ' Ut posuerit καταντιπέρα pro καλαντιπέρας. an *Hesychii* Ἀντιπέρα huc faciat non dixerim.

Porro pro πυρφερέαις posses etiam πυρσοφόροις. ut Mars dicitur etiam πυρσοτόκος. L. IV. 462. sed ubi male redditur *in puerperiis fulgens.* immo *igniparens. ignem pariens.* stella enim Martis Astrologis Πυρόεις audit. inde *Manethoni* αἰθαλόεις. πυριμάρμαρος. πυριλαμπής. pro quo semel scribitur, Ἄρεος περιλαμπέος ἀστήρ. quod licet sit vocabulum usitatum, tamen in *Manethone* hic mihi suspectum. vid. L. IV. 94. 122. 172. 218. Habes L. VI. *Anthol.* III. 8. 414.

> Καὶ λίθον ἀντιτύπῳ κρούσματι πυρσοτόκον.

ita exhibet Palatina membrana.

P. 28. Vs. 12. Ἐν ἔρωτι φιλοσοφοῦσαν] *Cum ratione insanire* de Amantibus dixit Terentius.

P. 28. Vs. 17. Ἀπόλωλας, ὦ Λεωνᾶ] Formulam debet *Xenophonti* K. Π. I. 10. B. ὦ Σάκα, ἀπόλωλας. ἐκβαλῶ σε τῆς τιμῆς. mox male typi dederunt ἄδλον pro ἄδηλον.

P. 28. Vs. 18. πῦρ ἐκόμισας εἰς τὴν οἰκίαν, μᾶλλον δὲ εἰς τὴν ἐμὴν ψυχὴν] *Ovid.* XVI. *Epist. Par.* 45.

Arsuram Paridis vates canit Ilion igni.
Pectoris; ut nunc est, fax fuit illa mei.

videatur ad L. VI. III. 103. 6.

P. 28. Vs. 19. ἔμπορον πληνόν] Quem non potes assequi vel invenire. *Plato Eutyphr.* p. 4. A. πελόμφυον τινά διώκεις. *Xenoph.* IV. K. Π. 101. ἱππία & πληνὸν ἄνθρωπον componit. *Eurip. Iphig. in Taur.* 842.

Δέδοικα δ', ἐκ χερῶν με μὴ πρὸς αἰθέρα
Αμπλάμφυος φύγῃ.

Hercule Furente. 627.

——— ——— μέθεσθ' ἐμῶν πέπλων.
Οὐ γὰρ πτερωτὸς οὐδὲ φευξιῶ φίλους.

Theocr. παιδικοῖς.

——— νεότατα δ' ἔχειν παλινάγρετον
Οὐκ ἔστι. πτέρυγας γὰρ ἐπωμοδίας φορεῖ,
Κᾄμμες βαρδύτεροι τὰ ποτήμψυας υλλαβεῖν.

P. 28. Vs. 20. Ὅπυ] L. I. XI. 15. 22.

P. 28. Vs. 21. Κάλλος] id est, γυναῖκα καλήν.

P. 28. Vs. 22. δαίμων δέ τις ἐξηπάτησεν] innumera sunt loca, ubi pronomina σὲ, μὲ, ἐκεῖνον reticentur. quare non necessarium δὲ in σε mutare.

P. 28. Vs. 22. Ἐπίστησον] τὸν νοῦν L. III. II. 43. 3. καὶ τότε οὖν ἐπέστησε τοῖς τουτοις λογισμοῖς. *Strabo* IV. 287. D. εὕροι ἄν τις ἐπιστήσας. Abunde illustrarunt Viri doctissimi *Tib. Hemsterhusius ad Luciani Nigrin. I.* p. 56. *P. Wesselingius ad Diodor.* XX. 457. apud *Polybium* saepe redditur *immorari.* & sane *quibus animum intendimus, iis immoramur*: verum notio τῦ *immorari* aliquando parum apta. ex. gr. L. I. 65. Ἐπὶ τῦτον τὸν πόλεμον ἐπιστῆσαι ἄξιον. *narrationi hujus belli immorari*, pene contrarium τῷ ἐπὶ κεφαλαίῳ καὶ διὰ βραχέων αὐτοῦ ποιήσασθαι τὴν ἐξήγησιν. immo *considerare.*

P. 28. Vs. 24. Τῦτο ἐκεῖνο] Obvia & elegans formula. *Hoc ipsum.* αὐτὸ τῦτο. *Plato Hippia Maj.* 296. D. Ἀλλ' ἆρα τῦτ' ἦν ἐκεῖνο, ὦ ἱππία, ὃ ἐβύλετο τό κακόν, ὅ μ' ἀπολώλεκεν. *Aristoph. Ran.* 321. *Acharn.* 41. 820. *Eurip. Helen.* 628. *Heliod.* V. 257. *Lucian. Herodot.* I. 838. tetigit *Cl. Hemsterhusius* ad ejusdem *Nigrinum* I. p. 47.

P. 28. Vs. 25. Νηρηίδων] Haec est Atticae & Jonicae dialecti scriptura. Νηρεΐδες ap. Nostrum I. I. I. & alios obtinet, ut aliquando *Lucian. Achill. Tat.* sed in scriptoribus, qui una dialecto usi sunt, una modo Orthographia obtinere debere videtur. vid. *Cl. Commentator ad Lucian.* T. I. 321. Attici poetae tam Tragici quam Comici Νηρῇδες scribunt. sive per

Synize-

Synizeſin ſive per contractionem, ſive per apocopen. ut placet *H. Stephano de Dial. p.* 18. *Art.* XXXIV. vide ad *Ariſtoph. Plut.* p. 414. nuperrimum interpretem. & *Vannum Criticam* 376. ſic γρυῆδες. παρῆδες. χερνῆδες. Θησῆδος. ſive Iota ſubſcribatur ſive ad latus ponatur, ſive omittatur. & olim quidem ſecunda & tertia rationes ſolae obtinebant.

Libet adponere Epigramma Φιλοδήμου, ubi Νηρηΐδων ut ſaepe pro Νηρεΐδων, niſi Iota ad latus poſitum, quaſi ſubſcriptum conſideres, vel συνίζησιν admittas. nam longas vocales & diphthongos corripere non tam prompte liçuerit.

Ἰνοῦς, ὦ Μελίκερτα, σύ τε γλαυκῆς μεδέουσα
 Λευκοθέη, πόντου δαῖμον ἀλεξίκακε.
Νηρηΐδων τε χοροὶ, καὶ κύματα, καὶ σὺ Πόσειδον,
 Καὶ Θρῄιξ, ἀνέμων πρηύτατε, Ζέφυρε,
Ἵλαοί με φοροῖτε διὰ πλατὺ κῦμα φυγόντα,
 Σῶον ἐπὶ γλυκερὰν ᾐόνα Πειραέως.

In Epigrammate *Anthol.* IV. XVI. 2. p. 347. cujus meminit *Stephan. l. l.* hinc ſcriptum·

Νύμφαι νηιάδες, νηρίδες, ἀδρυάδες . . .

nimirum, pro νηερίδες. νηρῆδες. quod vitioſe utrumque pro Νηρεΐδες, Δρυάδες. ut viderunt alii: *Cod. Palat.* νηρεῖς ἀδρυάδες. ſic in noſtro Epigrammate idem Codex habet ἴονα pro ἠίονα vel ᾐόνα. & in multis talibus Ἰῶτα modo ceu ſubſcriptum conſiderandum eſt. ut ap. *Maneth.* I. 13.

Ρυθμοῖς ἡρωικοῖς καὶ ἑξαμέτροισ' ἐπέεσσιν.

ut ap. *Homer.* Ἥρῳ Λαομέδοντι. *Iliad.* H. 453. Paſſim ap. *Manethonem* Ζωΐδιον. at ubi in ſyllabica menſura opus eſt, ceu Ζῴδιον conſiderandum. ſi jam ſcribas ἡρωικοῖς, per me licet. ſed modo ne crepes correptam longam vocalem. Variatur in ea editione. quod non damno: cum ſit ad fidem Codicis typis deſcripta. ſed in aliis libris unus videtur ſervandus tenor.

P. 28. Vs. 25. Ἐκ θαλάσσης ἀνελήλυθε] Praecedit μία Νυμφῶν ἡ Νηρηΐδων. illud ἐκ θαλάσσης tamen modo ad Nereidas ſpectat. ut L. III. II. 44. 17. Νηρηῒς ἐκ θαλάσσης. in Νυμφῶν intellige ἀναβέβηκεν ἐξ ὀρέων vel ποταμῶν. licet re vera alioqui Nymphae etiam Nereides. Leonidas in Epigrammate *Anthol.* III. XXII. 37. 250. ita diſtinguit Nymphas & Nereidas.

Ναυηγὸς γλαύκοιο φυγὼν Τρίτωνος ἀπειλὰς
Ἀνθεὺς Φθιώτην ἐ φύγεν αἰνόλυκον.
Πηνειοῦ παρὰ χεῦμα γὰρ ὤλετο. φεῦ τάλαν, ὅστις
Νηρείδων Νύμφας ἔχες ἀπιστολέρας.

Cod. Pal. male νύμφαις ἔχεν.

P. 28. Vs. 26. καταλαμβάνουσι δαίμονας καιροί τινες εἱμαρμένης] Nam fato dii suberant. *Philemo*, *Incertis fragm.* 284.

Μηδέποτε μέμφου τὴν Τύχην, εἰδὼς ὅτι
Καιρῷ πονηρῷ καὶ τὰ θεῖα δυστυχεῖ.

ubi consulatur *J. Clericus.*

P. 28. Vs. 26. ἀνάγκην ὁμιλίας μετ' ἀνθρώπων] Sponte, ut Catullus ait,

Praesentes namque ante domos invisere castas
Heroum, & sese mortali ostendere coetu
Caelicolae, nondum spreta pietate, solebant.

respicit autem Apollinem, qui Admeti pavit greges. quod etiam aliis accidit Diis.

P. 29. Vs. 1. Συγγραφεῖς] Procul dubio Pherecydes talia non nulla, non minus quam metrici mythographi, prodiderit memoriae.

P. 29. Vs. 2. Ἀποσεμνύνειν] μεγαλύνειν *Hesychio.* optimis auctoribus frequens. *Plato Theaet.* 168. D. *Max. Tyr.* x. v. & xxix. i. *Jamblich. de Myst. Sect* i. C. xxi. p. 38. τὰ μὲν ὡς θεῖα ἀποσεμνύνειν. *Aeneas Ep.* ix. *Aelian.* V. H. xiv. 34.

P. 29. Vs. 3. Καί . . ὁμιλίας] Nempe ἕνεκα. χάριν. vid. modo dicta hoc capite vs. 8. additur καὶ. quia jam ἀπεσέμνυ τοῦ κάλλους Callirrhoen in praecedentibus.

P. 29. Vs. 3. ἢ κατὰ ἄνθρωπον] L. iii. iii. 45. 26. locutio tritissima. adhuc reddenda tamen Historicorum parenti L. viii. 38. δύο γὰρ ὁπλίτας μέζονας ἢ κατὰ ἄνθρωπον φύσιν ἔχοντας. vulgo ἢ κατὰ ἀνθρώπων φύσιν ἔχοντας. *Diodor.* xvi. ii. μειζόνας ἢ κατ' ἄνθρωπον. *Joseph. Antiq.* i. xix. i. σεμνότερον ἢ κατ' ἄνθρωπον φύσιν ἐχούσας. vid. *Bergler.* ad *Alciphr.* i. xvii.

P. 29. Vs. 6. Ἀποτυγχάνεις] L. iii. i. 40. i & 12. ἀποτυγχάνων τοῦ Καλλιῤῥόης ἔρωτος. eo sensu simpliciter occurit. i. ii. 3. 24. τοῦ γάμου. ii. v. 31. 12. τῆς ἐπιθυμίας.

P. 29. Vs. 6. Ἐν ἐξουσίᾳ] L. iii. ii. 42. 25. ταμιεύεσθαι ἐξουσίαν ἐπιθυμίας.

μίας. VI. III. 102. 6. ἐξουσία δὲ ἔρωτα καταλύει. III. I. 41. 10. παῦσαι μάτην σεαυτὸν ὀδυνῶν, καὶ τοῖς ἰδίοις ἀγαθοῖς ἀπιστῶν.

P. 29. Vs. 10. Ἐπὶ τῆς Ἀφροδίτης] L. II. V. 29. 22. VIII. VIII. 144. 5.

LIBRI SECUNDI CAPUT QUINTUM.

P. 29. Vs. 11. Ἧκεν] In apographo vitiose ἡμῖν. sed quis talia monstra sinat! sic supra monere neglexi μίαν νυμφῶν haberi.

P. 29. Vs. 13. Οὐκ ἀμελῶς σχηματίσας ἑαυτὸν, ἀλλὰ κοσμήσας] *Lucian. de Merc. Cond.* T. I. 670. σεαυτὸν ὡς κοσμιώτατα σχηματίσας.

P. 29. Vs. 13. Ἠρέμα] *leviter.* ut decebat μελανειμονοῦντα. an potius ita id fecit, ut nemo sentiret eo occupatum?

P. 29. Vs. 14. οἷς ἂν ἐρασθῇ μέλλων ὁμιλεῖν] Noster L. VI. IV. 103. ἔστι γὰρ ἐρως φιλόκοσμον. vid. *Ovid. II. Met.* 730.

P. 29. V. 19. Ου γὰρ ἀτυχήσεις οὐδὲ μιᾶς δικαίως βοηθείας] Non defuturos arbitror, qui malint δικαίου vel δικαίας. sed puto admissa levi συγχύσει vulgatam stare posse.

P. 29. Vs. 20. Μηδὲν ὑποκρύψῃς τῶν ἀληθῶν] ap. *Xenoph.* I. K. A. 268. C. merito quoque locum suum tuetur hoc verbum contra ἀποκρύπτειν. quod in Etonensi & oris *Stephani* & *Leunclavii* adparet. verum *Regius* huic favet. In Apographo, ut centies peccatur, μὴ δὲ.

P. 29. Vs. 21. Τοῦτο αὐτὸν ἐπικαλέσεται μᾶλλον τὴν εἰς σὲ φιλανθρωπίαν.] ut brevis sim, malim. τοῦτο αὐτοῦ ἐκκαλέσεται μᾶλλον. τ. ε. σ. φ. *Aeschin. de Falsa Leg.* 396. A. τὴν ὀργὴν ἐκκαλέσασθαι. *Diod.* XX. 64. εὔνοιάν τινος.

Novi multa verba duos adsciscere accusativos. sed id non hujus loci. ἐπικαλεῖσθαι praeterea diversum quid significat. ἐπικαλεῖσθαι vel ἐπικαλεῖν τὴν φιλανθρωπίαν τινος εἰς τινά. *implorare. invocare alicujus humanitatem erga aliquem* notaret. an fuit ἐπεκκαλέσεται.

P. 29. Vs. 21. Ἀκούσασα μὲν οὖν ἐβάδιζεν ἡ Καλλιῤῥόη, θαῤῥοῦσα δὲ ὅμως] quo referas illud ὅμως? cui opponitur? quare amplector eruditissimi Reiskii emendationem. ἄκουσα. *invita* quidem, *confisa* tamen. Ita ap. *Aelian.* V. H. L. II. I. p. 721. ἡ δὲ ἀκούσασα καὶ ποτνιωμένη . . . ἐβιάσθη. *Leopardus* dudum, postea alii, ἄκουσα reponi possit. ap. *Demosthen.* περὶ παραπρ. 317. B. item habes ἀκούοντας pro ἄκοντας.

P. 29.

P. 29. Vs. 23. Ἐν ἱερῷ] *Xenoph. Agesil.* 667. A. Ἀγεσίλαος εἰς οἰκίαν μὲν οὐδεμίαν ἰδίᾳ ἐν ἀποδημίᾳ κατήγετο, ἀεὶ δὲ ἦν ἐν ἱερῷ, ἔνθα δὴ ἀδύνατον τὰ τοιαῦτα [τὰ ἀφροδίσια] πράττειν. Ideo *Herodot.* VII. 23. ὃς ['Αρταΰκτης] καὶ εἰς τοῦ Πρωτεσίλεω τὸ ἱερὸν ἀγινεόμενος γυναῖκας ἀθέμιστα ἔρδεσκε. Immo L. IX. 115. ἐν τῷ ἱερῷ ἀδύτῳ γυναιξὶ ἐμίσγετο.

P. 29. Vs. 26. Διονύσιός εἰμι] Omnino neceſſaria & proinde non reprehenſibilis apud neſcientes & ignaros ſui etiam cum aliqua jactantia commendatio. vide quae diximus in *Miſcell.* Vol. I. T. I. p. 19.

P. 29. Vs. 25. Τὰ ἐμὰ] τὸ ἐμὸν eodem ſenſu ap. *Sophocl. Trach.* 1084. revera poteſt explicari per ἐγώ. tamen hic & alias notat non ſolum perſonam, ſed ejus *facultates*, *virtutes*, *vitia*, *caſus*.

P. 29. Vs. 26. Μιλησίων πρῶτος] ut ille Λ. ΚΑΙΚΙΛΙΟΣ. ΚΥΡ. ΠΡΟΥΔΗΝΣ ΙΙΠΠΕΥΣ ΡΩΜΑΙΩΝ ΠΡΩΤΟΣ ΜΕΛΙΤΑΙΩΝ. ap. *Gruterum* p. CCCLXXVIII.

P. 30. Vs. 8. Εἶπον . . καὶ πρῶτόν γε τοὔνομα τὸ σὸν] *Muſaeus* 185.

Εἰπὲ δὲ, μὴ κρύψῃς, τεόν οὔνομα, καὶ σέο πάτρην.
Σὺ γὰρ ἐμὸν σε λέληθε· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Ἡρώ.

P. 30. Vs. 1. Καλλιῤῥόη] *Cl. Cocchius* animadvertit vocem hanc ſemper ſcribi neglecto ſpiritu tam leni quam aſpero ad literas PP. ſed id forte non peculiare huic voci, & nihil ad rem. Varie exaratur. ap. *Thucyd.* II. 15. Καλλιρόη. *Euſeb. Hiſt. Eccl.* I. VIII. *Sch. Luciani.* T. I. 173. aliae orthographiae Καληρόη. Καλλιῤῥόη. Καλιῤῥόη. vid. *Fragm. Heſiodi* vs. 13. *Bergler. ad Alciphr.* I. II. 51. ſed quae ſcripturae minus probandae videntur. Καλλιῤῥόη ut Καλλίῤῥυς. Χειμάῤῥυς. poëtae literam P abjiciunt. ubi opus. ita *Ocyrhoe.* quamvis *Chr. Waſius* in *Senario* p. 24. inter alia multa abſurda, quae in iſto libro occurrunt, alioqui laborioſe ſcripto, contendat: *geminum* P *cum aſpiratione non ſemper valere ad brevem, quae praeceſſerat, producendam*, adductis his ipſis exemplis ex *Ovidio.* ſed bene quod nec *Heinſii* nec *Burmanni* huic magiſtro auſcultaverint. Sed tamen non minus contra prima proſodiae elementa, ſaltem Graecae, peccant, qui contendunt ante ΣΤ & ΣΠ vocalem brevem non produci, corruptis vel trivialium poëtarum locis inducti. Ut patientius feram *Rich. Daweſium* in *Miſcell.* p. 4. hanc doctrinam de vi productrice in ΣΤ & ΣΠ, etiam apud Latinos caſtiores poëtas, Britannis paedagogis ambitioſa oratione inculcanti. noſtrates enim paedotribae vix hoc ignorent, toties moniti a viris rei metricae peritis. Licet hujus per quam rara exempla licentiae inveniantur, tamen tam certa proſtant, ut temerarii hominis ſit apud *Virgilium* L. XI. 309. ubi nunc

Poni-

Ponite; ſpes ſibi quisque. *ſed* haec *quam anguſta*, *videtis.*

forte reponendum cenſere,

Ponite: quisque ſibi ſpes: ſed quam anguſta videtis.

In his nulla fere Codicibus fides. ubi opus καλλίῤῥοος, exhibent καλίροος & contra, ut in hoc epigrammate Cod. Palatinus ipſe peccat.

Νύμφαι Νηϊάδες, καλλίῤῥοον αἱ τόδε νᾶμα
Χεῖτε κατ' οὐρείου πρωνὸς ἀπειρέσιον.
Ὕμμιν ταῦτα πόρεν Δαμόστρατος, Ἀντίλα υἱός,
Ξέσματα καὶ δοιῶν ῥινὰ κάπρων λάσια.

recte ſic ſcribendum hoc vocabulum vidit *J. Jenſius* p. 351. cetera exhibens, ut merito pro anecdotis etiamnum prodantur.* ῥινὰ poëta dixit, ut δεσμὰ & ſimilia. perhibetur vero Damoſtratus ipſe Epigrammatis ſcriptor. neſcio quam bene. quaedam de nomine Καλλιῤῥόη diximus L. I. I. I. 4.

Fuit tempore Conſtantini meretrix famoſiſſima hujus nominis Conſtantinopoli, in cujus effigiem Agathias cudit epigramma non inelegans. inveneris L. IV. Anthol. C. v. 4. p. 300.

P. 30. Vs. 8. Ἤρεσε Διονυσίῳ καὶ τὸ ὄνομα] Eſt enim ſonora vox & boni ominis, quia vocem καλὸς in ſe habet, & praeterea rem jucundam καλῶς ῥέουσαν πηγὴν exprimit. *Plat. Theag.* 122. D. Εἰπὲ δή μοι τί καλὸν ὄνομα τῷ νεανίσκῳ. Θεαγένης ὄνομα τούτῳ. καλόνγε τῷ υἱεῖ τὸ ὄνομα ἔθου καὶ ἱεροπρεπές· *Aelian. Epiſt.* VII. ἐμὲ ἀρέσκεις διὰ τὸ ὄνομα, Ὀπώρα. de ominoſis nominibus antea aliquid notatum. I. XII. 17. 18. apud *Herodotum* L. IX. 9. Ἡγησίστρατος hoſpitis nomen in auſpicium accipitur. ap. *Eurip. in Rheſo.* 158. Hector inſidias ſucceſſuras auguratur, quia ſtructurus illas vocabatur a δόλῳ

Ἐπώνυμος μοῦ κάρτα καὶ φιλόπτολις Δόλων.

In memoriam revocor Epigrammatis, in quo neſcio quis memoratur, cui καλὸν ὄνομα. videamus utrum id divinare poſſimus. Olim fuit in lucem protractum a *Georgio Gualtero*, in *Inſcriptionibus Siculis* Edit. Panhormitanae p. 27. at Editionis Meſſanenſis p. 6. ibique paullo accuratius. Cl. *Muratorius* p. DCCXLVIII. 4. & Erud. *Leichius* tentavit in *Miſcellaneis Lipſ.* T. I. p. 500. & iterum propoſuit in *Curis ſecundis* p. 51. quos conferas.

Proponam quemadmodum conceperam, antequam iſti libelli in meas per-

pervenerant manus. nec id tamen quidquam ad rem. ante vero animadvertam Gualterum feliciſſime, ut reor, occaſionem & argumentum Epigrammatis detexiſſe in *Pauſaniae* L. v. C. xxv. ubi narrat, *triginta pueros cum tibicine & chori magiſtro Rhegium, ad feſtum diem ibi celebrandum fuiſſe miſſos trans fretum a Meſſanenſibus. ſed omnes periiſſe in tempeſtate Meſſanenſes vero ſtatuam ex aere ſuam ſingulis poſuiſſe una cum chori magiſtro & tibicine. Inſcriptionem indicare Olympiae dedicatas a Meſſaniis. Statuas datas eſſe* Κάλλωνος *opus. Hippiam autem poſtea Elegiacis titulis eas exornaſſe.* En epigramma uti emendandum & ſupplendum cenſeo.

Σύζυγος ἦν μία πᾶσι πατρίς, καὶ μοῖρα δὲ πάντας
 Ὤλεσεν ἠιθέους, ὦ παροδεῖτα, μία.
Πάντας τ' αὐτὸς ἔχει πόντος, καὶ εἰκόνας αὐτός
 Τεῦξε, λυγροῖς πορθμοῦ ὀλλυμένων ῥοθίοις,
Οὗ τό καλὸν κοσμεῖ περικείμενον οὔνομα τύμβους.
 Οὗ γλυκὺς ἔσθ' ἡμεῖν κἂν φθιμένοισιν ἔρως.

Conjuncta erat una omnibus patria. fatum vero omnes
 Perdidit adoleſcentulos, o viator, unum.
Omnes idem habet mare, & imagines idem
 Fecit lugubribus freti perditorum fluctibus,
Cujus pulcrum ornat tumbos circumjacens nomen.
 Cujus dulcis eſt nobis quamvis mortuis nomen.

Nempe Κάλλωνος nomen erat pro more inſculptum aeri, ΚΑΛΛΩΝ ΈΠΟΙΕΙ. ut in illo

Πραξαγόρας τάδε δῶρα θεοῖς ἀνέθηκε Λυκαίου.
 Υἱός ἐποίησεν δ' ἔργον Ἀναξαγόρας.

ſaepe autem periphraſi nomen proprium exprimunt, praecipue ubi metro refractarium aliquod occurrit. ap. *Gruter*. xxv. I. quia Ἀπολλόδωρος in verſum non intrabat

Μυστοπόλος τελετῶν τοῦτον συνθήκατο βωμόν
 Δῶρον Ἀπόλλωνος θεῖον ἔχων ἐπίκλην.

Mirum forte acciderit quomodo, cum *Olympiae* ſint dedicatae hae ſtatuae, epigramma hoc inventum fuerit *Meſſanae ad Fretum Siculum*. probabile videtur, Meſſanenſes non neglexiſſe exemplar harum inſcriptionum in ſua civitate illuſtri loco collocare.

P. 30.

P. 30. Vs. 13. Προήχθη κλαίειν] *Diod.* xv. 57. Τῆς διὰ τὴν ἐπιείκειαν μνήμης προαγούσης εἰς δάκρυα. *Idem* L. ii. 16. Σεμίραμις προήχθη πρὸς τὸν Ἰνδὸν ἐξενεγκεῖν πόλεμον. ubi male *Claromont.* προσήχθη. ita ap. *Anton. Liber.* xxxiv. male ἐπεὶ δὲ τὸ πάθος αὐτὴν προσῆγεν. immo προῆγεν. uti apud *Lucian. Tyrann.* ii. 143. καὶ πρός γε τὴν ἀρχὴν τῶν ἀδικημάτων ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἄκων προῆχθαι ἐλέγετο. vulgo προσῆχθαι. *Xen.* i. *Memor.* 714. E. vid. *Demosth. de pace.* 61. D. 62. E. *de in Cherson.* 84. E. *de Coron.* 517. C. *in Lept.* 546. D. Σκοπεῖτε δὴ πρὸς ὅσης κακίας ὑπερβολὴν ὑμᾶς ὁ νόμος προάγει. *Aeschin.* παραπρ. 226. C. ita ἐξάγειν & ἐξάγεσθαι. vid. v. viii. 92. 6. sic ἐκφέρειν & ἐκφέρεσθαι. *Xen.* K. Π. i. 34. *Plutarch. Alex.* 45. *Diod.* xvii. C. 70. p. 215. συνεκφερόμενοι τοῖς θυμοῖς. L. v. viii. 92. 6.

P. 30. Vs. 14. Τὴν Ἀφροδίτην αὐτὴν σκυθρωποτέραν γεγονέναι] Saepe statuis divinis sensum tribuunt. vid. ii. ii. 25. 15. *Theocr. Idyll.* xxiii. 6.

Ἶσατ' ἀπὸ κρηπῖδος Ἔρως, ὑδάτων ἐφύπερθεν.
Ἅλετο τὤγαλμα, κακὸν δ' ἔκτεινεν ἔφαβον.

Eurip. Androm. 245.

Ὁρᾷς ἄγαλμα Θέτιδος εἰς σ' ἀποβλέπον.

Eunap. in *Maximo* p. 85. Ὥστε τὸ μὲν πρῶτον ἐμειδία τὸ ἄγαλμα, εἶτα καὶ γέλως ἦν τὸ φαινόμενον. uti recte emendat Cl. *Gesnerus* ad *Luciani Lexiph.* T. ii. 335.

P. 30. Vs. 17. Ἔστι γάρ τις καὶ τρόπου συγγένεια] *Aristoph. Therm.* 581.

Φίλαι γυναῖκες, συγγενεῖς τοὐμοῦ τρόπου.

sed ibi verba quidem, non res eaedem. proprius accedit locus Tyrii Maximi. xxxii. 3. ἀλλὰ τὴν γνώμην τῇ γνώμῃ προσάγω, καὶ τὴν συγγένειαν ὁρῶ. Et *Euclides* sive *Hypsicles Praef.* L. xiv. *Element.* συνηθείας τῷ πατρὶ ἡμῶν διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ μαθήματος συγγένειαν.

Auctor *Dial de Corr. Eloq.* 25. *Esse quamdam judicii ac voluntatis similitudinem & cognationem.* C. Plinius Sec. *Paneg.* C. vii. *nulla adoptati cum eo, qui adoptabat cognatio, nisi quod uterque optimus erat, dignusque alter eligi, alter eligere.*

P. 30. Vs. 19. Οὐδὲν γὰρ σύνοιδα ἐμαυτῇ φαῦλον] *Apogr.* vitiose φίλον. *Demosth.* παραπρ. 326. C. ubi *Ulpian.* τὸ κακὸν καὶ εὐτελές. posses etiam φλαῦρον. *Demosth. in Midiam.* 622. D. 636. A. ad priorem locum vid. Cl. *Taylor.* p. 292. §. 20.

P. 30. Vs. 24. Λαμπρὸν διήγημα] L. viii. vii. 141. 11.

P. 31. Vs. 4. Πόλεως φιλανθρώπε] L. IV. IV. 70. 11. de Mileto. vitio obvio mox μετήληφας in Apographo.

P. 31. Vs. 6. Σῶμα] Ne Pollucis L. III. C. v. III. §. 178. crisin vereatur Charito, vetantis nude pro *mancipio* ponere, caverunt Viri docti ad istum Lexicographum, & *Th. Gataker.* ad *Antonin.* L. I. §. XVI. p. 39.

P. 31. Vs. 7. Οὐδὲν ἀπολέσεις] *Redemtionis* pretium largum dabit. vid. *J. Pricaeum* ad *Appul.* IV. *Metam.* p. 217

P. 31. Vs. 8. Τὸν Ἀλκίνοον] Decantatissimam Corcyraeorum regis hujus hospitalitatem in Ulixem, nuper in suis hujus *Insulae Primordiis. C.* x. illustravit *Ang. Mar. Quirinus*, purpuratorum principum doctissimus.

P. 31. Vs. 10. Αἰχμάλωτον ὀρφανὴν] Ad affectus movendos his vocibus nimium significantibus utitur. nam neque αἰχμάλωτος nec ὀρφανή proprie erat. Ὀρφανὸς tamen late patet. non modo liberi parentibus, & parentes liberis ὀρφανοὶ dicuntur: sed omnes desolati & privati amicis; consanguineis: rebus caris. ita ὀρφανίζειν. ut in hoc *Theocriti* Epigrammate, quod in gratiam hujus poëtae studiosorum hic emendatius adponam.

Λῇς ποτὶ τᾶν νυμφᾶν διδύμοις αὐλοῖσιν ἀεῖσαι
 Ἁδύ τί μοι; κἠγὼ πακτίδ' ἀειράμενος
Ταξεῦμαί τι κρέκειν· ὁ δὲ βωκόλος ἄμμιγα θελξεῖ
 Δάφνις, καροδέτῳ πνεύματι μελπόμενος.
Ἐγγὺς δὲ στάντες λασιαύχενος ἄντρου ὄπισθεν
 Πᾶνα τὸν αἰγιβάταν ὀρφανίσωμες ὕπνω.

Mutationum reddendis supersedeo rationibus.

LIBRI SECUNDI CAPUT SEXTUM.

P. 31. Vs. 17. Ἐξ Ἀφροδίτης δῶρον] L. VIII. I. 127. 4.

P. 31. Vs. 20. Ἀνέπλαττον] L. IV. II. 66. 12. Καλλιρρόην ἀναπλάττων ἑαυτῷ τοιαύτην. VI. IV. 104. 10. ταῦτα ἀναζωγραφῶν καὶ ἀναπλάττων ἐξεκαίετο σφόδρα. *Aristaen.* II. XI. τὴν εἰκόνα ταύτης ἐπὶ τῆς ψυχῆς ἀναπλάττων plura in Miscell. Vol. x. 204. Cl. *Abreschius* dedit ad *Xenoph. Ephes.* p. 7. I. proprie *Plat. de L. L.* v. 746. A πλάττειν καθάπερ κηρῷ τινα πόλιν.

P. 31. Vs. 21. Μενέλεων] L. v. 11. 82. 2. Μενέλαος utitur. nempe hic forte locum Attici alicujus ſcriptoris habuit pro oculis. vid. I. VI. 9. 18.

P. 31. Vs. 21. Τῆς Λακεδαιμονίας γυναικός] Ita Helena abſolute vocatur *Lacaena* Horat. L. II. Odar. XI. 23.

Incomptam, Lacaenae
More, comam religata nodo.

ſi fides ſcholiaſtae.

P. 31. Vs. 22. Πάρεστι δὲ αὐτῇ καὶ ἡ τῶν λόγων πειθώ] *Alciphr.* I. XXXVIII. ἐπ' ἄκροις μοι δοκεῖ τοῖς χείλεσιν αὐτῆς ἐκάθισεν ἡ πειθώ. ubi eleganter Berglerus commentatur. Videtur autem Charito cum iis facere, qui Helenae Νήπενθες interpretati fuerunt *ſuavitatem & leporem in narrando.* nam eo reſpiciens Callirrhoen non modo forma adaequat Helenae, verum etiam ceu parem flexanima eloquentia ipſi comparat. vide *Petri la Seine Nepenthes Homeri.* p. 116. *Maneth.* III. 348. dicit

Ὄλβον μὲν πρώτιστα δόσαν, μετέπειτα δὲ μύθων
Πειθώ, καὶ φιλίην ἀγαθὴν τιμήν τ' ἐνὶ δήμοις.

ubi mox ſcribe

Τεύχουσιν μολπαῖσιτ' ἀγαλλομένους καὶ ἀοιδῇ.

ubi nunc corrupte μολπαῖς τ' ἀγαλλομένους. levia talia multa, ſed vitioſa apud hunc poëtam: quae ſi imam paginam occupaſſent, etiam chartae jactura facta fuiſſet. ex. gr. L. I. 24.

Ἑρμείας δ' ἦν τούτοις ἰσόῤῥοπος ἀντήσειε.

ubi reſcribe τοῖσιν vel Ἑρμῆς δ' ἦν τούτοις vel τούτοισιν II. 235. ——— Τοῖς δ' αὖ γεραέοσ' ἱεροῖσιν. vulgo γεραέοσι. II. 428. legitur

Ἤτοι γὰρ δούλαις ἢ πενιχραῖς καὶ ανάγνοις

reponas velim

Ἤτοι γὰρ δούλαισι πενιχραῖς ἢ καὶ ἀνάγνοις
Ἢ καὶ πρεσβοτέρῃσι συνέζευξεν μάλ' ἄϊστας,
Ἢ ἔτι καὶ πιναροῖσιν ἐφεζομένας τεγέεσσιν.

ut hic δούλαισι abiit in Δούλαις ἢ ſic L. III. 386. Φαέεσσι abiit in Φάος ἢ.

Ἧμος δ' Ἑρμείας Ζηνὸς φαέεσσ' ἰσόμοιρον
Ὁρμήσῃ, τῆμος μὲν ὁ φυόμενος μάλα θνητῶν.

L. III. 41. Ἐν τροπικοῖς δ' εἴωθε τελεῖν καὶ πάμπαν ἀτέκνους
Κηδεστῶν βιότου.

ita emendo pro τροπικοῖσι δ' & pro κηδεστάς. κηδεσταὶ βιότου sunt liberi, qui γηροκόμοι & γηροτρόφοι parentum. dixit ἄτεκνος κηδεστῶν. pro ὀρφανὸς τέκνων κηδομένων, vel ἄτεκνος τέκνων κηδομένων. *Musonius* ap. *Stobaeum* LXXIII. p. 450. περιέπειν γονεῖς κηδεμονικῶς. sic ἄπαις παίδων aliis & ipsi dicitur L. III. 149. nihil obstaret quominus diceres ἄπαις ἀρρένων. ἄπαις θηλειῶν. sic hic ἄτεκνος κηδεστῶν. L. IV. 574. πάτρης κηδέστορες ipsi celebrantur. L. III. 258. Ἢ ὑπὸ ληιστήρεσσιν ἢ ἐν χάρμῃ δοριλήπτοι. vulgo ληστῆρσι

L. IV. 481. Στίλβων ἀμφ' αὐτοῖς ἢ καὶ διάμετρος ὁραθῇ.

vulgo αὐτοῖσι καὶ. sic L. VI. 701. Ἀστὴρ σὺν Παφίῃ ἢ καὶ διάμετρος ὄροιτο. ubi ἢ deest. & L. VI. 175. Ἦν δ' Ἄρης ὑπόγειος ἦ, ἢ δυτικῷ ἐνὶ κέντρῳ. ubi ἦ exsulat. Illud in αὐτοῖσι est idem fere vitium cum illo δούλαισι & δούλαις ἤ. nam αὐτοῖσι pro αὐτοῖς Ἢ. posses quidem αὐτοῖσιν. sed caesurae ratio sic habebitur nulla. quod vel ab ipso Manethone alienum: quamvis negligentior vulgo habeatur. Verum persuasissimum habeo pleraque librariis & interpolatoribus esse attribuenda. L. V. 63.

Σὺν τ' ἄστροις πᾶσιν πλὴν ἠελίου κακοεργός.

vulgo ἄστροισι ἅπασι. sed de hoc mendarum genere plus quam satis.

P. 31. Vs. 23. Βεβίωταί μοι] Inepte apographum βεβαίωται. quod ne Graecum quidem. posses etiam βεβούλευται. *decretum est.* sed recte interpres hanc lectionem secutus est. hae voces non semel sibi obstiterunt. ap. *Herodot.* II. 177. βιῶται pro βεβαιοῦται. apud *Aelian.* III. H. V. XV. διαβεβαίωται item male adhuc in contextu restat pro διαβεβίωνται. quamvis βεβεβαίωται non plane ausim damnare, quod ad Grammaticam. sic in Glossis habes πεπεταύρισται. *cernuit.* quod nescio cur *Cl. Salmasius* in *Plinian.* mutat in *Cernui* πεταυρισταί. At βεβίωται obvium & ap. *Demosth.* in *Mid.* 627. D. & passim. vox βέβαιος restituenda *Manethoni* L. IV. 514.

Εὔσημοι γενεήν τε, ἀγαθοί φύσιν, ἀξιόμορφοι,
Δοξοφόροι, πάτρης κηδέστορες, ἠδὲ βέβαιοι.

ubi nunc legitur βίαιοι. sic modo vs. 497.

Εὔμορ-

Εὐμόρφυς τε τίθησι καὶ εὐτυχέας, καὶ ἐπόλβους,
Ἐν τ' ἀρχαῖς πλείςησι πάτρης τὰ βέβαια φρονεῦντας.

uti optima ratione edidit *J. Gronovius.* Βίαιοι recte locum ſuum habent L. II. 469 & 85.

Ὑψηλὺς, δράςας, μεγαλόφρονας, ἠδὲ βιαίυς,
Πταίοντας τόλμῃ, καὶ σφαλλομένυς ἐπὶ δόξῃ.

Apud eundem *Manethonem* vitioſa illa mixtura τῶν Ἰῶτα & AI ſaepius turbavit, ut L. v. 8. ubi pro μυρίοισι repoſuimus μοιραίοισι. eandem medicinam applicavit *Gronovius* vs. 598. L. IV. συναίῃ δὲ Κρόνος Ἄρης τε σὺν αὐτῷ. reponens συνίῃ ſed ex ſtylo Manethonis potius corrige συνέῃ. vid. L. VI. 640. ita poſſim ἐπείῃ & ἔῃ. & apud Aſtrologos συνεῖναι & συνιέναι differunt.

P. 31. Vs. 23. Ἀπαλλαγήσεται τῦ ζῆν] L. v. x. 96. 2. ἀπηλλαττόμην ζωῆς, *Plat* VI. de R. P. 496. D. τὴν ἀπαλλαγὴν τῦ βίυ ἀπαλλάξεται. paſſim. porro de loquendi modo quo hic ἀπαλλάττεσθαι proprie & metaphorice ſimul ſumitur vide ad L. IV. III. 68. 17.

P. 31. Vs. 25. Μή σύ γε] vel ſupple μή σύ γε ἀπαλλαγήσῃ, vel μὴ repetitum refer ad καταδράσῃ. prius malim. vid. II. VII. 33. 19.

P. 31. Vs. 25. Μή καταδράσῃ σεαυτῷ] Locus corruptus. Eruditiſſ. *Reiskius*, optime conjecit Μὴ κακὰ δράσῃς σεαυτόν, quod ad Linguae genium. Καταδράσῃ namque non ſignificat *facies* vel *interficies*, ſed *decurres.* ut διαδράσῃ τὸ κίνδυνον. ap. *Heliod.* x. 480. & ap. *Herodot.* III. 135. διαδράσηται. etiam mutatio probabilis: κατὰ & κακὰ paſſim turbant. uti ap. *Artemid.* II. 34. p. 122. ἢ γάρ τυχόντες ἀγαθῶν, ἢ κακὰ φυγόντες ἄνθρωποι θεοῖς θύυσιν. ſic enim merito legit Rigaltius. etiam poſſes dativum retinere. licet enim Attici ποιεῖν, ἐργάζεσθαι, δρᾶν cum accuſativo etiam gemino, conſtruant, non tamen tuto neges unquam dativum adhiberi. certe in noſtro hic caſus facile tolerari poteſt. *Heliod.* II. 68. δεδιὼς μή τι κακὸν ἑαυτῷ ἐργάσηται. ubi tamen Cod. *Taur.* ἑαυτόν. verum certiora ſubminiſtrabit Cl. *J. Marklandus ad Lyſiae Orat.* XIII. p. 248. ubi habetur πρᾶξαι ἀγαθόν τι τῇ πόλει. ſed ut verum fatear: differre credo πρᾶξαι ἀγαθὸν τὴν πόλιν & πρᾶξαι ἀγαθὸν τῇ πόλει. hoc ſignificat *urbi aliquod bonum conciliare. comparare.* illud *urbem aliquo bono afficere. Rich Daweſius* in *Obſerv. Miſcell.* 343. *Eurip.* locum in *Hercule fur.* 206. optime emendavit, ubi δρᾶσαι cum dativo occurrebat. item alterum locum in *Eurip. Med.* 92. p. 264. & tertium denique locum huic conſtructioni faventem ex Homero *Od.* ξ. 289. faceſſere juſſit p. 185. — Ὃς δὴ πολλὰ

κακὰ

κάκ' ἀνθρώποισιν ἐώργει. reſcribens ἀνθρώπους ἐώργει ſive ſuo more εωεωωργει, quod etiam *Stephano* & *Baſilienſi* editori placuiſſe docet Barneſius. Verum, uti innui, in noſtro haec conſtructio non inprobanda. Quam facile potuit ſcribere καταχρήσῃ σεαυτὸν. *Herodotum* auctorem habens: vel διαχρήσῃ, alios bonos ſcriptores ſecutus. potuiſſet etiam διεργάσῃ vel κατεργάσῃ. ut ipſe loquitur L. III. VII. 55. 19. δεινόν τι ἑαυτὴν ἐργάζεσθαι. & ſic *Herodot.* I. 24. Καταχρήσῃ non diſplicet. η & α ſaepe in ipſo hoc apographo permixta. ut ἀγορῆσαι pro ἀγορᾶσαι. p. 15. χρῆσθαι χρᾶσθαι, χρῆται χρᾶται paſſim incerta ſcriptura vagantur. & δραςήρια pro χρηςήρια ſuſpicatur irrepſiſſe apud *Sophoclem*, doctiſſ. *Valkenarius* ad *Ammon.* III. XIX. p. 236.

Verum enim vero in priorem emendationem jam proniorem plane inpulit locus D. *Lucae* in *Actis* C. XVI. 28. Ὁ δὲ δεσμοφύλαξ ἔμελλεν ἑαυτὸν ἀναιρεῖν· ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλῃ ὁ Παῦλος, λέγων. Μηδὲν πράξῃς σεαυτῷ κακόν. ſcribenti hic locus ante oculos verſatus fuiſſe poſſet videri.

P. 31. Vs. 25. Κύριος γάρ εἰμι καὶ ἐξουσίαν ἔχεις αὐτῆς] Quid! an Charitonem adeo juris Graeci Romanique ignarum credemus, ut, quum diſpenſatorem hunc induxerit ſervum Dionyſii [vid. I. XII. 17. 17. II. III. 26. 19.] jam ipſum faciat κύριον ſervae dominica pecunia emtae. L. II. I. 23. 23. ἀπολώλεκά σου, δέσποτα, τάλαντον. Melius profecto ſuae conditionis conſcius erat ille paſtor Lamon apud *Longum* L. III. 98. qui ait: Δοῦλος δὲ ὤν, οὐδενός εἰμι τῶν ἐμῶν [ne *filiae* quidem] κύριος. Auſusne fuerit hic dioecetes tam inpudenter coram domino ſe jactare herum ſervae, & domino ita demum ejus copiam concedere! non fit vero ſimile. ſi vero contendas ſervum potuiſſe habere alium ſervum in peculio: nihil cauſſam hoc juverit. namque Ὁ δούλου δοῦλος aeque in domini poteſtate. Nec obſtat, quod ſequatur, ταλάντου αὐτὴν ἐπριάμην nam pinguius loquendo, emerat eam Leonas: at cui? nonne domino? L. I. XII. 17. 23. Thero revera quidem Leonae optionem proponit, utrum ſibi velit Καταχεῖν vel χαρίσασθαι domino. Atqui ſi ſibi jam emiſſet, non minus emta, quam ipſe, in domini ἐξουσίᾳ fuiſſet. Scipſiſſe igitur arbitror *Charitonem*: Κύριος γὰρ εἶ, καὶ ἐξουσίαν αὐτῆς ἔχεις. Nimirum haec deſcribenti Monacho oberrarunt verba Decalogi, Ἐγώ εἰμι κύριος, ὁ θεός σου. pari modo apud *Numeſium* de N. H. C. IV. p. 120. cum ſcribere deberet. ὁυ κατὰ σωρείαν συντιθεμένων, dedit, οὐ κατὰ σάρκα σωρεία. locutione biblica κατὰ σάρκα ipſius menti obverſante. ita in *Theophraſti Charact.* VI. Monachus ſcripſit μοναςήρια pro ἐργαςήρια. ita vocabula αἱρετικοί. ἅγιος pro aliis ſaepe irrepſerunt. eademque ratione ῥήσεις Homericas aliis obtruſerunt poetis. *Adrianas*, *Francinas*, *Joannas* ſuas amicas pro veteribus heroinis in poetarum

tarum libris ſubſtituere ἱεροπομανοῦντες Monachi. videatur *P. Burmannus ad Ovidii Artem* L. III. 35.

P. 31. Vs. 26. Καὶ ἐξουσίαν ἔχεις αὐτῆς] Certe ſervi ſervaeque erant ἐν ἐξουσίᾳ dominorum. dominis vero etiam vis erat fere inpunita: cum & vita ipſa ſervorum olim in manu ipſorum. ſed quomodo haec in humanitatem peccans poteſtas fuerit coërcita a Romanis Imperatoribus patet ex L. I. *Inſtit.* T. VIII. §. II. & *L.* 2. *ff. de his qui ſui vel alieni juris.* ita apud Athenienſes domini cogebantur alii vendere ſervos, praeſentis impatientes dominationis. quod vocabant πρᾶσιν αἰτεῖσθαι. vid. *Sam. Petitum ad LL. Atticas L.* II. *T.* VI. 258. Hic ſumus in Aſia.

P. 32. Vs. 1. Ἐπριάμην] Nempe diſpenſatores, actores, ἐπίτροποι, διοικηταὶ, non ipſi domini, pecuniam tractabant & erogabant. ut fuit dictum L. II. I. 23. 23.

P. 32. Vs. 2. Τῆς πολλῆς Σικελίας] *Thucyd.* VII. 13. jam hoc titulo inſignivit. Πολλὴ δ' ἡ Σικελία. itam *Max. Tyr.* XVII. 6. Σικελία πολλή. ita Noſter III. VI. 53. 7. πολλὴ γάρ ἡ Ἀσία. *Strabo.* II. 193. πολλή ἐστιν ἡ Καρχηδονία. *Achill. Tat.* IV. 247. Νεῖλος ὁ πολύς. abit aliquantum locutio. V. I. 79. 8. ἡ πολλὴ τῆς Ἰταλίας. vel πολλή τῆς Ἰταλίας. de quibus nuper Cl. *P. Weſſeling.* ad *Diodor.* XI. 42. 506. & *in Excerpt. de Virt. T.* II. 561.

P. 32. Vs. 2. Ἐγκεχαραγμένον μεγάλως] *Scriptum cum magnifico Elogio in libro Regio* [qui forte τῶν διφθερῶν βασιλικῶν portio, memoratarum a *Diodoro Siculo* L. II. C. XXXII. p. 146.] in quo Euergetae & benefactores regni & regis Perſarum conſignabantur.

Ad hunc morem non ſemel reſpicit. L. VII. V. 123. II. Ἀναγράψω σε εὐεργέτην εἰς τὸν οἶκον τὸν ἐμόν. VIII. V. 137. 26. Πρῶτος εὐεργέτης εἰς οἶκον βασιλέως ἀναγραφήσῃ. *Eſthero Libro* C. VI. vs. I. *Herod* VIII. 85. *Thucyd.* I. 129. *Diod.* XV. 12. & quos cum aliis congeſſit *Deſid. Heraldus* L. I. *Animadv.* C. 9.

Perſice *Oroſangae.* voce compoſita, ut mihi videtur, more Linguae Perſicae, fruſtraque credo *Hadr. Relandum* in uno vocabulo, *murum* denotante, originem quaeſiviſſe.

Ita viri principes, immo reges, Reipublicae Athenienſis ſive εὐεργέτας τοῦ δήμου γραφῆναι, ceu eximium decus, adfectaverunt. *Xen. de Redit.* 923. *Lyſias* XX. p. 365. *Suidas* in Στήλη. Antiqua monumenta adfluunt exemplis. vid. *Giſb. Cuperum ad Marm. Antiq.* poſt *Homeri Apotheoſin.* p. 284.

Vocem vero ἐγχαράσσειν nolim referri ad tempora, quibus *ſculpebant* modo, nondum *ſcribebant.* hic enim ἐγγράφειν notat. χαράσσειν proprie de *nummis, ſigillis, lapidibus* uſurpari perſeveravit. inde χάραγμα. *nummus. pecunia.* quod notavit *Cl. Salmaſius ad Hiſtor. Aug.* T. II. 337. 518. &

Du Cangius in Glossario. At antiquiorem auctoritatem vocis in hac significatione χάραγμα praebet *Antipater* in Libro VII. *Anthol.* 161. p. 480.

> Ἦν μὲν γὰρ τὸ χάραγμα φέρῃς φίλος, οὔτε θυρωρὸς
> Ἐν ποσιν, οὔτε κύων ἐν προθύροις δέδεται.

Inde *Manetho* L. VI. 388.

> Ἐν χοάνοις χρυσόντε καὶ ἄργυρον αἰγλήεντα
> Τήκοντας ῥέζει, καὶ ἀμοιβαίοιο χαράκτας.

ubi numos fusos, at deinde signatos, animadvertas.
Scripturam autem ENκεχαραγμένον servavi, sive Codicis, sive modo apographi. obvia illa in Codicibus frequentissime, nec non in lapidibus & numis. vid. *Falconerius* ad *Athleticas Inscript.* p. 67. *Spanhemius* T. I. *de Praest. Num.* p. 119. non puto tamen scripturam per Γ deberi indoctis librariis, sed iis qui magis sono quam etymo obtemperabant. *J. G. Graevius* etiam G pro N poni apud Latinos ante G. C vel N animadvertit ad *Suetonii Vitell.* C. VI. p. 193. apud Arabas simile quid usu venit. quoties enim ن NY scribatur ante ق KA & ك KE accipit sonum τῆς γν fere. Videatur *Th. Erpenii Grammatica Arabica* p. 14. [p. 10.]

P. 32. Vs. 4. κατ' ἔτος δωρεὰν] *Herodot.* VII. 106. τῷ μόνῳ Ξέρξης δῶρα πέμπεσκε ἀνὰ πᾶν ἔτος. *Brissonius de R. P.* L. I. §. 135 & aliis locis abunde egit de Regum Persarum μεγαλοδωρίᾳ.

P. 32. Vs. 6. Ἦν οὐκ ἂν ὕβρισε Θήρων ὁ λῃστὴς] *Achilles Tatius* V. I. 407. ὢ τόλμης καὶ γέλωτος. Παρθένος τοσούτοις συννυκτερεύσασα πειραταῖς. εὐνοῦχοί σοι γεγόνασιν οἱ λῃσταί; φιλοσόφων ἦν τὸ πειρατήριον. οὐδεὶς ἐν αὐτοῖς εἶχεν ὀφθαλμούς. ubi nescio cur intelligamus deesse σχολὴ φιλοσόφων, cum *Erud. J. B. Carpzovio* ad *Achillem Tatium* p. 161.

P. 32. Vs. 8, Θαρρεῖ] Nempe ὁ Ἔρως. *Amor* millies pro *Amante.* repone ὁ ἐρῶν, & nihil obstiterit. sed sententia erit minus eleganter prolata. Ita *Tibullus* dicit L. I. IV. 40.

> ——— *Obsequio plurima vincit Amor.*

P. 32. Vs. 12. Προιέναι μέχρι τρυφῆς] L. I. XI. 16. 13. πάντα παρέχειν εἰς τρυφήν.

P. 32. Vs. 14. Καὶ οἷον ἐπίστασαι, δίηγοῦ] Magnum animi sibi optimorum institutorum conscii argumentum. Non talis in simili caussa iste ap. *Achillem* L. VI. 377. Ὅπως εἴπῃς τὰ εἰκότα περὶ ἐμοῦ. ἐπίστασα in Apographo.

P. 32. Vs. 14. Βλέπε] L. II. IV. 27. 22. Porro ὅρα apud veteres usitatius quam βλέπε. vid. Cl. V. V. *Elsnerum & Raphelium* ad *Paulli Ep. ad Coloss.* IV. 17.

P. 32.

P. 32. Vs. 14. φύσει ἐντρεχὴς] *Strabo* L. XVII. 1151. B. Ἰνδαικὴ ἐντρέχεια. *Idem* L. 461. A. ἀπλέστατοι καὶ ἥκιστα κακεντρεχεῖς. *Herodianus* L. V. VII. 7. γυνὴ καὶ ἄλλως ἐντρεχὴς. In] his sollertiam cum aliqua malitia mixtam agnoscimus. Verum etiam in non malam partem. *Plato* VII. de R. P. 537. A. Ὃς ἂν ἐντρεχέστατος ἀεὶ φαίνηται, *strenuior. promptior. alacrior. sollertior.* vid. *Glossas Graeco-Latinas. Porphyr. de Abst. Anim.* III. 224. λογικὴ ἐντρέχεια. *rationis discursus*, vertitur. immo *rationalis*, ut ita dicam, *sollertia*, sive ut eaedem *Glossae. experientia, exercitatio. usus rationis. Hesych.* ἐντρεχέστερον. γοργότερον. nempe quatenus γοργὸς. *strenuus*, *navus*, notat. *Glossae.* γοργῶς. *strenue.*

Qua autem ἐντρεχὴς & ἐντρέχεια significant *Peritus. expertus peritia* fere respondent τοῖς τρίβων & ἐντριβὴς. *Plat.* VI. de L. L. 796. B. ἐπεὶ ἐντριβὴς γε οὐδαμῶς γέγονα τῇ τοιαύτῃ τέχνῃ. *Luciano de Merc. Cond.* 662. hinc junguntur ἔντεχνοί τινες καὶ τρίβωνες. ubi ἄτεχνοι in *Cod Vat.* quia in Codd. procul dubio aliis fuit εὔτεχνοι pro ἔντεχνοι. quod ultimum unice probum. vid. *Hesych.* & ibi doctum interpretem. & in Τρίβων. [τριβῶνος] ἔμπειρος.

P. 32. Vs. 15. Ἀφανὴς.] *In occulto agens. non prae se ferens.* ἐν ἀφανεῖ. mox ὅτι μὲν κεκέλευσαι θεραπεύειν αὐτὴν, οὐκ ἐμήνυσε. alio sensu *Demosth.* ἐρωτικῷ λόγῳ. 251. E. φύσιν ἀφανῆ καὶ ταπεινὴν opponit περιβλέπτῳ.

P. 32. Vs. 16. Λαβοῦσα πρὸς τὸ πρᾶγμα τὴν διάνοιαν, εἴχετο πρὸς τοῦτο] L. II. IX. 35. 13. & 25. VI. II. 98. II. ἐλάμβανε λογισμοὺς. quomodo etiam loquitur *Demosth.* κατὰ Ἀριστοκρ. 750. C. L. III. IX. 59. 9. 8. φαντασίαν. L. III. X. 60. 7. ἀπόγνωσιν. C. IV. VII. 76. 17. μνήμη ἐλάμβανεν αὐτὸν. *Demosthen.* περὶ συμμορ. 138. C. παράνοιαν. I. *Philipp.* 120. B. ἔννοιαν. sed in his non plane agnosco nostram locutionem. quare inducor fere, ut credam legendum esse. βαλοῦσα πρὸς τὸ πρᾶγμα τὴν διάνοιαν. ita *Sophocl. Trach.* 855. τάδε μὲν ὄντι προσέβαλε. *Schol.* ait συνῆκε. nempe. τῇ διανοίᾳ. προσβάλλειν τί τῇ διανοίᾳ sive προσβάλλειν τὴν διάνοιαν πρός τι, eodem redit. ita τί ἐμβάλλεσθαι φρεσὶ. *Iliad.* A. 297. *Sch.* ἐνθέσθαι. ut *Theocr. Idyll.* XXVII. 14. ἐγκαταθέσθαι. *animum adplicare alicui rei: adjicere.* βαλεῖν & λαβεῖν quoties non mutantur! ex. gr. apud *Apollon. Rhod.* III. 1062. σῖγα ποδῶν πάρος ὄσσε βαλοῦσα. Cod. Laurentianus male λαβοῦσα. ita alio paullo sensu Manetho non semel ὄμμα βάλῃ. I. 287. IV. 122.

P. 32. Vs. 18. Εἴχετο πρὸς τοῦτο] Saepius construitur cum genitivo. ἔχεσθαι ἔργου τινὸς. vid. *Herodot.* VIII. 10. IX. 101. *Pindar. Pyth.* IV. 414. Θεῶ πίσυνος Εἴχετ᾽ ἔργου. sed saepe praepositiones in his adhibentur. Expressit sententiam *Xenoph.* H. H. IV. 540. A. οὐδὲ γὰρ ἐκράτουν αὐτοῦ αἱ τοῦ σώματος ἡδοναί. ἀλλ᾽ ἀεὶ πρὸς ᾧ ἤει ἔργῳ, τοῦτο ἔπραττε. modo ἐμήνυσε mutavi in ἐμήνυσεΝ. Quia tamen periodus satis absoluta, forte ferri posse quis contenderit.

LIBRI SECUNDI CAPUT SEPTIMUM.

P. 32. Vs. 21. Προφάσεις μὲν ἄλλοτε ἄλλας] L. III. III. 45. 7. *Heliod.* VII. 350. ἐπαγγελίαν ἄλλοτε ἄλλαις προφάσεσιν ὑπερετίθετο. quem locum cum aliis huc facientes laudavit ad *Appul. Met.* x. 593. *J. Pricaeus.* varie effertur. προφάσει. πρόφασιν. ἐπὶ προφάσει. *Soph. Trach.* 675. Et ſic malim apud *Ariſtaen.* I. 18. ἐπὶ πάσῃ προφάσει. ubi ἐπὶ προφάσεως mavult *Mercerus.* *Max. Tyr.* XXXII. §. 9. ἐπὶ προφάσει ἡρωικῇ. ὑπὸ φιλοσόφου [Ὁμήρου] δεικνύμενος πολιτείας τρόπος, δι' οἰκονομίας ἡρωικῆς. ubi πρόφασις ἡρωικὴ eſt *ſpecies externa*, *praetextus tractationis heroicarum actionum & eventuum.* cum ſimularet poëma heroicum ſcribere. ſed re vera erat philoſophica inſtitutio, δι' οἰκονομίας ἡρωικῆς. ſi legas ἐπὶ προφάσει ἠθικῇ plane ſententiae Maximi, ut mihi videtur, contrariatus fueris. Dicit Homerum ſub ſpecie Epici poëmatis pholoſophiam tractaſſe & leges tuliſſe: non ut *Minos* in Creta: vel *Plato* Athenis, edicendo & fingendo leges: ſed proponendo laudabiles heroum actiones. Paull. I *ad Theſſal.* II. 5. ἐν προφάσει πλεονεξίας id eſt προφάσει πλεονεκτικῇ *praetextibus avaris*, *agendo ex avaritia diſſimulata* πρόφασις de *ſimulatione* dicitur. in loco Apoſtoli *diſſimulatur avaritia*: in loco Maximi *ſimulatur heroica actio.* cum revera eſſet ethica doctrina & inſtitutio.

P. 32. Vs. 23. Δουλαγωγήσειν] proprie *Diodorus* XVII. 70. αἰχμαλωσίαν δουλαγωγεῖν. Paull. ad *Corinth.* IX. 27. τὸ σῶμα *Theophylactus Simocatta. Ep.* IV. Ψυχὰς κόρῳ δουλαγωγεῖσθαι dicit. At Noſtri ſenſu per tmeſin eleganter adhibetur in Epigrammate inedito, quod Ἀρτέμωνι a quibusdam adſcribitur.

Ἀητοΐδη, σὺ μὲν ἔχες ἀλίῤῥυτον αὐχένα Δήλου;
Κοῦρε Διὸς μεγάλου, θέσφατα πᾶσι λέγων.
Κεκροπίαν δ' Ἐχέδημος, ὁ δεύτερος Ἀτθίδι Φοῖβος;
Ὧι καλὸν ἁβροκόμης ἄνθος ἔλαμψεν Ἔρως.
Ἡ δ' ἀνὰ κῦμ' ἄρξασα καὶ ἐν χθονὶ πατρὶς Ἀθήνη
Νῦν κάλλει δούλην Ἑλλάδ' ὑπηγάγετο.

Vitioſe Cod. ὑπαιγάγετο. Ἀθήνη etiam alias in numero ſingulari. uti ἡ Συρακούση. ut ap. *Nonnum Dionyſ.* XLI. 224.

Δόχμιον ὄμμα τίταινεν ἐς εὐρυάγυιον Ἀθήνην.

Δοῦλος· δουλεύειν de *amatoribus* obvium. *Plato symp.* 183. A. *Achill. Tat.* VIII. 527. *Berglerus* ad *Alciphor.* I. XIII. sic θεράπων. Aristaen. II. 2. ἐρωτικὸς θεράπων, qui antea ἐθελόδουλος. quemadmodum in Epigrammate *Stratonis*

Ὡς ἀγαθή θεός ἐστι, δι' ἣν ὑπὸ κόλπον, Ἄλεξι,
Πτύομεν, ὑστερόπουν ἀζόμενοι Νέμεσιν.
Ἣν σὺ μετερχομένην οὐκ ἔβλεπες, ἀλλ' ἐνόμιζες
Ἕξειν τὸ φθονερὸν κάλλος ἀειχρόνιον.
Νῦν δὲ τὸ μὲν διόλωλεν. ἐλήλυθε δ' ἡ τριχάλεπτος
Δαίμων. χοἱ θέραπες νῦν σε παρερχόμεθα.

Hesych. Θέραπες. ὁμιλητῆρες. porro Nemesis hic vocatur ὑστερόπους: ad formam τῶν ταχύπους. ὠκύπους. unde mox μετερχομένην indicat. lento gradu enim Vindicta incedit. ut fatear tamen in Cod Vaticano est ὑστερόπνουν. quod non aeque placet. ὑστερόνους diceretur forsan, *quem poenitet.* sed non aeque bene, *qui poenitere faciat.* sic ὑστεράμητις. dubitavi ideo minus, quia in aliis est ὑστερόπνουν, quod sane nimis φορτικῶς interpretari cogeremur, *qui sequens a tergo aliquem spiritu quasi tangit & afflat.* Sed Δαίμων τριχάλεπτος vel quae vel quomodo dicitur? intelligas vel Nemesin vel Fortunam. vel diversum confuderit numen. Τριχάλεπτος autem ut ἡμίλεπτος. a λέπω. λεπίζω τὰς τρίχας, ut ita *fortuna calva* dicatur. verum vis verbi λέπω permittere hoc non videtur. ὀλόπτειν. quod a λέπειν videtur ortum, tamen inter cetera λεπίζειν, sed & τίλλειν ap. *Hesychium.* τριχόλεπτος tum probum. Namque A & O in hac compositione adhibentur. sed non in omnibus. At eundem sensum habueris separando vocabula ἡ τρίχα λεπτός. quamvis autem λεπτόθριξ proprie dicatur, qui *tenues* habeat *capillos*, non ita durum pro τριχολιπὴς diceretur. sed tum scriptum fuisset potius λεπτή. Verum vel dies vel alius meliora promserit. porro *ex Eustathio de Ism. & Ism.* potes observare vocem συνδουλαγωγεῖν. L. II. 54. & IV. 134.

P. 32. Vs. 25. Κτῆσιν] L. III. II. 14. 18. ἐκ τῶν Διονυσίων κτημάτων. sic *Demosthen.* παραπρ. 315. D. κτήματα καὶ γεωργίαι. dubito an non vox κτήματα hac notione sit restituenda *Aeschylo Eumen.* 760.

——— Καί τις Ἑλλήνων ἐρεῖ,
Ἀργεῖος ἀνὴρ αὖθις ἔν τε κτήμασιν
Οἰκεῖ πατρῴοις.

nunc legitur χρήμασι. certe ap. *Demosth. Olynth.* I. 2. E. habes κτήσεις κτημάτων.

μάτων. in Codice. ubi tamen melius nunc χρημάτων. παραπρ. 307. D. χρήματα praetulerim: ubi Codd. κλήματα.

P. 32. Vs. 26. Τὸ δὲ τῆς μέμψεως οὐ περαιτέρω προῆλθεν, ἀλλὰ μέχρι ῥημάτων] id eſt. οὐκ ἔπληξεν. οὐκ ἐξέβαλε τῆς κλήσεως. v. VIII. 92. 7. ὥστε, εἰ μὴ διὰ τὴν αἰδῶ τὴν πρὸς βασιλέα, καὶ χεῖρας ἀλλήλοις προσέβαλλον. προῆλθε δὲ μέχρι ῥημάτων. ubi vide. *Tacit.* I. H. 18. *non ultra verba & voces erraſſe.* *Petron.* XI. *Nec ſe ſolum intra verba continuit, ſed lorum de pera ſolvit & me coepit non perfunctorie verberare.* poſt προῆλθε diſtingue hic commatice. Vitioſe Apogr. περαντέρω. ἀλλὰ hic pro ἀλλὰ μόνον. vel ἀλλ᾽ ἤ. Bene animadvertit *H. Commelinus* ad *Heliod.* L. III. 149. in καθεωρακότα ἀλλ᾽ ἢ τὸ ἀνώμαλον, deeſſe vel οὐ vel οὐδέν. οὐ καθεωρακότα vel καθεωρακότα οὐδέν. ſed priori caſu ἀλλ᾽ ἤ, ſecundo caſu ἄλλ᾽ [ἄλλο] ἢ concipiendum. licet paſſim ſine diſcrimine habeantur. ap *Lucian. Phal. Altero.* T. II. p. 362. Οὐδὲν γὰρ ἀλλ᾽ ἢ ἱεροσυλία τὸ πρᾶγμά ἐστι. *Conviv.* T. III. 443. & paſſim alias. plane ab his diverſum ἀλλ᾽ ἢ vel ἀλλ᾽ ἤ. *atqui* ap. *Heliodor.* III. 152. ἀλλ᾽ ἢ καὶ αὐτὸς ἔοικα. & *Lucian. Tyrann* T. II. 157. ἀπέθανον ἄν, ἀλλ᾽ ἢ ὡς τύραννος μόνον. Verum nauſeam legentium caveamus.

P. 33. Vs. 5. Φύσει βαρύθυμος ὥσπερ καὶ φιλάνθρωπος] *Achill. Tat.* VI. 389. τὸ γὰρ περιττὸν εἰς φιλανθρωπίαν, ἴσον ἔχει τὸν θυμὸν εἰς τιμωρίαν.

P. 33. Vs. 5. Οὐδεὶς ἂν ῥύσαιτο ὑμᾶς, ἢ μόνη σύ] οὐ male pro σὺ *Apograph.* *Herodot.* VIII. 65. καί σε οὔτε ἐγὼ δυνήσομαι ῥύσασθαι, οὔτ᾽ ἄλλος ἀνθρώπων οὐδείς.

P. 33. Vs. 7. Λιπαρούσης ἀντειπεῖν] Vid. L. III. II. 44. 25.

P. 33. Vs. 8. Προηνεχυριασμένη] Apogr. inemendate προενεχεχυριασμένη. poteris etiam προεγκεχυριασμένη vel προηνεχυρασμένη. *pignore accepto obligatus.* beneficia accepta nos obligant ad vices reddendas. qui praeſtat beneficium ἐνεχυριάζει. qui beneficia accipit, ἐνεχυριάζεται. ſimili metaphora *Lyſias* VIII. p. 158. παρακαταθήκην ἔχων ὑμῶν παρ᾽ ἑκάστου λόγους πονηροὺς περὶ ἀλλήλων. ubi pro ὑποθήκη. ut alias. *Ammian. Marcell.* XXIX. II. p. 431. *praepigneratus colloquiis.* *Appulej. Met.* XI. 253. *Spe futuri beneficiis praeſentibus pignerata.* ſcias neque hoc compoſitum neque ſequens συνικετεύειν in Graecae Linguae Theſauris adhuc comparuiſſe.

P. 33. Vs. 11. Ἐτόιμη] L. I. IV. 7. 3.

P. 33. Vs. 13. Ἐῤῥιμμένος] *Heſych.* ἔῤῥιπτο. ἔκειτο. L. VII. Cap. Ult. 125. 9. plenius dicit ἔῤῥιπται χαμαί. & ſane plerumque ἐπὶ κλίνης. ἐπὶ στιβάδος adjicitur vel ſimile quid, ut patet ex notatis *Cl. Hemſterhuſio* ad *Luciani Dial. Mort.* XVIII. p. 407. Noſter jam abſolute uſus L. I. IV. 8. 9.

P. 33. Vs. 13. Ἐτετήκει] L. IV. II. 65. 19. Τηκόμενος ὑπὸ τοῦ Καλλιῤῥόης ἔρωτος. & nihil frequentius, de animo & corpore amantium. *Ariſtaen.* I. 13. παραγόμενος τήκεται πόθῳ. *Maneth.* V. 143.

Εἰ δὲ γυναῖκος ἔῃ, πολύκοινον ἔτευξεν ἑταίρην,
Μουσῳδὸν, σοβαρὴν, πολλοὺς τήκουσαν ἐραστάς.

uti cum Gronovio malim, quam contortum ἐραστάς. Metaphoram a cera esse ductam in propatulo. *Aristarchus* rationem redditurus cur amatorii adfectus [πάθη] essent cesto coriaceo inserti, id factum docet ὅτι ἄχρι τοῦ δέρματος δικνεῖται τὰ ἐρωτικὰ πάθη, τήκοντα τοὺς ἐρῶντας καὶ ἀποξύοντα διὰ τῆς σύψεως τὰ μέλη. subtiliter mehercule. haec legas inter alia Grammaticalia publicata a *Cl. Valkenario* ad calcem *Ammonii* p. 245.

In Anthologiae nondum publicata parte legitur

Ἄθρει μοι διὰ παντός. ὅλαν κατάτηκ', Ἀρίβαζε
Τὰν Κνίδον. ἁ πέτρα θρυπτομβύα φέρεται.
Ματέρες αἱ Περσῶν καλὰ μὲν καλὰ τέκνα τέκεσθε,
Ἀλλ' Ἀρίβαζος ἐμοὶ κάλλιον ἢ τὸ καλόν.

Adponam versionem *J. Clerici*, an forte hinc lux aliqua oriretur.

Vide me per omnia. *totam absume*, *Aribaze*,
Cnidum. lapis comminutus (vento) *rapitur.*
O matres Persarum, pulcros quidem; pulcros liberos paritis:
Sed Aribazus mihi est ipsa pulcritudine pulcrior.

at διὰ παντὸς non *per omnia*: sed *semper*, per *omne tempus* significat. nec ἄθρειν τινι sed τινα dicitur. non placent praeterea in duobus distichis junctis duae apostrophae. nihili est, nec ad rem *vento fertur lapis.* liberiore conjectura sensum aliquem efficere conabor.

Ἄθρει μοι διὰ πάντα. ὅλαν κατέτηκ' Ἀρίβαζος
Τὰν Κνίδον. ἁ πέτρα θρυπτομβύα φλέγεται ∴

∴ vel cum Guieto potius θέρεται.

Circumspice mihi per omnes urbis partes. totam liquefecit Aribazus
Cnidum. lapis emollitus calefit.

Hesych. θρύψαι. μαλάξαι. male in aliis τυπτομβύα. Τήκεται & φλέγεται vel θέρεται sibi respondent & de vi Amoris dicuntur: qui jam non animalia sed ipsos lapides adficit. ita passim saxis & arboribus adfectus & sensus adscribuntur. *lapides flent. ingemiscunt.* quid ni amori cedant, cum *Propert.* L. I. IX. 31. canat *Blanditiis silices & possint cedere quercus.* Cnidus

dus Perſis ſaepe cum reliqua Caria paruit. *Aribazus* nomen Perſicum. unde hic *matres Perſicae* invocantur. quamvis haec ſatis abrupte cohaereant, & aeque duo epigrammata effecerint, atque unum, ut nunc.

P. 33. Vs. 15. Ἀχλὺς] L. III. I. 41. 2. III. IX. 59. 18.

P. 33. Vs. 16. ἀνενεγκών] Obvius hujus verbi uſus. *Demoſth.* ὑπὲρ Μεγαπ. 158. E. *Plut. Artox.* 287. *Libanius Ep.* 89. Conatus eſt reſtituere *Achilli Tatio* III. 175. *Cl. Salmaſius.* verum mihi videtur metaphorae proprietatem obſcurius indicaſſe, dum explicat ἀναβαστάζειν. *ſuſtentare* ceu *ſenem*, & proinde *recreare*. immo ἀναφέρειν ἑαυτὸν vel τινα dicitur, ut ἀνακύπτειν, tranſlata locutione a *lapſis* in hoc, a *merſis* in iſto verbo.

P. 33. Vs. 17. Ἐρύθημα] hic *rubor* prae *pudore*. alias ex *fatigatione*. L. VI. IV. 104. 4. alias naturalis *rubor in facie*, de quo L. II. II. 24. 18. plerumque, & qui intelligendus ap. *Lucian. Dial. Mort.* I. p. 333. ἐρύθημα ἐπὶ τοῦ προσώπου. ubi ſatis inconſiderate *J. Bourdelotius* de *rubore e fuco* commentatur. vid. *Lucian. Tom.* I. 365.

P. 33. Vs. 17. Μόλις δὲ ὅμως ἐφθέγξατο] ſic II. V. 29. 22.

P. 33. Vs. 19. Μὴ μὴ ὀργίζου] obvia hujus voculae iteratio. *Ariſtoph. in Equit.* vs. 19. ter repetit. ita *Sopocl. Oed. Col.* 207. Μὴ, μὴ, μή μ' ἀνέρῃ τίς γ' εἰμί. Ex omiſſione repetendae vocis proſaicis ſaepe deceſſit elegantia, poetis ſaepe metrica illata fuerunt vulnera. ex. gr. ap. *Ariſtoph. Thermoph.* 775. hunc verſum ſemipede carentem, in omnibus, quas vidi, editionibus legimus.

Οὐ φαίνετ' ἔπω. φέρε τίν' οὖν ἄγγελον
Πέμψαιμ' ἐπ' αὐτόν,

per te jam repoſueris τίν' οὖν τίν' ἄγγελον. mox totus pes intercidit ex hoc vitio.

πόθεν οὖν σχοίνου τ' ἄν μοι πλάται; πόθεν; adde aliud πόθεν;

L. Kuſterus jam recte in *Lyſiſtrata* 851. repoſuit.

Ἄνδρ' ἄνδρ' ὁρῶ προσιόντα παραπεπληγμένον.

In *Nubibus* vs. 1290. meus codex ſemel πλέον male omittit. πλέον πλέον τἀργύριον αἰεὶ γίνεται. pro quo ſaepe πλέον καὶ πλέον. ut ap. *Polyb.* I. 40. 58. πλείους καὶ πλείους. & ſincera eſt illa lectio ap. *Xenoph.* K. Π. VII. 193. C. πλείων καὶ πλείων.

Raro in contrarium peccatur: peccatur tamen. ſic in *Ariſtoph. Theſm.* 1125. occurrit ſemipede porrectior verſus ex repetitione vitioſa

Φέρε

Φέρε δεῦρο, δεῦρό μοι τὴν χεῖρ' ἵν' ἅψωμαι κόρης.

ubi semel dele δεῦρο.

Ap. *Plutarch. Romulo.* 64. ἰβόων ὕδωρ, ὕδωρ. uti recte reposuit ex Cod. *Brianus.* vid. eundem *Solone.* 206. *Pericle.* 348. & sic in *Lucae Euangelio* VIII. 24. Codd. quidam male deficiunt semel in ἐπιςάτα, ἐπιςάτα ἀπολλύμεθα. In Latinis idem fit obvium. vid. *J. Broukh.* II. II. 37. *Arn. Drakenborchius ad Livium.* L. II. XL. 417.

Aliquando, hac elegantia non animadversa, dedita opera Critici praestantes tentarunt, quod librarii casu fecerunt. ap. *Diod.* L. XIV. C. 66. p. 694. in concitata illa *Theodori Syracusani* oratione legimus; πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις ἀτυχήμασι Νάξον καὶ Κατάνην ἐξηνδραποδίσατο. πόλεις συμμαχίδας. ἐπικαίρους πόλεις ἄρδην ἀνῄρηκε. hic vel scribas καὶ ἐπικαίρους vel deleas alterutrum πόλεις, vehementiae sermonis injeceris fraenum. simile id illi *Demostheneo de Corona* p. 497. B. Πόλεμον εἰς τὴν Ἀττικὴν ἄγεις, Αἰσχίνη, πόλεμον Ἀμφικτυονικόν. & *de iis qui in Cherrhon.* p. 84. C. οὗτός ἐστιν ἀνδρεῖος, καὶ χρήσιμός γε πολίτης ὁ τοιοῦτός ἐστιν. ubi si semel omittas ἐστιν, fregeris periodum.

Apud *Lysiam* Orat. XXVIII. p. 456. legitur ἐν δὲ τῷ τέως χρόνῳ καὶ τῶν δικῶν τῶν ἡμετέρων μεγάλων ὄντων, καὶ τῶν δημοσίων προσόδων μεγάλων οὐσῶν, θανάτῳ ἐκολάζετε. si cui haec in Areopago forent pronuntianda, sentiret quae vis inesset repetitioni participiorum ὄντων & οὐσῶν his locis collocatorum. In *Orat.* ejusdem *Rhetoris* XXX. p. 473. Τότε δὲ περὶ τῶν ἐμῶν, τότε ἀξιῶ πιστεύειν ὑμᾶς. ubi removeri semel vocem τότε nolim: praecipue cum passim τότε δὴ τότε occurrat. ut ap. *Lucian.* I. 537. Τότε δὴ τότε ὄψει πολλὰ τὰ σεμνά. I. 606. Τότε δὴ τότε πολὺς μοι ὁ ἱδρώς. ubi *Cod. unus* mutilus in hac voce. vid. T. II. 63. *Demosth. de Cor.* 480. *Philipp.* I. 48. E. quin forte in Lysia non male legeretur. Τότε δὴ περὶ τῶν ἐμῶν, τότε. α. π. ὑ. ap. *Max. Tyr.* XXIV. 5. καὶ θεοὶ πίνοντες καὶ γελῶντες θεοὶ ἄσβεστον γέλωτα. elegantia & vis in repetito vocabulo θεοί. Uti mihi videtur etiam *Dissert.* III. 10. Ἀλλ' ἐπὶ τοὺς ἡγεμόνας ἔρχομαι, ἐπὶ Ἀθηναίους ἔρχομαι, καὶ τὰ Λακεδαιμονίων ἐξετάζω. nihil vitii in iterato ἔρχομαι residet.

Verum hoc genus observatiuncularum in infinitum augeri possint. Meleagri adjiciam epigramma, longe suavissimum & rotundum, ubi iterationis ἐνέργεια in oculos incurrit.

Ψυχὴ δυσδάκρυτε, τί σοι τὸ πεπαυθὲν ἔρωτος
  Τραῦμα διὰ σπλάγχνων αὖθις ἀναφλέγεται.
Μὴ μὴ πρός σε Διός, μὴ πρὸς Διός, ὦ φίλ' ἄβουλε,
  Κινήσῃς τέφρῃ πῦρ ὑπολαμπόμενον.
Αὐτίκα γάρ, λήθαργε κακῶν, πάλιν εἴ σε φυγοῦσαν
  Λήψετ' Ἔρως, εὑρὼν δραπέτιν αἰκίσεται.

Alii περαντὲν. at quanto praestantior Palatina lectio! πεπασμὸς de morbis & humoribus & ulceribus corporum, quae ad sanitatem redeunt *Schol.* ad *Sophocl. Trach.* 741. ὀργὴ πέπειρα explicatur πεπεμμένη ϗ πραεῖα ϗ συγγνωστή. *Sch. Iliad.* 4. 513. πέσσει. πραΰνει. Omnia manuscripta φιλάβυλε. Verum separavi φίλε ἄβυλε. ita compellat ψυχὴν, respiciens τὸ σημαινόμενον, *se*, *Meleagrum.* sic Noster. VI. 1. 99. 4. ὦ ψυχὴ. . . μὴ ἐξαπάτα σεαυτόν. pro πάλιν alii male πάλαι. pro εἰ σε. alii ησε. immo *Cod. Vat.* εἰς σε. qualia scriptionis sphalmata obvia. uno tali liceat obiter *Maneth.* IV. 252. liberare.

> Αχθοφόρους, ὑδρέας τε, καθαρτῆράς τε κελεύθων
> Ἀμφοδικῶν, οἰκτρούς τ' ἀμάρης σκαπτῆρας ἔσειθε.

nunc legitur ἀμαρησκαπτῆρας. rescripsi praeterea ἀχθοφόρους pro ὀχθοφόρους ex L. IV. 443. [& VI. 384.]

> Ἐργοπόνους παλάμαισι ϗ ἀδροτάτους * ϗ ἀρίστυς * vulgo ἀνδροτάτυς.
> Ἀχθοφόρυς, καμάτων τε πόνυς εἰς τέρψιν ἄγοντας.

P. 33. Vs. 22. Ἐρύσατο] Recepta scriptura est ἐῤῥύσατο. *Herodot.* III. 132. & centies. talia vix servari vel observari digna. sic ἔρανον, ἐριμμένον habuimus. nec enim puto hinc argumentum ducturum *Rich. Dawesium*, quasi in his vestigia adparerent sanioris orthographiae, quae obtinuit antequam *portenta* ista ἐῤῥαίσθη, ἔῤῥεεν, ἔῤῥιψαν obtinerent, quorum vera potestas erat εwρhαίσθη, εwρheweν, εwρhιψαν. ut orbi literato persuadere conatur *pag.* 159. *Observationum* suarum. liceat nobis in antiquo haerere luto, & ter mille fere annorum errorem inpune errare: dum novitia haec sapientia saltem aliquot seculorum adquisiverit auctoritatem, & Lingua Graeca παλιγγενεσίαν nacta fuerit, parilibus Aesculapiis obstetricantibus. ap. *Heliod.* x. 482. in hoc genere emenda ἐῤῥυθμίζετο. *ex cod. Taur.* In *Dione Nicaeo* ex Cod. Regio hoc nostrum ἐῤῥύσατο in *Bibl. Coisliniana* p. 434. & ap. *Lucian.* II. 602. item ἐῤῥύσατο. ubi paullo ante in ἣν ἔρηται non intelligitur, ἐπιστάτης, qui loquitur, sed verus δεσπότης τῦ χωρίυ, qui propter filiae in asinum propensionem de bestiae fato inquisiturus erat. Num memorabo mox χαρίσαι & σωτερίαν in apographo haberi?

P. 33. Vs. 26. Ἄυθη] In apogr. γόνασι. αὐτὴ γάρ. prius servare potuissem.

P. 34. Vs. 4. Προσαγόμενος αὐτὴν ἐφίλησε] Similia apud alios legas amantium circa osculum strategemata. unde forte profecit. *Heliod.* VII, 365. Ἔσαι ϗ παρ' ἐμοῦ πρόσ σὲ, φησὶν [sic Cod.] ὁ Θεαγένης, ϗ ἅμα προσῄει ὡς τὰς χεῖρας φιλήσων. ἡ δὲ προκύψασα ϗ τὸ στόμα ἀντὶ τῶν χειρῶν προβαλοῦσα ἐφίλησε, ϗ ἐξῆλθεν Θεαγέ-

νης

νης φιληθεὶς, οὐ μὴν αὐτός γε φιλήσας. *Aristaen.* I. IX. Thersander apud *Achillem Tatium* VI. 399. non tam urbane osculum rapit. προσάγεσθαι in hac re proprium. *Xen.* K. Π. VIII. 224. A. Χρυσάνταν προσαγαγόμενος ἐφίλησε. VII. 193. C. προτείνων ὁ Κῦρος τὴν χεῖρα προσήγετο αὐτούς. Id in casu paullum diverso. sed ut hic ap. *Theophr. Char.* V. τὰ παιδία προσαγαγόμενος φιλῆσαι. quae ibi sincera lectio & sententia. de rustico ap. *Lucian. Dial. Deor.* V. 215. ἐπισπασάμενος φιλῆσαι.

P. 34. Vs. 4. ὡς δῆθεν ἀπαξιῶν τὴν χεῖρα δοῦναι] Nempe Dionysius Callirrhoen cadentem, &, ut se sustineret, arripientem Dionysii manum, retrahens manum, quasi illam osculandam praebere nolens, simul propius coegit ad se accedere, & sic osculatus est. videri voluit Dionysius, quasi putaret Callirrhoen in cadendo accedere ad manum, ut gratias ageret manum domini osculando. moris enim erat, ut digniores manum modo vilioribus osculandam porrigerent. *Hom.* Il. Ω. 478.

Χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα καὶ κύσε χεῖρας.

Xenoph. K. Π. VII. 192. D. Κῦρον κατεφίλουν καὶ χεῖρας καὶ πόδας. *Justin.* XII. 15. L. VIII. IV. 135. 22.

LIBRI SECUNDI CAPUT OCTAVUM.

P. 24. Vs. 6. Τὸ φίλημα, καθάπερ ἰὸς εἰς τὰ σπλάγχνα κατεδύετο] Lexicon Coislinianum. p. 600. Ἰός, τὸ φάρμακον καὶ τὸ βέλος. utrique autem rei, jaculo vel sagittae & veneno comparatur vis amoris, & ea omnia, quae amorem excitant, ut adspectus, tactus, osculum. ut apud *Moschum Amoris fugitivi* vs. 27.

φεῦγε κακὸν τὸ φίλαμα. τὰ χείλεα φάρμακον ἐντί.

ubi frustra aliquot Codices φαρμακόεντα. alterum enim longe significantius. Frequentius etiam telo adsimulatur amor, & ipse Cupido ideo sagittis armatur. *Aristaen.* II. 21. ἐγὼ δὲ μέχρι παντὸς τὸ χρυσοῦν τῶν ἐρώτων εὐτυχήσαιμι βέλος. σὺ οὖν αὐτὸ μὴ περῶ τῆς ἐμῆς ἀφελέσθαι καρδίας. *Plato Symp.* 219. C. ὥσπερ βέλει τετρῶσθαι. *Horat.* I. *Odar.* XXVII. 12.

 dicat

dicat Opuntiae
Frater Megillae, quo beatus
Vulnere, qua pereat sagitta.

Silius Italic. XI. 425. *occulta mentem vitiante sagitta.* qui simul jaculo & veneno comparat L. VII. 453.

Si mea tela dedi blando medicata veneno.

& nullus finis exemplorum. unde nescias, utrum *sagittam* an *venenum* intellexerit Charito. magisque haeseris, quia καταδύεσθαι. *intrare. descendere. insinuari in viscera* aeque dicantur sagittae atque virus & veneni vis letalis. ita *Plutarch. Artox.* 287. ὅσον ἐνδῦναι δύο δακτύλους τὸ ἀκόντιον. *Theocr.* Idyll. XXV. 237.

ἀλλ' οὐδ' ὣς ὑπὸ βύρσαν ἔδυ πολυώδυνος ἰός.

Paullus Silentiarius. Anthol. I. XXVII. p. 36.

Οἶστρος ὀλισθήεσσαν ἔχει φύσιν, ἥν τις ὀϊστοῦ
*Ἄκρον ἕλῃ φλογέης, δύεται ἐντὸς ὅλος. * Palat. Cod. φλογεροῦ.

Anacreon. XV. Quin *Heliod.* VII. 390. veneni incitatam penetrabilitatem ait τοξεύματος παντὸς ὀξύτερον. ita Latini. *Ovid.* III. *Met.* 68.

Et toto jaculum descendit in ilia ferro.

Lucan. IX. 741.

Ecce subit virus tacitum, carpitque medullas
Ignis edax, calidaque incendit viscera tabe.

Attamen quia Ἰὸς *jaculum. telum.* magis sit Ionicae dialecti & poetici usus, malim verti *venenum.* vid. *Xenoph. Sympos.* 884. E & L. I. *Memoral.* 724. C. *Heliodorus* tamen L. I. p. 28. si *Taurinensi* libro credamus, adhibuit. Ἡ Δίκη τοῖς οὕτως ἀθέσμοις ὀξὺν ἐπιβάλλει τὸν ἰόν. at longe praestat vulgata τὸν ὀφθαλμόν. utrique rei aeque convenit ὀξύτης *jaculo & oculo*: at *Justitiae oculum* elegantius & usitatius tribueris. *Theodor. Prodr.* L. IV. p. 153.

Τὸ τῆς Δίκης γὰρ ὄμμα τῆς πανοπτρίας
Ἄγρυπνόν ἐστιν, οὐδὲ μικρὰ καμμύει,
Καὶ τοῖς ἀδικήσασιν ἄγριον βλέπει.

Ammian.

Ammian. Marcell. XXIX. II. 435. *inconnivens Justitiae oculus, arbiter & vindex perpetuus rerum, vigilavit attente.* & L. XXVIII. VI. 421. *Appulej. Met.* II. 35. III. 47. VI. 109. & quis non?

P. 34. Vs. 7. Οὔτε ὁρᾶν ἔτι οὔτε ἀκούειν] vid. L. VI. IV. 103. 22.

P. 34. Vs. 8. ἐκπεπολιορκημένος] *expugnatus. Sueton. Vespas.* XXII. *Expugnatus a quadam, quasi amore sui deperiret.* vid. Casaub. ad ejusdem, *Caesarem* C. 1. p. 8. ubi hoc ipsum ex *Chionis Epistola ad Matridem.* X. 29. & ex IV. 26. καταναυμαχεῖσθαι adducit. mox e contrario ἀήττητος.

P. 34. Vs. 9. Διὰ δώρων] Alioquin ἀπαραίτητον ἔχει πρὸς γυναῖκας ἰσχὺν χρυσὸς καὶ λίθος. *Heliod.* IV. 193. vulgo γυναῖκα. sed sic *Taurini* & in *Vaticano* & *Xylandreo.*

P. 34. Vs. 11. Ὑπελάμβανεν τὴν] Rursus abundat N. ne credamus tamen id potius auctoribus quam librariis deberi: qui hanc minutam accurationem susque deque habuisse videntur. ab iis certe profectum. quoties in poësi simile quid offendamus. offendimus autem centies literam hanc adjectam cum metri damno, & contra.

P. 34. Vs. 12. Ἐστρατήγηται] an non deficit. εὖ. καλῶς? vid. I. XIV. 19. 24. mox male σέσωσε. in *Apogr.* vid. L. VI. VIII. III. 9. mox ita κατεστρατηγήθη.

P. 34. Vs. 15. Ἂν πως γυνὴ γυναικὸς περιγένῃ] Ita malim quam πῶς. *vide an aliqua ratione. Sophocl. Trach.* 592.

> Φιλθεοις δ' ἐὰν πως τήνδ' ὑπερβαλώμεθα.

saepe autem formula hac utuntur. *Eurip. Hel.* 335.

> Γυναῖκα γὰρ δὴ συμπονεῖν γυναικὶ χρή.

vs. 836. Σὸν ἔργον. ὡς γυναικὶ πρόσφορον γυνή.

In fragm. Alopae vs. 2.

> Γυνὴ γυναικὶ σύμμαχος πέφυκέ πως.

Aristoph. Thesmoph. 546.

> Γυνὴ γυναῖκας οὖσα μὴ κακῶς λέγειν.

Achill. Tat. v. 319. γυνὴ γυναικὸς ἐλέησον.

Quae singula & sexus concordiam & consensum in vitae institutis notant. inde proverbium Γυνὴ γυναικὸς ὕποτ' οὐδὲν διαφέρει. & simul astutiam muliebrem designant... Non abit illud *Philippi Macedonis* dictum ap.

 Demosth.

Demosth. παραπρ. 344. Ἄν Ἀθηναίων τινὰς εὕρω τοὺς Ἀθηναίους ἐξαπατήσοντας. quod est ἀλωπεκίζειν πρὸς ἑτέραν ἀλώπεκα.

P. 34. Vs. 17. Πᾶσαν πεῖραν καὶ τέχνην προσέφερεν] quasi ἐκπολιορκησομένη. *admovere machinas urbi.* προσάγειν μηχανὰς τῇ πόλει. sic πειρᾶν χωρίου, πόλεως. *Thucyd.* I. 61. τέχνης autem fit mentio, ob favritiam femineam & artes hujus sexus. vid. *Pricaeum* ad *Appul. Miles.* IX. p. 54.

P. 34. Vs. 18. κατεστρατηγήθη] vid. supra vs. 12.

P. 34. Vs. 19. Φιλόνεικος] L. VI. IV. 103. 6.

P. 34. Vs. 20. παράδοξον, μᾶλλον δ' ἄπιστον] *Gisb. Cuperus L. I. Obs. C.* IV. non paucis differentiam inter παράδοξον. id *quod contra, supra opinionem* fit, & ἄπιστον. *id quod contra fidem* accidit, ostendere sategit. quamvis passim hae notiones utrique vocabulo indiscretim tribuantur.

P. 34. Vs. 21. Κατώρθηκε] L. I. I. 2. I. χαίρει τοῖς παραδόξοις κατορθώμασι.

P. 34. Vs. 21. τὸν τρόπον] hic nihil desit. omnia haec ἀσυνδέτως brevitatis gratia narrantur.

P. 34. Vs. 23. σύνοδον τοῦ γάμου] ita συνελθεῖν *Matthaei* C. I. vs. 18. Latinis haec locutio familiaris. ὁρμή. ἀπόλαυσις. ἐπιθυμία. συνουσία vocabula apta & decora.

P. 34. Vs. 25. ἀργῇ] ea ratione, qua etiam ἄροτος. ἀνήροτος. ἄσπορος. ἄφορος, ita & γῆ ἀργὴ & συνουσία ἀργὴ dicuntur.

P. 34. Vs. 26. Τῶν ὕστερον] Recte *Reiskius* τὴν ὕστερον. οἱ ὕστερον sunt *posteri.* quod ex codice reponas in *Numesio de N. H.* C. II. p. 89. pro τῶν ὑστέρων. saepiuscule in his turbatur. ap. *Max. Tyr.* X. III. 105. malim. Οἱ δ' εἰσὶν οὐδὲν ἀλλοιότεροι τῶν πρότερον οἱ ἔπειτα. vulgo προτέρων. ap. *Sophocl. Oed. Colon.* 59. *Cod. Vat.* cui adstipulatur *Scholiastes*, exhibet οἱ δὲ πλησίον γύαι. vulgo πλησίοι. ap. *Heliod.* I. 4. tamen ex *Taurinensi* non refinxerim τῶν πρότερον ἀπορώτερον. praestat recepta lectio προτέρων.

P. 35. Vs. 1. Εγκύμων] ἔγκυος. sic ἀρικύμων. ἀκύμων & πρωτοκύμων. apud *Achillem Tatium* I. 37. sed ubi magnus *Salmasius* aliquid humani passus fuit, derivans istud a κῦμα. ut ita idem notet quod πρωτόπλοος. Quam hallucinationem jam animadvertit *Aeg. Menagius* ad *Diogenem Laert.* in Platone L. III. §. 31. p. 150. Epigramma quod erroris ansam praebuit, sive sit *Asclepiadae*, sive, ut *Diogeni.* L. III. §. 31. & *Athenaeo* L. XIII. p. 232. placet, *Platonis*, sic ex mea sententia legendum.

Ἀρχεάνασσαν ἔχω τὰν ἐκ Κολοφῶνος ἑταίραν,
Ἇς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων ἕζετο δριμὺς Ἔρως.
Ὦ δειλοὶ νεότατος, ἀπαντήσαντες ἐκείνας
Πρωτοπλόου δι' ὅσας ἤλθετε πυρκαϊᾶς.

Alii πρωτοπόρω. alii πρωτοβόλω. ſed Archianaſſa *Virgo, vel primum Veneris pelagus ingreſſa*, dicitur πρωτόπλοος, uti contraria metaphora apud *Ariſtoph. Equit.* 1299. *triremes in mare primum deductae* vocantur παρθένοι. at naves jam fatiſcentes γραῖαι. hoc primum. deinde in vulgatis Editionibus *Anthologiae* L. III. XII. 43.

Ἣν νέον ἡβήσασαν ἀποδρέψαντες ἐρασαί.

pro quo *Cod. Vatic.* ut notavit Salmaſius, re vera habet

Ἃς νέον ἥβας ἄνθος ἀποδρέψαντες ἐρασαί.

ſed noſtram lectionem agnoſcunt *Athenaeus* & *Diogenes.* Palatina lectio jam olim interpolatricem ſenſit manum. Quin tamen eadem manus, qua tota membrana conſcripta eſt, editam a nobis conſervavit in ſuperiore ora. praefert quoque ad Epigrammata *Henr. Stephanus* & in *Recenſione vocum Herodotearum* p. 723. *Editionis Gronovianae.* porro in eo errant, quod conjungunt νεότητος. . . ἐκείνης. cum ſit ὦ δειλοὶ νεότατος. *O infelicis juventae viri, qui obvii facti fuiſtis ei*, primum *Veneris pelagus naviganti.* obſerva autem ἀπαντᾶν conſtrui quemadmodum ἀντᾶν apud Homerum. ultima autem reſpiciunt proverbialem locutionem διὰ πυρὸς ἐλθεῖν. vid. *Chion. Ep.* XVII. 35. plures diverſitates eſſent excutiendae & inductae quoque vindicandae, verum aptiori loco iſta reſervabimus.

P. 35. Vs. 1. Προέκοπτεν ἡ γαστὴρ] L. II. III. 27. 10.

P. 35. Vs. 1. Ἐν τῷ λουτρῷ] Non opus intelligas lavacri uſum iſtum primum *Cap. Sec.* memoratum. ſolebant enim quotidie balneo uti, minimum lautiores.

P. 35. Vs. 2. Πεῖραν ἔχων τῶν γυναικείων] Aliud L. IV. IV. 71. 13. ἀνδρός, γυναικὸς πεῖραν λαβεῖν. ſed vicinum eſt iſtud Ariſtaeneti L. II. VII. Γυνὴ δὲ, οἷάπερ ἐγὼ, τῶν Ἀφροδισίων ἱκανὴν ἔχουσα πεῖραν, ὁμοίως ἑαυτήν καὶ τὸν ποθοῦντα λίαν εὐφραίνει. Latiore ſenſu hic τὰ γυναικεῖα ſumuntur quam plerumque apud Medicos. Non male hinc colligas peperiſſe jam Plangonem. vid. III. X. 58. 18. ubi Phocas commemorat τὸ γένος ἑαυτοῦ.

P. 35. Vs. 3. Εὐθὺς] ἐν τῷ τότε. *in praeſentia. in continenti. nunc. tum.* ἐν ἀρχῇ. *Scholiaſt. Ariſtoph. Nubibus* 1043.

P. 35. Vs. 4. Παρακαθίζουσα] *Thom. Magiſter.* Τὸ δὲ καθίζω, οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ ἕτερον ποιῶ καθίζειν, ἀλλὰ καὶ ἐμαυτόν. apud *Achillem Tatium* L. I. II. procul dubio legendum, καθίσας αὐλὸν . . . καὶ παρακαθισάμενος. quamvis alioqui occurrat L. VI. 399, & alias forte, παρακαθίσας.

P. 35. Vs. 6. Ὀλολύζουσα] Hoc verbum *Cod. Palat.* reponit in *Heliodori*

liodori L. VI. 282. ubi tamen rectius legitur. μέλλων τι ἤδη καὶ φθέγγεσθαι, ἔλυξέ τε ἀιφνίδιον, καὶ ἀθρόον αὐτῷ δάκρυον θερμὸν προχυθὲν [*Taur.* habet περιχυθὲν] ἐπεστόμιζε τὴν γλῶτταν. *Taur.* autem ad ſenſum aliquanto melius ἔληξε. verum vitioſe tamen. non ceperunt librarii vocabulum λύζειν. quamvis λυγμός. ὀλολυγμὸς *Heſychio.* ſed id non hujus loci. rurſus non cepit ſcriba Taurinenſis L. VII. 349. Πνιγμὸς τοίνυν εἶχε τὴν γραῦν, καὶ οἷον ἔλυζε τὴν καρδίαν. repoſuit enim ἔλαζε vocem hic nihili, quamvis Heſychio memoretur λάζειν. ἐξυβρίζειν. vertitur *pungebatur dolore cordis.* quaſi legetur οἷον ἐνύττετο. vel οἷον τι ἔνυξε. verum eleganter ἡ καρδία dicitur λύζειν, aeque ac lingua. cur enim *cor* non diceretur *ſingultire*, quod βοᾶν. ὑλακτεῖν. φθέγγεσθαι. ἀντιφθέγγεσθαι dicitur. vid. *Vannum Criticam.* C. XII. p. 615.

P. 35. Vs. 8. Ἄθλιον, πρὸ τοῦ γεννηθῆναι γέγονας ἐν τάφῳ, καὶ χερσὶ λῃστῶν παρεδόθης] L. II. IX. 36. 3. ſic malim diſtingui. ut edidimus apographum exhibet. Interpres conjunxit Ἄθλιον πρὸ τοῦ γεννηθῆναι. γ. ε. τ. κ. χ. λ. π. quod non improbum omnino. in ἄθλιον reſpicitur τὸ κατὰ γαστρὸς τέκνον. ut ſolet. *Anthol.* VII. 169. p. 481.

Ἣν ἐν γαστρὶ λάβῃς, λάβε* καὶ τέκε. μὴ θορυβηθῇς.
Εὑρήσει πόθεν ἔσται, ἐλθὸν ἐς ἡλικίην.

* *Palat.* τίκε.

P. 35. Vs. 11. Πειρᾶσθαι θανάτου] Haec dicens, fortius τὴν γαστέρα τύπτειν voluit, ut partus laederetur & elideretur. πειρᾶσθαι hoc ſenſu *H. Stephanus* animadvertit, & dubitabunde explicat. Interpres recte *experiri*, notionis mediae verbo: uti *potiri.* *adipiſci* etiam reddi poteſt, quia non minus haec bonae malaeque ſignificationis apud Latinos inveniuntur.

LIBRI SECUNDI CAPUT NONUM.

P. 35. Vs. 14. Ἡ Πλάγγων ὅτι καιρὸς ἐπιτήδειος πέφηνε . . . . φιλοστοργία] In verſione paullum abii ab interpretis verbis, qui ſic dederat. „ *Plango quidem* . . . *ut quae ventris illam conditionem haberet ſibi patrocinantem.* Inventum eſt perſuadendi pignus. evincet matris in foetum affectus conjugis caſtimoniam. *ſic illa.* „ Verum illud ἔχουσα, ſi contextum conſideres, durius referretur ad nominativum ἡ μὲν Πλάγγων ἐλάμβανε λογισμὸν, nam requireretur πέφηνεν . . . ἐχούσῃ. Plangonis ratiocinium incipit a voce [ὅτι] Καιρὸς usque ad φιλοστοργία. illud ὅτι non pertinet ad ora-

orationem: ſed praeponitur pro more. vid. L. VII I. 115. I. ſed locus vel ſic eſt ſtribliginoſior: quod vitium tolles, ſi reſcribas, εὕρημαι pro εὕρηται. Καιρὸς ἐπιτήδειος πέφηνεν εἰς τὸ κατεργάσασθαι τὸν ἔρωτα τῷ δεσπότῃ. Συνήγορον ἔχουσα τὸ κατὰ γαστρὸς, εὕρημαι πειθοῦς ἐνέχυρον. νικήσει σωφροσύνην γυναικὸς μητρὸς φιλοστοργία. *Tempus idoneum adparuit dominum faciendi compotem amoris. habens patrocinium gravidi uteri, inveni certum perſuaſionis pignus. vincet conjugalem caſtimoniam materna pietas.* ita ſententia decurrit, ut debet: & compoſitio grammaticalis facilis & elegans.

Fefellit quod εὕρημαι paſſive acceptum fuit. Verum paſſim hoc tempus & alia active notant. *Chion* Epiſt. ad Matridem III. p. 25. μηδὲν ἄλλο εὑρημένοι. *Diphilus* ap. *Ammon.* in εὑρεῖν.

Δῶρον δ' ἐμαυτῇ παρὰ θεῶν εὑρημένη.

ut credo bene Scaligerum & Vulcanium correxiſſe. *Herodot.* IX. 18. εὕροντο παρὰ Παυσανίεω. vide *Gulielm. Budaeum in Comm Ling. Gr.* p. 301. & *St. Berglerum ad Alciphr.* I. VIII. *Demoſth.* in Leptin. 513. E. ubi *Ulpian.* εὑρέσθαι γάρ ἐστι τὸ λαβεῖν ἀνθ' ὧν τις ἔδωκε. *Pindar. Nemeon.* VII. 24.

Εἰ Μνημοσύνας ἕκατι λιπαράμπυκος
Εὕρηταί τις ἄποινα μόχθων
Κλυταῖς ἐπέων ἀοιδαῖς.

ſic εὑρίσκεσθαι paſſim. *Lyſias* p. 371. ἀξιοῦμεν εὑρίσκεσθαι χάριν. ubi idem quod εὑρίσκειν. vid. *Thom. Mag.*

P. 35. Vs. 16. Πειθοῦς ἐνέχυρον] Non plane abit illud τὸ ἀξιόπιστον ὡς σύμβολον ἤθελεν ἔχειν. L. II. VI. 32. 79. *Ariſtophanes* autem *in Pluto* vs. 451. cavet, ne violati Atticiſmi deferatur Charito a *Th. Magiſtro*, qui ἐνέχυρα Ἀττικοὺς, ἐνέχυρον Ἕλληνας uſurpare adfirmat.

P. 35. Vs. 17. Φιλοστοργία] L. II. X. 381. τὸ μὲν γὰρ ἔχει πίστιν γυναικὸς, τὸ δὲ μητρὸς φιλοστοργίαν.

P. 35. Vs. 17. Συνετίθει] *Mente confingebat.* illud *mente* a me additum. nunc verti malim. *Componebat. concinnabat. inſtruebat negotium.*

P. 35. Vs. 19. Ἔκγονον] *Nepotem.* rurſus II. XI. 38. 16. paſſim ita. vid. *Euripid. Electr.* 673. *Plato* quidem, quantum memini, ἔκγονος ſemper pro *filio* vel *prole*, reſpectu ipſius generantis per ſe, non per ſecundum. male igitur puto L. VI. de R. P. 507. A. Τόκον τε καὶ ἔκγονον reddi *foetum vel nepotem.* τόκος & ἔκγονος. ibi ſynonyma. *foetus & proles.* ſi haberetur τόκος ἢ ἔκγονος, reddi ſic poſſet. Qui plura de hac voce & illa, cum

qua centies miscetur [*Demosth.* παραπρ. 301. B.] ἔγγονος velit, adeat doctissimum commentatorem *Hesychii*, & nos in *Dissert. de Inscr. Deliacis* Vol. VII. *Miscell.* p. 53. latius sumitur in Epigrammate quod Cl. *Muratorius* p. MCCCCLXIX. maluit e corruptissimis schedis foedatissimum tum Graece tum Latine repetere, quam e Fabretti eximio opere. in quo id satis emendatum & bene versum editum p. 288. quia tamen pauca emaculanda restant, hic adponere non gravabor.

Δοιὼς Ἱππομέδοντας ὁμᾶ χθὼν ἅδε καλύπτει
  Παῖδά τε καὶ γενέταν, ἄμφω ἀποφθιμένως.
Παῖδα μὲν ἐς λαιὰν ἰσιόντων χεῖρα τεθέντα,
  Δέξια δ' ἀντετάφη γηραὸς Ἱππομέδων.
Ἀμφοτέροις δ' ἐπέθηκε χυτὰν κόνιν Ἱπποδάμεια
  Μάτηρ Πολιλιὼ ἐκγόνω ἀμφοτέρων.
Ὅς σφισὶ τώσδε τάφως ἐνεώσατο, τεῖχισε δ' ἀίδαν,
  Πάππῳ καὶ Θείῳ λοισθοτάτας χάριτας.

vs. *quarto* ap. *Fabrett.* δ' ἀνδετάφη. sed ἀντιθάπτω *e regione sepelio* hic probum. γηραὸς pro γηραιὸς Dorice & Aeolice. ut Ἀλκμάων pro Ἀλκμαίων. vs. *quinto* χυτὰν κόνιν intelliges ex *Odyss.* K. 258. de ἐνεώσατο vid. *Schol. Soph. Trach.* 460. πρὶν ἡμᾶς καὶ νεώσασθαι λόγους. ἀνακαινίζεσθαι. proprie de instauratis sepulcris. unde καινίσματα ap. *Maneth.* IV. 191. σοφόεργα τέχνης καινίσματ' ἔχοντας Νεκροτάφους. nam vix ausim νεώσασθαι τάφον explicare *novum sepulcrum facere & sub ascia dedicare.* vs. *septimo.* Τειχίζειν ἀίδην. est saepire sepulcrum, circumdare muro, maceria, massa, aliove munimento. vid. *Raph. Fabrettum.* L. II. p. 98. & passim sepulcrorum titulos. Ἀίδης *Hesychio* est τύμβος. τάφος. tractavit hoc epigramma quoque *Leichius* in *Miscellaneis Lipsiensibus* T. I. p. 488. & in *Curis secundis* p. 45.

Πασῶν ἀσεβαίνη] Mirifica corruptio ex facillima dictione ἀσεβεστάτη, & qua ipse auctor. L. IV. III. 69. 7. VII. II. 81. 12. utitur. siglum fuerit in caussa quo terminatio superlativi fuit notata. Cogitavi aliquando an in hoc πασῶν ἀσεβαίνη lateret παλαμναίη. βούλει τεκνοκτονῆσαι, παλαμναίη, καὶ. *Heliod.* X. 525. ὦ παλαμναῖε καὶ ἀλιτήριε & alias. *Hesychius* optime & adposite explicat φονεύς. ὁ αὐτοχειρία τινὰ ἀνελών, ὁ ἀνεχόμενος μιάσματι οἰκείῳ. *Sophocl. Trach.* 1224. φονέα γενέσθαι καὶ παλαμναῖον πατρός. an hic possemus sic παίδων vel παιδὸς παλαμναίη. ap. *Eustath.* de *Ism.* & *Ism.* IV: 138 & V. 150. habes παλαμναιότερος. *H. Stephanus ex Synesio* observat superlativum ἀρὰς παλαμναιοτάτας. quam locutionem non feliciter *Brianus* inserre conatur *Plutarcho in Crasso* p. 270. pro ἀρὰς ἀποθέτους καὶ παλαιὰς reponens παλαμναίας. nam si inspicias contextum παλαιὰς probaveris.

ris. Alio sensu *δαίμονες παλαμναῖοι*. apud *Timaeum* de *Mundo* p. 105. A. simpliciter *Xenophonti* K. Π. VIII. 236. E. dicuntur *παλαμναῖοι*. Vocabulum satis tritum: sed non ejusdem originis, ut volunt, *ἀπάλαμνος*. quo pro non nisi apud *Theodorum Prodromum* L. v. 213. obvium habui *ἀπαλαμνής*.

P. 35. Vs. 26. Σκύθιδος] *Colchis Scythiae* adscribitur. hinc junguntur uterque populus *Aeschylo Prometh. Vincto*. 415.

> Κολχίδος τε γᾶς ἔνοικοι
> Παρθένοι, μάχας ἄτρεστοι,
> Καὶ Σκύθης ὅμιλος.

& *Val. Flacco* L. II. 596. *Phasis Scythicus amnis*. & ideo L. v. 343. merito probata lectio

> *His turbata* [Medea] *minis fluvios ripamque petebat*
> *Phasidis, aequali Scythidum comitante caterva.*

P. 35. Vs. 26. Ἀγριωτέρα] Non displicebit locum *Theophylacti ex Epist.* xxx. cum hoc conferre. patebit namque hunc ex illo vel ambos ex tertio profecisse. Ἀτελεσφόρητα τὰ κυοφορούμενα ἀποσπᾷς, ὦ παμμίαρε, καὶ τὰς ἀμβλώσεις ἢ τοὺς τοκετοὺς ἀφετωτέρας πεποίησαι, δριμυτέροις φαρμάκοις τὰ ζωογονούμενα ἐν τῇ σῇ γαστρὶ περιπνίγουσα, καὶ τῆς φονικῆς Μηδείας ἀπηνεστέρους ἀπεργάζῃ τοὺς φόνους. παιδοκτόνον ἐκείνην ἐδίδασκεν ἀγνώμων ὁμόζυγος, τὴν αἰνετὴν [lege τὴν αἰνέτω vel τὴν ἀναίτιον] καὶ τῶν ἀγώνων τὴν σύμμαχον. σὺ δὲ διὰ τὴν κάλλους εὐπρέπειαν, μυρίας συμφορὰς ἀπεργάζῃ, πορνίδιον.

P. 36. Vs. 2. Τοῦ περιβοήτου γάμου] Epitheton περιβόητος ex persona Charitonis quam ex persona Callirrhoae hic convenientius. cur non εὐκλεεστάτου. πολυεύκλου. γλυκυτάτου. θυμηδεστάτου.

P. 36. Vs. 2. Ὅμοιος τῷ πατρί.] Nempe amant in liberis parentes imaginem suam. *Appul.* x. *Met.* 211. *Illius enim recognoscens imaginem in tua facie, merito te diligo.* vid. *Pricaeus*. p. 590. & *Lucian*. *Tyrannic.* T. II. 154.

P. 36. Vs. 6. Τὸν Ζῆθον] *Apollod.* III. v. 5. Jovis ex Antiope filii, quorum hic citharoeda, ille pastor fuit: quo vitae genere etiam Cyrus, Astyagis nepos, adolescentiam exhibuit. vitia in apographo notare supersederam pene. πατρῷον modo. mox ζητήσεις.

P. 36. Vs. 6. Πλεύσῃ μοι] Respexit ad Talemachum, qui navigavit & peregrinatus fuit, ut patrem inquireret & matrem de mariti fatis faceret certiorem.

P. 36. Vs. 8. Βοηθῶν] e ſervitute liberatura claſſis.

P. 36. Vs. 11. Πάντα αὐτῷ ὅμοια] Ex *Iliad.* ψ. 66. pro more vero quaedam immutat & metrum turbat.

In τῷ εἵματα ἕσο in apographo deeſt ultima vox. quae tamen pene neceſſaria & apud Homerum exſtat. ubi

——— Καὶ τοῖα περὶ χροῒ εἵματα ἕσο.
Στῆ δ᾽ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.

quare reponere non dubitavi. excidit ob vicinum ἑςὼς, uti ſaepe eadem vocabula negliguntur: unde non tantum vocabuli defectus, verum totarum oritur periodorum ſaepe abſentia. jam L. I. 1. 2. 25. exempla dedimus. in *Xenoph.* K. A. V. 367. C. ſemel πρῶτον omiſſum in *Regio & Etonenſi.* & in *Maximo Tyrio* 111. ſemel excidit καλὸς. in *Ariſtoph. Plut.* 769. ἐγὼ ſemel excidit in *Cod. meo.* ap *Longum* legitur L. 11. 35. καὶ χαῖρε μόνος ἀνθρώπων ἐν γήρᾳ τοῦτο τὸ παιδίον. . . ubi cum aperte deficiat aliquod verbum, niſi Columbanus ex Cod. repoſuiſſet θεασάμενος τοῦτο, cogitaſſem reponendum παιδίον ἰδὼν. Leunclavius ad *Xenoph.* K. Π. 1. 11. E. de hoc genere egit. vid. L. VI. IV. 104. 11.

P. 36. Vs. 13. Ἑςὼς] Ut vidimus in Homero adjunctum στῆ δ᾽, ita hic ἑςὼς ſaepe tale quid adjicitur, quando colloquentes inducuntur. L. III. I. 41. 10. παρεςῶσα δὲ ἡ Πλάγγων. L. III. IX. 36. 13. καὶ τις εἶπεν ἑςώς. ita de adparentibus in ſomno. *Herodot.* VII. C. 12. Ἐδόκεε ὁ Ξέρξης ἄνδρα οἱ ἐπιςάντα εἰπεῖν. & C. 7. Ὄνειρον ὑπερςὰν δὲ τοῦ Ἀρταβάνου εἶπε. *Orpheus Argon.* 538.

Τῷ δὲ βαιὸν κνώσσοντι θεὰ μεγαλόφρονος Ἀθήνη,
Ἄγχι παριςαμένη, πανετήτυμα σήματ᾽ ἔφαινεν.

ubi alii πορ᾽ ἐτήτυμα. alii παρετήτυμα. quod repoſui praeferendum videtur. ſic vs. 122. πανετώσιος. ſic παρέχατον pro πανέχατον in Codice *Apollonii Argon.* IV. 308. ſcribitur. ſic ap. *Maneth.* L. 1. 87. forte reponendum

Ἢ παρύγροισι τόποισι πανήμεροι ἐργάζονται.

vulgo παρήμεροι. πανήμερος aeque probum atque πανημέριος. vid. *Sophocl. Trach.* vs. 673. tamen non valde id urſerim, quia παρήμερος etiam adſiduitatem denotat. *Firmicus* L. III. VII. §. 10. *aquoſis ſemper actibus implicati.* III. III. & 2. V. III. 9

P. 36. Vs. 14. Ανέδορε] Cl. *Luciani* interpres ad *Prometheum* T. 1. p. 29. obſervat in proſa hoc vocabulum frequentius adhiberi recentioribus quam antiquis. apud *Apollin. Rhod.* IV. 1365.

Τξ

Ἐξ ἁλὸς ἠπειρόνδε πελώριος ἄνθορεν ἵππος.

frustra codex Laurentianus ἔκθορε.

P. 36. Vs. 17. Παιδίον θρέψαι ἔκρινε] *Terent. Andr.* I. III. *quidquid peperisset, decreverunt tollere.* ἀναιρεῖσθαι Graecis ita usurpari pervulgatum. vid. Cl. *J. Elsneri Schediasma Criticum* C. XII. p. 116. paullo diverso sensu usus *Maneth.* VI. 54. ubi non e terra ἀναιρεῖσθαι pater, sed qui expositum infantem tollit & nutrit, dicitur.

> Ἀνὴρ ὅς μιν ἀνείλεθ', ἑὸν ποιήσατο παῖδα,
> Ἢ ἑτέρῳ δῶκεν, τεκέων τητωμένῳ ἀνδρί,
> Ὅς θρέμμα ος μεγάροις ἶσον γονίμοισιν ἔτισε.

ita ultima legenda puto. vulgo pro ἔτισε, γονίμοισι τέκεσσι. quod ex *Glossa* natum, & constructionem in participio sine necessitate suspendit. sic libro VI. 145. Κ' ἶσα πολυμνήστῃσιν ἀεὶ τίνοσ' ἀλόχοισιν. ὁ θρέμμα ος idem qui ὁ ποιησάμενος opponitur τῷ φύσει πατρί. & sic locutus *Heliod.* VII. 339. si credamus *Taurinensi* Codici exhibenti. Τὸν μὲν φύσει φημήσαντα οὐκ ἔγνωκα. τὸν δὲ θρέμμα ον Χαρικλέα, οἴμοι προδέδωκα. quam merito germanam lectionem arbitratur Commelinus, auctoritate *Codd.* P & X. adde etiam *Vaticanum.* stribliginosum interpretamentum nunc obtinet. Gronovius ἀνείλετο vertit *colligere* ex *Firmico.* VII. I. mutuatus locutionem. sic *colligere gladium lapsum* dicimur.

LIBRI SECUNDI CAPUT DECIMUM.

P. 36. Vs. 22. Ἢ τὸν μὲν ἀπόντα περισπέδαστον ὑπολαμβάνεις] in Apographo ἦ. quod & minus placet. ἤ. ἦ. ἢ ἡ miscentur & sine discrimine fere scribuntur in plurimis libris antiquis. ex. gr. apud *Polyb.* IX. 35. p. 798. ἢ Codex meus pro ἦ. ap. *Maneth.* III. 74. [vid. IV. 449.] pro ἢ lege

> Ἀφνειῆς βιότῳ καὶ ἀγακλείας ᾗ ἐνὶ πάτρῃ.

hic ᾗ *quatenus* placeret. εἰ pro *quoniam* etiam conveniens. ἢ & εἰ centies diversam faciunt lectionem.

P. 36. Vs. 23. περισπούδαστον] qui σπουδάζεται ὑπό τινός. *Bergler.* ad *Alciphr.* I. XXIX. nostrum vocabulum passim obvium. respicit forte ad praeceptum Menelai, Helenae datum, ap. *Eurip* in *Helena* vs. 1304.

> Σὸν ἔργον, ὦ νεᾶνι, τὸν παρόντα μὲν
> Στέργειν πόσιν. χρὴ τόνδε μηκέτ' ὄντ' ἐᾶν.

sic distingui forte posset. vulgo πόσιν χρή, τὸν δὲ.

P. 36. Vs. 25. Κυοφορίαν] Habet *D. Scottus* ex *Alexandrino Clemente.* modo vitiose in apogr. ματαίως.

P. 36. Vs. 25. Βαρέως ἤκουσε] ita δυσχερῶς ἀκούειν. *Demosth. Phil.* II. 66. C. βαρέως φέρειν obvium.

P. 37. Vs. 4. Ἐξώρκισε] apud *Herodot.* III. 133. erat etiam alia terminatio ἐξορκοῦν, sed *Gronoviana* Ἔκδοσις sustulit. alio igitur exemplo opus est huic vocabulo, si civitatem Graeciae recepturum sit. alio sensu ἐξορκίζειν illustrat Cl. *Salmas. ad Achill. Tat.* p. 600.

P. 37. Vs. 5. Τὰς ὀφρῦς συναγαγοῦσα] I. IV. 6. 23.

P. 37. Vs. 5. Τρίψασα τὰς χεῖρας] Est *gestus irati, cogitabundi, ad angustias redacti. Aristaen.* II. 5. ὦ τῆς ἀπορίας, δι' ἣν περιπατῶ τρίβουσα τὰς χεῖρας. *Petron.* C. 17. *manibus interse usque ad articulorum strepitum contritis.* ubi videatur *P. Burmannus. Heliod.* VII. 370. τὼ χεῖρε διατρίψας. quem locum laudat *J. Pricaeus* ad *Appuleji Met.* IX. 205. confundens duas actiones *digitos sive manus conterere* & *manus complodere. Aeschin.* Παραπρ. 402. E. τρίψας τὴν κεφαλὴν dicit de ἀποροῦντι.

P. 37. Vs. 6. Τὰ μεγάλα τῶν πραγμάτων μεγάλαις ἐπινοίαις κατορθοῦται] Non obscure expressit *Heliodorum* L. IX. 460. τὰ μεγάλα τῶν πραγμάτων μεγάλων δεῖται κατασκευῶν. In sequentibus apographum haec παροράματα praefert. ελῦ. παντάπασι. ις pro τίς. τεκνοτονιάν.

P. 37. Vs. 12. Ἕληται] Manus describentis λ ita efformavit demittendo, ut χ non difficulter evaserit, & ita ἔχηται videatur haberi. sed hoc unice verum. L. V. VII. 90. 9. τίς οὕτως ἐστὶν ἀνόητος, ἵνα ἕληται. apud *Max. Tyr.* XXIV. 8. τὰ μὲν ὅπως ἔχωμεν, τὰ δὲ ὅπως φεύγωμεν. ubi virorum summorum non approbandam reor emendationem, reponentium ἕλωμεν, quia saltem ἑλώμεθα dicendum foret, nisi θα in τα delitescere velimus. apud *Aristaenet.* I. 13. Καὶ ὅπερ ἁπλῶς ἐκ τέχνης οὐχ εἷλεν [Sambuciana οὐκ εἶλεν. forte εἶχε fuit] ἐκ τύχης μᾶλλον εἶχε λαβών. In *Aristaeneto* εἷλε potest servari: quia simpliciter quasi *manu capere* notat. quamvis novi qui εἶχε praeferat. in *Maximo*, dubito an simplex notio τοῦ *capere* sufficiat.

P. 37. Vs. 15. Ἑπταμηνιαῖον] Nempe βρέφος. τέκνον. in *Apogr.* vitiose

ἑπτο-

ἐπλομβυιαῖον. ne credas tamen ex vocabulis esse, quae per O & A componantur. quo de genere satis nova docemur ad *Luciani* T. III. p. 18 & 19.

P. 37. Vs 19. Κατειρωνεύσατο αὐτήν] L. VI. v. 106. 9. κατειρωνεύσατο τοῦ βαρβάρου. & sic credo rectius. vid. *Lucian.* de *Domo.* T. III. p. 192. qui item genitivo personae consociat. καταψηφίσασθαι τινα pro τινός dixit *Demosth.* in *Timocr.* p. 783. E. vid. L. I. v. 9. 10.

P. 37. Vs 19. Ἀπόκοψόν σου τὰ ὑπομνήματα] mihi asperius ipse aliquis dici videtur ἀποκόπτειν ἐλπίδα.

P. 37. Vs. 20. Συνάρμοσαι] verbi medii vis optime observata est. obtinet etiam in passivi perfecto ἥρμοσμαι, eumque usum recte expressit, qui vertit *Chionis Epistolam* X. ad *Matridem* ἥρμοσαι τὰς παῖδας τοῖς χαριεστάτοις. *probatissimis filias elocavit.* ubi tamen lege ἥρμοσαι. *elocavisti.* nam continuatur adhuc prosopopoeia Chionis ad Platonem.

P. 37. Vs. 21. Παραινέσης] Hoc praetuli, quia Cl. etiam *Reiskio* placuerat. alioqui παρειπούσης non malum. & in apographo quod legitur παραπευσης vel παραιπευσης cui lectioni favet?

P. 37. Vs. 22. οὐδὲν ὑπώπτευε . . . μεῖραξ εὐηθής] L. I. II. 4. 21.

P. 37. Vs. 23. Ὅσῳ μᾶλλον, τοσούτῳ μᾶλλον] Non minus elegans & frequens in his plena oratio quam elleptica. *Demosth. Olynth.* II. 21. E. *Polyb.* I. 48. p 70. *Lucian. Gallo* II. 730.

P. 37. Vs. 24. Καιρὸν εἰς σκέψιν] *Cum tempus tamquam ad integram consultationem petivisset*, ut *Tacitus* IV. *Ann.* 40.

P. 37. Vs. 25. Ἄιρεσις] Apographum ἄιρησις. sed vix monere operae est. sic σωτερια & similia. tamen εὕρεσις & εὕρησις εὕρημα & εὑρεσιλογία & εὑρησιλογία De quibus *Thomas Magister. Salmasius ad Achill.* 653. *Wesseling.* ad *Diodor.* I. 45. sic ἀπαύρεσις & ἀπαύρησις. quod *Herodoti* VII. 158. In *Anthol.* L. VI. III. I. p. 412. legimus

> Καὶ τοῦτον νηκλοῖσιν ἐπ' ἰχθύσι τεχνασθέντα
> Κύρτον, ἁλιπλάγκτων εὕρεμα δικτυοβόλων.

ubi Codex Mediceus ἄῤῥεμα, quasi ἄρμενα id est ὄργανα voluisset. quod nescio an omnino sit spernendum.

P. 38. Vs. 1. πίστις γυναικός] Vide L. II. IX 35. 16.

LIBRI SECUNDI CAPUT UNDECIMUM.

P. 38. Vs. 9. Τοῦτο] Ad ſequentia hoc pronomen ſaepe refertur. quod non obſervatum in optimis auctoribus turbarum ſaepe dedit anſam.

P. 38. Vs. 12. μετὰ τῆς μητρὸς ἐῤῥίφθαι] Si mater una cum infante in abortu periret.

P. 38. Vs. 13. Τὸν μὲν Σικελίας] Hermocratem. & πατέρας avum hunc & patrem Dionyſium accipe. Chaereas enim non is, qui πρῶτος Σικελίας audiat.

P. 38. Vs. 15. Ὅμοιον τῷ πατρὶ] L. II. IX. 36. 2. In caſtis matrimoniis ita obtinere credebatur. cauſſam nobis *Theocritus Idyll.* XVII. 44. aperit.

> Ἀστόργου δὲ γυναικὸς ἐπ' ἀλλοτρίῳ νόος αἰεί.
> Ῥηΐδιοι δὲ γοναί, τέκνα δ' οὔποτ' ἐοικότα πατρί.

ῥηΐδιοι optimi ibi Codices. quas γονὰς ῥηϊδίους neſcio qua auctoritate ad *Heſiodi* Ἔργα vs. 182. explicatas videre eſt *facilem cognitu ſobolem.* immo reſpicit quod Catullus ait, *fecundum ſemen adulterio.*

P. 38. Vs. 17. Ἐναντίαν μοι φέρεις ψῆφον] Maculoſe Apographum ἀναντίαν. non abundat. nam τινὶ φέρειν ψῆφον foret *ſuffragium alicui dare. ſuffragari. Diodor. Exerp. de Virt. & vit.* p. 577.

P. 38. Vs. 18. Πυθώμεθα σοῦ καὶ τοῦ πατρὸς] Plena & obvia locutio πυθώμεθα καὶ παρὰ τοῦ πατρός σου. hic σοῦ a σός.

P. 39. Vs. 1. Συνεχομένη] *Utrimque preſſa. D. Paullus Epiſt.* 1. ad *Theſſal.* 23. Τί αἱρήσομαι, οὐ γνωρίζω συνέχομαι γὰρ ἐκ τῶν δύο. *Demoſth.* παραπρ. 320. D. κακοῖς καὶ πράγμασι συνεχόμην. L. III. III. 45. II. dicit ὑπὸ δεινῆς ἀπορίας κατείχετο.

P. 39. Vs. 6. Προτέρω σοῦ] *Ulterius quam tu* Ita *Demoſth. de Coron.* 502. C. ἐξετάζειν πόῤῥωθεν. vid. *Heſych.* & *Schol. Odyſſ.* I. 64.

P. 39. Vs. 8. ἢ] εἰ in apographo. & modo regligenter γεγένηται.

P. 39. Vs 9. Ἀντιπίστευσον] Quod in apographo ἂν τι πίστευσον eſt, hoc junctim edere non dubitavimus, licet nec verbi auctoritas ſuccurrat alia. Innumera loca prava ſeparatione vel conjunctione etiam nunc corrupta in auctoribus exſtant. Non abſimilis error, ut credo, obſidet *Palladae* epigramma in *Anthol.* L. I. LXXXII.

Φήμη

Φήμη δ' ἀντιπαθὴς ἀναφαίνεται εὐθὺς ἀληθής.
Πολλάκι καὶ Φήμην ἔφθανεν ἡ ταχύτης.

repofuerim Φήμη δ', ἄν τι πάθης. *fi quid adverfum accidat.* fententia illi Terentianae refpondet in *Andria* v. vi. 4.

—— *More hominum evenit, ut quod fim nactus mali*
Prius refcifceres tu, quam ego illud quod tibi evenit boni.

In memoriam revocatur locus *Xenophontis Hierone.* p. 914. B. ubi vocem ἀντιπαρέχειν reponendam cenfeo. πῶς γάρ ἄν τις ποτὲ ἐξαρκέσειε τύραννος, ἢ χρήματα ἐκτίνων, ὅσους ἀφείλετο, ἢ δεσμοὺς ἀντιπαράσχοι, ὅσους δὴ ἐδέσμευσεν, ἢ ὅσους κατέκτανε, πῶς ἂν ἱκανὰς ψυχὰς ἀντιπαράσχοιτο ἀποθανουμένας. ubi primo loco pro ἀντιπαράσχοι credo legendum ἀντιπαρέχοι vel ἀντιπαράσχοι. eo fenfu vocem adhibet ipfe *Xenoph. L.* 11. *K. A.* 287. *A.* & certe mediocriter pecuniofo non difficile foret aliquot millia vinculorum reftituere. Ultima vero male redduntur. *qui tot an mas occifas iis reftituat, quos fuftulit.* immo. *qui tot animas* fuas proprias morituras *exbibeat, quot animabus alios privarit.* locutio vulgatiffima eft πολλῶν θανάτων, οὐχ ἑνὸς ἄξιος. ἑτέρων θανάτων ἄξιος. *Demofthen.* παραπρ. 296. B. 313. C. in *Midian.* p. 606. E.

Verum aliquot exempla vocabulorum fifteremus, quae male difparata vel juncta funt. ap. *Heliod.* 11. 98. legitur. οὐκ ὄνειδος, ἐπειδή. ubi & *Taurin & Vatic* fane haec mirifice feparant in οὐκοῦν, ἦ δ' ὅς. quafi formula illa Platonica ibi obtineret ἦ δ' ὅς. receptam lectionem veram habeo.

Sed in hoc genere nefcio an ullus fcriptor plurimis locis adhuc corruptus fit, quam *Manetho.* quamvis enim vir Graece peritiffimus atque longe verfatiffimus in Codicibus legendis *Jac Gronovius*, hunc poetam primum orbi literato inpertiit, haud mirum tamen plurima non recte effe percepta, cum & materies fit difficilior: verum in primis continuata vocabulorum feries & characterum minutorum obfcuritas difficillimam faciat lectionem & intricatam vocum explicationem. Et quam fit faepe arduum quorundam manu exaratorum librorum fcripturam extricare, ubi in primis ducem aliquem, five editum librum five aliud exemplar mftum. confulere non liceat, minime ignorant, qui in hoc ftadio decurrerunt. nec vitio proinde verfuri funt, fi quid humani quis hic fit paffus

Quare uti apud me, fic apud omnes rerum aequos arbitros Viri praeclari hac in parte eruditionis famam nihil damni facere juftiffimum eft. Nec dubito fore, quantumvis plurimos naevos vel ipfe vel alii exemerimus, quin, fi integrior & lectu facilior codex hujus auctoris contingeret, fegetem, non fpicilegium emendationum relictum effe adpareret. Hu-

jus voti nos aliquando compotes fore ſpes nonnulla adfulget: quoniam Conſtantinopoli alterum Manethonis codicem ſupereſſe non dubia fama accepimus. Leve eſt quod primum occurrit L. 1. 52.

—— ὃς κακὰ πολλὰ παθὼν αἰδός δε κάτεισιν.

reſcribe αἴδόσδε.

vix majoris momenti vs. 84.

Ῥέζει κηπουρὸς ἠδ' ἀργαλέας ὑδραγωγούς.

editur ἢ δ' & vertitur *aut* pro *&*. L. 1. vs. 126. corruptio majoris momenti.

Εὐνούχους τεύχει οὔτ' ἄῤῥενας οὔτε γυναῖκας.
Ἄχνοας, αἰνοτερ' ὄντας ἀπειρήτους φιλότητος.

illud αἰνότερ' ὄντας *miſere* vertitur. tu lege αἰνογέροντας. *taetros ſenes. deformes ſenes. Ammian. Marcell.* xxxi. 11. p. 473. de Hunnis. *ſeneſcunt inberbes absque ulla venuſtate, ſpadonibus ſimiles.*

Et ſaepe turpiſſimos eſſe Eunuchos, in primis ſenes, conſtat. amat autem hanc compoſitionem *Manetho.* 1. 145. αἰνογαμέτηλοι. 1. 213. αἰνομόρου. aliis αἰνοτύραννος. αἰνόλυκος. praeterea Ἄχνοας mutandum in ἄχνους. neque enim talis datur flexio.

L. 1. vs. 170. αὐτοὺς δ' ἐν πολλοῖσιν ἐγύμνασεν ἤμασιν αἰεί.

Nimis αἰεὶ & πολλὰ ἤματα conſentiunt. lege πολλοῖσιν ἐγύμνασε πήμασιν αἰεί. mala ſeparatio malam progenuit lectionem. ſed difficilior ſequentis tertio loco verſus reſtitutio. nam intermediorum emendationem facile inveſtigaveris.

Θλίψεσιν οὐλομέναις καὶ ἀργαλέαις πενίῃσιν,
Κινδύνοις, βλαβέεσσι, δανείσμασιν, ἐνδείῃσιν.
Ἅς τε γονῇ δ', ἀγύναιον ἄτεκνον τ' ἐν νεότητι
Πολλάκι καὶ θανάτῳ στυγερῷ θνήσκουσι σιδήρῳ. * * forte σιδήρου.
Ζεὺς δ' ἐσιδὼν τούτων ἐσθλὸν ἔθηκε τέλος.

redditur. *Quas vero produxerit, antequam nubant aut pariant.* at haec toto coelo aberrare conſenties, ſimul e literis male ſeparatis vocem ſtiterim convenientem. illud enim ignorabile αστεγονηδε refingens totum verſum lege & verte, ne litera quidem mutata

Ἄστεγον, ἠδ' ἀγύναιον, ἄτεκνόν τ', ἐν νεότητι

domo, & uxore, & liberis carentem.

ita

ita *Plato Phaedro*. 240. A. ἄγαμον, ἄπαιδα & ἄοικον conjungit. accusativus ille item ex difficultate scripturae natus. lege vel ἄστεγοι. ἀγύναιοι. ἄτεκνοι. vel etiam in singulari nominativo. sed istud malim. porro βλαβέεσσι a βλάβος *damnum*, non *damnosus*.

L. I. Vs. 176. Ἄρεα δ' ἢν καλέχῃ, δεινὸν θεὸν, αἰθέριος λὶψ,
Πολλῶν αἴτιος ἐστὶν ἐν ἀνθρώποισιν ἀνιῶν,
Λύπας καὶ θορύβους, ἐγκλήματα, ἢ σίνος αἰνόν,
Ἢ παῖος ἠπλώουσιν, ἑὴν πάτρην προλιπόντες.

ultima vertuntur. *aut casum explicant*, *patriam suam relinquentes*. ἁπλόω at Ionice ἠπλόω. ut ἀπεδανὸς est ἠπεδανός. non puto. sed esto. quid significat, *casum explicant*. tu lege

Ἢ παῖος, ἢ πλώουσιν ἑὴν πάτρην προλιπόντες.

in παῖος & praecedentibus vocabulis intelligitur vox ἔδωκεν. ἔτευξε. ut antea monui ad L. II. C. I. p. 154. cetera jam facile verteris: *vel navigant patria sua relicta*. vid. *Gronovium* ad L. I. 176. ubi Λιβυκὸς σίνος, λύπας, θορύβους, ἐγκλήματα. ξενηγεῖ. vel ξεναγεῖ. *in peregrinas terras deducit*. quod respicit ἢ πλώουσι. non dubitabis, scio. ubi miror V. D. *non meminisse mentionem* venti *uspiam in his rebus intervenire*. cum *Firmicus* saepius meminerit, ut L. II. C. XIV. L. III. C. IV. §. 5. & egerit de eo *Salmasius* de *Ann. Climact*. p. 420. 423. obiter bene merebor de voce ἁπλόω, hinc ejecta. apud *Longum* legimus L. I. p. 14. τοὺς τ' ἐμπροσθίους πόδας ἐφηπλῶσθαι ταῖς χερσί. *anteriores lupi pedes armarunt manus*. scilicet *Mollius* conjecit ἐφοπλίσασθαι. inscite. ἐφάπλωμα ab ἐφαπλοῦσθαι *integumentum*. *lupini pedes integebant manus hominis*.

L. I. Vs. 274. Αἰνός τ' ἀνθρώπων. vulgo αἰνὸς ἀνθρώπων.

L. I. Vs. 306. Μήνης δ' ἀμφικύρτους σκολιὸς δρόμος. lege ἀμφικύρτου. ut L. IV. 274. Ἀμφικύρτου ταύροιο. sed hoc vitium librarii.

L. I. Vs. 356. Λύπας γὰρ, στοναχάς τε, βλάβας τ' ἄξει μερόπεσσι. vulgo βλάβας ἕξει

L. II. Vs. 207. Ἐξομφύους θυσιῶν, μακάρων ἄπο θέσφατα θνητοῖς φαίνοντες. vulgo ἀποθέσφατα.

L. II. Vs. 238. Εὐόλβων, ἐν ἔργοι τ' ἐνὶ πολίεσσιν ἀρίστους. mala separatione & levi vocalium mixtura laborat versus. lege

Εὐόλβων. ἐπέεσσιν ἐνὶ πτολέεσσιν ἀρίστους.

nunc redditur *in urbibus suis*. quasi praepositio recte geminaretur. cujus rei exempla non tamen deesse scio.

L. II. Vs. 250. Ἔν τ' ἔργων πρήξει μέγ' ὑπείροχον, ἐν δ' ἑτάροισιν
Κεκλομένον, μέγα δ' αὖ τε νόῳ φρονέοντα,

Vix admonitione dignum αὖτε ſcribendum [vid. L. III. 99.] ſed obiter animadvertam illud κεκλομένον hic verti *adpellatum.* at L. III. I. 319. *celebratum.* utroque loco prave. eſt participium Homericum κεκλόμενος, [ſic debet ſcribi] quod recte *Heſychio* ſignificat κελεύων. *Schol. Iliad.* Θ. 346. ἐγκελευόμενοι. Monſtrum vs. 261. ἔντε δίκας πολίεσσι jam domuit doctiſſimus *Hemſterbuſius* ad *Luciani* T. I. 25. reponens δικασπολίῃσι.

L. II. Vs. 326. Οὓς δὲ καὶ ἀνθοβάφεις ἄλιων ἄπο θήκατο κόχλων.

vulgo ὃς δὲ & ἀποθήκατο. ἄλιοι κόχλοι. *purpurae.* videantur dicta L. I. *harum Animadverſionum* p. 68. ut ἀνθοβαφὴς, ita πορφυροβαφὴς in *Gloſſis.* L. III. 88. ſic utitur θήκατο. ſed res ipſa loquitur.

L. II. Vs. 351. Scriptum erat Ἠιτε των ἑτέρους τεύχει λαοῖσιν ἀγητὲς. *Gronovius* hinc edidit Ἠτε τῶν. ſed recte correxit ἢ τούτων. ſed verſum tamen non perpurgavit. praecedit

Ἢ μεγάλους βασιλῆας ἢ ἴσους κοιρανέουσι.

ſubjungit, ut legendum, ἢ τούτων ἑτάρους. *aut regum amicos & ſodales.* nunc *aut illorum alios* vertitur. reſpiciuntur quales *Alexandri amici.* idem vitium tolle ex L. II. 151.

—— Καὶ βασιλεῦσιν, ἰδ' αὐθ' ἑτάροισιν ἀνάκτων
Ἐς φιλίην ζεύγνυσι.

uti recte legitur L. II. 223.

Αὐτοὺς δ' αὖθ' ἑτάρους ἢ καὶ συνέδρους βασιλήων,
Θηητοὺς λαοῖσι καὶ ἐν πολίεσσιν ἀγητούς.

vulgo ὄλοισι. Cl. *Hemſterb.* l. l. ἄλλοισι. δήμους & πόλεις noſter mox conjungit. vs. 233. & III. 66. poſſis etiam δείκνυσι. vid. III. 413.

Rurſus corrupta eadem vox L. II. 188.

Οὔτε φίλων σφετέρων οὐδ' αὖ πατέρων ἀλέγοντας.
Ἢ γὰρ δὴ κεδνῶν ἑτάρων γάμον αἰσχύνουσιν,
Ἢ καὶ μνηστευίῃσιν ἑαῖς ἢ παλλακίδεσσιν.

res eſt perſpicua. & tamen legitur ἑτέρων.

L. II. Vs. 402. & ſequentes ſic forte ſcribendi.

Ὅσσα

Ὅσσα δ' ἅμ' ἠελίῳ δρῶσιν παρεόντες, ἀείσω.
Πάντες μὲν χαίρουσιν ἐπ' ἀντολίῃσιν ἐόντες,
Ὡς ἂν ἐοῖσιν ἕκαστος ἀγαλλόμενος βασιλείοις.
Καί ῥά τ' ἐπ' ἀντολίης μὲν ἐόντες, ἄτ' εἰς νεότητα;
Θνητοῖς πάντα τελοῦσιν ἄγαν κράτεροι παρεόντες.
Ἑσπέριοι δὲ βραδιότεροι πρήσσουσι χρόνοισι.
Δειλοὶ δ' αὐγῇσιν μαλεραῖς ὑποπεπτηῶτες,
Ἀδρανέες τε πέλονται, ἐὸν θεῖνος ἀμβλύνοντες.

vs. 404. cave mutes ὡς ἂν in ὡς ἐν. vs. 405. inſerui ἅτ'. *ceu.* deeſt enim ſemipes. vs. 406. περ ἐόντες mutavi in παρεόντες. vid. vs. 397. & 402. vs. 408. Δειλοὶ δ' αὐγῇσιν. aliquo quidem ſenſu. *timidi.* Sed ſenſu legeris forte meliore, Δείελοι vel Δείελον αὐγῇσιν μαλεραῖς. Nam δὲ non ſemel abundat. vid. III. 194. ἀστέρες ἑσπέριοι iidem qui δείελοι. paſſim ita Aſtrologi de effectu occidentium aſtrorum teſtantur. vox Δείελος leviter corrupta L. II. III. Tamen non admodum urſerim haec ultima. δειλοὶ δ' αὐγῇσιν μαλεραῖς, accipiendum, an αὐγῇσιν μαλεραῖς ὑποπεπτηῶτες ambiguum.

L. II. Vs. 435. Πρῆξιν δ' ἥσσονα δῶκε καὶ ἐμ πρήξεσιν ὑπ' ἄλλοις.

Actionem vero minorem dedit, & in actionibus ſub aliis.

haec intelligat & in verſum vel conſtructionem grammaticalem redigat, qui poſſit. lego.

Πρῆξιν δ' ἥσσονα δῶκε, καὶ ἐμ πρήξει σίνος ἄλλοις vel ἄλλο.
negotiationem minorem dedit, vel in negotiatione damnum aliis vel *aliud.*
mox vs. 444.

——— σίνεσίν τε προσάπτει.
Αὐτὸς δ' ἀπροκόπους καὶ δειμαλέους περὶ πρῆξιν
Ἐνσωσέασι τίθησιν

L. III. Vs. 14. ——— ζῴοις ἰδίοις ἐπιτέρπεται αἰεὶ
Αἰγοκέρῳ τε, καὶ ὑδροχόῳ βλοσυρῷ τελέοντι,
Καὶ χηλαῖς, κριῷ θ', ὁπότ' ἀνέρες ἐξεγένοιντο
Κύδιστοι γένεσθαι, γεγηθότες εὐκλεῖ πλούτῳ.

——— *propriis* (Saturnus) *ſignis gaudet ſemper Capricorno & aquario tetrico.*

hec primum conſideremus. an nihil ſignificat τελέοντι? immo: *perficiente.*

 ſi

ſi haberetur τελέθοντι, forte in verſione, ut ὤν, ὑπάρχων negligi poſſet. At τελεῖν hic locum non habet. lege ὑδροχόῳ, βλοσυρῷ τε λέοντι. *aquario & terribili leoni.* L. v. 196. canit παρδάλιος σιλῆς, ἠὲ βλοσύροιο λέοντος. vid. II. 342. At porro, an *leo*, *cancer*, *aries* ſunt Saturni propria in Zodiaco ſigna? hoc *de capricorno & aquario* verum. at *caucer Lunae*, ſive mavis, *libra Veneris*, *aries Martis*, *& Leo ſolis domus.* ſed ut nodum hunc ſolvamus, illud βλοσυρῷ τε accipiendum, quaſi diceret κ ἔτι. *etiam.* non tantum propriis ſignis, verum etiam in *Leone*, *cancro & ariete.* porro diſtinctionem poſt γῆυρῆτε collocavimus. nemo Poëtarum tam ſaepe atque *Manetho* copulam poſt ſecundam vocem ponit. & quia hoc non obſervatum, errores nati, quos ſorte alias tangam.

L. III. Vs. 86. Δοῦχ' ἀλόχυς, ὧν δή θάμ' ἐπαγάλλυσιν ἐφ' ὕβρει.

θαμὰ ipſe *Gronovius* jam L. III. 144. reſtituit. ſaepe reſtituendum. ut III. 59 122.

L. III. Vs. 141. Εὖτ' ἂν δ' ἀντέλλη Φαίνων, Πυρόεις δέ τε δύνῃ,
Πειθαλέοισιν ἑὴν ἄλοχον τύμβοισι καλύψας,
Χῆρον δὴ βαιὸν κλαύσει κατὰ δώματα λέκτρον.

ſane *Saturnus* & *Mars* non adeo propitiae ſtellae, praecipue occidentes, ut, ſi quis viduus factus ſit, brevi ad altera vota ſe porrecturum ſperet. In codice δημαιόν una & nihili voce, ſed quam levi mutatione in aptiſſimam convertas δηναιόν. *viduum* diuturnum *flebit domi lectum.* aliis ſane locis δὴ βαιὸν & βαιὸν δὴ utitur *Manetho*, ut L. VI. 92. 383. ſed & ultimo loco corruptum docebimus. reſcripſimus autem εὖτ' ἂν pro εἶτ' ἄν. quod nihil, ſed ſaepe male pro εὖτε poſitum in his invenitur. ut L. VI. 135. 220. 548. 593. ubi male εἰ τ' ἂν δ' L. III. 106. 128. ſedem ejus occupat ἔς' ἄν. quod per ſe probum, ſed illis locis alienum.

L. III. Vs. 151. Ἐς θαλάμυς εἴρυσαν, ἰδ' ἄισχεα πολλὰ τελῦσας.

ubi cum metri damno, ἠ δ'. In hoc genere malo quoque. L. I. 84. pro ἠ δ' reponi ἠδ'. At repone ἰδὲ. L. II. 178. & 434.

Ἀνέρας ἀφνειὺς μάλ', ἰδὲ δμώεσσιν ἀνάσσειν.

at L. III. vs. 385. ἠδ' αὖ converte in ἠδ' αὖ. *haec contra.* L. v. 325. Ἡ in Ἠ.

L. III. Vs. 154. recte hoc genus mendam ſuſtulit *Clar. Weſſelingius* ad *Diodor.* V. 77. p. 393. ἀγάπησαν ἀέσμυς legens.

L. III. Vs. 172. Ἤδη θρεψαμβύας, ἃ σέργυσ' αὐτοὶ ἀνάγκη.

memi-

memini jam alias in ordinem redegiſſe. ad *Charitonis* nempe L. I. C. IV.

L. III. Vs. 185. Τῆμος γὰρ σεμναί τ' ἄλοχοι τιυσ' ὁμοκοίτας.

vulgo ἅμ' ἀκοίτας. forte malueris ὁμοκοίτυς.

L. III. Vs. 223. Ἣν ἀνίῃ περάτης Τιτὴν, δύνῃ δὲ Σελήνη,
Ἠὲ μέσον ὕψι μέσον τέμνει πόλον.

Ubi *Gronovius* neſcio quid comminiſcitur, quod in codice, ut fere, junctim ὑψιμέσον exaratum invenerat. ἀνιέναι ἐκ περάτης & τέμνειν μέσον πόλον ὕψι opponitur. ut L. II. 43. τὺς δε μέσυς τέμνυσι. Vertitur Περάτη hic ex *termino* L. VI. 519. ex *alteriore*. cui ignotus *horizon*, περατη γαίη. finitor.

L. III. Vs. 233. Ὅσσα δ' ἐμοὶ λέξωσι θεοὶ, τάδ' ἐγὼ σάφα λέξω.

vulgo ἐπιλέξωσι & ταδε. illud ἐπιλέξωσι & in ſenſum & in metrum peccat. dicit quod Aratus vs. 17.

ἐμοίγε μέσον ἀστέρας εἰπεῖν
Εἰ θέμις, εὐχομένῳ τεκμείρατε πᾶσαν ἀοιδήν.

L. III. Vs. 236. Δωρεῖται φιλίην βασιλήιον ἠέγ' ἄναξιν
Σικελίων ἀνδρῶν.

nunc ſine ſenſu ἢ ἄγαν αὔξιν Σικελίων τ' in Cod. αὔξειν. tu confer L. II. 350.

Ἠ μεγάλυς βασιλῆας, ἢ ἴσυς κοιρανεῦσι.
& II. 151. Καὶ βασιλεῦσιν, ἰδ' αὖ ἑτάροισιν ἀνάκτων.
& II. 245. Ἠ μεγάλων ἀνδρῶν, οἷσιν κράτος ἶσον ἄναξιν.

enallage φιλίη βασιλήιος ἢ ἀνδρῶν pro φιλίη βασιλέων ἢ ἀνδρῶν obvia.

L. IV. Vs. 3. Μοιράων τε κέλευθα βροτήσια, καὶ πλάνα φέγγη,
Ἀπλανέων τ' αὐγὰς πυριλαμπέας ἐξονόμηνα.

ubi contra genium linguae πλαναφέγγη legitur. ſaltem πλανοφεγγῆ. ſed tum adjectivum foret πλανοφεγγής. ita L. IV. 491. ὡροσκόπα φέγγη. & L. I. 360. ex *Gronovii* certa emendatione.

Εἴρηται δρόμος οὐράνιος ἀπλανῶν τε πλάνωντε.

ſic *Moſcho Amore Fugit.* πλάνα δῶρα & *Idyll.* V. πλάνος ἄγρη. diverſo ſenſu.

ſu. reſcripſi autem ἐξονόμηνα pro ἐξονόμηνας. quod vitioſum. & ſi ſignificaret *perſecutus*, ſaltem ἐξονομήνας ſcribendum foret. verum ſi ita ſcribas, verbum primae perſonae orationi defuerit. neminem autem offenderit augmenti abſentia.

L. IV. Vs 108. rarius ſeparatione mala, quam conjunctione peccatum. priori modo aberratum tamen in hoc verſu.

Ῥομβηδὸν περὶ κόσμον ἅμα τροχίῃ πεφόρηται.

Namque legendum ἁματροχιῇ. vide *Kuſterum* ad *Suidam* in ἁματροχία & *Heſychium* in *h. v. Gronovius* male reddidit. *cum curſu* immo *in orbita. limite.* ἐν ἁμαξοτροχίᾳ. Rurſus ita peccatum L. VI. 687. ubi codex rectiſſime,

Φαίνων καὶ Πυρόεις ἀμφοῖν καθυπερτερέοιεν.

ſed ubi *Gronovius* edidit contra codicem καθύπερθε ῥέοιεν. quid Aſtrologi intellexerint per καθυπερτερεῖν docet magnus *Salmaſius* de *Annis Climactericis* p. 413. Noſter VI 605. καθυπέρτερος εἴη. *ſuperiorem effici* vocat. *Jul. Maternus.* VI. XXXI.

L. IV. Vs: 167. ſane neſcio quid permoverit editorem ſcribere

Ἀκτινηβολίας ὁρίων τ' αἴθωπα κέλευθα
Δωδεκατημορίων τ' ἀστροκυκλόεσσαν ἐνισπεῖν
Ζῳδιακήν.

primo, quod Codex habet αἰθερωπὰ aeque bonum: immo hic praeſtantius quam αἰθωπά. ſic paſſim αἰθροβολεῖν. ſic αἰθροβάτης. αἰθροδόνητος. ita ἀστερωπός. σκολιωπός.

Verum magis miror contra metrum editum iſtud ἀστροκυκλόεσσαν pro ἄστρων, & κυκλόεσσαν *involutam* verti. κυκλόεις nonne *rotundus* & forma coeleſtibus corporibus apta! Ionice autem Ζῳδιακή pro Ζῳδιακὸς κύκλος. hic videtur adhiberi *Manethoni.* poteſt reticeri ὁδός.

L. IV. Vs. 195. Rurſus ipſa proſodia ſcribendum monſtrabat

Εἰν ὁρίοις καὶ κέντρῳ ἐπὰν ἴσχωσι Σελήνην.

non vero ἐπαντίσχωσιν.

L. IV. Vs. 230. Jam monuimus διαλαμπάδα pro διὰ λαμπάδα Graecitatem non admittere. etiam vs. 252. vitium jam amovimus ſimile in ἀμάρης σκαπτῆρας.

L. IV. Vs 255. pro πρὸς δέ τι ſcribe πρὸς δ' ἔτι, & ita centies peccatum.

L. IV. Vs. 397. ipſe jam *Gronovius* veram lectionem indicavit ἐν ὕδασι νήκτορας.

L. IV.

L. IV. Vs. 455. διδυματόκα φύσεται ἀνδρῶν ita mox emendandum monstrabimus pro δίδυμα τοκῆα φύσει ἀνδρῶν. vid. L. III. C. III. in fine.

L. IV. Vs. 474. Κωδύνων. scribitur quasi καὶ ὀδύνων. contra legem pediam. pro κινδύνων. vid. L. IV. 611.

L. IV. Vs. 480. dubitanter scribo

Ἦν δ' ἐπὶ δυομβύῳ κατὰ γῆς ἀπὸ τέρμονος αἴξῃς
Στίλβων ἀμφ' αὐτοῖς ἢ καὶ διάμετρος ὁραθῇ
Ζωιδίῳ κόσμοιο, κακοὺς ληιστορας ἄνδρας

Haesitare me dico, utrum ita recte scripserim pro ἐπιδυνομβύῳ. at quidquid sit, vix hoc significat κατὰ δύσιν. num referendum ad Ἄρει? vel potius ad Ζωιδίῳ. ita tamen δύνοντι & δύναντι L. VI. 355. & 380. pro κατὰ δύσιν. at non dubitavi reponere αὐτοῖς ἢ καὶ pro αὐτοῖσι καὶ. saepissime alterutrius vocabuli omissione erratum. ut L. VI. 701.

Ἀστὴρ σὺν Παφίῃ ἢ καὶ διάμετρος ὁρῷτο.

ubi ἢ deest. L. VI. 451. legendum

Δέρκηται, ἠὲ καὶ αὐτοὶ ἐνὶ πλερόεντι πέλωνται.

denique vs. 482. conjunxi Ζωιδίῳ κόσμου. male ad sequentia κόσμου erat adplicatum. κόσμος. hic *mundus. coelum.*

L. V. Vs. 56. Ὄφιμος. εἰ ἄμφω δὲ ἔριν δ' ἐπὶ κέντρον ἔχωσιν.

legendum, ut etiam ex sequentibus adparet.

Ὄφιμος. εἰ δ' ἄμφω δῆριν γ' ἐπὶ κέντρου ἔχωσιν,
Ἔνθ' ἀκαταστασίαι καὶ πῆμ' ἐπὶ πήματι δεινῷ.
Ἢν στείχωσι δ' ὁμοῦ σύνοδοι ἢ εἰς ἕνα χῶρον,
Εὐκρασίᾳ χαίρουσι καὶ οὐκέτι δῆριν ἔχουσι.

vocem Εὐκρασία, *bona moderatia* redditam, intelliges ex dictis p. 170. *harum Animadversionum.* & sic non semel *Firmicus* de planetis.

L. V. Vs. 71. Ἐσ πορίην δηλοῖ καὶ ὀψίτυχόν τινα πίστιν.

legendum εὐπορίην. sic ἔστε pro εὖτε aliquoties occurrit. L. I. 122.

οὗτοι δ' εὔποροί εἰσιν, ἐν εὐπορίῃ δὲ πένονται.

vox πίστις hic *administrationem* notat, ut apud *Herodian.* v. 7. 14. τὰς μεγίστας πίστεων ἐνεχείρισε. videantur *Animadversiones* p. 58.

L. v. Vs. 169. Ἣν δ' ἐπάνω φορέοιτο μετ' ἠελίοιο σελήνη.

vulgo incondite

Ἣν δὲ ἐπαναφέρηται μετ' ἠελίοιο σελήνη,
Ἡνίοχον καμπτῆρα διερχόμενον φιλονείκως.

qui versus redditur. *Aurigam transeuntem flexus artificiose.* at φιλονείκως non est φιλοτέχνως. Tu verte *contentiose*, *studiose.* deinde καμπτὴρ est *meta*, ubi revera ἐκάμπτετο *flectebatur.* unde dictus Graece καμπτὴρ, *meta servidis evitanda rotis.* ut *Theocr. Idyll.* XXIV. 118.

—— —— —— —— καὶ περὶ νύσσαν
Ἀσφαλέως κάμπτοντα τροχῷ σύριγγα φυλάξαι.

L. v. Vs. 173. Ἠδὲ σεληναίη ὑ . . . κατίδοι. L. ἢν δὲ superiori loco quidem minori molimine reposuissem

Ἣν δ' ἐπάνω φέρεται μετὰ ἠελίοιο σελήνη.

sed nusquam Manetho, quod memini, ἢν conjungit, nisi cum optativo vel subjunctivo. quid sit Astronomis ἐπαναφορὰ non ignotum. pro eo ἀναφερῶς. ἐπαναφερῶς. ἀναφόρεια & ἀναφορεῖας occurrunt. & καταφερής. L. III. 411. vid *Salm. de Ann. Clim.* p. 407.

L. v. Vs. 187. lege ὑπὸ γαμφηλῇσιν ὀδοῦσιν.
L. v. Vs. 199. Τῷ μὲν ἔδωκε βρόχον, τῷ δ' αὖ βυθὸν, ᾧ δὲ μέλαθρα,
Πολλάκι δὲ πλῶσιν. ἢ χάμαδις προσκυλίσατα
Κλινηδὸν ἔῤῥηξε βίῃ συνθλώμενον ὀστᾶ.

ut haec intelligas duo loca de infortuniis his agentia adscribam. L. III. Vs. 263.

Ἢ ὅτ' ἐν ἠπείροισιν ἄφνω κρημνοῖσιν ὄλοντο,
Ἢ βρόχον αἰπὺν ἀνῆψαν, ἢ ἐν πλώσει θαλάμοιο,
Ὥστε πάλιν θλιφθέντες ἄϊστως θυμὸν ὄλεσσαν.

rursus L. IV. Vs. 618.

—— —— —— ὁ γεγυῖς καὶ πλώσιας οἶκαν
Ταρβείτω, καὶ σφάλματ' ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου.

sic igitur accipe μέλαθρα, nempe ὑψηλά. mox scripsi δὲ pro δ' ἢ. quod locum non habet. nam ἔῤῥηξε pro ἐπέῤῥηξε posui, quia praepositio vix ullam

ullam vim exserit & probatior ita sit prosodia. retineas tamen editum, si malis. ὅσᾶ. *Firmicus* L. III. C. VI. *loco octavo. Faciunt aliena verba proferre & alienos. humeros gravi fractura debilitant.* ita legerim, melius vulgato, *jactura.* nisi posuerit pro *casu.*

L. V. Vs. 221. Μοίρην νευρολόμυ ἰσφιγμβύην ἀκρισιδήρῳ.

Fatum nervos praecisi constrictum in monte ferro.

Intellige hoc, si potes. loquitur de cruci adfixo homine. sic legenda conjicio.

Μοίρην νευροτόμῳ ἰσφιγμβύυ ἄρθρα σιδήρῳ.
Sortem nervos incidente constricti membra ferro.

σίδηρον νευροτόμον interpretor ἥλυς. *clavos.* quibus cruciariorum manus & pedes trajiciebantur & palo adfigebantur. ita de iis loquitur L. IV. 199.

Οἱ βασανηδὸν
Στρεβλὰ κολασόμβυοι σκολοπηΐδα μοῖραν ὁρῶσιν,
Πικροτάτοις κέντροισι προσαρτηθέντες ἐν ἥλοις.
Οἰωνῶν κακάδειπνα, κυνῶν θ' ἑλκύσματα δεινά.

& L. I. 149. loco corruptissimo, forte alias tractando.

Οὔτι τάδ' ἀνδροφόνοις περὶ δύρασιν ἡλοπαγῆ χεὶρ.

ἄκρι mutavi in ἄρθρα. potes & in ἄκρα mutare. hae voces saepe commisceri creduntur. verum valde suspicor ἄκρα sensu ab ἄρθρα in nonnullis non multum differre. qua de re agemus L. III. VIII. 56. 13.

Vox autem μοίρην per adpositionem adjectam puto τῷ βορὴν, quod praecedit. & aliquid juvat supra occurrens σκολοπηὶς μοῖρα pro *morte crucis.*

L. V. Vs. 232. Κενlρωθεὶς δὲ Ἄρης ἤνπως φαίνοιτο σὺν Ἑρμῇ
Ἠελίυ οἴκῳ καθορώμβυ©, ἐχθρὸς ἐπ' ἐχθρῷ.
Ὀφθαλμὸν βλάπτει, ᾗ ἤνπως φωσφόρον ἀθρῇ.
Εἰ δ' ἄμφω καλίδοιτ', ἀλαὸν ᾗ πηρὸν ἔθηκεν.

sic verto: emendationum mox rationem dabo.

In centro constitutus Mars si forte adpareat cum Mercurio,
Solis in domo despiciens vel *despectus, inimicus supra inimicum,*
Oculum laedit, etiam si forte adspexerit Luciferum.
Quod si ambos (Mercurium & Luciferum) *despexerit,* (oculum) *sine visu & coecum reddere solet.*

 ἐχθρὸς:

ἰχθερῷ: ἐπ' ἐχθρῷ. per adpoſitionem dictum, & ad formam ejus quod L. v. 57. dicitur πῆμ' ἐπὶ πήματι δεινῷ.
pro καὶ ἤνπως, editum καὶ τ' ενι Φωσφόρον. quod nihili. *Gronovius* jam vitioſius ἄθρει repoſuerat pro ἀθρεῖ. Mais autem dicitur *deſpicere Phoſphorum ſive Venerem.* uti *Phoſphorus & Jupiter* dicuntur καθορᾶν *Lunam.* L. VI. 24.

Μήτε σεληναίην μήτ' ἂν ὥρην καθορώντων
Φωσφόρȣ ἢ Ζηνός.

& L. IV. 207.

——— ὅταν Κυλλήνιος ἀςὴρ
Φωσφόρον ἀκτίνεσσι βάλῃ Κυθερηίδος αἴγλης.

videatur quoque L. IV. 55. & *Firmicus Aſtron.* L. II. C. II. ubi docet Φωσφόρον ab Aegyptiis dici, quae Romanis *Venus.* Explicatius vero *Achilles Tatius* in *Iſagoge* §. 17. p. 136. pro καθιδοι ταχιλον [ſic in Codice] reſcripſi κατίδοιτ' ἀλαόν. nam ἰδέσθαι etiam apud *Herodotum* non ſemel active ſumitur. ταχιλὸν vel ἀχιλὸν hic nihili voces. & *Gronovii* ταχινὸν nihil ad rem. ex ἀχιλὸν facile ἀλαὸν naſcitur. Λ & Χ jam commutatas vidimus. quin apta ſit vox, nemo dubitet. πῆρον. *Heſych.* interpretatur τὸν παντάπασι μὴ ὁρῶντα. miror *mutilum* reddi, cum jam L. IV. 155. occurrat.

Πήρωσιν ςονόεσσαν ἐν ὀφθαλμοῖσι τίθησιν
Ἔσσεσθαι κείνοισι καὶ ἀμβλυόεσσαν ὀμίχλην.

ita πηροῦν ὀφθαλμοὺς *Hephaeſtion Thebanus* in *Apoſteleſm.* p. 13. *Heſychius* praeterea monet πῆρος προπερισπωμένως ſcribi, quando τυφλός ſignificat. cui obtemperavimus. πεπηρωμένην pro πεπληρωμένην reſtitue *Porphyrio* de *Abſt. Anim.* III, 300. Καὶ μὴ μόνην ἐν τοσαῖσδε συζυγίαις ἀτελῆ τήνδε λείπεσθαι καὶ πεπηρωμένην.

L. V. Vs. 330. etiam mala ſeparatione laborat. lege, ut brevis ſim,

Καὶ κλίνασα δέμας ςεῖρα λοχὸς ἔς' ἐπὶ κλίνης.

Et inclinans corpus infecunda puerpera eſt in lecto.

editur ςεῖρ' ἄλοχος, quod nihil habet commendabile prae noſtra lectione. L. II. 181. & VI. 285.

Στεῖρας

Στείραις ἠδ᾽ ἀτόκοισι συνάπτων δυσκλεὰ λέκτρα.
Στείρας ἠδ᾽ ἀτόκους τῆμος θήκαντο γυναῖκας.

λοχὸς *puerpera* in Glossis. videatur *Cl. Salmasius* in *Exercit. Plinianis* p. 504. tamen L. III. 278. πρεσβυτέρας, στείρας τ᾽ ἀλόχους. verum non ideo sequitur hic sic scriptum fuisse.

L. VI. Vs. 3. τέκμωρ θείῃ τ᾽ ἐπὶ μολπῇ. *finem divino in carmine.*

antea monuimus mutandum esse in θεῖτ᾽. *finem imponite carmini.* verum tum obliti fuimus. Vs. 7. mox male legi κατενεύσατ᾽ pro καταινεύσατ᾽. Accidit bis ter praeterea, ut *partes orationis* male confusae fuerint. ex. gr. L. II. 340.

Οἷσι τ᾽ ἐπιθύνως, ἔργοις πάντ᾽ ἐκτελέουσι.

ubi ἐπιθύνως vertitur *recte.* quasi *adverbium* esset. cum scribendum sit ἐπιθύνωσ᾽ id est ἐπιθύνωσι. *intendunt. incumbunt.* Ut eadem sit sententia in vs. 174. hujus libri.

Οἷσι τ᾽ ἐφορμήσωσιν, ἀεὶ τέκμωρ ἐπάγοντας.

ita rursus erratur L. I. 341.

Δούλους ποιήσει ἢ καὶ γονέων στερέησιν.

Servos faciet, vel etiam parentum jacturam.

quasi στερέησις non στέρησις, ποιέησις non ποίησις diceretur. cum sit subjunctivus cum Ionica paragoga, Manethoni familiarissima, στερέησι. & qua sanandus est vs. 158. L. III.

Εἰ δ᾽ Ἑρμῆς δύνῃσι Κρόνου βεβαιωτὸς ἐφ᾽ ὥρῃ.

quin L. VI. 314. item substantivum in verbum est transfundendum.

Ὅσσοι ἀφ᾽ ὡρονόμου ζῴῳ τριτάτῳ καθορῶνται,
Ἠὲ μεσουρανέοντι πόσοι βεβάωσιν ὕπερθεν
Ἀστέρες, ἢ σφετέρης ἐπιμαρτυρέωσι βολῇσιν.

ubi nunc editur ἐπιμάρτυροι ὦσι. certe illud ultimum nauci est, & saltem ὦσι requireretur. secundo autem versu vitiose erat βεβάασι. quomodo etiam restituendus vs. 301. ejusdem libri vel saltem βεβάῃσι. vox tamen

 ἐπιμάρ-

ἐπιμάρτυροι proba & *Manethoni* usurpata, si per scribas licuisset. L. VI. 51. nam ἐπιμάρτυρι ὥρη sensu cassa est locutio. vid. VI. 236.
Non abit vitium in vs. 651.

Εἰ δ' ἄρα δὴ μήνην δεκατέτως ἀστέρες ἄμφω.
At si lunam decima parte spectarint stellae ambae.

at tu lege δεκατεύωσ'. ut L. VI. 219. & a *Salmasio* de *annis Climact.* p. 413. disce, si nescias, quid sit δεκατεύειν.
L. VI. Vs. 11. recte jam *Gronov.* ἀμφὶ γάμων τ' ἐρατῶν.

L. VI. Vs. 50. Μητέρος ἀγχιποδοῖιν ἐς ὀξέα κεκληγυίης.
Matre obstetricem in acutum clamante.

secundum hanc interpretationem etiam est commentatio. primo loco animadvertas ἐς ὀξέα. *in acutum* verti. saltem *in acuta*. ἐς ὀξέα est ὀξέως. *acute.* sic εἰς οἰκεῖα. οἰκείως. L. IV. 157. quamvis iste locus forte corruptus. εἰς πάμπαν. πάντως. VI. 271. sic apud *Lucian. Dial. Mort.* XXVII. εἰς τὸ βαρβαρικόν. *barbarice.* sed hoc leve prae illo portento ἀγχιποδοῖιν. *obstetrix.* immo ἀγχι ποδοῖιν. *ante pedes.* cui ignotum ποδοῖιν pro ποδοῖν: & verte

Statim infantes sub primis partus doloribus solent perire
Ante pedes [coram, prope] *matris acute vociferantis.*

Firmicus L. III. III. I. *Faciet cum summo clamore edi partum.*

L. VI. Vs. 342. Φαίνων ὡρονομῶν Ἑρμῆ δύνοντος ἔναντα,
Καὶ μήνης μέσα τοῖο φαεινέσης κατὰ κέντρα.

ibi nobis propinatum fuit μεσάτοιο. quasi μήνη μέσατος per Atticismum diceretur. at κατὰ μέσα κέντρα τοῖο id est ἐκείνου Φαίνοντος. *Hesych.* τοῖο. τούτου ἢ αὐτοῦ. sic L. VI. 617. *Gronovius* testatur in Codice esse

Ὁππότε δύνησιν μήνης σὺν τοῖς κατιούσης.

sed, quod cum recte sit, mutavit in αὐτοῖς. *Hesych.* τοῖς, τούτοις. noster saepe & millies alias.
† μέσον & μέσατον κέντρον in his libris frequentatissimum. L. VI. 126. 276. 286. 373. 410. 456. 526. 528.

L. VI. Vs. 362. Εἰδώλοις δ' ἐν ὑγροῖσι Κρόνον καὶ Φοίνιον Ἄρην
Ξυνὴν ἐξανύοντας ὁδόν.

quam-

quamvis ἔνυγρος probum ſit vocabulum, tamen melius dici videtur ὄδον ἀνύειν ἐν εἰδώλοις: quamvis alterum non improbandum. L. v. 149. ἰφ' ὑγροῖς. L. VI. 422. Ζώοις δ' ἐν παρύγροισι. VI. 474. Ζηνὸς δ' ἐν καθύγρῳ. & ſi accentus in Codice adfuit, ille monſtravit ἐν ὑγροῖσι legendum. ἔνυγρος non ἐνυγρός.

L. VI. Vs. 383. Loquitur de *Marte & Saturno*, in occaſu ſtellis nocentibus.

> Δὴ βαιὸν μόχθοισιν ὑπ' ἀλγεινοῖς μογέοντας
> Τεύχουσ', ἀχθοφόρων ζώων βίοτον τελέοντας.

ſane illae ſtellaė maleficam exuerint naturam, ſi modo parvum tempus his miſeriis adſecerint. tu lege Δηναιὸν. uti L. III. 143. quoque reſtituimus. & ſi parvum tempus ita miſeri futuri ſint, quomodo vitam in his miſeriis τελεῦντες dicuntur?

L. VI. Vs. 741. Tandem turpem hoc genus maculam eluit doctus Diodori commentator L. v. C. 73. ἔφην· πολύλλιτος pro ἔφην ἐπολύλλιτος reducens.

Verum deſiturus oculum conjicio in verſus paullo antecedentes 732. 733.

> Αὐτὰρ ἐγὼ μάλα μοι πυκιναῖς πραπίσιν δεδάηκα
> Γαστέρος ἐκπροφέρουσι μογοστόκοι εἰλείθυιαι.

quae ad ſuperiora referuntur & ita vertuntur.

> (Verum ego admodum crebris meditationibus didici)
> *Utero proferunt difficilis partus puerperia.*

At verſu 331. finitur tractatio de *ſervis*. adjecturus vero quomodo ex Aſtrologia quis poſſet ſcire aliquid de partubus, & forte peculiarius, utrum maſculum an femineum faetum mulier gereret, dicit ſe illa non traditurum in ſuis libris, licet hoc ſciat in *ſapiente* mente ſua. nam πυκινὸς hoc ſignificat. rationem vero ſilentii dicit eſſe, ne *reges* offendat. Scilicet jam tum Mathematicis multae de multis inquiſitiones & praedictiones interdictae fuerint. & de cautione circa hanc rem operae pretium eſt conſulere *Caput ultimum* L. II. *J. Firmici Materni*. ubi ſimul merito indignaturus es adulatorias hujus nugivendi blaſphemias erga imperatores Romanos. ſed ad Manethonianas corruptiones revertamur.

Vides jam per te, ſi verſus 732. non reſpiciat ad ſuperiora [& id ſenſit

ſit editor, eum uncis includens] in verſu 733. ineſſe nullum ſenſum: nec ſubjunctivum ad aliquid poſſe referri. tu conjunge verſus & lege,

Γαστέρος ἐκ προφέρωσ' ἃ

centies apud poëtas, immo etiam proſaicos, praepoſitiones poſtponuntur caſibus ſuis. quamvis ἐκπροφέρωσ' ſervari poſſit. ἃ excidit. vide ad L. I. IV. 6. 3. p. 43. *Animadverſionum.* deinde cui ignotae μογοστόκοι εἰλείθυιαι. ſive εἰλείθυιαι. *puerperium adjutantes Dianae ſive Ilithyiae*, quae hic pro ipſis *puerperis* ponuntur, vel, ſi malis, pro partuum doloribus. Ἀρτέμιδες. Εἰλείθυιαι. nomine plurium celebrantur. Ἀρτέμιδας πραίας illuſtravi in *Miſcellan. Obſerv.* Vol. XI. p. 153. & de Artemide Μογοστόκῳ in *Critica Vanno* C. VI. Sect. V. p. 200. egi. vid. *Theocr.* XXVII. 28. *Nonnum Dionyſ.* XXXVI. 59.

Haec ſpeciminis loco ſufficiunto eorum, quae hoc ſolo remedio in *Manethone* ſanari poſſint. ſuperfuerint alia & non leviora, partim a me obſervata & forte in his *Animadverſionibus* adponenda. alia alii inventuri ſunt, & ipſe dies alias deteget hoc & aliud genus corruptelas. Recte enim *Manilius.*

Omnia conando docilis ſollertia vicit.

&, ut arbitror adhuc, ante eum *Manetho*,

Πάντ' ἐπὶ γὰρ γαίης μερόπων ἐπίνοια ματεύει.

LIBRI

JACOBI PHILIPPI D'ORVILLE
ANIMADVERSIONES
IN
CHARITONIS APHRODISIENSIS
LIBRUM TERTIUM.

LIBRI TERTII CAPUT PRIMUM.

P. 40. Vs. 2. Μηκέτι φέρων] Nempe τὸ ζῆν. nam per ſe ſenſum non implet. vel τὸ ἀποτυγχάνειν ex vicino.

P. 40. Vs. 2. Ἀποκαρτερεῖν] Etiam leviores ob cauſſas viri alioqui fortes, probi & prudentes habiti, inedia vitam finire non dubitaverunt. caſus hic ſimilis Stryaglio illi Medo, ne putemus ſolos Graecos & Romanos ita deſipuiſſe, de quo *Cteſias* apud *Demetr. Phaler.* C. ccxix. τῆς Σαιίδος ἀπετύγχανεν. ἐδέδοκτο μὲν αὐτῷ ἀποκαρτερεῖν. γράφει δὲ πρότερον ἐπιστολήν. vid. III. II. 42. 5.

P. 40. Vs. 4. Ἵνα αὐτῷ προσέλθῃ κἂν νεκρῷ] Non quidem ut Polyxena ad tumulum Achillis inferiarum loco mactanda, ſed ut Dionyſii manes ſua praeſentia mitigaret & placaret. rurſus L. v. x. 96. 11. Αἰτοῦμαί σε, Καλλιρρόη, χάριν τελευταίαν. ὅταν ἀποθάνω, πρόσελθέ μου τῷ νεκρῷ, καὶ εἰ μὲν δύνασαι, κλαῦσον. vide ad locum. παρακαλεῖν, ἵνα. ſic ap. Matthaeum Cap. VIII. 34. παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῇ pro μεταβῆναι. vid. *Joann. Voſſium de Hebraiſm.* N. T. C. xi. p. 287.

Μαχομένων] licet *rixari* recte verteris, procul dubio tamen Plango vim aliquam janitori & foribus adhibuit, ut intraret: adeo facilius ſtrepitus ad Dionyſii pervenerit aures.

P. 41. Vs. 1. Καλατρύχῃ] *Theocritus* noſtro non incognitus, *Idyll.* I. 78.

Τίς τυ κατατρύχει. τίνος, ὦ 'γαθέ, τόσσον ἔρασαι;

vide L. IV. II. 65. 4.

P. 41. Vs. 1. Λαμπρειμόνει] *H. Stephanus* agnoſcit λαμπρείμων & λαμπροείμων. *Suidas* etiam verbi formam explicat λαμπρειμονῶ ὥσπερ καὶ τὸ λευχειμονῶ. quod *Plutarchi* in Arato p. 366. & aliorum.

P. 41. Vs. 2. Ἀχλὺς κατεχύθη αὐτῷ τοῖς ὀφθαλμοῖς] L. II. VII. 33. 16. Καί τις ἀχλὺς αὐτῷ κατεχύθη πρὸς τὸ ἀνέλπιστον. hic τοῖς ὀφθαλμοῖς additur. fere malim αὐτῷ a verbo pendere. τοῖς ὀφθαλμοῖς ceu ἐν ὀφθαλμοῖς accipere. καταχέειν τί τινι & τί τινος paullum differunt. καταχύειν ὕδωρ ἀγροῖς dicitur Jupiter. καταχύειν ὕδωρ ἐσθῆτος dicitur petulans quis. quamvis ultima locutio priori ſenſu recte quoque adhibeatur: at prima locutio vicem ultimae non recte impleverit. ſic ſaltem uſitatius occurrit.

Porro licet fere in *maerore*, *adverſis* ἀχλὺς aliquem invadere dicatur, tamen & in *laetis*. *Apoll. Rhod.* III. 725. in *gaudio*.

> Ὡς φάτο· τῇ δ' ἔντοσθεν ἀνέπλετο χάρματι θυμός.
> Φοινίχθη δ' ἄμυδις καλὸν χρόα. καδδέ μιν ἀχλὺς
> Εἷλεν ἰαινομένην. vulgo μιν. ſed *Codex*, uti dedi.

P. 41. Vs. 3. Φαντασίαν] L. III. IX. 59. 10. VI. V. 73. 11.

P. 41. Vs. 6. Τοσαύτη ἦν, ὥστε κἀκείνη Διονύσιον ἔκλαιε τὸν ἄνδρα] primum ſcire velim, qua ratione Callirrhoe dicatur κλαίειν non ſimpliciter τὸν Διονύσιον ſed τὸν ἄνδρα. *virum*, *maritum*. ſane prolepſis foret parum neceſſaria vel concinna. Credo illud Διονύσιον eſſe a gloſſatore inſertum: ne intelligeremus Καλλιρρόην κλαίουσαν τὸν ἄνδρα τὸν Χαιρέαν. iſto amoto ſenſus optimus. ὥστε κἀκείνη ἔκλαιε τὸν ἄνδρα. iſt eſt ἐκεῖνον. ἀνήρ. pro ἐκεῖνος. αὐτός. ut *vir* pro *ille*. *ipſe*. ſi exempla deſideres vulgati uſus dabit ex utroque ſermone *Hudchinſonius* ad *Xenoph.* K. A. L. I. p. 27. Sic etiam φώς. pro τίς. vel ἐκεῖνος. ita acceperim hoc vocabulum. ap. *Manethonem*. L. VI. 337 & 602.

Deinde unicuique ſermonem deficere patet in τοσαύτη. ſi intelligas e vicino συνδρομή: non ſatis cauſſa erit, cur *concurſus* faciat Callirrhoen deflere Dionyſium, niſi plane eos indole & humanitate retulerit,

Qui ridentibus adrident, & flentibus adflent.

eadem difficultate ſententia premetur, ſi ſuppleas λύπη vel ἔκπληξις. requireretur τοσαύτη γὰρ ἦν ἡ στοργὴ, ἡ εὔνοια ἁπάντων εἰς αὐτὸν, ὥστε. vel ſimile quid. ut χρηστότης. τοσαύτη ἦν ἡ φιλανθρωπία ἐκείνου εἰς πάντας.

P. 41. Vs. 7. Ἀναλήψας] ἀναλαμβάνειν. uti ἀναφέρειν [ἑαυτόν] ſaepiſſime de iis, qui *vires*, *animum*, *ſpiritum* recipiunt. de *convaleſcentibus*. *Demoſthen. de Corin.* 500. C. *Chion Epiſt. ad Matrid.* XIII. 30. ἀνειλήφειν. *Strabo.*

Strabo VIII. 589. B. *Artemid.* I. 66. 55. at ἀναλαβών, non ἀναλήψας dicimus. quare lege ἀνανήψας. a recolligentibus ſe ex metu, ira, amore transfertur. *Achill. Tat.* I. 47. νήψας ἐκ τοῦ κακοῦ. VIII. 416. *Theodor. Prod.* III. 142. Μόγις δ' ἀνανήψασα τῆς κακῆς μέθης. Plura ad L. V. I. 78. 4.

Sane Λ & Ν ſaepiſſime confunduntur a blaeſis & a negligentibus librariis. in ipſa hac voce exemplum praebet *D. Paulli Epiſt.* II. ad *Timotheum* C. II. VS. 26. Μήποτε δῷ αὐτοῖς ὁ Θεὸς μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, καὶ ἀνανήψωσιν. [*Cod. Claram.* ἀναλήψωσιν] ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος ἐζωγρημένοι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα. ſic cum *H. Stephano* hunc locum diſtinxerim. nam ἐκ παγίδος ζωγρεῖσθαι legitima locutio & metaphora. ἀνανήφειν ἐκ παγίδος, niſi quatenus quem *conſternatum*, non *captum*, fingas, non aeque bene dici videtur. *Lucian. de Sultat.* II. 315. ἀνανήψαντα μετανοῆσαι adhibet. idem error *Heſych* in ἀναλύζων. ἀνανύπλων. In *Manethone*, illo omnium corruptelarum nidulo. L. VI. 198.

Ζευχθέντες κείνῃσιν ἄφνω πάλιν αὐτοὶ ἐνιφθεν.

redditur, *vituperarunt*. cur, vide apud *Interpretem*. at tu lege ἔλιφθεν, & id pro ἐλείφθεν, ſive ἐλείφθησαν. *relicti ſunt*. ut L. VI. 603. ἐπτοιῆθεν. eadem ſententia vs. 190. illud ipſum ἔλιφθεν ap *Apollon. Rhod.* I. 1325. ἀποπλαγχθέντες ἔλιφθεν. ubi tamen *Laurentianus* ſcriptura receptiore ἐλείφθεν. L. III. *Apoteleſm.* vs 239. legitur

—— —— αὐτοὺς δ' ἄρα Φῆμιν ἀρίστην
Ἴσχοντας τεύχει, κοσμεῖ δ' ὑπ' ἀπείρονι πλούτῳ,
Καὶ θαλάμοις, λήιοισι, βαθυκλήροισι τ' ἀρούραις,
Λείαις, παντοίαις τ' ἀγέλαις, δμῶσιν τ' ἀναρίθμοις.
Δῶκε καὶ ἠναλίων κλῆσιν νηῶν πολυφόρβων.

Φῆμιν ἀρίστην confirmarint vs. 370. L. II. & 183. L. III. Laudaveris *Gronovium*, quod veram reduxerit ſcripturam in his: ſed cur *Ionicae*, *Alexandrinae* vel *Aegypticae* dialecti ſpecie ἠναλίων retentum, pro εἰναλίων. mox ὑπ' ἀπείρονι πλούτῳ. verius potuiſſet dialecto *Manethoneae* attribui, quod toties praepoſitionem ὑπὸ componat cum *dativo* pro *genitivo*. quamvis apud alios exempla non deſint ſic *Maximus* περὶ Ἀπαρχῶν. 318. φλέβα πέτραι ὑφ' αἵματι πεπληθυῖαν. vulgo πεπληθεῖαν. Mox ληίοισι. ſive λῄοισι. *agris. ſegetibus. praediis. Heſych.* λήιον. σιτοφόρον χωρίον. cogitabam quid igitur βαθύκληροι ἄρουραι & λήια differrent, & reponendum cenſebam νειοῖσι. *novalibus* vid. *Aratum* vs. 742 quibus opponerentur ἄρουραι. ſed diſplicuit. offendebant tamen illi θάλαμοι cum hac agreſti opulentia conjuncti. an legendum

Καὶ θαλεροῖς λῄοισι βαθυκλήροισι τ' ἀρούραις.

 Heſych.

Hesych. θαλεροί. ἀνθοῦντες. *Maximus.* 375. ἐν θαλεροῖσι πετήλοις. an fuit χθαμαλοῖς. non proprio sensu *thalamos* accipiendos saltem, sed pro *matrimoniis*. mox λείας signanter accipe *aliunde abactos greges*: quod in Aegypto non infrequens: qui ἀγέλαις opponantur. Tandem non video cur νῆες πολύφορβαι abeant in πολυφόρτους. πολύφορβος non facile in mentem scribis veniat. deinde Νῆες πολύφορβοι rectissime dicantur νῆες σιταγωγοί. *Arato* vs. 111. describuntur Καὶ βίον ὕπω νῆες ἀπόπροθεν ἠγίνεσκον.

Frequenter quoque Λ & Ν commiscentur in *Q. Calabro*. sic L. IV. 272. recte Λημάδας pro Νηιάδας. 487. ἔνευσαν pro ἔλευσαν. vide *Hymnum Homeri in Bacchum* vs. 11. & L. V. 251. ἀμφὶ πόνοισιν pro ἀμφιπόλοισιν. non tamen L. X. 418. λιβάδεσσι mutarim in νιφάδεσσι. locum perscribam.

Οἵη ἐν ξυλόχοισι περιστρέφεται κρύσταλλος
Αἰπυτάτων ὀρέων, ἥτ' ἄγκεα πολλὰ παλύνει
Χευαμένη ζεφύροιο καταιγίσιν, ἀμφὶ δὲ μακραὶ
Ἄκριες ὑδρηλῇσι κατειβόμεναι λιβάδεσσι
Σεύονθ'. ἡ δὲ νάπησιν, ἀπειρεσίη περ ἐοῦσα,
Πίδακος ἐσσυμένης κρυερὸν περιτήκεται ὕδωρ.

ibi tentatur νιφάδεσσι. sed *glacies* non *solvitur* in *nives*, sed in *humorem aquam*. multo minus in *nives vitreas*. nam pro ὑδρηλῇσι commendatur quoque ὑαλίνῃσι vel ὑαλέῃσι. quod epitheton nivi *solutae* non aptum est, quae potius *lutosa*. & hinc praecedit παλύνει. & L. XII. 401. habetur νιφετῷ παλαγμένον ὕδωρ. vide *Tryphiod.* 187. *glacies igitur soluta & a montibus devoluta tandem in convallibus colligitur & plane liquefit in fluentum.* porro *Rhodomanus* ait περιστρέφεται nihil *commodi ad sententiam bonam habere*, & emendat περιστέφεται. *quasi corona cingit.* cum *Scaligero* reponendum autumo περιτρέφεται. & ita loquitur de *glacie Homerus Odyss.* Ξ. 477.

——— αὐτὰρ ὕπερθε χιὼν γένετ' ἠΰτε πάχνη
Ψυχρή, καὶ σακέεσσι περιτρέφετο κρύσταλλος.

ut ibi *glacies circum scuta*, sic hic *circum arbores concrescit.* idem verbum de *lacte coagulato. Iliad.* E. 902. ubi contra *Scholiasten* & *Herodianum* editur περιστρέφεται. Alium locum, non melius tractatum, in *Q. Calabro* tangere libet. L. XIII. 42. de *Ulixe*, equum Trojanum jamjam egressuro.

——— Αὐτὸς δ' ἄρα χερσὶ θοῇσιν
Ἵππου δουρατέοιο μαλ' ἀτρέμας ἔνθα καὶ ἔνθα
Πλευρὰ διεξώιξεν ἐϋμμελίῃ ὑπ' Ἐπειῷ.
Βαιὸν δ' ἐξανέδυσ' ἰδὼν ὕπερ.

Ulixes retinens nimis festinantes heroas, postquam ministerio *Epei* latera equi aperuerat, de ventre machinae se levans per fores reclusas aliquantum prospicit, ut discat, an Trojani in vicinia vigilent. *Ulixi* & *Epeo*

Epeo adscribit *Calaber*, id quod *Lycophro* vs. 313. & *Jo. Tzetzes Chil.* p 118. *Antenori*, at *Virgilius Sinoni. Pinea furtim Laxat claustra Sinon.* illas fores, *claustra*, *Lycophroni* γαστρὸς ζυγὰ, & ibi *If. Tzetzae* θύρα τῆς γαστρὸς, repraesentavit Pictor in Tabulis *Virgiliano Codici Vaticano* adjectis, & simul Graecos heroas funium ope, non scalarum, ut *Calaber*, descendentes. procul dubio hae aperturae ita artificiose ab Epeo factae, & pice aliaque materia ita oblitae fuerint, ut suspicionem Trojanis ullam movere nequierint. licet *Tryphiodor.* hujus cautelae non meminerit, qui tamen vs. 156. θύρην ἴσασαν clausam narrat a Πυλαιμάχῳ *Ulixe.* & vs. 90. ἄδηλον vocat. jam actio prospicientis *Ulixis* de foribus his describitur a *Quinto* sic, βαιὸν δ᾽ ἐξανέδυσεν ἰδὼν ὕπερ, emendante *Rhodomano.* ut sit ὑπεριδὼν *suspiciens.* sed *despiciens* requireretur. nuperus notator ἰδὼν ὕπερθεν. ex *alto speciens.* at hoc nec Graecitas permittit, nec sensum juvat. quare idem conjicit ἰδεῖν ὕπερ: id est, ὑπὲρ τοῦ ἰδεῖν. ut *specularetur.* sed & hoc rancidum plane & tautologum, quia sequitur ἀμφὶ δὲ πάντη Τρῶας πεπταίνεσκεν, ἐγρηγορόντ᾽ εἴπου ἴδοιτο. *circumquaque Troas lustrabat, an vigilantem forte aliquem videret.* legendum reor minima mutatione

βαιὸν δ᾽ ἐξανέδυσ᾽ οὐδῶν ὕπερ.

paullum caput exseruit supra limina forum & aperturarum equi durateі. quibus portis, ut ita dicam, in utroque latere jam patentibus, quin recte attribuantur οὐδοὶ *limina*, vix est ut quis neget. Inspice laudatam modo picturam, quam artifex mutuatus procul dubio fuit vel ab antiquiore artifice, vel ab poetica aliqua descriptione: & probabilitatem majorem inde suspicioni nostrae accedere deprehendes. οὐδοὶ saepe plurium numero de *unis foribus* dicuntur. *Dio Chrysost. Rhod.* p. 313. B. *Theocr.* XXIII 50. quamvis ἔνθα καὶ ἔνθα hanc difficultatem tollat. innumera loca in *Smyrnaeo poeta* male vexata sunt. sed hoc Augeae stabulum porro hic movere, non est opportunum. de permutatis Λ & Ν iterum agendum L. VIII. IV. 134 15.

P. 41. Vs. 10. Σεαυτὸν ὀδυνῶν] *Aristoph. Eccles.* 923.

P. 41. Vs. 11. Τοῖς ἰδίοις] In *Apographo* τοῖσι ἰδίοις. saltem τοῖσιν. sed unde tam subito *Chariton* & semel in *Ioniam* delatus! sic tamen *Plato* saepissime. *Theag.* 131. A. VI. de L. L. 755. D. 758. B. 782. C. VII. 789. A. 790. C. 795. A 802. D. *Phaedro* 276. B. 278. B. quae pluscula loca sisto, ut mecum mireris *H. Stephanum* L. I. de L. L. 625. C. suspectum habere ἐν οἴσιν & δρομοῖσιν. ap. *Achill. Tat.* V. 319. *Lucian.* I. I. p. 466. τέτοισι. quod etiam ap. *Heliod.* VII. 356. Et ex antiqua Attica lingua in μὴ ὥρασιν ἵκοιτο. occurrunt aliquando etiam alia λείψανα *Ionicae dialecti.* sic ἀντιτετάχαται. ap. *Xenoph.* K. A. IV. 340. B. [342] in *Codice Etonensi.* vid. *Lucian.* L. I. *Verae Hist.* p 80. at bene νεὼς e *Diodoro* L. XII. 518. rejectum. quod & alias perperam irrepsit. vide L. I. XII.

18.2. mox *apographum* exhibet ἄπις. . . τὴν δεσπ. προσθές. ἐσήρημαι. ἀπολώλε κατὴν. δυλικῆ. γαμητὴν. γέτυς. ματὴρ & similes sordes.

P. 41. Vs. 17. Μόνην οὐκ ἀπολώλεκα τὴν εὐγένειαν] *Tacit.* 11. *Annal.* 38. *Siluit Hortalus, pavore an avitae nobilitatis etiam inter angustias fortunae retinens.*.

P. 41. Vs. 19. Γαμετὴν κατὰ νόμυς] *Lucian. Dial. Meretr.* VII. 296. vide *Casaub.* ad *Athenaeum* XIII. 1. opponitur παλλακῆ. II. XI. 39. 3. *Manethon.* IV. 434.

Λήψονται δὲ λέχη δίχα γράμματος οὐχὶ νόμοισιν,
Ἐκ μετεωροσύνης δὲ συναντήσαντες ὁμεύνοις.

Firmicus dicit L. VII. XVII. *sine tabulis matrimonialibus coibunt.*

In *Aegyptio poeta* μετεωροσύνη vertitur *conniventia.* quia, credo, in *Glossis* μετεωρισμός. *conive tia. inconsiderantia* *Suetonius* de *Claudio* C. XXXIX. *oblivionem & inconsiderantiam: vel, ut Graece dicam,* μετεωρίαν & ἀβλεψίαν. & opponit *providentiae.* sic idem C. IV. *Qui vellem diligentius & minus* μετεώρως *deligeret sibi aliquem.* eaedem *Glossae.* *conniventia* Αφισωσιν [hoc delendum, nam est idem cum] ἀφοσίωσις. *levis tractatio negotiorum.* additur αὐτό τὸ μωροποιῆσαι. sic *Claudio* μωρία & μετεωρία. l l. tribuitur. ibidem *Cl. Ernesti* censet in verbis, *nam si est* ἄρτιος [&] *ut ita dicam* ὁλόκληρος, ultimam vocem e *glossa* esse. quod non puto. *Themistius* XIII. 165. B. κάλλος ἄρτιν καὶ ὁλοκλήρυ. 166. D. ὁλόκληρα καὶ ἀρτιμελῆ γεννήματα *Aristid.* T. I. 62 ἐντελὴς καὶ ὁλόκληρος. *Lucian.* II 603. ὁλόκληρος καὶ ἀκέραιος. unde *Juntinae Ed.* locutionem ἀκεραιότητα pro ἀρτιότητα ibi juvare queas.

P. 41. Vs. 23. Καταισχύνω] excidit θελεις vel simile quid. lege καταισχυνεῖς.

P. 41. Vs. 26. Ζεῦ καὶ Ἥλιε] L. v. VII. 91. 14.

P. 42. Vs. 1. Πλαγγόνιον] sic Πολυδεύκιον. Ἑρμίδιον. Κυκλώπιον. Κυβέλιον a Κυβέλη. Γναθωνάριον. ut ἀνθρωπάριον. Χρυσάριον. ap. *Lucian. Dial. Meretr.* p. 281. quod in *Inscriptionibus*, parum analogice, *Chrysarion Chrysarionis.* vide *Vignolii Select. Inscript.* p. 284. *Schol.* ad *Luciani Cataplum* p. 633. sic in adpellativis, ut πατέριον. μητέριον habes ap. *Heliod.* L. VII. 327. in *Taurin.* & VII. 328. μαμμίδιον. apud *Aristoph. Equit.* 723.

Ἔξελθε δῆτ' ὦ δημίδιον φίλτατον.

At versus syllaba desit. δημακίδιον posses ex eadem fabula vs. 820. sed dactylus peccaret. quare malim legi

Ἔξελθε δῆτ', ὦ δημίδιον φιλτάτιον.

sic *Acharn.* 474.

Εὐριπίδιον, γλυκύτατον ὦ φιλτάτιον.

In cujus fabulae vs. 623. quarta sede quoque dactylum tolles legendo

Ἐγὼ

Ἐγὼ δὲ κηρύκῳ τε * πελεποννησίοις. * vulgo καὶ.

in eadem comoedia 777. legitur

Ἔγωγε φωνεῖ δὴ τὺ ταχέως χοιρίδιον.

legitimum diminutivum. verum verſus turpiter peccat ſede quinta pro ſpondeo vel iambo habens Antibacchium ως φοιρι. Si reponas χοιρίον. metrum in tuto erit. In *Ariſtoph. Lyſiſtrata* vs. 905. legimus.

Φιλεῖς; τί οὖν οὐ κατεκλίνης, ὦ Μυῤῥίνιον;

hic rurſus quinta ſede Antibacchium habemus, ω μυῤῥι. Deinde a Μυῤῥίνη deducitur Μυῤῥινίδιον. vs. 872. tu repone μυρίδιον. alludens ad amicae nomen Μυῤῥίνη eam vocat μύρον. *unguentum ſuum.* ὑποκοριστικῶς μυρίδιον. ſic apud *Bionem Idyll.* 1. 78.

—— —— τὸ σὸν μύρον ὤλετ' Ἄδωνις.

μυρίδιον eſt diminutivum a μύρον. licet *Jungermannus* ad *Pollucem* x. 118. μυρίδιον pro μύρον ſine imminutione ſignificationis accipiat.

LIBRI TERTII CAPUT SECUNDUM.

P. 42. Vs. 1. Ὑπερῷα] Viliores in editioribus domorum partibus degebant. vid. II. XI. 38. 5.

P. 42. Vs. 4. Καθεσθεὶς εὐσταθῶς] *Achill. Tat.* VI. 399. Καὶ μικροῦ μὲν προσπεσὼν περιεχύθη τῇ κόρῃ. καρτερήσας γοῦν καὶ παρακαθίσας διελέγετο. εὐσταθὴς de *Callirrhoe* uſus L. I. II. 4. 21.

P. 42. Vs. 6. ἀποθανεῖν] ἀποκαρτερεῖν. III. I. 40. 2.

P. 42. Vs. 8. Παίδων ἐπ' ἀρότῳ] *Nonnus* tam in *Dionyſiacis* quam in *periphraſi Euangelica* ſaepiſſime hac tralatione utitur, uti notum; ſaepe obſcoeniſſime. *P. Cunaeus* p. 200. *Diſſertationis* eum non inmerito taxarunt & *Dan. Heinſius* p. 132. quod hanc locutionem ad myſteria applicuerit *Chriſtiana.* In *Lexiphane* T. II. p. 344. operum *Lucianeorum*,

iſtae

iſtae locutiones γυνὴ ἄβατος & ἀνήροτος inprobantur. tamen decenter & variis modis paſſim haec tralatio adhibetur. vid. *Soph. Antig.* 575. *Oed. Tyr.* 1280. 1497. 1509. *Max. Tyr.* XXVI. 9. τρέψον ἐπὶ τὴν γεωργίαν τοὺς ὀφθαλμοὺς. vid. *Pricaeus* ad *Appul. Milef.* IX. 493. & quos laudavi in Critica *Vanno* p. 209.

Ευάροτος pro ἐυάροτρος libenter repoſuerim in Epigrammate *Anthol.* L. VI. VII. 2. p. 418. quod variis locis praeterea emendatum accipe.

Χαλκὸν ἀροτρεπτὴν, κλασιβώλακα, νειοτομῆα,
  Καὶ τὴν ταυροδέτιν βύρσαν ὑπαυχενίην.
Καὶ βυπλήκτρον ἄκαιναν, ἐχετλήεντα δὲ γόμφον
  Δηοῖ Καλλιμβρότης ἄνθετο γειοπόνος.
Τμήξας εὐαρότου ῥάχιν ὀργάδος. εἰ δ᾽ ἐπινεύσεις
  Τὸν στάχυν ἀμῆσαι, καὶ δρεπάνην κομίσω.

vs. 1. ἀροτρεπτὴς occurrit etiam L. I. §. LVI. I. 74. vs. 2. ſic *Cod.* vulgo. ταυροδέτην. mox vulgo ἐπαυχενίην. membranae lectio forte verior. vs. 5. vulgo εὐαρότρου. ſed hoc plane probare nequeo. ab ἄροτρον compoſitum huc nihil facit. vs. 6. denique contra metrum vulgo τὸν στάχυν κομίσαι. noſtra lectio ſeſe probat ipſa & confirmatur alio epigrammate inedito.

"Αδηλον, οἱ δὲ * Νικάρχου   * a manu recentiore.
Αἰγιβάτῃ τόδε Πανὶ καὶ εὐκάρπῳ Διονύσῳ,
  Καὶ Δηοῖ χθονίῃ ξυνὸν * ἔθηκα γέρας.   * Cod. ἔθηκε
Αἰτέομαι δ᾽ αὐτοὺς καλὰ πώεα καὶ καλὸν οἶνον,
  Καὶ καλὸν ἀμῆσαι καρπὸν ἀπ᾽ ἀσταχύων.

tria haec conjunxit quoque auctor *Hymni* in Apollinem. vs. 529. ut bene *Barnesius*

"Ουτε τρυγήφορος, ὄυτ᾽ ἐπήροτος, ὄυτ᾽ ἐυλείμων.

ridiculus error obſedit omnes editiones & codices, quos conſului in *Anthol.* L. I. LXVII. 6. 91.

Καὶ γλυκὺ νᾶμα θάλασσα βροτοῖς ἀροτήσιμον ἕξει.

una editio modo ἀροτύσιμον. legendum ἀρυτήσιμον. *hauſibilis*, ut ita dicam, *potabilis* quia *dulcis*. non *arabilis*.

P. 42.

P. 42. Vs. 8. Εἰ γὰρ μὴ ἤρων] intellige quasi diceret. *tales nuptias etiam ambire deberem, honoris caussa: si vel non tam perdite amarem.*

P. 42. Vs. 13. Ἔχων] ἀνακόλυθα, fateor, prostant multa: verum hic invitissime admiserim. legendum. ἔχοντα. sed quia hoc ambiguum, modo repone τὸ γινόμενον . . . ἔχον, minori quoque id mutatione.

P. 42. Vs. 13. Προσῆλθεν αὐτῇ] Dionysii gravitas & Callirrhoae castimonia omne ambiguum locutionis longissime amovent. ingenue *Antisthenes* apud *Xenophontem* in *Convivio* p. 886. C. ἢν δέ ποτε ϰ̀ ἀφροδισιάσαι τὸ σῶμά μυ δεηθῇ, ὕτω μοι τὸ παρὸν ἀρκεῖ, ὥςε αἷς ἂν προσέλθω ὑπερασπάζονταί με, διὰ τὸ μηδένα ἄλλον αὐταῖς ἐθέλειν προσιέναι.

P. 42. Vs. 18. Κακοηθέςερον εἰς ἐμέ τι συμβυλεῦσαι] accipitur in malam partem. pro ἐπιβυλεύειν Lexicographi primarii ex *Lysiae Orat.* κατὰ Πολυύχυ. p. 320. laudant. Verum ibi Cl. *Taylorus* edidit post *Stephanum* ἐπιβουλευόντων τῷ πλήθει. & testatur in *Aldina* p. 142. esse συμβυλευόντων. in Coisliniano Codice βυλευόντων. potes hic interpretari, *una consilium inire.* & traxerit aliquid de notione συμβύλιον. quod apud medii aevi scriptores in malam partem de *conspiratione ad aliquem opprimendum* obtinet, uti animadvertit industria *Ducangii.*

P. 42. Vs. 19. Ευκαταφρόνητον] Solito errore, Apographum saltem, ἀκαλαφρόνητον. de quo actum. L. I. IV. 6. II. vid *Miscellan.* IX. 110. In *Palaeographia* p. 343. ubi de hoc errore late agit *Bern. Montefalconius* tangit hunc *Herodoti* locum ex L. IV. 191. Καὶ οἱ κυνοκέφαλοι, ϰ̀ οἱ ἐν τοῖσι ςήθεσι τὺς ὀφθαλμοὺς ἔχοντες [ὡς δὴ λέγεταί γε ὑπὸ Λιβύων] ϰ̀ ἄγριοι ἄνδρες ϰ̀ γυναῖκες ἄγριαι, ϰ̀ ἄλλα πλήθεϊ πολλὰ θηρία ἀκατάψευςα. *& aliae copia multae ferae non ementitae.* ita Gronoviana editio. doctissimus Gallus reponit ἀκαλάψαυςα. *intractabiles.*

At eruditissimus Batavus insurgit & negat Graece dici ἀκατάψαυςος. si vero Graecitate excludendae omnes voces, quas admittit liquidissima analogia, verum auctoritate adhuc carentes, exsulandum forte huic vocabulo: saltem, donec felicius astrum ei fulserit. at uti ψαυςὸς, ἄψαυςος, ita καλάψαυςος & ἀκατάψαυςος dici possunt. & natura non differunt ἀκατάψευςος & ἀκατάψαυςος. Verum nec hujus nec illius sententia se mihi probat, quamvis ambos hos literarios heroas maximi faciam, hunc olim magistrum, illum amicum, dum supererant, sortitus.

Scire velim, utrum hoc loco Herodotum tam anilis credulitatis fuisse existimaturi simus, ut monstra haec revera exstitisse sibi persuaserit. contrarium patet, quia in hac ipsa periodo satis indicat, se his fabulis parum credulum se praebere, interponens, ὡς δὴ λέγεταί γε ὑπὸ Λιβύων. jam si legas ἀκατάψευςα; huic dubitationi locum non reliqueris: nam si

sint *re vera* tales ferae: quare adjiciat, ὡς δὴ λέγεταί γε ὑπὸ Λιβύων? absurdum etiam in ipsa re aliquid est. cum enim haec monstra re vera sint κατάψευστα, ex nemine potuit discere esse ἀκατάψευστα. Quid igitur! reponendum credo εὐκατάψευστα. *de quibus facile quis multa mentiatur, fabuletur*; propter locorum longinquitatem & inaccessibilitatem. uti re vera sit de his humani generis fictis dehonestamentis. *Strabo* L. 1. p. 103. B. καταψεῦσιν τῶν τόπων κατὰ τὸ μυθῶδες. & quod magis emendationi probabilitatem conciliare videtur, Libro eodem p. 47. A. ait. Ὥστε εὔλογόν ἐστιν ὑπέχειν λόγον καὶ περὶ τούτου [Eratosthenis] καὶ διότι φησὶ τὰ πόῤῥω (Homerum) τερατολογεῖσθαι μᾶλλον διὰ τὸ εὐκατάψευστον. *Homerum miracula multa de locis longinquis narrasse*, quia facile quis, *nec metuens, ne mendacii convincatur, talia multa fingat.* si hoc non placet: saltem ἀκαταψαυστα praetulerim: nam hoc fide eorundem Afrorum addidicisse posset. Vitia, uti patet, hoc genus frequentissima. apud Nicandri *Schol. Alex.* vs 312. διὸ καὶ ἀφρόνως εἶπε. Τινὲς ἀποκαρτεροῦντες, πίνουσιν αὐτὸ καὶ τελευτῶσιν immo εὐφρόνως. quod *Schol. Pindari Pyth.* x. 61. explicat συνετῶς. apud *Manethonem* IV. 178. legitur

Ἀστεφάνους τεύχει μὲν, ἀλειπτῆρας τε κρατίστους,
Παιδοτρίβας δείκνυσι, διδασκαλίης τε παρέδρους.

praecedunt ibi *Athletae & athlopalaestae*, qui consequuntur mille *coronas*. iis hic opponuntur *aliptae*, *paedotribae*, & διδάσκαλοι. quos quidem coronis non honoratos, at egregios tamen nasci sub his signis docet. dubitavi tamen utrum ἀστεφάνους non esset mutandum in εὐστεφάνους. namque constat *Aliptas* statuis aliisque honoribus affectos. quod idem de παιδοτρίβαις & διδασκάλοις dici posset, quia honores sine coronis vix tribuebantur. sed tamen quia hoc rarius accidit: & coronae in gymnasiis tributae longe intra coronas publicis ludis adquisitas gloria deprimebantur, suo jure Manetho respectu coronarum segregat pugiles, pancratistas, hieronicas, periodonicas, ab *Aliptis*, *Gymnasiarchis* & ceteris hoc genus. Ἀλείπτας. *Unctores primarios* honoratos invenies in iis Inscriptionibus, quas congessit *Antonius van Dale*, in *Dissertationibus* de Gymnasiarchis. quibus excutiendis & augendis jam supersedeo.

P. 42. Vs. 21. Ἀψάμενος αὐτοῦ τοῦ Διός] plus firmitatis suo juri jurando adquirere cupit, ipsum Jovem in coelo tangens, dum jurat: non modo ejus simulacrum in templo aliquo. quibus ceremoniis alioqui uti in sanctissimis juribus jurandis consueverant. *Justin.* XXIV 11. *Ptolemaeus fumens in manibus altaribus, contingens ipsa simulacra & pulvinaria deorum, adjurat.* ubi *Berneccerus* plura. & passim.

P. 42.

P. 42. Vs. 24. Ὄμοσον θάλασσαν] Vide *Euripidis* Medeam vs. 734... 755. *Xenoph. Ephes.* I. 15. ὡς ὀμνύω τε τὴν πάτριον ἡμῖν θεὸν, τὴν μεγάλην Ἄρτεμιν καὶ ταύτην ἣν διανύομεν θάλατταν, καὶ τὸν ἐπ' ἀλλήλους ἡμᾶς καλῶς ἐκμήναντα θεόν. Haec loca videntur imitationis indicia prae ſe ferre.

P. 42. Vs. 24. Καὶ ταχέως ἐγένετο μετ' ἐρωτικὸν παῖς] haec non ſollicitanda. quis non per ſe intelligat, ἔρεσε ταῦτα referri ad jusjurandum, & illud fuiſſe perpetratum, poſtquam formula placuerat. Ταχέως, ut ſaepe, εὐθύς.

P. 42. Vs. 25 Ταμιεύεσθαι ἐξουσίαν] *recondere. reſervare in futurum. celare. Philo Judaeus* de *Joſepho* T. II. 42. ἐν ἑαυτοῖς μῖσος ταμιεύειν. *Ariſtaen.* I. 10. κλαίειν γὰρ αἰδούμενος τὴν ἡμέραν, τὸ δάκρυον ἐταμιεύετο ταῖς νυξὶ ἐντακείς. ubi neglectum Ν ἐφελκυστικὸν ob finitam periodum. *J. Caſaubonus* ad *Suetonii Caeſ.* C. XXXII. agit de hoc uſu vocis.

P. 43. Vs. 1. Ἐβαπτίζετο ἀνακύπτειν] Ex hoc loco firmamentum accedat receptae lectioni apud *Lucian.* T. I. 157. ὠθεῖν καὶ τοῦτον ἐπὶ κεφαλὴν βαπτίζοντα, ὡς μηδὲ ἀνακύψαι δυνηθείη. male hic in *apographo* διακόπτειν. eadem varietas in *Athenaei* L. IX. C. XI. & *Strabonis* L. I. 81. B. ubi haeſeris, utrum admittas διακύψαντα an διακόψαντα. Εἶτα θαυμάζειν εἰ τὸν Εὐφράτην καὶ τὸν Τίγριν διακύψαντα τὸν Κύδνον εἰς τὸν Χόασπιν ἐμβαλεῖν. Verum cum magno interprete διακόψαντα praetulerim, quia, ſi verbum κύπτειν voluiſſet adhibere, uſurus videtur potius compoſito ὑποκύψαντα. *ſe inclinando tranſire.* nam διακύπτειν eſt *exſerere.* ita delphines διακύπτειν ex maris fluctibus caput in aërem: *aliquis capite ex feneſtra* dicitur. vid. II. IV. 28. 4.

Τρικυμίας] paſſim *poetae & proſaici* hac voce delectantur. ſuaviter *Plato* L. V. *de L. L.* 472. A. δύω κύματε ἐκφυγόντι, τὸ μέγιστον καὶ χαλεπώτατον τῆς τρικυμίας ἐπάγεις. *Lucian. in de Merced. Cond.* T. p. 653. majorem fluctum novit. τοὺς ἐν οἰκίαις χειμῶνας καὶ τὰς τρικυμίας καὶ, νὴ Δία, πεντακυμίας τε καὶ δεκακυμίας. quae duo ultima non videntur vulgari uſu recepta, ſed comica licentia dicta, ut *Ariſtoph.* Equit. 1153. δεκαπάλαι & alia pro τριπάλαι dixit: quod & ipſum in ſeria oratione damnatur in *Lexiphane.* T. II. 320. elegans τρικυμίας deſcriptio ap. *Aeſchyl Sept. C. Theb* 764.

P. 43. Vs. 2. Καθάπερ ἐκ τῆς τρικυμίας, τοῦ πάθους] L. I. XIII. 19. 8.

P. 43. Vs. 2. ἐπέστησε] II. IV. 28. 22.

P. 43. Vs. 3. ἐν ἐρημίᾳ μέλλω γαμεῖν] *Appulej.* VI. *Metam.* 115. *Impares enim nuptiae, & praeterea* in villa *ſine teſtibus, & patre non conſentiente factae, legitimae non poſſunt videri.* quem locum contra emendaturientem *impuberes* pro *impares* egregie tuetur *Herm. Noordkerkius*, probitate, prudentia & eruditione juris conſultorum nemini ſecundus, in *Obſervationum Decadis* C. VII. p. 147.

P. 43. Vs. 4. ἑορτάσω γάμους] ut θύειν. IV. III. 69. 9.

P. 43. Vs. 6. Πάντων γὰρ τῶν πραγμάτων ὀξύτατός ἐστιν ἡ Φήμη.] ſuperlativus maſculinae terminationis cum ſubſtantivo feminino non inſolens. Ita in *Sambuciana Ariſtaeneti* ἐκδόσει. Ep. I. I. αἱ κόραι μελάνταται. *Thucyd.* III. 101. δυσεμβολώτατος ἡ Λοκρίς. *Heſiod. Theog* 408. Λητὼ ἀγανώτατον. quae poſteriora loca adponit *G Budaeus* in *Comment*. p. 1068. cui tamen in ultimo loco adſenſerim intelligenti τέκνον. plurima exempla dabit *F. L. Abreſchii* diligentia ad *Aeſchylum* p. 295. Nec in eo haerendum. ſed ambigo an recte dictum ſit ἡ Φήμη ὀξυτάτη τῶν πραγμάτων, & non praeſtaret ἡ Φήμη ὀξύτατον [πρᾶγμα] τῶν πραγμάτων. ſic *Max. Tyr.* XXXI. 7. οὕτω καὶ ὁ οὐρανὸς οὐ καλὸς μόνον, ἀλλὰ καὶ ἥδιστον τῶν θεαμάτων, non vero ἥδιστος. ſic *Plinius* H N. L. IX. C VII. p. 501. *velociſſimum animalium Delphinus.* non *velociſſimus.* Et hanc ob cauſſam *R. Bentlejus* in *fragmento Menandri Incerto* vs. 514. jubebat legi νόσων χαλεπωτάτη φθόνος, non χαλεπώτατος. non quod vir undequaque doctiſſimus neceſſe haberet ab *Joanne Clerico in praeſ.* p. 46. in *Philargyrii Cantabrigienſis Calumnias*, edoceri maſculine deſinens adjectivum adjungi ab Atticis & aliis ſubſtantivo ſequioris ſexus, & id duobus exemplis ex Budaeo petitis: ſed quod linguae uſus aliter poſtularet. & ſic fere credo hic a ſcriba fuiſſe erratum & ὀξύτατον reponendum. Videtur autem deberi hoc Charitonis effatum *Virgilio* IV. *Aeneid.* 174.

Fama, malum quo non aliud velocius ullum.

Noſter rurſus *hoc libro, capite ſequente* p. 45. 12. Ἄγγελος δὲ Φήμη ταχεῖα ἐμήνυε & *Capite quarto* p. 48. 12. προεπεδήμησεν δὲ ἡ Φήμη, Φύσει μὲν οὖσα ταχεῖα, τότε δὲ μᾶλλον σπεύσασα μηνῦσαι.

Δι᾽ ἀέρος] quis neſcit *Famam alatam* a poëtis fingi. Immo *Ammianus Marcell.* XVIII. VI. p. 153. ſcribit: *Credimus, neque enim dubium eſt, per aërios tramites Famam praepetem volitare.* atque eadem habet fere L. XV. 5. p. 65. Scilicet non poëticum & per προσωποποιΐαν ſolum numen credebant, ſed verum. Quare etiam Athenienſes τῇ Φήμῃ δημοσίᾳ ἔθυον ὡς Θεῷ. teſte *Aeſchine* περὶ παραπρεσβ. 418. B. ſane totus hujus periodi color eſt poeticus & ipſa verba metrum agnoſcunt excepto in fine tertii verſiculi.

Δι᾽ ἀέρος
Ἄπεισιν ἀκωλύτους ἔχουσα τὰς ὁδούς.
Ἤδη τρέχει Φέρουσα τὸ καινὸν εἰς Σικελίαν.

P. 43. Vs. 13. Ὑποδοχεύς εἰμι λῃστοῦ] *L.* I. *ff. de receptat. Peſſimum genus*

nus est receptatorum, sine quibus latere nemo diu potest. Et praecipitur, ut perinde puniantur atque latrones.

P. 43. Vs. 14. Τάχα ἐρεῖς δίκην ἐπὶ τοῦ μεγάλου βασιλέως] Alterum specimen vaticinationis, qua lectorum animos in sequentia praeparat, ne videatur novas fictiones quasi e machina advocandi necessitatem habere: sed ut eventus sua sponte alter. alterum producere & parere videantur. illi subiti casus, quibus Romanensium scriptores lectorem ceu fulmine quodam percellunt, habent plerumque plus admirationis quam probabilitatis aut persuasionis. παράδοξα ubique qui sectantur, fidem amittunt. quae si narranti desit, satius ipsi foret obticere.

P. 43. Vs. 5. Ἐκδομένην ἑαυτὴν] de parentibus passim. ἐκδιδόναι & διδόναι ἔκδοτον τὴν θυγατέρα. At etiam ipsae feminae se ἐκδιδόναι dicuntur. *Herodot.* 1. 93. ἐκδιδόασι αἱ Λυδαὶ παιδίσκαι αὐταὶ ἑαυτάς. *Lucian. Dear. Jud.* 1. 264. de *Helena.* παρασχοῦσα ἑαυτὴν ἔκδοτον, ἕψεται καὶ συνοικήσει. Noster v. VIII. 9211. Μοὶ πατὴρ ἐξέδωκεν. ἐμοὶ δὲ ἑαυτήν. *Ovidius Epist. Heroid.* xx. 157.

Haec mihi se pepigit: pater hanc tibi, primus ab illa.
Sed propior certe quam pater ipsa sibi est.

Προθεσμίαν] Juridica significatione noster utitur L. v. x. 96. 25. ἤδη δὲ καὶ ἡ προθεσμία τῆς δίκης καθειστήκει v. IV. 84. 25. ἐδόκει ἡ προθεσμία μακρὰ [τῶν τριάκοντα ἡμερῶν] ἐπεὶ δὲ ἧκεν ἡ κυρία. VI. 1. 98. 23. ἔδωκα σύντομον προθεσμίαν. proprie προθεσμία vocatur dies de quo convenit inter actorem & reum, vadimonii obeundi. deinde spatium intermedium inter diem, quo constituitur & inter diem in quem constituitur. προθεσμία etiam vocatur illud tempus intra quod crimina quaedam puniebant: quo elapso accusare vel poenam irrogare non licebat. ea notione bis utitur *Lysias* p. 140. & 264. altera illa notio passim. vid. tamen *Plut.* XII. de L. L. 954. *Artemid.* 1. 6. 13. *Lucian. Var. Hist.* 1. 6. 36. p. 100. ἐνστάσης τῆς προθεσμίας. in *Abdic.* 11. 168. & quae Cl *Wesseling.* ad *Diodor. Ecl.* XXXVI. p. 580. Hic autem significat *dilationem. procrastinationem. moram. prolongationem*, ut ita dicam. vid. *Cl. Salmas.* de *Modo Usur.* p. 572. *Erotianus* in praefatione *Lexici* dicit προθεσμίαν πληρῶσαι. ubi significare videtur, propositum, quod distulimus, ad effectum perducere. paullo post ibi lege δι' ἑνὸς πολυστίχου βιβλίου. sic enim Codex meus habet pro vulgato πολυχίστου. Apud *Manilium* 1. 244. *operum vadimonia referre.* est *cogere ad opera obeunda.* vide *Scaligerum.*

P. 43. Vs. 4. ἐπὶ ὀχήματος] mira incogitantia scriba dederat ὀνόματος.

P. 44. Vs. 1. Τοῦ λιμένος τοῦ Δοκίμου λεγομένου.] Plures portus habebat Miletus. unde L. 11. 1. 22. 17. ἅπαντας λιμένας. & IV. 1. 63. 4. Καλεῖ δὲ

δὲ Μιλησίων λιμένες. & *Strabo* L. xiv. p. 944. docet *quatuor portus babuisse*. quorum unus erat ἱκανὸς στόλῳ. *classium erat capax*. An hic idem cum hoc portu Δοκίμῳ? procul dubio princeps civitatis Dionysius domum habuerit in spectatissima urbis parte: & si in ora portus alicujus, procul dubio ad crepidinem maximi & capacissimi portus. Et favet vox ipsa. nam potest sic dici, quasi maxime *probatus*. vel etiam Ionice a δέχεσθαι. qua ratione ξενοδόχος & alia dicuntur. *capacissimus*. Memoratur etiam Mileti portus Apollini sacer & ab eo dictus forte *Didymaeus*. Miletensium templum Apollinis Didymaei celebre. vid. *Sueton*. Calig. 21. *Tacit Annal*. III. 63. IV. 55. *Appul*. Met. IV. 86. ab *Apollonida* vocatur *Phoebeius*, in *Anthol*. L. III. XXII. 43. 251.

Ἦν ἄρα Μιλήτου Φοιβήϊον ὅρμον ἵκησθε,
Λέξατε Διογένει πένθιμον ἀγγελίην,
Παῖς ὅτι οἱ ναυηγὸς ὑπὸ χθονὶ κεύθεται Ἄνδρου
Δίφιλος, Αἰγαίου κῦμα πιὼν πελάγευς.

πελάγευς vulgo. sed id dialectus & *Cod*. desiderat, & non debebat mutari in *Maleagri* epigrammate inedito, ubi occurrit κάλλευς pro κάλλους. jam an idem sit cum Δοκίμῳ non patet: quamvis probabile sit. erat praeterea Mileti e regione insula Lade, in duas insulas dispartita, in qua statio navium, cujus meminit inter alios *Thucyd*. VIII. 17. 24. qui etiam C. 26. meminit Ἐλέου insulae. dicit, ἐς Ἔλεον τὴν πρὸ Μιλήτου νῆσον. an pars *Ladae*? Verum satius, non sit ita. & potius ex νησίοις, quorum meminit *Strabo* L. XIV. 942. C. Περὶ τὰς Τραγαίας νησία ὑφόρμους ἔχοντα λῃσταῖς: ad quae respicere videtur noster L. III. VII. 54. 23. ὅτι τριήρης πολεμία λανθάνει, τάχα μὲν ἐπὶ κατασκοπὴν, τάχα δὲ καὶ διὰ λῃστείαν ὑφορμοῦσα. & litoralis ora circa Miletum navibus aptas praebebat stationes. L. I. XI. 16. Τριταῖον δὲ κατήχθησαν εἰς ὅρμον, ἀπέχοντα τῆς πόλεως σταδίους ὀγδοήκοντα, εὐφυέστατον εἰς ὑποδοχήν. an & hic ὅρμος unus ex quatuor *Straboni* memoratis? certe cum vix horae spatio ab urbe afuerit, cur non inter Miletenses portus fuerit nominatus? circa hunc portum fingitur villa Dionysii in L. I. XIII. 18. 18.

P. 44. Vs. 1. τὴν ἐπιμέλειαν ἐνεχείρισε] ἐγχειρίζειν & ἐγχειρισθῆναι pro πιστεύειν & πιστευθῆναι. de rebus, ut ita dicam, non corporalibus, uti πρόνοιαν. ἐπιμέλειαν. puto priscis purioris Atticismi Auctoribus rarius usurpari. apud alios passim. ubi simul *signa & symbola* tradebantur, alia res.

P. 44. Vs. 3. Τῇ Ἀφροδίτῃ ἐπηύξατο] Cum accusativo construxit *Aristaen*. II. II. videantur *Miscellanea* Vol. x. p. 211.

P. 44. Vs. 3. Πάντας ἐκβαλοῦσα] An locutio ei adhaesit ex *Euangelio* Mat-

Matthaei C. XXI. 12. Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐξέβαλε πάντας τοὺς πωλοῦντας.

Saepe ſolitudinem deſiderabant precantes & ſecedebant. vid. *Odyſſ.* M. 333. Noſter L. III. VIII. 56. 23. Διονύσιος μὲν οὖν πάντων μὲν ἀκουόντων εἶπε τὴν εὐχήν. Καλλιῤῥόη δὲ μόνη ἐθέλησε πρὸς τὴν Ἀφροδίτην λαλῆσαι. vide ad iſtum locum.

P. 44. Vs. 4. μέμφομαι] male apogr. μέμψομαι.

P. 44. Vs. 6. Σὲ ὀμόσα καὶ τὸν σὸν υἱον] Typi neglexerunt articulum τόν. deinde pro corrupto ὀμόσα reſcribendum ὤμοσα, vel potius, quia res in praeſenti geritur, ὄμνυμι. *Theocr. Idyll.* XXV. 12.

> Ὄμνυμί σοι, Κυθήρη,
> Αὐτήν σέ καὶ τὸν ἄνδρα,
> Καὶ ταῦτά μου τὰ δεσμά,
> Καὶ τούσδε τοὺς κυναγούς.

P. 44. Vs. 11. Θεάματι κατεχέθησαν] In ora Apograhi δείματι. interpres θαύματι. ſervo θεάματι. ſi prius voluiſſet δέει, ſi ſecundum, probabiliter θαυμασμῷ adhibuiſſet.

P. 44. Vs. 14. Εστεφανωμένη] Ut in feſto die & ſacrificaturi. vid. *Xen.* K. A. IV. p. 289. *Ed. Hutchins* ubi nullum dubium, quin, ut ſacra facturus, ſit coronatus Cherſiſophus. ſequitur enim, Καὶ οἱ μάντεις ἐσφαγιάζοντο εἰς τὸν ποταμόν. & praeceſſit de Cherſiſopho σπονδὰς ἐποίει vid. *Plutarch. Dione* p. 185.

P. 44. Vs. 5. Ἔθυεν ἕκαστος πρὸ τῆς ἰδίας οἰκίας] Unaquaeque domus aram, ſaltem ſocum, rei divinae faciendae cauſſa, habebat. *Plat. de R. P.* 328. Κεστεφανωμένος τεθυκὼς ἐτύγχανεν ἐν τῇ αὐλῇ. videntur ſic facta ſacrificia vocari ἴδιαι θυσίαι eidem *Platoni* L. V. de R. P. 419. B. *Xenoph* de Socrate L. I. *Memor.* 708 Θύων τε γὰρ φανερὸς ἦν, πολλάκις μὲν οἴκοι, πολλάκις δὲ ἐπὶ τῶν τῆς πόλεως κοινῶν βωμῶν. *Diodor.* XVI. 11. πᾶσα οἰκία θυσιῶν καὶ χαρᾶς ἔγεμε, τῶν ἰδιωτῶν ἐπὶ ταῖς ἰδίαις ἑστίαις θυμιώντων. *Ariſtoph. Pace* 941. ὁ γὰρ βωμὸς θύρασι γὰρ δή. id eſt πρὸ οἰκίας. πρὸ θύρας, ἐν τῇ αὐλῇ. ſic interpretor etiam ejuſdem fabulae vs. 1023.

> Σὲ δὴ θύρασι χρὴ τοίνυν
> Σχίζας δευρὶ τιθέναι ταχέως
> Τά, τε πρόσφορ' ἅπαντ' ἐπὶ τούτοις.

hoc vocabant κνισᾶν ἀγυιάς. videantur L. *Kuſterus ad Ariſtoph.* Equit. 137. & *J. Taylorus* ad *Demoſthen. Midianam* p. 277.

Ita

Ita Antisthenes in nuptiis filiae per vicos Agrigantinis singulis aras & epulas instruxit. *Diodor.* XIII. 609. habebant aras portatiles, quae per vias disponebantur, uti per has principes viri transirent. vid. *Plutarch. Dem.* 186. & quae *J. Casaubonus* notavit ad *Sueton. Calig.* XIII. *Ner.* XXV. *Tacit. Hist.* II. 70.

P. 44. Vs. 5. λογοποιῖται] Vox parum ornata a Lexicographis, optimis tamen usurpata. Noster. III. III. 45. 19. VI. VIII. 110. 17.

P. 44. Vs. 17. Νηρηΐς] L. II. IV. 28. 24.

P. 44. Vs. 18. Θεὰ ἐκ Διονυσίου κλημάτων] L. II. II. 25. 3.

P. 44. Vs. 19. Τῆς Ὁμονοίας ἱερὸν] Non memoratum invenio *Concordiae templum* Syracusis inter tot aedes, quae in amplissima hac civitate vel revera exstiterunt, vel res patriae in majus extollendi studio temere confinxerunt Bonannus & Mirabella. *Pausaniae* L. V. C. XIV. Olympiae celebratur Βωμὸς Ὁμονοίας. Romae *Concordiae* templum decantatissimum. Apte satis fanum Concordiae deputavit Charito nuptiali foederi consummando. *Theod. Prodr. Amaranto* 453. Ὁ νύμφιος καὶ ὁ νυμφαγωγὸς καὶ ἡ νύμφη ὡς τὸ Ἴσειον ἀπήεισαν.

P. 44. Vs. 21. Παραλαμβάνειν] Tradentibus parentibus.

P. 44. Vs. 21. Ἐκοσμήσατο] εἴασε vel ἐκέλευσεν ἑαυτὴν κοσμεῖσθαι.

P. 44. Vs. 21. Καὶ πατρίδα καὶ γάμον τὸ κάλλος ἐνόμισε] id est, ἐπὶ τούτοις μόνοις οὐκ ἐπὶ τῷ κάλλει μέγα ἐφρόνησε. Φρόνημα εἶχε.

P. 44. Vs. 21. Μιλησίαν στολὴν] in Apographi ora notatur scriptum videri in Codice Μιλησιάν. quod nihili videtur. nota lana Milesia & ex ea vestitus. κρόκη Μιλησίη *Polluci* L. IX. §. 176. memoratur. vid. *Comment.* ad *Virgilii III. Georg.* 306. IV. 334. erat vestis ἁλουργίς. *purpurea.* Στολὴ Μιλησίη ipsi *Dionysio* tribuitur L. V. IV. 85. 14. & Milesii cives principes quidni propriis patriae decoramentis fulgerent?

P. 44. Vs. 23. Ἀπέβλεψεν εἰς τὸ πλῆθος] In re dissimili *Tacitus* L. III. *Ann.* I. *Postquam* [*Agrippina*] *duobus cum liberis, feralem urnam tenens, egressa navi, defixit oculos: idem omnium gemitus.* ubi bene *M. A. Muretus* interpretatur *defixit omnium oculos in se.*

P. 44. Vs. 24. Γαμεῖ] *Thomas Magister* & usus juberent γαμεῖται.

P. 44. Vs. 25. Πο[illegible]ίδας] & vestis & tapes coloris purpurei. priore sensu *Xen.* VIII. K. Π. 213. D. *Pollux* VII. 55. Noster posteriore & *Aristoph. Ran.* 541. Στρώματα Μιλήσια. *Demosthenі* παραπρ. 329. C. φοινικίδας ὑπεστόρεσε τοῖς πρεσβευταῖς ἐν τῷ θεάτρῳ. Alioqui sane & proprias vestes sternebant, ut notum ex *Matthaei Euangelio* XXI. 8. ad quem locum *H. Grotius* notavit *Aeschyli locum ex Agamemn.* 918. ubi plura *Th. Stanlejus. J. Perizon.* ad *Ælian.* V. H. IX. 3. *Heraclides Cumaeus* ap. Athenaeum XII. II. p. 414. B. ψιλοτάπιδας Σαρδιανὰς perpetuo regibus

bus Perſarum domo prodeuntibus ſubſtratas dicit, quas aliis calcare vetitum. de his *Scaliger* ad *Feſtum.* in *Tappete.* *Cn. Matio* dicuntur *tonſiles.*

P. 44. Vs. 25. Ῥόδα καὶ ἴα] ſaepiſſime Roſae & Violae junguntur. ut L. III. VIII. 56. 20. οἱ μὲν ῥόδοις, οἱ δὲ ἴοις. *Demoſth.* κατ' Ἀνδρότ. 709. E. & Κατὰ Τιμοκρ. 800. C. στεφάνους ὥσπερ ῥόδων καὶ ἴων ὄντας. *Nicand. Ther.* 900. Καὶ ῥόδον ἠδ' ἴον. puto, quia non modo odores, verum etiam colores ſuaviſſime temperabantur. apud *Fabrett.* C. IV. p. 284. hoc habes epigramma [accuratam lapidis ſcriptionem negligimus]

Hic jacet Optatus pietatis nobilis infans.
Cui precor ut cineres ſint ia ſintque roſae.

mirum huic non peſſimo ἐπιγραμματοποιῷ vocem Graecam placuiſſe, cum facile Latinum ejusdem fere hic poteſtatis vocabulum verſum intraret. nam cur non ſcripſit, *lilia ſintque roſae.* ii enim flores non minus frequenter conſociantur. *Auſonius Idyll.* VII. 5.

Puniceas confunde roſas & lilia miſce.

Martianus Capella L. VII.

Ut clam roſcta parvae
Liliaque det papillae.

& L. IX. *Roſis jugabo lilia.* & paſſim. Quamvis enim ſaepe a Graecis non abſtineant ſcriptores Latini, ut pluſculis oſtendit Eruditiſſ. *J. H. Withovius* in *Encaeniorum praefatione.* tamen ex mera libidine vix hoc fecerint: ſaltem in poematiis. Si *Fabrettus* αὐτόπτης editor eſſet, manus continerem: ſed ex ſchedis modo prodidit, alias quoque corruptis. puto re vera fuiſſe ſculptum

Cui, precor, ut cineres lilia ſintque roſae.

offendit ſcilicet ſynchyſis. praecipue cum apud Gudium CCXXXI. plane legatur, abundante ſemel *ſint. ſint lilia ſintque roſae.* Cl autem *Muratorius*, quaſi nuſquam proditum, edidit p. CXCV. omiſſis ſex verſibus, quorum duos laudavi, & cetera corrupte, & ex nihili lectione *VII. L.* quod pro). L. irrepſit, nos docet *Septimum* eſſe praenomen: quod ſane dudum docuerat *Fabrettus* Cl. I. p. 24. legit enim *Muratorius. Septimi libertus*; cum ſit *Cajae libertus.* Gudius autem [quem quo jure neglexerit plane Mutinenſis Inſcriptionum editor neſcio, habet enim multa bona] utroque melius habet in fine proſae FRATER. *Fabrett.* enim PATER. *Murat.* FRATRI edidit. porro ibi obſervat V. D. *Habes etiam Hermetem patrem* libertum, *ejus vero filium* libertinum ingenuum, *jam in tribum Palatinam cooptatum.* Mihi peregrinum ſonat *libertinus ingenuus.*

nuus. Atqui *Ingenuum esse, qui statim ut natus est, liber est: sive ex* duobus ingenuis matrimonio: sive ex duobus libertis, sive ex altero *libertino sive altero ingenuo, editus est.* non ignoravit Cl. Vir. Revertamur paullo ad distichon laudatum, ut intelligamus istud votum,

Cui precor ut cineres lilia sintque rosae.

non significant haec simpliciter, quod saepe ominabantur, ut crescerent in tumulo potius flores: quam cardui & caprifici. sed optat, ut *cineres suavem odorem spargant: bene oleant*: cum contrarium obtinere soleat. Id tradiderunt multi de reliquiis *Sanctorum*, quos vocant. atque ut acciderit, non negarim: sed sanctitatem hinc colligi posse, nimiae est credulitatis, quum id ex caussis physicis accidere potuerit. Unde & alieni ab hac superstitione, Christianis certe indigna, saepe jam talia observaverunt, & ideo voverunt prisci homines. quemadmodum in Epigrammate, cujus duo priora disticha jam proposuimus in *Animadversionibus.* L. I. C. II. p. 29.

Ἀλλὰ σὺ γαῖα πέλοις ἀγαθὴ κύφη τ' Ἀκυλείνῳ,
Καί δὲ παρὰ πλευρὰς ἄνθεα λαρὰ φύοις,
Ὅσσα κατ' Ἀραβίας τε φέρεις, ὅσα τ' ἐστὶ κατ' Ἰνδούς,
Ὡς ἂν ἀπ' εὐόδμου χρωτὸς ἰοῦσα δρόσος
Ἀγγέλλῃ τὸν παῖδα θεοῖς φίλον ἔνδοθι κεῖσθαι,
Λοιβῆς καὶ θυέων ἄξιον, οὐχὶ γόων.

uti rectissime constituit Cl. *Hagenbuchius.* mallem tamen vs. 42. καί τε. & miror non notatum λαρὰ male reddi *candidus.* cum *suavis odoris* significet, & ista notio huc unice faciat. vide *Moschum Idyll.* II. 92. *Nonnum Dionys.* XXV 292.

Porro in Apographo, nescio an ex imitatione Codicis, ια sic scribitur: & utrum mendi indicium: an librarius ια acceperit pro Ἕνδεκα. sic e contrario apud *Heliodorum* X. p. 497. cum librarius scribere deberet πρωτολόχευ pro voce πρῶτος scripsit literam numeralem & dedit ἀτόκευ.

P. 44. Vs. 5. Μύρον ἔρραινον] *Anthol.* inedita.

Καί σ' ἐπὶ πῦρ ἔστησε· μύροις δ' ἔρραινε λιπόπνουν.
Δῶκε δὲ διψώσῃ δάκρυα θερμὰ πιεῖν.

Et ita L. I. III. 5. 7. μύροις ἔρραινον τὰ πρόθυρα. *Appul.* XI. 244. *Illae etiam quae caeteris unguentis & geniali balsamo guttatim excusso, conspargebant plateas.* & omnes quidem μύρον hac sola forma norunt. in Epigrammate tamen, docente *Cl. Muratorio* p. MXLI. inter alia nova, edocemur etiam μύριον dici, & primam produci. quam adhuc corripuerant: licet nonnulli male μῦρον scribant. adponam, ut aliquot inconditis interpretationibus liberem.

Μυρί

Μυρί' ἀποφθιμένοιο τάφῳ περὶ τῷδε χυθεῖσα
Παιδὸς Ἀλεξάνδρου μύρατο Καλλιόπα.
Ὠκύμορον κ' ἄτεκνον ἐπεὶ θέτο * τῇδ' ἐπὶ γαίᾳ,
Επτὰ κ' εἰκοσετῆς πνεῦμα λιπόντα βίῳ.
Ἵστορα παιδείας, τόξῳ κλυτὸν, ᾧ πόκα λῃστὰς
Ἀνδροφόνους ἀλίαις κτεῖνεν ἐπὶ Στροφάσιν.
Ἀλλ' ἴθι νῦν, παροδῖτα, τὸν ἐκ χθονὸς Ἀλκινόοιο
Χαῖρ' εἰπὼν, ἀγαθῷ παῖδ' ἀγαθὸν Σατύρου.

* ἐνέθετο.

Unguenta peremti sepulcrum circa hoc fundens.

at quis non novit Homericum ὃς μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν. & μυρία pro μυρίως poni? *Anthol.* p. 248. Ἔκλαυσεν μήτηρ μυρία Λυσιδίκη. p. 270. Ἔκλαυσαν ξανθαὶ μυρία Βιστονίδες. mox „ χυθεῖσα pro χέουσα, *quo Homerus saepe usus est* „ positum docemur. quasi non recte diceretur περιχυθεῖσα τάφῳ vel χυθεῖσα περὶ τάφῳ. *sepulcro adfusa. adjacens.* rursus „ εἰπὼν habet vim verbi Homerici ἔννεπε „ at potius monuisset εἰπὼν hic habere duplicem accusativum εἰπεῖν χαῖρε τὸν παῖδα. quamvis quis talia ad Inscriptiones moneat! quibus tractandis periti, non rudes homines se accingere deberent. mox „ τὸν ἐκ χθονὸς Ἀλκινόοιο *abi nunc ex terra Alcinoi* „ cum ὁ ἐκ X. A. significet *Corcyraeum: natum in Alcinoi regno.* Deinde relinquitur lectori, an hic *Alexander* sit *filius Satyri, quem suo jure poeta etiam vocavit filium Calliopae.* at ego audacter decerno hunc Alexandrum non alium patrem habuisse praeter Satyrum, nec aliam matrem praeter Calliopen, & Satyrum & Calliopen in matrimonio procreasse Alexandrum. Musarum nomina & aliarum dearum passim feminis data inveniuntur. nolim cogitari, quasi Alexandrum filium Musae Calliopae vocarit, quia fuit ἵστωρ παιδείας. excludit secundum distichon hanc ἔννοιαν, ubi μήτηρ τίθησιν ἐπὶ γαίῃ. quod Musae tribui nequit. Quid dicam τόξῳ *telo* versum. Ne quis autem offendatur τῷ μυρία μύρατο, inspiciat Epigramma, quod *J. H. Leichio* inter alia Sepulcralia p. 26. edere & sic vertere placuit. ubi bis repetitur μύρεσθαι, animadvertente viro erudito,

Ἀλκυόσιν, Λεναῖε, μέλεις τάχα, κωφὰ δὲ μήτηρ
Μύρετ' ὑπὲρ κρυερῷ μυρομένη δὲ τάφῳ.

Celeriter versaris inter halcyonas, o Lenaee, sed muta mater
Luget, ob frigidum sepulcrum maxime lugens.

Velim scire, quid intelligere debeamus per τὸ *celeriter versari naufragum inter Alcyonas.* ego verterem. *Forsitan, o Lenaee, curae cordique es Alcyosin.* Si autem rogarit quis, qua ratione Lenaeus Halcyosin curae fuerit, respondebo, qua alii naufragi apud poetas aliis marinis avibus esse leguntur. ut in *Anthol.* L. III. XXII. 62. 255.

Χὼ μβῶ πυ καύηξιν ἢ ἰχθυβόροις λαρίδεσσι
Τεθρήνητ' ἄπνυς εὑρεῖ ἐν αἰγιαλῷ.

& Epigr. *66.*

Δείλαιον. κἠγὼ μβῶ ἀλιζώοις λαρίδεσσιν
Κέκλαυμαι, τύμβῳ δ' οὐχ ὕπο Τιμόλυτος.

Namque hae aves peculiariter in aquis mortuos flentes inducuntur, ut apud Moſchum *Idyll.* III. 40.

Ἀλκυόνος δ' ὐ τόσσον ἐπ' ἄλγεσιν ἴαχε Κήυξ.

uti duo Codices pro ἴαχετο exhibent, & vel ſine ſimili ope conjecit doctiſſimus *Valkenarius*, ubi hoc ei idyllium recenſere placuit poſt *Urſinianam collationem Virgilii cum Graecis.*

Verum Leichio forte tenebras obfuderit vox μέλεις. *curae es.* quam *rarioris formae* profitetur, ut neſciat, an alibi facile ſit obvia. tamen legitur apud Homerum *Odyſſ.* I. vs. 20. & aliquot aliis locis, & forte ſexcenties apud alios. *Agathias Anth.* VI. IX. I. 425. οὐ γὰρ Πιερίδεσσι τόσον μέλω, ὅσσον Ἔρωτι. quem verſum laudet. *Schol. Theocr.* III. 52. & rationem conſtructionis explicat. *Dionyſ. Perieg.* 1044.

Νηπίαχοι τόξοισι καὶ ἱπποσύνῃσι μέλονται.

ex quibus patet μέλω per omnes perſonas flecti. At non ſolum *curae ſum*, ſed *curae habeo* ſignificat, *curam ago.* exemplis ſuperſedeo. vide *Heſych.* μέλω. ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμι. *Euſtath* ad *Odyſſ.* p. 1408. 22. ſed non omnia obſervare & in repertoria condere datur. pergit κωφὰ δὲ μήτηρ μύρεῖ. *muta mater.* at μύρεσθαι. *queri* & *mutum eſſe* contraria. praeterea non κωφὰ ſed κωφή dicendum. at tu accipe, ut millies κωφὰ pro κωφῶς & interpretare, *Surde.* id eſt ita, ut *a nullo exaudiatur*: quae notio paſſiva tam voci Latinae quam Graecae competit. vid. *Broukhuſ* ad Prop. I. VII. 17. & IV. V. 56. multa invenias apud Cl. *Valkenarium* de voce κωφὸς ad *Ammonium* II. XIV. Igitur dicit, quid *juvat quod curae ſis Halcyonibus*: *quae te forte lugent &c, quantum licet, ſolantur*: *cum interea fruſtra. in caſſum. ſine effectu. ſurdis auribus de amiſſo filio queratur.* Nam non eſt, ut mater in funere filii tacita lugeat: quin ſi hoc prae vulneris magnitudine principio faciat, tandem ſe dolor inveniet & in lamenta prorumpet. tandem elegantiam τοῦ ΔΕ in fine verſus non percipio. forte nec ego abſque Codice meliore cogitaſſem de reponendo ΣΕ.

Sed

Sed quia in *Anthologia* ſumus, pergamus de vicinis mereri floribus. *Leichius* in notis ingenue fatetur vocem Ἀλκυὼν in *Anthol.* L. VI. VI. 14. p. 424. occurrere ſenſu obſcuro, & quem nulla divinatione adſequi poſſit.

Κερκίδα τὰν ὀρθρινὰ χελιδόνων ἅμα φωνᾷ
Μελπομένων, ἱστῶν Παλλάδος Ἀλκυόνα.

Antequam ad motam perveniamus difficultatem, in primo verſu morabimur. quem vellem rei metricae peritior mihi ad canonas exigeret, doceretque, qua ratione ὀρθρινᾷ primam corripiat: deinde qua ratione vox χελιδόνων etiam partes ſuas impleat. ſane in prima vocis ſyllaba haeſiſſe quosdam editores & metro conſuluiſſe, linguae ſecuros, & ſcripſiſſe ὀρινᾷ video. at tu lege

Κερκίδα τὰν ὀρθρινὰ χελιδονίδων ἅμα φωνᾷ.

Aratus vs. 948. ἢ τρύζει ὀρθρινὸν ἐρημαίη ὀλολυγών. ſic hic pluralis ὀρθρινά. Niſi Codex χελιδονίδων exhiberet, aliunde adſererem: nunc brevitati conſulo.

Simplex autem eſt metaphora vocis *Halcyon* in re textoria. quia *pecten*, *ſive radius* in agitando ſonum edit, & eum quaſi querulum, ille *radius* vocatur *Halcyon*, canora & querula avis marina: alluſione facta ad Ἱστὸς Παλλάδος. ad *malos textorios* ſive *Palladis*: qui ita dicti a ſimilitudine *malorum nauticorum* ſive *Neptuni*. Pergamus. in hac nota V. E. laudat ex *Anthol.*

Αὐγάζουσιν κατὰ πόντον ἅμ' ἀλκυόσι φορεῦμαι.

ubi metri providus dediſſet ἀλκυόνεσσι. tandem in fine notae, ne omnia tangamus, ex *Jenſianis* pro Anecdotis XCVI r. laudatur, ut oſtendat ejusdem originis vocabula conjungi

Οἵτινες ἀλίοιο παρέρπετε σῆμα Κίμωνος,
Ἱστε τὸν Ἱππαίου παῖδα παρερχόμενοι.

ubi primum emendo Ἀλείοιο. ab ἦλις. ἆλις. *Elis*, urbs. vid. *Steph. Byzant.* deinde nullam conſonantiam video inter παρέρπειν & παρέρχεσθαι. ſumma hic elegantia in ſenſu: At in μύρεται μυρομένη certo vitioſitas. deſinere cupientem

tem retinet alterum exemplum a Viro erudito allatum

> Ἀστὸν ἐνὶ ζωοῖς βεβοαμένον ἱεροφάντα
> Κρύπτει, ἀμετρήτῳ σάματι χρυπτόμενον.

Quod ſane in ſpeciem malae repetitionis caderet, ſi Codex ita haberet. Sed, ipſo fatente *Leichio*, *Salmaſius* θαπτόμενον orae alleverat. & recte. nam ita Codex. hoc leve. ſed utinam nos docuiſſet, ubi inveniretur ἱεροφὰς, ut ἐλέφας. nam aliunde accuſativum ἱεροφάντα deducere nequeo. ἱεροφάνταν exhibenti codici adquieſcemus, dum illius ἱεροφὰς auctoritas ſiſtatur.

P. 44. Vs. 25. Ἑσπέραν βαδιζόντος] Aliquot exempla abſoluti hujus genitivi in Charitone occurrunt. L. II. VII. 33. 7. VI. VII. 108. 14. I. XIII. 18. 26. Ἀμφοτέροις ἡ νὺξ ἐδόκει μακρὰ, τοῦ μὲν σπεύδοντος, τοῦδε. pro τῷ μὲν σπεύδοντι. ſic *Plato Phaedro* p. 254. D. συνεχώρησε, δεομένων. ubi alii mallent δεομένοις. Haeſit aqua *H. Stephano* in ejusdem Sympoſio p. 195. B. adeo, ut nullus ſenſus ex eo poſſe elici ipſi videatur. Ὃ [τὸ γῆρας] δὴ πέφυκεν Ἔρως μισεῖν, καὶ οὐδ' ὄντος πόῤῥω πλησιάζειν. at ſenſus apertus. οὐδ' ὄντος πόῤῥω τοῦ γήρως ὁ Ἔρως πλησιάζει pro οὐδὲ ὄντι τῷ γήρᾳ πόῤῥω ὁ Ἔρως πλησιάζει. ſententiae Platonicae concinit dictum *Longi* L. II. 35. Καὶ χαίρει μόνος ἀνθρώπων ἐν γήρᾳ θεασάμενος τοῦτο τὸ παιδίον. [τὸν Ἔρωτα] *Demoſth.* de *Corona*. 495. E. Οὐκοῦν ὅτε τοῦτο μέλλοντος λέγειν ἀπήλασεν αὐτὸν ἡ βουλή. Ubi *Ulpianus* notat viſam quibusdam hanc ſyntaxin ἐπικίνδυνον καὶ σολοικοφανῆ nam volebant τοῦτον μέλλοντα . . αὐτόν. agnovit formam hanc in *Herodoto J. Gronovius* L. VIII. 69. p. 480. apud *Lyſiam* p. 490. legitur καθέστηκε δέ τι εἶδος δίκαιον πᾶσιν ἀνθρώποις, τῶν αὐτῶν ἀδικημάτων μάλιστα ὀργίζεσθαι, τοῖς μάλιστα δυναμένοις μὴ ἀδικεῖν. ubi ὄντων *Cl. Marklandus* intelligi & *abſolute* dictum vult. verum credo hic nec formam qua de agimus habere locum, & ex uſu frequentiſſimo reticeri ἕνεκα. χάριν. ὑπέρ. διά. & modo video *H. Stephanum* ſic cepiſſe locum in *hac voce*. ap. *Lucian*. I. p. 192. habes ἕνεκά τινος ὀργίζεσθαι. ſed dubia eſt lectio. porro in loco *Lyſiae* dubitavi aliquando utrum οὐ γὰρ διὰ δυστυχίαν, ἀλλὰ δι' ἐπιβουλὴν ἐποίησαν αὐτὸ, ſincera eſſent, & non δι' ἐπιβουλὴν aptum foret. interpretis *ex induſtria* hinc non alienum. de quotidiana harum vocum mutatione L. I. C. II. 4. 14. actum eſt.

P. 45. Vs. I. Μέχρι κεράμων] *Plinius Paneg.* XXII. *Videres referta tecta ac laborantia, ac ne eum quidem vacantem locum, qui non niſi ſuſpenſum & inſtabile veſtigium caperet: oppletas undeque vias anguſtumque tramitem relictum tibi.* quem locum *J. Pricaei* diligentia non praetermiſit

termisit ad *Appulej.* L. III. *Metam.* 44. unde *Plinii suspensum vestigium* optime interpretari possis. vid. nostrum L. VIII. I. 128. 12.

P. 45. Vs. 2. Ὁ δαίμων βάσκανος.] L. I. I. 3. 23. *Kuster. Aristoph. Plut.* vs. 6.

LIBRI TERTII CAPUT TERTIUM.

P. 45. Vs. 7. Ἧκεν ἐπὶ τάφον] In *Apographi* ora. *Corr.* τόπον. Nescio an ita Codex habeat: an sit conjectura, qua repetioni vocis τάφος mederi voluerit quis. Τόπος & ipse *sepulcrum* significet. vid. *Commentatores* ad *Apostolorum Actiones* C. I. vs. 25. In memoriam incidit pervexata *Glossa Suidae* & *Phavorini*, ubi illustris *Binkershoukius* volebat τόπος hac notione accipi. Κενοτάφια, τινα ἦσαν ἐλιστόμβρα, ὡς τύπος νεκροῦ, μὴ ἔχοντα νεκρόν. Quantum ad *cenotaphia* juridice Glossa spectet, penes alios arbitrium esto. mihi placet Cl. *Joannis Alberti* sententia, hoc interpretamentum referendum esse censentis ad *Regum* L. I. C. XIX. vs. 13 & 16. Viderint tamen eruditi an lux aliqua accedere his possit ex *Herodoti* L. II. C. 86. ubi agit de Aegyptiorum corpora curandi modo, ubique commemorantur παραδείγματα νεκρῶν ξύλινα & τύποι ξύλινοι ἀνθρωποειδεῖς. Verum, cujus caussa hunc locum tetigi, mihi nullo fuit satisfactum modo, circa vocem ἐλιστόμβρα. quod quidem nunquam in πλαστόμβρα mutari concesserim. nimis haec vocabula distant. ἐλίσσειν notat *involvere*, *circumvolvere*. ita *Herodiano* II. I. 2. memorantur Domitiani interfectores εἰλίσαντες στρωμνῇ τινι εὐτελεῖ τὸ σωμάτιον. Quin hoc vocabulo utitur *Herodotus* l. l. de Aegyptiis cadaveribus. Λούσαντες τὸν νεκρὸν, κατειλίσσουσι πᾶν αὐτοῦ τὸ σῶμα σινδόνος βυσσίνης τελαμῶσι κατατετμημένοισι. Quae an non aliquantum τὸ ἐλιστόμβρα in dubia possessione confirmare possint, ambigo.

P. 45. Vs. 7. Στεφάνους καὶ χοὰς ἐπιφέρων] Mos notissimus. L. V. I. 79. 23. Τίς ἐπενέγκῃ σοι χοὰς, δαῖμον ἀγαθέ. *Xen. Eph.* V. 79. non aliter loquitur. *Eurip. Orest.* 96. & 1321. *coronas & inferias* jungit

> Ὦ παρθέν', ἥκεις τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον
> Στέψασα καὶ σπείσασα νερτέροις χοάς.

Haec autem non solum recens mortuis vel in annuis parentalibus contingebant, sed durabat in secula honos. praecipue si defuncto opinio divi-

divinitatis aliqua obveniſſet. inde circa ſepulcra tandem aedes exſtructae. In Toxaris Scytae ſepulcro Athenis, qui heroicos nactus fuerat honores, cippum, licet jacentem, ſertis ornatum narrat *Lucianus* in *Scytha* T. 1. p. 859. 861.

P. 45. Vs. 9. Ἰατρὸν] ſic ἰατῆρες. ἀκεστῆρες non raro adhibentur. *Soph. Trach.* 1226.

> Οὐ δῆτ' ἔγωγ'. ἀλλ' ὧν ἔχω Παιώνιον
> Καὶ μοῦνον ἰατῆρα τῶν ἐμῶν κακῶν.

P. 45. Vs. 10. Παραγενόμενος δὲ εὗρε τοὺς λίθους κεκινημένους] *D. Lucas Euang.* XXIV. 2. [Ἐλθοῦσαι] δὲ εὗρον τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου.

P. 45. Vs. 10. Καὶ φανερὰν τὴν εἴσοδον] Interpres. *patulum introitum.* at revera *negligentius clauſerant* piratae ſepulcrum. ſed factum foramen non *apertum* reliquerant. & motos modo fuiſſe lapides igitur perceperunt; adeoque non dubitaverunt, quin aliquis ingreſſus fuiſſet in monumentum. verte, *& manifeſto aliquem intraſſe.* φανερὰ εἴσοδος pro καθαρά. *patens. aperta*, neſcio an dicatur.

P. 45. Vs. 11. Ἄγγελος δὲ φήμη] L. III. II. 43. 6.

P. 45. Vs. 13. Ἔνδον παρελθεῖν] *Sophocl. Trach.* 917.

> Ἐπεὶ παρῆλθε δωμάτων εἴσω μόνη.

vim vocis non ſemel illuſtravere eruditi: & multa exempla proſtant. non tamen hoc perpetuum, ut εἰσελθεῖν, προσελθεῖν, προελθεῖν etiam ſuum locum obtinere nequeant. ap. *Pindarum Pyth.* v. 4. legitur ἐς ναὸν προσοιχόμενοι. ubi ſolita confidentia *Dawesius* in *Miſcell.* p. 41. παροιχόμενοι legendum contendit. verum ſi προσελθεῖν εἰς probum ſit, de προσοίχεσθαι item non dubitandum eſt. at hoc probatiſſimum. vide quae longe prudentius de his verbis ſcripſit Cl. *Hemſterhuſius* ad *Luciani Prometh.* 1. p. 43. ubi habes προσελθεῖν εἰς τὸν δῆμον. προσελθεῖν εἰς τὴν ἐκκλησίαν habes ap. *Schol. Pindari Nem.* VII. vs. ultimo. ſed hujus auctoritas forte nulla. at apud me major, tot aliis auctoritatibus ſuffulta, quam inquieta prurigo cujusvis Critici. ita προσελθεῖν ap. *Xen. Eph.* III. 54. Eadem ratio eſt in παράγειν, προσάγειν, εἰσάγειν, de quibus forte quaedam L. v. 14. 85. 10. de παρελθεῖν videatur modeſtus Criticus *Joann. Daviſius* ad *Maxim. Tyr.* XXI. 3. quod ſi *Richard. Dawesius* eo munere fungi voluiſſet, non debuiſſet adduxiſſe ex millibus tria loca ex Ariſtophane, ubi παρελθεῖν ita occurrit, ſed ei monſtrandum fuiſſet παροίχεσθαι unquam ſignificare *ingredi. prodire.* & non *perire. praeterire. evaneſcere.*

nescere. quo sensu bis apud ipsum *Pindarum Nemeon.* VI. 50. παροιχομένων ἀνέρων ἀοιδοί. *defunctorum virorum poetae.* Sch. τῶν τεθνηκότων & *Isthmion.* VIII. 24. δεῖμα παροιχομένων. Sch. τῶν φθασάντων κακῶν. *praeteritorum malorum.* nec juverit *Hesych.* παρῳχημένας, παρελθούσας. nam παρελθεῖν quomodo monstretur ibi non *praeterire*, sed *prodire* notare? *Glossae* παρῳχηκός. *praeteritum.* utinam hoc sapuisset saltem ex *Lexicis & Indicibus*, quae *oracula fere sola in Graecis consuluisse* doctissimum *Rich. Bentlejum*, tam ridicule quam indigne proscribere non erubuit *Rich.* hic *Dawesius* in *Miscell.* p. 107.

P. 45. Vs. 15. Τότ' οὖν ἠξίωσε Χαιρέας αὐτός] Nempe ἔνδον παρελθεῖν. ellipsis obvia, qua substantivum, adverbium, verbum e vicino repetendum, omittatur. non modo in prioribus, verum in sequentibus aliquando tale supplementum quaerendum. hic facillime ex praecedentibus. παρελθεῖν. Apud *Demosthen.* in *Timocr.* p. 784. B. εἰ γὰρ δημοτικόν τις ὑπείληφε τὸ πρᾴους εἶναι τοὺς νόμους, τίσι τούτοις προσεξεταζέτω. ubi prior periodus tota in posteriore membro supplenda & accommodanda. in *Leptin.* 556. C. cum praecessisset κακῶς ἀκούειν, in sequentibus simplex ἀκούειν: sed pro κακῶς ἀκούειν. *Idem.* περὶ Συμμοριῶν. 134. C. εἰ μὲν οὖν ἕτερος ἦν τις τρόπος δυνάμεως, ᾧ τοὺς βαρβάρους οἷόν τε ἦν ἀμύνεσθαι. ἕτερος δέ τις, ᾧ τοὺς Ἕλληνας. ubi in ultima parte tria vel quatuor vocabula omittuntur. *Idem* περὶ τῆς τῶν Ῥοδίων ἐλευ. 143. F. ἐγὼ δὲ οὐδεπώποτε ἡγησάμην χαλεπὸν διδάξαι τὰ βέλτιστα ὑμᾶς. ὡς γὰρ εἰπεῖν ἁπλῶς, ἅπαντες ἐγνωκότες ὑπάρχειν μοι δοκεῖτε, ἀλλὰ τὸ πράττειν πεῖσαι ταῦτα [ἡγησάμην χαλεπὸν] *Idem.* Ὑπερ Μεγαπ. 158. A. Καὶ συμπράττωμεν αὐτοί, καὶ τοὺς ἄλλους [συμπράττειν] ἀξιῶμεν. plane ut hoc in loco. *Aristoph. Eccl.* 778. Etiam in prioribus ex posterioribus, ut dixi, vocabulum retrahendum. ap. *Lucian.* in *Abdicat.* T. II. 178. Ἐὰν νόσῃς αὐτός, ἐγὼ δὲ ἀμελῶ. ἐὰν τῶν κατ' οἶκον ἐπιμελεῖσθαι, ἐγὼ δὲ ὀλιγωρῶ. ἐὰν τὰ κατ' ἀγρὸν ἐπισκοπεῖν προστάττῃς, ἐγὼ δὲ ὀκνῶ. ubi glossator vel commentator post ἐπιμελεῖσθαι infersit κελεύῃς. quasi non sufficeret unum vocabulum προστάττῃς. Temere tamen, ut saepe alias, hoc in contextum est receptum. vide de voce, ἀξιοῦν, quae dicuntur ad L. VIII. VII. 140. 22. Mirum nisi quis olim conjiciat τότ' οὖν εἰσῆξε Χαιρέας αὐτός, & bellis rationibus hanc certissimam emendationem confirmet & proclivitatem erroris literarum μεταθέσει adstruat. Tamen hoc vocabulum serio restituendum credo *Luciano* in *Soloec.* T. III. 557. Ἀλλὰ μὴν μέθηκα θεῖν λαγὼ ταχέως, ἆρα παρῆξεν; ἀλλὰ καὶ νῦν ἔξεστιν ἰδεῖν τὸν λαγώ. *Verum dimisi currere leporem celeriter. Numquid praeteriisti? sed nunc etiam videre licet leporem.* Immo lege ταχέως. ἆρα παρῆξεν; *an praeteriit lepus?* editor παρῆξεν pro παρῆξαι in contextum intulit. saltem versionem conformare debuisset. *Herodot.* IV. 134. Λαγὸς ἐς τὸ μέσον διῆξε. sic lege apud *Srabon.* XVII. 1165. A. Καθαλόμενος δὲ

εἰς τὴν λίμνην, διῆξεν εἰς τὸ πέραν. apud *Xenoph.* K. Π. IV. 277. *Edit. Hudch.* habes θηρίον παραθέον. non mirum autem derivata ab ἀΐσσω & ab ἥκω confundi: cum plerique Codices careant ἰῶτα subscripto vel laterali; quo solo in temporibus quibusdam distingui queant. videantur exempla ap. doctiss. *Hemsterhusium* ad *Aristoph. Plut.* 732.

P. 45. Vs. 18. Τὰ ἐντάφια σεσύληται] Contra apud *D. Lucam Euang.* XXIV. 12. παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα. & *Joannem Euang.* XX. 6. 7. pretium feres operae, si haec loca conferas cum Charitonea narratione: probabile enim fiet, credo, Nostrum non fuisse hospitem in Apostolicis scriptis.

P. 45. Vs. 21. Ἀντεραστής μου] Mox id Jovis in Semele, Bacchi in Ariadne exemplo probaturus est. poëtarum libri pleni.

P. 45. Vs. 22. ἀπενήνοχε] Opinio obtinebat formosiores in primis ab inferis aliisque diis rapi. a Plutone. Proserpina. Nymphis. Aurora. praecipue si subita morte vel in juventute & pueritia essent rapti. certe hac persuasione se & alios consolabantur, quoties quis in venando : natando perierat. in primis si corpus non inveniretur, fluctibus abreptum vel a feris laceratum & comestum. Apud Homerum jam plurima exempla. In *Odyss.* O. 250. legimus.

Ἀλλ' ἤτοι Κλεῖτον χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἠώς,
Κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.

Apud *Reinesium* Cl. XVII. CXLVII.

Νύμφαι Κρηναῖαί με συνήρπασαν ἐκ βιότοιο,
Καὶ τάχα που τιμῆς εἵνεκα τοῦτ' ἔπαθον,
Νηπίη, οὐδὲ δυοῖν ἐτέοιν τέλος ἐξανύσασα.
Φιλησίη τὴν κλῆσιν, Αὐσονὶς γένος.

ubi doctissimus Antiquarius egregie fallitur, quando legendum censeat,

Φήλιξ τὴν κλῆσιν· Αὐσονίας τε γένος.

putans requiri pentametrum. sed versuum auctor adhibuit Iambum ob contumaces syllabas vocis φιλησίη. quod non proletarios poëtas factitasse saepe ostendit *Hephaestion* in *Enchiridii.* p. 9. *J. Buberius*, Galliae eruditae nuper praecipuum decus, & nobis non paucorum annorum amicitia carissimus, ad *Marmora Brettiana* p. 167. videatur quoque *Vannus Critica.* p. 196.

Neo

Nec magis fortunatus circa hanc Inſcriptionis partem alter Antiquarius, non parvi merito nominis, *Raph. Fabrettus.* p. 192. corrupte namque non modo edidit αυτονι δε φιλος. verum p. 638. hinc extudit familiae nomen *Philesia.* quia ipſi videatur Romana puella, licet Graeco adpelletur nomine. At ſi Graecum nomen, quomodo ſimul *familiae nomen?* non enim familiaria nomina ſunt Graeca, vel Graeca dici poſſunt, ſi vel deſcendant ab ultima origine Graeca. ut *Julia*, ſi fabulis credimus, ab *Iulo.* φιλησίη fuit nomen puellae bimulae purum putum Graecum. multi Φιλήσιοι. multae Φιλήσιαι inter Graecos inveniuntur. Xenophontis uxor fuit dicta φιλησίη. nihil hic quod ad familias Romanas facit.

Recte vero *Guil. Fleetwodus* in ſyllogae ſuae p. 236. ſuſpicatur hanc puellam in fonte ſubmerſam; in eo tamen me adſentientem non habens, quod τιμῆς ἕνεκα interpretetur. *poenae loco:* immo *honoris*, *muneris loco.* ut Hylas a Nymphis raptus. conſulatur *Cl. Salmaſius* ad *Inſcriptiones Herodis.* p. 96. Nam non *mortuos*, ita raptos, ſed ad Deos abiiſſe & ἀποθέωσιν paſſos credebant. hinc *Anthol.* III. XXVI. 3. p. 283.

> Ἀστακίδην τὸν Κρῆτα, τὸν αἰπόλον, ἥρπασε Νύμφη.
> Ἐξ ὄρεος· καὶ νῦν ἱερὸς Ἀστακίδης.
> Οὐκέτι Δικταίῃσιν ὑπὸ δρυσίν. οὐκ ἔτι Δάφνιν,
> Ποιμένες, Ἀστακίδην δ' αἰὲν ἀεισόμεθα.

Apud *Gruterum* p. DCCXVII. ex *Mazochio* CXXXXVIII.

> *fundi bujus dominus infans bic jacet ſimilis deo*
> *bunc ab ante oculis parentis rapuerunt nymphae*
> *in gurgite monumentu quot filius patri facere*
> *debuerat ipſe fecit,*

Unde apud *Gruterum* indicia deficientium duorum verſuum nata ſint, neſcio. apud Mazochium certe nulla. nam quod commate, non puncto finitur titulus, vel neutrum melius adforet, in integerrimis idem uſu veniſſe apud Mazochium obſervare poteris. quid quod tam puncta quam commata apud illum nullius auctoritatis. forte deeſt tantum vox *Filio.* At quod majoris momenti, titulum hunc ſpurium credo: non quod ad argumentum, ſed quod ad linguam. omnino enim habet ſpeciem epigrammatis verſi e Graeco. Quam facile ſe in Graeca transfundi patitur.

> Τῶδ' ἀγρῶ κλήτωρ ἔτι νήπιος ἐνθάδε κεῖται
> Ἰσόθεος. πατρὸς δ' ἐξ ὄσσων ἡρπάξαντο
> Νύμφαι εἰς δίνην. τύμβον δ' ὃν ἐχρῆν πατρὶ παῖδα
> Τεῦξαι, ἔτευξε τέκνῳ αὐτὸς ἀποτμοτάτῳ.

Apud *Muratorium* p. MDXIV. 3.

> *Ast, puto, non rapuit te mors, sed filia magni*
> *Cara Jovis, Stygio nupta puella Jovi,*
> *Haec rapuit paucos, ut cum tu adoleveris, annos,*
> *Inter delicias te beet illa suas.*

Sunt hi quatuor versus ex viginti octo quos qui condidit, Clarissimo Editori censetur prodere *sibi non adversas fuisse Musas*. At, sine haesitatione, hoc carmen esse antiquum negare ausim. immo non tantum recens, forte seculi decimi quinti, verum in multis plane barbarum, & affectatione & aliis vitiis oppletum, a quibus boni poëtae sibi ceu a peste & incorrupti gustus, ut ita dicam, veneno cavere debent. Non hic locus singula excutiendi: & arbitris harum rerum legitimis, paucis admodum, securus caussam permitto. Adjungam alterum Graecum ex eodem *Thesauro* p. MDII. II. quale per hos quatuor annos in schedis apud me jacuit.

> Οὐχ ὁσίως ἥρπαξας ὑπὸ χθόνα, κοίρανε Πλουτεῦ,
> Πενταετῆ νύμφην πᾶσιν ἀγαλλομένην.
> Οἷα γὰρ ἀρχόμενον ῥόδον εὔπνοον εἴαρος ὥρῃ
> Ἐξέτεμες ῥίζης, πρὶν χρόνον ἐκτελέσῃ.
> Ἀλλ' ἄγ', Ἀλεξάνδρα κὰν Φίλατο, μηκέτ' ὀδυρμοὺς
> Ἱμέρτῃ κούρῃ σπένδετε μυρόμενοι.
> Εἶχεν γὰρ, χάριν εἶχεν ἐπ' ἠυχρόοισι προσώποις
> Αἰθέρος, ὥστε μένειν ἀθανάτοισι δόμοις.
> Τοῖς πάρος οὖν μύθοις πιστεύσατε. παῖδα γὰρ ἐσθλὴν
> Ἥρπαξαν τερπναὶ Κρηνίδες, οὐ Θάνατος.
> Τισήνη Ὑγεία τῇ ἰδίᾳ θρεπτῇ Φιλάτῃ μνήμης χάριν.

Pauca attingam paucis. vs. I. Pluto, rex inferorum, satis inepte vocabatur ὑποκοίρανος. & deficiebat χθόνα. sic p. MDCXLV. 6.

> *At saevus Pluto rapuit me ad infera templa.*

ita ap. *Orpheum* de *Lapidibus* p. 188. 38. χθόνα deest.

> Βῆσεν' ἐπὶ τραφερὴν χθὸν' ἀκυμάντοισι πόδεσσι.

vs. 2. Νύμφην accipe pro *puella*. nam ita juniores feminae vocantur. vid. *Iliad*. Γ. 130. antea jam significationem tetigimus p. 69. *Animadversionum*.

Vs. 4.

Vs. 4. ῥείζης in lapide. ut mox Ειμεςτη. vulgata orthographia ſcripſi.

Vs. 5. ἄγε & σπένδετε non debet offendere. vid. *Odyſſ.* Φ. 111. & ita Latini. verte vero haec. *Sed age, licet Alexandra amata fuerit, ne amplius lamenta deſiderabili puellae libate querentes.*

Φίλατο. vox Homerica. *Iliad.* K. 280. Υ. 304. de eaque variis locis agit *Euſtathius* & *Etym. Magnum.* nec obſtet in aoriſto notio paſſiva. ſic σείσατο. *Iliad.* Θ. 199. ἀντερύσατο ap. *Theognidem* vs. 78. ita ἐκείρατο in illo. *Anthol.* p. 503.

ἡμετέραις βȣλαῖς Σπάρτη μὲν ἐκείρατο δόξαν.

apud *Xenoph.* III. H. H. 489. E. ἐξηγγείλατο videtur paſſive accipiendum. conſulantur Miſcellanea noſtra. Vol. x. p. 216. & XI. III. 34.

Vs. 7. ἠυχρόοισι. ut ἠύκομος. ἠυχλύειος. ſic libenter apud *Heliodorum.* L. II. p. III. legerim

Ἴχνος ἀειράμβυος ἠυςάχυος παρὰ Νείλȣ

ubi nunc incondite praepoſitione repetita ἀπ' ἐυςάχυος Π. N. an placet cum *Commelino* παρανείλȣ una voce, ut dicatur, παράνειλος χώρα.

Vs. 8. Ἀιθέρος pene retuleram ad δόμοις. an malis referre ad χάριν. εἶχε χάριν ἀιθέρος *habebat coeleſtem gratiam, ut par foret ipſam habitare in aeternis domibus.* elige.

Vs. 10. τερπναί Κρηνίδες. etſi vocem τερπναὶ praeſtare nolim, apta tamen, donec melius quid inveniatur. ad vocem Κρηνίδες, ſatis prope accedentem ad corruptam ſcripturam, vindicandam *Moſchus Idyll.* III. 28. fecerit. Κρανίδες ὠδύραντο. habuimus in alio epigrammate Νύμφαι κρηναῖαι. ſi quis Νηΐδες vel Νηάδες malit, per me licet. vid. *Iliad.* Z. 22. Quin Τιθήνη & cetera recte ſe habeant, non ambigo. Poſtea prodierunt *Miſcellanea Lipſienſia*, in quorum tomo primo p. 489. hoc carmen tractatur, & rurſus recenſetur in *Curis Secundis* p. 46. ex quibus libenter didici Cl. *Weſſelingium* vs. 10. conjeciſſe

ηρπασαν ως πρωην ναιαδες ȣ θανατος.

& verſu primo ipſum noſtrum χθόνα repoſuiſſe. Ad ſuperſtitioſam hanc credulitatem refer apud *Reineſium* Cl. XVII. CLXXII. SOLME RAPUIT. credo hunc hominem ſolis radio percuſſum periiſſe: ſimulque reſpici potuit ad opinionem, qua Apollo & Diana perhibebantur juvenes in primis rapere. vid. *Homer. Iliad.* Φ. 484. Ω. 605. 758. *Odyſſ.* Λ. 171. 200.

200. O. 419. Nec male cum his comparabitur formula Christiana de Infante ACCERSITUS AB ANGELIS apud *Fabrettum* VIII. LXXXVI. quem vide quoque de voce *raptus* p. 188. Verum sic dissertatio exiret.

P. 45. Vs. 22. Μὴ θέλυσαν] Namque, ut ait L. VI. VIII. 110. 1. Καλλιῤῥόη δὲ καὶ αὐτὲ τῦ Διὸς οὐκ ἂν ἠσπάσατο γάμυς, ἐκ ἀθανασίαν προετίμησεν ἂν ἡμέρας μιᾶς τῆς μετὰ Χαιρέυ. Et sane Chaereas vicissim cum *Propertio* dixerit

Rivalem possum non ego ferre Jovem.

fateor me μεθ' αὐτῦ reposuisse pro μετ' αὐτῦ.

P. 45. Vs. 22. Βιαζομένην ὑπὸ κρείττονος μοίρας] ab *Fato fortiore. vi majore.* Interpres dederat a *potiore forte.* nostra versio etiamnum loco aptior videtur. passim μοῖρα κραταιά. κρατερά. ut apud *J. Sponium Miscell. Erud. Ant.* p. 376. CXXXIV.

Κλειοφόρῳ τριετεῖ, ὃν ἀφείλατο μοῖρα κραταιή.

uti ibi legendum quidem, at marmor tamen habet κρατερ *. Unde patet lapidarios scribas non minus quam calamarios scribas voces poeticas & e dialecto petitas in vulgares, contemto metro, saepe mutare. videatur Tom. 1. p. 421. *Inscript. Etruscarum* a Gorio nostro proditarum.

P. 45. Vs. 23. Ἵνα μὴ νοήσῃ] Quid si scivisset! an pugilem aliquem sibi adjunxisset, qui in gratiam Chaereae, ut Hercules in gratiam Admeti, cum Plutone depugnaret, & se Chaereae, ut Alcestin Admeto Hercules, restitueret. Vin suspicionem meam proferam! scripserit forte. διὰ τῦτο [illud, ut antea monui, ad sequentia referendum] διὰ τῦτο καὶ ἀφνιδίως ἀπέθανεν, ἵνα μὴ νοσήσῃ. *Ideo etiam subito mortua fuerit, ne aegrotaret, & morbo minus pulcra praeda Plutoni vel alii Deo fieret.* quae hanc sententiam illustrare & confirmare possint, copiose fuerunt disputata ad L. 1. C. v. 9. 14 & 15.

P. 45. Vs. 24. Θησέως Ἀριάδνην ἀφείλετο Διόνυσος.] At plerumque a Theseo destitutae misertus fuisse traditur Bacchus. cum Nostro facit *Diodorus Siculus.* L. IV. C. 61. Καθ' ὃν δὴ χρόνον μυθολογῦσι Διονύσιον ἐπιφανέντα, καὶ διὰ τὸ κάλλος τῆς Ἀριάδνης, ἀφελόμενον τῦ Θησέως τὴν παρθένον, ἔχειν αὐτὴν ὡς γυναῖκα γαμετὴν, ἀγαπωμένην διαφερόντως. eo facientia offendas etiam L. V. C. 51. ejusdem Historici. *Catullus* ambiguum reliquit, nam licet a Theseo desertam inducat, tamen Bacchum non casu in amorem incidisse Ariadnes dicit, sed eam *quaesivisse.* vs. 251. *Epithalamii* enim canit

At

At pater ex alia florens volitabat Iacchus,
Te quaerens, Ariadna, tuoque incensus amore.

In qua lectione tria me offendunt: nam haec ab *J. Vossio*: sane ex codicibus. sed altera item ex libris manuscriptis. Vulgo, *At parte ex alia.* primo vellem firmarent locutionem *ex alia*, pro *ex alia parte.* deinde quod hic habeamus sic, *pater florens Jacchus.* quo illud *pater?* scio Bacchum dici *patrem* in mysteriis & alias. sed *florens Iacchus* hic suffecerit. Denique dictio *At parte ex alia* elegans & usitata, cur abjecta sit. apud *Virgil.* x. *Æn.* 362. *At parte ex alia, qua saxa rotantia late.* qui saepe *parte alia. alia de parte. Statius* IV. *Thebaid.* 345.

At parte ex alia Cadmi Mavortia proles.

Ovid. III. *Amor.* x. 28. *Hinc pudor, ex alia parte trahebat amor.* Et *Manilius* L. I. 319.

At parte ex alia claro volat orbe corona.

sane mei Codices utramque lectionem agnoscunt. & has voces misceri, utrasque siglis exprimi solitas, quid mirum! quam parum distent hae siglae, *Jo. Lud. Waltheri Lexicon diplomaticum* monstraverit. sequitur mox apud *Catullum*

Pars obscura cavis celebrabant orgia cistis.

Ad hunc versum *J. Broukhusius*, in Anecdotis apud me suis notulis„ *Celebrabant* praeter mentem poëtae ponitur, legendum *celabant* „ adjicit tamen. *cogitandum.* Quod dum facio, eo magis quia eadem conjectura nuper patronum non e multis nacta fuerit, plane a viri elegantissimi sententia secedendum arbitror. sollemne fuisse in Bacchicis mysteriis, ut ista profanorum oculis subtraherentur, quis neget! At non minus constat mystis & initiatis ista patuisse, tacta, tractata & celebrata fuisse, in sollemnibus festis & *orgiis trietericis*, quotiescumque secretum nacti orgiastae ἀβακχεύτων profanationem non timebant. jam hic in solitaria insula quos vererentur profanorum oculos? a quorum curiositate celarent? immo e contrario

Orgia quae frustra cupiunt audire profani:
Nunc obscura cavis celebrabant orgia cistis.

Quid! an clausae fuerint mysteriorum cistae, dum hic omnia facere nar-

narrantur, quae unquam a Bacchantibus perpetrari poſſint! quibuscum conferatur plane enthuſiaſtica ode *Horatii* in L. II. XIX. Ille Pentheus in Tragoedia *Euripidea Bacchis* procul ideo Bacchantes ſpectare cupiebat, non ut videret orgia celantes: ſed potius ut cognoſceret myſteria, & inſpiceret orgia celebrantes & in aris expoſita myſteria. inde hae Bacchae ap. *Theocr. Idyll.* XXVI.

> Ἰνὼ κ' Αὐτονόα χὰ μαλοπάρηος Ἀγαύα
> Ἱερὰ ἐκ κίστας πεποναμένα χερσὶν ἑλοῖσαι,
> Εὐφάμως κατέθεντο νεοδρέπτων ἐπὶ βωμῶν.

hic vides ἱερὰ, ſive ὄργια, ſive μυστήρια ciſtis exemta, contacta & omnibus initiatis expoſita. praemitte *Theocriteis* verſibus *Euripideos.* 1050. & ſequentes.

> Κάθηντ', (Bacchae) ἔχουσι χεῖρας ἐν τερπνοῖς πόνοις.
> Αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν θύρσον ἐκλελοιπότα
> Κισσῷ κομήτην αὖθις ἐξανέστεφον.
> Αἱ δ' ἐκλιποῦσαι ποικίλ' ὡς πῶλοι ζυγὰ,
> Βακχεῖον ἀνέκλαζον ἀλλήλαις μέλος.

eadem ſcena: eaedem perſonae. quod ſi quis in *Catullo* neget Sacrificiis locum fuiſſe. eſto. occaſio item celandorum myſteriorum nulla fuerit, ubi nulli profani.

At ſi verſiculum ſecundum *Orgia quae fruſtra* conſideraſſet *Broukhuſius*, credo ipſum in contraria iturum fuiſſe. nam in iſto verſu mentio fit de *celandis*, *occultandis orgiis*: cui ex oppoſitione praemiſſus verſus *pars obſcura.* quo Bacchantes & epoptae inducuntur ὀργιάζοντες. ὄργια τελοῦντες. *myſteria*, *orgia celebrantes.* Tandem te fac ſpectare actiones horum harumque Bacchantium. ſi *celent orgia*, brevis & uniformis occupatio: ſi *celebrent*, quam variae actiones menti tuae obverſari poſſint, ipſe percipis. Unde ſequitur *celebrationem* huic loco, ubi omnia in motu ſunt, quam *celationem orgiorum* aptiorem exiſtere. quando in ſacris pompis orgia & myſteria per ora populi ferebantur, erant ciſtis diligenter celata. ita *Seneca* Herc. fur. 594.

> *Nos Cadmeis orgia ferre*
> *Tecum ſolitae condita ciſtis.*

ſed in templis, ubi ſoli epoptae & initiati, non celabantur ſemper: item non in montibus ſolitariis, quando bacchabantur ſacri chori. qui hic caſus

casus obtinet. omnes enim, qui quaeve hic memorantur, Liberi comites a sacrorum communione inmerito excluderentur.

Accedat huc constantia Codicum, qui servant *celebrabant*. quorum ipse minimum viginti consului: & facilitatem, quo alioqui *celebrabant* potuisset abire in *celabant*. non tam procliviter contra. nam in *celebrabant* compendiosa scriptura, non in *celabant* locum habere solet. & ideo saepe inveneris *celare* irrepsisse pro *celebrare*. vid. *Ovid.* v. *Trist.* vi. 37. Ita *celare* non raro pro *celerare*. vid. *A. Drakenburg.* ad *Silium Ital.* xvii. 91. ex eadem ratione.

P. 45. Vs. 24. Καὶ Σεμέλην ὁ Ζεύς] Mirum non addidisse, a quo abstulerit Jupiter Semelen. an excidit nomen Ακταίωνος, quem *Acusilaus* apud *Apollodorum* L. iii. 4. 4. p. 160. ait ab Jove occisum, quia ἐμνηστεύσατο Σεμέλην. Et qui *Malalae* L. i. p. 48. vocatur Πολυμήδων υἱός Ἀιστερίωνος. an est diversus? forte scribendum Πολυμέδων, quo nomine Priami filius celebratur.

P. 45. Vs. 25. Μὴ γὰρ οὐκ ᾔδειν] Recte interpres vertit. *Atqui ignorabam.* vid. L. iv. 1. 64. 23.

P. 45. Vs. 25. Κρείττων] Hac voce usus esse potuit, quia proprie dii vocantur κρείττονες. *Achilles* quoque *Tatius* L. i. 21. eam ob caussam hac voce prae ἀμείνων, usus videtur: ibi enim mentione Apollinis facta, ait τῷ παραδείγματι πρὸς τὴν μίμησιν ἐρεθίζεται, καὶ μάλισθ' ὅταν ἐκ τοῦ κρείττονος ᾖ παράδειγμα.

P. 45. Vs. 26. Οὐδὲ μετὰ τοιαύτης προφάσεως] quod nimirum dea erat. nam Thetis apud Peleum mansit, Dea apud mortalem.

P. 46. Vs. 1. Ἐξ ἀνθρώπων ἀπελθεῖν] Apte ista dictione utitur, quae alioqui saepe *mori* significat. ita ἀπελθεῖν τοῦ βίου. γενέσθαι ἐκ ἀνθρώπων. ut Latinis *abire e vita. excedere.* quando sponte quis mortem adit.

P. 46. Vs. 1. Πηλεῖ παρέμεινε] Hoc mirandum magis, quia Ὑπὸ Πηλῆος ἡ Θέτις ἡρπάσθη ἐξ ἀκτῆς Σηπιάδος, ut ait *Herodot.* vii. 191. & cum ipsa apud Homerum *Iliad.* Σ. 434. acerbe queratur

Καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνὴν· Πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα.

quamvis *Aristophani Nub.* 1062. dicatur de Peleo,

Καὶ τὴν Θέτιν δ' ἔγημε διὰ τὸ σωφρονεῖν.

consulatur *J. Vossius* ad *Catull. Epithal.* vs. 20. p. 193.

P. 46. Vs. 2. Υἱὸν ἐξ αὐτῆς] *Virgiliana* ex *Quarto Aeneidos* vs. 328. haec explicant.

Saltem si qua mihi de te suscepta fuisset
Ante fugam suboles, si quis mihi parvulus aula
Luderet Aeneas, qui te tamen ore referret,
Non equidem omnino capta & deserta viderer.

P. 46. Vs. 3. Τί πάθω; τί γένωμαι δυστυχής; ἐμαυτὸν ἀνέλω] Ita interpungit Apographum. & placet. posset tamen δυστυχὴς ad ultima referri. Formulae obviae apud Tragicos & Comicos. apud *Sophocl. Trach.* 990. subjungitur futurum. τί πάθω; τί δὲ μήσομαι. quem versiculum animadvertit R. *Dawesius* in *Miscell* p. 230. ubi quaedam captum meum & forte aliorum prae subtilitate effugiunt. τί πάθω & τί δρῶ ejusdem significatus. *Aristoph. Achar.* 1432. *Ran.* 131. *Kusterus* ad *Aristoph. Plut.* 603.

P. 46. Vs. 5. Ἀπολογοῦμαί σοι, δέσποινα, τῆς ἐμῆς ψυχῆς] Interpres reddidit. *Innocentis animae rationem reddo.* quasi ἀπολογίζομαι haberetur. tedderem. *veniam a te peto, domina, quod vivam. me vivere apud te excuso. quod non moriar, tu enim ipsa caussa es: tu me cogis vivere.* passim ψυχὴ *vita. Tyrtaeus* ap. Stobaeum C. XLIV.

Ψυχὴν καὶ θυμὸν τλήμονα παρθέμενος.

Odyss. Γ. 74. ψυχὴν παρθέμενοι. *Herodot.* I. 24. V. 92. 5. ἀπολογεῖσθαι ὑπέρ τινος passim. hic ellipsin habemus. ἀπολογεῖσθαι τινι. *apud aliquem se purgare* obvium.

Verum etiam simplicior constructio, & sensus. ἀπολογοῦμαί σοι, δέσποινα τῆς ἐμῆς ψυχῆς. Nam ἀπολογεῖσθαι alias & apud Lucam *Actis* XIX. 33. positum ita nude inveneris, & altera orationis pars item receptissima. Noster VIII. III. 132. II. Κυρία τῆς ἐμῆς ψυχῆς. *Ephesius Xenophon* V. 16. 2. Τῆς ἐμῆς ψυχῆς δέσποτα. II. 26. 18. *Cl. Hemsterh.* ad haec loca T. IV. *Miscell.* 288.

P. 46. Vs. 7. Κἂν εἰς αὐτὸν ἀναβῆναι τὸν ἀέρα δύναμαι] Ἀὴρ pro αἰθὴρ & vicissim. *Nonnus Dionys.* XXXIX. 92.

Ἀγχινεφής, ἀκίχητος, ἀνέπατος, ἠέρι γείτων.

Maneth. V. 146.

Καλοβάτην σχοίνων ἰδὲ ἠερόφοιτον ἔθηκε.

quem L. VI. 440. vocat

Αἰθεροβάτας τεύχει, σχοίνοις τρίβον ἐξανύοντας.

L. IV. 509.

> Ἠέλιος ἀκάμας; πυρόεν σέλας; ἡνίκ' ἂν ἔλθῃ
> Ἀρσενικοῖς ζώοισι κατ' αἰθέρος ἠερόπλαγκτον
> Ζωφορίην, θηλεῖα δ' ἔχῃ νεολαμπέα μήνην.

Uti hi verſus legendi. male enim ἱερόπλαγκτον. & Ζωφορίη vertitur. *via lucifera.* cum ſit *Zodiacus circulus*, *ſive orbis ſerifer.* θηλεῖα. ζῶα. νεολαμπὴς μήνη. Verum etiam majoris auctoritatis ſcriptores. vid. *Schol. Homeri Iliad.* Π. 365. Quod ad ἔννοιαν. ſic L. III. II. 42. 21. εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβάς. VIII. II. 131. II.

P. 46. Vs. 8. Θρῆνον . . θρηνεῖν] Licet talia mutanda non ſuadeamus, multum abeſt, ut non ingratiſſimas iterationes eorundem vocabulorum improbemus. Poſt hanc vocem *Capitis novi* indicium ponere, neſcio quomodo neglectum.

P. 46. Vs. 10. Τριήρεις κατεσπῶντο] locutio obvia. vid. *Berglerus* ad *Alciphr.* I. I. p. 6. *P. Weſſeling.* ad *Diod.* L. IV. p. 56. & notata ad *Muſaei* vs. 298.

> ——— ——— ——— Τυπλομφύην
> Ἤδη νῆα μέλαιναν ἀνέλκυσε διχθάδι χέρσῳ.

uti quidem legendum conjeci. poſſes etiam ἀνέσπασε, quod vicinius vulgatae ἀπέκλασε. Eruditiſſ. *J. B. Carpzovius* poſtea in *Obſerv.* ad *Muſaeum* p. 125. ἀπέκλασε ſervare conatus fuit, ope figurae, quam enallagen perhibent: ut quem ad modum dicatur, *dare claſſibus auſtros* pro *dare claſſes auſtris*, non aliter dictum ſit ἀπέκλασε νῆα χέρσῳ pro ἀπέκλασε χέρσον νηΐ. quod equidem lubens concederem, & conſilium receptae lectionis ſervandae laudarem, ſi prius monſtraſſet e poetis vel proſaicis locutionem ἀποκλάειν γῆν νηΐ. pro *ſubducere navim.* nam vox haec ſignificat *partem abrumpere ab aliqua re.* non *findere.* Re vera quando naves ſubducebantur & ſtabiliebantur in litore, ſulcus in litore fiebat: vel arena adgerebatur, ut a fluctibus alluentibus & ventis tutae forent. quod Heſiodus vocat in *Operib.* 624.

> Νῆα δ' ἐπ' ἤπειρον ἐρύσαι; πυκάσαι τε λίθοισι
> Πάντοθεν, ὄφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων.

& ille agger recte διχθὰς χέρρος dici poteſt, quae δίχα. δίχθα ab utroque latere navim cingit & claudit: eoque reſpicit *Virgilius* x. *Æneid.* 295.

Tollite,

Tollite, ferte rates: inimicam findite rostris
Hanc terram, sulcumque sibi premat ipsa carina.

Quod fere faciebant, & hodie faciunt, qui tempestatibus victi naufragium in litore facere cupiunt, ut vitam saltem servent. inde subdit poëta:

Frangere nec tali puppim statione recuso.

Ad eum locum *Lud. de la Cerda Claudiani* vs. 491. de *Bello Gildon.* laudat

Quassatis cupio tellurem figere rostris.

Ubi Delphinici commentatoris valde acuta est explicatio. [*figere. superare, confodere non terram, sed rebelles, qui sunt in terra Africa. ponitur* continens pro contento. *metonymicos.*] merito prae talibus aridae criticae notae sordescunt. sed ad rem. cuivis patet quam inepta notio τῦ ἀποκλάειν tali ἐννοίᾳ sit explicandae.

Eidem viro Erudito nescio an alii sint adsensuri, νῆα μέλαιναν interpretanti *tristem navim propter fragilitatem & mortis metum.* paullo credo saniora discere liceret ex *Schol. Iliad.* B. 358. & *Theodor. Prodr.* v. 194.

Mihi vero διχθὰς χέρσου notione, quam innui, non displicet. & διχθάδιος, τριχθάδιος a διχθὰς & τριχθὰς derivata videntur, uti illa a διχθὰ & τριχθὰ sive δίχα & τρίχα.

P. 46. Vs. 11. Ἐρευνᾷ] Ut nullam moram fuisse factam ostendat, utitur tempore praesenti. nec magis vitiosum, quod mox descendat ad imperfectum ἐξεπέμποντο: quam quod ab imperfecto rursus transeat ad Aoristum ἐκελεύσθησαν. *Hermocratem* saltem & *Chaeream* in primis festinare par erat. sed nec ista subtilitate opus. millies haec tempora componuntur. *Ulpian.* ad *Demosth.* περὶ παραπρ. 295. E. γίνεται] παρὰ χρόνον. ἐστι γὰρ ἀντὶ τῦ ἐγίνετο. vid. *Aeschin.* περὶ παραπρ. 408. A & B.

P. 46. Vs. 11. Τὴν Λιβύην] Rursus peritiam locorum ostendit Chariton. nam isto tempore Libya erat respectu Siciliae, quae nostra patria respectu Britannicarum insularum. continua commercia & trajectus quotidianus. Unde fugitivi, piratae in Libyam quaerebant profugium.

P. 46. Vs. 11. Περαιῦσθαι τὸν Ἰόνιον] quasi dixisset. *alii missi sunt in Epirum, in Graeciam, in Asiam minorem.* vid. VI. III. 102. 13.

P. 46. Vs. 12. Ἡ μὲν οὖν ἀνθρωπίνη βοήθεια παντάπασιν ἦν ἀσθενής. ἡ Τύχη

δ᾽

δὲ ἐφώτισε τὴν ἀλήθειαν, ἧς χωρὶς ἔργον οὐδὲν τέλειον] pro ἡ Τύχη si reponas ἡ Πρόνοια, sententiam habiturus es pulcram, & stylo pene dixerim apostolico expressam. φωτίζειν. ἀσθενής. ἔργον τέλειον sapiunt orationem Biblicam. mox ipse cum τῇ Τύχῃ permiscet τὴν πρόνοιαν.

P. 46. Vs. 15. Δυσδιάθετον φορτίον] L. I. XII. 16. 18. κτῆμα δυσδιάθετον. significatio haec τοῦ διατίθεσθαι a multis illustrata. *Schol. Demosth. Olynth.* II. p. 23. D. late varias hujus verbi notiones exsequitur. vid. *Hudchins.* ad *Xenoph.* K. A. p. 545. & quos sistit *Cl. P. Wesselingius* ad *Diodor.* I. 66. Et tamen saepius interpretes in hac voce hallucinati fuerunt. ita ap. *Isocrat. in Panegyr.* p. 49. A. τὰ μὲν ὅποι χρὴ διαθέσθαι, τὰ δὲ ὅθεν εἰσαγαγέσθαι. vertunt *exportare.* immo *venum exponere & vendere. Menandri* in *Piscatore* ῥῆσις apud *Stobaeum* C. LXXV. p. 452. χαλεπὸν θυγάτηρ χρῆμα καὶ δυσδιάθετον. licet *Polluci* v. §. 106. etiam δυσδιοικητικὸς explicetur, ita accipienda videtur, & ita recte ipsi *J. Clerico* postea accepta fuit ad *Aeschinis Socratici Dial.* II. p. 34.

Apud *Porphyr.* de *Abstin. Anim.* IV. p. 351. ubi dicit *Artes exoleturas esse, nisi pecunia esset.* ἔμελλον δὲ καὶ τέχναι ἄχρηστοι ἐξελαύνεσθαι σὺν τούτοις, διάθεσιν τῶν ἔργων οὐκ ἐχόντων. *Quippe quae suorum operum nullum vestigium relinquant.* Immo *operibus nullam venditionem habentibus.* id est, *operibus invendibilibus existentibus.* Apud *Artemid.* I. 33. p. 31. ἐμπόροις δὲ ταχέως τὰ φορτία διαθέσθαι σημαίνει τὸ τοιοῦτον ὄναρ. vertitur, *citam onerum & bonorum curationem & dispositionem.* quam male, patet.

P. 46. Vs. 18. Ὑπολαβὼν δὲ ἄνεμος σφοδρὸς] L. III. VI. 52. Πνεῦμα δὲ φοβερὸν ὑπέλαβε τὴν τριήρη. *Herodot.* VII. 170. ὑπολαβόντα σφέας χειμῶνα μέγαν ἐκβαλέειν ἐς τὴν γῆν. L. VIII. 118. πλέοντα δέ μιν ἄνεμον Στρυμονίην ὑπολαβεῖν μέγαν καὶ κυματίην. VIII. 90. Τῶν δὲ ναυηγίων πολλὰ ὑπολαβὼν ὁ ἄνεμος Ζέφυρος, ἔφερε τῆς Ἀττικῆς ἐπὶ τὴν ἠιόνα. *Max. Tyr.* I. I. ἐὰν καὶ μικρὸς ὑπολάβῃ κλύδων. *Eusebius* ap. *J. Stobensem* C. VI. p. 79. ὥσπερ νῆα ἄνεμοι ὑπολαβόντες τῇ καὶ τῇ φορέοντες, συγκλονέουσι καὶ ἀπειθέα ποιέουσι τῷ κυβερνήτῃ. ita λοιμός. μανία. συμφορὰ ὑπολαβεῖν τινα dicuntur. *Max. Tyr.* VII. 5. p. 69. *Herodot.* VI. 27. λοιμὸς ὑπολαβὼν ἀπήνεικε. ubi male ἀπολαβών. ut recte *Gronovius* vidit. sic in *Codd.* ap. *Thucyd.* VI. 58. item male ἀπολαβεῖν pro ὑπολαβεῖν.

P. 46. Vs. 18. Εἰς τὸν Ἰόνιον ἐξέωσε] L. III. III. 48. 7. ἐξαισίοις δὲ πνεύμασιν ἐξεώσθημεν εἰς ταύτην τὴν θάλατταν. *Herodot.* II. 113. ἐξῶσαι ἄνεμοι ἐκβάλλουσι ἐς τὸ Αἰγύπτιον πέλαγος. vid. *Polluc.* I. §. 110. eleganter *Eurip. Rheso* 521.

ἡνίκ' ἐξώσης Ἄρης
Ἔφαυσε λαίφη τῆσδε γῆς μέγας πνέων.

Ergo Ἐξωθεῖν *ventus* dicitur *vehemens*, quando a directo cursu & proposito in aliud mare, vel aliam maris partem expellit & navigare cogit. ἀπολαμβάνειν ventus sive vehementior, sive contrarius dicitur, qui nos proposito itinere excludit & alio loco retinet. ita Graeci Aulide erant ἀποληφθέντες. redeuntes quidam in Capharea saxa ἐξωθέντες erant. perpetuus est verbi hujus. ἀπολαμβάνειν hic usus. *Herodot.* IX. 113. ὑπὸ ἀνέμων ἀπολαμφθέντες. II. 115. *Plato* Phaedone p. 58. B. Ὅταν τύχωσιν οἱ ἄνεμοι ἀπολαβόντες αὐτούς. *Thucyd.* VI. 22. ἵνα ἤπου ὑπὸ ἀπλοίας ἀπολαμβανώμεθα, ἔχῃ ἡ στρατιὰ τὰ ἐπιτήδεια. *Aristaen.* II. XI. ἔοικα γ' οὖν κυβερνήτῃ ὑπὸ δυοῖν πνευμάτων ἀπειλημμένῳ, τοῦ μὲν ἔνθεν, τοῦ δὲ ἔνθεν ἐστηκότος, καὶ περὶ τῆς νεὼς μαχομένων, ἐπὶ τ' ἐναντία μὲν τὴν θάλασσαν ὠθούντων. ἐπ' ἀμφότερα δὲ τὴν μίαν ναῦν ἐλαυνόντων. hic ἐξωθεῖν locum nullum habuerit. hoc enim contrarium τῷ ἀπολαμβάνειν. at ἄνεμος ὑπολαβὼν ἐξωθεῖν ναῦν. *Ventus ingruens*, *invadens*, recte dicitur *e cursu depellere*, *ejicere*. plura de verbo ἀπολαμβάνειν dicenda erunt L. VII. III. 117. II.

ὑποφέρεσθαι item nauticum vocabulum, quod cum τῷ ἐξωθῆναι hoc commune habet, quod a *cursu proposito*, *a loco capto averti* significet, sed non *tanta violentia*. *Max. Tyr.* XXXI. V. p. 371. κατὰ βραχὺ ὑποφερόμενος ταῖς καθ' ἡμέραν ἡδοναῖς ἀψοφητί, ὥσπερ τῶν πλεόντων οἱ . . . . ῥεύματι γαληνῷ δι' ἀκυμάντου τῆς θαλάττης. *Longus* II. 43. τὴν ναῦν ὑπήνεγκεν ἡ παλίῤῥοια τοῦ κύματος καὶ ἐς τὸ πέλαγος μετέωρον ἔφερεν. frequens παραφέρεσθαι. vid. *Diod.* XVII. p. 282. & ibi notata.

P. 46. Vs. 19. Ἐν ἐρήμῳ θαλάσσῃ] Attice sic fere: at tamen ἐρήμη non extra usum apud ipsos. consulantur *Celeb. C. A. Dukeri* notae in *Thucyd.* IV. 26. & *Observ. Miscell.* III. p. 303. *Strabo*, ut noster, mari L. II. 173. C. tribuit μέγεθος καὶ ἐρημίαν. merito *Ionium magnum* vocatur ἔρημον, portubus, litoribus longe distantibus in vicem, & insulis non frequentibus. *Lysis Pythagoreus* in *Epistola ad Hipparchum* in Opusculis a Galleo editis p. 736. ἐπεὶ δὲ παρ' ἐλπίδας ὥσπερ ἀπὸ ναὸς μεγάλας φορτίδος ἐν ἐρήμῳ πελάγει λυθείσας, ἄλλος ἄλλοσε φορεύμενοι διεσπάρμενοι. sic acceperim *Ciceron.* L. II. de Divin. C. IX. *si Pompejus scisset se in solitudine Aegyptiorum trucidatum iri.* ἐν θαλάσσῃ ἐρήμῃ. aliter defendit a crisi locum *Eruditiss. Th. Wopkensius* in *Tullian. Lect.* p. 277. eadem ratione δίψης dicitur ἐρήμη *Pindaro* I. *Olymp.* 10. *Plato Timaeo* p. 34. C. Οὐρανὸν ἕνα μόνον ἔρημον esse factum a Deo adseverat. id est: qui nullas alias partes vel adjunctas vel permixtas habet. qui locus faverit *J. Perizonio* ad *Aelianum* V. H. IX. XI. contra *Tan. Fabrum* in locutione, ἔρημον εἶναι καὶ μόνον διαδοχοῦ καὶ κοινωνοῦ, putantem ex glossa illud καὶ μόνον ortum. Quod ibi *J. Schefferus* de trajectionibus verborum notat, verum est. modo illae genio linguae respondeant & itaque ab auctoribus profectae

esse

eſſe poſſint credi. licet enim Linguae Graeca & Latina non ſubjectae ſint, inſtar hodiernorum idiomatum, ſervili & uniformi iſti vocabulorum ordini & ſeriei, tamen non omnia licet miſcere & conturbare, niſi in compoſitionis elegantiam & perſpicuitatem peccare ſimul velimus. caute tamen in his procedendum, ſi quae turbatiore occurrant ordine & praecipue in poëtis. non mihi igitur placet in *Manilii* L. I. II.

Jam propriusque favet mundus ſcrutantibus ipſum.

cum *Bentlejo* refingere in

Jamque favet mundus propius ſcrutantibus ipſum.

quod ob ὁμοιοτέλευτον in tribus vocabulis ſeſe tangentibus merito evitasſe videtur poëta. vide L. III. VII. 55. 2.

P. 46. Vs. 19. Βρονταὶ ϗ ἀστραπαὶ ϗ νὺξ μακρὰ κατελάμβανε] *Apollod.* L. I. C. 2. p. 4. βροντὴν, ϗ ἀστραπὴν ϗ κεραυνὸν in codice meo conjungit. vulgo media vox deſit. Optimorum auctorum exempla plurima exſtant, quibus verbum, numeri ſingularis poſt plura ſubſtantiva etiam pluralis numeri ſubjunctum videmus: modo numeri ſingularis ſubſtantivum ſit proximum verbo, vel plurale neutrum. quamvis *Homerus Iliad.* Ψ. 381. ſcripſerit μετάφρενον, εὐρεε τ' ὤμω Θέρμετο. Noſter iterum IV. III. 68. 12. δάκρυα ϗ στεναγμὸς ἐπηκολούθησε. *Strabo* V. 350. A. Ἔρυκοι ϗ ἄλλα συστήματα ὑπῆρξε. *Herodot.* III. 152. ἑπτὰ δὲ μηνῶν ϗ ἐνιαυτοῦ διεληλυθότος. *Xenoph. de R. P. Athen.* 691. C. πένητες ϗ δῆμος πλέον ἔχει. *Demoſth.* Παραπρ. 300. C. εἰ μὴ Θεσπιαὶ ϗ Πλαταιαὶ ϗ τὸ Θηβαίους αὐτίκα δὴ μάλα δώσειν δίκην, ἀφείλετο τὴν ἀλήθειαν. 307. D. τριήρεις, ϗ σκεύη ϗ κτήματα περίεστι. *Diodor. Sic.* XX. C. 72. δάκρυα ϗ δεήσεις ϗ θρῆνος ἐγίνετο συμφορητός. Videatur *P. Burmannus* ad *Nemeſ. Cyneg.* 202. ſed nec ſic prurientes manus in his & ſimilibus ſe continuerint. vid. ad L. V. IX. 93. 8.

P. 46. Vs. 21. Γειτουμένης] temere pro γινομένης hic irrepſit. ἑκάστοτε *Gloſſae* explicant *aſſidue.* recte. vide *Ariſtoph. Eccleſ.* 182.

P. 46. Vs. 23. Θαλαττεύοντες] differt ab σαλεύειν. illud in medio mari, hoc propius litoribus. & praeterea ſaepe de nave in ancoris fluctuante. *Sch. Thucyd.* VII. 12. ἐν θαλάττῃ εἶναι.

P. 46. Vs. 24. Ἐν ἀπορίᾳ κατέστησαν] locutionem ex optimis illuſtravit abunde *Steph. Berglerus ad Alciphr.* I. XXVI.

P. 46. Vs. 25. μάλιστα δὲ τοῦ ποτοῦ] Commode hoc fingit. conſtat etenim nautas in naufragio & alias prius potus quam cibi penuria adfligi. Non ſatis caute mendax iſte Indus apud *Strabonem* L. II. 156. A. prae ſe fert *ſocios inedia cibi in itinere periiſſe.* elegans in hanc rem

rem *Isidori Aegeatae* epigramma exstat in *Anthol.* L. III. XXII. 18. p. 247.

> Οὐ χεῖμα Νικόφημον, οὐκ ἄστρων δύσις
> Ἁλὸς Λιβύσσης κύμασιν κατέκλυσεν.
> Ἀλλ᾽ ἐν γαλήνῃ, φεῦ τάλας, ἀνηνέμῳ,
> Πλόῳ πεδηθεὶς, ἐφρύγη δίψευς ὕπο.
> Καὶ τοῦτ᾽ ἀήτεων ἔργον· ὦ πόσον κακὸν
> Ναύτῃσιν, ἢ πνέοντες, ἢ μεμυκότες.

ex viri docti sententia vs. 2. reposui ita pro κύματος. In *Cod. lectio varia* κύμαἴ ὐ. vs. 5. sic *codex* pro magis vulgato δίψης. vid. III. III. 48. 9.

P. 46. Vs. 26. Διψῶντες ἀπέθνησκον ἐν χρυσῷ] Respicit locutionem πίνειν ἐν χρυσῷ. vid. *G. Cuperus. Observ.* II. VIII. apud *Xenoph.* K. A. VI. 370. D. ἔπινον ἐν κερατίνοις ποτηρίοις praetulerim τῷ ἐκ κ. π. modo adstipularentur codd. meliores. *Homerus Iliad.* Π. 276. ἀπὸ usus

> Οὔτ᾽ ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ᾽ αὐτοῦ αἴθοπα οἶνον.

quo & *Lucianus* usus in *Contempl.* 519.

P. 47. Vs. 1. Ὅτι οὐδὲν ὄφελος ἐγκαλοῦντες ἀλλήλοις] Recte interpres ὅτε vel ὅτ᾽ οὐδὲν. *Polyb.* L. I. C. 68. Οἱ δὲ Καρχηδόνιοι τότε πρὸ ὀφθαλμῶν ἐλάμβανον τὴν αὐτῶν ἄγνοιαν, ὅτ᾽ ἦν οὐδὲν ὄφελος. *Cl. Galenus Protrept.* p. I. 35. Ἡ δαίμων καταγελῶσα τῶν ὀλοφυρομένων τε καὶ καλούντων αὐτὴν, ὅτ᾽ οὐδὲν ὄφελος. ubi verbum substantivum ἦν reticetur. ita ἐστιν ap. *Strabon.* I. 16. ὅτι δὲ καὶ τὸ ὄφελος μέγα. Uti alias. Ut verum tamen fatear, vulgata lectio defendi potest, si scripseris ὅ, τι οὐδὲν ὄφελος ἐγκαλοῦντες ἀλλήλοις.

P. 47. Vs. 3. Συλληστὰς ἐλῄστευε] Hoc ex in numeris vocabulis per praepositionem Συν compositis deest Lexicis. & vix operae foret omnia in ea recondere, nisi nonnullis Grammatici controversiam saltem circa Atticum usum moverent. ita *Herodianus. Phrynichus*, alii damnant vocabulum Ξυμπολίτης. quod apud *Scholiasten Aristoph.* in *Pace* 909. corrupte exstat ex *Euripidis. Hercul. Fur.* 826. ita *Herodotea* vox L. VII. 193. συνέταιρος neglecta. & συνηλικιώτης. *Diodori* L. I. 53. ubi Cl. consulatur interpres. Συνναύτης Euripidi non semel adhibetur. ut in *Cyclope*. 701. *H. Stephanus* ex *Euripide* [*Bacchis* 1144.] laudat συγκύναγος. sed reliqua neglexit, ut συγκυνηγέτης. quod Xenophontis de *Ven.* 992. A. Συγκυνηγετεῖν. *Maximus Tyrius.* habet XXV. A. & *Plutarchus.* Σύνθηρος a *Xenoph.* II. *Memor.* 754. D. tamen observavit Stephanus dici pro συγκυνη-

κυνηγέτης. vide L. VIII. VI. 140. 11. λῃστεύειν cum accuſativo adſtruxit Eruditiſſ. *Abreſchius* in *Miſcellan.* Vol. XII. p. 491.

P. 47. Vs. 4. Τὸ δὲ ὅρα τῆς προνοίας ὀργὴν, βασάνοις καὶ σαυρῷ τὸν ἄνδρα τηρήσης] recte interpres expreſſit σὺ δὲ ὅρα. antea ου pro σὺ habuimus. poſſet ſervari τό δὲ ὅρα τῆς προνοίας. ſed tum aliquid excidiſſe fingendum foret. optimi hiſtorici talia documenta ſcriptis inſerere officii ſui eſſe duxerunt. ita *Diodor.* L. XX. 70. Τῆς δ' Ἀγαθοκλέος ςρατείας εἰς Λιβύην ἐπισημήναιτ' ἄν τις τό τε παράδοξον, καὶ τῆς εἰς τὰ τέκνα γενομένης τιμωρίας οἷον τὸ τῆς θείας προνοίας. *Agathoclis expeditionis in Libyam quis notarit mirandum conſilium & factae in liberos vindictae quanta ſit divina providentia.* ſic forte ultima legi & explicari poſſent. θεία πρόνοια τῆς τιμωρίας. id eſt θεὸς προνοούμενος τῆς τιμωρίας. τὸ τῆς προνοίας eſt ἡ πρόνοια. τηρήσεις mox *Apogr.*

P. 47. Vs. 6. Ἐξένευσε] *declinavit.* ab νεύω. Apud *Suidam* in Ἀνδρωνῖτις & κωμάσαι. Ἐκνεύσας τὴν ἀνδρωνῖτιν εἰς τὴν γυναικωνῖτιν κωμάσαι. *Diod. Sicul.* XVII. 100. p. 238. ὁ δὲ ἕτερος βραχὺ παρεγκλίνας, τὴν ἐπιφερομένην πληγὴν ἐξένευσεν. *Xenoph. de R. Eq.* 939. A. at ἐκνεῦσαι. *enatare* aliquando dubiam facit inter haec verba interpretationem. de hoc vocabulo egit Cl. *Hemſterhuſius* ad *Lucianum* T. 1. p. 306. & *Joſ. Barneſius* ad *Euripid. Hippol.* 470. hic tamen perperam in *Joann. Euang.* v. 13. ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν huc refert. vid. *J. Chriſtoph. Wolfius* ad hunc locum *Joannis.*

P. 47. Vs. 6. Πειρατικὸν] κέλητα. ſic *Xenoph.* IV. H. H. 447. B. ὑπηρετικὸς κέλης. & paſſim. pro quo *J. Scheffero.* L. II. de R. N. C. II. p. 79. ex ejusdem Xenophontis L. I. H. H. laudatur. ὑπηρετικὴ κέλης. ſed fallitur. Graecis enim, licet Latinis ſequioris, haec vox potioris generis eſt. intelligitur ἵππος. ad rem nauticam ab equeſtri transfertur. ita celeria navigia vocantur ἵπποι Gadaritanis, teſte *Strabone* L. II. 156. C. τοὺς δὲ πένητας μικρὰ πλοῖα, ἃ καλεῖν ἵππους, ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς πρώραις ἐπισήμων. κέλης proprie quidem uno remo actum navigium. ut κέλης *ſolitarius equus*, qui μονοκέλης in Epigrammate apud *Pauſaniam* L. VIII. 42. a Muratorio p DCXXV. ſine fructu, ſed non ſine pudendis vitiis recoctum. exſtat etiam poſt *Stephanianam Anthologiae* editionem p. 506. verum hic pro quavis leviore & citius acta navicula.

P. 47. Vs. 7. Φερόμενος] L. III. v. 51. 13. Εἰς τὸ πέλαγος ἑαυτὸν ἀφεῖναι τοῖς ἀνέμοις φέρεσθαι. *Herodot.* III. 110. Ἀλλ' ἐπεὶ ἐξέκοψαν τοὺς ἄνδρας, ἐφέροντο κατὰ κῦμα καὶ ἄνεμον. VIII. 13. *Lucas* in *Actis* XXVII. 15 17. ἐπιδόντες ἐφερόμεθα. vid. *Bergler.* ad *Alciphr.* I. X. *Max. Tyr.* I. III. 7. περιφέρεσθαι.

P. 47. Vs. 7. πρὸς τὰς κυμάτων φορὰς] L. III. v. 51. 13. τοῖς ἀνέμοις φέρεσθαι In contextu *Apographi* φορὰς. at inter verſus „ *vel* βολὰς „ διαφορὰς & διαβολὰς permixta inveneris ap. *Thucyd.* II. LXV. quin recte βολαὶ tri-

bui poſſint *fluctibus*, non dubitandum. *Polyaenus* L. III. 13. p. 298. dicit πρὸς τὰς ἐπιβολὰς τῶν κυμάτων. nam βολαὶ. πληγαὶ *Hesychio* quoque. verum hic minus aptum, & rectius navis πρὸς βολὰς κυμάτων σαλεύεσθαι quam φέρεσθαι diceretur. & φορὴ hac in re longe uſitatiſſimum. *Aelian.* V. H. XII. XXIII. κυμάτων φορὰν ἐκδέχεσθαι. ἀνέμων φορά. *Xenoph. Eph.* I. p. 3. πνευμάτων. *Max. Tyr.* XI. 7. πληγῶν φορά. *Alciphr.* III. 54. De fluviis, de aſtris & omnibus quae inpetu feruntur paſſim. adde quod mare fuerit *tranquillum*. & proinde φοραὶ potius quam βολαὶ fluctibus tribuendae. vid. p. 48. 8. ubi μακρᾶς γαλήνης mentio fit. & 49. 7. ἐν εὐδίᾳ πλανώμενον. Nec offendat φέρεσθαι πρὸς φορὰς. ſic *Plutarch. Bruto.* p. 237. ἐν πλήθεσι φορᾶς ἀσταθμήτου καὶ ταχείας φερομένοις. ubi merito inprobat Editor lectionem mſti φερομένης. ipſe autem legit ἀσταθμήτως. quod non capio, niſi φορᾶς mutaveris in φορὰς. φέρεσθαι φορὰς. ut πλήττεσθαι πληγάς. poſſes φορᾶς ἀσταθμήτως καὶ ταχέως φερομένης. at malim ἐν πλήθεσι φορᾷ ἀσταθμήτῳ καὶ ταχείᾳ φερομένοις.

P. 47. Vs. 9 ἱστορήσωμεν] *Videndo cognoſcamus* hic apte explices. vid. *Theod. Bezam* ad *Paulli* Ep. ad *Galatas* I. 18. *Hesychius* inter alia ὁρᾶν. alio ſenſu utitur L. III. VIII. 56. 2518. Jam monuimus L. I. VI. 9. πλατιάσαντες hic legi. fruſtra. niſi ita minute ſapere credamus Charitonem, ut Dorico nautae Doriſmum tribuerit.

P. 47. Vs. 10. Ἐν κοίλῃ νηὶ] L. VIII. III. 132. 13. conſulatur.

P. 47. Vs. 11. Συγκεκαλυμμένος ἔμενεν] ut ſolebant dormituri. item in luctu & aliis caſibus. noſter L. I. XIII. 21. συγκαλυψαμένη τὴν κεφαλὴν, ἄγε με φησί. I. III. 5. 23. συγκαλυψαμένη δακρύων ἀφῆκε πηγάς. VII. VI. 125. 2. συγκεκαλυμμένη πεσοῦσα ἐπὶ τῆς γῆς, ἔκειτο. *Herodot.* VI. 67. utitur κατακαλύψασθαι. κατακαλυψάμενος ἤιε ἐκ τοῦ θεάτρου ἐς τὰ ἑωυτοῦ οἰκία. etiam morituri ſolebant caput obtegere. *Xenoph.* K. Π. VIII. p. 238. D. de Cyro, bene quidem animato, ſed mortem exſpectante. Ταῦτα εἰπὼν καὶ πάντας δεξιωσάμενος, συνεκαλύψατο, καὶ οὕτως ἐτελεύτησε. plane, ut *Pompejus* apud *Lucanum.* L. VIII. 615.

—— —— ut vidit cominus enſes
Involvit vultus.

Attici ſcriptores ita hujus verbi compoſito ἐγκαλύψασθαι frequentiſſime utuntur: quod illuſtravit *Kuſterus in libello de vi verbi medii.* p. 25. idque noſter non ſemel adhibuit, eodem uſu, quo συγκαλύψασθαι. quocum etiam idem ſignificat, ut vel patet ex Xenophontis modo laudato loco, ubi paullo ſuperius dicit Cyrus ὅταν ἐγὼ ἐγκαλύψωμαι. & ſic promiſcuum uſum apud alios inveneris, & in ipſo Ariſtophane duo occur-

currunt loco, ubi συγκαλύψας adhibetur: ſed quae R. *Daweſius* in *Obſervat.* p. 209. cenſet emendanda, quia ſcilicet Attici nunquam συγκαλύψας utantur iſto ſenſu. & quod quidem ad vs. 707. ex *Pluto* attinet, laudo, quod metricum detexerit vitium, in quarta ſede dactylum. quem ibi pedem, niſi in nominibus propriis locum non habere poſſe apud *Tragicos & Comicos*, cum aliis perſuaſum habeo, ſi modo vel in iis. nunc legitur

Μετὰ ταῦτα γ' ἐυθὺς ἐγὼ μὲν συνεκαλυψάμην.

Vir Eruditus emendit.

Μετὰ ταῦτα γ' εὐθὺς ἐγὼ μὲν ἐνεκαλυψάμην.

Cl. *Hemſterhuſius* ex Codice meo praetulit, ut ſuavius & rotundius

Μετὰ ταῦτ' ἐγὼ μὲν ἐυθὺς συνεκαλυψάμην.

ex utroque forte emendationem miſcens legeris recte,

Μετὰ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εὐθὺς ἐνεκαλυψάμην.

& vitii ſcaturiginem reteges una, nempe male repetitam literam Σ unde εὐθυΣΣενεκ. At non adſenſus fuerim in *Avibus* vs. 1496. reponenti τίς ὀυγκαλυμμός pro τίς ὁ συγκαλυμμός. nulla enim neceſſitas nos cogit ita legere, niſi haec commentitia. nam locus Xenophontis aperte monſtrat promiſcuum verborum uſum. & fruſtra, licet providenter hoc faciat, hanc obſervantiam reſtringit ad *poëtas Atticos.* ubi probabilem cauſſam dederit, cur Ariſtophani minus, quam Xenophonti ita loqui licuerit, manus dabimus. At reſpondebit forte: ipſos veteres negare Xenophontem eſſe *Atticiſmi normam.* vel pro more & eodem argumento quo in primo loco apud Ariſtophanem ἐνεκαλυψάμενος repoſuit, quia praeceſſerat. ἐγκεκαλύφθαι, contendet ſecundam Xenophontis dictionem ad prioris formam eſſe emendandam. Neque enim unico loco Vir ſententiae tenaciſſimus a propoſito dimovebitur, qui ob vocem ΑΙΛΟΥΡΟΣ, quae millies in noſtris libris occurrit, ſed ipſi diſplicuit, totum Callimachi *hymnum, ut nothum & ſtolidum* proſcribere non dubitarit p. 262. & qui *neminem unquam ſibi perſuaſurum* eſſe profiteatur p. 102. *Herodotum* ſcripſiſſe ἐνυώσας. ἐνυώσαντα, νενώκασι, licet haec, & βῶσαι. βώσαντες & ſimilia apud Hiſtoriarum patrem in omnibus codicibus, & a Grammaticis animadverſa centies occurrant. quid facias talibus Criticis, niſi ut ἐγκαλυψαμένους plorare jubeas. At cur haec in Herodoto occurrere tam pervicaciter ne-

gat? nempe ut auctoritatem certissimae Fabri & Bentleji emendationi & fulcrum subtrahat, apud Callimachum corrigentis *Hymno* in Jovem vs. 87.

Ἑσπέριος κεινός γε τελεῖ, τά κεν ἦοῖ νοήσῃ.

ubi vulgo ἠοῖ νοήσῃ. & substituat suam, si modo talem, emendationem τά κεν ἦρι νοήσῃ. quippe quam jam ante septendecim annos proditam esse constet in *Miscellaneis Britannicis, a Belgis auctis*, Vol. I. p. 123. Miror autem quosdam ita transversos agi circa poeticam orthographiam, ut eam plane negare videantur. poeticam dico: non quod ipsam metri necessitate adacti contra linguae genium induxerint: sed quam adsciverunt dialectis conprobatam, & inde petitam. ut non difficile foret in singulis fere commonstrare, quae peculiariter poeticae dialecto vulgo adscribuntur. Cur igitur poëtae νοῆσαι, ubi νῶσαι νοησάμενος ubi νωσάμενος. φάος ubi φῶς, prae manibus erant, usurpassent? idem faciunt qui ἐρασὸς pro ἐρατὸς indifferenter scribi autumant. ἔνι & ἔςι. quod vero Θεοί. monosyllabice & Μουσέων dissyllabice, & ἑωσφόρος advocent, refellere, quam proposuisse inanius foret. namque vocalis E in mille vocabulis contrahitur, eliditur, cum in vocalibus A & O, & aliis vix hoc usu venire ex Grammaticis & Codicibus hodie superstitibus, vel raro, contingere constet. Certe si in Latina Orthographia, versum condentes, tale sequerentur institutum, sibilis meritissimis exciperentur.

P. 47. Vs. 12. Ανέβη τις ἀπὸ τῆς τριήρους] Nempe projecta ἀναβάθρα vel ἐπιβάθρα. At aliquantum inproprie ex *trireme* quis dicitur in κέλητα, *liburnum ascendere*. μετέβη potuisset.

P. 47. Vs. 12. ἐμήνυσε τοῖς ναύταις] Nota orationem ἀσυνδέτην: qua passim utitur, sed tamen suo loco.

P. 47. Vs. 12. Ἔχαιρον] ita ἤρεσεν absolvit sententiam. L. I. VII. II. 15. apud Latinos vocabulum *gaudent*, saepe, vel uno vocabulo adjecto, sic adhibetur. uti apud *Ovidium*. L XIV. *Met.* 596.

Fatus erat. gaudet; gratesque agit illa parenti.

L. II. 862. & III. *Fastor.* 689. *Gaudet amans* & IV. 735.

—— —— gaudent, generumque salutant.

& L. VI. 483.

Vin-

Vincitur ambarum genitor prece. gaudet, agitque
Illa patri grates.

& I. *Fastor.* 431.

Gaudet: *&, a pedibus tracto velamine, vota*
Ad sua felici coeperat ire via.

sic alias. unde idem dictionis color restituendus mihi videtur ejusdem pulcerrimi operis L. xv. 695. nbi nunc legitur, de Aescylapio, specie serpentis Romanam navim ingrediente.

Corpus in Ausonia posuit rate. numinis illa
Sensit onus: pressaque Dei gravitate carina
Æneadae gaudent: *caesoque in litore tauro*
Torta coronatae solvunt retinacula navi.

at longe elegantius legeretur mea quidem sententia.

Corpus in Ausonia posuit rate. numinis illa
Sensit onus, & pressa *Dei gravitate carina* est.
Æneadae gaudent.

duo obstiterint. & primo loco, quod nulla varietas notetur. At haec difficultas evanescit, quoniam in codice meo satis antiquo, forte XIII. seculi, legitur *carina est*. deinde quod ita ultima in *onus* producatur. sed beneficio caesurae Naso saepius utitur. vide modo L. VII. *Met.* 644. unum locum sistam, sed qui mihi, post curas etiam virorum summorum, quibus omnes Latini fere poetae salutem ex magna debent parte, corruptus hanc ob caussam remansisse videatur. L. XIV. 801.

— *& strata est tellus Romana Sabinis*
Corporibus, strata estque *suis.*

ubi *N. Heinsii* prior Editio *strataque suis* habet contra metrum. alii Codd. *strata atque* vel *Corporibusque suis strata est. Burmannianae* lectionī adstipulatur membrana mea. At unde credemus hanc varietatem ortam, nisi ex scrupulo librariorum, qui, versui timentes, scribere non ausi fuerint longe mollius,

— *Et ſtrata eſt tellus Romana Sabinis*
Corporibus, & *ſtrata ſuis.*

P. 47. Vs. 14. Ὡς ἐν θαλάσσῃ θησαυρὸν εὑρόντες] L. VIII. VI. 139. οὐδὲ θησαυρὸν εὑρὼν τις χρυσίου τοσοῦτον ἐξεβόησε. non fruſtra addit ἐν θαλάσσῃ. quod elementum alioqui multos theſauros devorare ſoleat. inde *Horat. Od.* III. 29.

Ne Cypriae Tyriaeque merces
Addant avaro divitias mari.

putabant derelictam navim.

P. 47. Vs. 16. Μέγα κ) διωλύγιον ἀνεβόησε] L. III. VI. 55. 4. μ. κ. δ. ἀνεκώκυσεν. ut *Achill. Tat.* I. 47. *Plato Theaet.* p. 162. A. διωλύγιος φλυαρία. *Orpheus Arg.* 406. Δηρίσω Χείρωνι διωλύγιον κιθαρίζων. his junge collecta a *Clar. Albertio* ad *Heſychium.*

Apud *Euſtath. de Iſm & Iſm.* x. 393. legitur ἐκώκυσεν ὀλολύγιον. utrum hic reponas διωλύγιον. an putas iſtud deſcendere poſſe ab ὀλολύζειν? apud *Q. Calabrum* L. XIV. 280. legimus. Ὀκλρὸν ἀνωλύζεσκε. *Etym. Magn.* p. 622. ὀλολύζω παρὰ τὸ ὀλῶ, ὀλύω. ὀλύζω κ) κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ὀλολύζω. vide ipſum & in Αλαλή. Quin in *Cod. Vatic.* in Callimachi Epigrammate quinquageſimo legitur ἀνώλυξαν. at ipſe verſus commonſtrat legendum, ἀνωλόλυξαν. *Euſtath.* ad *Homerum* p. 1932. 16. ὀλολύζειν dicit eſſe ὀλοὸν λύζειν. vide ſcripta L. II. VIII. 35. 6. mihi videtur non ſatis firmae auctoritatis vox ὀλύζω. ἀναλύζω placeret: modo ανηλύζεσκεν admittat augmentum ſimile τοῖς ἤμελλε. ἠδύνατο & centum aliis. de voce ἀναλύζειν veteres Lexicographi ſatisfacturi ſunt.

P. 47. Vs. 18. Ἄυτη ϛολὴ νυμφικὴ] non deterius foret ἄυτη ἡ ϛολὴ νυμφική.

P. 47. Vs. 21. Εβυλεύσατο τὸ μηδόλως φωνὴν ἀφεῖναι] ſaepe μηδ᾽ ὅλως. ſaepe μηδ᾽ ὅλως. illud τὸ minime delendum: nec delebunt, qui linguam callent.

P. 47. Vs. 22. Αφεῖναι] L. III v. 51. 13. ſaepe non ferunt Critici hunc aoriſtum & ſubſtituunt ἀφιέναι. ſed fruſtra. jam olim in his variatum. ita *Sch.* ad *Luciani Dial. Deor.* x. 231. notat pro ἀνιέναι ſcriptum fuiſſe ἀνεῖναι. ita ſine cauſſa *Brianus* ad *Plutarch. Alcib.* p. 23. in ejusdem περὶ γυναικ. ἀρετῶν. p. 263. A. παριέναι τῆς ϛρατείας pro παρεῖναι reponendum cenſet. & eodem modo peccat *Solanus* ad *Plutarchi Eumen.* p. 359. *Xenoph.* II. K. A. 281. A. Ἀφεῖναι ita. *Herodot.* v. 105. ἀπεῖναι. *Demoſth.* περὶ συμμορ. 133. E. προκαθεῖναι. *Ariſtoph. Ran.* 711. παρεῖναι. *Lucian. Abdicat.* 169. *Eurip.*

Eurip. Med. 590. μεθεῖναι. ita ἐφεῖναι *provocare.* ut ἔφεσις in foro Attico notum vocabulum. vid. v. VII. 9. 40. III. IX. 58. 5.

P. 47. Vs. 22. Ἀπροόρατον] *D. Scottus* habet auctoritates.

P. 47. Vs. 24. Ἀπελπίζει] Id *Prometheo* tribuit *Aeschylus* in cognomine Fabula. vs. 245.

> Θνητούς τ' ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον.
> Τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῴκισα,

Tyrius Maximus XXXV. 6. ἐνέφυσε γάρ τι θεὸς ζώπυρον τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει τῆς προσδοκίας τοῦ ἀγαθοῦ.

P. 47. Vs. 25. Θεοῦ τὸ σόφισμα] Etiam *Menander* in *Incertis* vs. 22. apud *Stobaeum* T. III. p. 35. ait

> Πολλαῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων
> Σφάλλουσιν ἡμᾶς, κρείττονες πεφυκότες.

ubi consuli potest *J. Clericus.*

P. 47. Vs. 25. Ἐγκατασπείραντος] Eadem metaphora *Lysis* utitur in *Epistola* ad *Hipparchum* p. 739. Edit. *Galaei.* Τονηνίκα φυτεύοντά τι χρηστὸν αὐτῷ (τῷ λογισμῷ) παραδιδόμενον. *Heliod.* III. 145. τοῖς δεξαμένοις πάθος ἐγκατέσπειρεν. L. IX. 436. de Mysticis sensibus Mythorum Aegyptiorum locutus, ait. φυσικῶν τινῶν οἶμαι ἀνδρῶν καὶ θεολόγων πρὸς μὲν τοὺς βεβήλους τὰς ἐγκατεσπαρμένας τούτοις ἐπινοίας μὴ παραγυμνούντων, ἀλλ' ἐν εἴδει μύθων προκαταγχούντων.

P. 48. Vs. 1. Ποτὸν] δὸς nimirum. quae ellipsis in plerisque linguis obtinet.

P. 48. Vs. 2. Παρακαθεσθεὶς] non commendatius Grammaticis quam συγκαθεσθεὶς. L. I. 1. 2. 23.

P. 48. Vs. 3. ἐμνημόνευεν ἑαυτῷ] vel est dativus utilitatis vel reponendum ἑαυτοῦ.

P. 48. Vs. 4. Κρὶς] tota haec & sequentes periodi sunt ἀσύνδετοι, at tamen pisce saniores: nisi quod pro ἐξεώσθη μὲν una voce scribendum fuerit ἐξεώσθημεν, ut fecimus. Semper in narrationibus etiam solito est constrictior & quasi properat, ne taediosus fiat. vid. III. IV. 50. II. & id ex arte. nam cum narrationes quidem necessariae, respectu dramatis personarum, tamen lector, qui omnia ubique quasi gerere videt & audit, iis facile caruerit. quare brevitatis remedio sic satietati cavetur. adjice quod sit hominis modo ἡμιθανοῦς sermo & proinde conturbatior

P. 48. Vs. 6. Ἐν Κεφαλληνίᾳ] At quomodo primum pervenit in Cepha-

pha.

phaleniam, maris Adriatici insulam, & quo saepe adpellebant, qui vel ex Italia, vel etiam ex Sicilia & Syracusis petebant Athenas [vid. *Demostheu.* πρὸς Ζηνοθεμ. p. 929. D.] ut, per sinum Corinthiacum navigantes, periculosum Malearum promontorium flectere necesse non haberent. At a *Creta* Ioniam petentibus nihil cum Cephalenia, nihil cum Malea, nihil cum Peloponneso negotii est. per mare *Creticum*, per *Aegaeum* per *Icarium* vela erant istuc tendentibus facienda. si igitur finxisset se *Creta* profectum in Ionium sive Adraticum Pelagus per tempestates esse rejectum, & in Cephaleniam delatum vi procellarum, procederet hactenus fictio. sed id non narrat de prima navi, quam Creta Asiam petiturus conscenderat; sed de hac *liburna*, quam conscenderat Cephaleniae, quia prior illa navis citius quam putaverat iter in Ioniam promoverat, eumque nescium reliquerat. L. III. IV. 49. 18. ubi haec repetit *Cephaleniae* non meminit, & in ea narratione quoque nulla est difficultas. nam potuit quavis in insula, inter Cretam & Ioniam esse relictus a navi, quam in Cretensi aliquo portu ascenderat: & necessitate coactus potuit huic celoci se commisisse, in eaque vectus in Ionium pelagus fuisse rejectum, atque ibi Chaeream obvium habuisse Syracusis per Ionium & Libycum sive Africum mare Libyam petentem & eam regionem scrutaturum, ut dicitur. L. III. III. 46. II. In confiniis Libyae & Ionii maris obvios factos Chaeream & Theronem intelligere debemus. Nodum hunc solvere nequeo, nisi pro *Cephalenia*, notissima insula maris Adriatici, substituamus insulam aliquam maris Aegaei ex. gr. Καλυμνίαν, forte librariis minus notam insulam, unam Sporadum, qua Daedalus iter habuit, dum decidit &

Icarus Icariis nomina fecit aquis.
Dextra Lebynthos erat, silvisque umbrosa Calymne
Cinctaque piscosis Astypalaea vadis.

eadem enim etiam Καλυμνία dicitur aliis. vide Geographos.

P. 48. Vs. 7. Τῦδε τῦ κέλητος] cur hoc fingat, aperit Capite sequente; quando ait Τότε μὲν ὑπέλαβον ἐμπόρυς εἶναι. notitiam hujus navigii nullam sibi esse simulat, nisi quod subito & casu illud ingressus sit.

P. 48. Vs. 8. Ἐξαισίοις] Contra *Chion Epist.* III. p. 26. αἰσιώτερα τὰ τῶν ἀνέμων γέγονε. *Xenoph. H. H.* v. 569. & passim.

P. 48. Vs. 10. Ὑπὸ τῆς ἐμῆς εὐσεβείας] Quam mox definit p. 49. 20. μόγις δὲ ἐγὼ σέσωσμαι διὰ τὸ μηδὲν ἐν τῷ βίῳ δεδρακέναι πονηρόν. Alioqui scelerum vindex mare est. quin dii etiam innocentem cum nocente punire creduntur. *Aeschylus Sept. C. Th.* 609. de viro justo

Ἡ

Ἡ γὰρ ξυνεισβὰς πλοῖον εὐσεβὴς ἀνὴρ
Ναύτῃσι θερμοῖς καὶ πονηρίᾳ τινί,
Ὄλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστῳ γένει.

Sophocl. Antig. 379. vide quae *Th. Stanlejus* ad *Aeschylum* & *If. Casaub.* ad *Theophr. Char.* XXV. congerere dignati fuerunt.

P. 48. Vs. 10. Ἐξάψαι τὸν κέλητα τῆς τριήρους] Sic solebant captas naves. *Thucyd.* II. 90. τῶν νεῶν τινας ἀναδούμενοι εἷλκον κενάς. *Polyb.* I. 28. Ὁ μὲν οὖν Λεύκιος ἀνεδεῖτο τὰς αἰχμαλώτους ναῦς. *Lucian. Ver. Hist.* II. § 26. T. II. p. 124. Καὶ ἀναδησάμενοι τὴν ναῦν ἁλύσει ῥοδίνῃ κατέπλεον. *Diod. Sic.* XIV. 64. dixit ἐνάψασθαι, si Codd. fides. Verum Cl. *Wesselingius* ἀνάψασθαι frequentari observat. de more docte agit praestantiss. *Godl. Schwarzius* ad *Plinii Panegyr.* C. LXXXII. 3. *Frontinus* L. I. *Strateg.* IV. 12. ostendit & a puppe & a latere captivas naves fuisse religatas. ut optime explicat Cl. *Oudendorpius.* Etiam aliae naves aliis alligatae trahebantur. vid. *Polyb.* I. 26 & 27. sed praecipue scaphae & aliae parvae naviculae vel ita, funibus adnexis, trahebantur, vel etiam majori navi inpositae, necessitate exigente, projiciebantur & demittebantur. vid. *Schol.* ad *Aristoph. Equit.* 759. Τὴν ἄκατον παραβάλλου. *Lucas* in *Actis* XXVII. 30. Τῶν δὲ ναυτῶν ζητούντων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ χαλασάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν, προφάσει ὡς ἐκ πρώρης μελλόντων ἀγκύρας ἐκτείνειν ... τότε οἱ στρατιῶται ἀπέκοψαν τὰ σχοινία καὶ εἴασαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν. *Heliod.* V. 251. τῶν δὲ εἰς τό σκάφος τὸ ὑπηρετικὸν ἅλλεσθαι καὶ διαδρᾶναι βουλομένων. V. 256. Καὶ τέλος καὶ τὸ καλώδιον, ἐξ οὗ (ἡ ἄκατος) τῆς νεὼς ἤρτητο διέκοψεν. ubi *Cod. Taur.* pro ἐξ οὗ habet ὃ ἔξω τῆς νεώς. male. intellexit καλώδιον in ἤρτητο: cum intelligatur σκάφος vel ἄκατος. *Achilles Tat.* III. 159. ἀφίησι τὸ σκάφος τῇ θαλάσσῃ καὶ ἐντρεπίζει ἤδη τὴν ἐφολκίδα καὶ τοῖς ναύταις ἐμβαίνειν κελεύσας, τῆς ἀποβάθρας ἦρχε. nam ἐφολκίδες hae naviculae vocabantur: quae tamen a scaphis diversae: quamvis *scapha* possit esse ἐφολκὶς? sed omnis ἐφολκὶς non est *scapha*. *Euripid. Androm.* 199. ἐμαυτὴν ἀθλίαν ἐφολκίδα. ubi *Schol.* ἐκ μεταφορᾶς τοῦ πλοίου μικροῦ, τοῦ ἐφελκομένου τῷ πλοίῳ τῷ μεγάλῳ. vide ejusdem *Hercul. Fur.* 631. 1424. *Hesych.* ἐφολκίδες, quae & ἐφόλκια, ne confundantur cum ὁλκάσιν. hae enim naves magnae & onerariae. unde male apud *Max. Tyr.* XIX. 7. διὰ νεὼς ὁλκάδος. *parva navicula* vertitur. immo intellige, quales *Differt.* XXI. 2. memorantur καλῷ μεγέθει ὁλκάς. varios usus ἐφολκίδων & ἐφολκίων. *Plutarch. Demetr.* 22. *Strab.* II. 157. *Philostr.* IV. de vita *Apoll.* IX. indicabunt Verum, ut coepi dicere, praecipue inserviebant, ut urguente necessitate, iis ad salutem quaerendam uterentur. quo respexisse *Menandrum in Thrasyleonte* non ita absurde arbitratus fuit *Hugo Grotius*, legens

Ὁ δεύτερος πλοῦς ἐστι δήπου λεγόμενος
Ἂν νηὸς ἀποτύχῃ τις ἐν κώπαισι πλεῖν.

J. Scaliger vero propius accessit ad veritatem, emendans

Ἂν ἀποτύχῃ τις πνεύματος, κώπαισι πλεῖν.

namque legendum

Ἂν ἀποτύχῃ τις οὐρίου, κώπαισι πλεῖν,

uti ex Eustathio restituit eruditiss. *Nath. Forsterus*, ad *Platonis Dialogos*. p. 390. cui tamen, Thessalonicensi Archiepiscopo non nominato, inventionis palmam praeripuit *St. Berglerus* ad *Alciphr*. II. IV. 256. Nec *Th. Gatakero* ad *Antoninum*. L. IX. 2. p. 323. difficile fuisset veram lectionem invenire, cum copiose de hac paroemia egerit. *Heliod.* I. 33. aliter extulit. δεύτερος ἐστι, φασὶ, πλοῦς καὶ δευτέρα βουλή. uti non male *Cod. Taur*. alii ἑτέρα.

P. 48. Vs. 11. Λιμένας Συρρακουσίων] Erant plures, sed praecipui ad ipsam urbem duo, ὁ Λάκκιος, qui totus lapidibus erat constratus, hodieque adhuc se talem fuisse indicat. non tamen marmore, ut Siculi quidam scriptores, patriae decora nimis extollentes, fabulantur: nisi marmor omnem lapidem vocandum statuant, qui ex lautomiis Siculis extrahuntur. quia igitur *constrati putei*, & *cisternae* speciem praeferebat, Λάκκιος dictus. erat vero versus Catanam situs. alter versus Pachynum promontorium, longe major, ideoque ὁ μέγας dictus, & per excellentiam igitur adpellatus Συρακουσίων λιμήν. uti apud *Lucian. Quom. Hist. Scrib*. p. 66. ubi praecellens Criticus *J. Marklandus* mihi ante hos decem annos per literas indicavit Ἐπιπολῶν σχῆμα legendum esse, digna profecto, si qua alia, contextu emendatione. Hos portus separabat insula Ortygia, sive potius agger, per quem haec insula continenti Syracusarum urbi aliquando junctus fuit: sed nec olim vel primo, nec semper postea. Magnus autem portus inmensum quantum spatio superabat Laccium. unde merito *Ovidius* eos vocat *portus inaequales*, L. V. *Metam*. 408. de insula Ortygia, primum condita, proprie locutus.

Et qua Bacchiadae, bimari gens orta Corintho,
Inter inaequales *posuerunt moenia* portus.

Hunc

Hunc locum libentius adduxi, ut eandem vocem *Manilio* restituam, locumque praestantis hujus poetae vindicem ab una saltem nimis licentiosa magni Bentleji crisi. exstat locus in L. IV 634. ubi describit terrarum orbem, ut monstret quibus signis singula climata & singulae regiones subjectae sint. enumeratis tandem praecipuis insulis & majoribus *Sardinia*, *Sicilia*, *Euboea*, *Crete*, *Cypro*, tandem minores insulas recenset his verbis, ut puto, suis:

> *Totque minora solo* taceo *emergentia ponto*
> *Litora*: inaequales *Cycladas*, *Delonque*, *Rhodonque*,
> *Aulidaque*, & *Tenedon*, *vicinaque Corsica terrae*
> *Litora Sardiniae*: *primamque intrantis in orbem*
> *Oceani victricem Ebusum*, *Balearica regna*.

sic legendum hunc locum censeo. In duabus vocibus levem mutationem institui. versu primo pro *tamen* rescribens *Taceo*, & versu secundo pro *litora & aequales* rescribens *litora*, *inaequales*. nec video hic quidquam jam ad sensum deesse. *tamen* hic nulli usui: licet retinuerit Bentlejus. quid enim? an *minores insulae* difficilius mari emersurae videbuntur, quam magnae? contrarium experientia comprobatur. rescripsi pro eo *taceo*, necessaria & modica mutatione. nam jam Bentlejus vidit aliquid tale deesse. & proinde solita sua, saltem in Manilio, licentia usus, proximo versu ἰσοδύναμον τῷ *taceo*, sed longe abiens a recepta lectione, inseruit. porro versu sequente idem vidit non posse insulas Cycladas dici *aequales*. neque enim ulla re sunt pares, sive potentiam, sive fertilitatem, sive spatium respicias. rescripsi igitur *inaequales*. quales re vera sunt respectu magnitudinis. adeoque haec harum insularum conditio prae aliis tangitur, quia hic agitur de magnis & minoribus insulis.

Criticus Britannus malis duobus succurrere volens, nempe defectui *verbi* & absurdo epitheto *aequales*, ausus fuit in contextu reponere

> *Totque minora* sola & *tamen emergentia ponto*
> Praetereo, Aegaeas *Cycladas*.

ubi primo animadverte illud *tamen*: An non & in sic emendatis versibus sit absonum, & proinde probabiliter sedes vitii. Deinde cum ipse exsibilet vocem *litora* pro *insulis*, mihi auctoritatem ostendat, qua *sola* ponantur pro *insulis* vel *regionibus*. sed cur insulae non dicerentur *litora*: cum nihil sint nisi *litora*, & *litorales orae*, nec contineantur terra solida. Sed tandem quis Critici tantam ferat audaciam ut *litora & ae-*

quales mutet in *praetereo Aegaeas.* Novi vocem *praetereo* eſſe Latinam: *Cycladas* ſitas eſſe in mari *Aegaeo*, verum an inde ſequetur has voces hic eſſe intrudendas? quae literarum, quae ſoni ſimilitudo? cur non centum alia epitheta alius comminiſci poterit? Mihi ſane tales mutationes ne quidem conjecturae locum tueri poſſe videntur: nedum ut iſta via auctorum contextus emendandos cenſeam. ſi ita graſſari licet, in nullo auctore ullus reſtiterit deſperatus locus. Verum quosdam rationem quaeſituros reor locutionis *totque minora ſolo litora.* fateor eandem plane formulam mihi adhucdum non fuiſſe obviam factam. ſed cur non aeque Manilius dixiſſet, & dixiſſe monſtrat codicum conſtantia, *litora minora ſolo*, id eſt quam *alia litora vel inſulae*, utque *Virgilius* dixit L. x. *Æn.* 180. *Urbs Etruſca ſolo.* nam plane ſimiles hae formulae illis uſitatiſſimis, *diverſa loco*, *diverſa ſitu.* 1. 285. vicina *loco.* multi, pauci *numero.* priores *tempore.* immenſa *ſpatio.* *tam ſpatio quam luce minor.* 1. 307. πολλοὶ πλήθει. μεγάλοι μεγέθει & quae paſſim occurrunt. ſi dixiſſet litora *minoris ſoli vel minore ſolo* forte multis magis intelligibilis viſa fuiſſet dictio. ſed *terrae ſolo putres*: aeque bene dicuntur atque *terrae ſoli putris vel putri ſolo.* quidquid ſit, non fabricamur locutionem, ſed exſtantem defendimus.

Verum libet & alium locum ejuſdem poetae a nimia audacia Critici hujus, alioqui aeſtumatiſſimi mihi in primis aliisque. L. 11. vs. 663. ubi docet in quot claſſes ſigna dividantur: alia eſſe maſcula, alia eſſe feminea: tum adjicit quaedam eſſe *duplicia*, quaedam *ſimplicia.*

——— ——— ——— *duo cernere Piſces*
Et geminos Juvenes, duplicemque in Virgine formam,
Et duo Centauri licet uno corpora textu.
Sic & ſimplicibus ſignis ſtat forma quadrata.
Nam neque taurus habet comitem, nec jungitur ulli
Horrendus Leo: *nec* metuit ſine corpore quemquam
Scorpios, atque uno cenſetur Aquarius aſtro.

non memorabo aliorum abſurdiſſima commenta, quibus illud *ſine corpore* explicare conentur, ſed adponam modo Bentlejanum

——— *nec* meruit ſibi nectere *quemquam*
Scorpios ——— ——— ———.

ubi non minus quam tria vocabula mutata. quae tamen per compendia ſcripturae nata docemur. verum nollem tam ſaepe Criticis accidere, ut fingerent ſiglas, quae nusquam exſtiterint, & quae in omnibus

nibus fingi possint vocibus. Verum rationes videamus, cur *Scorpius* non me uerit inter duplicia signa locum. quia nimirum *totus venenosus.* at nullam novi astronomum qui hanc vel similem rationem dederit duplicium & simplicium signorum. cur *pisces*, cur *virgo*, cur *centaurus* inter duplicia meruere locum? Nempe ex figuris, quibus haec signa pingebantur in Zodiaci schemate, duplicia ficta fuerunt: quibus aliae quoque subtilitates astrologicae accessere. e contrario *Taurus* non est inter duplicia, haud quia ferox animal, sed quia schema ejus ne quidem totum exhibebat Taurum, nedum duplicem. *Leo* non simplex, quia saevum & vorax animal, sed quia ejus figura ansam ipsius duplicis fingendi non dabat. Quid igitur? an prodita lectio sana? minime. sed levicula mutatione sananda, si legeris

> —— *nec metuit sine* compare *quemquam*
> *Scorpios.*

compar, hic qui vs. 664. *comes.* *Nam neque taurus habet comitem.* Poëtice autem dicit Manilius *scorpium non metuere quemquam* licet *solus sit*, pro *scorpion esse simplex signum.* nec id sine ratione, primo quidem ad omnes spectante, qua comitati minus soleamus esse meticulosi, quam ubi solitarii inveniamur in locis formidolosis. jam signa in Zodiaco sibi inimica finguntur: & invicem insidiantia. Deinde Scorpioni sunt multi hostes in astris. inde L. II. 557.

> *Scorpius in totidem foecundus creditur hostes.*

sic L. I. 270.

> *In cujus* [scorpii] *caudam contentum dirigit arcum,*
> *Mixtus equo, volucrem jam mittens jamque sagittam.*

& saepissime signis *metum* inter se contribuit *Manilius.* sic *l. l.* de scorpio.

> *Aequoreum Juvenem, Geminos, Taurum atque Leonem,*
> *Erigonem, Libramque fugit,* metuendus & ipse.

sic

> *Erigone Taurumque* timet, *geminumque sub arcu*
> *Centaurum, & Pisces, & te, Capricorne, rigentem.*

animadverte vero de *scorpione*, licet fugiat, tamen dici esse *metuendum.*

 Astro-

Aſtronomice & poëtice igitur *ſcorpius* hic dicitur, licet ſit ſine ſocio, *neminem metuere.*

Si noſtram emendationem non aliqua probabilitate praeditam crederem, docti Britanni conjecturam juvarem auxilio; quo tamen ipſo uti per ſe potuiſſet. nam illud *meruit* totidem literis legitur in codice *Oxonienſi.* quem non diligenter in viri clariſſimi gratiam, quicumque fecerit, commiſſum mihi conſtat. ex. gr. L. I. 228. editur *de Luna.*

Quod ſi plana foret tellus; ſemel orta *per* omnem
Deficeres, *pariter toti miſerabilis orbi.*

ubi V. Cl. ait „ *omnem* & *ſemel orta* codices univerſi „ at *Oxoniae* legi *ireta* & in margine *ipſa.* ſcilicet in editionibus ſaltem *icta* exſtabat: eamque Scaliger ſatis commode lectionem explicuit, docendo *Lunam deficientem* dici, *percuſſam*, *ſectam*, *vapulantem.* At *orta* ſit vera lectio. quam, ut ceteras omnes emendationes hujus diſtichi, jam protulit & probavit *Lud. Carrio.* L. I. *Antiq. Lect.* C. III. p. 61. quem quamvis ipſum plagiorum accuſatum ſciam, neſcio an non ſaepius memorari meruerit. Verum miror ab commentatoribus ita ſicco pede tranſiri variam lectionem neſcio an omnium codicum, certe Oxonienſis & Editionis Aldinae,

Pariter [ſic Ox.] toto *miſerabilis* orbe.

quae lectio duplicem admitteret explicationem, ut intelligas, uti nunc ſit, *toto* terrarum *orbe*, vel *toto* Lunae *orbe.* ita L. IV. 849. *ſicut Luna* ſuo *tantum tunc deficit* orbe. & ſaepe apud omnes poëtas, & apud hunc eo ſenſu quoque, *orbis* de *luna.* quae ſi ſcriptura admittatur, praeterea legi vellem

Pariter toto merſabilis *orbe.*

ſic modo de *defecta luna.*

Quae cum merſa *nigris per noctem* deficit *umbris.*

ſenſusque aptus foret. ſi tellus eſſet plana, *totalem*, ut ita dicam, luna pateretur *ecclipſin*: non ex parte orbis, modo in hac, modo in illa regione. Et ſane parum placuit ſemper illud *miſerabilis.* eoque licentius ad hanc vocem ſollicitandam acceſſi, quia ex iis eſt, quam librariis Chriſtianis, & vocabulum *miſerere* ſemper in ore habentibus, ſollemne ſit, pro aliis minus intellectis ſupponere. in hoc ipſo auctore ita *Scaliger.* L. V. 275. p. 370. notat L. III. 144. pro *miſcere* haberi in Gem-

Gemblacensi, *miserere.* quod item occupavit Oxoniensem. qui & L. v. 245. habet *e miseris* pro *emisens* vel alio vocabulo.

Locum hunc relinquere aegre a me impetro. legitur paullo ante de eodem planeta.

Ultima ad Hesperios infectis volveris alis.

hunc ego versum poëtica licentia & enthusiasmo ablatus non sine aliqua adprobatione legissem: nisi summus *Scaliger* miratus fuisset *alas Lunae tribui.* & ἰδιωτικὸν pronuntiasset. & *Bentlejus*, acumine critico summis par, indignatus fuisset Scaligerum hunc versum maluisse auctori quam falsario attribuisse; crimina in hunc versum & praecedentem, ceu spurios & ineptos & parum Latinos & monstrosos, accumulans. *quis* enim *Lunae alas* tribuit? Modestior Scaliger, qui *idiotas* hoc fecisse vel facere potuisse non negat. Excutiamus leviter primam accusationem. *neminem*, *nisi idiotam Lunae alas tribuisse.* at si poeta antiquus, nec de vulgo ei non *alas* modo, sed *longas* tribuerit, quid dicemus de hoc crimine. Auctor *Hymni in Lunam*, qui inter eos Homero, licet credam falso, adscriptos, tamen antiquissimus, vs. primo canit Μήνην ἀείδειν τανυσίπτερον ἔσπετε Μοῦσαι. quod si quis, ut nodum solvat, malit legere ibi τανυσίπτεροι Μοῦσαι, quia *Musas alatas* fuisse inter alios testetur *Porphyrius de Abst. anim.* L. III 285. meum non est illos refellere, ipsorum hoc fuerat. & forsan aliis argumentis *Lunam alis instructam* fuisse liceret adserere. tum *Ultima* pro *denique*, *postremo*, ne *Latinum* quidem esse adseritur. at ego elegantissime putaram, & nunc puto, *Ultimus ad te accedo.* pro *taudem*, *denique. postremo. ultimo loco.* ut *primus* de eo, *qui vel loco vel tempore primus est.* At *alis volvi* quis dixit? at hac ratione, cur L. III. 212. non ut spurium exclusit, Cursibus *aeternis mundum per signa* volantem? si tu dicas struthionem simul cursu & volatu motum accelerare, & argutari velis, tibi columbas allegabo *se volventes* & *circulantes*, at simul *volantes.* & cur poëta, cum sidera *volvi* & *volare* omnia dicantur, & plerisque alae attribuantur, hac ἀκρολογίᾳ abstinere cogeretur! tunc potes globum alatum concipere, qui simul alarum & circumvolutionis proprietate utatur? Geometrae optimi male dimetientur Parnasi & Pindi patentes campos.

Verum antequam hoc caput finiamus de Graeci nostri Astrologi mereamur loco, ubi itidem de duplicibus agit signis. adscribam emendata, ut brevior sim. jacent in L. IV. 452.

Ἢν μὲν ζωϊδίοισι διμορφώτοισι πέλονται
Ἰχθύσιν, ἢ διδύμοισι συνωρίζωσι κατ' αὔξην;

Τοξό-

Τοξότεω κατὰ κύκλον ἢ ἐς ςαχυηφόρον ἀγυὴν
Παρθενικὴν, τῆμος διδυματόκα φύσεται ἀνδρῶν
Σώματα, καὶ τριδύμων παίδων θαυμαςὰ γένεθλα.

vs. 2. συνωρίζουσι nescio unde vertitur *simul servantibus*. forte eadem origine, unde θυρωρός. tu verte. *jugatis*. duplicibus. jugum facientibus. a συνωρίς. *biga*. jugum. Hinc malim deducere quam scribere συνωρίζουσι, & συνορίζειν passive interpretari. συνωρίζειν ita habes ex emendatione *Casauboni* in Nicandri *Georgicis* apud *Athenaeum*. L. xv. ix. 683. κατ' ἄθρης vel κατ' ἄθρην lege pro κατ' ἀθρῃ. vid. L. iv. 466. iii. 231. vi. 155. vs. 4. legebatur monstrifice, & quidem tamen ex emendatione διδυμα τοκετὰ φύσετ' ἀνδρῶν. confer L. iv. 590.

LIBRI TERTII CAPUT QUARTUM.

P. 48. Vs. 2. Προσεπεδήμησε] utitur rursus L. v. 11. 80. 12.
P. 48. Vs. 14. Κλαόντων] multi de Attica scriptura κάω. κλάω. πάω. suffecerint *Bergler*. ad *Alciph*. i. xxxvi. *Hemsterh*. ad *Aristoph. Plut*. vs. 62 & 612. *Cod. Taur*. ap. *Heliod*. vii. 325. ἀνακαόμενος pro ἀνακαιόμενος. L. vi. 289. ἔπαε pro ἔπαιε. Vellem autem scire, si subscribendum sit ἰῶτα, ut feci, quomodo Atticam scripturam in literis majusculis, quibus solis utebantur, distinxerint a vulgata. nam ἰῶτα laterale & ἰῶτα subscriptum in his literis ejusdem potestatis. an igitur ΚΛΑΩ Atticum, ΚΛΑΙΩ vulgatum. at sic ΤΟΥΤΩ fuerit Atticum, ΤΟΥΤΩΙ communis dialecti. quare literae Ἰῶτα locum hic fuisse non puto. saltem ubi hae syllabae, si corripiantur, corripiendae. & laterali & subscripto carere posse videmus. uti in *Anthol*. iii. 1. 18. 194.

Νικόδικον δὲ φίλοι καὶ πόλις ἥδε κλάει.

verum istud κλάει a mala manu. *Cod. Palat*. Πολλή. unde recte Salmasius Πόλη, quaecumque intelligatur hujus nominis urbs. verum tum Νικοδίκου quoque legendum. intelligetur enim ἀνιᾶται. ap. *Euripid*. *Rheso*. 97. cum Scaligero malim

'ΑΛ'

Ἀλλ' ἐκκάαντες πύρσ' ἐπ' εὐσέλμων νεῶν.

quam ἐκκαύσαντες, quod omnino vitiosum: nisi saltem Iota ad latus positum ceu subscriptum accipias. verum Ἰῶτα in aoristis proprie non spectat ad hanc caussam. mox solito errore in Codice videtur fuisse κενῶν.

P. 48. Vs. 19. Συνήχησαν] *Theophr. Char.* VI. φθεγγόμενοι μεγάλῃ φωνῇ. ὡς συνηχεῖν αὐτοῖς τὴν ἀγορὰν καὶ τὰ ἐργαστήρια.

P. 48. Vs. 20. Στρατηγικὸς ἀνὴρ] Non qualis Iphicrates, *in quo* Justinus L. VI. V. ait *imperatorias artes fuisse.* sed στρατηγικὸς hic potius *praetorius.* στρατηγὸς. *praetor* ecclesiam convocat: judices dat. vide *Heliodor.* IV. 203 & Nostrum L. VIII. VII. 140. 22.

P. 48. Vs. 22. Ανάπευσιν] observanda vox. in Apographo vitiose ἀνάκευσιν. mox lege χρεία.

P. 48. Vs. 24. Θέατρον] Syracusis re vera fuit Theatrum & quidem amplissimum in Neapoli. cujus rudera vidimus. & a Theatro non procul supersunt etiam vestigia Amphitheatri, cujus ichnographiam in Siculis nostris exhibituri sumus. nec erit caussa, cur illustris Scipio Maffejus aedificii talis decus soli adsertum eat Romanae urbi. quam sententiam prodidit Vir doctissimus L. I. C. 7. p. 64. de *Amphitheatro.* inter ista autem Siciliensia aedificia tanta est differentia, ut nemo paullo in hisce versatior, in iis distinguendis errare possit. Mihi e contrario vero fit simile Romanos Amphitheatri formam a Siculis transtulisse. Curio namque ille qui primum Romae Amphitheatrum, sed ligneum, fecit, in Sicilia aliquandiu commoratus fuit. de hisce monumentis Mirabella & Bonannus agentes, adduxerunt veterum loca, unde constet ecclesias Syracusis in theatro agitatas. vide primum p. 70. Edit. Lugd. Bat. *Nepot. Timol.* IV. *Justin.* XXII. 2. majores caussas in comitiis & ecclesiis actas tum Athenis, tum Romae constat. & e foro in theatrum insigniora saepe judicia transferebantur. *Appulej.* III. *Milef.* 44. *judicium tantum theatro redderetur.* ita in *curiam* aliquando Romae. *Tacit.* III. *Ann.* 12. Athenis etiam in theatro saepe conciones. *Ausonius prologo Ludi Sapient. Quibus* [Atticis] *theatrum curiae praebet vicem.* unde *Plato* in Phaedro p. 258. B. verba faciens, de legislatore, qui in theatro populo suasit legem, ait. Οὐκοῦν ἐὰν μὲν οὗτος ἐμμένῃ, γεγηθὼς ἀπέρχεται ἐκ τοῦ θεάτρου ὁ ποιητής. quod *Serranus* vertit. *Quod si ea (lex) maneat populi adplausu comprobata, nonne laetitia gestiens ita discedit ex concione, ut poeta ex theatro.* at nihil minus cogitavit Plato quam ut hic concionem theatro, legis latorem poëtae compararet. Verte *excedit ex theatro auctor legis: suasor, lator legis.* ὁ ποιητὴς de cujusvis auctore rei, non

modo carminis factore. Ita ipse *Plato Critia.* p. 108. B. & alii passim hac voce & ποίημα utuntur.

P. 48. Vs. 24. Ἐκκλησίαν ἀνήγαγον] forte ἀνάγειν ἐκκλησίαν dictum sit quemadmodum ἀνάγειν ἱρὴν apud *Herodot.* II. 40. & 48. & III. 79. ubi consulatur *J. Gronovius.* an etiam apud eumdem ἀνάγειν θυσίαν Διὶ ita accipiendum, dubito. Nisi sermo videretur adfirmare, facile per separationem ad ordinariam formulam perveneris ἐκκλησίαν ἂν ἤγαγον. qualia vitia passim occurrunt. vid. VIII. IV. 135. 13. *H. Stephanus* apud *Platonem* in *Sympos.* 174. B. ἀνιέναι in ἂν ἰέναι mutat. apud *Demosth.* de *Cor.* 510. F. legitur. τότε δ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἀνεκρίνετο ἐφ' ἑαυτοῦ, πρὶν τι τούτων προλαβεῖν. an non hic excidit ἂν ἀνεκρίνετο. at forte hic male repetitum ex ultima in ἐκκλησίαν. feminas autem concionibus interesse, quam insolens fuerit, ostenderint unae Aristophanis Ἐκκλησιάζουσαι.

P. 48. Vs. 26. ὠχρός, αὐχα. ὢν] Interpres αὐχμῶν. posses αὐχαλέος ὤν. qua de voce videantur praestantes viri *P. Wesselingius* & *J. Alberti.* hic ad *Hesych.* ille in *Observ.* II. XX. potes alia. ὠχρὸς καὶ αὐχμηρὸς *Luciano Cataplo.* T. I. p. 639. junguntur & *Cronos.* III. p. 393. αὐχμοῦ πλέως. posses ἀναλέος quod de *capillis* proprie, pro quo *Athenaeus* L. IV. III. 131. αὐχμηρόκομος. *Theocr.* XIV. 4.

Χώμυσταξ πολὺς ὧν ἄν, αὐ+αλέοι δὲ κικῖνοι.

sic Codices octo pro ἄρ'. at cave, ne porro suspiceris de αὐχαλέοι. nam librariorum haec nota est syllabas ita separantium. Digammatis amatores forte mysterium hic detexerint. sic ῥύ+εο. ἐπερρώ+ντ' νῆ+ας in Apolloniano Codice Florentiae. ap. *Theod. Prodr.* L. VII. 317. similis lacuna τὸ βλέμμα πικρόν, τὴν σκυλὴ.. αλέος. Gaulminus videtur supplevisse τὴν κόμην ἀναλέος, vertit enim *comam sordidus.* at σκυλὴ parum favet. cur non τὴν σκευὴν αὐσταλέος. ut apud *Homer. Odyss.* T. 327.

Εἵκεν αὐσταλέος, κακὰ εἱμένος

ubi *Barnes.* immo & *Clarkius* superflua diaeresi εἷκεν αὐσταλέος. cum Iones hanc vocem & inde derivatas adspirent, & proinde spiritus, sive digamma, sive *Dawesianum* W pro consonante sit & syllabam producat quasi positione.

P. 49. Vs. 1. βῆμα] & in ἐκκλησίᾳ erat & in Theatro. ibi vocabatur θυμέλη vel βωμός.

P. 49. Vs. 1. Κάτω στάς] *In Plano. de Plano.* opp. ἐπὶ τοῦ βήματος. ἐφ' ὑψηλοῦ. pro quo ἀφ' ὑψηλοῦ. ap. *Heliod.* X. 504. τῆς τε σκηνῆς πλησίον ἀφ' ὑψηλοῦ προκαθίσας. immo ἐφ' repone ex usu & Cod. *Taur.* & *P.* ut recte Com-

Commelinus jam. vid. L. IX. 458. X. 475. 507. *Eustath. de Ism. & Ism.* VII. 258. ita recte ceperunt *Lucianum* in *Asino*. p. 622. ubi *asinus* ad praesidem, qui ludis praeerat κάτωθεν loquitur. vide *Salmas.* ad *Capitol. Verum* C. VI. 423.

P. 49. Vs. 3. Τὸ δὲ πλῆθος . . ὁ . . . σει καὶ λέγε] quamvis talia supplere opus sit parum utile & aleae incertissimae: si tamen animi caussa ista tentemus, superstitum literarum habenda omnino est ratio. forte igitur ἀνεβόησε θάρσει καὶ λέγε. L. III. IV. 50. 26. ὁ δῆμος ἀνεβόησε. *Heliod.* IV. 171. θάρσει θύγατερ. noster tamen III. VI. θάρρει.

P. 49. Vs. 5. Ἀναίρεσιν] recte interpres *abstulerit*. ea notione qua solent in bello quisque suos mortuos ἀναιρεῖσθαι. de qua Cl. *Elsnerus in Schediasm.* p. 117. alioqui ἀναίρεσις. est *destructio*. uti apud *Demosth.* περὶ παραπρ. 315. A. ὅλων τῶν τειχῶν καὶ πόλεων ἀναίρεσις. alia plane notio est vocis ἀφαίρεσις. quae tamen ap. *Max. Tyr.* XVII. 7. redditur *direptio*. verba sunt. Ἀλλ' εἴπερ οἱ ἀδικούμενοι ἠπίσταντο, ὅτι τοῖς ἀδικοῦσι μέγιστον κακὸν ἡ ἀδικία αὐτή, τοῦτ' εἶναι πολέμου μεῖζον, καὶ τειχῶν ἀφαιρέσεως, καὶ γῆς δηώσεως, καὶ τυραννίδος καταστάσεως. quare merito quoque ἀφαίρεσις Doctiss. *Marklandus* animadvertit raro accipi pro *direptione. destructione.* & tum potius dici καθαίρεσις & περιαίρεσις. recte. nam numquam hoc significat, & hic quidem notat communissimo sensu *ademtio. ablatio.* respicitur enim ad inpotentiam, qua Lacedaemonii usi fuerunt in Athenienses victos, quando iis jus moenium habendorum ademerint & Piraeei muros dejicere coegerint. quando & Attica fuit vastata & δήωσιν passa. potuisset ad hanc respiciens calamitatem aliquanto significantius scripsisse νηῶν ἀφαιρέσεως, τειχῶν καθαιρέσεως. sed ne dubitemus ad secuta bellum Peloponnesiacum mala respici, additur Τυραννίδος καταστάσεως. sed quod, vix credideris, redditur *tyrannidis eversione*. cum respiciatur Lacedaemoniorum crudele πολίτευμα, quo *triginta tyrannos* Atheniensibus inposuerunt. & καθιστάναι certe semper significat *constituere*. vix probatione opus. *Demosth.* περὶ τῶν ἐν χερρ. 80. B. κατέστησε τυράννους. *Aeschines* περὶ παραπρ. 257. A. καθαίρεσις τυραννίδος huic opponitur. sic κατάστασις ἐγγυητῶν passim. vid. *Lucian. Tyrannic.* T. II. 151. Nemo dubitaverit in historia Graeca non hospes. *Xen.* H. H. II. 460. *Diod.* XIV. 3.

P. 49. Vs. 7. Εὐδία] *Glossae. serenitas. serenum. hoc sudum.* εὔδιος *serenus.* vox haec restituenda videtur *Euripidi* in Fragmento *Bellerophontis.*

Τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς αἰθέρ' ἰδέσθαι
Σπεύδω, τίν' ἔχει στάσιν εὐδίας.

 Flo-

Florens Christianus ita reposuit pro ἐνοδίας in *Schol.* ad *Aristoph. Vesp.* 754. sed στάσις εὐδίας longe melius quam στάσις ἐνοδίας, licet E. M. εὐδία explicet ἐνοδία. nam Pegaso, aerium iter ingressuro, quae optabilior quam ἡ ἄνευ ἀνέμων ἡμέρα. ut apud *Suidan* explicatur. miror unde bene versum *sudum*. *Barnesius* autem pejus quam *Florens* anapaestos ordinavit.

In memoriam redeo loci *Strabonis* L. VI. 436. ἡ δὲ χώρα εὐδεινὴ διὰ τὴν κοιλότητα τῶν πεδίων. ubi *Palmerius* legi vult εὐδιεινὴ, ab εὔδιος. at εὐδεινὸς aeque probum. vide *Hesych.* in εὐδινά. πραεῖα. κατεσταλμένα. *Suidas.* εὐδιεινός. ὁ καιρὸς, καὶ ὁ ἄνεμος. καὶ εὐδεινὸς ὁμοίως. *Orpheus Suffimento* Θαλάσσης p. 120.

Εὐδεινοῖς ἁπαλοῖσι γαληνιόωσα δρόμοισι.

P. 49. Vs. 8. Ἰδὼ χειμῶνος γέμον καὶ βαπτιζόμενον ἐν γαλήνῃ] non multum abit ab *Heliodori* ἐννοίᾳ. L. V. 251. ἐστείλθη πρὸς τὴν ἀγγελίαν ἡ ὁλκάς· ἐν τε γαλήνῃ κλύδωνος ἐμπέπληστο θορύβοις ὀλολυγμοῖς διαδρομαῖς καταιγιζομένη. *Vat.* ἐνεπέπληστο. *Eustath. de Ism. & Ism.* p. 258. Καὶ ἦν ὅλος Ἄρης ἡ ναῦς καὶ κλύδων πολυειδής.

P. 49. Vs 9. Βαπτιζόμενον] proprie navis *submergi. deprimi.* metaphorica tamen hinc locutio non plane debet sejungi. vid. *J. Chr. Wolfium* ad *Libanii.* Epist. XXV.

P. 49. Vs. 12. Οἰκέται δημόσιοι] In *Coisliniana bibliotheca* p. 491. haec exhibet Lexicon. Δημόσιος ὁ τῆς πόλεως δοῦλος. ἐγίνοντο δε Θρᾶκές τινες ἢ Σκύθαι [ἢ] ἄλλοι βάρβαροι δοῦλοι· πρὸς ὑπηρεσίαν τῶν δικαστηρίων καὶ κοινῶν τόπων καὶ ἔργων. ἐλλειπτικῶς δὲ λέγουσι τὸν δημόσιον, παρέντες τὸν οἰκέτην. vide Suidan & Harpocrationem. erant, ut diximus in principio *animadversionum*, omnes quidem viliores, at tamen de quibus hic mentio, vilissimi. quae in comoediis passim σκύθαι. τοξόται. honestiores scribae. quorum primarii γραμματεῖς *Schol. Demosth. Olynth.* II. 23. E. *Demosth.* παραπρ. 313. A. γράμμασιν ἐφ' οἷς ὁ δημόσιος τέτακται. ibi *Ulpian.* vel alius δηλαδὴ οἰκος. an non οἰκέτης? videatur Cl *P. Wesselingius* ad *Diodor.* XIII. C. 102. & notata L. I. v. 9. 5. unde patet voces δήμιος & δημόσιος confundi in hac notione & vicinis. optimo jure Cl. *Taylorus* ap. *Lycurg.* §. 3. restituit δημοσίους ἀγῶνας pro δημίους. apud *Lysian* κατὰ Νικομάχου. p. 473. legitur ὥστε σαυτοῦ νομίζεις εἶναι τὰ τῆς πόλεως, αὐτὸς δημόσιος ὤν. quae sic explicem. *Adeo ut res publicas arbitreris tuas esse: cum sis ipse servus publicus. cum sis ipse in potestate* & proprietate *civitatis.* ap. *Schol. Aristoph. Equit.* 1253. legitur. δημοσίου δὲ γινομένου ἔγραφον ἀμφότεροι τὰ λεγόμενα. sermo est de ὑπογραφεῖ & ἀντιγραφεῖ. ubi *Kuhnius* ad *Pollucem* VIII. C. IX. §. 12. legit δημοσίου παραγινομένου. *praesente scriba publico.* at cum hi quoque fuerint

δη-

δημόσιοι, minus ſatisfacit. re vera Δημόσιος in Inſcriptionibus collocatur inter magiſtratus: ſed is tum reſpondet γραμματεῖ. & ita acceperit *Kuhnius.* putaram an legendum δημοσίου γενομένου. quando *fiebat decretum.* id vox δημόσιον notat. *Demoſth. in Timocr.* 781. E. quod quamvis proprie de *populi ſcito* dici poſſit videri, nihil vetuerit quin & in genere ad *ſenatus decreta* extendatur & ad omnes publicos actus.

P. 49. Vs. 13. Εἰς τὸ θέατρον] leviora ſupplicia ſumebantur ſaepe in theatro: ſaltem ibi torquebantur, antequam condemnarentur. oſtendit id inter alia locus *Philonis* adverſus *Flaccum.* p. 329. Καὶ ταῦτ᾽ εἰργάζετο μετὰ τὸ πληγαῖς αἰκίζεσθαι ἐν μέσῳ τῷ θεάτρῳ καὶ πυρὶ καὶ σιδήρῳ βασανίσαι . . . Ἰουδαῖοι μαστιγούμενοι, κρεμάμενοι, τροχιζόμενοι, καταδικαζόμενοι, διὰ μέσης τῆς ὀρχήστρας ἀπαγόμενοι τὴν ἐπὶ θανάτῳ. Quem locum adduco lubentius, ut, licet bene vindicatum ab Lipſienſibus Eruditis contra inportunam nuperi editoris criſin, reponentis λυγιζόμενοι pro καταδικαζόμενοι, eum magis adſeram toto hujus judicii proceſſu: ubi ſimili modo τροχὸς, πῦρ praecedunt τῇ καταγνώσει. & cui non nota haec in criminibus procedendi forma? Quid quod λυγιζόμενοι comprehenſum ſit in μαστιγούμενοι. nam μαστιγοῦσθαι aeque λόγοις atque μάστιξι fit. nec conſtat λυγίζεσθαι gravius eſſe τῷ μαστιγοῦσθαι. ſi haberetur ex. gr. μάστιξιν ἀστραγαλωταῖς id & τῷ λυγίζεσθαι & τῷ μαστιγοῦσθαι gravius foret. verum tam inanes novationes, quibus editor Philonis prae ceteris hodie Criticis floret, vix refutatione dignae merito videantur. Athenis quoque ſtatim in comitiis, quaeſtiones de ſervis ſumebantur. vide *Æſchinen* παραπρ. 403. B. οἰκέτας παραδίδομεν εἰς βασάνους. παρέσται δὲ ἤδη ὁ δήμιος καὶ βασανιεῖ ὑπεναντίον ὑμῶν.

P. 49. Vs. 14. Τροχὸς] Quamvis haec ſint ſaepius tractata, ad rei illuſtrationem hic quaedam literis conſignare non pigebit. *Appulejus* bene 111. *Met.* 48. ait. *Nec mora*, cum ritu Graecienſi *ignis & rota*, *tum omne flagrorum genus inferuntur.* vid. etiam x. 217. tamen illa etiam Romani moris. *Pacat. Paneg.* XLII. *ignem*, *laminam*, *crucem*, *culeum.* ubi Cl *Schwartius* in ſuo codice *equuleum* pro *culeum* indicat. at nec eo ordine admitti poteſt, & alteri voci ſavetur mox C. XLIV. Haec autem non τιμωρητικὰ ἐργαλεῖα, ut jam innuimus, ſed βασανιστήρια erant. *Ariſtoph. Pluto* 876.

> Ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ᾽ ἐκεῖ στρεβλούμενον
> Εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας.

idem in *Pace.* 45. *Lyſiſtr.* 845. *Plutarch. Nicia* 247. εἰς τὸν τροχὸν καταδεθεὶς ἐστρεβλοῦτο. *Achill. Tatius.* L. VI. 405. Τὰς βασάνους παράστησον. Φερέτω τροχόν· ἰδοὺ χεῖρες· τεινέτω. Φερέτω καὶ μάστιγας· ἰδοὺ νῶτος· τυπτέτω. κομιζέτω πῦρ· ἰδοὺ σῶμα· καιέτω. Φερέτω καὶ σίδηρον· ἰδοὺ δέρη· σφαζέτω. VII. 447.

Ἄρτι δὲ μου δεθέντος, ϗ τῆς ἐσθῆτος τοῦ σώματος γεγυμνωμένου, μετεώρου τε ἐκ τῶν βρόχων κρεμαμένου [illud in Philonis loco habes] ϗ τῶν μὲν μάστιγας κομιζόντων, τῶν δὲ πῦρ ϗ τροχόν. *Xenoph. Epheſ.* II. p. 26. ξίφη ϗ βρόχους [πρὸς τὸ κρεμᾶσθαι, ſive ut in loco Achillis, ſive ad mortem laquei. hoc malim. ne τροχοὺς cogites] ϗ πῦρ ϗ πάντα ὅσα δύναται σῶμα ἐνεγκεῖν οἰκέτου.

P. 49. Vs. 14. Καταπέλτης] Si quis ϗ excidiſſe autumet ante ſyllabam ſimilem ΚΑ, fruatur judicio ſuo. nihil tale deſiderarim. Apud *Philonem* & alios *Mechanicos* ſcriptores paſſim καταπάλτης exaratur. Duplicis uſus & formae inſtrumentum. hoc tela & lapides fuiſſe ejectos notum. inventorem tradit Dionyſium Juniorem *Aelianus* V. H. VI. 12. illud erat κολαστήριον vel βασανιστήριον ὄργανον, ὡς ὅπλον χαλκοῦν [*ut ſcutum aereum*] ἐν ᾧ ἐξαρτῶσι τὰ μέλη οἱ δήμιοι. Quae ſunt *Heſychii* verba. Apud *Suidam* habes δεσμοῖς χειρῶν, καταπάλταις ποδῶν. de his καταπέλταις intellexerim *Diodor. Sicul.* XX. 458. τοὺς μὲν αὐτοὺς ἐτρόχιζε. τοὺς δὲ εἰς τοὺς καταπέλτας ἐνδεσμεύων κατετόξευε. *alios catapultis innexos ejaculantur.* at non habetur ἐκτοξεύειν. ſi *innexi* praeterea, quomodo *emiſſi* & *projecti*. verte, *alios catapultis innexos ſagittis, jaculis confecere.*

P. 49. Vs. 15. Τὰ ἔπαθλα τῶν ἀγώνων] ἀγῶνες ſunt *facinora*, quae numquam ſine periculis & metu perpetrantur. ἆθλα. ἔπαθλα. *mercedes. praemia.* in deteriorem partem. Τὰ τῶν πόνων ἔπαθλα dicit *Theodor. Prodr.* IV. 178. διαθλεῖν τὸν λῃστρικὸν βίον. *Heliod.* VII. 316. ubi paullo poſt tam *Vatic.* quam *Taur.* cum *Commelini* Codd. ſupplent εἰς φυγὴν & εἰς τὸ εἰσφρῆσαι. quod prius cum eodem probarim. ſecundum non aeque.

P. 49. Vs. 16. Ἐπεὶ δὲ ἐν μέσῳ ἔστη τῶν ἀρχόντων,] Ut edidimus Apographum exhibet. at potes etiam diſtinguere ἔστη, τῶν ἀρχόντων εἷς ἀ. ἀ.

P. 49. Vs. 16. Δημήτριος] nam nomen in primis inquirebatur. *Ammian. Marcell.* XXII. XVI. 269. *Et nulla tormentorum vis adhuc inveniri potuit, quae obdurato illius tractus latroni invito elicere potuit, ut nomen proprium dicat.*

P. 49. Vs. 17. Τί οἶδας] Id eſt, dic quidquid noris de his funebribus ſpoliis & de corpore, cui haec detracta ſunt. vide *Pricaeum* ad *Appulej. Mileſ.* p. 12.

P. 49. Vs. 17. Ἀπελείφθην νεὼς] ſupra dixit κατελείφθην ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῆς νεώς. locutiones diſtant. ſupra. *relictus fui a nautis.* hic *deſtitutus fui nave. carui. egui nave. Plato Symp.* 219. E. ὁπόταν γοῦν ἀναγκασθεῖμεν, ἀπολειφθέντες που, οἷα δὴ ἐπὶ στρατείας, ἀσιτεῖν. vid. *J. Perizonii* ad *Aelian.* I. 32.

P. 49. Vs. 23. Ἐπὶ φιλανθρωπίᾳ] ſaepe oratores ita adulantur populo Attico. ſane iſtam virtutem non exercuerunt Syracuſani in Athenien-

ſes

ſes captivos, paullo ante haec tempora. vid. *Thucyd.* VII. C. ult. & *Diodor. Sicul.* XIII. 33.

P. 49. Vs. 23. Ἐφοδίων τυχεῖν] ἐφοδιάζεσθαι. quod ſummae humanitatis. vid. *Herodot.* IX. 99.

P. 50. Vs. 1. Δι' εὐτυχίαν] reſpectu Theronis quidem ἀτυχίαν. at reſpectu aliorum & ipſius Juſtitiae δι' εὐτυχίαν. *Appulej.* VII. 146. *Fortuna, neſcio an futuris periculis me reſervans.* videatur etiam *J. Pricaeus.* ad L. I. p. 40.

P. 50. Vs. 2. καθεζόμενος] *Thom. Mag.* καθήμενος κάλλιον ἢ καθεζόμενος. *Xenoph.* K. A. V. p. 368. D. utrumque adhibet. quis neſcit in theatris & comitiis, ſediſſe veteres.

P. 50. Vs. 3. Στρεφόμενον] *Herodot.* II. 85. utitur frequentativo. ἀνὰ τὴν πόλιν στρωφώμεναι. quod verbum non digne habuerunt Lexicographi. στρωφᾶσθαι ipſis notum. ἐπιστρέφεσθαι *Plato* in *Phaedro* 247. A.

P. 50. Vs. 6. Καὶ . . . αν] ἐκέλευσαν. vel ἐσήμηναν vel ſimile quid.

P. 50. Vs. 6. Τὸν πρῶτον εἰπόντα] τὸν ἁλιέα. id neceſſarium ad veritatem ex ipſo fonte hauriendam. *Xenoph.* K. A. L. v. p. 367. C. Καὶ ὁ Ξενοφῶν ἀναστὰς ἐκέλευσεν εἰπεῖν τὸν πρῶτον, πρῶτον λέξαντα πῃ καὶ ἐπλήγη. *Xenophon ſurgens juſſit eum primum verba facere, qui primum dixerat etiam qua in corporis parte percuſſus fuerat.* ita locus conſtituendus & vertendus.

P. 50. Vs. 7. Ὁ ἁλιεὺς μᾶλλον ἐνέκειτο. βασανιστὰς εὐθὺς ἐκάλουν] ultimum ſupplementum certum. prius variari poteſt. ἐπέθετο. alterutrum aliis praetulerim, quia hoc L. VI. VII. 109. 21. illo L. I. IV. 6. 21. utitur. qualia ſemper in explendis defectibus praeferanda veniunt verba.

P. 50. Vs. 8. Προσεφέροντο] *Inſtigebantur. admovebantur. adplicabantur.* II. VIII. 34. 17.

P. 50. Vs. 8. Καιόμενος καὶ τεμνόμενος] L. I. v. 8. 16. καιόμενος *de laminis candentibus* intelligendum. at τεμνόμενος aliquis ambiguerit, utrum referendum ad τοῦ σιδήρου τομάς. nam hoc ſupplicium magis quam tortura foret. inde loco laudato ſuperius *Achilles* dicit *Tatius.* Φερέτω καὶ σίδηρον. ἴδου δέρη. σφαζέτω. forte ad *vibices flagelli*, μάστιγος retuleris. & intelligendum ut *Horatianum* illud IV. *Epodon.*

Sectus flagellis hic triumviralibus.

verum enim vero magis eſt, ut accipiamus de *ferro.* nam τέμνειν neſcio an ita Graecis uſurpetur. poſt flagellationem *Philo l. l.* meminit πυρὸς καὶ σιδήρου. & latera & aliae partes in tormentis vulnerabantur. *Joſeph. de Maccabaeis.* §. 6. p. 405. καὶ τὰ πλευρὰ κατετιτρώσκετο. vide *Scaligerum* ad *Manilii.* L. v. 414. p. 399.

P. 50.

P. 50. Vs. 9. Ἐνίκησε τὰς βασάνους] formula usitata. *Appulej.* x. 219. *nullis verberibus, ac ne ipsi quidem succubuit igni.*

P. 50. Vs. 10. Μόλις μὲν γὰρ καὶ βραδέως ἀλλ' ὡμολόγησεν] pro ἀλλ' ὅμως. ἀλλ' οὖν. elegans & usitata ellipsis. Noster v. 11. 81. 3. Ἄκων μὲν, ἀλλὰ ἐπείθετο Χαιρέας. VI. VI. 106. 23. ὅτι ἀτυχῶς μὲν, ἀλλὰ διελέχθη. *Demosth.* ὑπὲρ Μεγαπ. 158. E. ἐὰν Θηβαῖοι ἀνενέγκωσιν, ἀλλ' οὖν ἀσθενέστεροί γε ἔσονται & περὶ Ῥοδ. Ἐλευθ. p. 148. D. *Lucian.* T. 11. p. 569. καὶ μόλις καὶ βραδέως, ὑπήκουσε δ' οὖν ἡ γυνή. *Anacreon* XL. 3.

Ἔρως ποτ' ἐν ῥόδοισι
Κοιμωμένην μέλιτταν
Οὐκ εἶδεν· ἀλλ' ἐτρώθη.

ubi Palatina membrana ita pergit.

Τὸν δάκτυλον παταχθεὶς
Τᾶς χειρὸς ὠλόλυξε.

vulgo δὲ δαχθεὶς. nostra lectio & oratio ἀσύνδετος non rejiciendae videntur.

P. 50. Vs. 17. Τοὔνομα οὐκ ἐμνημόνευσε τοῦ πριαμένου] emenda πριαμένου. Apographum etiam vitiosum. Hic autem aqua haesit Charitoni, quomodo ratione ea fabellam continuaret, qua animo meditatus fuerat. nam si constitisset Callirrhoen esse venditam Dionysio, legati ipseque Chaereas statim, ut Miletum adpulissent, Dionysium adiissent. nec triremis fuisset incensa, nec Chaereas & Polycharmus in Cariam venditi, &, quae porro hinc dependent fictiones, nullum habuissent locum. tamen ceu coactum aliquid & parum probabile accidit, ut quaestio habeatur de aliquo, isque fateatur omnia, praeter unum nomen emtoris: quod si fassus fuisset reus, magis veniam quam adgravationem criminis exspectare debuisset: quod scilicet eam vendidisset τῷ πρώτῳ τῶν Ἰώνων φύσει καὶ ἀρετῇ. cur non amplius torserunt latronem, ut & hanc particulam fateretur. namque inquisitionem futuram esse longe faciliorem, si emtor cognitus esset, ipse fatetur Chaereas; quando inpetrare a populo conatur, ut Thero secum naviget in Ioniam ad indicandam domum Callirrhoae. Cur non potius Theronem ut callidum, sic & malignum induxit: & finxit mendacem etiam in ipsa mortis vicinia. Si prae se tulisset exempli gratia venditionem fuisse factam in insula Lesbo. Chaereas eo vela faciens se falsum fuisse comperisset: sed tenuis fama ad eum perlabi potuisset pulcherrimam feminam Mileti nuper fuisse a latronibus divenditam. & sic fabulam plane eodem modo sine coacta hac fictione pertexere auctori licuisset.

Θηρων

P. 50. V. 19. Θήρωνι ψῆφος ἠνέχθη] ambigua locutio. pro εἰς Θήρωνα. ſed ex toto narrationis contextu facile id ambiguum cavetur. in omnibus ſcriptoribus talia, qui ſibi communi ſenſu praeditos exſpectabant lectores. tale illud *Phaedri* prol. III. *Quod ſi accuſator alius Sejanò foret.* ubi illud vitio datum elegantiſſimo ſcriptori nollem, quod intelligi poſſet, *ſi alius accuſaret Sejanum.* nam caſu ambiguitas illa accidit. vel ſi argutari velimus, prudenter ancipiti locutione uſus fuit, ut, ſi in offenſam incurreret, ſua ſe ambiguitate tueri poſſet. quid ſi diu poſt Sejani caedem publicatae hae fabulae. Vide eruditiſſimam diſſertationem *Henrici Cannegiteri* de *Aetate Aviani* C. x. p. 269.

P. 50. Vs. 20. Ἵνα μοι, φησὶν, ἐλθὼν μηνύσῃ τοὺς ἀγοράσαντας] At non opus erat, ut ideo cum Chaerea navigaret & mors differretur. Dionyſius ſatis cognitus erat Mileti: at fallere potuiſſet. atqui dixi mentiendi cauſſam circa hanc facti particulam Theroni nullam fuiſſe. Quod ſi falleret, ſupplicii aggravationem merito timuiſſet, ſi una navigaſſet. quod ſi verum indicaſſet, & ſic una navigaſſet, ſaltem poenae dilationem & effugii ſpem lucratus fuiſſet. quare utrumque abſurdum, & Theronem veritatem non ſponte faſſum hac in re fuiſſe: & judices tam negligenter & ſupine officio fuiſſe functos.

Ἐλθὼν autem hic ſignificat actionis & animi promtitudinem. ut *ſtatim: e veſtigio ibi delatus indicet.* quam notionem vocibus ἐλθὼν, ἰὼν ineſſe animadverſum in *Miſcellaneis* Obſervationibus Vol. I. 125. & ab *doctiſſ. Erneſto* ad *Xenoph. Memorab.* 761. C. 779. D. ita ap. *Thucyd.* VII. 73. ἐσηγεῖται ἐλθὼν τοῖς ἐν τέλει οὖσιν. *Herodot.* VII. 225. καὶ παραμειψάμενοι τὸ τεῖχος, ἐλθόντες, ἵζοντο. id eſt *ſtatim. Xenoph.* H. H. IV. 521. D. ἐπεὶ δὲ καὶ οἱ φίλοι αὐτοὺς ἔπειθον, καὶ μητέρες ἰοῦσαι καὶ ἀδελφοί. ubi, niſi haec vocabulo vis inſit, facile omitteretur ἰοῦσαι. quemadmodum apud *Diodor.* LXIV. C. 14. duo Codices omiſerunt. ſed quibus merito non obtemperavit *Cl. Weſſelingius. Xenoph.* v. H. H. 571. E. εἶπεν ἐλθών. *Heliod.* VII. 361. καὶ λέγε ἐλθοῦσα πρὸς τὸν ὑπερήφανον. nam illud πρὸς referendum ad λέγε. *Sophocl. Antig.* 779. [& 1112.[Δράτω, φρονείτω μεῖζον ἢ κατ' ἄνδρ' ἰών *Heſych.* Ἰών. συντόνως ἐλθών. vid. *Eurip. Bacch.* 779. *Cycl.* 240. *Ariſtoph. Veſp.* 99. *Eccleſ.* 1075. ſic βαδίζουσα ap. *Plutarch. Alex.* 67. unde & βάδιζε aliis verbis imperativis adjunctum ſaepe inveneris, ad actionis celeritatem & intenſionem ſignificandam. & ſic ἐλθέ. ἴθι. & Latini ſuo I, *ito* utuntur. vid. L. IV. IV. 70. 22.

P. 50. Vs. 23. Λυθῆναι τοὺς νόμους] Nam latroni vel piratae de crimine confeſſo & convicto nulla per leges poenae dilatio concedebatur. λύειν, καταλύειν νόμον obvium. νόμους hic licet accipere de una *lege.* ut apud Latinos.

P. 51. Vs. 1. ὑπέστησαν] Interpretatus fuerim ὑπισχνεῖσθαι. *polliceri. promittere.* non solum *Thucydides* e prosaicis, ut vult *Thom. Magister*, sed alii plurimi. *Herodot.* IX. 33. *Liban. Ep* CCXX.

P. 51. Vs. 4. ἐπὶ τούτοις] Rursus hic tricari possis, utrum *ea conditione*, an *dehinc*. sed ultimum verum. vid. I. XIV. 20. 19.

P. 51. Vs. 5. μέρος ἐπηκολούθησαν] Inquietam novaturientium manum quae nihil intactum, ut ut integrum, relinquere potest, taedet fere exemplis coercere. *Thucydides* solus centum auctoritates praebeat. in quo ceu καινὸν hoc *Corinthus* notat, nescio quo jure. *Moer. Atticista* ἀνέστησαν πῦ ὁ δῆμος Ἀττικῶς. ἀνέστη πού ὁ δῆμος. Ἑλληνικῶς, leviter eo respicere videtur. in ipsa voce μέρος hanc numeri variationem offenderis non semel. vid. *Photii Biblioth.* p. 424. 436. 449. 452. 453. *Herodian.* VIII. VII. 29. *Iliad.* B. 278. *Odyss.* O. 305. *Aeschyl. Suppl.* 249. & observata *J. Casaub.* ad *Athenaeum* VII. 1 & 2. *J. Perizon.* ad *Aelian.* V. H. XIV. 22. *P. Wessel.* ad *Diod.* II. 19. v. 4. *Xenoph. Eph.* I. 4. ἦλθον δὲ εἰς τὸ ἱερὸν θύσαντες πᾶν τὸ πλῆθος. nec opus ibi κατά. ita in initio C. XXIII. *Evangelii Lucae*, nescio cur rejiciatur plurimorum Codicum lectio. Καὶ ἀναστάντες ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλάτον.

De plebis more prosequendi & comitandi damnatos ad supplicii loca diligenter notavit *H. Valesius* ad *Ammian. Marcell.* XXVIII. IV. p. 408. *Luciani* de Morte Peregrini locum, ab ipso laudatum, inveneris. T. III. p. 356. novissimae editionis.

P. 51. Vs. 6. Ἀνεσκολοπίσθη] Revera σταυρὸς & σκόλοψ differunt. at ab aliis & nostro sine discrimine adhibentur σταυροῦσθαι & ἀνασκολοπίζεσθαι. & utraque voce passim poena mortis significatur. sic mox dicit ἔβλεπεν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. *palo sive cruci affixus est, ut plagiarius, ut pirata, ut effractor sepulcrorum.* vid. L. 11. *ff. de sepulcro violato.* L. 1. ff. ad L. *Fabiam de Plagiariis.* L. 15. C. ad *Leg. Fabiam de Plag.* L. 2. C. *ubi de Crim. agi oporteat.* Latroni & sacrilego irrogatur poena σκόλοπος apud *Euripid.* in *Rheso.* 512

—— —— ζῶντα συλλαβὼν ἐγὼ,
Πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισιν ἐμπείρας ῥάχιν,
Στήσω ποτεινοῖς γυψὶ θοινητήριον.
Ληστὴν γὰρ ὄντα καὶ Θεῶν ἀνάκτορα
Συλῶντα, δεῖ νιν τῷδε κατθανεῖν μόρῳ.

apud *Josephum* L. XIX. *Ant. Jud.* 1. §. 13. μῖμος εἰσάγεται καθ' ὃν σταυροῦται ληστῶν ἡγεμών. vide ibi interpp. Apud *Artemid.* L. IV. 69. tamen *latro* decollatur. ληστεύων ἑάλω καὶ ἐτραχηλοκοπήθη. Scilicet olim poena gladii

gladii in viliſſimos exercebatur. Poena crucis a Conſtantino ſublata eſt, ut hinc quis ante eum Imperatorem vixiſſe Noſtrum colligeret: ſed inde nihil argumentari licet circa aetatem Charitonis: nam vel ut ficta fabula vel accomodata ad Hermocratis tempora ejus ſcriptio accipi debet. ἀνασκολοπισμὸς ita deſcribitur a *Manethone.* L. IV. 197.

Ἀνδροφόνους δρῶσιν, ληΐστορας, ἐμπεδολώβας,
Κέρδεος ἐχθροτάτου θηρήτορας, οἵ βασανηδὸν
Στρεβλὰ κολαζόμενοι σκολοπηΐδα μοῖραν ὁρῶσι,
Πικροτάτοις κέντροισι προσαρτηθέντες ἐν ἥλοις,
Οἰωνῶν κατάδειπνα, κυνῶν θ' ἑλκύσματα δεινά.

ubi illud στρεβλὰ κολαζόμενοι intellige de κολάσει, quae praecedebat ultimo ſupplicio, ceu parti ejus, ſive etiam exquirendae veritatis cauſſa. de qua re ſuperius diſputatum de σταυρώσει exſtat apud *eundem* L. I. 145. difficillimus locus. ibi occurrit prolixiſſima fere ἔκβασις, qua hic poeta utitur. continet vero invectivam in Martem, acerbam magis quam elegantem. quia totius loci unus eſt color, & non variatae ſatis ſunt ἔννοιαι. ſed haec non agimus. ita igitur finit diras in κακοεργὸν Ἄρη.

Οὓς μὲν γὰρ μογερῶς πυρικαέας ὤλεσας ἄνδρας,
Οὓς δὲ καὶ ὠμοβόροισιν ἕλωρ θήρεσσιν ἔδωκας,
Ἄλλον δ' ἀκλειῶς μεθ' ἑοῦ μόρου ἐσταύρωσας,
Οὐδὲ τάδ' ἀνδροφόνοις περὶ δύρασιν ἡλοπαγῆ χείρ.

quae ultima ſic redduntur.

Alium inglorie cum ſua morte cruci affixiſti.
Nondum haec cruentis haſtis clavo agglutinata ſit manus?

fateor me nihil hic intelligere. tentaram

Ἄλλον δ' ἀκλειῶς μεθέπων μόρον, ἐσταύρωσας.
Οὔτασε δ' ἀνδροφόνοις περὶ δούρασιν ἡλοπαγὴς χείρ.

Alius inglorie cauſſatus mortem, cruci adfixiſti.
Vulneravit vero homicidis in lignis manus clavos figens. ſcilicet *carnificis.*

ſic ſupra habuimus προσαρτηθέντας ἐν ἥλοις. at obſtat quod ἡλοπαγὴς non *clavos figentem*, ſed *clavis fixum* notat. ut I. 242. κηροπαγεῖς τρίχες. *capilli ſordibus, quaſi cera, conglutinati.* etiam locutio οὐτάσαι περὶ δούρασι ſtribliginem praefert. remiſi igitur conjecturam incudi. vide an recuſa magis placeat. primum verſum intactum relinqui poſſe credo, ſed explicatione juvandum.

"Αλλον δ' ἀχλειῶς μεθ' ἑοῦ μόρυ ἐσαύρωσας.
'Ουτιδάν', ἀνδροφόνοις περὶ δούρασιν ἠλοπαγὴ χείρ.

61 *Alium vero ignominiose post ipsius mortem adfixisti cruci.*
Nequam. homicidales circa hastas clavis affixa manus.

priori versu respicit crudelem morem, quo in cadavera saevire aliquando non dubitarunt, eaque cruci suffigere. ita narrat *Plinius* H. N. L. xxxvi. C. xv. p. 743. *ut* (Tarquinius Priscus) *omnium ita defunctorum figeret crucibus corpora, spectanda civibus, simul & feris volucribusque laceranda.* qui locus non fugit magnum *Casaubonum* ad *Sueton. Caesarem.* C. 74. *Piratas, a quibus captus est, cum in deditionem redegisset, quoniam suffixurum se cruci ante juraverat, jugulari prius jussit, deinde suffigi. Val. Maximus.* L. ix. 11. 3. *truncum corpus* patibulo affixum *gestatum est. Firmicus* vi. xxxi. 80. *patibulo suffixus in crucem crudeliter erigitur. Lucilius Satyr.* L. xxi. *deligata in patibulos deligantur & circumferuntur, cruci defiguntur.* hanc barbariem Marti tribuit. at obstiterit quod non legatur μεθ' ἑὸν μόρον. sed ita lege. vel exemplis defende Manethonem, in quibus μετὰ cum genitivo ita significare adfirmant. *Porphyr. de Occasion.* p. 442. κ τὰ μὲν πρὸ σωμάτων. τὰ δὲ μετὰ σωμάτων. In *Inscript.* apud *Sponium in Erudit. Antiq. Miscell.* p. 343. ἐν τοῖς μετὰ τούτων καιροῖς. vid. *Raphelium* ad *Marci Euangel.* 10. 30.

Secundus versiculus aliquanto intricatiorem emendationem habet. per se patet illud ὄυτι τάδ' non nauci esse. vicinius nihil excogitari posse videtur, quam οὐτιδάν' ab οὐτιδανός. *nebulo. nihili homo. nihili hic deus.* vox Homerica. apud quem Polyphemus sic vocat *Ulixem. Odyss.* Θ. 209. ita Eurystheus *Moscho* vocatur ἀνὴρ οὐτιδανὸς & Nostro non semel usurpatur. ut L. vi. 178. οὐτιδανοὶ φῶτες. nec reveriturus est Martem hoc convitio percutere, quem modo vocavit κακοεργόν. & quem proximo versu pergit compellare in vocativo Νηλεὲς. At non sic contento vocatur ipsi χεὶρ ἠλοπαγὴς περὶ δούρασιν ἀνδροφόνοις. ut alios vocamus, *capita cara, fortia pectora. Martem* a violentia vocavit χεῖρα. *manum semper & quasi clavis adfixam, ac non avellendam a mortiferis hastis.* si quis probabiliora habeat, in medium adponat. est alius locus, L. vi. 500. ubi agitur de cruciariis: non multo melius habitus. sed optime a Gronovio restitutus parte priore.

—— Κλῶπας, ληΐςορας, ἀνδροφονῆας,
'Η ναύταις ὀλοῆσιν ἐπ' ἀκταῖς κῆρας ἄγοντας
Ρέζει.

Vides

Vides hic *fures*, *praedones*, *homicidas*, *quique in litoribus funestis nautis mortem inferunt*. jam poena eorum ſequitur, quae certe ſecundum *Manethonem* in aliis locis & aliarum gentium jura non eſt niſi *Crux*. ſed ſic jam deſcribitur Graece & Latine

—— Ἄτερ θανάτοιο τέλος τετληότας αἰνόν,
Πρίν γε θανεῖν κρυερῇσι δαϊζομένους ὀδύνῃσιν.
—— *Sed mortis finem ſubeuntes dirum*
Prius quam moriantur, triſtibus diviſos doloribus.

vidimus in loco primum hic adducto e Manethone *cruciarios*, antequam ſuffigerentur, ῥεῖα κολαζομένους. jam illos habemus ὀδύνῃσι δαϊζομένους, & τετληότας τέλος αἰνὸν θανάτου, πρίν γε θανεῖν. *doloribus diſcerptos*, *& ſubeuntes miſerabilem mortis finem*, *antequam moriantur*. videtur ſpecies ὀξυμώρου. *mori ante mortem*. id eſt *mortis dolores & anxietates pati*, *nec tamen mori*. quod certe accidere ſuffixis cruci conſtat, qui potius inedia & ſiti & injuria aeris perire excarnificati ſolent, quam e letali vulnere. unde *mori merito ante mortem*, immo *ſine morte* perhiberentur. & ita loquitur *Manetho*, ſi contextus ſincerus. ἄτερ θανάτοιο *ſine morte* notat. videtur V. D. legiſſe ἀτάρ. *Sed.* ſi legamus ἄτερ, quod durius videtur, πρίν γε θανεῖν referendum ad ſequentia. ſi ἀτάρ, referendum ad praecedentia. & τέλος θανάτου uſitatiſſimum. nec tamen adjectione opus, quia τέλος quoque per ſe *mortem* ſignificat, ſi ἄτερ ſerves.

P. 51. Vs. 7. Πρὸ τῆς Καλλιῤῥόης τάφου] L. 28. ff. 15. *de poenis. Famoſos latrones in his locis, ubi graſſati ſunt, furca figendos . . . & ſolatio ſint cognatis & affinibus interemtorum eodem loco poena reddita, in quo latrones homicidia feciſſent.* Ita *in ipſis illis locis in quibus peccaverant, in crucem ſuſtulit*, ap. *Volcat. Gallic. Avidius Caſſius* C. 4. *Ael. Lampr. Alex. Sev.* 23. antiquiſſimus mos, & quem obſervatum videas apud *Herodotum* L. VII. 88. in equo, qui dominum excuſſerat, ut mors ſequeretur. Τὸν δὲ ἵππον αὐτίκα κατ' ἀρχὰς ἐποίησαν οἱ οἰκέται, ὡς ἐκέλευε. ἐς τὸν χῶρον ἐν τῷπερ κατέβαλε τὸν δεσποτέα ἀπαγαγόντες, ἐν τοῖσι γούνασι ἀπέταμον τὰ σκέλεα.

P. 51. Vs. 7. Ἔβλεπε] quare reſpectu occiſi ſupplicia ſubibant in loco perpetrati criminis, modo vidimus. ſed reſpectu ipſius facinoroſi, ideo in loco tali mortem ſubire par erat, ut adſpectus loci renovaret memoriam & imaginem ſceleris admiſſi, & conſcientiam ita acrius incitaret & morderet.

P. 51. Vs. 8. ἣν οὐκ ἔλαβον οὐδὲ Ἀθηναῖοι] Si bene memini, alias jam obſervavimus nimis crebro Charitonem inculcare illam Hermocratis contra Athenienſes navalem victoriam. Verum hic ſatis inepto ſaltem modo. Non mirum enim Athenienſes non captivam feciſſe Callirhoën; nam dum

 pater,

pater, quoniam ita vult, confligeret ante Syracusanos portus, Callirrhoe domi cum matre telam pertexebat, credo. an nobis persuadebimus Hermocratem in hostem vela daturum, triremi uxorem cum liberis, catello & psittaco inposuisse, ut ita adspectu carorum pignorum animatius fortiusque pro aris & focis patriae depugnaret? Noster hic dormitabundus putavit se loqui de triremi Hermocratis, non de ejus filia. de qua navi sane Capite x. hujus Libri p. 61. 7. exstat locus, non minus reprehensione dignus. *Callirrhoë ibi questa de caede Chaereae, amantis, viri & sponsi, saltem cadaver ejus recipere supplicat Veneri.* post quae valde graviter haec subjungit. Τί δὲ καὶ ἡ τριήρης ἠδίκησε, καὶ βάρβαροι κατέκαυσαν αὐτὴν, ἣς οὐδὲ ἐκράτησαν οὐδὲ Ἀθηναῖοι. Nonne gravissima post mariti interitum doloris accessio habenda est, quod tam innocens triremis fuerit concremata, & hoc quidem per inhumanos barbaros: illa inter triremes heroina, quae tam magnanime non solum restitit, sed etiam triumphavit Athenienses? saltem solatium in morte habuisset, digna manu periens, & magni Jovis trisulco igni petita in cineres & flammas reducta fuisset. patienter ferrem in poeta, ubi luditur, Europen vel Proserpinam in ipso raptu doluisse lectos flosculos e sinu esse prolapsos. sed in historico, vel qui gravitatem historicam imitatur, talia merito sunt habenda ista παιδαριώδη & ψυχρὰ, de quibus egregie Longinus περὶ ὕψους. C. III. & IV. & in quae vitia incidit iste apud *Lucianum, quomodo Hist. scrib.* T. II. p. 34. historicus, qui *mortem Severiani lugens, epularum & propinationum, quas praebebat, una memoriam faciebat, & cum domino simul periisse non sine lacrimis enarrare sustinebat.* At parasitum forte tot caenarum internecio merito affligebat.

LIBRI TERTII CAPUT QUINTUM.

P. 51. Vs. 9. Ὥραν τοῦ πλοῦ] Hactenus igitur narrata uno anno vel decem mensibus accidisse possumus fingere. a mense enim Novembri in Martium mensem mare fere clausum. Nam quae nunc geruntur, media hieme evenere, uti patet e locutione τότε γὰρ ἔτι χειμὼν εἱστήκει.

P. 51. Vs. 10. Ἔαρος ὑπολάμψαντος] *Herodot.* I. 190. τὸ δεύτερον ἔαρ ὑπέλαμπε VIII. 130. ἔαρος ἐπιλάμψαντος. Ex qua harum locutionum ver magis processisse intelligemus? ex ultima majus incrementum collegerim. ap. *Heliod.* L. v. 249. legitur καὶ ἀναχθέντες ἤδη ζεφύρων ἐαρινῶν ἐπηχούντων ἐφερόμεθα. ubi *H. Commelinus*, recti judicii sine verborum

rum inani & affectato strepitu Criticus, libenter ex Codd. *Pal.* & *Xyst.* reposuerit ὑπηχούντων. cui accesserim, auctoritate *Taurin.* & *Vatic.* librorum suffultus.

P. 51. Vs. 10. Τότε γὰρ ἔτι χειμὼν ἐιστήκει] id est ἐν ἀκμῇ ἦν. *hiems erat adulta*, ut loquitur *Ammian. Marc.* XXVI. IX. 364. ita *Platoni* in Phaedro p. 242. A. μεσημβρία ἵσαται. *Sophocl. Philoct.* 1295. Θόρυβος ἵσαται βοῆς. *Euripid. Heracl.* 74. τίς ἡ βοὴ βωμῷ πέλας Ἕστηκε. saepe pro *esse adesse. oriri. ortam esse.* ut *stare* apud Latinos. *Diodor.* XIII. 55. p. 584. τοσαύτη κατάπληξις ἐιστήκει. καθίσασθαι ejusdem usus. *Sophocl. Antig.* 421.

Χρόνον τάδ' ἦν τοσοῦτον, ἔς' ἐν αἰθέρι
Μέσῳ κατέστη λαμπρὸς ἡλίου κύκλος.

vid. ad L. V. 96. 25. ita ἐνίστασθαι. *instare* vulgatissimum, eadem ratione de tempore & aliis rebus dicitur.

P. 51. V. 11. Χαιρέας δὲ ἔσπευσε] *Tacit.* III. *Ann.* I. *Agrippina nihil intermissa navigatione hiberni maris.*

P. 51. Vs. 12. διὰ τὸν ἔρωτα] *Max. Tyr.* XXVI. 2. ἐπειδὰν Ἔρως τῷ καθαρῷ ξυγγένηται . . ποταμοὶ πάντες περάσιμοι· χειμῶνες πλωιμώτατοι· ὄρη εὐδρομώτατα. quae finis exemplorum & testimoniorum foret! iste Maximi locus alium in memoriam revocat dissertationis XXIII. §. 2. παιδεύματα Κρητικὰ θῆραι, ὀρειβασίαι, τοξεῖαι, δρόμοι. hunc locum transtulit ex suo *Platone* L. VIII. de L. L. 834. B. C. ubi philosophus dicit *equos* & *currus*, non magno studio in *Creta* haberi. caussa, quia Creta tota fere, quanta est, montana est. mirum tamen Cretensibus tribui studium δρόμων. cum ὄρη & δρόμοι natura loci & exercitii pugnant, ut patet ex duobus Maximi collatis locis. At haec ita in concordiam redigas, ut non ita campis destituta fuerit Creta, quin se cursibus potuerint exercere: at cursus etiam in venatu res utilissima.

P. 51. Vs. 12. Ζεύξας σχεδίαν,] Hic pone comma. quasi alter Ulixes, Calypso fugiens, ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου πήματα πάσχων. *Odyss.* E. 33. *Maximo Tyrio* αὐτοσχέδιος ναῦς. & XII. 2. σχεδίαν ἐργάσασθαι. aliis πήξασθαι vel συμπήξασθαι vel διαπήξασθαι. si vera sit Lectio in *Luciano* T. I. 387.

P. 51. Vs. 16. Στόλον] *coetum legatorum.* & *ipsam navim.* recte interpres vocem δημοσίᾳ explicuit. ἐκπέμπειν *de nave*: *item de exercitu. de duce cum exercitu.* isto sensu accipe.

P. 51. Vs. 16. Ἐκείνην τὴν τριήρη] Ostendimus initio *Animadversionum* Hermocratem non praefuisse Syracusanae classi, quando ista memorabilis clades Atheniensibus fuit illata. Verum Charitonem omnem victoriae gloriam huic praetori uni contribuisse, uti majus decus suae

ſuae Heroinae conciliaretur. nec ita inique: quoniam ſaltem ejus praecipuo conſilio tanta res geſta fuit. Unde & apud alios ſcriptores Hermocrati navalis victoriae palma adſcribitur, & *Lucianus* quidem *Quom. Hiſt. Scr.* T. II. 52. expreſſis verbis hujus Hermocrateae triremis meminit, quaſi illa pugnae interfuiſſet, & ſi ea victa fuiſſet, victoria inclinaſſet in Athenienſes. καταδῦσαι δὲ τὴν Ἑρμοκράτους τριήρη.

P. 51. Vs. 17. Σημεῖα τῆς νίκης] haec fuerunt *inſulae*, *coronae*, *ſpolia.* ἀκροστόλια forte & *apluſtria.*

P. 51. Vs. 18. ἡ κυρία ἡμέρα] L. v. IV. 85. I. confer cum hoc loco *Thucyd.* L. VI. C. 30 & 32. male *apographum* καθειλκισαν & ἀπωγνωσις.

P. 51. Vs. 21. Ἐσχάτω γήρω καὶ νόσω φερόμενος] Interpres. *ob decrepitum ſenium & aegritudinem non ſuis illuc pedibus allatus.* igitur in promtu fuit corrigere ἐσχάτῳ γήρᾳ. locutione obvia. *Alciphr.* II. III. p. 224. ſuſpicor tamen fuiſſe in codice ἐσχατόγηρως. quod vocabulum ſaepe in iſta priora corruptum inveneris. vid. viros *Eruditiſſ. Weſſeling.* ad *Diod.* XX. 458. & *Valkenar.* ad *Ammon.* I. XII. p. 54. *Gloſſae.* ἐσχατογέροντες. *decrepiti.* ita ἰδιόξενος & ἰδίᾳ ξένος. ap. *Demoſth.* pro *Rhod. libertat.* 155. D.

P. 51. Vs 21. φερόμενος] L. I. VI. 10. 3. Ἐφέρετο καὶ Ἀρίστων, ἔτι νοσῶν. namque tum nuper *in agro de ſcala lapſus* male ſe habebat. φερόμενος hic βασταζόμενος. ὑπολαμβανόμενος. in ſella, vel lectica, vel etiam ſublevatus aliorum bracchiis & humeris. *Theodor. Prodr.* IV. 177. ἀχθεὶς φοράδην εἰς κλίνην ἐπεῤῥίφη. quod aegrotorum vel delicatorum. *Caſaub.* ad *Athenaeum* XII. IX. *Euripid. Bacchis.* 966. φερόμενος ἥξεις. *Sophocl. Oed. Col.* 1161.

> Προσέλθετ' ὦ παῖ πατρὶ, καὶ τὸ μηδαμᾶ
> Ἐλπισθὲν ἥξειν σῶμα βαστάσαι δότε.

Accedite o filia [adhuc quaſi ad Antigonen ſolam, quamvis adſtet Iſmene] *ad patrem &, quod numquam eventurum ſperaveramus*, concedite me portandum *dare corpus meum veſtris brachiis*, vel *velitis corpus meum portare.* mox ait

> Ἐρείσατ', ὦ παῖ, πλευρὸν ἀμφιδέξιον.

ubi *Glascovicenſis Sophoclis* editor nuper pro βαστάσαι conjecit μ' ἀσπάσαι. ſane ſi vel diceretur ἀσπάζω ſupervacanea conjectura foret. ſic contrario peccato in *Antigone* vs. 1022. διεσπαίροντο conjicit, quaſi diceretur σπαίρομαι.

Verum ad Charitonis hunc locum revertendum. γήρᾳ καὶ νόσῳ φερόμενος locu-

locutio, quae mihi non admodum placet. credo potius dicturum fuisse διὰ γῆρας καὶ νόσον φερόμενος. Deinde revera quidem statim post nuptias filii ex lapsu debilitatus Callirrhoae exsequiis φερόμενος interfuit. sed malo chirurgo usus fuerit, si, licet tum brevi ῥαίσας, post tot menses adhuc claudicarit, ut sustineri necesse habuerit. Mirum quoque quod talis jam nunc, tamen post quam plurimum tempus & post reditum Chaereae ex Babylonia Syracusas, adeo vires & agilitatem receperit, ut Charito de eo dicat L. VIII. VI. 140. 10. Ἧκε καὶ Χαιρέου πατὴρ, λειποψυχῶν ἐκ τῆς παραδόξου χαρᾶς. ibi nulla mentio *sustinentium portantium.* nec animo, ut dixi, linquitur ibi prae senectute & morbo, sed prae gaudio. totum igitur locum legerim, ἐσχατόγηρως καὶ νόσῳ φθειρόμενος, περιέφυ τῷ τραχήλῳ τοῦ παιδός. Et hoc sufficit: ut aegrotarit. non opus, ut claudicarit. & sane caussam aegrotandi dederat filii absentia & casus Callirrhoae.

Hae voces passim sibi obstant. διαφοραὶ & διαφθοραί. φοραὶ & φθοραί. *Athenaeus* L. XIII. VIII. 903. *Lucian.* T. II. 183. διαφορουμένους & διαφθειρομένους ap. *Demosth.* παραπρ. 343. D. ubi prius probum. *Plat. de L. L.* 886. A. *Diod.* II. p. 538. XVII. 192. *Plutarch. M. Cat.* 331. *Canterus.* C. II. p. 35. *Syntagmatis.* Et φθείρεσθαι νόσῳ non modo significat, *perire, mori ex morbo*: verum etiam *consumi. exedi. atteri. minui*; priori sensu habes apud *Homerum Iliad.* N. 666. Νούσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι. de nostra notione vid. *J. Perizon.* ad *Aeliani V. H.* VIII. II. ἄνθρωποι φθείρονται. *sensim intereunt. senescunt.* ita διαφθείρεσθαι ap. *Lycurgum* in *Leocr.* §. II. p. 182. τοῖς σώμασιν ἀπειρηκότας καὶ ταῖς ἡλικίαις πρεσβυτέρους . . . . ἰδεῖν ἦν καθ' ὅλην τὴν πόλιν ἐπὶ γήρως οὐδῷ διαφθειρομένους. Verum ibi tamen Suidae lectionem [in πεπορπημένος] περιφθειρομένους cum *Kustero* veriorem habeo. eodem fere sensu, quo verba φθείρεσθαι πρός τινα. εἰς. κατά. εἰσφθείρεσθαι. παραφθείρεσθαι. ἐκφθείρεσθαι. ἀποφθείρεσθαι. quae antiquos Grammaticos recte explicuisse credo: *inauspicato. cum pernicie sua vel aliorum violentius & cum impetu aliquo & molestia prorumpere, irrumpere. aliquem accedere eo modo. in locum abire. se perditum ire.* licet Virum, quem maximi suo merito facio, noverim nuper hanc notionem vocibus his ereptum ivisse, & deduxisse a φθεὶρ at sine fraude liceat huic opinioni obmovere difficultatem unam alteramve in gratiam veterum & recentiorum grammaticorum. nimirum ab hac voce ex linguae Graecae analogia non magis φθείρω posse deduci quam a χεὶρ χείρω. a θὴρ θήρω. a φωρ φώρω. quia nulla barytona a se formant, sed circumflexa vel aliter producta. Χειρέω. χειρόω. χειρίζω. θηράω. φωράω. sic a φθεὶρ φθειρόω. φθειριάω. φθειρίζομαι. quod ap. *Herodot.* v. *Hom. Vita* C. 35 *Arat.* 961. Nec objiciatur *Hesychianum* περιφθείρεται. τοὺς φθεῖρας συλλέγει. ἢ μειοῦται. ἐλαττοῦται. licet enim id quoque agnoscat *Phavorinus*, habendum pro Comici alicujus loco, qui

 magis

magis ſimilitudinem ſoni, quam analogiam derivationis ſpectavit. Vel legendum περιφϑειρίζεται. τ. φϑ. σ. περιφϑείρεται. μειοῦται. ἐλαττοῦται. φϑείρω. μείρω. σπείρω δείρω δέρω. δαίρω. πείρω. τείρω. ita χαίρω, σπαίρω. ἀίρω. εἴρω. non a ſubſtantivis, ſed a primitivis verbis derivantur. Ne uſum advocem, qui forte hic aut illic *lentum motum* non plane reſpuat, ſed ubique e contrario *inpetum*, *violentiam* requirat. ut adeo nihil commune habeat cum τῷ ἕρπειν. quod per ſe nec *celerem* nec *lentum motum* notat, ſed *motum in terra vel juxta terram*. immo illud ipſum ſaepe notat *feſtinanter ire*. & non modo apud Tarantinos, ſed omnes Dorienſes populos, ipſos Lacedaemonios, tam apud poetas quam proſaicos ſignificat ſimpliciter *ire*. βαδίζειν. unde etiam ἑρπετὰ *omnia animalia*: *ipſae etiam volucres*. ut *Salmaſius* obſervat ad *Simmiae alas*. nec abſonum. ipſae enim aves, quia juxta terram vel in volatu verſantur, inter terreſtria animalia a philoſophis numerantur. vid. *Appulejus* de *Deo Socratis* p. 679. ſed illubenter his Etymologicis tricis me immiſceo. uſus in his regnet: qui, ut innui, centena loca ſiſtit impetum deſignantia in his verbis, contra unum quod forte lentiorem motum non averſetur.

Quare nec video, quae difficultas in locutione apud *Demoſth.* in *Midian* §. 23. Ἀλλὰ δεινοί τινες εἰσίν. ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φϑείρεσϑαι πρὸς τοὺς πλουσίους. non magis quam in loco *Joſephi* B. J. L. IV. C. IX. §. 4. Πολλοὶ πρὸς τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν εὔροιαν τῶν κατορϑωμάτων ἐφϑείροντο. quid! an *lente & pedetentim* abire jubetur Menelaus apud *Euripid. Androm.* 709. his verbis

Ει μὴ φϑερεῖ τῆσδ' ὡς τάχιστ' ἀπὸ στέγης.

an ibi mox, quando dicitur φϑείρεσϑε τῆσδε, δμῶες, ſervi jubentur ſenſim & lente recedere ab Andromacha vincienda & vexanda, an potius quam celerrime eam dimittere, & inde in malam rem abire? An apud *Lucian. Aſino* p. 624. is ſuo commodo & lento paſſu abire jubetur, cui haec verba intonantur, οὐ φϑείρῃ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῆς ἐμῆς οἰκίας καὶ μακρὰν ποι ἀπελϑὼν κοιμήσῃ. Verum exemplorum finis talium non foret & abſtinere iis decreveramus, alioquin enim decem decades auctoritatum excutiendae forent.

P. 51. Vs. 22: Περιέφυ τῷ τραχήλῳ τοῦ παιδὸς, καὶ ἀνακρεμάμενος αὐτοῦ τοῦ τραχήλου, κλαίων εἶπε] apage, clamantem audire videor, putidam Gloſſam, iſtud τραχήλου ſecundo loco? At vel ſic pertinaciter conſervabimus, quia novimus optimos ſcriptores, &, quod mirum, qui conciſiore alioqui ſtylo utuntur, non abſtinere ab iterandis in vicinia vocibus, nullam ſaepe ob aliam cauſſam quam perſpicuitatis gratia. *J. Caeſar* multus in

talibus.

talibus. nec fecerim cum viris eruditis, qui nuperrime non ſemel ſuo more loqui facundiſſimum Romanorum imperatorum vetuerint. ſaniora docebit *P. Burmannus* ad *Suetonii Caeſarem*. C. 11. quid fiet *J. Capitolino* in *Maximino jun.* Cap. v. *Lupi urbem quingenti ſimul ingreſſi ſunt in eam urbem In quam ſe Maximinus contulerat.* in his penes Codices meliores, uti in ceteris, magna ſit auctoritas.

P. 51. Vs. 25. Ἐν ταῖς χερσὶ σαῖς ἀποθάνω] *Ovidius Ep. Penelopae* vs. 112.

Reſpice Laerten, ut jam ſua lumina condas:
Extremum fati ſuſtinet ille diem.

Confer *Xenoph. Epheſ.* 1. p. 18. πῆ με καταλείψεις (ſic Cod.) τέκνον. . . τὸν γέροντα . . τὸν παιδαγωγὸν . . αὐτὸς ἀπόκτεινόν με τὸν δυστυχῆ, καὶ θάψον. mox ibi pro ἐλέσθαι lege ὄψεσθαι. mox ſupple οἰκεῖα. ἦγον δὲ αὐτοὺς. omnia ex eodem fonte. ſed quod ultimum non latuit εὐστοχίαν perſpicacis *Hemſterhuſii.* quem conſule in *Miſcellaneis* noſtris ad hunc locum. cur autem ἔτι μεῖνον in ἐπίμεινον mutaremus, quod aliis placuerit forte, cauſſam non video. vide L. IV. VII. 75. 23.

P. 52. Vs. 2. Ἐμβαλοῦ φορτίον κοῦφον] Verbum hoc ſemper in iſta forma adhibetur, quando *currui* vel *navi imponere* aliquid dicimur. ſe vocat autem *leve onus*, quia una femina, & anus emacerata & exilis. Apud *Naſonem* Briſeis ad Achillem *Epiſt.* III. 68.

Non ego ſum claſſi ſarcina magna tuae.

& apud eundem vatem Uxor L. I. *Triſt.* III. 84.

Accedam profugae ſarcina parva rati.

P. 52. Vs 2. Ῥίψατέ με εἰς θάλασσαν, ἣν σὺ πλέεις] παθητικῶς. quaſi ſolatio futurum ſibi ſit, per filium & propter filium obire mortem, ſi βαρεῖα, ut dicit, evaderet naviganti. Βαρὺς in ſenſum metaphoricum leviter deflexum, opponitur τῷ κούφῳ in ſenſu proprio. & poteſt reſpectum fuiſſe ad morem quo ſolebant in tempeſtatibus aliquando jactu hominis in mare facto iram iſtius elementi placare. vide *Euſtathium* de *Iſm. & Iſm.* L. VII. 255.

P. 52. Vs. 3. Περιέῤῥηξε τὸ στῆθος] an breviter pro περιῤῥήξασα ἐσθῆτα ἐκόπτετο τὸ στῆθος. *veſtem ſcindens pectus percuſſit.* at τὸ κόπτεσθαι non adeo hic deſideraverim. *rupit pectus* pro *rupit faſcias pectorales.* ἔῤῥηξε τὰ περὶ τὸ στῆθος. τὸν κόλπον. *tunicas a pectore rupit*, ut Latini loquuntur. alioqui ſane περιῤῥήξασθαι & τύπτεσθαι τὸ στῆθος non raro junguntur. verum ſimpliciter *pectus retexiſſe* ſuffecerit. *Ovidius* x *Met.* 391.

—— —— canosque & inania nudans
Ubera, per canos alimentaque prima precatur.

vide notam sequentem. potuit sensu indicato activum sine vitio adhibere, quia facile ἑαυτῆς in στῆθος intelligimus. nihil vetat tamen dicere περιῤῥήξασθαι, τύπτεσθαι. τὴν ἐσθῆτα. τὸ στῆθος. vide ad L. III. x. 60. II. Sed si hic diceretur de percusso pectore intelligendum necessario foret ἑαυτῆς.

P. 52. Vs. 4. Τάδ' αἴδεο] *Iliad.* x. 80. totum locum adscribam, quia eo superius disputata confirmantur.

Μήτηρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέουσα,
Κόλπον ἀνιεμένη, ἑτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχε.
Ἕκτορ, τέκνον ἐμὸν, τάδε τ' αἴδεο. . . . .

Heliod. VII. 356. μὴ δέ τινα καὶ ἐπικουρίαν τῇ γυμνωσάσῃ, καὶ εἰς φῶς παραγαγούσῃ, καὶ τούτοισιν ἐκθρεψαμένῃ σε τοῖς μαζοῖς ἐπινοήσειας. male *Cod. Taur.* προσαγαγούσῃ. alii sine necessitate προαγαγούσῃ. vis τοῦ παράγειν nota. nempe ἄγειν εἰς τὸ φανερόν. pro τούτοισι magis etiam Ionice *Taur.* τουτέοισιν vel simile quid: credo ante id me tetigisse. Καὶ item ante ἐπικουρίαν omittit *Taur.* verum non ausim ejicere. nam luxuriantur Graeci in hac voce. nec video necessitatem apud *Plutarch.* περὶ Ἴσιδος. §. 8. amovendi τὸ καὶ, licet servetur vulgata.

P. 52. Vs. 7. Ἱκεσίας] Vindicat hanc vocem *St. Berglerus ad Alciphr.* I. XXXI. p. 131. ubi materni hujus πάθους exempla habes, quae a nobis modo notata confirmant.

P. 52. Vs. 10. Ἵνα φύγῃ δυοῖν θάτερον, ἢ τὸ μὴ ζητεῖν τὴν Καλλιῤῥόην, ἢ τὸ λυπῆσαι τοὺς γονεῖς] at si quid video, ita periens in aquis, non ex duobus malis & abominatis sibi casibus, vel *Callirrhoen non quaerere, & in ejus igitur amorem peccare; vel in parentes peccare, eos dolore adficiendo, si quaereret Callirrhoen*: non ex duobus malis, dico, alterutrum fugeret: sed in utrumque submersus incideret: nam nec quaereret Callirrhoen, & tamen parentes maxime afflicturus esset. Sed apparet quid voluerit dicere: at per brevitatem non inplevit ambitum ἐννοίας. *volens mori, ut fugeret geminum, sed alternans malum. necesse erat enim Callirrhoen non quaerere, si nollet in pietatem peccare parentibus debitam. necesse erat e contrario affligere parentes, nisi vellet peccare in amorem Callirrhoae conjugi debitum.* formula δυοῖν θάτερον accommodatius adhibet L. v. VI. 89. 6. si dixisset ἵνα φύγῃ δύο κακά, καὶ γὰρ δυοῖν θάτερον γενέσθαι ἀναγκαῖον ἦν, ἢ τὸ μὴ ζητεῖν τὴν Καλλιῤῥόην, ἢ τὸ λυπῆσαι τοὺς γονέας, αὐτοῦγε ζῶντος perspicuus sermo fuisset.

P. 52. Vs 12. Ἀποῤῥίψαντες] Hac locutione egregrie illustratur plane:

ne similis D. *Lucae* in *Actis* Apostolorum XXVII. 43. ἐκέλευσε δὲ τοὺς δυναμένους κολυμβᾶν, ἀποῤῥίψαντας πρώτους ἐπὶ γῆν ἐξιέναι. qua ipsa dictione usus *Lucian.* I. Hist. ver. §. 30. T. II. p. 94. ἀποῤῥίψαντες ἐνηχόμεθα. ubi *L. Bosius* & *M. Solanus* non obliti fuerunt loci Euangelici. naturam phraseos Noster ipse modo explicuit ἔῤῥιψεν ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς νεὼς εἰς τὴν θάλασσαν. potes quoque intelligere, prout locus requirat, ἀπὸ τῆς ἠιόνος. τοῦ αἰγιαλοῦ. ellipsis τοῦ ἑαυτὸν in quot vocibus obtineat, vix enumerare est. in ἀποσπᾶν. βάλλειν. ἀλλάττειν. immo in ipso ῥίπτειν frequentatissimum & in ejus compositis. *Xenoph.* de *Venat.* p. 991. D. de cervis & feris aliis. ῥιπτοῦσι τε καὶ εἰς τὴν θάλατταν, ἐὰν κατέχωνται καὶ εἰς τὰ ὕδατα ἀπορούμενοι. p. 980. A. ὅτε καὶ ἐν τῇ θαλάττῃ (sic hic) διαῤῥιπτῶν ἐπὶ τὸν δυνατὸν καὶ ἐν ὕδατι . . . p. 979. C. de leporibus. ἐπαναῤῥιπτοῦντες μακρὰ διαιροῦσιν ἀντιπαίζοντες. vide etiam p. 986. B. C. Hanc locutionem quoque similibus illustravit *J. Gronovius* ad *Herodot.* III. 128. p. 916. ubi tamen in *Lucae* loco ἑαυτοὺς vel ἱμάτια dubitat utrumque sit subintelligendum. quamvis autem non negem ἀποῤῥίπτειν τὰ ἱμάτια posse dici, tamen ῥίπτειν suffecturum puto isto in casu. & si sermo esset de in pugnam festinantibus & procurrentibus, possent intelligi ἱμάτια. ut apud *Platon.* V. de R. P. p. 473. E. ῥίψαντας τὰ ἱμάτια, γυμνοὺς λαβόντας ὅ, τι ἑκάστῳ παρέτυχεν, ὅπλων, θεῖν διατεταγμένους, ὡς θαυμάσια ἐργασαμένους. in tali, ajo, casu, scriptum inveniens ῥίψας vel ἀποῤῥίψας intelligerem θοιμάτιον. non hic vel apud *Lucam* vel apud *Lucianum*. *Theogn.* vs. 175.

> Ἣν [τὴν πενίαν] δὴ χρὴ φεύγοντα καὶ ἐς μεγακήτεα πόντον
> Ῥιπτεῖν καὶ πετρῶν, Κύρνε, κατ' ἠλιβάτων.

P. 52. Vs. 13. Ἀνεκούφισαν] *Sophocl. Oedipo Tyr.* 22.

> ——— ——— ——— κἀνακουφίσαι κάρα
> Βυθῶν ἔτ' οὐχ οἵα τε φοινίου σάλου.

P. 52. Vs. 13. ἀπεσκέδασε] simplex hujus verbi ex varia lectione reciperem apud *Maneth.* L. I. 217.

> Καὶ προκοπῆς στερέουσι καὶ ἐκ φιλίης σκεδάσουσι.

licet tempora non conveniant. nec eo nomine praeferendum ἐλάσουσι. sed utrumque edito praestat: nam quis intelligit ὀδάσουσι.

P. 52. Vs. 13. Λοιπόν] *Suidas* vocat ἐπίῤῥημα. de eo egit *Bergl.* ad *Alciphor.* I. 21. apud quem Epistolographum ἤδη λοιπόν. vid. *Ulpian.* ad *Demosth.* περὶ παραπρ. 294. D. plerumque commodius *jam* quam *ad extremum* vertitur.

 vid.

vid. *J. Perizon. ad Aelian.* VIII. 14. ubi in laudato oraculo saltem lege Λοιπὸν ἄπει σιγῶν. Adponam Φαινίου Epigramma, ubi haec particula in plerisque apographis male excepta.

Ναὶ Θέμιν, ἀκρήτου καὶ τὸ σκύφος, ὦ σεσάλευμαι,
Πάμφιλε, βαιὸς ἔχει τὸν σὸν ἔρωτα χρόνος.
Ἤδη γὰρ καὶ μηρὸς ὑπὸ τρίχα καὶ γένυς ἡβᾷ,
Καὶ πόθος εἰς ἑτέρην λοιπὸν ἄγει μανίην.
Ἀλλ' ὅτε δὴ σπινθῆρος ἔτ' ἴχνια βαιὰ λέλειπται,
Φειδωλὴν ἀπόθου. καιρὸς ἔρωτι φίλος.

ubi male λοιπός. male ἐπ' ἴχνια,

P. 52. Vs. 14. φιλίας ἔργον οὐκ ἀγεννὲς] *Max. Tyr.* dixit L. VI. 4. Ὄφελος φιλίας Ἀττικῆς.

P. 52. Vs. 14. Ἀγεννὲς] merito differentia statuitur inter hoc vocabulum & ἀγενής. prius enim ταπεινός. μαλθακός. ultimum ad *natales* respicit. verum saepe in Codd. miscentur. Noster VII. VI. 125. 18. Φρόνημα οὐκ ἀγεννὲς. *Lucian. Rhet. praec.* T. III. p. 28. jungit ἀγεννὴς & δειλός. vide eundem *Dial. Meretr.* XIII. p. 316. apud *Aeschin.* παραπρ. 267. A. malim ἀγεννῶς. ita confunduntur γεννικῶς & γενικῶς. vid. *Lucian.* T. II. p. 510. Cl. *Alberti* ad *Hesychium.* turpissimo errore vox ἀγένειος pro ἀγενὴς accepta fuit *in Inscript.* ap. *Muratorium* p. DCXLIX. ubi quis dicitur ἀγενείους στάδιον. *in stadio* inberbes *pueros vicisse.* at ibi vertitur *ignobilis.* breviter istud monumentum percurram. Laudatur autem ceu e *Cyriaci Schedis.* at inter Romae edita *Anconitani* Epigrammata non exstat.

Vs. 2. L. Ὁμολωΐχου. vid. *Miscell.* Observ. XI. p. 159. mox Σιμίου vel Σιμμίου. *Simmiae.* non *Simii.* mox πυγμὴν. *ludum pugnorum* audit. ap. *Fabrettum* p. 100. *Ca stibus* id est *pycme* (pygme). Et quis ita balbutit, ut *pugilatum* ita reddat?

Vs. 6. Lacuna ficta est. integer enim hic lapis & sic se habet.

Σίμιχος Ἐπαινέτου Λαρυμνεὺς
Παίδων τῶν πρεσβυτέρων δόλιχον.

non mirum deficere visum fuisse saxum ei, qui vertere potuit *juvenum & senum dolilicheorum.* cum significet, *puerorum majorum* : *aetate provectiorum.* notissimum est variarum aetatum pueros decertasse in ludis Graecis. & cui ignotum δόλιχον στάδιον. *curriculum longum. Lucian. Quom. Hist. Scrib.* 41. δόλιχον ἐν παισὶ νενικήκει. ubi frustra Solanus haeret. mox haec restitue sic

Ev-

Ευχαρίδυ. *Eucharidae.* Ουλιάδης. *Uliades.* ab ὖλος. Ἀρτεμίσιος Νικαρέτυ. *Nicaretae.* πλαταιεύς. Δημοφῶντος. Δημητριεύς *Demetriensis.* quae omnia ibi male habentur : & ſic paſſim omnes ſeu verſu ſeu proſa Tituli Graeci.

P. 52. Vs. 15. παραυτὰ] an παρ᾽ αὐτά. eodem redit. Apud *Heſychium* etiam credo vitioſe, πάραυτα. παραχρῆμα. εὐθέως. παραυτίκα. in Gloſſis παρ᾽ αὐτό. *illico.*

P. 52. V. 6. φίλος μὲν φίλος] In codice obvia ſigla φίλ°. unde tamen ſaepe errores. amat autem noſter διπλασιασμὺς, quos *Demetrius Phalereus* commendat §. CCLXXX. Noſter L. III. VIII. 57. 1. Ἔκλαυσεν ἔκλαυσεν· III. x. 60. 24. σὺ μόνη, σὺ μόνη. licet ſint frequentiſſima, adponam aliquot exempla, ut male feriatam criſin coerceam, ſi fieri poſſit. vid. *Demoſth. de Coron.* 513. B. παραπρ. 327. E. πρὸς Βοιωτόν. 1015. πρὸς Ἀνδροτ. 703. E. *Olynth.* 1. 3. F. *Philipp.* 1. 49. F. 53. F. ὑπὲρ Μεγαπ. 157. E. παραπρ. 312. B. ὀυ γὰρ ἐνῆν, ὀυ γὰρ ἐνῆν. ubi mox tamen ἐνῆν mutarim in ἦν uti *Ulpian.* habet ; vel plane omiſerim. nec oratores modo, ſed paſſim alii. verum in multis locis haec elegantia naufragium fecit incuria librariorum : in aliis locis intemperantia criticorum. miror exempli gratia *St. Berglerum in Alciphrone* L. III. 62. p. 432. e ſcripto non adſumſiſſe οἶδα γὰρ οἶδα, ut apud eundem L. XXXIX. οἶδα γὰρ οἶδα. vide eundem L. III. XXXVI. χαλεπὸς . . . χαλεπός. *Ariſtoph. Plut.* 1081. οἶδ᾽ οἶδα τὸν νῦν. *Eurip.* Iphig. in Aul. 653. ὀυκ οἶδα ὀυκ οἶδα. *Lucian. Dial. mort.* XIV. 397. καὶ προσκυνεῖσθαι καὶ ὑπὸ Μακεδόνων, ὑπ᾽ ἐλευθέρων ἀνδρῶν, ἠξίυς. cui haec repetitio diſpliceat vel delenda vox videatur! ſi deleas, gratia & vis perit dicti. vide L. II. VII. 33. 19.

P. 52. Vs. 17. Ὑπεκστήσομαι] Scilicet ἐκ τῦ μέσυ. in apographo hic. ὑπεκστήσομεν. at in margine *vel* σομαι. indubitato ſic legendum. vide *Cl. Hemſterhuſ.* ad *Lucian. Tim.* p. 152. & notata. L. I. IV. 8. 2.

P. 52. V. 18. Ἀπεσάλευσε] *Navis in ſalo*, quando a litore receſſit. apud *Achill. Tatium* II. 103. de perſona. αὐτὸς δὲ μικρὸν ἀπεσάλευσε τῆς γῆς. idem L. II. 133. paſſiva forma. ἡ ναῦς ἀπεσαλεύετο. ut noſter alii & *Max. Tyr.* 1. 3.

P. 52. Vs. 19. ἀπεσπάσατο] ἀποσπάσασθαι ſignificat *aliquod, aliquem ab alia perſona vel alio loco ad ſe trahere.* ἀποσπασθῆναι. *avelli ab aliquo.* vide *Abreſchium* in *Miſcellan.* x. p 210. igitur hic diceretur *Prolycharmus parentes a puppe ad ſe traxiſſe.* quod abſurdum. lege ἀπησπάσατο. quod & vidit interpres. ita ἀποσκοπεῖν. ἀποβλέπειν. *e longinquo videre.* vid. *Cl Hemſterh.* ad *Lucian. Dial. Mort.* VI. p. 304. *Plato* VI. de R. P. p. 499. dixit Πόῤῥωθεν ἀσπάσασθαι. *Eurip. Hippol.* 102.

Πρόσωθεν αὐτὴν ἁγνὸς ὢν ἀσπάζομαι.

ut

ut ἀποσπάσασϑ est *ad se trahere. ex alio loco.* ita ἐπισπάσασϑ *ad se, ad partem corporis sui.* sic ἐπισπασάμϑ τὴν κόμην. rectissime receptum apud *Lucian. in Rhet. Praec.* p. 13. ubi ἀσπασάμϑ, item irrepserat. vid. *Abdicat.* p. 186. ita *Phalar. priore.* 191. τινὰ διασπάσασϑ, *dum quisque ad se trahit corporis partem.* obiter corrige in affini voce, *Schol. Luciani* ibidem p. 191. κατέσπασε. κατεχάλασε. vulgo κατεγάλασε.

P. 52. Vs. 22. Πόσειδον] Apographi error non erat recipiendus pro Πόσειδον. δύνομαι. πεπεράσῃ recte correcta.

P. 52. Vs. 23. Χάρις ἐκείνης κόμισον] sic supple, cum interprete vel ἐπάναγε. vel δὸς ἀνιέναι. ἀναχωρῆσαι.

LIBRI TERTII CAPUT SEXTUM.

P. 52. Vs. 25. Πνεῦμα φοβερὸν] an φοβερὸς, idem quod μέγας. *Catullus. Ep.* XXIV.

O ventum horribilem atque pestilentem.

vid. *Salmasium in Plinianis.* p. 314. sed hoc parum ad rem. posses σφοδρὸς. vid. *Lucian. Verae Histor.* II. p. 105. 131. & φοβερὸς in σφοδρὸς jure refinxit Cl. *Hemsterhusius* in *Xenoph. Ephes.* L. I. p. 19. in *Miscellan.* III. 321. quem locum habe integriorem. καὶ ἦρα τῆς κόρης φοβερὸν ἔρωτα. λέγει δὲ πρὸς τὸν Κόρυμβον καὶ τὰ αὐτῶ, καὶ συνεβούλευσε μὴ ἐπὶ πλέον ἐπαναβῆ, ἀλλὰ ἔργω ἔχεσϑ. καὶ γὰρ . . . .

Sed cum Reiskio verius hic puto φορὸν, ut Noster loquitur L. VIII. II. 130. 19. πνεύματι φορῷ χρησάμϑ. Diligentia *Wesselingii* plura subpeditabit ad *Diodor.* XIV. C. 55. *Thucyd.* II. 77. πνεῦμα ἐπίφορον dixit. recte apud *Plutarch.* in *Caes.* 147. φοβερὰν mutatur alio sensu in φορᾶς. apud *Strabonem* L. VI. 431. A. φορὸν πνεῦμα probavimus L. III. III. 47. 7. prae πνευμάτων φορᾷ. at contra apud eundem L. II. 180. C. levis suspicio nata an non sit legendum: συμφωνεῖν καὶ τὰ ἀεροσκοπεῖα καὶ τὰς ἀνέμων φασὶ τὰς ἑκατέρωσε φορὰς. vulgo τοὺς . . . ἀνέμους . . τοὺς . . . φοροὺς. vid. *Maxim. Tyr.* XI. 5.

P. 52. Vs. 25. Υπέλαβε] L. III. III. 46. 18.

P. 52. Vs. 26. Καὶ ὥσπερ κατ' ἴχνϑ] hic fere unicus locus, ubi Deum e machina advocat. eodem cursu per vastum mare uti: eodem spatio die-

dierum I. XI. 16. 10. & ad eandem litoris particulam adpellere non παράδοξον, ἀλλὰ μᾶλλον, ut ipſe ait, ἄπιστον. calx huic arenae admiſcenda fuerat. vide cogitata ad L. III. IV. 50. 17.

P. 53. Vs. 1. Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι] Confer *Virgilii* locum in *Aeneid.* I. 172. 179.

P. 53. Vs. 4. Δυνάμεθα] legat, qui velit δυναίμεθα, igiturque & ſic reponat L. VII. I. 115. 4. & centum locis.

P. 53. Vs. 9. Πρώτην Καλλιῤῥόην ἔδειξας] Elegans & uſitatata conſtructio. ut L. VIII. II. 130. 21. πρώτους ἐξέπεμψε τοὺς κήρυκας. *Thucyd.* VIII. 100. προσέβαλον πρώτῃ Μηθύμνῃ, ubi poterat ſcribi. πρῶτοι & πρῶτον. ita & hic πρῶτον & πρώτη aeque foret bonum. uti L. II. II. 25. 13. σύ μοι πρώτη Χαιρέαν ἔδειξας. ſed orationem hic variatam fuiſſe quid vetat? *Herodot.* III. 137. ἐπί τινα τῆσδε προτέρην στρατευσόμεθα πόλιν. poterat etiam πρότερον. *Diodor.* XIV. 16. p. 632. Τότε πρώτοις ἐπεψηφίσαντο Ῥωμαῖοι τοῖς στρατιώταις. nec opus πρῶτον. immo & πρῶτοι ſi inveniretur, ſervari ex conſenſu codicum deberet. ita eodem Libro C. XLVIII. omnes tres formae locum poſſunt habere; & Codicibus modo obtemperare reſtat. nec ſane video cur in *Max. Tyrii Diſſert.* XXVI. 8. μόνον ſit in μόνος mutandum. ὁ ἐξ ὀφθαλμῶν ἔρως κοινωνικὸς μόνον. vertere licet aeque bene *amor ex oculis eſt modo*, *eſt tantum*, *eſt ſolum communicabilis*, atque per adjectivum *ſolus vel unus.* recte πρῶτον apud *Lyſiam* p. 14. ſervatum: licet Codex unus exhibeat πρῶτοι. *Ariſtoph. Lyſiſtr.* 443. ταύτην προτέραν ξύνδησον ὅτι ἢ καὶ λαλεῖ. rectum hoc, at in eadem fabula vs. 316. metrum poſtulat, uti *Florens Chriſtianus* partim vidit, ut ſcribamus,

Τὴν λάμπαδ᾽ ἡμμένην ὅπως πρώτην ἐμοὶ προσοίσεις.

vel ἐμοὶ πρῶτον. At apud *Lucian. Tyrann.* p. 157. 31. εἴθε πρώτως σοὶ ἐνέτυχον non opus quidem cum *Solano* πρῶτος vel πρώτῳ. quia tamen facile Σ adhaeſerit ex ſequenti voce, in πρώτῳ inclinarem. vide *J. Perizon.* ad *Aeliani V. H.* X. XVIII.

P. 53. Vs. 11. Εἰκόνα χρυσῆν, ἀνάθημα Διονυσίου] Solebant veteres parentum, cognatorum, amicorum imagines, tum viventium, tum defunctorum in templis dedicare. Diſtichon apud *Plutarch.* de *vitis* X. *Rhetorum* p. 838.

Τιμόθεος φιλίας τε χάριν, ξενίην τε προτιμῶν,
Ἰσοκράτους εἰκὼ τήνδ᾽ ἀνέθηκε θεαῖς.

id eſt *Cereri & Proſerpinae.* ibidem p. 839.

'Ισοκράτης 'Αφαρεὺς, πατρὸς εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκε
Ζηνὶ, Θεούς τε σέβων καὶ γονέων ἀρετήν.

animadverte θεοὶ de *Jove uno*, ut γονεῖς de *patre solo*. videantur *Miscellanea* nostra T. VIII. p. 292. *Cl. Muratorius*, pro more, vitiosissime repetivit p. CXXII. 5. & CXXVII. 2. edens Ζῆνα θεόστε. *Jovem & deos*. cum Jovi Olympiae in basi haec aerea statua sit dedicata. apud eundem p. MLVI. 7. ἀπολλώνιος ἀπολλωνίου μαραθώνιος τοῦ ἑαυτοῦ πατέρα ἀπολλώνιον δημητρίου, ἀπόλλωνι. quemadmodum recte emendavit ibi Cl. Antiquarius. vide *Marmora Oxoniensia* XXVI. p. 25. CLXXXI. 61. apud Platonem legimus in *Phaedro* p. 235. E. Καί σοι ἐγὼ, ὥσπερ οἱ ἐννέα ἄρχοντες, ὑπισχνοῦμαι χρυσῆν εἰκόνα ἰσομέτρητον εἰς Δελφοὺς ἀναθήσειν, οὐ μόνον ἐμαυτοῦ, ἀλλὰ καὶ σήν. ubi *J. Serranus* vertit *coronam*, etiam in aliis errans. ut cum ἰσομέτρητον vertit *aequilibrem*: cum sit *aequalem magnitudine*. in *Anthol.* p. 253. *de statua*, μέτρον τεὸν καὶ κάλλος ἔχοισαν. *Theocr. Idyll.* x. 33.

Χρύσεοι ἀμφότεροι κ' ἀνεκείμεθα τᾷ 'Αφροδίτᾳ.
Τὼς αὐλὼς μὲν ἔχοισα καὶ ἢ ῥόδον, ἢ τύγε μᾶλον.
Σχῆμα δ' ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύκλας.

P. 53. Vs. 13. Σκοτοδινιάσας] *Hesych.* μετὰ σκότους ὀφθαλμῶν συστραφεὶς, ὅ ἐστιν ἰλιγγιάσας. ad Grammatici mentem *Aristoph. Acharn.* 1235.

'Ιλιγγιῶ κάρα λίθῳ πεπληγμένος
Καὶ σκοτοδινιῶ.

Platoni x. *de L. L.* 892. E. etiam junguntur.

P. 53. Vs. 16.] Ζάκορος *Lexicon Coislinianum* p. 233. p. 600. ὁ τοῦ νεὼ ἐπιμελόμενος. κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν. τὸ δὲ ζα οὐκ ἐστιν ἐνταῦθα ἐπίτασις. vult scilicet esse *praepositionem* Διά. διάκυνθος Ζάκυνθος. vide *Etym. M.* p. 407. 28. & *J. Clericum* ad *Menandrum* p. 47. Ζάκοροι & νεωκόροι, licet quidam *inferiores*, in maxima plerumque dignatione: inde merito apud *Lysiam* p. 130. Διοκλῆς ὁ Ζακόρου τοῦ ἱεροφάντου servatur. Cur enim quis non simul νεωκόρος sive Ζάκορος esset & ἱεροφάντης? quoniam eorum munus erat ἱερὰ φαίνειν, ἐξηγεῖσθαι & porro. ita ἱερεὺς & νεωκόρος in eadem persona juncti inveniuntur tum alias, tum in duobus titulis apud *Muratorium* CCXLVIII. 1. quamvis ibi perhibeatur ἱερεὺς τοῦ θεοῦ καὶ νεωκόρος τοῦ σεβαστοῦ. vellem autem exemplum ubi quis diceretur Ζάκορος ἱερέως vel ἱεροφάντου. nam Ζάκορος dei alicujus vel νεωκόρος non longe quaerendus foret. *Manetho.* VI. 437.

'Αθανάτων ζακόρους, σηκῶν, θ' ἁγίων ἱερῆας.

Apud *Manilium* L. v. 340. *Atque auctoratos in tertia jura ministros.*

Sca-

Scaliger & *Salmas.* ad *Vopisci* Aurel. p. 509. interpretatur νεωκόρους. malim ἱεροδούλους. *auctoratos ministros.* nec enim omnes *neocori servi.* Isti autem tituli spurcissime habiti: sed quos juvare jam non vacat. potius succurramus miserae cuidam sacerdoti feminae, ex qua facta fuit *Saltatrix.* sic enim legimus apud eundem *Muratorium* p. DCLXI. 1.

ἡ βουλὴ καὶ (ὁ) δημὸς
Φλαουίωι ἀθηναίωι Φλαουίου ποντίλου
θυγάτηρ ἄπαζα χορεύσασα

Senatus & populus
Flavio Atheniensi Flavii Pontili (filio)
Apaza filia saltatrix.

Ubi valde adposita & reconditae eruditionis multa docentur de *saltatricibus*: quae velim omnino consulas. singula enim verba animadversione dignissima. hoc loco prodidit ex schedis *Cyriaci.* at omnis haec doctrina in fumum abitura est, si eadem sit inscriptio, quam prodidit vir Cl. ex suis schedis p. DLXX. 4. ubi θυγατερ απαζα χορευσασα redditur: *filia Apaza virgo.* & sane eadem videtur. *Cyriacus* p. XXXV. exhibet θυγατερα παζακορευσασα. Tu mecum lege θυγάτηρ ὑποζακορεύσασα. nempe erat filia patri ὑποζάκορος. *Suidas.* ζάκορος. νεωκόρος. καὶ ὁ ὑπηρέτης. ne autem vocem ὑποζακορεύειν suspectam habeas, idem cavit Lexicographus ex *Herodoti* L. VI. C. 134. & 135. laudans ὑποζάκορον τῶν χθονίων θεῶν. sive ἱέρειαν. verbum habes ap. *Murat.* CLXXX. 1. licetne errorem alium ex hoc titulo, saltem e versione tollere? quem tu putas esse *Flavium Athenis ortum*: *Atheniensem.* me fateor nescire unde sit. nam Φλάβιος Αθηναῖος. mihi est *Flavius Athenaeus.* ut *Flavius Pontilus* cognomine ita dictus.

P. 53. Vs. 14. Ὕδωρ προσήνεγκε] *Aristoph. Vesp.* 989.

Πάτερ, πάτερ, τί πέπονθας. ΦΙ. οἴμοι ποῦ 'σθ' ὕδωρ.
ΒΔ. Ἔπαιρ', ἔπαιρε σαυτόν.

Heliod. II. 72. ὡς δὴ κἀκεῖνοι παρ' ἐλπίδα σωθέντες ἐκινδύνευον, ἕως ὁ Κνήμων πίδακά τινα διασμώμενος καὶ τὴν συῤῥυεῖσαν καταβραχὺ νοτίδα κοίλαις ταῖς χερσὶν ὑδρευσάμενος, τὸ πρόσωπόν τε αὐτῶν ἐπέῤῥανε, καὶ θαμὰ τῶν ῥινῶν ἐπαφώμενος, ἐπὶ τὸ φρονεῖν ἐπανήγαγεν. Ita Codex *Taur.* nisi quod pro ἕως habeat καὶ. & vitiose ἐπέραινε. *Theodor. Prod.* VIII. p. 365.

Εἰ μὴ Μύριλλα μύρα μυκτήρων μέσων
Θεῖσα συνεζώωσε τὸν νεανίαν.

vide *Philippi Parei Electa Plautina* p. 85.

P. 53. V. 19. Ἀγαθῶ μεγάλῳ] Hoc in Venere ita fuerit. & sic saepe *aparitio* deorum fausti fuit ominis. at aliquando & quorundam numinum ἐπιφάνεια perniciosissima. Historiae & Fabulae exemplis in utramque partem abundant.

P. 53. Vs. 21. Τίς γάρ ἐστιν, ὁ Χαιρέας εἶπεν, αὕτη;] Ita apographum distinguit. nec male.

P. 53. Vs. 24. Ὑποβαστάσας] *H. Stephano* ignotum. alii non item.

P. 53. Vs. 24. Ἑκάστης γενέσθαι] L. I. XIV. 20. 21. II. X. 38. 3. apud *Aristaen.* I. 20. legimus. τοῦτο ἔκπλυστον καὶ περιβόητον, ὡς παράδοξόν καὶ παγγέλοιον γέγονε τὸ κακόν. *Mercerus*, *cognitum*. Vir doctus corrigit *abominandum*, ut epistola sequente περιπτυόμενον. de quo consulatur Cl. *Luciani* interpres ad ad T. I. p. 414. *Mercerus* videtur legisse ἔκπυστον. ἀνάπυστος *Herod.* VI. 64. & 66.

P. 53. Vs. 26. Ἀλλ᾽ ἀμεῦ] varia agitavi. nihil satisfacit. an placet ἀλλὰ μὴν. *Demosth.* περὶ συμμ. 137. A. Ὑπὲρ Μεγαπ. 157. B. Κατὰ Φιλ. A. 53. E. ἀμῆ. ἀμοῖ. ἀμῶς non audeo.

P. 54. Vs. 2. Θάλασσα φιλάνθρωπε] Non saepe hoc epitheto cohonestatur perniciosum hoc elementum. *Theophyl.* Ep. 28. καλευνάζει γὰρ ἡ θάλασσα τὸ ἄγριον, καὶ παρέχεται τοῖς πλωτῆρσιν ὄψιν φιλάνθρωπον, ὁπηνίκα τῷ ἐλαίῳ φιλοφρονοῦνται ἄγαν τοῖς κύμασι χαλεπαίνουσαν. *Anthol.* III. XXII. 26. 246.

> Ἀνθέα τὸν ναυηγὸν ἐπὶ στόμα Πηνειοῖο
> Νυκτὸς ὑπὲρ βαιῆς νηξάμενον σανίδος,
> Μοῦνος ἐκ θάμνοιο θορὼν λύκος ἄσκοπον ἄνδρα
> Ἔκτανεν. ὦ γαίης κύματα πικρότερα.

immo πραότερα. vel πιστότερα cum codice *Vatic.* a manu partim secunda. vid. L. III. XXII. 37. 250.

P. 54. Vs. 2. ἐξεπήδησε τὰ δάκρυα] *Martial.* I. XXXIV.

> *Amissum non flet, cum sola est Gellia, patrem.*
> *Si quis adest, jussae* prosiliunt *lacrimae.*

fuerunt igitur oculi huic Gelliae flendi artem egregie edocti: cum aliae *unam falsam lacrimulam oculos misere terendo vix vi expresserint*, ut ille ait.

P. 54. Vs. 3. Ἦ ἵνα] Credasne hac particula aliquem offensum iri, millies ita obvia? Si pruriant tamen manus, scribe affirmative. ἦ.

P. 54. Vs. 9 Γεγαμηκότι;] pone interrogationis notam.

P. 54. Vs. 10. τὸ κοινότατον] uti τὸ λεγόμενον passim interjicitur. sic τὸ καινότατον ap. *Longin.* III. 97. in apographo παραμυθῆτο.

LIBRI SECUNDI CAPUT SEPTIMUM.

P. 54. Vs. 14. Τριήρη ναύμαχον.] plerumque tales triremes. quae etiam ταχεῖαι & sic opponuntur ἱππαγωγοῖς. quamvis in hunc usum fere ὁλκάδες & πλοῖα adhibebantur. vide *Demosthen.* Philipp. A. 49. E. 50. C.

P. 54. Vs. 14. Καθειστήκει] L. III. v. 51. 10.

P. 54. Vs. 14. Ὑποκορισάμενος] Si credimus *Moeridi Atticistae* hoc Atticum magis quam κολακεύειν. sed quis id verbi non ita adhibuit! Quamvis re vera pro ὑποκορίσασθαι non semper commode adhiberetur κολακεύειν. vide *Thomam Magistrum.*

P. 54. Vs. 15. Διὰ τίνα] acceperim ceu singularis numeri pronomen *Callirrhoen* designans. *propter quam.*

P. 54. Vs. 18. Σβέσαι πόλεμον, μέγαν μὲν, οὐ κοινὸν, ἀλλά τῆς Διονυσίου μόνης οἰκίας] puto excidisse οὐ ante vocem μέγαν. *bellum non quidem magnum. neque commune Reipublicae & sociis, verum.* nam adparuerat modo una triremis. *Xenoph. Hierone* 906. B. ἡ πόλις αὐτῶν κοινὸν πόλεμον πολεμῇ, cui opponitur οἰκεῖος apud *Herodot.* v. 23. VII. 235.

P. 54. Vs. 19. Ἀφιππευσάμενος] Ἀφιππεύω obvium. vide doctum interpretem *Diodori* L. II. C. 19. Ἀφιππασάμενος habes apud *Plutarch. Alex* 43. qui tamen etiam ἀφίππασεν in *Arato* p. 354. & alias. ἱππάζεται habes apud *Aristoph. Nub.* 15. sed ἱππεύεται agnoscit *Scholiastes*, animadvertente *Kustero.* Codex meus a vulgata stat. vide quoque Cl. *Hudchinsonium* ad *Xenoph.* Agesil. p. 17. significat κέλητι ὀχούμενον δίχεσθαι. secundum Comici *Scholiasten.*

P. 54. Vs. 20. Φρούριον βαρβάρων] Φρύγες enim erant, ut patet ex L. VIII. VIII. 142. 16. v. II. 82. 4. nempe praesidia a rege Persarum imposita, quibus Iones & Milesii coercerentur, libertatis avitae merito avidi. erat Φρούριον re vera Mileti. vid. *Thucyd.* VIII. 84.

P. 54. Vs. 20. Ὑφορμῶσα] legendum esse ὑφορμοῦσα diximus L. I. VII. 10. 17. vide *Thom. Mag.* in ὁρμίζω. qui metaphoricas locutiones in ὑφορμεῖν & ἐφορμεῖν sic explicat, ut utrique eandem vim tribuat. tamen

 prius

prius aptius videtur *de navibus occulto alicubi ſtantibus, ut aliis inſidientur easque excipiant.* alterum de iis, *quae in ancoris ſtant occaſionibus & eventibus excubantes & intentae.* ὑφορμεῖν & σοφίζεσθαι. apud *Ulpianum in Demoſthenis Timocrateam* p. 790. D. ſibi controverſa. credo ὑφορμεῖν veram lectionem. apud *Alciphr.* III. LXV. miror relictum eſſe. ἡ ναῦς, ἡ ἐπὶ τοῦ χωμάτος ὁρμῶσα. niſi deductum hoc ab ὁρμᾶν. ſed tum verſio mutanda fuiſſet. Recte tale vitium ſuſtulit Cl. *J. Taylorus* ex Lycurgo p. 323. ita & παρορμίσαντες in *Lyſia* p. 241. idem merito reponi juſſit. Καθορμισθείσης δὲ τῆς νηὸς recte *Cod.* noſter in *Apollod.* I. VII. 23. p. 57. quod & notavit *Faber* ex *Palatino*. Mendoſa haec vox etiam in Epigrammate *Rufini*. ſaltem in *Apographis*.

Λέμβιον, ἡ δ' ἑτέρα Κερκύριον, αἱ δύ' ἑταῖραι,
'Αιὲν * ἐξορμῶσιν τῷ Σαμίων λιμένι. * vulgo ἐφορμῶσιν.
'Αλλὰ, νέοι, πάνδημα τὰ ληστρικὰ τῆς Ἀφροδίτης
Φεύγετ'. ὁ συμμίξας καὶ καταδὺς πίεται.

forte quis ὑφορμῶσιν malit: ob animadverſa modo ad *Thomam*. verum non receſſerim a Vaticana lectione, & vicinae adeo hae notiones, utrum de ſpeculis an inſidiis, an utraque re ſimul agatur, ut aliquando optionem dubiam faciant. ἐφορμεῖν ſaltem ſaepe occurrit ſenſu ab ὑφορμεῖν vix remoto. vid. *Demoſthenis Olynth.* III. 36. A. ubi ἐξορμᾶν male *Luccesinius*: ſed qui parum de contextu fuit ſollicitus.

P. 54. Vs. 22. 'Ανάσπαστον γενέσθαι] ποιεῖν. obviae locutiones. dicuntur non modo de *urbibus obiter & ſubito captis & ſubjugatis*, quo ſenſu ſaepe *Herodotus* & *Euripid. Rheſo.* 121. verum de *penitus & ſubito everſis & deletis.* ut *Tacitus* L. IV. H. 72. ait, *Cremona e gremio Italiae rapta.* ſic hic *triremis penitus deletur & evaneſcit.* unde ἀφανισθῆναι pro Gloſſa τῆς ἀναρπασθῆναι venire poteſt. accommodata exempla hujus ſignificationis *in rebus & perſonis* ad *Diodori* L. XIII. 56. ſuppeditabit *Celeberr. Weſſelingius.* dicenda quaedam erunt L. IV. IV. 74. 70. ἀνάσπαστόν τινα ποιεῖν, ποιήσασθαι, γενέσθαι alius paullo indolis: & fere dicuntur, de *everſae urbis & regionis incolis vel in captivitatem & alienas ſedes abductis vel expulſis* & *relegatis. Heſych.* ἀνασπάσω. ἐκβαλῶ. apud *Herodotum* de *exulibus, relegatis, expulſis* ſaepe. L. III. 93. V. 12. 106. VI. 9. nec de ipſa urbe, vel regione adeo dicitur. magis hoc poetae liceret. tamen apud *Demoſthen.* περὶ παραπρ. 299. E. in *Obſopoei* Codice & *Benenati* ora legitur ἀνάσπαστος ἡ πόλις αὐτῶν γέγονε. quod ferri poſſet, ſi non de civibus jam praeceſſiſſet ἐξελήλαντο. quare ibi ἀνάστατος, uti in pagina 345. A. ejus orationis legitur ἀνάστατος χώρα. praetulerim, ut ap. *Sophocl. Trachin.* 244. quamvis ἀνάστατος pro ἀνάσπαστος recte dicatur paullo minus violen-

violento sensu apud eundem *Tragic. eadem fabula.* vs. 38. ἀνασπᾷν ita acceperim apud *Lucian. Tyrann.* T. II. 114. τὰς τυραννουμένας ἐκκόπτων . . . τὰς ἀκροπόλεις ἀνασπῶν. ubi ἐκκόπτειν est *vi ejicere*, ut *hostem ex arce. ex colle edito.* saepe *Xenoph.* vide L. VII. H. H. B. 638.

P. 54. Vs 25. Νεμήσεως] Maligni in hac voce Lexicographi. *Heliodorus* & alii boni auctores saepe utuntur.

P. 55. Vs. 1. Ἑνὶ δεσπότῃ] *Xenoph. Eph.* I. 17. ἡμᾶς ὑφ' ἑνὶ ποιήσας δεσπότῃ.

P. 55. Vs. 1. Καὶ ὁ λαβὼν αὐτοὺς ἀπῆλασεν] *Demosth.* περὶ παραπρ. 297. A. ὑμᾶς λαβὼν ᾤχετο. *Ulpian.* ἀντὶ τοῦ δουλώσας ὑμᾶς . . . ἀπήγαγε. non adeo necessarium, quod nescio cui incidit, λαχών. alioqui obvia permutatio horum vocabulorum. ita μεταλαχεῖν ὕπνου pro μεταλαβεῖν apud *Heliod.* VI. 272 in *Codice Taurinensi.* nec male. Casaub. ad *Athenaeum* VII. IX 287. F. in Alexidis versiculo emandat pro εἴληφ' ἐγώ.

Ἐπιπονώτερον μὰ τὸν Διόνυσον οὐκ εἴληχ' ἐγώ.

quod quidem incertum. at certum versum vel sic misere laborare.

—— —— —— —— Ἐπιπονώτερον
Μὰ τὸν Διόνυσον [ἄλλον] οὐκ εἴληχ' ἐγώ.

vel simile quid desideratur. apud *Apollon. Rhod.* I. 920. recte credo *Laurentiana* membrana.

Νῆσον ὁμῶς κεχάροιτο καὶ οἳ λάχον ὄργια κεῖνα
Δαίμονες ἐνναεται. ubi λάβον.

P. 55. Vs. I. Ἐκεῖ δὲ πέδας φέροντες εἰργάζοντο παχείας τὰ Μιθριδάτου] Aures nostras laedit haec verborum positio. quam jam olim vocarunt σύγχυσιν. nec credo, ideo plane damnarunt. certe non auctores ipsi, qui ea usi fuerunt, & qui a dislocata vocabulorum serie speciem aliquam, sive bene, sive male, suis scriptis gravitatis & attentionis a lectoribus adquirere studuerunt. eae synchyses durae & difficiles semper, temporibus etiam vitiosiores visae fuerunt, quando coeperunt etiam hac in parte compositionis scriptores fuco potius quam mascula austeritate & decora negligentia orationem commendare suam. Hinc toties antiqui Grammatici hoc vitium notaverunt, critici novitii inconsultiore consilio etiam eximere auctoribus non dubitaverunt, ubicumque hujus instituti vestigia adparerent. Prudenter *Lucian.* de *Quomodo Hist. Scr.* T. II. 58. Καὶ μὴν καὶ συνθήκη τῶν ὀνομάτων εὐκράτῳ καὶ μέσῃ χρηστέον, οὔτε ἄγαν ἀφιστάντα,

ϛάντα, ϗ ἀπαρτῶντα, τραχὺ γὰρ, ὔτε ῥυθμῷ παρ' ὀλίγον, ὡς οἱ πολλοὶ, συνάπτοντα. τὸ μὲν γὰρ ἐπαίτιον, τὸ δ' ἀηδὲς τοῖς ἀκόυουσι. *Thucydidi* prior τραχύτης. vitio data: *Rhetores* ſecundae claſſis fere omnes poſteriore mollitie laboraverunt. periculoſum igitur in auctoribus vel illam duritiem velle emollire: vel nimis affectatum fractumque in hoc genere orationis habitum velle emendare. & ultimum vitium facile multos latuerit, cum longe plurimi in ipſa poeſi aurium obeſitate rhythmum vix percipere poſſint. Sed facillime offendantur, ſimul atque in proſa verbulum eo loco in orationis ſerie non ſit collocatum, quo ſua ſibi vernacula lingua id collocari deſideraret. At quam parum idonei hic judices ſedeamus, res ipſa loquitur. nam rhythmus in proſa fere ab auribus hodiernis receſſit reſpectu linguarum antiquarum. ubique tamen hoc genus emendationum & animadverſionum offenderis. Iubet aliquot ſpecimina e multis per ſatiram adponere. *Thucyd.* VIII. 106 γεγενημένης δὲ τῆς τροπῆς, ϗ καταφυγόντων τῶν Πελοποννησίων πρὸς τὸν Πύδνον μάλιστα ποταμὸν τὸ πρῶτον, ὕστερον δὲ ἐς Ἄβυδον. ubi illud μάλιστα vides ſeparatum vel a καταφυγόντων vel a τὸ πρῶτον. Idem L. IV. 135. Ἀπεπείρασε δὲ τῦ αὐτῦ χειμῶνος ϗ ὁ Βρασίδας τελευτῶντος, ϗ πρὸς ἔαρ ἤδη, Ποτιδαίας. ubi animadvertis ὁ Βρασίδας aliena ſede non modo, verum Ποτιδαίας ibi duodecim vocabulis & duobus commatibus a verbo ſuo remotum. qualia ὅσα κόνις circa finem periodorum apud quosvis bonos occurrunt: ſed quae in Idiotiſmis noſtris imitationem non admittunt. *Herodot.* V. 118. Νηυσὶ στρατιὴν πολλὴν ἄγοντα Περσικὴν Ἀστύβιον. locus noſtro fere ſimilis poſitione. *Demoſth.* περὶ παραπρ. 322. E. Μικρὸν ἀκούσατέ μυ ἔξω τι τῆς πρεσβείας ταυτησί. Idem in *Midiam* p. 632. B. Καὶ πολλὺς ἂν ἑτέρους ἔχοιμι λέγειν, ὧν οἱ μὲν, τεθνᾶσιν, οἱ δ' ἠτιμωμένοι διὰ πολλῷ τύτων εἰσὶν ἐλάττω πράγματα. *Lyſias* p. 443. Καὶ μηδεὶς ὑμῶν ἡγείσθω με Λαοδάμαντι χαριζόμενον κατηγορεῖν Εὐάνδρου, ὅτι φίλος ὢν τυγχάνει, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ϗ τῆς πόλεως προνούμενον. ubi tota periodus turbat ὅτι φ. ω. τ. quae non ad proximum Εὐάνδρυ ſed ad remotum Λαοδάμαντι ſpectat. apud *Lycurgum* in *Leocr.* §. 18. legitur ῥᾴδιον ἔσαι παρ' ὑμῖν ἄρα μεγάλα ἀδικεῖν, ἢ φανεῖσθε ἐπὶ τὺς μᾶλλον μικροῖς ὀργιζόμενοι. ubi optimo jure Cl. editor corrigit ἐπὶ τοῖς. nam illud τὺς non niſi typi vitium haberi meretur. At tranſponenti ἐπὶ τοῖς μικροῖς μᾶλλον, non acceſſerim. immo minus id elegans putarim. Interpoſitio vocabuli inter articulum & nomen politiſſimis ſcriptoribus in uſu. quoties *Herodotus* τῶν τις ἐχθρῶν & ſimilia. Olim jam in hoc loco turbatum fuit, nam eadem ſynchyſi offenſi, ad ſenſum aeque perſpicue, ediderunt *Vitebergae* Anno MDLXVIII. εἰ φανεῖσθε μᾶλλον ἐπὶ μικροῖς ὀργιζόμενοι. At orator cavens aperte Athenienſi populo convitium facere, quaſi ἐπὶ μικροῖς ὀργιζομένῳ, conturbavit verba & pronuntiavit ἐπὶ τοῖς μᾶλλον μικροῖς ὀργιζόμενοι. il-

lud

lud μᾶλλον quasi occultans. *Demosth.* in *Leptinen.* 541. D. Ἐν, οἶμαι, πολλοῖς. *Strabo* L. VI. 418. C. ἡ δ' ἄλλη κατοικία καὶ τῆς μεσογαίας ποιμένων ἡ πλείστη γεγένηται. ubi Casaubonus pro sua modestia ipse damnat vocis ποιμένων sollicitandae suspicionem, & ostendit ex pagina sequente. 419. C. Strabonem amare hanc figuram. quod & patet ex L. XVI. 1108. B. πέτρας τινὰς ἐπικεκαμμένας δεικνύουσι τραχείας περὶ Μυασάδα. Ambiguum saepe, fateor, sensum talia possunt facere. sed non sumus ii, qui veteres auctores in ordinem redigamus, & nostro more, non suo libitu, loqui cogamus. Critico non spectandum quid vel quomodo debuissent veteres scribere: sed quid re vera scripserint. alia ista est Crisis, nec minus nobilis: qua Longini, Dionysii, Demetrii claruerunt: sed qui non eo vecordiae progressi fuerunt, ut ob vitiosam compositionem vel alium orationis, quem caussabantur, defectum, ita scripsisse auctores negarent. Horum methodus & scientia multum re vera adjuvat Criticum, ut ita dicam, literarium, ad veram lectionem indagandam: sed minime est norma, ad quam emendatio exigi debeat. legant temeraria Criticorum, quae passim jam grassantur, cohors, modestiores laude cumulata dignos censeo, legant, dico, & relegant, quae in hanc rem prudentissime, at severe quoque, monet magnus *J. Casaubonus ad Athenaei.* L. VII. C. IX. p. 511. & quae nostra aetate *P. Burmannus*, vir aeterna laude dignus, in hanc literarum omnium certissimam perniciem consignavit in *Phaedro* majoris formae praemissa praefatione. At pergamus. *Plutarch. Demetrio* p. 33. Καὶ διηγεῖτο τὴν γενομένην, αὐτῷ μάχην πρὸς τὸ θηρίον, ὑπὸ Ἀλεξάνδρου συγκαθειρχθέντι τοῦ βασιλέως. *Lysias* p. 95. Ἦ δεινόν γε, εἰ εἰς μὲν λύσιν τοῦ σώματος ἔδωκα τὸ ἀργύριον ἐκ τῶν πολεμίων, ἐξεῖναι ἄν μοι χρῆσθαι αὐτῇ, ὅ, τι ἐβουλόμην· κινδυνεύοντι δὲ μοι περὶ τῆς πατρίδος, οὐδὲ πυθέσθαι παρ' αὐτῆς τἀληθῆ ἐκγενήσεσθαι περὶ ὧν εἰς κρίσιν καθέστηκα. ubi illud ἐκ πολεμίων. ambiguum & remotum satis a voce λύσιν. nescio vero an locus ita constitui totus possit. pro ἐξῆν & ἐκγενήσεται vides quid substituerim. viri praestantes aliter locum sanare instituerunt. Nec offendor in *Diodoro* L. XII. 30. ubi scribitur. Οἱ φυγάδες ἀθροισθέντες καὶ παραλαβόντες ἔπλευσαν τοὺς Ἰλλυριοὺς κοινῇ μετ' αὐτῶν ἐπὶ τὴν Ἐπίδαμνον. Apud *Lucianum in Abdicato.* T. II. p. 180. Ταύτην ἐγὼ τὴν τέχνην οὐχ υἱὸς ὢν σὸς ἐξέμαθον, οὐδὲ τῷ σῷ νόμῳ ὑποκείμενος, καὶ ὅμως αὐτὴν μεμάθηκά σοι, καὶ πρῶτος αὐτῆς ἀπολέλαυκας, οὐδὲν παρὰ σοῦ πρὸς τὸ μαθεῖν ἔχων. τίνα διδάσκαλον ἐμισθώσω; ubi *F. Guietus*, quia καὶ πρῶτος αὐτῆς ἀπολέλαυκας dividit periodos cohaerentes praecedentem & sequentem, mediam tertio loco poni jubet. certe tum potius in Cl. *Gesneri* emendationem transirem. sed locus mihi esse sanus videtur. nam non modo singula verba, sed commata sive periodi orationis aliquando conturbatiore ordine proferuntur.

 Apud

Apud eundem *Lucian.* T. III. 405. *Epist. Saturn.* idem, sane periculosae in criticis audaciae vir, non ferens verborum trajectionem, vocem ultimam hujus periodi glossam pronuntiat. Τὸ τάριχος μου ἐς τὴν φακῆν ἐμβαλεῖν τῶν ἰχθύων. in Samosatensis *Dial. Deor. Mar.* VIII. p. 308. huic licentiae locum libenter fecerim. Καὶ νῦν σὺ τὸν κιθαρῳδὸν τοῦτον τὸν ἐκ Μηθύμνης ἀναλαβὼν, ἐξενήξω ἐς Ταίναρον, αὐτῇ σκευῇ καὶ κιθάρᾳ. *Aristaen.* II. V. Καθάπερ αἴγλη τις ἡλίου πάλλεται συχνὰ περὶ τοῖχον, ἐξ ὕδατος ἀνταυγοῦσα κατὰ σκαφίδος ἢ λέβητος κεχυμένου. ubi noluerunt auctorem illud κεχυμένου tantum removere ab voce sua ὕδατος. *Aristaen.* I. XVII. Καὶ τρικυμίας τὸν τρόπον τῆς ἀτάτου σαλεύεις. ubi frustra haec trajectio *Sophistis* imputatur.

Non quod umquam librariorum culpa vel perverso nitidioris scripturae studio, dum erroneam verborum seriem litura noluerunt corrigere, tales synchyses accidisse negem. immo non verba, & periodos, sed longe majora scriptorum membra evidenter a scribis confusa & male locata esse extra dubium est positum. Verum caute in his procedendum esse ajo, & auctoribus suo more scribere permittendum. quis ex. gr. non adsentiatur magno *Salmasio* in Antonino Liberali Fab. XLI. ordinanti ita verba confusissima. καταλαβοῦσα . . δ᾽ αὐτὸν ἐχόμενον ὑπὸ ἀτεκνίας, ὑπισχνεῖτο καὶ ἐδίδασκεν τὸν τρόπον, ᾧ γένοιντο παῖδες αὐτῷ. ὁ γὰρ Μίνως οὔρεσκεν ὄφεις καὶ σκορπίους καὶ σκολοπένδρας. ubi vulgo K. . . . αὐτῷ, ὄφεις, καὶ σκορπίους καὶ σκολοπένδρας, εἰ γένοιντο παῖδες. ὁ γὰρ μίνως οὔρεσκε. Et apud *Xenophontem Ephesium* L. V. 71. quis non cum sagacissimo *Hemsterhusio* reponat. Καὶ δεσμὰ περιτίθησι, καὶ παραδοῦσα οἰκέτῃ τινὶ πιστῷ Κλυτῷ τοὔνομα, κελεύει ἐμβιβάσαντα εἰς ναῦν, ἀπαγαγόντα εἰς Ἰταλίαν, ἀπόδοσθαι πορνοβοσκῷ τὴν Ἀνθίαν. ubi vulgo contra sensum ἀπόδοσθαι εἰς Ἰταλίαν. & hanc transpositionem Codex omnino confirmat. ex quo & aliae hic mutationes petitae. in Verbis *Athenaei* L. XV. 679. A. λέγε ἡμῖν περὶ τοῦ προκειμένου, ἵνα μὴ κατὰ τὸν θεῖον Πλάτωνα ὑπολάβωμέν σε ἀποθανόντα μεταμορφωθῆναι ἐν τῷ περὶ ψυχῆς. *mira trajectione* usum auctorem agnoscit magnus Interpres. at quis imberbis pene Criticus jam non audacter pronuntiaret, esse assumentum otio abutentis scioli, qui sedem loci indicare voluerit: quod ita in contextum irrepserit. facile his multa addi possent in utramque partem. Viri eruditi *Hudchinsonus* ad *Xen.* K. A. L. V. 382. & *Abreschius* ad *Xenoph. Eph.* in *Miscell. Vol.* XI. III. p. 6. nonnulla contulerunt.

Liceat igitur & Charitoni synchysi fuisse uso: qua iterum non obstinuit L. VIII. VII. 142. 2. Σὺ δὲ ἡμῖν διήγησαι τὰ μετὰ τὸν ἔκπλουν συνεχθέντα τὸν σὸν ἐντεῦθεν. Quin crediderim librarios aliquando tales verborum trajectiones perversa diligentia correxisse. ut certe Horatio per ipsos vix canere licuerit L. I. Serm. V.

—— *ubi*

——— ——— ——— *ubi sedulus hospes*
Pene macros arsit dum turdos versat in igni.

ſed ubi duo *codices mei* cum *Taurinensi & Franequerano* meliorem lectionem tuentur & egregie *J. Rutgersius* in *Venus. Lect.* C. x. vide *doctiss. H. Cannegieterum* ad *Aviani Fab.* xxv. 4.

P. 55. Vs. 2. Πέδας παχείας] *Alciphr.* III. 24. χοίνικας παχείας ἐπισβέσων καὶ τῇ σκαπάνῃ προσανέχων καὶ τῇ σμινύῃ τῆς μεθ᾽ τρυφῆς ἐπιλήσεται. ita & *Ctesias* p. 635. *Edit. Gron.* & *Demosth. de Coron.* 494. D. vid. *Æschin.* περὶ παραπρ. 420. C. *Æschylus Agamn.* 1648. dixit βαρείαις πέδαις ſive potius σειραῖς, ut *Eruditiss. Abreschius* ad hunc Tragicum p. 401. *Aristoph. Vespis* 433. ut noſter loquitur

Εἰ δὲ μὴ ἐν πέδαις παχείαις οὐδὲν ἀριστήσετε.

ubi *Junt. & Aldin.* omittunt τὸ ἐν. in *Kusteriana* & *aliis* εἰ δὲ μὴ, ᾽ν. at non opus iſto auxilio, quia μὴ paſſim pro nulla ſyllaba per eliſionem habetur: ut merito *H. Grotius* ad *Philemonis* λείψανα *Incerta* vs. 334. [& 285.] Μὴ *cum sequente vocali coalescere solere nemo modice Graece sciens monendus est.* monitore tamen opus erat *H. Stephano* in *Sophoclis Oed. Colon.* 1215.

ὡς μὴ εἰδότ᾽ αὐτὸν μηδὲν ὧν σὺ πυνθάνεις.

qui istam elisionem duram fatetur. cum centies apud omne genus poetas occurrat. illum tamen ſecutus *Glascovicensis Editor.*

P. 55. Vs. 3. προσελθεῖν] L. III. II. 42. 13.

P. 55. Vs. 4. Δωλύγιον] L. III. III. 47. 16.

P. 55. Vs. 8. Ἀνὴρ ἐκ παρθενίας] L. VI. I. 985. VI. I. 98. 5.

P. 55. Vs. 8. Οὐδὲ ἐν τοῖς ὀνείροις εὐτυχής] contigit enim infelicibus ſaltem aliquando bona & jucunda ſomnia videre. & in ſomniis ſolemus ſaepe ſupra modum divites, felices, honorati videri. unde proverbialis locutio. ὅσα ἐν ὀνείρῳ φέρειν. apud *Theocr. Idyll.* IX. 16.

——— ——— ——— ἔχω δ᾽ ὅσσ᾽ ἐν ὀνείρῳ
Φαίνονται, πολλὰς μὲν ὄϊς, πολλὰς δὲ χιμαίρας.

ubi *Schol.* conſulatur & in primis Bataviae noſtrae decus *Desider. Erasmus* in Adagiis p. 732. qui ibi Bucolici locum laudatum non praeteriit. nec alterum ex *Idyll.* XXI. 67.

Μὴ σὺ θάνῃς λιμῷ, καὶ τοι χρυσοῖσιν ὀνείροις.

Hanc ad paroemiam credo respexisse Charitonem : sed inflexit plane sensum : nam Chaereas non videt hic somnium, sed Callirrhoe. verum credebant etiam ei ipsi, qui miserabili habitu alicui adparuisset, aliquid malorum portendi vel jam accidisse. mox videbimus. Adponam Μακεδονίου Ὑπάτου Epigramma ἀνέκδοτον hinc non alienum.

Τὴν φιλοπουλυγέλωτα κόρην ἐπὶ νυκτὸς ὀνείρῳ
  Εἶχον, ἐπισφίγξας πήχεσιν ἡμετέροις.
Πείθετό μοι ξύμπαντα, καὶ οὐκ ἀλέγιζεν ἐμεῖο,
  Κύπριδι παντοίῃ σώματος ἁπτομένου.
Ἀλλὰ βαρύζηλός τις Ἔρως καὶ νύκτα λοχήσας
  Ἐξέχεεν φιλίην, ὕπνον ἀποσκεδάσας.
Ὧδέ μοι οὐδ' αὐτοῖσιν ἐν ὑπναλέοισιν ὀνείροις
  Ἄφθονός ἐστιν Ἔρως κέρδεος ἡδυγάμου.

illud κέρδος ἡδύγαμον videtur dictum pro κερδεῖν γάμον ἡδύν. γάμος sequiorem sensum admittente. ita apud *Ovidium* VIII. *Met.* 850. *qui raptae praemia nobis virginitatis babes.* id est: *qui praedatus, lucratus es nostrum pudorem.* difficile haud foret facilius intellectu vocabulum χάρματος vel simile aliquod substituere. sed dum interpretari liceat, emendare reveremur.

P. 55. Vs. 10. Δηλοῖ γὰρ θάνατόν σου τὰ δεσμὰ] *Vincula mortem* praesignificare nusquam, quod memini, tradit ὀνειροκριτῶν Coryphaeus licet, περὶ πεδῶν ex instituto agat L. II. C. LII. at *Astrampsychus* tamen canit p. 7.

Πέδας κρατῶν, κίνδυνον ἐλθεῖν προσδόκα.

nec longe abit *Nicephorus* p. 15.

Κλοιὸν φέρων τις, οὐ μακρὰν τοῦ κινδύνου.

& p. 17.

Πέδας φέρων, νόμιζε κινδύνους ἔχειν.

haec sufficiunto ex ματαιοτεχνίᾳ hac. mox *Apograph.* male ζῶντας.

P. 55. Vs. 16. Μὴ γὰρ ἀπολείψειν ἂν τὸν Διονύσιον οὐκ ὄντος ἔτι Χαιρέου] nempe ἐθάρρει, sive, ut antea L. I. XIV. 20. 14. deficit εἶχος ἦν. ἡγεῖτο. ᾤετο.

P. 55. Vs. 19. ἐργάσηται] L. III. X. 60. 16. II. VI. 31. 25.

P. 55. Vs. 19. περιέσπασε τὸ πένθος] L. II. III. 25. 25.

P. 55. Vs. 20. Ψευδόνειρον] elegans vox. mirum eam non in *Artemidoro* inveniri, cum toties utendae ejus ansa praebita fuerit. id dictum, ut apud *Spartianum* in *Aelio Vero* C. IV. *Quid si non recte constellatio ejus collecta est, quem credimus esse victurum.* ubi merito *Salmasius* nihil mutat.

P. 55. Vs. 21. Ἡ γαστὴρ] *Partus.* vel mavis *Spes vicini partus, quod praegnans erat?* certe edito partu luctus cessabat apud Romanos. *Paullus*, sive *Festus. minuebatur populo luctus aedis dedicatione. . . . privatis autem, cum liberi nascerentur*, sive *cum liberi nati sunt.* id est, *lugubria ponebantur.* Verum & animi tristitias cessare tum fas erat.

P. 55. Vs. 22. Ταῖς ἀληθείαις] Varie effertur apud Graecos. τῇ ἀληθείᾳ ἐπ' ἀληθείᾳ. ἐπ' ἀληθείας. nostra forma obvia. vid. *Aristaen.* I. XIII. *Philemom. Fragm.* 278.

Verum hoc substantivum etiam alias numero plurium saepe gaudet. *Menander* Ἀφροδισίοις p. 38.

Εἰ τὰς ἀλειθείας ἁπλῶς τίς σοι λέγει.

in Incertis 585. λέγειν ὀκνοῦντες τὰς ἀληθείας ἀεί. *Lucian. Cataplo.* I. p. 641. τὰς ἀληθείας εἰπεῖν.

P. 55. Vs. 22. πρεσβείᾳ] id antiquissimi moris. vid. *Josephum. Ant. Jud.* L. XII. 7. 8. 9. si otiosus sis.

P. 55. Vs. 23. Αὔξει] *Magister Thomas* non inprobat passivum usum. adi *J. G. Graevium*, affatim de hoc agentem, ad *Luciani Soloecistam Tom.* III. *pag.* 559.

P. 55. Vs. 25. δέσποιναν αὐτὴν ἀπέδειξε τῆς οἰκίας] L. VIII. VII. 142. 8. simpliciter εὐθὺς γὰρ τὴν ἀργυρώνητον αὐτοῦ δέσποιναν ἀπέδειξε. *Longus.* III 91. ἐκείνην ποιῆσαι δέσποιναν οἰκίας *Artemid.* II. 20. p. 108. II. 42. 135. una voce οἰκοδέσποινα. ita οἰκοδεσπότης. *Alciphron* III. LII. ὁ τῆς οἰκίας δεσπότης. *Eurip. Med.* 694.

Γυναῖκ' ἐφ' ἡμῖν δεσπότιν δόμων ἔχει.

ita de filiis familias. *Eurip. Ione.* 1526. *Alciph.* 681. 806. solebant autem post primum partum illas, quibus cohabitaverant adhucdum, matres familias declarare, & ornamenta uxoria contribuere. *Lysias* p. 5. ἐπεὶ δέ μοι παιδίον γίγνεται, ἐπίστευον ἤδη, καὶ πάντα τὰ ἐμαυτοῦ ἐκείνῃ παρέδωκα. vide Consultiss. *H. Noordkerkium* in *Decad. Observ.* C. VII. p. 143.

P. 55. Vs. 25. ἀναθημάτων] Puerum ipsum in auro argentove vel tabulam felicis puerperii indicium, aliquando viliora, ut peplum, sandalia, dedicabant in templis, praecipue Dianae Ilithyiae. vide quae scripta in *Vanno Critica* C. VII. §. 5.

P. 55. Vs. 26. πανδημεὶ εἰστία] vide notata L. III. II. 44. 15.

LIBRI TERTII CAPUT OCTAVUM.

P. 56. Vs. 4. Χαριστὸν παρ' αὐτῆς] illud χαριστὸν est nihili. requireretur ἐνέχυρον vel simile quid. ut antea locutus fuit. & forte scribendum ἔχῃ ἐνέχυρον εὐχαριστίας. *ut non modo pignus grati animi habeat in illa, quia erat benevola, verum quia etiam meliorem fortunam ei deberet Plango.* vide dicta ad L. II. VII. 33. 8. & II. IX. 35. 16. posses etiam ἔχῃ χάριν τὴν παρ' αὐτῆς vel ἔχῃ χάριν παρ' αὐτῇ. vel ἔχῃ χαριστικήν. sed tum foret delendum παρ' αὐτῆς. quin & χαριστικὸς non qui gratus, sed qui libenter gratificatur: gratiam init. contortius foret. alioqui vox proba, licet Lexicis ignota. vid. *Democratis Sententias.* p. 64. & *Phrynichum Arabicum*, qui explicat πολὺ χαριζόμενος. in *Coislimiana Biblioth.* p. 469.

P. 56. Vs. 5. Τῆς διακονίας ἐρωτικῆς] aliis locis ὑπηρεσία. L. VI. IV. 104. 25. *Heliod.* VII. 326. τὰ ἐρωτικὰ τῇ Ἀρσάκῃ διακονουμένων. p. 342. συνηθές τι [cod. male τε] καὶ Ἀφροδίσιον διακόνημα. *Achill. Tat.* IV. 231. & centies.

P. 56. Vs. 7. Τῇ Ἀφροδίτῃ] Venus in agris Dionysii culta respicitur. II. II. 25. 6. II. III. 26. 13.

P. 56. Vs. 8. Λεχῶν] rescribe λεχοῖ. *Eurip. Electra.* 654.

Λέγ' ἠλίας ἐν οἷσιν ἁγνεύει λεχώ.

vide notata L. II. IX. p. 229. *Animadversionum.* credo *Salmasium* in loco ibi laudato errare, quando docet λεχώς. *lectus puerperae* dici.

P. 56. Vs. 10. Κρείττων καὶ μείζων] formulam jam tetigimus L. I. C. I. 3. 18. non quasi re vera major facta esset & statura crevisset: sed ita videbatur, *Spectabilior effecta.* quin & revera *habitior.* ita *major* apud Latinos. *Manilius* I. 35.

Major

Major uti facies mundi foret ac veneranda:
Non ſpecies tantum, ſed & ipſa potentia rerum.

At proſcribit hos cum pluſculis verſus *Bentlejus*, rogans *qui potuerit fieri major?* mundus major factus fuit, cum magis coepit cognoſci? ut ipſa terra major facta fuiſſe poteſt dici, poſtquam tot novae regiones detectae. major & venerabilior factus ſic mundus. quin porro re vera, ex hypotheſi, majus deinde coelum eſt factum, ut canit L. IV. 933.

Majus & Auguſto creſcit ſub principe coelum.

at ſecunda criminatio forte conficiet rem circa voces *& veneranda. Non ſolet auctor hexametrum ita claudere* ait. V. D. certe *Lucretius* hoc frequentius facit. ſed fallemur, ſi a talibus abſtinuiſſe *Manilium* putemus L. III. 125. *quam diuturni.* eodem libro vs. III. 125. *& ſpecioſo.* III. 461. (434) *ſic breviantur* quae omnia pro legitimis ab ipſo Britanno Ariſtarcho agnoſcuntur. tandem. *ſpecies idem prorſus quod modo facies.* at contra ſe res habet. *facies* hic *adſpectus. ſpecies* hic pro *inani forma*, & opponitur *ipſi potentiae rerum.* ut *res & ſpecies* ſaepe ſibi contrariae. non majoris operae foret praecedentes & ſequentes verſus infamia notatos, in integrum, pro parte ſaltem, reſtituere.

P. 56. Vs. 13. Καλαρχόμενος ἑκαλόμβους] ſic in *nuptiis filiae centum boves mactat Cliſthenes* apud *Herodot.* VI. 129.
hic autem princeps dicitur καλάρχεσθαι, vel quod re vera id fecerit, ut accidit, vide *Heliod.* X. 531. vel quod per ſacerdotem fecit, ipſe feciſſe dicatur. ut centies loquimur. de vi vocum. καλάρχεσθαι & ἀπάρχεσθαι *L. Kuſterus* poteſt conſuli ad *Ariſtoph. Aves* 960. & *Pac.* 1056.

P. 56. Vs. 14. Δέσποινα] rem divinam a precibus auſpicabantur. *Heliod.* X. 531. Καὶ πλησιάσας τοῖς βωμοῖς ὁ Ὑδάσπης καὶ μέλλων ἀπάρχεσθαι τῶν ἱερείων, ὦ δέσποτα, εἶπεν; Ἥλιε καὶ Σελήνη δέσποινα. L. III. 141. Βωμὸν δὲ παμμεγέθη σχίζαις μυρίαις φορτώσαντες, καὶ τὰ νενομισμένα τῶν ἱερείων ἄκρα πάντα ἐπιτιθέντες, κατάρχειν τῆς σπονδῆς τὸν ἱερέα τοῦ Πυθίου, καὶ τὸν βωμὸν ἀνάπτειν ἠξίουν. ubi forte quis ἄκρα πάντα mutanda cenſuerit in ἄρθρα. at omnes Codices, mihi cogniti, obſtant. apud *Schol. Ariſtoph.* in *Ranis* p. 1349. λέγουσι δὲ τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων φαλάγγας. *Kuſterus* corrigit ἄρθρα. *Alciphron* IV. II. p. 220. καὶ τὰ ἄκρα καὶ ἡ καρδία μου ἀνέσκαπται. ſed ubi *Arnaldus* in *Miſcellan.* Vol. V. T. II. p. 276. legit ναρκῶ. at Cl. *Trillerus* in *Obſerv.* p. 230. καὶ δρακόω vel καὶ τακερά. ἡ. κ. *Lucian.* de *Gymn.* T. II. 910. Καὶ ὁ πόνος οὗτος ἀμῦς τε αὐτῶν κρατύνει καὶ τόνον τοῖς ἄκροις ἐντίθησιν. & *Arnaldus* ibi ruſſus τοῖς ἐπικαίροις. *Lucianus Lexiph.* II. p. 334. ὅτι ἀμφοτέροις

κατα-

καταχέων αὐτῷ τὰ ἄκρα διεπίεσα. ubi τὰ ἄκρα πλευρὰ interpretatur *Guietus. Hephaestion Theb.* p. 10. in *Leone* συναχθήσεται δὲ περὶ τὰ ἄκρα. & *in Scorpio* p. 14. τομὰς καὶ καύσεις καὶ σπασμοὺς περὶ τὰ ἄκρα πείσεται. *Strabo* L. II. 152. B. διόπερ οὐλότριχας καὶ οὐλόκερως καὶ προχείλους, καὶ πλατύῤῥινας γίνεσθαι. τὰ γὰρ ἄκρα αὐτῶν συστρέφεσθαι.

An igitur edicemus pro imperio haec omnia esse corrigenda, & qui non ita sentiant τῶν γονίμων Criticae παίδων facessere ex numero jubebinus. si ita necesse, saltem alius horribile hoc decretum pronuntiet. Ipse interim cum *Joanne Buherio*, in *Miscellaneorum* Vol. XII. T. II. 436. credam in plerisque commode τὰ ἄκρα significare *corporis extremitates*, quas, ipso docente, *Seneca de Ira* L. II. C. 3. vocat *Summa. dum ad dicendum componitur, summa riguerunt.* ubi ipse ex *Philone Judaeo Legat*; ad *Cajum* T. II. p. 598. adduxi φρίκη βύθιος εὐθὺς κάτεχεν ἡμᾶς, ἣ καὶ μέχρι τῆς ἐπιφανείας ἀνεχύθη & in *Manethone* L. V. 221. hinc conjeci ἄκρα σιδήρῳ pro inani vocabulo ἀκρεσιδήρῳ. p. 227. *Animadversionum.* quae *Cl. Salmasius* in *Plinianis* notavit p. 154. ubi ἀκρέα μόρια dicit nihil differre & τὰ ἄκρα, nescio an undequaque satisfecerint. quamvis hae voces apud *Erotianum in cod. meo* commutentur.

P. 56. Vs. 16. Καὶ πατὴρ] Si tricari velimus, addere debuisset καὶ ἄῤῥενος τέκνου πατήρ. Etenim *filia* ex priori matrimonio supererat.

P. 56. Vs. 18. Ὅμηρον ἔχω τῆς εὐνοίας τῆς πρὸς αὐτὴν] Interpres τῆς πρὸς αὐτόν. posses etiam τῆς πρὸς αὐτῆς. *Lucian. Quom. Hist.* T. II. p. 54. τὴν παρ' ἡμῶν εὔνοιαν. πρὸς pro παρὰ passim. αὐτὸν pro ἑαυτὸν vel ἐμαυτὸν vel σε αὐτὸν multi adstruxere. jam tetigisse credo. vid. *Perizon.* ad *Aelian.* V. H. XXI. XXXII. *Alciphr.* I. XXXIV. 152. II. IV. 256. *Eruditiss. L. F. Abreschium* ad *Aeschyl.* p. 175. & *Th. Wopkensium Tullian. Lectt.* L. II. C. X. p. 184. ubique in his confusio, saepe non ferenda. ap. *Sophocl. Ant.* 416.

Ὀσμὴν ἀφ' αὐτοῦ μὴ [ὁ νεκρὸς] βάλοι, πεφευγότες.

vulgo ἀπ' αὐτοῦ. ita in *Apollod.* I. 7. p. 24. αὐτὸς ἀπ' αὐτοῦ. *Cod.* meus male.

P. 56. Vs. 21. Αὐτοῖς στεφάνοις] Nempe quibus ipsi erant coronati, ut in festo die & public alaetitia. vid. VIII. I. 128. 16.

• P. 56. Vs. 21. Ἐφυλλοβόλησαν] vide *Casaub.* ad *Sueton. Caesar.* 34. pro ἀνθοβολεῖν. φυλλοβολεῖν dicuntur arbores. Apud *Callimachum Epigr.* XLI. ῥόδα φυλλοβολεῦντα habes. subjiciam, ut ex mea sententia legendum est.

Ἕλκος ἔχων ὁ ξεῖνος ἐλάνθανεν· ὡς ἀνιηρὸν
Πνεῦμα διὰ στηθέων, εἶδες, ἀνηγάγετο.

Τὸ

Τὸ τρίτον ἠνίδ' ἔπινε; τὰ δέῤῥοδα φυλλοβολεῦντα
Τὠνδρὸς ἀπὸ κροτάφων πάντ' ἐχεόντο χάμαι.
Ὤπτηλαι μεγαλωστὶ, μὰ δαίμονας. οὐκ ἀπὸ ῥυσμῶ
Εἰκάζω. φωρὸς δ' ἴχνια φωρ ἔμαθον.

vs. 3. ἡ γῆ ἔπινε vel ἤγικε πίνε. in libris manu exaratis. possset ferri prior lectio. ut ad κοτλαβισμὸν respiceretur, quo licet ab amentibus in pelvim saepe, at & in terram vinum cum sonitu allidebatur sive elidebatur. *Dionysius* ὁ Χαλκῦς cognomine ap. *Athenaeum* L. xv. 11. 668.

Κότλαβον ἐνθάδε σοι τρίτον ἱςάναι οἱ δυσέρωτες.

vide modo *Joseph. J. Scaligerum* ad *Manilii* L. v. p. 412. & *If. Casaub.* ad *Athenaei.* L. xv. C. 1 & 2. ne alios excitem. ipse *Callimachus fragm.* CII.

Πολλοὶ καὶ, φιλέοντες Ἀκόντιον, ἧκαν ἔραζε
Οἰνοπόται Σικελὰς ἐκ κυλίκων λάταγας.

ubi illud ἔραζε negligitur in versione. utrumque indicat habitum amatorum, qui πολυπόται. vide ad L. II. IV. 27. 23. Τὰ δέῤῥοδα servarim. vide *Vann. Criticam* C. IX. p. 335. vs. 4. alii στεφάνων. alii σομάτων; ut *Athenaeus* XV. IX. 674. C. & ἐγθμόντο. vides quid dederim. σομάτων certe vitiosum. vs. 5. in chartis erat μεγαλωῖς τι μὰ δαίμονας. In quibus a *R. Bentlejo* & aliis abierim, si tanti sit, conferas.

P. 56. Vs. 21. Τὸ τέμβρος πληθῆναι] non mirum, quum non semel isto favore excepti prae copia ingestorum florum, coronarum, vittarum & aliarum rerum periculum adierint suffocationis. vide *J. Casaub.* ad *Suet. Neronem.* C. XXV.

P. 56. Vs. 21. Ἀνθῶν] *Herodianus*, qui Phrynicho fere subjungitur, Attice dicendum statuit ἀνθέων. *Xenoph.* tamen p. 979. A. ἀνθῶν dixit. ipse *Plato Critia.* p. 115. A. *Longus* L. IV. *Alciphr.* III. XXXVII. bis. ubi *Berglerus* hoc placitum tangit. *Aelian. Ep.* v. sed illius auctoritas nulla. ne scilicet confundatur cum ἀνθ' ὧν. Scilicet hoc curabat populus Atheniensis, & non mille ambiguitates in omnibus linguis sunt. sic *Suidas* ait a *Xenoph.* βελέων, ὀρέων dici. ne confundatur cum ὅρων ab ὅρος ὄρου. sed cur non dixerit βελῶν, haud succurrit. sic χειλῶν pro χειλέων saltem librarii reliquere. vid. *Aristaen.* I. 16 & I. 17.

P. 56. Vs. 22. Διονύσιος μὲν οὖν πάντων μὲν ἀκουόντων εἶπε τὴν εὐχὴν] vid. L. III. II. 44. 3. & *Horatii* Interpretes optimos *Lambinum Torrentiumque* [*Verder Beke* vocat *Sannedon* φορτικῶς] ad *Epist.* I. XVI. 59.

At qui adſpectus! tollunt ſupercilia paedagogi. *dele, dele illud ſecundum* μὲν, vociferantes. Vapulet *Plato* de *R. P.* IV. 421. A. ſcribens. εἰ μὲν οὖν ἡμεῖς μὲν φύλακας ὡς ἀληθῶς ποιοῦμεν. V. 473. C. Ἑνὸς μὲν τοίνυν μεταβαλόντος, δοκεῖ μὲν μοι ἔχειν δεῖξαι, ὅτι μεταπέσοι ἄν. de L. L. V. 735. Καὶ τὰς μὲν τύραννος μὲν ὢν καὶ νομοθέτης ὁ αὐτός. noſter rurſus. L. VI. V. 106. 6. Καλλιστόν μὲν τό μὲν πρῶτον. ubi plura.

P. 56. Vs. 23. Μόνη] L. III. II. 4. 3.

P. 56. Vs. 24. υἱὸν εἰς τὰς αὐτῆς ἀγκάλας ἐνέθηκε] Nempe ſtatuarum multarum ita erat habitus & conformatio, ut ambas manus paullo demiſſas protenderent & ita ſupinarent, unde *Ariſtophanis* jocus in *Eccleſ.* 775.

Στέιειν δοκεῖς τιν', ὅς τις αὐτῶν νοῦν ἔχει;
Οὐ γὰρ πάτριον τοῦτ' ἐστὶν, ἀλλὰ λαμβάνειν
Ἡμᾶς μόνον δεῖ νὴ Δία· καὶ γὰρ οἱ Θεοί.
Γνώσει δ' ἀπὸ τῶν ἱερῶν τε τῶν τ' ἀγαλμάτων.
Ὅταν γὰρ εὐχώμεσθα διδόναι τἀγαθὰ,
Ἕστηκεν ἐκτείνοντα τὴν χεῖρ' ὑπτίαν'
Οὐχ ὥστε δώσοντ', ἀλλ' ὅπως τι λήψεται.

ubi *Schol.* Ἐπειδὴ ἐπιτοπλεῖστον τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν ὑπτίας τὰς χεῖρας ἔχουσι.

P. 56. Vs. 25. ζωγράφος, πλάστης, ποιητὴς] L. IV. VII. 76. 17. ποιηταί τε καὶ πλάσται τόξα περιτετείκασιν αὐτῷ. *Ammian. Marcell.* XXIII. 4. 277. *Qualia nobis pictores oſtendunt fulmina & fictores. Trebellius Poll D. Claudio* C. VI. *quae fabella iſtum numerum affinxit? qui poëta compoſuit.* alii ſcripſiſſent *effinxit. Pacat. Paneg.* XLV. *pictorum atque fictorum imitatio.* Callirrhoe vero puerum ita Veneri ejusque benevolentiae dedicavit & commendavit. cariſſimos *in ulnis*, ἐν ἀγκάλαις gerere dicimur. *Xen.* K. Π. VII. 195. A. ὥστε μόνον οὐκ ἐν ταῖς ἀγκάλαις περιεφέρομεν αὐτοὺς ἀγαπῶντες. *Capitol. M. Anton.* 4. *educatus eſt in Adriani gremio.* ſic etiam ἐν κόλπῳ. *in ſinu. Tacit.* III. H. 74. *Domitianus mox imperium adeptus, Jovi cuſtodi templum ingens, ſeque in ſinu dei ſacravit.* vide *Cl. Kannegieterum* ad *Aviani Fabull:* XXXV. 7. de dedicatione puerorum diis facta egimus in *Vanno Critica* C. VII. 194.

P. 56. Vs. 25. ποιητὴς ἱστόρησε] Non invenuſte hac voce de poeta utitur. *Heſych.* inter alia μυθεύει.

P. 56. Vs. 26. Οὐδεὶς γὰρ αὐτῶν ἐποίησεν Ἄρτεμιν ἢ Ἀθηνᾶν, βρέφος ἐν ἀγκάλαις κομίζουσαν] Si hoc verum, nihil mirum. peccaſſent enim in fabuloſam hiſtoriam. qui enim Virginibus Deabus, Minervae & Dianae, geſtus iſte conveniret, qui matribus proprius vel nutricibus, lac infanti praebituris? Quamvis Diana κουροτρόφος & παιδοτρόφος audiat, ſed alia ratione.

ne. vide *Pausan.* IV. C. XXXIV. *Diod.* L. V. 73. *Schol. Odyss.* Υ. 71. At aliae Deae frequenter ita pictae & sculptae, ut infantes ulnis levatos mammis adplicarent. *Lucretius* L. IV. 1160.

At gemina & mammosa, Ceres est ipsa ab Iaccho.

Id est Ceres Iaccho mammam quae praebuit & proinde ulnis gestavit. hinc Ἴακχος. ὁ Διόνυσος ἐπὶ τῷ μαστῷ. apud *Suidam.* quae eadem, ut perquam multa alia, leguntur apud *Lexicographos* in *Bibl. Coislin.* p. 472. *Kusterus* consulatur ad Lexicographum priore loco laudatum. ubi tamen male *mammosa* refertur ad *Ceres.* In *Monumentis Praenestinis Jos. Mar. Suaresii* p. 37. *Fortuna puerum sustinens ulnis* exhibetur eadem, quae apud *Muratorium* ex *Ligorio.* p. LXXXIII. quam inter suspecta monumenta non relatam miror. nec patrocinium a V. D. tale est, ut ulli auxilio sit. quid enim ille puer cum *Pluto* commune habet? totius statuae conformatio aliquid peregrini & a gravitate Romana alieni spirat. deinde quid intererat illius *Juniae Avilliae Tychae aeream* statuam ponere *Fortunae omnium gentium & deorum.* femina fuerit sane, qualem dicunt Britanni, *publicq spirited. publici boni valde studiosa*: immo aliquid amplius, quae non orbis terrarum, sed & ipsius coeli deorumque curam gesserit. an hoc fecit, quia ipsi nomen Τύχη? Verum Pausaniae locus ad nostrum institutum facit. L. IX. C. XVI. enim memoratur ibi Τύχη, φέρουσα Πλοῦτον παῖδα & Εἰρήνη Πλοῦτον ἔχουσα. auctor ait, σοφὸν βούλευμα, ἐνθεῖναι Πλοῦτον ἐς τὰς χεῖρας ἅτε μητρὶ ἢ τροφῷ τῇ Τύχῃ. Eidem L. V. XVIII. effigies *Noctis* explicatur *quae dextera sustinet puerum album, Somnum, sinistra puerum nigrum, Mortem, illum dormientem, hunc dormienti similem.* [somno enim similis mors. vid. L. I. VI. 9. 24. p. 69.] *quorum mater Nox.* sed additur ἀμφοτέρους διεστραμμένους τοὺς πόδας. non capio, cur *ambo hi pueri distortos pedes habuerint.* de *Nigro* & Morte facile caussam intellexerim. an igitur legendum. ἀμφοτέρους διεστραμμένον τοὺς πόδας. sic paene censuerim. similia anaglypha exstant in monumentis Etruscis. Vol. III. Tab. IX. & X. quae debemus indefessae *Ant. Fr. Gorii* industriae. apud *Thomasium* de *Donariis.* p. 96. Imago sedens, puerumque tenens exhibetur. verum antiquarius divinitatem exhiberi negat. *Anthol.* L. IV. XII. 66. p. 333. Εἰς ἄγαλμα Ἥρας θηλαζούσης Ἡρακλέα.

Αὐτὴν μητρυιὴν τεχνήσατο. τοὔνεκα μαζὸν
Εἰς νόθον ὁ πλάστης οὐκ προσέθηκε γάλα.

Huc refer quae *Hyginus* de origine *Viae Lacteae* & alii. miror autem Charitonem, quem credimus merito post Constantini tempora vixisse, di-

divam puerum ulnis tenentem ſeculo ſuo venditaſſe, ceu inventum adeo mirum, ut neque pictor, neque ſculptor neque poeta ſimile quid commentus fuerit: ſi quidem iſtis temporibus *diva Virgo* tali habitu, dudum a pictoribus exhibita fuerat. Talis vel picturae vel ſtatuae memorant hi Jambi in loco prope Conſtantinopoli. Ἐν βλαχέρναις Ἴαμβοι.

Εἰ φρικτὸν ἐν γῇ τοῦ Θεοῦ ζητεῖς θρόνον,
Ἰδὼν τὸν οἶκον θαύμασον τῆς παρθένου.
Αὕτη γάρ ἡ φέρουσα τὸν Θεὸν ἐν ἀγκάλαις,
Φέρει τὸν αὐτὸν εἰς τό τοῦ τόπου σέβας.
Εἰς τὴν Θεοτόκον βαστάζουσαν τὸν Χριστόν.

Αὐτή τεκοῦσα παρθένος πάλιν μένει,
Καὶ μητροπάρθενος. ἔστι γὰρ τὸ παιδίον
Θεὸς, θελήσας προσλαβέσθαι σαρκίον.

neſcio an bene ita reſcripſerim pro μηθροηθῆς. haec hactenus.

P. 57. Vs. 1. Ἔκλαυσεν, ἔκλαυσεν] vide L. III. v. 52. 16.

P. 57. Vs. 2. Ἡσυχῇ τὴν Νέμεσιν προσεκύνησε] Formula obvia. *Alciphr.* I. XXXIII. 139. προσκυνῶ δὲ τὴν Νέμεσιν. ubi *Berglerus* laudat Platonem L. v. de R. P. 451. A. προσκυνῶ τὴν Ἀδράστειαν. rurſus *Al.iphr.* I. XXXVII. 179. τὴν Νέμεσιν ὁρᾶν. *Eurip. Rheſo.* 342.

Ἀδράστεια μὲν Διὸς παῖς
Εἴργοις στομάτων φθόνον.

& 468. σὺν Ἀδραστείᾳ λέγω. vid. *Barneſium.* ſubjiciam modo duo *Epigrammata* ex ineditis, ambo ἄδηλα. quamvis auctores aliquanto certius indicari poſſent, quam ſolent his ſibi conjecturis placentes.

Τὸν καλὸν ὡς ἰδόμαν Ἀρχέστρατον, οὐ μὰ τὸν Ἑρμᾶν,
Οὐ καλὸν αὐτὸν ἔφαν. οὐ γὰρ ἄγαν ἐδόκει.
Εἶπα. καί ἁ Νέμεσίς με συνήρπασε, κ' εὐθὺς ἐκείμαν,
Ἐν πυρὶ. πᾶς δ' ἐν ἐμοὶ Ζεὺς ἐκεραυνοβόλει.
Τὸν παῖδ' ἱλασόμεσθ', ἢ τὰν θεὸν; Ἀλλὰ θεοῦ μοι
Ἔστιν ὁ παῖς κρείσσων. Χαιρέτω ἁ Νέμεσις.

* * * *

Θαρσαλέως τρηχεῖαν ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἀνίην
Οἴσω, καὶ χαλεπῆς δεσμὸν ἀλυκτοπέδης.
Οὐ γάρ πω, Νίκανδρε, βοὰς ἐδάημεν ἔρωτος
Νῦν μόνον. ἀλλὰ πόθων πολλάκις ἡψάμεθα.

Καὶ

Καὶ σὲ μὲν Ἀδράστεια, κακῆς ἀντάξια βουλῆς,
Τίσαι, καὶ μακάρων πικρολάτη Νέμεσις.

ubi observes de *Adrastea* & *Nemesi* ceu de diverso verba fieri numine; cum alioqui passim pro eodem habeantur. Νεμέσεις plurium numero cultas fuisse Zmyrnae & aliis locis notissimum. miror viros doctos in eo haesisse. vid. *H. Valesium Emend.* II. XVII. atque ibi Cl. *P. Burmannum Juniorem.*

P. 57. Vs. 3. προσέπεμψεν εἰς τὴν ἔπαυλιν] *mittere ad villam.* non *praemittere ad villam.* quo sensu non opus. *Demosth.* περὶ παραπρ. 337. D. οὓς ὁ Φίλιππος αὐτοῖς προσέπεμψε. *quos ad illos Philippus misit.* ita *Xenoph. Eph.* III. 40. τὰ μὲν πρῶτα τῷ μειρακίῳ προσέπεμπε. *misit ad juvenem.* nempe δῶρα vel προαγωγὸν, ut recte Eruditiss. *Abreschius* interpretatur in *Miscellan.* XI. III. 7. Siquis haec plane diversa putet, solito errore hic πρὸς pro πρὸ irrepsisse credat.

P. 57. Vs. 7 πλὴν εἰκόνα ἀνδρὸς φιλάτου] vide quae dicta ad L. II. IX. 36. 2. ἂν ὅμοιος τῷ πατρί. *Virgil.* VI. Æn. 866. de *M. Claudio Marcello, C. Marcelli* & *Octaviae, Augusti Sororis*, filio, in ipso aetatis flore exstincto, ideo canit.

Atque hic Aeneas: una namque ire videbat
Egregium forma juvenem & fulgentibus armis:
Sed frons laeta parum & dejecto lumina voltu:
Quis, pater, ille, virum qui sic comitatur euntem?
Filius, anne aliquis magna de stirpe nepotum?
Qui strepitus circa comitum! quantum instar in ipso est!

ἡλίκη εἰκών. *quanta similitudo?* Stupidi autem est non intelligere, quando memoratur εἰκὼν *similitudo*, πρωτότυπον, *rem vel personam* requiri, cui quis vel quid εἴκασται: *simile sit.* nec longe hic quaerenda persona cui hic juvenis Marcellus similis erat: nempe *Marcello* illi de quo Virgilius modo.

Aspice, ut insignis spoliis Marcellus opimis
Ingreditur, victorque viros supereminet omnes.

Servius ipse bene. ad vs. 864. *Virum.* Marcellum, *cui similis est.* hanc autem similitudinem non opus hic ut coarctes in vultus lineamentis: sed his non remotis unico hoc verbo dicit poeta: *hunc Marcellum juvenem praeclarissimo suae gentis Marcello similem & aequiparandum fore.*

Heu miserande puer! si qua fata aspera rumpas,
Tu Marcellus eris.

optime rursus *Servius. Talis, qualis fuit Marcellus, ille vir amplissimus, superius dictus.* hunc locum fusius & extra orbitam evagatus exsequi volui, quia, licet *P. Burmannus* in praeclara Virgilii editione jam ad Lexica amandasset *J. Harduinum*, qui vocem *instar* se intelligere negasset, tamen alii inventi fuerunt, qui huic hominum παραδοξοτάτῳ succinere non dubitaverint. Sed forsan etiam ipse laterem laverim. neque enim cujusvis est poetas intelligere: ne dum interpretari: multo minus emendare.

P. 57. Vs. 8. ἀφεῖλω] pro ἀφεῖλον. quod mutassem, quia aliis locis ordinaria forma utitur ἀφειλόμην & ἀφείλετο, & nusquam obviam habui secundam personam hac terminatione. verum ne scribae vel descriptoris hallucinationem putarem, permoverunt quatuor loca, ubi sic scriptum invenitur in Nostro. re vera bis ter etiam legitur συνήθης pro συνήθεις. nemo tamen ideo in Graecitatem admiserit σύνηθος pro συνήθης. At in hoc verbo paullo aliter se res habet, quia profecto saepius, quam credatur, occurrant εἱλάμην, εἵλατο, εἵλαντο, & quae proinde patrocinantur τῷ ἀφεῖλω. harum flexionum auctoritates attulerunt viri praestantes *J. Alberti* & *F. L. Abreschius*, ille ad *Hesychii* Lexicon in ἀφείλατο & εἵλατο. ἀνθείλαντο. & forte alias: hic in *Miscell.* nostris Vol. v. T. III.

In *Xenoph.* quidem K. A. I. 268. Codex Regius ἀφείλετο. ut jam nuper, hoc inconsulto, editum. *Simonides* quoque usus in Scollo ap. *Diod. Sicul.* XI. 412. etiam in *Ursiniana* hujus editione inter carmina *Illustr. Poet.* ita editum p. 171. Apud *Diodorum* saepius vel in contextu vel in Variantibus saltem. ut IV. p. 276. XVI. 44. XXXVI. 533. p. 584. Cl. interpres quoque tetigit. in N. F. saepius in Codd. vide Cl. *Bengelium* ad *Acta* II. 23. VII. 21. XII. 11. *Millium* XXIII. 2. II *Thess.* II. 13. in *Epigrammate* apud *Sponium* in *Ant. Erud. Miscell.* p. 370. & 376. variat *Fabrettus* p. 287. & *Gorius Etrusc. Inscript.* 421. Sed in ἀφείλατο constantes omnes. in *Coislin. Biblioth.* p. 604. 3. Ἀθηνᾶ ἱππεία. μεθίππον ἀνείλατο. L. μεθ' ἵππου, ἀνήλατο. uti ap. *Aristaen.* I. 13. ἥλατο vel ἥλετο non ἥλατο. An *Hesychius* etiam activam formam servavit Καθεῖλας. κατέλυσας. ἀπέκτεινας. κατέβαλες. si ita, non καθεῖλας scribendum. quo tamen modo etiam *Phavorinus.* ἕλω, εἶλα, ut ἕπω, εἶπα.

Eadem difficultas in εὕρατο. quod ab εὕρω εὗρα, εὑράμην. & sunt qui hanc formam antiquiorem putant. vide *Phrynichum.* vel pro εὑρησάμην. εὕρατο, εὑράμενοι & alia invenias, ὅσα κόνις, apud recentiores omnes. apud *Heliod.* IV. 183. omnes codices excepto uno. Verum etiam apud

vetustos

vetuſtos. *Menander apud Stobaeum* C. XLIX. τὴν τέχνην ἐξεύρατο. *Epigram. Anthol*, III. XXIII. 29. 263. ubi variatur. *Hermionax.* apud *Athenaeum* L. XIII. VIII. *Manetho.* v. 2. quid εὑράμην & alia excitem, cum *R. Daweſius* in *Miſcellaneis* p. 259. εὑράμενος & alia ex omnibus Graeciae antiquae monumentis non ſine infamia eradi juſſerit. quale decretum etiam ejus p. 264. contra iſta *Grammaticorum inſomnia* Τυφθείητον, τυφθειήτην, τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν emanavit. quae & ſimilia igitur in ſex mille locis jam exſtirpentur radicitus. indigna enim quae novam hanc, quae quotidie altius & illuſtrius literas Graecas irradiat, adſpiciant lucem. Et in proſa ſine difficultate hoc fiet: loca poetarum tamen aliquammulta refractaria Herculem Criticum aliquem deſiderarint. Nec defuturos opinor. duro tantum nodo durior cuneus adhibeatur. Longum foret excutere quae de his & ſimilibus tradiderunt *G. Budaeus*, *Henr. Stephanus* & alii recentiores. ut taceam *Heraclidas*, *Thomas Magiſtros*, *Phrynichos*, *Etymologi M. auctorem*, *Euſtathios.* quos ſi quis adeat, inveniet tamen nihil novi circa haec, & quae non centies dicta ſint, protuliſſe Grammaticum Britannum. Ac potius eſt, ut hoc in genere quam parciſſime indicti aliquid afferre in medium affectemus: & veteres terminos ita temere movendos non credamus.

P. 57. V. 10. Καὶ τίς εἴποι ναυμαχοῦντος] omnes occaſiones arripit Hermocraten & in eo Callirrhoen extollendi. in *Apographo* καὶ τύχη εἴποι. in ora, *lege* τις. obtemperavimus. ſed quid ſi ſcriptum fuerit. καὶ [τυχὸν] τίς εἴποι. L. I. III. 5. 22. συνήθη, τυχὸν, ἐςὶ. *Ariſtaen.* II. 10. ἵνα τύχον τὸν ἔνδον ἔρωτα θεραπεύῃ. ut recte Sambuciana. τὸν omittitur alias.

P. 57. Vs. 10. Κρείττων Ἑρμοκράτους ὁ ἔκγονος] Votum parentum. jam *Homerus Iliad.* Z. 474.

> Καί ποτέ τις εἴπῃσι, πατρός δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων
> Ἐκ πολεμοῦ ἀνιόντα.

Paullus Silentiarius Ἐκφράσει Sᵗᵃᵉ· *Sophiae.*

> Ἔρχεο καγχαλόωσα, τεὴν ὅτι παῖδα δοκεύεις
> Μητρὸς ὑπερτέλλουσαν, ἐπεὶ χάρις ἥδε τοκήων.

ubi mox lege. Δάκρυ δὲ pro δάκρυ καὶ libro manu exarato addicente. *Plinius Paneg.* C. 88. *Filio tuo vinceris.* in loco *Homeri R. Daweſius* p. 147. legit εἴποι. rationes ejus vide. Chariton ei favet: at receptae lectioni *Hegemon* apud *Athenaeum* L. XV. XVII. p. 658. καὶ πότε τίς εἴπῃσι, μικρὸν τηροῦντ' ἐσιδοῦσα.

P. 57.

P. 57. Vs. 11. Ὁ Πατὴρ] Non *Chaereas.* is mortuus creditur. & ille comprehenditur mox in voce γονεῖς. nec virtus Chaereae adhucdum enituerat. de *Hermocrate.* igitur Callirrhoae pater intelligetur, an pueri avus?

P. 57. Vs. 12. Καὶ τεθνεῶτες] ita adfirmative rursus loquitur L. v. x. 96. 15.

P. 57. Vs. 15. Τίθημι] ἡγοῦμαι. *Sophocl. Antig.* 1180.

—— —— —— οὐ τίθημ' ἐγὼ
Ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἔμψυχον ἡγοῦμαι νεκρόν.

vide tamen ad L. III. x. 61. 5.

P. 57. Vs. 16. αἰτοῦμαι διὰ σοῦ παρὰ τῶν ἄλλων θεῶν] vide ad L. VI. II. 100. 5.

LIBRI TERTII CAPUT NONUM.

P. 57. Vs. 18. Μικρὸν διαλιποῦσα] Χρόνον. διάστημα χρόνου. *Heliod.* x. 471. *Aeschin. Parapres.* 405. D. μίαν νύκτα διαλιπών. absolute *Xenoph. Symp.* 892. B.

P. 57. Vs. 23. Καὶ ὥσπερ ἐμμανὴς γινομένη, ἀνέκραγε] probarim interpretis lectionem καὶ οὕτως, ὥσπερ ἐμμανής. VII. I. 113. 7. καὶ συνεχῶς, καθάπερ ἐμμανής. *Herodot.* III. 25. Οἷα δὲ ἐμμανὴς ἐὼν καὶ οὐ φρενήρης. *Heliod* x. 525. ὥσπερ τις ἐμμανής. *Philost. Apoll. Vita.* VIII. 31. aliquando illud ὡς omittitur. *Sophocl. Electra* 296.

—— —— Πλὴν ὅταν κλύῃ τινὸς
Ἥξοντ' Ὀρέστην, τηνικαῦτα δ' ἐμμανὴς
Βοᾷ παραστᾶσ', οὐ σύ μοι τῶνδ' αἰτία.

Schol. ineditus ἀντὶ τοῦ ἐμμανῶς. *vecors animi. amenti similis* Latini. οὕτως igitur διὰ τὴν ἔκπληξιν posset accipi.

P. 57. Vs. 24. Στήσασα τοὺς ὀφθαλμοὺς] ita *Xenoph.* K. Π. I. 10. A. στῆσαι τὸ πρόσωπον. sed diverso hoc sensu & de vultu constanti, modestoque. Ut apud *Plut. Arat.* 353. *Silio Italico* xv. 70. *stans vultus. Porphyrio de Abstin.* IV. 363. βλέμμα καθεστηκός. vid. *Jo. Clericum Silvis Philolog.* C. VIII.

VIII. p. 264. Sed furentibus tribuuntur *ſtantes*, *rigidi*, *immobiles oculi*. *Statius Theb.* XI. 673.

> *Horruit instinctu rabido, ſteteruntque trementes,*
> *Ceu viſu praeſente, genae.*

Genas enim ibi recte explicat *oculos C. Barthius.* ut ſaepe. tamen & contra *inſtabilis & vagus viſus* furioſis tribuitur. apud eundem L. x. 168. *acies huc errat & illuc.* furoris ſunt diverſi effectus. de *entheo Eunap. Max.* p. 72. ϛήσας τὰ ὄμματα.

P. 58. Vs. 1. Ποταποὺς εἶδες; ἀναμνήσθητι τὸν χαρακτῆρα αὐτῶν] *Theophraſtus* ſcripſit *morum characteres.* verum hic potius χαρακτῆρα interpretor, proprios cuique nationi habitus, geſtus, lineamenta, colorem, veſtes. Nam de moribus non ſollicita, ſed de patria Callirrhoe erat. utrum Perſae, an Graeci, utrum Iones, an Siculi. re vera ποταπὸς ad *mores* refertur ex praecepto *Phrynichi* & aliorum Grammaticorum. ad quem *Nunneſius* & *Boſius* ad *Thomam* tamen oſtendit inſtabilem eſſe uſum & Codices paſſim variare. *Herodot.* v. 13. VII. 218. *Xen.* K. A. IV. 328. C. ubi Cod. *Reg.* ποδαπός. *Alexis* ap. *Athenaeum* x. VIII. 431. B. ſed videntur, quod jam aliis viſum, haec vocabula non magis differre, quam τάπις & δάπις. Ita apud *Theophraſt. Char.* XIII. Καὶ γυναικὸς δὲ τελευτησάσης ἐπιγράψαι ἐπὶ τὸ μνῆμα, τοῦ τε ἀνδρὸς, καὶ τοῦ πατρὸς καὶ αὐτῆς τῆς γυναικὸς τοὔνομα καὶ ποταπή ἐστι. *cujas.* at ibi requireretur ποδαπή. nam ſequitur morum character. καὶ προσεπιγράψαι, ὅτι οὗτοι πάντες χρηστοὶ ἦσαν. *periergia* autem ibi in hoc ultimo non tantum elogio, ſed quod non ſimpliciter modo viri nomen adjeciſſet. ex. gr. Φιλησίη Ξενοφῶντος Ἀθηναίου. tamen non plane extra morem: ut patria adjiceretur in monumentis mulierum. *Anthol.* III. 12. I. 223.

> Πρηξὼ, Καλλιτέλευς. καὶ ποδαπή; Σαμίη.

P. 58. Vs. 3. Ὁ γὰρ βούλεται] vide ad L. VI. v. 105. 6.

P. 58. Vs. 5. Ἐνθάδε παρεῖναι] malim hic ab εἰμὶ *ſum* deductum. ne quis vitioſe pro παριέναι, ut ſaepe, poſitum accipiat. ap. *Max. Tyr.* XXIII. I. *Daviſius* recte ἀπεῖναι in ἀπιέναι mutat. ita εἶναι pro ἰέναι male in *Cod. ap. Lyſian.* p. 509. ita *H. Stephan.* in *Plutarchi Ageſil.* 398. & *Pompejo.* 478. me non invito προσεῖναι in προσιέναι mutat. apud *Heliod.* IV. 166. εἰ δεῖ καὶ κόμπον προσιέναι τοῖς εἰρημένοις. ubi legerim εἰ δὲ δεῖ τι καὶ κόμπου προσεῖναι τοῖς εἰρημένοις. Cod. T. δε δεῖ τι . : . προσεῖναι. *Palat.* κόμπου. *Bourdelotiana* & *Hervagiana* τι agnoſcunt. non auſim tamen omnino damnare τὸ προσιέναι. Apud *Demoſth.* I. *Phil.* 53. A. Ὅτι δεῖ τοὺς ὀρθῶς πολέμῳ χρωμένους οὐκ ἀκολουθεῖν τοῖς πράγμασι, ἀλλ' αὐτοὺς ἔμπροσθεν εἶναι τῶν πραγ-

πραγμάτων. ubi *Lucchesinius*, ut saepe, plane contra mentem oratoris: *Eventus rerum duces habere, non comites consiliorum.* immo ipsos decet esse duces rerum: non pedissequos. *debent providere. praecavere eventibus. antevertere* quasi, *ne noceant.* non male forte in hanc sententiam ἰέναι legeris. quamvis *J. Stobensis* C. LII. p. 365. vulgatam agnoscat. *Ammian. Marcell.* XXI. v. p. 210. *expertus, quid in rebus tumultuosis anteversio valeat & praegressus.* ubi adposite *Fred. Lindenbrogius* advocavit *Demosthenis* ῥῆσιν.

P. 58. Vs. 5. Δύναται Χαιρέας παρεῖναι] δυνατὸν ἐστι Χαιρέαν παρεῖναι.

P. 58. Vs. 7. περιεργός . . . πολυπραγμονήσει] Vicina haec sunt vitia. unde jungit *Aelian.* V. H. XII. 1. Πολυπραγμοσύνης δὲ ἁπάσης γυναικείας καὶ περιεργίας ἀπήλλακτο. quamvis πολυπραγμοσύνη etiam in meliorem partem, ut φιλοπραγμοσύνη ponatur. vide *Casaub.* ad *Strabon.* I. p. 9.

P. 85. Vs. 13. Καταβήσεσθαι καὶ θεὸν ἐξ οὐρανοῦ ἀντεραστὴν] vide L. III. III. 45. 21. *Propert.* II. 5. 9.

> *Me juvenum facies pictae, me numina laedunt.*
> *Me tener in cunis & sine voce puer.*

Ubi *J. Broukhusius* recte forsitan *de pictis sub deorum specie juvenibus* accipit. Codices duo mei *pictae facies. Naso* XV. *Heroid.* 87.

> *Hunc ne pro Cephalo raperes, Aurora, timebam.*
> *Et faceres, sed te prima rapina tenet.*
> *Hunc si conspicias, quae conspicis omnia, Phoebe:*
> *Jussus erit somnos continuare Phaon.*
> *Hunc Venus in coelum curru vexisset eburno:*
> *Sed videt & Marti posse placere suo.*

vide Epigramma Graecum a me p. 24. *Animadversionum* proditum. Adponam aliud, cujus secundum Distichon edidit in *Plinianis.* p. 23. *Claudius Salmasius.*

> Εἰ Ζεὺς ἐκ γαίης θνητοὺς ἔτι παῖδας ἐς αἰθέρην
> Ἥρπαζεν γλυκεροῦ νέκταρος οἰνοχόους,
> Αἰετός ἂν πτερύγεσσιν Ἀγρίππαν τὸν καλὸν ἡμῶν
> Ἤδη πρὸς μακάρων ἦγε διηκονίας.
> Ναὶ μά σε γάρ, Κρονίδη, κόσμου πάτερ, ἢν ἐσαθρήσῃς;
> Τὸν Φρύγιον ψέξῃς αὐτίκα Δαρδανίδην.

Cod. in vs. 3. ἡμῶν. *Salm.* ἡμῖν. in vs. 5. ἂν pro ἢν. sed ἢν in aliis. qui male λέξεις. vs. 6.

P. 58.

P. 58. Vs. 15. Τὴν ἐμὴν Ἀφροδίτην] Habebant ſuos deos deasque a ſe ſcilicet quoque cognominatos. haec fuerit nobilis nomine Ἀφροδίτης Διονυσιάδος vel Διονυσίης vel Διονυσιακῆς. *Venus Auguſta* ap. *Gruter*. 8. MLXVIII. & *Murator*. 7. LVIII. ubi auctior. quod laudo. at p. MXXXVII. I. oblitus fuit ſe illam vel ſimilem priori loco dediſſe. ambas autem illas ego inſcriptiones fere credo non niſi unam eandemque eſſe. *Junonibus Juliae & Sexſiae*. ap. *Grut*. II. XXVI. *Diana Raeſiana* ap. *Reineſium* Cl. I. CCXXXII. & Cl. I. LXXI. *Hercules Paternianus*. Ita *Jupiter Caeleſtinus* a familia ita dictus videtur non injuria doctiſſimo Viro, *Henrico Cannegietero* in Volumine XII. *Miſcellan. Nov.* p. 181. non aliter olim dictae Χάριτες Ἐτεόκλειοι. & Νέμεσις Ἀδραστεία. quae deinde abſolute Ἀδράστεια.

P. 58. Vs. 16. Τίς ἐμήνυσεν αὐτοῖς; τίς ἐπέτρεψε;] timebat ne Venus ſua ipſis εὐήκοος facta foret. neque enim Venerem incaſſum venerabantur. Miratur, quis indicarit fanum ſuae Veneris: ut in agro. indignatur ζάκορον ſive νεωκόρον ipſos admiſiſſe. *Apogr.* διατί δε. in his valde variatur. etiam in Codd.

P. 58. Vs. 17. ἀπέκρυπτε τὴν ἀλήθειαν, καὶ δεδοικὼς Διονύσιον, γινώσκων ὅτι] Illud καὶ δεδοικὼς Διονύσιον per parentheſin intelligas. quae ſigna licet in Codd. non adpareant, tamen animus legentium locis conturbatioribus ita ſuccurrere debet. quia autem non tantum Dionyſium quantum Callirrhoen timebat, de Dionyſii metu obiter mentio fit. vide modo ſequentia. igitur nihil mutandum. In *Apographo* Καὶ Διονύσιος δεδοικώς. centies librarii caſum vicinae voci accommodarunt, ſententiae ſecuri locorum; vel etiam perſonam, ut in *Anthol.* III. XXIV. 2. 264. legitur.

> Σὴν κεφαλὴν αἴλουρος ἀπέθρισε· τ' ἄλλα δὲ πάντα
> Ἥρπασε *, καὶ φθονερὴν οὐκ ἐκόρησε γένυν. * l. ἥρπασα.

At ſi omnia etiam, ſicuti caput, rapuit felis, quomodo dicitur non ſatiaſſe gulam? Immo quidem caput abſtulerat: at reliquum corpuſculum ei eripuerat Agathias, & alta humo condiderat, ne illud effoderet ille γάτος, [αἴλουρος ita Romanis vocari traditur in Epigraphe.]

> Νῦν δὲ σε μὴ κούφη κρύπτοι κόνις· ἀλλὰ βαρεῖα;
> Μή τὸ τεὸν κείνη λείψανον ἐξερύσῃ.

iſti monacho ſit κόνις βαρεῖα, qui nobis hic dedit contra codices ἥρπασε pro ἥρπασα & μήποτε σὸν pro μὴ τὸ τεόν.

P. 58. Vs. 18. Καὶ αὐτὸν ἀπολεῖ καὶ τὸ γένος αὐτοῦ] Liberos Phocan habuiſſe ex hoc loco collegimus L. II. VIII. 35. 3. Apud orientales po-

pulos etiam in insontes reorum uxores liberosque & familiam poenas extendendi immanis saevities obtinnit. Passim exempla in historia Persica: immo etiam Judaica exempla detestanda exstant. vide *Marcellinum Ammianum* L. XXIII. VI. 296. Apud antiquissimos Graecos id quoque usurpatum testatur *Homerus Iliad.* Γ. 301.

> Ὧδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι, ὡς ὅδε οἶνος,
> Αὐτῶν καὶ τεκέων· ἄλοχοι δ' ἄλλοισι μιγεῖεν.

Quamvis ibi inter Graecos & Phrygas barbaros res agatur. apud Macedonas regum insidiatores cum stirpe tollebantur. vide *Diodor.* L. XVII. C. 80. p. 222. At Macedones pene barbari olim, & Philippus ipse non raro hoc elogio insignitur a Demosthene. verum inhumanitas haec etiam Graecos aliquando incessit. vide *Lysiam* κατ' Ἐρατοσθ. p. 204. & 222. sic in jurejurando apud Athenienses διεξομεῖται κατ' ἐξολείας αὐτοῦ καὶ γένους καὶ οἰκίας. *Demosth.* in *Aristocr.* 736. παραπρ. 304. E. 336. C. Apud Romanos in paucissimis criminibus hoc obtinebat. Quid tyranni Caesares ausi, notum. vide *Commentat.* ad *Sueton. Caes.* XLI. p. 96. *Tib.* LXI. *Galb.* XII. Hic sumus quidem in Ionia Graecaque colonia, sed sub domino Persa.

P. 58. Vs. 23. Οἷ κασίγνητοι δεινοῦ] id est ἦν. vide L. III. v. 51. 10. *Demosth.* in *Aristocr.* 750. C. αἰσθόμενος οὗ ἦν κακοῦ. si quis avidus hujus formulae penitius cognoscendae, adeat *Miscellanea* Vol. XI. T. III. p. 23. quae notata L. I. XI. 15. 23. οἷ κακῶν ἦν dixit quoque *Heliod.* VIII. 386. qui locus sic auctior in *Taurinensi* legitur. ἀλλ' ἀπηγόρευτο καὶ αὐτῇ παρ' ἐλπίδας ἡ προσβολὴ ὅπου, καὶ εἰς ποῖον μέρος ἡ πεῖρα, συνεῖτα οἷ κακῶν ἦν. praeterea habet ἀπηγορεύετο & συνεῖκα. voces ἡ πρ. ὅπ. κ. ε. ποι. με. ex *Cod.* locum habuerint non incommode. post πεῖρα plene distinxerim.

P. 58. Vs. 23. Καὶ λέγων καὶ σιωπῶν.] *juxta periculoso ficta seu vera promeret. Tacit.* 1. *Ann.* 6.

P. 59. Vs. 1. Φέρω διηγήματα] ita ἀγγελιαφόρος & similia.

P. 59. Vs. 1. Αὐτοῦ] requireretur αὐτῶν, nempe διηγημάτων. verum a numero ad numerum in his saepe optimi scriptores delabuntur. διηγήματα hic nihil plus significant, quam διήγημα. *Sophocl. Ant.* 502.

> Μισῶ γε μέν τοι, χὤταν ἐν κακοῖσί τις
> Ἁλοὺς, ἔπειτα τοῦτο καλλύνειν θέλῃ.

& vs. 11. 81. ——— ——— ——— τὰς γὰρ ἡδονὰς
> Ὅταν προδῶσιν ἄνδρες, οὐ τίθημ' ἐγὼ
> Ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἔμψυχον ἡγοῦμαι νεκρόν.

videa-

videatur *P. Burmannus* ad *Quintiliani Institut.* L. IX. 11. p. 790. *Manetho* in his extra modum sibi indulget, quemadmodum observavit *J. Gronovius.* est tamen ubi librariis ista licentia inputanda veniat. L. I. 213.

> Ἀλλὰ κακῶν ῥεκτεῖρα πέλει, λείπουσα πρὸς αὐτὸν.
> Ἔκφρονας, αἰνομόρους, ἢ καὶ νοσεροὺς τελέσειεν.
> Ἀμβλύτερον τ' ἐτέλεσσεν ἑὸν βίον ἐν καμάτοισιν.

nempe ἐτέλεσαν σφέτερον requirebatur. καὶ male deerat medio versui. primum verte. *at malorum effectrix est, deficiens in vicinia, in finibus Jovis Luna.* opponitur πληθύσῃ λείπουσα πρὸς Κρονίωνα. vide L. II. 478. III. 216. 314.

I. vs. 315.

> Οὗτοι φωρηθέντες ἐν ἀλλοτρίοισι μελάθροις
> Εἰς συνοχὰς ἥξουσι σιδηρήεντά τε δεσμά.
> Εἰρκὰς δ' οἰκήσουσι φυλασσόμενοι ἀλύδεσσιν.
> Ἐν δὲ βίᾳ βίοτον λείψει κακοεργεῖ θυμῷ.
> Ἢ σφαγίοις ξίφεσιν δεδαιγμένοι ἢ πελέκεσσιν,
> Ἢ βρόχον ἀγχινόεντα δι' αὐχένος ἐνδήσαντες,
> Ἢ διὰ λαιμοτόμου φάρυγος βίον αἵματι λείψει,
> Σφονδυλόεντα τράχηλον ἢ ἰνίον ἀκροθομηθεῖς,
> Πνεῦμαθ' ἑὸν λείψουσι πικρᾶς μοίρας ὑπ' ἀνάγκης.

ubi per se lector observet, quoties a numero ad numerum transeat. paucis haec recensebimus. vs. 316. male σιδηρόεντα. ut ab ὄλβος, ὀλβήεις IV. 100. κυδήεις. II. 231. ἑλκήεις. I. 161. vid. E. M. in αἱματόεσσα. Ἐν δὲ. *praeterea.* vide *Animadv.* L. I. C. XII. p. 126. *Casaub.* ad *Strabon.* L. III. 218. quamvis ἐν βίᾳ Pro βιαίως ferri posset. Pro βίοτον in codice θάνατον. sed bene *Gronovius* ita voluit emendare. βίοτον in βίᾳ latuerat. qui etiam adstruxit locutionem. L. IV. 487. item malim ἐν δὲ βιαιοτάτῳ θανάτῳ βίον ἐκλείπουσι. vs. 320. ἀγχονέοντα. sed ut ab ἄλγος, ἀλγινόεις βρόχος. L. IV. 489. sic ab ἄγχος, hic ἀγχινόεις. ab ἀγχόνη neutrum recte venerit, credo. vs. 321. vitiose φάρυγγος. cum alterum ubique in usu & versui accommodatum. *Nicand. Ther.* 250. *Alexiph.* 66. 186. apud *Hom. Theocr. Anthol.* vs. 322. legimus in L. IV. 51. ἐς ἰνίον. pro ἢ ἰ. variaverit. vs. 323. male τ' ἑόν. alii etiam ἑὸς pro σφετερὸς & σφετερὸς pro ἑός. vid. *Casaub.* ad *Athenaeum* L. IX. IV. 649. ὑπ' ἀνάγκης. in dativo. bene. Ita legendum L. IV. 1. confer. L. IV. 490. ubi ὑπ' ἀνάγκῃ. saepe ὑπὸ cum hoc casu jungit. observavimus antea. Ut ad vs. 318. paullum revertar. nisi ita frequens hac chorda oberraret *Manetho*, facillime posset scribi Ἐν δὲ βίᾳ βίοτον λείψουσι κακουργεῖ θυμῷ. nam sine

diſcrimine vel contrahunt ſimilia vel integriore voce utuntur poëtae. ut in *Anthol.* L. I. XX. 2. πολλή σοι, φυτοεργὲ, πόνῳ χάρις. pro φυτουργός. nec ibi quidquam ſollicitandum. licet autem ſit familiariſſima locutio *Manethoni* & aliis λείπειν βίον, non eam repoſuerim mox vs. 325. ubi nunc

—— —— οἳ πολλάκι ναυφθορίῃσι
Χείματος ὀρνυμένου βίοτον σώζουσι δι' ἅλμης,
Νηχόμενοι μοίρῃσιν ὑπότρομον ἐν πελάγεσσι.

licet L. IV. 400. in gemello loco legatur χείματος ὀρνυμένου βίοτον λείψουσι δι' ἅλμης Νηχόμενοι μοίρης βαιὸν χρόνον ἐν πελάγεσσι. nam cur variare rerum caſus non licuerit *Manethoni.* ſic centies *Firmicus Maternus* ubi eadem narrat, tamen vel aggravat vel imminuit bona malave. ultimo loco modo *parvum fati tempus natant.* & ideo *perdunt vitam.* primo loco *ſub periculo mortis. trementes mortem* natant, & ideo *vitam ſervant.* formam vocis ὑπότρομον bene explicuit *Gronovius* L. VI. 443. ἐναλίγκιον ὀρνίθεσσι.

P. 59. Vs. 3. Μετέωρος πρὸς τὴν ἀπαγγελίαν γενόμενος] *Lucian. Jove Tragoedo* T. II. 646. καὶ νῦν μετέωροι πάντες εἰσὶ πρὸς τὴν ἀκρόασιν. paſſim de iis, qui *ſperant*, *exſpectant. incerti ſunt de eventu alicujus rei.* L. III. IV. 48. 25. ὁ μὲν οὖν δῆμος μετέωρος καθῆστο. quod *Demoſth.* de Corona. 502. A. πᾶς ὁ δῆμος ἄνω καθῆτο. ubi *Ulpian.* Μετέωρος ἦν ἐκδεχόμενος τὰ βουλευθέντα. ſaepe additur ἐλπίσι. duplice ſenſu, vel *ſpe pendens*: vel *ſpe plenus* & *elatus.* de quo uſu ad *Diodorum* doctiſſimus interpres egit L. XI. XLI. 436. & alias. etiam μετεωρισθῆναι ſimpliciter quoque paſſim ita. vide *Schol. Thucyd.* II. 8. *Sophocles Oed. Tyr.* 497. eleganter dicit,

Πέτομαι δ' ἐλπίσιν, οὔτ' ἐνθάδ' ὁρῶν, οὔτ' ὀπίσω.

aves in aëre μετέωροι. at potius locutio traducta, ubi de incerta ſpe, de re nautica & navi in ſalo fluctuante. & ſic incertae res μετέωροι dicuntur. Ἔτι τῶν πραγμάτων μετεώρων ὄντων, ait *Demoſth.* περὶ παραπρ. 312. A.

P. 59. Vs. 4. Ἀναρτήσας ἑαυτὸν τῆς ἀκροάσεως] parum differt haec locutio a ſuperiore: verum conſtringitur magis ad attentionem animi: nec hic ad incerta ſpei adeo adaptari poteſt. alioqui ἀναρτᾶσθαι ἐλπίσιν & ἐξαρτᾶσθαι ἐλπίδων & ἐξ ἐλπίδων, ut μετεωρίζεσθαι in uſu ſunt. *Demoſth.* περὶ παραπρ. 296. E. ubi *Ulpian.* & *Berglerus* ad *Alciphronem* L. II. IV. p. 252. conſulantur. ibi *Cod* firmat Perizonii conjecturam Πρωτέως ἀκροατήρια. Verum non minus eleganter dicuntur ἀναρτᾶσθαι, *qui attenti ab alicujus ore quaſi pendent. Demetrius Phalereus* §. CCXXII. ait κρεμῶντα τὸν ἀκροατὴν καὶ ἀναγ-

ἀναγκάζοντα συναγωγιᾶν [ἀνακρεμάσαι ἀπὸ τῶν ἐλπίδων *Berglerus* l. l. advocat.] *Lucian. Scytha.* T. 1. 685. εἰ δὲ καὶ φθέγξαιτο μόνον, οἰχήσεταί σε ἀπὸ τῶν ὤτων ἀναδησάμενος. *Dionysius animo suspenso & arrectis auribus adstabat.* vide Servium ad 11. *Aen.* 303. In lingua nostra egregii musici aliquem dicuntur *by de ooren ophangen.* quae locutio cum principibus poëtis nostratibus fuerit frequentata, frustra σκληρότητος insimulari videretur.

P. 59. Vs. 5. Μὴ βραδύνῃς] In *Apographo* βραδύνῃ. posses. βράδυνε. βράδυνον. promiscue usurpantur & simul hi modi & tempora. vide L. 1. v. 9. 7.

P. 59. Vs. 6. Ἐξέθανεν] apte *Hesychius.* ἐξέθανεν. ἐλειποθύμησε. ubi videbis hanc vocem plurimis & elegantibus notionibus, saltem metaphoris, gaudere. *Zosimus* L. 11. 11. dixit ἐκθανεῖν ὑπὸ καύματι. pene *suffocari prae aestu.* quae certo ibi vera lectio.

P. 59. Vs. 8. Νὺξ] ἀχλύς. L. 111. 1. 41. 2. hic locus confirmat, quae ibi diximus de constructione ἀχλὺς κατεχύθη αὐτοῦ ὀφθαλμοῖς. hic habes solito more ὀφθαλμῶν. ita IV. v. 73. 4. passim autem, νύξ. ἀχλύς. σκότος. νέφος ita adhibentur. vide L. 111. 1. 41. 2. obiter restituam ultimam vocem *Heliodoro* L. x. 489. ἐντρυφᾷ τῇ ἡμετέρᾳ περὶ τεκνοποιίαν ἐπιθυμίᾳ, καὶ νόθον ἡμῖν καὶ ὑποβολιμαῖον εἰσποιεῖ διαδοχὸν, καθάπερ νέφει τῇ ταινίῃ τὴν ἀλήθειαν περισκιάζων. ubi nunc ἔφη. ita *Cod.* optimus *Taurinensis. Vaticanus* in ultima voce quoque consentit. *Ammian. Marcell.* xv. v. 62. *fallaciarum nube discussa. Demosth.* [de *Corona* 505.] apud *Demetrium Phalereum* CCLXXXVII. dixit κίνδυνον παρελθεῖν ὥσπερ νέφος. Non obtemperarim Codici Palatino, vocem νεφέων substituere jubenti in hoc *Epigrammate Anthol.* 1. LXVIII. 18. p. 93.

Ζώεις δ' εἰς αἰῶνα· τὸ δὲ κλέος ἐστὶν Ἀθήναις
Τοὐκ σέθεν, οὐρανίων ἀπτόμενον περάτων.

licet enim facile νεφέων ferri possit, & parum referat, utro legas modo: tamen cum in hoc Epigrammate membrana Palatina etiam tres quatuorve malas certo lectiones exhibeat, etiam hanc mutationem interpolatori tribuerim. ex. gr. exhibet.

Αὐταὶ καὶ χάριτες σοὶ ἐδωρήσαντο, Μένανδρε,
Στωμύλον εὐτυχίην δράμασιν ἐνθέμεναι.

pro εὐστοχίην. quae virtus in scribendo *Sapphoni* tribuitur in *Anthol.* L. IV. C. XXVI. 20. p. 368. Δηλοῖ φαντασίην ἔμπλεον εὐστοχίης. Sic de *Poeta* etiam *Manetho.* L. v. 265.

Πύλ-

Ῥύθμοῖς ϗ μέτρων ποιήμασιν εὔςοχον ἄνδρα.

Longinus περὶ ὕψυς C. XXXIV. hanc facultatem cum comicis poetis communem habere praedicat *Hyperiden*. ϗ πολὺ τὸ κωμικὸν ϗ μετὰ παιδιᾶς ἐυςόχυ κέντρον. Sed ut haec virtus nequeat etiam aliis ſcriptoribus tribui, temerarium foret adfirmare. εὐςοχία iſta mentis bene natae pars, qua apta, ad rem accomodata ſcribimus: quae plus a judicandi facultate, quam ab imaginandi facilitate mutuatur. inde Sappho laudatam videmus, ceu cui contigerit φαντασία ἔμπλεος εὐςοχίης.

P. 59. Vs. 9. Φαντασίαν ἔλαβε] ut L. II. VI. 32. 16. λαβεῖν διάνοιαν. idem eſt, ac ſi dixiſſet ἐφάνη ὁ Χαιρέας τῷ Διονυσίῳ ὡς ἐφεςηκὼς ϗ ἀποσπῶν. ita *Sophocl. Phil.* 898.

Ὡς οὐκέτ' ὄντος γάρ τὰ συμβόλαιά συ
Πρὸς τὰς παρούσας ξυμφορὰς ἐφαίνετο.

L. IV. II. 66. 4. τὴν ἔξωθεν φαντασίαν σκυθρωπὴν προσέθηκον. IV. V. 73. II. φαντασία γὰρ ἀποπληξίας αὐτὺς ἔχε. *Aelian* V. H. II. XLIV. τὴν φαντασίαν τῦ ἐκβοηθῦντος ἔτι μᾶλλον παραςήσοντος. *Appul.* III. 63. *Pricaeus* p. 180.

P. 59. Vs. 10. Καὶ σχῆμα ϗ χρῶμα νεκροῦ ποιήσας] προσλαβόμενος. παρέχων. ἔχων. παριςάς. ἐπιδεικνὺς. ἐμφαίνων. σχηματιζόμενος νεκρὸν τῷ χρώματι ϗ τῇ μορφῇ. quis uſum verbi ποιεῖν circumſcripſerit? L. I. IV. 8. 9. ἄπνυς ἐκεῖνο νεκρᾶς εἰκόνα πᾶσι παρέχουσα. *Lucian. Epiſt. Saturn.* T. III. 409. πολὺ τὸ νεκρῶδες ἐπιφαίνοντα. vocabula σχῆμα & χρῶμα ſaepiſſime junguntur. notione praeſenti apud *Plutarch. Alex.* p. 77. σχῆμα ϗ χρῶμα τιάρας ἔχειν. *Plato Gorgia.* p. 465. B. ἡ κομμωτικὴ . . . σχήμασι ϗ χρώμασι . . ἀπατῶσα.

Hinc transferuntur ad alia. ad *Muſicam.* vid. *Platonem* de L. L. II. 669. *Athenaeum* XIV. X. 638. A. item ad orationem *proſam.* χρῶμα λόγυ Rhetoricis magiſtris celebratum. Sed alii ſaepe ſine diſcrimine χρώματα & σχήματα orationi tribuunt. quae ſint declarat *Ulpianus* ad *Demoſth.* in *Ariſtocr.* 748. C. τοῖς σχήμασι, ϗ τοῖς τομαῖς, ϗ ταῖς ἀποςάσεσι ϗ ταῖς παραλήψεσι, ταῖς ἐξαγγελίαις ϗ ταῖς ἀποςάσεσι παραμυθεῖται τὸ ὕπτιον τῆς διηγήματος. *Lucian. Quom. Hiſt. Scrib.* T. II. 59. εἶτα ἐπιθεὶς τὴν τάξιν, ἐπαγέτω τὸ κάλλος, ϗ χρωννύτω τῇ λέξει ϗ σχηματιζέτω, ϗ ῥυθμιζέτω. ea vera mihi videtur lectio. tria haec σχῆμα, χρῶμα, ῥυθμὸν conjungit etiam *Manetho* L. V. 266. ubi de oratore & poëta loquitur:

Ἀςρολόγον πινυτὸν, ϗ ῥήτορα ϗ φιλόμυσον
Ῥυθμοῖς, ϗ μέτρων ποιήμασιν εὔςοχον ἄνδρα;
Σχήμασιν εὐθαρσῆ ϗ χρώμασιν ἀπροφίδηλον.

ver

vertitur *coloribus haud adspectabilem*. *colores* etiam *orationi* tribuuntur. at ἀπροφίδηλος an ita notat? mihi vox incognita, nec ulla derivatione investiganda. an legit Editor ἀπροσίδητον, ἀπροσίοπλον. videretur igitur de *fuco* vel *veste* accepisse. sed de *eloquio* accipiendum esse nullus dubito. adprime bonum foret ἐπαφρόδιτον, si idem in hoc vocabulo licere constaret, quod in ἀπονέεσθαι & similibus. & si tali licentia in aliis saepius usus esset *Manetho*. Ita *Longinus* C. XXXIV. *Demostheni* tribuit τὸ ἐν πᾶσι τύποις ἐπαφρόδιτον ἀμίμητον. quid si legamus ἀπροσίτηλον! ita idem optimus eloquentiae magister eodem loco eidem tribuit ἀπρόσιτον δεινότητα. & alias saepe optime autem poëta oratorque σχήμασιν εὐθαρσὴς dicitur. sic *Horatius* a *Quintiliano* celebratur, *ceu plenus jucunditatis & gratiae & variis figuris & verbis feliciter audax*.

P. 59. Vs. 12. Μόλις δὲ καὶ κατ' ὀλίγον] L. I. VIII. 11. 21. dixit μόγις καὶ κατ' ὀλίγον. ut volunt ἀττικώτεροι. abunde notatum a viris doctis, *Wassaeo* ad *Thucyd* VII. 40. *Hemsterb.* ad *Luc Jud Vocal.* T. I. 87. *Wesseling.* ad *Diodor.* II. C. 48. noster L. III. IV. 50 10. μόλις μὲν καὶ βραδέως & *Eunapius* p 59. L. III. I. 41. 6. ὀψὲ δὲ καὶ μόλις. IV. II. 67 9. apud *Apollon. Rhod.* III. 188. *Cod. Laurentianus* μόλις pro μόγις habet. apud *Heliod.* L. V. 229. contra favet *Taur.* τῷ μόγις. apud *Lucian. de Merc. Cond.* Γ. I. 677 in Codd. ἠρέμα καὶ κατ' ὀλίγον quod ut glossam neglectum nollem. ap. *Marinum Vita Procli* XXIV. p 58. ἔργων μόλις. at *apographum* L. *Holstenii.* πόνων μόγις. p. 59. *Fabricius* habet μεθ' ἡμέρας. at *Holstenius* μεθ' ἡμέραν. & rursus 92. καὶ νύκτα μεθ' ἡμέρας. ubi *Holsten.* καὶ μεθ' ἡμέραν. quod suspicionem creat de manu emendatrice. quae alias mihi de hoc *Apographo* etiam subnata est. adi L. IV VI. 73. 17.

P. 59. Vs. 14. ψυχὴν ἐνέθηκε Διονυσίῳ] nam modo pene νεκρὸς ἄψυχος fuerat. vide L. VIII. IV 135. 22.

P. 59 Vs 15. Ἐν ἑαυτῷ γενόμενος] L. IV. V. 73. 11. καθ' ἑαυτὸν γενόμενος. *Sophocl. Philoct.* 964 ἐν σαυτῷ γενοῦ. centies obviae locutiones. de quibus copiose agit eruditiss. *Abreschius* ad *Aeschylum.* p. 175. de elliptica forma ἐν ἑαυτῷ, ἐν ἡμῶν, velim subtiliter excogitata se eruditis probent. mihi antiqua similium locutionum per ellipsin explanatio adhuc placet. si ἐν & εἰς in verbis quibusdam compositis habeant vim τοῦ ἔσω, & illa verba cum genitivo componantur ideo, ut *Scholiastae* volunt, non hinc monstrari potest ἐν & εἰς genitivum extra compositionem adsciscere. & ἐγκλεισθῆναι ἑρκέων & εἰσδεχεσθαι τειχέων, mihi commode explicantur supplemento vocis μέρει. ut τίσιν τίνες in aliis formis. Attici genitivis his multifariam utuntur. etiam poëtae ἕλκειν ἀρότρον πεδίοιο. ἐλαύνειν ἵππους Δαναῶν. ubi praepositiones reticentur. illa adverbia ἔνδοθεν. ἔξωθεν. ἔσω. cur non aeque intelligantur? sed non libet argutari.

P. 59. Vs. 17. Παρόντες] firmat παρεῖναι p. 58. 5. mox ultimae tres

sylla-

ſyllabae τοῦ ἐπυνθάνετο modo adparebant. debuerat accentus in δεσμὰ corrigi. talia incuria aliquando relicta, non magno malo.

P. 59. Vs. 18. Καθάπερ οὖν νέφος ἢ σκότος ἀπεκάλυψε τῆς ψυχῆς Διονύσιον]. nam νὺξ αὐτοῦ κατεχύθη. Verum qualis haec locutio? νέφος ἀποκαλύπτει Διονύσιον τῆς ψυχῆς. Interpres Διονύσιος ἀπεκάλυψε σκότος τῆς ψυχῆς. ſed ἀποκαλύπτειν pro ἀποσκεδάσαι mihi non occurrit. apud *Homerum. Iliad.* Δ. 502. τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψεν. & *Iliad.* Γ. 442.

Οὐ γάρ πώποτε μ' [με] ὧδε ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψεν.

An ad ſimilitudinem horum dixit *Charito*, σκότος ἀπεκάλυψεν Διονύσιον. & ψυχῆς vel conjungemus cum τῷ σκότος. σκότος τῆς ψυχῆς ἀπεκάλυψε Διονύσιον, vel σκότος ἀπεκάλυψε Διονύσιον τῆς ψυχῆς. *quod ad animum.* pro κατὰ τὴν ψυχήν. ſi haberetur σκότος ἀπεκάλυψε Διονύσιον ψυχὴν plane conſtructio videtur *Homerica.* verum ἀμφὶ & ἀπὸ diverſae poteſtatis in compoſitis. ἀποκαλύπτειν, quod ſcio, non ſignificat niſi, *manifeſtare. clare indicare, quod obſcurum erat. velum demere. revelare.* apud *Max. Tyr.* XVI. 3. ἡ τέχνη ἀπεκάλυψεν τὸν ἔξω δεόμον. *ars liberum fecit, retexit, patefecit radiis exterioribus aditum.* debuiſſet dicere. ὅδε ὁ λόγος ἀπεκάλυψεν ὥσπερ νεὸν φῶς τῇ Διονυσίου ψυχῇ. *Paullus Silentiarius* ἐκφράσει. vs. 80.

Ἀυτὰρ ἐμὸς σπηπτοῦχος ἀπότροπον ἄλγος ἀκέσας,
Οὐκ ἔτι δὴν ἐκάλυψε νόου σέλας, οὐδὲ κατηφὴς
Ἠρεμέειν τέτληκεν ἀεργέος ὄμμασιν ὄκνου.

an σκότος ἀπεκάλυψε Διονύσιον τῆς ψυχῆς dixit pro σκότος ἀπέλιπεν τὴν Διονυσίου ψυχήν. quaſi poſſet dici πέτασος ἀπεκάλυψε τὴν κεφαλήν. *pileus* [demtus] *nudavit caput.* ſic fere *Val. Flacc.* I. 434 *At tibi collectas* ſolvit *jam* fibula *veſtes*, Oſtenditque *humeros fortes.* malim intricatius interpretari, quam emendare ita, ut etiam difficultates remaneant.

P. 59. Vs. 19. περιπτυξάμενος] *Heliod.* VII. 353. περιπτύξασα. ſic etiam poëtae. ita in προσπτύξασθαι. mox *Apogr.* εὐεργέτη. κηδημων.

P. 59. Vs. 22. Σὺ δὲ ποιήσαντος οὐ μέμφομαι.] *J. Capitolinus M. Anton.* 26. *Ipſum Caſſium pro clementia occidi paſſus eſt, non occidi juſſit. Vulcat.* in *Caſſio.* 8. *Non juſſit, ſed paſſus eſt.* Ex *Thucydide* laudant ὧν οὐδεὶς ἐμέμψατο. locum inquirere non vacat. Et poteſt ille genitivus Attico more pendere a praecedenti genitivo. interea tu genitivum hunc abſolute accipias. quo de genere L. III. II. 44. 25.

P. 59. Vs. 25. φιλοδέσποτον] Inde apud *Appulejum* II. *Met.* p. 38. *Actor ſervus* vocatur *Philodeſpotus.* δῆμος *Theognidi* 847. φιλοδέσποτος. non raro in *Inſcriptionibus.*

P. 60. Vs. 1. Καὶ δεῖ ζητῆσαι τὸν νεκρὸν] etiam nunc, ſi fieri poſſit. *Ne diu populi Romani laetitia dubitaret, ſi putaretur aliquo profugiſſe, cujus mortis probatio quaereretur.* Incertus *Paneg. Conſtant.* C. XVII.

P. 60. Vs. 1. Ὅπου τὶς ἐπερ[...]] ſcripſerint alii ὅπου. L. I. XI. 15. 23.

L I-

LIBRI TERTII CAPUT DECIMUM.

P. 60. Vs. 5. Εἶτα συγκαλέσας] Charito a Grammaticis vapulabit, apte orationem componere non edoctus, & participium adhibens pro verbo finito συνεκάλεσε. At oggeret, ita centies alios locutos fuisse & se longe magis Graeco eloquio valentes. Ut *Herodot*. L. VIIII. 83. Ἠώς τε διέφαινε, καὶ οἱ σύλλογον τῶν ἐπιβατέων ποιησάμενοι προηγόρευσε εὖ ἔχοντα μὲν ἐκ πάντων Θεμιστοκλέης. in his saepe ἦν vel ἦσαν reticetur. apud *Anton. Liberal. Fab.* IV. ὅτε τὰς Γηρυόνου βοῦς συνελθόντες ἀφελέσθαι. ubi *Berkelius & Munkerus* συνῆλθον. at recte hic mutavit sententiam ad *Lactantii Placidi Narr. Fab.* XXIX. p. 844. de his pendentibus participiis quaedam recurrent ad L. VI. v. 105. 8. VII. v. 122. 25.

P. 60. Vs. 6. συγκαλέσας πεισθέντα τοὺς ἀγροίκους] lege πεισθέντας. *persuasos. edoctos. instructos. formatos a Phoca. Herodot.* II. 121. p. 133. ποιῆσαί μιν πεισθέντα ταῦτα. *Plutarch. Artax.* πεισθέντα ὑπὸ Στατείρας. Idem plane vitium a *Fabro* notatum in *Apollod.* L. II. p. 153. (142) quod tamen *Cod.* meus tuetur.

P. 60. Vs. 8. Πάντες δὲ ἤδεσαν] Ne quem offendat Charitoni in deliciis suo loco ἀσύνδετος oratio.

P. 60. Vs. 8. Λῃσταὶ] Φρουρικοὶ στρατιῶται jam facti λῃσταί. ne possit Callirrhoe ad milites illos mittere, qui ibi praesidebant. unde addit ποθεν.

P. 60. Vs. 10. Εἴδομεν] a persona tertia ad primam transit, ut saepe. quod non raro displicuit librariis & criticis. *Xenoph.* K. A. 318. C. ὅτι ἠναγκάζοντο . . . καὶ ὅτε ἐδυνάμεθα.

P. 60. Vs. 11. Περιῤῥήξατο] de Atticorum veterum constantia in utenda media forma in his similibusque verbis abunde actum a viris Clarissimis in *Miscell.* nostris Vol. VI. 111. 64. & ad *Diodor.* XVII. C. 35. Poëtae tamen Attici minime abstinent ab activo in his iisdem. vide *Aeschyl. Pers.* 199. 468. 1034. 1065.

P. 60. Vs. 12. Κόπτουσα τοὺς ὀφθαλμοὺς] minus frequenter quis suos oculos ferire dicitur. hoc Oedipodeum quid. longe alia res L. V. IX 94. 3. ἀμφαμβύη τῶν ὀφθαλμῶν, Εἴδετε, φησὶ, Χαιρέαν. *Heliod.* II. 68. τὼ χεῖρε τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπαγαγὼν, εἰς γόνυ τε ὀκλάσας, ἐθρήνει. sed & hoc diversum. alienis quidem oculis in ira, in primis mitior sexus, non parcebant. L. VI. v. 106. 6. & vide *J. Passerat.* ad *Propert.* IV. IX. p. 667. accedit proxime τὸ μέτωπον κόπτεσθαι. quod saepissime apud plurimas gentes fiebat in luctu. *Herodot.* VI. 58. κόπτονται τὰ μέτωπα. *Heliod.* X. 524. [illegible] *Herodot.*

rodot. τέθαφθ ita non semel. II. 40. 61. 85. miror haesitatum fuisse. vide *Desid. Heraldum* ad *Martialis* L. 14. XI.

P. 60. Vs. 13. Ὅπυ τὸ πρῶτον εἰσῆλθε] locus notus solatio qualicunque est. *Aristoph. Vesp.* 830. ὡς δεινὸν ἡ φιλοχωρία. ubi paullo post Σικελικὴν repone pro Σικελὴν in Iambi legem pugnante. Quod alii jam recte exhibuerunt. ut *Christoph. Kirchnerus* in voce τρόφαλις. vide vs. 892.

P. 60. Vs. 13. ἔδωκεν ἐξυσίαν τῷ πάθει] L. III. VII. 55. 7. ἔδωκε παῤῥησίαν τῷ πάθει.

P. 60. Vs. 16. Ἠρεμίας λαβομένη] Rasura quasi vult indicare ἐρημίας fuisse. quod interpres secutus. ita rursus nescio quid turbatur. L. V. IX. 94. 2. ἐπεθύμει ἠρεμίας. non dubito, quin vox ἠρεμία saepe sit pulsa loco ab voce ἐρημία. *Hesych.* ἡσυχία. γαλήνη. ἠρεμία. *Lucian. Abdicat.* II. 174. plurale ἠρεμίαι adhibetur. *Demosth.* περὶ συντ. 124. D. ἐπὶ πολλῆς μὲν ἡσυχίας καὶ ἐρημίας. At *Cod.* bene ἠρεμίας. ita *Iamblic. de Vita Pyth.* C. XX. p. 81. ἐν οἷς τόποις συνέβαινεν ἠρεμίαν τε καὶ ἡσυχίαν εἶναι σύμμετρον. *Chion Epist.* II. p. 26. ἀπραγμοσύνη γὰρ ἦν καὶ ἠρεμία. *Max. Tyr.* XII. I. Νυχθὸς πρὸς ἠρεμίαν. XVI. 13. γαλήνης καὶ ἠρεμίας. vide *Leunclav.* ad *Xenoph.* de *R. Eq.* 935. E. Adponam Epigramma octastichon, cujus unum distichon publici fecit juris *Cl. Salmasius* in *Plinianis* p. 278.

Εὐτυχὲς, οὐ φθονέω, βιβλίδιον, ἦ ῥά σ' ἀναγνὺς
  Παῖς τις ἀναβλίβει πρὸς τὰ γλύκια τιθείς.
Ἢ τρυφεροῖς σφίγξει περὶ χείλεσιν, ἢ κατὰ μηρῶν
  Εἰλήσει δροσερῶν, ὦ μακαριστότατον.
Πολλάκι φοιτήσεις ὑποκόλπιον, ἢ παρὰ δίφρους
  Βληθὲν, τολμήσεις κεῖνα θίγειν ἀφόβως.
Πολλὰ δ' ἐν ἠρεμίῃ προλαλήσεις. ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν,
  Χαρτάριον, δέομαι, πυκνότερόν τι λάλει.

Agnoscisne sensum & verba *Ovidianae* Elegiae quae primum in *Tristibus* occupat locum?

Parve, nec invideo, sine me, liber, ibis in urbem.

aliis locis aliorum versuum offenderis imitationem: nam hoc epigramma Nasoni in memoria volutatum fuisse, dum ista scriberet, nullus dubito.

Vox ἠρεμίη non in antiquis modo scriptoribus, verum etiam in recentioribus corruptelam passa est. ex. gr. In admirando sane isto, si tempus spectes, Musuri carmine vs. 152. pro ἠρεμίης legitur ἡμερίης. & vertitur *dies.* & ita etiam in *Aldi* editione legitur. nempe typi repetiverunt vocabulum

lum ex fine praecedentis disstichi ἡμερίων. Etiam aliis locis ista magnifica Elegia emendatione indiget. λαβέσθαι ἠρεμίας mihi sincerius videtur quam λαβέσθαι ἐρημίας.

P. 60. Vs. 17. χαμαὶ] L. VII. VI. 124. 5. *Xenoph Ephes.* II. 30. ὁ δὲ, ὡς εἶχεν, ἐπὶ γῆς ῥίψας. editum ῥῆξας. contra *Codicem. Theod. Prodr.* VI. 270.

P. 60. Vs. 17. καθιεθεῖσα] vitiose pro καθεσθεῖσα etiam in *Apographo*. vide L. I. I. 2. 23.

P. 60. Vs. 17. κόνιν τῆς κεφαλῆς καταχέασα] *Heliod.* I. 24. medio usus καταχεάμενος. & IV. 203. κόνιν τοῦ τε προσώπου καὶ τῆς κεφαλῆς. Mos vulgatissimus apud orientales non modo, sed etiam Graecos aliosque populos. *Catullus Epith.* 350.

Cum in cinerem canos solvent a vertice crines.

id est *capillos in nodum collectos solvent, ut cinere conspergantur.* quis ignorat in luctu crines solutos, καθειμένας? at *J. Vossius* explicat. *tondebunt matres capillitium, ut cremantibus filiorum cadaveribus inponant.* Sane etiam ille mos receptus fuit. at quis dixit *solvere crines* & quidem *a vertice* pro *tondere*? hoc non magis Latine dici credo, quam *solvere gramen a terra* pro *metere*. *solvere barbam a mento* pro *tondere*. si hoc voluisset, scripsisset *tondent*, cum *tondēre* aeque bene ac *tondĕre* dicatur. putidum foret centum sistere loca, ubi *crines soluti* in sacris, in luctu occurrant: pro vinculis demtis crines *demittere*. καθιέναι. nec credo facile inventum iri auctoritatem, ubi haec locutio aliter significet. at frustra sumus *si mores* & ἐννοίας auctoribus inputemus, quae in ipsorum verbis haud inesse manifestum sit.

P. 60. Vs. 17. τὰς κόμας σπαράξασα] in hac locutione non obvium habui σπαράξασθαι. at τίλλειν & τίλλεσθαι apud poetas sine discrimine occurrunt. *Lucian. de Luctu* II. 929. ultimum habet & alii. noster primo utitur II. VIII. 35. 3. tamen σπαρασσόμεθα apud *Hesychium* non multum alienum fuerit. *Ctesias* ap. *Hesychium* Σάραπις. Διαῤῥηξαμένη τὸν σάραπιν, τὰς τρίχας καθειμένη ἐτίλλετό τε, καὶ βοὴν ἐποίει. ubi nescio cur in *Gronoviana* editione adhuc legatur ἐτίλλετο, post consensum emendandi *Pricaei* ad Appulejum p. 419. & forte sex septemve aliorum criticorum. *Anthol.* III. XXIII. 4. 258.

Ἡ δὲ κόμην τίλλουσα γόῳ πληκτίζετο μήτηρ,
Αἱ αἱ τῶν λαγόνων μόχθον ἐπιστάμενη.

sic codex habet. πληκτίζετο idem quod ἐκόπτετο.

 P. 60.

P. 60. Vs. 18. Βοῶν] Βοᾶν *in funere* proprium. *Anthol.* III. v. 3. 197. L. III. 32. 12. p. 288.

Πᾶσ' ἐπὶ πυρκαιῆς ἠδ' ἐβόησε πόλις. Μάτηρ ὠκύμορον παῖδ' ἐβόησε φίλαν.

Anthol. inedita.

Οὔπω τοι πλόκαμοι τετμημένοι, οὐδὲ Σελάνας
  Τοὶ τριετεῖς μηνῶν ἀνιεχεῦντο δρόμοι,
Κλεύδικε, Νικασὶς ὅτε σὰν περὶ λάρνακα μάτηρ,
  Τλῆμον, ἐπ' εὐακτῷ πολλ' ἐβόα στεφάνῳ.
Καὶ γενέτας Περίκλειτος· ἐπ' ἀγνώτῳ δ' Ἀχέροντι
  Ἡβάσεις ἥβαν, Κλεύδικ', ἀνοστοτάταν.

Jensius p. 326. matrem Nicasin pro sua sollertia transformavit in Νικάσεις. Inscriptio Codicis *Palatini*. Εἰς Κλεόδικον, υἱὸν Νικασίδος. hinc in *literato lapide*, qui apud me, & vitiose a Tollio, Muratorioque editus: & forte in his sinceriore tum versione tum editione sistendus.

Ἤλυθες οὐκ ἀβόατος ἐνὶ τρισσαῖς δεκάδεσσιν,
Θεύδοτε, τὰν ζωοῖς οἶμον ὀφειλομέναν.

Haec pluscula notavi, nequis acumen suum ostentet mutetque in γόων. rideamus paullo in his lugubribus. & avocemur spectaculo *boum volantium*, quos nobis sistit hic *Manethonis* versiculus 453. L. VI. exhibens

Ὀρνίθων τε βοῶν θηρήτορας ——— ———

Aviumque grandium captatores. scilicet βούπαις est *grandis puer*: & *Manetho*, ut ceteri poetae, necessitate metri, ut solent boni scilicet versificatores, coactus, dixit ὄρνις βοῦς pro. . . . restat, ut aliquis dicat παῖς βοῦς pro *grandi puero*. at satis. tu lege θοῶν *agilium*. nec tamen possum quin simile aliud miraculum vobis sistam ex eodem libro vs. 407. ubi *pecudes*, *oves* in homines mutatas offenderis.

Ποιμένας ἀγρονόμους τε βροτῶν ἀγέλας ἐλάοντας,
Ἵππων τ' ὠκυπόδων σημάντορας, ἠὲ συφορβούς.

Pastores & agricolas mortalium, greges ducentes,
Et equorum pernicium signatores vel subulcos.

at quis ignorat apud *Theocritum* Polyphemi jactantiam βοτὰ χίλια βόσκω. *oves mille pasco.* lege igitur βοτῶν ἀγέλας. *ovium greges.* praeterea ἀγρονόμους

νόμως accipe epitheti modo. dixi jam antea *Manethonem* conjunctionem voci secundae non raro subjungere. praeterea *σημάντορας* interpretare, *rectores.* vide *Hesych.* cui ἐπιτάκτορες. ἡνίοχοι. ἐπιστάται. contra *J. Firmicus* videtur *pecus* pro *humano foetu* posuisse non semel. ut L. VII. C. I. *pecus, intra viscera matris artuatim concisum a medicis, proferetur.* quod *Manetho* dicit L. VI. 41.

Καὶ τόν' ἐπ' αἰδ.νεοσι βρέφη ῥαχθέντ' ὀλοῇσιν;
Νηδύος ἐξέλκουσι διαμμελεϊστὶ ταμόντες.

quod rursus *Firmicus* L. VI. C. XXXI. §. 107. dicit. *nam intra matris viscera impedito partu, laniatum pecus miseris lacerationibus dissipatur, ut sic artuatis visceris partibus membra omnia crudelis artificii praesidio proferantur.* rursus L. III. VI. §. 6. *intra viscera ejus dilaceratum pecus a medicis proferetur.* Quae si tamen recordatus fuisset egregius *du Cangius* in *Lexico* non scripsisset „ *pecus* pro *Foetus. Enbryo.* ex *scribae oscitantia*, ut videtur. in MS. pactus legis Salicae. tot. 76 . . . *si quis ancillae pecus mortuum excusserit,*„

Voce *gens* simul de *hominibus* & *feris* adhibet *Manilius* L. II. 236.

Hanc circum variae gentes *hominumque* ferarumque
Aëriaeque colunt volucres.

vulgo languidius *hominum atque ferarum.* at *Oxoniensis Cod. hominumque ferarum.* unde *que* deesse suspicatus fui in *ferarum.* sic ἔθνος passim de *animalibus.* non ideo tamen in *Theocriti Idyll.* XXV. 185. reposuerim

Ἀλλ' ἄρκτους τε, σύας τε, λύκων τ' ὀλοφώιον ἔθνος.

non minus etenim elegans usus est vocis ἔρνος, quam omnes libri ibi praeferunt. adeatur *Casaub. ad Theophr. Char.* XXI. 153.

P. 60. Vs. 19. Συναποθανεῖν] L. VIII. ultimo. ἀλλὰ βίον μακάριον καὶ θάνατον κοινὸν κατατεύξεσθ' ἡμῖν. Ita *Longus* II. 65. τὸν αὐτὸν ἕξειν θάνατον καὶ βίον. & quis amans non vel ita optarit vel optare voluerit videri. Verum omnes praetergressus fuisset *Menander* ap. *Alciphronem* L. II. III. si ei per librarios & mutilatores licuisset. jam accipe integrum locum e *Codice* nostro. Καὶ συννεάσαιμεν ἀλλήλοις, καὶ συγγηράσαιμεν, καὶ νὴ τοὺς θεοὺς συναποθάνοιμεν· ἀλλ' αἰσθανόμενοι, Γλυκέρα, ὅτι συναπεθάνομεν ἵνα μή. Paullo ante ibi lege ἔσχατον ἡμῶν γῆρας & τὰ ἤθη. & τρυφὰς e *Codice.* forte malis τά σὰ ἤθη. *D. Paullus* II. ad *Corinth.* VII. 3. συναποθανεῖν & συζῆν. conjungit. frustra in *Charitone* nodum in his quis quaerat.

P. 60. Vs. 19. Ἐπαποθανεῖν] *Achill. Tat.* VI. 433. Apud *Platonem Symp.* 180. A *Achilles* dicitur *Patroclo* ὑπεραποθανεῖν καὶ ἐπαποθανεῖν. potes ὑπεραποθανεῖν restituere *Apollodoro* ex *codice* meo p. 47. Edit. *Galeae.*

P. 60. Vs. 25. εἴδες] in templo tuo, in agro Dionysii.

P. 61. Vs. I. τοιαύτῃ θεῷ τις ἂν προσεύχοιτο.] *Salvinus* advocat apte.

—— *Et quisquam numen Junonis adoret*
Praeterea, aut supplex aris imponat honores!

P. 61.

P. 61. Vs. 2. Νυκτὶ φοβερῷ] Neminem confido adeo novandi morbo correptum iri, ut hic φοβερᾷ reponere meditetur. ita *Thucyd* III. 22. νύκτα χειμέριον. Dores dixissent χειμερίαν. vide *Theocr. Ep.* VIII. Οἰκειότερος θάλασσα noster L. VII. v. 122 5. vide II. I. 23. 13. *Alciphr.* II. III. 240 ταῖς ἐτησίαις θυμελαις. *Cod.* ἐτησίοις III. XXIII. ἀμοιβὴ δίκαιος. *Aelian.* V. H. IV. VIII. πάμπολλοι μυριάδες. *Aristaen.* I. XVI. ἴσῳ βολῇ. ἀναγκαῖαι ὠφελίαι. *Clem. Alex. Paed.* II. VIII 216 at *Cod.* ἀναγκαῖαι. *Xenoph. Eph.* I. I. 29. ἐσθῆτάς τε τὰς Βαβυλωνίους ex *Cod.* contra L. III. 47. ex *Codice* ὁδὸν ἀναγκαῖον muta in ἀναγκαίαν. uti censuerat celeberr. *Hemsterhusius* in *Miscell* v. II. p. 6. XI. III. 20. paullo ante ibi repone ἐώρταζον pro ἑωρτάζοντο. quod miror viros accuratissimos effugisse. Tamen in *Manethone* L. v. 317. invitus fero masculinam terminationem in voce πινυτὴς, quod ibi de feminis occurrit. nec valde placet in *Demosth.* in *Aristocr.* 752. E τρεῖς μόνοι ψῆφοι. apud *Heliod.* II. 70. habes τῆς ἡδίςης κοινωνίας in *Cod. Taurinensi* ap. *Marinum Proclo* XXIX. 71. νόσῳ χαλεπῷ. in *Apogr. Holstenii.* ubi mox ex *eodem* supple & lege ἔχαλε καὶ ὀδυνηρῶς διεκειτο, ὥσπερ ἦν εἰκός.

P. 61. Vs. 3. Ἐρωτικὸν] cum *genitivo* ap. *Plutarch. Romulo.* 80. *Alciphro Epistola medita.* Τὰ δε λοιπα κυπαρίττια καὶ μυρίνη. ἐρωτικοῦ, φίλη, κτημάτιον ὄντως, οὗ γεωργῶ. qui locus in *Apographis* quibusdam male habitus: quia ignoraverunt epistolam ad feminam scriptam esse, cui nomen φιλοδημαὶ vulgo φιλοδήμῳ. at debebat. φιλοδημοῖ *Cod.* φιλοδημῷ. Inter laudes *Ptolemaei Philadelphi* recenset *Theocr. Idyll.* XIV. 61.

Εὐγνώμων, φιλόμουσος, ἐρωτικός. εἰς ἄκρον ἡδύς.

vide *Plutarch.* de *Antonio* & *Demetrio* in hujus vita p. 7. Ante vocem hanc minor distinctio ponenda fuerat.

P 61. Vs 4. Τὸν νυμφίον] non addidit ἄνδρα propter *Dionysium*, cui jam cohabitabat

P. 61. Vs. 5. τὸν νεκρὸν] L. v. X. 96. 12. passim tam de feminino quam masculino cadavere.

P. 61. Vs. 5. Θίθημι] *pono. agnosco. concedo. Demosth.* περὶ συμμορ. p. 136. E. vide L. III. VIII. 57. 5.

P. 62. Vs. 7 Εὐδυσνύμφος] alicui blandiatur forte ἐνδυσνύμφου. confunduntur in *Epist Apollonii Tyan.* p. 401. 23. in meo libro. non *facti*, sed *nati fuimus omnium infelicissimi.* haec sententia hic apta. at ei aptum aeque verbum φύεσθαι. *Plato* x. de R P. 720 A. ἐν γυναικὶ φυνηθεῖσαν φύεσθαι. ad φύσιν, *geniturum, Horoscopum* & *astrum suum* respicit. de ridiculo, quod insit isti ἔννοια. τὸ δὲ καὶ ἡ τριήρης antea egimus. L. III. IV. 51. 8.

P. 61. Vs. 1. οἷς ἴδιος οὐδὲ τάφος] quod abominabantur & summae infelicitatis esse ducebant. unde nescio an non *Iscarioten Judam* inmerita mactent forte, qui in *Actorum* C. I. v. 25. ἴδιον τόπον interpretantur ἴδιον τάφον.

JACO-

JACOBI PHILIPPI D'ORVILLE

ANIMADVERSIONES

IN

CHARITONEM APHRODISIENSEM.

TOMUS II.

JACOBI PHILIPPI D'ORVILLE

ANIMADVERSIONES

IN

CHARITONIS APHRODISIENSIS LIBRUM QUARTUM.

LIBRI QUARTI CAPUT PRIMUM.

P. 62. Vs. 2. Καταδραθεῖσα] Noster metathesi in hoc vocabulo utitur. in prosa alioqui usitatius καταδαρθεῖσα. *Coislinianum Lexicon* p. 460. καταδαρθεῖν Ἀττικοί ἐπὶ τοῦ κοιμᾶσθαι. p. 432. habes καταδαρθεῖσα & καταδαρθοῦσα. & sic noster L. vi. vii. 108. καταδραθών. ap. *Thucyd.* iv. 133. occurrit ἐπικαταδαρθούσης. vide etiam *Platon.* vii. de R. P. 534. C.

P. 62. Vs. 3. Ληστήριον. . . ἐπιφέροντας] Centies ad τὸ σημαινόμενον optimi respiciunt auctores. pervicacia tamen quorundam effecit, ut homines docti identidem hanc figuram adstruere necesse habuerint. videantur viri praeclari *J. Wasseus* & *C. A. Dukerus* ad *Thucyd.* vi. 55. qui frequentissime utitur. uti L. v. 60. vi. 53. quid alios excitem: qui vel ante ipsos vel postea saxum istud volverunt! τὸ κοινὸν χαιρόμενοι. τὸ Κρητικὸν ἐπανιόντες. ἡ μοῖρα νικήσαντες. habes in *Cononis* excerptis apud *Photium* p. 435. 450. 453. *Lysias* τὴν βουλὴν δήσαντας. quod etiam apud *Lucian.* T. ii. 899. & 89 7. T. i. 871. & centies. *Heliod.* x. 529. πᾶσα ἡλικίη καὶ τύχη θυμηδοῦντες. *Antipater Anth.* iii. xxii. 64. p. 253. facile quis quingenta exempla sistat. Et tamen in *Demosthene* in *Midian* §. 26. p. 117. *Eruditiss. Jac. Jurinus* in notulis suis p. 315. ubi legitur Παντὸς δὲ τοῦ στόλου πλεόντων ἐν τάξει. scribit „ *mirum ni legendum sit* πλέοντος „ resingatur igitur etiam *Aeschyli* versus 585. in *Agamemnone.*

Τροίην ἑλόντες δήποτ' Ἀργείων στόλος
Θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα
Δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γάνος.

P. 62. Vs. 4. Ὁ δὲ Διονύσιος] vide an sic malles distinctum. Ὁ δὲ Διονύσιος ἐλυπεῖτο μὲν, ὁρῶν τρυχομένην τὴν γυναῖκα, μὴ ἄρα τι καὶ τοῦ καλλους παραπόληται. Εἰς τὸν ἴδιον ἔρωτα λυσιτελεῖν δὲ ὑπελάμβανε τὸν πρότερον ἄνδρα βεβαίως αὐτὴν ἀπογνῶναι. nunc verba εἰς τὸν ἴδιον ἔρωτα annectuntur τῷ παραπόληται. nec offendaris positione voculae δὲ post quintum vocabulum. adeas modo dicenda L. VIII. II. 130. 16.

P. 62. Vs 8. Ἀνάσταθι, ὦ γύναι] βάδιζε aliis in locis ita utitur. hic autem in *luctu sedebat*. vide paginae sequentis vs. septimum, & L. I. I. 3. 9. videntur autum ejus menti obversati fuisse hi versus *Euripidei in Helena*. 1255.

Helena. Τὸν κατθανόντα πόσιν ἐμὸν θάψαι θέλω.
Theoclymenus. Τίς δ' ἔς' ἀπόντων τύμβος; ἢ θάψεις σκιάν,
Helena. Ἕλλησίν ἐςι νόμος, ὃς ἂν πόντῳ θάνῃ. ———
Theocl. Τί δρᾶν; σοφοί τοι Πελοπίδαι τὰ τοιάδε.
Helena. Κενοῖσι θάπτειν ἐν πέπλων ὑφάσμασιν.
Theocl. Κτέριζ'. ἀνίςη τύμβον, οὗ χρήσεις χθονός.

ubi velim ista κενὰ ὑφάσματα componas cum κενοταφίοις τισὶν ἐλισσομένοις, ὡς τύπῳ νεκροῦ, μὴ ἔχουσι δὲ νεκρὸν, de quibus egimus L. III. C. III. p. 45. 7. κενοτάφια igitur non forent κενὸς τάφος, sed κενὰ ἐντάφια. de ἐνταφίοις quaedam adferentur L. IV. VII. 75. 18. habemus autem hic in Charitone conspicuum exemplar inanium istarum exsequiarum.

P. 63. Vs 3. Θάπτε με ὅττι τάχιστα] *Iliad.* Ψ. 71. in apographo male παρείσω. in medio reliquimus utrum ὅττι τάχιστα velis conjungere cum τῷ θάπτε an cum τῷ περήσω. libentius priori adnexuerim: tum ob sensum: tum quia minus bene dici rear ὅττι τάχιστα περήσω. Nam quod *Sam. Clarkius* ad *Iliad.* X. 130. ὅττι τάχιστα cum εἴδομεν conjungat & suspicetur hic quoque posse adplicari τῷ περήσω, me non movet. quoniam & ibi cum Romana editione *Eustathii* malim distinguere.

Βέλτερον αὖτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν ὅττι τάχιστα.
Εἴδομεν, ὁπποτέρῳ κὲν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ.

P. 63. Vs. 5. Τοὺς ἀφανεῖς τάφους κοσμεῖν] vide modo locum *Euripidis*. & centum exempla solum Florilegium Graecorum Epigrammatum suppeditabit. etiam si procul a patria quis sepultus, tamen in patria cenotaphio

taphio honorabatur : vide *Anthol.* III. XII. 48. p. 233. & cui ignota Pisana cenotaphia ? Instituti rationem praecipuam inter alios suggerit *Porphyrius* L. II. *de Abstin.* p. 213. ψυχαί τῶν ἀτάφων παρέμεινον τοῖς σώμασιν.

P. 63. Vs. 6. πρὸς ἡδονὴν] L. VI. IV. 104. 19.

P. 63. Vs. 6. φρουρίδος] L. I. VI. 9. 21. & mox.

P. 63. Vs. 7. Ἐλώφησεν ἡ λύπη] *Schol. Apollonii* VI. 487. λωφῆσαι κυρίως ἐπὶ τῶν ζώων, τὸ ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἄχθος ἀποθέσθαι. καὶ λωφήσων ἀντὶ τοῦ λήξων, ἀναπαύσων ἢ ἀναπαυσάμενος τὸν λόφον, τουτέστι τὸν τράχηλον. Uberiora etiam *Etym. M.* a λόφος igitur λωφᾶν. contra εὐρύχορος a χῶρος. *Aeschyl. Prom.* 930. probabile facit.

Καὶ τῶνδε γ' ἕξει δυσλοφωτέρους πόνους.

Eurip. Troad. 302.

Ἐν τοῖς τοιούτοις δυσλόφως φέρει κακά.

Damasc. ap. *Photbium* Cod. CCXLII. p. 1048. εὐλόφῳ αὐχένι τὴν ἄσκησιν ὑπέμενε. *Sophocl. Antig.* 298.

——— ——— οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ
Λόφον δικαίως εἶχον ὡς στέργειν ἐμέ.

ubi licet *Schol.* bene, interpres ridicule *avium* cristam *sub jugum mittit.* Atticis & aliis scriptoribus frequentatissimum vocabulum. *Plato Phaedro* p. 251. C. dixit λωφᾷ τῆς ὀδύνης. λωφεῖν est Ionicum. apud *Homerum. Hesych. Nonn. Dionys.* XXIX. 180. ubi de λύπῃ. de qua proprie dici vult *Th. Magister.* passim πόλεμος. σπασμός. νόσος λωφᾶν dicuntur. ultima locutione utitur *Euripid.* in *Fragm. Philoctetae* p. 501. 32. ubi sic lege

Καί τοι πολὺ ἤδη τῷ χρόνῳ λώφησέ μοι Νόσος.

P. 63. Vs. 8. Ὥστε καὶ τοὺς αὖθις ἔχειν ἔρωτος ὑπόμνημα.] Vir eruditus reddit. *ut id hoc alterum quoque haberet amoris monumentum.* legit igitur τοῦτο αὖθις. sed in his nulla apparet ratio, cur mallet in agro, quam alio loco cenotaphium erigere. si in agro jam habebat amoris monumentum, praestaret etiam alterum habere prope urbem. sed non video hic amoris monumentum, quo respectu cenothaphium hoc vocetur *alterum.* certe saepius ejus conspiciendi potestas fieret, si in vicinia urbis aedificaretur. & id optabant. In *Anthol.* p. 233.

Ἀλλά μοι αὐτόθι τεῦχε κενήριον ἐγγύθι σεῖο,
Ὄφρ' ἀναμιμνήσκῃ τῆς ποτε κουριδίης.

αὖθις. ſaepe notat *poſthac. olim.* vide *Max. Tyr.* x. 2 & 3. *Lyſian.* p. 483. *Heſych.* αὖθις μετὰ ταῦτα. at ſi jam vertas: *ut etiam poſteri habeant amoris monumentum*, eadem difficultas manet. in apographo. Καὶ τοὺς lineola ſubductum. an ὥστε καὶ τούτου αὐτόθι ἔχειν ἔρωτος ὑπόμνημα. *ut etiam hujus* [Chareae] *illic habeat amoris monumentum.* habebat in agro Veneris templum, amoris inter ſe & Dionyſium feliciter ibi primum nati monumentum. nunc eodem locorum antiqui amoris optabat habere memoriam. non me expedio. poſſes etiam τοὺς ἀγρούς. ſed nihil difficultatis tolleretur. vel ὥστε καὶ τοῦ ἀθλίου αὐτόθι ἔχειν ἔρωτος ὑπόμνημα. Sed talia non audeo. τί γάρ μοι καὶ μακροῖς αὐλοῖς illi decent γονίμους κριτικούς, & qui veterum auctorum traducibus reguntur animabus. *quis conſcia veri Stat cortina domo Critices, urticaque digna Fronte viret.*

P. 63. Vs. 11. Καὶ τὸν τόπον τοῦτον ἐφύλαττεν ἑαυτῷ] Utrum ſibi vivo monumentum ibi exſtruere meditabatur. an laxius accipiendum. quod prope Venerem ſuam alieni amoris nollet pati ὑπομνήματα.

P. 63. Vs. 12. Τριβὴν ἐξευρεῖν τῇ φροντίδι] *Lucianus Prometheo.* T. 1. 199. ἡ φροντὶς οὐκ ἀτερπῆ ἔχουσα διατριβήν. vide ibi doctos interpretes. hic τριβὴ *mora occupata. negotioſa.*

P. 63. Vs. 13. Πρὸ τῆς πόλεως] Mos vulgatiſſimus. vide L. 1. vi. 10. 12. *Lucian. Contempl.* 1. 518 Ἠρία, ὦ Χάρων, καὶ τύμβους καὶ τάφους καλοῦσι τὰ τοιαῦτα. πλὴν τὰ πρὸ τῶν πόλεων ἐκεῖνα τὰ χώματα ὁρᾷς καὶ τὰς στήλας καὶ τὰς πυραμίδας. ἐκεῖνα πάντα νεκροδοχεῖα καὶ σωματοφυλάκια ἐστί. videantur ibi *Moſes Solanus* & *Tiberius Hemſterhuſius* optime de Luciano meriti.

P. 63. Vs. 14. Ὥς κεν τηλεφανὴς ἐκ ποντόφιν ἀνδράσιν εἴη.]

Odyſſ. Ω. 83. *Straboni* L. viii. 534. B. τάφος ita ἐπιφανὴς dicitur. in apographo εἴη. forte ita Charito ſcripſerit. nam in his ſibi indulſit: ſed magis librarii. ita alii poetarum verba laudantes ſaepe quid mutant. unde neſcio an apud *Lucian.* in *Hermot.* 1. 762. legendum ſit

Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην ὑπ' ἀνοίας καὶ νεότητος.

licet primum hemiſtichium ſit ex Homero tranſlatum, ubi πιθόμην ſecundum leges metri, quod in Luciano ἐπιθόμην. Vides autem in Homerico ſuperiore verſu, uti ſemper in ſimilibus, corripi ſecundam in ἀνδράσι. tamen in *Manethone*, ſyllabicae quantitatis obſervantiſſimo, L. 11. 290. legitur ἀνδρᾶσι. ſed liceat locum aliquot aliis mendis exſolvere. Ita igitur lege.

Πάγχυ δ' ἄρ' ἐς φιλότητα δύην, τοκετῶν ἐποχῆντε
Ὀχλήσει, καὶ δηθὰ λυγρῇ περὶ γαστρὶ μογήσει,

Ἤτοι

Ἤτοι πρὶν γονίμης ὥρης βρέφη ὠμοτοκοῦσι,
Ἠὲ νεκρῶν περὶ γαστρὶ μέλη τέμνουσ' ἄπο τέκνων.
Ταῖς ἄλλαις ἀνδρεοσιν ἴσαις κάμνουσιν ἀνίαις.

praecipua tangemus. vs 1. legitur τοκέτων τ' ἐποχῇσι. at antea jam non semel monui Manethonem conjunctionem secundae voci saepissime prae aliis adnectere. ἐποχὴ τοκέτων. *partuum inhibitio. retardatio.* vs. 2. ὀχλήσει nec vulgari notione convenit, nec ea, quam illustrat *Cl. Salmasius* de *Modo usurarum* p. 788. *vexare. Hesych.* ὀχλεῖ. στένει. λυπεῖ. Κωλύει μετὰ ὄχλου. nec ὀχλίσσει magis convenit. quo utitur *Nicander Alexiph.* 226. 452. si ὀχλίζειν posset notare *violenter invehere admovere.* non male conveniret, sed hoc alias servetur explicandum. vs. quarto rescripsi ἄπο referens ad ἀποτέμνουσι. reliqua facilia. vs. quinto ἀνδρᾶσι vulgo. at corripitur. ut ἄστρασι. 111. 362. & mox hoc ipso libro vs. 311. ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι.

At fere turpissimum omnium mendum indicare neglexissem. vs. primo nunc legitur ἐς φιλότητα λύπην. at prima in λύπη longissimas syllabas adaequat. reposui δύη. *Hesych.* δύη, δυστυχία ἢ ἔνδεια. πόνος. ταλαιπωρία. καὶ δυσπάθεια. ne plura addam, diligentia celeberrimi *J. Alberti* ad Lexicographum cavit. scias tamen hanc vocem adhiberi ab nostro ipso L. VI. 413.

Ὀππποίηντε δύην βιότου κείνων λάχ' ἕκαστος.

& praeterea a *Nicandro Theriac.* 920.

Ὄφρα δύην ὀλοοῦ καὶ πότμον θηρὸς ἀλύξης.

Scholiastae ὀδύνη. βλάβη.

Vox autem λύπη notior altera δύη facile irrepsit. miror tamen, cum sit vocabulum tritissimum, hominibus non de plebe fuisse ejus ignotum modulum. ex. gr. *J. Vossius* ad *Melam* L. II. II. §. 91. p. 686. Editionis nuperrime, ab Cl. *Abrahamo Gronovio*, dignissimo Leidensis Bibliothecae Praefecto, novis dotibus instructae, *J. Vossius*, dico, ita nobis exhibet epigramma, ceu sincerum carmen.

Τὴν τρίβον εἰ παράγεις ἀλύπως τόδε σῆμα νοήσης,
Μὴ, δέομαι, γελάσῃς, εἰ κυνός ἐστι τάφος.
Ἐκλαύθην. χεῖρες δὲ κόνιν συνέθηκαν ἄνακτος.
Ὅς μου καὶ στήλῃ τὸν δ' ἐχάραξε λόγον.

Edidit & *Fleedwodus* p. 327. & *Gorius* noster in *Inscript. Hetrusc.* T. I. p. 453. in marmore est ἀλήτως. lego,

Τὴν τρίβον ὡς παράγῃς ἀπλῶς, τόδε σῆμα νοήσας,
Μή, δέομαι, γελάσῃς, εἰ κυνός ἐστι τάφος.
Ἐκλαύσθην. χεῖρες δὲ κόνιν συνέθηκαν ἄνακτος.
Ὅς μου κἀν στήλῃ τόνδ' ἐχάραξε λόγον.

ΑΠΤΩΣ & ΑΛΗΤΩΣ non ita multum diſtant. & ita metro & ſenſui conſultum. ἀσινῶς remotius. obiter non poſſum mirari elegantiſſimi *Salvini* judicium, qui nobis ad iſtud epigramma ex veteri codice propinat, *ceu pulcherrimam & optimam lectionem* in fine *Ovidianae* Metamorphoſeos [vulgo *indelebile*]

Nomenque erit indeflebile noſtrum.

Quod ego ſane abominaturum fuiſſe crediderim Sulmonenſem, nam ſic ἄκλαυστος & ἀβόητος ad plures deſcendiſſet, & nemo cari Naſonis nomen ter ſaltem inclamaſſet.

Centies, ut eo relabar, poetae optimi recentiores in voce *Pauſilypos* peccant, famoſo illo in ora Neapolitana Sannazarii & aliorum carminibus loco. At producendam eſſe ſyllabam patet ex verſu *Sophocleo*, in *Nauplio*, quem laudat *Scholiaſtes Pindari* ad *Iſthmion.* VI. 10.

Ζεῦ Παυσίλυπε καὶ Διὸς σωτηρίου.

& *Eurip. Bacchis.* 771.

Τὴν Παυσίλυπον ἄμπελον δοῦναι βροτοῖς.

Tamen *Aſtrampſychus* ſcripſit p. 6.

Νῆξις θαλάσσης, ἀγρίας δηλοῖ λύπας.

qualia qui velint emendare in hoc auctore, fruſtra futuros eſſe credo. cum hic, & ſimiles jam a vera vocabulorum deſciverint proſodia. talis etiam *Theodorus Prodromus.* quem tamen & proſodiarum compilatores ceu auctorem adpellant: cum plus quam millies in legem pediam peccarit. certe in *Aſtrampſycho* nihil mutandum docet *Suidas*, qui in voce θάλασσαν hunc verſiculum eodem vitio inquinatum exhibet. ex parilibus tamen locis videtur ſummo *Caſaubono* ad *Athenaeum.* L. IX. IV. excidiſſe, ut corrigeret.

Ὁ χοῖρος. ἕψε μηδὲ λυπηρῷ πυρί.

quod

quod bene. ſed interſerit „ *vel* λυπηθεὶς „ at mallem credere id adjeciſſe ipſum interpretamenti loco, non quaſi aeque ſedem in Iambo ſortiri poſſet : niſi manifeſtius eadem chorda aberraſſet ad L. x. IX. 433. A. contra codices inſerens.

Τέρψασαι [σε] λυπῆσ' εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον.

a ſimilibus hallucinationibus non inmunis hic vir : quantumvis metri alioqui non negligens. ſed vix pejus ei ſucceſſit quam L. xv. C. VIII. 9. 64. ubi hi leguntur verſus ex *Antiphane.*

Οὐκ ἐφύσων οἱ Λάκωνες ὡς ἀπόρρητοι πότε;
Νῦν δ' Ὁμηρείους ἔχοντες πορφυροῦς κεκρυφάλους.

qui cum ſint puri puti *trochaici*, vir doctiſſimus mutat in *Jambos.* ne loquar de corrupta ſententia. inpoſuit ſorte vox κεκρυφάλους. quae ſane apud *Homerum* & alios medias ſyllabas corripit, at apud *Ariſtophanem* & *Nicandrum* producit ſecundam. ſed quo φρένας ἐκπεπότημαι! Locum autem *Manethonis* necdum perſanatum habeo.

P. 63. Vs. 15. Μιλήσιοι λιμβύες] L. III. II. 44. I.

P. 63. Vs. 16. Ἀκλεᾶ] Accuſativus Atticus, ut ὑγιᾶ. ſed eſt & alius accuſativus ἀκλεᾶ vel ἀκλέα. cur enim minus ἀκλῆς. δυσκλῆς. ἀγακλῆς, εὐκλῆς diceretur quam ἡρακλῆς. nec de eo ambigendum, cum apud poetas omnes caſus ſimilium vocabulorum exſtent. alii tamen malunt εὐκλεᾶ. εὐκλεᾶς ſcribere. de quibus *H. Stephanus* abunde. in *Manethone*, neſcio an codice jubente, mirifice in his variatur. vocabulum hoc videtur reddendum *Nicandro Alexiph.* 114.

——— ——— ἢ ἀκλέα πότμον ἀλύξαι.

ubi nunc ἀλκέα, ſaltem in quatuor editionibus. *durum* verti video. quaſi ab ἀλκὴ. nullam vocis auctoritatem novi. *Veneno perire* non glorioſum mortis genus. ibi paullo ante ex vetere codice reponendum videtur

Ἀλθήσῃ ὑδάτεσσιν, ὅθ' ἰκμήνῃ δέμας ἱδρώς.

vulgo ἐκμήνῃ.

P. 63. Vs. 19. ὑψηλῆς ἠιόνος] apte *Heſychius.* Ἠιών. ἀκτή. ψάμμος. ὄχθη. verum ibidem legimus ἠόεντι. ἀφρώδει. ſane *litus ſpumoſum* eſſe aliquando, nemo neget. verum ut ἠιόεις ſignificet ἀφρώδης mirum. nec

novi.

novi talem glossam ab alio grammatico adpositam. quid si legamus ὀφρυόεντι. ipse *Hesych.* ὀφρυόεντα. λοφώδη, ὑψηλόν. vide ibi vicina vocabula. ὀφρὺς passim de *cumulo arenoso* vel *terreo*.

P. 63. Vs. 19 Ἐν Συῤῥακούσαις] ut centies *Lacedaemon*, *Roma* complectuntur agros vicinos. hinc ἐν notat in vicinia. Sepulcrum erat Syracusis, ut ap. *Schol. Theocr.* I. 68. ὁ Ἄνακος ἐν Συρακούσαις. millia locorum exstant, & tamen passim tricantes videris. lecta exempla habet *C. van Binkershoekius* ad *Legem Rhodiam de jactu*. C. III. p. 24.

P. 63. Vs. 20. ὡς ἐκεῖνος] nempe *Syracusanus* τάφος. male *Apogr.* ἐκείνε.

P. 63. Vs. 21. πολυχειρίᾳ] *Thucyd.* II. 77. διὰ πολυχειρίαν. ubi Codex διὰ τὴν πολυχειρίαν. *Diod.* L. XIII. p. 610. XIV. 688. XVII. 190. semper Articulum addidit.

P. 63. Vs. 22. τὴν ἐκκομιδὴν τὴν ἐπ' αὐτῷ] Nempe cerimoniae exsequiales & religiones etiam in cenotaphiis locum habebant. vide *H. Norisium* ad *Cenotaphia Pisana dissert.* III. C. II.

P. 64. Vs. 1. Ἡμέρα ῥητὴ] *Indictivum funus* apud Romanos, quando Senatus decreto, jussu Aedilium per praeconem indicebatur. vide *Festum* in *Indictivum* & *Norisium Dissert.* III. C. I.

P. 64. Vs. 1. εἰς ἐκεῖνον] χρόνον. ita ἀπ' ἐκείνε. ἐξ ἐκείνε. *Lucian. Dial. Mar.* II. p. 293. *Phal. priore* T. II. 193. *Alciphr.* II. I. p. 200. licet in his neutrum posset intelligi. uti in ἐπὶ πλεῖστον fit. quod in εἰς ἐκεῖνον non licet. sed quoniam inveniatur εἰς μακρὸν, pro quo longe frequentius εἰς μακρὰν, & ideo probabile fiat intelligi posse χρόνον, ut in aliis ἡμέραν, cur non idem obtineat in εἰς ἐκεῖνον. Ex *Artemidoro* L. V. laudatur εἰς πλείονα, quod aperte χρόνον sibi vindicat, ut ap. *Demosth.* in *Aristog. post.* 847. A. nam in μικρόν. μακρὸν rursus effugium patet. εἰς μακρόν. ap. *Alciphr.* III. XV. ubi nihil merito mutat *Berglerus*. etenim rursus recurrit L. III. XLIX. si quid mutandum, legerim ἐκείνην. nempe ἐκκομιδήν.

P. 64. Vs. 3. Κατὰ καιρὸν] *tempori. commodo tempore. justo tempore* aliquando significat. IV. V. 73. 20. *Lucian. Hermot.* p. 749. ἀποδιδόασι κατὰ καιρὸν τοὺς τόκους. vide ibi *Hemsterh.* Idem *Philops.* T. III. p. 49. ἀγανακτεῖ ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἐφ' ἱερῶν τελείων ἑστιαθῇ. *Theocr.* XXV. 66. Μή τί οἱ οὐ κατὰ καιρὸν ἔπος ποτιμυθήσαιτο. *Idyll.* XIV. 11. πάνθ' εἵελκων κατὰ καιρόν. πρὸς καιρὸν idem fere quod ἐπ' ὀλίγον, cum quo conjungitur ab *Heliod.* L. VI. 277. ubi Codex una voce πρόσκαιρον.

P. 64. Vs. 3. Μιθριδάτης] vulgatum in his *Dynastiis* nomen. Talis *Xenoph. K. A.* VII. 427. D. Lycaoniae & Cappadociae sub Artaxerxe memoratur satrapa. item Mediae sub eodem *Ctesiae* in *Persicis* 54. 56. 58.

At veritatem in his quaerere anxie non debemus: sed verosimilia. nam totam historiam ponit accidisse sub Artaxerxe Mnemone, quae re

vera

vera plurimis ante annis eveniſſe neceſſe erat, ſi quidem eveniſſet, ſub Artaxerxe Longimano, ut patet ex *Hermocratis Aetate.* vide L. IV. III. 82. 12.

P. 64. Vs. 3. Φαρνάκης] idem de hoc dicendum. varii Pharnaces *Thucydidi* circa haec tempora memorantur. vide L. I. 129. V. I. & III. qui hic *Lydiae*, L. IV. VI. 73. 20. *Lydiae* & *Ioniae* ſatrapa. vicinarum regionum. Illud δὲ poſt Φαρνάκης niſi temerarius quis non deleverit.

P. 64. Vs. 5. Ἦν δὲ καὶ κλέος] an delebimus καὶ, ita jubente interprete. alius forte in γὰρ transformaverit. mox male δόξας pro δόξης *apographum.*

P. 64. Vs. 8. λελυμένη] mos nimis notus. *Bion. Idyll.* I. 18.

—— —— —— —— Ἁ δ᾽ Ἀφροδίτα
Λυσαμένα πλοκαμῖδας ἀνὰ δρυμὼς ἀλάληται,
Πενταλέα, νήπλεκτος, ἀσάνδαλος. αἱ δὲ βάτοι νιν
Ἐρχομέναν κείροντι καὶ ἱερὸν αἷμα δρέπονται.

Ita *Codices* exhibent. *Heſych.* κείρει. τέμνει. *Ovid.* I. *Met.* 508. *crura ſecent ſentes. Virg.* X. *Ecl.* 51. *Glacies plantas ſecat.*

P. 64. Vs. 8. Ἀστράπτουσα τῷ προσώπῳ] *Alciphr.* III. 67. ταῖς βολαῖς τῶν ὀφθαλμῶν ἀστράπτουσαν. ita hic accipiendum. vide mox p. 64. 12.

P. 64. Vs. 9. Παραγυμνοῦσα] Non *omnino nudare.* ut παρανοίγειν. Cl. *Daniel Scottus* habet exempla ex *Herodoto* & *Polybio.* ſed in quibus haec vis non percipitur. ut pedibus nudis, ita brachiis nudis & non manicatis in luctu fuiſſe videntur. ſed variantur hae conſuetudines. vide *Ez. Spanhemium* ad *Callimachum* in *Cererem.* vs. 125. L. VI. IV. 104. 3. extra luctum. Οἷον ἦν ἐνθάδε Καλλιρρόην ἰδεῖν. . . βραχίονας γεγυμνωμένην. vide ibi. ſtudebant puellae ita decori. *Longus* I. p. 5. Νυμφῶν πόδες ἀνυπόδητοι. χεῖρες ὤμοις γυμναί. κόμη μέχρι τῶν αὐχένων λελυμένη. *Xenoph. Epheſ.* I. 3. ἐσθὴς χιτὼν ἁλουργὴς, ζωστὸς εἰς γόνυ, μέχρι βραχιόνων καθειμένος. apud *Trebell. Pollion. Zenobia brachio nudo* ſaepe inceſſiſſe dicitur, in ejus vita p. 333.

P. 64. Vs. 9. Λευκώλενον] *Juno* in primis: ſed & *Andromache*, *Nauſicae* apud Homerum hoc epitheto ornantur. Καλλίπηχυς *Alciphr.* III. LXVII.

P. 64. Vs 10. Καλλίσφυρον] *Thetis*, *Diana*, *Hebe*, *Marſippe*, *Ino*, omnes a pulcris pedibus laudatae. vide *Aelian.* H. V. XII. p. 710. deformes ita deſcribit *Alciphro Epiſtola Inedita.* ἠλίκοι δὲ οἱ πόδες. ὡς πλατεῖς. ὡς ἀρεσμοί. l. ἐρετμοί. qui & πλάται. vel ἄρυθμοι. *enormes.* ἐν ῥυθμῷ βαίνειν *neſcientes.*

Charito ordine feciſſet ſi Callirrhoen, ut παραγυμνωθεῖσαν βραχίονας

etiam ἀσάνδαλον & ἀνυπόδητον induxiſſet: aptius tum pedes laudati fuiſſent. verum nudis pedibus fuiſſe hinc credamus.

P. 64. Vs. 11. Μαρμαρυγὴν] L. II. II. 24. 18. *Anthol.* IV. V. I. 300.

> Ὄμματα μὲν κούρης, μόλις ἡ γραφὶς, οὔτε δὲ χαίτην,
> Οὔτε σέλας χροιῆς ἄκρον ἀπεπλάσατο.
> Εἴ τις μαρμαρυγὴν δύναται Φαέθοντίδα γράψαι,
> Μαρμαρυγὴν γράψει καὶ Θεοδωριάδος.

Putaram oculorum vigorem pictoribus difficillimae imitationi eſſe.

P. 64. Vs. 12. Ὡς ἀκτῖνος ἡλιακῆς ἐμπεσούσης, ἀπεστράφησαν] *Sueton.* de Auguſti oculis C. 79. *Oculos habuit claros & nitidos, gaudebatque ſi quis ſibi acrius intuenti, quaſi ad fulgorem ſolis vultum ſubmitteret.* vide ibi interpretes. *Ael. Lampridius Alex. Sever* 14. *nimius ardor oculorum & diutius intuentibus gravis. Majeſtas praeſtringit adſpectus. Eumenius Conſtant.* 17. *Eunap.* 83. ὥσπερ ἡλιακὸν φέγγος ἀστὴρ ἀπέλαμπε. *Alciphr.* II. I. 196. ἀποστρέφομαι ὡς τὸν ἥλιον, μὴ ἐπικαῶ τὰ ὄμματα. ubi mox *Cod.* πικρόν. *Heliod.* VII. 321. Ἐνατενίσας τε καὶ ταῖς βολαῖς τῶν ὀφθαλμῶν τῆς Χαρικλείας, ὥσπερ ὑπ' ἀκτῖνος ἐκ νεφῶν διαττούσης καταυγασθείς. ſic lege cum Taurinenſi. vulgo. ὥσπερ ἐκ νεφῶν ὑπὸ ἀκτῖνος διαπτούσης. *Plato* de R. P. X. 621. εἰς τὴν γένεσιν ἄττοντας ὥσπερ ἀστέρας. ſaepe de *fulgure* dici ipſa Lexica docuerint. vide *Heſychium.*

P. 64. Vs. 12. Καὶ προσεκύνησαν] multum abeſt, ut τὸ ἀποστραφῆναι. *averti. converti* ſit geſtus προσκυνήσει contrarius, nam pars religioſae venerationis eſt circumverſio. περιστροφή. *Sueton. Vitellio* C. 2. *Primus C. Caeſarem adorari ut deum inſtituit, . . . capite velato, circumvertensque ſe, deinde procumbens. Plutarch. Numa* p. 151. καὶ τὸ προσκυνεῖν περιστρεφομένους. Quem locum cum aliis animadvertit *Car. Neapolis* ad *Ovidii Faſtos* L. III. 283. Non quod re vera religionis cauſſa hic converſos velim: verum ut *converſionem & averſionem* a perſona adorata προσκυνήσει eſſe non contrariam conſtet. quam facile etiam quis, cui mica ſalis, accipiat vel hoc vel illud prius factum: vel hoc ab his, illud ab aliis. ἀποστραφεὶς etiam adorat, qui e longinquo adorat. centies illa οἱ δὲ & οἱ μὲν fruſtra turbas dederunt. ita apud *Matth.* Euang. XXVI. 67. ἄλλοι quidam liberaliter interpoſuerunt. negligenter *apographum* προσκύνησαν. quod cur monendum, neſcio. alia res in *Monumentis Teiis* apud *Edm. Chisbullium* 119. ψαφιαθη. & p. 128. διδακκε. pro ἐδίδαξε vel ἐδίδασκε. haec enim ex dialecto oriri poſſunt.

P. 64. Vs. 12. Ἔπαθόν τι καὶ παῖδες] ut vis pulcritudinis feminae emineat, qua viſa etiam pueri primos quaſi cupidinis motus ſenſerint. *Xenoph. Symp.* 873. D. Τῶν ὁρώντων οὐδεὶς οὐκ ἔπασχέ τι τὴν ψυχήν. *Theophylact. Ep.* XV. πέπονθα τὴν ψυχήν. de alio animi motu *Demoſth. Parapr.* 323.

C.

C. ὥς τε φιλιππον παθεῖν τι. a ſenum ſenſu argumentum idem ducit *Ariſtaenetus*. I. I. Τοσῦτον αὐτῇ πάρεστιν εὐπρεπείας, ὡς τῶν προσιόντων ἀγλαΐζειν τὰς κόρας τὴν Λαΐδα· καὶ γέροντες εὖ μάλα πρεσβῦται θαυμάζουσιν, ὡς οἱ παρ' Ὁμήρῳ [*Iliad*. Γ. 149.] δημογέροντες τὴν Ἑλένην. καὶ εἴθε, φασὶν, ἢ ταύτην εὐτυχήσαιμεν ἡβῶντες, ἢ νῦν ἠρξάμεθα τῆς ἡλικίας. Indicativum in εὐτυχήσαιμεν agnoſcit Sambuciana. & paſſim εἴθε cum indicativo jungitur ab Ariſtaeneto & aliis.

P. 64. Vs. 14. ὥσπερ τις ἐξ ἀπροσδοκήτου σφενδόνης βληθεὶς] *Appulejus* VIII. *Met*. 159. *velut quodam tormento inquieta quiete excuſſa*. Caſu jambum cum pede haec verba conſtituunt. cur aliter ſentiamus nulla cauſſa. neque enim quidquam poëtici iis ineſt. *Demetrius Phal*. §. XLIII. Πολλοὶ μέτρα ἰαμβικὰ λαλοῦσιν, οὐκ εἰδότες. immo etiam alia metra. centies talia obſervarunt commentatores. non ſemper tamen auſi fuerunt adſeverare re vera eſſe verſus ex aliquo poëta petitos: multo minus auctorem praeſumſerunt vaga conjectura aſſequi. Ipſi Charitoni alias etiam duo jambi vicini exciderunt. vide III. II. 43. 7. & L. IV. VII. 76. 22.

Ἐξὸν καθεύδειν, τήν τ' ἐρωμένην ἔχειν.

Paullus dictum in *Actis* C. XXIII. 5. Ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς. commode locum habuerit inter Ethicos Jambos. at neque illos verſus hodie exſtare in ullo tragico vel comico fidenter adſevero. adeant harum deliciarum avidi *Pricaeum* ad *Appuleji* IV. 227. qui non inutiliter talia obſervavit, & laudatos *Hudchinſonio* ad *Xenoph*. K. Π. 579. & *Miſcellanea* Vol. XII. III. 515. quin totas de hac re diſſertationes compilatas, ſi lubet, evolvere licet.

P. 64. Vs. 15. Θεραπευτῆρες] οἱ δορυφόροι. *Aelianus* V. H. XII. XLVII. Ὕστερον δὲ τὴν γυναῖκα ἄκουσαν δορυφόρῳ αὐτοῦ, πάντων μάλιστα θεραπευτῇ, Πολυκράτει, γυναῖκα δίδωσι. Forma noſtra eſt apud *Xenoph*. VII. K. A. 197. A. *Aelian. H. Anim* XI. 53. θεραπευτῆρες θεοῦ. *Max. Tyr*. XIV. 2. *Plut. Lycurgo*. 98. τοὺς συνήθεις καὶ θεραπευτῆρας ὑπηρέτας. *Appian. Mithrid*. p. 413. *Eunapius* p. 61. ex quibus locis patet familiariores & fideliores & acceptiſſimos miniſtrorum fuiſſe.

Gemina haec terminatio in multis obtinet. ἁρμοστὴρ. *Xenoph*. H. H. 543. C. ſed id dialecto Laconicae poteſt tribui. qui vulgo ἁρμοστής. vide *Heſych*. ita Ζεὺς ἀγήτωρ iis, qui Ζεὺς ἡγεμών. *Hierone* 908. A λυμαντὴρ. *Soph. Trach*. λυμαντής. *Xenoph. Oecon*. V. 832. D. ἐργαστὴρ. qui ἐργάτης. κολαστὴρ. *Eunapius* p. 102. *Manethoni* I. 105. Κοσμητὴρ. Ἑρμῆς κοσμητῆρας ἑῆς ἐποίησε πόληος. κόσμοι. κοσμηταὶ vulgo. ἑῆς ibi σφετέρης. I. 81. ἀγρυπνητὴρ, qui alioqui ἀγρυπνητής. Verum *Manetho* centum talia vocabula habet.

P. 64. Vs. 16. Εἴδωλον] Ita in apotheosi Imperatorum & aliis in funeribus imago praeferebatur. vide *Tacitum* III. *Ann.* 5. ubi laudatum consule *Herodiani* graphicam hujus moris descriptionem L. IV. C. II. inde *imaginarium funus Pertinaci* ductum explicant ap. *J. Capitolium Pertinace* C. 15. *Spartian. Severo.* C. 7. diversus imaginis usus, quo Celsi tyranni *imago* pro ipso *in crucem sublata* narratur a *Trebell. Poll.* p. 317. *Spartani* εἴδωλον regis etiam efferebant. *Herodot.* VI. 58. *Appulej.* VIII. 157.

P. 64. Vs. 15. Ἐπόμπευε] *Pompam praecedebat Chaereae imago.* Interpres. hoc non in Graeco. πομπεύειν est modo *circumferri in pompa quocunque loco.* aliquis antiquitatum consarcinator, Graeca non capiens, hinc doceret, ut sane fiebat, imaginem fuisse praelatam. liberum interpretandi genus in auctoribus non praedicarim ceu optimum.

P. 64. Vs. 16. διατυπωθεὶν] Mirum propriae hujus significationis exemplum in thecis Graecanicis haud sisti.

P. 64. Vs. 17. Καλλίστην δὲ οὖσαν τὴν εἰκόνα προσέβλεψεν οὐδεὶς Καλλιῤῥόης παρούσης.] imago non modo ut formosi juvenis erat pulcra: sed praeterea luculenter iis ornata, quae solent vulgi oculos attrahere. quos hic solius Callirrhoae venustas formae defigebat. alioqui sane nihil mirum, si a pulcerrima pictura oculos in vivam spirantemque feminae deflectamus formositatem. vide ad L. VIII. I. 128. 14.

P. 64. Vs. 18. ἐδημαγώγησε] L. V. I. 80 5. τὸ κάλλ☉ πάντας. L. II. VII. 32. 24. dixit δυλαγωγεῖν. hoc *victorum.* illud *oratorum* apud *Tatianum Orat. Graecor.* XXXVIII. δυλαγωγεῖσθε praetulerim. praesertim cum δημαγωγεῖσθε in Codicibus non sit. & quia aptius. nec ψυχαγωγεῖσθε ita convenit. quod hic convenire posset. quo *Lucianus in Asino* T. II. 579. & 616. eleganter usus ἐρωτικῷ πολέμῳ ψυχαγωγεῖν. hoc vocabulum cum aliis redonabo *Alciphroni* L. III. *Epist. ult.* ἐγὼ δὲ, ψύτλα καλατεῖνας, ἣ ποδῶν εἶχον, ᾠχόμην καὶ σώζομαι οὐχ ὑπὸ τοῦ τῆς Ἀτλαντίδ☉ παιδὸς ψυχαγωγηθεὶς. ἀλλ'. confer, & qualia sint supplementa, adparebit. ἣ viderat *Bergleri* peritia. in *Cod.* male καλάτινας.

P. 64. Vs. 20. Τὴν κλίνην] *Eurip. Helena* 1277. vocat στρωτὰ λέκτρα σώματ☉ κενά.

P. 64. Vs 21. Χαιρέα περιεχύθη] at solebat in veris funeribus fieri. vide *Appulejum Metam.* p. 156. vel in sepulcro sese totos prosternebant. vide ad L. III. II. 44. 5. 251.

P. 64. Vs. 23. Μὴ γὰρ] L. III. III. 45. 25.

P. 64. Vs. 25. Κοινὴν γῆν ἐπιθεῖσα] *Secundum amantium votum.* ut ait *Appulejus* VIII. *Met.* 162. Debuisset autem noster dixisse ἐπιτιθέναι. nam Fortuna ἐπιτίθησι: non *ipsa sibi.* recte & melius construxeris ἐφθόνησας ἐπιθεῖσα.

κοινὴν

κοινὴν γῆν ἀποθανοῦσιν ἡμῖν. *invidisti, ne morientibus communem terram inponeremus nobis.* vel etiam dativus potest referri ad ἐφιόντας. deinde neutrius formae locutio mihi alias occurrit. nec ideo quid mutandum censerem. Sed cum Noster saepissime *Xenophontem*, *Athenienſem* dico, imitetur. vide L. II. III. 27. 14. & L. VIII. I. 128. 14. & alia loca, fere mihi persuadeo & hic locutionem & ἔννοιαν ab ape Attica mutuatum esse. *Panthea* enim, Abradatae uxor, ita apud Atticum Rhetorem loquitur in K. A. 169. E. ἐπομνύω σοι τὴν ἐμὴν καὶ σὴν φιλίαν, ἦ μὴν ἐγὼ βούλεσθαι ἂν μετὰ σοῦ, ἀνδρὸς ἀγαθοῦ γενομένου κοινῇ γῆν ἐπιέσασθαι μᾶλλον, ἢ ζῆν μετ' αἰσχυνομένου αἰσχυνομένη. Puto igitur nostrum quoque scripsisse κοινῇ γῆν ἐπιέσασθαι. quod, quia ποιητικώτερον aliquantum, hic corruptum fuit, quemadmodum apud ipsum Xenophontem. ibi enim rancide in quibusdam legitur ἐπιπιέσασθαι. Miror Xenophonteum locum quoque non sic potius corruptum fuisse.

Locutio, ut ut ex poetarum lecythis depromta, tamen obvia & aliis quoque usurpata. *Hesych.* ἐπιέσασθαι. ταφῆναι. ubi commodo *Xenophontem* advocavit *Abreschius*, & *Hemsterhusius* plena manu flores sparsit, ut nihil plectendae corollae deesse videatur. en tamen paucas epiphyllidas. *L. Holstenius* ad *Stephanum* Θυρέα & *J. Jensius* p. 316. ediderunt Epigramma Χαιρήμονος, quod ita minus vitiose se habet.

> Κλευατου τοιμοι χλεῖος [sic in Cod.] ὑπὲρ Θυρεᾶν δόρυ τείνας
> Κάτθανες, Ἀμφιλόχων γαῖαν ἐπεσσάμενος.

Herodoto Θυρέαι numero plurium celebrantur. *Anthol.* L. III. XXV. 36. 274. [varietates ex membranis]

> Ἀ Μακέτις σε κέκευθε τάφου κόνις· ἀλλὰ πυρωθεὶς
> Ζανὶ κεραυνείῳ γαῖαν ἀπημφίασας.
> Τρὶς γὰρ ἐπαστράψας Εὐριπίδῃ ἐκ Διὸς αἰθὴρ
> Ἥγνισε τὴν θνητᾶν σήματος ἱστορίαν.

Quin & tertium adpono ex fide codicis optimi, licet ab *Holstenio* editum in Ἕρμιον & celeb. *Hemsterhusium* non fugerit.

> Ἑρμιονεὺς ὁ ξεῖνος, ἐν ἀλλοδαπῶν δὲ τέθαπται
> Ζωΐλος, Ἀργείαν γαῖαν ἐπεσσάμενος.
> Ἂν ἐπὶ οἱ βαθύκολπος ἀμάσατο δάκρυσι νύμφα
> Λειβομένα, παῖδές τ' εἰς χρόα κειρόμενοι.

Merito doctissimus *Hemsterhusius* ibidem ex hoc *Epigrammate* animadvertit γῆν ἐφέσασθαι & γῆν ἐπαμήσασθαι differre. nam prius, ut patuit, dicitur

tur de eo, *qui sibi terram circumdat & ea se quasi vestit.* alterum plerumque dicitur de eo, *qui terram, pulverem* alii *ingerit, accumulat* : & adeo *eum sepelit.* usus proprius est in re rustica & hortensi, ubi agricola dicitur γῆν ἐπαμήσασθαι ταῖς ῥίζαις *Plantarum radicibus terram adgerere, ne a sole exurantur.* at *una quoque adgestam densabant*, & *vel instrumento vel manu vel pede comprimebant*, ne *vel imbres nimis facile penetrarent, vel nimalia arrodere teneras fibras possent. Columella* de *Cultu hortorum.* L. x. 320.

> *Ocima comprimite & gravibus densate cylindris,*
> *Exurat sata ne resoluti pulveris aestus,*
> *Parvulus aut pulex inrepens dente lacessat.*

Eumenius ad *Constant. Flaviensium nomine* C. vi. *radices vitium* : . *propaginem produnt imbribus eluendam & solibus perurendam.* haec nostro vocabulo explicat *Xenoph.* v. *Memorab.* 862. 5. τί δέ, ἔφη, τῷ σίτῳ ἐψιλωμένας τὰς ῥίζας. ἀντιπροσαμησάμενοι τὴν γῆν ἄν, ἔφην ἐγώ. 865. C. Ἐπαμήσαιο δ' ἂν μόνον, ἔφη, τὴν γῆν, ἢ καὶ σάξαις ἂν εὖ μάλα περὶ τὸ φυτόν; σάττοιμ' ἄν, ἔφην, νὴ Δί', ἐγώ. εἰ μὲν γὰρ μὴ σεσαγμένον εἴη, ὑπὸ μὲν τοῦ ὕδατος εὖ οἶδ' ὅτι πηλὸς ἂν γένοιτο ἡ ἄσακτος γῆ, ὑπὸ δὲ τοῦ ἡλίου ξηρὰ μέχρι βυθοῦ. . . . inde ad alia. sic *lugentes* dicuntur καταμήσασθαι κόνιν τῆς κεφαλῆς ap. *Joseph.* de *B. J.* ii. xxi. 3. sic *luctaturi* se invicem spargentes pulvere, ἐπαμῶντες τὴν κόνιν dicuntur *Lucian.* de *Gymnas.* T. ii. 885. verum saepissime hoc verbum de iis usurpatur, qui *mortuos adgesta terra humant*, vel etiam qui *levi pulvere cadaver adspergunt*, ut ne *in piaculum* incurrant, & securi *injecto te pulvere* pergant. vide *Aelian. Var. Hist.* v. 14. sic *Apoll. Rhod.* i. 1305.

> Τῆνον ἐν ἀμφιρύτῃ πέφνεν, καὶ ἀμήσατο γαῖαν
> Ἀμφ' αὐτοῖς, στήλας τε δύω καθύπερθεν ἔτευξε.

ita *Schol.* ad *Soph. Antig.* 262. locutus de Antigone, quae fratris Polynicis cadaveri contra decretum Creontis sepelierat, vel saltem pulvere consperserat, ne in manes fratris peccaret, vocabula ἐπαμήσασθαι κόνιν & ἐπιβάλλειν τὴν ἄμμον νεκρῷ permutat. licet autem ἀμήσασθαι passim dicatur de eo, *qui mortuum terra ingesta condit*, tamen aliquando etiam adhibetur plane eodem sensu, quo τὸ ἐφέσασθαι. de *ipso mortuo. Theognis* vs. 427.

> Καὶ κεῖσθαι πολλὴν γῆν ἐπαμησάμενον.

& re vera verbi indoles non pugnat: immo potius haec sincerior vis. sed

usus

usus illam aliam significationem induxit, ut in aliis verbis. nam potius ἐπαμᾶν κόνιν alii dicendi forent. ut ap. *Lucian.* ἀμᾶν recte *Eustath. Iliad.* Ω. 417. p. 1358. συναγαγεῖν. interpratur. Verbumque iterum sua prima notione rusticum, de *collectione non solum frumenti*, sive *messe*, sed *omnium fructuum vindemia.* quoniam vero nec *aristae*, nec *fructus* colligi possunt, nisi *falce* vel *cultro separentur a radicibus*, *a ramis*, ἀμᾶν significare coepit, *metere. secare. decerpere. exscindere.* tam proprio sensu, de *messe*, *fructubus*, quam tralata notione de quavis alia re. unde veteribus glossographis passim θερίζειν. ἐκκόπτειν. καταβάλλειν [nam hoc de *segete* dicitur] Critici illi veteres autem in *Sophoclis Antigone* vs. 610. notiones τοῦ ἀμᾶν & ἀμήσασθαι. confuderunt. unde ἀμᾶν explicuerunt per καλύπτειν. κόνιν εἰσβάλλειν. at errarunt. ἀμᾶν istam notionem in usu vix habet. sed significat, ut dixi, *metere. discindere.* & in metaphora *excidere perdere.* versiculi sunt

> Νῦν γὰρ ἐσχάτης ὕπερ
> Ρίζας τέτατο φάος ἐν Οἰδίπου δόμοις.
> Κατ' αὖ νιν φοινία θεῶν τῶν
> Νερτέρων ἀμᾷ κόνις,
> Λόγου τ' ἄνοια, καὶ φρενῶν ἐριννύς.

ubi cum vidissent mentionem factam ἐσχάτης ῥίζας. *ultimae radicis domus Oedipodioniae, quae Antigone*; praeterea κόνις memoraretur; de locutione cogitarunt, ἐπαμήσασθαι κόνιν ἐπὶ τινὶ: id est καλύπτειν. & *mortuum sepelire* vel *cogere, ut in sepulcrum descendat*: adeoque *perdere & abolere.* verum ἀμᾷ hic notat, *scindit*: *exscindit*, & proinde *perdit*, *radicem* ultimam domus Oedipodis. illam autem *radicem exscindere* dicuntur, ut locum hunc porro illustrem, *tres caussae*, quae hic, ut ὄγκος accedat Tragico choro, fiunt totidem *personae*. nempe ἡ λόγου ἄνοια *procacitas & intemperantia in sermone*, & ἐριννὺς φρενῶν, *mentis furor*, & quae priore loco nominata & praecipua est, *pietas, quam contra Creontis mandatum Antigone exercuit erga Polynicem, ejus cadaver sepeliendo.* κόνις φοινία τῶν θεῶν νερτέρων. est *Polynices caesus & ab Antigone humatus.* pulvis sive arena injecta merito *cruenta*: quia *caeso* ingesta. θεοὶ νέρτεροι sunt *manes.* θεοὶ καταχθόνιοι. non *Pluto vel Proserpina.* & ambo *Scholiastae* ita fere interpretati fuerunt vocem κόνις, ut sit *arena injecta Polynici.* Tragicus eleganter, sed stylo elevato, igitur dicit, *Antigonen, ultimas reliquias familiae Oedipodeae, perire, quia procaciter in regem invecta fuerit, & quasi furiis acta contra regis edictum Polynicen sepelierit, publicum hostem judicatum.*

P. 64. Vs. 25. κοινὴν γῆν ἐπιθεὶς] ita apud *Philostratum Iconum* L. 11.

1x.

IX. de Panthea & Abradate legitur ex emendatione certissima Cl. *Hemsterhusii* [nam & ibi haec vox corrupta] κοινὴν γῆν ἐπιέσασθαι. at animadverte apud *Xenophontem*, legi κοινῇ γῆν ἐπιέσασθαι. & ita tum in *Philostrato*, tum in nostro emendandum censeo. multum differunt hae locutiones. amantes cupiunt *una mori*. nam ipsis in ore est.

Ah! te meae si partem animae rapit
Maturior vis: quid moror altera:
Nec carus aeque, nec superstes Integer.

& id multis Anthea declarat apud *Xenophontem*, & nostra *Callirrhoe* in fine operis precatur a Venere θανατὸν κοινόν. illud per κοινῇ γῆν ἐπιέσασθαι. *communiter. una. simul terram induere*, ut ita dicam, sine ambiguitate significatur. at si dicam κοινὴν γῆν ἐπιέσασθαι, non necessario simultanea mors intelligitur. nam omnes cogimur ocyus serius κοινὴν γῆν ἐπιέσασθαι. etiam si velles ita interpretari, ut significet *eodem sepulcro sepeliri. eadem humo reponi.* non inde sequeretur *amantes una mortuos esse.* nam post quinquaginta annos alter demum eidem sepulcro inponi posset, & sic κοινὴν γῆν ἐπιέσασθαι. γῆν ἐπιέσασθαι, est *mori*, & κοινὴν γῆν ἐπιέσασθαι nihil plus necessario notat. *Xenophon* igitur *Philostrato* & *Charitoni* praeluceat: non hic illos sequatur. quod dixi de γῇ κοινῇ firmari satis potest. ita in *Anthol.* L. III. XVIII. 3. 241.

Ἀλλὰ μόλις ξυνοῖσι νόμοις ἔξατα τελευτῆς.

L. III. XVII. I. 241. ξυνῆς κοινὸν ὅραμα τύχης. *Phocylides* vs. 108. ξυνὸς χῶρος ἅπασι, πένησί τε καὶ βασιλεῦσιν. *Stobaeus* habet κοινός. C. CXVII. p. 599. eodem redit. praeterea consideres librariis prius in calamum mentemque venire, ut κοινῇ γῆν casibus sibi adaequent, quam ut hic duas actiones agnoscant, literisque exprimant. centies ita loca corrupta, dum disparatos casus adjectivorum participiorumque in eundem redigant ordinem cum substantivis praecedentibus vel sequentibus. rarius longe contra.

P. 65. Vs. I. καὶ πάντες, οὐχ, ὅτι τέθνηκε, Χαιρέαν ἠλέουν, ἀλλ' ὅτι τοιαύτης γυναικὸς ἀφῄρητο.] Ne dubites in superioribus nostrum magistro usum fuisse *Xenophonte*, rursus hanc ἔννοιαν ab eodem de iisdem Panthea & Abradata mutuatus est. L. VI. K. Π. 185. D. κατοικτείρων τὴν γυναῖκα, οἵου ἀνδρὸς στεροῖτο, καὶ τὸν ἄνδρα, οἵαν γυναῖκα καταλιπὼν οὐκέτ' ὄψοιτο. Noster L. IV. III. 69. I. Μὴ γὰρ τὰ δεσμὰ καὶ τὸν σταυρὸν ἐλεῶ σε, Χαιρέα, φησὶν, ἀλλ' ὅτι τοιαύτης γυναικὸς ἀφῃρέθης.

LIBRI QUARTI CAPUT SECUNDUM.

P. 65. Vs. 4. Ἐξετρυχώθη] parum eſt munitum in Lexicis. tamen utitur *Thucyd.* III. 93. VII. 48. ita τρύχωσις in iis non comparet, licet adhibeatur *Max. Tyrio* XXXIV. 2.

P. 65. Vs. 5. Ἀμέλεια] cura corporis deficiens. ἀλυσία. ἀκομιστία. vide in hac voce *Heſych.* & doctum ejus commentatorem. *Plutarch. Conſol. ad uxorem* p. 610. A. Ἀμέλειαι σώματος ἕπονται τῷ κακῷ τούτῳ, καὶ διαβολαί πρὸς ἄλειμμα καὶ λουτρόν; καὶ τὴν ἄλλην δίαιταν, *illuvies* Latinis. pro quo non ſemel *ingluvies* ap. *J. Firmicum Maternum Aſtron.* v. C. XII. §. 11. *mendicitatis atque intonſorum crinium ingluvies.* male.

P. 65. Vs. 6. λεπτή τις ἐλπίς] *Ariſtoph. Equit.* 1241.

Λεπτή τις ἐλπίς ἐστ', ἐφ' ἧς ὀχούμεθα.

qui verſiculus apud *Phrynichum Arabium* in *Coiſliniana Biblioth.* p. 467. ſic legitur

Λεπτὴ τις, ἐλπίς. ἐφ' ἧς ὀχούμεθα.

P. 65. Vs. 9. πληγὰς λαμβανόμενον καὶ προπηλακιζόμενον] poſſunt eſſe πληγαὶ ἄνευ προπηλακισμοῦ, ut docet *Ammon.* in αἰκίαι. p. 9. tamen προπηλακίζεσθαι etiam σῶμα dicitur. vide ibi notata. & *Demoſthenes*, in *Midian* p. 613. B. ſeparat προπηλακίζειν καὶ τύπτειν.

P. 65. Vs. 10. Ἐργοστόλος] Et haec vox augeat Graecas gazas. ἐργοδιώκτης. ἐργοδότης. qui tamen diverſum quid notat. *Phrynichus* de hac voce. ἐργοδότης οὐ κεῖται. tamen *Xenoph.* habet VIII. K. Π. p. 208. D. & obſervavit *J. Pollux* L. VII. §. 182. Ἐργοδότας εἴρηκε Ξενοφῶν. ap. *Murator.* CCXXXIV. 3. ἐργεπιστάτης. ubi redditur. *fidiſſimus in opere.* procul dubio ab ἔργον & πιστὸς deduxerunt.

P. 65. Vs. 10. Τῶν ὅλων δεσμωτῶν] haec notio poſteriorum temporum. ut *toti* pro *omnes.* millies utitur ita iſte *Euſtathius* de Iſmene & Iſmenia. *Theophylactus Simocatta Ep.* X. πυρὸς ἀφθονία τοῖς ὅλοις ἐστι προχειροτάτη. *Anthol.* III. 1. 16. 194.

Κτήμασι μὲν πολύολβος ὅλων πλέον, ὧν τρέφε Κύπρος,
Ἐκ πατέρος πατέρων, ἐξ ὁσίων τε πόνων.

ſic Cod. de ὁσίοις πόνοις vide L. 1. *Animadv.* p. 79. pro ὅλων πλέον ὧν membrana item habet ὄλβων πλεόνων. quod non capio. *Leo Philoſophus* in *Theonem* & *Proclum.*

Χαίροις δὲ καὶ σὺ, Πρόκλε, τοῦ Σαρπηδόνος
Ἄριστον αἷμα, τοῖς ὅλοις βοώμενον.

ſed ibi forte τὰ ὅλα *univerſum orbem terrarum* notent. putavi aliquando, an legendum τοῖς Σόλοις. urbs *Ciliciae.* Σόλοι. tum quidem mutaverat nomen. ſed poetae ſaepe antiqua gaudent nomenclatura. *Proclus* quidem *Lycia* oriundus, & *Sarpedon Lyciae* celebratur rex. At *Lycia* & *Cilicia* vicinae regiones. quin & *Sarpedon* alius *Cilix* non ignobilis. Levis ſuſpicionis locum haec obtineant. ὅλοις & in ſuo Apographo invenit *J. Jenſius* p. 338. ubi aliud Leonis diſtichon exhibet.

Θέσφατα μαντώης Φαιβητίδος ὄργια τέχνης,
Ἀστρολόγων Παῦλός με διδάσκετο κύδιμος ἀνήρ.

ubi „ *ſcribo* Μαντός „ quod nec ego nec verſus capimus. videtur uſus quoque *Lucianus* de *Merced. Cond.* p. 656. καὶ ὅλων τῶν . . . ἀξιουμένων. neſcio an ideo ῥήσεις damnat ejusdem Luciani vel cujusvis alius in *Lucio M. Solanus* T. 11. p. 597. ubi aſinus queritur de uxore heri ſui, & dicit μάζας ὅλας ποιοῦσα, κατέπινεν. ἐμοὶ δὲ, πίτυρον ἄριστον ἦν. *placentas totas devoravit. mihi vero furfures erant prandium.* & paullo ante, ἀλεῖν αὐτῇ καὶ πυροὺς καὶ κριθὰς ὅλας. *triticum hordeumque* [totum] *molerem.* me neſcire dico, an ideo doctus Anglus ſcribat. *Hoc & quod ſequitur* μάζας ὅλας, *ſi ſcriptor eſſet terſus, mihi ſuſpecta forent.* an potius quia repetitio ei diſpliceat. At ſi nulla alia culpa facetiſſimi hujus libelli auctor meruerit inter minus terſos referri ſcriptores: jam locum inter politiſſimos capiat licet. Nam omnis culpa non in Luciano, ſed in interpretibus, qui non intellexerunt: quae ſint κριθαὶ ὁλαί & μᾶζαι ὁλαί. ſcriptura aliquanto inſolentior intellectum obnubilavit. ſi vulgatiore more haberetur Κριθαὶ οὐλαὶ & μᾶζαι οὐλαὶ ſorte de οὐλοχύταις cogitaſſent, quae nihil aliud praeterquam κριθαὶ οὐλαὶ, ὁλαί. *Heſych.* Οὐλὰς κριθάς. Οὖλαι. ὗλα, δράγματα. Οὐλοχόϊον. ἀγγεῖον εἰς ὃ αἱ οὐλαὶ ἐμβάλλονται πρὸς ἀπαρχὰς τῶν θυσιῶν. vide Suidan in primis in οὐλοθυτεῖν. eodem redit utrum οὐλαὶ an ὁλαὶ ſcribas. ſic ſuo loco *Heſych.* ὁλαὶ κριθαί. ἀπαρχαί. queritur igitur feminam veſci *polline*, hordeo puro, ſibi *fur-*

furfures relinqui. si composuissent *Appuleji Asinum* ibi p. 143. L. VII. in eadem narratione invenissent. *frictum hordeum.* & L. IV. 79. *tunsum minutatim.*

P. 65. Vs. 12. Πρὸς ἡμέραν] *singulis diebus. quovis die.* alio sensu L. I. X. 15. 3. apud *Capitolinum M. Aurelio.* C. I. *ad diem* explicatur *quotidie. Treb. Poll. Gallieno.* 17.

P. 65. Vs. 12. Πείθεται καὶ δίδωσι] elegans brevitas sermonis. vide III. III. 47. 13.

P. 65. Vs. 13. Νεανίας ἀνδρικὸς] per se Νεανίας notat fortem, robustum, audentem virum. *Hesych.* τολμηρός. nempe ita saepe νεανικός. *Demosth.* de *Corona* p. 523. F. ἐν τισιν ὢν σὺ νεανίας καὶ πηνίκα λαμπρός; ne tamen suspicemur aliquid mali de Chacrea, quasi ipse non *fortis.* Etenim sequentibus virtutem suam probabit. multo minus, quia libro primo capite primo vocetur μειράκιον. nam licet verum sit, quod observat egregius *Jer. Marklandus* ad *Max. Tyr.* XXV. I. μειράκιον & τὸν ἐρώμενον referri ad νεανίσκον & τὸν ἐραστήν. tamen extra hanc comparationem μειράκιον nihil odiosi vel despecti in se habet.

P. 65. Vs. 13. Ἔρωτι, χαλεπῷ τυράννῳ] *Plat.* de R. P. IX. 573. A. *Euripid. Hippolyto* 538.

P. 65. Vs. 14 Πλεονεκτῶν ἐν τοῖς πόνοις ἡδέως] ad propriam verbi notionem suavissime respexit. est species ὀξυμώρου. *Xenoph Agef.* 666. A. τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ ψύχους πλεονεκτεῖν. Idem K. Π. II. 49. D. τῶν πόνων πλέον ἔχειν.

P. 65. Vs. 18. Ὠχρός τε καὶ λεπτὸς] Ὠχρίασις ex amore oboritur. vide *Plutarchum in Demetrio* p. 46. cui non notum *Ovidianum, Pallidus omnis amans. Lucian.* I. p. 442. vocabula ex alia caussa conjunxit. Ὠχρὸς ἐς ὑπερβολὴν καὶ λεπτὸς ἐς τὸ ἀκριβέστατον φαινόμενος λιμῷ.

P. 65. Vs. 18. ἐπανῆλθεν τραῦμα ἔχων] In Παιδικοῖς Αἰολικοῖς ineditis.

Εἰς οἶκον δ' ἀπέβαν ἕλκος ἔχων.

P. 65. Vs. 18. τραῦμα θερμόν τε καὶ γλυκύ] In hanc sententiam quae Erotici tum prosa tum vorsa scripserunt vix modicus libellus ceperit. proprie θραῦμα variis modis potest dici θερμόν. vide *Sophocl. Philoct.* 705. τραῦμα γλυκὺ vix proprio sensu dixeris. at de amore millies adhibetur. *Lucian. Asino* 575. πικραῖς καὶ ἡδείαις θεραπείαις. Cui *Sapphus* γλυκύπικρον ὄρπετον respondet. & alias, tum in Epigrammate *Posidippi* a Cl. *J. Christiano Wolfio* quidem, sed vitiose edito.

Κεκροπὶ ῥαῖνε, λάγυνε, πολύδροσον ἰκμάδα Βάκχου,
Ῥαῖνε. δροσιζέσθω συμβολικὴ πρόποσις.

Σιγάσθω Ζήνων, ὁ σοφὸς κύκνος, ἅτε Κλεάνθυς
Μοῦσα. μέλοι δ' ἡμῖν ὁ γλυκύπικρος Ἔρως.

In Sapphicis p. 232. etiam e correctione σινέσθω. *Vexet.* cum haberetur σινάσθω.

P. 65 Vs 22. Οικίσκῳ σκοτεινῷ] apud Harpocrationem οἰκίσκος *parva domus.* aliquando notat modo *membrum domus. conclave.* L. IV. V. 73. 9. quomodo & ipsa vox οἶκος aliquando sumitur. L. IV. III. 69. 19.

P. 65. Vs. 23. Ἐπιστάτης] L. VIII. VIII. 142. 23. δεσμοφύλαξ. saepe idem qui ἐργοστόλος. ἐργοδιώκτης.

P. 65. Vs. 23. Ἐπεχείρουν] etiam alii cum accusativo componunt.

P. 65. Vs 24. Ἐν ξύλῳ] *Herodot.* IX. 36. σιδηρόδετον ξύλον vocat. *Heliod.* VIII. 40. 8. ἀπὸ τῶν ξύλων πρὸς οἷς τὰ δεσμὰ κατέκλειστο ὑπεκλυόντων. in eo claudebantur, qui ultimo supplicio destinabantur. *Herodot.* VI. 75. multi multa de hac re. *Salmasius de modo Usurar.* p. 812. *Gaulminus ad Eustath.* XI. 433. & qui laudantur ab *J. Chr. Wolfio* ad *Apostolorum Acta* XVI. 24.

P. 65. Vs. 25. Ὁ οἰκονόμος] qui igitur supra τὸν ἐπιστάτην. ita etiam ἐπίτροπος supra ἐπιστάτην apud *Xenoph.* V. *Memor.* 871. E. οἰκονόμος dicitur *villicus.* vide ad L. II. II. 24. 9 διοικητὴς supra οἰκονόμον. vide L. I XIII. 17. 17. itaque οἰκονόμοι *Villici* adfectabant honoratiorem adpellationem. unde *Ausonius Epist.* XXI. 1.

Philon, meus qui villicatus praediis,
Ut ipse vult, epitropos.

P. 66. Vs. 1. Οὐδὲ ἰδὼν αὐτοὺς, οὐδὲ ἀπολογουμένων ἀκούσας ἐκέλευσεν ἀνασταυρῶσαι] Non aliter Caligula, *Custodiarum seriem recognoscens, nullius inspecto elogio, stans modo intra porticum medium, a calvo ad calvum duci imperavit.* ut de hoc portento hominis narrat *Sueton.* in ejus vita C. XXVII. *Ammian.* XV v. 65. *constabat nos omnes sub elogio uno morte multandos.* vide *Lindenbrog.* ad L. XXVIII. I. 395.

P. 66. Vs. 2. Ὁμοσκήνους] qui usus hoc composito fuit Dionysius Halicarnassensis, indicavit primus *Erud. D. Scottus.*

P. 66. Vs. 2. ἀνασταυρῶσαι] ut *servos.* vide *J. Pricaeum* ad *Appulejum Metam.* p. 611. unde ut insolitum notat milites in crucem sublatos *Vulcat. Gallic.* vita *Avidii Cassii* C. 4.

P. 66. Vs. 2. Πόδας τε καὶ τραχήλους συνδεδεμένοι] mox vocat κοινὴν ἄλυσιν. omnes uno loro ex pedibus & cervicibus erant connexi. *Theodor. Prod.* 245. VI.

Πολὺς τραχήλους εἷλκεν ἅλυσις μία.
ἤγοντο πάντες ἐξ ἑνὸς καλωδίου.

Plato VII. de R. P. 514. A. Ἐν ταύτῃ ἐκ παίδων ὄντας ἐν δεσμοῖς, καὶ τὰ σκέλη, καὶ τοὺς αὐχένας, ὥστε μένειν τε αὐτούς, εἴς τε τὸ πρόσθεν μόνον ὁρᾶν, κύκλῳ δὲ τὰς κεφαλὰς ὑπερ' τοῦ δεσμοῦ ἀδυνάτους περιάγειν. aliud id est, & quod L. X. p. 615. E. ejusdem operis legitur. συμποδίσαντες χεῖρας τε καὶ πόδας καὶ κεφαλήν. quod *quadrupedem constringere* dixit *Terentius*.

P. 66. Vs. 3. Καὶ ἕκαστος αὐτῶν τὸν σταυρὸν ἔφερε] *Euangelio Joann.* XIX. 17. καὶ βαστάζων [ut Noster mox] τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἐξῆλθεν ἐπὶ τὸν λεγόμενον κρανίου τόπον. nullum hinc argumentum duci potest pro Christianismo Charitonis. nam ita moris erat. *Artemid.* II. 61. p. 148. Καὶ ὁ μέλλων σταυρῷ προσηλοῦσθαι, πρότερον αὐτὸν βαστάζει.

P. 66. Vs. 4. Τὴν ἔξωθεν φαντασίαν] *externam speciem. adparentiam.*

P. 66. Vs. 4. Οἱ κολάζοντες] Participium pro substantivo. sic ἐξετάζων ἐξεταστὴς ap. pro *Demosth.* de *Corona*. 491. E. Ὁ μὲν γὰρ λογισμός, εὐθυνῶν καὶ ἐξεταζόντων προσδεῖται.

P. 66. Vs 5. Εἰς φόβου παράδειγμα] *Xen. Eph.* II. 28. Ἐγὼ γάρ σε τιμωρήσομαι, καὶ τοῖς ἄλλοις οἰκέταις τὴν σὴν αἰκίαν ποιησάμενος παράδειγμα. ubi paullo ante in *Codice* εἰπών. ut noster, locutus *Ael. Lampridius Alex. Sev.* 6. *ad exemplum timoris.* quod Latinius futurum credebat *J. Gruterus* non adjecta voce *timoris.* & sane horum scriptorum elocutio saepe graecissat, ut qui sua pleraque e Graecis compilarint & aliis de caussis. hinc *exempla* absolute apud Romanos pro *gravibus suppliciis. J. Pricaeus* ad *Appul. Met.* p. 502.

P. 66. Vs. 5. Ἐσίγα] alioqui iis saepe, qui ad supplicium ducebantur, capistro, φιμῷ os obstringebant, ne possent populum ad misericordiam movere: vel judices incessere. vide *H. Vales.* ad *Ammianum* L. XXIX. I. p. 430.

P. 66. Vs. 7. Τοσοῦτον δὲ τὸν λόγον ἀκούσας] id est ἀκούσας τὸν λόγον κατὰ τοσοῦτον [μέρος] *Xenoph.* K. A. V. 368. A. ἐγὼ μὲν τὸν ἄνδρα τοσοῦτον ἐγίνωσκον, ὅτι εἷς ἡμῶν εἴη. & L. I. K. A. p. 29. *Edit. Hudchins.* εἶπε τοσοῦτον. ita τοσόνδε. ut ibi animadvertitur. *Eurip. Iphig.* in *Tauris* 555.

Τοσόνδε γ' [ἐρωτήσω] εἰ ζῇ τοῦ ταλαιπώρου δάμαρ.

Herodot. VII. VII. 127. στρατοπεδευσάμενος τὴν παρὰ θάλασσαν χώρην τοσόνδε ubi *Gronovius* necessario e *Codice* Mediceo reponendum censet τοσῆνδε. non ego & alii mecum. *Lucian.* de *M. Peregrin.* 354. πλὴν τότε το-

τοσοῦτον ἐπήνεσα. ubi. *Tan. Faber* non satisfacit. *Lysias* p. 476. τοσοῦτον μέμνησθε. notum enim τοσοῦτον passim pro τοσοῦτο adhiberi.

P. 66. Vs. 12. πενθοῦσαν] Non semel exsequiae primam amoribus praebuerunt occasionem. *Lysias* p. 5. ἐπ' ἐκφορὰν γὰρ αὐτῇ ἀκολουθήσασα ἡ ἐμὴ γυνή, ὑπὸ τούτου τοῦ ἀνθρώπου ὀφθεῖσα, χρόνῳ διαφθείρεται. & multas lugubria decent.

P. 66. Vs. 13. Ὅλος ὢν ἐπὶ τῆς ἐννοίας] L. II. IV. 27. 25. varie effertur haec formula. *Diod.* XVI. 92. casum mutavit ὅλος ἐπὶ τοῖς ἐπηγγελμένοις. saepe ὅλως, parvo discrimine. *Lucian.* I. p. 211. ὅλως πρὸς τῷ τοιούτῳ ἐστι. *Alciphr.* III. XI. vide *Berglerum* ad I. XIII. rursus ὅλον γενέσθαι τινος aliquantum abit. *Heliod.* VII. 309. τῶν ἱερῶν ὅλος γενόμενος. *Euripid. Iphig.* in *Aulide.* 647.

Πρὸς ἐμοῦ γένου νῦν, μὴ 'πὶ φροντίδας τρέπου.
Ἀλλ' εἰμὶ παρὰ σοὶ νῦν ἅπας κοὐκ ἄλλοθι.

P. 66. Vs. 15. Πηγὴν αἵματος] centies πηγή apud Graecos, ut *fons* apud Latinos pro *origine. principio.* unde *Horatio*, *principium* & *fons* synonymice junguntur. ut *fons & caput. Incerto in Paneg. Constantino dicto.* C. I. *Plato Phaedro* 245. C. Ἀρχὴ καὶ πηγή. *Philo Jud.* p. 1013. *Plato* III. *de leg.* 690. D. νῦν γὰρ δή στάσεων πηγήν τινα ἀνευρήκαμεν. eleganter autem hic πηγή αἵματος. propter copiose profusum sanguinem: qui tum *fluere.* ῥεῖν. κυμαίνειν dicitur. *Marcus Euang.* V. 29. Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγή τοῦ αἵματος αὐτῆς.

Potuisset etiam dicere πηγή φόνου. nam αἷμα & φόνος promiscue tum prosaicis, tum poetis usurpatur. *Euripides Oresta.* 1139.

Κακῆς γυναικὸς οὕνεχ' αἷμ' ἐπραξάμην.

ut vs. 284. ἔργασαι δ' ἐμοὶ Μητρῷον αἷμα. ut noster L. IV. III. 68. 7. ἐργάζεσθαι φόνον. *Eurip. Bacch.* 895. ἀλλ' αἷμα θήσεις. quod 795. dixerat θήσω φόνον γε θηλύν. ut recte animadvertit *Barnesius.* quem & ad *Suppl.* 672. videas. *Lucian. Tyrann.* p. 157. ἐμπεπλησμένον τοῦ φόνου. *Dialog. Meretr.* XIII. 317. λελουμένος φόνῳ. *Hesych.* φόνος, αἷμα. *Lucas Euang.* XXIII. 30. αἷμα προφήτων. φόνος. *Pindar. Isthm.* VIII. 109.

——— ὁ δὲ Μύ —— σιον ἀμπέλιον
Αἵμαξε, Τηλέφου μέλανι ῥαί — νων φόνῳ πέδιον.

Φόνος μέλας, ut passim αἷμα μέλαν. *Anthol.* VII. V. 53. 205.

Τύψε.

Τύψε. μέλαν δὲ οἱ αἷμα ταλαυρίνε διὰ χρωτὸς
Ξέσσ', ἐπὶ δ' ἀργαλέαν βῶλον ἔδευσε φόνῳ.

egit de hac permixtione *G. Cuperus. Obferv.* III. XIX. fic Latinis *caedes & fanguis* centenis in locutionibus indifcretim adhibentur. *caedem facere*: fed etiam *fanguinem facere*. vide *J. F. Gronovium ad Hift. Eccl. Script.* C. XXV. p. 277. & *Arn. Drakenborchium* ad *Livii* L. II. C. XXX.

P. 66. Vs. 15. αἵματος μεγάλε] igitur nemo offenderit αἷμα μέγα magis quam μέγας φόνος. ita in Epigrammate laudando ad L. IV. VII. 73. 10. σποδιὰ μεγάλα. *multorum cinis. Statius* VIII. *Theb.* 573.

—— —— Sic Hyrcana Leo Cafpius umbra
Nudus adhuc, nulloque jubae flaventis honore
Terribilis, magnique etiamnum fanguinis infons.

id eft *multae, magnae caedis. Sidon. Apollin. Carm.* v. 500.

—— Sed fanguinis auctor Majoris, dum parcis, eras.

Servius ad II. Æn. *caedis magnitudo.* ut *Lucian. Tyrann.* T. II. p. 153. μεγάλην σφαγὴν ἐργάζεσθαι. Verum fanguinis & caedium imaginem paullo hilariore argumento diffipemus. apud *Nonnum* in *Dionyfiacis* L. XXXII. 32. Juno omnibus illecebris adornata ad Jovem accedere meditatur. in ifto cultu defcribendo, poft alia pro more fuo multa frivola, haec garrit.

Εἶχε δὲ ποικίλον αἷμα παλαιότατον, ᾧ χύτο νύμφης,
Κρυπταδίῃ φιλότητι κασιγνήτων ὑμεναίων,
Νυμφίον ἀρχαίης ἔτι λείψανον αἷμα κορείης,
Κυριδίης φιλότητος ἵνα μνήσειεν ἀκοιτιν.

at quid hoc! εἶχεν αἷμα ᾧ ἔχυτο αἷμα. certe phiala vel alio vafculo utimur, fi liquores fervari debent. quid multa! reponendum ἅμμα. *vinculum. ceftus. zona.* faepe poetae memorant ἅμμα κορείας. ut in *Anthol.* p. 453.

Χρύσεος ἀψαύστοιο διέτμαγεν ἅμμα κορείας.

aptum epitheton *Zonae* ποικίλος. ita habemus apud principem vatem *Iliad.* ξ. 214. ποικίλον κεστόν. & in zona vel alio linteo illud λείψανον ἀρχαίης κορείης commode fervatum fuit. notum quales vires fanguini & qui-

quidem eo magis tali, in amore conciliando adſcribantur. plane ſimiles multas nugas ibi recenſet Nonnus. quam rancida iſta altera imago αἵματος ποικίλε παλαιολάτε. potius fugerit Jupiter Junonem, ſi tali ornatu inſtructa ipſi adparuiſſet. quando horrorem & abominationem ingenerare volumus, *cruoris*, *ſanguinis*, *tabi* mentionem ſolemus facere. inde *Pharmaceutria*, *Venefica maga*, apud *Theocritum*, quando ſuis veneficiis horrorem conciliare ſatagit, inducit non ſolum *Hecaten infernalem*, *quam etiam canes extremiſcunt.* ſed illam etiam incedere facit per *ſepulcra & nigrum mortuorum ſanguinem. tabum.* quem adſpectum praebere debuit horrenda haec dea, per ſepulcreta ſanguine & tabe mortuorum lurida pervadens! poëta ait

Τᾷ χθονίᾳ θ' Ἑκάτᾳ, τὰν ϗ σκύλακες τρομέοντι,
Ἐρχομέναν νεκύων ἀνά τ' ἠρία ϗ μέλαν αἷμα.

Hecaten, *Dianam eſſe praeſides*, *adminiſtras veneficarum & magarum*, cur quis doceatur. *Ovid.* VII. *Met.* 194.

Tuque triplex Hecate, *quae coeptis conſcia noſtris*
Adjutrixque venis, *cantus arteſque magarum.*

Unde facete *Horatius*, ut oſtenderet Canidiam pejorem, & magis abominabilem ceteris veneficis, quibus alias adeſſe ſolerent Luna, Diana, Trivia, ſive quocumque nomine vocetur hoc numen, *Satyrar.* I. VIII. 35. fingit,

——— ——— *Lunamque rubentem*,
Ne foret his teſtis, *poſt magna latere ſepulcra.*

alioqui ipſa Ἄρτεμις μάγος, ut *Tatiano* vocatur *Oration.* ad Graecos C. XII. illa pervadebat, deducta caelo, cum veneficis per ſepulcreta, ut una legeret ferales, ſed magiae aptas mortuorum reliquias. paſſim Veneficae ita exhibentur a poëtis & aliis. ita Medea apud *Apollonium* L. IV. 51. inducitur θαμὰ δὲ πρὶν ἀλωμένη ἀμφί τε νεκρούς. cur? declaret *Lucanus* L. VI. 543.

——— ——— *avide deſaevit in artus*,
Immergitque manus oculis, *gaudetque gelatos*
Effodiſſe orbes & ſiccae pallida rodit
Excrementa manus: *pendentia corpora carpſit*,
Abraſitque cruces, *percuſſaque viſcera nimbis*

Vulſit

Vulsit, & incoctas admisso sole medullas.
Insertum manibus chalybem, nigramque per artus
Stillantis tabi saniem, virusque coactum
Sustulit, &, nervo morsus retinente, pependit.
Et quacumque jacet nuda tellure cadaver,
Ante feras volucresque sedet.

ita, si modo veteri & tabido opus sanguine habent. at

—— —— —— *si sanguine vivo*
Est opus, erumpat jugulo qui primus aperto.

ideo apud *Horat. Ep.* XVII. per ironiam de Canidia

Nec in sepulcris pauperum prudens anus,
Novendialis dissipare pulveres.

Appulej. II. *Met.* 33. *Nam ne mortuorum quidem sepulcra tuta. sed & bustis & rogis reliquiae quaedam & cadaverum praesegmina petuntur.* L. III. p. 53. *trucidatorum servatus cruor. Tacit.* III. *Ann.* 69. *erutae humanorum corporum reliquiae.* vide *Lindenb.* ad *Ammian. Marcell.* XIX. XII. p. 179. in his colligendis, aeque atque in radicibus venenatis Luna, Diana, Trivia erat magis socia, comes, adjutrix. quin etiam ipsae deae his gaudebant. Quam energetice igitur poëta inducit adjutricem pharmaceutriae *Hecaten* vadentem non per busta modo, sed per tabida cadavera. ne dubites, hos lege Lucani versus. ubi Erichtho sic Furias, & ipsam Hecaten alloquitur. —— *per busta sequar, per funera custos*: nonne haec Theocriti verba ἀνά τ' ἠρία καὶ μέλαν αἷμα.

—— *per* busta *sequar, per* funera *custos,*
Expellam tumulis, *abigam vos* omnibus urnis.
Teque Deis, ad quos alio procedere vultu
Ficta soles, Hecate, *pallenti tabida forma,*
Ostendam, faciemque Erebi mutare vetabo.

maneat igitur magicis sacris suus horror. sepulcra, funera, cruores non hinc removeantur. & quamvis vulgo epitheton modo μέλαν *niger*, sit physice datum *sanguini*: hic ad terrorem istum colorem sanguini tributum tuto credemus. Quid quod crediderim apud modestos criticos quadraginta codicum consensum alicujus fore ponderis. tot a me collati hic nihil variant. unus auctor E. M. qualis negligentia ipsi & aliis

 gram-

grammaticis ſaepe accidit, exhibet in Ἡρία. ἀνάτ' ἠρία κεκμηκότων. ſollicitus ſcilicet ſolius vocis explicandae. Et in primis magnae fuerint auctoritatis in lectione vindicanda, quae non ita ineptum habere ſenſum nonnullis forte videatur. praecipue ſi id, quod ſubſtituere ſatagimus, ne quidem eo ſenſu Graecum eſſe oſtendi poſſit. ne loquar poeticam φαντασίαν commentanti & multo magis emendanti ſumma cum cura debere ſpectari. in qua conſideranda ſaepe negligentiores Critici, inventi ſui novitate ſive fallaci ſpecie abrepti. ſic *Guietus*, ſane audacior paſſim, apud *Lucanum* ſatis improvide tentat

—— *per buſta ſequar*, *per funera*: cunctis
Expellam tumulis.

cum vox *cuſtos* ſit elegantiſſimi ibi uſus. Erichtho ita ſe adſimulat *cuſtodibus*, qui *ditiorum* paullum ſepulcris, res nota, adponi ſolebant. ipſe *Lucan.* VIII. 744.

Corpus, *vile ſuis*, nullo cuſtode *cremantes.*

nam *cuſtos* eſt; *uti*, *ceu* cuſtos. ut ὡς centies apud Graecos reticetur. pulcerrima imago Erichthus Tiſiphonen & *ipſam Hecaten* de tumulis & cadaveribus, quibus abuti volebant, inſtar cuſtodis funerum, ceu magas & fures fugantis. Novi hominem, ſane non ſtupidum, immo acutum in ceteris & multiplicis ſcientiae dote inſignem, qui coram me ſaepius negarit vel exquiſitiſſimam vocis vel organorum harmoniam ad aures ſuas ſuaviorem accidere quam gannitum catulorum. credo. Verum non ita inprudens erat, ut inficeretur aliorum auribus eum inditum eſſe ſenſum, ut merito divina Muſicae vi quaſi extra ſe raperentur. proinde nec illis, quibus aures non contigerunt poeticae, & quam pauciſſimis contigerunt, haud habemus, ut indignemur: ſunt enim naturae donum, quae ipſos hac ſuavitate expertes voluit. Verum merito in cenſuram cadunt, quando, cum tales creati ſint, & levi admodum ſtudio naturae defectum, ſi fieri poſſet, ſupplere ſategerint, tamen de poëtis, eorumque elocutione judices ſedere praeſumant. ne de potioribus poëticae partibus loquar.

Verum ut revertamur ad *Nonnum.* ſi quis in iſto loco pro ἅμμα maluerit εἶμα, non admodum repugnem: nec ſi inveniſſem, εἶμα, quoniam ſatis defendi poſſit, ut ἅμμα ingererem, admodum laboraſſem.

P. 66. Vs. 16. Μιαρὰν συμπεφύξασαν τῷ φόνῳ] proprie καθαραῖς χερσὶν opponuntur μεμιασμένῳ αἵματι. In *Luciano de Morte Peregrini* p. 358. editur ἀναμνησθεὶς τῶν περὶ τοῦ φθόνου εἰρημένων. cum nota „ Φόνου *legendum fortaſſis. bene margo A i W* „ ut in verſione *caede.* at Faber & alii recte ſic. neſcio an putidum iſtud φθόνου in textum ſit repoſitum, ut locus fieret notu-

notulae isti ex *Ai W.* sed quale est istud *Fortasse*. Quid si quis ne mentiatur, modeste dicat. forte *sol medio die lucet*! si Critici tales forent omnes, profecto de ipsorum petulantia haud quereremur, sed sensum tamen communem desideraremus. fuit in *Apogr*. male πράξωσαν.

P. 66. Vs. 18. τὴν συνειδυῖαν] *Appulejus* III. *Met.* 48. *Et res ad hoc deducta est, ut per quaestionem sceleris sui participes indicet: ut tam dirae factionis formido funditus perimatur.*

P. 66. Vs. 20. Βασανιστηρίων] ὀργάνων. Quod inter alios supplet *Porphyr. de Abstin.* 391. ὡς στρεβλούμενοι καὶ λυγιζόμενοι καὶ καόμενοι καὶ διὰ πάντων ὁδεύοντες τῶν βασανιστηρίων ὀργάνων. An non paullo ante ibi legendum τοῖς τοιούτοις pro ταῖς αὐταῖς. certo ἐν ἑβδομάδι. *Sabbati die.* non *tota hebdomade.*

P. 66. Vs. 23. Ἔπληξε] ἐξέπληξε. *tetigit. percussit animum.*

P. 66. Vs. 23. Εὐτυχῆ τινα ἔδοξεν ὁμωνυμίαν ἔχειν ἐκείνη γύναικα] *Callirrhoae.* sed melius scripsisset ἐκείνην τὴν γυναῖκα. vel τῇ Μιλησίᾳ ἐκείνῃ ταύτην τὴν γυναῖκα.

P. 66. Vs. 23. Εὐτυχῆ ὁμωνυμίαν] vide notata II. v. 30. 8. *Max. Tyr.* XXIV. 1. Καὶ εἰκάσθη τὸ ἐν Κορίνθῳ τοῦτο πάθος τῷ Βοιωτίῳ διὰ τὴν ὁμωνυμίαν τῶν μειρακίων. ambo *Actaeones* vocati. Θεμιστοκλῆς Ἀθηναῖος, θρασύτερος εἰς τὴν ἐπωνυμίαν. *Eunap. Julian.* 117. *Demosth. Aristog. pr.* 840. C. δικαστὰς σωφρονεῖν jubet, quia ἐπώνυμοι τῇ Δίκῃ.

P. 66. Vs. 25. Καταστῇ εἰς ἀνάγκην] L. III. III. 46. 24.

P. 66 Vs. 25. Ὑβρίσαι τὸ ἥδιστον ὄνομα] Amantium furores circa nomen amicarum noti. non contenti semper in ore habere: in arborum corticibus, in parietibus sculpunt & inscribunt. poetis totarum elegiarum nudum amicae nomen materiam suppeditat. exosculantur in literis: venerantur quacumque obvium. Quin Agamemnon eo nomine suam *Briseida* facile posse recipi ab Achille in locum ejus *Chryseidos* autumat

Quod, si prima sinat litera, nomen idem.

apud *Ovid Remed. Amor.* 476. sic Codices cum meo plerique. recte. *syllaba* est a sciolo.

Quid mirum si Mithridates vellet elabi mulierem Callirrhoae cognominem? aliquid plus rationis *Teucer* habet apud *Euripiden* in *Helena* vs. 75. quando mulierem, quae Helenam, Ilii excisae caussam, forma referebat [re vera erat: sed nesciebat *Teucer* Helenam esse] ideo erat occisurus, nisi in peregrina terra foret. aliquid plus nomine simili est forma similis.

P. 67. Vs. 1. Παίοντες] Solita lictorum insolentia in reos. Apud D. *Lucam. in Euang.* XXII. 64. ἔτυπτον αὐτόν, καὶ ἐπηρώτων αὐτόν, λέγοντες, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε.

P. 67. Vs. 2. Ἄγυσιν] per Criticos velim liceat praeſenti huic locum ſuum tenere. vide *A. Drakenborchium* ad *Livium* L. I. 779. ἄγυσιν eſt εὐθὺς ἄξυσιν.

P. 67. Vs. 6. Καὶ ἵδρου . . . ἐν . . καὶ] verba incertiora. ſenſus apertus. portes καὶ ἱδρὼς ἔῤῥεεν vel ὑπέῤῥεεν vel ἱδρῶτι διεῤῥεῖτο. apud *Heliod.* x. 487. apud *Philoſtr.* VIII. de *V. Apollon.* 371. ἱδρῶτι ἐῤῥεῖτο. nam etiam haec conſtructio proba. ſic apud *Suidam* ἐπιῤῥεόμενος μέλιτι. in Ἐπίκυρος & Κύφων. & *Lucian.* de *Gymnaſ.* 907. σώματα ἱδρῶτι ῥεόμενα. quod ibi illuſtratur ex *Iliad* ψ. 367. χαῖται δ' ἐῤῥώοντο.

Sed obſervemus potius amantibus & alio animi motu correptis ſudorem largiter manare. *Plutarchus* in *Demetrio* in amore conjungit, ut hic, ἱδρῶτας ὀξεῖς καὶ ἐρύθημα πυρῶδες. Et *Plato* in *Phaedro* p. 251. B. ἱδρῶτα ponit inter affectus amoris. *Euſthat.* de *Iſm.* & *Iſm.* XI. 429. ἡ δὲ περιῤῥεομένη πυκνοῖς ἱδρῶσι καὶ δάκρυσι. vide IX. 343. quae duo phaenomena etiam hic. *Theocr. Idyll.* II. 107.

—— —— Ἐκ δὲ μετώπω
Ἱδρὼς μευ κοχύδεσκεν ἴσον νοτίαισιν ἐέρσαις.

Anthol. I. III. I.

Αἰδοῖ πάντα πρόσωπ' ἐρυθαίνομαι. ἐκ δὲ μετώπυ
Ἱδρὼς πιδύων ςῆθος ἐπιςαλάει.

quod *Valerius Aedituus* apud. *A. Gellium.* L. 19. 9.

Dicere quum conor curam tibi, Pamphila, cordis;
Quid mi abs te quaeram, verba labris abeunt.
Per pectus miſerum manat ſubito mihi ſudor:
Si tacitus, ſubidus: duplo ideo pereo.

Heliod. x. 487. καὶ τὴν κόρην αὖθις ἐν μέρει περιεσκόπει τρόμῳ τε καὶ παλμῷ συνείχετο καὶ ἱδρῶτι διεῤῥεῖτο. videatur *C. Barthius* ad *Statium* I. *Achill.* 306. ſudor facile *fronte* prorumpit. unde apud *Sueton. Nerone* XXIV. *ſudorem quoque frontis brachio detergere.* ſicut etiam iſte amantium ſudor, ut partim vidimus. Propert. II. XVIII. 12.

Quae ſi forte aliquid vultu mihi dura negarat;
Frigida de tota fronte cadebat aqua.

in eadem elegia in non uno codice legitur.

Cui

Cui non his verbis adspergat tempora sudor,
Aut pudor ingenuus aut reticendus amor.

at hic *sudor* videtur irrepsisse ab eo, qui explicare voluerit, quomodo tempora alicui amor adspergat, id est *sudore.* verior lectio videtur Scaligerana *surdo.*

Per omnia tamen iste sudor membra diffundebatur. *Ovidius* III. *Amor.* XIV. 38.

Mens abit & morior, quoties peccasse fateris :
Perque meos artus frigida gutta fluit.

qui locus si ita intellegendus, certo prae *cadit* praestat *fluit.* quin etiam etsi de lacrimis acceperis. quod non puto. De hoc *sudore* intelligendum & emendandum ex Codice Palatino olim censui *Anacreontem* oda VII.

Τερχάοντα τεῖρεν ἱδρώς,
Κραδίη δὲ ῥῖνας ἄχρις
Ἀνέβαινε. κἂν ἀπέσβην.

plane ita *Alciphron.* II. II. Νὴ τὰ μυστήρια, νὴ τὴν τούτων τῶν κακῶν ἀπαλλαγὴν, ὡς ἐνθυμηθεῖσα τοῦ Τιμάρχου τὸν χωρισμὸν, ἄρτι ἀπέψυγμαι καὶ ἱδρῶ, καὶ τὰ ἄκρα καὶ ἡ καρδία μου ἀνέστραπται. omnes non magis naturam, quam Sappho magistram secuti.

Porro ἱδρὼς posset esse integrum, licet tempora sint diversa. verum quid caeterae lacunae fiet. an cogitabis de alio amoris effectu. καὶ ἔντρομος ἐγένετο vel ἦν. *Sappho.*

Καδδ' ἱδρὼς ψυχρὸς χέεται, τρόμος δὲ
Πᾶσαν ἀγρεῖ:

vel καὶ ἔννεος ἦν. *Heliod.* 226. ἐνεὸς ἐγεγόνει. Eadem ἀλλὰ καμμὲν γλῶσσ' ἔαγε. de *sudore frigido* aliis a caussis vide *Appulej.* x. *Met.* 217.

P. 67. Vs. 7. προέπεσεν] αὐτομάτως ἐξεπήδησε L. III. VI. 54. I.

P. 67. Vs. 7. Διασιωπῆσαι] *Lysias* p. 512. ὥστε μηδένα τῶν παρόντων δύνασθαι φθέγγεσθαι, ἀλλὰ καὶ δακρύοντας μηδὲν ἧττον τῶν πεπονθότων, ἀπιόντας οἴχεσθαι σιωπῇ. quid magis naturae consentaneum, quam ut hic etiam taceat Polycharmus, dominum & de morte ipsius deliberantem, iis motibus animi videns de statu dejectum? hoc ad ἔννοιαν defendendam. vocis probitatem satis tuebuntur *Euripides* in *Ione* vs. 1166. & alias. *Xenoph. Memor.* III. 772. D. & in *Agesilao Ed. Hudchins.* p. 59.

P. 67. Vs. 8. Συναγαγὼν] *se recolligens.* ἀνανήψας. ἀνενεγκὼν ἀναλαβών.

non dubito quin Noſtri haec forma etiam probis ſcriptoribus placuerit. at mihi nec Lexicis auctoritas alia ſuppetit. ἐπανάγειν τινα ἐπὶ τὸ Φρονεῖν. *Heliod.* II. 72.

P. 67. V. 9. Τί δέ σοι πρᾶγμα πρὸς Καλλιῤῥόην] plena locutio. quae ſaepe elliptice τί σοι καὶ ἐκείνῃ. mox fidenter ſupple ἐσταυρωμένος.

P. 67. Vs. 13. Ἐπεκλάσθησαν] errore vulgari ἐπεκαλάσθησαν. ſic ſaepe πάραγμα pro πρᾶγμα. & ſimilia. vidit Cl. *Reiskius* L. III. v. 52. 9. *Theodor. Prodr.* VII. 325. κατεκλάσθη τὴν καρδίαν. *Thucyd.* III. 67. IV. 31. *Plutarch. Demetr.* 57. *Lucian.* T. I. 594. III. 287. ὑπεμαλάχθη. *Heliod.* VII. 385. ὑπὸ τῆς συνηθείας ἐπικλασθεῖσα. ubi ſane non videtur intellectum.

LIBRI QUARTI CAPUT TERTIUM.

P. 67. Vs. 22. Εὐτελής] & L. VII. II. 115. 24. Ἡμεῖς Ἕλληνές ἐσμεν Συρακούσιοι τῶν Εὐπατριδῶν. hic ſe extenuat, ut Chaereae accedat dignitas. tamen hoc epitheton fere vile nimis adparuerit, ſi *Alciphr.* III. XXVII. & *Hemſterhuſio* notata ad *Luciani* T. I. 443. inſpexeris. in miſeriis conſtitutis ſibi ipſi viliores videntur.

P. 67. Vs. 22. Συμφοιτητής] Ex *Phalaridis* perſonati epiſtolis laudatur. verum locupletiorem auctorem habet *Platonem Phaedro* p. 255. A. & *Eunap.* p. 170. vide L. III. III. 47. 3. notionem habuerit *condiſcipuli*, quia ex hac cauſſa ſaepe amicitia naſcitur. quo reſpicit *Horatius* L. I. *Od.* XXXVI.

Caris multa ſodalibus,
Nulli plura tamen dividit oſcula,
Quam dulci Lamiae, memor
Actae non alio rege puertiae,
Mutataeque ſimul togae.

ubi duo codices mei *pueritiae.* quam ſcripturam procul dubio ſunt probaturi, qui in Graecis nihil diſcriminis agnoſcunt inter poeticam & proſaicam orthographiam & vocabulorum formam. nam cur Latinis magis quam Graecis librariis patrocinium negarent!

P. 68. Vs. 1. Τριήρη] vix operae pretium monere, *Apographum* habere τριήρην. ſed in nominibus propriis duplex terminatio obtinet: Σωκράτη. Σω-

Σωκράτην. quam ultimam formam fere probant Grammatici : Codices utramque exhibent.

P. 68. Vs. 5. Συνδεδεμένων] συνδεσμῶται. qnod *Dionis Cassii.* vel epitomatoris L. LXVIII. 781. C. ut οἱ κολάζοντες. quod *Atticorum* dicit *Corinthus.*

P. 68. Vs. 11. Τὴν ἐπὶ τὸν σταυρὸν ἠγόμεθα] ὁδὸν. plerumque dicitur ἄγειν τὴν ἐπὶ θανάτῳ. sed variatur in libris scriptis. hanc formam viri eruditi adstruxerunt ad *Aeliani* V. H. I. XXX. vide *Xenoph.* K. A. 367. A. p. 431. *Ed. Hudchin. Philo. Jud. adv. Flaccum.* 977. (529.) δήσας τὴν ἐπὶ θανάτῳ. *Herodotus* L. III. 119. v. 72. *Lucian.* T. I. 384. συλλαμβάνειν ἐπὶ θανάτῳ. *Charitoni* liceat uti, quod maluisse videtur. *Lucian. de M. Peregr.* 356. τοῖς ἐπὶ τὸν σταυρὸν ἀπαγομένοις dicit. κατακρίνεσθαι τὴν ἐπὶ θανάτῳ. *Artemid.* IV. 35. ubi δίκην intellegas.

P. 68. Vs. 10. Χαιρέαν] potes etiam. Χαιρέαν λέγεις τὸν φίλον; εἶπεν ὁ Πολύχαρμος· ἀλλὰ δ. aliquando εἶπεν ἔφη periodum inchoat. ut L. VIII. 119. I.

P. 68. Vs. 10. Ἠκολούθησε] L. III. III. 46. 21.

P. 68. Vs. 13. πάντας ἔπεμψε] ut vel ex accurrente tanta multitudine, e longinquo novi quid accidisse suspicarentur, & suppliciis peragendis aliquantum supersedendum existimarent.

P. 68. Vs. 13. Ἵνα μὴ φθάσῃ τελευτήσας] *Ne auxilium votaque sua mortuus praeverteret.* Interpres. nimis eleganter & laxe. hoc non interpretari, sed circumloqui & paraphrasi explicare. quod in liquidis locutionibus minime opus. sensus est, ne ante jam occisus esset, quam nuntius unus, forte tardior, vel inpeditus casu, perveniret. sed talia lectori non stupido intelligenda permittuntur.

P. 68. Vs. 14. Ἄρτι δὲ ἐπιβαίνοντα τοῦ σταυροῦ] *jam crucem conscendentem.* L. V. X. 95. 26. de *suspendio & laqueo.* ἐπὶ βρόχον ἀναβαίνειν. at ita etiam loquitur de *affigendo cruci.* L. IV. IV. 71. 17. ἐπὶ σταυρὸν ἀνέβην. & L. V. X. 96. I. εἰ ἐπὶ τὸν σταυρὸν ἀνέβαινον, ὃν ἔπηξέ μοι κατηγορία ψευδής. ita L. VIII. VIII. 143. 2. καθαιρεθῆναι τοῦ σταυροῦ. ita hic mox καθάβηθι. & κατέβαινε. duplice modo praecipue in cruce figebantur. vel crux jacebat humi, & ita jacenti maleficus funibus ei adstringebatur : mox crux erigebatur & tum demum clavis adfigebatur. vel in stantem jam crucem sontes tollebantur funibus vel alio modo : ita clavis adfigebantur. etiam jacenti cruci inpositi aliquando statim clavis adfigebantur. Antiquarii formas has & alias agnoscunt. vide *Justum Lipsium* de his disputantem *Libri de cruce secundi* Cap. VII. hic de stante cruce intelligendum.

P. 68. Vs. 15. ἐκεκράγεσαν ἄλλος ἄλλο τί] In *Apostolorum Actionibus* C. XIX.

C. XIX. 23. ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι ἔκραζον. *Noster* I. V. 8. 22.

P. 68. Vs. 16. Μὴ τρώσῃς] *ne clavos fige. Notanda hic simul orationis brevitas, quae in periculis congruit*, ait *Servius Honoratus* ad *Virg.* II. *Æn.* 322. *Ammian. Marcell.* XIX. I. 426. *tene*, *claude*, *comprime*, *abde*.

P. 68. Vs. 16. Ἐπέχε τὴν ὁρμὴν] in eo igitur erat, ut *chalybem manibus insereret*, ut ait *Lucian.* VI. 546.

P. 68. Vs. 17. πονήρου βίου] in accentu obsecuti sumus Grammaticis. uti L. V. IX. 94. XI.

P. 68. Vs. 19. Ἀδελφὲ καὶ φίλε] & hic si Criticis veteribus credere velimus, Attice scribemus Ἄδελφε. vid. *Ammon.* in μόχθηρος. πονηρός. *Schol. Aristoph. Pluto.* 220. sic λάβε. *Ulpianus* ad *Timocrateam Demosthenis* p. 777. D. notat. sic δείλαιος Attici, Dores δειλαῖος. vide *Dukerum* ad *Thucyd.* VIII. XXIV. Compellatio autem *fratris* non modo Ecclesiasticis familiaris, verum optimis scriptoribus. vide *Xenoph.* K. A. 401. A. σοὶ φίλῳ καὶ ἀδελφῷ χρήσασθαι. *Spartian. Didio Juliano* C. 4. *unumquemque*, *ut aetas erat*, *vel patrem vel filium vel parentem affatus blandissime.* ubi *Gruter. fratrem* pro *patrem.* quia *parens* idem qui *pater.* sed *parens* ibi poterit esse *cognatus.* vid *Salmas.* ad *Capitol. M. Anton.* 5. Si tanti, plura dabunt *J. Pricaeus* ad *Appulej. Met.* I. 41. 490. *J. Broukhusius* ad *Tibull.* III. I. 24. vide L. V. III. 83. 15.

P. 68. Vs. 20. Εγκρατῆ σιωπήν] L. III. VI. 54. I. ἐσίγησεν ἐγκρατῶς.

P. 68. Vs. 21. Λουτρά] primum officium in hospitibus excipiendis. vide *Aeschylum Choëph.* 666. *Lucian. Asino* p. 570.

P. 68. Vs. 22. Χλαμύδας Ἑλληνικὰς] *Clamys* tribuitur *Thessalis* & *Macedonibus.* vid. *Strabo* VII. 503. B. & *Cl. Hemsterh.* ad *Pollucis* L. X. §. 124. quos excludere Graecorum nomine, durum foret. equitibus in primis, verum etiam militibus tribuitur. vide *Aristoph. Lysistr.* 986. Quin & in civili usu fuisse adparet. *Artemid.* I. 56. 48. νόμῳ γὰρ ἡ χλαμὺς περιτίθεται. & ibidem paullo antea. χρὴ γὰρ τὸν ἔφηβον ἐν τῇ χλαμύδι καὶ τὴν δεξιὰν ἐνειλημμένην ἔχειν. unde pateret χλαμύδα respondere *Pallio*. Namque *manum intra pallium continere* eodem sensu apud alios, & *Quintilianum Instit.* XII. 10. *Appulejo* X. *Met.* 233. memoratur *Ephebica Chlamyda.*

Forte autem tentetur quis, ut reponendum censeat Χλανίδας. χλανίδες hominum delicatiorum vestes, vide *Casaub. ad Athenaeum* L. XV. II. 946. & longe aptiores refocillandis horum corporibus, praecipue ex balneo exeuntibus, quam vestes militares *Chlamydes.* intellige tum *Milesias* χλανίδας, quae proinde πολυτελεῖς. nam nihil obstat, quo minus simul

ſimul *Mileſiae* & *Graecanicae* ſint ex oppoſitione veſtium *Perſicarum*. Tamen χλαμύδας non auſim proſcribere. nam certo veſtis fuit quoque in vulgari uſu. & mox epulas adeunt. Patet nihil mutandum. *Chlamydes Graecanicae* & χλαμύδες Ἑλληνικαὶ eaedem, illaeque celebrantur ab *J. Capitolino* in *Pertinace* C. 8. ubi *purpureae Chlamydes Graecanicae* diſtinguuntur a *Chlamydibus campeſtribus*. errat autem ibi vir magnus, cum etiam ex *Suetonii Nerone* C. xxv. iſtas *Chlamydas* fuiſſe *purpureas* doceat: nam ibi *purpurea veſtis & diſtincta ſtellis aureis chlamys* diverſa indumenta. Alioqui frequenter has voces commutatas novimus. exempla ſuppeditabunt. *Eduard. Bernardus* ad *Joſephi Antiq.* v. 1. §. 19. *Hemſterh.* in *Miſcell.* Vol. III. p. 414. ad *Luciani Timon.* T. I. p. 150. apud eundem *Lucian.* in *Amor.* T. II. p. 452. ὑπὸ μιᾷ χλαμύδι doctiſſimi Viri ſententia nobis latet. ibi mihi χλανίδι non diſpliceret. conſulatur etiam *Ammonius* in his vocabulis. ap. *Xenoph.* L. II. *Memor.* 755. E. memorantur ἱμάτια ἀνδρεῖα καὶ γυναικεῖα, καὶ χιτωνίσκοι καὶ χλαμύδες καὶ ἐξωμίδες. at mox p. 756. A. occurrunt quidem χλαμυδουργία & χλανοποιία, at χιλωνοποιΐα non. quae forte ſub χλανιδοποιΐα comprehenſa: quia vox altera in uſu non erat, quamvis analogia eam admitteret. In hanc ſententiam circa analogica vocabula a Grammaticis conficta diſputat multa *Sext. Empiric. Adverſ. Grammat.* C. x. Sic etiam χλαμὺς & χλανὶς confunduntur apud *Suidan* in ἐφεστρίς, quae ibi χλανίς. vid. *Kuſterum.* ut apud *Heſychium.* In elegantiſſimo Epigrammate *Procli* in *Dionyſium* ſive *Bacchum* in ipſo *Codice* haec vox jam ambigua. totum lectori non invidebo.

Ῥηγίνε μελάθροισι τὸν εὐαστὴν Διόνυσον
Δέρκεο, δεξιτερῇ χειρὶ κυπελλοφόρον.
Ξανθὴν μὲν σφίγγοντα καρήατος αὐξόπι κισσῷ
Χαίτην, καὶ λαιῇ θυρσοφόρον παλάμῃ.
Βαπτὰ δὲ πέπλα φέροντα κατὰ χροὸς αἵματι κόχλου,
Καὶ στικτὴν νεβρίδων ἀμφικρεμῆ χλαμίδα.
Αὐτὸν Βάκχον ἄνακτα δόμων ἔντοσθε δέδορκας,
Εὐξείνων εὐχαῖς ἵλαον ἐσαθότα.

κάνθαρος *Baccho* ſaepe tribuitur: hic κύπελλον. *Val. Flacc.* II. 272. *Et facer ut Bacchum referat Scyphos.* praetulerim Χλαμύδα. ſuadent anaglypha & alia monumenta. de αἵματι κόχλου. vide *Animadverſiones* L. I. VI. p. 68. Et ſane re perpenſa etiam noſtro loco χλαμύδας ſervarim.

P. 68. Vs. 24. φιλοφρόνησις] L. V. I. 80. 4. ſine auctoritate apud *H. Stephanum.* paſſim occurrit. *Heliod.* VIII. 375. φιλοφρονήσεις καὶ τὰς ἐκείνου οἰνοχοΐας τε καὶ διακονίας. ſic *Taurin.*

P. 68. Vs. 24 Θυμηδίας οὐδὲν ἐνέδει] *Homerica* formula eſt.

Οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.

In L. VI. II. 100. 7. ἐν θυμηδίαις ὄντες. *Alciphr.* I. XII. 50. ἐγχεῖτο οὖν μοι

μυστικῆς ἢ ἄκατος πλέα, ἢ ἦν ᾠδικὸν τὸ πέλαγος, ἢ πᾶν θυμηδίας ἀνάπλεων. in quo loco vitium vix quis suspicetur. at *Codex* indicat meus τὰ πλέα & τὸ ἀνάπλεων non placuisse forte *Alciphroni*, licet tales repitiones vocabulorum occurrant passim. exhibet enim ἀνάμεστον. quod cur non reciperetur? *Max Tyr.* III 10. *Lucian Chronosol.* T. III. p. 396. θυμηδίην ap *Hesiod.* x. 529. vide doctum *Hesychii* Interpretem.

P. 68. V. 25. Θερμανθεὶς] L. IV. 11. 65. 18. *Demosth.* παραπρ. 323. D. διεθερμαίνοιτο in simili caussa.

P. 69. Vs. 2. Πῶ γάρ σύ] Illud γὰρ interrogantis cum admiratione. *Odyss* O. 5.8 Πῆ γὰρ ἐγὼ, φίλε τέκνον, ἴω;

P. 69. Vs. 6. Σπαράζεις] *Affligis.* quod non probatur *Thomae.* vide ibi *L. Losium* & *Ammon.* in voce.

P. 69. Vs. 8. Μετέβαλε] pro μετεβλήθη. ut *Latini* dicunt, *mutavit* pro *mutatus est*. & alia. Scribae hic saepe ungues defixerunt. ap. *Aratum* vs. 787.

Ἡ νότῳ ἀμβλύνεται, ἢ ὕδατος ἐγγὺς ἐόντος.

at producit mediam ipse *Aratus* vs. 1013. ἀμβλύνηται. quare autumo reliquisse *Solensem* ἀμβλύνει eundem in eadem voce usum agnosce in *Manethone* L. v. 3.0.

Ἀλλ' ὑπὸ τῆς Παφίης ἀμβλύνει ἢ μεταβάλλει.

nam & ipse, ut alii, producit syllabam L. II. 409. saepe *passiva* pro *activis* potestate *passivi* praeditis apud *Ægyptium poetam.* unde magna pars fluxit auctoritatum producendae *diphthongi* A I. ita utitur ipso hoc verbo *Aretaeus Cappadox* L. I. *Acut. Morb.* 92. C. ὅκως τῷ πρεσβύτῃ τοῦδε ἀμβλύνῃ τὸ ἄλγος τῆς δήξιος. apud *Strabonem* L. VIII. 579. B. *Manu exarati Libri* optime κάμπτει. *flectit.* pro κάμπτεται. *Erudit. Forsterus* ad *Platonis* Dialogos in *Indice.* ἀνταποδιδοίη pro ἀνταποδιδοῖτο. hoc probum & nostro simile. de quo genere multi. vide *H. Steph.* de *Dialect* XXXI. p. 18. *Hudchins.* ad *Xenoph.* x. A. II. 143. at quod ad illos dialogos p. 242. huic usui adcenset δυνατὸς καταγοῆσαι, accipiens pro καταγοηθῆναι, fallitur. nam cum talibus adjectivis omnia verba in activo componuntur, vel saltem aeque bene ac cum passivis. meliora adponit *Eruditiss. R. Dawesius* in *Miscell.* p. 98. ita Φάρμακον δυνατὸν εὑρεῖν Noster L. VI. III. 102. 18. non εὑρεθῆναι. longe alius naturae sunt ἁλῶναι ἑάλωκα, quae nunquam active notant, & comparari debent cum Latinorum *vapulo.* plura talia verba in Graecis. an quis ἔσταχα. ἑστηκὼς aliter usus, quam passive? tamen activam habent terminationem. male haec comparantur τοῖς βάλλειν, ἀλᾶσθαι & similibus. male quoque τοῖς πεποίημαι. *feci mibi.* vel ἔστρωμαι *substravi mibi.* quasi ἑάλωκα eadem ratione passive, qua πεποίημαι active dicerentur. vide tamen quae sic *J. Jensius* notavit ad *Luciani Tyrann.* T. II. p. 149 libet adponere Epigramma ex *Anthol.* III. XXV. 35. 274. editum quidem, sed mutilum & male intellectum.

Λεχι-

Ἀρχιμήδους σκωπτικόν.

Τὴν Εὐριπίδεω μήτ' ἔρχεο, μήτ' ἐπιβάλλου,
Δύσβατον ἀνθρώποις οἶμον, ἀοιδοθέτα.
Λείη μὲν γὰρ ἰδεῖν καὶ ἐπίῤῥοθος· εἰ δέ τις αὐτὴν
Εἰσβαίνῃ, χαλεποῦ τρηχυτέρη σκόλοπος.
Ἢν δὲ τὰ Μηδείας Αἰητίδος, ἄκρα χαράξῃς,
Ἀμνήμων κείσῃ νέρθεν. ἔα στεφάνους.

ultimum distichon in libris nostris deest, quod δυσνοητὸν sane. Videtur Tragoediam Medeae, ut summi artificii drama laudare. sed pentameter mihi obscurus manet: licet verba aperta. an mansit in metaphora? ut si alias quidem tragoedias Euripidis quis velit aemulari, asperam inventurus sit viam, licet adpareat laevis & facilis. at si tentet Medeam, praecipitatum iri talem poetam: & omni poetica gloria privatum iri.

In tertio versu habemus λείη ἰδεῖν. quam locutionem modo explicuimus. verum in Codice Palatino δεινή. omnino male. nam Euripidis versificatio facilis comparatur viae, quae adparet plana & facilis: at re vera, si eam ingrediaris est aspera & praecipitiis crebra. Sed quid notat ἐπίῤῥοθος. Glossae omnes βοηθός. *adjuvans. auxilians.* credo legendum ἐπίκροτος. via ἐπίκροτος est via *frequentata. multum rotis pulsata & ideo adplanata.* κροτητός. *pavitus.* optime opponuntur λεῖος & τραχὺς & χαλεπός. ut etiam ἐπίκροτος. quod patet, quia ἀπόκροτος, contrariae notionis, jungitur, ut συνώνυμον, τῷ τραχύς. vide *H. Stephanum* in his vocabulis.

P. 69 Vs. 12. Ὑπόθεσιν] L. VI. VIII. 110. 9. καινοτέρων εὕρισα πραγμάτων ὑπόθεσιν. *Plutarch. Artax.* 308. παρέχειν ὑπόθεσιν. *ansam. argumentum. Max. Tyr.* XXIII. βίου ὑπόθεσις. ita δρᾶμα adhibetur aliquando.

P. 69. Vs. 14. Ἵνα δοκῇ φίλῳ βοηθεῖν] vult dicere, sed obscurius dixit. ἐπὶ προφάσει τοῦ ἐθέλειν φίλῳ βοηθεῖν. *gaudebat, quod jam aliquid posset facere & loqui de Callirrhoe praetextu adjutandi amicum.*

P. 69. Vs. 17. Καὶ αὐτὸς μὲν ἀνεπαύετο, καθάπερ ἦν ἔθος αὐτῷ] *cubitum it, quo consueverat.* Interpres. At non aliter factum iri, quisquam suspicetur. nam nulla caussa mutandi cubiculi. verba sonant. *Et ipse quidem dormivit, quemadmodum ei mos erat. ut dudum adsueverat.* id est ἀναπλάττων ἑαυτῷ Καλλιῤῥόην τοιαύτην, ὁποίαν εἶδε πενθοῦσαν, καὶ τοσοῦτον καταδαρθὼν, ὅσον ἐν τοῖς ὕπνοις Καλλιῤῥόην ἰδεῖν. aliter enim fieri non poterat, cum tam crebra per convivium esset injecta de Callirrhoa mentio. & mox id dicturus est. certe καθάπερ non significat. *in quo loco.* nec ἀνεπαύετο *cubitum ivit.* & si prius istud voluit Charito, nihil dixit.

LIBRI QUARTI CAPUT QUARTUM.

P. 69. Vs. 23. Ἐν τοῖς ἀγῶσι τοῖς γυμνικοῖς ἔφεδρος] optime describit gladiatorem *tertiarium*, sive *secutorem*, qui post pugnam aliorum duorum cum victore congrediebatur, adeoque ipse viribus recens facile defatigatum superabat. videatur *P. Fabri Agonist.* L. I. XXIV. p. 84. qui *Luciani* locum ex *Hermotimo* laudat T. I. 783. quo lecto, nemo ignorarit, qui sit ἔφεδρος. vide ad *Demosth. de Pace* p. 61. E. *Sch.* pleraque pro more adposuit huc spectantia *Ezech. Spankemius* ad *Callimachi Hymnum* in *Delum* vs 125. deinde *Hudchinsonius* ad *Xenoph.* K A. II. 286. A. (159). *P. Wesselingius* ad *Diodorum* L. IV. p 293. sua contulerunt. *Josephus* vero *Scaliger* putavit *Manilium* L. V. 299. (p. 377.) huc spectasse in his versibus:

> *Hectoris ille* (Teucer) *faces arcu teloque fugavit,*
> *Mittebatque suos ignes in mille carinas.*
> *Hic* (Philoctetes) *autem pharetram Trojae bellumque gerebat,*
> *Major & armatis hostis subsederat exul.*

illud *subsederat* referebat ad ἔφεδρον. *tertiarium gladiatorem. Bentlejus* hoc putavit nimis eruditum. & simpliciter explicat. *haeserat. cessaverat. substiterat.* at non sua sponte Philoctetes in Lemno manserat, sed ibi a Graecis ob tetri vulneris foetorem relictus, destitutus & desertus fuerat. mihi omnino eleganter poeta videtur respexisse vel ad talem *gladiatorem* vel ad *militem triarium.* quem novimus tum demum consurrexisse in pugnam & aciem instaurandam, quando duo priores ordines militum inpetum hostium sustinere amplius nequibant. Ita hic Philoctetes, cum ceteros Graecos Trojae expugnandae inpares esse adparuerat, accessit & ultimam manum bello inposuit. Quod doctus Britannus *armatos*, milites gravis armaturae, ὁπλίτας, opponat τοξόταις, qui erant ψιλοί, rectum est. nec tamen Scaligeri vel nostrae interpretationi contrarium est. Scaliger certe per *armatos* intellexit ceteros Graecos, eique oppositum Philocteten eatenus inermem, quod solo arcu & sagittis instructus erat.

Verum locum porro consideremus. pro *arcu teloque* Anglus supposuit *arcu de classe.* quia scilicet ridiculum *arcum* & *telum* simul memorare, nem-

pe

pe *arcus* τόξον ſaepe apud Graecos & Latinos ſub una voce *arcum & ſagittas* notant. hoc verum. ſed an ideo non licebit utramque rem, ſane ſeparatam, ſingulo ſuoque vocabulo explicare? rideatur igitur *Virgilius*, qui L. XII. *Aeneid.* 815. canit.

Non ut tela *tamen*, *non ut contenderet* arcum.

an non hoc eſt *contendere tela* & *arcum.* & quidem aliquanto durius diceretur, quam *arcu & telo fugare.* at ſtomachi, qui talia non concoquunt, abſtineant a poeticis epulis, ſuadeo.

Verſus ſequens Ariſtarcho Britanno habetur ſpurius. ſi occidas ſcilicet aegrum, non amplius doluerit: nec evacuaveris fruſtra medicinales lecythos. credo autem cauto medico uti licere in morbis deſperatis dubio remedio, & criticis in ita adfectis locis audaciore conjectura. quid ſi igitur legatur!

Hectoris ille faces arcu teloque fugabat.
[*Mittebat* Phrygios *ignes in mille carinas*]

Phrygii ignes opponuntur eleganter *mille* carinis, quibus Graeca claſſis conſtabat. illud *mille* cum ἐμφάσει accipe. Parentheſes tales non quaerenti occurrerint. poſſes etiam *mittentis* vel *miſſuras* (faces). Proximum verſum optime emendat.

Hic fortem pharetra Trojae bellique gerebat.

potueris etiam

Hic fatum in pharetra Trojae bellique gerebat.

fors Trojae ſane idem quod *fatum* Trojae. tamen *Fata Trojae* hoc ipſo vocabulo ſunt celebratiora Sed ſi vel hoc verius foret, loci reſtitutio debita viro ſummo. ne offendat *fatum pharetra*. tale illud. *Et vinum in venis* & ſimilia. quod in Codd. *ortam* favet τῷ *fortem.*

P. 69. Vs. 23. Ἀκοντίῳ] L. I. II. 4. II. vitioſe ἄθλιον in Apographo.

P. 69. Vs. 24. προτεθείσης] L. I. X. 13. 25. *Lucian. Epiſt. Saturn.* T. III. p. 411. δίκας προτιθέναι.

P. 69. Vs. 26. Ἰμμβρυεῖν] hic ſane ita malim. licet in *Apographo* ἐμβρύειν. vide notas ad L. VIII. III. 132. 24. de *infinitivo* egimus L. I. XIV. 20. 14.

P. 70. Vs. 3. Δρᾶμα περιτέθεικε] locutio a ſcena deſumta. proprie hiſtrioni πρόσωπον *perſona* περιτίθεται. *Diodor. Siculus* XVI. C. 87. τῆς τύχης σοι

 περι-

περιθείσης πρόσωπον Ἀγαμέμνονος. *Plutarch. Arato* p. 338. δίαιταν ὁ τῆς μοναρχίας ὄγκος αὐτῷ περιέθηκεν. *Aeschin.* παραπρ. 253. C. Τύχην τινὰ περιτιθέναι. 260. B. πίστιν τινί. *Chion. Epist.* VI. 28. Βελλεροφόντου σχῆμα περιτιθέναι. *Diogen. Laert. Platone* p. 208. λόγους τινὶ ita *Latini. Auctor Dialogi de Corr. Eloq.* C. 37. *Hanc illi famam circumderat.* vide *Tacit. Ann.* XIV. 53. *Hist.* IV. XI.

P. 70. Vs. 5. πάθει] *Alciphr.* II. IV. 260. πάλαι μὲν ἠπιλημμένος ἐμοῦ πάθει καὶ ἔρωτι. νῦν δὲ ἤδη καὶ κρίσιν προστεθεικὼς αὐτοῖς. ut recte *Berglerus*. licet contra *Cod.*

P. 70. Vs. 5. Ὑπάρχῃ εἰς πόλιν] loquitur ut in re praesenti, quomodo millies fit: sed non inpune saepe. ὑπάρξῃ vel ἀπέχῃ non opus.

, P. 70. Vs. 5. Εἰς πόλιν] an trivialia talia identidem inculcanda! εἰς pro ἐν centies. sufficere debuissent cum centum aliis Graecitatis peritissimi duumviri *Steph. Berglerus* ad *Alciphr.* III. XXVII. & *Tib. Hemsterhusius* ad *Aristoph. Plut.* 456.

P. 70. Vs. 8. ἐξαιρέτως συναφθεῖσαν] tum quod secundum leges eijuncta sit: tum quod jam ex eo mater. L. III. II. 16. IV. III. 69. 3.

P. 70. Vs. 8. Δυνάμει πεποιθώς] ita loquimur: πλούτῳ, σοφίᾳ πεποιθώς. poetae πίσυνος utuntur. ut *Manetho* II. 285.

—— βουλαῖσιν ἑαῖς πίσυνον καὶ ἄκαμπτον.

quam locutionem ei quoque redde L. V. 96.

Ὄλβῳ γὰρ πίσυνοι καὶ τεύχεσι θωρηχθέντες
Οὐρανίοις ἄστροις ἔπι γεινόμενοι ἀτῶνται.

editur πιστοί. crediderunt reginam pecuniam etiam sapientiam largiri.

P. 70. Vs. 8. Μακρὰν] *Ovid.* IV. *Met.* 649.

—— —— ne longe gloria rerum,
Quas mentiris, ait, ne longe Jupiter absit.

consulatur *N. Heinsius* ad VIII. *Met.* 435. ubi *Propertii* locum in L. I. VII. 17. fane non ex *J. Broukhusii* mente accipit.

P. 70. Vs. 10. Φοβοῦμαι καὶ τὴν τύχην τοῦ τόπου] quia ibi semel jam male acceptus fuit. *Phaedrus* I. 18. I.

Nemo libenter recolit, qui laesit, locum.

P. 70.

P. 70. Vs. 11. δόξη δὲ σοι τὰ τότε φιλανθρωπότερα] L. VII. v. 121. 15. πρὸς τὴν σύγκρισιν τῶν παρόντων ἦν μοι ὁ Βαβυλῶν φιλάνθρωπος.

P. 70. Vs. 11. Τότε Μίλητος] id est πόλις φιλάνθρωπος ὁ Ἑλληνικὴ, quemadmodum adpellatur. L. II. v. 31. 4. *Ammiano Marcellino* L. XXVIII. I 393. *amabilis civitas.* nunc plane mutata erit; ut ex comparatione sequenti adstruitur.

P. 70. Vs. 13. τίς σε θεῶν δυνήσεται σῶσαι] L. II. VII. 33. 5. *Horat. Od.* I. XXVII. 22.

Quae saga, quis te solvere Thessalis
Magus venenis? quis poterit deus?

P. 70. Vs. 14. παραδοθήσῃ τυράννῳ] L. I. XI. 16. 5. Ἄρχοντες τυράννων βαρύτεροι. II. VI. 32. 5. ἐγὼ τυραννήσω σώματος ἐλευθέρου. *Heliod.* IX. 430 ὁν γὰρ τυραννεῖ δίκην. ubi fere malim cum *Palat.* τὴν νίκην inspice locum. *Max. Tyr.* XXII. I. ἐοικότι τυράννῳ μᾶλλον ἢ δικαστῇ quem locum *J. Priceus* adplicat *Appulejo Met.* X. 214. *nec, ad instar barbaricae feritatis, vel* tyrannicae inpotentiae, *damnaretur aliquis inauditus.* damnare enim vel absolvere non secundum leges, verum ex privata utilitate tyrannidi proprium.

P. 70. Vs. 14. Ἂν παραστῇ] *si videatur. si decernatur. si subeat. si in animum quis inducat. si voluerit quis.* hoc enim notat haec phrasis. quae elliptica. & suppleri debet. ἂν πρᾶγμα. γνώμη. δόξα παραστῇ. saepe obvia: non semel explicata: sed saepius male vel plane non intellecta. *Thucyd* IV. 95. παραστῇ δὲ μηδενὶ ὑμῶν, ὡς ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ οὐ προσῆκον τοσόνδε κίνδυνον ἀναῤῥιπτοῦμεν. *ne quis vestrum arbitretur: cuiquam in mentem veniat. Andocid.* περὶ καθόδου. 22. 37. εἴ τῳ ὑμῶν διαβολόν τι ἐν τῇ γνώμῃ περὶ ἐμοῦ παρέστηκεν. & mox ἡ γνώμη παρέστηκεν. *Lysias* p. 214. aeque plene. ὁ μηδενὶ τοῦτο [τὸ πρᾶγμα] παραστῇ, ὡς Ἐρατοσθένους κινδυνεύοντος, Θηραμένους κατηγορῶ. vide Cl. *Joann. Taylorum* ad eundem p. 42. ubi optime & copiose exponit. ita p. 140. περιέστη μοι μηδὲν φροντίζειν. *Thucyd.* IV. 61. παρεστάναι δὲ μηδενὶ, ὡς. ubi *Schol.* δόξαν ἐπέρχεσθαι. L. VI. 76. Καὶ εἴ τῳ ἄρα παρέστηκε, τὸν μὲν. VI. 34. ὁ παραστῆναι παντί. ubi recte *sibi persuadere. Cl. Dukerus Plato Phaedro.* 233. D. ὡς δέ σοι τοῦτο παρέστηκε. *Heliod.* VII. 402. χρηστότερα δὲ, ἢ ὡς σοὶ παρίσταται. *Demosth. Philipp.* II. 64. E. τὰ ἐναντία παρέστηκε προσδοκᾶν. Περὶ συντάξ. 126. E. παρέστηκε μέγα φρονεῖν. *Herodot.* VII. 46. τῷ οὐ παρεστήσεται τεθνάναι βούλεσθαι μᾶλλον ἢ ζώειν. *voluntas subitura est.* bene. paullo aliter *Demosth.* I. *Phil.* 49. E. δεῖ δὲ γὰρ ἐκεῖνῳ τοῦτο ἐν τῇ γνώμῃ παραστῆναι. ubi alii frustra παραθεῖναι. alii non melius ἐκπαραστῆναι. nec satis ibi intellectum:

Lysias

Lysias p. 378. ἀλλ' οὐκ ἂν δεξαίμην ὑβρισθῆναι, οὐδὲ παραστῆναι τοῖς διαδυομένοις τὰς λειτουργίας. ubi recte versum. *eo animo esse. sibi persuadere. credere.* at frustra quasi παραστῆσαι [παράδειγμα] tentatur. aliud παραστῆσαι quo utitur *Demosth.* de *Corona* 472. C. τοῦτο θεοὶ dicuntur παραστῆσαι ὑμῖν. optime *Ulpian.* τῇ ὑμετέρᾳ δόξῃ καὶ ὑπολήψει ἐμβαλεῖν. saepe στῆσαι & στῆναι errorem pepererunt. *Plutarch. Nicia.* 213. Τοῖς Ἀθηναίοις εἰπεῖν παρέστη. *In mentem Atheniensibus venit dicere.* & de *Garrulit.* 509. D. ὃ μοι παρίσταται περὶ τῆς λαγύνου Unde & τὸ παριστάμενον. *quod in mentem venit. quod placet.* de quo & tota hac locutione pro more disseruit accurate & docte Cl. *Hemsterhusius* ad *Luciani Contempl.* p. 507. cujus commentarios in reliqua *Samosatensis* opera numquam desiderare desierint, qui sciant aera quid distent lupinis. ἐὰν παραστῇ igitur notat. *si in animum inducas ire Miletum. si ita sederit. si ita steterit tibi & firmiter decretum sit, o Chaerea.* ad ipsum enim referendum: ad quem totus sermo dirigitur. nec potest accipi, *traderis Tyranno, si illis placuerit.* nam *Mithridates* sic suis verbis persuadendi vim demeret dubitando, an quidem malum hoc ingrueret. affirmans dicit, *Tyranno traderis, si pergere Miletum decernis nulla cautione adhibita.*

Interpres dederat: *si quis adsit*: nempe *tyrannus.* at de eo non dubitandum. *Dionysius* ibi enim erat: vel *judex iniquus ab eo subornatus & emtus.* revera tamen παραστῇ id quoque notat. ut ap. *Aristoph. Ranis.* 1000. καὶ πλησίον παραστῇ. sic in locutione ὅτι γε καὶ καιρὸς τάχυς παραστῇ. apud *Xenoph. Hieron.* 915. D. *Demosth.* in *Midiana.* 619. D. ἐὰν ποῦ καιρὸς ἢ χρεία παραστῇ. in quibus ἐπέλθῃ est ἰσοδύναμον. quod etiam nostrae aliquando locutioni aequivalet. παραδοθήσῃ, ἐὰν ἐπέλθῃ, τυράννῳ. Verum tamen ita differunt, ut hoc modo *subire*, illud potius *animo sedere* significet. egit etiam l. l. de hoc verbo *Hemsterhusius.*

P. 70. Vs. 14. πιστευθήσῃ] L. III. VII. 54. II.

P. 70. Vs. 16. Ἔρως ἀπάταις χαίρει καὶ δόλοις] Poetae hoc Amori saepe exprobrant. Auctor Παιδικῶν Αἰολικῶν apud me. Δολομάχανον νικάσειν Ἔρον. quod Epitheton Martis est *Simonidi* apud *Schol. Apollonii Rh.* III. 26. cui & Ἔρως δολομήδης. vide *Fulv. Ursini fragm.* p. 172.

P. 70. Vs. 17. Δόλους] vero & ἀπάτας conjungit *Herodot.* VIII. 140. ἡμῖν ὁμαιχμίην συνθέμενοι ἄνευ τε δόλου καὶ ἀπάτης. IX. 6. συμμάχους ἐθέλει ἐπ' ἴσῃ καὶ ὁμοίῃ ποιήσασθαι, ἄνευ τε δόλου καὶ ἀπάτης. *Artemid* II. 43. 137. δόλους καὶ ἀπάτας σημαίνουσι. *Dion Cassius* LXVIII. 775. A. δόλῳ τε δὴ καὶ ἀπάτῃ. *Soph. Phil.* 1262.

Ἀπάταισιν αἰσχραῖς ἄνδρα καὶ δόλοις ἑλών.

Et de ipsa nostri Cupidinis matre *Eurip.* in *Helena.* 1112.

Κύρη

Κύρη Διώνης Κύπρι, μὴ μ' ἐξεργάσῃ.
———— τί ποτ' ἀπλήςος εἶ κακῶν;
Ἔρωτας, ἀπάτας, δόλια τ' ἐξευρήματα
Ἀσκοῦσα, φίλτρα αἱματηρὰ δωμάτων.

Orpheus Hymn. in *Hermen.* Γυμνάσιν ὃς χαίρεις δολίαις τ' ἀπάταις. *Maneth.* IV. 237.

Ψέκτας, ἀνθρώπων διαβλήτορας, οἷς τὸ τεχνασθὲν
Εἰς ἀπάτην δολόεσσαν ἀληθείας πέλας ἥξει.

ubi ψέκτης recte *vituperator.* at vs. 316. παμψήκτας *omnium vituperatores* male redditur. est enim ibi non a παμψέκτης, sed a πάμψεκτος. *omnino vituperabilis.* alioqui saltem παμψέκτας corrigendum foret. *Appulejus* IV. *Milef.* 66. 22. *dolis abjectis & fraudibus.* & alias.

P. 70. Vs. 20. Ἐκείνῳ] leviter inmutat versum *Odyss.* O. 21. ὀπύει in *Apographo.* uti saepe scribitur. ad sententiam facit *Tacit.* IV. *Ann.* 40. *Posse ipsam Liviam statuere, nubendum post Drusum, an in penatibus iisdem tolerandum haberet.*

P. 70. Vs. 21. Βάδιζε καὶ γράφε] L. V. IX. 93. 64. Βάδιζε καὶ ἀναπαύε. id est εὐθὺς γράφε. ita ἀνάστηθι. L. IV. I. 62. 8. *Demosth.* de *corona* 473. B. dicit βαδίζω ἐπὶ ἃ πεποίηκα. *Ulpian.* tropon agnoscit: quem tamen excusat. verum non multa excusatione opus, nam tropus ille familiaris & nihil aliud quam Ciceroniana locutio *ingredi ad rationem explicandam. Famil.* II. III. & alias. ita νῦν ἐπὶ ταῦτα πορεύσομαι. in *prima in Aristogit.* 830. C. vide L. V. IV. 84. 8.

P. 70. Vs. 23. Μόνος ἐπ' ἐρημίας γράφειν] habuimus alias Ἔρημος & μόνος conjuncta. ad L. III. III. 46. 19. *Eunapius Maximo* p. 95. ἰδίᾳ πω καθίσας ἑαυτὸν, καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα ἐπιστεῖλεν, αὐτὸς γράφων, οὐδενὸς εἰδότος.

P. 70. Vs. 25. Ἀποκλαύσας] L. IV. VII. 75. 22. *Herodot.* III. 64. ἀπέκλαιε Σμέρδιν. ἀποκλαύσας δὲ καὶ περιημεκτήσας τῇ ἁπάσῃ συμφορῇ. sic ἀποδύρασθαι καὶ ἀποπλησθῆναι. *Plato* de *R. P.* 606. A. *Sophocl. Phil.* 708. saepe a simplice verbo nihil pene distat. IV. VI. 74. 9.

P. 71. Vs. 1. Καλλιρρόη Χαιρέας] L. IV. VI. 74. 7. βασιλεῖ βασιλέων Χαιρέας. *Heliod.* V. 224. Ὀροονδάτῃ Μιθράνης. In his dignior praeponitur. at L. IV. 72. 22. Στρατηγὸς Πριηνέων Βίας Εὐεργέτῃ Διονυσίῳ. hic pro more, licet Prienensis Praetor dignitate minor sit omnium Ionum πρώτῳ, primum tamen locum scriptor epistolae sumit. *Berglerus* ad *Alciphr.* L. III. LI. merito transpositione tali offenditur. aetates enim Alciphronis & Nostri mul-

tum distant. *H. Valesius* in *Valesianis* p. 108. variari coeptum fuisse autumat post inductum Christianismum. *Ausonius Epist.* xx.

Paullino Ausonius. metrum sic suasit, ut esses
Tu prior, & nomen praegrederere meum.

qui locus non fugit doctiss. *H. Cannegieterum* in *Dissert.* de *aetate Aviani.* C. v. diligenter de hac diversitate disputantem.

P. 71. Vs. 2. Ἐλπίζω δὲ καὶ σόν] desideraretur adjectus forte articulus τὸν σόν? haud puto.

P. 71. Vs. 3. Οἵ τινες ἐνέπρησαν τριήρη τὴν καλὴν, τὴν στρατηγικὴν, τὴν τοῦ σοῦ πατρός] nullus unquam equum Persa, vel Parthus pharetram suam ita deperiit, atque Charito noster hanc suam triremem. si poëta fuisset,

In caelum subducta foret, ceu nobilis Argo,
Quae meritum magnis mundum tenet acta procellis:
Jussissetve ustam Phrygia face sancta Cybebe
Numen habere maris, Nymphamque exire triremi.

P. 71. Vs. 5. Τοὺς μὲν οὖν ἄλλους πολίτας] observat personae characterem ad quam scribit. Polycharmus ad Mithridatem de iisdem τοὺς μὲν πολλοὺς ἀπέσφαξαν. rursus L. VIII. 142. 19. caute. τοὺς δὲ πλείστους κατέσφαξαν. non ibi πολλοὺς nominat: ne despicere videatur. non πολίτας, ne damnum factum in civili sanguine commemoret, non sine invidia. haec tango, ut adpareat Charitonem non destitutum fuisse ab eloquentia; quae non consistit in elegantibus, vel magnificis, sed in aptis & rei accommodatis verbis utendo. ista non abesse debent, sed sine his reliqua nihil effecerint. inde rustici sermo inconditus potest esse eloquens. Rhetoris calamistrata oratio pro elinguis hominis loquela haberi potest. Apex facundiae, ubi haec conjuncta reperiantur.

P. 71. Vs. 8. ἄνθρωπος ὤν] *homo natus. Eurip. Hippol.* 472. ἄνθρωπος οὖσα.

P. 71. Vs. 10. Καταστπένδω τῶν γραμμάτων δάκρυα καὶ φιλήματα] alia constructione L. VIII. v. 13. 138 8. καταστπένδω γράμματα δακρύοις.

Velim notari vocem καταστπένδειν magis proprie dici de *lacrimis* quam de *osculis.* eadem ratione noster L. II. VI. 31. 23. dixit. Τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἀπαλλαγήσεται Καλλιρρόη μὲν ἐντεῦθεν, ἐγὼ δὲ τοῦ ζῆν. alio enim plane modo Callirrhoe Mileto & Dionysius e vita abiturus erat. Sed quia tamen

men ἀπαλλάξασθαι βίυ dicitur; haec non valde moratura sunt lectorem. Verum optimi auctores & antiquissimi, cum fucus & affectatio vix in sermone nota erant, tam prosaici quam poëtae, in utraque lingua delectati fuerunt, post duo substantiva unum subjungere verbum, iisdem respondens, quod tamen alterutri per se posito applicari non vel vix posset. usus hic eruditis notissimus: sed ita tamen, ut non illiterati viri hic haeserint: & quidam vel locutiones illas emendare, alii ut duras notare, alii denique ob talem locutionem versum vel locum auctoris, ut spurium, proscribere non dubitaverint.

Quae cum ita se habeant, licet profitear nihil me dicturum, quod prudentioribus genii harum linguarum non sit perspectissimum, in gratiam aliorum plusculis de hac forma hic disserere visum fuit. & eos quidem suas sibi res habere jubeo, qui inquisituri sint magno, ut putant, cum literarum emolumento, an haec tamen non sint dura: an non sint affectata: an non sint vitiosa. quia Critici, qualem hic profitemur, non est inquirere, utrum recte auctor quid scripserit: sed an omnino sic scripserit. Ac fere spero, etiam pervicacissimos & suae opinioni devotissimos, pene dixeram, criticos, convictum iri exemplorum copia, ut saltem optimos auctores, sive male, sive bene, hac figura usos fuisse confiteri necesse sint habituri. Quod si ii & alii etiam in posterum ope hujus formae loca plurima velint explicare & declarare & vindicare, pretium tulerimus operae.

Et ab Homero, patre omnis eloquentiae, exordiamur. *Iliad.* Ω. 8.

Ἀνδρῶν τε πτολέμυς ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.

ibi *Eustath.* ait τὸ δὲ Πείρων, τοῖς κύμασι προσνεμετέον, τοῖς δέ γε πολέμοις ἐπιλογιστέον οἰκείαν τινα ἑτέραν μετοχήν. συνήθη δὲ τῇ ποιήσει καὶ τὰ τοιαῦτα. ὁποῖον σὺν πολλοῖς ἄλλοις καὶ, Τὸ σῖτον καὶ οἶνον ἐδόντες. *panem & vinum edentes.* ut *Hesiod.* Θ. 640.

Νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τάπερ θεοὶ αὐτοὶ ἔδυσι.

Odyss. Ξ. 291.

—— ὅθι τῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔκειτο.

sane si ἔκειντο δόμοι, infelix foret. at κτήματα dicuntur κειμ. πλῦτος. ita *Iliad.* Γ. 327.

ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο.

at recte *Schol. Sophocl. Electra.* 439. ἑστήκεσαν ἵπποι. *Odyss.* Υ. 267.

 Ὑμεῖς

Ὑμεῖς δὲ μνηστῆρες ἐπίσχετε θυμὸν ἐνιπῆς
Καὶ χεῖρας.

at aliter θυμὸν ἐνιπῆς, χεῖρας βίας abstinemus. *Iliad.* A. 532.

—— —— —— ἡ μὲν ἔπειτα
Εἰς ἅλα ἆλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος ὀλύμπου,
Ζεὺς δὲ ἑὸν πρὸς δῶμα.

ubi καθήλατο & ἀνήλατο uno redduntur verbo. *Eustath.* ibi ἰστέον ὅτι ἐν τῷ . . . ἐξ ἀναλόγου νοητέον ἔξωθεν ῥῆμα ἵνα ᾖ. ὡς Θέτις μὲν ἥλατο εἰς θάλασσαν. Ζεὺς δὲ πρὸς τὸν ἴδιον δόμον ἦλθε. Haec sufficiant ex centum aliis locis apud poëtam. *Pindar. Olympion.* 1. 142.

Ἕλε δ' Οἰνομάου βίαν,
Παρθένον τε σύνευνον.

Ubi *Schol.* ἐνίκησε γὰρ τὸν Οἰνόμαον, καὶ ἔλαβε τὴν Ἱπποδαμίαν πρὸς γάμον. ubi igitur ἕλε. *occidit & in matrimonium accepit*, notat. vide *J. Casaub.* ad *Strabon.* 1. 52. C. *Sophocl. Oed. Tyr.* 389.

Τυφλὸς τά τ' ὦτα, τόν τε νοῦν, τά τ' ὄμματ' εἶ.

Coluthus de Raptu Helenae. 91.

—— —— —— οὐ βασιλήων
Κοιρανίην, οὐδ' ἔγχος Ἀρήιον, οὐ βέλος ἕλκω.

ubi *Eustathius* fuisset commentatus. τὸ ἕλκω προσνεμετέον τοῖς βέλος καὶ ἔγχος, τῷ δὲ κοιρανίην ἐπιλογιστέον οἰκεῖόν τι ἕτερον ῥῆμα.

Haec Graecis Musis talia placuisse probant. videamus de Latinis, an hic sint severiores. *Virgilius* 1. *Aen.* 360.

Crudelis aras, trajectaque pectora ferro Nudavit.

at *pectora nudamus oculis, aras crudeles* sive *facta crudelia ad aras* narramus auribus dilucide, L. 11. 378.

—— *retroque pedem cum voce repressit.*

aliter vocem, aliter pedem premimus. L. eodem. 654 *Incoeptoque & sedibus haeret iisdem.* at *animus* inceptis, *corpus* locis iisdem haeret. Jam ne arbitremur poetas, etiam principes, difficultate verba in metrum cogendi

gendi ad has duriores decucurrisse figuras. quod tamen nemo censuerit, nisi qui vix ungues rodendo & caput scalpendo distichum, idque malum, misero cerebello extuderit: nescieritque nullam dari rem, quae in cogitationem cadit, quam non secundi poetae ingenium decem modis feliciter verbis elegantibus depingat. ne jam credamus, ajo, solis poetis hanc formam placuisse, ex prosaicis exempla quaedam promenda. *Herod.* II. 64. ὑπὸ τῆς συμφορῆς τῆς ἐκ τοῦ μάγου ἐκπεπληγμένος καὶ τοῦ τραύματος. At συμφορᾷ animus, τραύματι corpus ἐκπλήττεται. *Plato Theaet.* 170. A. Ὅταν ἐν στρατείαις, ἢ νόσοις ἢ ἐν θαλάττῃ χειμάζωνται. at quis non videt χειμάζειν ad mare proprie spectare? *Polyb.* I. 44. p. 64. ἐλπίδα καὶ χεῖρα προσλαμβάνειν. at quantum distant *spem capere & copias novas assumere*!

Exemplis Latinis parcam ob ipsorum immensum numerum, centurias enim adposuerunt viri in Romana Critica principes *Gronovius*, *Graevius*, *Perizonius*, *Burmannus*, & quos his accensendus suis meritis *Carolus Andreas Dukerus* convocavit ad *Flori* L. III XXI. 26. unde *Ciceroni*, *Sallustio*, *Livio*, *Tacito* hanc elegantiam placuisse edoceberis. unum perspicuum adponam exemplum ex *Floro* IV. III. 37. *bis oculos, aliis manus amputabant.* quis unquam *oculos amputavit*? *palpepras* quidem. at in priori membro *effodiebant* intellige: quod ideo facile intelligitur, quia & *effossio* & *amputatio* in re conveniant, modo differant in *mutilationis* modo. sic haec explica in ceteris. Quin aliquando unum verbum respondet & sufficit duobus effatis ita, ut non vicinam, verum plane contrariam significationem habeat in hac quam in illa pericope ex gr. ut in prima *jubere*, in secunda *vetare* notet. vide Cl *Hemsterhusium* ad *Luciani Catapl.* T. I. p. 492 ita explica locum *Mamertini* ad *Julianum* C. IV. *Ingenua indignis cruciatibus corpora : nemo ab injuria liber : nemo intactus a contumelia.* in priore parte intellige contrariae significationis τοῦ *liber & intactus* vocabulum. *subacta. attrectata non libera* alii intelligunt *lacerabantur. suberant.* quod quodammodo procedat. at quis ferat *Acidalii* petulantiam reponentis *ingenui indignis cruciatibus correpti* vel *torti*. si plura desideres, adi *Th. Bezam* ad I *Timoth* IV. 3. *J. Broukh.* ad *Tibull.* I. IV. 6. *Prop.* I. I. 24. *P. Wesseling. Diod.* IV. p. 270. *P. Burmann.* ad *Phaedr.* IV. XVII. 31.

Jam videamus, quomodo eruditi quidam homines circa hunc loquendi modum fuerint versati. At primo loco monebo, licet haec figura sit tam recepta & optimis usitata, tamen in eadem abusum posse habere locum: immo habuisse insignem in modum: postquam verus orationis color tam solutae quam ligatae orationi decessit. ex. gr. *Appulej. Florid.* XVI. ait. *legenda ejus nunc esse ossa*, *mox carmina* quantum hoc abit ab exemplis modo adductis. id plane est κακόζηλον. mollius hoc

ejus-

ejusdem L. II. *Muef.* 20. *fomno fimul emerfus & lectulo.* At, ut ingrediar dictam ad difpectionem, quis crediderit L. II. *Aen.* 320.

> *Sacra manu, victosque deos, parvumque nepotem*
> *Ipfe trahit.*

inter cetera argumenta, quibus *Aeneis* probatur effe ftolidi alicujus Monachi opus, XIII feculo aevum agentis, & hunc verfum adhiberi, rogarique: *quomodo facra & deos potuit trahere, ut nepotem.* Mihi non vacat impudenti morioni refpondere. apud *Sophocl.* in *Electra* vs. 437. *Chryfothemis* fepulcro Agamemnonis quaedam inferre vult, a matre Clytaemneftra juffa. Verum Electra vetat, oftendens ab incefta patris interfectrice nefas effe paterno quid inferri fepulcro: ne tamen incurrat in iram matris, & fimul in patris cineres ullum piaculum committat, confulit,

> Ἀλλ' ἢ πνοαῖσιν, ἢ βαθυσκαφεῖ κόνει
> Κρύψον νιν, ἔνθα μή ποτ' εἰς εὐνὴν πατρὸς
> Τούτων πρόσεισι μηδέν· ἀλλ' ὅταν θάνῃ,
> Κειμήλι' αὐτῇ ταῦτα σωζέσθω κάτω.

Verum vel ventis, vel alte effoffa terra abfconde ifta [*libationes*], *unde nunquam in patris fepulcrum horum accedat quidquam. verum, ubi ipfa moriatur, iftae res ipfi ferventur apud inferos.* Solebant quippe res contaminatas, monftra & alia καθάρματα vel defodi, vel in fluviis, in mari mergi, *in ventos* fpargi. Tragicus autem, noftra figura utens, dixit κτερίσματα & λουτρὰ. *inferias & libationes* κρύπτειν κόνει five γῇ non modo, fed etiam πνόαις. ἀνέμοις ventis. pro διασκεδάζειν. ἀπολλύναι. *difpergere. abolere quovis modo.* Quae non capiens Glafcovicenfis editor ferio conjicit ποαῖσι. *herbis.* fcilicet optionem dat Electra, utrum velit in alta foffa defodere, an potius in fumma humo, in herbis effundere. quam belle, tu judices. fi homo hic confuluiffet fcholiaften, tam abfurdam conjecturam lucri facere potuiffet. ille enim optime locum explicat. πρὸς μὲν τὸ βαθυσκαφεῖ κόνει ἁρμοδίως λέγεται τὸ κρύψον. πρὸς δὲ τὸ πνοαῖς οὐ δύναται ἁρμόσαι. δεῖ οὖν συνυπακούειν ἔξωθεν ῥῆμα κατ' ἀναλογίαν. ἢ τὸ ῥίψον ἢ τὸ δός. ἤ τι τοιοῦτον. & quae fequuntur. hunc locum animadvertit *J. F. Gronovius* ad *Senecae Troadas* 844.

Verum audiamus in hoc genere decretum majoris abollae. *Iliad.* I. 518. Poeta fcripfit

> —— Τῶν μηδὲ σὺ μῦθον ἐλέγξῃς, Μηδὲ πόδας.

quo-

quorum tu neque sermonem redarguas, refutes, neque pedes, id est, iter, adventum. ubi μῦθος & πόδες, sicuti in loco ante laudato ἐνιπὴ & χεῖρες distant.

Ad hunc versum quicunque commentatus sit ad versionem Anglicam *Alexandri Popii*, eximii poëtae „ *censet dari locum nullum, ubi unum verbum eo modo duobus substantivis jungatur, adeoque tales ineptas elegantias vix fert in* Ovidio, *talisque farinae poetis, qui* L. 11. *Metam. dixit de Jove Phaetontem fulmine percutiente*

Aurigam animaque rotisque Expulit.

Atque ab aequo lectore veniam petit, si censeat hunc versum Homero & antiquitate indignum & ab interpolatore profectum. „ *En cor Zenodoti, en jecur Cratetis!* Non credo hujus censurae auctorem esse ipsum *Popium*, qui in poematio meritis laudibus mactato, *Raptus cincinni*, vocato, ea figura urbanissime & salsissime ipse adhibuerit, canens

Thare graet Ann somtimes counsels takes & somtimes thea.

nec jocosum poema causseris. ridiculum hic non in figura, sed in ipsa re. & sic serio dixit Polybius προσλαμβάνειν ἐλπίδα καὶ χεῖρα.

Vides, lector, quo ignorantia & confidentia homines provehat, ut loquendi formam millies occurrentem, usquam exstare negent, eaque falsa hypothesi nixi totos versus & periodos ex antiquissimis auctoribus proscribere non dubitent. verum talia facinora non modo viri, verum pene pueri, & novitii designare hodie non verentur. quotidie enim ex *Homero*, *Virgilio* & aliis, de caussis quam maxime frivolis, ejectos versus etiam plusculos critici saniores indignantur merito.

At inspiciamus porro, quid alii, quibus cor rectius sapit, de hoc loquendi modo censuerint. agnoscunt enim *summae elegentiae esse verbum semel positum significationi duorum accusativorum, quibus annectitur, ex aequo respondere posse: at tamen arbitrantur, durum admodum &* καταχρηστικωτέραν *fieri orationem, si verbum hoc ab alterutro abhorreat* ex. gr. probaturi sunt φοβεῖσθαι τοὺς νόμους μᾶλλον ἢ τοὺς πολέμου κινδύνους. quia scilicet quamvis alio modo *leges*, alio modo *belli pericula* metuantur, tamen commode & leges & pericula timeri dicantur. at durioribus accensent illud *Apollonii Rhod.* 1. 160.

Βῆ δ' ὅγε Μαιναλίης ἄρκτου δέρος, ἀμφίτομόν τε
Δεξιτερῇ πάλλων πέλεκυν μέγαν.

scilicet offendit, quod Antaeus dicatur πάλλειν δέρος *pellem ursae concutere*;

tere : cum *securim* proprie magis *quatere* dicatur. At quam facile πάλλειν utrique substantivo se adplicat! re vera id dicitur saepe de *hasta*, *lancea*. at cur non de *clypeo* vel de *thorace* saltem, qualis hic occurrit, & qui re vera vadenti ἐπάλλετο *concutiebatur* & *vibrabatur*? erat enim *pellis ursina*. cur illa non diceretur in gradiendo πάλλεσθαι. κινεῖσθαι. σείεσθαι. idem *Apollonius* eodem libro 339. scribit,

—— ᾧ κεν τὰ ἕκαστα μέλοιτο
Νείκεα συνδεσίασε μετὰ ξεινοῖσι βαλέσθαι.

at hoc & minus durum, quoniam non modo, in *pacificantibus*, verum etiam *pugnantibus* verbum συμβάλλειν adhibetur. vide *J. Houszlinum* ad priorem locum, qui observat *Aristotelem* III. *Rhet*. v. σολοικίζειν admittere statuentem, si quis dicat ψόφον ἢ χρῶμα ἰδὼν, cum dicendum foret ψόφον ἀκούσας. at pace philosophi, neque poetae neque prosaici ista edicta curant: qui centies saltem sensuum vocabula misceant. quo usu ista locutio vindicari satis posset. at in adductis jam ex optimis auctoribus verba occurrunt significationibus longe magis disparatis: quas locutiones tamen nemo prudens damnarit. ex. gr. quid magis oppositum, quam κεῖσθαι & ἵστασθαι. tamen apud *Homerum* vidimus κεῖσθαι pro utroque positum. αἱρεῖν pro *capere* uxorem & pro *occidere hostem* in Pindaro. quid alienius in vicem quam *tendere manus ad coelum* & *tendere vocem ad coelum*. tamen *Virgilius* dixit L. III. *Æn*. 176. *Tendoque supinas Ad coelum cum voce manus*. ne jam locutiones ex ipso *Cicerone*, *Livio* & aliis adponam, quae longe alieniora conpingant. uno exemplo defungar. *Cicer*. de N. D. II. 64. dicit *Nec vero supra terram, sed etiam in intimis ejus tenebris plurimarum rerum latet utilitas*. at in priori membro nihil aptius intelligas, quam *patet*: adeoque plane contrarium. hoc loco doctiss. *Ernestus* vindicat *Xenophontis* ῥῆσιν L. II. *Memorab*. p. 49. apud *Max. Tyr*. IV. III. legimus Οὗτος ὁ τύραννος [*voluptas*] ἐπανέστησε τὰ αἰσχρὰ καλοῖς, οὗτος ἐφώπλισεν ἀδικίαν δικαιοσύνῃ, οὗτος μέτρῳ [ἐφλιώπλισεν] ἀμετρίαν. sane nescio cur pro isto secundo ἐφώπλισεν, aliud verbum ex. gr. ἐπετείχισε in contextum reciperemus. quin unum ἐπανέστησε suffecerit. ita apud eundem XVII. III. κἂν εἰ μειζόνως χαρακτηρίζοις τὸν Δία, κυανᾶς δὲ χαίτας, ἐλελιζόμενον δὲ ὑπὸ αὐτῷ τὸν τ' οὐρανόν. Cur hic quid defuerit: cur non adsumas in intellectu aptum verbum, πλάττοις, γράφοις, ποιοῖς? *Servius*, non malus arbiter, aliter sentiebat de his & similibus formis. ex. gr. L. III. *Aen*. 176. ad verba *Tendoque supinas*. ait *honesta locutio, cum in uno sermone respondemus duobus*. „ accipe *Sermonem pro verbo, vocabulo*. „ *Honestam elocutionem* alias vocat *bonam elocutionem*. confer L. 234. VIII. 509. L. IV. 401.

honesta

honesta figura dicitur. Non ita *Aegidio Menagio* sedebat, qui in commentario ad poëmata *Malherbae*, principis olim Lyricorum Franciorum, pagina 61. hunc ejus versum reprehendit.

Et nous rends l'embonpoint, comme la guerison.

quia non dicitur *rendre la guerison*. forte haec figura non convenit Francico idiomati. quare hic judicandi arbitrium non sumo.

Haec sufficiunto, ut pateat minus prudenter spatia hujus locutionis tam artis circumscribi finibus, temerario vero ausu ab aliis ab hanc figuram, & alias formulas, ipsis minus familiares, sacra antiquitatis monumenta, quantum in ipsis est, mutulari & truncari.

P. 71. Vs. 11. Εἰς Ἀφροδίτην βαδίζουσα.] per ellepsin saepius effertur. εἰς Ἀφροδίτης. sed cur ita hic posset esse locutus, suspicionem aperui ad L. 1. p. 19. *Animadversionum.* invenitur tamen accusativus, licet intelligendum sit *templum. Herodot.* VIII. 135. κατεκόσμησε ἐς Ἀμφιάραον. *Gronovius* tamen recte ἐς Ἀμφιάρεω. apud *Plutarch. Alcib.* p. 20. ἐν Ἀγραύλῳ. pro ἐν Ἀγραύλου [ναῷ] uti *Valesium* emendare ibi docet commentator. εἰς sane non ita raro pro *ad* cum persona: quamquam malunt ὡς. *Hesiod. Theog.* 71. Νισσομένων πατέρ' εἰς ὅν. *Quintus Calaber* L. XIV. 466. Οὐρανόθεν προέηκεν ἐς Αἴολον ἄμβροτον Ἶριν. ubi tamen Αἰόλου ambiguum tolleret. *Theod. Prodr.* VII. 317. Ἄμφω κεκληκὼς εἰς ἑαυτὸν τοὺς νέους. Verum horum auctoritates non ponderosae. *Aristoph. Pace.* 131.

Ὅπως κάκοσμον ζῶον ἦλθεν εἰς θεούς.

Pluto 237. & 242.

Ἢν μὲν γὰρ εἰς φειδωλὸν εἰσελθὼν τύχω.

ubi Cl. *Hemsterhusius* non sollicitandum monet. *Lysias* p. 430. εἰς ὑμᾶς [τὸν δῆμον] εἰσιόντες. 436. ἐς ὑμᾶς ἥκῃ. 485. 504. & in hac locutione εἰς est sollemne. *Aristoph. Equit.* 720. *Lysias* p. 14. ἀφικνοῦμαι εἰς τὸν καὶ τόν. ubi *Cod.* ὡς. at p. 339. εἰσελθὼν εἰς τὸν πατέρα ἐγώ. *Ctesias Pers.* C. 33. ἀποπέμπεται εἰς Ἀρταξέρξην. *Alciphr.* I. VI. κωμάζουσι πρὸς αὐτήν. *Cod.* εἰς. an fuit ὡς. *Aeneas Ep.* III. p. 423. sed nulla finis foret. nec video cur non *persona* pro *domo sua* sumi posset, vel vicissim in familiaribus sermonibus.

P. 71. Vs. 12. Δι' ὃν ἠγρύπνησας] Hoc accidit omnibus amantibus. peculiarius aliquid desiderarim. vel saltem de hoc habitu aliquam mentionem in principio fabulae factam fuisse oportebat, quo nunc respiceretur. an fuit. L. 1. 1. 2. 12. ἠγρύπνησαν οὖν, ἡ παρθένος μὲν τῆς διανοίας

τῆς αὐτῆς ἀιδυμένη καταφορὸς γενέσθαι. Χαιρέας δὲ διὰ τὸ πάθος. Verum leviſſima haec ſuſpicio.

P. 71. Vs. 12. Τῆς νυκτὸς τῆς μυστικῆς] Μυστήρια. ὄργια Ἀφροδίτης pro nuptiis & concubitu paſſim. *Alciphr.* II. I. p. 200. ἄν μοι περιουσιάσαι γένηται ὑπὸ σοῦ, μηδὲν ἀνάξιον τῶν σῶν ἀγαθῶν ἐξ ἐκείνης τῆς ἱερᾶς νυκτὸς ἔτι πεποιηκυῖα. ſic *Cod. Ariſtoph. Lyſiſtr.* 832.

> Τοῖς τῆς Ἀφροδίτης ὀργίοις εἰλημμένον.

& 897.

> Τὰ τῆς Ἀφροδίτης ἱέρ' ἀνοργίαστά σοι.

Muſaeus vs. 145.

> ἢν δ' ἐθελήσῃς
> Δεσμὰ θεῆς ἐρόεντα, καὶ ὄργια πιστὰ δαῆναι.
> Ἔστι γάμος καὶ λέκτρα.

ubi δεσμὰ ἐρόεντα & ὄργια πιστὰ videntur opponi vagis & innuptis nuptiis. nec tamen eſt, ut valde eruditiſſ. *Lennepium* poeniteat ſuae ſuſpicionis ὄργι' ἄπυστα poſt *Coluthum* p. 80. γάμῳ μυεῖσθαι illuſtravit *G. Arnaldus. Lect. Graecis* L. II. C. VII. vox ἄπιστος corrupta ap. *Alciphronem* L. II. *Ep.* IV. 258. ubi enim legitur, καὶ τὰ ἄμιθα τῶν πρεσβυτέρων ἀμπλακήματα. reponendum ex *Cod.* ἄπιστα. vertitur φορτικῶς, ἄμιθα. *ingratum animum indicantia.*

P. 71. Vs. 14. Ἴδιον φιλοῦντος] Ζῆλος. vide *Luciani Dialog. Meretr.* VIII.

P. 71. Vs. 16. Σοὶ μηδὲν ἐγκαλῶν] quia merito plectebar.

P. 71. Vs. 17. Ἄλλο τι φρονεῖς] quod lingua efferre, animus cogitare refugit. ſi alium ames. ἄλλο ſaepe κακόν. *Sch. Thucyd.* VII. 64. *Caſaub.* ad *Strab.* I. III. *D. Heinſius* ad *Heſiodi* Ἔργα vs. 344.

P. 71. Vs. 18. Θανάτου μοι δώσεις ἀπόφασιν] φέρειν. ἐκφέρειν. ποιήσασθαι ἀπόφασιν. alii. noſter ῥηθείσης τῆς ἀποφάσεως. L. V. VIII. 93. 6. apud Atticos, ἀπόφασιν διδόναι ſignificat exhibere ἀπογραφὴν, *indicem*, *deſcriptionem* omnium bonorum ſuorum, quando ἀντιδόσεις fiebant, & οὐσίαι permutabantur inter cives Atticos occaſione λειτουργιῶν. ſi tanti eſt, ſcias apographum habere ἐγρυπνήσας & ἀνείθη.

LIBRI QUARTI CAPUT QUINTUM.

P. 71. Vs. 19. Ὑγῖνος] ſervile nomen. notus *Hyginus Grammaticus*, *Auguſti libertus.* boni ominis. ita & *hygia.* in lapide apud me

D. HY.

D. HYGIAE. M
V. ANN. VI
TYCHE. MATER. FILIAE
BENE. MERENTI. FECIT

P. 71. Vs. 20. Τῆς ὅλης ἐσίας.] I. XLI. 17. 17.

P. 71. Vs. 20. Παραγυμνωθεὶς] ita typi dare debuissent, licet editum usitatius. multa verba modo abjicere, modo admittere literam Σ notum. ita ap. *Alciphr.* II. ἀπογυμνωθεὶς. *Cod.* ap. *Aristaen.* I. 10. frustra *Mercerus* πειρασθῆναι tentat. κεκλειμένος & κεκλεισμένος. *Herod.* II. 121. VII. 129. *Aeschylus Suppl.* 639. ubi alii vitiose κεκλῃμένην pro κεκλειμένην. vide ad L. I. XII. 17. 5. Attici saepe omittunt sibilantem literam. ita κέλευμα. vide doctiss. *Hemsterh.* ad *Aristoph. Plut.* p. 431. παράχωμα. in *Codd.* ap. *Strabon.* XVII. 1136. C. 1172. A. in contextu. quin *Ammonius* docet quaedam vocabula pro admisa vel repudiata hac litera diversam habere notionem. καταχύματα & καταχύσματα. videatur ibi *Cl. Valkenarius.* sic a χρίω & χρῖμα & χρῖσμα. ut tamen credam, παρακέκρυλαι & παρακέκρυσται haud idem valere, vix hodie inducor.

Apud *Nemesium* C. V. p. 118. in Cod. ἐξαλμισθὲν pro ἐξαλμιωθὲν. sed non magis id arridet quam σβεσθὲν pro σβεσθὲν in eodem libro. ϑ amisit modo annum inferiorem. ita non dicimus ἐπείσθην sed ἐπείσθην. unde non πεισθῶ apud *Hermian.* C. X. sed πεισθῶ. *persuasus fuero.* apud *Lucianum de M. Peregr.* p. 357. legitur. Ταῦτα εἰπὼν, ἐπήδησεν εἰς τὸ πῦρ, ὁ μὴν ἑωρᾶτό γε, ἀλλὰ περιεχέθη ὑπὸ τῆς φλογὸς, πολλῆς ἠρμένης. ubi docemur „ ἐχέθην *usitatius esse quam* ἐχέσθην [credo] *quod tamen quum a* χήθω possit esse formatum, expungendum non esse contra editiones optimas. „ *T. Faber* tamen indignaretur suam ita non inter optimas censeri. Etiam *Veneta Editio* MDL. ita exhibet. in qua multas bonas lectiones comparere scio. & *Editiones* aliae habuerint. ego vero utramque lectionem forte esse vitiosam, sed περιεχέθη nos quam lenissime ducere suspicor ad veram περιεσχίσθη ὑπὸ τῆς φλογός. *a nobis separatus, divisus, [dissectus fuit] per flammam. flamma eum plane circumdans a visu nostro seclusit.* sic insula dicitur a fluvio περισχισθῆναι, qui eam circumdat. *Herodot.* IX. 50. εἰς τὸν χῶρον τῦτον, τὸν δὴ ἡ Ἀσωπὶς Ὠερόη περισχίζεται, ῥέυσα ἐκ τῦ Κιθαιρῶνος. ubi active accipe. habes apud nostrum L. V. III. 824. 2. διεχέθησαν pro διεσχίσθησαν. porro παραγυμνῦν nostro sensu est apud *Herodot.* I. 126. VIII. 119. vis activa in his temporibus obvia.

P. 71. Vs. 23. Ὑπισχόμενος] in *apographo* ὑπισχνύμενος. potes etiam ὑποσχόμενος. mox διοικητήν.

P. 72. Vs. 3. Ἐλήνιζε] cur magis careat augmento, quam ab ἐλκόω.

 ἡλκω-

ἡλικιωμῦος ap. *Artemid.* I. 24. vel ἡδρασμῦος. quamvis ap. *Hesych.* ἱδρασμῦιη. sed quod e corrupto Codice petitum censet praeclarus editor. merito. multas vitiosas lectiones in suum Lexicon contulisse dedita opera, διορθώσει apposita, saepe animadvertimus. ἡδρασμῦος habes apud *Artemid.* II. 25. 112. ita ἑτοιμασάμην etiam apud *Xenoph. Apol. Socrat.* p. 702. D. legitur. sed melius Basileensis editio. at ἐκκλησιάζειν, an recte scribitur? an potius ἐξεκκλησιάζειν. id certe analogice fieret. unde vitiose fere scribitur ἐξεκκλησιάζειν. vide *Lysiam* p. 259. 261. Grammatici de verbis ἐγγυᾶν & ἐνεχυριάζειν abunde.

P. 72. Vs. 4. Πῶς ἂν χρήσαιτο τοῖς πράγμασι] elegans locutio & obvia. *Herodot.* L. VIII. CXXXV. οὐκ ἔχειν, ὅ,τι χρήσονται τῷ παρεόντι πρήγματι. & alias.

P. 72. Vs. 6. Τύχη ὅμοιον τῇ γνώμῃ τὸ τέλος ἐβράβευσε] *dispensavit. direxit. administravit. ex arbitrio constituit.* vide interpretes Graece eruditos ad *D. Paulli Ep.* ad *Coloss.* I. 18. & III. 15.

Haec vox in metaphora frequentior recentioribus Atticis quam vetustis, certe in prosa. tamen *Demosth.* III. *Olymp.* 38. F. τὰ τῶν ἄλλων δίκαια βραβεύειν dixit. *Eurip. Helena* 1002. 1079. λόγους. πάντα. *Phoeniss.* 453. *Plutarch Artox.* 299. τὴν εἰρήνην τοῖς Ἕλλησι. *Max. Tyr.* XL. I. περὶ κάλλους θεᾶς. Cl. interpr. ad *Diod.* XIV. 65. in *Porphyr.* de *Abstin.* II. 171. non intellexerunt. τῆς θυσίας [ita bene emendatum] οὐχ οὕτω ταῦτα βραβευσάσης. *Alciphr.* I. XXV. ὥστε τὸ ζῆν οὐχ ὑπὸ τούτων ταλαντεύεται, ἀλλ' ὑπὸ τῇ τύχῃ βραβεύεται. *Cod.* οὐδ' ὑπὲρ τούτοις non abit *Heliod.* VII. 318. τότε δήπως εἴ τε τὸ [*sic Cod.*] δαιμόνιον, εἴ τε τύχη τις τὰ [*sic Cod.*] ἀνθρώπεια βραβεύουσα. *Xenoph.* K. A. III. 296. D. eleganter eodem modo dixit. ἀγωνοθέται οἱ θεοί εἰσι. *Plutarch. Sympos.* 184. A. ἀγωνοθετῶν καὶ βασανίζων. Noster saepe utitur verbo, quo de agimus: & modo saepe notat, *dare. concedere. largiri.* v. X. 95. 22. VI. I. 99. 9. VI. IV. 104. 25.

P. 72. Vs. 7. Μειζόνων πραγμάτων ἐκίνησεν ἀρχὴν] Iisdem verbis utitur L. I. VII. 10. 15. An non hoc pauperis venae? Ita quidem visum est politulis quibusdam elegantiarum arbitris. At ita non sedebat Homero, Virgilio, immo Moysi, qui multis in occasionibus formulas easdem repetunt. Et *Ulpianus* testatur *Demosthenem* iisdem saepe verbis & argumentis delectari, si sint ἰσχυρά. si *accommoda* & *valida sint.* vide ipsum ad *Orat. de Corona* p. 473. F. quod & aliis locis tangit.

P. 72. Vs. 9. Δοῦλοι] modo ὑπηρέται. qui aliquanto *digniores.* vide *J. Buberium* ad *Marmora Brettiana* p. 44. & *P. Wesselingium* de *Archont. Judaic.* C. VI.

P. 72. Vs. 9. Ἀσωτίαν] Hanc scripturam probat *Moschopulus* περὶ σχεδῶν p. 41. licet formetur verbum ἀσωτεύω vel ἀσωτεύομαι. Quam in his varie-

varietur, tum in typis tum in scriptis libris notum. Codicibus melioribus hic multum tribuendum. In poetis, ubi correpta syllaba opus, scriptio per ἰῶτα tutior esse videtur.

Quoties Κολακία non occurrit! Ἀλαζωνία. εὐημερία. codex tamen ap. *Polyb.* VII. p. 702. εὐημερεία. est enim ἡμερεύω. habes ἐπιτοπία ap. *Demetrium Phaler.* §. IX. Ἐφεσία: *Artem.* I. 56. 48. *Vann. Crit.* 174. Πομπεία. πομπία. quam scripturam merito inprobat *Cl. Interpres* ad *Diod.* XIII. p. 612. tamen πομπεία σκευὴ recte se habet L. XII. 502. πομπεῖος. ut ἀνδρεῖος. σκευὴ aeque probum ac σκεύη. *Lucian.* I. T. II. 616. vide *Demosth.* παραπρ. 312. B. κατ' ἀνδρ. 706. B. Ἀριστοκ. 750. B. Τιμοκρ. 774. C. 798. A. Φαρμακία scribitur ap. *Artemid.* I. 68. 56. Νεκυομαντία apud alios & *Lucianum.* Νοσηλία. *Porphyr.* de *Abst.* IV. 354. Ἀλίεια; ἁλεία & ἁλία. ap. *Artemid.* I. 72. 61. de quo Cl. *Hemsterh.* ad *Xen. Eph.* p. 65. in *Miscellan.* VI. 339. Λατρία ap. *Maneth.* IV. 373. sed haec est scriptura, quae & in aliis ibi saepe obtinet. lege ibi.

> Κῆν μὲν ἐπισκοπέῃ φθίλην Κρόνος, ἐς ζυγὸν ἥξει
> Λατρείης πονέοντα. vulgo πονέοντα. sed ut γονέες. γονεῖς.

Κυρία pro κυρεία apud eundem L. IV. 606. significat *dominatio.* *Hesych.* explicat τὴν κατὰ φύσιν ὑπάρχουσαν δύναμιν. sed ubi quoque male κυρία. uti apud *Athenaeum* L. X. XI. p. 440. F. ubi corrigit ex *Suida Casaubon.* & exponit ἐξουσίαν. male vertitur *Domina* apud *Manethonem.* & certe multa confundi necesse est, si ἰῶτα occupet ubique locum diphthongi El. πορία in *Epist. Jacobi* I. vs. II. quod forte aliunde. sed male ap. *Maneth.* IV. 380. πορίῃ. sic L. VI. 346. lege ἢ ἴκελα ζώοισιν ὑπὸ γλαφυραῖσι τορείαις. *Firmicus* accipit pro *tornatoribus* L. IV. VII. 5. ap. quem L. IV. VI. 1. repone *tornatores* pro *tortores.* παιδία passim male. quam Graecam vocem recte negat *Casaub.* ad *Athenaeum* VII. XXI. tamen in compositis, ut γυμνοπαιδίαι [quae & γυμνοπαιδιαὶ] vide *Casaub.* ad *Athenaeum* XIV. v. 958. *Ernestum* ad *Xen.* I. *Memor.* p. 25.] nam in compositione variatur. vide laudatum *Moschopulum.* ut ἀνανδρία. ἀδυλία vel ἀειδυλία [ut ibi legendum] φιλοπτωχία. παιδείας. muta in παιδιᾶς ap. *Eunapium Proaer.* p. 128. Sed minime p. 189. cum *H. Junio* παιδεία in παιδία.

Alius generis sunt ἀνδρεία & ἀνδρία. quae scriptura utraque tam frequens, ut nescias, quid hic vel illic eligas. commentator quidem Graecus *Demosth.* περὶ τῶν ἐν χερ. 84. C. discrimen tradit, non plane consentiens *Ammonio.* sane nollem ex. gr. in *Isocrate* contra fidem antiquarum Editionum ubique ἀνδρεία repositum. certe non ubi metrum brevem syllabam postulat. ut ap. *Eurip. Herc. fur.* 475.

Προμήθεια & προμηθία, εὐσέβεια & εὐσεβία poetice ultima scriptura gaudent. & saepe alias. de illo vide *Eurip. Andr.* 1619. *Alcest.* 1054. *Soph. Oed. Col.* ubi bene Edit. *Florent.* de hoc *Sophocl. Antig.* 955. ubi recte in *Cod. Vat. Oedip. Colon.* 184. male idem *Cod. Eurip. Hippol.* 1368.

Ὀυδένεια & ὀυδενία. ὀνείδεια ὀνειδία. ap. *Nicandr. Alex.* 408. εὐχαριστεία. in *Cod. Taur.* ap. *Heliod.* II. 102. εὐχαριστία. Θέρεια. Θερεία. Θερία. *Diodor.* III. p. 191. ἀτρέκεια, ἀτρεκία. ap. *Maneth.* III. 229. & correpta haec scriptura non videtur aliena ab dialecto Ionica. certe Grammatici ei attribuunt. quamvis etiam alia forma, ut εὐσεβηίη, Ionibus placuerit.

Ταφρία ap. *Demosth.* de *Cor.* 521. E. quod ad superiorem classem spectans certe malim ταφρεία efferri.

Apud eundem in *Aristocr.* 736. E. malim ἱφορία. sed taedium te legendi, ut me scribendi, ceperit. tamen paucis exemplis ex millibus incertum hujus scripturae indicasse non nocuerit. vide quae notavimus. L. I. VII. 10. 18. & quae pauca dicentur L. VI. II. 101. 3. Nihil facilius, quam de his edicta promulgare. verum vix quidquam statueris in universum, quin usum & codices refractarios experturus sis. his igitur cum aliqua prudentia obtemperandum.

P. 72. Vs. 10. Μικρᾶ] Priene respectu Syracusarum & Athenarum. Alioqui minime contemnenda civitas inter Ionicas. In obsidione Mileti contra Artaphernem suppeditavit XII. *Erythrae* VIII. *Myos* III. *Phocaea* III. *naves*, ut narrat *Herodot.* VI. 8.

P. 72. 10. περιεργίας] I. XI. 16. I. I. XII. 17. 10. VIII. VI. 139. III. rursus in hac voce περιέργεια & περιεργία. at φιλοκέρδεια & φιλοκερδία.

P. 72. Vs. 10. Ξενικὴ] *Persica.* Lacones in primis κατ' ἐξοχὴν *Persas* ξένους vocabant. licet tamen etiam communi notione accipere hic.

P. 72. Vs. 11. Ἐπέστρεψε] In apographo ἐπέτρεψε. haec vocabula saepe turbas dant. *Max. Tyr.* XXIV. 4. ἐπιστρέψαι τὰ ὄμματα ἐπ' Αὐτόλυκον, ὥσπερ ἐν νυκτὶ ἐπὶ φέγγος. *Aelian.* XIII. XLIII. τὸ θέατρον ἰδεῖν Ὀλυμπιάσιν ἐπιστρεφόμενον *Diogen. Laert.* in *Platone* §. 25. τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας ἐπιστραφῆναι ἐπ' αὐτόν. tamen ap. *Heliod.* IV. 165. constanter legitur πᾶν μοὶ τὸ θέατρον ἐφ' ἑαυτὴν ἐπέτρεψε. *Lucian. Rhet. praec.* p. 23. τὰς ἀκοὰς τῶν παρόντων ἐπιστρέφοντα. quod probum. apud *Heliod.* I. 60. τὰ σκάφη πρὸς κύκλον ἐπιστρέψαντες, εἶχον Θύαμιν ἐν μέσῳ. at *Cod. Taur.* ἐπιτρέψαντες. quod non spernendum. nam licet Lexica vix in ἐπιτρέπειν propriam notionem agnoscant, nihil vetat, quominus notet. *aliquid versus, in aliquem vertere, convertere.* apud *Lucian. Lexiph.* 333. ἐπικολλεβης εἰς κεφαλὴν ἡμῖν ἐπέτρεπε,

τὸς

τὺς ἀνθρακας. ſic ἄνω καὶ κάτω πάντα ἐτρέφθαι ap. *Demoſth.* in *Ariſtog.* 839. at & τετράφθαι: vide ad L. VI. VI. 108. 2.

P. 72. Vs. 13. Στρατηγὸς] Non eſt magiſtratus vel praefectus, quales *Herodotus* L. v. 38. Darii Medi tempore Ioniis urbibus praepoſitos narrat. Ἀρισαγόρας δὲ ὁ Μιλήσιος, ὡς τὺς τυράννυς κατέπαυσε, σρατηγὺς ἐν ἑκάστῃ τῶν πόλεων κελεύσας ἑκάστυς καταστῆσαι.

Aptius certe hic magiſtratus Prienenſis qualiſcunque Ἄρχων vocatus fuiſſet: quoniam ſub Romanis non Στρατηγὺς, ſed ἄρχοντας habuiſſe conſtat ex *numis apud J. Valentem* & alios.

Verum hic fuit ἄρχων vel *praetor*, vel potius *duumvir* [nam procul dubio Charito hic loquitur ex uſu ſuae aetatis] cujus erat *inviſere & excutere diverſoria. fures*, *latrones inquirere*. de quibus *L. Boſius* in *Obſerv.* p. 107. C. XXIV. & *H. Valeſius* non modo ad *Ammianum Marcell.* p. 484. verum etiam ad *Euſebii Hiſt. Eccleſ.* VII. XI. p. 317.

Nam hic *Strategus* dignitate minor, quam *Dionyſius.* unde videbimus *Dionyſium* ab hoc *Biante* vocari Εὐεργέτην. *Dionyſius* erat ἐν Μιλήτῳ κόρος. L. VI. II. 10. 13. IV. VI. 74. 13. δυνατώτατος Ἰώνων. re vera L. V. VI. 88. dicit, ὐ γάρ περιεῖδες ἄνδρα ἰδιώτην ἐπιβυλευθέντα ὑπὸ ἡγεμόνος. Sed reſpectu regis Perſarum ſic ſe vocat: [ut omnes magiſtratus Romae reſpectu imperatoris erant privati.] & reſpectu *ſatrapae Cariae*. & proinde eo magis Bianta non tantae dignitatis magiſtratum geſſiſſe ſtatuas. quamvis enim ſit ficta hiſtoria, vidimus ſaepius veriſimilitudinem a Charitone in ſingulis adſectari. An σρατηγοὶ Athenis tempore Reipublicae jus dixerint, dubito. ſi non, haud ſibi cavit auctor Epiſtolae XIII. *Chioni* adſcriptae, ubi dicit de immiſſo percuſſore, ὀλιγωρῶντα ἔδησα τῷ ἰδίῳ ζώματι, ἀποστρέψας εἰς τοὐπίσω τὼ χεῖρε. καὶ πρὸς τὺς σρατηγὺς ἀγαγὼν αὐτὸν μὲν ἔτισε δίκην. nonne debuiſſet ſcripſiſſe πρὸς τὸν πολέμαρχον. an locutus *Chion* ex more patrio. forte σρατηγοὶ *Heracleae* fuerint.

P. 72. Vs. 13. Διερευνώμενος] L. 3. *ff.* de *Fugit. ſcrutari cubilia & veſtigia occultantium.* quod erat Romae Aedilium plebis. Ἄρχοντι tale quid tribuit Pollux. L. VIII. 6. τὸν ἄρχοντα ἐπ' οἰκίαν ὖ τις ἀποκρύπτεται ἐπάγειν. at minime intellige τὸν ἐπώνυμον. ἐρευνᾶν & alias obvium pro ἐρευνᾶν. proprie de *indagandis feris* dicitur.

P. 72. Vs. 14. Φωρία] in *Apographo* Φώρια. & facile feratur, poſt duo ſubſtantiva. Grammatici vero quidam Φωρία ſcribi jubent, ubi *furta* notat. quamvis re vera χρῆμα ſemper intelligatur. ſi tibi, uti non placuit *H. Stephano*, inprobetur, accentum in ſuum locum retrahas

P. 72. Vs. 16. Ὁ Καρίας ὕπαρχος] L. IV. I. 63: 26. vocatur *Satrapa.* L. VIII. VIII. 142. 22. σρατηγὸς. quae duo non pugnant. at ὕπαρχος minore dignitate. rectius L. IV. I. 64. 10. ἔπαρχος. verum

haec

haec vocabula miſcentur. *H. Stephanus* & *H. Valeſius* eandem poteſtatem volunt. at ὕπαρχος dici reſpectu *Regis Perſarum.* ἔπαρχος. reſpectu *regionum*, quibus praepoſiti erant. verum non obſervatur. ſic capite ſequente *Pharnaces* vocatur ὕπαρχος. qui IV. I. 63. 26. *Satrapa. Herodoto* III. 70. ὕπαρχος Περσέων dicitur Hydaſpes.

Eadem differentia inter ἐπιστρατηγὸν & ὑποστρατηγόν. qua de re notavi in *diſſertat.* de *Deliacis Inſcriptt.* T. VII. *Miſcell.* p. 50. *Plutarch Arato.* p. 342. conjungit ὑποστρατηγοὺς & λοχαγούς. ὑποστρατηγοὺς ita recte repoſuit apud *Strabonem* pro ἐπιστρατηγοὺς *Celeb. P. Weſſelingius* in *Diatriba de Archontibus* p. 60.

P. 72. Vs. 16. Πεπόμφει] Noſter variat, ut ceteri, in augmentis. VIII. I. 127. 14. VIII. II. 130. 15. V. IV. 84. 21. ap. *Heliod.* VIII. 404. ex *Cod. Taurinenſi* malim ἐκδεδιδάχθαι. abunde actum de hoc genere a *Cl. Hemſterh.* in *Miſcell.* noſtris T. IV. p. 289. iis adde *Cl. Weſſelingio* notata ad *Diodor.* L. II. p. 122. L. XI. p. 424.

P. 72. Vs. 16. τὰς ἐπιστολὰς] nempe ſcriptas ad Callirrhoen, unam a Mithridate, alteram a Chaerea. cur igitur mox dicit δῶρα καὶ γράμματα κομιζόμενά σοι παρὰ Μιθριδάτου. an cum dona mitteret, ea literis ornare non neglexit Mithridates? ſed ex ſequentibus collegeris, nullas datas ad *Dionyſium.* ſaltem mentio modo fit epiſtolae Chaereae ad Callirrhoen. Immo nusquam iterum memorat iſtas literas Mithridatis, quas ipſe ſcripſit ad Callirhoen, in quibus opem militarem promittit, ſi vellit relinquere *Dionyſium.* cur iſtas literas non recitavit *Dionyſius* in judicio adverſus Mithridatem? hic ſui oblitus videtur Charito. Mirum quoque literas relictas Prienae penes ſervulos. procul dubio non fuerint tantae molis. ſed una fuerint in capſa cum auro & argento, quam ſervos nequam effregiſſe noſter neglexit narrare. tamen de epiſtolis reſtat difficultas.

P. 72. Vs. 17. Ἔλυσε τὰ γράμματα] hic γράμματα pro epiſtola tota, membrana, tabula, lino, ſigno. vide *H. Stephanum* hac voce.

P. 72. Vs. 18. Κατασεσημασμένα ἔξωθεν] videntur igitur obſignatae quidem, ſed non inſcriptae fuiſſe exterius. Satis noverat Hyginus, quibus tradendae forent. Bias autem merito literas ad eum ſpectare credidit, cui munera miſſa conſtabat.

Extrinſecus obſignatus explicat *Cl. Salmaſius in ſpecim. Confut. Animadv. Heraldi* p. 114. Nimirum *lino*, *lineo vinculo*, *codicillis circumvoluto, cera in nodis infundebatur*, *eique adhuc liquidae ſigillum inprimebatur*, *ut adeo tabulae ita conſtrictae & colligatae aperiri nequirent*, *niſi lino inciſo vel diſrupta cera. Eurip. Hippol.* 864.

φέρ'

Φέρ', ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων,
Ἴδω, τι λέξαι δέλτος ἥδε μοι θέλει.

Appulejus x. *Met.* 216. dicit *praenotare annulo. In hoc ipso sacco conditos* [*aureos*] *annulo tuo praenota. . .signavit pecuniam.* quam ibi *Pricaeus* docet L. 1. §. 3. *ff. de Usur.* & *fruct.* dici *obsignatam.*

P. 72. Vs. 19. εὐεργεσίαν κατατίθεσθαι εἰς αὐτὸν] Varie haec locutio effertur, sed semper notat gratiam inire apud aliquem, ut is vicissim & suo tempore tibi rem gratam faciat. *Demosthen.* de *Rhod. Lib.* 145. B. εὐεργεσίαν καταθέσθαι πρός τινά. *de Falsa Leg.* 330. B. χάριν τινι. *Xenoph.* K. Π. VIII. 216. *Eurip. Iphig.* in *Taur.* 602. τίθεσθαι χάριν. *Plato Symp.* 208. C. κλέος ἐς τὸν ἀεὶ χρόνον ἀθάνατον καταθέσθαι. *Lucas* in *Actis* XXIV. 27. θέλων χάριτας τε καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ. XXV. 9. χάριν τοῖς Ἰουδαίοις. quam locutionem illustrat *Cl. J. Marklandus* ad *Lysiam* 11. p. 42. & *Cl. Wesseling.* ad *Diod.* L. IV. C. 1. eleganter noster L. V. 1. 80. 8. dicit τινὰ χάριν εἰς αὐτὴν ἔχειν ἀποκειμένην. ubi videsis.

P. 72. Vs. 20. Λαμπρὸν συμπόσιον] cui intererant tot viri illustres & λαμπροὶ, & quod igitur ex eorum dignitate erat apparatissimum. tamen συμπόσιον etiam λαμπρὸν posset dici, ubi adfatim jam bibitur, & res poculis geritur majoribus. vide *Heliodori* locum laudatum p. 114. *Observationum harum.* prius hic convenit.

P. 72. Vs. 21. Αὐλὸς ἐφθέγγετο] obvia locutio φθέγγεσθαι αὐλῷ. quod etiam πρὸς αὐλόν. ut *Horatius Odar.* III. IV. 1. *dic age tibia melos*: *Lampridius* in *Heliogab.* C. 32. 873. *ad tibiam dicere.* sed quod utrumque modo notat *tibia canere, tibiam inflare, sine voce humana.* id recte animadvertit *Salmasius*, nisi quod praecisius neget *dicere* esse *canere*, cum id tamen commodo alias significet. saepe de articulato humanoque sono. *Julianus* tamen dixit in *Caesar.* p. 327. φθέγγεσθαι μᾶλλον ἢ λαλεῖν. at de omni sono. de *tonitru* habes ap. *Xenoph.* K. Π. VII. 172. B. de *Gallo* ap. *Aristoph. Eccl.* 191. & passim exempla de aliis prostant.

In Epigrammate quod in *Critica Vanno* illustravi p. 168. & quod postea ab Eruditissimo *Leichio* cum aliis parum auspicato fuit repositum in *Sepulcralibus ejus Epigrammatibus*, legitur in mea editione.

Ὡς εὖ τὸν Φίλιππον νέον ἄκριτα, καὶ τὸ κυβευθὲν
Πτῶμα διὰ φθεγτῶν εἰπέ τις ἀστραγάλων.

Vertique per *vocales talos.* & re vera *tali*, qui tam multa docebant viatorem, *loquaces* & *loquela praediti* dici possent. ita in epigrammate p. 193. ibidem explicato de *Statua.*

Παιδιὴ ἄφωνος ἐοῖσα τά δ' ἐννέπω, αἴ τις ἔρηται,
Φωνὰν ἀκαμάταν παρθεμβύα πρὸ ποδῶν.

& ſic *Statua* mortuae *Virginis* in *Antholog.* L. III. C. XXIII. 28. p. 263. φθεγκτὰ dicitur, *vocalis*, quia valde erat ſimilis & loqui videbatur. Quod cum ſit Ἀνύτης τῆς μελοποιοῦ vellem non effugiſſe diligentiam Cl. *Joannis Chriſtiani Wolfii*, poetriarum carmina colligentis. En quo modo legitur in *Cod. Palatino.*

Ἀντὶ τοὶ εὐλεχέος θαλάμου, σεμνῶν θ' ὑμεναίων
Μάτηρ στῆσε τάφῳ τῷδ' ἐπὶ μαρμαρέῳ
Παρθενικὰν, μέτρον τε τεὸν καὶ κάλλος ἔχουσαν,
Θερσιπότι. φθεγκτὰ δ' ἔπλεο καὶ φθιμένα.

Verum licet iſta faveant τοῖς φθεγκτοῖς ἀστραγάλοις, mihi magis jam blanditur lectio, quam ſibi placuiſſe indicavit olim noſter *Reiskius.*

Δι' ἀφθέγκτων εἶπέ τις ἀστραγάλων.

per *mutos talos.* habet & hoc ſuum ſal. ita *Anthol.* I. XVIII. p. 23. In *calamum ſcriptorium.* ſecundum *Codicem.*

Ἐκ δὲ τοῦ, εὖτε πίοιμι μέλαν ποτὸν, ἔνθεος οἷα
Πᾶν ἔπος ἀφθέγκτῳ τῷδε λαλῶ στόματι.

Antiphanes ap. *Athenaeum* X. XIX. 450. F.

Αὐτῆς ταῦτα δ' ἄφωνα βοὴν ἵστησι γεγωνὸν.

Aeſchylus Eumen. 245.

Ἔπου δὲ μηνυτῆρος ἀφθέγκτου φραδαῖς.

eadem figura Idem *Supplic.* 188.

Ὁρῶ κόνιν ἄναυδον ἄγγελον στρατοῦ.

porro habes αὐλοὺς ἀφθέγκτους in *Anthol.* L. III. 6. 18. 208. Διοτίμου Ἀθηναίου τοῦ Διοπείθους. ſic procul dubio legendum.

Αὐλοὶ δ' ἄφθεγκτοι καὶ ἀπευθέες, οἵ σ' ἐνέπουσι
Κεῖσθ'. ἐπεὶ οὐκ ᾠδὰς, οὐ χορὸν οἶδ' Ἀχέρων.

P. 72. Vs. 21. Δι' ᾠδῆς ἀκούετο μέλος] fruſtra dubia ſcriptione ᾠδες in

Ἀγο.

Apographo. ita ἡ δι' αὐλοῦ μοῦσα ap. *Tyrium Maximum* XXIII. 2. μέλος assa voce peractum opponitur μέλει cuivis organico, sive αὐλητικῷ sive κιθαρῳδικῷ. *Horat. Odar.* III. IV.

> *Descende coelo, & dic age tibia*
> *Regina longum Calliope melos,*
> *Seu voce nunc mavis acuta,*
> *Seu fidibus citharave Phoebi.*

vide *Casaub. & Salmas.* ad *Spartiani Severum* C. 3. 593. ita ψιλὸς ποίησις ἡ ἐν ᾠδῇ. *Platoni Phaedro* 278. C. Ἄνευ ὀργάνων ψιλοὶ λόγοι. *Sympos.* 215. C. *Diod.* III. 59. ἐπιβαλεῖν ἁρμόττουσαν τῷ μέλει τῆς κιθάρης ᾠδήν. Noster L. VI. II. 100. 2. Αὐλὸς ἤχει, σῦριγξ ἐκελάδει. καὶ ᾄδοντος ἀκούετο μέλος. *Ammianus* XXX. I. 452. pro sua Latinitate militarique eloquentia: *cumque apponerentur exquisitae epulae, & aedes amplae nervorum & articulato flatilique sonitu resultarent, jam vino incalescente.* ᾄδειν & αὐλεῖν ap. *Alciphr.* II. I. 202. sic opponuntur λοιπὸν ἡμᾶς δεῖ τὰ μεθ' ποιεῖν. τὰ δὲ μαλακίζεσθαι. τὰ δὲ ᾄδειν· τὰ δὲ αὐλεῖν· τὰ δὲ ὀρχεῖσθαι. τὰ δὲ δειπνοποιεῖν. τὰ δὲ κοσμεῖν σοὶ τὸν οἶκον. vide an hoc supplementum e meo *Codice* admittendum censeas. illa enim τὰ δὲ ᾄδειν· τὰ δὲ αὐλεῖν· τὰ δὲ ὀρχεῖσθαι ei debentur.

P. 72. Vs. 22. Ἐπέδωκε τὴν ἐπιστολὴν] vide L. VIII. IV. 135. 13.

P. 72. Vs. 23. Βίας] Non casu, sed dedita opera *Bianta* facit praetorem *Prienensem*, memor Biantis e septem sapientibus unius, de quo apud *Strabonem* L. XIV. 943. C. & alios Hipponax dicit: Καὶ δικάσασθαι Βίαντος τοῦ Πριηνέως κρέσσον. In veteri Codice ad Epigramma Diogenis praemittitur, ὅτι δεινὸς ἦν εἰπεῖν δίκας ὁ Βίας. L. III. XXIV. 24. 286. (293). ubi voces ἑτάρου τινὸς *Cod.* a manu secunda. sic tamen etiam ap. *Diogenem.*

P. 72. Vs. 26. Καλλωπιζόμενος] ut hic in Apographo, centies alias peccatur in secunda syllaba. hic additur praepositio. aliquando omittitur. similis locus ap. *Eunapium* in *Aedesio* p. 44.

P. 72. Vs. 26. Βασιλικαῖς] *magnificis.* nisi tibi persuaseris, Dionysi, Mithridatem haec non injussu regis regum mittere.

P. 73. Vs. 1. Ἐντεμεῖν τὰς σφραγῖδας] *Salmasius* l. l. & *N. Heinsius* ad *Ovidii* IV. *Porto* IX. 69. inspiciantur. καταχρηστικῶς dicit noster *incidere sigilla.* proprie L. I. ff. *de bon. poss. sec. tab* §. 10. *si linum, quo tabulae ligatae sint, incisum sit. Lucian. Tim.* p. 132. ἐπειδὰν δὲ τὸ σημεῖον ἀφαιρεθῇ καὶ τὸ λίνον ἐντμηθῇ καὶ ἡ δέλτος ἀνοιχθῇ. omnis haec actio τὰ γράμματα λῦσαι modo dicitur. ita in *Joannis Apocalypsi* V. 2. Τίς ἐστιν ἄξιος ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, καὶ λῦσαι τὰς σφραγῖδας αὐτοῦ. scriptura vacillat in *Apographo* hic & alias exhibente

σφαγῖδας. nempe ρ τῇ φ inposita evanuit. inde in *Apocal.* C. v. 6. & xiii. 3. varia scriptura σφαγίζειν & σφραγίζειν.

P. 73. Vs 1. Ἐντυγχάνειν] facete *Alciphr.* L. ii. *Ep.* 1. καὶ οὐχ ἡγησάμενος δεινὸν ἐντυγχάνειν τοῖς ἐμοῖς γράμμασι, ὅλη μοι ἐντυγχάνων. vide *Gataker.* ad *Antoninum* 1. 7. *Plutarch. Artax.* p. 290. & passim.

P. 73. Vs. 5. Ὅμως] ita pro ὁ μὲν ex mente interpretis reposui.

P. 73. Vs. 6. συνεὶς τοῦ πάθους] est διττογραφία in apographo πάθους. sane cum accusativo aeque construitur, ac cum genitivo. nec perpetua est differentia significationis, quam tradit *Schol. Iliad.* A. 273. nihil ultra moliendum.

P. 73. Vs. 8. Ἐρημίας] solitudo & convivantium coetus recte opponuntur. quare nihil tento, licet aeger ἠρεμίας μεταχεῖν merito desideret. vide L. iii. x. 60. 16.

P. 73. Vs. 11. φαντασία γὰρ ἀποπληξίας ἔχε] potuisset etiam dixisse. φαντασίαν ἀποπληξίας αὐτοῖς παρέσχε. ut locutus L. iii. 1. 41. 3. & loquitur *Strabo* iv. 317. B. ἑνὸς ὄρους φαντασίαν παρεῖχεν.

P. 73. Vs. 14. οὐδὲ ὅλως ἤθελε.] vi. v. 105. 6.

LIBRI QUARTI CAPUT SEXTUM.

P. 73. Vs. 17. Μεθ' ἡμέραν] *H. Stephanus* in Lexico & alii abunde illustrarunt hanc formulam. *Ulpian.* ad *Demosth.* in *Timocr.* 790. E. exponit ἐν ἡμέρᾳ. uti alii Grammatici. apud *Polyb.* v. C. 26. 521. ἡ μεθ' ἡμέραν συμπεριφορὰ vertitur. *post exacta diei officia convivium.* at rectius. *munus, usus, consuetudo cum rege interdiu versandi.* utrum μεθ' ἡμέρας vel μεθημέρας plane sit repiciendum dubito: etiam extra Atticos scriptores. Elliptica est locutio ap. *Herodot* iii. 18. τὰς μὲν νυκτάς.-- τὰς δὲ ἡμέρας. & *Xenoph.* Κ. Π. 1. p. 11. C. ἐπὶ τῷ δείπνῳ. -- τὰς ἡμέρας. in quibus commode μετὰ vel κατὰ intelligas. igitur nihil nisi usus obstare videtur, quin dicatur μεθημέρας. quod etiam legitur. sic ap. *Strabonem* xv. p. 1036. D. saltem editur μεθημέρας. Sed in *Codd.* forma, qua ipse & Attici alias utuntur. apud *Polyb.* x. v. 806. In *Cod.* μεθ' ἡμέρας. apud *Schol. Homeri*, quem debemus diligentiae Cl. *Valkenarii* post. *Ursinum* p. 63. μεθημέρας erat. apud *Aristaen.* 1. 24. nescimus utrum μεθημέρας an μεθημέραν fuerit, cum legatur μεθημέρα.

P. 73.

P. 73. Vs. 17. Τήρησιν] De zelotyporum custodia circa uxores proprie adhiberi animadvertit *Cl. Trillerus* in *Observat.* p. 114.

P. 73. Vs. 18. Ἐπαγγέλλη] non injuria ἀπαγγέλλη quis praeferat. ubique haec confunduntur. videantur Cl. v. v. *J. Taylor ad Lycurgum* §. 5. p. 323. *P. Wesseling. ad Diod.* IV. I. XIII. 32. *L. Rhodom.* IV. 85. *J. Gronov.* ad *Herodot.* VII. 150. ap. *Demosth.* p. 138. C. Codd. turbant. vide L. VII. IV. 119. II.

P. 73. Vs. 18. Καρία] in Καρδία abierat. sic & alibi ap. *Apollodorum.* Cl. *Cocchium* non latuit. delituerat mox pene Ἰωνίας.

P. 73. Vs. 20. Εἶναι δοκεῖ] id est ἐστιν. ut *esse videtur.* pro *est.* adscribam *Eunapii* locum non absimilem, ut simul emendem. exstat in Maximo p. 101. ἀλλ' εἰς ἀρχὴν μετέστη σε μείζονα, ἀνθύπατον αὐτὸν ἐπιστήσας τῆς νῦν ἰδίως Ἀσίας καλουμένης. αὕτη δὲ ἀπὸ Περγάμου τὸ ἁλιτενὲς ἐπέχουσα πρὸς τὴν ὑπερκειμένην ἤπειρον ἄχρι Καρίας ἀποτέμνεται. καὶ Τμῶλος αὐτῆς περιγράφει τὸ πρὸς Λυδίαν. ἔστι δὲ ἀρχῶν ἐνδοξοτάτη καὶ οὐ κατήκοος τῆς αὐλῆς ἐπάρχου. vulgo ἁλιγενὲς.

P. 73. Vs. 21. ἐπὶ θαλ . . . τος] si literae servari debent, nihil reponere habeo. alioqui cum interprete ἐπὶ θάλατταν vel ἐπὶ θαλάττης. modo motus ad locum in prosa per genitivum exprimatur, extra nomina propria & vocabulum οἶκος, ἐπὶ οἴκου. quod proprio aequipollet. ut in lingua Latina. *domum ire.* & forte θάλασσα hic pro proprio fere sumi posset. τόποι ἐπὶ θαλάττη vocentur θάλαττα. *Diod.* XX. 58. πρὸς τοὺς ἐπὶ θαλάττη τόπους, vel ut *Cod.* ἐπὶ θαλαττίους τόπους *Isocrat. Paneg.* 70. E. *Thucyd.* VIII. V. *Xenoph.* H. H. I. 437. E. *Mos. Solanus* in *Plutarchi Alex.* 85. κομίζειν ἐπὶ σκηνῆς inprobat. recte. nisi ibi σκηνὴ aequipolleat voci οἶκος. vide quoque *Miscell.* IV. I. I. si scriptura est fidelis, non fuit ἐπὶ θάλατταν. quia prima syllaba caret accentu. an latet vox αὐτός?

P. 73. V. 22. Ἰδιολογίαν] Vocem *Suicerus* habet. L. VI. VII. 108. 14. ἰδιολογισάμενος. *Thucyd.* V. 36. λόγους ποιοῦνται ἰδίους. ubi *Codd.* ἰδίᾳ. sed vulgata non rejectitia *Heliod.* VIII. 374. ἰδίᾳ δὲ βουλέσθαι φράζειν ἀπεκρίνατο. VIII. 363. μόνῃ καὶ ἰδίᾳ τῶν ἄλλων ἐντυγχάνειν. sic *Taur.* VII. 361. μόνος πρὸς Χαρίκλειαν ἰδιάσας. quod *H. Stephanus* modo ex *Hesychio* agnoscit. *Diod.* IV. 51. p. 295. κατὰ μόνας ἐντυχεῖν. λόγον αἰτεῖν dixit *Longus* IV. 113.

P. 73. Vs. 22. Μόνος, ἱκετεύω σέ, φησιν, ὦ δέσποτα] μόνος φησί. non male adfuisset παρακαλούμενος. an μόνος ad superiora spectat. ἰδιολογίαν ᾐτήσατο μόνος. ita modo vidimus μόνῃ καὶ ἰδίᾳ. ita absolute fere *Eunapius* p. 90. σὺν ἐκείνῳ τινὰ μόνοις γνώριμα διαπραξάμενος.

P. 73. V. 25. ἐπιβουλεύει] *Artemid.* IV. 73. καὶ γὰρ ἡ φαρμακεία καὶ ἡ μοιχεία λάθρα γίνονται, καὶ ἀμφότερα ἐπιβουλαὶ λέγονται.

P. 74. Vs. I. Ἀσμένος] Typicum vitium pro ἀσμένως accentus indicat. alioqui & hoc bonum. VI. IX. 112. 4. frustra hoc vel illud ut Atticum.

ticum magis amplectimur. bene de talibus judicat *Cl. Wesselingius* ad *Diod.* v. 13. p. 341. in *Aeliani Ep.* I. secundo loco malim. ἀσμφύως. nec ὁμοιοτέλευτον satis caussae ad mutationem. vide *Achill. Tat.* VIII. 469. *Lysias* III. 80.

P. 74. Vs. I. ἤκουσε τῶν λόγων] fruatur judicio suo, qui malit τὸν λόγον. certe non opus.

P. 74. Vs. 2. προσκρούματα] *offensiones.* passim προσκρούειν τινὶ, *in odia alicujus esse. alicui inimicum esse.* noster. VII. v. 121. 12. *Demosth.* περὶ εἰρ. 64. A. de *Cor.* 475. D. in *Timocr.* 774. BC. *Bergler.* ad *Alciphr.* I. XXXVII. 166. *Plutarch. Alex.* 65. dixit πρὸς ἀλλήλους ὑπόπτως ἔχοντες πολλάκις συνέκρουον. *Demosth. de Cor.* 500. usus active. πάντας συνέκρουσεν. *omnes collisit inter se, inimicavit.* προσκρούειν videtur deductum a musica: quando lyra non consonat. unde ἀπᾴδειν & προσκρούειν ap. *Lucian.* T. I. 666. 667. vel ab ictu mallei. unde *Hesych.* προσκροῦσαι παροργίσαι. προσηλῶσαι. metaphora τοῦ συγκρούειν videtur a re nautica deducta, ubi duae naves infestis rostris συγκρούειν dicuntur. Apud *Lycurg.* §. 35. p. 249. προσκρούσασθαι vertitur. *decipere.* at illud παρακρούσασθαι. passim. *Demosth.* in *Timocr.* 779. A. *Lucian.* I. 577. explicuit Cl. *Ammonii* interpres III. VIII. p. 191. tralationis rationem.

P. 74. Vs. 3. Διὰ τὴν γειτονίαν] *ceterum hic Syriae, ille Judaeae praepositus, vicinis provinciarum administrationibus discordes. Tacit.* H. II. 15.

P. 74. Vs. 3. Εκάετο τῆς Καλλιρρόης] vindicavit hanc locutionem elegantissimam *Celeb. Tib. Hemsterhusius* ad *Xenoph. Ephes.* L. IV. p. 62. in *Miscell.* VI. 302. ἐκάλοκει τῆς Ἀντίας. sic *Theod. Prodr.* p. 17. ἤλων ἐκείνης. Quod idem *vir cl.* ibi apud *Theocr.* IV. 59. tentat, id, quod ad vocabulum πόκ', confirmat optimus omnium Codex: ex quo & aliis versu superiore lege, Εἰπ' ἄγε μ' ὦ Κορύδων. ut καίεσθαι construitur τρύχεσθαι. *Aristoph. Pace.* 989. Οἵ σου τρυχόμεθ' ἤδη τρία καὶ δέκ' ἔτη. *Lysistr.* 222. ἐπιτυφῶσθαι. Ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου. ubi *sch.* ἐπ' ἐμοὶ vel ἐν ἐμοί. *Bisetus* non male ἔρωτι, ἐπιθυμίᾳ. alii ἐξ vel ὑπὸ latere volunt. Nam ut exciderit, ecquis jam credat?

P. 74. Vs. 4. Επεδήμει Μιλήτῳ] dativus pendet a praepositione.

P. 74. Vs. 6. Κατὰ τὸν δυνατὸν τρόπον] saepius sane obvium τὸ δυνατόν. τὰ δυνατά. κατὰ τὸ δυνατόν. εἰς τὸ δυνατόν.

P. 74. Vs. 6. Δι' ἀπορρήτων] *Clam.* ad *Aelian.* V. H. XII. XXXIII. *Perizon.* consule. ἐν ἀπορρήτῳ μηνύειν *Lysias* p. 239. *Diodor.* XVII. III. XVIII. 40. ἐπ' ἀπορρήτῳ. *sub conditione secreti: silentii.*

P. 74. Vs. 8. Ἰδίῳ δεσπότῃ.] *Suo.* est autem haec compellatio vel honoris & reventiae, vel benevolentiae. hujus generis est in *Epistola* ap. *Vopiscum* in *D. Aureliano* 17. *Flavius Claudius Valerio Aureliano suo salutem.*

tem. & in *Inſcriptione* apud *Th. Smithum de Sept. Aſiae Eccl.* p. 60. & exhabitum quoque ab *J. Sponio in Miſcell. Erud. Antiq.* p. 355. ubi *Impp. P. Lucinius Valerianus & P. Lucinius Gallienus & Licinius Caeſar* . . . reſcribentes *Julio Apellae*, eum compellant Ιουλιω απελλα ιδιω χαιρειν, & Latine. *Vale Apella cariſſime nobis.* Quod reſcriptum repetiit ex *Smitho* Cl. *Muratorius* p. DXCIX. verum ita, ut de ſuo voculas inſeruerit, quae apud neutrum exſtant, & partem omiſerit, cauſſatus ita vitiatum, *ut nullus ſenſus exſculpi poſſet.* ſed quum toties charta fruſtra perierit, etiam iſta *vitiata* potuiſſent adjici. quae revera facili opera poſſent, nec ſine utilitate, reſtitui. cui operae nunc ſuperſedeo. Sed honoris eſt in monumentis *Hadriano* poſitis ap. *Cyriacum* Anconitanum p. XI. Αὐτοκράτορα καίσαρα τραιανὸν Ἀδριανὸν . . τὸν ἴδιον εὐεργέτην & rurſus θεοὶ ἀδριανὸν τὸν ἴδιον εὐεργέτην Κεραμιητῶν ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος. *Cl: Muratorius* p. CCXXXIV. 2. & 3. hos titulos repoſuit. & ad ultimum ſcibit „ *Ceramea* oppidum *Ponti. Ceramus* urbs *Cariae* „ Oppidi Cariae cives vocantur *Straboni* L. XIV. 975. C. κεραμιεῖται. & 969. Κέραμος occurrit. & ſic *Schol. Iliad.* E. 385. *Trogi Epitoma* XXXV. *Ceramenſes* ex emendatione *Longeruaei.* κεράμιοι vocarentur, ſi *H. Goltzio* fides ap. *Harduinum* de *Numis Popul.* p. 82. *Ceramea Ponti* neſcio unde Viro Cl. innotuerit, niſi ex ſordibus *Baudrandii.* ſi daretur talis urbs, faveret ſimilis titulus *Hadriano* ſacer, qui eadem pagina ap. *Cyriacum*, apud *Muratorium* p. MLXXX. in quo Σιβαστοπολειτῶν ἐν τῷ Πόντῳ ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος τὸν ἑαυτῶν εὐεργέτην honorat. longe autem meliores leguntur apud *Cyriacum* hae inſcriptiones. verſiones autem vitioſae. ſic ΣΤ. ΚΟΔΡΑΤΟΥ. vertitur *St. Codrato.* cum ſit *Statius Quadratus.* vide *Gruter.* MLXXXII. 18. apud *Murat.* DCLXXI. 2. Ἰδίῳ πατρῶνι. ibi noti illi verſus in *Homerum.* Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κ. τ. λ. quos p. DCCVII. *Murat.* barbaricis temporibus confictos putat. ſi lapidem intelligat: eſto. at ſi verſus, nihil barbarici habent, & ſunt antiqui, ut conſtat etiam ex antiquo teſte *Auctore vitae Homeri*, quem *Leichius* in *Curis ſecundis* p. 41. *Plutarchum* habet cum aliis: cujus certiſſime non eſt: an *Herodoti* ſit, forte dubitari poſſet. qui & in eo errat, quod ex iſto libro in *Anthologiam* relatum cenſeat. profecto hoc nullo argumento probari poteſt. certe jam exſtat in *Palatino Codice.* Idem in *Miſcell. Lipſiens.* p. 472. edidit, credo vitium corrigere ſibi viſus, πατρώνῳ. at πατρῶνι probum. ita ap. *Gruter.* DXLV. bis τὸν πάτρωνα. & *Heſych.* πάτρωνες. haec jam ſufficiant. ambo ignorarunt hunc titulum exſtare apud *Gruterum* MLXXXIV. & *Fleedwodium* p. 134. qui male mutavit βεβιωκότι in βιώσαντι. uti male ἐπόησε. quod eſſe poteſt probum, in ἐποίησε.

P. 74. Vs. 8. Δῆλός ἐστι σὸς ἐκ προγόνων.] Efficax elogium ad aliquem de-

de meliore nota commendandum laudandumque. in *columna marmorea* in urbe Cariae *Mylassis* existente apud *Whelerum* p. 285.

Ο ΔΗΜΟΣ ΜΕΝΑ
ΝΔΡΟΝ ΟΥΛΙΑΔΟΥ
ΤΟΥ ΕΥΘΥΔΗΜΟΥ Ε
ΥΕΡΓΕΤΗΝ ΤΗΣ
ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΚΑΙ
ΕΞ ΕΥΕΡΓΕΤ
ΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Murat. p. DLVII. 6. ex *Whelero* quidem edidit, sed nulla columnae elegantissimae ratione vel mentione habita. male reddit praeterea *Uliadis* pro *Uliadae*. ap. eundem p. CCXXIV.

Γερμανικον καισαρα θεου σεβαστου
υιον απο προγονων ευεργεταν
* α πολις

* sic lege

ibi ἀπὸ προγονίων (sic) vertitur, *more majorum.* at qui ita vertit, an intellexerit formulas ἀπὸ προγόνων & *more majorum* dubitari posset. verum majoris rei emendatio proponitur. pro θεῦ nempe legendum TIB. nescio an aliis hoc placiturum sit. mihi supplendum videtur γερμανικὸν καίσαρα τιβερίυ καίσαρος υἱὸν θεῦ σεβαστῦ καίσαρος υἱωνόν.

P. 74. Vs. 15. Καὶ τί χρὴ πράττειν ἐβουλεύετο] *& sententias imperat. interpres.* mallim strictius adhaereri auctorum verbis. *& [cum iis] consultabat quid faciendum.*

P. 74. Vs. 19. προεστηκότας] *potentia.* L. v. IV. 85. 12. vocat φίλυς ἢ συγγενεῖς.

P. 74. Vs. 20. Ἀνάρπαστον] subito & ita e medio tolli, ut vel in exilium, in loca ignota aveharis, vel etiam morti & supplicio tradaris. Quod *Tacitus* dicit L. 11. *Ann.* 77. *ut te inauditum & indefensum . . . primo rumore rapiant.* & *Ammianus* xv. 5. 65. *alter ab oriente raptus odiis inimicorum addiceretur. Xenoph.* IV. *Memor.* 798. D. Ἄλλυς δὲ πόσυς οἴει διὰ σοφίαν ἀναρπαστυς πρὸς βασιλέα γεγονέναι ἢ ἐκεῖ δυλεύειν. ita bis utitur *Demosth.* in *Midian* p. 622. E. 623. D. & habes προαρπάζειν in *Neaeram* p. 862. B. *Lycurg.* in *Leocr.* §. 10. *Plato Phaedro* 229. D. de Orithyia a Borea rapta. ita populus plane deletus dicitur ἀνάρπαστος ἐξ ἀνθρώπων. *Porphyrio* de *Abstin. Animal.* II. 132. vide ad L. III. VII. 54. 22.

P. 74.

P. 74. Vs. 21. Ανωμάλων δὲ τῶν γνωμῶν γενομένων.] *Aeschin.* παραπρ. 247. C. ἀνωμαλία τῆς κατηγορίας. 253. C. *Manetho* saepius ad varios mores & fortunam adhibet. L. II. 216. III. 306. L. I. 270. ubi quis dubitet βιότοιο δ' ἀνώμαλα reponere, vel βιότου δὲ ἀνώμαλα. vide editorem L. I. 256. egregie scrupulosum. ἠθῶν ἀνωμαλίαν dixit *Philo Judaeus* de *Josepho* p. 45.

P. 74. Vs. 22. Ὑπεδύετο.] L. I. IV. 7. I.

P. 74. Vs. 24. Ἀρχὴν ἔχειν καταφρονήσεως] *Plutarch. Arato* p. 336. Ἀθηναίοις δὲ τοὺς ἐλευθέρους ἀφῆκεν ἄνευ λύτρων, ἀρχὰς ἀποστάσεως διδοὺς αὐτοῖς. *Lucullo* p. 185. καὶ πᾶν τὸ πρὸς ἡδονὴν τοῦ ἀρχομένου γινόμενον, ἀρχὴν ἀτιμίας καὶ κατάλυσιν ἡγούμενος. ubi frustra *Brianus* ἀρχῆς ἀτιμίαν. *Lucian.* in *Abdic.* T. II. 175. μείζους ἀρχὰς εὐνοίας ἔχειν. *Convivio* p. 428. οὐκ εἰδὼς ὅσων κακῶν ἀρχὴν ὁ σκύφος ἐκεῖνος ἐνεδεδώκει. de hoc *infinitivo* dictum L. I. XIV. 20. 14.

P. 74. Vs. 25. Παραπέμπεσθαι καὶ τὴν γυναῖκα τὴν καλὴν] *alius vero affectus suadebat pulcram quoque mulierem deduci.* παραπέμπειν est *honorifice deducere. comitari.* sic Polycharmus Mithridatem L. v. x. 95. 24. παραπέμπει. & millies. mox dicit ἔδοξε καλέσαι καὶ τὴν γυναῖκα. in Epistola vero simpliciter habetur. Διονύσιον, ἐμὸν δοῦλον, πέμψον. nulla addita de muliere mentione. nempe Rex supponebat, si vir veniret, etiam uxorem venturam. mos enim Persicis principibus in itineribus, bellis uxores comites trahere. non dubitabat igitur Rex, si iter suscepisset Dionysius, quin decerneret uxorem una ἐπάγεσθαι. quae tum merito a viro παραπεμφθῆναι diceretur.

At L. v. IV. 85. 26. Mithridates ad regem: ἔδοξας δ' αὐτὴν ἀναγκαίαν διὰ τῆς ἐπιστολῆς, καὶ ἔγραψας παρεῖναι. tamen ibidem Rex dicitur αἰδεῖσθαι κελεῦσαι τὴν γυναῖκα παρεῖναι. & ibi arguit Dionysius praesentiam uxoris suae in judicio non esse necessariam, quod non ausurus, si verbis expressis rex sisti etiam mulierem inperasset. haec ita concilianda, si possint. nam pugnare videntur. immo vix ita haec solvere licet, quum loco dicto *amici perbibeantur ejus praesentiam requisivisse* προφάσει τῆς ἐπιστολῆς. *quia rex eam in epistola ut necessariam vocarat.* Alia via igitur insistendum & verba illa καλέσαι καὶ τὴν γυναῖκα interpretanda, de epistola alia, quae a rege vel regiis ministris data ad ipsum Dionysium. praeter quam etiam aliam scripsit ad Pharnacen satrapam, qui, si tergiversarentur venire, ipsos cogeret. Epistola ad Dionysium, respectu uxoris adducendae, fuerit magis suasoria quam inperativa.

Sed an non μεταπέμπεσθαι. *evocare. arcessere* cum interprete legendum? mihi videtur uxor, quam comitem in itinere habet maritus, posse dici a merito παραπεμφθῆναι. quemadmodum ap. *J. Capitolin.* in

Vero C. VII. *Nam senatui Marcus dixerat se filiam in Syriam deductu-rum.* & abstinuit a voce μεταπέμπεσθαι, quia verecundia regis non per-mittebat, ut directis verbis arcesseret alienam uxorem, eamque inno-centem. itaque etiam dicit L. V. III. 84. 5. ἀφίημί σοι τὴν αἰτίαν, ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐβάδιζες. non ὅτι καὶ τὴν γυναῖκά σου μετεπεμψάμην.

P. 74. Vs. 26. Σύμβουλοι μὲν οὖν . . καὶ σκότος ἐν ἐρημίᾳ γενόμενοι ἀνεμίμνη-σκον] est parva lacuna ante καὶ. quo loco commode *Cl. Cocchio* vox Ἔρως reponitur. L. VI. VII. 108. 4. παραυτίκα μὲν οὖν ἔπεισε, πάλιν δὲ νυκτὸς γενομένης ἀνεκάετο, καὶ ὁ Ἔρως αὐτὸν ἀνεμίμνησκε. L. VI. IV. 104. ὁ Ἔρως ἔν-δον παρὼν καὶ λέγων· οἷον κ. τ. λ. sed sic absentis mulieris amore jam fla-grare induceretur Rex. cujus rei exempla exstare volunt. vel ἔρως modo accipiendum pro ἐπιθυμία. malim igitur fere οὖν οἶνος καὶ σκότος. notum est Persas, ipsosque reges omnem fere noctem vino vacasse. suffecerit unus testis *Aelianus* V. H. XII. I. 712. μετὰ γὰρ τὸ ἐμπλησθῆ-ναι τροφῆς, οἱ Πέρσαι τῷ τε οἴνῳ καὶ ταῖς προπόσεσιν εὖ μάλα ἀποσχολάζουσιν, ὡσεὶ πρὸς πότον, ὡς πρὸς ἀντίπαλον ἀποδυόμενοι. Commode advocat *Salvi-nius Terentianum. Persuasit nox, amor, vinum, adolescentia.* & passim. sic *Ovidius* I. *Amor.* VI. 59.

Nox & amor, vinumque nihil moderabile suadent.

sic hic eleganter οἶνος & σκότος dicuntur σύμβουλοι & *suasores. Demosth. in Midian.* p. 609. B. alia in caussa haec conjungit, ut alii centies. τρεῖς εἶχε προφάσεις μέθην, ἔρωτα, ἄγνοιαν διὰ τοῦ σκότους καὶ νυκτὸς τὸ πρᾶγμα γε-νέσθαι. ex quo loco forte quis conjecerit σύμβουλοι μὲν οὖν νὺξ καὶ σκότος. sy-nonyma saepe conjunguntur. sed & nox aggravat: praecipue si tene-brae luminibus non dissipantur.

P. 74. Vs. 26. ἐν ἐρημίᾳ] Nam sive *amor sive vinum* hic adfuisse fin-gantur, sive uterque, nisi in solitudine multum potuissent. fabulis con-vivantium, praesentia forte aliarum formarum curae hae & imagines debilitatae & dissipatae fuissent. ita *Achilli Tatio* L. II. 85. οἶνος, ἔρως, ἐλπὶς, ἐρημία. solus secum hic deliberabat Artaxerxes & νυκτὶ βουλὴν ἐδίδου, ut *Herodot.* de Xerxe. L. VII. 12. dissimili caussa. Μετὰ δὲ, εὐφρόνη τε ἐγίνετο καὶ Ξέρξεα ἔκνιζε ἡ Ἀρταβάνου γνώμη. νυκτὶ δὲ βουλὴν διδοὺς.

P. 75. Vs. 2. Προσηρέτιζε] Latifundia Graecitatis hoc vocabulo ex-tendantur.

P. 75. Vs. 3. ἐμέμφετο τοῦτο Φαρνάκην.] ne quis sollicitet obviam locu-tionem.

P. 75. Vs. 4. Ὄνομα] non foret deterius τοὔνομα. sic *Cap. seq.* ἀποστῆναι βασιλέως. & in similibus saepe articulus abest, ubi ex nostro idiomate ne-cessa-

cessarius videretur. ap. *Nemesium* de N. H. C. I. p. 37. (26) legitur δι' ὃν ὁ Θεὸς ἄνθρωπος γέγονε. in meo Codice. δι' ὃν καὶ Θεός. & mox γεγονώς pro γεγονός. & pro ἀστέρων κινήματα καὶ μέτρα κατανοεῖ. legendum. α. κ. καὶ διαστήματα κ. μ. πολυπραγμονεῖ. Codex vocem addidit. Plantiniana margo suppeditat ultimum vocabulum, & liber noster. mox supple πᾶσαν ἐπιστήμην, καὶ τέχνην καὶ μέθοδον κατορθοῖ. media vox in versione tamen se tuita fuit. noster Cod. vocem μέθοδον omittit. potest quidem τέχνην esse e glossa. sed supplementi loco malim reponi.

P. 75. Vs. 4. Ἐπ' ἀμφιβόλῳ τῷ . . . τυγχάνειν] usitatius credo in hac locutione fuisset ἐπὶ τῷ ἀμφιβόλῳ τοῦ . . τυγχάνειν. ut *Samosath.* de *Gymn.* II. 892. ἐπὶ τῷ ἀδήλῳ καὶ ἀμφιβόλῳ τῆς νίκης. ita *sub incerto salutis* illustrat *Pricaeus* ad *Appulej. Met.* p. 220. *Lucian. Rhet. Praec.* T. III. 26. dicit quidem ἐπὶ ψιλῷ τῷ τρέφεσθαι. Verum hae locutiones distare aliquantum videntur. potes accipere per ἐπεξήγησιν. in hac voce restitue *Alciphr. Ep.* I. VIII. ἀποκόπτειν γὰρ ἐμὲ γνώμης ἡ τῶν φίλων συμβολὴ τὸ ἀμφίβολον. ita Codex meus. vulgo γνώμην . . ἀμφίβολον.

P. 75. Vs. 8. Ἐπεβάλευσας] ἐπεβούλευσεν *Apogr.* scilicet quia praecedit ἧκε, & id accipit pro tertia persona, & hic eandem reposuit scriba. Nam non credo confugiendum hic esse ad μετάβασιν a secunda ad tertiam personam, ut in hoc *Homeri Iliad.* P. 250.

—— —— ὦ φίλοι —— ——
Οἵτε παρ' Ἀτρείδῃς Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
Δήμια πίνουσι pro πίνετε.

quem locum *Schol. Eurip.* ad *Alcestin* advocat vs. 590.

LIBRI QUARTI CAPUT SEPTIMUM.

P. 75. Vs. 10. Ἐδήλωσε τάτε πεπραγμένα] Invenitur aliquando vocula ΤΕ in media periodo abundans vel vim τῆς καὶ adsciscens, licet plerumque pro suo linguae purificandae studio Critici ei controversiam moveant. nec in omnibus locis patronus fuero exilium timentis. at nec a me impetrare possum, ut alterum id decretum decernam. *Athenaeus* L. XII. XII. ἐκείνῳ μὲν ἦτε Ἀσία ὅλη χορηγεῖ. magnus interpres legendum censet ἦγε vel aliquid deesse. *Plato* VII. *de L. L.* 818. B. ἴσα Θεῖαγε οἶμαι, τοὔτε ἀναγκαίων ἐστίν. τε expungendum censet *H. Ste-*

Stephanus. Max. Tyr. XXXVII. VIII. p. 443. ὧν πρόσθεν οὐδὲ ἀκοὴν εἶχες τε, οὐδὲ ἐλπίδα τῆς θέας. *Davisius* γε. *Lucian. Dial. Deor.* I. 254. ἐγὼ δὲ ἀπωδύρομαι τὴν δίαιταν, ἐπίσης τε ὑμᾶς ἀγαπῶν, καὶ εἴ γε οἷόν τε ἦν ἡδέως ἂν ἁπάσας νενικηκυίας εἶδον. ἰδὼν praefertur vel τε delendum. *Diod. Siculus* XI. C. 37. 71. ἐπηγγέλλοντο δέ τότε Μηδίσαντα τῶν ἐθνῶν ἀναστήσαντες, δώσειν ἐκείνοις τὴν χώραν. alii τότε. alii delent. L. XIV. C. 44. 98. ὧν ψηφισαμένων τὴν ἐπιγαμίαν, ἐμνήστευεν ὁ Διονύσιος Δωρίδα τε τὴν Ξενέτου θυγατέρα. ubi *H. Stephanus*, uti alii Grammatici, profitetur quidem *alibi pleonasmum ferri posse utcunque*, at hic *nullo modo.* sed & in hoc loco & alias mihi secus videri, fateor. praecessit enim de aliis nuptiis ab eodem Dionysio ambitis. apud *Aristaen.* L. 1. 10. legitur. Ὅς δὲ οὖν τῇ παρθένῳ βραχέα νυκτομαχήσας, τότε λοιπὸν εἰρηναίων ἀπέλαυεν ἡδονῶν. ubi *Mercerus* γε. ὃς vero est *Aurati.* In nostro loco τότε interpretor καὶ τά. Nam negotium hoc esse ὕπουλον ex evocatione Regis jam senserat. sic in οἷόν τε. & aliis abundare videtur.

P. 75. Vs. 12. δεδοικὼς τὰς διαβολὰς] *Thucyd.* VI. 61. δείσαντες τὸ ἐπὶ διαβολῇ ἐς δίκην καταπλεῦσαι. *Tacit.* II. *Hist.* 65. *laetitiam & gratulationem vultu ferens, animo anxius & petitum se criminationibus gnarus.*

P. 75. Vs. 12. τὸν θυμὸν] Excandescentia regum Persicorum apud Historicos notata.

P. 75. Vs. 14. Ἁρπάσας] rapere, abducere matronas, eo tempore non ita infrequens. ἅρπαξ. *raptor.* ea vox excidit apud *Heliod.* L. X. 527. quem locum ita legas ex *Codd. Taur. Vat. Xyl.* Λῃστὴς ἐγὼ καὶ ἅρπαξ, καὶ ἄδικος, καὶ βίαιος περὶ [*Cod.* T. παρὰ] ἀλλ' ὑμέτερος εὐεργέτης.

P. 75. Vs. 15. Κρατήσεις τοιάδε μένων] nihil muto. *obtinebis talia tanta, si manseris.*

P. 75. V. 15. χερσὶ] *Impotentiae. violentiae.* VIII. II. 131. 8. εἰς τὰς ἐκείνου χεῖρας φέροντας αὐτοὺς ἐμβαλεῖν.

P. 75. Vs 16. Μακρὰν γὰρ ἐστὶ βασιλεύς. καὶ . . . ἔχει στρατηγοὺς] Interpres dederat. *Rex longe abest: habet quos mittat suos imperatores. enim* & *at* addidi, nec sic ad scopum hoc ratiocinium videtur facere. quin illud *At* quod inserti non est in contextu. igitur supplementum requiritur, quod non adversetur τοῖς, μακρὰν γὰρ ἐστὶ βασιλεὺς, sed quod magis adstruat. quid si excidit, καὶ φαύλους ἔχει στρατηγούς! primo *rex longo itinere abest. quod si coercere me per vicinos satrapas velit, istos non metuo. sunt* ἄνανδροι. ἄχρηστοι. ἄπιστοι. an liberiore conjectura tentabimus καὶ σὺ ἔχεις στρατιώτας. ut haec Mithridates ad se ipse dicat. *longe rex abest: at si veniat, armatus ei potes occurrere.* Ut *Aeson* ap. *Val. Flacc.* 1. 760.

An patres, regnique acuat mutabile vulgus.

στρατη-

στρατηγοὶ & στρατιῶται non femel τάξιν mutarunt. vide Cl. *Taylorum* ad *Lysiam* p. 275. prima ἔννοια barbarorum., apud *Eumen. Paneg. Conſtantini* XXI. *quando perveniet? quando vincet? quando feſſum reducet exercitum?*

P. 75. Vs. 16. Ἀθετήσεις] *ſpernere* ſaepe notat. verum hic violentius quid ſignificat. verti *contumeliae aliquid in aliquem decernere*. *Heſychius* explicat ὑβρίζειν, ἀτιμάζειν. quamvis etiam καταφρονεῖν. conſule ibi Cl. *Albertum. Eraſm. Smidium* ad N. T. p. 419. & alios Biblicos Interpretes. *Heliod.* VII. 366. conjungit ἀδικούμενον δὲ καὶ εἰς ὅρκους ἀθετούμενον. *Ulpian.* ad *Demoſth.* de *Corona* 503. F. περιιδὼν τοὺς ὅρκους explicat ἀθετήσας. & παραιτοῦμαι ἀθετῶ. p. 513. E. *Diod. Sic.* XVIII. 32. dixit κολάσαι τὴν ἀθεσίαν τῶν παραβεβηκότων τοὺς ὅρκους. quod doctus interpres optime vindicat. fere dixerit quod Pharnabazes ap. *Xen.* H. H. IV. 512. B. ἐγὼ τοίνυν, ἐὰν βασιλεὺς ἄλλον μὲν στρατηγὸν πέμπῃ, ἐμὲ δὲ ὑπήκοον ἐκείνου τάττῃ, βουλήσομαι ὑμῖν καὶ φίλος καὶ σύμμαχος εἶναι.

P. 75. Vs. 17. Οὐδὲν δυνήσῃ χεῖρον παθεῖν] *Tacit.* IV. H. 32. *denique auſos aut libertas ſequetur, aut victi iidem erimus.* III. 67. *nihil atrocius eventurum, niſi in quod ſponte ruant.*

P. 75. Vs. 18. Ἐντάφιον ἔνδοξον ἡ ἡγεμονία] *veſtes & ornatus ſepulcrales.* haec formula in deliciis fuit auctorum. *Heliod.* I. 25. καλὸν ἐντάφιον ἡ σωφροσύνη. *Philoſtr. Vitis Sophiſt.* I. XVI. 3. ἐνταφίῳ τυραννίδι χρησάμενοι. ubi id animadvertit deſumtum ex *Iſocratis Archidemo Olearius.* qui otium facere potuiſſet commentatoribus. nec non *Perizonius* ad *Aeliani* V. H. I. XVI. & aliis locis. cl. tamen interpres ad *Diodor.* XI. 11. & XV. 17. non ſine fructu pulcerrima alia exempla attulit. nec mihi ſit fraudi paucula haec adjeciſſe. fruantur ſuo ſupercilio & paedagogico genio, qui viris eruditis vitio vertunt, ſi formulam hanc vel illam ab alio illuſtratam denuo nova & ampliore luce perfundant. Nam utilis quoque exemplorum copia: & ſub alia forma diverſis locis eadem doceri. neque enim omnes legimus omnia, nedum ut meminerimus. non tamen plagiariorum cauſſam ullo egerim modo: nec ineptorum hominum, qui notiſſima exemplis multis ſine neceſſitate inculcare ſatagant. tamen in iſtam partem peccari malim, quam eorum inſtitutum ſequi, qui ſuas emendatiunculas proponunt ſine ulla adſtructione. quem ſi laborem, ſane neceſſarium, ſubire vellent, egregie ſaepe ſibi aquam haerere ſentirent, atque experirentur ea, quae viſa fuerant indubitata, ne quidem Graeca vel Latina eſſe.

Addam Epigramma Νικάνδρου, εἰς τοὺς Ἰφικράτους παῖδας ἐξ πεσόντας ὑπὸ τὸ τεῖχος Μεσσήνης.

Εὐ
Ἐρπυλίδας, Ἐράτων, Χαῖρις, Λύκος, Ἆγις, Ἀλέξων,
Ἓξ Ἰφικρατίδα παῖδες ἀπωλόμεθα.
Μεσσάνας ὑπὸ τεῖχος· ὁ δ' ἕβδομος ἄμμι Γύλιππος
Ἐν πυρὶ θείς, μεγάλαν ἦλθε φέρων σποδίαν.
Σπάρτᾳ μὲν μέγα κῦδος. Ἀλεξίππᾳ δὲ μέγ' ἄχθος
Ματρί· τό δ' ἓν πάντων καὶ καλὸν ἐντάφιον.

P. 75. Vs. 23. ποίαις ἐλπίσιν ἐπιμβῶ] cur non repeteretur επι in verbo? sane centies ἐπὶ pro ἔτι adhaesit vocabulis & contra. non tam facilis fuerim tamen in his mutandis. si forte haberetur ἔτι μβῶ, critica manus, ne quiesceret, reposuerit ἐπιμβῶ: deinde multa adstruxerit, quam eleganter praepositio repetatur. vide L. VIII. VI. 140. 2. mox in apographo haec ἀποδῶν. ἀγγέλων & ὦ Διονύσιος.

P. 75. Vs. 23. Κἂν ἐν τῇ κρίσει] illud καὶ ἂν si esset sermo dubius, nihil vitii haberet. nunc puto vel scribendum καὶ ἐν τ. κ vel κἂν τῇ κ. pro καὶ ἐν. uti κἀκ pro καὶ ἐκ etiam in prosa. *Porphyr.* de *Abstin.* I. 34. & 92.

P. 76. Vs. 1. Θεράπειαν] apud *Alciphr.* I. XXXVIII. 174. malim ἀπὸ τῆς Συρίας δεῦρο κατάραντα μεθ' ὅσης θεραπείας καὶ παρασκευῆς. cum *Codice.*

P. 76. Vs. 2. Ἀγαθὴν ἔχων ψυχὴν] *Apographum* Τύχην. at talia librariorum somnia luce erudita plane indigna. sensus & frequentia hujus erroris restitutionem verae lectionis in contextum vindicant: exempla aliquot similis hallucinationis habes in notis *L. Hostenii* ad *Demophili Similitudines* p. 112. *Ed. Rom.* apud *Aristaen.* I. 10. habes Ψυχῆς pro Τύχης. ap. *Plut. Æmilio Paullo* 148. ἀγαθαῖς Ψυχαῖς pro Τύχαις. at *Cod.* vitium indicavit. vide *Ammonium* in Λῆμα & ibi doctum commentatorem. *Bergler.* ad *Alciphr.* II. XIII. *Xenephonti* K. Π. I. 13. A. recte Leunclavius ψυχὴ pro τύχη redonavit. in *Platone* de R. P. X. 603. E. τύχης recte pro ψυχῆς praetulit *H. Stephanus.* apud *Strabonem* XV. 1014. c. ita ψυχόντος locum τυχόντος occupat, invito Casaubono & jure. locutio autem nimis nota. vide nostrum. II. v. 31. 13. *Heliod.* I. θυμὸν ἀγαθὸν ἔχειν dixit. apud *Diodor. Siculum* L. I. C. 71. legimus Οὐχ ὅπως ἠγανάκτουν ἢ προσέκοπτον ταῖς ψυχαῖς, ἀλλὰ τοὐναντίον ἡγοῦντο ἑαυτοὺς ζῆν βίον μακαριώτατον. ibi si reponas τύχαις, convenientem habueris sensum. *non indigne ferebant, nec offendebantur sua sorte.* Βίου τύχαι. passim *infortunia. casus vitae.* videantur *Miscell.* II. p. 168. apud *Manethonem* L. v. 306. ψυχῆς locum τύχης occupans etiam majores turbas dedit. nam cum non sint ejusdem moduli, locum etiam mutarunt in versu. ut brevis sim, lege:

Πίστεις μὲν παρέχει σοβαραῖς μεγάλῃσι γυναιξὶν,
Ἐκ δὲ τύχης μικρῆς ἐπὶ μείζονα πίστιν ὁδεύει.

editur

editur ἐκ δὲ μικρῆς ψυχῆς. in priori autem versu editur πίςις ῥῶ παρέχει. & vertitur *fidem* praebet. legit igitur πίςιν. sed malim πίςεις. nisi πίςις pro πίςεις accipias non modo ex corrupta orthographia: verum quia re vera tales plurales casus inveniantur. sic τάξις, Σάρδις apud *Herodotum*, & πόλις, si memini bene. in *Maneth.* L. III. 150. habes παρακοίτις. IV. 212. ὑδρομάντις. ἐς βληχώρβυας apud *Porphyr.* de *Abstin.* 256. apud eundem L. IV. 368. ἐκ τῶν ὀρπήκων τῦ φοίνικος, ἂς καλῦσι βαΐς. uti ibi legendum pro ὀπεδίκων. posses vero in primo versu legere σοβαρὰς. πίςεις σοβαρὰς. *munera officia fastuosa*

P. 76. Vs. 4. Στόλον ἔςελλε] notus Atticismus. στόλος de *terrestri agmine.* vide *Arrianum* de *Exp. Alex.* II. 25. & 101. *Sch. Apoll. Rh.* I. 704. *Casaub.* ad *Strab.* III. 246. ap. eundem L. 259. B. ἀπόςολοι vertuntur *legati.* cum sint *expeditiones maritimae.* ut saepe.

P. 76. Vs. 7. προέθηκε γὰρ τῆς γυναικὸς ἡ φήμη] aperte corruptum. legendum vel προέθει vel προέτρεχε. L. I. I. I. 7. ἡ φήμη διέτρεχε. I. v. 8. II. quare hoc malim. *Val. Flacc.* II. 129. de *Fama. praecurrere qualis Bella soles. Tacit.* A. XV. 4. *acto raptim agmine, ut famam sui praeveniret. Mamertin. Paneg.* II. VIII. *ipsam, quae vos conata est praevenire, famam praevertistis. Nazarius Paneg. Const.* XVI. *nusquam gradum extulisti, quin ubique te gloria quasi umbra comitata sit. Lucian.* asino p. 617. ἡ γὰρ ἐμὴ δόξα προεληλύθει ἐκ μακρῦ, Eleganter Dea Fama ante aliquem volare & currere dicitur, quando regis vel magni viri gloria ea est, ut etiam procul remotos in ejus occursum excitet, & celebritate hominum stipetur, quacumque ingrediatur.

Ea est mens & acumen politissimi Epigrammatis, quo Crinagoras celebravit *Pyrenaea balnea*, quibus usus est felici cum successu *Imperator Augustus*, cum in *Cantabria*, distillatione jecinoris vitiosi ad desperationem redactus, contrariam & ancipitem medendi rationem subiit, & postquam calida fomenta incassum adhibuisset, auctore *Antonio Musa* frigidorum vim tentare coactus fuit. quemadmodum narrant *Sueton.* in *Aug.* C. LXXXI. & *Dion Cassius* L. LIII. p. 517. qui ψυχρολουσίαις καὶ ψυχροποσίαις sanatum dicit. in haec balnea *Cantabrica*, sive *Pyrenaea*, antea ignorabilia, sed hac *Augusti* restitutione decantatissima, sic cecinit Crinagoras.

Κῆν μυχὸν Ὀρκυναῖον ἢ ἐς πύματον Σολόεντα
 Ἔλθῃ, καὶ Λυβικῶν κράσπεδον Ἑσπερίδων,
Καῖσαρ ὁ πολυσέβαςος, ἅμα κλέος εἶσιν ἐκείνῳ
 Πάντη· Πυρήνης ὕδατα μαρτύρια.
Οἷσι γὰρ ὐδὲ πέριξ δρυτόμοι ἀπεφαιδρύναντο,
 Λυτρὰ καὶ Ἠπείρων ἔσσεται ἀμφοτέρων.

Etsi

Etsi ad Hyrcanum sinum vel ultimum Soloentem
Eat, & Lybicarum extremam oram Hesperidum,
Caesar Augustissimus, simul Fama it cum eo
Quacumque. *Pyrenes aquae sunt testes.*
Quibus enim neque vicini lignatores abluebant,
Baluea ambarum etiam fecit continentium.

Paucis libet illustrare hoc hectastichon, licet sane facillimi intellectus. cur id consilium ceperim, mox patebit. Edidit olim *L. Holstenius*, ad *Stephanum* περὶ πόλεων, voce Ἐρκύνιον. unde adparet virum Geopraphiae veteris callentissimum intellexisse μυχὸν Ὀρκυναῖον, *saltum*, usitatius dictum, δρυμὸν Ἑρκύνιον. tamen μυχὸς, licet saepius de *sinu maris*, etiam de recessu montano & aliis locis remotioribus dicitur. μυχοὶ τῶν ὀρέων. *Xenoph.* K. A. IV. 317. A. *Aeschylus Choeph.* 953. & latissime patere usum vocis hujus ostendere *J. Perizonius* ad *Aeliani* V. H. XIII. 2. & *Theodor. Sellius* in *Observ.* C. VI.

Nec obstet, quod prima syllaba sit Ορ non Υρ vel Ερ, quoniam Graeci efferunt Ορκίνιος vel ὀρκύνιος δρυμὸς, ut ap. ipsum *Ptolemaeum* L. II. *Geogr.* XI. ad *Strabon.* VII. 444. B. Casaub. sic in aliis Ὕρμινα & Ὅρμινα ap. Eundem VIII. p. 525 A. Atqui quoniam de saltu tamen hoc saepius δρυμὸς obtinet: malim intelligi locum de mari *Caspio* vel *Hyrcano*. qui passim κόλπος, μυχὸς, ut Αδριατικὸς μυχὸς, κόλπος audit. vide *Strabon.* XI. 773. notus enim circa Caspium mare veterum error, statuentium sinum esse maris Septemtrionalis. quae in voce *Hercynius* obtinet, eadem invenitur διπλογραφία in Ὑρκανός. sic *Polluci* L. V. C. 5. 37. memorantur κύνες ὀρκαναί. eadem dubitatio apud *Senecam Hippol.* 70. *Hyrcani* saltus an *Hercyni.* priorem agnoscunt duo codices mei, & *J. F. Gronovius* sequitur. terminatio ναιος in utroque vocabulo aeque nova, nec tamen inprobanda.

Πύματος Σολόεις non habet dubitationem, quin sit *Libyae* notissimum promontorium, quod *Herodoto* IV. 43. Συλόεις. *Scylaci* p. 125. Σολόεις nuncupatur. ubi veterum navigatio in mari Atlantico, iisdem testibus, terminabatur. unde hic insignitur epitheto Πύματος. quemadmodum *Cerne* eodem tractu *Dionysio Periegetae* vs. 217.

Ἐν δὲ μυχοῖσι
Βόσκουτ' ἠπείροιο πανύστατοι Αἰθιοπῆες
Αὐτῷ ἐπ' Ὠκεανῷ, πυμάτης παρὰ τέμπεα Κέρνης.

Κράσπεδον Λυβικῶν Ἑσπερίδων, sive intelligas urbem *Hesperida* sive *Nymphas Hesperidas*, apte conjunguntur haec duo Africae sibique vicina loca.

loca. de quibus ultimis abunde egit *Cl. Salmasius* in *Plinianis* p. 264. Verum nec prior ille locus minus convenit sequentibus illis duobus, & omnes hi tractus recte pro extremis orbis habitabilis terminis adhibentur. ut facile multis adstrui posset. suffecerit *Agathias* in prooemio Anthologiae suae.

> Οὐκ ἔτι μοὶ χῶρός τις ἀνέμβατος, ἀλλ' ἐπὶ πόντῳ
> Ὑρκανίου κόλποιο, καὶ εἰς βυθὸν Αἰθιοπῆα
> Ἰταλικαῖς νήεσσιν ἐρέσσεται ἥμερον ὕδωρ.

ubi vides mare Caspium, & Aethiopici maris loca, sive Soloenta, Cernen, Hesperidas conjuncta in eum finem.

Nemo ambiget, quin Καῖσαρ πολυσέβαστος sit *Augustus*. *Crinagorae* aetas, ex aliis epigrammatibus certa, haesitationem non permittit.

Jam illa ἔννοια de *Fama* praecursore, ut ita dicam, & comite imperatoris, ex supradictis claruit satis. *Holstenius* male habet εἰσίν. etiam versu secundo Ἐλθῃς. item male. tertia persona pendet a nominativo. si Atticismum admittere velles, nominativum pro vocativo, pro ἐκείνῳ dicendum fuisset σοί. quis vero *aquas Cantabricas* miretur dictas *Pyrenaeas* cum tota Hispania saepe hujus montis vocabulo designetur.

Majori autem ἐμφάσει celebritatis, quam ibi pariebat imperator, magnitudinem describere non possit, quam si locum, antea ne quidem finitimis notum, quin despectum etiam vilissimis accolis, δρυτόμοις, *lignatoribus*, nunc adeundum adseveret ab omnibus populis totius terrarum orbis, sive duarum continentium: Asiae & Europae. Africa enim Europae vel Asiae adjiciebatur.

Hoc autem Epigramma adponere & fusius aliquantum explicare, quam vel mediocriter peritus lector desiderarit, placuit, ut insigni exemplo ostenderem, quales hodie homines veteribus monumentis explicandis, immo emendandis, manus admovere audeant.

Unum hoc est ex epigrammatibus, quae *J. Jensius* pro non editis edere in animum inducere potuit. In *Miscellaneis* autem Lipsiensibus Vol. IV. P. I. a p. 94. ad p. 138. homo mihi plane ignotus nonnulla ex his *Jensianis* explicandi & emendandi provinciam suscepit, *fretus*, ut ipse φορτικῶς inter cetera putida perhibet, *ope divina & artis Criticae subsidio*. quae utraque adminicula quam ipsi adfuerint, dispicite jam, quaeso, statim *ex totius epigrammatis*, secundum ipsum, *sententia* „ *Hominem sceleratum, etiamsi devitandae poenae causa ad ultimas terrarum oras fugerit*, Caesaris *tamen poenas & vindictam effugere non posse*. Vix credas oculis, scio: & forte putaris corruptum horum versuum exemplar ad ma-

manum fuiſſe, ut exſculpſerit tam contrariam ſingulis verbis interpretationem. minime. illius exemplum nihil differt. jam taedium aliquot interpretamentorum recenſendorum ſubeamus. ſic ingreditur.

Vs. 1. *Oritani ſive Oriaei, ſic enim ſcribendum videtur.*

igitur ſcribamus. Κῆν μυχὸν Ὠριτανόν. nempe eſt ſinus Oritanus, *quem Baetidos oſtium* facit. aptum, me hercule, commentum.

De Soloente & Heſperidibus ſcopum ſere tetigit. nec ſiccus eſt in notulis. obiter nos docet *Heſperidum poma* fuiſſe *aurantia* vel *mala granata.* jam vs. tertio artis criticae ope divina nixus emendat, nam „ *edita ſcriptura ei nihili videtur* „

Καῖσαρ ὁ πουλυσέβαστος ὁμόπλοος εἶσιν ἐκεῖσε·

Caeſar multum venerandus ſocius navigationis vadit eodem.

nam „ ὁμόπλοος *eſt bonum vocabulum & huc accommodatum.*

Eſt ſane: ut gratulemur Auguſto inſignem, quae ipſi committitur provincia, latrones per mare per terras inveſtigandi: ut olim Pompejo magno piraticum bellum fuit decretum. Ἐκείνῃ non cohaerere dicit τῷ ἔλθῃς. hoc recte. at non hic, ſed verſu ſecundo Critica invocanda fuiſſet, & ἔλθῃς in ἔλθῃ mutandum. mox verſus quartus ſignificat

Et fugam nusquam non teſtantur aquae Pyrenaeae.

nam πάντῃ huc contribuit. ſed non convenit. ſi ita voluiſſet, tum πᾶσιν ſcripſiſſet. ὕδατα autem Πυρήνης, quae nobis viſa fuerant balineas Cantabricas deſignare, ipſi ſunt nihil minus, quam *mare mediterraneum.* & unde vocem *fugam* exſculpſit?

Jam in ultimo diſticho, quod putas eſſe ipſa fontana aqua limpidius, tantas turbas dedit, ut hic ſe ipſe ſtultitia & ineptiis tantum ſuperet, quantum mare mediterraneum Cantabricis lavacris ſpacioſius. quamvis nauſeare verear ne jam inceperis, pauca delibabimus. Δρυτόμοι „ hoc *nomen propter longam ſyllabam* δρυὸς *in verſu noſtro vix locum invenit* „ ſane qui talia ſcribere poteſt, natus eſt ἀπὸ δρυὸς ἠδ' ἀπὸ πέτρης. Hominem deceperunt quarundam proſodiarum Architectae, qui ſane inconſideranter, ut δρυὸς modulum doceant, advocarunt *Heſiodi* ex ἔργοις vs. 436.

Δρυὸς.

Δρυὸς ἔλυμα πρίνε γύην, βόε δ' ἐνναετήρω.

quem ille dimensus fuit Δρυὸς ἔ / λυμα πρί / νε. & ita uno ictu tria vulnera metrica uni versui nec toti inflixit. primam in δρυὸς & primam in ἔλυμα corripiendo, uti etiam primam in πρῖνος. miraberis forte me dicere ipsum peccasse in corripiendo primam in ἔλυμα. sic est. nam scribendum erat, εἴλυμα vel producendum, ut in ἰλύμα. vide *Hesych.* in εἴλημα & ἔλυμα. & totum versum lege

Δρυὸς εἴλυμα, γύην πρίνε, βόε δ' ἐννεατηρω.

nam prima in γύης corripitur, ap. *Hesiodum* ipsum. ut αὐτόγυον vs. 432. & Codd. duo Graevii habent πρίνε τε. alii duo Anglicani δέ. *D. Heinsius* πρίνου. nostra medicina duobus malis simul medetur. primam in δρυὸς esse brevem ex trecentis locis constat. longam natura esse vocem πρῖνος ex paucioribus forte, quia non toties occurrit, sed inter ceteros ex Nicandri *Georgicis* potuisset discere ap. *Athenaeum* L. II. C. XIX. p. 60.

Ῥοιῆς τε πρίνε τε δρυὸς τ' ἄπο πήματα κεῖται.

Pergit „ [*Et, si maxime systolen hic valere credamus, dubitatio tamen superest, δρυτόμοι legere malis, an δρύτομοι. posterius ego malim, ut intelligantur quercus in partes sectae, quibus hostiae & piacula quaevis concremantur* „] ad quid potissimum ex tot cumulatis absurditatibus aliquis obstupescat! quid huc *piacula*?. quid *hostiae*? apud quem δρύτομοι significant *quercus in partes sectas*? quis stupor nescire, δρυτόμον significare, *mercenarium vel militem*, qui ligna in silvis excidit & secat? quae ignavia & ignorantia nescire vocem Δρυτόμος eadem notione atque quantitate apud principem vatum saepius occurrere? ut *Iliad.* Λ. 86.

Ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὡπλίσατο δόρπον.

Schol. ὑλοτόμος. ξυλοτόμος. An & hic suam systolen advocabit? at *Q. Calaber*, de quo tamen ille non cogitavit, L. XIII. 56. scripsit

Δρυτόμος, οἱ δ' ἄρα πάντες, ὀρινόμενοι περὶ θυμῷ.

at hic *Quintus* non magis produxit δρυὸς atque *Hesiodus*. nam scripsit δρυτόμος pro δρυοτόμος per contractionem, quae syllabam producit, ut apud *Hesiodum* δρυὸς considerandum quasi δρῦς. *Homerus* vero vocem composuit per apocopen δρυ / ος. δρυτόμος. sic modo Ἰᾶμα. modo τὰ 'μα. *mea*. producitur & corripitur; pro ut in primo casu syllabam conside-

res ceu coalitam & ideo longam: & ſecundo caſu accipias τὰ integram vocem, & ʹμα per aphaereſin imminutam. & ita in aliis multis. & analogice.

Addit „ [verum verbum ἀπεφαιδρύνοντο magis poſtulat δρυτόμος *ſectores quercuum arborum lignorum* „] quare etiam peritiſſime vertit *quibus enim ne circumjectae ſilvae bilares ſe praebuerunt.* & quidem de ſignificatione vera vocis ἀποφαιδρύνεσθαι, licet notiſſima, videris notata in *Animadverſionibus* his p. 117. ubi nunc ſero video partem horum jam fuiſſe agitatam. Hic recenſens autem XVIII Epigrammata, nullius verum adſecutus eſt ſenſum. in nullo non abſurdiſſimas & his etiam nugaciores interpretationes & emendationes conatus fuit, in etymologiam in ſyntaxin, in proſodiam, in linguae genium, in antiquitatem, in chronologiam, denique in communem ſenſum directa fronte pugnantia paſſim offendas. ut merito me dixiſſe antea p. 82. faſſurus ſis, nihil his ineptiis par vel ſecundum a renatis literis a quoquam proditum fuiſſe. Quod ſi nón arbitratus fuiſſem vecordes tales bonarum literarum corruptores aliquando merita inſigniendos eſſe nota, ne tam putida ſcripta prodi forte videantur in earundem literarum incrementa, quarum re vera ſint detrimenta & dehoneſtamenta, aliorum egregiorum virorum exemplo has ſordes non tetigiſſem, nec tantum in nugis refutandis taedium devoraſſem.

P. 76. Vs. 8. περιβόητον ὄνομα] *& perſona & ejus fama.* ὄνομα Ῥωμαῖον. *ipſi Romani.*

P. 76. Vs. 9. Κατόρθωμα.] *Ariſtaen.* I. I. ὦ φύσεως τὸ κάλλιστον φιλοτέχνημα. *Appulej.* IV. *Met.* 83. *Seculi ſpecimenglorioſum.* centum talia paſſim.

P. 76. Vs. 10. Ἀρτέμιδι] *Odyſſ.* P. 37. licenter loco uſus. de *Aurea Venere* ab Aegyptiis culta; videantur notata *Cl. Weſſelingio* ad *Diod.* I. 97. & IV. 24. dubitavi an *Manetho* L. II. 317. reſpexerit ad templum aliquod Veneris in Ægypto cultae, locutus de *Venere* in Mercurii ſignis poſita.

Οἱ δὲ θεῆς ἱεροῖο προφήτορες εὐκτεάνοιο
Γείνονται, τιμαῖσιν ἀπ' αὐτοῦ πλοῦτον ἔχοντες.

vertitur quidem *Alii autem ſpectaculi ſacri perquam copioſi praeſtites fiunt, honoribus inde opes adepti.* Verum ſaltem tum θεῆς ſcribendum. deinde quis audivit προφήτορας ſive προφήτας *ſpectaculi?* tum non ſolet *Manetho* Atticiſmo uti. θέα ἱερός. quod ſi jam illud admittas, certe ἀπ' αὐτῆς non ἀπ' αὐτοῦ ſcripſiſſet. tu verte, *Hi vero Deae* [Veneris] *templi divitis Prophetae*

phetae sive Sacerdotes nascuntur, honoribus ab ipso divitias habentes. pro τιμῶσιν. in *Cod.* τ'ιμᾶσιν. an aliquid lateat nescio. etiam male ἔχοντας. nam γίνεσθαι accusativum non adsciscit.

P. 76. Vs. 11. πόλεις ὅλας] *Diogen. Laert. Epicuro* §. 9. Οἱ δὲ φίλοι τοσοῦτοι τὸ πλῆθος, ὡς μηδὲ ἂν πόλεσιν ὅλαις μετρεῖσθαι δύνασθαι.

P. 76. Vs. 12. τὰς ὁδοὺς ἐστενοχώρουν] L. v. III. 83. 7. τὸ πλῆθος ἐστενοχώρει τὰς πύλας. τὰς προόδους *Eunapius Maximo* p. 92. *Aristaen.* I. 10. λαύρας στενοχωρούμεναι. noster L. III. II. 45. I. πλῆθος στενοχωρούμενον. etiam neutrorum more occurrit. vide *H. Stephanum.*

P. 76. Vs. 15. . . . . πεπαιδευμένος] Ἀνὴρ vel οἷα γὰρ interpres. forte Οἷα δὴ ἀνὴρ π. ut illud γὰρ natum fit ex ἀνήρ.

P. 76. Vs. 16. . . . . ὅσαι] Idem πλᾶσαι. III. VIII. 56. 25. Ζωγράφος, πλάστης, ποιητής. verum majus spatium & litera Υ pugnant. an λιθοξύσαι. pro λιθοξόοι dixit. vel ἱερομύσαι. verum parum satisfaciunt haec. *Heliod.* IV. 166. Οὐκ οἶδα ὅτι καὶ τὸν Ἔρωτα πτεροῦσιν οἱ γράφοντες τὸ εὐκίνητον τῶν ὑπ' αὐτοῦ κεκρατημένων αἰνιττόμενοι. De *Victoria Pacatus Paneg.* XXXIX. *recte profecto germana illa pictorum poetarumque commenta, victoriam finxere pinnatam.* pictorum auctoritas advocatur etiam *Demosthenis* in *Aristog. Pr.* 836. D. μεθ' ὧν δ' οἱ ζωγράφοι τοὺς ἀσεβεῖς ἐν ᾅδου γράφουσι.

P. 76. Vs. 18. Θέλοντα] *Hesych.* ἤθελε. ἠδύνατο. Θέλειν δύνασθαι. *Cl. Mamertinus Paneg.* II. C. III. *quidquid mortale est, stare nescit.*

P. 76. Vs. 19. Ὅσαι μεταβολαὶ τῶν καλῶν γυναικῶν] ut *Helenae* & aliarum. quae priorem maritum ob adulterum destituere.

P. 76. Vs. 22. Ἐξὸν] vide L. IV. I. 64. 14. καθεύδειν plenius in paroemia dicitur ἐπ' ἀμφότερα vel ἐπ' ἀμφότερα ὦτα. vide *Criticam Vannum* p. 233. *Sophocl. Oedip. Tyr.* 593.

> Ἄρχειν θέλοις ἂν σὺν φόβοισι μᾶλλον, ἢ
> Ἄτρεστον εὕδοντ', εἰ τά γ' αὔθ' ἕξει κράτη.

P. 76. Vs. 23. Ἐξὸν] centies post *Sylburgium*, *Salmasium* aliosque haec forma illustrata est. apud *Sophocl. Oedip. Colon.* 277. editur.

> —— Ἔχεις γὰρ χῶρον οὐχ ἁγνὸν πατεῖν.

ubi *Vaticanus Cod.* habet οὐκ ἐξὸν. quod ferri posset. *Aristoph. Thermoph.* 547. adhibet, licet etiam genitivus praecedat.

> —— —— —— εἰ γάρ οὔσης
> Παῤῥησίας, κἀξὸν λέγειν ὅσαι παρέσμεν αὐταί.

JACOBI PHILIPPI D'ORVILLE
ANIMADVERSIONES
IN
CHARITONIS APHRODISIENSIS
LIBRUM QUINTUM.

LIBRI QUINTI CAPUT PRIMUM.

P. 78. Vs. 1. Ὡς μὲν ἐγαμήθη] Ita *Xenophon*. L. II. Ἀναβάσεως & aliis locis ἀνακεφαλαίωσιν narratorum instituit. ita etiam in *Oeconomicis* p. 883. E. dicta in compendium contrahit. Noster initio L. VIII. rursus memoriae legentis simplici & brevi repetitione subvenit. at duobus ultimis capitibus diductius & artificiosius totum διήγημα quasi in tabula proponit. *Heliodorus* & *Achilles Tatius* idem variis locis fecerunt.

P. 78. Vs. 4. Ἀνανήψασαν] Actum de hac voce L. III. 1. 41. 8. passim. *Porphyr*. de *Abstin. Anim*. IV. 427. *Alciphr*. I. XIII. τὸ νῆφον opponit τῷ πάθει. *Heliod*. X. 503. πρὸς τὸ νηφάλεον καταστέλλειν τινά. apud *Aristaen*. I. 5. ὁ τραχὺς ἐκεῖνος ἔνηφε legebat *Douza* pro ἀνέφηνε. cur non potius ἀνένηφε. scio alia via emendatum a *V. D.* ad *Lucianum*. sed vicinitas literarum & levis trajectio hanc commendat emendationem. sic transpositione juva *Maneth*. III. 363. εἰ δὲ κενῶς ἐπέοικεν ἐνὶ ζώοισι φαείνειν. editur φανέειν. & L. VI. 243.

Ἦν δὲ Κύπρις μὲν ἔῃ ζώῳ Κρόνε, αὐτὰρ ὅγ' οἴκοις
Ἔμπαλι Κυπρογενοῦς, παίδων γενεὴν ὅτ' ἀφαιρεῖ.

edi-

editur ἄραφα. illud ὅτε ſemel aliquando ponitur. vide L. VI. 106. 192. literarum transpoſitione bene ſanaveris elegantem locum *Alciphronis* L. I. *Ep.* XVII. εἶτα ἠνιώμεθα, καὶ τὸ βάρος μεῖζον ἦν ἢ κατὰ φορτίον ἰχθύων, reponendum enim ἀνιμώμεθα. paſſim *rete. piſcem. ancoram* ἀνιμήσασθαι dicimur. & repones libentius, ſi ita in *Codice noſtro* ſcriptum cognoveris. apud *eumdem Epiſt.* I. XXXII. παρὰ πάσαις . . . μεμίσησαι. ſi inſpicias locum, non *odio* rem dignam, ſed *riſu*, *commiſeratione*, invenies. in *Cod.* μεμίμησαι. quid ſi μεμώμησαι. paſſivi uſus admitti poſſe videtur. an malis μεμώκησαι?

P. 78. Vs. 10. καὶ ὡς ἔσπευδον ἀλλήλοις ἀποδοῦναι τοὺς ἔρωτας] Si Chaereas & Callirrhoe intelligi poſſunt, recte ſe habet lectio. ſed videtur aptius intelligi Mithridates, & tum ex mente interpretis ἔσπευδε legendum foret. Sed an ille ita re vera feſtinavit amantes ſibi reſtituere? At rurſus, ſi intelligantur Chaereas & Callirrhoe, quae locutio: ἀποδοῦναι ἀλλήλοις τοὺς ἔρωτας. an ἔρωτες ſignificabunt *conjugalem amorem.* quod alias poſſet. ut δίκαιοι ἔρωτες. L. VIII. I. 127. II. ſic hoc placet, ſerva ἔσπευδον. ſed vehementer obſtiterit, quod Callirrhoe neſcit vivere Chaerean. ſatius igitur ἔσπευδεν & tum praeterea legi poteſt τοὺς ἐρῶντας. *amantes ſibi reſtituere.* ſic v. II. 80. 23. Mithridates dicit. ἀποδοῦναί σοι θελήσας Καλλιῤῥόην. ſaepe haec vocabula miſcentur. vide. I. IV. 6. 6. ſic non abſurde ap. *Theocritum Idyll.* XXX. 45. conjecerunt.

Καὶ τῷ πυρὶ προσελθὼν
Ἔκαιε τοὺς ἐρῶντας.

id eſt τοὺς ὀδόντας. vulgo ἔρωτας. ſic in *Scholiaſta Homeri* laudato p. 199. *Animadverſionum* legerim Ἀπίων δὲ, ἐπειδὴ δεσμοῖς ἐοίκεσαν καὶ βρόχοις οἱ ἔρωτες, καὶ τὰ τῶν ἐρώντων πάθη. editum δίκασαν pro ἐοίκεσαν & ἐρώτων.

P. 79. Vs. 3. ἐν τῷ πρόσθεν λόγῳ] alias ἐν τῷ ἔμπροσθεν λόγῳ. *Codd.* ſaepe variant. meliores ſequendi. ita ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ. vel ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ. vide *Cl. Markland.* ad *Lyſian* p. 317. & 384. intelligit autem non unum librum, ſed totam praecedentem narrationem.

P. 79. Vs. 4. Μέχρι . . Κιλικίας] τῆς ſenſum non lacunam implebit. potes μέχρι τῶν ἐσχάτων vel ἐσχατιῶν τῆς. vel cum interprete ὁρῶν vel ὅρων. etiam ὁρίων. juxta mare iter igitur fecit per Ciliciam. mox in mediterranea deflexit.

P. 79. Vs. 6. Θάλατταν ἔβλεπεν τὴν . . . σαν εἰς] ὁρῶσαν. ῥέπουσαν. φέρουσαν. τείνουσαν. ἄγουσαν.

P. 79. Vs. 6. Ἤπειρος ἀφετήρι . . . εἰς γῆν] procul dubio plenum erit ἀφετήριον. ἤπειρος ἀφετήριον per appoſitionem. poſſes etiam ἀφετηρία οὖσα vel etiam ἀφετήριος vel ἀφετήριον, vel ἀφετηρίαν ἔχουσα. *Strabo* v. 342. C.

Ἀφε-

Ἀφετήριον τῦτο τὸ χωρίον ἐςὶν ἐπὶ τὰς τρεῖς λεχθείσας νήσυς. *Hesych.* ἀφετηρία ἀρχὴ. ἡγεμονία. vide doctum Commentatorem, & ab eo laudatum *Salmasium.* idem fere quod ὁρμητήριον. proprie de *carceribus Circi* vel *Hippodromi*, unde equi ἀφίενται. hinc urbs Ἀφέται in Thessalia, unde Argonautae ὥρμησαν. vide *Strabonem* IX. 666. A.

Ἀφετηρία dicitur quoque ἄφεσις in Epigrammate, quod in magno lapide sculptum est, & jacet in agro Attico, ut testatur *Cyriacus Anconitanus* p. XIV.

ΤΗΝ. ΥΠΑΤΗΝ. ΑΦΕΣΙΝ. ΦΕΣΙΝ ΤΗΣ. ΣΤΗΣΕΝ.
ΑΘΗΝΑΝ. ΕΥΧΟΜΕΝΟΣ. ΠΑΤΡΗ. ΤΗΝ.
ΓΛΥΚΕΡΑΝ. ΥΓΙΗΝ

Cl. *Muratorius* sic p. CXLII. 5. sic interpretatus est.

Supremam liberatricem Phesintes posuit Minervam,
precans patriae dulcem incolumitatem.

& putat, *simulacro Minervae subtus insculptum fuisse.* At docuisset una, unde ἄφεσις notet *liberatricem.* & qui versui nomen Φεσίντης conveniat, & cujus sit. quis non videt Φεσιντης natum ex ultima syllaba τῆς ἄφεσιν & της ex prima syllaba in ςησεν. tu repone ἔςησε. nomen viri excidit vel in his occultatum est, vel etiam erasum fuit data opera vel casu, licet Cyriacus lacunae indicium non adhibuerit.

Ἄφεσις nihil aliud quam *meta. carceres.* ὕσπληγξ. vide *Hesych.* in utraque voce. Ἄφεσις ὑπάτη. *extrema meta. ultimi carceres.* puto igitur hoc magnum saxum vel *metam* vel *carceres* fuisse *Hippodromi* : qualia aedificia in agris plerumque. atque huic Minervae statuam olim fuisse inpositam. quod factitatum fuisse, non est ut doceam vel mediocriter in antiquis monumentis versatos. *Minerva* autem haec est, *Medica.* Ὑγίεια vel ὑγεία, vel ὑγίη. cujus *Pausanias* meminit in *Atticis* C. XXII. Ὑγίας . . κ᾽ Ἀθηνᾶς ἐπίκλησιν κ᾽ ταύτης Ὑγιείας & C. XXXI. κ᾽ Ἀθηνᾶς βωμὸς ἐςιν Ὑγείας, & dicit in *populo Attico Acharnensibus* esse, qui ad VIII stadia Athenis sunt remoti. Unde forte hic lapis sit illa ara, & situm populi declarare posset prior vero illa *Minerva Medica* erat in urbe ipsa. At post Minervae in agro Attico inventam Aram, operae pretium foret, si etiam eum conjectura adsequi possemus, qui eam statuit. mihi vero fit simile nullum alium ab *Pericle* fuisse.

Plutarchus in hujus vita p. 354. (160). ἐπὶ τύτῳ κ᾽ τὸ χαλκοῦν ἄγαλμα τῆς Ὑγιείας Ἀθηνᾶς ἀνέςησεν ἐν ἀκροπόλει παρὰ τὸν βωμὸν, ὃς κ᾽ πρότερον ἦν, ὡς λέγυσιν. *Demostheni* παραπρ. p. 336. C. vocatur ἡ χαλκῆ μεγάλη Ἀθηνᾶ. Haec re vera erat in Arce Atheniensi.

At

At ſi baſin vel aram ſtatuamus, potuit eſſe hujus ipſius. verum quoniam epigramma ipſam vocet ἄφεσιν. *metam* vel *carceres.* [duplex erat meta, una ad carceres, altera ad calcem circi] conjicere licet eundem Periclem hujus ſtatuae aereae in ara, vel hujus arae ſolius, exemplar ſtatuiſſe in uſum hujus prodromi in campis Acharnenſibus. multa aedificia in uſum populi exaedificavit, iisque, uti avidior gloriae, ſuo nomine inſcribere non neglexit. *Plutarchus* p. 355. Ἠρώτησεν ἐν ἐκκλησίᾳ τὸν δῆμον, εἰ πολλὰ δοκεῖ δεδαπανῆσθαι, φησάντων δὲ παμπόλλα. μὴ τοίνυν, εἶπεν, ὑμῖν, ἀλλ' ἐμοὶ δεδαπανήσθω, καὶ τῶν ἀναθημάτων ἰδίαν ἐμαυτοῦ ποιήσομαι τὴν ἐπιγραφήν. *meum ipſius his donariis inſcribam nomen* utrum vero negligentia legentis nomen exciderit, an tempore interierit, incertum. dedita opera potuit eſſe eraſum. notae enim Periclis viciſſitudines circa *Athenienſis* populi gratiam. ſuppleo igitur

Τὴν ὑπάτην ἄφεσιν Περικλῆς ἔστησεν Ἀθηνᾶν.

ut *Plutarchus* dicit. ἄγαλμα τῆς Ὑγιείας Ἀθηνᾶς ἀνέστησεν.

Et ne mirum videatur Minervae aram vel baſin ſtatuae pro *carceribus* fuiſſe, in eum uſum *Mercurii Statuae*, ſive Ἑρμαῖ, ſaepe adhibitae: & procul dubio etiam Ἑρμαθῆναι. Ἑρμοῦ ἀφετηρίου exemplum habes in *Philoxeni Epigrammate*, quod quidem pro ſua oſcitantia ceu ineditum venditavit *J. Jenſius* p. 350. verum quod *Cl. Salmaſius* jam publicarat in *Plinianis* p. 648. Quod hic reponemus, quia vir magnus ſenſum non aſſecutus fuiſſe videtur. ibi *Tlepolemus*, in ſtadio victor, dedicat *Mercurio*, *Hermae*, *ſtadiorum* & *certaminum praeſidi*, *lapidem*, quem vocat Ἑρμᾶν ἀφετήριον.

Τληπόλεμος ὁ Μυρεὺς Ἑρμᾶν ἀφετήριον Ἑρμᾷ
Ἱπποδρόμοις θῆκεν παῖς ὁ Πολυκρίτεω.
Δὶς δέκ' ἀπὸ σταδίων ἐναγώγιον· ἀλλὰ πονεῖτε
Μαλθακὸν ἐκ γονάτων ὄκνον ἀπωσάμενοι.

Salmaſius ultimam vocem primi verſus legit ἕρμα, & interpretatur *ſeptum*, διάφραγμα. ſenſus epigrammatis & conſtructionis habitus iſtam lectionem admittit. Tlepolemus poſuit *Herman*, *Mercurii ſtatuam*, *ſeptum.* at quanto elegantior ἔννοια poetae, ſi dicat, *Mercurium poſuit Mercurio.* quod Latine dici nequit. verum politiſſime Graece. quoniam Ἑρμᾶς ſignificat & *ipſum deum Hermen* & non minus *ſtatuam*, *ſeu truncum Hermae*, ſolitum adhiberi pro *meta*, *carceribus. repagulis. initium curriculi.* Ἑρμαῖ ἀφετήριοι ſunt lapides poſiti, ut inde equi, curſores mittantur:

tur: cursum ordiantur. inscriptio confirmat. Φιλοξένου εἰς Ἑρμοῦ ἄγαλμα, ὅπερ ἀνέθηκε T. M.

At ut hic sensus acumen epigrammatis elevat & auget: sic Viri Docti interpretatio, ἕρμα *septum* valde precaria est. ἕρμα enim an ita accipi possit, valde dubito. nam ἕρμα. venit ab εἴρω. εἶρμα. ἕρμα. & *seriem aliquam* notat. at si significaret *septum.* διάφραγμα. potius esset εἶργμα. ab εἴργω. inde, bene credo, *Casaubonus* ad *Dionis Chrysostomi Orat.* LXVI p. 99. negat ἕρμα significare *congeriem lapidum.* pro ἱροδρόμοις *Jensius* nescio quo sensu conjicit ἰσοδρόμοις. habeat sibi. ἱερόδρομος. ut ἱερονίκης ap. *Gruterum* CCCXV. 9 qui in *sacris agonibus vicit.* sic ἱερόδρομος. *sacrum stadium. curriculum.* ἱεροὶ ἀγῶνες passim.

P 79. Vs. 7. Εἰς τὴν τοῦ βασιλέως γῆν τὴν πολλὴν] peculiariter ita loquuntur de immensa terra, quae versus orientem sub regis regum erat dominio *Thucyd.* II. 48. Κατέβη εἰς τὴν βασιλέως γῆν τὴν πολλὴν *Strabo* XVI. 1071. A. μέχρι τοῦ Ζεύγματος τοῦ κατὰ τὸν Εὐφράτην καὶ τῆς πέραν τοῦ Εὐφράτου πολλῆς.

P 79 Vs. 8. Τότε ἤδη] *tum tandem.* L. V. II. 81. 25. Τότε ἤδη καὶ μᾶλλον ἐνεπίμπρατο. mox male *apographum.* ἀπόγνωσεν.

P. 79. Vs. 8. Ὑπεδύετο] IV. VI. 74. 22.

P 79 Vs 10. Ηιόνος] sive ᾐόνος sive ἠόνος eodem redit. & τὸ κάλλιον unius prae altero non est momenti. licet ita *Thomas Magister.* in *Alciphronis Ep.* I. 1. *Cod* meus ἠόσι. ubi mox ad mentem *Bergleri* ἐξωγκωμένον. hic autem, ut saepe, pro *ripa. Strabo* III. 210. A.

P. 79. Vs. 12. Προσφιλονεικοῦσα] notandum vocabulum. quo adsiduitas & studium contentionis designatur.

P. 79. Vs. 14. Φυγὴν] *exsilium.* a patria abductionem. III. VIII. 57. 23. πέφευγα.

P. 79. Vs. 15. Καὶ τὸ τῆς φιλίας μοι βαρύτερον, ἐφιλήθην] mira corruptio. desiderabatur τὸ τῆς ἔχθρας. sed nec hoc satis aptum. appositum magis τὸ τῆς φυγῆς vel ξενίας. quia vero praecedit ἐπράθην. non displicere potest τὸ τῆς δουλείας, quod Cl. *Reiskio* in mentem venit. pro quo δουλίας si scriptum fuerit a φιλίας non adeo abhorruerit.

P. 79. Vs. 17. Φυγαδεύεις] habet violenti aliquid. adponam locum *Heliodori* L. VII. 310. ut in *Cod. Taur. Palat. Xylandr Vatic* legitur. οὐ πρότερον ἀνῆκεν, ἄχρις οὗ τὸν πρὸ ἐφυγάδευσε. vulgo προανῆκε. mox ferri ibi potest *Taurinensis* lectio. ἀλλὰ ταῦτα πρὸ χρόνοις ἐγεγόνει πρότερον. vulgo προτέροις. saepe χρόνοις ita abundat. *Aristoph. Eccl.* 634. πρεσβυτέρους τοῖσι χρόνοισι. *Maneth.* I. 248. [II. 407.]

Ῥηιδίως ἔρρηξε μινυνθάδιόν τε χρόνοισι.

P. 79. Vs. 17. Ξένην ἐδίδως γῆν] in apographo τὴν. quod nihil. vide II. II. 24. 14. τὴν in γῆν *Codices* recte mutant quoque ap. *Strabon.* VIII. 515. A. ſaepe elliptice. ſaepe plene occurrit. vide I. XI. 15. 13. *Sophocl. Oed. Tyr.* 463. ubi mox vs. 485. conjectura vitioſa reponit *Glascovicenſis* editor Φοιτᾷ γὰρ ὑπαὶ ἀγρίαν ὕλαν. *Schol.* ὑπὸ cum aliis. aliae ὑπὲρ. cur non Φοιτᾷ γὰρ ὑπέρ τ' ἀγρίαν ὕλαν. Ἀνάτ' ἄντρα καὶ πέτρας ἅτε ταῦρος.

P. 79. Vs. 18. Παρακάθημαι] forte παρεκαθήμην alii deſiderarint.

P. 79. Vs. 19. ἔξω τοῦ συνήθους ῥίπτεις ἀέρος] quod corporibus grave. nam

Caelum non animum mutant, qui trans mare currunt.

P. 79. Vs. 19. Ὅλῳ διορίζομαι κόσμῳ] *Virgiliano* ſimile

Et penitus toto diviſos orbe Britannos.

mox ſcribe ad fidem *Apographi* ἀφεῖλω.

P. 79. Vs. 21. βαρβάροις μυχοῖς] *Daweſius Miſcell.* p. 47. legit apud *Heſiodum* in *Theogon.* 1013.

Οἱ δή τοι μάλα τῆλε μυχῷ νήσων ἱεράων.

pro vulgato μυχῶν. optime. ſed Guietus dudum occuparat. & Codex a me collatus ita exhibet: ſed qui neſcio unde verſiculo auget contextum

Ἄγριον ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονα τε κρατερόν τε,
Τηλέγονόν τε ἔτικτε διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην.

de *Telegono* conſtat: ſed non ejus hic meminiſſe *Heſiodum.*

P. 79. Vs. 21. ἐγκλείομαι νησιώτις] Liber aditus & abitus ad inſulas patet. mediterranea ſaepe includuntur montium anguſtis pylis & portis. ita ap. *Ammian. Marcell.* XVI. 11. 87. *oppida, ut circumdata retiis buſta, declinant.* in aliis *luſtra.* quae ſane *retibus* melius reſpondent. ſed *Valeſius Codicibus* obtemperat.

P. 79. Vs. 22. Ποίαν εὐελπίσω ναῦν] lege ποίαν αὖ ἐλπίσω. reſpicit ad navim, qua Chaereas venerat eam repetitum. talem in mediterraneis *iterum* exſpectare nequibat. εὐελπίζειν enim obvium non habui. nec juvat εὔελπις. poſſes etiam ἐπελπίσω. προσδοκήσω. vide V. D. ad *Luciani* T. I. 345. *Obſerv. Miſcell.* VI. 402.

P. 79. Vs. 23. Χοὰς] L. III. III. 45. 7. *Alciphr.* I. XXXVI. στεφάνια

καὶ ῥόδα ὥσπερ ἀώρῳ τάφῳ πέμπει. ubi paullo ante ex mente *Bergleri* & auctoritate *Codicis* lege περιβαλλομένη. & in vicino μηδὲ ἰδοῦσα τοῦ χρόνου τοῦτο μόρον. quod certe hic elegantius quam τὸν χρόνον τοῦτον.

P. 79. Vs. 24. Δαῖμον ἀγαθὲ] L. v. VIII. 91. 18. I. IX. 12. 24. *Servius* ad III. *Aeneid.* 63.

P. 79. Vs 24. Βάκτρα μοι καὶ Σοῦσα λοιπὸν οἶκος καὶ τάφος.] haec decurrunt *Trochaici* instar. *Val. Flacc.* IV. 26.

Hoc nemus, haec fatis mihi jam domus.

ubi *Heinsius* eleganter

Hoc nemus, hi fontes mihi jam domus.

sed quia hoc longius abit,

Hoc nemus heu! fatis mihi jam domus.

posses. ubi nota *P. Burmanni* vitiose locata est, quae spectat ad vs. 48. ne & hoc typicum erratum viro doctissimo ab aliquo inputetur.

P. 79. Vs. 24. Ἄπαξ, Εὐφράτα, μέλλω σε διαβαίνειν] vide L. VI. VI. 107. 3. Caesar Rubiconem transiens, unde pedem referre non licebat, ait. *jacta est alea.*

P. 80. Vs. 1. Τὴν γῆν κατεφίλησε] *terram ipsam & daemones praesides a peregre advenientibus precibus & osculis honorari*, materies saepe tractata est. vide Cl. *Dukerum* ad *Thucyd.* IV. 87. *Barthium* ad *Calpurnii Ecl.* v. 26. apud *Polybium* L. VII. 2. p. 700. jura juranda perficiuntur ἐναντίον ποταμῶν καὶ λειμώνων καὶ ὑδάτων. ubi sane possunt intelligi νύμφαι λειμωνίδες vel λειμωνιάδες, ut vocantur a *Servio Ecl.* x. 62. quare codici meo non obtemperarim exhibenti δαιμόνων. adscribam *Dionis Cassii* locum ex L. XLII. p. 212. D. ἐπειδὴ γὰρ ἅμα τῷ τῆς γῆς ἐπιβῆναι, προσέπταισε, καὶ αὐτὸν πεσόντα ἐπὶ στόμα οἱ στρατιῶται ἰδόντες ἠθύμησαν· οὐ διηπορήθη, ἀλλ᾽ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, τήν τε γῆν, ὡς καὶ ἑκὼν δὴ πεσὼν, περιέλαβε καὶ κατεφίλησε· καὶ ἀναβοήσας εἶπεν. Ἔχω σε, Ἀφρική. *Sueton. Caes.* LXX. adhibet *teneo te.* utraque formula potest deduci a more amantium se post tempus revisentium & osculo & amplexu excipientium. vide ad L. VIII. I. 128. 10. similiter *tenere* dicimur, quae *non facile elabi sinimus.* Tale est illud *Juliani* ap. *Marcellinum* L. XXI. II. 205. *Cum quatiens scutum variis motibus exerceretur in campo, axiculis, quis orbis erat compaginatus, in vanum excussis, ansa remanserat sola: quam retinens valida manu stringebat. Territisque, ut omine diro, praesentibus cunctis, Nemo, inquit, vereatur: habeo firmiter quod tenebam.* ita *Caesar Africam* tenebat. verum καταφιλεῖν & περιλαβεῖν

favent

ſavent priori explicationi. ita Lucius pro amica, a qua domo ejectus erat, ἐστεφανωμένος καὶ μεμυρισμένος, τὴν γῆν γυμνὴν περιλαβὼν, ταύτῃ συνεκάθευδεν. apud *Lucianum* in *Aſino* T. II. p. 625.

P. 80. Vs. 1. πορθμίδος] *ratis, qua trajicitur flumen.* πορθμεῖον. vide *H. Stephanum. Suidas.* πορθμίς. πορθμίδιον. *Anaxillas Neottide* ap. *Athenaeum* XIII. I. 558. C. —— ἀλλ᾽ ἐξέπασε πορθμὶς ἐλατίνῳ πλάτῃ. uti pro ἐξέπεσε recte *Caſaub.* emendavit. cui corruptioni in aliis locis male quidam patrocinium praebent. *Anthol.* III. XXXIII. 16. p. 284.

Ἀΐδεω λυπηρὲ διακόνε, τοῦτ᾽ Ἀχέροντος
Ὕδωρ ὃς πλώεις πορθμίδι κυανέῃ.

eſt autem hoc Epigramma *Leonidae*, non *Antipatri*, uti ſuſpicatus *V. D.* ad *Luciani* T. I. p. 422. de eadem re in praecedente ibi *Archiae* Epigrammate πορθμεύειν. πορθμὶς κυανέη *Virgilio* ita celebratur.

Qui ferruginea ſubvectat corpora cymba.

Nollem apud *Appulejum* L. VI. p. 121. a *Pricaeo* p. 312. Charonti datam *futilem cymbam*, cum a *Virgilio*, viro docto fatente, ipſi detur *Sutilis.* quod ſi jam daretur *futilis*, non deberet explicari *exigua.* ſed illud ipſum foret quod ſubmittit *Mantuanus* L. VI. 414.

Gemuit ſub pondere cymba
Sutilis, & multam accepit rimoſa *paludem.*

noſter codex *Sutilis* agnoſcit.

P. 80. V. 2. χορηγία] θεραπεία. παρασκευή. vide L. IV. VII. 76. 2. *Caſaub.* ad *Athenaeum* L. XIV. VIII.

P. 80. Vs. 2. πλουσιώτατα] quis non ita locutus. ne quis igitur ungues ſtringat.

P. 80. Vs. 4. Δῆμος παρέπεμπε] quale ſit, patuerit ex *Dionis* L. LV. 549. A. ubi de Druſi funere. nec non *Tacitus* Tertio Annalium initio inſpiciatur.

P. 80. Vs. 5. ἐδημαγώγει] L. II. VII. 32. 23. IV. I. 64. 18.

P. 80. Vs. 6. Ἐλπὶς ἔσαλπε] *Ariſtaen.* I. 24. κέρδος. ubi *Mercerus* laudat *Alciphronem* II. II. p. 218. ubi *Cod.* ἐμὲ δὲ οὐδὲν θάλπει τι. ἀλλ᾽ ὃ θέλω, δὸς Τίμαρχον. tamen in margine eadem manu Δόξα. paullo ante *Perizonii* conjecturam confirmat. Τί σὺ λέγεις, Λαμία. θάλπειν *Heſych.* inter cetera παραμυθεῖσθαι. & eidem inde θαλπωρὴ ἐλπίς. plura ibi doctiſſimus *Alberti.* mox apographum vitioſe ἤδη ἡ.

 P. 80.

P. 80. Vs. 7. Ξενίας διδόναι] rescribe ocius, jusserit aliquis calidior, ξένια διδόναι. at credo, ut satis nove dixit L. IV. IV. 71. 18. ἀπόφασιν διδόναι. sic hic ita locutum, cum debuisset potius scripsisse ξενίαν συντίθεσθαι. sane ἐπὶ ξένια. ἐπὶ ξενίαν & ἐπὶ ξενίᾳ καλεῖν δέχεσθαι confunduntur passim. vide *J. Gronov* ad *Herodot* IV. 154. *Hudchinson ad Xenoph.* K. A. VI. 370. B.
(444 & ξενίοις recte repositum pro ξενίαις apud *Lucian. Alexandro* p. 239. T. II.

Verum hic accipio pro ξενίσεις ποιεῖσθαι. ut loquitur *Thucyd.* VI. 46. quod *Schol.* φιλοφρονήσεις recte explicat. *Herodot.* VII. 135. dicit ξείνια προθέμενος εἰςία.

P. 80. Vs. 8. Χάριν ἀποκειμένην] Quasi thesaurum aliquem & depositum, quod suo tempore repetere & in usum revocare posset. *D. Paullus* ad *Coloss.* I. 5. διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην ἡμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. *Aristoteles* apud *Demetrium Phalereum.* CCXLII. ὡς ἐπεὶ αἱ Χάριτες, θεαὶ ἴσαι, ἀποκείσονταί σοι παρ' ἀμφοτέροις. *Thucyd.* I. 129 Κεῖσεταί σοι εὐεργεσία ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ ἐσαεὶ ἀνάγραπτος. ita *thesauri* & *pecuniae* κεῖσθαι dicuntur passim. ἀνάγραπτος respicit Persarum ritum, quo οἱ εὐεργέται ἀνεγράφοντο ἐν ταῖς διφθέραις. *Vopiscus Caro C.* 5. *tantum sibi apud milites amoris locavit.* ita noster L. II. VII. 33. dicit Callirrhoen προηνεχυριασμένην ταῖς εὐεργασίαις. & sic licet accipere illud *Herodoteum* L. VIII. 109. ὑποθήκην μέλλων ποιήσεσθαι εἰς τὸν Πέρσεα. quasi προενεχυριασόμενος. vide L. IV. IV. 72. 19.

LIBRI QUINTI CAPUT SECUNDUM.

P. 80. Vs. 9. Ὁ δὲ Μιθριδάτης δι' Ἀρμενίας ἐποιεῖτο τὴν πορείαν] *Dionysius* iter fecit per Ciliciam secundum mare, & per Pylas Syrias vel per Amanicas ad Euphraten devenit. Mithridates fecit iter magis per mediterranea versus Septemtriones per Cappadociam & ita in Armeniam perrexit. *Tacitus.* XII. *Annal.* 12. *Non comminus Mesopotamiam, sed flexu Armeniam petunt.* Licet autem hoc iter longius, quia expeditior nec uxorem comitem trahens, illud celerius confecit Mithridates.

P. 80. Vs. 9. Σφοδροτέραν] *concitatior. vehementior. Eunapius Maximo.* 89. ἐπὶ τὸν Κωνστάντιον ἀπήγετο σφοδρῶς. L. V. V. 88. 5. πληγὴ σφοδροτέρα. *Hesych. Illustr.* in *Philemone.* γέλως σφοδρότερος.

P. 80. Vs. 11. Ἐπηκολούθει τῇ γυναικὶ] suspicionem auxisset, & potuisset videri

videri velle *interpellare & sollicitare alienas nuptias.* vide *L.* 1. *ff. de extraord. crimin.*

P. 80. Vs. 12. Συγκροτῆσαι] vide L. I. VII. 10. 18. V. IV. 84. 9.

P. 80. Vs. 13. αὐτόθι διέτριβεν] vide L. VI. VIII. III. 5.

P. 80. Vs. 14. Σταθμοὺς] L. I. XIII. 18. 6. VIII. I. 128. 22.

P. 80. Vs. 15. ἐπὶ θύρας τὰς βασιλέως] formula notissima de *aula Persica. Max: Tyr.* XVII. 12. dicit περὶ τὰ πρόθυρα αὐτὰ εἰλούμενος. ut *Alciphr.* III. 64. περὶ χαμαιτυπίας εἰλούμενον.

P. 80. Vs. 16. Ὁμοτίμους] vide *Brissonium* de *R. P.* I §. CCVIII. *aulici gradu* ὁμοτιμίας honorati. non ita peculiariter dicuntur ἰσότιμοι. *Strabo* XV. 1067. D. τῶν κατὰ τὰς ὁδοὺς συναντώντων τοὺς μὲν γνωρίμους καὶ ἰσοτίμους φιλοῦσι προσιόντας. τοῖς δὲ ταπεινοτέροις. alioqui in vulgari usu, ὁμότιμος & ἰσότιμος idem notant. vox ἰσοτιμία videtur restituenda *Xenophonti in Hierone* p. 315 D. τούτου [*militis mercenarii*] δὲ οὐ βαρύτερον φόρημα οὐδέν ἐστι τοῖς πολίταις· οὐ γὰρ τυράννοις ἰσοτιμίας ἀλλὰ πλεονεξίας ἕνεκα νομίζουσι τούτους τρέφεσθαι. vulgo ἰσοτίμους.

P. 80. Vs. 16. Ἀρταξάτην] famosa urbs Armeniae Ἀρτάξατα. vide *L. Holstenium* ad *Stephanum* in *h. v.* & *Miscell. Observ.* VII. p. 94. unde forma hujus nominis adseritur. Ἀρταξάρης *Ctesiae* C. 46. in *Persicis* memoratur. *ex Armenia.* Ἀρταξάνης quidam ap. *Theodor. Prodr.* IV. 144. *Tacito* II. *Ann.* 56. rex *Artoxias* & urbs *Artaxata* eodem loco celebrantur.

P. 80. Vs. 16. Τὸν εὐνοῦχον] τὸν Ἀρχιευνοῦχον. ut vocatur *Heliodoro* VIII. 377. vel πρωτοευνοῦχον, ut dicitur *Tzetzae Chiliad.* I. 93.

P. 80. Vs. 17. Δώροις ἐτίμησε] Nam honos maxime spectabatur. vide L. V. VIII. 93. 2. 13.

P. 80. Vs. 17. Ἀπάγγειλον] εἰσαγγελεύς. *magister officiorum. Ammiano* XXVI. V. 353. nam & εἰσαγγελεῖν dicitur. *Xenoph.* H. H. VII. 621. D. *Max. Tyr.* XVII. 12. εἰσαγγελεάς τινάς καὶ βασιλεῖ συγγενεστάτους. *Aelianus* V. H. I. 21. vocat Χιλίαρχον εἰσκομίζοντα τὰς εἰσαγγελίας τῷ βασιλεῖ καὶ τοὺς δεομένους εἰσάγοντα. vide ibi *Kuhnium* & notata ad *Diodori* L. XVII. 47.

P. 80. Vs. 18. Σὸς δοῦλος] *Apogr.* ὡς δοῦλος. repone ὁ σὸς δοῦλος, vel quod dedi. modo *Apograph.* τῆς δ' ὑστεραίας non δὲ. non mutatum oportebat.

P. 80. Vs. 18. ἀπολύσασθαι διαβολὴν] *Plato Phaedro* 267. D. *Demosth.* de *Corona* 473. C.

P. 80. Vs. 19. Διεξελθὼν] nempe pertransiens *multa aulaea* παραπετάσματα. *atria:* vide *Athenaeum* L. XII. II. 514. C.

P. 80. Vs. 20.] Ἐπὶ βασιλεῖ βουλομένῳ οὐδὲν ἀδικεῖν] satis tritus Graecismus.

mus. *Schol.* ad *Thucyd.* IV. LXXXV. dicit esse σύνταξιν Θουκυδίδειαν. & sane saepe usus fuit. L. II. III. IV. LXXX. VII. XXXV. VIII. XCII. Verum omnes utuntur. *Demosth.* ὑπὲρ Μεγαλοπ. 155. B. de *Corona* 474. C. *Ulpian.* ad ejus κατὰ Ἀριστοκρ. 728. B. 757. A. in *Aristog. Pr.* 843. *Julian. Misop.* 361. A. praeter alios de hac forma inspici merentur Cl. *Marklandus* ad *Max. Tyr.* XIII. 5. *Forsterus* ad *Platonem* in *Participium.* librarius *Taurinensis Heliodori* L. IX. 429. non intellexit, scribens ὅτι βουλόμενοι ὅ ἐστιν. pro ὅτι βουλομένοις ἐστί. vide ejus L. VI. 281. VIII. 379. ita cum verbo γενέσθαι. *Heliodorus* II. 115. VII. 330. & cum aliis participiis *Xenoph.* H. H. 563. A. ἦν δὲ οὐ τῷ Ἀγεσιλάῳ ἀχθομένῳ ταῦτα. K. Π. IV. 106. D. ita potes accipere locum *Alciphronis* L. I. XII. ἐστιν οὐ δυναμένοις. *Cod.* δυναμένων. imitatus cum aliis *Tacitus Vita Agricolae.* C. XVIII. *quibus bellum volentibus erat.*

P. 80. Vs. 21. Οὐδὲν ἀδικεῖν] Reus in foro Attico jurabat ἦ μὴν μὴ ἀδικεῖν. ut actor ἦ μὴν ἀληθῆ κατηγορεῖν. vide *Polluc.* VIII. §. 55. *Ulpian.* ad *Demosth.* παραπρ. 311. F. & quando absolvebatur dicebatur ἀπολύεσθαι, μηδὲν ἀδικεῖν. vide *Thucyd.* I. XCV. sane ἀδικεῖν de adultero dicitur. *Lysias* p 75. 70. *Aristoph. Nub.* 1077. *Miscell. Observ.* XI. III. 12. sed in genere hic dictum esto.

P. 80. Vs. 21. Κρίνῃ] verti quasi scriptum κρινῇ. *caussam dices. disceptabis.* κρίνεσθαι id notat. *litigare.* passim. interpres dederat. *jus tibi fiet.* si haberetur κρινεῖ. *Rex judicabit*, reddendum foret. potes etiam accipere κρίνῃ, ut sit in praesenti dictum. *caussam dicis*, *quando.* nam & hic ista temporis mutatio locum potest sortiri. *Demosth.* Παραπρ. 346. οὐ περὶ τούτων κρίνῃ. *non de his caussam dicis vel reus es. Eurip. Medea* 609.

Ἀλλ᾽ οὐ κρινοῦμαι τῶν δέ σοι τὰ πλείονα.

P. 80. Vs. 23. Καίομαι] *Aristoph. Lysistr.* 9.

Ἀλλ᾽ ὦ Καλονίκη κάομαι τὴν καρδίαν,
Καὶ πόλλ᾽ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι.

quo doctiss *Jac. Elsnerus* illustrat illud in *Lucae Euangelio* C. XXIV. 32. οὐχὶ ἡ Καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν. est tamen aliquantum diversi sensus. Noster mox p. 81. 24. μᾶλλον ἐνεπίμπρατο. *Lucian. Catapl.* I. 634. ἐνεπιμπράμην. *Schol.* ἐκαιόμην. ἐμαινόμην. *Judicio Vocal.* I. p. 92. ἀγανακτῶ καὶ πίμπραμαι. vide *T. Fabrum* ad *de M. Peregrini.* T. III. p. 358. *coqui. uri* Latini. *Ammian.* XXXI. XII. 493. *cujus virtutibus urebatur.* ea notione

tione accepit magnus *Bentlejus* χαίτας apud *Callimachum* in *Delum* 200. optime emendans post *Th. Canterum*, ut mihi e schedis patuit,

ἐπεὶ περὶ χαῖτα χῆρι.

pro quo *R. Dawesius* substituere conatur in *Miscellan.* p. 107. περι δαιτὶ χηρι· sed cur quid mutes in περὶ χαῖτα. quod Codices *Esthensis* & *Venetus* agnoscunt. & procul dubio ceteri. in *Hesiodi fragm.* 75. περὶ χῆρι muta in Περιήρης. mox vitiose γεγραφῆναι & ὀφθῆ.

P. 81. Vs. 1. Ἀντιαμοιβὴν] *D. Scottus*, V. Cl. habet ex *Aristophanis Scholiasta*. Ἀντιαμοιβὸς vel ἀνταμοιβὸς est ap. *Callimach.* in *Delum*. 53. nec ἀντημοιβὸς rejectitium. sic ἐπημοιβὸς. *Odyss.* ξ. 514. *Nicand. Aratus.*

P. 81. Vs. 3. Ἀλλὰ] id est ἀλλ' ὅμως. mox in illo μὲν ἐπειρᾶτο, particula forte nonnullis displicuerit. sed quod scriptum, scriptum maneat.

P. 81. Vs. 4. ἐλείβετο] non ἐξεπήδησε. non καθάπερ πηγὴ ἐῤῥεῖτο. sui magis compos hic Chaereas. sive potius se continebat non solum quasi coram domino: sed ut ne mollior videretur.

P. 81. Vs. 5. Δωμάτιον] *Cubiculum. Casaub.* ad *Theoph. Char.* XIII. saepe de *muliebri conclavi. Lysias* p. 507. *Aristoph. Eccl.* 7. *Hesych. Ammon.* non opus ut domum a σαθμῷ Mithridatis diversam intelligamus. ejus fuit membrum. quod recte tamen καταγωγὴ ejus perhibetur. ejus *hospitium.*

P. 81. Vs. 7. περιῤῥηξάμενος] abundanter post alios actum de hoc L. III. x. 60. II. & quod diximus L. III. v. 52. 3. de locutione περιέῤῥηξε τὸ στῆθος non male confirmari possit ex loco *Alciphronis Ep.* I. XXXI. εἰ μὴ τὸν χιτωνίσκον περιῤῥηξαμένη τὰ μαστάρια τοῖς δικασταῖς ἐπιδείξαις. sic illum locum lege ad mentem *Bergleri*, jussu codicis mei.

P. 81. Vs. 8. Ἀμφοτέραις] hic licentius utitur quam L. I. IV. 7.

P. 81. Vs. 13. ὁ δειλὸς καὶ ὁ φιλόζωος] illud secundum ὁ non agnoscit *Apographum*. abeat, unde venerit. utitur voce ultima *Xenoph. Eph.* II. p. 23. idem φιλόψυχος. φιλοψυχεῖν. φιλοζωεῖν. φιλοζωΐα obvia.

P. 81. Vs. 14. τυραννούμενος] *Lucianus* T. II. 144. ὁ τοὺς τυραννουμένους ἐκκόπτων.

P. 81. Vs. 19. τὸ βάρβαρον] ita τὸ σατραπικόν. τὸ δημοτικόν. τὸ μεγαλοφρονοῦν. τὸ ὀντιμότατον. τὸ προφητικόν. τὸ Πελοποννήσιον, τὸ στρατιωτικόν. & centum talia.

P. 81. Vs. 20. Φύσει] φυσικῶς. quam vocem restitue *Alciphroni* II. XI. 202. φυσικῶς κυρίαν ἐμαυτῆς. *Cod.* φυσικῶς. vulgo μυσικῶς.

P. 81. Vs. 20. γυναιμανὴς] alii γυναικομανής. *Hesychius* ejusque *Commentator* inspiciatur. *Aristoph. Thesmoph.* 583. & L. I. XII. 17. 15. de *Persis Ammianus* L. XXIII. VI. *effusius soluti plerique in Venerem. Theodor. Prodr.* L. I. 13. & L. III. 110.

> Θερμὸν γάρ ἐστιν εἰς ἔρον τὸ βάρβαρον.
> Θερμῶς ἐραθεὶς, ὡς νόμος τῶν βαρβάρων.

P. 81. Vs. 25. ἐνεπίμπρατο] in *Apographo* litera M non adparet: ſed lacuna. eraſa procul dubio ab eo, qui alteram Codicis forte orthographiam magis probabat. ſaepe hic variatur. ap. *Thucyd.* VI. 94. in Variis ἐνεπίμπρασαν. ita ἐμπίπλαθι. & ἐμπίμπλαθι. vide *Platon.* de L L. VI. 500. D. 503. D. in *Heliodor.* X. 511. variatur in *Codd. Porphyr.* de *Abſtin.* 71. 73. & ſane in multis litera illa ſine vitio omittitur vel additur. vid. *Gronovius* ad *Herodot.* III, 88. in *Bibliotheca Coiſliniana* 472. Ἰάμπυξ pro Ἰάπυξ. in *Codice* meo Nemeſii fere ſcribitur ἄμψυχος pro ἄψυχος. alia habet *Aem. Portus* in *Lexico Ionico* in λάμψομαι & Cl. *Hemſterh.* ad *Ariſtoph. Plut.* ap. *Eunap.* p. 186. ἀνεκάπτετο pro ἀνεκάμπτετο. p. 249. ſic apud *Manethonem* L. V. 195. γναπτοῖς pro γναμπτοῖς. quos verſiculos multipliciter corruptos ſic potes ordinare.

> Ἢ γὰρ ὑφίστησιν καπρίοις λευκοῖσιν ὀδοῦσιν,
> Ἢ γναμπτοῖς ὀνύχεσσ' ἀνόρυξεν λαιμὸν ὀρείοις
> Πορδάλιος στικτῆς ἠὲ βλοσυροῖο λέοντος.

praeter morem licentius graſſatus, ſenſum praeſtare auſim, non tamen verba. amplius cogitandum. ſic contra θεόληπτος. L. VI. 378. & IV. 548. ἱερόληπτος. IV. 227. ſed tamen δορύληπτος. III. 258. hinc in *Anthol.* p. 412. εὐκαπὲς ἄγχιστρον quidam ſcribunt. κάμψα. κάψα.

P. 82. Vs. 1. Ἐφυλάττε] Actum ageret, qui hujus verbi uſum porro illuſtraret, quo ſignificat *cavere.* cum ille omnibus ſit notus Lexicographis, & e profeſſo id fecerit *L. Kuſterus. R Daweſius* p 97. in *Eurip. Medea* vs. 320. hanc notionem neceſſario obtinere contendit & corrigit φυλάττεσθ'

> Γυνὴ γὰρ ὀξύθυμος, ὡς δ' αὔτως ἀνὴρ
> Ῥᾴων φυλάσσειν, ἢ σιωπηλὸς σοφός.

at ibi φυλάττειν idem eſt quod τηρεῖν. quae ambo verba non ſolum notant apud Atticos ipſos *cuſtodire. ſervare.* ſed *obſervare* aliquem vel aliquid, ut ne faciat vel ne fiat, vel ut aliquid faciat, vel fiat. ipſa *Lexica* e *Thucydidis* L. VII. 17. laudant ὅπως φυλάσσοιεν μηδὲν ἀπὸ Κορίνθου καὶ τῆς Πελοποννήσου ἐς τὴν Σικελίαν περαιοῦσθαι. *Demoſth.* 497. F. οὐδενὸς προειδότος τὸ πρᾶγμα ἢ φυλάσσοντος. 518. A. φυλάττειν Δημοσθένη καὶ τηρεῖν ἐκέλευσε, ὅπως μὴ παρακρούσωμαι μηδὲ ἐξαπατήσω. In *Theocrin.* 852. E. δεῖ φυλάττειν αὐτὸν & ſic p. 857. E. ἐστι τηρητέον τοὺς παραβαίνοντας τοὺς νόμους.

Recte

Recte autem ipse V. E. docet ibi adjectiva ῥᾴων. ῥαΐτερος. χαλεπός. construi ἀτηκωτέρως cum *activo infinitivo*. vide L. IV. III. 69 6. igitur ἀνὴρ ῥᾴων φυλάττειν, τηρεῖν dicunt, non φυλάττεσθαι. τηρεῖσθαι. ita πρᾶγμα ῥᾶον νοῆσαι. non νοεῖσθαι. *Vir facilior observatu* reddatur ap. *Euripidem* : nec difficultas remanserit : recteque scholiastes observarit poni pro φυλάττεσθαι: non notione τοῦ *cavere* : sed *observari*.

P. 82. Vs. 5. Προοίμια] παρασκευήν. *rerum initia* & *eventuum futurorum. praeludia*. v. x. 95. 13. τῆς δίκης προοίμια. *Achill. Tat.* II. 107. Μέχρι τινὸς ἐπὶ τῶν φιλημάτων ἱστάμεθα, φιλτάτη. καλὰ τὰ προοίμια. προσθῶμεν ἤδη τι καὶ ἐρωτικόν. *Diodor*. XXXVI. p. 531. Saepe aliquam simulationem & ambagem notat, quando detrectamus aperte mentem fateri & scopum sermonis vel facti. ut ap. nostrum L. VI. v. 105. 9. ἀπὸ προοιμίων ἤρξατο. *Achill. Tat.* v. 335. de priore significatu eleganter egit *Cl. Hemsterhusius* ad *Luciani Somn.* p. 6. δάκρυα προοίμια τέχνης. *Aeschylus Supplicib.* 837. ὁρῶ τάδε φροίμια πρόξενα πόνων. quae loca *D. Heinsii* conjecturam firmare possent in *Max. Tyr.* XXV. 3. Τούτοις μὲν γὰρ ἡ θεραπεία προοίμια τοῖς ζώοις πόνου οὖσα. vulgo πονοῦσα. quod displicet. forte legi possit τούτοις μὲν γὰρ ἡ θεραπεία προοιμιάζεταί γε τοῖς ζώοις πόνους. de hoc verbi usu consuli potest Cl. *Wesselingius* ad *Diod.* L. XXXI. p. 531. contraria metaphora adhibetur vox ἐξόδιον. quam vocem hoc sensu restitue *Eunapio* p. 102. Τῶν γοῦν Σαλυτίων τὴν ἀρχὴν παραλύσας, ἐξόδιον ἐπενόησε τοῖς ἄλλοις ἔργοις. vulgo ἐξόνιον. *Junii* conjecturae haud placent.

P. 82. Vs. 5. Πόλεις] vide L. IV. VII. 76. 11. *Appul. Met.* IV. 86. 2. *quamvis gentibus totis complicitam.* 87. 16. *cum gentes & populi celebrarent nos divinis honoribus.*

P. 82. Vs. 7. Διακλέψαι] hoc sensu ap. *Plutarch. Nicia.* 244.

P. 82. Vs. 8. Ἵππου μὲν ἀπέβη] debebat dixisse δίφρου μὲν ἀπέβη. ipse e curru descendit, in eoque solam reliquit Callirrhoen, quacum una adhuc dum gestatus fuerat. vel ἵππου ἐπέβη, ut conjecit Cl. interpres. *Dionysium* vidimus curru vectum L. III. II. 43. 24. at equo L. II. III. 26. 9. Persae plurimum in *equis* : sed & in *curribus*. *Xenoph.* L. III. H. H. 500. B. διὰ τὸ Πέρσας ἀεὶ ἐπ' ὀχημάτων εἶναι. sed ὀχήματα ibi potius ἅρματα: non ἁρμαμάξαι. quae ἅρμασιν erant commodiores. *Herodotus* de *Xerxe*. VII. 41. μετεκβαίνεσκε δὲ, ὅκως μιν ὁ λόγος αἱρέοι, ἐκ τοῦ ἅρματος εἰς ἁρμάμαξαν. Inde feminis ἁρμάμαξαι usitatiores. sic apud *Xen.* K. A. I. 247. C. Cyrus ἐφ' ἅρματος. at regina Epyaxa ἐφ' ἁρμαμάξης. *Xen.* III. H. H. 482. C. K. Π. III. 63. D. licet satis cognita, haec pauca adponere non taeduit, ut adpareat *L. Kusterum* frustra fuisse cum apud *Aristophan. Acharn.* 70. pro Ἐφ' ἁρμαμαξῶν μαλθακῶς κατακείμενοι. reponat οὐ μαλακῶς. Nam harmamaxae valde commodae fuerunt. tamen hae ἁρμαμάξαι non sem-

ſemper huic uſui deſtinatae: ſed etiam oneribus agendis adaptatae. ſic *Xenoph.* K. Π. VI. 168. A. memorat ἁρμαμάξας σκευαφόρους. & *Strabo* IV. 288. B. quae forma variaverint, & forte operis gravioris fuerint: in quo ἅρμασι ſimiles, at quod erant *tectae*, nomine ἁρμαμαξῶν veniebant & ob alias cauſſas. Et quis definierit certo jam varias curruum formas? ap. *Heliod.* III. 137. legitur, Χαρίκλεια ἤγετο μὲν γὰρ ἐφ' ἁρμαμάξης ἀπὸ συνωρίδος λευκῆς βοῶν ὀχουμένη ſed ibi *Codd Baſil.* & *Taur.* ἁμάξης. at *Palat. Vat.* & *Taur.* ἡνιοχουμένη. quod conſideres. certe ἁμάξης etiam in pompis uſus. *Ariſtoph. Pluto* 1075. [ubi videatur *Hemſterhuſius*]

Μυστηρίοις δὲ τοῖς μεγάλοις ὀχουμένην
Ἐπὶ τῆς ἁμάξης.

Et ſane πομπεύοντι ἅμαξα ſive ἅρμα non ineptum. ita *Jovis currus* vocatur ἅρμα. *Herodoto* VI. 141. certe plagulae & parapetaſmata ita vectis non conveniebant. neque enim claudi decebat.

P. 82. Vs. 9. Καὶ συνεκάλυψε τὴν σκηνὴν] Scenam deſcriptam vide apud *J. Schefferum* L. II. de R. V. C. XVII. p. 217. habebant illae *Scenae* ſive *camarae* vela, παραπετάσματα ex coriis & pellibus. quae claudi & aperiri poterant, uti etiam *Lecticae Romanorum.* vid. *Abramum* ad *Cicer. Phil.* II. C. XXV. *Sueton. Tito.* X ad *Diodor.* XI. p. 447. & XVII. p. 186. Cl. interpretem. apud *Plutarchum Artox* p. 281. legitur. ἡ τῆς γυναικὸς Στατείρας ἁρμάμαξα, γυμνὴ τῶν παραπετασμάτων ἀεὶ προφερομένη. ſic *Cod. S. Germanenſis.* vulgo προσφερομένη.

P. 82. Vs. 10. Συνεκάλυψε] L. V. III. 84. I. ἡ μὲν ἁρμάμαξα προήει συγκεκαλυμμένη. *Xenoph.* K Π. VI. 170. C. utitur voce κατακαλύπτειν τὴν σκηνὴν. ἀπῆγον εἰς ἁρμάμαξαν καὶ κατακλίναντες κατεκάλυψαν τὴν σκηνήν. quam lectionem doctiſſ. Interpres *Pollucis* L. X. XII 52. merito ſanam praeſtat. nec video cur obloqui debuerit nuperus *Xenophontis* commentator. Noſter ſcenam coopertam clare dicit.

In *Codice* vero meo *Pollucis* pro κατεκάλυψαν legitur κατέκαμψαν. Quae ſi lectio aliquem ſenſum habitura eſſet, non agi de velis demiſſis vel a latere praetenſis & admotis invicem deberemus fingere: ſed ſcenam totam fuiſſe in currus poſteriores partes dejectam, &, quando uſu veniebat, rurſus in anteriora attractam & demiſſam, ut in quibusdam vehiculis hodiernis fit. ſed verius eſt, ut ſtatuamus natam mendam ex neglecta media ſyllaba, ut ſaepe fit. ex. gr. apud *Alciphr.* L. I. *Ep* XXVIII. in duobus contiguis vocibus ita peccatum. οὐ παύσῃ τρικόρωνον καὶ ταλάνταλον. γερόντιον prius ex noſtra conjectura. vulgo τρίκυρον *Cod.* τρίκορον alterum ex *Cod.* & Emendatione la *Crozaei.* emenda obiter I. X. 38. πολλάκις οὖν

τάν

παίζονται ὑπ' ἀσφαλείας οἱ προθυμούμενοι φυλάξασθαι τὸν κίνδυνον. at *Cod.* multum elegantius προμηνύμενοι. in tentoriis haec vela aliter constituta, ut dependerent, &, si amota vellent, & apertum tentorium in latus dimovebant. sic certe intellexerim *Heliod.* L. x. 511. Ἀλλὰ τὰ καταπετάσματα τῆς σκηνῆς μικρὸν παραστείλασαι, θεωροὶ τῶν δρωμένων ἐγίνοντο. ubi *Vat. & Taur.* παραπετάσματα. quod non placet. παραστέλλειν hic παρανοιγνύναι.

LIBRI QUINTI CAPUT TERTIUM.

P. 82. Vs. 12. Ἧκον] Sero video divisiones capitum in Graecis & Latinis non conspirare.

P. 82. Vs. 17. Βασίλισσα] si fides *Thomae Magistro* οὐδεὶς τῶν ἀρχαίων εἶπε. sic etiam *Phrynichus*. sed vide Cl. *Interpretem* ad *Lucian. Jud. Vocal.* T. I. p. 92. *Xenoph* v. *Oecon.* 864. A. *Demosth.* sive *Alius* in *Neaeram* 873. B. habent. & *Philemon Babyloniis*. sed mutavit *Salvinius*. in *Schol. Sophocl Antig.* 952. Βασιλίδα legitur pro βασίλειαν etiam in *Romana editione Manetho* I. 203. nova forma dixit βασιλίς.

P. 82. Vs. 18. πλοῦχοι] ita L. VIII. VI. 140. 20. πενία Ἀττικὴ opponitur *Gazis Persicis*

P. 82. Vs. 20. φανῇ] bene φανήτω supplebitur.

P. 82. Vs. 21. Ἀποσβεσθῇ] Ut a majori lumine minus exstinguitur.

P. 82. Vs. 24. Διεχίσθησαν] quamvis aperte corruptum reliqui, quia possit emendari διηρέθησαν. ut L. v. IV. 84 14. διηρέθησαν αἱ σπουδαί. vel διεσχίσθησαν. *scinduntur*. ut L. VI. I. 97 5. διεσχίσθη ἡ πόλις *Herodot.* IV. 119. Καὶ σφέων ἐσχίσθησαν αἱ γνῶμαι. *Lucian.* T. II. 622. τὸ θέατρον εἰς δύο γνώμας ἐσχίζετο Noster L. VIII. VII. 141. I. εἶτα ἐσχίζοντο. v. IV. 84. 9. ἐσχίσθη τὸ πλῆθος. *Actor Apost* XIV. 4. eadem locutio *Max. Tyr.* IV. II. utrumque verbum conjunxit τοῦτο σχίζεται καὶ διαιρεῖται. etiam διηνέχθησαν posset dici: quamvis potius ipsi homines quam sententiae perhibeantur διαφέρεσθαι. an fuit διεσχέθησαν. certe διεῖχον adhiberi quivisset praetulerim διεσχίσθησαν.

P. 82. Vs. 25. Χειροτονία ὡς ἐν θεάτρῳ] ἐν ἐκκλησίᾳ.

P. 82. Vs. 25. Ῥοδογούνη] Bis in apographo Ῥοδογυνη. voluit Ῥοδογούνη. ut notissimum hoc nomen in historia Persica & Parthica scribitur apud Auctores. ita Ἀλογούνη ap. *Ctesiam Pers.* XLIII. & in Inscriptione apud Cl. *Muratorium* MDCCXXXVI. Quam licet emendarit *Cl. Ha-*

genbuchius hic reponam, tranſcripto ipſi omni merito ex correctione, quatenus utriusque noſtri cogitata concinant. ſic olim concepi

Τύμβον ὁρᾷς παροδεῖτα περικλειτῆς Ῥοδογύνης,
Ἣν κτάνεν οὐχ ὁσίως λάϊσι δεινὸς ἀνήρ.
Κλαῦσε δὲ καὶ τάρχυσε Βιάνιος ἣν παράκοιτιν,
Καὶ βαιὴν στήλης τῆσδ' ἀπέδωκε χάριν.

Ὄνομα τὸ πρὶν με πᾶς ἔκλησεν Επαγαθῶ.
Νῦν δὲ Ροδογύνην βασιλίδος τὸ ἐπώνυμον.

Sumſi autem majorem libertatem in conſtituendo hoc tetraſticho, ob ſummam ſanae lectionis incertitudinem, quae ubique in ἐκδόσει Mediolanenſi regnat.

Theocrito Idyll. XVII. 34. celebratur περικλειτὰ Βερενίκα. ſaepe κλυτὸς pro κλειτὸς occurrit. ſic nunc quoque *Clyte* pro *Clite* in contextu male obtinet, licet *Ger. Voſſius* monuerit, *Val. Flacci* L. III. II. porri Λιβάνιος V. D. pro Βιάνιος ſuſpicatus eſt. ſed modulus non favet. Βιάνως vicinum & Graecum bene. ſed cur non Βιάνιοι in *Muratorio* στηλη τήνδ'. noſtra elegantior lectio. Jambos optime explicuit *Eruditiſſ. Hagenbuchius.* at quod *Leichio* viſum fuit demum poſt mortem adeptam fuiſſe cognomen Rhodogunae, nullo modo placet. Βασιλίδος adjectum puto, quia non una *Rhodogune*, & ita indicare voluerit ſe cognomen non a quavis, ſed a *regina* ſumſiſſe. Novimus *Demetrii* II. *Nicanoros*, uxorem Rhodogunen ap. *Appianum Syriac.* p. 213. item *Xerxis* filiam ap. *Cteſiam* in *Perſ.* C. XX. quae Πολεμικὴ videtur vocari a *Dione Chryſoſtomo Orat.* LXIV. p. 592. *Artaxerxis* filia memoratur *Plutarcho* in ejus vita p. 307. *Oraetae* uxor. alia forte ap. *Philoſtrat. Icon.* II. 5. hinc ergo Βασιλίς. Noſtra ficta eſt. Zopyri certe filia & Megabyzi uxor, quod ſcio, non eſt nota apud hiſtoricos ſub hoc nomine. *Amytis* erat uxor cujusdam *Megabyzi*, *Xerxis* filia, *Artaxerxis* ſoror. vide *Caſaub.* ad *Athenaeum* XIII. IX. 884.

P. 82. Vs. 26. Ζωπύρου] Decantatum in Perſicis rebus nomen. Atqui unde id tam bene Graecum? utrum deflexerunt ad ſuum idioma, an ἰσοδύναμον ſubſtituerunt? *S. Bochartus Hieroz.* L. III. C. XI. p. 414. Ζωπύρων, *veſparum* generi more ſuo *Chaldaeam* & *Arabicam* adfingit originem. *A. Relandus* omiſit in Λειψάνοις *Perſicis.*

Hinc Ζωπυρίων deducitur. ſervile nomen. *Lucian. de Merc. Cond.* I. 679. ſolebant enim illa nomina etiam deſumi e Perſica lingua. in L. I. *C. de div. reſcr.* in Inſcriptione *Zopyro*, ubi nunc *Supero.* & L. 8. C. de *Cond. Ind. Zopyro* pro *Zyparo*, volebat *Th. Reineſius.*

P. 82. Vs. 26. Μεγαβύζυ] veroſimilitudinem ſectatur in his appellatio-

tionibus. *Zopyros Megabyzi* & *Megabyzos Zopyri* memorant. vid. *Herod.* III. 160. *Megabazus* saepe audit certe vix Codices permittunt, ut distinguantur; ita variant. *Celeb. Dukerus* egit de ea re ad *Thucyd.* I. 109. ap. *Xenoph.* H. H. IV. 510 D. nullo jure Μεγάβυζος vel Μεγαβύζης pro Μεγαβάτης obtinet. *Megabyzus* satis constanter vocatur *Sacerdos Dianae Ephesiae.* de quo *J. Clericus* ad *Menandri* Δὶς ἀπατ. & uberius longe *Cl. Hemsterhusius* ad *Luciani Timon.* I. 135. ita contra *Artabazus. Pharnabazus* centies hae literae mutantur. ita ap. *Alciphr.* I. XXVI. ἐπὶ τὰς Μαρτίου θύρας. quod suspectum *Berglero.* habet *Codex* Μυρτίυ. aliquanto magis Graecanici coloris nomen. ibidem ξεναγήσαντος confirmat idem liber. tamen Ξεν modo in margine manu eadem.

P. 83. Vs. 1. Λαβοῦσαι] vide L. III. VII. 55. I.

P. 83. Vs. 3. Περιβραχιόνια] ap. *Xenoph.* K. Π. VI. 169. C. *Abradatae*, mariti *Pantheae*, ornamenta manuum. hic brachiorum. ψέλια sive ψάλια χειρῶν vel τῶν καρπῶν τῶν χειρῶν, sive ἄκρων βραχιόνων, ut Grammatici de his. consulatur *Celeberr. P. Burmannus Junior* ad *H. Valesii Emend.* II. 10. p. 60 *B. Brissonius* locum *Xenophontis* animadvertit de *R. P.* p. 559.

P. 83. Vs. 8. Ἐν τῷ περιφανεστάτῳ] in loco undique prospectum habente.

P. 83. Vs. 9. Ἁβρὰ καὶ θρυπτομένη.] *Hesych.* ἁβρά. τρυφερά. μαλακά. Ἁβραί. τρυφεραί. Ἁβρὰ βαίνων. τρυφερόβιος. ubi *Cl. Alberti* sistit *Cyrilli Glossas* θρυπτόμενος βλακευόμενος. dicuntur θρύπτεσθαι, qui quodam molli & fracto gestu sese jactant & alios velle despicere videntur. de *fastuosis* & *insolentibus.* ut amantes difficiles. *Anthol.* L. VII. 75. p. 464.

Καί με μένειν ἱκέτευεν. ἐγὼ δέ τις ὡς βραδυπειθὴς
Ὄμματι θρυπτομένῳ συγκατένευσα μόνον.

sic *Codex.* vulgo μένειν pro μόνον. recte. utraque vocabula conjunxit etiam *Antipater* de *Laide.* L. III. 12 7. p. 225.

Τὴν καὶ ἅμα χρυσῷ καὶ ἁλουργίδι καὶ σὺν ἔρωτι
Θρυπτομένην, ἁπαλῆς Κύπριδος ἁβροτέραν.

nempe se illa jactabat πολυτελείᾳ ἐσθήτων & publico favore & amore. *Aelian V. H.* I. XIX. de *Colophoniis.* Καὶ γάρ τοι καὶ ἦσαν ἐσθῆτι πολυτελεῖ ἐθρύπτοντο. ubi bene *J. Perizonius.*

P. 83. Vs. 13. Συζυγίδα] *Herodianus*, qui post Phrynichum fere editur, p. 198. συγγενίδα οὐ ῥητέον. *Pollux.* III. III. §. 30. συζυγίς ἐσχάτως βάρβαρον. *Plutarchum* tamen & *Synesium* usos constat. hic *soror.* ut *cognata*

gnata Latinis. Συγγῦνὴς *frater*. ἡ συγγῦνὴς habes in *Lucae Euang*. I. 36. ſed *Codd*. συγγενίς. συγγῦνὴς adjectivi more probum. *Herodot*. IV. 164. γυναῖκα συγγῦνέα. vide *Gloſſas*.

P. 83. Vs. 13. Καταπηδήσας ἐκ τοῦ ἵππου] Id Perſis, ut & aliis uſitatum populis. *Ariſtotel. Rhet*. I. §. 8. *Barbaricos honores* id eſt, *Perſicos* vocat προσκυνήσεις καὶ ἐκστάσεις. ſed & *Xenoph Conv*. 885. C. ὑπανίσανται δέ μοι ἤδη καὶ θάκων καὶ ὁδῶν ἐξίστανται οἱ πλούσιοι. *Juſtinus* L. I. 10. 9. *Appulej*. *Flor*. XXI. *retardant equum. & illico in pedes deſiliunt. . . . honoris ejus gratia.* etiam deſcendebant de *curru*. *Sueton*. *Tiber*. 20. *deſcendit e curru, ſeque praeſenti patri ad genua ſubmiſit*. *Herodot*. III. 86. dicit καταθορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων. ut noſter L. II. III. 26. 12. ἀποπηδήσας ἀπὸ τοῦ ἵππου.

P. 83. Vs. 14. Ὑπερυθριῶσα] notarunt ex *Ariſtophanis Pluto*. ὑπέρυθρος ap. *Ariſtaen*. *Ep*. I. I.

P. 83. Vs. 15. Ἀδελφὴν] L. IV. III. 68. 19.

P. 83. Vs. 18. τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὰς ψυχὰς ἐξέτειναν] *Virgil*. VII. *Æneid*. 814.

Turbaque miratur matrum & proſpectat euntem,
Attonitis inhians animis.

L. VIII. VI. 139. 19. τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκεῖ τεταχότων. *Max*. *Tyr*. XII. I. ἀποτείνειν διηνεκῶς τὴν ὄψιν. *Artemid*. II. 35. p. 124. οὗτοι γὰρ καὶ μέχρι πέρατος τῶν ὅλων τείνουσι τὴν ἑαυτῶν γνώμην. *Lucian*. *Aſin*. p. 579. ἐκτείνειν ἐς γυναῖκας τὰ ὄμματα ἐρωτικῶς. ex exſpectatione & deſiderio. ſic capio *Sophocl*. *Oedip*. *Tyr*. 155. ἐκτέταμαι φοβερὰν φρένα δείματι πάλλων. Gloſſae ἔντασις ὀμμάτων. *obtutus*. *Maneth*. v. 496. dicit ὄμμα τιταίνειν. ap. *Eunapium* p. 190. legis τῶν ὀφθαλμῶν στάσιν ἐπερείσας. ubi quis de τάσις poſſet cogitare. ſed στῆσαι τὰ ὄμματα explicuimus L. III. IX. 57. 24. ita *Latini*. *Virgil*. v. *Æn*. 508. *oculos pariter telumque tetendit*. quem locum opportune advocat *Cl. Petrus Burmannus Junior* ad *Anthologiae Latinae ſpecimen*, quod noſtrae amicitiae exſtare monimentum voluit. p. 15.

Ne tibi jejunus lumina tendat amor.

P. 83. Vs. 21. Τὸ τῆς Καλλιρρόης πρόσωπον] illud τῆς abeat, unde malum pedem intulerit. apographum non agnoſcit. ſaepe ſane articuli & pronomina excidunt. ſed lector admonendus eſt. τοσοῦτος ita male vulgo, at non in libro noſtro, abeſt ab *Alciphronis* L. II. *Ep*. I. 196. Σὺ κάμπτῃ τῆς παῤῥησίας αἴτιος τοσοῦτος ὢν βασιλεύς, εἶτα. L. I. v. 22. Ὁ Θεμιστο-

μιστοκλῆς ὁ τοῦ Νεοκλέους. L. I. XX. 78. τῇ τύχῃ. *Cod.* L. I. VIII. 30. Ὁ λέμβος οὖν οὗτος, ὃν ὁρᾶς. antepenultima vox debetur iisdem chartis. plane est; *Phaselus ille, quem videtis hospites.* L. I. XXIII. 92. τῆς νιφάδος. ubi mox ὁ κρυμὸς δὲ εἰσεδύετο λεπτὸς μέχρι μυελῶν αὐτῶν καὶ ὀστέων. abest λεπτὸς nunc. L. I. XXX. 124. πεπαῦσθαι κρεῖττον ἡμῖν τοῦ βίου τούτου. ubi τούτου desit. contra bene credo L. I. XXXI. 128. τὴν γὰρ δίκην σοι καὶ πρὸς ἐντυχίαν γεγονέναι νομίζω. vulgo τὴν ἐν. XXXI. 130. οὐδὲν ὁ ῥήτωρ ὠφέλει. disparuit ibi ὁ. sed male legitur πείθων. nisi forte totum locum legas, οὐδὲν ὁ ῥήτωρ ὠφέλει πείθων, πείθει. aliquid plus quam articulum restitue L. I. *Ep.* XXXIII. 136. ἐθαύμαζον δὲ τῆς Εὐξιππης. τό μὲν γάρ. supplere enim licet τῆς Εὐ. τὴν ἀγερωχίαν. τὸ μὲν γάρ. *Aristaen.* 2. I. μηδὲ λάβῃς λοιπὸν εἰς ἀγερωχίαν μεταβαλοῦσα τὸ φρόνημα. I. XXXVIII. 174. ἀπὸ τῆς Συρίας. non deterius edito. I. XXXIX. 194. Καὶ τὸν σὸν Ἄδωνιν, ὃν νῦν περιψύχεις. abest σόν. II. II. 220. τὰ τὴν τούτων. jam supplevimus alias. illi articuli saepius repetiti fatigarunt librarios, & lacunae, tamen jam non apparenti, originem dederunt L. II. III. 232. ut brevis sim, adscribam integrum locum. tu conferas accessiones: sane non leves. δικαστήρια. τὴν καλὴν ἀκρόπολιν. τὰς σεμνὰς θεάς. τὰ μυστήρια. τὴν γειτνιῶσαν Σαλαμῖνα. τὰ στήνια. τὴν ψυτταλίαν. *Cod.* habet καλῆνα & τὰ στῆνα. vid. *Suid.* & *Hesych.* tu melius quid reponas. praeterea rescribas τὸν Μαραθῶνα. τὴν natum, quia ὅλην eo retulerunt, ut fit in Aldina. sic saltem aeque bene L. I. XXIV. 94. τὰς θόλους quam τούς. eadem *Epistola.* 240. in τοῦ τοιούτου ἀγαθοῦ. abest prima vocula.

P. 83. Vs. 22. Ὥσπερ ἐν νυκτὶ βαθείᾳ πολλοῦ φωτὸς αἰφνίδιον φανέντος] an agnoscis *disjecti membra poetae?*

P. 83. Vs. 23. Οὐδεὶς ἐδόκει Ροδογύνην παρεῖναι] L. IV. I. 64. 18.

P. 83. Vs. 25. ἐκλείπεσθαι] *Solam relinqui.*

P. 83. Vs. 26. Κρείττονι] *victrici* reddidi. *Eunapius* p. 141. ἅπαντες συνεχώρησαν εἰς τὸ εἶναι κρείττονι. inferior Callirrhoe dignitate debuisset adscendisse in carrucam Rhodogunae. *Tacitus Ann.* XI. 32. *in eodem gestamine sedem poscit is, sumitque.*

P. 84. Vs. 2. Κατεφίλουν τὸν δίφρον] Flosculos Xenophonteos non praeterit Charito. K. Π. VI. 170. C. Οὐκ ἔχουσα ἡ Πάνθεια πῶς ἂν ἔτι ἄλλως ἀσπάσαιτο αὐτὸν, κατεφίλησε τὸν δίφρον.

P. 84. Vs. 3. Ἀπαγγεῖλαι] praeferunt id verbi *Taurin.* & *Vatic. Xyl.* ap. *Heliod.* II. 102. prae ἐπαγγέλλειν.

P. 84. Vs. 5. Κατηγοροῦντα μὴ βραδύνειν] *L. 19. C. ad L. Jul. de Adult. Quamvis indubitati juris sit, quoties ad adulterii crimen intenditur, praesentiam accusatoris praecedere oportere.*

P. 84. Vs. 5. Ἀφίημι δὲ . . . τὴν αἰτίαν] suppleri potest σοι. si quid ultra desit, forte τῆς μελλήσεως.

P. 84. Vs. 5. Ὅτι μετὰ γυναικὸς βαδίζεις] Nam ut *Aristoph. Lysistr.* 16. ait. ἤξυτι· χαλεπή τε γυναικῶν ἔξοδος. *Terent. Heaut. dum moliuntur, dum comuntur, annus est.* ubi vide *Interpr.* versiculum *Aristophanis* respiciens *Casaub. ad Athenaeum.* XII. IV. 835. laudat χαλεπαὶ αἱ τῶν γυναικῶν ἔξοδοι. quod non magis versus admittit. *Flor. Christian.* τοι reponit at *Dawesius* p. 331. bis instaurandum articulum in comico sermone pronuntiat.

Ἤξυτι· χαλεπὴ τῶν γυναικῶν ἤξοδος.

tutius credo *Florentem* sequemur, dum canon iste de inserciendis articulis in senatu critico sit receptus πάσαις.

P. 84. Vs. 6. Τριακοστῇ] Apud Persas, nec non alias gentes προθεσμία triginta dierum valde in usu. sic *Danielis Prophetae* C VI. 7. *triginta diebus interdictum, ne quis quidquam nisi rex rogaretur.* apud nostrum VI. II. 99. τριάκοντα ἡμερῶν ἱερομηνία indicitur toti Asiae *Xenoph.* K. Π. V. 126. D. Ad morem hunc & simul hominis aetatem respiciens, Cyrus ridendo dicit εἰς τριακοστὸν ἔτος σώσω. apud eundem K. Π. VIII. 224. B.

LIBRI QUINTI CAPUT QUARTUM.

P. 84. Vs. 8. Παρασκευή] nempe δικανική, ut vocatur *Luciano* in *Piscatore* I. 593 *Prometh.* I. 190 locutio deducta ab re militari, in qua locum habent παρασκευαί. inde mox subjungit, ὥσπερ ἐπὶ πόλεμον τὸν μέγιστον. & L. V. VII. 88 inde παρασκευὴν καὶ δύναμιν jungit. & L. V. II. 80. 12. συγκροτῆσαι τὰ πρὸς τὴν δίκην. nam tralatam locutionem agnoscunt, qui in Aeschine reprehenderunt, quod in prooemio vocabula παρασκευὴν καὶ παράταξιν adhibuerit, cum non deceat eo jam orationis loco uti tropis. vid. *Ulpian* ad *Demosth. de Cor.* 472. C. & 473. C. & ad *Timocrateam* p. 795. E. ἀπαράσκευος.

P. 84. Vs. 10. Ἀνεκάθεν.] *Phrynichus & Thomas Magister* probant modo ἄνωθεν. ut *Theocr.* XVI. 91. Κορίνθιοι εἶμες ἄνωθεν. sed non ob hunc usum Charito tersis scriptoribus eximetur. vid *Lucian. Jud Voc.* I. 90.

P. 84 Vs. 11. Τὸ δημοτικὸν] male typi apographum secuti sunt. valde autem distant δημοτικὸς & δημότης. hoc *publicus.* illud *plebejus.* ita πόλεμος δημότης opponitur ἰδιωτικῷ *privato* a *Max. Tyr.* VI. 7. sed δημοτικὸς & ἰδιωτικὸς conveniunt. *Plutarch. Solon.* 205. conjungit δημοτικὸς & ἰδιω-

ἰδιωτικός. & utrumque vocabulum opponuntur τῷ ἀρχοντικῷ & τῷ τυραννικῷ vel βασιλικῷ. ita ap. *Max. Tyr.* XIV. VI. *Demonium Socratis* dicitur ἰδιωτικὸν & δημοτικόν. privatum & *populare* vel *plebejum*. ita XXXVIII. 4. δημοτικὴ λέξις & διάνοια εἰσηνέχθη. δημώδης eo sensu ap. *Jamblichum* de *V. Pythag.* XXIII. 88. οὐ τῇ κοινῇ [potuisset ἰδιωτικῇ] καὶ δημώδει καὶ δὴ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν εἰωθυίᾳ λέξει.

P. 84. Vs. 14. Ἡ γυναικωνῖτις ἡ περσῶν] invenietur, qui reponat Περσίδων.

P. 84. Vs. 14. διηρέθησαν αἱ σπουδαὶ] *Virgilianum* illud.

Scinditur incertum studia in contraria volgus.

P. 84. Vs. 16. Τὸ πλῆθος φθονοῦσαι συνήχοντο.] vid. L. III. I. 62. 3. respicit autem ad solitam mulierum inter se invidentiam. inde *Martialis* VII. XVII.

Cum tibi sit facies, de qua nec femina possit
Dicere: cum corpus nulla litura notet.

P. 84. Vs. 18. τὴν νίκην ἐν ταῖς χερσὶν ἔχειν] *C. Nepotis* dicto, *ut si in sua manu esset Fortuna*, responderet, si ibi haec sit vera lectio. vel illi *Taciti* IV. H. 4. *in manu sua fuisse imperium.*

Locutio ἐν χερσὶν ἔχειν vel εἶναι plerumque notat, *quae vel loco vel tempore sunt vicina & praesentia*. ita noster VI. VIII. III. 6. Ἐκβὰς γὰρ τὸν Εὐφράτην εὐθὺς ἐν χερσὶν ἕξει τοὺς ἐφεστῶτας. in *Herodot.* I. 35. *Libanio Epist.* 47. τὰ ἐν χερσὶν opponuntur τοῖς ἐπὶ κρατί. *praesentia inpendentibus.* sic *Sophocl. Antig.* 1345. πάντα γὰρ λέχρια. Τά τ' ἐν χεροῖν γάρ, τά τ' ἐπὶ κρατί μοι Πότμος δυσκόμιστος εἰσήλατο. respondet τοῖς ἐν ποσί. Idem eadem fab. 1330. βράχιστα γὰρ κράτιστα τἀν ποσὶν κακά. ap. *Demosth.* de *Cor.* 511. A. ἐν χερσὶν ἐχόμενα & τὰ πάλαια. vide *L. Cerdam.* ad *Virgilii* II. *G.* 45. nostra hic locutio ideo diversum sonat, quia adjectus est articulus ἐν ταῖς χερσίν.

P. 84. Vs. 20. Μιθριδάτης δὲ Χαιρέαν ἔχων δεῖξαι, πέπειστο ἁγνὸν εἶναι μὴ δύνασθαι] Interpres, emendans δεινόν, vertit, ut vides. Si vulgatum servamus, debemus intelligere Διονύσιον, & interpretari vocem, uti apud *Menandrum* Μητραγ. 13. Πᾶς ἁγνός ἐσθ', ὁ μηδὲ ἓν συνειδὼν κακὸν Αὑτῷ. forte levi mutatione & distinctione justus evaserit sensus, si legamus. Μιθριδάτης δὲ Χαιρέαν ἔχων, δεῖξαι πέπειστο ἁγνὸν εἶναι μόνον δύνασθαι. *Mithridates Chaerean habens, confidebat se posse ostendere innocentem.* nam cum ἀσελγείας & μοιχείας insimularetur, ut probaret nihil ἠδικηκέναι, se debebat omnino ostendere esse ἁγνὸν & σώφρονα. illud μόνον non meretur in offensam cadere. sic noster p. 86. 10. πῶς οὖν οὐκ ἄτοπον ἐξ Ἰωνίας μόνον ἐλθεῖν.

Herodot. IX. 98. μεμνῆσθαι τινα χρὴ ἐλευθερίης μὲν πάντων πρῶτον. vel poſſet deleri μὴ. quod non raro abeſt & adeſt ſine cauſſa. hic autem eo ſenſu & *accuſativus* & *nominativus* aeque bene obtineant. ſi ἀγνὸν ſerves, referas ad δεῖξαι. ſi ἀγνὸς praeferas, refer ad πέπειςο. In his variatur. ſaepe ſine vitio. ſaepius ex ignorantia. apud *Apollod.* III. XIII. 4. ἡ δὲ θεοῖς ηὔξατο ἀφανὴς γενέσθαι. ita in *Cod.* alii pejus ἀφανῆ. mox ibi διὰ κάλλος ad mentem *Fabri Codex.* ſic ante *infinitivum* pro *imperativo nominativus* locum habet. ſed diſplicuit librariis. *Heliod.* III. 160. μόνον εὔθυμος εἶναι. *Commelinus* vindicavit. cui accedit *Taurinenſis.* *Val Flacc.* III. 412. *Tu ſocios adhibere ſacris.* *Demoſth.* in *Theocr.* 851. A. τις γάρ ἂν παρεὶς τὸ δικαίως πράτlοντα λαβεῖν τὸ μέρος. ibi *H. Wolfius* praeferret πράτlων. ſed vulgata ſatis proba. egimus L. I. IV. 7. 18. de his conſtructionibus. ubi poſt τὸ ſequitur *nominativus*, quia talis caſus praecedit. ſic ex. gr. ap. *Eunap.* 141. ἅπαντες συνεχώρησαν [ἐκείνῳ] εἰς τὸ εἶναι κρείτlονι. & ap. *Demoſth.* in *Timocrat.* 784. C. τοῖς δὲ, οὐδὲ λόγος λείπεται, τὸ μὴ οὐ πονηροῖς εἶναι. ſic paſſim in omnibus caſibus.

P. 84. Vs. 24. Ὅλη ἡ Βαβυλὼν δικαςήριον ἦν] L. VI. I. 98. 10.

P. 85. Vs. 1. Νύκτες Ἐλευσίνιαι] res haec & Eleuſis notiſſimae. miror unde non offenderit interpretes locus *Max. Tyrii.* XXXIX. §. 3. ubi e Peloponneſo ſic in Eleuſina deſcribitur iter. Κἂν ἐπὶ Ἐλευσῖνα ἴῃς. Πελοπόννησος αὕτη [ibi orationem Maximus habet]. εἶτα Μέγαρα. εἶτα Ἰσθμός. at Megara non perveneris, niſi Iſthmum tranſieris : niſi mari iter facias. ſed tum ad Iſthmum Eleuſina petiturus nemo revertetur, niſi qui paſſus perdere vellet. vel Μέγαρα & Ἰσθμὸς ſunt transponenda. vel ἰσθμὸς eſt vox corrupta. Non autem Eleuſin per Myſteria haec tantum, ſed etiam mercatu celebris. *Alciphron. Epiſt. Inedita.* Οἶνος ἦν οὐκ ἐπιχώριος, ἀλλὰ Ἰταλός, οἴους, ἔφης, καδίσκους ἐξ Ἐλευσῖνος ἐωνῆσθαι σφόδρα ἡδὺς καὶ ἄςειος. male in *Cod.* ἔφη.

P. 85. Vs. 1. προσδοκίαν τοσαύτην ἔχον σπουδῆς] Me non invito reponetur τοσαύτης.

P. 85. Vs. 1. ἐπεὶ δὲ ἧκεν ἡ κυρία ἡμερῶν] L. III. V. 51. 18. *Herodot.* I. 48. φυλάξας τὴν κυρίαν τῶν ἡμερέων. VI. 129. plus eſt quam quod dicit L. V. X. 92. 25. ἤδη δὲ καὶ ἡ προθεσμία τῆς δίκης καθειςήκει. idem quod *Demoſth.* παραπρ. 296. E. ἐπειδὴ ἧκεν ἡ ἐκκλησία. differunt quantum qui *inſtat* ab eo qui jam *venit.* licet alioqui *inſtans dies* poſſit ſumi de eo qui *praeſens eſt*, vel *eſſe incipit.* uti apud *ICtos.* qui *cedit*, ſed non *venit.*

P. 85. Vs. 2. Ἐκαθέσθη Βασιλεὺς] Reges judicum partes inpleviſſe tralatitium. apud Perſas peculiares cauſſae erant cognitionis regiae : interque has *crimen adulterii*, ut nos docet *Strabo* XVI. 1081. C. Ἀρχεῖα [apud Perſas] ἐςι τρία, χωρὶς τοῦ ὑπὸ βασιλέως καθιςαμένου. τούτου δ' ἐςι καὶ τὸ τοῦ παρθένους ἐκδιδόναι, καὶ τὸ τὰς περὶ τῆς μοιχείας δικάζειν δίκας. apud *Plinium Se-*

cun-

cundum L. VI. *Ep.* 31. Trajanus cognoscit in caussa *adulterii*, sed a *centurione* commissi. & ideo *Caesar & nomen centurionis & commemorationem disciplinae militaris sententiae adjecit, ne omnes ejusmodi caussas revocare ad se videretur.* quod egregie animadvertit *Jureconsultus praestantissimus Herm. Noordkerkius* in *Observ. Decade* C. IV. p. 60.

Achilles Tatius L. VIII. etiam *caussam adulterii* inducit. at noster longe δικανικωτέρως litem instruit.

P. 85. Vs 3. Οἶκος ἐξαίρετος, ἀποδεδειγμένος] ita distingue. locum ubi Persa rex judicia exercebat graphice describit *Philostratus de V. Apoll.* I. XXV. qui non effugit *B. Brissonium* de R. P. L. I. §. CXXVII.

P. 85. Vs 4. Ὁ Θρόνος κεῖται] passim *sedilia*, *mensae* κεῖσθαι dicuntur. VIII. I. 128. 22. *Herodot.* I. 181. *Lucian. Lexoph.* II. 329. 332. *Lysias* p. 245. erat autem hic *thronus* etiam ἐξαίρετος non solum *loco medio*, sed *opulentia*. ut in convivio ipse ἐν χρυσοπόδι κλίνῃ κατέκειτο. vide *Heraclidan Cumanum* ap. *Athenaeum* L. IV. C. X p 145 C. at in judicio *sedebant* tam *Rex*, quam *Consiliarii. Herodot.* VIII. 67. Ξέρξης προΐζετο. τύραννοι καὶ ταξίαρχοι ἵζοντο. pro βασιλεῖ in *Apogr.* βασιλῦ. potes etiam legere βασιλέως. βασιλικός. βασίλειος.

P. 85. Vs. 4. Παρ' ἑκάτερα] nempe μέρη τοῦ θρόνου ut loquitur *Diodor.* II. 19. ἐφ' ἑκάτερα μέρη τῆς γεφύρας. *Isocr. Paneg* 47. D.

P. 85. Vs. 4. παρ' ἑκάτερα δὲ τοῖς φίλοις, καὶ τοῖς ἀξιώμασι καὶ ταῖς ἀρεταῖς ὑπάρχουσιν ἡγεμόνες ἡγεμόνων] si παρ' ἑκάτερα adsciscceret aeque dativum ac genitivum, ut ἐναντίον utroque casu gaudet, constructio saltem procederet: licet sensus claudicaret *ex utraque parte amicorum & dignitatum & virtutum existunt duces ducum.* sed *ex utraque parte throni* intelligendum si inseras voculam σὺν sensum sincerum habebis. παρ' ἑκάτερα δὲ σὺν τοῖς φίλοις κ. τ. α. κ. τ. α. ὑπάρχουσιν ἡγεμόνες ἡγεμόνων vel idem efficies si inseras *Herodoteum* vocabulum συγκαθήμενοι τοῖς φίλοις . . ὑπάρχουσι συγκαθήμενοι ἡγεμόνες ἡγεμόνων. omissiones tales non infrequentes. interpres ἡγεμόνες pro ἡγεμόσι positum putat, & auctorem satis barbarum, ut ita scripserit. ne tam sinistre de Charitone sentiam, reliquus ejus sermonis habitus vetat. Nisi igitur major lacuna facta sit, sic acceperim.

P. 85. Vs. 4. Φίλοις] qui & συγγενεῖς. *Brisson.* de *R. P.* I. §. CCVII. p. 279. ad *Athenaeum Casaub.* II. IX. 99. *Salmas.* ad *Spartiani Hadrianum.* XVIII.

P. 85. Vs. 5. καὶ τοῖς ἀξιώμασι καὶ ταῖς ἀρεταῖς] vel hic aliquid rursus deest ut διαπρέπουσι. *dignitate & virtute praecellentibus* verum tum potius scriptum fuisset, καὶ ἀξιώματι καὶ ἀρετῇ διαπρέπουσι. Vel τὰ ἀξιώματα & αἱ ἀρεταὶ ceu *personae* accipiendae. uti tot alia vocabula in utroque sermo-

 ne-

ne. δυλεία. δύλευμα. δῦλος νυμφεῖα. νύμφη. συνοίκημα, συνοικέτης. δεσπόσυνα. δεσπόται. πρεσβεῖαι. πρεσβευταί. συγγένεια. συγγενεῖς. τά κύρια. *primores*. ἀρχαί ἄρχοι. ita δόξαι pro *magistratibus*. in *Epist. Petri* II. II. 10. quin ἀξίωμα ita potest accipi apud *Eurip. Hecuba* 294.

Τὸ δ' ἀξίωμα, κἂν κακῶς λέγῃ, τὸ σὸν πείσει.

ubi *J. Wassaeus* volebat λέγῃς, offensus abstracto hoc vocabulo. vide *Miscellan.* Vol. II. 93. ita *Æschylus Agamn.* 267.

Ἥκω σεβίζων σόν, Κλυταιμνήστρα, κράτος.

Heliod. x. 523. καὶ ἐπισκοποῦντι μοὶ μετὰ ταῦτα [sic *Codd. Taur. Vat. Xyl.*] τὰς περιστᾶζομένας, καὶ ἐκπεμφθῆναι πρὸς τὸ σὸν ἥμερον ἀξιώσαντι. nec minus bene ita αἱ ἀρεταὶ adhibeantur. *Max. Tyr.* XXXVI. 5. 429. οὐ γὰρ χειροτονοῦσι τὰς ἀρετὰς οἱ τόποι οὐδὲ οἱ νόμοι. ubi sane ἀρεταὶ possent sumi pro *viris virtute claris*. pro *Philosophis. Sapientibus*. & hic *magi* & tales in Persarum aula sapientia & virtute venerabiles. *Alexis* apud *Athenaeum* L. VIII. III. 336.

Ἀρεταὶ δὲ, πρεσβεῖαι τε καὶ στρατηγίαι,
Κόμποι κενοί. ψοφοῦσιν ἀντ' ὀνειράτων.

ubi quidem ἀρετὰς non ita accipere necesse est, sed patet hinc quosdam ita *virtutibus*, atque alios *legationibus* & *ducatibus* fuisse nobiles. Comicus autem imitatur *Euripid. Cyclop.* 315.

Ὁ πλοῦτος, ἀνθρωπίσκε, τοῖς σοφοῖς θεός.
Τὰ δ' ἄλλα, κόμποι, καὶ λόγων εὐμορφίαι.

ne quis tamen hinc pro ψοφοῦσι reponat σοφοῖσι, nam ψόφοι *res inanes* & recte ὀνείρατα ψοφεῖν dicuntur. ita *Lucian.* T. III. 325.

P. 85. Vs. 5. Ἡγεμόνες ἡγεμόνων] *Thucyd.* v. 66. ἄρχοντες ἀρχόντων memorantur. & *Xenoph. Ages.* 651. B. qui ἡγεμόνων ἡγεμονεύοντο. noster L. VI. VIII. 110. 22. συγκαλέσας οὖν ὁ βασιλεὺς Περσῶν τοὺς ὁμοτίμους, καὶ ὅσοι παρῆσαν ἡγεμόνες τῶν ἐθνῶν, μεθ' ὧν εἰώθει τὰ μεγάλα χρηματίζειν.

P. 85. Vs. 6. Λοχαγοὶ καὶ ταξίαρχοι] ultimi digniores. vide *Xenoph.* III. H. H. 485. D. rursus χιλίαρχοι praestabant his. *Xenoph.* K. Π. II. 4. A. B. tamen K. A. III. 297. C. στρατηγός. ὑποστρατηγός. λοχαγός. *Max.* *Tyr.*

Tyr. XXXIII. 7. ὁ στρατηγὸς, εἶτα οἱ λοχαγοὶ ϰ̀ μετὰ τούτους ἐνωμοτάρχαι. *Lucian. Dial. Meretr.* III. 316. οἱ λοχαγοὶ ϰ̀ οἱ ταξίαρχοι, ϰ̀ ὁ ἡγεμὼν αὐτός. aliter rursus ordinantur ap *Thucyd.* v. 66. & 68. verum pro populorum & aetatum diversitate haec variantur. quid & quot capiebat λόχος. qui ταξίαρχοι a multis discas, licet. *Plat.* VI. de L L. 755 C. *Lysias* p. 262. *Xenoph.* K. Π. 249. A. *E. Spanhem.* ad *Juliani Orat.* I. p. 36. e *Lexico Tactico*, quod inseruit *Biblioth. Coislinianae Montefalconius.* cujusque membra passim apud *Suidan* & alios offenderis. ut in Τάξις. *Perizon.* ad *Aelian.* V. H. II. XLIV *Dukero* ad *Thucyd.* VII. 60. *Salmas.* ad *Vopisci Bonosum* T. II. p. 763.

P. 85. Vs. 7. Ἐξελευθέρων] quamvis omnes respectu regis essent *servi*, tamen *servi* ita peculiariter dicti etiam apud Persas manumissionem tamen apud Persas obtinuisse nusquam docet saltem *Brissonius. Zonaras* L. IV. *Ann* 134 A. τοὺς ἐλευθέρους Πέρσας opponit τῷ Μορδοχαίῳ δούλῳ. hi ἐξελεύθεροι complexi fuerint etiam *Eunuchos. Eunuchi* apud Persas quod *Libertini* in aula Romana. vide L. II. III. 26. 4.

P. 85. Vs. 10. Οἱ δὲ θεοὶ] *Iliad* Δ. vs. I.

P. 85. Vs. II. Παράγοντα] mox p. 86. 3. παράγειν εἰς ὄχλον. ita εἰσάγειν mox. ἐπεὶ εἰσήχθησαν. item προσάγειν. vide *Demosth. de Coron.* 508. F. *Polyb. Legat* XCIII. p. 1280. sic variatur in παρελθεῖν. εἰσελθεῖν. προσελθεῖν ἐπελθεῖν. apud *Athenienses* in δικαστηρίοις ϰ̀ ἄλλαις συνόδοις ὑπηρέται τοῦ δημοσίου hoc factitabant teste *Polluce* L. VIII. 131.

P. 85. Vs 12. Δορυφορούμενος ὑπὸ φίλων ϰ̀ συγγενῶν] qui *advocati* apud Romanos *Appulejus* L. III. *Miles.* 48. vocat *adsistendi solatium* id officii genus *Athenis* etiam non ignotus mos. vide *Achill. Tat.* VII. 439.

P. 85. Vs. 13. οὐ πάνυ τι λαμπρὸς] formula elegans. *Plato Philebo.* 23. B. *Max. Tyr.* XXVI. I. 2. οὐ δὲ πάνυ τι ἐπιχωριάσαι. *Demosth.* in *Neaer.* 861. E. *Aeschin.* παραπρ. 253. C. ita πολύ τι. & μέγα δή τι. *Callim* in *Delum.* 60. *Bentlej.* ad ejus *Epigr.* XLV. *Pausan.* IV. XXXV p. 371. & *Sylburg.* ad eundem p. 925. ita accipe apud *Platon. Phaedro* p 242. A. πρὶν ὑπὸ σοῦ τι μεῖζον ἀναγκασθῆναι. nec muta quid cum *Stephano.* accipe Epigramma, cujus sensum alias saepe legisti etiam Latine.

Μισῶ δυσπερίληπτα φιλήματα, ϰ̀ μαχιμώδεις
Φωνὰς, ϰ̀ θεραπὴν ἐκ χερὸς ἀντίθεσιν.
Καὶ μὴν ϰ̀ τον, ὅτ' ἐστὶν ἐν ἀγκάσιν, εὐθὺ θέλοντα,
Καὶ παρέχοντα χύδην οὐ πάνυ δή τι θέλω.
Ἀλλὰ τὸν ἐκ τούτων ἀμφοῖν μέσον, οἷον ἐκεῖνον
Τὸν ϰ̀ μὴ παρέχειν εἰδότα ϰ̀ παρέχειν.

P. 85.

P. 85. Vs. 13. Φαιδρὸς] immo, ceu decebat *reum*, magis *ſordidatus*. nam proprie bene *lautus* φαίνεται. *ſplendet*. de *Laide* in *Anthol.* III. XII. 7. 225. Πειρήνης λευκῶν φαιδροτέραν λιβάδων. quia in luctu balneis abſtinebant, atque ea averſabantur. contra in rebus laetis *lavabant*. hinc φαιδρὸς. *hilaris*. verum proprie de *lotis & unctis*. unde quod οἱ Ο΄ reddiderunt *Geneſ.* XXVIII. 18. καὶ ἐπέχεεν ἔλαιον ἐπὶ τὸ ἄκρον αὐτῆς. *Joſephus* L. I. *Antiq.* XIX. 3. uno verbo reddit. φαιδρύνει δὲ τοὺς λίθους. vide de voce φαιδρύνεσθαι L. I. XII. 15. 21.

P. 85. Vs. 17. Γραμματέα] ille *inſtrumenta*, *teſtimonia*, *leges* praelegebat. *Ulpian.* ad *Demoſth. Timocrat.* 782. C. *Lucian.* de *Merced. Cond.* p. 721. *Pollucem* L. VIII. C. IX. §. 98. haec pars muneris ſatis nota.

P. 85. Vs. 19. Συνδικάζοντες] *Ariſtophaneo* vocabulo οἱ συνδικασταί. οἱ σύμβουλοι. *aſſeſſores*. v. VIII. 92. 18.

P. 85. Vs. 19. Εἰσῆκται τὸ πρᾶγμα] ἡ δίκη. ſaepe εἰσάγειν τὴν δίκην. τὸ πρᾶγμα εἰς δικαστήριον. inde δίκη εἰσαγώγιμος & οὐκ εἰσαγώγιμος. dicitur etiam *reus* εἰσάγεσθαι. *Demoſth. in Timocr.* 776. E. 786. D. *Lexicon Coiſlinianum* p. 488. γραφὴ. ὅτε τὶς εἰσάγεται. quando ſe ſiſtere cogitur, εἰσέρχεσθαι dicitur. ſed tamen γράψασθαι & εἰσάγειν diverſi proceſſus. *Max. Tyr.* IX. 2. Σωκράτην τοῦτον Μέλιτος μὲν ἐγράψατο, Ἄνυτος δὲ εἰσήγαγε. Λύκων δὲ ἐδίωκε, κατεδίκησαν δὲ οἱ Ἀθηναῖοι, ἔδησαν δὲ οἱ ἕνδεκα, ἀπέκτεινε δὲ ὁ ὑπηρέτης. vide *Schol. Ariſtoph. Nub.* 843. plerumque δίκην vel πρᾶγμα intelligitur: non tam frequenter *perſona*. *Lyſias* XXV. 471. ἐπιβαλλόντων δὲ τῶν ἀρχόντων ἐπιβολὰς, καὶ εἰσαγόντων εἰς τὸ δικαστήριον. *Pollux.* VIII. 27. εἰσάγειν τὰς προβολὰς. *Athenis* εἰσῆγον τὰς δίκας ἄρχοντες vel οἱ λογισταί. *Ulpian.* ad *Demoſth.* παραπρ. 375. D. κατ' Ἀριστοκρ. 729. E. & alii quoque pro varietate cauſſarum & dicaſteriorum. *Demoſth. Timocr.* 776. E. 781. E. 783. C. ſed modo in ἐκκλησίαν. τὸν δῆμον. modo εἰς δικαστήριον. modo τὸ πρᾶγμα. modo τοὺς δεσμώτας. *Lucianus* in *de Merc. Cond. l. l.* jactat ſe in Aegypto obtinuiſſe munus τοῦ εἰσάγειν τὰς δίκας, καὶ τάξιν αὐταῖς τὴν προσήκουσαν ἐπιτιθέναι. Credo tamen aliter Anytum, aliter Lucianum τὰς δίκας εἰσενεγκεῖν. dixi δίκην ſaepius intelligi quam τινα. *perſonam*. ſic in aliis locutionibus paſſim δίκη reticetur. φεύγειν παρανόμων. φόνου. ἀσεβείας. *Latini* dicunt. *injuriarum competit.* *Ariſtoph. Eccl.* 651. A. Πῶς εἰ τις ὄφλῃ παρὰ τοῖς ἄρχουσι δίκην τῳ, πόθεν ἐκτίσει ταύτην; mox. τῆς αἰκίας οἱ τύπτοντες πόθεν ἐκτίσουσι. nempe τὴν δίκην. tamen *Daweſius* in libello ſaepius laudato p. 318. negat dici id poſſe: nam *partem injuriae* ſignificat ἐκτίσειν τῆς αἰκίας. igitur φεύγειν φόνου eſt ex *parte caedis reum eſſe*. corrigit igitur τὰς αἰκίας. quod quam Graece dicatur, ipſe viderit. ſi correxiſſet τὴν αἰκίας, aliqua ſpecie defendi poſſet. quae porro differit de αἰκείας & ἀεικείας, ſuſpicionem injicerent

rent illum ἀικίας γραφὴν *Athenis* datam fuiſſe ne cogitaſſe quidem. an ipſo jubente ubique αἰκεία ſcribemus? quod in *Æſchyleo* verſu tentat ſorte non magis placuerit. ubi invenit ἀκὴς pro ἀεικὴς?

P. 85. Vs. 21. Ἔδει ἄρξαϑαι τὸν κατήγορον] Mithridates utitur *exceptione dilatoria*. Unde recte, licet reus, primus dicit. *Nam agere etiam is videtur, qui exceptione utitur: nam reus in exceptione actor eſt* L. 1. & 2. ff. *de exceptt. praeſcriptt. & praejudd.* Ad conſtantem uſum fori reſpexit his verſibus *Aeſchylus Eumen.* 585. ubi *Minerva* ceu λογιστὴς vel ἄρχων.

> Ὑμῶν ὁ μῦϑος· εἰσάγω δὲ τὴν δίκην.
> Ὁ γὰρ διώκων, πρότερος ἐξ ἀρχῆς λέγων
> Γένοιτ' ἂν ὀρϑῶς πράγματος διδασκαλος.

P. 85. Vs. 24. τὴν τάξιν] vide *Luciani* locum modo laudatum. ubi non puto notat τὴν ἐπὶ ὀφειλομένοις χρήμασι καταβολήν. ſed quod *Sopingius* ad *Heſych.* in h. v. primo adponit *ordinem in accuſando* vel *agendo.* habet etiam alias notiones juridicas, quae huc non faciunt.

P. 85. Vs. 24. πρῶτον τῶν λόγων] pro πρότερον *Joann. Euang.* 1. 15. ὅτι πρῶτός μου ἦν. vide ibi *interpretes.* ſic in *Lucae Euang.* 11. 2 quibusdam ἡ ἀπογραφὴ πρώτη explicatur. *Athenaeus* XIV. VII. 630. C. πρώτη δὲ εὕρηται ἡ περὶ πόδας κίνησις τῆς διὰ χειρῶν. *Maneth.* 1. 330.

> Τηνίκα φυομένων βρεφέων γενήτορα πρῶτον
> Μητέρος εἰς αἴδην πέμψει νεκυηπόλος αἶσα.

qui verſus repetuntur L. IV. 405. ubi advertit *J. Gronovius.* vide L. VII. V. 122. 15. quibus locis *Manethonis* vocabulum ὀρόωσιν collocatur inter *futura indicativi & Aoriſtos ſubjunctivi.* quae tempora ſane permiſcet aliquando, ſi corruptio abſit. an ab ὀρόω refugit futurum formare? nam ἐκβάλει ibidem ſine dubio in ἐκβαλεῖ mutandum.

Audacior quis repoſuerit πρότερον. quae miſcentur ap. *Polybium* L. X. 16. 822. εἴρηται πρότερον. *Cod.* πρῶτον. ubi & προτοῦ locum habuerit. quod reſtituendum *Heliodoro* L. VII. 326 Καὶ πολλὰ δὴ προτοῦ καὶ πολλάκις εὐπαθοῦσα. ſic *Cod. Taur.* vulgo εὖ παθοῦσα & πρὸς σοῦ. an utrumque receperis καὶ πολλὰ προτοῦ πρὸς σοῦ κ. π. ε.

P. 86. Vs. 4. Εἰ μὲν οὖν διεφϑάρη, ὡς ὑπεύϑυνον ἔδει παρεῖναι] L. 2. *ff.* §. 2. ad *L. Juliam de adult. Ea quae inter reas adulterii recepta eſſet*, abſens *defendi non poteſt.* διαφϑείρειν. διαφϑορά. φϑορά ſollemnia in his vocabula.

P. 86. Vs. 5. οὔτε μάρτυρι οὔτε συνηγόρῳ] de patroni neceſſaria paeſentia

ſtinacio. perendinatio. Ammon. in ἀναβάλλω agit de hoc verbo. ſed non multum huc facientia offendes. ille ſignificatus obtinet L. IV. VI. 74. 22. *Max. Tyr.* XXIV. 6. ἀναβολὴ noſtro ſenſu utitur. L. 41. ff. *ad L. Jul. de adult. In crimine adulterii nulla danda dilatio eſt : niſi ut perſonae exhibeantur* [qui noſter caſus], *atque judex ex qualitate negotii motus*, *hoc cauſſa cognita permiſerit.*

LIBRI QUINTI CAPUT QUINTUM.

P. 86. Vs. 17. Οἷα δὲ] alii reponant οἷα δή. Neſcio an huc referri poſſit, quod Grammatici obſervant Atticos δὲ pro δὴ adhibere. vid. *H. Stephanus de Dialect.* p. 26. 27. qui tamen ad *Platon. Phaedr.* p. 250. C. δὲ pro δὴ ſaepe corruptum eſſe adfirmat, quo loco ſane τὸ δὴ κάλλος praetulerim, & περὶ δὲ κάλλους pro lemmate, quod lector adpoſuit & in contextum ita irrepſit. Δοκεῖ δή μοι ex *Cod.* meo ap. *Polybium* X. 853. repoſueris. uti *Hemſterhuſio*, adſtipulante *mſto.* ap *Xenoph.* I. 2. ſic ὅσα δὴ paſſim. οἷα δὲ in principio periodi diverſum paullo notat. vid. *Herodot* I. 61. 66. ap. *Ariſtoph.* in *Pace* 407. vel corruptum vel male collocatum δή.

Ἵνα τί δὴ τοῦτο δέδρακεν. ὅτι νὴ τὸν Δία.

lege vel ἵνα δή τι vel ἵνα δὲ τί cum *Juntina*.

P. 86. Vs. 18. Προσήνεγκε λόγους] λόγον dicit *Xenoph.* VII. H. H. 625. *Longus.* III. 92. ut noſter. ubi exempla alia ſiſtuntur.

L. 86. Vs. 25. Μοιχείας ὑπόθεσιν] Vocabulum juridicum. *ſpeciem. caſum. litem. Budaeus Comm.* L. Gr. p. 191. *Demoſth* 330. D. *Ariſtaen.* II. III. μόνης δὲ τῆς κοινῆς ὑποθέσεως ἀμελῶν. *rei* vertit *Mercerus.* bene. ſi intellexerit *litem. cauſſam. controverſiam.* & ſane vir ille etiam nimiam affectavit eruditionem in Graecis Latinius reddendis. conjiciat κοίτης nemo, niſi qui elegantiam locutionis non capiat. ubi δὴ quoque fruſtra conjici oſtenſum ad *Ariſtoph. Plut.* p. 217. & in *Miſcell.* XI. III. p 35. aliter *Lucian. Tyrann.* II. 45. & noſter IV. III. 69. 12.

P. 86. Vs. 26. ἐπόμπευσας τάφῳ . . . δικαστηρίῳ] *famoſum reddidiſti ſepulcro . . . dicaſterio. foro. Iſidor. Origin.* XVIII. 2. *publice oſtendere.* πομπεύειν. neutrorum more ſaepe occurrit, ut ap. *Noſtrum.* IV. I. 64.

Mmm 2 15. pro

15. pro πομπευόμενος. vide *Schol. Theocr.* 11. 68. *Sophocl. Trachin.* 629. dixit πομπεύειν τέχνην Ἑρμοῦ. *praeconium exercere.* sed πομπεύειν *cum infamia per ora vulgi traducere.* ita hic. ita saepe. & ap. *Demosthen.* de *Coron.* 493. F. potuisset adhibere ἐξεάτρισας. Eleganter *Theodor. Prodr. Amaranto.* p. 442. ἀλλ' ἡ χθὲς, ἅτε δρᾶμα ὑφεῖλετο, καὶ περιείλετο τὴν σκηνὴν· καὶ τὸ ἀληθὲς ἐξεπόμπευσε.

P. 86. Vs. 26. Διήγημα] idem, sed minus dicit, quam quod *D. Paullus* 1. *ad Corinth.* 1. IV. 9. Ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. vocem nostram in eum sensum adhibent Οἱ Ο', *Paralip.* 11. VII. 20. Δώσω αὐτὸν εἰς παραβολὴν καὶ εἰς διήγημα ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι. *Fabula* Latinis. vide *N. Heinsium* ad *Ovidii* 11. *Art.* 562.

P. 87. Vs. 1. Ποίοις ὀφθαλμοῖς] *Sophocl. Oedip. Tyr.* 1385.

> Ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδ' ὄμμασιν ποίοις βλέπων
> Πατέρα ποτ' ἂν προσεῖδον εἰς ᾅδου μολών.

Demosth. in *Aristog.* 842. F. ποίοις προσώποις, ἢ τίσιν ὀφθαλμοῖς ἀντιβλέψεσθε. nam & τίσιν ita utuntur. *Philo* de *Josepho.* 73. 21. τίσι δὲ ὀφθαλμοῖς αὐτὸν (τὸν πατέρα) θεάσασθαι δίχα τούτου δυνησόμεθα. *Demosth.* de *Coron.* 507. A. 519. B. & haec locutio rogando negat. ita ap. *Lysian* in *Andoc.* p. 119. τούτῳ πειθόμενοι, ποίοις θεοῖς ἡγήσεσθε κεχαρισμένα ποιεῖν; id est, *nullis rite sacra facietis.*

P. 87. Vs. 2. Οἵων ἀκοῦσαί με δεῖ ῥημάτων] quae enim matrona non erubescat ad nomen adulterii, etsi & de alia sermo fiat? *Aristaen.* 1. 1C. Καὶ ἡμίφωνον καταλέλοιπε τὴν λέξιν τὴν ἐπ' ἐσχάτῳ κειμένην. ἅτε διαμνημονεύουσαν γάμον· ὃν σεμνὴ παρθένος κἂν ἑτέρῳ λέγοιτο, ἠρυθρίασε. non valde bonum ibi foret ἕτερος λέγοιτο. vulgo. ἑτέρου λέγοιτο.

P. 87. Vs. 3. Ἵνα πληθήσῃ] Cum *futuro* Indicativi docuit dudum componi *Budaeus* p. 46. ita ὅπως. vide *Cl. Marklandus* ad *Lysian.* 1. p. 22. *Miscell. Observ.* XI. III. 4. & poteramus contenti his esse.

P. 87. Vs. 4. Κρίνεται] *litigat. it in jus.*

P. 87. Vs. 4. Ἐπὰν] usitatius esse dicit *Thomas Magister* ἐπειδὰν. hoc verum. at nihil eo deterius ἐπὰν, ut ipse ex *Platone* ostendit.

P. 87. Vs. 7. Ὄναρ ἔβλεπεν αὐτὴν] *Xenoph. Ephes.* V. 75. Τῇ δὲ Ἀνθίᾳ ὄναρ ἐπέστη ἐν Τάραντι κοιμωμένῃ. ἐδόκει δὲ αὐτὴν εἶναι μετὰ Ἀβροκόμου, καλὴν οὖσαν μετ' ἐκείνου καλοῦ. Καὶ τὸν πρῶτον εἶναι τοῦ ἔρωτος αὐτοῖς χρόνον . . . εὐθὺς μὲν ἀνεβόησε τε καὶ ἀνεθρήνησε. *Tacit. Ann.* 11. 14. *Nox eadem laetam Germanico quietem tulit, viditque se operatum.*

P. 87. Vs. 9. Καὶ τὴν τῶν γάμων ἡμέραν ἐστεφανωμένην] nam ante καὶ di-

stin-

ſtinguendum, non poſt ἡμέραν. *Et die nuptiarum coronatam.* κατὰ nempe.

P. 87. Vs. 9. Ἐστεφανωμένην] Optimum ſomnium. *Artemid.* IV. 5. ὅσα πέπλεκται . . . καὶ στέφανοι . . . ἀγαθὰ διὰ τὴν συμπλοκήν. & L. IV. 30.

P. 87. Vs. 10. Νυμφίῳ] vide quae diximus de toto hoc loco L. I. C. I. p. 2. & 3.

P. 87. Vs. 11. Καταφιλεῖν] *Artemid.* II. 2. p. 83. ἀσπάζεσθαι δὲ τοὺς συνήθεις καὶ προσαγορεύειν καὶ καταφιλεῖν, ἀγαθὸν . . .

P. 87. Vs. 11. Μέλλουσα] ita pro μέλλουσαν recte Cl. *Reiskius.*

P. 87. Vs. 12. Προεξαναστὰς] *Herodot.* L. VIII. 59. IX. 61.

P. 87. Vs. 12. Πλαγγὼν] Quod Plango mox ſomnium felix praedicat, ex arte fit. *Artemid.* IV. 7. ὅσοι συναντῶσι, καὶ ὅσοι βλέπονται, ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες, οἱ μὲν φίλοι τε καὶ εὐεργέται ἀγαθοί IV. 9. Τῶν ἐν τοῖς ὕπνοις ὁρωμένων ἀνθρώπων, ἀγαθὰς ἡμέρας ποιοῦσι τὰς ἐπιούσας, οἱ ἥδιστοι καὶ φίλτατοι ἢ οἱ φιλοῦντες τοὺς ὁρῶντας.

P. 87. Vs. 13. Καὶ Χαιρέᾳ] Ita datum ab Auctore puto. licet aliquantum minus probabiliter nunc anui de Chaerea in mentem veniat. lineola ſubducitur in *Apographo.* interpres cogitavit de Χαῖρε.

P. 87. Vs. 14. ὥσπερ γὰρ ὄναρ] L. II. I. 23. I.

P. 87. Vs. 17. αὐτομάτως] *Appulej.* III. *Met.* 45. *divinitus oborta audacia.* quamvis diſtinguant tamen divino inſtinctu & ſponte ſua quae fiant. paſſim ἀπὸ ταὐτομάτου, & ſimilia.

P. 87. Vs. 19. Ὠθισμὸς] *Moiris Atticiſta.* Ὠστισμός. ὠθισμός. Ἀττικῶς. ὠσμός. Ἑλληνικῶς. hoc habes ap. *Diodorum* L. II. 19. 49. in variantibus. ſed primum mihi non obvium. ſed poteſt venire ab ὠστίζω.

P. 87. Vs. 19. Μέχρις ἔξω] aliis quoque μέχρι cum adverbiis jungitur.

P. 87. Vs. 20. Τῷ μὲν δοκεῖν] potuiſſet quoque τὸ μὲν δοκεῖν.

P. 87. Vs. 25. Τοὶ ἀμφὶ] Ex *Iliad.* Γ. 146. aliquantum immutavit. utitur etiam *Ariſtaen.* I. I. ſero video interpretem δημογέρουσιν & δημηγοροῦσι confudiſſe. δημογέροντες qui ſint, ipſa vox docet.

P. 88. Vs. 2. Πάντες] *Odyſſ.* A. 366.

P. 88. Vs. 3. Τραῦμα] L. VIII. v. 137. 2. ὡς ἐπὶ τραύματι παλαιῷ πληγὴν ἔλαβε καινήν. ap. *Heliod* I. p. 6. habes τρώμασι pro τραύμασιν in *Cod. Taur.* ſed iſte Joniſmus vix locum habeat. porro θαῦμα in *Apogr.* litera P ſaepe deficit, in quibusdam praecipue ſcribendi compendiis. ut in Φ quando ei inponitur P. & abundat. apud *Manethonem* legeris. L. III. 188.

Ἀχολίην τ' ὤπασσ' ἄφενός τε φρένας βασιλήιον ἀμφίς,

qui verſus ſeptem claudicantibus pedibus incedit. illud φρένας natum ex ἄφενος accedente ſuperflua litera P. totum lege

illud ὄψιμος ad βολὴ refer, si serves pentametrum, vel muta in ὀψίμου & refer ad Τοῦ δὲ χρόνου. forte & ὄψιμον posses, referendo ad τελευτήν. ut rem melius intelligas, confer & *J. Firmicum* L. VII. XXV. 2.

L. v. 99. Ἠδ' ἄστρων φύσαντες ἑὴν διὰ πίστιν ἄπιστον
Οὐρανίαισι βολαῖς ὡς ἀστέρες ἥλθον ἐπ' ἄφνω ἀνέλαμψαν.

ultra septimum pedem extenditur. sed versionem prius videamus.

Aut astrorum, spirantes propter suam fidem infidam,
Caelestibus jactibus tamquam stellae veniunt in opibus.

at φύσας, est *genitor.* qui *genuit.* φυσάω vel φυσέω aliud. deinde quidem ἄφνος notum, pro ἀφνειός. verum facit ἄφνει, non ἄφνω. an restituendum sic, vel ἄφνος? si ἐπ' ἄφνω serves ἐπ' referendum ad ἥλθον vel βολαῖς. sed quid faciemus versui. credo ἀνελαμψαν esse interpretamentum τοῦ ὡς ἀστέρες ἥλθον. ἐλθεῖν ἐπ' ἄφνος opponuntur praecedenti ἄλλως. sed malim ᾖτον. sic *Plato* X. de R. P. 621. C. εἰς τὴν γένεσιν ἄττοντας ὥσπερ ἀστέρας. pro φύσαντες si reponas φυσῶντες, sensum habueris, si modo φυσᾶν ἄστρων *superbire ex astris* notet. an Ἐκ δ' ἄστρων. alios aliis locis versus jam ereximus & in pedes formavimus.

LIBRI QUINTI CAPUT SEXTUM.

P. 88. Vs. 9. Ἦν ἐτίμησας κἀμὲ] nescio sane cur non diceretur τιμᾶν τινὰ τιμήν. non opus ἦν. immo si quid mutandum, mallem ἧς ἐτίμησας. quia praecedit τιμᾶς. elegans quoque & usitatissima omnibus constructio. sed saepe incrustata.

P. 88. Vs. 10. Ἐπιβουλευόμενον] quantocyus repone ἐπιβουλευθέντα. forte mireris, unde praeter morem tam evaserim imperiosus. quia scilicet *Apographum* sic habet liquidis literis, & ipse nescio, unde illud aliud tempus originem, sane spuriam, traxerit. hoc me evasit cum paucis, quandoquidem *exemplar* ad *apographum descriptum* non prius tradiderim typographo, quam a me ipso foret commissum. de talibus semper monui religiose.

P. 88. Vs. 10. ἐπ' ἐμοῦ] *in mea persona.* v. VII. 90. 14. Ὁ δὲ τῆς μοιχείας νόμος οὐκ ἔστιν ἐπὶ δούλων. at VI. IV. 104. 14. νόμος κεῖται ἐπὶ γάμοις. & sic *Lysias.* p. 17. & alii.

P. 88.

P. 88. Vs. 10. Ἐκδικήσεις] *vindices*. ἐκδικάζω plane aliud. vide *Aristoph. Eccl.* 976. eodem argumento usi proceres Persae ad condemnandam *Vastam*, ne ejus pervicacia in regem ipsum ceteras Persidas in maritos redderet refractarias & inmorigeras. C. 1. *Estherae* vs. 16.

P. 88. Vs. 10. Τὴν ἀσέλγειαν] de maribus modo dici, non de feminis observat *Th. Magister*. An Attici ita religiose observent, nescio. sed apud alios de feminis certe occurrit. de *Sapphone Titian*. C. LIII. non modo autem de libidine, verum & de quavis animi inpotentia. vide *Demosth.* περὶ παραπρ. 347. C. in *Androt.* 706. E. in *Timocr.* 798. C. vide L. v. VII. 90. 8. ὕβρις saepe de *adulteriis. stupris.* ut *injuria*.

P. 88. Vs. 13. διὰ τὸν ποιήσαντα] potuisset adjicere ϗ τὸν παθόντα. sed cavit forte ab hoc nimis ambiguo hic verbo.

P. 88. Vs. 14. ἐπίβουλος ἐμοί] casus verbi. L. VI. 1. 99. 3. cum genitivo. sed obvii tales dativi.

P. 88. Vs. 16. Εἰ ϗ δι' ἐμὲ τὸν φίλον, ἀλλὰ ϗ διὰ σὲ τὸν βασιλέα] liceat auctori ex suo arbitrio loqui.

P. 88. Vs. 19. Τὰς μὲν οὖν δεήσεις . . . οὐδὲ αὐτὸς ἀγνοῶ] sic posses verba invicem componere: verum illud intercedens, ὅτι οὐκ ἐξ ἴσου καθεστήκαμεν, turbat. si haberetur ϗ ὅτι. esset modo enallage constructionis. sed hic malim τὰς δεήσεις absolute accipere, quales accusativi saepe fulciuntur ope praepositionis latentis. vide *Perizonium* ad *Sanctii Minerv.* II. v. 5. p. 185. *Davisium* ad *Ciceron. Tuscul. Quaest.* 1. 23. *Aelianus* V. H. V. XVII. Ἀλλὰ ϗ Ἀτάρβην, ὅτι τοῦ Ἀσκληπιοῦ τὸν ἱερὸν στρουθὸν ἀπέκτεινε πατάξας, οὐκ ἀργῶς τοῦτο Ἀθηναῖοι παρεῖδον. consulatur ibi *Perizonius*. Δεήσεις autem sunt *prensationes*. *Ulpian.* ad *Demosth.* παραπρ. p. 294. A. παραγγελία] παράκλησις. δέησις. προτροπή. p. 294. B. δεήσεις ϗ σπουδαί.

P. 88. Vs. 20. Παρασκευὴν] L. v. 14. 84. 8. saepe de adversariorum potentia similes querelas offenderis ap. *Rhetores*. *Lysias* 331 & 459. *Aeschin.* adv. *Ctesiph.* 427. A.

P. 88. Vs 21. Ἐξ ἴσου καθεστήκαμεν] ab pugilibus vel potius exercitibus, qui πλεονεκτοῦσι τοῦ τόπου *Xenoph.* K. Π. 33. D. οὐκ εἰς τὸ ἴσον καθιστάμενοι.

P. 88. Vs. 22. Οὓς νόμους ὁμοίως ἐν πᾶσι τηρεῖς] ἐν pro οὐ posui. alioqui πᾶσι posset re vera sufficere. Noster L. VI. III. 102. 23. δικαιοσύνην ἐν ἅπασιν ἀσκῶ. sed ibi de *rebus* potius. hic de *personis*.

P. 88. Vs. 23 Καταφρονήσει] *Mithridates* nempe *te*. non cogitandum de Attica secunda persona medii futuri. qualia non debent admitti passive sine necessitate. de hoc Mithridate rex ipse L. IV. VI. 74. 24. ἀρχὴν ἔχειν καταφρονήσεως.

P. 88. Vs. 26. σαφὴς ϗ σύντομος] *Eurip. Phoen.* 472. Ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ. apud *Callimachum* in *Delum.* vs. 94. legitur.

'Αλ'

Ἀλλ' ἔμπης ἐρέω τι τομώτερον ἢ ἀπὸ δάφνης.

ubi *Sch.* σαφέστερον. at ea notio certe in σύντομος non ineſt. licet ſane brevis ſermo magis perſpicuus ſaepe, quam multis verbis laborans oratio. adhibuit vocem hanc iterum fragm. LXXVIII.

Καὶ τῶν νεήκων εὐθὺς οἱ τομώτατοι.

ubi *fervidiſſimi* redditur. at incertior ibi vera ſignificatio. ipſa vox *Heſychii Gloſſam juvat.* ὀξύτερος. δυνάμενος τέμνειν. & quando τομὸς de ſermone adhibetur, inde metaphora trahitur. *acuta dicta.* τομὰ ῥήματα forte poſſis dicere. ſed in loco primo *Callimachi* non video locum huic ſignificatui: ut pene accedam *Th. Cantero* in ſchedis reponenti τορώτερον. quod aptiſſimum & uſitatum. *Heſych.* Τόρῳ. ἐργαλείῳ. Τορῷ. ὀξεῖ. ἀκριβεῖ. τρανῷ. ἰσχυρῷ. μεγάλῳ. certe τομὴ πράγματος & τομοῦραι huc nihil facere videntur, quae hic adponit vir magnus, *Ezech. Spanhemius*, non quidem κριτικώτατος, ſed qui ubertate doctrinae ſuae tamen immenſum quid utilitatis literis attulit, prae iis, qui audaciſſimas & ab veritate alieniſſimas, aridasque conjectatiunculas nobis, ceu oracula, totis libris obtrudant.

P. 89. Vs. 2. Οὐ καὶ τάφος ἐστὶ παρ' ἡμῖν] Fortuitum hemiſtichium. *Lucas in Actis.* II. 29. Καὶ τὸ μνῆμα αὐτοῦ ἐστιν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης.

P. 89. Vs. 6. Ὤφθη] *Adparuit. inventus fuit. exſtitit. Sophocl. Antig.* vs. 720.

Οὗτοι διαπτυχθέντες ὤφθησαν κενοί.

Trachiniis vs. 459.

Θέλῃς μαθεῖν χρηστὸς, ὀφθήσῃ κακός.

Lyſias p. 225. ὀφθήσεσθε τῶν αὐτῶν ἔργων ἐπιθυμηταὶ τούτοις ὄντες. *Plutarch. Solone.* 205. ἀλλὰ τεθνηκότες ἀναλγῆ καὶ ἄλυπον ἐπὶ δόξῃ τοσαύτῃ σχόντες θάνατον ὤφθησαν. ubi *Brianus* credo male cogitat de ἔφθησαν. in Arato p. 343. iterum ſic loquitur. *Lucian. Piſc.* I. 612. ὦπται χρηστός. *Nemeſius* de N. H. I. 34. Κρείττους γὰρ ἀθήριτοι ὤφθησαν οὗτοι τῆς τῶν θηρίων ἐπιβουλῆς. ubi vox ἀθήριτοι debetur meo *codici.* recte *Heſychius.* ὀφθῇ. εὑρεθῇ. φανῇ. vid. *Th. Gatakerum* ad *Antonin.* x. 8. p. p. 329. mox poſt ὤετο pone comma.

P. 89. Vs. 10. Ἐπιστολάς] intelligit epiſtolam Chaereae nomine ad Callirrhoen ſcriptam. non quam ipſe ſcripſit ad Callirrhoen, ὑπισχνούμενος αὐτόσε στρατηγεῖν. cur autem ex hac Mithridatem non coarguit de meditata vi? dixi L. IV. v. 72. 16. noſtrum hujus epiſtolae videri oblitum. namque & mox unam Chaereae epiſtolam praelegi jubet a Grammateo.

P. 89. Vs. 11. Ἡ δὲ σὴ Τύχη] Captat benevolentiam regis, cujus Fortunae salutem suam inputat. *Tacit.* XIV. *Annal* 6. *benignitate Deûm & Fortuna ejus evasisse gravem casum.* ita & noster subjungit καὶ ἡ πρόνοια τῶν ἄλλων Θεῶν. *Fortuna* enim regia, ceu *Dea*, colebatur. sic *Galba Fortunam suam* peculiari cerimonia Tusculi colebat. *Sueton.* in vita ejus C. IV. & XVIII. quis nescit *Caesaris Fortunam*. hinc in *Numis* toties FORTUNA AUG. AUGG. *Curtio.* L. X. C. 6. bis memoratur *Fortuna Alexandri*. de qua librum scripsit *Plutarch.* qui in *Alexandro*. 44. εἰ μὴ καὶ ἡ σὴ μετὰ τῆς Περσῶν Τύχης Μακεδονίζει. in *Artax.* 292. τὸν βασιλέως δαίμονα προσκυνοῦντες.

P. 89. Vs. 11. Ἄξιον ὄντα] saepe in precibus ad Deos interponunt εἰ ἄξιός εἰμι. *quoniam dignus sum.* praeterea quando bonam circa famam vel alias laedimur, a modesto de nobis ipsis testimonio ut abstineamus mores non desiderant.

P. 89. Vs. 12. Κατέστησε] saepe modo *efficere. reddere.* ut καθιστάναι τινὰ ἔρημον καὶ ἄπορον. ap. *Plat. Philebo* 16. C. sed hic *confirmavit in tuto collocavit. stabilivit. in statu fecit manere. restituit. Herodot.* IV. 161. πρὸς τὴν καταλαβοῦσαν συμφορὰν . . . ὅν τινα τρόπον καταστησάμενοι κάλλιστα ἂν οἰκέοιεν. *se restituentes. Demosth* παραπρ. 345. A. τὰ πάτρια ἐν τῷ ἱερῷ καταστῆναι. in *Timocr.* 774. D. *Lysias* p. 120. Ἐτάραξε μὲν οὗτος τὴν πόλιν, κατεστήσατε δ' ὑμεῖς. vide *Budaei Comm* p. 483. egimus de voce κατάστασις. L. III. IV. 49. 5.

P. 89. Vs. 12. Φανερὰς ἐποίησε τὰς ἐπιστολὰς] Quia sequitur Φωράσας & μηνύσαι conjecit, credo, interpres ἐπιβουλάς. si sic haberetur, non reponerem ἐπιστολάς. recte quoque ἐπιβουλὰς φανερὰς ποιεῖν.

P. 89. Vs. 15. Ἐκεῖνος δὲ σοὶ] sane in Parnacis epistola ad regem *insidiarum* non *epistolarum* fit mentio. tamen Dionysius apud Pharnacen γραμμάτων meminit.

P. 89. Vs. 17. Ηλέγχθαι] tuto pro ἐλέγχθαι editum. ut mox recte συνεπένθησε pro vitioso συνπένθησε.

P 89 Vs. 20 ἀνίστησι τοὺς νεκροὺς] manium quietem interturbat. invidiose dictum. vide L. V. IX. 94 5.

P. 89 Vs. 20. Λέγε λαβὼν] nempe γραμματεύς. centies apud Rhetores. *Achilles Tatius* VIII. 487. λέγε δὲ ὧδε τῶν προέδρων καὶ συμβούλων τὸ δόγμα. ubi frustra *Salmasius* προέδρου. in his scriptoribus modo ad Atheniensium Rempublicam, modo ad Romanam respicitur. apud Athenienses erant plures πρόεδροι. *Aeschines* παραπρ. 258. A. τῶν συμπροέδρων meminit. dicit p. 408. D. λαγχάνειν προεδρεύειν. πρόεδροι δέκα memorantur auctori *argumenti* in *Demosth.* κατ' Ἀνδροτ'. *Harpocration* satisfecerit. Quamvis etiam in invidiam, plurali uti solemus. *Sophocles Antig.* 60.

— ἐν

——— ——— ——— ἐκ νόμου βίᾳ
Ψῆφον τυράννων, ἢ κράτη παρέξομεν.

Justin. XXXVI. VI. 7. *Xenoph. Eph.* II. 28. εἰ δίδως ἔκδοτον θυγατέρα τὴν σὴν τοῖς οἰκέταις. in unius invidiam adſumens totum genus.

P. 89. Vs. 22. Ἀποδειξάσθω] hoc verbum rarius in medio occurrit. ἐπιδείξασθαι paſſim. *Xenoph.* IV. *Memor.* 883. D. ἀλλὰ καὶ ἐγὼ ἀπεδείκνυτο. ubi margo ἐπεδείκνυτο. neſcio quibus auctoritatibus ſuffultus. *Idem* p. 805. διαφεύγειν τὸ ἀποδείκνυσθαι γνώμην. ſed & ibi ſaepius variatur modo eodem. 814. D. & L. V. A. K. 347. E. οἱ γὰρ μάντεις ἀποδεδειγμένοι ἦσαν, ὅτι ap. *Herodot.* paſſim ἀποδέξασθαι. ſive ἀποδείξασθαι vide *Porti Lexicon Ionicum.* Noſtri ſenſu dicit *Demoſth* *de Cor.* 491. D. Εἰ δὲ φησὶν οὗτος, δειξάτω, κἀγὼ στέρξω καὶ σιωπήσομαι.

P. 89. Vs. 23. Καὶ νεκροῦ καταψεύδεται] Quibus parcere omnis religio & humanitas praecipit. *Xenoph.* K. A. III. 296. A. καὶ τεθνηκότος ἤδη ἀποτεμὼν τὴν κεφαλήν. 301. B. Οὔτε Κῦρον τὸν τεθνηκότα αἰδεσθείς. pleni libri de hoc pietatis officio.

P. 89. Vs. 24. εἶχε τὴν ψῆφον] ἡ ψῆφος. πᾶσαι ψῆφοι.

P. 89. Vs. 26. Πικρὸν ἀπέβλεψε] ita πικρὸν βλέπειν emendavit optime *Arnaldus* in *Alciphr.* II. I. 196. codice confirmante. vulgo μικρόν. vide L. IV. harum *Animadv.* I. p. 362. In *ſecunda* ὑποθέσει *Orat. Demoſth.* περὶ παραπρ. legitur πόλεμος συνειστήκει Φιλίππῳ καὶ Ἀθηναίοις μικρός. *Var. Lect.* μακρός. bene. at & de πικρὸς cogitare licet.

LIBRI QUINTI CAPUT SEPTIMUM.

P. 90. Vs. 4. Σύνιημι] *Apographum* & procul dubio *Codex* σύνειμι. ſic etiam συνεῖναι pro συνιέναι. ap. *Heliod.* II. 89. *Vat. Xyl. Taur.* & in *Cod. meo* Apollodori L. III. VI. VII. 177. *Demoſth.* in *Ariſtocr.* 741. C. 742. E. de *Coron.* 491. C. *Ulpian. Gronovius* in *Herodoto* v. 8. recte reſtituit ex optimo *Mediceo.* συνιέναι. & ita ordine factum bis ap. *Lucian.* T. II. p. 57. nec movere quem debent notata *Gatakero* ad *Anton.* L. v. §. 7. p. 191. forte quis praeſidium quaerat in ἀφεῖναι, παρεῖναι, ἀνεῖναι; ſed alius naturae haec eſſe oſtendimus. L. III. III. 47. II. & III. IX. 58. 5. confuſio tamen omnino caveri nequit. ſic παρεῖναι *omittere* & παρεῖναι *adeſſe.* ἀπεῖναι Ionice *dimittere* &

ἀπεῖναι pro ἀπιέναι *abire*: quod in Codicibus occurrit & alias. ſed tamen non immerito inmutavit *J. Daviſius* in *Max. Tyr.* XXIII. I.

P. 90. Vs. 5. βαρεῖ] diſplicet Grammaticis. vide *J. G. Graevium* ad *Luciani Soloec.* T. III. p. 573.

P. 90. Vs. 6. Πρώτην ταύτην ἔσχηκα τὴν διαβολήν] Inde *Demoſthen.* de *Cor.* 514. E. queritur Aeſchinen invidioſe Cephalum & Demoſthenem comparaſſe, dum de Cephalo praedicet. Ἀλλὰ τὸ τοῦ Κεφάλου καλὸν, τὸ μηδεμίαν γραφὴν φυγεῖν. *Appul.* III. *Mileſ.* 47. *Ne tantulo quidem numquam crimine poſtulatus, ſed probe ſpectatus apud meos.* ſic *Codex* noſter. ἔχειν διαβολήν. eſt διαβάλλεσθαι. ita Latini *crimen habere* eſt *accuſari*. *Herodot.* IX. 99. ὑποψίην ἔχειν eſt ὑποπτεύεσθαι. ſic αἰτίαν ἔχειν. κατηγορεῖσθαι. *Caſaub.* ad *Athen.* IX. II.

P. 90. Vs. 8. Ἀκόλαστος καὶ ἀσελγής] Conſule *Heſych.* in primo vocabulo, qui hoc per illud explicat. *Pollux.* VI. 189. commutat quoque *Plato in Symp.* 190. D. *Ariſtotel.* VI. *Hiſt. Anim.* XVIII. ἐπὶ τῶν ἀκολάστων περὶ τὸ ἀφροδισιάζεσθαι. *Plat. Philebo* p. 12. D. ἀκολασταίνειν & σωφρονεῖν, ut hic, opponit.

P. 90. Vs. 8. ἐποίησαν ἂν βελτίονα μου] Non eſt, ut multum reluctėris, ſi quis με reponi malit.

P. 90. Vs. 10. Μιᾶς ἡδονῆς ἕνεκεν ἀπολέσαι] *Plutarch.* de *Liber. Educ.* p. 5. B. μίαν ἡδονὴν θανάτου τιμώμενοι.

P. 90. Vs. 11. Παραγράψασθαι τὴν δίκην] *excipere. exceptione removere, actionis perperam inſtitutae. Pollux.* L. VIII. §. 57. *Budaeus* in *commentariis. Demoſth.* in *Mid.* 616. E. Nempe oſtendit eſſe *ſervam.* at Lex *Julia de adulteriis* de liberis perſonis, non de *ſervabus* lata. tum ex *lege Aquilia* agendum. *injuriarum actio* quoque patebat. & *praetoria actio* de *ſervo corrupto.* L. 6. *ff. ad L. Jul. de Adult.* Nam ſaepe Charito ſequitur jus Romanum, quod ejus tempore ſolum vigebat.

P. 90. Vs. 13. Νόμῳ γαμετὴ οὔσης] Si concubina aut injuſta uxor erat, ut maritus eam accuſare nequibat, ſed jure extranei. *L.* 13. *ff. ad L. Jul. de Adult.* igitur nec adulterium alio perſequi modo. Apud Athenienſes pellicis adulterum occidere licebat quaſi marito. *Lyſias* ὑπὲρ Ἐρατοσθ. φόνου. p. 17.

P. 90. Vs. 15. Γραμμάτιον τῆς ἀπελευθερώσεως] Nam cum *ſerva ſervove* nullae nuptiae. at cum *libertino* vel *libertina.* L. I. C. *de Inceſt. Nupt.* *Liberta eademque uxor tua.* & L. 3. ejuſdem tituli. *cum ancillis non poteſt eſſe connubium.* at opus manumiſſione, quando patronus patronave mariti uxoriſve erat manumittens. innumera in literatis lapidibus extant exempla. ap. Cl. *Murat.* MCCCXLVI. 2. ex *Ligorio.*

D. M.

D. M.
T. FLAVIUS. SORATUS
CONJUGI. ET. LIBERTAE
SUAE. AMANTISSIM
FECIT.

At jam *Jac. Mazochius* exhibuerat p. cxxxv. & ex eo *Gruterus* DCCCCXL. 3. ubi pro *Soratus* quasi e *Mazochio Sostratus*. sed nec in emendandis ap. *Mazochium* varietas notatur. ita edidit quoque *Oct. Boldonius* p. 613. Tamen *Reinesius* merito *Sostratus* in *Eponymologico* probavit. vide *Thesaurum Muratorianum* MCCXIII. 7. MCCCXIII. 11. MCCCLIX. 8. MCCCLIX. 12. MCCCXIV. 4. MCCCLXII. 10. sed affatim exemplorum adposuit *Fabrettus*. C. IV. p. 290.

P. 90. Vs. 14. Γραμμάτιον] *instrumentum juridicum*. pro quo mavult γραμματίδιον *J. Casaub.* ad *Athenaeum* L. VII. 6. 501. vide ad L. VIII. IV. 134. 20. ubi alio sensu γραμματίδιον adhibet, quo mox γραμμάτιον pro *epistola*. ut ap. *Lucian. Dial. Meretr.* x. 306. γραμματεῖον sensu nostro valde obvium. γράμματα & γραμματεῖα hac notione ceu synonyma ponit *Lysias* p. 507. *tabulae legum*. χαλκᾶ γραμματεῖα *Platoni Minoe* p. 320. C. & quae finis! vide *Bergler.* ad *Alciphronem*. I. XXVI. 106. *Salmasius*, C. x. de *Modo Usurarum* γραμματίδιον derivat a γραμματεῖον. venit a γραμμάτιον, ut σωμάτιδιον a σωμάτιον. σωματεῖον. nec bene illud quod γραμματεῖον deducat a γραμματεύς. cum a γραμματεύω descendere constet, ut χαλκεῖον a χαλκεύω. *locus* ubi χαλκεὺς *operatur*, & centena alia. vocabula vero γραμματίδιον σωματίδιον saepe in penultima in codicibus habent EI. quia illa syllaba contracta & longa est γραμμάτιον γραμματείδιον. unde ἐγχειρίδιον. ποτηρίδιον. βυβλίδιον. πινακίδιον. ἀργυρίδιον. res nota nec ab uno tractata.

Verum quid intelligemus per γραμμάτιον ἀπελευθερώσεως. an *manumissionem per epistolam*. quae *chartula* vocatur L. *unic.* C. *de Lat. lib. toll.* quae saepe per tabellarium fiebat. verum etiam in manumissione inter amicos scriptura locum habebat l. l. §. 2. An, cum coram praetore manumittebatur, *instrumentum manumissionis* confieri fueverit, non dixerim. certe conficiendo instrumento non multa opportunitas, si manumissio celebraretur coram praetore, vel praeside, vel proconsule, in balneum vel in theatrum eunte. vide *Instit.* L. I. T. v. §. 2. *de Libertinis*.

Et poterat excipere *Dionysius*, si vel non ipsi *instrumentum manumissionis ad manum* esset. matronali veste donarat : nuptiis ipsis manumissio facta intelligi satis posset. sed haec haud nostri fori.

P. 90. Vs. 17. Κἀκεῖν⊕ ἁρπάσας ἐκ τάφου] & ille qui rapuerat e sepulcro.

 pulcro:

pulcro: non ſolummodo pirata, ſed & τυμβωρύχος. pro κἀκεῖνος potuiſſet καὶ ταῦτα ſcripſiſſe. eodem redit.

P. 90. Vs. 17. Ελευθέραν ἐπριάμην] L. 1. ff. ad *Leg. Fab. de Plag.* *ſi liberum hominem emtor ſciens emerit, capitale crimen adverſus eum ex lege Fabia de plagio naſcitur.*

P. 20. Vs. 19. γάμον τὴν πρᾶσιν] contractus emtionis veniat pro inſtrumento nuptiali.

P. 90. Vs. 19. Καὶ προῖκα τὴν τιμὴν] Dos in legitimis ſolum nuptiis locum habebat. Quin haec dos efficere poſſit, ut conditionis fieret libertinae. Nam dominus cum dote alteri ancillam ſuam in matrimonium collocans, illam civem Romanam faciebat. & multo magis igitur, ſi ipſe dominus dans dotem ſuae ancillae, [qui hic fingitur caſus] ipſam ſuo jungat matrimonio, facit libertinam. quo admiſſo, prima objectio de *ſerva* evaneſceret. igitur tranſit ad aliud argumentum.

P. 90. Vs. 19. Μιλησία σήμερον ἡ Συῤῥακοσία δοξάτω] civis Mileſia. non Syracuſana, forte *ſerva*. Vel potius duxerit civem Mileſiam, non emerit Syracuſanam liberam perſonam pro *ſerva*. non ſit ἀνδραποδιστής.

P. 90. Vs. 23. τὰς δὲ τιμωρίας οἱ νόμοι τῶν ἔργων λαμβάνουσι] Et tamen conatus non ſemper omni poena caret. nam ut *Philippus* apud *Demoſth.* παραπρ. p. 297. B. οὐδὲν ἧττον ἠσεβήκασιν οἱ βεβυλευκότες τῶν ταῖς χερσὶ πραξάντων. confer *Aeſchin.* παραπρ. 401. D. ubi ſuaſores auctoribus adſimulantur. at apertius *Appulejus Flor.* xx. *Ita ut contra in maleficiis* etiam cogitata *ſcelera, non perfecta adhuc, vindicantur. cruenta mente: pura manu. ergo ſicut ad poenam ſufficit meditari punienda.* Tamen cum noſtro facit *Tacitus* Ann. III. 69 *ideo leges in facta conſtitui, quia futura in incerto ſunt.* quin L. 18. ff. *de poenis. Cogitationis poenam nemo patitur.* ad quem locum commode *Cato* laudatur, qui apud *A. Gellium* VII. 3. *negat voluntatem puniendam.* Verum certe in crimine adulterii apertiora in contrarium exſtant teſtimonia, quibus patet ad poenam non opus eſſe perfecto crimine: ſed attentatum non plane inpune dimitti. L. 1. ff de *extraord. Crimin. Sollicitatores alienarum nuptiarum, itemque matrimoniorum interpellatores, etſi effectu ſceleris potiri non poterunt, propter voluntatem promiſcuae libidinis extra ordinem puniuntur.* §. 2. ... *perfecto flagitio, puniuntur capite*: inperfecto *in inſulam deportantur.* conſulatur *Ant. Schultingius* in *Juriſprud. Ante-Juſtinianea.* ad *Pauli Sent.* L. v. T. IV. §. 5. p. 439. Quin in *Novella* CXVII. XV. *ut liceat matri & aviae.* ſuſpectum adulterum occidere permittitur. In partes tamen itum, ut patet ex loco *Commentatorum* in *Hermogenis Rhetorica* p. 223. ubi quaeritur an *Eunuchus* poteſt *adulterii accuſari* . . . μηδὲν διαφέρει λέγων πρὸς τὸ εἶναι αὐτὸν μοιχὸν, εἴτε δύνατος χρήσασθαι,

σαδῆ, εἴτε μή. τὴν γὰρ προαίρεσιν ἐξετάζειν δεῖ. εἶτα ἡ γνώμη τῦ νομοθέτυ κοινή ἐστιν. ὁ μὲν γὰρ διώκων ἐρεῖ, ὅτι καὶ ὁ νομοθέτης μοιχὸν οἶδε, τὸν τῇ προαιρέσει κατὰ τὸν μοιχὸν ἐπιτηδεύοντα. ὁ δὲ φεύγων. ὅτι οὐκ οἶδεν ὁ νομοθέτης μοιχὸν, εἰ μὴ τὸν χρώμενον τελείως (sic lege). Subtilitates in his foro Juridico reliquerim libens. verum patet ex his auctorem nostrum in rem suam ita absolute loqui potuisse. nam in caussa nostra adoptamus opiniones, licet non omni exceptione majores. & contra in suam rem quoque contrariam sententiam potuisse sequi *Max. Tyrium Dissert.* XVIII. 4. quando scribit. καὶ γὰρ μοιχὸν κολάζει ὁ νόμος, οὐ τὸν δράσαντα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν βουληθέντα. ad quem locum nunc video *J Davisium* opportune laudavisse magni *Jac. Cujacii Observ.* L. XV. XXV. quem etiam adire potes L. VIII. 22. nolui autem scripta mihi delere, licet eadem nonnulla, & uberiora apud hunc Jurisconsultorum principem occurrant, quia ad nostrum Charitonem, ut a me proposita, haec propius spectant. *Tyrius* autem *Philosophus* exemplo de adultero subjungit duo alia de *fure* sive *parietum effractore*. & *proditore*. καὶ τοιχωρύχον τὸν ἐπιχειρήσαντα, κἂν μὴ λάβῃ, καὶ προδότην τὸν μελλήσοντα, κἂν μὴ πράξῃ. nempe ὁ νόμος κολάζει. Et de *proditore* exemplum difficultatem non habet. levius forte quidem punietur ob meditatum scelus, quam si perfecerit. at certe supplicium non effugiet. at in *parietum effractore* difficultas movetur, quasi auctor hisce suis verbis docere voluerit. *deprehensionem furis*, *crimen ejus minuere*. immo si prehendatur post effractos parietes, punietur severissime secundum leges, quae in tales malefactores constitutae. at si perfringere meditatus fuerit, si cum malleis, vectibus noctu circa parietem solitarium versatus fuerit, si ad locum, ubi foramen efficere voluerit, jam deposuerit instrumenta illa, si ante primum ictum deprensus fuerit a domino vel ab aliquo ejus familiae serius domum repetente, & colligatus, [ita intellige κἂν μὴ λάβῃ. *si ante factum patuerit*] & ad magistratum deductus fuerit, sane *lex eum puniet*: quamquam forte non tam gravi supplicio ac si flagitium jam perfecisset: murum perfodisset: aurum argentumque compilasset, & cum praeda vel adhuc in ipsa domo vel in via comprehensus fuisset. Auctor minime dicit τυμβωρύχον, qui perfodit parietem, levius punitum iri; quam si integro adhuc pariete in conatu primo deprehensus fuisset: sed dicit in talem, etsi effectus non secutus fuerit, ipsius cogitati sceleris a lege poenam esse constitutam. qualis illa sit futura, graviorne an levior quam in perpetrato flagitio, non definit. & stultum sane foret hoc in casu de graviore vindicta cogitare haec ab elegantissimo scriptore vel stulti ratiocinii culpam vel ab ejus verbis mutationem defendendi gratia

P. 90. Vs. 24. Χεῖρα ἐμὴν οὐκ ἔχεις] de auctoritate *chirographi* adeundi juris antistites. negat habere ejus propriam manum. rursus oblitus

Cha-

Charito Mithridatem ſcripſiſſe ipſum ad Callirrhoen: non ſolum Chaerean. an cauſſabitur ab amanuenſi ſcriptum: at ſaltem ſua manu vel compellandi vel vale dicendi formulam addiderit. vel amanuenſis poterat a *Dionyſio* deſiderari, ut exhiberetur in judicio, ut quaeratur, utrum non juſſu domini hanc epiſtolam ſcripſiſſet. verum ad talia connivendum benignius videtur. porro notio τῦ χειρ pro *Chirographo* communiſſima apud Graecos & Latinos. *Artemidorus*, ut ſaepe Grammaticum agens, L. I. 44. Χεῖρες σημαίνουσι … χειρόγραφα δὲ. ὅτι ϰ̀ αὐτὰ χεῖρες λέγονται. vide ibi *Rigaltium*. idem mox jure dicit vocabulum eſſe πολύσημον. neſcio tamen an obſervata ſit notio, qua χεὶρ ſumitur pro βαλάνῳ, κόρακι *januae*. vel pro *ſera*, *peſſulo* vel forte *cardine foris*. nam dubito, quo horum ſignificatuum acceperit *Heliodorus* L. VIII. p. 405. Αὐτὸς δὲ κατά τινα παραπυλίδα, τοῖς πολλοῖς ἀγνοουμένην, ἀσθενεῖς τὰς χεῖρας ἐκμοχλεύσας. ita enim *Codex Taurinenſis* exhibet pro θύρας. *Thucyd.* II. 4. θύρας ἔκλεισε, συρακίῳ ἀκοντίυ ἀντὶ βαλάνυ χρησάμενος εἰς τὸν μοχλόν. ubi mox. πελέκει διακόψαντων τὸν μοχλόν. hic quietius res geſta & ἀθορύβως. quae vox ibidem locorum reſtituenda, ubi nunc legitur. ἐπὶ τὰ σατραπεῖα σὺν σπουδῇ ϰ̀ ἀθρόως: ſed *Vaticanus* habet ἀθορύβως, vitioſe ἀθορύβῳ. quod confirmatur ab aliis, qui θορύβῳ.

Licet autem apud Romanos quoque ſit vocabulum multiplicis ſignificatus, dubito vehementer an *Manus* per ſe ſignificare poſſit *finem*. novi ſane & obvia eſt locutio *inponere ſummam, ultimam, ſupremam manum operi*. at *inponere manum* plane, ſine hoc epitheto, contrarium deſignat. nempe *opus incipere. admovere manum, curam, operam alicui rei. rem tractare.* ut ap. *Ovid.* IV. *Tr.* I. 28.

Non equidem vellem, quoniam nocitura fuerunt,
Pieridum ſacris inpoſuiſſe manum.

ita χεῖρα ἐπιβάλλειν. ap. *Eunap.* 189. χεῖρα ἐπέβαλεν ἀνορθῶσαι βουλόμενος. idem quod *manum addere* ſignificat. *operi ſe accingere. tractandum ſumere.* ut apud *Cl. Mamert. Paneg.* IV. *Manum gubernaculis addere.* atqui *addere ultimam manum operi* eſſet. *finire. perficere.* ap. *Trebell. Pollion Claudio* C. I. p. 450. ſane legitur. *qui bellum Gothicum ſua virtute confecit: qui manum publicis cladibus inpoſuit.* ubi quis forte interpretetur *finem* inpoſuit. immo non. nam *manus* non ſuppliciter ſaltem *finem*, ſed *perfectum finem*. τέκμωρ notaret. & tum ſaeviſſimus tyrannus hac notione *manum inpoſuiſſe cladibus* dici poſſit. *manum inponere* ibi ſignificat *coercere. inpedire. retinere.* tamen *Richardus Bentlejus*, *manum inponere* pro *finire*, in *Manilio* recepit L. I. 96. ubi nunc legitur

Nec

Nec prius inposuit rebus finemque modumque.

hic reposuit *manumque* pro *modumque*. At exemplis id firmans, talia adfert, ut in nullo non invenias vel *ultimam* vel *supremam*. ponendum igitur ipsi fuit sine caussa huic locutioni haec epitheta accedere. quod non puto. forte contenderit quis, viro egregio ἦρα φέρων, *manum inponere* per se quidem non significare *finire*: sed si addatur vox *finis*, ambo vocabula, ut synonyma fere, inter se suas communicare significationes. dum vero id exemplis aliis confirmetur, putarim elegantem & legitimam locutionem esse *inponere finem modumque*, re vera synonyma saepe & conjuncta; ut *caput & fons*. Quin *Varro Manio* dixit. *sumtibus statuere finemque modumque*. ap. *Nonium* voce *Luxuria* p. 211. & alio sensu conjunxit *Horat.* 1. *Sat.* 1.

Est modus in rebus: sunt certi denique fines.

& *Lucretius* L. 11. 91. dixit. *Quoniam spatium sine fine modoque est.* & ut *finem inponere*: sic & *modum inponere alicui rei* obvium. Quare ego lectionem *manumque*, licet ex codicibus petitam, admittendam hic non censeo.

P. 90. Vs. 24. Καλλιῤῥόην Χαιρέας ζητεῖ. κρινάτω τοίνυν μοιχείας ἐκεῖνον] Quaesitum fuit quidem, utrum vir uxorem, ut adulteram, posset accusare, quae alteri marito nupsisset, se priore marito vivo, sed de cujus morte perlatus fuerat nuntius: postea falsus inventus. L. 11. *ff.* §. 12. *ad L. Jul. de Adult.* responsum. *Si longo tempore transacto, sine ullius stupri probatione, falsis rumoribus inducta, quasi soluta priori vinculo, legitimis nuptiis secundis juncta est: quod vero simile deceptam eam fuisse: nihil vindicta dignum videri potest.*

At dictum Charitonis aliud dubium movet: an scilicet iste secundus maritus, si prior uxorem recuperare quocumque modo sategerit, an iste, dico, secundus maritus contra priorem agere possit ceu adulterum: κρίνειν μοιχείας.

Ad priorem casum spectat, quod Charito ex Mithridatis persona dicit ad Dionysium mox. προλέγω σοι, Καλλιῤῥόην ἀπολέσεις. οὐκ ἐμὲ βασιλεὺς, ἀλλά σε μοιχὸν εὑρήσει. nam legitimis quidem nuptiarum cerimoniis juncti fuerant *Dionysius* & *Callirrhoe*: at matrimonium tamen celebratum & perfectum fuerat, antequam de Chaereae morte vel suspicio nata fuisset ex triremis illius Syracusanae conflagratione & internecione, ut putabatur, vectorum. igitur si in sequentibus, postquam Mithridates, ut splendide ἀπολελογημένος, in dynastiam remissus fuerat, lis inter *Chae-*

rean & *Dionysium* coram rege agitata fuisset : quam sequi deberet Callirrhoe, Chaereas vindictae locum habiturus contra *Dionysium* vel potius Callirrhoen videtur : quoniam non vero simile erat eam fuisse deceptam. Sed in nostro casu, id est, si ponamus legitimis nuptiis & probabili rumore inductam Callirrhoen ad secundum matrimonium transiisse, disquirendum an re vera Dionysius potuisset agere contra Chaeream ceu adulterum, vel alienarum nuptiarum interpellatorem & sollicitatorem. Quod hic dicit Charito in persona Mithridatis. *Chaereas quaerit Callirrhoen : illum igitur, Dionysi, ceu adulterum accusa.* An hoc processisset: dispiciant me peritiores Themidis alumni.

Casum hunc tractavit poeta *Euripides* in Tragoedia *Helena*. Helena in Aegypto, dum Menelaus ad Trojam pugnat, de ejusque reditu desperatur, secundis votis in matrimonium Theoclymeno, Protei filio, concessit. At Troja post decennium capta, contra omnem spem, Menelaus venit in Aegyptum, & Theonoe adjutrice, Menelaus Helenam clam rege secum avehit in Graeciam. Jam Theoclymenus, re audita & ejus auctore cognita, irascitur non leviter Theonoae, & proditricem sui lecti vocat. at chorus Theonoae patrocinatus eam e contrario adpellat piam : & laudabilem esse hanc, si ita velit adpellare, proditionem : quae nimirum justitiae opituletur. Menelao namque potius competere jus in Helenam: esse κυριώτερον. at Theoclymenus negat quemquam *suarum rerum* esse κύριον *praeter se*, vel κυριώτερον. regerit Chorus, Menelaum esse κυριώτερον. *plenius dominium habere* : quia pater desponsarat Helenam Menelao, cujus in potestate filia fuerat. At reponit Theoclymenus : si pater Menelao eam dedit: Fortuna eandem mihi dedit. hinc chorus finem altercationi & argutiis inponere quaerens: *Fortunae* opponit Deam non minoris imperii, & ait : si *Fortuna favens* dedit, *dura Necessitas* rursus abstulit. quare ne irascare sorori tuae Theonoae vel eam occidere quaeras. Ita Philosophus & jurisconsultus poëta rem expedire conatus fuit. locus Tragici est circa vss. 1650.

Si Dionysius a Chaerea repulsus esset: quia pater eam sibi elocarat, Dionysius respondisset: at se mihi ipsa elocavit, & subjecisset cum *Ovidio*. xx. *Ep. Heroid.* 157.

Haec mihi se pepigit : pater hanc tibi : primus ab illa.
Sed propior certe quam pater ipsa sibi est.

ut mox p. 92. dicit Chaereas Μοὶ πατὴς ἐξέδωκε. cui *Dionysius* respondet: ἐμοὶ δὲ ἑαυτήν. vide L. III. II. 43. 15.

P. 91. Vs. 1. Προκαλῆ με πρόκλησιν] Forense verbum. non simpliciter notat *provocare aliquem*, sed *convenire*, ut in judicio servum vel familiam

liam exhibeat, quo tormentis veritas ita ex ipsis exprimatur. *Pollux* VIII. 62. πρόκλησίς ἐστι λύσις τῆς δίκης, ἐπὶ τινὶ ὡρισμένῳ ὅρκῳ, ἢ μαρτυρίᾳ ἢ βασάνῳ, ἢ ἄλλῳ τινὶ τοιούτῳ. ubi *Salmasius* ad *Achillem Tatium* p. 744. legi jubet κλῆσίς ἐστι τῆς δίκης vel ἐπὶ τῆς δίκης. utrumque me judice frustra & perperam. vide *Aeschin.* παραπρ. 403. B. quem locum animadvertit jam *H. Valesius* ad *Harpocr.* in voce. *Lysias* περὶ τραυμ. ἐκ προν. p. 96. & *Cl. Taylor.* ad *Lycurgum.* §. IX. p. 326. alia res est πρόσκλησις, de qua *Cl. Valkenarius* ad *Ammon.* II. XII.

Πρόκλησις propria non adeo hic habebat locum: sed quia Dionysius quasi *Chaeream* sibi exhiberi postularet a Mithridate: nisi caussa cadere vellet, eleganter hac voce usus fuit hic noster. Mithridates enim mox προκλήσει satis faciet, & Chaeream in judicio exhibiturus est testem locupletissimum, & revera λύσιν τῆς δίκης hujus. quid quod Chaereas quasi *servus* Mithridatis.

P. 91. Vs. 1. Μαρτύρομαι] declaro coram hoc concessu, me re vera esse tuum amicum, & hospitalia jura revereri: contra quam tu, Dionysi, criminatus es.

P. 91. Vs. 2. Ἀπόστηθι τῆς κατηγορίας] quod vocabant διαγράψασθαι τὴν δίκην. *Pollux.* VIII. 57. *Suidas. Harpocr.* & ibi *Vales. Cl. Marklandus* ad *Lysian* XVII. 315. quod ipse actor faciebat. nam reus nequibat. ut rerum natura docet. ἀναιρεῖσθαι litigantes dicebantur quoque τὴν δίκην. vide *Demosth.* in *Neaeram* 869. E.

P. 91. Vs. 3. Παραπέμψαι] nam in criminibus non ita ἀναιρεῖσθαι τὴν δίκην vel ἀποστῆναι τῆς κατηγορίας, semel in forum re deducta, licebat. unde addit βασιλέως δεήθητι παραπέμψαι τὴν δίκην. id est διαγράψαι. quod proprie *judicis* vel γραμματέως: quando accusatio in *tabula*, ubi recepta erat, inducebatur.

P. 91. Vs. 5. ψῆφον οἴσεις] L. I. V. 9. I. mox male θέλοντα *Apogr.* quod correxit Cl. *Cocchius. Tacit. Annal.* III. II. *arrecta omni civitate, quanta fides amicis Germanici, quanta fiducia reo.*

P. 91. Vs. 6. Οὐκ ἐμὲ] vide modo. p. 90. 25.

P. 91. Vs. 8. Πότερον ἀφίσταται ἢ ἐμμένει] si modos convenire necesse sit, rescribendum ἀφίστηται vel ἐμμένει. vide notata L. I. XII. 17. 22.

P. 91. Vs. 13. Φωνὴν ἐπῆρε] L. I. IV. 7. 8.

P. 91. Vs. 14. ὥσπερ ἐπὶ θειασμὸν] velut illi, qui, in orgiis & mysteriis celebrandis enthei & a deo possessi, numina invocant, & obtestantur, eorumque nomina & potestates recensent magnis clamoribus.

ἐπιθειασμὸς fere idem: sed saepius de iis, qui in adversis rebus deorum opem fidemque inplorant & obtestantur. *Schol. Thucyd.* I. 75. VII. 50. VII. 75. ἐπιθειάζει. θεοὺς ἐπιβοᾶται. ἐπικαλεῖται. *Plato Phaedro* p. 241. C. ἀγα-

C. ἀγανακτῶν καὶ ἐπιθειάζων. nam diversitate scripturae nullo modo mutari significatum ostendere V. V. D. D. quos vide in praefatione ad *Thucydidem*. Paullo alia notione accipit *Schol.* ap. *Thucyd.* VIII. I. θειάσαντες. nempe ἀντὶ τοῦ θεοφορηθέντες. *Max. Tyr.* XXXVII. 5. ἐν ταῖς τελεταῖς ἐπιθειάσαι. *Diodor.* IV. p. 294. συνθειάζειν vel συνθεάζειν. *Plutarch.* in *Coloten* p. 1117. A. Σεβάσεις καὶ ἐπιθειάσεις jungit. ἐνθεάζειν de vatibus. ut ap. *Herodot.* I. 63. ὁ μὲν δὴ οἱ ἐνθεάζων χρᾷ τάδε. quod uno verbo extulit *Philostr.* vita *Apollon.* VIII. 31. οἷα τῷ λόγῳ ἐπιθεάζει. sive igitur accipias de invocatione, sive obtestatione deorum, in Mithridatem quadrat: qui re vera hic ἐπικαλεῖται τοὺς θεούς. quia vero hic in Persia versamur, respiciatur ad θειασμοὺς magorum: namque his peculiariter deorum tales tribuuntur invocationes. Unde *Manetho* L. VI. 475.

Ἢ Μάγοι ἀῤῥήκτοισι θεοὺς καλέοντες ἀοιδαῖς.

Vetus Lexicon in *Bibliotheca Coisliniana* p. 236. Μαγεία ἐπίκλησίς ἐστιν ἀγαθοποιῶν δαιμόνων. & mox ita ipse loquitur noster. φάνηθι ἀγαθὲ δαῖμον. quod convenit.

Ἐπὶ θειασμὸν forte non nullos mutandum videbitur in ἐπὶ θειασμοῦ vel θειασμῷ: quin alii legerint ὥσπερ ἐπιθειασμῷ una voce. non satis magnas caussas video. ἐπὶ θειασμόν. quasi se praepararet in θειασμόν. ita interjiciuntur. ὥσπερ ἐμμανής. ὥσπερ ἐνθεάζων. ἔνθεος. ἐνθουσιαζόμενος. & alia similia.

Obiter adverto in *Manethone J. Gronovium* ἀῤῥήτοις edidisse: sed in notis codicis lectionem defendisse. ap. *Apollonium* L. I. 917. habes.

Ἀῤῥήκτους ἀγανῇσι τελεσφορίῃσι θέμιστας.

Sed ubi *Bizetus ex sequentibus poetae verbis* mavult. ἀῤῥήτους. quod & mihi ex ejus libro patuit, & observavit *P. Burmannus* ex eodem ad *Val. Flacci* L. II. 431. quamvis autem nihil in *sequentibus poetae verbis* huc faciens videam: tamen ei adsensus fuerim. nam erant *arcana* illa *Samothracia sacra*. & ἄῤῥητος ὅρκος, ut alias loquitur *Apollonius*, longe usitatius dicitur, quam hic θέμιστες ἄῤῥηκτοι. quamquam *Florentinus codex* nihil novat.

P. 91. Vs. 14. Θεοί βασίλειοι] ita L. VI. II. 99. 23. θεοί βασίλειοι θυσίαν ἀπαιτοῦσι. quibus hic subjungit ἐπουρανίους τε καὶ ὑποχθονίους θεούς. plane ut apud *Justinum Darius* L. XI. XV. 10. *precatur superûm inferûmque numina & regales deos.* ubi recte exponuntur esse *ultores & vindices regiae majestatis.* uti L. X. II. 7. sic Cambyses Smerden subsessorem indignans.

dignans inducitur ap. *Herodot.* III. 65. τὺς θεοὺς βασιληΐυς ἐπικαλέων. & apud eundem L. V. 106. *Hestiaeus Dario* jurat per τὺς θεὺς βασιληΐυς. eadem ratione, ut qui vindicaturi ipsi essent, si quid mali in regem molitus fuisset.

Qui autem hi *dii regales* intelligantur, dispiciamus. & quin primas quidem inter hos sibi partes postulet *Jupiter*, non est cur dubitemus. nam, ut *Syracusanus poeta* ait *Idyll.* XVII. 73.

— Διὶ Κρονίωνι μέληται Αἰδοίῳ βασιλῆος. —

& in *Jovis* peculiari tutula esse Reges, quis nescit : ut qui rex deorum in regibus, suae majestatis exemplaribus, se vindicare necesse habeat. Unde ei quoque competit titulus Ζεὺς βασιλεύς. qui *Delphis* colebatur. vide *Xenoph.* K. A. VI. 373. A. & in *Antro Trophonio* eidem sacrificabatur teste *Pausania* L. IX. XXXIX. Quamvis autem memorentur *regales dii*, in hunc titulum unus suffecerit *Jupiter*: cum vocabulum *Dii* saepe de uno adhibeatur numine. videatur *Theod. Sellius Observ.* C. III.

Verum satius est, ut alios deos ei adsociemus. & tum *Juno* secundum locum non inmerito occupet. quae etiam βασίλεια & *Regina* passim audit & culta fuit : & fastigium regale merito ipsa quoque vindicare credetur.

Adjiciatur Τύχη. *Fortuna* regum, quae passim celebratur. vide quae notavimus L. V. VI. 89. II.

Persicis autem regibus *Jupiter* non modo erat cultus inter regales deos, ceu ceteris regibus : verum etiam erat iis πατρῷος & γενέθλιος θεός. Persae enim ab Jove oriundi. Unde *Plutarchus* de *Fortuna Alex.* p. 338. F. Ζεῦ πατρῷε Περσῶν καὶ βασίλειοι θεοί. *Darius* apud *Xenoph.* K. Π. III. p. 79. Διὶ πατρῴῳ θύει. qui modo ei dictus. Ζεὺς βασιλεύς. L. VIII. 233. E. Ζεῦ πατρῷε καὶ ἥλιε καὶ πάντες Θεοί, *Cyri* sunt preces. *Persae* quippe a *Perseo*, *Jovis* & *Danaae* filio, sive, ut *Herodot.* VII. 61. a *Perse*, qui ex *Perseo* & *Andromeda* genitus. illa autem filia *Cephei*, filii *Beli*. atque ita duplice cognatione *Persae* ad *Jovem* referebant originem, si *Jupiter* & *Belus* pro eodem habeantur. uti *Herodoto* L. I. 181. Ζεὺς Βῆλος celebratur.

Haec plus quam sufficerent ad loci intellectum. sed libet aliquantum his inmorari. Diximus per θεὺς βασιλείους posse intellegi vol unum Jovem. certe ille Ζεὺς πατρῷος Περσῶν, quem invocat *Darius* apud *Plutarchum* loco laudato : ille idem ab eodem in vita *Alexandri* p. 45. (682. E.) ita compellatur Θεοὶ γενέθλιοι καὶ βασίλειοι. idem ac si dixisset Ζεῦ Πατρῷε καὶ θεοὶ βασίλειοι. sic apud *Aeschylum Sept.*

C. Th. 645. —— καὶ θεοὺς γενεθλίους καλεῖ πατρῴας γᾶς. ubi *Schol.* πατρῴας.

Haec loca ſuaderent *Jovem* quidem unum invocari: ſed ita tamen, ut πατρῷος & γενέθλιος non ſit unius regis, ſed *Perſarum* omnium. Ζεὺς πατρῷος Περσῶν. θεοί γενέθλιοι γᾶς πατρῴας.

Quid faciemus igitur *Arriano*, qui L. IV. C. 20. de *Exped. Alex.* de eadem prece Darii locutus, ejus verba fuiſſe dicit. Ἀλλ' ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, ὅτῳ ἐπιτέτραπται νέμειν τὰ βασιλέων πράγματα ἐν ἀνθρώποις. ille certe *unum Jovem* intellexit: ſed non πατρῷον: non γενέθλιον: ſed qui plurium numero venit θεοί βασίλειοι. quin ſub hac una compellatione comprehendit Δία πατρῷον καὶ θεοὺς γενεθλίους. ut animadvertit *J. Gronovius*. Quod ita concilies, ſi Jovem ut regalem deum, vel unum vel principem, accipias, & una ceu auctorem Regis & Populi Perſici. nam hac ratione tres hi tituli uni Jovi promiſcue dari poſſunt. praeſtantiſſimus ille Arriani interpres ibi *Athenaeum* increpat, quod de hac ipſa re agens ſcripſerit L. XIII. p. 603. C. Δαρεῖος ηὔξατο, τῷ Ἡλίῳ τὰς χεῖρας ἀνατείνας, ἢ αὐτὸν βασιλεύειν ἢ Ἀλέξανδρον. At ita forte Dipnoſophiſtam excuſare poſſemus, ut precum Darii ſenſum quidem retulerit breviter: ſed non addiderit, ad quem hae preces fuerint allegatae. Nam quod praemittat τῷ Ἡλίῳ τὰς χεῖρας ἀνατείνας, non ideo etiam ſequi, compellatum fuiſſe *Solem*: ſed ea verba modo reſpondere verbis a *Plutarcho* quoque praemiſſis. τὰς χεῖρας ἀνατείνας πρὸς τὸν οὐρανόν: quod qui facit, ille & ad Solem attollit manus. vel ita quoque, ut ſecutus fuerit eos, qui γενεθλίους dicant invocatos θεούς. inter quos ſi etiam retulerit reſpectu regis Perſici *Solem*, non multum errarit, cum Sol ſit inter γενεθλίους θεοὺς regum horum, unde Noſtro L. VI. I. 99. 6. ὁ Ἥλιος προπάτωρ Artaxerxis dicitur: proinde & Darii. vide ibi plura. Varie haec Darii verba fuerunt in vulgus didita. *Juſtinus* quantum abit? nec πατρῷον Δία, nec γενεθλίους θεοὺς memorans: ſed *ſuperos* & *inferos*, quorum hos Darius erat aditurus, illos vero relicturus. tum *regales*. plane, ut jam diximus, ad formam quam in Charitone invenimus.

P. 91. Vs. 15. Ἐπουράνιοι καὶ ὑποχθόνιοι] hos invocat, quia Chaeream quaſi ab inferis ſit excitaturus: illos, quia hoc nequirent ſibi praeſtare inferi, niſi ſuperi Chaereae in aliquot momenta uſuram vitae concedere vellent. ὑποχθόνιοι. *Pluto. Proſerpina.* item *Manes.* vide L. I. IX. 12. 26. Οἱ κάτω δαίμονες. L. V. X. 96. 17. quin βασίλειοι partim ἐπουράνιοι, partim ὑποχθόνιοι, ſi velis.

Strabo L. III. 218. Καὶ παρ' Ἴβηροις ὡς ἀληθῶς τὸν ὑποχθόνιον τόπον [*metalla* intelligit] οὐχ ὁ Ἅδης, ἀλλ' ὁ Πλούτων κατοικεῖ. ubi aperte Πλούτων pro Πλοῦτος ponitur. Alioqui namque *Pluto*, idem qui Ἅδης, qui ubique terrarum infera loca inhabitat. Et ita *Lucian.* de *Luctu* T. II. 9. 23. *Plu-*

Plutonem ita dictum autumat, quia πλουτεῖ τοῖς νεκροῖς. Nec mirum cum alia attributa promiscue & *Plutoni & Pluto* tribuantur. vide *Casaub.* ad *Athenaeum* VII. IV. 497. *Spanhem.* ad *Aristoph. Plut.* 727. & *Anacreont. Od.* XXIII.

P. 91. Vs. 16. Θύσαντι μεγαλοπρεπῶς] non raro sacrificia & alia merita diis quasi exprobrant. ap. *Thucyd.* VII. 77. καὶ τοι πολλὰ μὲν ἐς θεοὺς νόμιμα δεδιῄτημαι. πολλὰ δὲ ἐς ἀνθρώπους δίκαια καὶ ἀνεπίφθονα. non abit *Hypocrita* in *Lucae Euang.* C. XVIII. 11. & 12.

P. 91. Vs. 18. Φάνηθι] *Eurip. Hercul. fur.* 494.

Ἄρηξον, ἐλθὲ, καὶ σκιὰ φάνηθί μοι.

P. 91. Vs. 18. Ἀγαθὲ δαῖμον] V. I. 79. 24. & VII. 91. 14.

P. 91. Vs. 19. Εἶπον] in *Apogr.* εἰπὸν id est εἰπέ. hoc an illud praeferas, non ciccum interduim.

LIBRI QUINTI CAPUT OCTAVUM.

P. 91. Vs 22. Μέσος] *Plato Symp.* 222. D. Τεκμαίρομαι δὲ καὶ ὡς κατεκλίνη ἐν μέσῳ ἐμοῦ τε καὶ σοῦ, ἵνα χωρὶς ἡμᾶς διαλάβῃ.

P. 91. Vs. 23. Τίς ἂν φράσοι] L. VIII. I. 128. 23. τίς ἂν φράσῃ. L. VIII. IV. 134. 4. uti hic. quod praetulerit *J. Jensius* ad *Lucian. Dial. Mort.* XXVIII. 444. quamvis alterum non inprobet ad ejusdem *Contempl.* p. 491. T. I.

P. 91. Vs. 25. Ἐν θεάτρῳ μυρίων παλῶν πλήρει] παλαὶ dici possunt *miseriae*, *calamitates*, *quibuscum luctamur.* ita γυμνάζειν τινα διά γῆς καὶ θαλάσσης dicit L. VIII. I. 127. 8. *Maneth.* IV. 541.

— Αναισθήτῳ τε παλαίῃ Δυσκρασίῃ —

Eunap. p. 171. de *Medico* παλαίοντα τοῖς νοσήμασιν αὐτὸν. ubi in Plantiniana νοήμασι. quae emendatio confirmat nostram suspicionem reponentis ad L. III. III. 45. 23. νοσήσῃ pro νοήσῃ. *Theod. Prodr.* VI. 277.

Σκάφος παλαῖσαν ἀγρίοις κλυδωνίοις.

plurima exempla stitit diligentia *J. Christophori Wolfii* ad *Epist. Paulli* ad *Ephes.* VI. 12. sic *luctari.* quam vocem redones *Val. Flacco* L. I. 529.

— *Lucta-*

——— ——— ——— *Luctataque contra*
Pallas, & amborum gemuit Saturnia questus.

ubi vulgo *tentataque.* nec video qui *Heinsianum laetataque* locum ibi tueatur.

Sed revertamur ad Charitonem. παλῶν πλῆρες θέατρον esset *theatrum plenum calamitatum*, vel, si velis, *contentionum.* sed quam parum id huc faciat, patet per se. quare leviter potius muta in παθῶν. propria sedes παθῶν est *scena*: *tragoedia. comoedia.* at quid δάκρυα, χαρὰ, θάμβος, ἔλεος, ἀπιστία, εὐχαὶ, nisi *affectus?* Fabulae quo his magis abundent, eo magis placent & probantur. haec autem tam in actoribus, quam inspectatoribus. inde *Max. Tyr.* VII. 4. θέατρον συμπαθέστερον. nostro alias placuit sic loqui L. VI. VI. 106. 21. ἀπηλλάττετο μυρίων παθῶν μεστός. VIII. I. 127. 5. Χαιρέας ἀπὸ δύσεως εἰς ἀνατολὰς διὰ μυρίων παθῶν πλανηθείς. VIII. V. 139. 9. βασιλεὺς μυρίων παθῶν ἐπληροῦτο. *Porphyr. de Abstin.* II. 209. παθῶν πλήρεις ἄνθρωποι. & ap. *Alciphr.* II. IV. 244. sic ἐκ πάλης in *meo codice* pro ἐκπαθὴς legitur.

P. 92. Vs. 1. Συνελυποῦντο] *Herodot.* VI. 12. *Theophr. Char.* 1.

P. 92. Vs. 3. Τεθορυβημένη] licet augmentum in *Apographo* desit, nullus dubitavi ita edere. sic ap. *Diodor.* II. p. 596. 68. sive typi sive Librarii culpa συντελεσμένας. ap. *Artemidor.* I. 26. ἀπογαιωμένον pro ἀπογεγαιωμένον vel ἀπογαιούμενον. uti nescio quis emendabat. qui tamen inmerito ibi paulo ante ἀστάχυας πυρῶν mutat in στάχυας. at *M. Sladus* bene mox εἰς ἀποθανόντων (τόπον) καταδύονται. vulgo ἀποθανόντα. vid. ad L. I. I. 3. 13. obiter ex *Eustathio* de *Ism. & Ism.* Lexicis adde κατατεθορυβημένος.

P. 92. Vs. 3. Αναπεπταμένοις τοῖς ὀφθαλμοῖς]. *Xenoph. Memor.* II. 738. ita loquitur. & alter *Ephesius* L. I. p. 5. ὅλοις καὶ ἀναπεπταμένοις τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ κάλλος δεχομένη. ubi consule V. D. *Moschus Idyll.* II. 18.

——— Ἀμφοτέρας δὲ
Εἰσέτι πεπταμένοισιν ἐν ὄμμασιν εἶχε γυναῖκας.

ubi opponitur *oculis somno claussis.* hic *conniventibus.* non possum autem quin *Joanni Danieli a Lennip* gratuler in eodem *Moschi Idyllio* pro

Ὀψὲ δὲ δὴ μάλ' ἔπειτ' ἀνενείκατο παρθένος αὐδήν.

reponenti e felicissima conjectura, quippe quam codex confirmat,

Ὀψὲ δὲ δειμαλέην ἀνενείκατο παρθένος αὐδήν.

vide

vide Virum eruditiſſimum poſt *Colutbum* L. III. C. IX. Apud *Heliodor*. III. 149. legitur de *amante*. Νῦν μὲν τὸ ὄμμα ἠνεμωμένος, νῦν δὲ βεβθιόν τι ᾗ ἀπροφάσιστον ἐπιστένων. *cum jam oculos verſaret*. ab ἀνεμόω *ventilo*. *Lucian*. I. p. 326. ἠνεμωμένος πέπλος. certe *inconſtans viſus* tribuitur amantibus. At in *Codice Taurinenſi* habetur ἀνεωγμένος. per ſe probum. *Plutarch*. περὶ εὐθυμίας 470. E. ἀνεῳγόσι τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀντιβλέπειν. verum qui id hic quadrarit, non perſpicio. ſi quid mutandum, malim ἠνιημένος. Ut *oculos*, ſic minus proprie τὰ ὦτα ἀναπεταννύειν dixit *Plutarch. Alex* p. 66.

P. 92. Vs. 3. Χαιρέας εἶναι] ut a tam ſpecioſa femina tam vehementer amaretur.

P. 92. Vs. 6. Ἐκείνοις δὲ ᾗ μᾶλλον ἀλλήλους ἐξῆχε φιλονεικίαν τὸ ἆθλον βλεπόμενον] ſi Graece diceretur ἐξάγειν φιλονεικίαν τινι. pro *injicere contentionem*, reſcribendum modo foret ἀλλήλοις vel ἀλλήλως. nunc reponendum vel ἐκείνους δὲ κ. μ. εἰς ἀλλήλων ἐξῆχε φιλονεικίαν τ. α. β. vel, ἐκείνες. δ. κ. μ. ἀλλήλυς vel ἀλλήλως vel ἀλλήλων ἐξῆχεν εἰς φ. τ. α. β. longius recederet ἐκείνυς δὲ κ. μ. ἐπὶ τὴν πρὸς ἀλλήλυς ἐξῆχε φ. τ. α. β. *Lyſias* p. 520. dicit τὴν πρὸς ἀλλήλυς φιλονεικίαν. ἐξάγειν varie eodem ſenſu paſſim occurrit. *Plut. Arato* 324. μίσει τῷ πρὸς τυράννυς ἐξαγόμενος. ſic in *Erotico*. 770. D. *Demetr*. 58. τὺς μετρίυς ἐξάγυσι τολμᾶν. *Demoſthen*. παραπρ. 327. F. Καὶ γὰρ εἴ τι σιωπᾶν ἐγνώκειν, νῦν λέγειν ἐξάγομαι. in *Midian*. 609. F. *Aelian*. V. H. XIV. XXIII. εἰς θυμὸν εἰσαγομένυ. *Xenoph*. K. A. 265. C. οὐδὲ ὡς ἐξήχθη διώκειν. *Philoſtrat. Icon*. I. XXVIII. ἐξήχθην ὑπὸ τῆς γραφῆς. *Lyſias* p. 59. *Eurip. Ione*. 361.

Καὶ μὴ γ' ἐπ' οἶκτον μ' ἔξαγ', οὗ λελήσμεθα.

Hercule Furente 775. Ὁ χρυσὸς, ἅ τ' εὐτυχία, φρενῶν βροτὺς ἐξάγεται. & 1212. βρόμον ἐπὶ φόνιον ἀνόσιον ἐξάγῃ. non multum abit vis τῦ προάγειν. ita *Ulpian*. ad *Demoſth. de Corona*. 521. E. προηγάγετο explicat. ἐξήγαγε. vide notata L. II. V. 30. 13.

Haec vox ἐξάγειν reſtituenda *Heliodoro* L. VIII. 375. ex *Cod. Taur*. Κἀπειδὴ τύτοις τὸν Ὀροονδάτην ἐνεπεπλήκει (*Cod*. ἐνπεπλήκει) ᾗ ὅλως [ſic recte *Cod*. pro ὅλος] πρὸς ἀγανάκτησιν ᾗ τιμωρίαν ἐξῆγε. vulgo ἐξῄει. quod non hic habuerit locum, niſi cum aliqua ſtribligine. licet ἐξιέναι πρὸς ἀγανάκτησιν per ſe damnari nequeat.

Forte tamen nonnullos offenderit tempus ἐξῆχε, quia non ita frequenter occurrit, & *Moſcopulus* περὶ σχεδῶν p. 187. adfirmat ἦχα eſſe ἄχρηστον. at ut Grammaticum Grammatico opponamus, *Thomas Magiſter* ait. Εἰσῆχε κάλλιον ἢ εἰσαγήοχε. ἀπὸ τῦ εἰσάγω. εἰσάξω. εἰσῆχα. Verum & meliore patrono licet uti, *Demoſthene* παραπρ. 296. E. εἰς ἃ προήχασι τὴν πόλιν. ubi προήγαγον forte repoſitum a quibusdam, qui huic

tempori non favebant. at rursus in *Orat. Pr. in Aristog.* 828. C εἰς ὅσην αἰσχύνην προῆχε τὴν πόλιν τὰ τοιαῦτα θηρία. ubi tamen *Benenat.* προῆκε.

Nisi tamen crederem *MSstorum* lectionem, si defendi possit, non esse mutandam, non displiceret, si scriptum hic invenissem, ἐκείνως δὲ καὶ μᾶλλον εἰς τὴν πρὸς ἀλλήλυς ἐξῆψε φιλονεικίαν τὸ ἆθλον βλεπόμενον. *Aelian.* V. H. VI. I: εἰς τὸν ἀγῶνα ἐξάπτοντες ἑαυτὺς. quem locum *J. Perizonius* laudat ad L. II. XIII. p. 97. ubi consule. noster L. V. IX. 94. 26. τότε δὲ πολλὰ προσεξῆπτε τὸν ἔρωτα. & non hic solum haec vocabula fuissent confusa. apud Nostrum L. V. X. 95. 26. ubi legendum ἦψε βρόχον. *Apogr.* ἦχε βρόχον. ap. *Aelian.* de *Animal.* XII. 35. πόλεμον ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐξῆγε. quod probum, & ut loquuntur alii & *Strabo* L. V. 369. C. at in *Cod. Medic.* tamen ἐξῆψε. quid tentarit interpres, ex ejus notulis didiceris.

P. 92. Vs. 6. Τὸ ἆθλον βλεπόμενον] *Ovidii* ἔννοια L. II. *Amor.* XII. 27.

Vidi ego pro nivea pugnantes conjuge tauros:
Spectatrix animos ipsa juvenca dabat.

Et simile quid obversatum *Val. Flacco* VIII. 344. ubi Medea *Styrum* & *Iasonem* spectans certaturos inducitur.

Hoc adeo interea spectans de litore pugnas
Amborum, victoris eris.

P. 92. Vs. 7. Καὶ χεῖρας ἀλλήλοις προσέβαλλον] *Lucian.* T. I. 301. Καὶ εἰ μήγε ὁ Ζεὺς διέστησεν αὐτὸς, καὶ ἄχρι χειρῶν προὐχώρησε τὸ πρᾶγμα. *de M. Peregr.* III. p. 353. εἰς χεῖρας ἐλθεῖν.

P. 92. Vs. 8. Μέχρι ῥημάτων] L. II. VII. 33. I.

P. 92. Vs. 10. Μὴ γὰρ ἀφῆκε] similia initio L. VI. recurrunt

P. 92. Vs. 10. Τὸν τάφον ὁρᾷς] certe matrimonium morte solvitur. at mors ex sepultura demonstratur.

P. 92. Vs. 11. Μοὶ πατὴρ ἐξέδωκε] vide L. III. II. 43. 15. & praecipue scripta L. V. VII. 90. 25. & *Pricaeum ad Appulejum Met.* VI. 114. 303.

P. 92. Vs. 12. Ἀνάξιος] licet enim *primus Ionum Dionysius*, tamen *servus regis*. qui igitur dignus nuptiis ingenuae mulieris, filiae tanti viri. ideo regerit Dionysius ejusdem generis criminationem, eum vocans δεδεμένον, & proinde δῦλον.

P. 92. Vs. 17. Βασιλεὺς δὲ, μεταστησάμενος ἅπαντας, ἐβυλεύετο μετὰ τῶν φίλων] *Lucian.* II. *Ver. Hist.* p. 110. οὗτω μεταστησάμενος ἡμᾶς, ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐσκέπτετο, καὶ τοῖς συνέδροις ἐκοινῦτο περὶ ἡμῶν. *Idem Piscat.* T. I. p. 607.

Xenoph.

Xenoph. IV. H. H. 508. A. *Actor. Apost.* XXV. 12. Τότε ὁ Φῆστος συλλαλήσας μετὰ συνεδρίου. *Spartian. Hadriano* C. VIII. *Erat enim tunc mos, ut cum princeps caussas cognosceret, & senatores & equites Romanos in consilium vocaret, & sententiam ex omnium deliberatione proferret.*

P. 92. Vs. 18. Λαμπρῶς ἀπελογήσατο] in bonam partem passim. aliquando in deteriorem. ut *Heliod.* IV. 168. dicit λαμπρῶς ἡττῆσθαι. VII. 355. λαμπρῶς ἀπειπόντος. notat fere *omnino. prorsus.* ut ap. eundem L. IX. 418. Ἡ δὲ Συήνη λαμπρῶς ἤδη πολιορκίᾳ περιεστοίχιστο. hoc ordine *Taur.* qui tamen male *praepositionem* in verbo neglexit. *Pag.* 421. accipitur ut hic. ubi *Cod.* non deterius ἀμυναμένων. λαμπρὰ τροπή. *Straboni* L. VIII. 540. C.

P. 92. Vs. 19. Διαδικασίαν προθεῖναι] ut βουλὴν προθεῖναι. L. I. X. 13.23. διαδικασία autem hic simpliciter notat, *litem. disseptationem. sententiam. judicium*, si velis, *definitivum.* ut διαδικάζειν. *Xenoph.* VIII. K. Π 203. D. ἀναβάλλεται ὁ Κῦρος τὴν διαδικασίαν. *Plato* de L. L. XI. 916. C. *Max. Tyr.* IV. 1. vide *Ulpian.* ad *Demosth.* in *Leptin.* 563. A. de peculiari in foro Atheniensi hujus vocis potestate consulantur *H. Valesius* ad *Harpocr.* p. 9. Cl. *J. Taylor* ad *Lysiam* XVI. p. 312. locus ibi laudatus *Ulpiani* ad *Demosthenem* est p. 82. E. in *Scholiis* p. 1160. ubi jam correctum bene ἐπὶ χρημάτων pro ἐπιχειρημάτων. alter *Ulpiani* locus ad *Demosth.* in *Timocr.* est 775. C.

διαψηφίζεσθαι, ut διαδικάζειν, dicitur tum alias, tum a *Demosth.* in *Timocr.* 796. D. ubi ἐπαρᾶται praetulerim τῷ ἐπαρῶμαι. quia videtur orator haec recitans omen & diras cavere, in prima suaque persona haec si pronuntiet: non in tertia. quae superstitio locum non habet in ceteris ibi recitatis jurisjurandi formulis.

P. 92. Vs. 20. Μὴ βασιλικὴν κρίσιν] *haud regiae cognitionis.* caussae enim majoris momenti & inter digniores personas ad cognitionem regis vel imperatoris spectabant: nec omnes. de adulterio peculiariter regem Persam cognovisse antea vidimus. V. II. 80. 21. ita *Ammianus* L. XXX. IV. 456. *quod infra inperiale culmen caussarum essent minutiae privatarum.* unde noster τούτους δὲ ἰδιώτας πάντας εἶναι. Nam *Dionysium* respectu regis *privatum* haberi docuimus antea. nec de Callirrhoe vel Chaerea scrupulus ullus.

P. 92. Vs. 23. Οὐκ ἄχρηστον] Unde mox apertius. Ἑρμοκράτους τοῦ καταπολεμήσαντος Ἀθηναίους, τοὺς ἐμοί τε καὶ Πέρσαις ἐχθίστους.

P. 92. Vs. 24. ἐπ' αὐτὸν] saepe alias adspiravimus, ubi opus, hanc vocem. hic tamen π & φ mutare non ausi fuimus. sic *Manilium* saepe *ipsum* pro *se ipsum* ponere animadvertit. *J. Scaliger* ad *Manil.* p. 35. vide *Animadversiones hasce* p. 43.

P. 92.

P. 92. Vs. 24. Μέρ⊙] ad *continentiam caussae*, quam vocant, respicere puto. sed an ullo modo hic locum habere potuerit, dubitabitur merito. verum saltem inter civem, ut ita dicam, Dionysium & peregrinum judex Persa sedere poterat. ut *praetor peregrinus Romae.* sed hic non adeo quaeritur, utrum rex posset judicare, verum an conveniret personae regiae in privatorum caussa cognoscere.

P. 92. Vs. 26. Δυσαπόσπαστον] fiat Charito hujus vocabuli Lexicographis auctor.

P. 93. Vs. 2. Δῶρα τῆς ὑστεραίας] observa levem Synchysin: de qua L. III. VII. 55. 2.

P. 93. Vs. 9. Διάστημα] *Glossae.* τὸ διάστημα. *intercapedo litis.*

LIBRI QUINTI CAPUT NONUM.

P. 93. Vs. 15. Εὐνοῦχοι] *Xenoph.* K. Π. VI. 176. C. ἐκ τούτου δὴ οἱ εὐνοῦχοι καὶ αἱ θεράπαιναι λαβοῦσαι αὐτὴν ἀπῆγον. *Herodot.* III. 130.

P. 93. Vs. 16. Ὅταν γὰρ πέμψῃ βασιλεὺς, οὐκ ἀπαγγέλλεται] Nusquam mihi hic mos adnotatus occurrit. Sed non finxit, & procul dubio ex quodam Persicarum rerum scriptore hausit. At adituri regem ad eum prius se applicabant, qui gerebat τὴν τῆς εἰσαγγελείας τιμήν. vide *Brisson.* de R. P. p. 36. & quae poena id negligentium, patet e libro *Estherae* C. IV. 16. & V. 2. Atqui quod rex in gynaeceum ingressurus neminem praemiserit nuntiandi adventus ergo, rationis est. at hic de omnibus dicitur, qui regis jussu reginam convenire debent.

P. 93. Vs. 18. Ἡ δὲ προσεκύνησεν] *Callirrhoe vero reginam adorat: Eunuchus errorem & consternationem agnoscit.* Interpres bene. Verum expectassem aliam ἔννοιαν hic. nempe eandem, qua usus, quando Dionysius L. II. III. 26. 14. primum videt Callirrhoen, eamque Venerem putans proclamat. Ἵλεως εἴης, ὦ Ἀφροδίτη, καὶ ἐπ' ἀγαθῷ μοι φανείης. καταπίπτοντα... nempe ut *adoraret*, προσκυνήσειε. sic hic vellem προσκυνήσασαν Καλλιῤῥόην reginam hic finxisset. ita apud *Eunapium* p. 58. Καὶ οὕτε τὸ μέγεθ⊙ ἐπέγνω τῆς παιδὸς· τό, τε κάλλ⊙ ἑτεροῖον αὐτῷ κατεφαίνετο. ὁ δὲ καὶ προσεκύνησεν αὐτήν. οὕτως ἄλλην τινα ὁρᾶν ἔδοξε. quid si excidit. καὶ ἤθελε προσκυνῆσαι. ἡ δὲ προσεκύνησε. saepe plura quoque ob vocabulorum similitudinem exciderunt. verum haec levissima suspicio esto.

P. 93

P. 93. Vs. 22. φιλονεικίαν] vide L. v. III. 82. 17.

P. 93. Vs. 22. ἠγάλλετο] vocem hanc lubens restituerim in *Manethone* L. II. 185.

Οὐ μάλ' ἀγαλλομένους μάχλυ ἕνεκεν φιλόνηπος.

ubi nunc contra metrum οὐ μάλα γαυρομένους. *Hesych.* γαυριῶν, ἀγαλλόμενος. quis enim talia concoquat stomachus. quamvis emollire sategerit *Gronovius* ad L. I. 355. similibus & absurdioribus exemplis, & librariorum stupori debitis. rite hac voce utitur L. I. 71. & 73. & procul dubio alias. vellem sane potius agnoscere γαυρόμενος. nam dantur verba quae & producantur in έω & όω & etiam βαρύτονα sunt. ita γήθω & γηθέω. sed unde item peccatum ap. *Manethonem* L. III. 105. ut notavimus antea. ita L. II. 329. τιμομένες pro τιμωμένες recte mutat editor in τιομένες. quod legitime adhibet L. II. 212. ubi πολίων legendum pro πολέων, si ap. *Manethonem* significabit *urbium*, & non *multorum*. Sed operae pretium quaedam excutere exemplorum, huic absurditati faventium. sic loco notarum laudato in libri primi vs. 352. putat auctorem *potuisse frui* lectione :

Ἔσσεται ἀνθρώποις πολλῶν κακῶν αἴτιος ὗτος.

at rancidis deliciis certe frui voluit auctor, si tales prae sano cibo, πολλῶ κακῶ, praetulerit. L. II. 422.

Ἧσσον δ' ἑσπέριος γεγαὼς ἀδρανέστερα ῥέζει,
Ἠῶος μὲν ἀμείνων, ἐφ' ἑσπερίησι δὲ δεινός.

sed quis tam parum Criticae tribuerit, ut non vel ἐφ' deleat: sed quod durum, ob profligatam ita caesuram. vel legat ἄμεινον, ut respondeat τῷ ἧσσον, vel denique ἀμείνον', ut respondeat τῷ ἀδρανέστερα. at vs. 41. L. I. plane se ostenderit *Manetho* vel moduli syllabarum inperitum vel omnium negligentissimum fuisse. ibi enim

Ζηνὸς ἄτερ, μόρον αἰνὸν οὐκ ἐκφεύγουσι δυναστῶν.

cui simile vs. 96.

Πάντας ἀπ' ἠελίοιο φυγεῖν καλὸν, ἀλλ' οὐκ Ἄρηα:

at quis loco ultimo non scriptum potius autumarit ἀλλ' οὐκ Ἄρην. vel Ἄρεα δ' οὐχί. vid. L. I. 16. prior locus non modo in metro, sed & sensu corru-

ruptus. nam quomodo *Mercurius* & *Mars* οὐκ ἐκφεύγουσι μόρον αἰνὸν δυναστῶν. *horribilem principum mortem non evitant*. ſi intelligas, qui praecedunt ante aliquot verſus, ἡγουμένας & ἄρχοντας, non magis ſincera ſententia. ſenſus remedium ſi inveniatur, forte una verſus ſanabitur. mihi nihil occurrit, quod ſatisfacit. ſi tamen μὴ pro οὐκ reponas, nihil niſi uſitatum occurret. vel poeta *Ionicus* non refugerit οὐ ante vocalem ponere: quod ita corripi poſſet. quia non ſequitur adſpirata. vide *Critic. Vannum* IX. 393. quin οὖν ita poſſe corripi cenſet *V. D.* ad L. VI. 481. —— τοίους οὖν ἔφηναν. ſed ubi tamen recte συνέφηναν repoſuit. miror non approbatam quoque aut ſaltem indicatam haud minus bellam proſodiam in L. II. 374.

Οὔτε τι κινδύνων, οὔθ' ὁμοκλῆς, οὔτε φόβοιο.

ſed quis non malit vocis tranſpoſitione legere ὁμοκλῆς οὔτ', οὔτε φόβοιο. vel ἰδ' ὁμοκλῆς. cetera loca quae ibi affert V. D. ſe ipſa facile expedierint. quis enim vs. 18. L. I. non reponat μέσσου.

P. 93. Vs. 22. διὰ τὴν τιμὴν] Rex enim reginam in eo honorabat, quod ei committeret tam pulcram feminam. at etiam poſſes accipere: quod benevolentior facta fuerit in Callirrhoen ob honorem, quem huic feminae deferebat rex, eam mittendo & commendando reginae.

P. 93. Vs. 23. Τῇ παρακαταθήκῃ] Imitatur *Xenoph.* K. Π. VI. 153. D. παρακαταθήκην ὀνομάζων τὴν γυναῖκα.

P. 93. Vs. 25. Ἕξεις ἄνδρα, ὃν θέλεις] vide ad L. I. XIII. 19. 19.

P. 94. Vs. 2. Εἴασεν αὐτὴν ἡσυχάζειν] vitioſe in *Apogr.* ἔασεν. notanda locutio. ἐᾶν aliquando, non ſimpliciter *ſinere*, ſed fere *facere permittendo. Manetho* v. 129.

Κὴν λύσῃ δὲ φάσιν τὰ τελέσματα γ', οὗτος ἔασεν
Πτωχὸν, χερνητὴν, ταλαπείριον, ἠδέ τ' ἀλήτην.

id eſt ἔτευξεν. ἔρρεξε.

P. 94. Vs. 2. ἀμαμβλύνῃ τῶν ὀφθαλμῶν] vide dicta ad L. III. XII. 60. 12.

P. 94. Vs. 3. εἴδετε] ita apoſtrophen ad oculos facit *Plato* L. IV. de R. P. 440. A. κρατούμενος δ' οὖν ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας, διελκύσας τοὺς ὀφθαλμοὺς προσδραμὼν πρὸς τοὺς νεκροὺς, Ἰδοὺ ὑμῖν, ἔφη, ὦ κακοδαίμονες, ἐμπλήσθητε τοῦ καλοῦ θεάματος. Noſter L. VI. 1. 98. 23. ὀφθαλμοὶ δυστυχεῖς, μίαν ὥραν ἔχετε λοιπὸν ἀπολαῦσαι τοῦ καλλίστου θεάματος. *Achill. Tat.* v. 277. καὶ πρὸς τὴν ὄψιν δυσερωτιῶν, εἶπον καμὼν, Ὀφθαλμοὶ, νενικήμεθα. hoc loco ſignificat, *ſe ſuis oculis*

oculis vix credere, uti loquitur inter alios *Appulej.* IX. 193. ubi *Pricaeus* p. 530.

P. 94. Vs. 5. Μάγυς] Nam credebant magorum in potestate esse mortuorum evocare animas, & alia φάσματα, ψυχὰς, εἴδωλα καμόντων, ut *Homerus* loquitur, sistere. *Achill. Tat.* III. 197. *Eurip. Alcest.* II. 27.

> *Admetus.* Ὅρα γε, μή τι φάσμα νερτέρων τόδ' ᾖ.
> *Hercul.* Οὐ ψυχαγωγὸν τόνδ' ἐποιήσω ξένον;

vide ibi *Schol.* & scripta ad L. V. VII. 91. 14. & 18. & in primis *Celeb. Hemsterhusium* ad *Lucian. Necrom.* p. 464. ψυχαγωγοὶ autem male audiebant & γόητες. non autem *magi* semper. tamen synonyma saepe γόητες & μάγοι: quamvis prius Ἀττικώτερον pronuntiat *Phrynichus Arabicus* in *Lex.* p. 236. *Bibliothecae Coislinianae.* vide etiam *Ammonium.*

P. 94. Vs. 5. Διὰ τὴν δίκην] εἰς τὴν δίκην. L. V. VII. 91. 17.

P. 94. Vs. 6. Ἀλλὰ καὶ ἐλάλησε] signum non esse φάσμα. unde *Admetus* apud *Euripidem* ibidem loci dubitabat, an re vera esset *Alcestis* ei rediviva reddita, quia tacebat. quod ἀπόρημα solvit *Hercules*

> *Admetus.* Τί γάρ ποθ' ἥδ' ἄναυδος ἕστηκεν γυνή;
> *Hercul.* Οὔπω θέμις σοι τῆσδε προσφωνημάτων
> Κλύειν, πρὶν ἂν θεοῖσι τοῖσι νερτέροις
> Ἀφαγνίζηται, καὶ τρίτον μόλῃ φάος.

Chaereae imago poterat tamen esse ψυχὴ. *umbra mortui.* quibus saepe vox tribuitur. vide *Plutarch.* de *sera num. vind.* 435. C.

P. 94. Vs. 8. Ηκούετο ποδῶν ψόφος καὶ κραυγαὶ γυναικῶν] parum attente auctores Graecos fuisse lectitatos oportet iis, qui hic reponant κραυγὴ, quasi verbum singularis numeri non praemitti posset substantivis pluribus, quorum modo primum numero conveniat. hoc enim aeque tritum, atque illud, ut singularis numeri verbum sequatur post plura substantiva numeri pluralis, modo ultimum conveniat numero. qua de re affatim actum L. III. III. 46. 19. exempla praesentis constructionis pauca sistemus, si forte praeceps mutandi in his impetus retardari posset.
Herodot. V. 21. εἵπετο γάρ δή σφι καὶ ὀχήματα καὶ θεράποντες καὶ ἡ πᾶσα πολλὴ παρασκευή. VIII. 60. ὑπέκκειται τέκνα καὶ γυναῖκες. *Xenoph.* K. A. IV. 339. E. τὰ ὑποζύγια ἐλαύνετο καὶ οἱ ἵπποι. VI. 372. A. ὅτι ἐπαινοίη αὐτοὺς καὶ Ἀναξίβιος καὶ οἱ ἄλλοι. *Demosth.* κατὰ Ἀνδροτ. 704. F. Συνεργεῖ Φίλιππος καὶ Ἀντιφῶν καὶ ὁ ἀντιγραφεὺς καὶ τινες ἄλλοι. κατ' Ἀριστοκρ. 748. C. ἧκεν ὁ Θερσαγόρας καὶ ὁ Ἐξήκεστος καὶ ᾤκουν. *Paullus* ad *Timoth.* VI. 4. ἐξ ὧν γίνεται φθόνος,

ἔρις,

ἔρις, βλασφημίαι, ὑπονοιαί πονηραί. ubi hinc partim inducti videntur librarii, qui γίνονται dederunt. Variant saepe *Codices* : immo ipsi auctores : qui hic sibi constare non opus censuerint. consule *J. Gronovium* ad *Arrianum* L. II. 17. p. 90. & *J. Casaub. Lect. Theocr.* C. VIII. p. 259. ubi tamen in nullo codice inveni συνήγαγεν pro συνήγαγον. ita in aliis partibus orationis. ut Σὺ δὲ, ὦ Ἀρτάβαζε καὶ Ἀρταγέρσα ap. *Xenoph.* K. Π. VI. 168. 3.

P. 94. Vs. 10. Διέκειτο πονήρως] Tritissima formula. vide *Miscellanea* Vol. X. p. 203. ad *Xenoph. Ephes.* I. p. 4. ubi mox p. 5. utramque emendationem ab *Cl. Hemsterhusio* in *Miscellan.* III. 407. proditam *Codex* confirmat, exhibens ἄν τι pro ἀντὶ & ἄν τὰ pro αὐτά.

Πόνος autem saepe νόσος. unde *Schol.* ad *Sophocl. Oed. Col.* 1742. explicans versiculum μήτε πόντος ἀντέκυρσεν explicat νόσος. lectum nimirum fuit πόνος pro πόντος. & hoc servat *Codex Vatic.* vide ejusdem *Antig.* 831.

P. 94. Vs. 11. Ἔχομεν δὲ ἡμέρας καὶ βλέπειν καὶ ἀκούειν καὶ λαλεῖν] id est *plures. totos. aliquot dies.* ita ap. *Thucyd.* VII. 51. τὰς οὖν ναῦς ἐπλήρουν καὶ ἀνεπειρῶντο ἡμέρας, ὅσαι αὐτοῖς ἐδόκουν ἱκαναὶ εἶναι. ita L. III. *Regum* C. XVII. 7. Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας. id est, *post aliquot dies.* in iis locutionibus τινάς vel simile quid intelligitur. formam hanc illustravit *J. Fr. Gronovius* ad *Justin.* VI. VII. 7. *Cl. Reiskius* tentavit ἔχομεν Δ (quatuor) ἡμέρας. & sane non raro in numeris ita quid corruptum occurrit. *Leunclavius* in *Xenoph.* H. H. 494. D. ἔνθα μὲν ἕνα, ἔνθα δὲ . . πολεμίους, interponit ἔνθα δὲ δύο π. in *Plutarchi Numa* p. 157. τοὺς δὲ ἐφεξῆς μῆνας, inserunt δὲ δύο. *Casaub.* ad *Strabon.* VII. 486. B. ex Δ facit, ut hic, τέτταρας. ubi alii δύω. ap. *Herodot.* I. 47. *Kusterus*, ἕκαστον τῇ ἡμέρᾳ χρῆσθαι. putat excidisse vel K vel Λ. ap. *Demosth.* de *Coron.* 490. C. Καὶ τὸ μέρος τῶν ψήφων οὐ λαβών. ubi *Codd.* supplent τὸ πέμπτον. at puto *Glossam.* nam τὸ μέρος optime significet τὸ ὡρισμένον διὰ τοῦ νόμου.

Non hic quid mutandum censeo : quia ad feminas has inportunas removendas potius *plures* indefinite *dies* sibi superesse praetenderit Statira, quam modo *quatuor.* & unde saltem non dixit *quinque?* cur moneam in *Apogr.* esse λυπουμένον. πολυ. ἀνθρωποτέραν?

P. 94. Vs. 16. δῶρα] ξένια.

P. 94. Vs. 17. Καθημένη] ante hanc vocem pone ὑποστιγμήν. In luctu. in calamitatibus sedebant humi. L. VII. VI. 124. 5. at in *Apographo* videtur primum fuisse scriptum καθειμένη. *Glossae.* καθειμένος. ὁ στυγνός. *demissus. dejecerit* igitur *humo vultum.* uterque habitus convenit. *Xenoph.* K. Π. V. 115. A. Τάχυ πάνυ καὶ πασῶν ἐφαίνετο διαφέρουσα τῶν ἄλλων, καίπερ καθημένη, κεκαλυμμένη τε καὶ εἰς γῆν ὁρῶσα.

Deinde

Deinde viliores humi sedebant: potentiores in thronis, scabellis. ita pellices regum Persicorum sedebant. *Herodot.* III. 68. συγκατημέναι γυναῖκες. ubi forte nimis argute *J. Gronovius* hanc locutionem committit cum Latino sermone *stare in lupanari.* nam non meretricibus fuit in Persia peculiaris sedendi mos: sed omnibus feminis; praecipue lanam tractantibus. ut docet vel Sardanapali exemplum, qui inter pellices purpuram carminans sedebat. vide *Athenaeum* XII. VII. 529.

In proditam lectionem inclinem. saepe vero hae voces confunduntur. sic ap. *Aelian.* V. H. III. I. p. 195. τόποι καθήμενοι & καθειμένοι. at saepe ἥμενος χῶρος. quare merito ibi praefertur prius. In *Alciphronis Epist. Inedita* Ἡλίκους δὲ καθεῖτο τοὺς πλοκάμους ἡ νύμφη, οὐδὲν ἐοικότας ταῖς ἐπὶ ταῖς κορυφαῖς θριξίν. in *Apographis* male δ' ἐκεῖ θεῖτο. malim quoque ἐπὶ τῆς κορυφῆς.

P. 94. Vs. 18. Λαμπροτέραν] *Appulejus* L. II. 36. *Etiam in moerore luculentam proferens faciem, neque respiciens.* ubi *Codex* meus recte *respectans.*

P. 94. Vs. 22 γυναίως] ut decebat virum οὐκ ἀγεννῆ. Apud *Alciphr.* I. XXVI. melius legetur, puto, Μέγα, ὦ γυναῖε, κακὸν οἱ κατὰ τὴν πόλιν τοκογλύφοι. ubi nunc legitur ὦ φίλε. sed non adsentiente *Codice* meo.

P. 94. Vs. 22. Τὸν ἀνδρεῖον ἐκστῆναι δυνατώτατον] Sensus idem verbis *Herodoti* L. III. 80. Καὶ γὰρ ἂν τὸν ἄριστον ἀνδρῶν πάντων στάντα ἐς ταύτην [τὴν ἀρχὴν] ἐκτὸς τῶν ἐωθότων νοημάτων στήσειε. Obviae locutiones ἐξίστασθαι γνώμης, ἑαυτοῦ & καρδίας ap. Poetas. Sed male hic legitur ἐκστῆναι. nam omnino reponendum ἐκστῆσαι. παράδοξον δυνατὸν ἐκστῆσαι ἄνδρα. *Paradoxum potens de mentis statu quemvis dejicere.* δυνατὸς hic active significat: non ut in πρᾶγμα δυνατὸν νοῆσαι. ubi passive significat. de quo jam actum & agetur L. VI. III. 102. 18. recte L. VI. IV. 103. 19. ἐξέστησεν ἂν καὶ τὸν ἔρωτα. ubi contra foret barbarum ἐξέστη. tamen, cum legatur in *Luciano* de *M. Peregr.* 356. δᾷδες ἦσαν τὰ πολλά. conjicitur δᾷδες ἐστήσαντο πολλαί. quod nihil aliud potest significare, quam *faces constituebant multae.* at δᾷδες ἔσαντο πολλαὶ recte diceretur. sed nihil opus mutatione: modo recte intelligatur vox δᾷδες, quae hic non *faces quaevis*, sed proprie δᾷδες. *ligna arboris pini* vel *piceae.* ut optime *Palmerius.* non ex *salicibus*, quae non tam facile ignem concipiunt. sic in *Codd. Demosth.* de *Corona* 472. παραστῆναι. ubi recte editur παραστῆσαι. & antea non bene haec suis temporibus divisa vidimus.

P. 94. Vs. 24. Προσεξῆσατε] laudant ex *Plutarcho.* vide L. V. VIII. 92. 6.

P. 95. Vs. I. Τέκνων εὐεργεσία] Active εὐεργεσία εἰς τέκνα. duplicem vim habent pleraque substantiva, ut passive & active significent. *victoria*

 hostium.

hostium. timor patris. & centena talia. quae notant tam *victoriam de hostibus*, quam *victoriam, quam hostes de nobis reportant.* multa exempla prompsit *Arn. Drakenborchius* ad *Livii* L. XL. 2. p. 429. Tom. v. ap. *Diodor.* L. XVII. p. 177. ita εὐεργεσία τῆς γυναικός. *merita in feminam.* ubi consulendus *Cl. Wesselingius.* Nam *Callirrhoe* non solum se piam matrem in suum ex Dionysio partum, sed etiam in filiam ex prioribus monstraverat nuptiis. ejus in illam benevolentia indicatur verbis L. VIII. IV. 134. 22. ἀρκεῖ σοι δύο τέκνα, ὧν γάμον ζεῦξον. vel etiam interpretari potes εὐεργεσία εἰς ἑαυτὸν διὰ τέκνων. *Quod per eam, per ejus beneficium haberet duos liberos.* sic se ejus beneficio patrem esse profitetur. L. III. VIII. 56. 15. ad Venerem verba faciens.

P. 95. Vs. 1. Καὶ ἀχαριστία] Revera Dionysius multa contulerat beneficia in Callirrhoen. quae pleraque enumerantur L. VI. I. 97. 10. alia facile Lector recolligat. Ut adeo se merito dignum censuerit amore & fide Callirrhoae. At quid! ne superiora propensionis in Chaeream, etiam mortuum, indicia commemorentur: nunc, simul ac conspexerit, ὥρμησε προσδραμεῖν πρὸς ἐκεῖνον. eique voluit praesente Dionysio περιπλακῆναι. εἰς ἐκεῖνον μόνον ἀναπεπταμένοις ὄμμασιν ἀπέβλεψε. ut merito mox dubitet Dionysius, τίνα ἄνδρα θέλοι. Haec omnia jure ingrati animi esse argumenta arbitratur Dionysius. Verum tamen, ut fieri amat, etiam ingratam nequit odisse. & quanto illa videatur magis ab ipso alienari, quanto privari hoc bono videatur magis periclitari, tanto ardentius illud retinere cupit, tantoque vehementius ejus desiderium concipit. atque ut haec ἀχαριστία, sic aliud, sed in Dionysii animo nidulans, malum, Ζηλοτυπία, ejus amorem magis magisque intendit. ut *Achill. Tat.* V. 343. ἐξῆπτε τὸν ἔρωτα ἡ Ζηλοτυπία.

Haec sunt illa πολλά, quae προσεξῆπτεν ejus amorem. quibus omnibus accedit τὸ ἀπροσδόκητον. ut inprovisa infortunia graviora accidere solent: quia nec nos in ea praemuniendi, nec in ipsa remedii circumspiciendi & solationis tempus habemus. Haec latius explicare voluimus, ne rursus, sine ulla caussa, criticum cultrum, utut plumbeum, theca educere minitentur.

LIBRI QUINTI CAPUT DECIMUM.

P. 95. Vs. 3. Ἀνεβόα] restitue hanc vocem *Alciphroni* L. III. X. Ὁ παμπόνηρος ἀλεκτρυὼν ἀνεβόησε. vulgo ἐβόησε.

P. 95.

P. 95. Vs. 3. Ἐπ' ἐμοῦ] *meis diebus* recte interpres. eſt vulgata vís haec praepoſitionis. *Ulpian.* ad *Demoſth.* de *Corona* 488. D. τῶν καθ' ἡμᾶς. τῶν ἐφ' ἡμῶν. ἐν τῷ χρόνῳ ἡμῶν. vide L. VII. I. 114. 9. VIII. VIII. 144. 5. &, ſi tanti, *Cl. Taylorum* ad *Lyſian* p. 17. aliquando tamen *coram* notat. & vix aliquando dijudicaris quid aptius. vide pagina ſequente 15.

P. 95. Vs. 3. Πρωτεσίλεως] De Proteſilai umbra vel ipſo vivo per aliquot horas, vel dies ab inferis ad Laodomiam reverſo, nota eſt fabula. In inſcriptione *Epigrammatis* in Proteſilaum a *L. Kuſtero* publicati ad *Suidam.* in Δυσμίσητος lege τῶν φύλλων τὸν κόσμον ἀποβάλλουσα. ex *membrana.* huc reſpicit *Ammian.* XXVI. VI. 357. *excitum putares ab inferis. Achilles Tat.* VIII. 501. Οὐδ' ἂν ἔπεμψεν ὁ Ἀιδωνεὺς κατὰ σοῦ τὴν ἀνηρημένην.

P. 95. Vs. 4. Τίνα ἠσέβησα] conſulatur *Cl. Weſſelingius* ad *Diodor.* I. 77.

P. 95. Vs. 5. ἱδρυδομ . . . .] ſupple ἱδρυσάμην χωρίοις, πεδίοις, κτήμασιν. aliud vocabulum vix ſubſtitueris: & hoc proprium de *templis*, *ſtatuis.* ita in Epigrammate, quod iteravit *Muratorius* p. LI. ſed de quo jure *Eruditiſſ. Leichius* Vol. I. *Miſcell. Lipſ.* P. III. p. 450. pronuntiat „ *plurimis graviſſimisque mendis maculatum prodiiſſe, licet emendatiſſime* „ *editum ſit a Grutero* p. MLXVIII." Et ſane ipſe Cl. Bibliothecarius Mutinenſis fatetur, ſe quidem priores *verſus reddidiſſe* [haud ſatis feliciter] *reliquos autem non attigiſſe, quia parum accurate ſcripti.* at & *Fleedwoodus* edidit p. 50. Quia vero apud ipſum *Gruterum* non omni menda caret, & in plurimis haeſerit aqua vertentibus, hic ut legi & intelligi debet, paucis declarabo.

Et id debemus editioni Muratorianae, ut jam non Ἄρτεμιν vel Ἀρτεμισίην credamus fuiſſe *uxorem* Σαλλωνίου, ſed *Filiam.* nam ibi habetur Αρτεμις ησαλουσιυ θυγατηρ *Artemis Heſaluſii filia.* ap. *Gruterum* vero αρτεμις η σαλλονιος. ſed en totum.

Αρτεμισίη ἡ Σαλλονίου θυγάτηρ.

Ουρεσι Ταλλειοισιν ιδρυμενε Μαιαδος Ερμη
Σπονδην και θυσιην δεξο φιλοφροσυνος
Ην σοι Σαλλονιος Μηνας λοιβαισι γεραιρει
Κτηνεος εξ οσιης ψυχικα δωρα διδους
Και πριν μεν ζωσης αλοχου φαος εισορωντης
Συν κεινη κατ ετος σους εγεραιρε τοπους
Ανθ' ὧν δ' ενχρονισας επετησιον ουκ απεδωκεν
Συμβιου αγνοτατας τουδε καταφθιμενας

 Αλ-

Αλγησας φρενα πολλα μαθων δ' οτι δει ταγε θεια
  Τιμαν διπλη σοι τηνδ' επορεν θυσιαν
Και συ δε παντοκρατωρ Εριουνιε τονδε φυλασσοις
  Ζωον οπως τιμαι σον δι ολου τεμβιος

Incertum utrum ἄρτεμις an ἀρτεμισίη. *Sallonii* passim memorantur. vocatur *filia*. nempe illa pro patre sacrum hoc obiit & administravit. licet enim versu 8 & 11. occurrat τῷδε & τόνδε, & illa δεικτικῶς interpretari possis, facilius fluunt, si de tertia, & aliena persona intelligas. versu primo Ὄρεσσι Ταλλαίοισιν ἱδρυμένε. rectius *schedae meae*. *Grut.* Ταλλαίοισιν ἱδρυμένε. Notissimus est Ζεὺς Ταλλαῖος vel Ταλαῖος. vide *J. Meursii Cretam* L. IV. C. 2. & *Hesychium*, ubi corruptius Ταλαιός. in Fragmento *Juris Jurandi* inter *Latios & Olontios*, *Cretenses populos*, bis Ζεὺς Ταλλαῖος occurrit. consule accuratissimum *Edm. Chisbullium Antiq. Asiat.* p. 134. nec ignoraveris cum *Fleedwodo*, ubi *montes Tallaei*.

Vs. 2. *Gruterus*, *Fleedwodus*, *schedae meae*. φιλοφρόσυνος. quod stare posset, si εὐφρόσυνος apud *Dioscoridem* sincerum est. *H. Grotii* apographum habet φιλοφροσύνης. quod displicet. *Muratorius* dedit φιλοφρονέως. quod non bene Graecum habeo. nec licet refingere φιλοφρονέων. *Gruterianae* lectioni adquiesco.

Vs. 3. HN. alii ἤν. *quam*. alii ἦν. *si* reddunt. ultimum non habet locum, licet ita demum propitios deos fore crederent, si rite sacrificarent.

Vs. 4. ψυχικὰ δῶρα. ap. *Gruterum* vertunt securi de priore voce *munera*. *Grotius* dedit *sacra libens*. an ψυχικὰ intellexerit ἐκ τῆς ψυχῆς. ἐκ τῆς καρδίας? *Murat.* vertit *spiritalia*. nec inde magis τὸ ψυχικὰ intellexerim. *Fleedwodus*. „ *an pura dona . . . an dona animalia. scilicet* pro *anima uxoris*, ad *gratiam Mercurii* [qui animarum ad sedes suas post mortem habetur ductor] *captandam*. vel *dona vitalia*. pro *vita sua conservanda*. „ penultima opinio partim vera, & ultima. ψυχικὰ δῶρα. sunt *hostiae*. *cruenta sacra*. ex oppositione τῆς σπονδῆς καὶ λοιβῶν. inde dicit σπονδὴν καὶ θυσίην. ψυχικὰ δῶρα. non e *ture* vel *herbis*, ut *Sabinis*, sed ex *animalibus*. per has enim hostias *anima*, *vita hominis cum vita deorum conjungi & sociari* credebatur. vide *Sallustium Philosophum* §. 16. Inde ex Pythagoreorum sententia *Lucian. Vitarum auctione*. p. 545. ψυχικὸν μὲν οὐδὲ ἕν τι σιτέομαι. & in N. T. ψυχικὸς semper significat, *quod ad vitam* φυσικήν. quae constat in partibus corporis, *sanguine*, *nervis*, *carne*, & *hinc orientibus motibus*, quos vel *animam* vel *animum* vocamus.

Vs. 5. illud ζώσης & φάος εἰσορoώσης, ita sine copula, ab elegantia recedit. ex *Homero* desumtum. *Iliad.* A. 88.

Ὄυτις

῞Ου τις ἐμεῦ ζῶντ☉ϛ καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο.

ſed vides ibi conjunctionem fere ἰσοδυνάμων vocabulorum. ap. *Muratorium* poſt vocem ζώσης [ipſi Ζωοις] video literam Σ. an igitur Καὶ πρὶν μὲν ζώσης, κ' ἀλόχυ φάϛ☉ εἰσορεώσης. trajectiones in συνδεσμοῖς quam ſunt familiares! ſi hoc non placet, lege εἰσοροώσῃ, & jungas cum σὺν ἐκείνῃ.

Vs. 8. Συμβίυ ἁγνοτάτας. ſic omnes. ſolus *Murat.* ἀινοτάτας. ut hoc quadret, nova ſignificatio vocis ἀινὸς quaerenda. obſerva autem illud τῦδε. ſi enim ipſe dedicavit & loquitur *Sallonius*, ut monui, δεικτικῶς accipiendo defendi poteſt. At ſi *filia* pro *patre* haec exſequitur ſacra, vulgari & commodo ſenſu accipi poteſt.

Vs. 10. διπλῆ. *Gruter. apographum* unum. ſed διπλῆν alterum. cui favet *Muratorii* διναην. tamen διπλῇ ſe facile tueatur: & vereor, ne altera lectio nata ſit ab ſciolis, qui cum θυσίαν neceſſario jungendum rati ſint. porro utroque loco θυσίαν non θυσίην lege, & τῆνδ' una voce.

Vs. 12. —— ὅπως τιμᾷ σὸν δι' ὅλου τέμενος. haec eſt vera lectio. agnita a *Grutero* & *Schedis. Gloſſae.* διόλυ. *perpetuum.* nempe Βίυ. χρόνυ. *Murat. alii* δι ὅλον. Macti eſtote *Grotii* verſione:

Talleïs regnans, Maja ſate, montibus, iſta
Accipe cum pecudum ſanguine pocla meri:
*Quae de divitiis partis, ut faſque piumque eſt**, * vid. *Anim.* p. 79.
Sallonius Menas dat tibi ſacra libens:
Cum ſocia thalami quondam, dum vita manebat,
Attulit ille tuis annua dona locis:
Sed quia ſolennes oblitus omiſit honores,
Ex quo caſta lacus ad Stygis uxor iit,
Multa dolens, gnarus caeleſtia rite colenda
Numina, nunc adfert munera dupla tibi.
Omnipotens hunc tu praeſta Cyllenie ſalvum,
Augeat ut lucos ſemper honore tuos.

P. 95. Vs. 10. Μητρὸς κληρονομίαν] pro mortua jam ſibi habebat Callirhoen. mortuorum enim κληρονομία & ὑπόμνημα.

P. 95. Vs. 11. Ἀναίσθητον] imminuit nimium hujus vocis, praemittens παντελῶς. ex ſuo affectu loquitur. alioqui puer hic ad ſummum bimulus fuit ex ſerie narratorum.

P. 95. Vs. 13. Μιθριδάτης μυ κατηγόρει] *Apogr.* κατηγορεῖ. Non mirum me victum fuiſſe a Mithridate, viro apud regem & in aula tantae

auctoritatis & gratiae. μικρὸς γὰρ ἦν ἀνταγωνιστὴς. ut mox pagina sequenti dicet.

P. 95. Vs. 14. Περὶ δὲ τῆς δευτέρας [δίκης] μᾶλλον φοβοῦμαι. οὐ γὰρ μείζων ὁ κίνδυνος] in ultima pericope deest verbum substantivum. si in mente suppleas ἦν, recte se habebit ratiocinium. si intelligas ἐστι. legendum μείων. nec raro hae voces commutantur. vide *Cl. Marklandum* ad *Max. Tyr.* XL I. ap. *Thucyd.* VIII. 94. legitur. ὡς τοῦ ἰδίου πολέμου μείζονος ἢ ἀπὸ τῶν πολεμίων. si inspicias locum, sensum esse debere percipies, domesticum bellum esse revera minus hostica irruptione, quae ad *ipsas portas pervaserat*. sed id verba non dant. Varie tentarunt Viri eruditissimi. hi ἢ delent. alii ellipsin τοῦ οὐ vel μὴ admittunt. quod merito absurdum videtur. *Cl. Dukerus* post πολέμου deficere οὐ putat. & recte tum legit οὐ μείζονος ἢ τοῦ ἀπὸ τ. π. nam sine articulo durum foret. si reponas μείονος cum articulo idem effeceris.

P. 95. Vs 18. Ἀπειλαὶ] efficaces liberorum ad parentes supplicationes. *Tacit. Ann.* XI. 32. *jussitque, ut Britannicus & Octavia in complexum patris pergerent.*

P. 95. Vs. 20. ἡμᾶς] *pater*, *filius*, *paedagogus* eadem persona. unde ἡμᾶς non ὑμᾶς. qui legatum non admittit, mittentem repudiat.

P. 95. Vs. 20. Τοῖς βασιλείοις εἰσελθεῖν] L. III. IV. 49. 22. cum *accusativo* jungit. ἔλεος εἰσῆλθε τὰ πλήθη. sic alii. sic πόθος. ὀργή. ἐπιθυμία εἰσέρχεσθαί τινα dicuntur. *Lucian. Contempl.* 513. sed & τινί. *Sophocl.* ap. *Stobaeum* LXI. 386. [Ἀφροδίτη] εἰσέρχεται μὲν ἰχθύων πλωτῷ γένει. vid. *Eurip. Iphig.* in *Aulide* 1410. 1580. *Cant.* & *Barnes.*

Ita εἰσιέναι. *Plutarch. Dione.* 190. οὐκ εἰσῄει τοῖς Συρακουσίοις ἐκπλήττειν τὴν ἀλήθειαν. ubi *Solanus*, sine caussa puto τοὺς.

Noster igitur non peccavit in propria locutione accusativum adhibens. vide *Cl Hemsterh.* ad *Luciani Prometh.* 26. & *Hudchins.* ad *Xenoph.* K. A. 451. etiam in Addendis.

P. 95. Vs. 23. Βραβεύων] IV. IV. 72. 7. vidimus ibi ἀγωνοθετεῖν dixisse *Xenophontem. Heliod.* VII. 333. ἀθλοθετεῖν ita adhibet. ubi mox *Cod.* etiam *Taurin.* ὀλίγων. credo male.

P. 95. Vs. 25. Παραπέμψαι] cum id verbi decem millies significet, *comitari*, *deducere honoris caussa*, cur conjicias προπέμψαι! cur paullo ante Μήτηρ in μήτηρ mutabitur?

P. 95. Vs. 26. Ἧψε βρόχον] *Apogr.* ἧχε. quod defendimus L. V. VII. 90. 8. sed hic patrocinium non meretur. instrumenta ad hanc vitae finem praesto erant, *cingulum. zona.* nec ad coemendum laqueum quis mittat famulum, qui adferat. alia res, ubi fortes etiam viri gladium amici,

amici, liberti inplorant. amor furibundus talibus arma ipſe monſtrat, ſive gladium, ſive praecipitium. vide *Appulej.* IV. 223. vel denique vulgatiſſimum laqueum. nam, ut eſt apud *Joannem Stobenſem* p. 393.

> Θεραπεία γὰρ τὸ λοιπὸν ἡρτήσθω βρόχος.

P. 95. Vs. 26. ἐπ' αὐτὸν ἀνέβαινε] *Theocr. Idyll.* XXIII. 5.

> ——— ——— ἐρεισάμενος δ' ἐπὶ τοίχῳ
> Ἄχρι μέσων οὐδῶν φοβερὸν λίθον, ἧπτεν ἀπ' αὐτῶν
> Τὰν λεπτὰν χοινῖδα, βρόχον δ' ἔμβαλλε τραχήλῳ.
> Τὰν ἕδραν δ' ἐκύλισεν ὑπὲκ ποδὸς, ἠδ' ἐκρεμάσθη Νεκρός.

Ariſtoph. Ran. 120.

> Μιά [ὁδὸς] μὲν γάρ ἐστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου
> Κρεμάσαντι σαυτόν.

vide *Schol.* & L. IV. III. 68. 14.

P. 96. Vs. 1. ἐπὶ τὸν σταυρὸν ἀνέβαινον] revera *adſcendit in crucem.* quomodo alioquin de ipſo L. IV. III. 68. 17. diceretur κατέβαινε τοῦ σταυροῦ. & paullo ante ἐπιβαίνοντα τοῦ σταυροῦ. & L. IV. IV. 71. 16. ἐπὶ σταυρὸν ἀνέβην. quis ita ignorans, ut neſciat res inceptas ſaepe poni pro re perfecta. qui incipit montem adſcendere, ſcanſio ei poteſt tribui: nec ideo ad culmen pervenit. & merito quoque negaris eum adſcendiſſe montem. quare ὅτε non indigemus.

P. 96. Vs. 1. ἂν ἔθνησκον εὐτυχέστερον] ſana lectio. ſed in *Apographo* neſcio quid turbatum in primis vocabulis. an primo ſcripſerat ἀπέθνησκον. *Tacit.* H. I. 43. *melius & amantius ille, qui gladium offerebat : cecidiſſem nondum tot flagitiorum exercitui meo conſcius.*

P. 96. Vs. 1. Ὃν ἔπηξε] ἀναπήγνυσθαι ἐπὶ σταυρῶν dicuntur malefici. *Strabo* III. 251. *Thucyd.* IV. 90. σταυροὺς παρακαταπηγνύντες. ſed ibi σταυροὶ modo *valli. Sch.* ὀρθὰ ξύλα. fruſtra in vocem σταυρὸς grammatici literam T quaeſiverunt. σταυρὸς a στάω. ut καῦρος. a κάω. ut φλαῦρος a φλάω. ut αὖρα ab ἄω. ut φαῦνος a φάω.

P. 96. Vs. 2. ἠπατημένος φιλεῖσθαι] brevis locutio. *deceptus in opinione de amore Callirrhoae erga me.* ſaepiſſime infinitivi adhibentur nudi, ſed qui a praepoſitione pendent. hic ellipſis talis non procedit. ἀπατᾶσθαι non modo ſignificat *ab alio decipi*, ſed *a ſe ipſo*, atque adeo *falſo putare, imaginari. Heliod.* I. 31. παρόντος ἀκούειν ἀπατῶμαι. *per errorem audire*

dire praesentem arbitror. L. I. 58. συνέταξε αὐτοῖς καὶ μετὰ θάνατον ἀπατώμενον. ubi *Taur.* & *Pal.* συνέπεσε L. III. 157. Οἱ τὴν Ἀιγυπτίων σοφίαν, μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἠπάτηνται, κακῶς εἰδότες. ubi hanc formam ignorantes librarii ſuppoſuerunt ἤγηνται. quod optime animadvertit *Commelinus*, & vindicat ex *Palat.* & *Xylan.* quibus nunc accedunt *Taurin.* & *Vatic.*

P. 96. Vs. 4. Καλλιῤῥόη μὲν ἰδοῦσα οὐ προσῆλθε] rurſus ſuo ſenſu loqui non licet auctori. με enim debuiſſet ſcribere. non puto.

P. 96. Vs. 5. Μηδὲν δυσωπείσθω] *Moeris Atticiſta.* ἀντὶ φοβεῖσθαι ἀττικῶς. ὡς καὶ Πλάτων ἐν Φαίδωνι. χρῶνται δὲ αὐτῷ οἱ Ἕλληνες ἀντὶ αἰδεῖσθαι. prima notio hic obtinet. *Thomas Magiſter* aliis verbis eadem docet, ſed laudat *Platonis Phaedrum.* exſtat revera in *Phaedro* p. 242. C. ut *Nunueſius* ad *Phrynichum* obſervavit.

P. 96. Vs. 6. Περιμένω] praeſens aptum, licet praecedat φθάσω. vid. IV. IV. 69. 26.

P. 95. Vs. 7. Ἀλλότριος] non *maritus.* non *civis.*

P. 96. Vs. 9. Πλούτει] vide *Caſaub.* ad *Athen.* XII. VI. & *Theodor. Prodr.* III. 138.

P. 96. Vs. 11. Ἀποθανόντος Χαιρέας αἰτοῦμαί σε] genitivus abſolutus, & quidem in eadem perſona, quae loquitur. plane ſimile formulae ſepulcrali. *Vivo ſe fecit*, pro *vivus* vel *vivens.*

P. 96. Vs. 12. Χάριν τελευταίαν] vide *Xen. Eph.* I. 26. colorem ex *Theocriti* laudato *Idyllio* paſſim ducit.

Ἀλλὰ τὺ, παῖ, κἂν τοῦτο πανύστατον ἡδύ τι ῥέξον,
Ὁππόταν ἐξενθὼν ἠρτημένον ἐν προθύροισι
Τοῖσι τεοῖσιν ἴδῃς, τὸν τλάμονα μή με παρένθῃς.
Στᾶθι δὲ, καὶ βραχὺ κλαῦσον.

Codices nihil variant. nec opus mutatione. ἠρτημένον ἐν προθύροισι ſatis *ſuſpendioſum* indicant. ἐξενθὼν additur, quia exituro januam triſte ſpectaculum erat occurſurum, & *janua adaperta factum* proditura erat, ut loquitur *Ovidius* L. XIV. *Met.* 740. in ſimili caſu. ſi hic pro ἐξενθὼν reſcribas ἐξ οὐδῶν ſuperfluum fuerit. mox modum ſuſpendii per ἄχρι μέσων οὐδῶν & alia vocabula oculis repraeſentat legentium & depingit, ubi conveniens erat. non aptum fuerit hic, ἐξ οὐδῶν, & mox ἄχρις οὐδῶν. ἐξενθὼν autem & παρένθῃς ſatis remota, & non ſunt idem ſenſu, ſatisque ſono diſtant. nec ſi vel eadem verba ſorent, ob repetitionem quis ſcripturam mutare attentet probam. & ἐξελθὼν eo rectius, quia amans ante fo-

res

res clausas amati juvenis querelam effundit.

Libet etiam alium locum in hoc ipso *Idyllio* a crisi, quantum in me est, liberare. versu 13. describitur sic durus ἐρώμενος.

> ——— ——— ——— ἄγρια δ' αὐτῷ
> Χείλεα, καὶ κῶραι δεινὸν βλέπον. εἶχεν ἀνάγκαν.
> Τᾷ δὲ χολᾷ τὸ πρόσωπον ἀμείβετο· φεῦγε δ' ἄπο χρώς
> Ὕβριν τᾶς ὀργᾶς περικείμενος. ἀλλὰ καὶ ἔτως
> Ἦν καλὸς· ἐξ ὀργᾶς ἐρεθίζετο μᾶλλον ἐραστάς.

codices nullam mendae suspicionem praebent. tamen placuit haec varie tentare, potius quam sensum, si qui aptus lateret, scrutari. tandem facili medicina reponitur

> ——— ——— φεῦγε δ' ἀπὸ χρώς
> Ὑβρίκτα, ὀργὰν περιειμένος.

quin, ut ab ultimis ordiar, περιειμένος ὀργὰν sit bona locutio, sane non ambigendum. at nec minus elegans ὀργὰν περικείμενος. nam optimis scriptoribus περικεῖσθαι significat *vestitum*, *cinctum esse*. ut plane respondeat τῷ περιέννυσθαι. vide notata ad L. 11 VI. 9. 24. ubi ἐσθῆτα περικειμένη. τιάραν περικείμενος. σεφάνους περικείμενος. ἱμάτια. σκευὴν περικείμενος. ἄνθεα περικείμενος. sic ap. *Athenaeum* L. XV. VIII. 680 D. ex emendatione *Casauboni* αὐτοὺς τε περικειμένους κεφαλῇ τὸν σέφανον ἀγωνιζομένους. & proinde aliquis περικείμενος ὀργὰν tralato sensu dici potest aeque bene atque ὀργὰν περιειμένος. pro *irato* vel *iram prae se ferente*. & tum aptius de *ipsa persona* quam ejus *corpore* diceretur. At poeta aliud & peculiarius quid intendit. post quam enim *duri hujus amasii ipsa labra & pupillas efferatas & ipsam necessitatem spirantes*, *faciem autem bile mutatam* dixisset; *totum corporis ejus bonum habitum evanuisse adseverat*, *& singula membra emarcuisse* prae *ira* sive potius *irae injuria*, ὕβρει τᾶς ὀργᾶς. αἰκίᾳ τῆς ὀργῆς. nihil enim magis corpus *atterit & affligit*, *deturpat*, ὑβρίζει & αἰκίζει, αἰσχύνει quam *ira*. vide *Senecam* de *Ira* L. III. 4. uti enim ex animi tranquillitate quis μείζων & ἀρείων quotidie fit, sic ex *iracundia frequente vigor flos ille humani corporis flaccescit & deperit*. non igitur *labella* modo, *pupulae*, & *frons*, ut ille ait, *praeportabant exspirantis pectoris iras*, sed totum corpus *damna* [τραύματα *Hesych.*] *hujus violenti affectus* senserat & prae se ferebat, inde quippe collapsum plane. & tamen sic formosus manebat, vel saltem amanti talis videbatur. ὕβρις τᾶς ὀργᾶς est ὀργὴ ὑβρίζουσα, αἰκίζουσα. & χρὼς ἀποφεύγων & περικείμενος ὕβριν τῆς ὀργῆς opponitur χρωτὶ ἐμπέδῳ καὶ αἰὲν ἀρεί-

ονι, quale fuiſſe perhibet *corpus mortui Patrocli* poetarum princeps. hanc ſi interpretationem admittas, quam ſatis facilem credo, cuivis patet, quam ſupervacua hic omnis mutatio futura ſit. ne addam locutionem χρὼς ἀπέφευγέ τινι fuiſſe parilibus exemplis adſtruendam. nam novum vocabulum ὑβρίκτας analogia ſatis ex opinione multorum tutata fuerit.

P. 96. Vs. 12. πρόσελθε μοι τῷ νεκρῷ] videatur *Lib.* III. I. 40. 4. & *Lib.* III. X. 61. 5.

P. 96. Vs. 13. Ἀθανασίας] L. VI. VII. 110. 2.

P. 96. Vs. 14. Κἀνὴρ καὶ βρέφος ὁρῶ] legendum puto κἂν ἀνὴρ καὶ βρέφος ὁρῶσιν. ſic pro ὁρόων reponendum ὁρῶσι apud *Maneth* VI. 648. Ἡ διάμετροι ὁρῶσιν, ἄφνω ἀπενόσφισαν ὄλβον. apud *Eunap.* p. 150. lege ὅπως νεμεσῴη μηδείς. vulgo νεμεσῷν. *Iunius*, νεμεσοίη.

P. 96. Vs. 15. Ἀκούσομαί σου, γυνὴ] *Virg.* IV. *Æn.* 387.

Audiam, & haec manes veniet mihi fama ſub imos.

ita affirmative loquitur quoque L. III. VIII. 57. 12. dubitant alii. vide *H. Valeſium* ad *Ammian Marcell.* XIX. I. 453. *Demoſth.* in *Leptin.* 554. A. *Polyb.* VIII. 9. 723. negat inter alios multis *Theod. Prodr.* VI. 273. dubitat *Philemon* in incertis vs. 278. quorum inſcriptio, ut nunc in *Anthologiae* L. I. XXXV. 4. 117. legitur, τίνας ἂν εἴποι λόγους Φιλήμων δι Εὐριπίδην, indicaret, haec verba non eſſe, *Philemonis* ſed alius, qui haec *Philemona* dicentem finxerit. verum in *Palatino* codice magis adfirmative. Στίχους ὓς εἶπεν Φιλήμων εἰς Εὐριπίδην.

P. 96 Vs. 16. Ἐνδοξότερον τοῖς κάτω δαίμοσι] ſcilicet umbris decora & dedecora actae vitae apud inferos adhaerebant. ſic intelligendus *Virgilius* L. IV. 644.

Et nunc magna mei ſub terras ibit imago.

P. 96. Vs. 19. Εἰ δὲ] *Homer. Iliad.* X. 389. ubi μνήσομ' ἑταίρου. quod jure ſuo mutavit Charito. mirum eſt, vocabulum καλλανθάνειν effugiſſe Lexicographos. ad ſenſum *Xenoph. Epheſ.* V. 75. πέπεισμαι γάρ, φιλτάτη, ὡς οὐκ ἄν ποτε, οὔτε ἀποθανοῦσα ἐκλάθοιό μου. *Theod. Prodr.* VII. 317.

Ἐλπὶς γάρ αὐτὸν δυστυχὴς ἐβουκόλει,
Ὡς κἂν τάφοις ἔρωτές εἰσι καὶ γάμοι.

vide *Gilb. Gaulminum* ad eum C. XIII. p. 532.

P. 96. Vs. 21. Κατεφίλει τὸν βρέχον] paſſim talia exempla occurrunt. *Appullej.* IV. *Met.* 71. *manu reliqua ſumtum gladium ſuum, diuque de-*

oſcu-

osculatus, per medium pectus ictu fortissimo transadigit. ubi Pricaeus legit *diu diuque deosculatus.* offendit nempe copula. at *Cod.* meus *deosculatum* qualia passim apud *Appullejum*

P. 96. Vs. 21. Σὺ μοὶ] Nihil communius, praecipue apud poetas, quam rei inanimatae compellatio. *Plutarch.* περὶ ἀδολεσχ. 508. B. propriam amantibus dicit ἀψύχων invocationem. modeste hic noster. *Sophocl. Phil.* 1144.

> ὦ τόξον φίλον, ὦ φίλων
> Χερῶν ἐκβεβιασμένον,
> Ἦ που ἐλεεινὸν ὁρᾷς, φρένας εἴ τινας Ἴσχεις.

Eurip. Troad. 1221.

> Σύ τ', ὦ ποτ' οὖσα καλλίνικε μυρίων
> Μῆτερ τροπαίων, Ἕκτορος φίλον σάκος,
> Στεφανοῦ. θανῇ γὰρ, οὐ θανοῦσα σὺν νεκρῷ.

vide *Lucian. Tyrann.* II. 156. *Appulej.* I. p. 12.

P. 96. Vs. 22. Συνήγορος] recte *Cl. Cocchius* quoque posteriores literas supplevit.

P. 96. Vs. 22. Διὰ σὲ νικῶ] si respexerit ad decantatum illud ἐν τούτῳ νίκα, aetas ad Constantini tempora accederet & ultra.

P. 96. Vs. 22. Σύ με Καλλιῤῥόης μᾶλλον ἐστέξας] raro sumsi arbitrium emendationis in contextum recipiendae. verum quoniam ἐστέρησας plane corruptum, & quod reposui conveniens, a solita religione recessi. versionem quoque reformavi, quae erat. *tu me magis Callirrhoae eripis.* At an ideo igitur *laqueum osculabatur?* & quo illud *magis* respicit? ita e contrario optime Cl. *Valkenarius* in *Ammonio* p. 128. σιωπὴ στέρησις λόγου pro στέρξις conjecit Idem vitium Platoni inolevisse videtur in *Phaedro* p. 241. B. ubi de sene, qui τὰ παιδικὰ amare desiit prae aetate. φυγὰς δὲ γίνεται ἐκ τούτων. καὶ ἀπεστερηκὼς ὑπ' ἀνάγκης ὁ πρὶν ἐραστὴς, ὀστράκου μεταπεσόντος, ἵεται φυγῇ μεταβαλών. *Hinc fit, at qui ante amaverat, jam aufugiat, & necessitate in angustias quasdam conpulsus, quasi testa cadente, in fugam se det praecipitem* at qui id ἀπεστερηκὼς notarit? *Erasmus* in Chiliadibus vertit *privatus.* in *Testulae transmutatio.* p. 261. *Stephanus* quoque vocem *mendose esse scriptam* agnoscit. legendum puto ἀπεστερχώς. ἀποστέργειν est *amorem desinere* *Theocr* *Epigr.* IV. 14. Εὔχε' ἀποστέρξαι τοὺς Δάφνιδός με πόθους. & non transitive. *Idyll.* XIV. 50.

> Κἢν μὲν ἀποστέρξαιμι, τὰ πάντα κεν εἰς δέον ἔρποι.

ubi *Schol*. recte. καὶ εἰ μὴν καταφρονήσαιμι αὐτῆς. ἀποστέρξας ita apud *Suidam* accipit *H. Stephanus*. igitur verte, *& amorem deponens prae necessitate, contemtui, odio habens*. στέρξαι saepe alioqui male irrepsit. ut ap. *Diod. Siculum* XI. C. 26. ubi ὅρκος στέξων τὴν ὁμόνοιαν recte reponendum censuit *Rhodomannus*, adstipulante Cl. *Wesselingio*. & *Etym. M.* ejusdem originis dicit. & *Plutarch. Erotico* 677. D. στέργεσθαι καὶ στέγειν ἑνὶ δοκεῖ γράμματι τοῦ στέγειν παραλλάττον. ap. eundem *Romulo* 64. τὸ δὲ ξύλον ἔστεξεν ἡ γῆ ζώφυτος οὖσα, καὶ βλαστοὺς ἀνῆκε καὶ στέλεχος εὐμέγεθες κρανείας ἔθρεψε. ubi *Bryanus*, motus auctoritate *Bodlejani*, emendat ἔστερξε. omnino inperite. uti ejus notulae abundant conjecturis supervacuis, & saepe ignorantiam praeferentibus. manu exarati libri magnae sunt auctoritatis: sed non tantae, ut contra usum linguae quid valeant. στέγειν terra dicitur *surculum*, quando ita complectitur & tegit, ut radices agere possit. *Plutarch. Alex* 53. Τὸν κιττὸν οὐκ ἔστεξεν ἡ γῆ μόνον. quod L. III. *Sympos.* 648. C. μόνον οὐκ ἐδέξατο τὸν κιττὸν ἡ χώρα. ita στέξαι & δέξασθαι promiscue utitur *Porphyr.* de *Abstin. An.* I. 82. & *Plutarch.* περὶ ἀδολεσχ. 502. C. apud quem haec vox & alias corrupta.

P. 96. Vs. 23. Καθειστήκει] vide L. III. V. 51. 10. VI. I. 98. II. νὺξ ἐφειστήκει. VI. VIII. 110. 23. τὰ καθεστηκότα. *praesentia. Sophocl. Antig.* 1174.

Καὶ μάντις οὐδεὶς τῶν καθεστώτων βροτοῖς.

Schol. συμβαινόντων. γινομένων. *Artemid.* II. 39. ἀγαθαὶ τῶν καθεστώτων μεταβολαί. *Alciphr.* III. XI. 302. Τοὺς φυλλοχόους ἑστάναι μῆνας. ubi in *Codice* Glossa obtinet εἶναι. habet etiam ψευδῆ pro ψευδέστατα. ut *Plutarchus* quidem. sed quod tamen non probo.

JA-

JACOBI PHILIPPI D'ORVILLE

ANIMADVERSIONES

IN

CHARITONIS APHRODISIENSIS

LIBRUM SEXTUM.

LIBRI SEXTI CAPUT PRIMUM.

P. 97. Vs. 1. Παρ' ἀλλήλους] *Thomas Magister* ait *dativum* esse proprium huic praepositioni cum ἐμψύχοις, *accusativum* cum ἀψύχοις. sed exemplum accusativi cum ἐμψύχῳ ipse e *Platone* adfert. *Diod. Sicul.* T. 11. p. 546. Ϛητεύειν παρ' Ἄδμητον. *Lexicon* in *Bibl. Coislin.* 483. παρ' ἡμᾶς οἰκεῖ, ἀντὶ τοῦ παρ' ἡμῖν. Ἄλεξις Φιλαθηναίῳ. nihil mutarim. licet facile in fine peccetur. sic ap. *Herodot.* VIII. 5. παρ' ἑωυτῷ διδοὺς pro ἑωυτοῦ. vid. *Demosth.* in *Androt.* 705. F. & ad *Luciani Tim.* 1. 162.

P. 97. Vs. 3. Τοὺς γάμους οὐκ ἀπέλιπεν, οὐκ ἀπελείφθη] Secundum *Luciani Soloec.* III. 578. minus Attice dicitur maritus ἀπολείπειν γυναῖκα. vide ibi *J. G. Graevium*, optime de Luciani libello hoc & passim meritum. ἐκβάλλειν. ἐκπέμπειν. ἀποπέμψαι &c usitatiora. frustra obmovet *Kusterus Aristoph. Plut.* vs. 1033. nam ibi juvenis quidam ἀπολείπει anum: sed non erant nuptiae. noster v. VIII. 92. 9. ἀφιέναι. ut *Aristoph. Lysistr.* 157. alii ἀπολύειν γυναῖκα, uti etiam ἄνδρα. vide Clarissimos Interpretes *Diodori* L. XII. 18. & *Eranii Philonis* p. 160. *Eurip. Cycl.* 185. dixit λείπειν pro ἀπολείπειν.

P. 97. Vs. 8. Διονύσιος οὐκ ἔπρασε] *Dionysius non vendidit.* debuerat dixisse, οὐκ ἐπρίατο. *non emit.* Videmus igitur Charitonem non modo *casuum* flexiones [ἡγεμόνες pro ἡγεμόσι] ignorantem: sed & ita suae lin-

guae

guae inperitum, ut *vendere* pro *emere* ſcribere potuerit. taedeat merito tali ſcriptori operam inpendiſſe. At tu hoc, uti alterum illud, librariorum ludibriis adnumeres, ſuadeo. ἔπρατο. ap. *Heſych.* pro ἐπρίατο corrupte legitur. ſimile quid hic acciderit. ἠγόρασε longius abit. in ἐπώλησαν duo priora elementa deficiebant.

P. 97. Vs 9. Οὐκ ἔξον δὲ τὴν ἐλευθέραν ἀγοράσαι] L. v vii. 90. 17.

P. 97. Vs. 10. Πάλιν ἐξήγαγε πειρατ. . . εν μέλλυσαν Φονεύειν] illud πάλιν forte quis retulerit ad ἀντέλεγον πάλιν. *e contrario.* nec repugnem. quid ſupplendum ſit, dubitabile non male Interpres πειρατῶν παρ' ὀυδὲν vel παρὰ μηδὲν μέλλυσαν Φονεύειν. de qua particula ad *Diodor.* xix. C. 100. p. 710. agit *Cl. Weſſel.* vide *Plutarch Pomp* 516. *Demoſth.* παραπρ. A. poſſes quoque ἐξήγαγε πειρατηρίῳ. ἔσωσεν μέλλυσαν Φονεύειν. Ν' ἐφελκυστικὸν centies abundat. colligunt autem ex morum feritate piratarum, illos de occidenda Callirrhoe, Φορτίῳ δυσδιαθέτῳ, deliberaſſe: nam ſcire certo nequibant. vide i. x. 14. 14. xii. 17. 3. ceterum Noſter πειρατήριον, πειρατικὸν ſaepe adhibet. Λῃστὴς vero plerumque pro πειρατής. & Doctiſſ. *Valkenarius* ad *Amm.* iii. 8. animadvertit vetuſtiſſimos non uſos hac voce. quod ſi meminiſſet *H. Stephanum*, de voce πειρατὴς non cogitaſſet in *Platon.* L. vi. de L. L. 777. C. & περιδίνων tuto eo ſenſu accepiſſet. vide *Heſych.* in h. v.

P. 98. Vs. 2. Γνωστὸν δὲ Διονυσίῳ πρόσεστιν εἰς τὸ νικᾶν, ὅτι καὶ τέκνον ἔχουσι κοινὸν] *Xenoph.* H. H. ii. p. 468. B. εἰ δὲ μὴ ἄλλως γνωστὸν ὅτι ἀληθῆ λέγω, ὧδε ἐπισκέψασθε. γνωστὸν quoque quod *ſciri poteſt*, ut ap. *Plat.* vii. de R. P. 517. B.

Sed non video, quomodo hae ſignificationes huc faciant. puto mendam latere partim ex omiſſa ſyllaba. τῦ γάμυ γνωστόν. hinc extuderim. τῦ γάμυ. μέγιστον δὲ Διονυσίῳ πρόσεστιν. paſſim τὸ μέγιστον. idem quod τὸ κεφάλαιον *Noſter* L. i. xiii. 19. 7. *Xen.* K. II. v. 119. A. καὶ τὸ μέγιστον δὴ. *Lucian. Dial Deor.* p. 264. *Polyb.* ix. 33. 795 mallem igitur τὸ μέγιστον & vocabulum πρόσεστι tale quid deſiderat. ſi γνωστὸν ſcriptum foret, ſuffeciſſet ἐστὶν. at προσεῖναί τί τινι dicitur quod alicujus conditionem vel meliorem vel pejorem reddat. *Demoſth.* in *Ariſtog. Pr.* 332. *de Coron.* 493 D. *Plato Phaedro* 241. E. Τῷ ἑτέρῳ τἀναντία τούτων ἀγαθὰ πρόσεστι. & ſaepe capite truncata occurrunt vocabula. Φυλαὶ σταφυλαί. σαυροί. Θησαυροὶ λευκίαν Σελευκίαν. utitur autem argumento formae ſimilis illi, *pater eſt, quem nuptiae demonſtrant*: Hic, *Maritus eſt & nuptiae ſunt, quem & quas liberi demonſtrant.*

P. 98. Vs 3. Κοινὸν] At ſi porro lis actitata fuiſſet, patuiſſet e Chaerea fuiſſe conceptum hunc puerum.

P. 98.

P. 98. Vs. 3. Ταῦτα μὲν οἱ ἄνδρες] deficit ultima ſyllaba in ταῦ. . . reticetur hic, ut ſaepe, ἔλεγον. *Val. Flacc.* v. 254. *Vix ea.*

P. 98. Vs. 4. Ἐρητόρευον] in apographo leviter corruptum ἐκητόρευον. paſſim ῥητορεύειν de *futili & garrula ſermocinatione. Lucian. Quom. Hiſt. Scr.* II. p. 34. ὃς τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα ἐπεῤῥητόρευσεν, ὥστε με πολλὰ πάνυ δακρῦσαι ὑπὸ τοῦ γέλωτος. *Euſtath. de Iſm. & Iſm.* VII. 258. ταῦθ' ὁ μεγαλίστως κυβερνήτης ἐφ' ὑψηλοῦ καθήμενος ἐῤῥητόρευεν. *Heliod.* VIII. 381. *Porphyr.* de *Abſt.* III. 283. λοιπὸν δὲ τὰ ἄλλα ζῶα, ὅσα κατ' αὐτῶν ῥητορεύεται. inde recte videntur apud *Max. Tyr.* IX. 5. ex emendatione Daviſii jungi ἐν ταῖς τῶν παιδαγωγίαις· αἱ περὶ τῶν ἀστραγάλων διάμαχαι καὶ ῥητόρειαι. ſic *rhetoricari* ap. *Latinos. L. Pomponius* in *Medico. Rhetoriſſat. rhetorice loquitur. dolaſti uxorem; nunc propter me cupis concidere, & jam rhetoriſſas.* ap. *Nonium* p. 166. ubi ſic *Codex* meus exhibet hunc locum: qui quidem digeſtus in Alphabeticum ordinem, ſed non edito ſimilem. malim autem ἐῤῥητόρευον. ut emendatius ſcribitur. vide *Lucian.* II. 899. I. 726. *Max. Tyr.* IX. 2. *Interpreti* lubens ἐπηγόρευον & ſuam verſionem redonamus.

P. 98. Vs. 4. ἀλλὰ καὶ συνεβούλευον] *Demoſthenes* ῥήτορα vocat συμβουλεύοντα. vide *Suidan.* in Ῥήτωρ.

P. 98. Vs. 5. Τὸν παρθένιον] L. III. VII. 55. 8. Ἀνὴρ ἐκ παρθενίας. *Virginius.* plurima poſt alios adpoſui in *Miſcell. Novis Vol.* XI. III. 130. vide *Th. Munkerum* ad *Antonin. Liberal.* p. 96. & 97. qui recte in *Anthol.* p. 243. reponit παρθένιον pro παρθενίην ap. *J. Sponium* in *Miſcell. Ant. Erud.* p. 375. legitur

Θ. Κ
λευκια. δαφνη. μετα. των
τεκνων. εποιησεν. μνημειον
κλ. παρθενιω συμβιω. γλυκυτατω
και. ασυνκριτω

ibi dubites, utrum ſit proprium nomen. malim *virginio* interpretari. *Cl. Murat.* autem MCCCXXXVI. addit ΤΩ γλυκυτατω. quod facile abeſſe patior. pro λευκια habet Δεκια. utrumque probum. ſi ejus quatuor fontes ita dant, cedat Sponius.

Apud *Thom. Smithum Notat. Eccleſ. Aſiae* p. 33. legitur epigramma: editum quoque a *G. Whelero* p. 268. ex eoque a *Fleedwodo* p. 212. tandem a *Cl. Muratorio* MCDXXV. quod hic adſcribam, ut legi debet vix recedendo a *Smithiana* ἐκδόσει.

Ξανθίππην Ἀκύλας μνήμη βιότου παρέδωκεν
Βωμῷ τειμήσας σεμνοτάτην ἄλοχον.

Παρ-

Παρθένον ἧς ἀπέλυσε μίτρην, ἧς ὥριον ἀνὴρ
Ἔσχεν ἐν ἡμιτελεῖ παυσάμενον θαλάμῳ.
Τρεῖς γὰρ ἐπ' εἰκοσίοις τελέσασα βιοῦσ' ἐνιαυτούς,
Καὶ μετὰ τοῦσδ' ἔθανεν τοῦτο λιποῦσα φάος.

Ἀκύλα, qui alioqui Ἀκύλας. vid. *Murat.* MDCCXIV. 5. & *Indicem Gruteri*. & *Bentlejum Epist.* ad *Millium* post *Malalam*. quod hic μνήμη βιότου παραδιδόναι, alias dicitur αἰῶσιν παραδιδόναι p. MCCCXCVIII. ap. *Murator*. βωμός. *ara sepulcralis*. vide *P. Berthaldum de Ara*. C. XXIV. & *Fabrett.* C. 31. p. 107. ἄλοχον *Murat.* vertit *inprolem*. peritissime. παρθένον refer ad μίτρην, ut recte Eruditiss. *J. Schraderus Animadv.* ad *Musaeum* C. XX. ἡμιτελὴς θάλαμος qui, notum. vide *Huetium* ad *Anthol.* L. III. 23. 25. p. 262.

Ἡμιτελῆ θαλαμόν τε καὶ ἐγγύθι νυμφικὰ λέκτρα,
Κοῦρε, λιπών, ὀλοὴν οἶμον ἔβης αΐδου.
Θυώνιον [*Cod.* Θύνιον] Ἀσιακίην δὲ μέγ' ἤκαχες, ἥ σε μάλιστα
Οἰκτρὰ τὸν ἡβητὴν κώκυεν ἠΐθεον,
Ἱππάρχου κλαίουσα κακὸν μόρον, εἴκοσι ποίας
Μοῦνον ἐπεὶ βιότου πλήσαο καὶ πίσυρας.

quod epigramma, aliquanto emendatius, totum adscripsi, ut notes ποίας εἴκοσι καὶ πίσυρας *Viginti & quatuor herbas* pro tot *annis*. quia nuper ortus fuit, qui in *Virgilio*, *Bucolico poeta*, inprobabat *aliquot aristas* pro *aliquot annis*. quae unica est interpretatio loci notissimi.

Βιοῦσ' pro *Smithi* βιοῦς reposui. male alii βίον. βιῶ. est enim a βιόωμι. ut in illo ap. *Dionem Cassium* p. 790. Σίμιλις μὲν ἐνταῦθα κεῖται, βιοὺς μὲν ἔτη τόσα, ζήσας δὲ ἔτη ἑπτά. in quo explicando non accesserim *R. Fabretto* in *Syntag.* p. 76. iniquiori saepe in tramontanos, quos vocant, eruditos.

P. 98 Vs. 6. Τὸν πατέρα] non opus σόν.

P. 98. Vs. 9. Διαλαλοῦντων] L. II. II. 24 20.

P. 93. Vs. 11. Βασιλεῖς] *Theocr.* XVII. 133. de *Jove & Junone*.

Οὓς τέκετο κρείουσα Ῥέα βασιλῆας Ὀλύμπου:

at centies in aliis.

P. 98. Vs. 13 ἀποθήσεται τὴν παρακαταθήκην] dicimus ἀποδιδόναι παρακαταθήκην. sed quia addit, ὡς φορτίον & mox ἐβάρει, recte ἀποθέσθαι. *Plutarch.* T. II. 509. B. etiam θέσθαι παρακαταθήκην. obvium ὡς φορτίον vel βαρὺ φορτίον φέρειν τι. ut εὐτυχίαν. exempla dat *Cl. Wesselingius* ad *Diod.* XIII. 565. In *Apographo*

παρα-

παρακαθήκην. forte ex ſimili errore ap. *Lyſian* p. 509. παραθήκη. praecipue cum *Codex* unus habeat παρακαλαθήκη. quod obvium ap. *eundem*. nec tamen eodem ſenſu τῷ παραθήκη defuerit auctoritas. quin ſic noſter L. VIII. III. 134. 3. 135. 10.

Sed ſaepiſſime mediae ſyllabae evanuerunt. ut ap. *Eunapium* 183. τότε γὰρ ἐπιφαινόμενον ἁπλοῦν καὶ ἀφελὲς ἀδιάγητον ἐπεκάθητο τοῖς λόγοις. vulgo vox nihili ἀφὶς. *Junius* ἀφυὴς. forte quia ἀλογία ei tribuitur p. 185. *Plutarch. Erotico* p. 915. C. φύσει τὸν τρόπον ἁπλοῦς καὶ ἀφελής.

P. 98. Vs. 14. Ἐβάρει] quam ſiniſtre ſentiant de hac voce, diſcas ex *Thoma Magiſtro* in Βαρύνειν.

P. 98. Vs 14. Ἀντισυγκρινόμενον] aliquid manus vacillavit. ſed ita tamen exhibet *Apographum*. Lexicis ignota vox. nec valde probata Grammaticis συγκρίνεσθαι. *comparari*. vide *Hoeſchelium* ad *Phrynichum*. *Thomas* in συμβάλλειν hujus non meminit. vide *Graevium* ad *Luciani Soloeciſt*. III. 566. revera *Bergler*. ad *Alciphr*. p. 149. noſtrum ἀντισυγκρίνειν ex ipſo *Philemone* in *Fragm. incertis* 334. adponit. verum merito *R. Bentlejus*, ut ex vitioſa modo emendatione natum, rejicit. cui tamen non acceſſerim inſercienti vocem ἐπεὶ. in prioribus ibi aliquid excidiſſe reor. finiat verſum συγκρινεῖς in *futuro*. & recte modulus tum ſe habebit. ap. *Demoſth.* de *Coron.* 524. A. πρός τινα κρίνεσθαι καὶ θεωρεῖσθαι. quod modo ἐξετάζειν & παραβάλλειν. vide *Ulpianum*. συγκρίνειν habet *Strato*, morum pejus quam Graeciſmi exemplar.

Χρύσεα χαλκείων νῦν εἴπατε· δός. λάβε. παίζει
Σωσιάδης ὁ καλός, καὶ Διοκλῆς ὁ δασύς.
Τίς κάλυκας συνέκρινε βάτῳ; τίς σῦκα μύκησι;
Ἄρνα γαλακτοπαγεῖ τίς συνέκρινε βοΐ;
Οἷα διδοὺς, ἀλόγιστε, καὶ ἔμπαλιν οἷα κομίζῃ;
Οὕτω Τυδείδης Γλαῦκος ἐδωροδόκει.

per κάλυκας intelligit ῥόδα. ut ſaepe. ea vox reſtituenda *Gregorio Nazianzeno* in *Cl. Muratorii Anecdotis* LXV. ubi nunc legitur

Ὡς ῥόδον ἐξ ἀκανθῶν, ὡς δρόσος ἐκ πετάλων.

dico legendum ὡς ῥόδον ἐκ καλύκων. ſed obſtat Cl. V. auctoritas. docet enim Graecos habere plures *liquidas literas* quam Latinos. & ideo legitime ſecundam in ἀκανθῶν corripi. ſic *Commentatores Pindari* in majore Anglica Editione docent ad *Pyth*. IV. 409. & *Iſthm*. II. 67. ΣΣ. non ſemper producere antecedentem ſyllabam. & ita τελέσας eſſe purum putum *anapaeſtum*, nec ἐλινύοντας diſtare quantitate ab ἐλινύσοντας. qui etiam aliud

pro-

produnt secretum ad *Nemeon*. IX. 41. nempe nihil obstare quominus credamus, *Pindarum metrum reliquisse mancum, quippe quod nec aliis poëtis inusitatum sit.* Et hoc ipsis condonamus, quia viri longe ποιητικώτεροι ita se demum *Virgilium* imitari crediderunt, si hemistichia identidem suis versibus insererent. quales *Hieronymus Vida*, *Josephus Addissonius* & alii. Sed quod ad positionem: mihi videtur prosodia Graeca ita sub lentis maxillis perire satius ducerem, semel negare Graecos unquam ullam agnovisse positionem. & hoc ex praeceptis horum & similium magistrorum demonstratu facillimum foret.

Sed his relictis ad ἀκάνθας nostras redeamus re vera *Rosae* ex spinis, ἐξ ἀκανθῶν nasci dicuntur. *Basilius* in literis ad Libanium. MDLXXXVII. Οἱ πρὸς τὸ ῥόδον ἔχοντες, ὡς τὺς φιλοκάλυς εἰκὸς, οὐδὲ πρὸς αὐτὰς ἀκάνθας, ὧν τὸ ἄνθος ἐκφύεται, δυσχεραίνυσι. vide *Criticam Vannum* p. 103 ut vero ex *Gregorianis* versibus ἀκάνθας evellendas censui, sic apud *Theocritum Idyll.* XIII. 64.

> Ἡρακλέης τοιοῦτος ἐν ἀλειπτοισιν ἀκάνθαις
> Παῖδα ποθῶν δεδόνατο, πολὺν δ' ἐπελάμβανε χῶρον.

non movendas arbitror, quia codices nihil novi ibi moliuntur. quae ratio in praesentia sufficiat. cum *J. Grutero* facio, qui ad *Vopisci Probum* C. 2. scribit. *Sed aliter visum fuit manuscriptis codicibus, a quibus seorsum ire etiam si libeat, nescio an liceat.*

P. 98. Vs. 14. ἐγγὺς] in eadem γυναικωνίτιδι.

P. 98. Vs. 18. Ὑποβλέποντα] *limis, furtivis oculis adspicientem* Hanc notionem agnoscit inter alios *G. Budaeus* p. 648. ap *Lucian.* XII. *Dial. Meretr.* 312 vertitur *furtim* adspicere sed nescio, qui id conveniat τῷ πρίῃ τὺς ὀδόντας, id enim *irati*: vide *Epigramma* a *L. Kustero* editum ad *Suidan* in Ἄρης. ἐπιπρίωτα ubi unica lectio est. Ὑποβλέπειν alioquin est ὑπόδρα βλέπειν. *Heliod* VII. 352. & 358. ὑποβλέψαντά τε, καὶ τι καὶ πρὸς τὺς παρόντας ἠρέμα διαγογγύσαντα. ita *Cod Taur. Aeschin. Socrat. Dial.* II. p. 36. ubi consule *J. Clericum. Aristaen.* I. 27. *Aristoph. Thesmoph.* 403. *Lysistr.* 519.

> Ὁ δὲ μ' εὐθὺς ὑποβλέψας ἔφασκε· καὶ μὴ τὸν στήμονα νήσω.

qui versus non est ἄρτιπυς. lege φάσκεν. certo haec vox restituenda *Aristaen.* I. 10. ex *Philostrati* L. II. *Icon.* 810. quamvis servet ἐπέβλεπε *Cl. Salmas.* ad *Histor. Aug. Script.* T. II. p. 841. sic ὑπιδεῖν. ὑπορᾶσθαι. *Eunap.* p. 117. *Lucian.* T. I. 250. passim.

P. 98. Vs. 18. Τοὺς ὀφθαλμὺς κλέπτοντας μέσω τὴν θέαν] *Apollon. Rhod.* III. 1017. hunc affectum graphice depingit

Τοῖος

Τοῖος ἀπὸ ξανθοῖο καρήατος Αἰσονίδαο
Στράπτεν ἔρως ἡδεῖαν ἄπο φλόγα· τῆς δ' ἀμαρυγὰς
Ὀφθαλμῶν ἥρπαζεν. ἰαίνετο δὲ φρένας εἴσω
Τηκομένη, οἷόν τε περὶ ῥοδέοισιν ἐέρση
Τήκεται ἠῴοισιν ἰαινομένη φαέεσσιν.
Ἄμφω δ' ἄλλοτε μέν τε κατ' οὔδεος ὄμματ' ἔρειδον
Αἰδόμενοι, ὅτε δ' αὖτις ἐπὶ σφίσι βάλλον ὀπωπάς.

qui locus non effugit diligentiam *Petri Burmanni* ad *Val. Flacc.* VII. 513.

Et nunc ora levant audaci laeta juventa,
Ora simul toties dulces rapientia visus.

Eurip. Alcest. 203. alio casu

Ὅμως δὲ, καίπερ σμικρὸν ἐμπνέουσ' ἔτι,
Κλέψαι προσαυγὰς βούλεται τοῦ ἡλίου.

ubi *Portus* & *Duportus* inficete βλέψαι, teste *Barnesio*.

Verum hic aliquanto tamen diverso sensu : nam quod sequitur αὐτομάτως δὲ ἐκεῖ φερομένους potius huic κλοπῇ respondet. at hic κλέπτειν est non adeo *rapere*. sed id *clam* & *occulte facere*. *furari* plane. quomodo *clepere* pro *occultare* ap. *Senecam Hercule Furente* 799. — *se tegmine ingenti clepit*. quod verbum cum *Seneca* non refugerit, caussam non video cum *Manilio* eximatur L. 1. 27.

Quem primum interius licuit cognoscere caelum
Munere caelestum? quis enim condentibus illis
Clepsisset furto mundum, quo cuncta reguntur.

ubi *Bentlejus* sane sine caussa & audacter rescribit

quis enim nolentibus illis
Cepisset furto mundum.

nam aperte ad Promethei *furtum* respicit : in quo tractando verbum *clepere* proprium: ut Accius *Philocteta*.

——— *unde ignis mortalibus*
Divisse cluet doctu' Prometheus
Clepsisse furto.

 cur

cur *olli* licuit *Virgilio Valerioque Flacco* uti & talibus aliis? cui hujus seculi scriptorum placuit verbum *breviare*? quod ap. *Manilium* L. III. 461. quod autem ibidem *nolentibus* pro *condentibus* reponat : parum prudenter factum videtur : sensu enim eodem veniunt. nam *condere*, sive *recondere* aliquid recte dicimur, quod contra furtum celamus. nonne cibaria & fruges cellis & horreis conduntur, non modo ne corrumpantur, sed etiam ne abripiantur & clepantur. quod autem aiat *deos non abscondere*, & hoc ex ipso *Manilio* firmet L. IV. 922.

Nec patitur, quia non condit, sua jura latere.

pro re praesenti ibi argumentatur poeta. aliis locis plane aliam doctrinam promens : ut L. eodem 305.

Sic altis natura manet consepta tenebris :
Et verum in coeco est, multaque ambagine rerum.
Nec brevis est usus, nec amat compendia coelum :
Verum aliis alia opposita est & fallit imago :
*Mentiturque [coelum] suas vires & numina * celat.*

* vel menia vel menstra.

Uti reges Ægypti suas gazas in Labyrintho abscondebant & servabant.

P. 98. Vs. 21. Ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρᾶς] ap *Homer. Iliad.* Ω. 10.

Ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ὕπτιος, ἄλλοτε δὲ πρηνής.

hic quoque lege πλευράς. de hoc amoris affectu *Heliod.* VII. 325. Παννύχιος γοῦν ἔκειτο, πυκνὰ μὲν πρὸς ἑκατέραν πλευρὰν τὸ σῶμα διαστρέφουσα.

P. 98. Vs. 25. μίαν ὥραν] *particulam temporis* caute interpres. puto his temporibus jam nostro usu vocabulum hoc obtinuisse. & cognitio ista inter horae spatium peragi potuisset. vellem potius vel sic vertere. vel ut *Livius*. I. 29. *una hora quadringentorum annorum opus excidio dedit*. id est, *brevissimum tempus*.

P. 99. Vs. 2. ὦ ψυχὴ] etiam ad superiora potes referre.

P. 99. Vs. 2. Κατὰ σαυτὴν γενοῦ] differt aliquid ἐν ἑαυτῷ γενέσθαι. de quo L. III. IX. 59. 15. nam istud de eo, qui ex se raptus quasi fuit, aliquo animi vehementiore motu. καθ' ἑαυτὸν γίνεται, *qui considerat. inspicit attenta mente, quae agenda instant*. ap. *Alciphr.* III. II. 278. ἔχε ἀτρέμα, καὶ κατὰ σεαυτὴν ῥίπιζε τὸ κακὸν ἐξωθοῦσα τῆς διανοίας. ubi sane nescio unde ῥιπίζειν κατὰ σαυτὴν τὸ κακὸν & ἐξωθεῖν τῆς διανοίας, de eadem dicatur. nam ῥιπίζειν potius *ventilando excitare* significet. ἀνεγείρειν & ῥιπίζειν στάσιν con-

conjungit *Aristoph. Ran.* 363. vide *Schol.* ad *Eccles.* 837. forte excidit γλῶϋ. ἔχε ἀτρέμα καὶ γλῶϋ κατὰ σαυτήν. *quiesce & rem considera.* tum forte ῥίπιζε τὸ κακὸν ἐξωθοῦσα τῆς διανοίας. liceret interpretari. *excute malum & expelle ex mente. ventilando dissipa. diventila. exstingue.* nam licet saepe videamus *jactatas mota face crescere flammas*, etiam flando & movendo quandoque eaedem exstinguuntur. alii meliora excogitarint *Heliod.* v. 217. dicit. σὺ μοὶ ἀτρέμας ἔχε σαυτόν. quale quid semper in hac locutione intelligitur. ut τὸν νοῦν τὸ σῶμα.

P. 99. Vs. 2. Ἐπίβουλον οὐκ ἄλλον ἔχεις] *insidiatorem* non alium praeter te ipsum habes. licet praecedat ψυχή. tamen ut de se locutus, subjungit hoc genus. vide L. II. VII. 33. 19.

P. 99. Vs. 3. ἑαυτός ἐπίβουλος ἐστιν αὐτὸς ὁ ἔρως] inde mox dicit: μὴ ἐξαπάτα σεαυτόν. ἀγνοεῖς μοι. ἀλλ' ἐρᾷς. *Max. Tyr.* XXIV. 4. inter alia cognomina vocat τὸν ἔρωτα ἐπίβουλον. θηρευτικόν. φαρμακέα. σοφιστήν. γόητα ἀτεχνῶς.

Forte quis hic quaerat notionem in ἐπίβουλος, quam in ἐπιβουλεύειν agnoscit inter alios *Thomas Magister* in Βουλεύομαι. vel qui est in hoc *Strabonis* loco L. XV. 1058. B. μεγάλων πραγμάτων ἐπίβουλος. *qui molitur res magnas: attentat.* verum nec credo istam notionem hic quadrare, &, si vel usquam detur, certe cum magno *Casaubono* ibi legendum ἐπήβολος, ut saepe haec vox similiter corrupta occurrit: hic illic jam emendata. vid. *Platon.* de L. L. II. 666. D. IV. 724. A. quod *Strabo* dicit tribus vocibus, una dicitur μεγαλεπήβολος. a qua orthographia parum distat μεγαλεπίβολος. quod tamen diversum quid significare volunt viri eruditi. & usu sic obtinere credo. licet Etymo non differant Ionismo litera H modo debetur. utrumque ab ἐπιβάλλειν, qua significat *scopum attingere. ferire.* eadem diversitas in εὐεπήβολος & εὐεπίβολος. ita in *Suida* legimus εὐεπήβολος. ὁ καλῶς ἐπιβάλλων. at tum deberet scribi εὐεπιβόλως. nam εὐεπιβόλως idem quod εὐστόχως. ut ap. *Artemid. Praef.* L. IV. 200. διὰ τὸ εὐεπιβόλως ἔχειν πρὸς τὰς κρίσεις. quod aperte idem quod εὐστόχως. ap. *Suidan* mox καὶ εὐεπηβόλως. σαφῶς καὶ ὀρθῶς. sed quod ex eodem fonte idem significat. unde *Hesych.* ἐπιβόλως. φρονίμως. unde credo *Kustero* σοφῶς pro σαφῶς emendanti fulcrum accesserit.

De confusione harum & vicinarum vocum multis egit Cl. *J. Alberti* ad *Hesych.* in ἐπήβολος. ἐπίβολος & alias. de μεγαλεπίβολος diligenter *Cl. Wesseling.* ad *Diodor.* I. 19. & II. 7. ap. *Lucian.* in *Timone* p. 122. certe ἐπιβολαῖς legendum nam nulla notionis τοῦ ἐπήβολος pars ibi locum habet. de confusione συμβούλων & συμβόλων. vide *Erudit. Th. Mangejum* ad *Philonem adv. Flacum* p. 520. de permutatione ἐπιβολὴ & ἐπιβουλὴ actum L. I.

II. 4. 15. ap. *Alciphr. Epist.* I. VI. ex *Codice* forte bene reposueris εὐθυβόλῳ pro εὐθυβόλῳ. aptum enim illud piscatori nomen.

P. 99. Vs. 5. ἐλεγχθήσῃ] in *apographo* ἐλεχθήσῃ. non magnum malum admisi: licet deficiens haec scriptura passim in libris nostris exstet, & ei patrocinetur *J. Jensius* ad T. I. 43. scio exteri ob εὐφωνίαν literas. hanc tamen omissionem benè antiquis Codicibus adstructam vellem. vide *J. Broukh.* ad *Propert.* III. XI. 55. & ab eo laudatos. ap. *Eunap.* p. 110. διηλέχθη mutandum in διελέχθη.

P. 99. Vs. 6. Ἐλεγχθήσῃ δὲ μᾶλλον, ὅταν αὐτὴν μὴ βιάσῃς] Miror *H. Stephanum* dubitantem, an βιάζω prosaicis usurpetur. habet *Theophrast. Charact* XXIV.

Sed inspiciamus sententiam. *Magis etiam convinceris*, *quando feminam non coegeris*. fideliter redditum. Verum abhorrebat ab omni vi Rex. quem reverentem vidimus eam vel ad tribunal vocare. & L. VI. 14. 104. 21. ait. Καλλιρρόην ἄγε, μὴ ἄκουσαν, μήτε φανερῶς. & L. VI. VII. 108. 12. εἰ γὰρ ἤθελον φανερῶς καὶ βίᾳ περιγενέσθαι τῆς ἐπιθυμίας, εἶχον δορυφόρους.

An βιάζειν leniori sensu accipiemus? ut ap. *Alciphr.* II. III. 236. Ἐὰν δὲ ὀργισθῇ τί μοι Γλυκέρα, ἅπαξ αὐτὴν ἁρπάξας κατεφίλησα. ἂν ἔτι ὀργίζηται, μᾶλλον αὐτὴν ἐβιασάμην. κἂν βαρυθύμως ἔχῃ, δεδάκρυκα. καὶ πρὸς [sic *Cod.*] *Aristaen.* I. 2. ἐγὼ δὲ πως ἡδέως ἠναγκαζόμην. nam ut *Sulmonensis* ait

Vim licet adpelles: grata est vis illa puellis.

sed ratiocinium nec sic valde convenit. forte tum quoque potius εἰ scripsisset. Quid si legamus θεάσῃ. Hoc enim amantibus accidere solet, ut absentia amor etiam intendatur & augeatur.

Modo rex *suos oculos testatus est*, *brevi carituros pulcerrimo spectaculo*. mox dicturus est. Ἀρκεῖ σοι Καλλιρρόην κἂν βλέπειν. ubi notata consulas.

P. 99. Vs. 6. Ἥλιος, ὁ προπάτωρ σός] προπάτωρ. *avus*. *Herodot.* II. 61. hic in genere *auctor generis*.

Reges Persarum & ipsos Persas originem referre ad *Jovem* vidimus superius. ad L. V. VII. 91. 14. & eodem redit. Vidimus tamen ibi etiam Πέρσην, *Persen*, unde *Persae*, esse natum ex Andromeda, cujus avus erat *Belus*. jam *Belus* & *Sol* a multis idem perhibetur *Bel. Hel.* Ἥλιος. *Serv.* I. *Æn.* 646 & 733. *Belus Saturnus* & *Sol* apud *Assyrios*. hinc dubitabatur, utrum *Deus Heliogabalus* esset *Jupiter* an *Sol*. sic *Belus* & *Apollo* multis argumentis idem numen.

Verum in talia non inquirimus, varie prodita: & in quibus nihil certum, nisi quod ad successionem primorum horum regum: quae & ipsa

ipſa eſt incerta ſatis. Et ſufficit *Solem* ab nonnullis agnoſci inter πατρῴους & γενεθλίους Perſarum deos

Cyro non ſolummodo aderat, ſecundum *Herodot*. I. 204. πρῶτον ἡ γένεσις τὸ δοκεῖν πλεόν τι εἶναι ἀνθρώπου. ſed ſecundum *Xenoph*. K. Π. IV. 91. B. VII. 183. B. erat γεγονὼς ἀπὸ θεῶν: & ἐκ θεῶν γεγονώς. & *Cyrus* id nomen a voce Perſica ſortitus Solem denotante vid *Plutarch*. *Artox*. p. 277. *Reland. diſſ. de L. Perſar*. 166 & 176. & non ſemel apud noſtrum de divino in Reges collato honore mentio. *Iſocr*. *Paneg* 72. C. θνητὸν ἄνδρα προσκυνοῦντες, καὶ δαίμονα προσαγορεύοντες. Et omnes Reges Perſae θεοί. hinc *Aeſchyles* in *Perſis* 157.

Μῆτερ ἡ Ξέρξου γεραιά, χαῖρε Δαρείου γύναι,
Θεοῦ μὲν εὐνάτειρα Περσῶν, θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ ἔφυς.

Μίθρας idem & *Sol*. *Heſych* ὁ ἥλιος παρὰ Πέρσαις. Μίθρης. ὁ πρῶτος ἐν Πέρσαις θεός. Reges Perſae hinc in literis ad alios principes ſibi ſumunt titulum. *Participes ſiderum*. *Fratres Solis & Lunae* vid. *H. Valeſ*. ad *Ammian*. XVII. V non miremur igitur, ſi Solem jactet hic Artaxerxes ſibi *progenitorem* *Medi* certe a *Medo Medeae filio* ſic originem ad *Solem* referebant.

P. 99. Vs. 8 αὐτὸς ἐφορᾷ] ὁ ἥλιος formula uſitata. quo ſignificavit quodcunque in terris. Τῶν ὑπὸ τουτονὶ τὸν ἥλιον ἀνθρώπων. *Demoſth*. de *Cor*. 517 C. Noſter L. VI. III. 102. 6. Στάτειρα καλλίστη τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον. ubi vide.

P. 99. Vs 8. Σὺ δὲ ἀπελαύνεις τὸ δῶρον τοῦ θεοῦ] In apographo leviter corruptum. ἀπυλαίνεις. Graecitas, ſuis opibus beata, facile carebit novo vocabulo ἀποδειλαίνεις. *Plutarch*. *Alex*. 92. τῆς αὐλῆς ἀπελαύνειν τινα ap. *Herodot* VI. 130. pater procos filii ἀπελαύνει. *Maximo Tyrio* III. 9. magiſtratus munere ἀπελαύνονται. vid. *Lyſian* XXXIV 524. in *Actis Apoſt*. XVIII. 16. Ὁ Γαλλίων ἀπήλασε τοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ τοῦ βήματος. *Xenoph*. K. Π. III. 63. D. comiter Cyrus τοὺς γυναῖκας οὐκ ἀπήλασε *Demoſth*. πρὸς Βοιωτὸν περὶ ὀνομ. 1006. C. οὐδεὶς ἀπελαύνει σε ἀπὸ τούτων. *Lucian*. *Abdic*. 176. ἀγαπῶντα ἐλαύνεις. idem eidem quod παραιτεῖσθαι τῆς οἰκίας. *Demoſth*. de *Cor*. 512. F. τοὺς παρ' ἡμῶν ἀπελαυνομένους [συμμάχους] προσδεξάμενος. juvat quod hoc δῶρον modo dictum ſit ζῶον. ſi calamus pruriret, conjicerem: ἐξέτεκέ σοι τοῦτο τὸ ζῶον . . σὺ δὲ οὐκ ἀπολαύεις τὸ δῶρον τοῦ θεοῦ. ut p. 102. Στάτειρα καλλίστη . . . ἧς ἀπολαύεις μόνος. nam & accuſativo jungitur hoc verbi.

P. 99. Vs 8. Μέλει Χαιρέου] ſolito errore *Apogr*. μέλλει. correxit jam *Cl Cocchius*. In *Anton*. *Liber*. XXII. uterque editor reliquit. Ἐξαίσιον γάρ τι καὶ ἄπιστον χρῆμα χειμῶνος ἐπεῖναι μέλειν pro μέλλειν. & aeque vitioſe *Galeus* ἐπεῖναι ibi pro ἐπιέναι. ap. *Heſych*. μέλλει peſſime jubemur mutare in μέλει. φαίνεται. ἔοικε. δοκεῖ, ἢ μένει. quae omnia τῷ μέλλει inſunt. nec

po-

potuit ita emendare *Guietus.* qui recte μέλει mox reponit in μέμβλεται. ap. *Eurip. Hercule Fur.* 772. legitur recte

θεοὶ, θεοὶ τῶν ἀδίκων μέλουσι καὶ τῶν.

At *Barnesius* notat alios habere μέλουσι. quod & stare per versum posse adseverat. mihi sic vitiari versus videtur. nedum *sensus.* vide ad L. VI. IX. 112. 17.

P. 99. Vs. 9. Βραβεύων τοὺς ἐκείνων γάμους] vide L. IV. V. 72. 7. *Meleager* dixit φίλτρα βραβεύειν in epigrammate, quod ob ejus elegantiam hic describere non gravabor.

Εἰκόνα μὲν Παρίην ζωογλύφος ἄνυσ' Ἔρωτος
  Πραξιτέλης, Κύπριδος παῖδα τυπωσάμενος.
Νῦν δ' ὁ θεῶν κάλλιστος Ἔρως ἔμψυχον ἄγαλμα
  Αὐτόματ' εἰκονίσας ἔπλασε Πραξιτέλην.
Ὄφρ' ὁ μὲν ἐν θνατοῖς, ὁ δ' ἐν αἰθέρι φίλτρα βραβεύων,
  Γᾶς θ' ἅμα καὶ μακάρων σκηπτροφορῶσι πόθοι.
Ὀλβίστη μερόπων ἱερὰ πόλις, ἃ θεόπαιδα
  Καινὸν Ἔρωτα νέων θρέψεν ὑφαγεμόνα.

De *Praxitelis Cupidine* vide *Anthol.* IV. XII. 52. 53. 54. 55. & *Franc. Junium* de *Pict. Veter.* T. II. p. 179. *Cod.* male Ζωγλύφος. poetis scribitur, ubi opus, ζωογράφος. ἀμπελόεργος. λυκόεργος. Μερόπων πόλις recte *Guieto* conjicitur esse *Cos.* αὐτόματα pro αὐτομάτως.

P. 99. Vs. 10. Προμνηστρίας γραΐδος] anuum hoc munus. *Appul.* IX. *anus stupri sequestra.* vide *Pricaeum* p. 509. *Xenoph.* p. 754. *Eurip. Hippol.* 589. *Aristoph. Nub.* 41. mira est glossa *Hesychii* μέταλλος. λίθος. θάλασσα. προμνήστρια. an huc facit προμνηστῖναι. ἑτέρα πρὸ τῆς ἑτέρας. οἱ δὲ ἐφεξῆς καὶ ἐξ διαστημάτων ἀναμβύουσαι ἀλλήλας. porro ejusdem Glossa adprime huc facit. προμνήστρια, ἡ συνιστῶσα ἀλλήλοις τοὺς γαμοῦντας.

P. 99. Vs. 12. Ἀπάρτιζε] L. VI. V. 105. 25. τὴν κρίσιν. ap. *Nemesium* de N. H. II. 62. lege ἵνα καταρτίσῃ αὐτὸ ὄργανον ἐπιτήδειον ἑαυτῇ. vulgo καταστήσῃ. quod e superioribus irrepsit.

P. 99. Vs. 13. Ἀρκεῖ βλέπειν] *Xenoph. Eph.* V. 99. αὐταρκὲς γὰρ αὐτῷ φιλοῦντι ἐδόκει εἶναι κἂν βλέπειν μόνον, καὶ λαλεῖν αὐτῇ. *Max. Tyr.* XXV. p. 307. ἐράσθη, ἀλλ' οὐ περαιτέρω τῶν ὀφθαλμῶν. προσελθὼν ὁ Ἔρως, ἐνταῦθα ἔστη ἐπὶ θύραις τῆς ψυχῆς.

P. 99. Vs. 13. Ἰδιώτῃ δικαστῇ] omnibus excepto rege. imperatore.

LIBRI SEXTI CAPUT SECUNDUM.

P. 99. Vs. 15. Ἐδονεῖτο πᾶσα βαβυλὼν] *Herodot.* VII. 1. ἡ δὲ Ἀσίη ἐδονέετο πᾶσα ἐπὶ τρία ἔτεα. plerumque additur πᾶσα. VI. 1. 97. 3. Μετέωρος ἦν πᾶσα βαβυλών. *Alciphr.* II. 1. 204. ἀλλὰ καὶ ἐν ὅλῃ τῇ Ἀθηναίων πόλει, νὴ τὴν Ἄρτεμιν, καὶ ἐν Ἑλλάδι πάσῃ. vulgo abest ultima vocula: at non a libro meo. *Valer. Flacc.* v. 273.

Omnemque quatit rumoribus Arcton.

paullo ante ibi in *Rhetore Attico* pro Θηριπίδου bene *Berglerus* Θηριππίδου: sed melius longe *Codex* Θηριππιδίου. quam tu Θηριππίδιον, feminam, non Θηριππίδην virum habe. ut Γλυκέριον.

P. 99. Vs. 16. Ἐν Ὀλυμπίοις] varie profertur. vulgatissimum Ὀλυμπιᾶσι vel Ὀλυμπιάσι. potes intelligere ἀγῶσι. vel etiam ἱεροῖς. ut τὰ Ὀλύμπια τέλος εἶχεν. ap. *Lucian. de M. Peregr.* III. 356. vide *Hemsterh.* ad ejusdem *Tim.* p. 106. in *Epigr.* ab Cl. viro laudato restituimus ex optimo Codice. — ἄνδρας ἡνίκα Πυγμὰν ἐνίκα Νικοφῶν Ὀλυμπίᾳ. vide *Animadversiones* p. 61. nam νικᾶν recte dicimur ἄνδρας πυγμήν. ut apud *Demosthen.* in *Theocr.* 859. D. νικήσας παῖδας στάδιον. vide *Animadvers.* 310. & *Murator. Inscript.* DCXLIX. at tertius accusativus parum bene accedat.

P. 99. Vs. 16. Τοὺς ἀθλητὰς παραγομένους ἐπὶ τὸ στάδιον μετὰ παραπομπῆς] pugilibus deductis in stadium cum *pompatico favore*, [ut vocat *Appulejus* L. x. *Met.* 232. sic ille *Peregrinus* ap. *Lucian.* III. 353. μυρίῳ τῷ πλήθει παραπεμπόμενος.] comparat Chaerean & Dionysium in tribunal manu advocatorum & faventis populi deductum.

Non intelligenda hic illa honorifica deductio per stadium, quae fiebat, postquam jam victoriam adepti & ἱερονῖκαι declarati erant, de qua *Petrus Faber Agon.* L. II. x. & elegantia notantur ad *Thucyd.* IV. 121.

Verum quando primum intrabant pugiles ab amicis & populo faventе quisque in stadium deducebantur. quin etiam antea praeco decertaturum circumducebat, proclamabatque, utrum quis pugnaturum sceleris vel alicujus vitii, quo a pugna removeri solebant, accusare posset. de quo more idem *Faber* III. 12 & 13.

P. 99. Vs. 16. Ἔδει] debuerat dixisse ἐξῆν vel simile quid. videtur δεῖ pro νόμος ἐστὶ vel εἴωθε posuisse. vide quae dicemus L. VI. IV. 104. 15.

P. 99. Vs. 18. Συνευχαί] caret exemplo ap. Lexicographos. συνεύχεσθαι apud meliores obvium.

P. 99. Vs. 19. Ἐπιβοήσεις] hanc vocem *D. Scottus* auctoritate primus munivit.

P. 99. Vs. 19. Τῶν σπευδόντων ἑκατέροις, ἐπευφημούντων] illud ἐπευφημούντων artius conjungendum cum τοῖς Σὺ κρείττων. Σὺ νικᾷς. debiles stomachos forte gravarint duo participia conjuncta. sed iis facile adsueverint ex aliis obviis exemplis. ita mox: πάντα δὲ εὐθὺς μετὰ θυόντων, ἐστεφανωμένων. ap. *Stobaeum* CXIX. 603. χαίροντας εὐφημοῦντας. *Theod. Prodr.* VIII. 346. περιπλακεῖσαι, δακρύσασαι τὸν νέον. *Aristaen.* L. I. *Ep.* 2. δύο κόραι προσῆλθον ἀναβλέπουσαι χάριν ἔρωτος, μειδιῶσαι καὶ μόναι γε τῷ ἀριθμῷ λειπόμεναι Χαρίτων. ibi χάριν interpretor ἕνεκα. ut *amarentur a juvene*. quod & amico placuisse scio. *Diodoro* L. XIV. 97. plura participia cumulantur. αἱ νῆσοι τότ' ἦσαν οἰκούμεναι, καὶ πολισμάτιον ἔχουσαι, κείμεναι μεταξὺ Μιτυλήνης καὶ Κύμης, ἀπέχουσαι τῆς ἠπείρου. *Aristaenetus* epistola laudata. μόλις ἔφησαν, κατειλήμμεθα καιρὸν εὔκαιρον εὑροῦσαι, λαβοῦσαι, καὶ παρίσασαι διαπαίζειν ἡμᾶς. ubi *Douza* putat alterutrum tollendum, vel καὶ inserendum. intellexit igitur καιρὸν λαβεῖν. & sic idem notaret, quod καιρὸν εὑρεῖν. at credo inter has locutiones posse statui differentiam: licet singulae positae idem fere significent. prima *invenire* occasionem. secunda notet *inventam & oblatam arripere. uti.* nolim enim λαβοῦσαι interpretari *te prebendimus*. omisit praepositionem celeritatis indicandae caussa. amat autem noster ἀσύνδετον orationem. L. I. I. 3. 5. στεφάνων, λαμπάδων. plura exempla participiorum ἀσυνδέτων congesta invenies ad *Luciani Toxarem* T. II. p. 509.

P. 99. Vs. 20. Σὺ κρείττων. σὺ νικᾷς] synonyma. vide V. III. 83. 26. vel aliquis κρείττων dicitur, penes quem *jus. ratio. melior caussa.* ita λόγος κρείττων & ἥττων Socratis. vide *Aristoph. Nub.* 113.

P. 99. Vs. 20 Οὐ κότινος. οὐ μῆλα] potuit haec ex *Anthol.* L. I. *Ep.* I & 2. desumsisse.

Τὰν ἥβαν ἐς ἄεθλα πάλας ἤσκησε κραταιᾶς
 Ἅδε Ποσειδῶνος καὶ Διὸς ἃ φυτά.
Κεῖται δέ σφιν ἀγὼν οὐ χαλκέου ἀμφὶ λέβητος,
 Ἀλλ' ὅστις ζωὰν ἴσεται ἢ θάνατον

Ἅδε sic in *Palat.* & tribus aliis *Codicibus*. ἀμφὶ in *Palat.* praeterea. ἴσεται. quod defendi potest. εἰδέναι φυγήν. est φεύγειν. in *Epigr.* a *Kustero* ad *Suidan* laudato in Ἄρης. Scholiasta autem unus dubitat, utrum Epigramma prius sit Διοτίμου ἢ Καλλιμάχου. *Valer. Flacc.* IV. 230.

Nec

Nec pretium sonipes, aut sacrae taurus harenae,
Praemia sed manes, reclusaque janua leti.

P. 99. Vs. 20. Μῆλα] *poma* certo intellexit. vide ad *Luciani* T. II. 888.

P. 99. Vs. 22. Ὅταν ἐπιςὰν] κατὰ. potuisset quoque ἐπιςάντες. vide L. II. IX. 36. 13.

P. 99. Vs. 23. Απαιτοῦσι] L. VI. VIII. 110. 18. solebant esurientes dii saepe sacrificia per somnia postulare & alios honores. omnia plena exemplorum.

P. 99. Vs. 24. Τριάκοντα ἡμερῶν ἱερομηνία] triginta dies praefiniuntur ex more, quo de actum L. V. III. 84. 6. ἱερομηνία hic ἑορτή. proprie ἱερομηνία dies unus vel plures vocabantur festi in mense. non totus mensis. hic casu festorum dierum numerus mensis dies aequat. sic ap. *Thucyd.* V. 54. Κάρνεια vocantur ἱερομηνία vel ἱερομήνια. quae durabant ad minimum novem dies. verum cum in istum mensem inciderent plurimi praeterea dies festi, fere erat totus ἱερὸς μὴν. *Harpocr.* Ἱερομηνία. αἱ ἑορτώδεις ἡμέραι ἱερομηνία καλοῦνται. quem locum Lexicographi Cl. *Dukerus* advocat ad *Thucyd.* L. III. 56.

Sic isti dies, quibus Olympia, Nemea, Isthmia, Pythia celebrabantur, adpellabantur ἱερομηνία. in *Argumento* secundo *Demosth.* περὶ παραπρ. Ὀλυμπιάσιν ἀγωνισόμενος. . . ἐκρατήθη ἐν ἱερομηνίᾳ. *Pindar. Olymp.* III. 4. Νεμεὰς ἱερομηνία. ubi *Schol.* partim bene, partim secus. bene cum dicat ἱερομηνίαι δὲ λέγονται αἱ ἐν τῷ μηνὶ ἱεραὶ ἡμέραι, οἷα δήποτε θεοῖς ἀνειμέναι. sic Διονύσια vocantur ἱερομηνία. *Demosth.* in *Midian.* 608. E. Κρόνια. in *Timocr.* 777. E. *Ulpian.* 780. F. διὰ τὴν ἑορτὴν ἱερομηνίαν ἄγειν. Idem *Pindari Schol.* Δημητριῶνα id est Μουνυχιῶνα [vide *Plutarh. Demetr.* p. 17.] qui pene totus erat festus, ex *Philochoro* docet *Athenienses* decrevisse vocari ἱερομηνίαν. οἷον ὅλον ἑορτὴν. quod in *Carneo* accidisse patuit superius. in eo autem, minus bene, quod eorum fere sententiae accedat, qui per συγκοπήν *syncopen* ἱερομηνία dictum volunt, quasi ἱερονουμηνία. primus enim mensis dies est νουμηνία. semper *Sacer.* vide *Herodot.* VI. 57. valde enim inproprie dies festi in medio mense vocarentur νουμηνία. ἱερομηνία & νεομηνία diversae res. quamvis re vera νουμηνία posset dici ἱερομηνία. sed cur ita, cum peculiari sua nomenclatura gauderet.

P. 99. Vs. 25. Αφειμένην] *Justitium* plerumque in his festis. ἡμέραι enim θεοῖς ἀνειμέναι, ut *Schol.* supra laudatus ait.

P. 100. Vs. 1. Θυόντων ἐστεφανωμένων] in sacrificiis semper coronati. verum omnes in publicum coronati prodibant festis diebus. *Suet. Aug.* 98. *candidati, coronatique & tura libantes.*

 P. 100.

P. 100. Vs. 1. Σύριγξ] non rusticum vel pastoritium organum tantum. In nuptiis *Pelei & Thetidis* ap. *Eurip. Iphig. in Aul.* 1039.

Συρίγγων ὑπὸ καλαμόεσσαν Ἔστασαν ἴαχον.

Max. Tyr. XVII. 7. ὥσπερ οὖν ἐν συμποσίῳ μεστῷ κνίσσης πολλῆς, καὶ οἴνου χεομένου, καὶ αὐλῶν ἤχου, καὶ συρίγγων καὶ ψαλμάτων, καὶ θυμιαμάτων.

P. 100. Vs. 2. Εκελάδει] σύριγξ εὐκέλαδος in *Anthol.* IV. XII. 75. 335. est vocabulum *poeticum.* & tamen utitur auctor *Philopatris* T. III. *Luciani.* p. 588. sed ad poeticam ῥῆσιν respiciens. *Theophyl. Epistol.* 61. τέττιξ ἐκελάδει. de verbo hoc plura occurrunt in *Miscell. novis* T. I. p. 74. & in *Eruditiss. Lennepii Animadv.* ad *Coluthum* C. v. cui in *Aristophane* ἠρινᾷ ὥρᾳ. pro φωνῇ κελαδεῖν reponenti, ut elegantius, non accesserim. figuratius enim longe φωνὴ ἠρινὰ quam ὥρα. nec coactus fuit Comicus serviliter *Stesichorum* imitari. εὐκέλαδος quoque occurrit in Epigrammate *Mnasalcae* in *locustam Democriti.* quod quia turpissimis vitiis inquinatum edere placuit *Eruditiss. Leichio* in *Sepulcral. Epigram.* p. 28. hic ex melioribus libris adponam.

Ἀκρίδα Δημοκρίτου μελεσίπτερον ὧδε θανοῦσαν
Ἄργιλλος δολιχὰν ἀμφὶ κέλευθον ἔχει.
Ἧς καὶ, ὅτ' ἰθύσειε πανέσπερον ὕμνον ἀείδειν,
Πᾶν μέλαθρον μολπᾶς ἴαχ' ἀπ' εὐκελάδου.

Locustam Democriti alis sonoram hic mortuam
Argilla longam circa semitam habet.
Cujus etiam, cum intendebat ultimum vespertinum cantum canere,
Omnis domus resonuit ex vocali cantilena.

editur dicto loco μελίπτερον. & tamen vertitur *alis sonoram.* cum significare modo possit *melleis alis.* ut omnia a μελι. μελίγηρυς. [recte ap. *Phavor.* corrigit *D. Scottus.*] μελίθρεπτος. μελίφωνος. μελίγδουπος. nam a μέλος foret μελόπτερος. ut μελόποιος. μελόγραφος. sed forte nec μέλος ita componatur. nam ap. *Aristoph.* in *Eccles.* μελόδειπνικὸν recte in μελλοδειπνικὸν μέλος conversum. at esto. quid versu fiet. saltem correxisse debuisset δημοκρίτοιο μελίπτερον. at putavit V. E. primam in μέλος produci, quod ex corruptis exemplis probare annisus fuit *Casaubonus* ad *Persii prologum.* quam sententiam, credo, alias refutavimus. Codex sanam lectionem & compositionem exhibet. μελεσίπτερον. *sonoram alis.* ut ἐγχεσίμωρος. ἐγχεσίπαλος. ἐγχεσίμαργος. ἐμβασικοίτης. pro quibus quoque dicitur ἐγχέσπαλος.

ἐγ-

ἐγχεσφόρος. ἐγχείβρομος. eaque ratione μελίσπτερος & μελείπτερος dicendum foret. nec Codice uno fidimus. *Suidas* firmat in ἀργιλλώδης. sed ibi vertitur simpliciter *alata*. at tum μελησίπτερος.

Tertio versui non minus gravis menda illata est. editum enim πανεύπτερον. *alis suavem*. ad quod intelligendum advocatur opinio statuentium *locustam alis edere sonum*. quod concedimus. at puduerit me miseri poetae, qualis certe ille *Mnasalcas* non fuit, & aridi, qui in duobus distichis coactus fuerit μελεσίπτερος & πανεύπτερος adhibere. quid quod illud παν hic nihil plus significarit, & fulciendi versus caussa insertum foret. forte aliis nec ὕμνος πανεύπτερος placuerit tantum, quantum πανεύπτερος ταὼν. *pavo*. sed Codicis Lectionem sensus flagitat & commendat. hic *vespertinus cantus* tribuitur *Locustae*, ut *Philomelae nocturnus*. & aliis avibus *matutinus*. Locustae *noctu* cantant. *Anthol.* III. XXIV. 10. 266.

> Ἀκρίς, ἐμῶν ἀπάτημα πόθων, παραμύθιον ὕπνου *. * ἀγρυπνίας.
>
> \- - - - - - -
>
> Ὡς μὲ πόνων ῥύσαιο παναγρύπνοιο μερίμνης.

at aliquid etiam plus commendatur in hac *locusta* : non modo cantabat vesperi : sed illa ipsa vespera, illa qua moritura erat, quae ipsi ultima fuit & πανέσπερος, quasi morbus nec fatum instaret, cecinit ita vocali cantu, ut tota domus resonuerit. ita interpretor πανέσπερος. ita credo poetam potuisse uti, eo magis, quia ἑσπέρα & ἑσπέρος de inclinata aetate, immo morte usurpentur. quoniam tamen forte hoc non omnibus se probarit, non displiceret πανύστατον. quod certe totam sententiam luce sua illustraret. dubitabundus propono hanc conjecturam, simul submetuens, ne iis accensear, qui plus codicibus & infrunitis librariis tribuam, quam illi πολυμόρφῳ καὶ πολυωνύμῳ Divae, Sanae Rationi, vel εὐστοχίᾳ καὶ ἀγχινοίᾳ, Criticorum sacrosanctis idolis. felices quibus horum numinum sacraria quotidie inoffenso pede intrare liceat, & ita afflatis nulla non hora inscientibus, ceu e mento barba, emendationes nascantur, indubitabiles, veriores quam illa apud Sagram, egregiae & capitales, quando praefiscini de suis testimonium perhibent. Miror autem V. E. in tota ad hoc epigramma annotatione ita loqui de *locustis & cicadis*, quasi eadem essent animalia. hoc epigramma de ἀκρίδι *locusta*. *Niciae* autem versiculos quos laudat, agunt de τέττιγι. de *cicada*. saltem si codicibus est fides. & in *Archiae* versibus τέττιξ aperte comparet. Eodem teste a *Meleagro cicadae* dicuntur ποσσίλαλοι. nescio ubi ita vocentur huic poetae. lego quidem in epigrammate jam adducto

Αὐτοφυὲς μίμημα λύρας, κρέκε μοι τί ποθεινὸν,
Ἐκκρούσασα φίλας ποσσὶ λαλοῖς πτέρυγας.

an legit V. E. ποσσιλάλοις una voce. verum tum quaererem ſubſtantivum, cui hoc vocabulum adjiceretur. legendum

Ἐκκρούσασα φίλοις ποσσὶ λάλους πτέρυγας.

at ſaltem, quo modo cunque legatur *cicadae* erunt ποσσιλάλοι, ut V. E. adſeverat. ita forent ex hoc loco. ſed rurſus obſtat, quod non de *cicadis* τέττιξι, ſed de *locuſtis*. ἀκρίσιν agatur.

P. 100. Vs. 2. ᾄδοντος ἀκούετο μέλος] ſatis de hoc dictum L. IV. v. 72. 21.

Ubi de *aſſa voce*. ſed tamen etiam ἆσμα de organis. ita *Manetho* v. 160.

Ἢ τρητοῖς καλάμοις ὑπὸ πνεύμασιν ἆσμα μελῳδεῖ.

ubi editur ἆθμα. redditur *per flatus anhelationem modulatur*. non puto. reliqua ibi lege, ad mentem *Gronovii*.

Ἢ νομίᾳ σύριγγι φίλην κεφαλὴν ἐπισείει.
Ἄλλῳ δ' ἐκ στομάτων κελαδεῖ μυκήματα σάλπιγξ,
Ὠδαῖσιν κιθάρας νευρενδέτε ἐν παλαμῇσιν·
Ἄλλῳ δ' ἁρμονίην χαλκῷ τε παρέξεται πνεῦμα.

quem ultimum verſum, velim, mihi aliquis expediat. vides illud χαλκῷ τε. illud παρέξεται in futuro, cum praecedant praeſentia. illud πνεῦμα, & ſic ſyllabam AI productam. ſi fluentiores verſus *Manetho* condere non potuit, cur ſibi adeo iratas Muſas coluit?

P. 100. Vs. 2. πᾶς στενωπὸς συμπόσιον] ut πᾶσα βαβυλὼν δικαστήριον. VI. I. 98. 10. συμπόσιον autem hic locus, ubi convivantur. ſic ap. *Lucianum Dial. Deor.* XXIV. 275. Mercurius queritur, quod ἕωθεν σαίνειν τὸ συμπόσιον debeat.

P. 100. Vs. 3. Κνίσση δ' οὐρανὸν ἷκεν]. ſic lege, ut recte in *Apogr. Iliad.* A. 317. ap. *Heliod.* X. 505. in *Bourdelotiana* ἱκέτω. in *Commeliniana* omiſſum. in *Taurin.* ἡκέτω.

Luciano de *Luctu* II. 931. hunc poetae locum reſpicienti κνίσση circumſcribitur τὸ νοστιμώτατον. ubi non fides habita veteribus Grammaticis νόστος interpretantibus γλυκασμός. uti *Etym. Magni auctori*. κνίσα aliis uſurpatur, ut *Manethoni* L. I. 195. quem locum conferas cum *Fir-*

Firmici L. I. C. I. & ſimul percipies *Manethonem* non deſtitutum fuiſſe a poetica facultate.

P. 100. Vs. 5. ἵνα αὐτῷ βοηθῇ πρὸς τὸν υἱὸν] credebant veteres unum numen per aliud poſſe exorari & flecti. paſſim exempla apud poetas, ubi Venus, Thetis, alia numina pro clientelis ſuis Jovem ambiunt. Noſter L. III. VIII. 57. 16. αἰτοῦμαι χάριν παρὰ σοῦ, καὶ διὰ σοῦ παρὰ τῶν ἄλλων θεῶν. *Porphyr.* de *Abſtin. Anim.* II. 195. ἐν δὲ τούτοις ἀριθμητέον καὶ τοὺς πορθμεύοντας, ὥς φησι Πλάτων, καὶ διαγγέλλοντας τὰ παρ' ἀνθρώπων θεοῖς, καὶ τὰ παρὰ θεῶν ἀνθρώποις. τὰς μὲν γὰρ ἡμῶν εὐχὰς ὡς πρὸς δικαστὰς ἀναφέροντας, τοὺς θεοὺς. ubi agnoſco ſynchyſin; verba enim ordinanda ſuiſſent τὰς μὲν γὰρ ἡμῶν εὐχὰς ἀναφέροντας πρὸς τοὺς θεοὺς, ὡς δικαστὰς. Iſtam tranſpoſitionem vocabuli ὡς multis exemplis probavimus L. I. XIII. 19. 8. Ap. *Apianum* p. CCCCCIV. item ſimul votum fit *Veneri & ejus filio Amori.*

θεοις
αφροδιτηι και τωι
υιωι ερωτι διονυσος
και δημητρα εκ
των ιδιων μητρι
συμπαθεστατη

diis Veneri & filio Amori Dionyſus & Demetra ex ſuis bonis matri commiſerantiſſimae. egregium monumentum! ibi enim *Bacchus & Ceres*, *ex ſuis propriis bonis* [quae ubi ſita fuerint, operae pretium inquirere] neſcio quid, dedicant, *Veneri & ejus filio Cupidini.* quae Venus ſingulari epitheto condecoratur, *mater commiſerantiſſima* apte, credo, hic titulus poſſet reddi. *mater miſericordiae*, cognomen *Divae Mariae*. cur votum fecerint hi dii ſuis illis collegis ſcire vellem. mihi potius *Venus & Cupido* videntur debuiſſe vota concepiſſe *Cereri & Baccho*, ſine quibus haec numina, ut Comicus ait, frigent. ſane in *Apiano* tales nugae ferendae. ſed miror *Donio* hic fucum factum, qui *Cl.* I. 53. e ſchedis *Vaticanis* repoſuit: eo diſcrimine, ut διονύσῳ jam quoque votum fiat, & miſera Ceres ſola ſumtum facere cogatur. quid de *Octavio Boldonio*, qui eandem p. 296. dignam cenſuit, quae repeteretur, & ſcientifice συμπαθεστάτη vertit. *dilectiſſimae.* Quare *Cl Muratorius* ſua laude non eſt fraudandus, qui quidem hoc tam ſingulari monumento ſuum theſaurum carere noluerit p. LVIII. ſed recte vertit, *ſumme miſericordi*, & *quia nomen dedicantis deeſt* [ſcilicet legit διονύσῳ καὶ δημητρα. *libero & ceteri*] *neſcit, an non hoc ſuſpicionem aliquam fraudis excitare poſſit. ſibi certe parum arridere.* profecto non minus faceta eſt, quam altera illa inſcriptio,

tio, quae ap. eundem *Muratorium* legitur p. XL. & πρὸς διόνυσον quoque quodammodo facit. PLANTATIO VINEAE CORRUPTIO LINEAE.

P. 100. Vs. 10. Οὐκ ἠδύνατο φανερῶς λυπεῖσθαι ἐν τοῖς βασιλείοις] L. VIII. v. 136. 7. Οἱ Περσῶν ἐντιμότατοι ἐπένευον Στατείρας προφάσει, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε ἕκαστος. & mox p. 137. 22. Οὐκ ἔδοξεν ἀσφαλὲς αὐτῷ τὸ λυπεῖσθαι σωζείσης τῆς βασιλίδος.

P. 100. Vs. 11. ἑαυτῷ] κατηρᾶτο.

P. 100. Vs. 12. ἑαυτῷ γὰρ αἴτιος τούτων] verbum substantivum intelligitur. in tertia persona hoc vulgatissimum. at non minus hoc usu venit in ceteris duabus. vide quae dicta L. I. IV. 7. 3. VIII. VII. 142. 5. *Demosth.* de *Cor.* 517. B. ἐν μὲν τοίνυν τοῖς πρὸς τὴν πόλιν τοιοῦτος. [εἰμὶ] & in hac formula fere. *Plutarch.* de *Sera Num. Vind.* 555. B. ἐγὼ σοὶ τούτων αἰτία. de *Tranquill.* 477. A. *Achill. Tat.* πάντα δι' ἐμὲ ἔπαθες. πολλῶν σοι ἐγὼ κακῶν αἴτιος. *Homerus* saepissime. sic *Latini.* vide *Val. Flac.* VII. 159. v. 657.

P. 100. Vs. 14. Ἐν Μιλήτῳ κύριος] qualis ille *Hestiaeus*, de quo *Herodot.* V. 30.

P. 100. Vs. 15. Φέρων] utitur hac sermonis quasi abundantia aliquoties. VII. II. 116. 4. VIII. II. 131. 8. vide *Cl. Hemsterhusium* ad *Lucian.* I. 349. post quem quis Iliada canere suscipiat. nihil adponam nisi duo *Heliodori* loca, non sine hujus auctoris aliquo commodo. L. IX. p. 421. ex *Cod. Taur.* sic lege. ἀλλὰ μὴ παρὰ τὴν πρώτην ἑκόντι καὶ φέροντες αὐτοὺς ἐνεχείρισαν. ubi καὶ deerat & male ἐνεχείρησαν. [sic *Lucian.* I. 705. ἑκὼν & φέρων conjungit.] Vetus est jam in his verbis confusio, ut patet ex *Schol. Aristoph.* in *Pluto* 717. male quoque *Benenati* Editio in *Demosth.* κατὰ Ἀριστοκρ. 411. (754. A.) mox in loco isto *Heliodori. Vat.* & *Taur.* προσκαθήμενον. L. X. 495. sic *Cod. Taur.* non credo tamen ex omni parte sincere. αὖθις δὲ θαυματουργοῦντες ἐν αἰχμαλώτων τύχῃ φέροντες ἐνεχείρισαν, ταύτην αὐτοῖς πάλιν ἱερουργουμένην προσδέξονται. *Vatic.* quoque αὐτοῖς. qui etiam mox ὡς πολέμιος.

P. 100. Vs. 17. Τί δοκεῖς;] admirantis & inprobantis. *Eurip. Hecuba.* 1160.

> Κᾆτ' ἐκ γαληνῶν, πῶς δοκεῖς, προσφθεγμάτων
> Κτενοῦσι παῖδας.

ita πόσον δοκεῖς ap. *Aristoph. Eccl.* 399. observante *T. Fabro.*

P. 100. Vs. 18. Χαρίεν ἀντίδικον ἔχεις] nescio an non εἶχες convenientius foret.

P. 100. Vs. 19. Νῦν βασιλεὺς καὶ ὀνείρατα βλέπει] *Virgil.* IV. *Æn.* 377.

Nunc

Nunc augur Apollo.
Nunc Lyciae sortes, nunc & Jove missus ab ipso
Interpres divûm fert horrida jussa per auras.
Scilicet is superis labor? ea cura quietos Sollicitat.

P. 100. Vs. 20. Παρέλκει τις] erat sigla ordinaria τς.

P. 100. Vs. 26. Ὑπὸ δαίμονος κακοῦ] mox ὁ βάσκανος δαίμων. *Xenoph.* H. H. VI. 594. ἤδη τὸ δαιμόνιον αὐτὸν ἦγε. nam mala daemoni inputabant. *Homer. Odyss. E.* 396.

—— Ἐν νούσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
Δηρὸν τηκόμενος. στυγερὸς δὲ οἱ ἔχραε δαίμων.

Astrologis κακὸς δαίμων celebratur. *Maneth.* VI. 36.

Ἐν προτέρῳ δ' ὥρης ζωῷ Φαίνων προθέησιν,
Δαίμονα τόν τε κακὸν πρότεροι φῶτες καλέσαντο.

Saturni malefica stella. *Heliod.* II. 106. Οὐ πολλοῖς δὲ ὕστερον ἔτεσιν, οὐρανία φωστήρων εἱμαρμένη περίοδος τρέπει τὰ κατ' ἡμᾶς, καὶ ὄμμα Κρόνιον εἰς τὸν οἶκον ἐνέσκηψε, τὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐπάγον μεταβολήν. ita *Codd. Vat. & Taur. Manetho* eodem libro vs. 60. vocat λυγρόν. sic ibi lege.

Καὶ δὲ Κρόνε περάτηθεν ἀθρειομένε ὑπὲρ ὥρης,
Δαίμονι δ' ἐν λυγρῷ μήνης προπάροιθεν ἐούσης,
Καὶ κέντρου Τιτῆνος ἀποκλινέος τελέθοντος.

ubi nota vocabulum ἀθρείεσθαι. cujus activum *H. Stephanus* excitavit ex *Suida* in ἀθρεῖ. ἀθρείοντες. ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες. cum dispendio metri quoque legitur κέντροιο τιτῆνος ἀποκλεινέος. vs. 151. vocat χαλεπόν. ubi sic legendum autumo.

Οἷς δ' ἄρ' ὑπερθ' ὥρης χαλεπῷ ἐν δαίμονι καλὴ
Ἀφρογενὴς φαίνητ', ἢ δ' αὖ Κρόνος ἢ τετράγωνος
Ἠὲ κατ' ἀντιπέρην λεύσσῃ, κενὰ λέκτρα πορῶσιν.

Gronov. φαίνῃ. sed hoc *ostendit.* illud *adparet.* ultima excussa κὴν λέκτρα πορῶσιν. *Gron.* λέκτρ' ἀπορῶσιν. *conjugio caruerunt.* sed ubi ἀπορεῖν cum *accusativo* jungitur? recte *Venus & Saturnus dare vacua cubilia*, nempe *liberis*, dicuntur, vel etiam *altero conjuge* ἐστερημένα. vide *Schol. Soph. Ajace.* 1008. & *Suidan* in voce. vide & vs. 216 & 220. ubi εὖτε pro ἔντε lege.

 P. 101.

P. 101. Vs. 2. Καὶ τότε] I. VI. 9. 17. III. III. 404. Nam jam bis tentavit ſibi mortem conſciſcere.

P. 101. Vs. 3. Ἀφείλω καλῆς συνοδίας] ſic *Apogr. Horat.* II. *Odar.* XVII.

Non ego perſidum.
Dixi ſacramentum. ibimus, ibimus,
Utcumque praecedes, ſupremum
Carpere iter comites parati.

ſaepe ὁδὸς de *vita* & *morte*. L. III. I. 41. 8. ἀναστρέψαι τῆς προκειμένης ὁδοῦ. eleganter *Xenoph.* in *fragm. Epiſtolae* p. 1000. Ὅτι ὁδοῦ ἀνθρωπίνης χρὴ νομίζειν ἀρχὴν μὲν γένεσιν, τέλος δὲ θάνατον. *Xenoph. Epheſius* L. III. 47. Καὶ ὁδὸν ἔρχομαι τὴν παρὰ σὲ, δυστυχῆ μὲν, ἀλλ' ἀναγκαίαν. mox p. 48. ὁδεύσαι πρός. τὸν Ἀβροκόμην ὁδὸν εὐτυχῆ. *Sophocl. Antig.* 817. (890).

Ὁρᾶτε μ', ὦ γᾶς πατρίας πολῖται,
Τὰν νεάταν ὁδὸν στείχουσαν.

Eurip. Alceſt. 610. Προσείπατ' ἐξιοῦσαν ὑστάτην ὁδόν.

Anthol. III. XXIV. 19. 627. ubi ſic lege.

Οὐκ ἔτ' ἀν' ὑλῆεν δρίος εὔσκιον, ἀγρότα πέρδιξ,
Ἠχήησαν ἱεὶς γῆρυν ἀπὸ στομάτων,
Θηρεύσεις βαλιὰς συνομήλικας ἐν νομῷ ὕλης.
Ὤιχεο γὰρ πυμάταν εἰς Ἀχέροντος ὁδόν.

δρίος agnoſcit *Suidas* in voce, & probavit *Conr. Geſnerus Hiſtor. Avium* T. II. p. 616. θηρεύειν accipiendum de cicure, quae voce ſua illice decipiebat, & in retia inducebat feras perdices. quales θηρεύειν proprie dicuntur. vide magnum virum modo laudatum p. 612. rationes reliquas nunc non reddemus. partim emendavimus jam in *Miſcell.* T. IX. p. 114. *Anthol.* III. XXV. 79. 282.

Ἔλληξεν δὲ μέλαθρα Διωνύσοιο χορείης,
Εὖτε σιδηρείης οἶμον ἔβης Ἀΐδεω.

vide etiam L. III. I. 193. & III. XXIII. 25. 262.

Ita in egregio monumento, cujus mentionem fecimus L. III. X. 60. 18. quod hic ex veritate exhibebo. nam licet ter ſit editum, tamen ſingulae ἐκδόσεις ſuis mendis non carent. primo protulit *Jac. Tollius* in *Fortuitis* p. 307. Deinde hinc *Cl. Muratorius* p. DCCXLIX. tandem recentavit *Sigeb. Havercampius* in *Indice ſupellectilis antiquariae. Goſewini*

ſervini Ulenbroukii. Quin *anaglypticum*, cui ſubjectum epigramma, *Henr. Chriſt. Henninius* in notis ad *Tollii epiſtolas Itinerarias* p. 20. retulit ad plane aliam Inſcriptionem. quam hallucinationem jam animadvertit *Vir praeſtantiſſimus Franc Oudendorpius* in eleganti recenſione *Legati Papenbroukiani Academiae Leidanae facti.*

Ἤλυθες οὐκ ἀβόατος ἐνὶ τριοσαῖς δεκάδεσσιν,
  Θεύδοτε, τὰν ζώοις οἶμον ὀφειλομένην.
Καί σε τὸν ἐν σπονδαῖσι γεγαθότα πουλὺ μετ' ἀστῶν
  Μάτηρ αἰάζει μυρομένα πρύτανιν.
Πέτρος ὅδε ξείνοισι βοάσεται, ὡς ἀΐδαλος
  Ἀσφαλὲς ἀνθρώποις οὐθὲν ἔνειμε τύχη.
Εἴης τοι σὺμ πατρὶ κεχαρμένος, ὄφρ' ἂν ἐσαφῶ.
  Σώστρατος ἐν φθιμένοις μυρίον αἶνον ἔχη.

Cl. Muratorius e vocabulis πρύτανις & ἀστῶν collegit civem Atticum fuiſſe. ſed poteſt fallere haec argumentatio. nam ἀστοὶ apud poetas omnium *magnarum urbium cives.* & πρυτάνεις *in plerisque urbibus Graeciae*: qui ſacrificiis intererant. inde in lapide, quem Rhegii ad fretum Siculum adquiſivi. πρυτανις. εκ. του. ιδιω. κ. αρχων. πενταετηρικος . . . συμπρυτανεις. ιεροσκοποι. θυτης. ιεροσαλπιστης. ιεροκηρυξ. vide *Marmor Oxonienſe* XXVIIII. & *Ez. Spanhemii Diſſert.* de *Prytanibus.* An autem γεγαθὼς πολὺ ἐν σπονδαῖς eo debeamus extendere, ut prae ebrietate mortuus fuerit, dubito. ſaltem mater filio vix tale in aevum perhibeat teſtimonium. revera tamen, licet *Plato* vetet ſe inebriare, πλὴν ἐν ταῖς ἑορταῖς τοῦ καὶ οἶνον δόντος θεοῦ, *in Dionyſiis*, ſere in feſtis & panegyreſin largius ſe flore Liberi adſpergere conſueverant plerique. *Ulpian.* ad *Demoſth.* de *Corona* p. 480. F. ἐν ταῖς πανηγύρεσι συνῄεσαν πολλοὶ μετ' ἀλλήλων συμποσιασόμενοι καὶ ἔμενον πολλάκις ἕως τῆς ἄλλης ἡμέρας ὡς τοὺς ἐν πανηγύρει. εἰ δέ τις τούτων μεθυσθεὶς . . . . Τύχη ἀΐδαλος. eſt, ut *Heſych.* ἄδηλος. in ἀΐδηλον. ἀφανῆ. In *Catalectis* Pithoei, quae quantum auctiora debebimus Cl. *P. Burmanno Juniori*, p. 120. vocatur Δαίμων ἀπροιδής. iſtud epigramma vitioſius ediderunt *Gruterus*, *Donius*, *Fabrettus.* ſincerius *Fleedwodus.* item *Grotius & Salmaſius.* vide *Miſcell. Lipſienſ.* T. 1. 490. ſi cui placeat magis notio τοῦ ἀφανιστικός. paſſim μοῖρα ὀλοή. λευγαλέη. vide *Anthol.* III. XXIII. 3. 258. ſive potius p. 262. 23. integrius enim ibi exſtat.

Σὺμ πατρί. N ante B. M. Φ. Π. ut γηραιὸμ βιοτᾶς. τὴμ μητέρα. τὸμ πατέρα. ἀποδειχθεῖσιμ πρεσβευταῖς. qualia in *Monumentis Oxonienſibus* offenderis.

Ὄφρ' ἂν ἐσαφῶ. *dum ad te perveniam. donec conjungar.* συνάπτειν ita frequenter. Miror *Aemilium Portum*, Graece peritiſſimum, in *Dionyſii*

 Hali-

Halicarn. L. III. C. LXIX. p. 192. αἱ ϛοαὶ συνάπτουσιν ἀλλήλαις putare συνάπτονται reponendum. συναψῶ scripti, ex Doricae dialecti consuetudine. *Hesych.* ἀψῶ. προσεγγίσω. δήσω. Κρατῖνος. aliqua fabulae parte Dorica dialecto usus fuerit. ideo notavit Lexicographus. inde in *Doricis monumentis* ἐργασεῖται. ποιησεῦντι. nam οἱ Δωριεῖς τοὺς βαρυτόνους μέλλοντας περισπῶσι. *Theocr. Schol.* I. 3. ἀποισῆ.

Illud autem voti loco prolatum est. ὄφρ' ἂν ἐσαψῶ. sic apud *Gruterum* DCCLXXXVI. 5. *ut ego possim dulcius & celerius ad eum pervenire.* & CCCLXXVI. 5. *mater rogat quam primum se ducatis ad vos.* DCCXCII. 1. ap. *Murat.* MCLXX. nunc in Museo *Papenbrouchiano Leidae. Et nos optamus ad vos properare parentes.*

Quis autem fuerit hic *Theodotus* cum ignorantissimis scio. In *Anthol.* III. 23. 22. 262. quemdam patre jam, ut puto, orbatum mater deflet. eundem credat, qui velit.

Restarent non nulla declaranda: sed haec pro loco jam nimis prolixa. ad nostrum locum propius faciunt quae *J. Pricaeus* ad *Appul.* VIII. 393. contulit.

Pro συνοδία. *L. Kusterus* ad *Suidan* συνοδεία ubique reponit. hoc durum. exemplorum copia nostram scripturam defendit *L. Bosius* in *Animadv.* C. XLVIII. p. 187. συνοδία. ap. *Ciceron.* X. ad *Attic.* VII. ἐφοδία. ap. *Diodor.* XX. p. 417. ubi vide. *Herodot.* VI. 56. ἐν ταῖς ἐξοδίῃσι. *Strabo* ἐξοδεία. VI. 382. A. sed συνοδία. 314. A. ἐνοδία. *Artem.* II. 28. p. 117. ita μεθοδεία & μεθοδία. vide congesta ad L. IV. v. 72. 9.

P. 101. Vs. 3. Τάχα γὰρ οὐκ ἂν ἐξῆλθε τοῦ τάφου καταλιποῦσα τὸν νεκρὸν] Ut ap. *Petron.* C. CXI. Ephesia Matrona, *custodivisset corpus & inedia mortem prosecuta fuisset. Manetho* VI. 531.

Ἠ φρουροὶ νεκύων τύμβοις ἔνι ναιετάουσι.

vide L. VI. 409. & notata p. 378. *Animadversionum.*

P. 101. Vs. 4. εἰ δ' οὖν ἐκείνην ταύτην μετὰ ταῦτα κερδήσαιμ, τὴν πρᾶσιν] locus affectus. forte εἴθ' οὖν ἐκείμην ταύτῃ, τὰ μετὰ ταῦτα κερδήσας, τὴν πρᾶσιν. utinam igitur mortuus jacerem *ibi vel sic.* ταύτῃ passim utrumque notat. vide *Hudchins.* ad *Xen.* K. A. VII. 4. vel εἰ δ' οὖν ἐκείμην, ταῦτ' ἦν μετὰ ταῦτα κερδῆσαι. *Cl. Reiskio* mihi hic praeluxit. vide si ejus cogitata magis probes.

P. 101. Vs. 5. τὸ λῃστήριον] ubi in piratas incidit Chaereas? hoc queri poterat Callirrhoe non ille. sed intelligit φρούριον τῶν βαρβάρων in acta Miletensi. porro non observat ordinem calamitatum. nam hoc praecessit τῇ πράσει. nec opus est.

P. 101.

P. 101. Vs. 6. ὦ τοῦ θανάτου καλοῦ, μεθ' ὃν ἤκουσα τὸν δεύτερον Καλλιῤῥόης γάμον] Non dixit, quod voluit. nisi velit, *o pulcra mors, post quam demum apud inferos audivissem secundas Callirrhoae nuptias.* sed ista sententia non plane verbis inest. si dixisset : μεθ' ὃν οὐκ ἂν ἤκουον, verba ἐννοίᾳ responderent.

P. 101. Vs. 8. Οὐ κατεφίλησα] L. v. ix. 94. 6. similis querela *Achill. Tatii* vi. 395. μετὰ τοσοῦτον ἰδοῦσά σε χρόνον ἐν τοῖς ἀγροῖς οὐ κατεφίλησα.

P. 101. Vs. 11. Καὶ ὄναρ] nam dii immiserant somnium regi, per quod justitium. L. iii. vii. 55. 8. ii. i. 23. i. iii. i. 41. 8.

P. 101. Vs. 12. Δήσας] in *Apogr.* δείσας. L. v. x. 96. 24. καὶ ὡς μεμηνότα κατεῖχε. ap. *Artemid.* ii. 13. 101. δείας *Rigaltius* recte in δήσας vel δέσας mutat.

LIBRI SEXTI CAPUT TERTIUM.

P. 101. Vs. 17. Μή τινα ἐπιβουλὴν ἐπιβουλευθῇς, καὶ μεγίστην] ita hic locus forte constituendus ex conjectura V. E. sed habetur ἐπι . . . . λεύς. καὶ μεγίστην. illa syllaba finiit vocem βασιλεύς ante quam igitur excidit. ἔφη βασιλεύς. nam uti alias monuimus jam ἔφη, εἶπεν etiam pericopen ordiuntur. ut mox p. 102. ἀπεκρίνατο βασιλεύς, vel illud βασιλεύς librario tribuendum, qui personas voluit distinguere. vide L. i. xii. 17. 18. mallem praeterea. *Ναὶ μεγίστην, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων. ut. L. v. vii. 90. 25. Ναὶ, φησὶν, ἀλλὰ Χαιρέας τέθνηκε. vocem ἐπιβουλὴν adjuvat dictum superius. Ἔρωτος ἐπίβουλος αὐτὸς ὁ ἔρως. sed & βασιλεύς debet retineri. ut patet ex accentu. qui certo in codice adfuit. totus locus igitur legendus. Μή τινα ἐπιβουλὴν ἐπιβουλευθῇς. ἔφη βασιλεύς. Ναὶ μεγίστην. ἀλλ' οὐχ . . .

P. 101. Vs. 18. ἤκουον . . . . τε καὶ ποιήμασι] supple ἐν λόγοις τε. sive intelligas sermones sive historias. L. ii. iv. 29. 1. ταῦτα ἡμῖν ἱστοροῦσι ποιηταί τε καὶ συγγραφεῖς.

P. 101. Vs. 20. Κρατεῖ πάντων τῶν θεῶν] Serio *Cyrus* ap. *Xenoph.* K. Π. vi. 153. ἐγὼ θεοὺς ἀκούω ἔρωτος ἡττᾶσθαι.

P. 101. Vs. 20. Καὶ αὐτοῦ Διός] Omnes poetarum libri pleni. auctor Παιδικῶν Αἰολικῶν. Βούλεται θεὸς, ὃς καὶ Διὸς ἔσφαλε μέγαν νοῦν Κα ὑτᾶς Κυπρογενείας. fragmentum *Sophoclis* sive *Euripidis* ex *Phaedra* apud *Stobaeum* C. lxi. 388.

Ἔρως γὰρ ἄνδρας οὐ μόνους ἐπέρχεται
Οὐδ᾽ αὖ γυναῖκας, ἀλλὰ καὶ Θεῶν ἄνω
Ψυχὰς χαράσσει, κἀπὶ πόντον ἔρχεται.
Καὶ τὸν δ᾽ ἀπείργειν οὐδ᾽ ὁ παγκρατὴς σθένει
Ζεὺς, ἀλλ᾽ ὑπείκει καὶ θέλων ἐγκλίνεται.

Ita *Tertia* editio. sed *tres aliae* ταράσσει. quod recte secutus etiam *Barnesius*.

Adponam modo unicum *Meleagri* epigramma, ut pateat insigni exemplo, quam studiosus poetarum Graecorum imitator fuerit *Propertius*. nec sine admiratione disces ipsum illud initium primae elegiae Graecis fontibus deberi: ut merito Scaliger statuerit in primo libro, sive μονοβίβλῳ illum prae ceteris ἑλληνίζειν. quamvis passim in aliis libris Graecos flosculos captarit, ut ab aliis indicatum, & alias ostendi.

Τόν με πόθοις ἄτρωτον ὑπὸ στέρνοισι, Μυΐσκος,
Ὄμμασι τοξεύσας, τοῦτ᾽ ἐβόησεν ἔπος.
Τὸν θρασὺν εἷλον ἐγώ. τὸ δ᾽ ἐπ᾽ ὀφρύσι κεῖνο φρύαγμα
Σκηπτροφόρου σοφίας ἠνίδε ποσσὶ πατῶ.
Τῷ δ᾽, ὅσον ἀμπνεύσας, τόδ᾽ ἔφην, Φίλε κοῦρε, τί θάμβος;
Κ᾽αὐτὸν ἀπ᾽ οὐλύμπου Ζῆνα καθεῖλεν Ἔρως.

Illum me cupidinibus invulneratum sub pectoribus, Myiscus,
Oculis jaculatus, hoc inclamavit verbum.
Istum audacem cepi ego. istum in superciliis fastum
Sceptriferae sapientiae, ecce, *pedibus calco.*
Illi vero, aliquantum respirans, hoc dixi. Care puer, quid mirum?
Et ipsum e coelo Jovem deduxit Cupido.

En gemella *Callimachi Romani*

Cynthia prima suis miserum me cepit ocellis,
Contactum nullis ante cupidinibus:
Tum mihi constantis dejecit lumina fastus,
Et caput impositis pressit amor pedibus.

Quin distichi sequentis ἔννοια

Donec me docuit castas odisse puellas
Improbus, & nullo vivere consilio.

debe-

debetur voci Σοφία: quam ſibi etiam Meleager agnoſcit ab amante excuſſam. quin iſta

Sit modo libertas, quae volet ira, loqui.

& ὅσον ἀμπνεύσας utraque indicant poetam, verba ſibi vix libera ſupereſſe, querentem.

P. 101. Vs. 21. Ἠπίςων δὲ ὅμως, ὅτι δύναταί τις δαιμόνων [ἢ Θεῶν] ἐμοῦ γεγενῆσθαι δυνατώτερος] quid deſit ex contextu diſcas. nota eſt ſuperbia Perſarum regum. notus furor Xerxis Helleſponto vincula injicientis & mare flagellantis. mox. p. 103. 2. δύνασαι γὰρ, ὦ δέσποτα, σύ μόνος κρατεῖν καὶ Θεοῦ. quem locum adi. poſſes quoque Θεῶν ἢ ἀνθρώπων.

P. 101. Vs. 22. πάρεστιν ὁ Θεὸς] L. VI. IV. 104. 2. Ἔρως ἔνδον παρὼν καὶ λέγων. *Lucian. Dial. Deor.* XX. 266. Ἔρως ὅλως παρελθὼν ἐς αὐτήν.

P. 101. Vs. 22. Ἐνδεδύμηκεν εἰς τὴν ἐμὴν ψυχὴν πολὺς καὶ σφοδρός] modo adparet σφοδ.... *Ariſtaen.* II. IV. μηδὲ λυπεῖ τὸν ἐνοικοῦντά μοι πόθον. *Plato* de *R. P.* IX. 573. D. καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα ὧν Ἔρως τύραννος ἔνδον ἐνοικῶν διακυβερνῴη τὰ τῆς ψυχῆς πάντα. eleganter *Theod. Prodr.* VI. 237. de *Amore.*

Ὅταν ἐπιπτὰς ἐς μέσην τὴν καρδίαν
Ἐκεῖ πανημέριος ἐμφύειν θέλῃ,
Καὶ παννυχίζει δυσμφυεῖς παννυχίδας.

Paullo aliter *Plutarch. Erot.* 759. C. Κάτων ἔλεγε τὴν ψυχὴν τοῦ ἐρῶντος ἐνδιαιτᾶσθαι τῇ τοῦ ἐρωμένου. quod in *Catone.* 339. effert. τοῦ ἐρῶντος ἔλεγε τὴν ψυχὴν ἐν ἀλλοτρίῳ σώματι ζῆν. *Omnes ſenſus veſtros mentemque junxiſſe, ut, ſi fieri poſſit, transire invicem in pectora veſtra cupiatis.* incertus *Auctor Epithalamii Maxim. & Conſt.* C. I. *Nemeſius* C. III. 101. vinculum animi & corporis comparat amicae & amatori. δεδέσθαι φαμὲν ὑπὸ τοῦ σώματος τὴν ψυχὴν, ὡς λέγομεν ὑπὸ τῆς ἐρωμένης δεδέσθαι τὸν ἐραστήν. ubi mox *Codex* meus ἐπιστροφῆς pro περιγραφῆς. aptum foret περιστροφῆς. ſic alii motus animum inhabitare perhibentur. *Alciphron.* III. V. τὴν ὀργὴν ἔναυλον ἐγκειμένην ἔχουσα. *Plutarch.* περὶ ἀδολεσχ. 894. ἡ δὲ μέθη σύνοικος. an illud ἐγκειμένην aliis ſe probet, neſcio. at mihi elegantius afore videtur. *Eumen. Panegyr. Conſtant.* XVII. *quantus illos caeleſtis ſpiritus intravit habitator.* *Horat.* I. *Od.* 16.

Non Dindymene, non adytis quatit
Mentem ſacerdotum incola Pythius,
Non Liber aeque.

ubi

ubi *incola* elegantius mihi dictum videtur respectu *mentis*, *sacerdotum*, quam *adytorum & templi.* vide tamen *P. Burmannum* ad *Gratii Cyneg.* 438. p. 275. Nescio an huc referre possemus ex Anacreonticis locum. LVI. 70.

Μούσας φρεσὶν ἀποίκους
Ἀχανδέας ὀρίνοις,
Αἴγλαν τε λαμπρύνοις.

ubi igitur Μοῦσαι ἄποικοι contrariae essent ab illis, quae ἐνοικοῦσι. & sic ἀχανδέας conveniret. *Barnesius* certe *extorres* vertit. cujus sane hoc in loco intolerabilis est in interpolando poeta temeritas; ut fere ubique. En *Codicis Vaticani* lectiones, ut te exerceas: quarum ceteri, qui jactarunt hujus libri variationes, nihil noverunt. ὀρινεῖς. & Αἴγλαν τε λαμπρωισχαν. at in margine λαμπρύνοις.

P. 101. Vs. 23. σφοδρός . . . ον μου ὁμολογεῖν] ἀναγκαῖον. vel vocabulum conveniens aliud accentu in ultimo carens.

P. 101. Vs. 24. ὥστε μηκέτι δύνα . . . ναι τοῖς λόγοις] τέλος ἐπιθεῖναι τοῖς λόγοις satis aptum foret: nisi aliud quidquam fuisse persuaderet vocula μηκέτι. quod non succurrit. nec ἐμμεῖναι placet valde.

P. 101. Vs. 25. πόθεν ἐτρώθη] nempe Callirrhoen hujus amoris esse facem.

P. 101. Vs. 26. Οὐδὲ γὰρ πρόσφατον τὸ πάθος ἦν, ἀλλὰ ᾐσθάνετο μου τυφομένου τοῦ πυρός. ἔτι γε μὴν οὐδὲ τοῦτ᾽ ἀμφίβολον, οὐδὲ ἄδηλον, ὅτι] *neque enim recens erat iste adfectus* [*amor*] *Verum senserat quidem ignem gliscentem: deinde vero neque hoc erat ambiguum neque obscurum, quod.* ita supplendum forte & intelligendum. aliis alia in mentem venerint. dudum senserat *Eunuchus* regem amare: deinde non poterat dubitare, quin amoris objectum nullum aliud posset esse quam Callirrhoe, quae tantum forma ceteras vincebat. ex his igitur caussis εὐθὺς ἠπίστατο, πόθεν ἐτρώθη rex. γε μὴν οὐδὲ sunt particulae sic saepe conjunctae, de quibus bene *Devarius.*

P. 101. Vs. 26. Τυφομένου πυρός] interpretor. *adhuc tepescentem, incipientem gliscere ignem.* ut *Appulej.* VIII. 154. *flamma saevi amoris parva quidem primo vapore delectat: sed fomento consuetudinis exaestuans, immodicis ardoribus totos adurat homines. Hesych.* τύφεσθαι. ἡσυχῆ ἐκκαίεσθαι χωρὶς φλογὸς καπνὸν ἱέναι [vulgo εἶναι] *Schol. Sophocl. Antig* 1021. τύφειν ἐστὶ τὸ ἠρέμα ὑποσμύχειν. ita *tepescere* & *calescere* opponuntur. amor ille quasi sub cinere & favillis conditus, tamen non latuerat Artaxaten, qui quotidie cum rege versabatur. qui rogantem noverat, An Milesia jam mulier adventasset. qui frequentes itus in gynaeceum regis animadverterat. qui illud justitium indixerat ipse jussu regis.

Alio-

Alioqui ſane τύφεσθαι etiam de amore quovis & vehementi. *Alciphr.* III. 2. ἐκτύφεσθαι τὸν ἔρωτα. III. LXIV. ῥαθημένη πόθῳ. ſic in *Epigr. Anthol.* L. II. LVII. 48. 180. quod defectu ſuppleto & emendatius hic deſcribere non pigebit, auctori quoque ſuo vindicatum Φιλοδήμῳ.

Ἑπτὰ τριηκόντεσσιν ἐπέρχονται λυκάβαντες
 Ἤδη μοι βιότου σχιζόμεναι σελίδες.
Ἤδη καὶ λευκαί με κατασπείρουσιν ἔθειραι,
 Ξανθίππη, συνετῆς ἄγγελοι ἡλικίης.
Ἀλλ' ἔτι μοι ψαλμός τε λάλος κῶμοί τε μέλονται,
 Καὶ πῦρ ἀπλήστῳ τύφετ' ἐνὶ κραδίῃ.
Αὐτὴν ἀλλὰ τάχιστα κορωνίδα γράψατε, Μοῦσαι,
 Ταύτην, ἡμετέρης δεσποτίδες μανίης.

Tertius verſus e codice ſuppletus : etiam ſeptimus & octavus inde petitus. *M.* autem *Sladus* ex ingenio ſenſum deficientis verſus adſecutus fuerat, tentans duplici modo; tamen elumbi rhythmo.

Καὶ πολιαὶ τρίχες εἰνὶ καρήατι ἄμμι φύονται.
Ἤδ' ἡμῖν πολιαὶ τρίχες ἐν κροτάφοισι φύονται.

adſcribam & ineditum ab hac materia tota non alienum.

Μελεάγρου.

Σιγῶν Ἡράκλειτος ἐν ὄμμασι τοῦτ' ἔπος αὐδᾷ,
 Καὶ Ζηνὸς φλέξω πῦρ τὸ κεραυνοβόλον.
Ναὶ μὴν καὶ Διόδωρος ἐνὶ στέρνοις τόδε φωνεῖ.*
 Καὶ πέτρον * τήκω χρωτὶ χλιαινόμενον. * vid p. 199.
Δύστανος, παίδων ὃς ἐδέξατο τοῦ μὲν ἀπ' ὄσσων
 Λαμπάδα, τοῦδε πόθοις τυφόμενον γλυκὺ πῦρ.

P. 102. Vs. 2. Καλλιρρόης παρούσης] idem verborum color ap. *Eunapium.* 151. αἰσχρὸν γάρ ἐστι καὶ λέγειν καὶ βασιλέα ἐπαινεῖν σοῦ παρόντος ἕτερον. vulgo ſine ſenſu τοῦ. quod vel ex verſione patet. *nam turpe fuerit ut alius rex quam qui praeſens eſt imperatorem laudet.* tamen τοῦ in *Cod. Barberiniano.* Sed recte *Edit. Commelini.* quod ſero video.

P. 102. Vs. 3. Τῆς σῆς . . . . ψυχῆς] κρατεῖν vel κρατῆσαι. vel ἅπτεσθαι. *Theocr.* I. 35. τὰ δ' οὐ φρενὸς ἅπτεται αὐτᾶς.

P. 102. Vs 5 Καλαὶ μὲν . . . . γυναῖκες, ἀλλὰ καὶ Στάτειρα] potes καλαὶ μὲν πάρεισι πολλαί. παντοδαπαί. vel potius καλαὶ μὲν αἱ Περσίδες γυναῖκες, ἀλλά. *Ammian.* XXIV. V. 311. *ex virginibus autem quae ſpecioſae ſunt captae, ut in Perſide, nec contrectare aliquam voluit nec videre.* poſſes etiam Ἰω-

νίδες vel Ἑλληνικαί. *Max. Tyr.* IV. IV. πέμπει Ἰωνία παλλακίδας Ἑλληνικάς. at adeo hoc non conveniret diſſimulationi Artaxatae.

P. 102. 6. Καλλίστη τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον] vide dicta L. VI. 1. 99. 7. forte ita intelligendus *Val. Flacc.* L. V. 484.

> *Sceptra tui toto Pelias ſub numine Phoebi*
> *Maxima ſorte tenens,*

ut ſit ſenſus; *Pelias tenens ſceptra maxima eorum, quae ſub ſole.*

Eunap. de *Legat* 162. οὐκ ἔτεκεν ὁ ἥλιος τοιαύτην ἡμέραν, οἵαν τότε ἐξῆν τοῖς παροῦσιν ὁρᾶν καὶ ἱστορεῖν.

P. 102 Vs. 6. Ἐξουσία δὲ ἔρωτα καταλύει] Interpres vertit. *quam concupiſcere ſi te non admodum ſentis, id ſane mirum non eſt facultas cupidinem tollit.* vides quid interpres de ſuo largitus fuerit breviloquo auctori. quod moneo, ne quis in Graecis quid excidiſſe reatur. ſi prius animadvertiſſem, deleviſſem.

P. 102. Vs 7. Τῶν ἄλωθεν] nam & ϑεοὶ οἱ κάτωθεν. *Eumen. Paneg. Conſt.* IX. *Semper ex aliquo ſupremo fine mundi nova deum numina univerſo orbi colenda deſcendunt.* ubi tamen ad aliquem terrarum orbis angulum reſpicitur.

P. 102. Vs. 8. Ἀλλ' ἡ Θέτις] ut fecit Pelei amore illa incenſa. In memoriam revocor epigrammatis, quod eruditiſſimus *Richardus Pocockius* in praeclara deſcriptione Itineris *Ægyptii* T. 1. p. 149. publicavit. id adponam qualiter emendandum cenſui, miſique ante hos quinque fere annos ad amicum virumque ſummum *Joannem Buberium.* illud erat ſcriptum in pede Statuae Memnonis, non procul a Nilo prope Thebas.

Ἀσκληπιοδότου.

> Ζώειν, εἰναλίη Θέτι, Μέμνονα, χ' ἁδέα φωνεῖν,
> Μάνθαν', ἐπὶ Τροίης ἄλλοκ' ἀπολλύμενον,
> Αἰγύπτου Λιβυκῆσιν ὑπ' ὀφρύσιν, οὗ ἀποτάμνει
> Καλλίπυλον Θήβην Νεῖλος ἐλαυνόμενος.
> Τὸν δὲ μάχης ἀκόρητον Ἀχιλλέα, μήτ' ἐπὶ Τρώων
> Φθέγγεσθαι πεδίῳ, μήτ' ἐνὶ Θεσσαλίῃ.

> *Vivere, marina Theti, Memnona & ſuaviter ſonare,*
> *Diſce, ad Trojam quondam occiſum:*
> *Ægypti Libycis ſub tumulis, ubi abſcindit*
> *Pulcras portas habentem Thebam Nilus incitatus.*
> *Inſatiabilem vero pugnae Achillem, neque in Troum*
> *Loqui campo, neque in Theſſalia.*

ſane

ſane rotundum epigramma. vide autem quibus corruptelis obſitum legatur apud ipſum *Pocockium* : & quam abeat etiam a vero ſenſu, qui id tentavit Eruditiſſ. *Leichius* in *Novis* ad *Muratorianum Theſaurum emendationibus*. p. 85. & 86. locum deſcribit *Herodot.* IV. 181. ὀφρύη ψαμμης κατήκει, παρατείνουσα ἀπὸ Θηβέων τῶν Αἰγυπτίων ἐπὶ Ἡρακληίας στήλας. Scias autem ad intellectum loci, Thebam a Nilo ita ſecari, ut pars urbis Libyae, pars Ægypto adjudicaretur. in Libyca autem parte Statua Memnonis. & tamen, quod mireris, ab erudito Germano Statua haec ponitur *in ora maritima*. ſane mare multis millibus inde diſparatum.

Verum pene omiſeram explicationem literarum ſub epigrammate exſtantium; quam hanc eſſe dubius valde conjicio. de ceteris enim ſatis ſecurus ſum. ἐποιεῖτο τοῦ Ἐπιτρόπου. aliquid deſit. ἐπίτροπος Ægypti notus plura nec libet nec opus. potius etiam alterum eprigramma recenſebo, quod ibidem legitur, & idem doctus Britannus vulgavit in ejusdem operis T. I. p. 105. Tab. XXXIX. item miſere corruptum, & ab eodem *Leichio* ibidem tentatum.

Ἔκλυον αὐδήσαντος ἐγὼ Πόβλιος Βαλβῖνος
Φωνὰς τὰς θείας Μέμνονος ἢ Φαμένωφ.
Ἦλθον ὁμοῦ δ' ἐρατᾷ βασιληΐδι τῇδε Σαβίνᾳ,
Ὥρας δὲ πρώτας ἅλιος ἔχε δρόμον.
Κοιράνω Ἀδριανῶ πέμπτῳ δεκάτῳ ἐνιαυτῷ.
Ἄματα δ' ἔχεν Ἄθυρ εἴκοσι καὶ πίσυρα.

Εἰκόστῳ πέμπτῳ ἄματι μηνὸς Νοέμβριος.

Ego Publius Balbinus audivi divinas voces loquentis Memnonis ſive [Ægyptiace] *Phamenopha*
Veni vero huc una cum amabili regina Sabina; primae horae Sol habebat curſum.
Imperatoris Hadriani quinto & decimo anno. dies autem habebat Athur [menſis] *viginti & quatuor.*
Vigeſimo quinto die menſis Novembris.

Ad vs. 2. declarandum, ſcias Memnonem a Thebaeis vocari Φαμένωφα, teſte *Pauſan.* I. 42. licet *Straboni* L. VII. 1167. D. Ισμάνδης Ægyptiace audiat. at *Thebaei* ſic : *Ægyptii* in genere aliter. ſic mox Ἄθυρ ipſe interpretatur Νοέμβριος. vs. 4. ex aliis epigrammatibus, quae eodem loco *Itinerarii Pocockiani* leguntur, quaeque nunc non tango, patet unumque *diem* & *horam* adnotaſſe, ut nunc quoque mos eſt loca celebria

 adeun-

adeuntibus, qua viderant Memnonem & ſonantem audiverant. quod etiam alias factitabant. *Heliodor.* v p. 218. ϗ δοκεῖ ναοῖς ἐπιγράφειν, εἰ χωρισθεῖεν, ἢ ἀγάλμασιν ἐπισήμοις, Ἑρμαῖς τε. ϗ ὥραν προσδιορίζοντας. ſic amatores in *Ceramico Athenis*. *Lucian. Dial. Meretr.* 187. Ἄπιθι, φησί, πρὸς τὸν ναύκληρον Ἑρμότιμον, ἢ τὰ ἐπὶ τῶν τοίχων γεγραμμένα ἐν τῷ κεραμεικῷ ἀνάγνωθι, ὅπου κατεστηλίτευται ὑμῶν τὰ ὀνόματα. Quod ad diem & annum hujus epigrammatis attinet, nihil adjiciam nunc, ſolum adponam *J. Buberii* verba ex literis ad me *Divione* datis Anno MDCCXLV. die XIV. *Junii*. *Je vous remercie auſſi des deux inſcriptions Greques de la même Statue; Le P. Balbinus de l'une eſt tres vraiſemblablement le. P. Caeſius Balbinus, qui fut conſul cinq ans après. Cette inſcription eſt remarquable pour la date, la quelle elle nous fournit du Voyage d'Adrien & de Sabine dans la haute Egipte. Mais celui qui l'a compoſée, pourvoit s'être trompé, en ce qu'il ſuppoſe que le* XXIV *d'Athyr tomboit au* XXV. *Novembre. car les ſcavans ont fait voir, qu'Athur commancoit au* XXVIII. *d'Octobre.* Sed quoniam in his ſumus, libet & proſaicam Inſcriptionem adjicere ad hanc rem ſpectantem. qua de etiam cum *Buberio*, ſi memini, egeram, & quam praeter *Pocockium* publicavit quoque *Cl. Muratorius* T. IV. p. 11. 3.

ΗΛΙΟΔΩΡΟΣ ΖΗΝΩ
ΝΟΣ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΠΑ *
ΝΙΑΔΟΣ ΗΚΟΥΣΑ Ᾱ ΚΑΙ
ΕΜΝΗΣΘΗΝ ΖΗΝΩΝΟΣ
ΚΑΙ ΑΙΑΝΟΥ ΑΔΕΛΦΩΝ

* vid. Steph. Byz.

Leichius p. 78. quoque tetigit, legitque αἰλιανοῦ. forte non male. κ' αἰλιανοῦ. ſunt exempla ubi ϗ etiam in proſa ita mutilatum ſit. poſſes etiam γαιανοῦ. in *Inſcriptionibus* notum nomen.

Verum illud ἐμνήσθην animadverti velim. Solebant peregrinantes, pietatis & memoriae cauſſa abſentium & relictorum amicorum & cognatorum, in his locis, ubi ſuam volebant relinquere memoriam, etiam eorum nomine ſcripto, ſe teſtari non immemores fuiſſe. & eo modo acceperim duorum lapidum ἐπιγραφὰς in *Theſauro Muratoriano*, ſane non intellectas. p. LXVI. 7. ἐπάγαθος ἐμνήσθη παρὰ θεοῖς διοσκόροις. repetitum ex *Cyriaco* p. XXI. vertitur pro peritia. *Epagathi memoria fit apud Dioſcuros*. nempe Graeca quemvis admittunt ſenſum. bene in *Pokockiana Leichius*. *recordatus ſum* nempe in aliqua parietis parte templi Dioſcurorum ſignificavit ſe hoc adiiſſe & forte una vel preces vel ſacra quaedam feciſſe nomine amicorum *Epagathus*. ut in Memnoniana hac *fratrum ſuorum* meminit *Heliodorus*. qui ſi non aliud, ſaltem aeternitatem nominis ſui, cujus avidi erant veteres, fuerunt conſecuti.

Apud

Apud eundem *Muratorium* ex *Anconitano Cyriaco* p. xx. legimus p. MDCCXXXV. 9.

ΡΑΝΤΕΡΟΣ
ΒΑΣΣΟΣ. ΠΥΡΑΤΟΣ
ΕΜΝΗΣΘΗΙ. ΤΡΥΦΩΝ. ΠΑΡΑ
ΤΟΙΣ. ΔΙΟΣΚΟΡΟΙΣ. ΝΕΤΩΝ
ΣΥΝΔΟΥΛΩΝ. ΜΑΡΚΟΝ
ΚΕΚΡΗΝ.

quod ego nunc non excutiam. ſed ad hunc morem facit, & hoc cum plurimis, quae apud *Cyriacum* ibi leguntur. ille Ἀντέρως *Anteros*. Βάσσος. Πύρατος. praeſentes fuerunt. & *Tryphon* recordatus fuit apud Dioſcuros καὶ τῶν συνδούλων. aperte ap. *Cyriacum* p. XXI. 141. & *Muratorium* p. DCCCX. id, quod dixi, confirmatur. Διονύσιος Πρωτάρχου ὧδε παραγενόμενος. μετά. τῶν. συνστρατιωτῶν. ubi ſequitur. Ψιλωταί. Διονύσιος. nempe nomina illorum commilitum. ſed quorum deberent nomina poni in caſu genitivo. ſed hic in primo caſu exhibentur, quippe intelligitur, οἳ ἦσαν. *qui erant*. inſpice dicta p. 73. *Animadv.* 10. 7. C. VI.

P. 102. Vs. 10. Ὅτι θεῶν τίς ἐστιν ἥδε ἡ γυνή.] vide L. II. IV. 29. 2.

P. 102. Vs. 11. Προσποιεῖται δὲ Ἑλληνὶς εἶναι Συρρακουσία] vide L. I. IV. 7. 19. & VII. III. 118. 7.

P. 102. Vs. 12. ἐλεγχθῆναι γὰρ οὐ βούλεται] hic pone diſtinctionem minorem. & nota plenam in ἐλεγχθῆναι orthographiam. quam cur alias neglexerit?

P. 102. Vs. 13. Οὐ μίαν] quis neſcit Graecorum luxuriam in negativis vocabulis.

P. 102. Vs. 13. Τῶν ὑφ' ἡμᾶς] non ſpero fore, qui hoc mutare velit. *Theophr. Char.* XXIV. τῶν ὑφ' αὐτὸν τινι συντάξαι αὐτῶν ἐπιμελεῖσθαι. *Xenoph.* K. Π. 22. E. διαπέμπεται πρός τε τοὺς ὑφ' αὐτόν.

P. 102. Vs. 13. Ὑπὲρ τὸν Ἰόνιον] ſic hic recte, intelligens mare Siciliam alluens. ita etiam L. III. III. 46. 12. at eodem libro C. IV. 50. 15. & C. V. 51. 12. & L. VIII. III. 133. 17. Ἰώνιον. male ſecundum *Conr. Geſnerum* ad *Aeliani Hiſtor. Anim.* XIV. 1. *J. Daweſium* ad *Max. Tyrium* XXXIX. 5. 112. *Solanum* ad *Plutarchi Anton.* 95. *Cimon.* 122. *Cl. P. Weſſelingium* variis ad *Diodorum* locis & innumeros alios *Cl J. Marklandus* ad locum *Maximi* alia via progreditur. licet autem in proſaicis ſcriptoribus non ſit ubi figamus pedem, propter *Codicum* incertitudinem: & poetarum uſui obtendi poſſit licentia: tam eorum auctoritas etiam hic alicujus momenti a contrario. nam licet *Ionium* in carmen hexametrum

non nisi secunda correpta: tamen Ἰόνιος vel Ἰόνιος intrare posset. jam, quod sciam, neque qui *Iambos* scripserunt, neque *heroici* usquam, locuti de κόλπῳ Ἰονίῳ, hac voce istis quantitatibus usi fuerunt cum tamen in regione *Ionia* & inde deductis vocabulis utantur passim modulo τῶν Ἰόνιος vel Ἰόνιος, tam *Graeci* quam *Latini*. ex etymo nihil certi confici potest: nam vel ab Ἰὼ vel Ἰάων, Ἴων Ἴων☉, qui *Apollinis filius*. vel Ἴων, Ἴων☉, qui *filius Itali*, derivant *Ionium* sinum. dicemus quaedam ad L. VIII. III. 133 17. eadem varietas in voce Παραιτώνιον. cujus rectior scriptura videtur παραιτόνιον ab etymo παραιτέινειν & a poetis confirmata. sed quorum auctoritatem *Clar. Marklandus* hic non magis admiserit. quin παραιτονιων in numo ap. *E. Spanhem.* de *Praestant. Numismat. Edit. Antiquae.* p. 779. Verum cum *J. Vaillantius* non exhibeat, & prius productus sit a *J. Seldeno* ad *Marmora Oxoniensia* p. 157. deinde ex *Hub. Goltzio* laudet, huic epigraphae non multum tribuo.

P. 102 Vs. 14. Τὸν περὶ αὐτῆς μῦθον ἐκπέμπει] sic *Eratosthenes* & alii accusabant *Homerum*, quod *Ulixis errores* in Oceanum ἐξέπεμψε, quia longinqua loca sunt εὐκαταψευστα. quos *Strabo*, in primis φιλόμηρ☉, graviter refellit.

P. 102. Vs. 15. Πῶς . . . Στράτηγον] οἷός τε εἶ. δύνασαι. προήχθης. vehemens nimis τολμᾷς.

P. 102. Vs. 18. εἰ τί ἄρα δυνατόν ἐστιν εὑρεῖν φάρμακον] non εὑρεθῆναι. tetigimus antea L. IV. III. 69. II. L. V. II. 82. I. En aliquot exempla. *Aristotel. Rhet.* I. V. §. 9. ἡδὺς ἰδεῖν *Demosth.* παραπρ. 312. B πόλεις χαλεπαὶ λαβεῖν. *Plato Philebo* 14 C. ῥᾴδιον ἀμφισβητῆσαι. *Lys* 207. A. ἄξι☉ ἀκῦσαι. *Sympos.* 182. A. νόμ☉ ῥᾴδι☉ νοῆσαι. *Hippia Maj.* 289. A. αἰσχρὸς συμβαλεῖν. *Demosth. in Leptin* 543. D. ἐπαινεῖ ἀκῦσαι. *Lucian. Phalar. Pr* 190. ἀπιστρόπαιά μοι ἀκοῦσαι ἦν. ubi recte *Schol.* explicat ἀκουσθῆναι nec aliis tricis opus erat. *Isocrat. Paneg.* 69. χαλεποὶ προσπολεμεῖν. uti recte editio *Cantabrigiensis.* alii πρὸς τὸ πολεμεῖν.

Tamen passivum non nunquam adhibent *Demosthen.* in *Aristog. Pr.* 832. A. δεινὸς ἐλαττωθῆναι. *Plato Hippia. Major.* 299. A αἴσχιστον ὁρᾶσθαι. cui exemplo tamen posset obmoveri quod ὁρᾶσθαι saepe pro ὁρᾶν occurrat. unde δεινὸς ἰδεῖν & ἰδέσθαι obvia.

P. 102. Vs. 18 Εὕρηται] in *Apogr.* εὕρῃ. posses quoque εὑρήσεις. obvia locutio. *Eurip. Hippol.* 698. Ζητεῖσα γ' εὗρον φάρμακ', οὐχ ἃ ἐβουλόμην. *Xenoph. Ephes.* III. 45. φάρμακον εὑρών, ποιεῖν ὃ κακῶν με ἀπαλλάξει τὴν κακοδαίμονα. quod recte per se constituit *Eruditiss. Abreschius* in *Miscellan.* Vol. XI. III. 17. *Codice* adstipulante.

P. 102. 19. Παρ' Ἕλλησι καὶ παρὰ Βαρβάροις] Posset in ore Persae ad regem regum male sedere videri distinctio Graecorum & Barbarorum.

Sed

Sed fic folent Graeci faltem fcriptores inducere alios populos de fe loquentes. ap. *Xenoph.* K. A. 1. 258. B. *Cyrus* ipfe milites fuos vocat barbaros. ap. *Aefchyl. Perf.* 391. *Nuntius* ad *Atoffam Xerxis* uxorem.

> Φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν.

Hector ap. *Eurip.* ad *Rhefum Thraciae* regem gloriatur pene in cognomine *Tragoedia*, vs. 404.

> Σὺ δ' ἐγγενὴς ὤν, βάρβαρός τε, βαρβάρους
> Ἕλλησιν ἡμᾶς πρόυπιες τὸ σὸν μέρος.

ap. *Herodot.* IX. 47. *Mardonius*, *Gobryae* filius, *Perfas* barbaros vocat quin *D. Paullus* ad *Romanos* fcribens C. 1. 14. Ἕλλησι καὶ βαρβάροις. ipfos ita rerum dominos hoc titulo infignit. ap. *Herodot.* II. 158. legimus, unde patet Graecis non folum refpectu aliarum gentium fic loqui libuiffe, Βαρβάρους ἅπαντας οἱ Αἰγύπτιοι καλέουσι τοὺς μὴ σφίσι ὁμογλώσσους. *gentes omnes alia lingua utentes vocabant barbaras.* nihil tamen ultra eorum virtuti, ingenio, acumini detrahentes. ifta enim vanitas refervari debebat in noftrum aevum quibusdam e Francica gente eruditionis folidae corruptoribus contemtoribusque. verum ne iniqui paucorum vecordiam derivemus in nationem olim ante alias, & nunc quoque de literis bene merentem. Barbarum eft decretum *Apollonii Tyanenfis Epift.* XXI. Οὐ γὰρ θέμις, βαρβάρους αὐτοὺς ὄντας εὖ πάσχειν. fic *Cod.* meus. vulgo abeft ὄντας. faltem ab *Oleariana.* fic *Epift.* XIII. fupple Ἀλέξανδρον αὐτὸς ἀναθρέψω καί.

P. 102. Vs. 20. Φάρμακον γὰρ ἕτερον ἔρωτος οὐδέν ἐστι πλὴν αὐτὸς ὁ ἐρώμενος] centena loca in hanc fententiam facile obvia fiant proxime ad noftrum *Heliodor.* IV. 177. ζητητέος σοί, Χαρίκλεις, ὁ ἰασόμενος, γένοιτο δὲ ἂν μόνος ὁ ποθούμενος. *Plato Phaedro* 252. B. πρὸς γὰρ τῷ σέβεσθαι τὸν τὸ κάλλος ἔχοντα, ἰατρὸν εὕρηκε μόνον τῶν μεγίστων πόνων. non inmerito *A. Gellius* L. XIX. 19. *Valerii Aeditui* hos verfus extollit.

> *Quid faculam praefers, Phileros, qua nil opu' nobis?*
> *Ibimus. hoc lucet pectore flamma fatis.*
> *Iftam non potis eft vis faeva extinguere venti,*
> *Aut imber coelo candidu' praecipitans.*
> *At contra hunc ignem Veneris, nifi fi Venus ipfa,*
> *Nulla eft quae poffit vis alia opprimere.*

Con-

Conferas, velim, epigramma Graecum, nobis adpositum p. 89. *Animadversionum harum.* ubi pene eadem sententia.

P. 102. Vs. 20. Τῦτο δὲ ἄρα καὶ τὸ ᾀδόμενον] ne quid arrode. *Aelian.* V. H. I. 30. τῦτο τὸ δὴ λεγόμενον. *Alciphr.* II. III. 226. τὸ δὴ λεγόμενον τῦτο τὰ τῆς γῆς ἀγαθά. ubi omittit *Cod.* γῆς. & καὶ ἐμὲ καὶ Φιλήμονα scribit. mox ibi lege. ἃ δὲ ἐπιστεῖλαιν αὐτῷ ἔγνωκα, βύλομαί σε εἰδέναι. *Cod.* ἔγνωκα βύλομαι δέ. nescio quid sibi modo velit exhibens. οἴσεται. quam formulam explicat *N Heinsius* ad *Ovidium* L. I. ex *Ponto* II. 10. de nostra formula egit *J. Perizonius* ad *Aelian.* II. XII. & XXIX.

P. 102. Vs. 20. λόγιον] etiam Latini hac voce usi. vide *Miscell. Observ.* Vol. I. p. 176. & de hoc oraculo *J. Pricaeum* ad *Appul. Met.* II. 81. & exuberantius agentem *Tib. Hemsterhusium* ad *Luciani Nigrin.* T. I. 82.

P. 102. Vs. 21. Ἰάσεται] nihil vulgatius. *Heliod.* VII. 328. εἰ γὰρ τῦτο [sic *Taur.*] ποιήσειας, Κυβέλιον φίλτατον, δυεῖν δι' ἑνὸς μοι φωνήσῃ νόσων ἰατρὸς, ἔρωτος τε καὶ ζηλοτυπίας. vulgo ibi quoque δυοῖν. quod aeque bonum. licet illud magis Atticum. videatur celeb. *Dukerus* ad *Thucyd.* IV. VIII. p. 242. passim δυοῖν quoque. *Aristoph. Vesp.* 1202. ψήφοιν δυοῖν. *Pace* 1306. ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν. *Acharn.* 90. *Xenoph.* περὶ πόρων 923. B. δυοῖν μναῖν. uti *Plato* de L. L. VI. 774. B. pro quo *Aelian. Epist.* 3. δυεῖν μναῖν. *Lysias* p. 410. δυοῖν βακτηρίαιν. pro quo sine caussa nunc δυαῖν. nam me fateor esse ex istorum secta, qui omnia bene & religiose pensitanda arbitrentur, ante quam quid in auctore mutemus. in isto autem loco etiamnum non video, quin οἱ δυνάμενοι opponantur τοῖς ἀδυνάτοις, de quibus ibi passim agitur. ut autem intelligamus ratiocinium ex duobus baculis ductum, sciendum est, Athenis plerosque senes gestasse *duos* baculos, uno uti inniterentur dum altero se defenderent. testem laudo *Scholiasten. Aristoph.* ad *Plutum* 273. Πάντες γὰρ οἱ γέροντες ἐν Ἀθήναις δύο βακτηρίας ἐβάσταζον. . . . εἶχον δὲ ἡ διὰ τὸ ἐπερείδεσθαι αὐτῇ ἢ διὰ τὸ ἀμύνασθαι ταύτῃ, μὴ δυναμένοις χερσί.

P. 102. Vs. 21. Κατηδέσθη τὸν λόγον] *Anthol.* VII. 167. p. 481.

Τὴν μὲν ἀποικτείρω, τὴν δὲ καταιδέομαι.

P. 102. Vs. 23. Δικαιοσύνης] μέμνημαι. L. VI. II. 100. II. Καλλιρρόη τῇ ἑορτῇ κατηρᾶτο. Διονύσιος δὲ ἑαυτῷ. L. VI. IV. 104. 12. ὡς μήτε τὺς νόμυς αἰδῦ· κεῖνται γὰρ ἐπὶ τοῖς γάμοις. μήτε μοιχείαν.

P. 102. Vs. 24. Μηδὲ μίαν μυ καταγνὼς ἀκρασίαν] *Xenoph.* K. Π. VI. 154. A. Καὶ αὐτὸς δὲ ἐμαυτῦ κατέγνων μὴ ἂν καρτερῆσαι, ὥστε συνὼν καλοῖς ἀμελῆσαι

ϭαι αὐτῶν. Haec verſa fuerunt. *Tune mihi, ait, tale quiddam ſuadere auſis, ut eſt alienam uxorem corrumpere? legum, quas ipſe tuli, memini. Ne me putes juſtitiae, quam ipſe exerceo, violentas & intemperantes manus afferre.*

P. 102. Vs. 24. ἑαλωκαμένος] *Lucian. Dial. Meretr.* III. XI. 309. Παγίδα. καὶ ἑάλωκα ὁ κακοδαίμων καὶ συνείλημμαι πρὸς αὐτῆς. paſſim & noſter.

P. 103. Vs. 1. Θεραπείαν τῷ Ἔρωτι προσαγάγῃς] L. II. VIII. 34. 8. οὐδεμίαν εὑρίσκων θεραπείαν τοῦ ἔρωτος. & vox προσάγειν hic innuit convenire *medicinam. Plut.* de *Sera Num. Vind.* 496. D. διαίτας καὶ φάρμακα προσάγειν. alioqui quis forte verterit. *cultum.*

P. 103. Vs. 2. Ἀλλὰ τὴν κρείττονα καὶ βασιλικήν, ἀνταγωνιζόμενος ἑαυτοῦ.] quis hoc verbum cum genitivo compoſuit? lege ἑαυτῷ. pro σεαυτῷ, ut ſaepe. ſenſus tum erit, quae ap. *Plutarch.* in *Alexandro* 31. ἀλλ' Ἀλέξανδρος, ὡς ἔοικε, τοὺς νικᾶν τοὺς πολεμίους, τὸ κρατεῖν ἑαυτοῦ βασιλικώτερον ἡγούμενος *Plato* de L. L. I. 626. E. τὸ νικᾶν αὐτὸν αὑτὸν πασῶν νικῶν πρώτη τε καὶ ἀρίστη. *Chion. Epiſtola.* III. p 26. paſſim tales παραινέσεις. ſi legeris αὐτῷ. nempe τῷ Ἔρωτι. magis ſequenti periodo conveniet.

P. 103 V. 2. Κρείττονα καὶ βασιλικήν] ſunt fere ſynonyma. omnia optima. *regalia.* βασιλικά. ſic Jovi βασιλικὴ ψυχή. βασιλικὸς νοῦς tribuitur a *Platone Philebo* 30. D. ſed etiam reſpexerit modo adpoſitum *Plutarchi* vel ſimile dictum.

P. 103. Vs. 2. Δύνασαι γάρ, ὦ δέσποτα, σὺ μόνος κρατεῖν καὶ θεοῦ] *Plato* IX. de *R. P.* 573. C. καὶ μὴν ὅγε [ὁ μεθυσθεὶς] μαινόμενος καὶ ὑποκεκινηκὼς οὐ μόνον ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ θεῶν ἐπιχειρεῖ τε καὶ ἐλπίζει δυνατὸς εἶναι ἄρχειν. ſimilis blaſphemia ap. *Herodot.* III. 36. Οὐδὲ ἂν αὐτὸν ἔγωγε δοκέω τὸν θεὸν οὕτω ἂν καλῶς βαλέειν. ſunt verba ad Cambyſem facta a patre, cujus tyrannus iſte modo ſagitta cor trajecerat filii. deplorandi ſane, qui ſanguinis, amicitiae, patriae jura proſtituere adigantur in unius domini ſpem gratiae, aura quavis ſemper inconſtantioris. prudentius *Thebanus Vates Nemeon.* X. 136. Χαλεπὰ δ' ἔρις ἀνθρώπων ὁμιλεῖν κρεισσόνων. & *Plutarch.* Ἐρωτικῷ. 945 D. Ἔρωτι δὲ μάχεσθαι χαλεπόν. Mitius tamen poſſumus interpretari ex opinione, qua deorum & virorum pugnae traduntur non ſine profuſione divini ἰχῶρος depugnatae.

P. 103. Vs. 3. Ἄπαγε τὴν ψυχὴν εἰς πάσας ἡδονάς] nempe ἀπὸ τῶν λυπηρῶν διανοιῶν. ἀπὸ τῆς χαλεπῆς ἐπιθυμίας. rarius ita occurrit.

P. 103. Vs. 4. Κυνηγεσίοις] non ſolum voluptatis, ſed neceſſitatis & moris gratia reges Perſae venatibus crebro operam dabant. notam id ex *Xenophontis Inſtitutione Cyri.* Unde *Parthi Vononem regem indignabantur,*

tur, quia utebatur raro venatu, segni equorum cura. ap. *Tacit. Annal.* II. 2.

P. 103. Vs. 4. Διημερεύειν] *Xenoph.* K. Π. VII. 195. C. ἄσιτος καὶ ἄποτος διημερεύει. potes latius extendere & partem noctis adjicere. *Horat.* I. *Odar.* I.

—— manet sub Jove frigido
Venator, tenerae conjugis immemor.

Lucian. T. II. 231. καθεύδοντα ὑπαίθριον, ἅτε κυνηγέτην ὄντα. Inde *Xenoph.* IV. *Memor.* 814. B. νυκτοθῆραι.

P. 103. Vs. 5. Ἀβρωτος] ut ἡμίβρωτος. quo de actum p. 80. *Animadversionum.* sic θηριόβρωτος ap. *Hephaestionem Thebanum* in *Capricorno* p. 18. ἔσται ἐκβολιμαῖος καὶ θηριόβρωτος. male nunc θηριόβροτος. *Manetho* V. 193.

Σαρκοβόροις θηρσὶν παρέχει γυμνώμενον ἄνδρα.

an hinc malles θηριόβορος. θηριόβρωτος autem aeque bonum ac θηρόβρωτος. An ap. *Val. Flacc.* VIII. 163 tentare licet,

Quod nullae te, nata, dapes, non ulla juvabant Pocula.

id est. *potus.* tamen *tempora* pro *festis diebus* non displicet. vid. VIII. 226. dapibus non carebant tales dies.

P. 103. Vs. 5. Ἐν θήρᾳ δὲ ἐνδιατρίβειν ἢ τοῖς βασιλείοις] nempe οἶδά σε. vel χαίρεις. eleganter ἐνδιατρίβειν ἐν τινὶ πράγματι, & saepe occurrit, ut & διατρίβειν.

Ellipsis etiam longe frequentissima τῆς μᾶλλον. *Libanius Ep.* 113. χαίρει γὰρ οὗτος καλούμενος, ἢ ᾗπερ ὀνομάζεται. quem locum cum aliis sistit doctiss. *Interpres* ad *Diodor.* XI. II. p. 412. *Cl. Gesnerus* de hac ellipsi disserit ad *Lucianum Jup. Confut.* T. II. 631. sed non opus plura constipare post diligentiam *Bosii*, *Schoetgenii*, & *Leisneri.*

P. 103. Vs. 5. Τοῖς βασιλείοις] illud enim mollium regum. sic Magi illi & plerique reges Persici raro prodibant. ita dicitur Turiferae regionis rex ap. *Athenaeum* L. III. C. 3. p. 517. ἀεὶ διατρίβειν ἐν τοῖς βασιλείοις, ἐν τρυφῇ καὶ δαπάνῃ τὸν βίον διάγων. uti ibi recte emendavit *Celeb. Wesselingius* ad *Diodor. Siculum* III. 47. sic de Mesynoecorum rege testantur historici. vid. *Cl. Hudchinson.* ad *Xenoph.* K. A. V. p. 385.

P. 103. Vs. 6 Καὶ ἐγγὺς εἶναι τοῦ πυρὸς] potes interpretari metaphorice, ut πῦρ τοῦ ἔρωτος, τῆς Καλλιῤῥόης intelligatur. sed sententia in genere prolata est.

Quare proprie accipiendum. beatorum, at etiam mollium virorum *adsidere ad focum.* vide *Aristoph. Pace.* 1131. *Vesp.* 770. & *J. Broukhusium* ad illud *Tibulli.*

Dum

Dum meus aſſiduo luceat igne focus.

Sed vide an iſtum morem ſatis prudenter tribuat regibus Perſicis : qui ſtationes mutantes quater anno, efficiebant, ut ſemper victitarent ἐν εἰαρινῷ θάλπει ϗ ψύχει, teſte *Xenoph.* Κ. Π. VIII. 333. C. & *Babylonis* celebratur χώρα ἀλεεινή. *Syſis* autem adeo fervidus aër, ut teſte *Euſtbatio* ad *Dionyſium Periegeten* vs. 1073. frigidam aquam in lavacra expoſitam caleſecerit. vide de Meſopotamia *Ammian. Marcell.* L. XVIII. VIII. p. 156. ubi *molliſſima* ei *biems* adſcribitur. at tamen loca etiam frigidiora. *Eurip.* in *Bacchis* 15.

—— Περσῶν δ' ἡλιοβλήτυς πλάκας,
· Βάκτριά τε τείχη, τήν τε δύσχειμον χθόνα Μήδων.

& in locis ſatis frigidis egiſſe reges Perſas patet ex tot tegumentis, quibus hieme *caput*, *corpus*, *pedes* non modo, ſed & *manus & digitos* contra aëris injuriam defendebant. ut narrat *Xenoph.* Κ. Π. VIII. 241. B. ex eo *Athenaeus* L. XII. p. 515. B.

Igitur ignis elementum non modo in uſum, ſed etiam delectationem fuerit Perſis Perſarumque principibus.

At quid ſi aeſtate venatio inſtituebatur! an tum recte hoc exercitium opponetur ad focum pandiculationi? an nullae aliae in aula Perſica avocationes, quibus otium reges fallerent. an non γυναικεῖα & *compotationes*. ſane aptius aliquantum ſcripturus ſuiſſe videtur ἢ ἐν τοῖς βασιλείοις, ϗ τοῖς γυναικῶσι, ϗ ἐγγὺς εἶναι τῦ πυρός. & tum commode illud πῦρ acciperetur ſenſu metaphorico & hic accommodato. verum quis tantum audeat, ut interponat hoc vocabulum? quid ſi nihil interponendo, ſed literulam mutando hunc ſenſum huic loco reſtituamus, legamusque ἢ τοῖς βαλανείοις ϗ ἐγγὺς εἶναι τῦ πυρός.

Reges Perſae erant φιλόλυτροι. vide *Plutarch.* in *Alex.* 30. *Darii* λυτρὸν. *lavacrum* deſcribentem. *Diodor.* XVII. 36. *Xenoph.* Κ. Π. VIII. 241. E. ubi λυτροχόοι memorantur. qui L. I. II. B. conjungit γυναικῶνας & λυτρά. λῦται . . . πρὸς γυναιξὶν ἐστί. revera Charito forte melius voce λυτροῖς uſus fuiſſet : ſed vocabulum βαλανεῖον ipſi adhaeſit ex more Graeco, quo pauperiores in *Publicis Balneis* ſeſe calefaciebant. vide *Ariſtoph. Plut.* 953. & *Alciphr.* I. XXIII. & III. XLII. verum etiam ditioribus *domeſtica balnea* erant. vide primo loco *Berglerum* nec peccavit tamen βαλανεῖον & λυτρὸν confundens. namque inſpice *Anthol.* L. IV. XVIII ubi a decimo ad trigeſimum epigramma λυτρά & βαλανεῖα

νεῖα promiſcue habita invenies. & *Maneth.* IV. 253. dixit. —— λουτρῶν τε καθαρτῆρας βαλανείων. nec difficultatem habet. optime vero *venatio* & *baineatio* opponuntur, ut apud *Ariſtoph. Nub.* 1047. πλῆρες τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς παλαίστρας. & ita Οἶνος καὶ τὰ λουτρὰ, καὶ ἡ περὶ Κύπριν ἐρωή.

Corpora debilitant balnea, Bacchus, amor.

& hac ratione forte apud *Athenaeum*, ubi de rege Turiferae regionis loquitur, ſervari poſſet ἀεὶ διατρίβειν ἐν βαλανείοις, ἐν τρυφῇ. quod ſi mecum βασιλείοις emendanti viro clariſſimo accedas, habueris exemplum contrarium τοῦ βασιλείοις in τὸ βαλανείοις mutati.

Omnia haec conſideranti mihi facilius gradus fieri videtur a *balneis*, *lavacris*, quocunque ſenſu; ad τὸ πῦρ ſive proprie ſive tralative, quam ſi ſervetur βασιλείοις. ſaltem metaphoricum ſenſum praeferrem in voce πῦρ. licet, uti innui, nimis reſtricta ſic fiat oratio, & vile quid hic adfricuiſſe videretur Regi Perſarum Charito, ſi proprie *ignem* & *focum* intelligas. tu, lector, boni conſule hanc meam ſuſpiciunculam.

LIBRI SEXTI CAPUT QUARTUM.

P. 103. Vs. 8. Κεκοσμημένοι.] vide ad L. I. VI. 10 I.

P. 103. Vs. 8. Στρατείας] nam venationes Regum Perſarum ſaepe in armis. ut ex *Xenophontis* Libro primo Παιδείας notum.

Facile στρατεία *exercitus*. hic ſe tueatur: licet id ſaepius στρατιά. unde haec vocabula ἐν τῇ χρήσει ἀλλάσσονται crebro, teſte *Ammonio.* p. 130. & *Codices* ubique incerti. vid. *J. Hudſonum* ad *Thucyd.* VII. 55. v. 47. poetae στρατιὰ etiam pro στρατεία videntur adhibuiſſe. *Ariſtophan. Lyſiſtr.* 592.

Μονοκοιτοῦμεν διὰ τὰς στρατιάς· καθ' ἡμέτερον μὲν ἐᾶτε.

vulgo στρατείας. *Baſileenſis* Editio in στρατειὰς veſtigium verae lectionis ſervavit in *accentu.* ap. *Demoſth.* περὶ παραπρ. 331. F. legimus Τὴν ἄτην δ' ὁρῶν στείχουσαν ὁμοῦ τὴν ἐπὶ Φωκέας στρατείαν. ubi *Cod.* στρατιά. ſed ſatis, ſi cum *Hier. Wolfio* legamus ὁμοῦ τῇ στρατείᾳ. vide L. VI. VIII. III 8.

P. 103. Vs. 8. Διαπρεπέστατος ἦν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς] ſane dativi multam ſibi licentiam vindicant. mallem tamen αὐτῶν vel ἐν αὐτοῖς. facile exciderit poſt ἦν.

P. 103.

P. 103. Vs. 10. Καθῆσο ἴσσῳ] idem, quod modo dictum, hic quadrat. ἐπὶ ἴσσῳ. ἐφ' ἴσσης.

P. 103. Vs. 10. Νισαίῳ] plerique in hac scriptura adquiescunt. si lubet, consulere potes *J. Casaub.* ad *Athen.* v. 342. *H. Valef.* ad *Ammian.* XXIII. VI. 288. & *G. Arnaldum Lection. Gr.* 200. & qui in alia abit, *Cl. Salmaf.* ad *Solinum* p. 842. Νισαῖος. *Cod. Taur.* ap. *Heliod.* IX. 449. sed ubi ad *Hesych.* in Νησαίας legere jubemur Νησαῖος. quam scripturam omnium deterrimam habeo, & tamen *Codex Oppiani Venetus* agnoscit in L. I. K. 310. *Schol. Lucian. Adver. Indoct* III. 104. Eadem varietas ap. *Aelian.* II. V. H. 41. in filio *Dionysii majoris Nysaeo.* apud *Ovidium Ep. Heroidum* XV. 54.

Nisiades matres Nisiadesque nurus.

etiam *Heinsius Nicolaus* probat id vocabuli de *Niso* rege *Megarorum* in *Attica*, deduci, unde Megara in Sicilia orta. ego *Nesiades* protulerim. Sicilia per excellentiam νῆσος. νᾶσος, νάσος. νησίς. νησιάς.

P. 103. Vs. 10. Μεγίστῳ] *Herodot.* III. 103. *magnitudine* & *pernicitate* praecelluisse docet. L. VII. 40. ἱεροὶ dicuntur, quia Soli sacrificabantur. *Olearius* ad *Philostr. Apollon. Vita* L. I. 31. peculiari vero honore talem alii praeter regem adscendere permittebatur. vide *Brissonium.*

P. 103. Vs. 11. χαλινὸν] quatuor haec equorum ornamenta recenset una quoque *Achilles Tat.* I. 49. vide ibi *Salmaf.* & *Pricaeum* ad *Apulej.* x. *Met.* p. 621. *Heliod.* III. 135. φαλάροις δὲ καὶ προμετωπιδίοις ἀργυροῖς καὶ ἐπιχρύσοις ἐξησκημένη, καθάπερ ἀγώνισμα τοῦτο τῶν ἐφήβων πεποιημένων. ita *Codex Taur.* nempe *Librarius* πεποιημένον repofuit, nesciens πεποιημένων active notare. vide *Demosth.* παραπρ. 360. F. 340. E. quod & alios fefellit. noster autem sobrius in hoc ornatu describendo: cum tamen circa haec luxuries talibus scriptoribus, si usquam, permittenda foret. iste historicus ap *Lucianum Quom. Hist. Scr.* p. 27. in describendo equi fraeno regis Parthici censuram non effugit.

P. 103. Vs. 11. προμετοπίδια] *Codex Taur.* in *Heliod.* IX. 444. habet προμετώπια quod non sequaris. sed praetulerim ex eodem & *Vat.* mox ὡς ὁπλίζειν.

P. 103. Vs. 11. Χρύσεα . . χρύσεα] elegantiam hanc a κακοζηλίας crimine vindicavit *P. Burmannus* ad *Ovidii Metam.* II. 107.

P. 103. Vs. 12. Πορφύραν Τυρίαν] vide L. VIII. I. 128. 23. IV. 135. 5 *Firmico* II. XII. 4. audit *Tyriae myricis purpura.* notum *Tyriam* praelatam fuisse *purpuram*: verum tamen & huic ex *Sandice Indica* prae-

celluit. vide *Cl. Salmaſ.* ad *Vopiſci. D. Aurelian.* 29. p. 485. in utraque *ſplendor. lumen* quoddam probatur. *Vopiſcus.* l. 1 *Divinus purpurae fulgor.* inde *Clara purpura* & *veri luminis purpura. Lampridius Diadum.* C. 4. p. 780. *Trebell Poll. Claud.* 17. 403. *Statius Silvar.* IV. 5. 42. *contentus arto* lumine *purpurae. Auſon. Grat. Act.* ad *Gratian.* C. XXXVIII. *praetextam meam* purpurae *tuae* luce *fucatam. Val. Flacc.* V. 361. *flammea murice tegmina. Plinius* H. N. IV. 11. p. 707. *purpureo colore lucent uvae.* ita *gemmae lucere* dicuntur. Idem L. XXXVII. 60. 719. *Ion gemma, raro ſaturo colore* lucet. *Nazar. Paneg. Conſt.* XXIX. *coruſca* lux *gemmarum.* XXXV. *Auri Lux. Manilius* V. 512. *Gemmarumque jubar, radiantes lucibus ignes.* & innumera exempla, ubi purpurae *ardor, ignis, flamma* tribuatur. conſule *Nic. Heinſium* in *Adverſ.* L. V. VIII. p. 616. eleganter igitur *Manilius* L. V. 258.

Liliaque & Tyrias imitata papavera luces.

luces Tyriae. Tyria purpura veri luminis. at quid audio! Immo „ *Tyriae luces ineptum* & κακόζηλον „ pronuntiat *Ariſtarchus Britannus.* quid tum? ſi ineptire placuerit *Manilio* & eſſe κακοζήλῳ, hocne vetabit *Bentlejus?* novitne aliquem ſcriptorem extitiſſe, qui non potuerit ineptire & κακόζηλον quid ſequi: ſaltem vel ex hujus vel illius calidioris ſententia grammatici. ulline igitur jus fuerit nobis obtrudendi hic, quia ſcilicet alii poetae ſic locuti fuerunt,

Tyrios *imitata papavera* fucos.

& quid hic κακόζηλον vocatur? an quod *luces* pro *coloribus* dixerit, ut recte explicuit hunc locum magnus & circumſpectus Criticus *J. F. Gronovius* in *Obſervat.* II. VIII. 263. an quod *Tyrias luces* conjunxerit & dixerit pro *lucente purpura.* at cur hoc magis affectatum quam quod *Publio Syro* apud *Petronium* C. 55. *gemmae* vocentur, *ignes lapidei.* & quantum abit *Virgilianum Luce coruſcus aëna* pro *thorace aereo.* Malumus κακοζήλως quam interpolatas & conſictitias in auctoribus lectiones.

Quoniam hic ſumus, tentemus, utrum locum, quem pro deſperato deſeruerunt interpretes & cum iis ipſe *Bentlejus*, ſuae lectioni reſtituere contingat. is eodem libro invenitur vs. 399.

Non ſemper tanti merces eſt parva laboris:
Cenſibus aequantur conchae, rapidumque notari.
Vix quiſquam eſt locuples. oneratur terra profundo.

Bent-

Bentlejus ait „ Transiit hunc locum *Scaliger*, ut desperatum. pro *quisquam. Gemblac.* unquam. pro *notari. Lipsiensis & Vossianus notori.* „ mihi hic ipsa vera lectio videtur παρακύπτειν & Criticum tantum non vocare. reponendum puto : quin tu ipse repones jam :

> *Non semper tanti merces est parva laboris :*
> *Censibus aequantur conchae,. apidumque n. tori*
> *Vix quisquam est locuples. oneratur terra profundo.*

modo expedias L. & I. suisque locis colloca, & habebis veram lectionem *lapidumque nitori vix quisquam est locuples.* id est, nemo adeo dives jam est, ut *margaritas* & *gemmas* possit emere. terrae non habent tantum auri & argenti in suis visceribus, ut pretia *gemmarum* & *baccarum* ex maris fundo protractarum adaequent. accidebat jam tum, quod *Ael. Lampridius* narrat in *Alex. Severo.* C. 51. *Quum quidam legatus uniones duos uxori ejus per ipsum obtulisset magni ponderis & inusitatae mensurae, vendi eos jussit : qui cum pretium non invenirent, ne exemplum malum a regina nasceretur, si eo uteretur, quod emi non posset, inauribus Veneris eos dedicavit.*

Si dubites, vide quam crebro *gemmae* & *lapides* componantur. neque enim offenderint, quia *nitent* : vel quia circumlocutione dicatur *lapidum nitor.* ut *hederae nitor. Virg. Culice.* 405. pro *nitente hedera.* vel *eidem.* 64. *lapidum fulgor* pro *lapidibus fulgidis. lapides* enim *margaritae, gemmae.* noster L. IV. 399.

> *Ut veniant* gemmae, *totus transibitur orbis,*
> *Nec* lapidum *pretio pelagus cepisse pigebit.*

prius κακῶ κόμματ@ tamen versum dicit *Aristarchus Anglicanus.* αὐτὸς ἔφα. v. 517. *perque caput ducti lapides. Tibull.* I. IX. 39. *Non lapis hanc, gemmaeve juvant.* ubi inter alia *Broukh.* ex *Solini* C. 56. *Margaritas legunt . . . . conchae sunt, in quibus hoc genus* lapidum *requiritur. Justinian. Instit.* L. II. T. I. §. 18. *lapilli & gemmae.*

Vix poetam hunc relinquo, tot vulneribus nuper novis, nomine fomentorum, consauciatum. L. v. 178. hi leguntur versus.

> *Te, Meleagre, colunt flammis latitantibus ustum,*
> *Reddentemque tuae per mortem munera matri;*
> *Cujus & ante necem paulatim vita sepulta est;*

At-

Atque Atalanteos conatum ferre labores,
Et Calydoniaca bellantem rupe puellam.

reliquos versus modo adposui, ut pateret, de quo ageretur. nempe sub *Jugulis* sive *Orione* [vide *Doctiss J. Pontederae Epist.* XVIII. 198.] egregio venatore nati, venatores fiunt. ad penultimum versum nostra observatio se continebit. & quidem merito reprehendit *Scaligerum Bentlejus*, quod hunc versum sua sede, ut saepe alias, removerit. at quid ipse? *Atalantei labores* ipsi sunt, nihil nisi *venatus*. at *hinc tanti*, ut eos *conatus ferre* dicatur *Meleager post Herculem princeps Heroum*: ita V. D. rogat. quid ipse? corrigit *Atlanteos* At, rogo, *istine Atlantis*, ut *coelum tulerit*, tanti fuerunt, ut eos *conatus ferre* dicatur *omnium heroum princeps Hercules*, & cui, ut ex aliis didicimus poetis, *coelum sarcina parva fuit*? an *conatus* fuit, & *coelum* ceu nimium onus, in antiquum chaos, compagibus disruptis, ingenti ruina praecipitari e suis humeris siverit? fefellit ambos, nimia corrigendi licentia & minor quam requisita in mentem poetae penetratio. ambo conversi *Meleagri* ad nomina & *Atalantae*, in iis sic defixi fuerunt, ut non cogitarint per illum *conatum Atalanteos ferre labores* alium posse intelligi praeter *Meleagrum*. At *Atalanta* non una; nempe una est *Schoenei* filia, altera *Iasii*. passim a poetis, ut hic pene, confusae. quod docere post alios non opus hic. jam *Iasii filiam* ambiit *Milanion*, item *egregius venator* & ideo merito sub Orione natales nactus. ut brevis sim, lege hos *Propertii* ex Elegia prima versiculos, & de virorum maximorum hallucinatione non dubitabis.

Milanion nullos fugiendo, *Tulle*, labores,
Saevitiam durae contudit Iasidos:
Et modo Partheniis amens errabat in antris,
Ibat & hirsutas ille ferire feras.

credo, jam alios, praeter *venatum*, *Atalantae* agnoscis *labores*, quos *Milanion*, non *Meleager*, *ferre conatus* fuerit.

Vin' addam aliud specimen, quo pateat Britannum Criticum correxisse aliquando auctorem suum, ubi ejus sensum ne quidem perceperat? Ne sit invidiae: literarum juvandarum, non viri meritis detrectandi gratia haec scribimus. L. IV. 565.

Sed nimium indulgens rebus Fortuna secundis,
Invidet in faciem, saevitque asperrima fronti.

Hor-

Horrendus bello Trebiam, Cannasque, Lacumque,
Ante fugam, tali pensabat imagine victor.

Quid hic V. D! *Ductor* reponit: quia si *Victor* servetur, Hannibal videretur horrendus bello dici *ob fugam.* quod absurdum „ At poeta singulari exemplo ostendit Fortunam, sive Nemesin, rebus nimis secundis invidere: & ideo victoriosum futurum Hannibalem fecisse *luscum, saevisse in ejus faciem & frontem dedecorasse.* quod si non iram ita in ipsum exoneraffet dea, & ille hoc damno, hac *deformi imagine* non placasset numen Nemeseos, & oculi jactura *pensasset* bellicam gloriam, non futurum fuisse, ut unquam tantus exstitisset bellator. omnes victoriae, *ante fugam*, ipsi non obvenissent, nisi *luscitione* in tempus placasset invidiam Fortunae: quae tandem tamen nimiis fatigata ejus successibus, fugere adegit.

P. 103. Vs. 11. ὕφασμα Βαβυλώνιον] *Babyloniorum & Alexandrinorum* dexteritas in texendo celebratissima. hanc artem & alias ad rem vestiariam spectantes versibus rotundissimis & in re minuta nihil vilitatis prae se ferentibus describit *Manethon* L. VI. 431.

Ἰσουργὺς τεύχυσιν, εὐννήτοις τε μίτοισιν
Φάρεα ἐξυφόωντας, ἢ αὖ ῥυπόεντα πλυνοῖσιν
Εἵματα καλλύνοντας, ἢ ἰσχαλέης περόνῃσιν
Ῥωγαλέυς πέπλυς ἀρρήξεας ἐκτελέοντας.

dedit ibi εὐννήτοις contra *Codicem.* cum tamen sic poetica orthographia requirat, certe non respuat. vide *S. Clarkium* ad *Iliad.* Ω. 580. & *Criticam Vannum* p. 367. at praeterea exhibet Φάρεα δ' ὑφανόωντας. quod in verborum seriem peccat; nullus enim conjunctioni locus. deinde in *prosodiam*, quia ὑφᾶν semper, ut ὑφαίνειν corripit primam. deinde in *Etymologiam*, nullum enim tale verbum ab ὑφᾶν vel ὑφαίνειν potest profluere. at recte ὑφόωντας ab ὑφάω. ut ὁρόωντες ab ὁράω. latuerit ἐξ in isto Θ. nihil melius occurrit. L. I. 244. in simili caussa laborat versus

Ἔνθεα λυσσόωντες ἑὸν δέμας αἰμάσσυσιν.

repone λυσσώοντες. sic ab ἡβάω apud *Homerum Iliad.* I. 446. habes ἡβώοντα. & *Odyss.* E. 69. ἡβώωσα.

P. 103 Vs. 12. Τιάραν ὑακινθινοβαφῆ] *Glossae.* ὑακίνθινος. *Ferrugineus.* πορφύρα μέλαινα. *Ferrugo.* Ὑάκινθος. *vaccinium.* uti *Virgilio* vaccinia *nigra.* apud *Val. Flaccum* L. VI. 700. *Myraces Parthus.*

—— viridem gemmis & Eoae stamine silvae
Subligat extrema patrium cervice tiaram.

ibi *silvae* longe elegantius quam *telae. Xenoph* K. Π. VI. 169. χιτῶνα πορφυροῦν ποδήρη σολιδωτὸν τὰ κάτω, καὶ λόφον ὑακινθινοβαφῆ. *Athenaeus* L. XII. V. 525. E. εἰσὶ δὲ αἱ μὲν πορφυραῖ τύτων, αἱ δὲ ἰοβαφεῖς, αἱ δὲ ὑακινθινοβαφεῖς. sic malim quam ὑάκινθοι vel ὑακίνθιναι. ibi autem ne mutes πορφυραῖ in πορφύρεαι vel πορφυραῖ. passim haec scriptura obtinet: unde πορφυρὸς pro πορφύρεος

φύρεος fuisse usurpatum colligeretur. sic habes ap. *Lucian*. T. I. 131. 701. T. III. 617. accentus *codicum* meliorum non neglexerunt olim critici. quos respicere & callere prodest. hujus neglectu in *Maximo* περὶ ἀπαρχῶν vs. 100. πόσιν *maritum* abiit in ποσὶν *pedibus*. ubi mox lege παιφάσσουσα, nisi malis παφλάζουσα.

P. 103. Vs. 13. χρύσεον ἀκινάκην] non intellige capulum *inauratum*, sed ex *solido auro*. *Demosth.* in *Timocr.* 793. C. Καὶ τὸν ἀκινάκην τὸν Μαρδονίου, ὃς ἦγε τριακοσίους Δαρεικούς. id est fere sexcentos, quos dicunt, *ducatus*.

P. 103. Vs. 13. Ὑπεζωσμένος.] *Lucian.* περὶ γυμν. II. 887. dixit διεζωσμένος τὸν ἀκινάκην. & *Scythae* tribuit. ubi alii παρεζωσμένος. ut p. 915. ubi alii περὶ. mihi διὰ satis se probat, ut fortius quid. 914. ξιφίδιον παρὰ τὴν ζώνην. ad dextram vero, ut plurimis docet *P. Burmannus* ad laudatum modo *Flacci* locum.

P. 103. Vs. 13. δύο ἄκοντας ἑκατέρει] *Virgil.* XII. *Æn.* 164.

Bina manu lato crispans hastilia ferro.

ibi tamen non in venatu. sed ἀκόντια venantium. vide *Polluc.* v. 19. hinc *Diana Venatrix* δίλογχος. ὅτι δύο λόγχας φέρει κυνηγετικὴ οὖσα ap. *Hesych.* in utrumque usum hic. nam venatio Persarum regum, ut diximus, expeditionis militaris speciem habebat.

P. 103. Vs. 14. φαρέτρα καὶ τόξον] proprie venatica, quamvis & ipsa bellica instrumenta. *Virgil.* I. *Æn.* 186.

Constitit hic, arcumque manu celeresque sagittas
Corripuit: fidus quae tela gerebat Achates.
Ductoresque ipsos primum, capita alta ferentes
Cornibus arboreis, sternit.

vide *Animadversiones* p. 389. hic videmus *arcus & sagittas* conjuncta, ut *arcum* & *telum* in *Manilio* vindicavimus.

P. 103. Vs. 14. Σηρῶν ἔργον πολυτελέστατον] ut de *Peplis Theod. Prodr.* IX. 409.

Οὓς δημιουργεῖ Σηρικὴ μιτουργία.

sed μιτουργία in *pharetra*, locum, non in *arcu* & *sagittis* habuerit. quibus tamen utendis & procul dubio fabricandis excellebant *Seres*. unde apud *Horat.* I. *Odar.* 29.

Doctus sagittas tendere Sericas.

ubi vetus interpres *Parthicas* reddit. sed non opus. omnes ad *Orientem* hi populi sagittis & *Indi* longis valde utebantur. Quomodo *Serum* pharetrae confectae, non dixerim. at ῥαφή, quae non sine *filis*, locum habuerit. unde *Theocrito Idyll.* XXV. 265.

Ῥίψας τόξον ἔραζε πολύῤῥαπτόν τε φαρέτρην.

potuit etiam fuisse *picta*, vivis istis, quibus Serum regio praecellit, coloribus. etiam *gemmata*.

P. 103.

P. 103. Vs. 15. Ἴδιον ἔρωτος φιλόκοσμον] vide L. II. IV. 29. 23. *Aristaen.* I. 27. recte autem reponetur τὸ φιλόκοσμον.

P. 103. Vs. 15. Μέσος ὀραθῆναι] *ut ab omni parte; undique conspici posset. quod accidit in medio positis rebus vel personis. Virgil.* VI. 667.

— medium nam plurima turba Hunc habet.

inde ἐν μέσῳ & ἐν τῷ μέσῳ. *propalam. coram omnibus. Lucian.* de *M. Perega.* μόνον οὐχὶ κυβιστῶντας ἐν τῷ μέσῳ. *bis Accus.* II. 810. idem διὰ τῆς ἀγορᾶς μέσης κωμάζων. qui locus laudatur a *Pricaeo* ad *Apolog. Appul.* p. 91. 180. *in medio foro bacchabundus.* quem & vide ad *Metamorph.* p. III. VI. IV. 10. 15. *Plutarch. Bruto.* 231. εἰς τὸ δωμάτιον & ἐν τῷ μέσῳ καθεζόμενος opponuntur. de quo inmerito *Solanus* dubitat. *Hesiod. Scuto Hercul.* 461. ἐπὶ χθονὶ κάββαλε μέσσῃ. *Anthol.* III. VII. 162. 219.

Ὅστις με τριόδοισι μέσαις τάρχυσε θανόντα.

Propert. III. VI. 19.

Seu sequitur medias, Maenas ut icta, vias.

Sophocl. Philoct. 631.

Δεῖξαι νεὼς ἄγοντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις.

In *mediis Argivis. coram omnibus Graecis.* ita recte *Pricaeus* in *Appulejo* II. *Metam.* p. 112. *in medio Thessaliae* restituit. *Max. Tyr.* XXIV. 4. ἔλεγε δὲ ταῦτα μόνον οὐκ ἐν μέσοις τοῖς Ἕλλησιν. Id est, *coram omnibus Graecis in aliqua congregatis panegyri, ut in Olympiis vel Isthmiis.* vide *Lucian.* de *Gymn.* II. 917. cum autem apud *Maximum* sequatur ἀλλὰ καὶ οἴκοι, καὶ δημοσίᾳ, ἐν συμποσίοις, ἐν Ἀκαδημίᾳ, ἐν Πειραιεῖ, ἐν ὁδῷ illud δημοσίᾳ minime abundat, quasi idem cum τῷ ἐν μέσοις Ἕλλησιν. nam haec locutio tantum superat τὸ δημοσίᾳ, quantum multitudine & frequentia omnes Graeci unum populum Atticum. ἐν τῷ δήμῳ Ἀττικῷ, ibi δημοσίᾳ. *Euripd. Bacch.* 259. 688.

Καθῆσ' ἂν ἐν Βάκχαισι δέσμιος μέσαις.
Ἡ σὴ δὲ μήτηρ ὠλόλυξεν ἐν μέσαις Βάκχαις.

Anthol. III. XXV. 58. 278. e *Codice* malim

Εὖτέ μιν ἐκ Λιβύης ἀναείρας εἰς Ἑλικῶνα
Ἤγαγες ἐν μέσσαις Πιερίδεσσι φέρων.

quamvis enim Μούσαις Πιερίδεσσι ſe facile tueatur; quia tamen Codex omnium inſtar μέσσαις, quod aliquid fortius, exhibeat, praetulerim. *Quintus Calaber* III. 100. (& 351.)

—— ἐν δὲ σὺ μέσσοις Δαινύμενος ᾔειδες.

Anacreon XXXVIII.

Ἐγὼ γέρων μέν εἰμι,
Σειληνὸν ἐν μέσοισιν
Μιμούμενος χορεύσω.

Nonnus L. XXXIII. *Baſſar.* 243. ὄφρα χορεύσω Μέσσοθι Βασσαρίδων ——

Matthaeus C. XIV. 6. Γενεσίων δὲ ἀγομένων τοῦ Ἡρώδου ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ.

P. 103. Vs. 16. Ἀπὸ Καλλιρρόης ὁραθῆναι] ſi hoc non tangam, forte alius poſt me longam notam conſarcinaturus eſt, qua τὸ ἀπὸ pro ὑπό, millies occurrente, defendat. ſufficiant in Miſcellaneis notata Vol. III. p. 427. qua de cauſſa multa ſane nota ſatis tetigi, ſed paucioribus: at praecipue quia hodie etiam notiſſima ſollicitantur vel ob id, quod ſint vulgatiſſima & conteſtatiſſima. mox typi errorem corrige in ἐνεπλήσθη.

P. 103. Vs. 19. ἡ σπουδὴ καὶ ὁ θόρυβος ἐκεῖνος αὐτῶν, ἐξέστησεν ἂν καὶ τὸν ἔρωτα] refer αὐτῶν ad βοώντων, θεόντων, κυνῶν. nulla opus mutatione. ſi quid mutandum, legerim αὐτὸν ε. α. τ. ἔρωτα. nam venandi ſtudium inter amoris remedia recenſet *Ovidius Rem. Amor.* 199.

Vel tu venandi ſtudium cole. ſaepe receſſit
Turpiter a Phoebi victa ſorore Venus.

de voce ἐκστῆσαι actum L. V. IX. 94. 22.

P. 103 Vs. 20. Τέρψις μεθ' ἀγωνίας] ἀγὼν & ἀγωνία ſaepe non diſferunt. hic eſt *laborioſa contentio.* vide L. IV. 1. 63. 10.

P. 103. Vs. 20. Κίνδυνος ἡδὺς] *Jul. Africanus* in Κεστοῖς p. 301. de *ſagittandi arte.* Καὶ ἦν τι καὶ τερπνὸν καὶ κίνδυνος ἡδονῇ. ubi *Boivinus,* ἡδονή. ſi liceret μεθ' ἡδονῆς, praeſtaret.

P. 103. Vs. 21. αὐτῷ παραθεόντων] *dativus* hic ſe tueri poteſt.

P. 103. Vs. 22. Θηρίον] in *Apogr.* θηρίων. poſſes ſuſpicari excidiſſe θηρίον. ſed iſta repetitio nullas hic habitura eſt Veneres. ſimilem ἔννοιαν apud *Valerium Argonaut.* VI. 720.

P. 103. Vs. 23. Ἔβλεπε τὴν μὴ παροῦσαν] vide L. II. VIII. 34. 7. nec

non

non *Anthol.* L. VII. 191. p. 485. ex quo colorem duxit *Jo. Cotta* incelebratis elegidiis IX. & X.

P. 103. Vs. 25. Συνεξῆλθεν ἐπὶ τὴν θήραν ὁ Ἔρως] *Max. Tyr.* I. III. ἵνα αὐτῷ πᾶσαι αἱ ἡδοναὶ συμπλέωσι. III. 9. Ἀλλὰ καὶ τὸν Διογένην ἐκεῖνον εἰς τὸν πίθον ἡδονὴ εἰσάγει. εἰ δὲ καὶ ἡ ἀρετὴ αὐτῷ συνεισέβαλε, τί τὴν ἡδονὴν ἐξοικίζεις τῷ λόγῳ. *Horat.* III. *Od.* I. 4.

—— Sed timor & minae
Scandunt eodem quo dominus : neque
Decedit aerata triremi : &
Post equitem sedet atra cura.

vide & *Librum* II. *Oda* XVI. vs. 20.

P. 103. Vs. 25. ἅτε δὲ] V. D. ἅτε δή. vide L. V. v. 86. 17. dicta de οἷα δέ. vocula ἅτε non male videtur reponi posse pro ὅτε apud *Dionem Cassium* L. XIV. p. 770. D.

P. 103. Vs. 26. ἀντιτατΊόμενον] vide L. II. IV. 34. 10.

P. 104. Vs. 1. εἰς τοὐναντίον τὴν τέχνην περιέτρεψεν αὐτῷ] L. VI. VII. 108. 16. τὴν αἰτίαν ἔτρεψεν εἰς τὴν φυλαττομένην. *Lucian. Asino.* 587. περιφέρειν ita fere adhibet. βάσκανος δαίμων εἰς τοὐναντίον περιήνεγκε. *Ulpian.* ad *Demosth. Leptin.* 562. E. Μᾶλλον δὲ περιέτρεψε πικρῶς εἰς ὑπόνοιαν καθαψάμενος. hic autem αὐτῷ. in *malum.* in *damnum* ejus. τέχνη autem est illud consilium, quo per venationem suadente Artaxata voluerat dissipare amoris curas : at illa ipsa venatio regem magis incendit.

P. 104. Vs. 2. ἔνδον παρών] satis declaratum L. VI. III. 101. 22.

P. 104. Vs. 2. Οἷον ἦν] Pellices in venationem educebant Reges Persae. vide *Brisson.* de *R. P.* L. I. p. 165. ex *Athenaeo* L. XII. II. p. 514. C. Idem *Strabo* de regibus Indis L. XV. 1037. A. & *Plato* in sua republica feminas ξυνθηρεύειν jussit. vide L. V. de *R. P.* 466. C. in loco autem *Athenaei* recte *Casaub.* ἐπὶ θήραν pro ἐπὶ θύραν reposuit. obvia illa confusio. ap. *Herodot.* VII. 147. ἐξηρτημένοι & ἐξηρτυμένοι. ubi nescio an omnes ex *Cod. Mediceo* prius sint praelaturi.

P. 104. Vs. 3. Κνῆμας ἀνεζωσμένην] Cothurnis supra crura inductis utebantur venatores. *Virgil.* I. *Æneid.* 341.

Virginibus Tyriis mos est gestare pharetram,
Purpureoque alte suras vincire cothurno.

Ubi adposite multa *Lud. de la Cerda* & in primis *Pollucis* locum ex L. V. §. 18. ὑποδήματα κοῖλα εἰς μέσην τὴν κνήμην ἀνήκοντα, δεσμῷ ἀκριβεῖ περιεσταλμένα. horum cothurnorum indicia deprehenderis in numis &

aliis

aliis monumentis Dianam venatricem exhibentibus. vide *Ezech Spanhemium* ad *Callimach.* in *Dianam* vs. 11. p. 134. tamen illi cothurni partem bonam crurium conspicuam relinquebant, unde Naso potuit scribere L. III. *Amor.* II. 31.

Qualia succinctae pinguntur crura Dianae.

P. 104. Vs 4. Καὶ βραχίονας γεγυμνωμένην] in iisdem monumentis usque ad humeros Dianae brachia sunt nudata. vide ad L. IV. I. 64. 6.

P. 104. Vs. 4. Πρόσωπον ἐρυθήματος στῆθος ἀστάθμητον πλῆρες] an legendum. ἀσθμάτων vel ἄσθματος πλῆρες, id est ἀσθμαίνοντος? *Plutarch. Demetr.* 23. ἀσθενὴς καὶ μεστὸς ἄσθματος. de *cursore.* Et *Plato* de *R. P.* VIII. 556. B. ἄσθματος καὶ ἀπορίας μεστός. de *milite. Lucian. Cataplo.* T. I. 623. πνευστιῶντα, μεστὸν ἄσθματος τὸ σῶμα. idem dicit contrario vocabulo *Aeschylus Persis* 484. Οἱ δ' ὑπ' ἄσθματος κενοί. & rursus alia in re μεστὸς pro κενὸς ὑπὸ, *Lucian.* I. p. 672. μεστὸς λιμοῦ. *Apoll. Arg.* II. 432. dicit ἔτ' ἄσπετον ἐκ καμάτοιο Ἆσθμ' ἀναφυσιόων.

Quia vero vocabulum ἀστάθμητον non videtur a librariis procusum, malim transpositione locum tentare & legere πρόσωπον ἐρυθήματος πλῆρες, στῆθος ἀστάθμητον. ita L. VI. III. 101. 15. ἐρυθήματος μεστόν. L. IV. II. 67. 4. ἐρυθήματος ἀνεπλήσθη. & talium trajectionum exempla dedimus in *Vanno Critica* C. VII. p. 188. vide notata quoque L. III. VII. 55. 2. & *G. Arnaldum* in *Variis ad Jus conjecturis* L. II. C. VI. sic in *Arato* 610. duo *Codices* vitiose Ἀργὼ δ' οὐ πᾶσα μάλα pro μάλα πᾶσα. in Quinto *Calabro* spissisimae tales trajectiones, ut L. III. 324. ubi satis absurde ἀμφὶ χέονται conjicitur pro ἀμφιχέοντο, & θοὰ φῦλα inprobatur. vid. IV. 191. VI. 46. VIII. 129. X. 367. quae quum sint tam frequentes in poetis, ubi ordo verborum a metro saltem regitur, quid mirabimur in prosaicis libris turbatum verborum ordinem?

Recte autem στῆθος dicitur ἀστάθμητον, licet frequentissime de τύχη, ὄχλῳ. ἀνθρωπίνῃ φύσει dicatur. vide *Max. Tyr.* XI. 6. XIV. 7. *Porphyr.* de *Abstin.* I. 18. *Demosth.* p. 314. quo loco utitur. *H. Valesius* ad *Harpocrat.* in h. v. *Casaub.* in *Aristaen.* I. 28. reponit ἀστάθμητον γνώμην. sensu bono. sed malim αὐτὸς ἐρᾷς ἐκείνης. ἐξήγησαί μοι τὴν στάθμην καὶ τὴν γνώμονα. vulgo τὴν στάθμην τὴν γνώμην. ita hae voces junguntur a *Theogn.* vs. 804.

Τόρνου καὶ στάθμης καὶ γνώμονος ἄνδρα θεωρὸν
Εὐθύτερον χρὴ μιν, Κύρνε, φυλασσόμενον.

ita κανὼν & γνώμων.

P. 104. apud *eundem* vs. 544. Χρή με παρὰ στάθμην κ̀ γνώμονα τήνδε δικάσσαι
Κύρε, δίκην, ἶσον τ' ἀμφοτέροισι δόμεν.

uti recte V. D. pro γνώμην emendavit. *idem* 939. Εἶμι παρὰ στάθμην ὀρθὴν ὁδόν. *Clemens Alex. Strom.* VII. 891. ἀκριβεῖς γνώμονες τῆς ἀληθείας.

P. 104. Vs. 5. Οἵη δ' Ἄρτεμις] *Homer. Odyss.* Z. 102.

P. 104. Vs. 10. Ταῦτα ἀναζωγραφῶν κ̀ ἀναπλάττων] primi verbi auctoritatem *Suicerus* & *Scottus* stiterunt. *Aelian.* V. H. III. I. διαγράψωμεν κ̀ διαπλάσωμεν. ultimum vocabulum inter alia occurrit apud *Agathian Scholasticum* in effigiem *Archangeli*, quod integrum adponam.

Ἄσκοπον ἀγγελίαρχον ἀσώματον εἴδει μορφῆς,
Ἆ μέγα τολμήεις κηρὸς ἀνεπλάσατο.
Ἔμπης οὐκ ἀχάριστον, ἐπεὶ βροτὸς εἰκόνα λεύσσων
Θυμὸν ἀπιθύνει κρείσσονι φαντασίῃ.
Οὐκ ἔτι δ' ἀλλοπρόσαλλον ἔχει σέβας· ἀλλ' ἐν ἑαυτῷ
Τὸν τύπον ἐγγράψας ὡς παρεόντα τρέμει.
Ὄμματα δ' ὀτρύνουσι βαθὺν νόον· οἶδε δὲ τέχνη
Χρώμασι πορθμεῦσαι τὴν φρενὸς ἱκεσίην.

Ideo autem integrum dedi, quia *L. Kusterus* in ipso limine *Suidae* p. I. ubi exstat versus secundus in Ἀ & in σκοπῶν, fatetur, se nescire, unde hoc depromserit *Suidas*, praetereaque obvium sibi fuisse negat in *Anthologia inedita.* in qua tamen exstat. nota vocem ἀπιθύνειν. porro in voce σκοπῶν habetur ἀπεπλάσατο. quae & lectio *Codicis.* at *Kusterus* ἀνεπλάσατο probat ex primo *Suidae* loco. at licet id rectum sit, ut *Anthol.* L. IV. VIII. 44. 315.

Χάλκεον Ἠδωνῶν ταγὸν ἀνεπλάσατο.

a *Codicis* lectione steterim. *Anthol.* VII. 33. 454.

Αὐτῆς Μελπομένης φθόγγον ἀπεπλάσατο.

ubi in primo versu pro ἔχουσα malim ἑλοῦσα, licet modo secundae manus auctoritate. saepe enim hoc pro illo obtinet. eodem L. VII. 146. 477.

Ὄμματα κ̀ δειρῆς φθόγγος ἀποπλάσεται.

ubi versu secundo pro *Planudeo* αἱ ταῖς lege αὐταῖς. & vs. 5. pro τῇδε repone τοίῃ & vs. 6. ξοάνῳ, emendante *Salmasio. Cod.* ξοάνων. *Eunap.* p. 144. dixit φάντασμα ἐπὶ τὴν ὄψιν παῖσαι. vide L. IV. II. 66. 13.

P. 104. Vs. II. Ταῦτα λέγοντος] Lacunam vides, quae in ipso *Codice.* originem ejus percipis statim, nempe quia librarius intermedia duarum periodorum, a voce incipientium eadem ταῦτα, oculo inattento & properante manu transilierit. *Doctiss. Cocchius* notavit „ *Hic est lacuna tertiae parti unius paginae Codicis aequalis. quae Codicis paginae tertia pars aequat unam & dimidiam nostrarum paginarum* „ jam ut intelligas paginae capacitatem *Codicis*, Lector, qui *Cocchianum Apographum* oculis

lis non usurpavisti, velim scias τὸ δρᾶμα τοῦτο] editionis nostrae p. 102. 15. usque ad ἀλλὰ βασιλεὺς ὤν] Editionis nostrae p. 103. 21. inplere unam & dimidiam paginam apographi. jam cum ter tantum capiat una pagina codicis, qui formam nostrae editionis non excedit vel latitudine vel profunditate, colligis facile ultra paginam nostrae editionis deficere, & simul quam minutis literis tota scriptio constet. quae cum tempore in lurorem abierit & alias maculata saepe sit, non mirum videbitur, si hic illic oculus legentis prae fatigatione fuerit hallucinatus. possumus autem hinc colligere eam lacunam jam insedisse in πρωτοτύπῳ hujus *Codicis* Florentini. insigne hic igitur documentum habemus, similitudinem incipientium pericoparum vel versuum saepe defectibus ansam praebuisse. exempla aliquot adjiciemus jam datis in *Animadv.* p. 24. & 212.

In *Heliodori* L. x. 509. e *Codice Taurinensi* a vocibus ἐκ πολλῶν ταλάντων omnia interciderunt ad voces τῶν πολυταλάντων. & hic *codex* tamen accurate scriptus: ut adeo & aliquot *lacunas* aliorum suppleat. ex. gr. L. VII. 335. τοὺς καλοὺς αὐτῇ κἀγαθοὺς γνωρίζουσα ἀεὶ, addit καὶ τὸ πιστὸν διὰ πάντων ἀπορρήτων φυλάττουσα. quod supplementum simili colore vindicat locus L. VII. 363. Οἶδα ὡς τὸ πιστὸν ἔχει φυλακῆς τῶν ἀπορρήτων. & L. I. 46 addit ὅταν „ καὶ τὴν ἱερωσύνην „ καὶ τὴν τιμὴν ἀνακτήσῃ (ἀνακαλέσῃ male cum *Basil.* : τῆς προφητείας. ubi tamen posset videri glossa, καὶ τὴν ἱερωσύνην, τοῦ τὴν τιμὴν τῆς προφητείας. & sane cavendum, ne *glossas* pro supplementis γνησίοις in contextum recipiamus vel pro veris lectionibus. rursus L. I. 62. Οὗτος ἐπιβουλῆς συνθήκῃ τὴν ἱερωσύνην τῆς προφητείας . . . παρελόμενος. ubi vulgo tantum ἐπιβουλῇ. atque *Vaticanus* valde corrupte ἐπιβουλῇ τῆς ἱερωσύνης τῆς προφητείας. quasi alterutrum, glossa foret, sed ubi tum aliud substantivum, ut τιμὴν, deficeret. & sane ἱερωσύνη τῆς προφητείας nescio an alias dixerit *Heliodorus*. potuit forte. Verum revertamur ad praesens genus In *Libanii Epistola* CCCCXCIII. p. 248. a vocabulo κοιμώμενος duo tresve versus omissi ad recurrens κοιμώμενος. ap. *Nemesium* de *N. H.* II. p. 41. Δείναρχος δὲ ἁρμονίαν τῶν τεσσάρων στοιχείων. οὐ γὰρ τὴν ἐκ τῶν φθόγγων συνισταμένην; ἀλλὰ τὴν ἐν σώματι θερμῶν καὶ ὑγρῶν καὶ ψυχρῶν, καὶ ξηρῶν ἐναρμόνιον κρᾶσιν καὶ συμφωνίαν βούλεται λέγειν ubi *Cod.* meus post στοιχείων inserit ἀντὶ τοῦ κρᾶσιν καὶ συμφωνίαν τῶν στοιχείων. quod vide an auctoris habeas. In *Epistola inedit Alciphronis* in *Codice* legitur ἀπὸ δὲ αὐτῆς [πέτρας] ὕδωρ ἀκήρατον ἐστάλαττεν ὑπὸ δὲ τῆς prior periodus plane delituit in *Apographo*, quia ἀπὸ & ὑπὸ initiales voces. Insignis defectus in *Xenophonte Ephesio* L. II. 35. ex hoc fonte scaturivit: sed qui *Tib. Hemsterhusium* non latuit, quem velim inspicias in *Miscellaneis* nostris Vol. v. T. I p. 24. & viri Lynceos oculos demiraberis. locum integrum adscribam. uncinulis inclusa

cluſa debentur iteratae collationi. Ἄγει δὴ παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τὸν Λάμπωνα „ τὸν αἰπόλον, ᾧ πρὸς γάμον ἐδεδώκει τὴν Ἀνθίαν ἡ Μαντώ, ἐδεῖτο δὲ τοῦ Λάμπωνος „ εἰπεῖν . . . ibi mox ſupple ὅτι καὶ Ἀνθία. Credo alias jam ex codice meo in *Alciphronis Ep.* I. XXI. ſuppleviſſe λιμώττοντα λιμώττοντι συνεῖναι διπλοῦν τὸ βλάβος. ut etiam *Vatican. Bergero* probante. ex concurſu ſimilium periodorum videtur Laconica Apollonii Tyanenſis, utut brevis, epiſtola fuiſſe tertia parte & meliore mutilata ap. *Philoſtratum* L. IV. C. XXVII. p. 167. Ἀπολλώνιος Ἐφόροις χαίρειν. Ἀνδρῶν τὸ μὴ ἁμαρτεῖν, γυναικῶν δὲ καὶ τὸ ἁμαρτόντας αἰδεῖσθαι, Λακεδαιμονίων δὲ καὶ τὸ διορθοῦσθαι. ultima quinque vocabula, non puto ἀπροσδιόνυσα, debentur, libro meo manu exarato. ap. *Eunap.* 89. ſupple. παντας μὲν λανθάνων ὅτι θεραπεύει θεὺς „ πάντας δὲ νικῶν ὅτι ἐθεράπευε θεὺς „ καὶ τόν. & p. 136. etiam inſignius auge. καὶ τοὺς Προαιρεσίου „ φίλους εἶχεν ἀθυμία. ὁ δὲ ἀνθύπατος αὐτοὺς τὸ δεύτερον ὡς ἐπὶ τιμαῖς συγκαλέσας, ἅπαντας κατεχεθῆναι κελεύει καὶ τὸν Προαιρέσιον „ ἐξαπιναίως εἰσκαλεῖ. originem omiſſorum eandem vides, *Barberiniano* autem codici medicinam debes. de re hac pluribus agit *J. Caſaub.* ad *Athenaeum.* L. XI. IV. 784. & κριτικώτατος *J. Marklandus* ad *Max. Tyr.* X. 7. exempla alia ſuppeditabit *Celeb. P. Weſſelingius* in *Probabil.* C. XXXVI. 324. & olim in *Moſchi Idyllio* quodam quatuor verſus hoc ob malum exſulantes digna ſede collocabimus.

P. 104. Vs. 12. Μένει] *Non dijudicata eſt lis.* Latinis *actio manere* dicitur. vid. VII. I. I. 114. 2.

P. 104. Vs. 13. Χήρας ἐρᾷς] Nempe *adulterium* proprie non committitur in virginem vel viduam : ſed *ſtuprum.* quamvis καταχρηστικῶς alterum pro altero ponatur. vide *Celeb. C. Andr. Dukerum de Latin. Ictorum* p. 122. *& ſeqq.* & *J. G. Hoſmannum* ad *L. Jul. de Adult.* C. IV. p. 74. & *J. Taylorum* ad *Lyſian* p 19. patet hinc, ut alias jam, re vera in rebus forenſibus verſatum noſtrum fuiſſe. *Manetho.* v. 235.

> Τὴν δ' ἰδίην ἀκμὴν φιλέοντι δίδωσιν ἐραστῇ,
> Τὴν δ' ἄλλου χήρην αὐτὸς ποθέων ἀγαπήσει.
> Ζηλώσει δούλην ἢ ψάλτριαν ἢ πολύκοινον.

nunc legitur & vertitur χώρην. *locum.* ſine ſenſu. ne dubites. ita *Firmicus* III. XIV. 6. *ancillas, viduas, vel meretrices matrimonii ſibi gratia copulabunt.* potes quoque huc trahere alium ejusdem locum ex L. VII. XVII. *ab aliis ſtupratam dabit uxorem.*

P. 104. Vs. 14. Μητε μοιχείαν] vide L. VI. III. 102. 23. v. VII. 90. 14.

P. 104. Vs 14. Δεῖ γὰρ πρῶτον εἶναι ἄνδρα τὸν ἀδικούμενον, εἶτα τὸν ἀδικοῦντα μοιχόν] ſi ſcripſiſſet, εἶτα ὁ ἀδικῶν μοιχὸς ἔσται vel μοιχὸς νομισθήσεται, ὁμολογηθήσεται, nihil in verborum compoſitione inſolens foret. nunc illud δεῖ

non plane ſuo ſenſu ordinario quadrat in ſecundo membro, ſed debet in mente mutari in verbum affine. εἰκὸς ἐστί. voce δεῖ etiam L. VI. 11. 99. 16. abuſus eſt. forte potuiſſet etiam ſcripſiſſe εἶτα ὁ ἀδικῶν μοιχός. nempe ἐστί. ita in comparatione poſt ὥσπερ, modo caſus praecedenti convenit, modo nominativus ponitur, intellecto verbo ex antecedentibus. apud Graecos & Latinos. *Chion Epiſt.* III. p. 25. μετρίως ἑωρᾶμεν ὠνημένους, ὥσπερ τῶν ἄλλων ἕκαστος, nempe ἐωνεῖτο. at *Xenoph.* K. A. IV. 332. κύψαντα ἔδει πιεῖν, ὥσπερ βοῦν. potuerat & βοῦς πίνει. ſed tamen ibi δεῖ πιεῖν accuſativum potius deſiderat. ita hic εἶτα δεῖ εἶναι μοιχόν. quod verius. ſed tum, ut monui, δεῖ non plane ſecundo loco communem ſuam notionem retinet. vid. L. VII. 11. 117 5.

P. 104. Vs. 19. Πρὸς ἡδονήν.] ita locutus L. IV. 1. 63. 4. & ſic paſſim alii. *Heſych.* in μελιστέμμου. *Demoſth.* 1. *Phil.* 52. F. *Herodot.* III. 126. *Aeſchyl. Prom.* 493. *Plutarch.* περὶ ἀοργησίας. 460. C. *Strabo* tamen L. III. p. 234. A. dixit. εἰ μέν τινι πρὸς ἡδονῆς ἐστιν ἀκούειν. καθ' ἡδονὴν dicit *Thucyd.* VI. 17. qui πρὸς ἡδονὴν II. 65. cum centum aliis.

Ἐν ἡδονῇ idem fere. *Demoſth.* in *Ariſtog.* 847. A. *Herodot.* IV. 139. VII. 15. *Eurip. Iphig* in *Taur.* 493.

Ita πρὸς ἀνάγκην paſſim. *Galen. Protrept.* p. 5. & 6. πρὸς ἀνάγκην ἐθίουσι. *Lucianus* ter quater, & ita alii. tamen *Ariſtaen.* L. 1. 2. utitur πρὸς ἀνάγκης. & rurſus L. 1. 13. & *Heliod.* 1. 40. ubi tamen *Taurinenſis* vulgatam conſtructionem praefert.

Unde neſcio, ſi non plures auctoritates compoſitioni per genitivum acceſſerint, an ſana haec haberi debeat ſcriptura.

Ita πρὸς ὀργήν. πρὸς χάριν. πρὸς βίαν. πρὸς ἔχθραν. paſſim. quae tamen minus commode aliquando Latine redduntur. ut ap *Ariſtoph. Acharn.* 73. πίνειν πρὸς βίαν. *pro viribus.* immo *coacti. Sophocl. Oed. Col.* 688. *Aeſch. Prom.* 207. *Eurip. Cycl.* III. *Heracl.* 47. *Ariſtoph. Ran.* 868. 880. *Plut. Demetr.* 35. *Lucian. Piſcat.* 234. ap. *Sophocl. Antig.* 30. πρὸς χάριν βορᾶς εἰσορᾶν & 920. πρὸς χάριν νόμου λέγειν. Varie a Scholiaſtis explicatur. ſimpliciter acceperim ibi ἕνεκα. χάριν. alioqui ſane πρὸς χάριν τινὸς δικάζειν aliud ſignificat.

P. 104. Vs. 19. Προσλαβόμενος ὑπὸ χεῖρα τὸν εὐνοῦχον κατεφίλησε] illud προσλαβόμενος fere eodem ſenſu, quo προσαγόμενος explicuimus L. II. VIII. 34. 4. & ἐπισπασάμενος. *Plutarch. de Garrul.* 508. D. προσελκόμενος ὡς φιλήσων.

P. 104. Vs. 19. ὑπὸ χεῖρα] an manum capiti inpoſuit, vel humeris, & ita eum vel caput ejus oſculatus fuit. *Procop. Hiſt. Arc.* p. 133. Πατρίκιος μὲν τις ἀνὴρ παρὰ μαζὸν αὐτοῦ προσεκύνει τὸν δεξιόν, βασιλεὺς δὲ αὐτοῦ καταφιλήσας τὴν κεφαλὴν ἐξῄει. nam adorandae purpurae ritus erat ejuſmodi, ut patricii quidem ad dextram principis papillam adorarent, princeps

ceps eorum caput deosculaRetur. vid. *H. Valesium* ad *Ammian. Marcell.* xv. v. 64. *Sophocl. Oed. Col.* 1191.

Καί μοι χέρ', ὦ 'ναξ, δεξιὰν ὄρεξον, ὡς
Ψαύσω, φιλήσω θ', ἢ θέμις, τὸ σὸν κάρα.

ibi enim *Cod. Vat.* τ' ἢ θέμις. vulgo τ' εἰ θέμις,

Xenoph. Apol. Socr. 706. D. τὸν δὲ λέγεται καταψήσαντα αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν εἰπεῖν· σὺ δὲ, ὦ φίλτατε Ἀπολλόδωρε *Lucilius.* L. xxix. 25. p. 79. *Hic me ubi videt, subblanditur, palpatur, caput scabit, pedes legit. Cod.* habet L. xxviii. & *scalpit*, & omittit duo ultima vocabula, forte non intellecta. vide L. viii. iv. 135 22.

P. 104. Vs. 23. Θέλω γάρ σε καὶ πεῖσαι] Hoc enim amantis est: non vi agere. unde ipse *Amor* ap. *Symmiam* πτερυγίῳ.

Οὔτι γὰρ ἔκρινα βιάζειν, παράγω δὲ πειθοῖ.

ubi *Codd.* sex πραΰνω δὲ πειθοῖ. ne cetera tangam.

P. 104. Vs. 23. Εὐθὺς οὖν ἀνακλητικὸν ας τῷ βασιλεῖ εὐχαίρων ὡς] suspiceris sane ᾆσαι vel ᾄσας vel aliud tempus latere verbi ἀείδειν in syllaba ας. obvia locutio ἀνακλητικὸν ᾆσαι. sed quid de reliquis fiet? quis hic dativo locus? quis dixit εὐχαίρειν? an id placuit *Charitoni* ut L. v. 1. εὐελπίζειν. si modo id ibi verum non puto. non magis quam ap. *Proclum Hymno in Musas* 24 εὐγνοίην. εὐκρίνας. *Iliad.* π. 199 & εὐπλήσας. π. 223. quod prius in *Clarkiana* mutatum, secundum non. vide *Animadv.* p. 49. in *apographo* ας τῷ linea subducitur. inter βασιλεῖ & εὐχαιρων majusculum spatium. tamen puncta, solita defectus indicia, non comparent quisque pro suo sensu suppleat. forte εὐθὺς οὖν ἀνακλητικὸν ᾄδεται. βασιλεὺς μὲν ἔχαιρεν ὡς τὸ Καλλιρρόης θήρημα θηράσας καὶ Ἀρταξάτης δὲ ἔχαιρεν νομίζων. vide ad L. viii. ii. 130. 12.

P. 104 Vs 24. Θήραμα θηράσας] de utroque sexu *Xen. Memor.* 1. 715. B. Ἀλκιβιάδης θηρώμενος ὑπὸ γυναικῶν. *Max. Tyr.* xxiv. 5. ἀπὸ κυνηγεσίου τῆς Ἀλκιβιάδου ὥρας παραγινόμενοι. *Maneth.* v. 291.

Εὔθικτοι. πινυτοί, εὐσχήμονες, ἀρχικυνηγοί,
Οὐχὶ μόνον ζώων θηρήτορες, ἀλλὰ γυναικῶν.
Διοσολόγοι, δίγαμοι, δίγονοι θαμὰ, καὶ διπολῖται.
Φαινόμενοι. πᾶσιν καὶ μακαριζόμενοι.

ubi εὔθικτοι vertitur *lepide tangentes*. sane *cavillantes* magis perspicuum foret. vide *Cl. Salmas.* ad *Vopisci Carin.* p. 796. & *J. H. Boeclerum* ad *Herodianum* L. iv. 7. 3 p. 192. bene ibi vindicantem istam vocem. porro rescripsi θαμὰ pro θ' ἅμα. & πᾶσιν pro πάλιν. *Anthol.* 1. xxvii. 12. 38.

Παιδείῳ, Θρασύβουλε, σαγηνευθεὶς ὑπ' ἔρωτι
Ἀσθμαίνεις, δελφὶς ὥς τις ἐπ' αἰγιαλοῦ,
Κύματος ἱμείρων. δρέπανον δέ σοι οὐδὲ τὸ Πέρσεως
Ἀρκεῖ ἀπολμῆξαι δίκτυον, ὦ δέδεσαι.

Planudes pro prima voce, παρθενικῷ substituit. In *Palat.* Θρασύδουλε sed ex alio nostram lectionem depromsi. elegans non minus ἔννοια secundi distichi, quam illa *Horatiana.* Aaaa 2 Vix

Vix illigatum te triformi
Pegasus expediet Chimaera.

Auctor latet: sed melioribus epigrammatographis annumerandus. *Alciphron. Epist. Ined* Πολλὰ μὲν ταῖς Νύμφαις, πλείω δὲ ἢ οὐκ ἐλάττω τῇ Ἀφροδίτῃ ἱκετευόμενοι διδόναι τινα ἡμῖν ἐρωτικὴν ἄγραν. ubi paullo ante lege. Καὶ Πὰν οἷον καλοπτεύων τὰς Ναΐδας, ὑπερέκυπτεν male ὑπερέκρυπτεν. & sic Θηρεύειν dicimur alia, quae consequi studemus. *Aeneas Sophist. Ep.* 20. φιλυς. ap. *Lucian.* de *Merc. Cond.* 1. 663. ἡδονὴν θηρεύειν ad mentem eruditissimi de Lucianoque optime meriti *Gesneri* reponi posset, nisi θεραπεύειν aeque probum foret. qua locutione utitur ipse *Samosatensis Bis Accus.* 11. 816. & alias. *Plato Phaedro* 233. C. ipsam locutionem habet. τὴν παροῦσαν ἡδονὴν θεραπεύειν. & saepe.

P. 104. Vs. 25. Νομίζων πρὸς ὑπηρεσίαν . . . . . πη . .] ita *Apogr.* male typi τη dederunt. forte οὐ χαλεπὴν πεμφθῆναι. sed mox sequitur ᾤετο γὰρ τὴν πρᾶξιν ῥᾳδίαν. alium sensum, & convenientem dedit Interpres. tu comminiscere syllabas quadrantes.

P. 104. Vs. 15. βραβεύειν δὲ λοιπὸν ἅρμα βασιλικὸν] βραβεύειν hic est *regere. gubernare. administrare.* saepe in hac locutione vox ἡνίαι adhibetur. *Alciphr.* III. LXI. τὰς ἡνίας ἔχει τοῦ δήμου. *Aristoph. Equit.* 1104. *Plutarch. Numa* 138. *Arat.* 358. *Paullus Silent.* prologo in ἔκφρασιν S^tae^. *Sophiae* 128.

Οἱ τὰς πόλεις τάττοντες, οἱ τὰς ἡνίας
Ὅλων ἔχοντες καὶ λόγων καὶ πραγμάτων.

Lucian. Praec. Rhet. 13. τὰ τέθριππα ἐλαύνων τοῦ λόγου. elegantissimo loco *Plato* VIII. de *R. P.* 566. D. Ὁ δὲ δὴ προστάτης ἐκεῖνος αὐτὸς πόλεως, δῆλον δὴ ὅτι μέγας μεγαλωστὶ οὐ κεῖται, ἀλλὰ καταβαλὼν ἄλλους πολλούς, ἕστηκεν ἐν δίφρῳ τῆς πόλεως, τύραννος ἀντὶ προστάτου ἀποτετελεσμένος. sic Latini. *Incertus auctor Panegyr. Maxim. & Const.* C. XII. *Solus hoc, ut dicitur, potuit deus ille, cujus dona sunt quod vivimus & videmus, ut habenas male creditas, & cursum devio vectore turbatae tranquillitatis reciperet, rursumque dirigeret . . . statim igitur, ut praecipitantem rempublicam refraenasti & gubernacula fluitantia recepisti, omnibus spes salutis illuxit.* sic accipio *Manethonis* locum L. II. 371.

——— Μεγάλων φιλίην καὶ κέρδεα νωμᾶν.

de voce βραβεύειν egimus L. IV. v. 72. 7. qua significat, *dispensare. pro arbitrio constituere. tribuere. dare.* eam in *Manethonis* L. IV. 613. restituendam autumo. loco contaminatissimo legitur,

Ἀντιμεσουρανέων δ' ὁπόταν Κρόνος Ἄρει λάμψῃ,
Θηροβόλου θανάτου φωσὶν κλωσθέντα βαρεῖαν.
Ab feris illatae mortis casum statuunt gravem.

videtur *Editor* legisse πλῶσιν. sic ἔκπλωσιν β.8 habes L. II. 482. sed an κλωσθέντα significat *statuunt?* κλωσθείς. *glomeratus. Parcarum colu netus.* legerim Θηροβόλον θάνατον φωσὶν κλωσθέντα βραβεύει.

Saturnus viris *destinatam, fato debitam mortem largitur. constituit.*

quod

quod ſequitur ὧν σάρκας δαίσονται ὀρέστεροι ἠὲ λέοντες oſtendit, φασὶν *viris*, recte ſe habere. Aſtris tribuuntur κλώσματα. I. 202. VI. 239. et iis *Fata* ſociantur. ſic *Heliodor.* II. 106. οὐρανίη φωστήρων εἱμαρμένη περίοδος τρέπει τὰ καθ' ἡμᾶς. quod L. VII. 318. τὸ δαιμόνιον βραβεύει τὰ ἀνθρώπεια.

P. 104. Vs. 26. Μᾶλλον . . . . . . γάρ] ſupple ᾤετο vel ἔδοξε vel ſimile quid.

P. 105. Vs. 1. Οὐχ ἤδει δὲ φρόνημα Ἑλληνικὸν εὐγενὲς, καὶ σλ . . α τὸ τῆς Κ.] in *Apographo* vix definias, utrum σλ an ολ habeatur. forte καὶ τὸ λῆμα τὸ τῆς Κ. *Heliod.* VI. 285. ſic φρόνημα & λῆμα conjungit. Χαρίκλεια οὖσα γυναικεία μὲν τὸ λῆμα, συνετὴ δὲ τὸ φρόνημα. ubi *Cod.* ſolito errore λῆμμα.

LIBRI SEXTI CAPUT QUINTUM.

P. 105. Vs. 3. Μόνος λαβόμενος, μεγάλων, εἶπε] credo non deterius fuiſſe futurum μόνην λαβόμενος. at L. IV. VI. 73. 22. dixit καὶ μόνος . . . εἶπε. de voce λαβόμενος vide annotata L. III. VII. 55. 1. & VI. II. 99. 19.

P. 105. Vs. 4. Ἀγαθῶν] Credideris reſpexiſſe *Achillis Tatii* verba L. VI. 367. ubi ſervus. ὡς εἶδε Λευκίππην μόνην· ἥκω σοι φέρων (φησὶ) σωρὸν ἀγαθῶν· ἀλλ' ὅπως εὐτυχοῦσα μὴ ἐπιλήσῃ μου. Mox noſter p. 106. 5. ὅταν πλουτῇς, ἐμοῦ μνημόνευε. adſcribit autem has ſordes ſervili ingenio hac pagina, quando ait; εἴωθε γὰρ πᾶς δοῦλος κ. τ. λ. tamen & alii conferentes beneficia, vices ſe expectare quandoque indicant *Geneſeos* XL. 14. ita *Joſephus* ad *Archipincernam.* Μνήσθητί μου διὰ σεαυτοῦ, ὅταν εὖ γένηταί σοι. vid. *Eurip. Heracl.* 889.

P. 105. Vs. 5. Πρὸς τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου περιχαρὴς ἐγένετο] *facili feminarum credulitate ad gaudia. Tacit.* XIV. *Ann.* 4.

P. 105. Vs. 6. Φύσει γὰρ ἄνθρωπος, ὃ βούλεται, τοῦτο καὶ οἴεται] ſic L. III. IX. 58. 3. e contrario L. IV. 108. 73. 14. ζῆν μὲν οὖν Χαιρέαν οὐκ ἐπίστευε. τοῦτο γὰρ οὐδὲ ὅλως ἤθελεν. *Thucyd.* IV. 108. εἰωθότες οἱ ἄνθρωποι, οὗ μὲν ἐπιθυμοῦσιν, ἐλπίδι ἀπερισκέπτῳ διδόναι. ὃ δὲ μὴ προσίενται, λογισμῷ αὐτοκράτορι διωθεῖσθαι. vide *Heliod.* II. 129. VII. 389. *Theod. Prodr.* VI. 262. *Caſaub.* ad *Lampridii Heliogab.* C. 3. p. 796. *Eruditiſſ. Abreſchius* jam talia ſparſit ad *Xenoph. Ep.* p. 84. & 86. in *Miſcell.* Vol. XII. p. 509.

P. 105. Vs. 8. Ὑπισχνουμένη] nihil novandum. καὶ hic *etiam.* & ἀμείψασθαι pro *futuro.*

P. 105. Vs. 9. Ἀναλαβὼν] qui ſuum ſermonem reſumit. ὑπολαβὼν alienum ſermonem excipere. vide L. VI. IV. 104. II. *Th. Magiſtr.* in ὑποδέχεσθαι.

P. 105. Vs. 9. Ἀπὸ προοιμίων ἤρξατο] etiam ἐκ προοιμίων dicitur. *Theodor. Prodr. Amaranto* 438.

P. 105. Vs. 10. Κᾶλλος εὐτύχησας] id est, *bona fortuna es consecuta & adepta* cum *accusativo*, notat ἐπιτυγχάνειν. *Eunap. aedesio* p. 52. τί ποτε ἄνδρας εὐτυχοῦντες τοιούτους ut optime *Hadr Junius.* adstipulante *Cod. Barberiniano.* sic idem sive alius περὶ πρεσβέων p. 161. p. 16.) εὐτυχεῖν δουλείαν. *Ariflaen.* I. 18. ἔρωτα φιλόκαλον εὐτυχοῦσα. *fortita.* recte. L. II. 15. τὸν ἐμὸν σύνοικον εὐτυχοῦσα *potita* & ita L. I. 19. optime *Celeber. P. Wesselingius* accipiebat vexatum frustra locum. εὑρήσεις γὰρ τινα ῥοπὴν εὐνοίας παρὰ τοῖς γεγεννηκόσιν εὐτυχοῦντας τοὺς εὐειδεστέρους τῶν παίδων aliud est quod apud Nostrum mox pagina hinc sequenti αὐτὸ τοῦτο εὐτύχηκας. ibi enim necessario κατὰ reticetur. aliud quod L. VII. II. 116. 3. δυστυχίαν ἐδυστύχησαν. etiam cum genitivo componitur, ut ap. *Eunap.* 32. ταύτης ὁ ταῦτα γράφων τῆς φορᾶς εὐτύχησεν. sic *Cod Barberin.* vulgo ἐτύχησε. ubi paullo ante *Junii* correctio ἐπέτρεχε βαιοῦ confirmatur.

P. 105. Vs. 11. ἀπ' αὐτοῦ ἐκαρπώσω] obvia notio verbi. plerumque in bonam, sed etiam in malam partem. *Lysias* p. 430. ἰδίᾳ καρποῦσθαι τὰς πόλεως συμφοράς. καρποὶ *utilitates. Demosth. de Cor.* 523. B. *Plat.* de L. L. I. 636. B. *Conviv.* 187. D. *Xenoph.* H. H. 581. D. *Ages* 656. D. cui autem tam inquies est manus, ut pro ἀπ' αὐτοῦ rescripserit ἐπ' αὐτοῦ. id tamen ordine feceris ap. *Manethonem* II 477.

—— συναφὴν τεύχουσ' ἐπ' Ἄρηος:

ubi male ἀπ'. sed quod recte paullo antea

Καὶ δῆριν θνητοῖσι πόρεν κείνῳ συνιοῦσα.
Ἶσα δὲ καὶ συνιοῦση ἀπορρείουσ' ἀπὸ Θούρου.

ubi vulgo δέσιν *ligationem.* quod aperte in metrum pugnat. δῆριν *bellum* hic quadrat. licet alioqui δέσιν. δεσμά. εἱρκτὴν saepe memoret. si retinere velis, legendum καὶ δὲ δέσιν. male quoque συνιοῦσα ἀπορρείουσ' erat.

P. 105. Vs. 12. Οὐκ ἄνδρα, οὐτ ἐραστὴν] vid. L. VIII VIII. 143. 18.

P. 105. Vs. 12. Νησιώτην] In contemtu insulares homines. *Xenoph.* H. H. VI. 581. E. Καὶ χρήμασί γε δήπου εἰκὸς ἡμᾶς ἀφθονωτέροις χρῆσθαι. μὴ εἰς νησύδρια ἀποβλέποντας, ἀλλ' ἠπειρωτικὰ ἔθνη καρπουμένους. καὶ βασιλεὺς ὁ Περσῶν οὐ νήσους, ἀλλ ἤπειρον καρπούμενος, πλουσιώτατος ἀνθρώπων ἐστι. ita *Andromache* apud *Euripidem* in cognomine tragoedia vs. 15. per contemtum dicitur

Τῷ νησιώτῃ Νεοπτολέμῳ δορὸς γέρας Δοθεῖσα.

Gorgias Sophista ap. *Lucianum Praec. Rhet.* 9. nomine Νησιώτου contemtim compellatur.

P. 105. Vs. 13. Τί σοι γέγονεν] τὰ γιγνόμενα *fructus. proventus. reditus.* γέννημα de τόκῳ dici docet *Schol. Aristoph. Nub.* 1289. obvius usus.

P. 105. Vs 14. Ποίαν χώραν ἔχεις; τίνων πόλεων ἄρχεις;] ita hae periodi potius fuissent ab auctore collocandae. *Regiones & urbes* reginis & concubinis a regibus Persicis possidendae regendaeque donabantur. veniebant autem nomine κόσμου. *ornatus alicujus.* in *redimiculum.* in *calceos.*

in

in *crines*. apud nos ita feminis conceditur certa ſumma in acus veſtiarias. *ſpeldegelt*. & inde forte periodum τινὰ κόσμον πολυτελῆ interpoſuit inter χώρας & πόλεις. *Herodot*. IX. 108. *Cl. Hudſbinſ.* ad *Xenoph*. K. A. I. p. 40. *Cl. Weſſeling*. ad *Diodor*. I. 52. mox ἔχουσαι. εμπλήσῃς calami lapſus in apographo.

P. 105. Vs. 16. Θεραπαινίδας] in contentum. dicitur etiam Θεραπαινίδιον. quod reſtitue *Alciphr*. I. XXXVI. 158.

P. 105. Vs. 17. εἰς πάντα] πάντως. ap. *Philonem* de *Monarch*. L. II. 224. legebatur εἰς πάντα *Mangeijus* repoſuit εἰσάπαν. tamen e *MSS*. ſic εἰς πάμπαν. *Maneth*. VI. 271. vid. L. I. *Animadv*. p. 84.

P. 105. 19. Ηδέως σε εἶδε] id eſt. *amore tuo captus eſt*. *Plutarch. Erotico*. 760. C. ἡδέως διατεθεὶς πρὸς τὴν ἄνθρωπον. *Appulej*. III. *Mileſ*. 53. *cum ſcitulae formulae juvenem libenter adſpexerit*. ſic *Cod.*

P. 105. Vs. 21. συνιστᾶν] *Auctor Soloeciſtae* T. III. 570. ἀφιστᾶν improbat. *Graevius* ibi noſtri infinitivi exemplum adfert. *Artemid*. II. 47. 141. ἀνιστᾶν. *Xenoph*. *Eph*. III. 49. de ſententia modo actum VI. V. 105. 5.

P. 105. Vs. 21. Ἴδιον κέρδος] nempe *fumum* vendebant : id eſt, gratiam & auctoritatem ſuam apud principem. vid. *Lamprid. Alex. Severo*. 36 & 45. *quod genus hominum* [eunuchorum] . . . *ut habeant, unde vel gratiam vel pecuniam requirant.*

P. 105. Vs. 22 ὥσπερ ὑπὸ ξίφους, τοῦ λόγου] de uſu hoc L. I. XIII. 19. 8. *Ammian. Marcell* XXX. V. 461. *ille verbo tamquam telo perculſus.*

P. 106. Vs. 2 Τὸν μέγαν βασιλέα] *Plato* L. III. de R. P. 695. βασιλεὺς ἐν Πέρσαις οὐδεὶς πω μέγας γέγονεν ἀληθῶς, πλήν γε ὀνόματι.

P. 106. Vs. 3. Σικελίαν] Nempe Artaxerxes τῆς γῆς ἁπάσης κύριος; mox ipſi Callirrhoae dicitur: non mirum igitur ſi aulicum hoc pecus, ex adulatione coecum, hero ſuo terras ſubjiciat ipſi nequidem parentes. *Siciliam* nominavit apte: qui *Siciliam* ei poſſit donare, idem ipſam etiam ea arcere potuerit. ſpem reditus ſic aliquam movet.

P. 106. Vs. 4. Θύε] *Achill. Tat*. VI. 387. Τί κλαίεις; ἀνάστηθι καὶ θύε ἐπὶ τοῖς εὐτυχήμασιν Ἀφροδίτῃ. μνημόνευε δὲ κἀμοῦ.

P. 106. Vs. 5. Καὶ νύττε, ὅπως] *punge, irrita ad amorem*. κνίζειν. δάκνειν. κνῆν. eadem fere ratione occurrunt. ſane haec vocabula quoque in aliquantum deteriorem ſenſum adhibentur. ſic *Diodor*. XIII. 58. νυγμοὺς εἰς τὴν ψυχὴν λαμβάνειν. ita ap. *Porphyr*. de *Abſt*. I. 97. νύττειν & λυπεῖν ſunt ſynonyma.

Verum νύττειν etiam de *voluptatem* creantibus dicitur. *Epicurus* inter voluptates γαργαλισμοὺς καὶ νύγματα numerabat. vide *Athenaeum* L. XII. XII. 546. E. vid. *Platon. Philebo* 46. E. 47. A. *Ariſtoph. Pluto*. 784.

Νύτ-

Νύτλωσι γὰρ καὶ φλῶσι τ᾽ ἀντικνήμια.

ubi ſane cum *Caſaubono* ad *Theophraſti Char.* XIX. agnoſco *adulandi* ſtudium. de quo ipſe ad *Athen.* VII. XI. ſed ſimul illos adulatores & paraſitos prae nimio ſtudio & adulatione potius dolorem quam voluptatem & jucundam titillationem regi ſuo attuliſſe. quemadmodum coronis & lemniſcis ingerendis ſaepe ſuffocationis periculum principibus intulerunt. de qua re L. III. VIII. 56. 21. *Ael. Lampr. Heliog.* 21. νύττειν ita ap. *Lucian. Ep. Saturn.* III. 417. ἔνυξαν τὴν χεῖρα παιδός. quod in *Convivio* III. 428. dicit ἀπέθλιψεν. utrumque de ἐραστῇ.

Alia verba, ut coepi dicere, in eandem ſententiam adhibentur. *Plato* V. de R. P. 474. D. πάντες οἱ ἐν ὥρᾳ τὸν φιλόπαιδα καὶ ἐρωτικὸν ἁμηγέπη δάκνουσί τε καὶ κινοῦσι. *Herodot.* VI. 62. Ἀρίστωνα ἔκνιζε ὁ ἔρως. *Xenoph. Conviv.* 884. E. τόν τε ὦμον πλεῖον ἢ πέντε ἡμέρας ὤδαξον, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ ὥσπερ κνῆσμά τι ἐδόκουν ἔχειν. conjungit *Philo* de *Special. legg.* p. 301. γαργαλισμοὺς, ὀδαξισμοὺς καὶ κνησμούς. ne quis ultimam vocem ſollicitet. vid. *Schol. Theocr.* VI. 25. apud *Ariſtoph. Theſmoph.* 170. legitur.

Εμιτροφόρουν τε καὶ διεκίνουν ἰωνικῶς.

κινεῖν in hac re locum habere vidimus ex *Platone.* at etſi διακίνουν hic ad ſenſum ſatisfacit, nimirum quo Latinis *motus Ionici* celebrantur, metro tamen repugnaret. nam *Ariſtophanes*, quantum animadverti, nuſquam Ἰῶτα niſi pro vocali adhibet, & ſic ſyllaba longa abundaret. an igitur διέκνυον vel διεκνῶντ᾽. auctoritatem τοῦ διακνᾶσθαι habes ap. *Heſych.* alio ſenſu. προσκνήσασθαι turpiculo ſenſu ap. *Max. Tyr.* XXVI. 8. ut διακναίω. Videas jam, an νύττε ὅπως ex his huic loco convenire decernendum putes. Mihi aliquando in mentem venit, an non legendum Κάνυτε ὅπως. *fac. perfice. feſtina. operam nava.* vid. *Ariſtoph. Plut.* 413. Μὴ νῦν διάτριβ᾽. ἀλλ᾽ ἄνυε πράττων ἕν γέ τι. ἀνύσας ita ſaepe de eo, qui feſtinanter aliquid peragit. & ἀνύτειν vel ἀνύτταν in *amoribus* ſaepe. vide *Platon. Symp.* 217. C. *Lucian. Aſin.* p. 618.

P. 106. Vs. 6. Καλλιρρόη μὲν τὸ μὲν πρῶτον] ſaepe dicitur τοπρῶτον. verum ſaepiſſime quoque interponitur aliqua particula. δὲ. μὲν. uti ap. *Xenoph.* IV. *Memor.* 816. D. *Plut. Alex.* 63. *Diod.* XIV. 60 79. & 70. 71. ita τὸ μὲν πλεῖστον. τὸ δὲ πλεῖστον. illa particula crebro quaſi pro nihilo habetur, & iterum proinde etiam aliud μὲν vel δὲ orationi ſine noxa adjicitur, ut hic & L. III. IV. 49. I. ἐπὶ μὲν τὸ βῆμα . . . κάτω δὲ στὰς τὸ μὲν πρῶτον. etiam alias creberrime abundat illud μὲν & ſimilia orationis explementa. *Noſter* non deficit exemplis. L. VII. II. 116. 20. τῷ μὲν Αἰγυπτίῳ

γυναῖκα τὰ μὲν ἄλλα προκεχωρήκει. L. III. VIII. 56. 22. Διονύσιος μὲν ὢν πάντων μέν. ubi jam aliquot exempla suggessimus. *Isocr. Paneg.* 53. B. οἱ πρόγονοι μὲν . . . κατῆλθον μέν. apud *Athenaeum* xv. II. 667. D. ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ κοτλαβῶντι μὲν χάρα. *Xenoph.* v. *Memor.* 865. C. de *Venat* 999 A. οἱ μὲν ἄριστοι αὐτῶν γινώσκονται μέν. *Lysias* p. 28. Ἀμάζονες μὲν γὰρ, Ἄρεος μὲν τὸ παλαιόν. ubi, *Codices* quia variant, malim legi, Ἀμάζονες μὲν γὰρ, Ἄρεος τὸ μὲν παλαιόν. ap. *Plutarch. Sertor.* 330. μὲν abundans delendum censent. ap. *Diod.* XIV. 58. 10. immerito μὲν proscribit *H. Stephan.* idem L. III. 14. 27. ὁ μὲν χρυσὸς φύσιν μέν. ap. *Herodot.* VI. 101. ἐπιπεσὸν μὲν ἐπὶ ἑξημέρας πολλοὶ μὲν ἀμφοτέρων. ubi V. D. semel μὲν exsulare jubet, licet non ignarus *Graecos cupide hanc particulam geminasse in una periodo. Heliod.* VII. 349. στοχαζομένη μὲν ὡς συνίησι μέν. ita *Cod. Taur.* L. II. 112. Καὶ διελθόντος εἰς τὰς μὲν ἀρχὰς ἐκ τῶν ἄκρων μὲν τῆς Αἰθιοπίας. ubi credo temerariam manum secundum μὲν delevisse. nam *Vat. & Taur.* agnoscunt.

Ita in aliis voculis usu venit. sic ap. *Platon. Phaedro.* 242. C. ὡς δή τι, ὦ ἑταῖρε, μαντικόν γέ τι καὶ ἡ ψυχή. *Lucian. Saturn.* III. 389. Οἴει γάρ τι . . . ὑγιές τι. ubi licet similis abundantia in *Diodori* L. XI. 45. innotuerit tamen alterutrum τι delendum videtur annotatori. tamen forte jure. nam alterutrum illud τι neque in *Stephaniana*, neque *Wecheliana*, neque *nuperrima* comparet. ap. *Eunap.* 6. ἀλλ' ἦν τι θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων μέσον. ubi *Barberin.* τι θεῶν, τί καὶ. *Plato Timaeo.* 26. B. ὥστε οἷον ἐγκαύματα μοι ἀνεκπλύτου γραφῆς ἔμμονά μοι γίγονε. ubi *H. Stephanus* non audet merito delere. In *Lucae Euang.* XXIII. 51. temerarii magis deleverint in his repetitam voculam καί. Ὃς καὶ προσεδέχετο καὶ αὐτὸς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. Liceretne huc advocare praeceptum *Demetrii Phalerei* §. LIII. Χρὴ δὲ καὶ τοὺς συνδέσμους μὴ μάλα ἀνταποδίδοσθαι. Οἷον τῷ Μὲν συνδέσμῳ, τὸν Δέ. μικροπρεπὲς ἡ ἀκρίβεια. ἀλλὰ καὶ ἀτακτοτέρως πως χρῆσθαι. si hic non locum habuerit, utile fuerit multis in locis ad Criticas manus coercendas. sed taedet aranearum.

P. 106. Vs. 6. Τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύξαι] feminarum arma *ungues. Val. Flacc.* VII. 294.

> *Vix animos dextramque tenens, quin ipsa loquentis*
> *Iret in ora Deae.*

Donat. ad *Terentii Eunuchum* IV. VI. 2. *in oculos maxime saevire feminas & Tragoediae omnes & Comoediae protestantur.* quem Grammatici locum cum aliis adplicuit *J. Pricaeus Appulejo* VIII. *Metam.* p. 428. 431. verum enim vero iniquior est haec censura in mitiorem sexum. Quid

non ipse imperator Alexander Severus, teste *Lampridio* C. 17. *si umquam furem judicem vidisset, paratum habebat digitum, ut illi oculum erueret.* quid non *Maximinus*, narrante *Capitolino Julio* C. 17. *oculos filio adolescentulo sustulisset, nisi de medio recessisset.* vide *Cl. Salmasium* ad priorem locum. diximus quaedam L. III. x. 60. 12. in *Apogr.* hae deliciae. ἀυτὴ. ὅμοια. χαλεπαίνει. hoc dubie.

P. 106. Vs. 7. φρενήρης] *Herodot.* v. 42. οὐ φρενήρης ἀκρομανής τε.

P. 106. Vs. 9. Κατειρωνεύσατο] vide L. II. x. 37. 17. ubi cum *accusativo.* ita *Demosth.* in *Timocr.* 783. E. καταψηφίσασθαί τινα pro τινός. vide L. I. v. 9. 10. verum possunt esse scribarum errores.

P. 106. Vs. 9. Μὴ γὰρ ὅτω μαινοίμην ἵνα] ita aliquando ἵνα utitur. vide L. III. I. 40. 4. ap. *Lucian. Phalar. Pr.* p. 197. μὴ ἂν ὅτως μανείην, sequitur ὡς. *Heliod.* VI. 292. μὴ ὅτω μῶ, φησί, ποτε ἐπιθυμία κρατήσειεν, ὡς. sic *Cod.*

P. 106. Vs. 11. Μὴ ὂν] ne cogites de Μὴ οὖν. millies hae particulae junguntur.

P. 106 Vs. 14. Ὑπέρριψας] sic *subjectus*, *subditus* regi dicitur. *Max. Tyr.* ὁ τοῖς νόμοις ἑκὼν ὑποῤῥίψας ἐλεύθερος. ne sensum τοῦ παραῤῥιπτεῖν vel τοῦ ὑποτιθέναι hic suspiceris, qui ap. *Xen. Eph.* II. 22. ὑποτιθέναι ἑαυτὸν λῃστῇ. vid. *Miscellanea nostra* T. x. 345. ubi fere *Codex* ad mentem *Cl. Hemsterhusii* ἧκον εἰς & ὦ πατρὶς φιλτάτη. deterior sensus in *subjicere* ap. *Justin.* IX. VI. 6. *Non suae tantum, verum & convivarum libidini, velut scortum vile, subjecerat.* sic antiquissimus meus *Codex.* alter nihil deterior *vile* habet in ora. recentior *scortorum jure.*

P. 105. Vs. 17. Μὴ καὶ διαβαλεῖ] jam antea futurum post Μὴ observavimus, credo. vid. ad *Aristoph. Plut.* 623. & *Miscell* XI. III. 15.

P. 106. Vs. 17. Ἀπέδραμον] *Virg.* VI. *Æn.* 472. de *Didone.*

Tandem corripuit sese atque inimica refugit
In nemus umbriferum.

Philo de *L. L. Special.* p. 328. 20. οὐκ ἀποδραμεῖται, τὰ ὦτ' ἐπιφράξασα. *Alciphr. Ep. inedita.* ἀπέπλυσε γὰρ ἡμᾶς, καὶ ἀκαθάρτους εἰπὼν ἀπεστράφη. sed tu lege ex codice ἀπεφλάρη. vide *Animadv.* p. 306.

LIBRI SEXTI CAPUT SEXTUM.

P. 106. Vs. 20. Καταλειφθεὶς] ita edere non dubitavi, licet *Apographum* καταληφθεὶς sistat. *Xen.* K. A. III. 293. D. μόνοι καταλελειμμένοι. vix alia verba toties commutata inveneris. & saepe ita collocata, ut dubiam optionem faciant. Solus *Thucydides* aliquot decadas suppeditarit exemplorum. L. VII. 31. Μέρος δέ τι καὶ ἐν τῇ πόλει αὐτῇ δι' ἁρπαγὴν ἐγκαταληφθὲν ἀπώλετο. ibi *Cod.* Regius ἐγκαταλειφθέν. non per *rapinam* ibi *pars capta*, sed *relicta erat*, quia *occupati in rapto.* & sic jure L. VIII. 23. καταλειφθεῖσαι praefert *praestantissimus Dukerus.* vid. *Diod* XX. 67. nec quid mutem in *Plutarchi Rom* p. 56. e contrario ap *Xenoph.* III. K. A. 312. B. in *Cod. regio* vitiose προκαταλελειμμένην pro προκατειλημμένην. vid. *Artem.* II. 9. 91. ubi recte *Rigaltius.* in *Heliod.* IX. 458. recte editur Τί γένοιτο βασιλικώτερον τοῦ μὴ λειφθῆναι [*Taur.* male ληφ.] τὴν ἐμὴν μεγαλοψυχίαν τῆς τούτου φιλοπλουτίας. ubi vertendum fuerat *superari. relinqui post.* sic μάχῃ λειφθεὶς recte *M. Solanus* ap. *Plutarch. Pomp.* 512. pro ληφθεὶς reposuit. in inscriptione Sicula ita accipiendum vocabulum λιφθεὶς, de qua scriptura actum p. 235. *Animadv.* eam *Gualterus* aliter in *prima Editione* p. 27. aliter in *secunda* p 6. edidit. a quo *Muratoriana* ἔκδοσις rursus abit p. DCLIX. En *secundae* formam

* λέλυμαι. prima κεῖμαι. Mur.	ΠΑΦΙΑΝΟΣ ΠΑΦΙ	*Paphianus Paphi*
	ΟΣΤΗΔΥΠΟΓΗ	*us sub hoc cespite*
	ΛΕΛΙΜΕ * ΚΩΜΩ	*solutus sum comi*
	ΔΟΣ ΛΙΦΘΕΙΣ	*cus relinquens*
† Ζωῖον. Mur.	ΤΟΝΒΙΟΤΟΥ † ΣΤΕ	*vitae co-*
	ΦΑΝΟΝ	*ronam.*

Duo esse pentametra puto, sic autem legenda.

Παφιανὸς Πάφιος τῇδ' ὑπὸ γῇ λέλυμαι
Κωμῳδὸς λειφθεὶς τὸν βιότου στέφανον.

Paphianus Paphius hic sub terra solutus (jaceo)
Comoedus, victus quod ad vitae coronam.

λείπεσθαί τινός τι proba locutio. ne duo pentametra offendant inspice

 Vann.

Vann. Criticam C. VII. 186. pro λέλυμαι, ut *Gualt.* in *secunda* legit, posses etiam κέκλιμαι. *Murat.* Ζώντων est interpretamentum. *Comicus* hic se dicit non victum in *agendo*, sed in *vivendo* a ceteris sibi superstitibus.

Haec crebra horum verborum mixtura, cujus parco plura exempla adponere, permovisse videtur *Is. Casaubonum*, ut in *Strabonis* L. V. 360. C. ubi agitur de *Cloacis Romanis*, suspicatus fuerit pro ἀπολελοίπασι reponendum esse ἀπειλήφασιν. at scriptura horum vocabulorum nimis distans non adeo proclivem mutationem admittit. deinde credo publicae lectioni suum & optimum & necessarium inesse sensum. ita se habet locus. Οἱ δὲ ὑπόνομοι . . . ὁδὺς ἁμάξαις χόρτυ πορευτὰς ἐνίας ἀπολελοίπασι. *cava subterranea . . vias vehibus [foeno oneratis plaustris] permeabiles nonnullas reliquerunt.* considerandum de operibus *fornicatis* agi, nec latitudinem solam, sed etiam altitudinem sive profunditatem fornicum miraculo esse. nam *vehis foeni* non adeo in latitudinem, quam altitudinem exstrui solet, si multum oneris receptura sit. unde *Plinius* H. N. XXXVI. XIV. p. 743. de iisdem locutus: *vehem foeni large onustam transmitti posse.* & re vera illae cloacae hodieque superstites rem exaggeratam esse nihil etiamnum commonstrant. jam quomodo perspicue magis *Strabo* potuerit latitudinem & altitudinem horum operum exprimere, quam si dicat tantum *vacuum* fuisse relictum, ut *vehibus onustis* pertranseuntibus hi cuniculi undique paterent. sic loquuntur optimi scriptores. *Herodot.* I. 174. τὸ μέσον δὲ τῶν οἰκημάτων ἔλιπον τεθρίππῳ περιέλασιν. VI. 77. ἀπολιπεῖν μεταίχμιον.

Jam sive dicas cum *Casaubono* ἀπειλήφασι. sibi *absumunt. insumunt. occupant.* sive, ἀπολελοίπασι. *vacuum relinquunt spatium curribus pervium.* eodem redit. & ad altitudinem respectum fuisse factum, colligi licet, quia speciatim de *vehe*, non de quovis *plaustro onerato*, sermo fiat. Ubi *altitudo* in rationem non venit, verum modo *latitudo*, dicit p. 377. C. ὁδῦ ἀνοιχθείσης ἐναντίοις ζεύγεσι πορευτῆς. locutus de via subterranea Neapoli Puteolos ducente. sic qui murorum latitudinem Babyloniorum describunt, non opus habent, ut de onustis curribus vel vehibus exemplum capiant.

Magnum sane & modestum hunc Criticum rarissime supervacuis conjecturis indulgere fatendum est, quippe qui caveret, eruditionis vel ingenii ostentandi gratia, judicandi facultatem prostituere.

P. 106. Vs. 21. Καταξιωθεὶς] *Siculus Diodorus* & alii utuntur.

P. 106. Vs. 23. Ἀλλὰ διελέχθη] rursus reticuit ὅμως, securus sciolorum censurae. vide L. III. IV. 50. II.

P. 106. Vs. 24. Καταπροδιδόναι τὴν ὑπηρεσίαν] verbo utitur inter alios *Herodot.* VII. 157. rursus autem in tertio elemento vocis ὑπηρεσίαν pro

η fuisse

ᾗ fuisse εἰ videtur. καθυπηρετεῖν habet *Eustath. de Ism. & Ism.* ix. 357. mox *Apogr.* οὐκ pro οὐχ.

P. 106. Vs. 25. βαρυνόμενον] At *Athenaeus* L. xiii. p. 556. B. παρὰ Πέρσαις ἀνέχεται ἡ βασίλεια τοῦ πλήθους τῶν παλλακίδων. ut observat *B. Brissonius* de *R. P.* i. 165. at non semper. ut vel Amastridis exemplum insigne probat. nec desunt alia. vide *Herodot.* ix. 109.

P. 107. Vs. 3. Καθ' ἑαυτὴν] *Sola.* haec notio agnoscitur a *Schol. Iliad.* A. 271. *Aesch. Prom.* 889. & obvia est. aliam tetigi superius.

P. 107. Vs. 3. Προμαντευόμενη] respicit L. v. i. 79. 24.

P. 107. Vs. 4. Ἔρρωσο πάτερ] *Xen. Eph.* ii. 22. in codice. Ὦ πάτερ; ἔλεγον, ὦ μῆτερ, ὦ πατρὶς φιλτάτη, καὶ οἰκεῖοι καὶ συγγενεῖς.

P. 107. Vs. 6. Τέθνηκεν] potuisset τέθνηκα. sed vide L. i. vi. 10. 23. cur notabo ἔρρωσο & mox βασιλεῦσαι ex *Apographo*?

P. 107. Vs. 8. Ἀνῃρέθην] Interpres dederat *sublata.* verti *occisa.* respicit *ictum calcis.*

P. 107. Vs. 10. Παρέστην δικαστηρίῳ] ita in *Actis Apost.* xxvii. 24. ad *Roman.* xiv. 10. & ap. bonos alios scriptores.

P. 107. Vs. 13. ἣν οὐκ ἤνεγκε] Zelotypiae cessit, resistendae non par fuit. vir, & *Graecus homo: qui inter homines sunt maxime homines*, ut *Plinius* in *Epistola* xxiv. L. viii. ex eleganti *Godl. Cortii* restitutione. quem, si fata maturiorem & longinquiorem indulsissent vitam, merito Germania suis in critica arte principibus viris adcensuisset.

P. 107. Vs. 14. δέσποινα βάρβαρος] quam humani in servos Graeci, praecipue Athenienses, tetigimus L. i. v. 9. 5. Barbaros θυμωδεστάτους esse constat. *Plut. Artax.* 290 φύσει βάρβαρος καὶ βαρύθυμος. vid. iv. vii. 75. 12.

P. 107. Vs. 14. ἄγε δὲ] cur rescribes δὴ? vide *Eurip. Troad.* 1011.

P. 107. Vs. 16. ἀλλὰ μήπω] *Plato Symp.* 187. D. οἱ μήπω ὄντες. *Soph. Phil.* 957. Ὄλοιο μήπω, πρὶν μάθοιμ' εἰ καὶ πάλιν. ubi male *Vat. Cod.* μήπω. sic ὕπω. vide *H. Stephanum* in *Lexico.* & L. i. xii. 16. 25.

P. 107. Vs. 16. Παρ' εὐνοῦχον] adde hoc exemplum dictis ad initium Libri hujus vs. 3.

P. 107. Vs. 17. ἂν δὲ . . ἄν τι] & haec abundantia saepe male feriatos offendit. sed satis vindicata. vide tamen. *Aristoph. Plut.* 485. *Soph. Antig.* 473. *Eurip. Electra.* 543.

P. 107. Vs. 23. Μιχαίτιοι] ap. *Plinium Ep.* ii. ii. etiam noster *Codex* habet μιχαίτιος, ut recte pro φιλαίτιος edidit *Cortius.*

P. 107. Vs. 24. λάλοι] hoc Atheniensibus in primis exprobratum, turpe & odiosum in viro vitium. vide L. i. xi. 16. 2.

P. 107. Vs. 24. περιβόητον αὐτῷ ποιήσουσι τὴν πρᾶξιν] V. E. αὐτοί. an non

ἐκεῖνοι sic usitatius foret. an fuit ἄφνω. pronuntiarunt αὐτῷ ut *asto.* sed αὐτοί sunt *Callirrhoe*, *Dionysius* & *Chaereas*, ad quos hoc negotium spectat.

P. 108. Vs. 1. Τὴν βασιλίδα εὐμορφοτέραν ἐποίησεν ἡ δίκη] quod L. IV. VII. 76. 11. dicit Καλλιῤῥόην ἐνδοξοτέραν ἐποίει καὶ τῆς δίκης διήγημα. id rationem habet. sic *Alciphr.* I. XXXI. 128. Τὴν γὰρ δίκην σοὶ καὶ πρὸς εὐτυχίαν γεγονέναι νομίζω. διαβόητον γὰρ . . πεποίηκεν.

At quomodo lis Statiram pulcriorem reddiderit, quae ipso rege fatente, L. VI. III. 102. 14. Callirrhoae cedit, exputare nequeo. An Statira magis formam excoluit, ut Callirrhoe comparuit, ne ab ea sua exstingueretur pulcritudo? si hoc velit, obscurius dictum.

P. 108. Vs. 1. Δόξης . . . παρέμιξε τὴν παλινῳδίαν] forte deest ἐπαίνῳ vel παραινέσει. *gloriae vel bonae famae laudibus*, *commendationi.* vel προφάσει.

P. 108. Vs. 2. Ἀποστρέψαι] an non satis vehemens verbum? sufficeretne ἀποτρέψαι, quod magis suasoriis verbis quam rebus fit. vid. Cl. *Wessel.* ad *Diod.* XVII. 9. sic διετράπη ap. *Demosth.* in *Aristog. Pr.* 842. C. Vidimus haec verba confusa L. IV. V. 72. 11. ap. *Joseph.* III. *Ant. Jud.* I. 5. εἰς μετάνοιαν ἐπέτρεψε. at duo *Codd.* ἐπέστρεψε. sic turbatur ap. *Diodor.* II. 23. *Demosth.* de *Cor.* 522. D. vid. *Celeb. J. Alberti* ad *Euang. Joann.* II. 15. ἀποστρέφεσθαι est *aversari. Sallust. Phil.* XIII. 88. τοῖς κακοῖς. sed melius τὰς κακίας. ut p. 89. occurrit.

P. 108. Vs. 3. Ἐλαφρῦναι] Hoc verbum Charitonem sortiatur auctorem. leviter corruptum in *Apogr.* ἐλαφρουναι.

P. 108. Vs. 3. Διακονίας] vid. *Ulpian.* ad *Demosth.* in *Timocr.* 803. D.

LIBRI SEXTI CAPUT SEPTIMUM.

P. 108. Vs. 4. Νυκτὸς γενομένης ἀνεκάετο] *Val. Flacc.* VII. 2.

Noxque ruit, soli veniens non mitis amanti:
Contigit aegra toros & mens incensa tenebris.

Tacit. Ann. XI. 37. *Propinqua nox & uxorii cubiculi memoria timebantur.* vid. L. IV. VI. 74. 26.

P. 108. Vs. 5. Ὁ ἔρως αὐτὸν ἀνεμιμνήσκετο] Usus requireret ἀνεμίμνησκεν. vide ad *Luciani bis Acc.* II. 186. ubi docemur ap. *Aristoph.* in *Plut.* 21.

τυπλή-

τυπλήσεις esse posse *secundam personam futuri medii.* Occurrunt saepe verba in media vel deponenti forma, quibus activa est communior. vide ad L. VIII. VIII. 143. 4. & VII. V. 122. 14. talia potius animadvertenda, quam mutanda, praecipue in serioris aetatis scriptoribus. ὑπομιμνήσκεσθαι corrige ap. *Eunap* 68.

P. 108. Vs. 6. Τὸ βάδισμα] quantus in eo decor declarabit *Pricaeus* ad *Milesia Appuleji* p. 642 & 672. porro mox bis corrige οἷα. nimis fideliter adhaesum *Apographo.*

P. 108. Vs. 7. Πῶς ἐλάλησε; πῶς ἐσίγησε; πῶς ἥδετο; πῶς ἔκλαυσε;] nempe L. V. VIII. 91. 21. cum subito adparuisset Chaereas, ἥδετο. inde χαρὰ inter πάθη tum excitata numeratur. sed illa χαρὰ forte Mithridati tribuenda, cui συνέχαιρον. Vix credo gavisam adeo Callirrhoen ad conspectum Chaereae, quam stupefactam fuisse. vel saltem non ita diffuso vultu, ut novus decor inde faciei accesserit. Quorsum haec! suspicor legendum ἠδεῖτο. *quam decenter erubescebat*! nempe quando regis, adsessorum & ceterorum oculos in se defixos unam sentiebat. *Aelian.* V. H. XIII. I. p. 845. Τί δὲ οὕτως ὡραῖον γένοιτο ἄνθος, ὥσπεροῦν καλὸν ἢ τὸ πρόσωπον αἰδεῖσθαι πεπαιδευμένης παρθένου. *Ovid. Art.* I. 126.

Et potuit multos ipse decere pudor.

I. Amor. VIII. 35.

Erubuit. decet alba quidem pudor ora.

II. *Amor.* V. 4.

His erat, aut alicui color [pudentis] ille simillimus horum.
Et numquam casu pulcrior illa fuit.

Tamen quia ἥδετο & ἔκλαυσε videntur opponi, non ultra suspicionem progredior. at quam κλαίειν deceat pulcras feminas non sine ineptiis docet *Achill. Tat.* IV. 373.

Apud *Artemid.* II. 61. 184. legitur. ἀνδρὶ δὲ μὴ κακούργῳ, θηρίον βαστάσαι σημαίνει, καὶ [hoc potes delere] εἰ μὲν βαρύνοιτο, ὀχληθῆναι καὶ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ μὴ, αἰδούμενον ἀποθέσθαι καὶ μὴ διαφθαρῆναι. ubi interpres ἡδόμενον vel ἠθησόμενον pro αἰδούμενον legit. sed non opus. at in eodem capite legendum. ἔοικε γὰρ ὁ μὲν βαστάζων συναραμένῳ τινὶ καὶ εὐεργετοῦντι. ubi nunc συναιρομένῳ. idem vitium tolle L. III. 9. p. 168.

P. 108. Vs. 13. Εἶχον δορυφόρους] *Lucian. Phal.* p. 190. γυναικῶν ἀπαγωγαί. δορυφόρων ἐπιπέμψεις. vocat *Zonoras* L. IV. *Ann.* 133. πελεκυφόρους. utrum mos fuit mutatus, an more Romano loquitur?

P. 108.

P. 108. Vs. 14. Οὐδενὶ γὰρ ἔξεστιν ἀντειπεῖν βασιλέως κελεύσαντος] Casus genitivus absolutus. quo de L. III. II. 44. 25. voluntatem ita absolutam etiam praeter Persicos alii tyranni sibi vindicarunt. *Ammian.* XXI. XV. 223. *nec enim dissuadere palam audebat quisquam aut vetare.*

P. 108. Vs. 15. Διακρούσεται] *repellendo evitabit.* *Hesych.* διαφεύγειν. *Demosth.* πρὸς Βοιωτόν. περὶ ὀνομ. 1007. A. verum abunde princeps Lexicographorum Stephanus vim verbi declaravit.

P. 108. Vs. 16. τοῦτο δὲ] per pleonasmum illud τοῦτο omnia praecedentia complectitur: vide ad *Luciani Dial. Marin.* T. I. 296. & ad *Sueton. Aug.* LXVIII. a viris doctis notata.

P. 108. Vs. 16. Θεραπεῦσαι] ita ἰάσασθαι ap. *Heliod.* VI. 298. ἔγνωσαν μεγάλα τολμήματα μείζοσιν, εἰ δύναιντ', ἰάσασθαι. ita *Cod. Taur.* ita *Isocr. Paneg.* 64. D. quod jam ibi primaria editio agnovit. *Plat.* de L. L. VI. 758. C. 771. D. *Lysias* 406. In *Heliod.* vulgo ὠνήσασθαι. quod non spernendum adeo pro ἐξωνήσασθαι. sic ἐκπρίασθαι *Lysias* utitur p. 450. an ex talibus & aliis de secunda editione *Heliodori* cogitabimus, quod viri egregii suspicati sunt in *Lucano*, *Achille Tatio*, *Maximo Tyrio* & tot aliis. certe satis magnae varietates occurrunt. ex. gr. L. X. 507 ἐξεβάκχευσεν. ubi *Vatican* ἐξεκάγχασεν, cui accedit *Taurin.* & *Commelini* calculus. L. I. 12. ἀπόρους τοὺς διέκπλους. at *Taur.* ἀβάτους τοὺς τόπους. deterius. p. 13. ὑπ' ἀγνοίας. *Vat. Put. Taur.* ἀγροικίας. non pejus. L. I. 11. omnes ἐριθεύουσιν. quod inscite redditur *serviunt.* verte *lanam faciunt.* αἱ γυναῖκες ἐριθεύουσιν. ἐπ' αὐτοῦ (τοῦ σκάφους) δὲ ἀποτίκτουσι. solus *Taurin.* ἐρύκουσι bene. quod est ἐρείκουσι. *legumina frangunt.* quod saepe ἐρείκω. unde ἐρικτὰ ap. *Hesych.* κατερικτὰ & alia consule ibi doctum Commentatorem. inde ἐριχθεὶν ap. *Schol. Luciani* T. II. 28. ap. *Porph.* II. de *Abst.* 128. habes ἐρεξαμένων. qui locus non praeteriit *L. Kusterum* ad *Aristoph. Plut.* 138. vide quoque *Sch. Aesch. Pers.* 455. rursus in *Heliod.* IV. 200. φυγάδας . . . . εὐθύμους. at *Palat. Taur.* ἀνευθύμους. sed quod omissioni mediarum syllabarum adscripseris. est enim vera lectio quam firmant *Vat.* & *Xyl.* ἀνευθύμους exhibentes. iterum IV. 171. μηδενὶ τῶν μειζόνων ὀχλήσαντος. *Taur.* νομιζομένων. sane non sunt multo majora, ob quae de secunda & mutata editione per ipsos auctores facta viri docti saepe suspicati sunt. non facile tamen eo delabar.

P. 108. Vs. 16. Ἔτρεψε τὴν αἰτίαν] vide ad L. VI. IV. 104. I. hic αἰτία est *criminatio. inputatio.* quo minus aliquid possit fieri. *primam mali labem.*

P. 108. Vs. 18. Ἰδιολογίσασθαι] Ἰδιολογία L. IV. VI. 73. 22. obvium fuit. quin ἰδιολογήσασθαι sit legendum, non dubito. quod & ap *Platon. Theag.* 121. A. sed Lexicis ignotum. ita passim turbatur in ἀπολογίζεσθαι & ἀπολογεῖσθαι. in multis temporibus. vide *Ammon.* & ad L. VIII. I. 127. 5.

P. 108.

P. 108. Vs. 22. προσεκύνησε] non honoris Eunucho exhibendi causſa: ſed ad mandatum & nomen regium. mox p. 109. 1. Πῶς ἀκούσασα τὸ βασιλεως ὄνομα προσεκύνησε. L. VII. VI. 124. 16. κατὰ τὴν ἔμφυτον θρησκείαν τῶν βαρβάρων πρὸς τὸ ὄνομα τὸ βασιλικόν. ubi de ſimili cultu etiam Reginae exhibito. Orientales maxime populi hac ſervilis adulationis, immo inpietatis, tabe infecti. qui regium nomen ſine religione non proferebant, & ſequentibus ſeculis non ſine, quam vocant, benedictione. Verum & ſimiles homine ingenuo indignae adulationes Imperatoribus exhibitae Romanis, cum coeperunt adorari, & quando *capitale crimen habitum, numo vel anulo effigiem imperatoris impreſſam latrinae aut lupanari intuliſſe*, ut de *Tiberio* narrat *Sueton.* 58.

P. 108. Vs. 23. Ἀπολελειμμένην] ap. *Erotian. Praef.* 9. παραλελειμμένας reſcribe pro παραλεληιμμένας quod tamen Grammatica ferre poteſt. at ludibria eſſe librariorum εἴλειφα & διείλειφα pro λέλειφα & διαλέλειφα perſuaſum habeo, ſi vel alicubi occurrant. *Uſus* vocibus, non *Analogia*, plenam auctoritatem largitur in omnibus linguis. ſi uſus non accedat, quantumvis analogicum vocabulum, non plus eſt quam ὕλη, quam *maſſa metalli*, ſed cui deeſt *character*: quo ſine *pecunia* non fit.

Penes populum jus procudendi voces, etiam non analogicas ſaepe. ſi oratores, poetae, philoſophi fabricantur voces priva auctoritate: niſi poſtliminio uſus eas habeat ratas,, in lingua nullo ſunt numero. ſed licuerit veteribus fingere voces priva auctoritate: plurimasque adprobarit ſenſim uſus. nobis in mortuis linguis hoc non licet, quia populus & uſus, penes quos ſolos jus ratihabitionis eſt, e medio ſublati ſunt: & neceſſario proinde tales voces ſemper ἄκυροι manent. alia lingua philoſophica, alia publica: quae ſola hoc nomen meretur. id quod autem ad formam vocis, etiam quod ad ſignificationem & vim vocabulorum extenderim. Ex analogia poſſumus indagare & confirmare, non demonſtrare vim ſermonum. hoc uſus ſolus valet.

Ita de hoc genere credo me non ſolum ſentire, adeoque ſine codicum auctoritate raro vel numquam nova vocabula vel obtruſerim vel admiſerim in auctoribus, quos nobis antiquitas reliquit.

P. 108. Vs. 24. Ἀπήγαγε τῦ πλήθυς] vide L. I. IV. 6. 23. & *Pricaeum* ad *Appuleji Metam.* p. 544.

P. 109. Vs 2. ἡ δούλη] ut δούλῳ *Dionyſio* nupta. vel eadem caeca potentiae regiae opinione qua *Siciliam* modo regi ſubjecit.

P. 109. Vs. 2. Τὴν εὐτυχίαν οὐ φέρεις] *Horat.* III. *Od.* XXVII. 74.

Mitte ſingultus. bene ferre magnam
Diſce fortunam: tua ſectus orbis Nomina ducet.

vid. ad L. VI. 1. 98. 13. mox *Apogr.* male ὅτι δὲ.

P. 109. Vs. 4. καὶ . . . σα] V. E. κατῄνεσα vel κατέφησα. malim κατηγόρησα vel κατεμήνυσα. poſſes decem alia.

P. 109. Vs. 5. Δύο ὁδοὶ] ex *Herodot.* I. 11. νῦν τοι δυοῖν ὁδοῖν παρεουσέων, γυνὴ, δίδωμι αἵρεσιν, ὁκοτέρην βύλεαι τραπέσθαι. *Tacit.* IV. H. 49. *duo itinera audendi.*

P. 109. Vs. 6. Πρὸς καιρὸν χάριν δώσεις] Χάρις quo ſenſu χαρίσασθαι. L. I. XII. 17. 24. πρὸς καιρὸν vel una voce πρόσκαιρον. *temporariam.* *Heliod.* VI. 227. ὡς εἰ δέοι τὴν ἐπ' ὀλίγον καὶ πρὸς καιρὸν ἀποτυχίαν τέλεον ἀπεγνωκέναι. ubi *Taur.* πρόσκαιρον. praecedens periodus eſt ironia & σαρκασμός. quaſi inhil minus quam regina fieri exſpectaret Callirrhoe.

P. 109. Vs. 8. Ἄκουε] *Audi.* igitur exſpectes, ut Eunuchus crudeliſſima recenſeat ſupplicia, quibus Perſae reges ſaeviebant in inimicos. at nil ſequitur, niſi μόνοις γὰρ τούτοις οὐδὲ ἀποθανεῖν θέλουσιν ἔξεστιν. quod non reſpondet. at cum larva, video, mihi res. *Apographum* enim *Florentinum* perſpicuis literis habet ἀκούεις. igitur & hoc ſero comperior me evaſiſſe ex mutationibus in ſecundum illud *apographum*, de quo antea egi, illatis. ubi illud πειθῇς etiam erat omiſſum. credo, ut formulae defectivae εἰ δὲ μὴ velificaretur. non ita ſolemus aliena ſcripta nec veteres auctores. ἀκούεις. ex vulgi ſermone cognoverat ſatis: quae tam diu jam in Ionia, tam diu jam in Perſia ipſa degerat. quin in ipſa patria Syracuſis hae immanitates coram ipſa non ſemel narratae fuerint & exſecratae.

P. 109. Vs. 9. Οὐδὲ ἀποθανεῖν θέλουσιν ἔξεστι] reſpicit in primis ad illam σκάφευσιν, cujus crudiſſimi & diuturni ſupplicii deſcriptionem non ſine horrore leges ap. *Plutarch. Artax.* 293. *Xenoph.* K. A. III. 297. C. ſimile quid in duobus militibus deſignavit *Macrinus* ap. *Jul. Capitol.* C. XII. & huc reſpexiſſe autumo *Lucianum* in *Aſino* T. II. 594. tangit & *Eunapius* p. 99. Μικρὰ γὰρ καὶ ἡ Περσῶν λεγομένη σκάφευσις. ubi quod ſequitur explicatum velim. καὶ οἱ γυναικεῖοι τῶν ἀρταβρων ἀλέσμοι. ſic *Cod.* nam *H. Junii* verſio nihil ſani continet. Ἄρταβροι ſive Ἄρταβραι populus notus. cum vero multae *Hiſpanicae & Luſitanicae* gentes fuerint crudeliſſimae, haec potuit infamis fuiſſe aliqua in feminas peculiari tortura. ἀλεσμός. eſt *molitura.* a *mola. molere.* vel ἀλησμός. ἀλισμός. eſt *ſaliendi actio.* & ipſi *Eunapio* p. 163. ἀτλικῶν μυκτὴρ καὶ ἀλισμὸς memoratur. & hic *Commelin.* αἰκισμοὶ non multum abit. videant peritiores. Certe hic locus mihi videtur Ἀρτάβρων genti favere, quae diſparuit in *Silio Italico.* L. III. 362. forſan jure.

P. 109.

P. 109. Vs. 12. Διαθεῖναι] ſaepius in malam partem. ſic L. VIII. 1. 129. 9. *Bergl.* ad *Alciphr.* II. II. 200. ubi jam monui credo περιουσιάσαι & προσέπεμψαν ex *Codice* reponendum. qui tamen ὦ βασιλεῦ prima voce truncat. & male ἐκπολιορκίσω. ſed ſolito errore. Quale & illud quod ἐπαφρότως pro ἐπαφροδίτως habet. ſaepe monui. qualia obſervare non inutile. qui librariorum quotidianos errores neſcit, duce in emendandis auctoribus certiſſimo caret.

P. 109. Vs. 12. Κατεχώσθην] abutitur voce. non enim *humata* & *tumulata* proprie fuit. Sed recte abuſus fuit.

Nec quod mox addit de anguſtiis ſepulcrorum, verum plane. de ſarcophago verum fuerit.

P. 109. Vs. 15. τὴν φύσιν] Vel ipſe natura callidus: vel qui humanam & muliebrem naturam callebat optime.

P. 109. Vs. 16. Πασῶν ἀνοητοτάτη τῶν γυναικῶν] *Apogr.* ſatis corrupte. πάντων ἀνοητότατε γυναικῶν. alio mens ſcribae fuit. an & genera ignoravit, qui ſcripſit L. IV. III. 69. 8. πασῶν ἀσεβεστάτη γυναικῶν? ſi haberetur πάντων ἀνοητοτάτη ferri poſſet. an opitulabitur *Marci Euangelii* locus C. XII. 29. πρώτη πάντων τῶν ἐντολῶν. an *Ariſtaen.* I. I. τῶν Χαρίτων πάντων ἡ Λαῒς τὸν κεστὸν ὑπεζώσατο. non puto. recte *Berglerus* barbariem ſuſtulit ex *Epiſtolographo* ad *Alciphr.* I. XXXVIII. p. 180. quod an ita neceſſarium fuerit mutare in *Luciani Piſcatore* 583. Καί τοι μία πάντων ἥγε ἀληθὴς φιλοσοφία κ̓ ἐν αὐταῖς. dubito. ubi ex ſola *Florentina Edit.* nunc πάντως. atque magis in *Hermotimo* p. 787. dubito. Nam πᾶς. ἄλλος. in utroque numero ſaepe de feminis uſurpatur: non tamen quando cum ipſis ſubſtantivis jungantur. tum aliquando, ſi inanimata praecedant in feminino, neutro genere talia accipienda. *Sophocl. Trach.* 1234.

Χάριν βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις διδούς.

ubi requireretur μακραῖς ἄλλαις. ap. *Eurip. Bacch.* 1130. ἦν δὲ πᾶσ᾽ ὁμοῦ βοή. ubi licet *Bacchae* reſpiciantur, bene tamen *Barneſius* accipit. πᾶσιν. ap. *Platonem* in *Timaeo.* 41. E. 42. A. πᾶσι paſſim, licet ſermo ſit de ψυχαῖς. *Xenoph. Memorab.* V. 836. E. Ὅτι μὲν γὰρ ἀπορία ἦν μεθ᾽ ὅτε ἄλλε ἐκαθεύδομεν ἄν. ubi *cum quacumque alia femina.* nam non puto ad uxorem de turpi amore verba voluiſſe facere. vid. *Animadverſiones* p. 153. Conſulendi ſunt viri praeſtantes. *C. A. Dukerus* ad *Thucyd.* V. 79. & *Tib. Hemſterhuſius* ad *Luciani* ſive alius *Alcyona* T. I. 179. inſpice quoque notata L. III. X. 61. 2. II. I. 23. 13. non hic de Atticiſmo, quo maſculina adjectiva; ſive potius maſculinae terminationes adjectivorum femininis ſubſtantivis junguntur, agitur. ſed de uſu plane alio: quo vocabula

maſcu-

masculina ex vulgari ſermone feminis adplicantur, & ἀκρίβεια in ſexibus diſtinguendis negligitur.

P. 109. Vs. 17. Προτιμᾶς] eodem argumento uſus L. 11. x. 36. 23.

P. 109. Vs. 18. Εὐφήμησον] σιώπα. *bona verba*, *quaeſo*. *Plato. Symp.* 211. E. οὐκ εὐφημήσεις. *Xen.* K. Π. VIII. 821. D. εὐφήμει. Latini *parce.* vide *Pricaeum* ad *Appuleji Met.* 75. ſaepe confunditur cum εὐφημίζω. quod videtur potius transitive ſignificare. ut ἐγχειρίζειν, & ἐγχειρεῖν differunt. ἐπευφημίζω an idem quod ἐπιφημίζειν ſignificet, disquiritur ad *Luciani Prom* p. 24 ap. *Strabonem* III. 383. A. τοὺς γνομένους παῖδας Ἄρεως ἐπευφήμισαν. malim ſane ἐπεφήμισαν. mox dicit καθιερῶσαι. recte *Stephanus* ap. *Platonem* VI. de L. L. 771. D. ἐπιφημίσαντες reponit pro ἐπιφημήσαντες. vide ſoſpitatorem *Heſychii* ad ἐπευφήμησεν. ἐν εὐφήμῳ βοῇ εἶπεν.

P. 109. Vs. 18. Εὐγενὴς] εὐμενὴς in *Apographo*. ſed bene *Cl. Cocchius* correxit. ubi mox ὃν οὐκ.

P. 109. Vs. 21. ἐπέθετο] *invadebat. urguebat. Heſych.* ἐπέθεντο. ἐπέκειντο. ἀντέκειντο. vide ibi. potuiſſet, ut L. I. IV. 6. 21. uti ἐνέκειτο. vid. *Demoſth.* in *Eubul.* 883. ſed hoc verbum non ſolum *ſtudium*, ſed & *malum & inſidioſum animum* indicat. vide *Caſaub.* ad *Theophr. Characterem primum.*

P. 109. Vs 22. ἢ χεῖν κάλλιον, ἵνα καὶ τὸν ἄνδρα κομίσῃ] liquidam emendationem non invenio. an ἀσκεῖν. *ſatius conari.* vel εἴκειν. *cedere ſatius.*

P. 109. Vs. 26. Καλαπεπλήγασι] ſic L. VII. III. 118. 18. Μηδεὶς καλαπλαγῇ τὴν πρᾶξιν. *Polyb.* v. 29. 524. καλαπλαγεὶς τοὺς ἐφόρους. & L. VI. VIII. 10. 16. *Thucyd.* v. 10. ἐκπεπληγμένος τὴν τόλμαν. *Lucian. Rhet. Praec.* ὑπερπεπληγμένων τὰ ἡμέτερα paſſim. ſed in *activo*, *futuro medio* & *aoriſto primo* notat *terrere*. vide ad *Diodorum* L. XII. 507.

Noſtri ſententiam *Virgilius* ſic L. IV. *Georg.* 210. extulit.

Praeterea regem non ſic Ægyptus, & ingens
Lydia, nec populi Parthorum aut Medus Hydaspes Obſervant.

P. 109. Vs. 26. Θεὸν φανερὸν νομίζουσι] ἐπιφανῆ. L. VII. II. 116. 24. *Hercules* φανερώτατος θεὸς *Tyriis. Salluſt. Philos.* XVIII. καὶ τοὺς ἑαυτῶν βασιλέας ὡς θεοὺς τιμῶντες. *Maneth.* I. 280. in genere.

Γεννῶσιν βασιλῆα θεὸν βροτὸν ἀνθρώποισι.

Nec multum peccarint, ſecundum *Heracliti* dogma enim, homines ſunt θεοὶ θνητοί, & dei contra ſunt ἄνθρωποι ἀθάνατοι.

P. 110. Vs. 2. Τοῦ Διὸς γάμους] Nam plurimae formoſae mulieres ad hoc

hoc felicitatis culmen adſcenderunt, ut *Europa*, de qua *Horatius Libro* III. *Od.* 21. vs. 76.

Uxor invicti Jovis eſſe neſcis.

Uxor & Nuptiae. ſic ſaepe a ſcriptoribus uſurpantur.

P. 110. Vs. 2. Οὐδὲ ἀθανασίαν μιᾶς ἡμέρας] vid. L. v. x. 96. 13. *Heliod.* III. 139. καὶ τὴν μὲν ἐν ἀνδράσι· τὸν δὲ ἐν γυναιξὶν εὐχὴν γινομένους· τὴν γὰρ πρὸς θάτερον αὐτῶν συζυγίαν, ἴσα καὶ ἀθανασίαν ἦγον. ſic *Cod.*

LIBRI SEXTI CAPUT OCTAVUM.

P. 110. Vs. 9. Ὑπόθεσιν] vide ad Librum IV. III. 69. 12. mox male Typi apographum ſecuti ἀφεςᾶναι pro ἀφεςάναι.

P. 110. Vs. 10. Αἴγυπτον] rurſus vero ſimilia ſequitur. Nam ut Ægyptus a Cambyſe fuit ſubacta, ſaepe rebellarunt. vid. *Herod.* VII. I. *Cteſiam* C. 33. *Thucyd.* I. 104. ubi *Inari* regis defectio ab *Artaxerxe Longimano*, quando praefectus regis interemtus eſt. vide & *Iſocr. Paneg.* 74. C. *Diod.* XVI. 113.

P. 110. Vs. 13. Πηλούσιον] oſtium ultimum tendentibus in *Syriam* & *Phoenicen.* ταύτῃ γὰρ εἰσὶν αἱ εἰσβολαί, ut *Herodot.* L. II. 141. ait, narrans, ut *Sethon*, Ægypti rex, caſtra metatus ſit ad Peluſium, ut occurreret *Sanacharibo*, in Ægyptum facturo inpreſſionem. vide eundem L. III. v.

P. 110. Vs. 13. Φοινίκην κατατρέχειν] de hac locutione *Hemſterhuſ.* ad *Luciani Dial. Mort.* I. XIII. 382. ἐπιτρέχειν minus quam κατατρέχειν. prius irruptionem notat: ſecundum *vaſtationem.* quando κείρουσι τὴν χώραν, quando omnia ἄγουσι καὶ φέρουσι. ut κύριος ἐξ ἐπιδρομῆς ἐγεγόνει τῆς Συρίας L. VII. II. 116. 2. *Appian. Mithrid.* p. 412. ἐπιτρέχειν Ἀσίαν. unde neſcio an unius codicis auctoritate ἐπιτρέχειν debuerit cedere noſtro verbo ap. *Diodor.* L. II. 44.

P. 110. Vs. 14. Χειμάῤῥου] *Plutarch.* de *Liberis Educ.* p. 5. F. Ὅγε μὴν πόλεμος χειμάῤῥου δίκην πάντα σύρων καὶ πάντα παραφέρων. *Demoſth.* de *Cor.* 498. A. ὥσπερ χειμάῤῥους ἂν ἅπαν τοῦτο τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν πόλιν εἰσέπεσε. ap. *Max. Tyr.* XXXIII. 5. legitur Καθάπερ τῶν ποταμῶν οἱ χειμέριοι, ὑπὲρ τὰς νομίμους ὁδοὺς ἐπιχεόμενοι ἐπὶ γεωργίαν ἀρότου καὶ φυτουργίας, ἐπεθόλωσαν τὴν σωτηρίαν τῶν ἔργων καὶ τὸν κόσμον. hic me offendit locutio χειμέριοι τῶν ποταμῶν.

ταμῶν. recte ex. gr. ap. *Lucan.* x. 229. de *Nilo.* *Nec tumet hibernus.* sed omnes fluvii brumali tempestate *hiberni* ita dici possunt. unde igitur χειμέριοι τῶν ποταμῶν. nam recte & Graece dicitur πολλοὶ ἀνθρώπων. at an πάντες ἀνθρώπων, dubito. malim igitur τῶν ποταμῶν οἱ χειμάρροι. passim ποταμὸς χειμαῤῥος. *Homerus* non semel. *Herodot.* III. 81. Δῆμος χειμάρρῳ ποταμῷ ἴκελος. deinde minus apte fluvius hiberno tempore exundans dicitur γεωργίαν & alios agrorum cultus disperdere. sane aestate torrens multa majora agris damna intulerit. Unde *Virgil.* II. *Æn.* 305.

> *In segetem veluti cum flamma furentibus austris*
> *Incidit, aut rapidus montano flumine torrens*
> *Sternit agros, sternit sata laeta, boumque labores,*
> *Praecipitesque trahit silvas.*

deinde locutio non facilis videtur ἐπιβολῶν τὴν σωτηρίαν τῶν ἔργων. hic ἔργα. sunt *opera.* id est *agri.* malim igitur ἐπιβολῶν τὴν εὐητηρίαν vel εὐετηρίαν. quae proprie *bonus anni proventus. annus fertilis.* καλὸς ἐνιαυτὸς., ut *Hesych.* saepe cum εὐθηνία haec vox jungitur *Philoni. Josepho & aliis.* plurima exempla passim obvia sistit *Ez. Spanhem.* ad *Juliani Orat. primam* p. 43. non abeunt valde σωτηρία & εὐητηρία. saepe ΣΥΝ in ΕΥ & contra abiit. sic ap. *Maneth.* II. 269.

> Δώροις ἠδὲ δόλοισιν ἐπιπεύοντας ἑταίρων
> Συνετίδας, πηῶν τε, καὶ ἄλγεα μακρὰ τελῶντας.

sane vocem Συνετὶς. *Conjux.* nescio an quis alias offenderit. reponendum puto Εὐνέτιδας. εὐνέτις proba & Ionica vox; *Hippocrati* usurpata. συνευνέτις. ὁμοινέτις aliis usurpantur. ita in *Glossis. Cognatus.* εὐγγενής. εὐγγένεια. viri docti συγγενής· συγγένεια corrigunt. In *Bruti Epist.* LVI. p. 117. τοιαύτην ἀφορμὴν συμβουλίας, in *Cod.* meo. vulgo τοιαύτης εὐβουλίας ἀφορμὴν. contra ap. *Schol. Aristoph. Pace.* ex *Eurip. Heracl.* 826. ὦ ἐμπολῖται pro ὦ συμπολῖται. ap. *Eunap.* τ. ἐγγεγραφότος. *Barberin.* συγγεγραφότος. Quod si haec in Maximo emendatio obtinuerit, & altera χειμάρροι confirmabitur.

Latini non minus frequentes in hac comparatione. *Incertus Auctor Paneg. Const.* IX. *torrenti similis amni. Ammian.* XIV. 5. *fluminis modo se infudit.* sed XIV. 3. dicit, *fulminis modo cuncta vastarat.* ubi tamen alii *fluminis modo.* ut L. XV. V. *instarque fluminis hostibus superfusi.* ubi certo *fulminis* locum non habet. secundo loco a melioribus libris standum. nam utrique rei *vastatio* rite tribuitur. *Val. Flacc.* VI. 391. ubi, bellatorem postquam comparavit *Diluvio Deucalioneo*, subjungit.

Dilu-

Diluvio tali, paribusque Ariasmenus urguet
Excidiis, nullo rapiens discrimine currus.

non belle hac voce *Diluvio* usus. nam miscet propriam & metaphoricam locutionem in ea ipsa re, in qua jam instituerat comparationem. idem igitur est, ac si quis scribat, *ceu rapidus torrens ruit, tali torrente hostes sternit.* pro *tali inpetu.* hic potuisset *inpete non alio.* si Rheni exundationem comparasset *Diluvio Deucalioneo*, apte subjecisset. *Diluvio tali Rhenus omnia vastat.*

P. 110. Vs. 14. πυρὸς] Sic *Virgilius* l. l. & ab igne & ab torrente imaginem sumit.

P. 110. Vs. 14. ἐπιῤῥυέντος] & igni & aquae aptum vocabulum. unde *Aetnaei* torrentes ignei: ῥύακες. *Lucan.* I. 656. —— *Toto fluerent incendia mundo.* vide ibi *Celeb. Oudendorpium* & *Lindenbrog.* ad *Ammian. Marcell.* XIX. XII. 176.

P. 110 Vs. 17. λογοποιοὶ καὶ μάντεις] faces has plebis commemorat quoque *Thucyd.* II. VIII. VIII. I. *Lysias* p. 391. ubi jungit χρησμολόγους μάντεις. his non semper in bene ordinatis rebus publicis inpune fuisse patet ex fine vitae Niciae a *Plutarcho* conscriptae. nec decet sane.

P. 110. Vs. 19. Νίκην] Secundum libidinem hi impostores vel bona vel mala nuntiabant, ceu a consiliis essent Jovi. *Xenophon*, qui multum tribuebat oraculis & vatibus L. v. K. A. 396. Οἱ γὰρ μάντεις ἀποδεδειγμένοι ἦσαν, ὅτι μάχη μὲν εἴη, τὸ δὲ τέλος καλὸν τῆς ἐξόδου. *Tacit.* IV. H 26. *Quod in pace Fors seu Fortuna, tunc fatum & ira Dei vocabatur.* vide *Val. Flacc.* v. 260.

P. 110. Vs. 25. Δυοῖν ἕνεκεν] ab prudentissimis viris hanc sententiam mutuatus est. vide *Thucyd.* VI. 91. *Xenoph.* H. H. v. 556. B. *Demosth.* de *Corona* 502. E. τοὺς μὲν γὰρ πολεμίους. bis in *Apographo.* cujus fidem debuissent sequi, cum mox male πάντα pro ἅπαντα excuderunt. male in eo ἀναβαλέλεσθαι.

P. 111. Vs. 2. χωρήσειν] *Thucyd.* v. 57. utitur χωρήσεσθαι.

P. 111. Vs. 4. γεγονέναι] ἐνόμιζον. ante saepe de hoc infinitivo actum.

P. 111. Vs. 4. Μήτε ἐν Βάκτροις] de mutata regibus Persis sede pro anni tempestate, abunde viri egerunt docti, & diversam traditionem excusserunt. *Brisson.* de R. P. I. LXVII. & LXVIII. *Casaub.* ad *Athenaeum* XII. II. p. 513. *Davis.* ad *Max. Tyr.* XXXVI. 5. *Hudchins.* ad *Xenoph* K. Π. L. VIII. p. 513. *Wessel.* ad *Diod.* II. 13. 127. imitatus morem *Imp. Verus*, ut refert, *Capitolin.* C. VII. p. 425.

P. 111.

P. 111. Vs. 5. Ἐν Βαβυλῶνι] ubi τὸν ἀμφὶ τὸν χειμῶνα χρόνον διῆγον ἑπτὰ μῆνας, ut *Xenoph.* K. Π. VIII. 333. C. Scimus haec igitur hieme gesta fingi, sed jam inclinante in ver: ut e patefacto & classibus pervio mox mari colligere licet.

P. 111. Vs. 5. Πλησίον] ex oppositione Bactrorum & Ecbatanorum.

P. 111. Vs. 6. ἐν χερσὶν ἔξει] de locutione actum L. V. IV. 84. 18. in *Apogr.* ἔξειν. mutavimus. alioqui ἐκβάντα legendum.

P. 111. Vs. 7. Τὴν περὶ αὐτοῦ δύναμιν] constructio magis poetica. passim περὶ αὐτόν. non ausus tamen fui mutare. *Mosch. Idyll.* III. 58.

> Κλαίει καὶ Γαλάτεια τὸ σὸν μέλος, ἅν ποκ' ἔτερπες
> Ἑζομένα περὶ σεῖο παρ' ἠιόνεσσι θαλάσσης.

qui norunt quam poetae delectentur apostrophe, & quam sit illa elegans, hic non, etiam cum duriore ordine verborum, praeferent, κλαίει καὶ Γαλάτεια, τὸ σὸν μέλος ἅν πόκ' ἔτερπεν. quinque ibi *Codd.* habent παρὰ σεῖο quod vel totidem aliorum suffultum auctoritate, rejectitium est. in ceteris cum vulgatis conspirant. quamvis παρὰ sic videtur accepisse *Scholiastes Sophoclis Antig.* 979. παρὰ δὲ κυανέων πετρῶν. L. VIII. VI. 139. 22. occurrit περικαθήμενος pro παρακαθήμενος. ubi vide.

P. 111. Vs. 8. Τὴν στρατείαν ἀθροίζεσθαι] *Heliod.* IX. 441. Ὁ γὰρ Ὀροονδάτης τὴν μὲν ἄλλην στρατείαν εἰς τὴν Ελεφαντίνην ἀθροίζεσθαι διατεταγμένος. ubi duo priora vocabula *Taur.* & *Vat.* debentur. qui in ceteris cum vulgatis conspirant. IX. 455. στεφάνοις τὴν στρατείαν βαλλούσης. IX. 457. ἀγέλας βοῶν τῇ στρατείᾳ παρεχόντων. tamen IX. 458. *Taurinensis* librarius, canonas reveritus, ὑποζύγια τῇ στρατιᾷ διένεμε. vide ad L. VI. IV. 103. 7.

P. 111. V. 8. Κελεύοντα] quis ita auctores in ordinem redigere praesumat, ut hic rescripserit κελεύοντας. valde vero inconsiderate *Bryanus* ap. *Plutarch.* in *Romulo* 45. προσέχοντας mutat in προσέχοντα.

P. 111. Vs. 9. Κύρου τοῦ πρώτου] Cyro majori hoc tam peculiariter tributum non memini. sed de Persarum regibus similia *Xenoph. Memor.* V. 828. A.

P. 111. Vs. 9. συντέτακται] In *Apographo* συνέτακται. sed id non magis profectum ab auctore, quam ἐνίκηκας ab *Aristaeneto* II. 21. cui simile vitium in Codice *Polybii* p. 904. ἐνικήκαμεν. vel ap. *Heliod.* VIII. 412. προυκεχώρηκε vel προὐχώρηκε. nam utrumque vitiosum. προὐχώρει verum. ut ap. Commelinum *duo* & *Vatic.* nisi malis προυκεχωρήκει. ap. *Hesych.* ἐγύμνασμαι vel singulare quid vel potius vitiosum animadvertitur. quale illud *Suidae* ἀπεδημηκότες pro ἀποδεδημηκότες ap. *Hermippum* Φορμοφόροις. Graecitatis

tis forte non optimus auctor, *comicus parodus*, & metro coactus: immo forte corruptus. tune talia in lingua Attica vel vulgari admissa credas? non alio loco habuerim ἐδύλευκεν. ἐξεπίακε.

Alia longe ratio est in verbis primas literas ΣΤ. ΣΠ. & ΒΛ ΓΛ. ΚΤ. ΠΤ. ΤΡ. habentibus. quarum prima nunquam duplicantur, ut Grammatici, usui concinentes, docent: ultima utramque formam admittunt. illorum quaedam tamen saepius duplicatam integram syllabam: quaedam saepius literam Ε modo adsumunt. sic sane apud *Lucian. Rhet. Praec.* 14. ὑποπεπτηχότων. sed *Cod.* tamen *Oxoniensis* ὑπεπτηχότων. & sic passim. *Eunap.* 182. *Heliod.* IX. 425. *Demosth. Phil.* I. 48. F. miror *M. Solani* halucinationem in *Plutarchi Phocione* 179. ubi pro καταπεπτωκότος legi vult καταπεπτηχότος. saltem debuerat κατεπτηχότος. sed magis miror illum provocare ad locum in *Caesare* p. 105. ubi exstat κατεπτήχει. & quod diversa verba confuderit. nam in Caesare στάσις κατεπτήχει notat. *timebat. se occultabat. se ostendere non audebat.* καταπτήσσειν *aviculae* dicuntur vel *alia animalia*, *quando prae metu se contrahunt*, *alas*, *caudas & alias partes.* at in *Phocione* γένος καταπεπτωκὸς est, *inhonorum*, *abjectum*, *demissum*, *& caducum genus.* vide *Max. Tyr.* IX. 7. XX. 7. & *Lycurgum* p. 182. a πλερῶσαι non bene πεπλέρωκα. vid. *Xenoph.* 900. D. *Barnes.* ad *Helenam Eurip.* 638.

At non adeo damnandum κατεβλακευομένων ap. *Aristaen.* I. 28. nec in *Plutarchi Arato* 35. 4. συνετριμμένοι. certe non unius *codicis* auctoritate. contra non uno tantum codice jubente ap. *Lucianum* admiserim συνεγεγράφθαι. T. I. 607. vide *L. Kusterum* ad *Aristoph. Equites.* 351. & Cl. *Wessel* ad *Diod.* IV. p. 325. ἐξεγλυμμένος. κατεγλωττισμένων recte se habent. in plusquamperfectis, ut notum, centies primum augmentum abjicitur in quibusvis verbis. in perfectis, nisi in his de quo sermo, & numquam nisi modis, quibus diximus.

P. 111. Vs. 10 Ποῖα μὲν τῶν . . . εθ . νῶν εἰς] quis fidem neget oculato & circumspecto testi, hic lacunulas esse prodenti? sane facile conglutines τῶν ἐθνῶν. sed potuit omissum aliquod vocabulum fuisse ut ὑπηκόων. vel τῶν ἐθνῶν . . '.

P. 111 Vs. 10. Ἱππείαν] sequitur ὅπως. ut centies. & mox τίνας nempe λαούς. passim talia occurrunt. *Casaub.* ad *Strab.* III. 221. & 220. *Schol. Odyss.* M. 75. *P. Burm.* ad *Suetonii Calig.* LI. & *Claud.* XXV. p. 770. ap. *Manethonem* II. 215.

Τεύχει καὶ νηῶν ἠδ' ἱππείων πρυλέων τε
Ηγεμόνας, βασιλεῦσιν ἀρηρότας, ἢ κατὰ μῶλον
Ανθρώπους κλονέοντας, ἐπ' ὀπὶ καὶ δεδαῶτας

 equi-

equitationum. malim *equitatuum.* ſed ſemper ſcribe ἱππειῶν. *equites* notat. an ἱππειῶν pro ἵππων ſit ex *Cod* redonandum *Longo* L. IV. 120. videas. Vs. 2. ἢ inſerui. ſed ultima quid notant? certe ferociſſimos viros, *qui ſuo conſpectu & ſecantes*, ipſis baſiliſcis ſunt terribiliores puto ſignificare *ſua quoque voce dictos*, ut ſint progeniti, ut illi apud *Firmicum* L. III. VIII. 2. *qui etiam affectent omnia, quae illis nulla magiſterii tradidit diſciplina.* vel ut §. 9. *Scire ſe profitentes, quod illis nullus eſt magiſteriis intimatum.* qui ergo non *magiſtri voce*, ſed *ſua* quaſi omnia didicerunt. mox male *Apogr.* ἑκάςοις.

P. III. Vs. 14. Παρασκευάσωνται] *comparaverint* Perſae. & Πάντα, in *accuſativo* accipias, ſi ſervare lectionem proditam velis. ſi legas παρασκευάζονται potes etiam paſſive accipere: nec metuendum a plurali compoſito cum nomine plurali generis neutrius. paſſim exempla. *Iliad.* A. 310. *Odyſſ.* IV. 362. Quin & ipſi Attici in proſa. *Xenoph.* I. 35. C. K. Π. 54. 8. *de Venat.* 994. E. vide *Hudſhinſ.* ad K. A. IV. 317. D. nec ob hanc cauſſam in *Aeſchyli Perſis.* 133. πεπίμπλαται erat conjiciendum.

P. III. Vs. 17. Εἷς ἀνὴρ] ſimile quid *Xenoph.* K. Π. 226. A. unde forte colorem duxit.

LIBRI SEXTI CAPUT NONUM.

P. III. Vs. 17. Παραγγέλματι] in re hac propria vox, quando alii regis vel ducis juſſu aliis mandata referunt. ap. *Polyb.* X. 848. male *Codex* meus gloſſam παρακελευσθεὶν pro παραγγελθεὶν exhibet. *minores praefecti. praecones.* ut *Valer. Flacc.* I. 441.

Nuntia verba ducis populis qui reddit, Echion.

P. III. Vs. 18. Στρατεύσιμον ἡλικίαν] a vigeſimo anno ad quinquageſimum, ut ex *Strabone* L. XV. 1067. B. *Briſſonius* obſervavit. Athenienſes duobus annis maturius militare incipiebant, nempe ab anno aetatis XVIII ad annum LX & ita per XLII annos. ut *C. Sigonius* L. IV. de *R. P. Athen.* C. V. & *Ubbo Emmius* de *R. P. Athenienſi* p. 66. & alii plures. quorum ſententiam nuper novis argumentis confirmavit Cl. *J. Taylorus* ad *Lyſian* p. 127.

P. III.

P. III. Vs. 20. Στῖφος ποιήσας] *Herodot.* IX. 69 ποιήσασθαι. haec manus militaris definitur in *Lexico Tactico Bibl. Coiſlin.* 509. δύω ἐπιξεναγίαι ἀνδρῶν. ſive CCCCXCVI. mox enim ἐπιξεναγία complectitur CCXLVIII. viros. *Gl.* στῖφος *caterva. cuneatim.* κατὰ στίφη. forte comitatus Dionyſii non multo minor numero fuerit.

P. III. Vs. 22. Ου πάρεργον τὴν ἀρετὴν τιθέμενος] *Thucydides* VII. 27. ὃς οὐκ ἐκ παρέργου τὸν πόλεμον ἐποιεῖτο. *Lycurgus in Leocr.* §. XXVII. οὐ γὰρ λόγῳ τὴν ἀρετὴν ἐπετήδευον, ἀλλ' ἔργῳ πᾶσιν ἐπεδείκνυντο. *Plato de R. P.* 498. A. πάρεργον οἰόμενοι αὐτὸ δεῖν πράττειν. *idem* de L. L. VI. 760. A. οὐ δεύτερον, οὐδὲ πάρεργον ἐὰν γενέσθαι. *Lucian.* de *Merc. Cond.* 723. οὐκ ἐν παρέργῳ θέμενος. *Cl.* J. M. *Geſnerus* ad *Luciani Herodot.* T. I. 837. Καὶ ἀπῆλθε γήμας, καὶ αὐτὸς πάρεργον τῶν Ἀλεξάνδρου γάμων, obſervat ex *Fr. Junio* de *Pict. Veter.* III. VIII. 12. πάρεργα *pictorum* eſſe. nempe eas partes picturarum, quae praecipuo operi adduntur, & incurioſius elaborantur. vide *Budaeum Comm.* L. Gr. p. 841. 842. at omne opus, obiter, ſine cura, extra ordinem, quaſi ludendo & poſt magis difficile & ſerium negotium πάρεργον dicitur. ſic *Euſebius* vita *Conſtant.* II. LII. Σωφροσύνη δ' ἦν τῶν πολεμίων οὐδεὶς ἠδίκησε πώποτε, ὀργίλων πολιτῶν παροινίας πάρεργον ἐγένετο. non in bello, ut fit, & pene decorum eſt, ſed in ſeditione per laſcivientem gregem periit. ſic eidem L. I. C. XXVII. Severus dicitur πάρεργον θανάτου. cum tot viri fortes bello mortem obierant: ille Severus non in bello occiſus eſt, ſed poſt bellum finitum inſidiis ad tres Tabernas extra Romam periit. merito igitur *parergon: levis acceſſio* tot victimis, quae in bello *Morti* factae fuerant. Miror. *H. Valeſium* cogitaſſe de reponendo πάρεργον πολέμου. quod per ſe quidem bonum, ut ap. *Heliod.* I. 5. & alias. ſed hic verius πάρεργον θανάτου & grandius. nec magniloquentiam ſpernit *Euſebius.*

P. III. Vs. 23. Ἀλλὰ τῶν καλλίστων ἀξιῶν] hoc dictum, ut Οὗτος μὲν οὐδενὸς ἀτυχήσει τῶν καλλίστων. ap *Eunapium* de *Legat.* 162. Quia autem praeceſſit πάρεργον, intelligat quis ἔργον τῶν καλλίστων ἀξιῶν. ſed *reputans opus operum pulcerrimum. Thucyd.* v. 33. Κάλλιστον τῶν ἔργων ἡμῖν ἀποσυμβήσεται. *Heliod.* VIII. 391. πρὸς τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων παιδευσάμενος. ſed prius verum. τῶν καλλίστων id eſt ἄθλων, τιμῶν.

P. III. Vs. 24. Ὅτι χρήσιμος] poſt ὅτι certo deeſt εἰ vel ἐὰν; vel ἦν.

P. III. Vs. 25. Καλλιρρόην ἐπάγεσθαι] alioqui reginae, pellices educebantur una in expeditionem. mox p. 112. εἰς πολέμους ἐπάγεσθαι καὶ γυναῖκας. *Max. Tyr* XXX. 7. *Diodor. Sicul.* XVII. 35. *Briſſ. de R. P.* I. 165. idem de *Indis* teſtatur *Strabo* XV. 1037. B. *Tacit.* III. *Ann.* 33.

Inesse mulierum comitatui. quae Romanum agmen ad similitudinem barbari incessus convertant.

P. 112. Vs. 4. Ἀγρίου θηρίου] Hanc vocem redde *Alciphroni Ep.* I. XXXII. Τάλαινα γυνὴ τῆς ἀγνοίας, ἥτις τῷ τοιούτῳ „ θηρίῳ προσέφθαρσαι, πλὴν ἴσως τῷ „ κάλλει πεπίστευκας. uncis inclusa *Codici* debes.

P. 112. Vs. 8. εἰπεῖν τὸ περὶ αὐτῆς] illud τὸ in *Apographo* supra scriptum, quasi omissum in prima lectione. τὸ id est, τὸ βούλευμα, πρᾶγμα. τὸ δόξαν. nec opus valde quid mutare. cuivis τι in mentem venerit.

P. 112. Vs. 14. Τραπέζας] quia severioris disciplinae gentes, in militia vescebantur humi sedentes, & ipsum solum pro mensa habebant. erant praeterea hae mensae magni pretii. vid. L. VIII. VI. 140. 18.

P. 112. Vs. 17. Ἀξιοπίστῳ τῷ προσώπῳ] ἀξιόπιστος saepe per ironiam adhibetur, & de eo, ut *Val. Flacc.* I. 39. *qui fictis dat vultum & pondera verbis.* ap. *Maneth.* IV. 505. habes ἀξιοπιστοσύνη.

Θηλυγενεῖς δὲ γυναῖκες, ἐπὴν Κρόνος ὡρονομήσῃ,
Φύονται λαμπραὶ, βαθυχρήμονες, ὀλβομέλαθροι,
Ἀξιοπιστοσύνῃ μεμεληκυῖαι, ἀλλὰ πρὸς ἄνδρας
Παγκοίνους ζήσουσιν, ἐπίψογα νύκτας ἄγουσαι.
Ἀλλοτρίου θαλάμου κέρδει βίον ἰθύνουσαι.

ubi vertitur *fidei dignitatem colentes.* immo nihil aliud quam ἀξιόπιστοι. *fidem merentes & confidentiam. fide dignae. graves.* locutio μεμελῆσθαί τινι nota est. & significat passive. ἐν ἐπιμελείᾳ φροντίδι εἶναί τινι. Μούσαις μεμεληκυῖος. non *qui curat*, sed *qui curatur a Musis. Musicus.* φιλότητι μεμηλότες. *amici.* apud *Nonn.* XXXVII. I. & 136. παντοίαις ἀρετῇσι μεμηλότες εἰσὶ μαχηταί. *omni virtute praediti.* 495. ἠθάδι πυγμαχίῃ μεμεληκυῖος. *adsuetus pugilatui.* 502. πατρῴῳ μεμέλητο παρήμενος ἐσχαρεῶνι. *adsiduus existens ad patrium focum.* ut *Oppian.* 3. *Hal.* 340.

Κάνθαρος ὃς πέτρῃσιν ἀεὶ λεπρῇσι μέμηλε.

Nonnus rursus XXXVII. 623. Παλλάδι νικαίῃ μεμεληκυῖος. L. XXXVIII. 50. & 98. Μυστιπόλοις ἀθρόοισι μεμηλότα μῦθον ὀλύμπου. rursus modo per adjectivum debet explicari. *sermo mysticus.* & L. XV. 19. οὐδὲ μύρῳ μεμέλητο. *non erat uncta.* saepe haec locutio poetarum interpretes male habuit. ut ap. *Maneth.* I. 289.

Ἄκμοσι ῥαιστοτύποις μεμεληκότες ἠδὲ καμίνοις.

in

in primo autem versu *Manethonis* θηλυγενεῖς γυναῖκες, uti θηλύτεραι γυναῖκες per abundantiam quandam dicuntur, & θήλειαι γυναῖκες. ultimo versu conferendo cum editis mutationem credo factam approbaveris, si componas ad L. IV. 90. 326. 525.

P. 112. Vs. 17. Μέλον] rursus solito errore μέλλον. en, licet jam quasdam suggesserimus L. VI. 1. 99. 8. aliquot ad hoc genus spectantes emendatiunculas. *Heliod.* L. V. 252. Τότε δὴ μετεμέλοντο καὶ οἱ Φοίνικες. ubi omnes *Codd.* & quatuor editiones μετεμέλλοντο. Καὶ ex *Taur.* L. VI. 286. recte *Taur.* διαμελλήσας. vid. *Lucian.* T. I. 49. contra VIII. 391. male *Taur.* μελήσασα. V. 263. μελλήσας. L. IX. 431. οὐδὲ αὐτὸς ἔτι καὶ μελλήσων recte *Taur.* καὶ etiam in *Vat.* L. X. 499. Ἡμῖν δὲ τῶν ἱερείων μελήσει, τῆς ἀντὶ σοῦ σφαγιασθησομένης. ubi male μελλήσει & σφαγιασθησομένης. non enim σφαγίζω sed σφαγιάζω passim dicitur. quod cur p. 501. mutatum hic relictum! bene utrique vitio solus *Taurinensis* prospexit.

In aliis vocabulis, sed non tam spissa, obtinet in his confusio. sic ap. *Eunapium* p. 139. malim. ὡς δὲ καὶ τοῦτο μετὰ πολλοῦ πᾶσιν ἐπέτελλε φόβου. nempe *proconsul, circumstantibus auditoribus*. p. 140. istum φόβον mox vocat ἀπειλάς. vulgo ἐπετέλει. nempe retulerunt ad *Proaeresium*. *Cod. Barber.* ἔπεται. quod non capio. male mox in *Apogr.* ἀκολυθήτω.

P. 112. Vs. 21. ἄδηλα] saepe occurunt τὸ ἄδηλον & τὰ ἄδηλα. *Max. Tyr.* XIX. 7. XXX. 4. sic τὰ φοβερὰ ap. *Demosth.* de *Corona* 502. D. *Thucyd.* V. 102. *Theod. Prodr.* VI. 246. 269. ita *Eumen. Paneg. Const.* XV. dicit *nec vereri* dubia bellorum, *nec Martem putare communem.* Mars communis & κοινὸς Ἄρης obviae formulae: verum non ideo apud *Cicer.* ad *Attic.* L. V. *Ep.* 20. ubi legitur: *scis enim dici quaedam* πανικά: *dici item* τὰ κενὰ τοῦ πολέμου: emendandum τὰ κοινά. quae ibi nullum locum habent. τὰ κενὰ & τὰ πανικὰ eadem, nisi quod haec ad timores subitos, illa etiam ad famas rei feliciter gestae subitas, sed vanas & inanes. *Vir Cl.* qui *Epistolam* ad *Cl. Conyers Midleton* scripsit de *Epist.* ad *Brutum* p. 258. hanc emendationem forte non tentasset, si consuluisset *Henr. Stephanum* ad *Diod. Sicul.* XVII. C. 86. & nostra *Miscellan.* Vol. III. p. 302.

P. 112. Vs. 22. Μεταβολὰς τοῖς δυστυχοῦσι βελτίονας] *Artemid.* II. 39. 130. Ἡ Ἶρις ἀεὶ τοῖς ἐν πενίᾳ πολλῇ, ἢ ἄλλῃ τινὰ περιστάσει οὖσιν, ἀγαθὴ νομιζέσθω, καὶ γὰρ αὕτη τρέπει τὸ κατάστημα, καὶ τὸ περιέχον ἀλλοιοῖ. πᾶσι δὲ τοῖς ἐν περιστάσει οὖσιν ἀγαθὴ τῶν καθεστώτων μεταβολή. ubi κατάστημα. *coeli habitus*. τὸ περιέχον *aer*. interpres non cepit.

P. 112. Vs. 22. τάχα δὲ . . . τάχα] incuria in repetenda voce a quo non admissa? *Maneth.* L. III. 215.

——— ——— Μήνην δ' ἐσορῶντες,
Καὶ δὲ καὶ ἠέλιον μερόπων τεύχουσι φονῆας.
Αἰεὶ δ' ἔκπλωσιν βιότου τεύχουσι πρὸς οἴκους.
Ταῦτα δὲ καὶ δοιοῖς ἑτέροις τεύχουσιν ἐόντες.

πρὸς οἴκους intellige *domus* ſignorum. vid. L. I. 212. III. 314. Nam etiam in *Manethone*, ſi memini, mutata loca vidi, ob repetitionem ejusdem vocabuli.

JACOBI PHILIPPI D'ORVILLE

ANIMADVERSIONES

IN

CHARITONIS APHRODISIENSIS

LIBRUM SEPTIMUM.

LIBRI SEPTIMI CAPUT PRIMUM.

P. 113. Vs. 3. Μόνος ἐλεύθερος] jam antea tetigimus. *Eurip. Helena* 280.

Τῶν βαρβάρων γὰρ δοῦλα πάντα πλὴν ἑνός.

tamen familia Othanis in ipsa Persia erat libera, teste *Herodot.* III. 83. *Plut. Alex.* 75. de *Callisthene.* ὡς μόνον ἐλεύθερον ἐν τοσαύταις μυριάσι. obliviscitur autem *Polycharmi*, qui & ipse εὐπατρίδης & ἐλεύθερος.

P. 113. Vs. 10. ὥσπερ ἄκαιρος] ut *cui non vacabat* longos sermones audire. & qui breviter modo responderet cum Clytaemnestra ap. *Aeschyl. Agamn.* 1064. Ου τοι θυραίαν τήνδ' ἐμοὶ σχολὴ πάρα Τρίβειν. vide *Ammon.* & *Thom. Mag.* in ἀκαιρία. contra εὔκαιρος *otiosus. Gl.* εὔσχολος, εὔκαιρος. *Alciphr.* III. LII. εὐκαίρως μόνος ἂν φάγοιμι. sic εὔκαιρος. *qui domi vacat amicis.* ἄκαιρος. qui *prae temporis angustiis vacare nequit. Polyb.* v. 26. 520. βουλομένου εἰσιέναι, παρακατέσχε τις τῶν ῥαβδούχων, φήσας οὐκ εὐκαίρως ἔχειν τὸν βασιλέα. *Eurip. Hel.* 484. ἀλλ' ἕρπ' ἀπ' οἴκων . . . καιρὸν γὰρ οὐδὲν ἦλθες: id est ἡμῖν ἀκαίροις. *Lucian. Dial. Deor.* IX. 227. ἔστιν, ὦ Ἑρμῆ, νῦν ἐντυχεῖν τῷ Διΐ; *Merc.* μὴ ἐνόχλει, φημὶ ἄκαιρον γάρ, ὥστε οὐκ ἂν ἴδοις ἐν τῷ παρόντι. exempla haec monstrant vocem ἄκαιρος de iis, qui vel auscultant

tant ad januam, vel ingredi volunt. *Cl. Cocchius* notat fuisse primo videri εὔκαιρος. potest & hoc eodem usu accipi: ut qui otiaretur, domino absente, & cui proinde vacabat inquirentem quae volebat, edocere. quin & communi sensu εὔκαιρος accipi potest. *quasi opportunus*, qui Chaerean inquirentem de rebus Callirrhoae omnia edoceret. Non legi *coquos* vacasse apud veteres auscultando, sed janitores, non μαγείρους sed θυρωροὺς. quare *Coquum* istum V. C. abegi de versione.

P. 114. Vs. 1. Θέλων γὰρ ὁ Διονύσιος ἀπελπίσαι Χαιρέαν τὸν Καλλιρρόης γάμον] sane taedet saepe cogi ad facillima tutanda & vindicanda. quae notio voci ἀπελπίζειν magis propria quam *desperare*. vide *Diod.* XX. 50. XX. 78. & ibi interpretem doctissimum. Grammaticalis ordo est. Διονύσιος θέλων Χαιρέαν ἀπελπίσαι γάμον τόν. quod aeque bene dictum est ac θέλων ἀπελπίσαι τὸν γάμον Χαιρέα. non haereremus in talibus locis, si revereremur, ut par est, τὸ κείμενον. Quod dum commode explicari possit, temerarii est & περιέργου sollicitare.

P. 114. Vs. 2. μένειν τὴν δίκην] tetigimus L. VI. IV. 104. 12. μένει δὲ ἡ κρίσις. ita ἡ μὴ οὖσα ap. *Demosth.* p. 1007. B. ita μένειν dicuntur τὰ ὀφλήματα in publicis tabulis, donec expungantur. *Demosth. Aristog. Pr.* 838. F.

P. 114. Vs. 6. Ἐξυπηρετῆται] forma activa hujus compositi ap. *Sophocl. Trach.* 1173. media forma passim obtinet. *Heliod.* VII. 344. vid. L. VIII. VIII. 143. 3. porro in *apographo* haec librariorum φάσματα. ἐξυπηρεύτηται. κατηρραξαμένος. & antea Ἄιγυπτον.

P. 114. Vs. 9. Κακὴ ξενοδόχε] an respexit auctor ad Alexandrum, qui ibi mortem invenit.

P. 114. Vs. 9. ἐπ' ἐμοῦ ἐν ἐρήμῃ] nam in *desertis* nulla hospitia & diversoria. quo quid peregrinanti incommodius? praestat malum quam nullum hoc in negotio. etiam quia Callirrhoe inde aberat, quae ipsi instar omnium. De vi praepositionis actum L. V. X. 95. 3.

P. 114. Vs. 10. Ἐν πολέμῳ γάμοι] *Horatius Epod.* IX.

Interque signa, turpe, militaria Sol adspicit canopium.

P. 114. Vs. 12. Ἐρήμην κατεκρίθην] proprie qui se in judicio non stiterat. qui vadimonium deseruerat, ἐρήμην κατεκρίνετο. hic multo iniquius Chaereas κατεκρίθη, qui se sistere paratus erat: cum Dionysius quasi vadimonium deseruisset. aliquantum magis proprie potuisset scribere. ἄκριτος, ἀναπολόγητος, ἀνέλεγκτος κατεκρίθην.

ἐρήμην, ἐρήμους δίκας ὀφλεῖν illustravit *J. Casaub. Theophr. Char.* VIII. variae aliae locutiones occurrunt passim. *Demosth.* in *Boeot.* περὶ ὀνομ. 1040.

1004. A. ἐὰν ἐρήμην δίκην τελεσθῆναι. 1007. A. ἐρήμην ἐὰν καταδιαιτήσασθαι. *Lucian. Abdic.* II. 166. ἐξ ἐρήμης ἁλίσκεσθαι. Idem ἐρήμην κρατεῖν. de *Gymn.* 921. λαχεῖν τινι ἐρήμην optime illuſtrat *Cl. J. Taylor ad Lyſian* p. 365. 399. 402. nam λαβεῖν δίκην παρά τινος bene dicitur. *Demoſth. Eph.* in *Eubul.* 883. A. & paſſim. at λαβεῖν δίκην ἐρήμην non procedere videtur. agit de his quoque *Cl. Interpres* ad *Diodor.* XIII. 5. p. 545.

P. 114. Vs. 13. Οὐ γὰρ ζήσεται Καλλιῤῥόη παρόντος διαζευχθεῖσα Χαιρέα] in margine apographi notatur γρ. περιόντος. Utraque lectio quodammodo ſtare poteſt. prodita, quia revera ſibi praeſentes fuerant Chaereas & Callirrhoe. magis tamen ſecundam probarim. „ certe non vivet, cum ſciat jam certo me vivere, & tamen ipſi mea perſona carendum eſſe. Antea vixit: quia me mortuum credebat: ita ſine me vivere ipſum fatalis neceſſitas cogebat. „ eadem pene diverſitas ap. *Heliodor.* VI. 291. λυποῦντος μὲν καὶ ὅτι μὴ σύνεςι, πλέον δὲ εἰ περίεςιν ἢ μὴ, φοβοῦντος. Ubi *Vat.* & *Taur.* εἴπερ ἐςὶν. & εἶναι *vivere.* ſed praetulerim publicam lectionem. mox ibi ita εἶναι occurrit. ubi ſic *Taurin.* Ἀλλὰ τούτου γε ἕνεκα θάρσει, ἔλεγεν ὁ Καλάσιρις, ὡς ὄντος ἐκείνου, καὶ σὺν σοὶ ἐσομένου, θεῶν νευόντων, εἴπερ τι χρὴ τοῖς τε προθεσπίσμασι περὶ ὑμῶν.

P. 114. Vs. 14. ἐξηπάτησεν αὐτὴν τῷ δοκεῖν] legendum vel αὑτὴν pro ἑαυτὴν, nempe *Callirrhoe.* vel τὸ δοκεῖν ἐξηπάτησεν αὐτὴν id eſt, *Callirrhoen.* hoc malim.

P. 114. Vs. 15. Βραδύνω καὶ οὐκ ἀποσφάξω] facile haec congruentia temporibus reddas, vel βραδυνῶ vel ἀποσφάζω legendo. nam βραδύνω; ut μένω, περιμένω potius in praeſenti efferuntur. ſane mallem, ſi quid neceſſario mutandum foret, ἀποσφάζω. praeſens hic vim ſuam habuerit. & ξ & ζ paſſim mutata vidimus L. I. v. 84. ſic bene *Gronovius* in *Maneth.* II. 430. Ἢ ἔτι καὶ πιναρῇσιν ἐφεζομένῃσι στεγέεσσι. vulgo ἐφεξομέναις. malim praeterea πιναροῖσιν . . . τεγέεσσι. ut VI. 146. ut legendum. vid. VI. 585. II. 180.

Ἐξ ἕδρης πιναροῖο τέγους, ξυνῆς τ' ἄπο δήμου Ἐυνῆς.

licet L. III. 153. dicat πιναραῖς ἀλόχοις. ſic bis Ζῆνα pro Ξῆνα ap. *Maneth.* II. 446. & III. 314. mirum hoc dialecto Ægyptiacae non adſcriptum. & juviſſet *Porphyr.* de *Anim. Abſt.* IV. 416. ubi ξανὸς habes.

P. 114. Vs. 16. Προχέας τὸ αἷμα ταῖς θύραις τοῦ δικαστοῦ] ταῖς θύραις. eſt *ante domum.* ut θύραισιν. *Ariſtoph. Pace* 941. 1023. ἐν ταῖς θύραις. πρὸ τῶν θυρῶν. certe *H. Stephanus* in *Lexico* προχέειν cum *dativo* agnoſcit in *Anthol.* L. II. XLVII. Τὸν μὲν γὰρ γαίῃ προχέει κρύφα. nempe τὸν οἶνον. Et ſi ibi γαίη accipias in nominativo, valde contorto ſenſu explicare nec-

esse est cum *Obsopoeo*, *Hunc quia clam tellus venis effundit.* quod quale sit nescio. rectius *Brodaeus* accepit *vomit.* quare non opus videtur προσχέας, nec adeo necesse, ut ipsi postes sanguine conspergantur.

P. 114. Vs. 17. Ἀπαρηγόρητον αὐτῷ τὴν συμφοράν] intellexerim Πολυχάρμῳ. sive αὐτῷ sive αὑτῷ legas. alioquin potius αὐτοῦ scripsisset. vid. I. VI. 9. 18.

P. 114. Vs. 20. Τοσοῦτον ἀποδέω τοῦ] *tantum absum ab.* hoc verbum habet adverbia sive potius adjectiva neutra in accusativo. at δέω eodem sensu semper genitivos. τοσούτου δέω. πολλοῦ δέω, ut ap. *Lysiam* ipso initio orationis πρὸς τὴν εἰσαγγελίαν p 404. ubi, licet constructio bona, sensus vacillat & contrarius verbis requiritur, ut recte animadvertit doctissimus editor. non multum aforem a praemittenda vocula negativa. Οὐ πολλοῦ δέω vel πολλοῦ οὐ δέω. in priorem positionem magis inclino, quia saepe initia scriptorum aliquod damnum passa fuisse comperimus. quam facile οὐ periit in principio orationis. ut δέω pro *debeo* in prima persona accipiam, & legam πολλὴν δέω χάριν ἔχειν a me non impetro. nam grammatici & usus uno ore docent δεῖ pro πρέπει vel χρεία ἐστὶ, neque primam neque secundam habere personam, uti inter alios *Schol. Theocr.* III. 52. a quorum canonibus religioni est recedere. χαμαιδιδάσκαλοι enim istis temporibus certius in talibus mihi videntur potuisse judicare de genio & usu linguarum, quam hodie

Ἄνδρες παιδείης ἠγήτορες ἔν τε καθέδραις
Γραμματικαῖς δήμοιο, βίον διαποιμαίνοντες.

quae licentiae aperiretur porta, si in ἀπορίαις nostris liceret veteres linguarum migrare limites.

P. 114. Vs. 21. Ἕτοιμος] vide L. I. IV. 7. 3.

P. 114. V. 23. Ἐκδικίαν] *ultio.* sine auctoritate in *Lexicis.* ab ἐκδικεῖν. male ἐκδικάζειν eo sensu notatur. quo legitimo sensu utitur inter alios *Aristoph. Eccles.* 977. mox male *Apogr.* ὁρμισμένον.

P. 114. Vs. 25. Τὸν θάνατον εἰς ἄμυναν καταχρήσασθαι τοῦ τυράννου] *abuti* non solum dicimur, quibus *sine utilitate* utimur: sed etiam quibus ita utimur, ut *res illa plane pereat.* sic Grammatici recte. constructio varia. *accusativum* adhibet huic verbo *Herodotus*, sed alio sensu. verum ille casus etiam hoc sensu apud alios occurrit. *Chion. Ep.* XVII. Τελειώσας δὲ τυραννοκτονίαν τοῦτο παθεῖν εὔχομαι.

P. 114. Vs. 25. Ἔργῳ] an non retuleris ad λυπήσαντας?

P. 114. Vs. 26. Ἔνδοξον καὶ τοῖς ὕστερον γινομένοις διήγημα καταλείποντες, ὅτι δύο Ἕλληνες] ita λόγον περὶ αὐτοῦ καταλείπειν. *Lucian. Dial. Mort.* XXIV.

431.

431. Verum unde hic nominativus pendet? nonne, quia praecedit καλὸν γὰρ λυπήσαντας, hic quoque καταλείποντας, sive ad καλὸν referas, sive ad ἔνδοξον nude acceptum, nec cum διήγημα copulatum? an nominativus hic sese tueatur, quia sequitur Ἕλληνες. non putarim.

Demosth. παραπρ. 328. C. Τίς ἔσται λόγος περὶ ὑμῶν, Ἀθήνηθεν ἐπρέσβευσάν τινες ὡς Φίλιππον τουτονὶ, Φιλοκράτης, Αἰσχίνης, Φρύνων, Δημοσθένης. *Xenoph.* L. II. K. A. 274. C. ὃ σοι τιμὴν οἴσει, εἰς τὸν ὕστερον χρόνον ἀναλεγόμενον, ὅτι φάλινος. ubi frustra tricantur. ὃ ἀναλεγόμενον. *quod saepe commemoratum bonorem feret tibi.*

P. 115. Vs. 1. Ὅτι δύο] illud ὅτι abundat. praeponitur periodo sequenti, ut illa indicetur ipsissima alicujus verba continere vel similem ob caussam. Apud *Demosth.* παραπρ. 330. C. ὅτι ἀπολογήσεται δὲ Δημοσθένης. ubi ipsa verba apologiae referuntur: unde etiam illud δὲ locum habet, quod male in *Codice* amittitur, saltem uno. videtur pene respexisse *Theocritum* in *Idyll.* XII. 11.

> —— Ἐπεσσομένοις δὲ γενοίμεθα πᾶσιν ἀοιδή.
> Δοιὼ δή τινε τώδε μετ' ἀμφοτέροισι γενέσθην Φῶτες.

P. 115. Vs. 1. Καταδικηθέντες] male *damnati.* immo *injuria*, *contumelia affecti.* ut ἀδικέω, διαδικέω, συναδικέω, ἀνταδικέω, προαδικέω, ita & καταδικέω. aliud est καταδικασθείς. quod huc nihil facit. nec enim *condemnati* fuerunt, sed *injuria adfecti.*

P. 115. Vs. 1. Ἀντελύπησαν] apud *Lucianum* & alios.

P. 115. Vs. 4. δυνάμεθα] vide III. VI. 53. 4.

P. 115. Vs. 5. Φυλακαὶ καὶ προφυλακαὶ] *custodiae & excubiae. remotiores vigiles.* passim. *Xenoph.* IV. H. H. 510. B. vid. *Diodor.* XI. 405. & ad L. VIII. III. 132. 14. mox pro erroneo typi & apographi repone ἀφεστάναι.

P. 115. Vs. 9. Ἀπαντήσει] ita Latini *occurrere. sponte hostes irruunt. exit ut quaerat hostem.*

P. 115. Vs. 12. Ἑαυτῶν] pro ἡμῶν αὐτῶν. quidam inprobarunt ob disparilitatem numeri & casus. sed usus talia contemnit. vide *Eustath.* *Odyss.* Δ. p. 1480.

LIBRI SEPTIMI CAPUT SECUNDUM.

P. 115. Vs. 15. Ἐδίωκον] *studio*, *festinatione*, non semper *hostili animo*, *sequi*. passim exempla. vide notata in *Critica Vanno* C. XII. 562.

P. 115. Vs. 18. προσμίξαντες τοῖς ὀρνιθοφύλαξι] qui erant in extremo agmine cum ceteris σκευοφόροις. Non mirum vero *custodes volatilium* plurimos fuisse secutos exercitum Persicum. cum ille soleat in omnibus deliciis agere, & reges Persarum praecipue esu volucrum capiantur. *Heraclides Cumanus* ap. *Athenaeum* L. IV. C. X. p. 145. C. πολλοὶ δὲ ὄρνιθες ἀναλίσκονται, οἵτε στρουθοὶ οἱ Ἀράβιοι, καὶ χῆνες καὶ ἀλεκτρυόνες. an ibi forte ἄτε στρουθοὶ reponi praestat? *Herodot.* VII. 119. Ἔτρεφον δὲ ὄρνιθας χερσαίους καὶ λιμναίους, ἔν τε οἰκήμασι καὶ λάκκοισι ἐς ὑποδοχὰς τοῦ στρατοῦ. ap. *Polyaenum* L. IV. C. II. §. 32. p. 356. ex recensione caenae Cyri in aerea columna scripta inter cetera quotidie adposita fuisse colliguntur τρυγόνες τριακόσιαι. ὀρνίθια παντοδαπὰ μικρὰ ἑξακόσια. νεοσσοὶ χηνῶν ἑκατόν. *Seneca* L. III. de *Ira*. C. XX. de *Cambyse*, ait. *Servatas illi fuisse generosas aves & instrumenta culinarum camelis vecta*, *dum sortiebantur ejus milites*, *quis male periret. quis pejus viveret.*

Plures tales ὀρνιθοφύλακας in Persicis castris fuisse verosimile, quam in Romanis *Pullarios*. quorum usum etiam Persis notum fuisse, non puto. licet alioquin etiam ex *avibus* omina captare consuevissent. vide *Herodot.* III. 76. *Xenoph.* K. Π. I. 25. C. II. 38. A. *Curtium* III. III. 17.

Etiam aquilae & aliae volucres pro signis militaribus apud Persas obtinebant. vide *Xenoph.* K. A. I. 271. B. K. Π. VII. 172. D. Car quidam sic gallum gallinaceum portabat ante cohortem in exercitu Artaxerxis ap. *Plut. Artax.* 286. sed non legi custodes, ut apud Romanos, his signis praepositos, nec apte ὀρνιθοφύλακας vocari posse credo. Quid quod *signa* non in extremo agmine, sed aliis locis servabantur. at lixae, calones, σκευοφόροι plerumque in extremo agmine. vide *Thucyd.* II. 79. *Herodot.* IX. 420. quamvis aliquando pro usu & locorum natura vel hostium vicinitate aliter eveniebat. vide *Herodot.* VII. 40. *Diod.* XIX. 348. *Ammian. Marcell.* XXIV. I. 300.

Consilio igitur sese his *avium custodibus* in extremo agmine inmiscuerunt.

Quod si nec ita ὀρνιθοφύλακες placeant, posses ὀπισθοφύλαξι, qui noti in re militari. & contendere parum abire invicem, si literis majusculis scri-

ſcribantur ὀπισθοφύλαξι & ὀρνιθοφύλαξι. forte id aliis placuerit, quibus volupe eſt potius auctores, ut vocant, emendare quam explicare, ſane inſtituto ad bonos auctores injurioſiſſimo, & ad ingenia juvenum ſtudioſorum corrumpenda praeſentiſſimo.

Debemus autem Charitoni & moris hujus notitiam & vocem ipſam. cui ſimilis forma eſt σκευοφύλαξ ap. *Plutarch. Alex.* p. 49. Haec Perſarum ingluvies in memoriam revocat querelam *Manilii* de Romanorum luxurie L. IV. 404. loco valde corrupto: ſed cui ſi non ſanitatem magnus Bentlejus attulerit, ut non puto, ſaltem remedium egregium ad eam obtinendam indicavit. ſic leguntur in *Edit. Delphinica*

Luxuriae quoque militia eſt vigil, atque ruinis:
Venter & ut pereat, ſuſpirant ſaepe nepotes.

ejus interpretis ineptiſſima interpretatione cur chartam maculem? omnes ſcripti, *vigilatque* „ ait *Bentlejus*. non notavit in *Aldina* deeſſe vocem *militia*. quae & deeſt in *Cod. Oxonienſi. Aldina* ſic legit. *Luxuriae quoque eſt hoc.* ſed *Scaligeranae*, *vigil, atque ruinis Venter, & ut pereant.* in omnibus *pereant*. vitioſe *Delph. pereat*. voluit *parcat*. quod & explicuit, & nupera *Patavina Editio* ſecuta eſt. non ſcio an alii. auctoritatem hujus lectionis neſcio. Anglus criticus hic breviter, *corrige & diſtingue*

Luxuriae quoque militia eſt, vigilatque culinis
Venter: &, ut pereant, ſuſpirant ſaepe nepotes.

Jam hic taxat poeta luxuriem, primo quod ipſa militia, ſive res militaris, ſive expeditiones vel luxuria diffluant, vel potius luxuriae inſerviant. peſſimo exemplo. cum ſevera diſciplina unice contineat milites: vel expeditiones non in voluptatem, ſed in patriae defenſionem natae ſint. taxat igitur id merito. at adjicit *vigilatque culinis venter*. quod neſcio quid reprehendendum in ſe habeat: ſi enim *venter in culina dormierit*, inertem & ſui negligentem habuerim, & qui hujus ſomnolentiae brevi poenas ſua pernicie daturus ſit. ventri ſive guloſo homini non igitur vitio dandum, quod in culina vigilet: nam ibi ejus, ſi usquam, res agitur, & ferrum ipſius in igni eſt. haec igitur ſententia etiam parum rotunda. at ſequens tertium effatum ne quidem intelligo. *Delphinicus* explicat „ *Majores laborant, ut luxuriae ſuae indulgeant: Nepotes, ut parſimoniae ſtudeant.*„ ſive in paraphraſi: „ & *poſteri noſtri plerumque laborant, ut venter ſtudeat parſimoniae*. per quam ſcientifice! credebam guloſos eſſe dictos *nepotes: quia avi & atavi, parci ſenes, rem familia-*

rem anxie & diligenter servabant: at nepotes ipsorum sudore & vigiliis parta bona sine cura dilapidabant. Scaliger *Nepotes* accepit pro *belluonibus & decoctoribus.* recte. verum sic procedit quidem *venter vigilat ruinis*: nullam occasionem negligit ingluvie sua rem familiarem perdendi: sed scire velim, qua ratione *lurcones illi suspirant saepe, ut pereant.* an dum ita stomachum onerant, ut inter helluandum saepe suspiria prae nimia satietate ducere necesse habeant? non puto. at per se sententiam absolvit apud *Bentlejum*: *&, ut pereant, suspirant saepe nepotes.* vellem vir sagacissimus sensum hujus particulae explicuisset. si sunt *posteri* hic *nepotes*, qua ratione dicantur *suspirare, ut pereant.* si legeretur, *quod pereant.* possem aliquem, licet ineptum, sensum exsculpere. Nam notaret, *liberos, nepotes, suspirare se fame perire, dum parentes deliciis & luxuria rem familiarem perdant.* si *nepotes* V. D. accipit pro *dilapidatoribus rei familiaris*: rursus rogo, qui locus hic suspiriis? puto totum locum ita constitui posse, aliquo saltem sensu.

> *Luxuriae quoque militia est, vigilatque culinis.*
> *Venter & ut pascat, sua* [vel *se*] *perdunt saepe nepotes.*

id est, jam cohortes & turmae adhibentur, non ut hosti resistant, & fines inperii propagent, sed ut luxuriae famulentur: & non jam vigilant oppidis & finibus tuendis, sed excubias agunt, ne preciosi pisces vel aves alio avehantur, & gulae culinaeque subtrahantur Romanorum Apiciorum. & ut ventri bene & abunde & dapsilice sit, helluones patrimonia sua disperdere & profundere in cibos delicatos non verentur. Revera milites mittebantur & excubiae, quae piscibus & avibus delicatioribus conferendis & tuendis invigilarent, ne quid Romanis mensis lauticiarum deesset. *Pacat. Paneg.* XIV. *Ut taceam infami saepe delectu scriptos in provinciis aucupes, ductasque sub signis venatorum cohortes militasse conviviis.* quid differunt *militare conviviis* & *vigilare culinis?* ne putemus hanc demum circa *Theodosii* aetatem ingruisse intemperantiam *Sueton. Vitellium* XIII. narrat; *Muraenarum lactes Parthia usque, fretoque Hispaniae*, per navarchos & triremes *petitarum commiscuisse.* ubi locum *Senecae Consolat.* ad *Helviam* C. IX. laudatum consulas. noster L. V. 195.

> *Luxuriae quia terra parum, fastidiet orbem*
> *Venter, & ipse gulam Nereus ex aequore pascet.*
>
> & vs. 369. *Atque haec in luxum. jam ventri longius itur*
> *Quam modo militiae . . . arcessitur inde macellum.*

jam secundi versiculi sententia est perspicua. *pascere* quidem, proprie jumenta dicuntur, oves, boves, sed & homines, qui instar animalium, uni

uni abdomini inplendo ſtudent. venter, animal voraciſſimum, recte paſcere ita dicitur. jam ut venter laute excipiatur, helluones decoquunt & perdunt rem.

Sua perdunt & *ſuſpirant* non diſtant paraſangis. ita *Cod. Oxon.* IV. 771. *ſub* habet pro *ſua*. hoc argumentum vero non adduco, quaſi magni momenti, ſed quia omnino ſentiam quae *Gul. Beſtius* de toto hoc genere, C. I. de *Rat. Emend.* p. 36. *nullas emendationes, licet ſenſum clariſſime reſtituant, videri laude dignas quae in tantum recedunt* a ſcriptura Codicum, *ut prorſus nullum adpareat priſtinae lectionis in correctione veſtigium. hoc enim non eſt emendare loca corrupta & auctoris verba reducere, verum ſua ipſius placita audacter ſubſtituere, & non quid ſcripſerit, ſed quid ſcribere debuerit auctor, indicare. Hoc tamen vitium deprehendere licet in plerisque etiam doctiſſimis interpretibus.*

Quod decretum eſt juſtiſſimum. profecto hoc nomine in uno *Manilio* ter centies cenſuram meretur *Britannus Criticus.* unico exemplo jam defungar. L. v. 592.

—— *Plauſis ſic ſubvolat alis*
Perſeus, & coelo pendens jaculatur in hoſtem,
Gorgoneo tinctum defigens ſanguine ferrum.

„ *jaculatur* ait, *eſt mendoſum. una harpe utebatur. quam e manu non dimittebat.* & reponit *ſic fertur in hoſtem. Virgil. bis* ſcilicet dixit *fertur in hoſtem* „ At quae argumentatio! dixerint id alii & alia item aequivalentia, *ſe mittit* in hoſtem. an ideo *Manilius* hic ita locutus eſt! deinde vero quae ſimilitudo ſoni in *jaculatur* & *ſic fertur?* nulla. & quod harpen manu non emiſſam cauſſetur, nihil ad rem. tu intellige Perſea alatum ſeſe ſaepius fuiſſe jaculatum in cetum & repititis ictibus harpae belluam tandem confeciſſe. vide *Ovid.* L. IV. *Met.* 725. Addit: *quid quod quinto* abhinc *verſu iterum habemus jaculatur.* At longe majore jure regeremus. *quid quod altero abhinc verſu ſuperius habemus* ferentem. & *quarto verſu inferiore rurſus* fertur. an a Critico odioſas repetitiones accipiemus, ab ipſo auctore profectas faſtidioſe repudiabimus?

P. 115. Vs. 19. λαβόντες] vide ad *Libr.* III. VII. 55. I. non enim adeo *captivos facientes*, ſignificat, quam ex quadam abundantia adjectum hoc vocabulum.

P. 115. Vs. 23. Κομίζοντας] veniet, auguror, qui Charitonem pejeret ſcripſiſſe κομίζοντες. ἔνθα paullo ante eſt χειρικὸν ἐπίῤῥημα.

P. 115. Vs. 24. Συρακόσιοι] Adhuc Apographum ſemper exhibuit duplicem literam caninam in hac voce. praeſens ſcriptura in ſequentibus, ſi

ſi memini, bis occurrit. in aliis quoque haec orthographia frequens, & ſorte inconſtans editorum vitio. ſic in *Ariſtide* περὶ τοῦ πέμπειν βοήθειαν τοῖς ἐν Σικελίᾳ fere ſemper. & alias. apud *Xenophontem Epheſ.* eadem varietas. & valde vexata hujus vocis forma. Συρακοῦσιοι in *Codd.* ap. *Thucyd.* vide L. IV. 58. *Herodoto* ex dialecto Συρηκούσιοι. L. VIII. 153. miror duas priores ſcripturas ſaltem non animadverſas a *Ph. Cluverio.* quem in hac cauſſa vicit diligentia *Cl. Dauſquei* in *Orthogr.* p. 305. poetis Συρακόσιος paſſim in uſu. & tamen ſaepe contra metrum haec vel illa ſcriptura obtinet. ſic ap. *Pindarum Olymp.* I. 35. & VI. 31. *Cod. Vat.* corrupte Συρακούσιος. ut & meus *Codex* primo loco: ſed ſecundo συῤῥακούσιος. ſic Συρακόσα pro συρακοῦσαι. ap. *Diodor.* Tom. II. p. 490. vide *doctiſſ. interpretem.* XIV. XIV. [ita Ἀθήνα pro Ἀθῆναι non ſemel.] duplicatio illa non eſt omnino vitioſa, niſi ubi quantitas pugnat. certe non apud poetas. ita paſſim etiam in *proſa* Ἀῤῥαβία. ut in *Dione Caſſio Cod. Regius* in *Coiſliniana Bibl.* apud *Heliod.* VIII. 414. quin ap. eum L. V. 215. Ἄῤῥαβος quod ne poetis quidem placuit.

P. 115. Vs. 24. Ευπατριδῶν] plurimos hac de voce & re agentes *Celeberr. J. Alberti* indicavit ad *Heſychium. H. Stephan.* obſervat vocem εὐπατέρειος non occurrere. habet tamen *Apoſtolii Lexicon* penes me ipſius manu exaratum εὐπατέρειος. *habens bonum patrem.* verum locupletiore ſponſore opus.

Romanarum rerum ſcriptores Graeci *Patricios* per εὐπατρίδας reddunt. ſic *Plutarch.* paſſim & in *Aem. Paullo* p. 140. *H. Valeſius ad Euſebii Hiſt. Eccl.* III. XVII. adſeverat. εὐπατρίδας ſaepe male verti *patricios.* cum *nobiles* tantum ſint plerumque. Credo ſane εὐπατρίδας modo notare ſaepe *nobiles*, non iſta peculiari Latina notione *patricios.* ſed in illo loco non video, cur non *patricii* reddi poſſet. An Domitianum, de eo ſermo, credemus inter tot occiſos plane a *familiis patriciis* abſtinuiſſe. non ſit vero ſimile. πολλοὺς εὐπατρίδας καὶ ἐπισήμους ἄνδρας ſuſtuliſſe dicitur. profecto *Conſtantini* tempore rariores illae ſincerae reliquiae gentium patriciarum, quando jam aliud *patriciorum* genus enatum. de quo *Du Cangius.* ſed de Domitiano ibi agitur, quando adhuc exſtabant. qui illi ἐπίσημοι? *nobiles. Gloſſae* ἐπισημότης *nobilitas.*

P. 115. Vs. 26. Ἔι τινα Ἑρμοκράτην ἀκούεις] formula elegans. vid. *J. Gronovius* ad *Lucian. Lucio* T. II. p. 571. Ἐγὼ Ἀῤῥοιά εἰμι, εἴ τινα τῆς σῆς μητρὸς φίλην ἀκούεις. T. II. 916. κατὰ τὸν τῆς Ὕδρας μῦθον, εἴ τινα ἤκουσας. ubi interpolator, ipſo auctore ſcilicet doctior, περὶ inſeruiſſe videtur. περὶ τῆς ὕδρας. *Cod.* ille *Wittianus*, licet habeat bonas plurimas lectiones, tamen correctorem paſſus videtur.

P. 116. Vs. 2. Ἄπυστον] *Apogr.* ἄπιστον. conſulatur praeſtantiſſ. *Roverus*

rus ad *Musaeum* vs. 178. ſic πεπεισμένος & πεπυσμένος. vide ad L. VII. VI. 124. 6. idem error in *Codice Vatic.* in *Sophocl. Oedip. Colon.* 502. nec dubites ap. *Manethon.* L. IV. 68. reponere ἄπυστα μυστήρια, ut praeceſſit vs. 64. adſcribam aliquanto emendatiores iſtos verſus.

Τούτοις Θηλειῶν πιστεύεται ὄρκια κρυπτά.
Οὗτοι προστήσονται ἐν ὀργιάδεσσιν ἑορταῖς,
Ἔνθα Φυγαρσενίης μυστήρια τεύχετ' ἄπυστα.
Ἣν μὲν γὰρ μεσόεντα κατ' οὐρανὸν ἀνδράσιν ὀφθῇ,
Φράζει τοι βιοτὴν βαθυχρήμονα, χειλιάδας τε
Ἀρχὰς, καὶ δόξης ἀπλάτου κοσμήτορα κόμπον.
Ἐκ τοίης τιμῆς μυστήρια τεύχετ' ἄπυστα.

Φυγαρσενίη. qualis in ſacris *Bonae Deae* Romae. cur non verſum ἄπυστα *Arcana.* male mox ὤφθη. per χιλιάδας ἀρχὰς intelligit Χιλιαρχίας. *tribunatus.* ut vs. 98. per μονήδας ἀρχὰς ſignificat μοναρχίας. & vs. 104. per Ἀρχὰς Βασιληίδας. βασιλείας. mox ſua auctoritate edidit *Gronovius* ἀπλέτου. ſed *Cod.* ἀπλάτους vel ἀπλάτου. quod probum. uti L. IV. 296. Φάος ἄπλατον. & *Porphyrio* de *Abſtin. Anim.* I. 112 & 113. ταραχὴ ἄπλατος.

P. 116. Vs. 4. Φέροντες ἑαυτοὺς δίδομεν] *libentibus animis tradimus.* ita *Herodot.* V. 13. VI. 108. διδόναι ἑαυτόν τινι. *Demoſth.* de *Cor.* 503. D. Ἔδωκα ἐμαυτὸν ὑμῖν ἁπλῶς εἰς τοὺς περιεστηκότας τῇ πόλει κινδύνους. *Ariſtoph. Theſmoph.* 224.

Ἢ μὴ διδόναι γ' ἐμαυτὸν ὤφελόν ποτε.

ita recte *Kuſterus.* aliae *Edit.* ἐμαυτὸν omittunt. aliae αὐτὸν habent. *R. Daweſius* in *Obſerv.* p. 324. molliſſimum & novis elegantiis commendabilem pro more verſum Comico largitur

Ἢ μὴ 'πιδοῦν' ἁμαυτὸν ὤφελόν ποτε.

P. 116. Vs. 6. Θανάτου ἔρωτα] de omni *ſtudio* Ἔρως obvium. *Alciphr.* III. XXVIII. ſic ſententiam protulit πάντα γὰρ περιαιρεῖ φόβον ἡ πρὸς τὸ τελευτᾶν ὁρμή.

P. 116. Vs. 7. Λοιπὸν δὲ ζῶ] *Theocritus* in Παιδικοῖς

—— τὸ γὰρ ἄμισυ τᾶς ζωίας ἔχω,
Ζᾷ τὰν σὰν ἰδέαν· τὸ δὲ λοιπὸν ἀπώλετο.

P. 116. Vs. 9. Μή μὰν] legitur *Iliad.* x. vs. 304.

P. 116. Vs. 11. τὴν δεξιὰν] fidem dans & accipiens de Artaxerxe ceu communi hoste oppugnando. Nam,. sicut ille dicit, *Certa fides animis, idem quibus incidit hostis.*

P. 116. Vs. 11. Εἰς καιρὸν ἥκεις] obvia forma. ap. *Alciphr.* I. XXXIX. Κληθεῖσα ὑπὸ Γλυκέρας εἰς τοσοῦτον χρόνον· ἀπὸ τῶν Διονυσίων γάρ ὑμῖν ἀπήγγειλεν. ubi positum pro πρὸ τοσούτου χρόνου. Quod offendit *Berglerum.* quo jure nescio. locus tamen laborat. supple κλ. υ. Γ. ἐπὶ θυσίαν εἰς τοσοῦτον χρόνον. ita Sybaritae feminas in festum diem agendum vocabant toto ante anno. ut testatur *Athenaeus* L. XII. IV. 521. at recte Vir idem doctus L. II. II. 216. εἰς τὴν Ἑλλάδα ἥκων. eodem *Codice* addicente.

P. 116. Vs. 14. Ὁμοτράπεζον] hoc Grammaticis aliquanto acceptius quam συντράπεζος. vid. *Herodian.* & *Th Magistrum. Pollux* sine discrimine recenset. saepe mentio hujus honoris. aliquando strictius notat in *eodem triclinio discumbere* : *de iisdem portionibus vesci.* vide Cl. *Gesnerum ad Lucian.* in *Gallo.* II. 718. *Achill. Tat.* III. 187. καταλαχεῖν τῆς αὐτῆς τραπέζης. ita loquitur & *Heliod.* L. III. 146. ἀλλ' οὐδὲ εὐνῆς, οὐδὲ τραπέζης τῶν αὐτῶν μεταλαχόντες. vulgo μεταχόντες. vide locum: nam & alia mutavi fide libri vetusti: mox habet μόνον. quod eodem redit.

P. 116. Vs. 15. Μετὰ τοῦτο] *Hesych.* Μετά. ἔπειτα. μετὰ τοῦτο. potuisset μετὰ τούτων.

P. 116. Vs. 17. Παιδείας οὐκ ἀπρονόητος] *Thom Mag.* ἀπρονόητος, καὶ ὁ μὴ προνοῶν, καὶ ὁ μὴ προνοούμενος. ita plurima adjectiva. vid. *Hemsterhus.* ad *Lucian.* I. 179. *Xenoph.* de *Re Eq.* 941. C. dixit ἀπρονόητον ἡ ὀργή. qui locus non effugit *H. Stephanum.* sed quomodo hic accipiemus? hic passive sane nequit. & an recte quis ἀπρονόητος παιδείας dicatur, addubito. *Tacit.* III. H. 56. licet *inprovidus consilii* : *ignarus militiae.* sed an ita posses dicere *inprovidus doctrinae* vel *bonae institutionis.* an παιδείᾳ vel παιδείαις οὐκ ἀπρονόητος. *ex educatione prudens & providens redditus* in superiore membro intelligitur ὤν.

P. 116. Vs. 18. ἡ φιλονεικία καὶ τὸ θέλειν] haec enallage saepe transversos egit criticos. vide *Godl. Cortium* ad Sallustii *B. Jug.* C. XXXI. 13. nec opus plures excitare.

P. 116. Vs. 19. Ἐπεδείξατο μέγα] proprie Sophistis & Rhetoribus ἐπιδείξεις, ἐπιδείγματα tribuuntur. vide *Plat. Hipp. Maj.* 286. B. sed & quicumque virtutis vel artis specimen edunt. *Xenoph.* de *Venat.* 974. B. κάλλω καὶ πολλῷ ὕλης ὅσα ἐπεδείξαντο ἐν τῇ Ἑλλάδι. *Aelian.* V. H. IX. 36. vide *Cl. Wesseling.* ad *Diodor.* XV. 86. uti ἀποδείξασθαι. *Herodot.* L. I. 59. μεγάλα ἔργα. V IX. 39. ἀρετάς. etiam hic posses ita accipere. saepe haec verba confundi vidimus L. V. VI. 89. 22. sic ap. *Eunap.* Proaeresio 126. in *Bar-*

beriniano

feriniano ἐπεδείκνυτο. ſed qui locus penitius corruptus. *Codex* idem ἐκ γειτόνων pro εἰς γειτόνων. ſolita variatione.

P. 116. Vs: 20. μέγα] non raro μέγα ſic occurrit, varia conſtructione & varia ellipſi. *Plutarch Nicia.* 244. μέγα δὲ ἡγεῖτο πρὸς δόξαν. *Thucyd.* III 111. plenius dixit μέγα μὲν ἔργον ἡγοῦντο εἶναι. *Xenoph.* K. Π. v. 128. B. μέγα ποιῆσαι. & δοκεῖ δὲ μέγα τῆς εὐδαιμονίας αὐτῶν εἶναι, ὅτι. ap. *Athenaeum* XII. 111. ubi *Caſaub* σημεῖον. τεκμήριον intelligit. *Aelian.* V. H. IX. 29. ὅτι μέγα ἐστι. *Xenoph. de Mag. Equeſt.* μέγα μὲν καὶ τῷ λόγῳ διδάσκειν. paſſim obvia εἰς μέγα προχωρεῖν & ἐπὶ μέγα. vid. *Herodian.* I. 11. 8. aliquando μεγάλα ita occurrit. *Lucian. Dial. Meretr.* XIII. 316. ἐπεδείξω μεγάλα. ita *Herodot.* IX. 110. dicit μεγάλα ποιεῖσθαι. ubi tamen μέγα in *Cod. Arcbiep. Cantuar.* vide *Galeum.* ita ap. *Strabon.* IX. 654. B. μέγα δύνασθαι. ubi *Cod.* μεγάλα. & ſane in multis eodem redit: quae paſſim obſervare licet. ideo autem uberiora adduxi, ne quis ſuſpicetur μέγα τί. quam voculam ſaepe omiſſam docuimus L. I. 11. 4. 20. quamvis re vera τί vel ἔργον reticeatur. verum etiam alia adjectiva ita nude occurrunt pro ſubſtantivis. *Ariſtoph. Avib.* 381. . . . μάθοι γὰρ ἄν τις κἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφόν. *Plato Symp* 179. C. οὕτω καλὸν ἐργάσασθαι. ſed ubi ἔργον in vicinia eſt. *Apollon. Tyanenſis Ep.* I. ἢ τοιοῦτο. ſed *Cod.* ἤ τι τοιοῦτο. & re vera vocula haec ſaepe naufragium fecit. *Herodot.* V. 111. μέγα τοι γίνεται. at ſi *Codd.* addicerent, ex ſuperius allatis hic repoſuerim μέγα τι. & τὶ occurrit pro μέγα τί. ap. eundem IX. 66. ἀποδεξάμενός τι. vide *Heliod.* IX. 454. *Cod.* agnoſcit μέγα τι κατορθῶσαι. ſed de his alias ſatis actum. illud μέγα male apud *Maneth.* IV. 219. obtinet.

Ἠέλιον δ' ἀκτῖσιν Ἄρης πυριλαμπέσι βάλλων
Μήνης ὁρμώσης μέγα Κύπριδι, κοινὰ σὺν αὐτοῖς,
Θηλυτέρους γονίμων παίδων ἰσομήτορας ἄνδρας,
Γαλλομανεῖς τ' ἐστεφθ, ἀγυρτῆρας τε προφαίνει.

ubi legas μίγα Κύπριδι. uti vs. 215. πυρσοβολοῦσα ἄμμιγα Φωτὶ Κρόνου. & paſſim poetis μίγα ita. vid. *Nicandr. Alex.* 200. 372. illud σὺν αὐτοῖς reſpicit *Solem & Martem.* & κοινὰ σὺν poſitum pro κοινῶς αὐτοῖς vel ſimplici σὺν αὐτοῖς. mox verſus tertius redditur *effeminatiores foecundorum puerorum matribus ſimiles viros.* ubi primum male θηλυτέρους ceu comparativus accipitur. eſt enim modo vi ſua poſitivus: licet ſub forma comparativi. paſſim θηλύτεραι γυναῖκες. non *molliores*, ſed *molles.* genitivus παίδων pendet a voce ἰσομήτωρ, quae non *matribus ſimilem*, ſed *idem cogitantem & ſapientem* ſignificat. *viros effeminatos, pueris non ſapientiores: ſapientes, ut pueri. puerilis.* γόνιμος hic ſignificat. *modo natus. a genitura recens.*

παιδία γόνιμα. *matura in partum.* ut *pariantur.* vid. *Foesii Oecon. Hippocr.* γόνιμοι παῖδες. *infantes.* ſapiunt inſtar *pueri modo nati.* recte L. IV. 7. Θεομήτωρ κόσμος verſum *divinus mundus.* & vs. 307. κακομήτορες. *male conſulti.* illud autem μέγα quoque reponas L. IV. 527.

> Ὁππότε δ' ἀρσενικοῖς διασοὶ μέγα φεγγοβολῶσιν
> Ζωιδίοις κατὰ χῶρον ἀνάστερον.

ubi μέγα. quod ſe tamen aliquo modo tueri poſſet.

P. 116. Vs. 20. τῷ μὲν . . τὰ μὲν] vide ad L. I. II. 4. 20.

P. 116. Vs. 20. προκεχωρήκει] haec forma placuit quoque *Arriano Exp. Alex.* II. 18. p. 92.

P. 116. Vs. 21. Τῆς Κοίλης Συρίας] bene ſeparat a *Phoenice*: quam penitus occuparat Aegyptius, ut viciniorem Aegypto. at *Coele Syria* erat remotior, & ideo dicit ἐξ ἐπιδρομῆς modo κυριευθῆναι.

P. 116. Vs. 22. πλὴν Τύρου] effinxiſſe videtur ad res geſtas Alexandro. *Curtius* L. IV. 1. idem plane dicit. *Jam tota Syria, jam Phoenice quoque, excepta Tyro, Macedonum erant.*

P. 116. Vs. 22. Τύριοι δὲ φύσει γένος ἐστὶ μαχιμώτατον] Ne quem offendat ἐστι. *Herodot.* II. 16. τὸ δ' ὦν παλαι αἱ Θῆβαι Αἴγυπτος ἐκαλέετο. conſule ibi *J. Gronovium. Demoſth.* περὶ παραπρ. 297. E. Οἱ δὲ ἀντιλέγοντες ὄχλος ἄλλως καὶ βασκανία κατεφαίνετο. ubi alii ſine cauſſa κατεφαίνοντο. *Thucyd.* III. 112. ἐστὸν δὲ δύω λόφω ἡ Ἰδομένη ὑψηλώ. *Iſocr. Paneg.* 54. B. ἐστι γὰρ ἀρχικώτατα μὲν τῶν ἐθνῶν Σκύθαι καὶ Θρᾶκες καὶ Πέρσαι. ap. *Florum* II. 3. 4. legitur in *Codd. Tuti locis & fuga, durum atque velox genus, ex occaſione magis latrocinia quam bella faciebat.* vid. *J. Gronov.* ad *Gellium* IV. 1. *P. Burmann.* ad *Gratii Cyneg.* vs. 78.

Forte ἐστὶν ideo magis neceſſarium putarint, quia ſequitur θέλουσι. ſed nec hoc momenti ullius. a numero ad numerum auctores optimi tranſire conſueverunt. *Xenoph.* K. A. I. 264. A. Πάντες δὲ οὗτοι καὶ ἔθνη ἐν πλαισίῳ πλήρει ἀνθρώπων ἕκαστον ἔθνος ἐπορεύετο. ibi vid. *Cl. Hudchinſ. Ariſtaen.* I. 26. ἔπειτα συγκαθήμενοι διηγεῖται καθ' ἕκαστον ἄλλος ἄλλῳ. *Homer. Iliad.* Π. 264.

> —— —— οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
> Πρόσσω πᾶς πέταται, καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεσσι.

Noſter. VII. V. 122. 18. τὸ δὲ ναυτικὸν ἐπήρθη ταῖς ἐλπίσι, καὶ φρονήματος ἐνεπλήσθησαν. VIII. VI. 139. 11. Ὄχλος ἐστὶν . . . καὶ . . εἶχον. ſed cui non dictus Hylas!

P. 116.

P. 116. Vs. 24. φανερώτατον] ἐπιφανέστατος. φανὸς saepe de Diis praecipue de *sole & luna*. *Heliod.* x. 472. τοῖς καθαρωτάτοις καὶ φανοτάτοις θεῶν Ἡλίῳ τε καὶ Σελήνῃ. *Max. Tyr.* saepe Deum suum vocat φανώτατον. XVII. 11. XXIII. 5. *Hesych.* explicat φωτεινότατος. & φανερός, qui adparet. φανός. qui *cum splendore, luce adparet*. ita βιὸς φανός. *Platon. Phaedro* 256. E. & ἐλλόγιμος καὶ φανὸς opponuntur σκοτεινῷ. ap. eundem in *Symposio* 197. A. non credo tamen controversiam lectioni nostrae movendam.

P. 116. Vs. 25. Ἀνατεθείκασι] res nota nimis. *Strabo* XVI. 1083. *A. Arrian.* II. 16. *Curtius.* IV. III. 22. ἀνατιθέναι hic quamvis *consecrare* possis vertere, malim significationem *committendi*, *curae mandandi*, *confidendi* minime neglectam. sequitur enim.

P. 116. Vs. 25. θαρροῦσι δὲ καὶ ὀχυρότητι] aliter *Bebryces* apud *Val. Flaccum* IV. 101.

—— —— regis fatis & numine freti
Non muris cinxere domos.

Diodor. XVII. 40. πιστεύοντες τῇ τε ὀχυρότητι τῆς νήσου. late exsequitur *Arrianus* l. l.

P. 116. Vs. 26. Λεπτὴ εἴσοδος] *Herodot.* de templo *Bybastidis* L. II. 138. πλὴν τῆς ἐσόδου, τὸ ἄλλο νῆσός ἐστι. loquitur de suo tempore Noster. Alexandri aetate erat insula plane. sed de Tyro & Palaetyro consulantur laudati *Cl. Wesselingio* ad *Diodor.* XVII. p. 190.

P. 117. Vs. 1. ἔοικε δὲ νηΐ καθωρμισμένῃ] *Strabo* II. 132. B. Μεσοποταμίας σχῆμα παραπλήσιον ὑπηρεσίῳ. XVI. 1083. A. Μεσοποταμία πλοίῳ ἔοικε. Addit noster καθωρμισμένῃ ob collum illud, vel linguam & aggerem, quo terrae jungitur, & quem adsimulat ponto nautico, scalis nauticis.

P. 117. Vs. 2. Τὴν ἐπιβάθραν] *Apostolius* in *Lexico*. la scala de la galera. promiscue saepe, saltem in *Codicibus* ἐπιβάθρα, ἀποβάθρα, & ἀναβάθρα usurpantur. sed ultima vox notat *machinam qua ex humili in altiorem locum*: media *ex alto in humiliora*: prima *qua de plano in planum transimus*. *Heliod.* I. 28. Οὔπω δὲ οὐδὲ τῆς ἀποβάθρας ἀκριβῶς κειμένης, ἐξήλλετό τις, καί με προσδραμὼν περιέβαλεν. sic *Taurini*. non male.

Διαβάθρα autem machina, qua ex turribus, aggeribus obsidentes transibant in muros & propugnacula obsessarum urbium. *Strabo* L. XVI. 1106. C. *Philo Poliorc.* p. 95. nostra vox saepe in metaphorico sensu, pro *occasione*, *commoditate aliquid faciendi*. *Artemid.* III. *Praef.* p. 165. πάροδον καὶ ἐπιβάθραν τοῦ συγγράφειν τί τοιοῦτον εὕρῃ. III. 67. 191. καταλείπω τοῦ γράφειν. sed abunde illustrarunt haec *Jungerm.* ad *Pollucem*. *Graevius*,

vius, *Hemsterb.* ad *Lucian.* I. 364. 370. 371. 374. 375. *Wesseling.* ad *Diodor.* XII. 520. XIV. 685. XVII. 191. & his laudati.

P. 117. Vs. 3. Πεζὴν στρατιὰν] ex praecepto *Thomae Magistri.* non πεζικήν. vide tamen *Cl. Diodori Interpr.* XI. 41. 6. apud *Demosth.* in *Timocr.* 787. E. πεζικὰς pro πεζὰς in aliquot *Codicibus*, uti observat ad eum locum p. 455. *Clar. Joannes Taylor*, cui pars insignis jam Attici Oratoris publicata, quantum eruditus orbis ipsi toto pulcerrimo opere absoluto debiturus sit, luculenter commonstrat. πεζὴ στρατιὰ vertendum *copiae terrestres*, equitibus & peditibus constantes. nam *pedestres copiae* aliquando non magis *classiariis* quam *equestribus turmis* opponuntur. Videatur *J. G. Graevius ad Sueton. Claud* XVII. *Herodot.* V. 112. συνέμισγε τὰ στρατόπεδα πεζῇ καὶ νηυσί. sic πεζὰ ὀχήματα opponuntur ναυσίν. ap. *Platon. Hipp. Maj.* 295. D.

P. 117. Vs. 3. Τὴν μὲν πεζὴν στρατιὰν ἐκ τῆς θαλάσσης, ἀρκέσης αὐτῇ πύλης μιᾶς] repetendum ῥᾴδιον ἀποκλεῖσαι τὴν στρατιὰν ita mox ῥᾴδιον ἀποκλεῖσαι τὸν ἐπίπλουν. pedestrem exercitum excludit *ope maris. per mare.* quod efficit, ut modo una porta indigeat urbs in isto tenui introitu. ita non raro significat praepositio ἐκ *apud Platon. Critia* 118. A. τόπος ἀπότομος ἐκ θαλάττης. *praeruptus per mare. ex mari.* non potes ordinare verba πύλης ἀρκούσης τὴν στρατιὰν τῇ πόλει. *porta arcente*, *propulsante exercitum ab urbe.* quia talis constructio prosaicis non in usu. & habitus orationis sensum τοῦ *sufficere* aperte vindicat τῷ ἀρκούσης.

P. 117. Vs. 5. Λιμέσιν] Unus versus Sidona, alius versus Aegyptum spectabat. vid. *Arrian.* II. XXI. XXIII. XXIV. sobrius in his descriptionibus ex praecepto *Luciani Quom. Hist. Scrib.* II. 65. Tyrum eleganter depingit *Achilles Tatius.* II. 93.

P. 117. Vs. 5. Κλειομένοις] *portus clausus* opponitur *stationi.* ita *hosti portum claudere* non semel occurrit. *portus* dicitur *urbem claudere.* id est, *ab ea intranda hostem arcere.* elegans locus est ap. *Ciceron. Verr.* V. XXXVII. de majore portu Syracusano. *Non enim portu illud oppidum clauditur.* id intellige plane, ut hic. *portus non praecludit aditum in urbem.* nam sequitur. *sed urbe portus ipse cingitur & concluditur: non ut alluantur a mari moenia extrema, sed influat in urbis sinum portus.* optima & ab oculato teste facta descriptio. Nam portus magnus undique aedificiis cingebatur, partim iis, quae in Ortygia, partim quae in Plemmyrio & ora litorali interiore, patente modo introitu. quam parum hic locus, vel ab ipso *J. G. Graevio*, hic alienissimo sensu τὸ *claudere* explicante, sit intellectus, miraberis.

P. 117. Vs. 5. Ὥσπερ οἰκίαις] domus enim parietibus & januarum claustris

ſtris tuta eſt. ſic urbem muri & catenae aliaque portus clauſtra muniebant. Domus autem bene clauſtris muniebantur. unde, *ſatis munita domuncula* ap. *Appul.* L. IV. *Met.* 69. *Pricaeus.* 194. potuiſſet dixiſſe ὥσπερ οἰκία. tetigimus antea. L. VI. IV. 104. 14.

LIBRI SEPTIMI CAPUT TERTIUM.

P. 117. Vs. 9. Συμβόλιον] In literis ſacris obvium. λαβεῖν. ποιῆσαι συμβόλιον. ejusdem formae διαβόλιον. quod *H. Stephan.* laudat ex *Polyb.* V. 6. p. 494. & XI. 8. 878. ubi *Cod.* διαβολίῳ. ſed *Plato* & *Lucianus* eo uſi, obſervante *D. Scotto.* V. Cl.

P. 117. Vs. 10. δούλους γὰρ οὐκ ἂν εἴποιμι τοὺς φίλους] in invidiam regis Perſae, ita loquitur. *Alexander* in oratione ap. *Arrian.* II. 17. φίλοι καὶ σύμμαχοι. paſſim exempla blandientium ſic militibus imperatorum.

P. 117. Vs. 11. εὐπλοήσασα] male *Apogr.* εὐπλοίσασα. vid. L. III. III. 46. 21. & III. VI. 54. 3. *Portus poeticum* putat & *Ionicum* in *Lexico Herodoteo.* ſed praeter *Herodot.* in vita *Homeri* C. XVIII. habent *Artemid.* II. 23. 110. *Ariſtaen.* I. III. *Lucianus.* alii. *Strabo* XV. 1012. C. ſic κακοπλοεῖν. ſed quod ex illo laudant κακοπλώειν, non obſervavi.

P. 117. Vs. 11. ἐναντίῳ ἀνέμῳ λαμβανόμεθα] *Strabo* L. XVII. 1193. A. ὑπ' ἀνέμων ἀφύλακτοι ληφθέντες. Noſter. L. III. II. 42. 26. κατείληπτο ὑπὸ χειμῶνος. ſic *Latini. Horat. Odar.* II. XVI.

Otium divos rogat in patente Prenſus Ægaeo.

ad *Phaedrum* L. IV. XXIV. 20. illuſtravit *P. Burmannus. Eurip. Iphig. Aul.* 88. Ἀπλοίᾳ χρώμενοι κατ' Αὐλίδα *Thucyd.* VI. 22. ὑπ' ἀπλοίας ἀπολαμβανόμεθα. *Schol.* ibi κρατηθῶμεν. *Anthol.* III. XXII. 18. 247.

Ἀλλ' ἐν γαλήνῃ, φεῦ τάλας, ἀνηνέμῳ Πλόῳ πεδηθεὶς ἔφθιτο δίψευς ὕπο.

Anthol. Inedita. Ἀντιπάτρου εἰς Πύρωνά τινα οὐκ ἐν τῇ θαλάσσῃ ναυαγήσαντα, ἀλλ' ὑπὸ τῶν λῃστῶν ἤγουν πειρατῶν πεφονευμένον.

Ῥιγηλὴ ναύταις Ἐρίφων δύσις. ἀλλὰ Πύρωνι
Πουλὺ γαληναίη χείματος ἐχθροτέρη.

Νῆα

Νῆα γὰρ ἀπλοΐη πεπεδημένου ἔφθασε νηὸς
Ἀνιστέων, ταχινὴ, δίκροτος, ἐόσυμβύη.
Χεῖμα δὲ μὶν προφυγόντα, γαληναίῳ ἐπ᾽ ὀλέθρῳ
Ἔκτανεν. Ὦ λυγρῆς δειλὲ κακοεμισίης.

nota vs. *secundo* γαληναίη pro γαλήνη. ut ἀρχαίη. ἀμοιβαίη. σεληναίη. vs. *tertio.* alii εὔπλοιη πεπεδημένην. hoc in metrum, illud in sensum peccat. est qui explicat μαλακία. sed haec plane pugnantia. *Cod* habet ἄλιπλον. quod non potest probari nisi a metri inperitis; vide *epigrammata pro* ΑΝΕΚΔΟΤΟΙΣ *venditata* p 332. etiam sensus inpeditior foret. nostrum verum. vs *quarto.* δίκροτος vel per se vel cum voce ναῦς subsistit. dicitur Latine *bicrotos.* vide *Schefferum* de *Mil. Nav.* p. 100. *Xenoph.* H. H. 456. E. in *Inscript.* ap. *Fabrettum* p. 366. sed quam vitiose iteravit *Cl. Muratorius* p. DCCXCIX. 2. & MMXXXII. 6. ubi primo loco *de Marte bicrota.* de quo *investigandum*, ait. sed nulla investigatione opus. est *bicrotos*, cui *Mars* insigne. vide & *Indicem* in *Gudianas* p. XCVII. mirificae & spississimae in tota *Classe Militari* sunt illic hallucinationes. ex. gr. p. DCCXCVI. 8. nobis proponit, subministrante viro Nobilissimo, virtutum avitarum ex asse herede *Francisco Valetta*, amico nostro non e multis, & apud quem similes olim Inscriptiones plurimas lustravimus, non minus viri humanitate, quam hisce prisci aevi reliquiis delectati. proponit, ajo, hanc

T. AURELIO. CANDIDO. NAVAR
CHO. ARCHGYM. BERN. CL. PRAET
MISEN. ET. AURELIAE. DEMETRIAE

testatur V. D. in alio *apographo* fuisse ARCHIGII M BERI. exsculpit *archigymnastes.* idem qui *gymnasiarchus.* vel forte legendum *navarchus archigymnasii berni.* hoc est, *verni.* videndum quoque an *gymnasium in navi situm esse potuerit*, quum *navarchus* hic appelletur.

Viri cetera in literas merita vetant, ne quis haec acerbius excutiat, vel refutet, quamvis ipse revera satis iniquum se exhibuerit saepe in ingentia *Scaligeri*, *Gruteri*, *Reinesii*, *Sponii*, *Gudii* in hanc eruditionis partem collata εὑρήματα. Tu lege NAVARCHO. ARCHIGYBERNO. *archigybernus*, qui *Straboni* XV. 1022. 8. ἀρχικυβερνήτης. L. 46. *ff. ad SCtum Trebell. Sejus Saturninus Archigybernus ex classe Britannica.* sic habes p. DCCCXLV. 4. *archinavita classis Ravennatis.* pluribus parco. vide & DCCCXLI. 3. DCCCXLII.

P. 117. Vs. 12. Παγχάλεπος] profertur sine auctoritate. tamen *Plato* VIII. de L. L. 829. A. *Lucian.* T. II. 68. & procul dubio alii usi sunt.

P. 117.

P. 117. Vs. 14. Ὑπερβῆναι] cur non audeat procedere, Tyro non expugnata, caussas aperiet *Alexander* in oratione ap. *Arrian.* II. 17.

P. 117. Vs. 14. καθάπερ τεῖχος] *Lucian. Quom. Hist. Scrib.* p. 9. dicit inter historiam & encomium τὶ μέγα τεῖχος ἐν μέσῳ εἶναι. sed quod hodierni Historici fere dejecerunt. respicitur ad morem educendi muros validissimi & longissimi operis in confiniis regionum & provinciarum contra barbarorum subitas incursiones. cujus usus olim plurima, nunc quoque aliquot insignia exstant exempla & documenta.

P. 117. Vs. 14. Ἐν μέσῳ] aliquid dicitur ἐν μέσῳ εἶναι, quod *inpedit* vel *separat*. ut in *Luciani* loco. *Demosth.* in *Aristocr.* 755. C. οὐδὲν ἦν ἐν μέσῳ. vid. *Xenoph.* K. Π. v. 123. D. de *R. P. Atheniensi* 695. D.

P. 117. Vs. 15. Τὴν Ἀσίαν ἡμῖν ἀποκλείει] paullo aliter modo τὸν πόλεμον ἀποκλεῖσαι. hunc usum illustrarunt doctissimi duumviri *Hemsterhusius & Wesselingius*, hic ad *Diodor.* II. 26. p. 140. ille ad *Lucianum* T. I. 94.

P. 117. Vs. 16. Καταλειφθεῖσιν ἐν τῇ πολεμίᾳ] recte hoc se habet. In *Plutarchi Camillo* p. 325. cum *Solano* malim etiam καταλειφθέντας prae καταληφθέντας. vide dicta ad L. VI. VI. 106. 21. *Herodot.* tamen VI. 133. ἐγκατειλημμένα. IX. 69. κατειλημμένοι μυριάδες ἀνθρώπων. quod & *Hesych.* agnoscere videtur. εἰλημμένος posset locum habere. usitatius ἀπολαμβάνειν quam καταλαμβάνειν pro *intercipere*. vid. ad L. VIII. II. 131. 6. confusio in his nullo fine coercenda.

P. 117. Vs. 17. Πηλούσιον ὀχυρὸν] concinunt *Strabo* L. XVII. 1154. D. 1155. A. *Diod.* XX. 74. *Tacit.* II. *Ann.* 59. & ibi *Lipsius*. de totius Aegypti difficili aditu bona notantur ad *Diodor.* I. C. 30.

P. 117. Vs. 18. Ψάμμος] circa Pelusium potius πηλὸν & ἕλη & τέλματα memorasset. vide *Vannum Criticam* C. X. p. 489.

P. 117. Vs. 18. Ἀδιόδευτος] *D. Scottus* modo ex *scholiastis* habet.

P. 117. Vs. 19. εἴσοδος ὀλίγη] *Strabo.* δυσείσβολος.

P. 117. Vs. 19. ἡμετέρα] non modo *nostrum mare*. ut mare circa Italiae litora passim *mare nostrum* sed ἡμέτερος hic *amicus*.

P. 117. Vs. 19. Νεῖλος Αἰγυπτίοις φίλος] quod constat ex tot in terram hanc a Nilo collatis beneficiis. Tota Aegyptus ejus δῶρον. *Herodoto* teste L. II. V. haec autem ea ratione dicit, qua *Civilis* apud *Tacit.* V. H. 17. *Rhenum & Germaniae deos in conspectu, quorum numine capessérent pugnam.*

P. 117. Vs. 24. ἂν θεοὶ θέλωσιν] sic *Apographum*. quod sine caussa mutatum. in hac formula modo pluralis modo singularis obtinet apud ipsum nostrum. vide VII. IV. 119. 4 & 15. VIII. III. 132. 5. 22. & passim. ap. *Xenoph.* de *Re Eq.* 939. C. θεῶν frustra in θεὸς mutant. ap.

 Heliod.

Heliod. I. 45. pro θεῶν τις *Cod. Taur.* θεός τις. multi hac de re egerunt. consulatur *P. Burmannus* ad *Lucian.* I. 128. & *Gratii Cyneg.* 350.

P. 117. Vs 26. Προβαλουμένους ἀεὶ τὴν ἀγαθὴν ἐλπίδα] proprie arma defensoria προβάλλεσθαι dicimur ξίφος. σάρισσαν. τὰ ὅπλα. ipse ita usus L. I. IX. 13. 8. *Xenoph* K A. 247. D. *Diodor.* XVII. 21. p. 238. inde προβάλλεσθαι simpliciter *se defendere.* ap. *Demosth. Phil.* I. 53 B. Nostri locutio ap. *Demosth* de *Corona.* 488. F. ubi *Ulpian* ὥσπερ πρόβολον πρὸ ὀμμάτων ἔχοντες τὸ νικᾶν. male quidam *Codd* πρόσβολον. *Menander* Χαλκείοις ap. *Stobensem Joannem* T. VII. 86. dixit προβάλλειν ἀγαθὴν ἐλπίδα ἑαυτῷ. quod idem plane. nam προβάλλεσθαι & προβάλλειν ἑαυτῷ eandem vim habent. *J. Clericus*, oblitus fui, p. 206. reposuit sub *Incertis*, quod jam vero dramati ante assignarat. *Bentlejus* putat ἀττικώτερον esse πρόβαλλ' ἑαυτῷ quam Πρόβαλλε σαυτῷ. saltem ἑαυτῷ foret licentiose dictum in *tertia* pro *secunda persona.* quod quidem accidit, ut jam obiter alias dicendum fuit. an πρόβαλλ' accepit pro προβάλλειν. sane in prosa verum foret, si removeretur pronomen. sed poeta praetulerit etiam πρόβαλλ' a πρόβαλλε elidere quam a προβάλλειν.

P. 118. Vs. I. Γυμνοὺς] sane saepe poena vel in delinquentes milites vel etiam in hostes fuit talis, ut in tunicis prostare cogerentur. verum hic *nudos armis* intellige, immo & *denudatos propugnaculis.*

P. 118. Vs. 2. Προθυσάμενος] ceu victimam pro reditu & felici navigatione. ut Graeci in Aulide Iphigenian. vide L. VIII. 11. 130. 26.

P. 118. Vs. 3. Θέλεις] σκέπτεσθαι περὶ φυγῆς. φεύγειν. ἀπέρχεσθαι. saepe tales ellipses scabiem novaturientium demulserint. vide L. III. III. 45. 15.

P. 118. Vs. 6. Νυνὶ] ap. *Homer. Iliad.* I. 48. νῦν. quod jure suo mutavit Charito. aliquando ex fragminibus versuum sententiam componunt: etiam ex diversis locis. *Maximus Tyr.* I. 4. jam antea tetigimus. νυνὶ vel in metrum peccat. quod etiam nihil obstat. sed obstiterit in versiculo ex *Anthologia Inedita.* Νυνὶ δὲ πάντ' ἐπὶ γῆς ἄνθεά σευ κέχυται. sed en totum Epigramma, ut scribendum videtur.

Θυμοκλέους.

Μέμνῃ μου, μέμνῃ, ὅτε τοι ἔπος ἱερὸν εἶπον·
Ὥρη κάλλιστον, χ' ὥρη ἐλαφρότατον.
Ὥρην οὐδὲ τάχιστος ἐν αἰθέρι παρθύσει ὄρνις.
Πάντα δὲ νῦν ἐπὶ γῆς ἄνθεά σευ κέχυται.

Guietus legit παρφθάσει. quod ferri potest. sed dum receptam lectionem explicat, ceu a θέω, errat. nam inde neque θύσω neque θεύσω. sed θεύσομαι.

σομαι, & quis ferat θύσω pro θεύσομαι. si modulus permitteret syllabae, a θύω θύνω deducerem. sic in corrupto valde epigrammate. ψίλλη λευρὸν ἔθυσεν ἐπὶ δρόμον. quod nec ipsum *Guietum* fugit.

P. 118. Vs. 8. συγκαταθέσθ] L. VIII. 11. 131. 18.

P. 118. Vs. 11. Πολύχαρμον κελεύσας τὸ αὐτὸ] scilicet ποιεῖν. vide L. VII. VI. 123. 25.

P. 118. Vs. 13. Λακεδαιμονίους. Κορινθίους. Πελοποννησίους] speciei duplici subjungit genus. ut saepe. vid. *Casaub.* ad *Strabon.* 1. 68. B. & VIII. 524. B. Hos legit, quia *Dorienses* & ipsi *Syracusani* sunt. cur autem *Sicilienses* his allegerit, supervacaneum indicare, nec magis, cur voce Σικελιῶται & non Σικελοὶ utatur.

P. 118. Vs. 14. Ποιήσας τριακοσίους τὸν ἀριθμὸν] ut εἶς ποιῆσαι. VI. IX. III. 20. κατὰ τὸν ἀριθμόν. ne jungas hoc cum verbo.

P. 118. Vs. 17. Ἕλλην, Συρακούσιος, γένος Δωριεύς] Notum Archia duce coloniam Corintho missam Syracusis dedisse originem. Peloponnesus referta Doricis populis. Inde *Schol. Sophocl. Oed. Tyr.* 793.

Ἐμοὶ πατὴρ μὲν Πόλυβος ἦν Κορίνθιος,
Μήτηρ δὲ, Μερόπη Δωρίς. explicat Πελοποννησιακή.

Theocr. Idyll. XIV. 90.

—— —— Κορίνθιαι εἰμὲς ἄνωθεν,
Ὡς καὶ ὁ Βελλεροφῶν. Πελοποννασιστὶ λαλεῦμες.
Δωρίσδεν δ' ἔξεστι, δοκῶ, τοῖς Δωριέεσσι.

Max. Tyr. XXIV. I. Κορινθίῳ ἀνδρὶ, ὄνομα Αἰσχύλῳ, παῖς ἦν Ἀχαιῶν, μειράκιον Δωρικόν. saepe patriae adjungunt gentis nomen. *Eurip. Troad.* 10.

—— ὁ γὰρ Παρνάσιος Φωκεὺς Ἐπειὸς ——

hic habemus *gentem*, *populum*, *patriam* Ἕλληνα, Δωριέα, Συρακούσιον.

P. 118. Vs. 21. Ὑπέσχοντο] in hac notione vulgatum. pro *polliceri Thucydidem* usum dicit *Thom. Magister.* sed & alii usi, ut *Herodot.* IX. 33. sed is non Atticus.

P. 118. Vs. 21. Πεντακόσιαι μυριάδες] Varia est traditio de numero militum, quibus Xerxes Graeciam invasit. noster cum plurimis rotundo utitur numero. vide *Herodot.* VII. 184. *Xenoph.* K. A. III. 301. D. ibi *Hudsh.* ad *Aeschyl. Persas* 341. *Stanlej. Justin. Interpr.* II. X. *Lysian.* p. 41. *Diodor.* XI. p. 406. & quos non!

P. 118. Vs. 22. Καταφρονήσει. . ὁ φρονήματι] expressit *Thucydid.* II. 62.

 cujus

cujus adparet Charitonem fuisse studiosum. Ἰέναι δὲ τοῖς ἐχθροῖς ὁμόσε μὴ φρονήματι μόνον, ἀλλὰ καὶ καταφρονήματι. ubi & mox occurrit καταφρόνησις.

P. 116. Vs. 25. Ἡμῶν] procul dubio hoc sollicitabitur, & in ὑμῶν mutabitur. at quod editum longe aptius, ut *se Chaereas ceteris annumerarit.* saepe magis dubium, & saepe indifferens. ex. gr. in oratoribus Atticis, qui modo ita loquuntur, ut de populo & se simul loquantur, ceu ejus parte: & tum ἡμέτερος ἡμῶν bene se habent. a *Codd.* fidelioribus standum. sed vix in his sibi inveniantur constantes. tamen in *Epistola* IV. *Themistocli* attributa malim ταῖς ἡμετέραις ἀρχαῖς. quae est conjectura *J. Matth. Caryophili*, sed a *Cod. Vatic.* ab *L. Holstenio* diligenter collato, confirmata. eodem modo *Clearchus* & ipse *Xenophon* captant militum benevolentiam in Cyri Ἀναβάσει. L. I. p. 251. D. III. 297. A. *Sallust. Catil.* 21. *vel imperatore me vel milite utimini. Tacit.* IV. *Annal.* 66. *sive me ducem sive militem mavultis.*

P. 118. Vs. 25. Σὺ στρατήγει] in *Apographo* συστρατήγει, de quo vitio ad calcem libri secundi late egimus. vide an locum in *Val. Flacci.* L. VII. 331. coalitio syllabarum δυσνόητον fecerit.

Tune sequeris, ait, quidquam, aut patiere pudendum,
Cum tibi tot mortes, scelerisque brevissima tanti
Effugia? haec dicens, qua non velocior ulla
Pestis erat, toto nequidquam lumine lustrat.

vulgo *quo non velocius ulla, pestiferam.* nullo sensu. *pestis* pro *letali veneno* usurpatur *Valerio* & aliis. similis forte error in ejusdem Libri versu 318. varie tentato.

Saepe suas misero promittere destinat artes,
Denegat, atque una potius decernit in ira.

illud *Denegat* merito displicet. nempe, dico, coaluere voces: *Dein negat.* unde facilis corruptio in praesentem lectionem. *Dein* ita alii & *Flaccus* utitur hoc libro vs. 588.

In *Epistola* secunda *Themistocli* adscripta legitur καὶ συλλαμβανόμενοι τῷ σάλῳ τῆς Τύχης, εἰς φυγὰς ἀθανάτους καταλύουσι τοὺς ἄρχοντας. licet ἀθάνατος pro *perpetuus* usurpetur, cum *Luca Holstenio* malim εἰς φυγὰς ἢ θανάτους. sic enim in Miltiadem & Phocionem desevierunt Athenienses. idem contra bene in *Epistola* V. defendit ἀντισατράπῃ. quia rite sic vocatur *satrapa loco alterius missus.* pro quo *Caryophilus* ἀντὶ Μεγαβάτου. *Schoetgenius* edidit ὄντι σατράπῃ.

στατηγάτη. qui consilio non laudabili *Caryophili* conjecturas, plerasque aperte falsas, in contextum recepit. ut mox pro ἐπεὶ δὲ μετεβλήθη, ἀπέτισε Πausανίας· ἢ ἀφαιρεθεὶς τὴν ἀρχὴν ἰδιώτης ἀντὶ στρατηγοῦ γίνεται. reposuit ε. δ. διεβοήθη & καὶ ἀφαιρεθείς. cum priore loco μετεκλήθη optime *Cod. Vatic.* exhibeat, & ᾗ significet. *quatenus.* ne ultimo supplicio affectus intelligeretur. quin non meliore jure nec feliciore successu idem *Schoetgenius* suas conjecturas textui intulit. ut in eadem epistola καὶ ἐν νῷ μάλιστα τὴν ἑαυτοῦ ἀπώλειαν. ubi *Caryophilus* supplet θέμενος. ille reposuit καὶ ἐννοῶν μ. sed temere hoc factum esse ostendit rursus *Vaticana* certissima lectio. καὶ ἐν νῷ βάλλεται τὴν ἑαυτοῦ ἀπόλειαν. vide notata p. 195. *Animadversionum.* rursus eadem *epistola.* Ὡς δὲ ἀφικόμενος ὁ Παυσανίας ἐξήταζέν τε ἐξ ἧς αἰτίας ἱκέτης γέγονε. *Caryophilus* illud ΤΕ putat παρέλκειν. *Schoetg.* nequidem admonito lectore securus omisit. uterque male. vide scripta in *Animadversionibus* p. 419.

P. 119. Vs. 1. βουλομένων] ἑκόντων quod *Virgil.* IV. *Georg.* 561. dicit.

—— *victorque volentes Per populos dat jura* ——

legitur apud *Anton. Liberal.* VI. Περίφας ἐβασίλευσε τῶν ἀρχαίων ἀνθρώπων . . . δίκας τε πλείστας ἐδίκασε καὶ αὐτὸν ἐμέμψατ' ἄνθρωπος οὐδείς, ἀλλὰ ἑκόντων ἡγεῖτο πάντων. revera nunc habetur ᾑρεῖτο. vertitur *electus est.* saltem *captus est* scilicet *judex.* sed forte conjectura non absurda videatur. in Galaei editione tota haec vox in Graecis evanuit.

. P. 119. Vs. 1. Ἔφη] frustra haec vox in *apographo* lineola subducitur. saepe jam diximus, hoc & similia vocabula etiam in principio periodorum locum sortiri. *Xenoph. Eph.* II. 25. Noster L. VI. III. 101. 18. & VIII. V. 137. 4. post vocem πράττειν distingue leviter.

P. 119. Vs. 5. Ὄνομα καταλείψετε] rursus sollemnes turbae. *apographum* καταλήψετε. quod vix Graece dicatur. inde ἀναλήψας mutandum statuimus in ἀνανήψας L. III. I. 41. 7. vide quoque L. VI. VI. 106. 20. e contrario ap. *Aristaen.* L. I. III. ὅπως τὸ σύμμετρον καταλήψοιτο, non mutarim in καταλείψοιτο cum *Tollio.* quod passive vix probes. intelligo ὅπως ὁ οἶνος καταλήψοιτο. *Douza* recte *caperet.* ap. *Athenaeum* IX. XVIII. 409. B. λέλειμμαι. *captus sum.* immo *relictus sum.* Καταλείπειν μνήμην obvium. Noster L. VII. I. 114. 26. διήγημα καταλείποντες. *Thucyd.* II. 64. p. 138. μνήμη καταλελείψεται. *Herodot.* VI. 109. *Artemid.* II. 66. p. 150. καταλείψεται παῖδα μνημεῖον ἑαυτοῦ. quod probum. nam λείπεσθαι pro λείπειν occurrit. *Lysias* p. 42. ἀλλὰ νομίζοντες τὸν εὐκλεᾶ θάνατον, ἀθάνατον περὶ τῶν ἀγαθῶν καταλείπειν λόγον. ubi ultima periodus per ἐπεξήγησιν praecedenti

voci θάνατον adponitur, & recte in praesenti effertur. plane alia res in pagina ibi proxima, ubi καταλείψειν rectum & pene necessarium.

P. 119. Vs. 6. Τὺς μετὰ Μιθριδάτυ τριακοσίυς] nullos *Mithridatis trecentos* novi: & si fuissent, turpe foret in temporum seriem peccatum. nimis sane gnarum se ostendit passim rerum Graecarum auctor, ut tam enorme vitium admittere in historia notissima potuerit. varia agitavi. suspicatus fui Charitonem scripsisse. ὡς τὺς μετὰ Μιλτιάδυ, ἢ τὺς μετὰ Λεωνίδυ τριακοσίυς. ut primo loco magis vago fortium virorum exemplo usus fuerit, deinde etiam numerum suis militibus respondentem proposuerit. vocem autem τριακοσίυς ex inferioribus ad superiora translatam fuisse. talia acciderunt, in ipsis versibus. ap. *Lucanum* L. I. 78. in antiquissimo meo *codice*

Ibit in obliquum bigas agitare per orbem
Indignata diem poscet sibi.

indignata subsiluit in superiorem versum & extrusit *in obliquum.* sic ad L. v. 66.

Casibus incertis & coeca sorte pararent
Solus in ancipites.

P. Burmannus indicat *Langermannianum & Hamburgensem* Codices repetere in secundo versu *solus in incertos.* quin & liber, olim *Abbatis S^ti Galli*, nunc meus, viri praestantissimi *Jo. Georg. Altmanni* munere, sic exhibet. quin & *tertius* meus. & ita in aliis haberi observavit *Cl. Oudendorpius.* Μιθριδάτυ autem nomen irrepsisse ponebam, quia crebro in his *Mithridates* nominatus fuerat. sic aliquoties Διονύσιος pro Διόνυσος in his libris scriptum. nec ita longe hae voces sono distant. non aliter ap. *Heliodor.* VII. 360. pro ἢ τῦ Θεαγένυς ex versu superiore *Cod. Taur.* exhibet Αχαιμένυς.

In nominibus propriis frequentatissimae sunt tales hallucinationes. ap. *Xenoph.* K. A. VII. 402. est Λακεδαιμονίων pro Μακεδόνων in *Codd. Paris.* & *Eton.* & ita variatur in *Polybio* L. IX. 22. 780. in *libro meo.* ap. *Plut. Artax.* 284. non dubitandum; quin Μακεδόνων irrepserit pro Λακεδαιμονίων vel Ἑλλήνων. vide *Solanum.* Inspicias *Diodor. Sicul.* XVI. 42. 9. & invenens confusionem & transpositionem non minus enormem. Talia errata auctoribus non inputanda. si ῥῆσιν aliquam laudent ex *Euripide*, quae apud *Sophoclem* exstet: si *Achilli* verba tribuant, quae *Hectori* dederat *Homerus*, esto μνημονικὸν ἁμάρτημα, quale tibi mihique facile acciderit. sed ut ex.

gr.

gr. *Euripides* in *Iphig.* in *Taur.* vs. 811. *Electram* pro *Iphigenia* nominantem induxerit *Orestem* fratrem, non sane quis mihi facile persuaserit, & malim ibi Ἰφιγένη substituere cum *Scaligero* ad *Manilium* p. 416. & *Barnesio. Casaubonus* ad *Athenaeum* L. x. XVIII. 757. substituit ἀμφικάρηνος pro ἀμφικέφαλος. subjungens; *videtur Glossa irrepsisse in locum legitimae vocis, ut sexcentis locis apud poetas.* ita apud *Maneth.* I. 60.

Ἡ μύσης ἄπτοντ', ἢ λύρης εὐρύθμοιο.

contra constantem syllabae usum. forte πηκτίδος dederat auctor, quod est δίχορδον ὄργανον, indicio *Scholiorum* ex *Athenaei* L. v. xxv. 183. adpositorum ad primum versum epigrammatis primi in Libro VII. *Anthologiae.* & quod legitur apud *Suidan*, sed cujus a *Kustero* sedes non indicata fuit. ap. *Heliod.* VI. 286. in *Cod. Taurin.* πλωχείαν pro πενίαν habes. quae periodus non versa est. & hujus rei in nominibus propriis exempla aliquot dedimus in *Critica Vanno* p. 189. ubi ostendimus Ζεύς. πατὴρ. Κρονίδης. Ζηνός. Διός. fuisse commutata in vicem. vid. *Edition. Aldinam Hesiodi* in *Theog.* 537. sic Κυθέρεια & Ἀφροδίτη ap. *Musaeum* vs. 146. & in *Manethone* VI. 399. putavi idem accidisse

Ἦν μὲν ἅμ' Ἑρμείῃ καὶ κάλλιμος Κυθέρεια.

& ibi rescribendum esse Ἀφρογένεια. uti L. VI. 431. nunc tamen malim ἢ καλλίκομος Κυθέρεια. quasi epitheto ipsam ornat poeta L. III. 387.

Ἡ Θοῦρος Πυρόεις καὶ καλλίκομος Κυθέρεια.

nempe ut saepe, brevitati studens, librarius omisit syllabam. aliis locis eidem vocatur ἀβρόκομος & εὐπλόκαμος. At licet adeo non sit insolens, ut nomen *proprium* pro *nomine* tali alio ponatur, & trajectiones vocum frequentes sint, tamen quia non satis apte *Miltiadae* decem millium exercitus componitur trecentis militibus Chaereae, videndum an alii celebrati fuerint *trecenteni milites* ob fortitudinem, illorumque quis sit inde famosior factus. si quid tale desideres, non poteris aliud nomen substituere quam ὡς τοὺς μετ' Ὀθρυάδου τριακοσίους. *Othryades & trecenti* cum eo militantes decantatissimi. unius *Suidae* opponam locum. Ὀθρυάδης τῶν τριακοσίων τῶν λογάδων εἷς, ἐπὶ Θυρέᾳ μαχεσαμένων κ. τ. λ. Addo tamen *Epigr.* ex *Anthol.* I. v. 22. p. 9.

Ὀθρυάδην Σπάρτης τὸ μέγα κλέος, ἢ Κυνέγειρον
Ναύμαχον, ἢ πάντων ἔργα κάλει πολέμων.

sic *Codex.* probabilior sit haec lectio, quia *Othryades* saepe turbavit librarios. ap. *Pausan.* L. II. XX. 156. Ὀθρυάδαν vocant. ubi *Kuhnius. Variis* mo-

modis luserunt in hoc nomine librarii. ap. Lactant. Statii interpretem L. 3. *Theb. dicitur Theriades* „ Ibi mox *Kuhnius* subjungit Ὀξυάδης pro Ὀσρόης irrepsisse ap. *Lucian.* in *Pseudom.* p. 236. quod *Solanus* miratur non animadversum. potes igitur rursus mirari *Solano* & aliis latuisse *Kuhnianam* observationem. mihi satis fit simile vero, auctorem dedisse Ὀξυάδου.

P. 119. Vs. 7. Τοὺς μετὰ Λεωνίδου] plerumque hic numerus traditur. vide *Diodor.* XI. C. IX.

P. 119. Vs. 7. Ἀνευφημήσουσι] poterat hoc verbum abesse: nam praecedit ὑμνήσουσιν. post quod igitur plene distingue, ne hiet oratio. quin rotundior illa foret, si praemissum esset ὑμνήσουσιν, καὶ ὡς . . ἀνευφημήσουσι. quo de vocabulo vide *H. Stephanum.*

P. 119. Vs. 8. ὥρμησαν ἐπὶ τὰ ὅπλα] diverso paullo sensu ἰέναι ἐς τὰ ὅπλα occurrit ap. *Thucyd.* VIII. 92. & alias.

LIBRI SEPTIMI CAPUT QUARTUM.

P. 119. Vs. 9. Πανοπλίαις] Galeis, thoracibus, clypeis, ocreis, hastis, gladiis. armatura ὁπλιτῶν. *gravi armatura.* ejusdem originis, saltem soni, vocem reposuerim ap. *Sophocl. Antig.* 132.

Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης κόμπους
Ὑπερεχθαίρει· καὶ σφᾶς ἐσιδὼν
Πολλῷ ῥεύματι προσνισσομένους
Χρυσοῦ, καναχῆς, ὑπεροπλίας,
Παλτῷ ῥιπτεῖ πυρὶ, βαλβίδων
Ἐπ' ἄκρων ἤδη
Νίκην ὁρμῶντ' ἀλαλάξαι.

vulgo ὑπεροπτίας. sane ap. *Hesych.* legimus ὑπεροπλίαις [ex *Iliad.* A. 205.] ὑπερηφανίαις. ὑπερφροσύναις. sed etiam ὑπεροψία. ὑπερηφανία. ut ad sensum, utrumque faceret. quod nunc editur ὑπεροπτίας. a *scholiasta* secundo accipitur ceu ab ὁ ὑπερόπτης. explicat ὑπερφρονας. in quo eum sequitur *Johnsonus.* alii accipiunt ab ὑπερόπτης in genitivo feminini generis. quid Grammatica permittat, non exputo. sed scio utramque formam peccare in legem pediam. quare si ὑπεροπτίας servari necesse sit, accipias ab ὑπεροπτία sive ὑπεροπτεία. qualis habitus forte admitti potest. Verum suspicio nostra forsan non plane rejicula. certe ὑπεροπλία hic aptissimum vocabulum & propria & tralata notione. *Theocr.* XV. 139.

P. 119.

P. 119. Vs. 11. ἐπηγγείλατο] *Apographum* ἠπειγγείλατο corrupte. ut edidi, passim scriptores. sane duplex augmentum quis posset suspicari ἠπηγγείλατο. ut apud *Aristaen.* I. 13. in *Sambuciana* & aliis ἠπηγγελμένην. sed sic ἀπαγγέλλω & ἐπαγγέλλω confunderentur. licet ἐπι accipiat aliquando in prima syllaba augmentum. ἠπεζήτησε ap. *Plutarch. Sympos.* IX. 747. B. sic ἀπὸ in ἠπεχθανόμην. ἠφείθην. vid. *Ulpian.* ad *Demosth.* 709. A. quare praeferatur nostra scriptura. vide L. IV. VI. 73. 18.

P. 119. Vs. 12. Ταῦτα μὲν, ἔφη Χαιρέας, πιστεύομεν] sic distingue. vid. L. I. IV. 7. 3.

P. 119. Vs. 15. Συνεσπειραμένος] posses forte huic verbo vim tribuere, quae in πεποιημένος. γεγυμνασμένος. μεμισθωμένος. sed malim rescribere συνεσπειραμένους ceu συνσπειραθέντας. *Xenoph.* K. A. I. 265. C. συνεσπειραμένην ἔχων τὴν τάξιν. K. Π. VII. 189. C. H. H. II. 472. D. IV. 519. D. *Plutarch. Alex.* 49. vide *Hesych.* in σπεῖρα. ap. *Polyb.* XI. 905. 31. ἐπὶ τέτταρας κόρτις. *meus codex* ex interpretamento addit, τοῦτο δ' ἐστὶ σπεῖρα. Quod ad formam, de qua locutus fui, ap. *Philostr.* in *Epist. Apollon. Tyanens.* LVIII. p. 402. legitur ποιεῖται καὶ πάχει. at licet ποιεῖσθαι εἰρήνην recte dicatur: non tamen pro simplici ποιεῖν usurpes sine vitio, ut hic. lege ποιεῖ τε καὶ πάχει. ex *Cod.* meo. ubi ex eodem fonte mox adde, Θεὸς, διὰ πάντων Θεός.

P. 119. Vs. 17. Ὡς καὶ ἀληθῶς] nihil muta. sive ὡς referas ad ἀληθῶς sive ad ἔρειδε.

P. 119. Vs. 18. Ἀσπὶς] *Homer. Iliad.* N. 131. hic versus aliquantum inmutatus & mutilus citatur a *Plutarcho in Erotico* p. 761. B. ἵνα ὅταν ᾄδηται τὸ Ἀσπὶς δ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς δὲ κόρυν. tamen interpres plene vertit. sed nihil familiarius, quam ut mutilati versus laudentur, immo cum aliqua variatione in iis, qui crebro in ore sunt. qualis ille decantatissimus.

Ἶσον τοι κυάμους τε φαγεῖν κεφαλάς τε τοκήων.

in quo alii τρώγειν. alii ἔσθειν. sed quod parvi momenti, & nihil facit ad sensus differentiam post tot secula latentis, at in lucem tandem protracti claram, ab auctore eruditissimae dissertationis de *Pythagorae* Κυάμοις, in Miscellaneis nostris Vol. VI. Tom. II. quem cur amplius erudito orbi, cognoscere dudum cupido, esse celem *amplissimum Balthasarem Huidecoperum*, variarum literarum laude insignem virum. cujus amica humanitas velim pateat leges taciturnitatis transgresso, memoris ipsum suum Philosophum modo quinquennale discipulis praecepisse silentium.

P. 119. Vs. 18. Ἀνέρα δ' ἀνὴρ] hanc partem respexit *Euripid. Heracl.* 836.

Τὸ δεύτερον δὲ, πὺς ἀπαλλαχθεὶς ποδὶ,
Ἀνὴρ δ' ἐπ' ἀνδρὶ ςὰς, ἐκαρτέρει μάχῃ.

ubi *Barnes.* ἐπασπισμὸς hoc pugnae sive potius τάξεως genus vocabatur. *Ammian. Marcell* XVI. XII. 113. *arma armis, corpora corporibus obtrudebat* plura suggeret *Cl. Interpres Diodori* L. XVII. 3. mox post ἦσαν pone minorem distinctionem.

P. 119. Vs. 20. Ὅτι μᾶλλον] sensus requirit. ὁ, τιοῦν μᾶλλον ἢ πολεμίυς εἶναι προσδοκῶντες. vel τοῖς ἔνδον, ἀυτομόλυς μᾶλλον ἢ πολεμίυς εἶναι προσδοκῶντες.

P. 119. Vs. 20. Παρὰ τῦ Αιγυπτίων] nempe βασιλέως vel ςρατηγῦ. varia substantiva pro sensu in Articulis cum genitivo intelliguntur. ut σὺν τῷ Κύρου, nempe ναυτικῷ ap. *Xenoph.* H. H. III. 479. B. L. III. 489. A. ἐκ τῆς βασιλέως. nempe χώρας. sic ὁ Πέρσων. ὁ Βαβυλωνίων. quamvis & ὁ Πέρσης. ὁ Βαβυλώνιος. nempe βασιλεὺς. *Herodot.* IV. 119. utramque conjungit formam. ὁ Σαυρομάτης (Βασιλεὺς) .... καὶ οἱ Μελαγχλαίνων καὶ Ταύρων (βασιλεῖς). nec cavillandum hic non adesse articulum τῶν. articulus enim iste adest & abest saepe, non adparente nobis hodie ratione. vid. *J. Davisium* ad *Max. Tyr.* IV. 4. ap. *Herodot.* L. IV. 127. legebatur olim ὦ Πέρσα. *J. Gronovius* e *Cod. Florentino* dedit ὦ Πέρσαι. prius praetulerim. praecipue cum saepe in membranis ultima α ita exaretur, ut speciem praebeat τῆς αι, ductu abundante. & in primis quia mox sequitur ὄυτε νῦν σε φεύγω.

P. 120. Vs. 2. Ὁ ςρατηγὸς μετ' ὀλίγων] Colorem duxit ex ἁλώσει *Babylonis* a Cyro facta. vid. *Xenoph.* VII. K. Π. 192.

P. 120. Vs. 4. Τύπτε] *Iliad.* K. 483. est Κτεῖνον. sed *Odyss.* X. 308. est τύπτον.

P. 120. Vs. 5. Ὥσπερ λέοντες] & hanc comparationem ex eodem *Iliados* libro arripuit. ubi

Ὡς δὲ λέων μήλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθὼν
Αἴγεσιν, ἢ ὀΐεσσι κακὰ φρονέων ἐνορούσῃ.

P. 120. Vs. 10. Τῦτο] illud non refer ad superiora. ὄχλος ἐξεχεῖτο. sed ad sequentia. Οἱ μὲν ἔνδοθεν. sic saepe *Herodot. Xenoph.* alii. male crebro intellectum. vide L. VII. V. 122. 15.

P. 120. Vs. 11. παιόμενοι καὶ κεντόμενοι ξίφεσι καὶ λόγχαις] utrique instrumento utraque vis percutiendi & pungendi adscribatur. quamvis λόγχαις sit κέντωσις magis propria. sed & gladiis usos *punctim* ostensum in *Miscellaneis* nostris. Vol. II. p. 183. quae doctrina multis aliis locis confirmari facile posset.

P. 120.

P. 120. Vs. 12. Ἀλλήλοις] *apographum* habet ἀλλήλους ſubductum lineola. potes & ἀλλήλως.

P. 120. Vs. 12. Τοῖς φονεῦσι] participia ſaepiſſime pro ſubſtantivis commodiſſime veniunt. at ſubſtantiva non aeque bene pro participiis. φονεὺς & φονεύων multum differunt. hic ultima forma magis apta. quare mallem φονεύουσι. *Joſeph.* XIII. *Ant. Jud.* 21. τραπέντας ἅπαντας ἐδίωκον οἱ φονεύοντες. confer *Thucyd.* IV. 112 & 113.

P. 120. Vs. 12. Ὀυκοῦν οὐδὲ] in *Apographo* ὄυκουν οὐδὲ recte. ſicut & L. IV. I. 63. 15. quod ibi a me non fuit animadverſum.

P. 120. Vs. 13. Τὰς πύλας κλεῖσαι] vid. *Thucyd.* IV. 67.

P. 110. Vs. 13. Σεσωρευμένων τῶν νεκρῶν] *Xenoph.* H. H. IV. 523. D. ὥστε εἰθισμένοι ὁρᾶν οἱ ἄνθρωποι σωροὺς σίτυ, ξύλων, λίθων, τότε ἐθεάσαντο σωροὺς νεκρῶν.

P. 120. Vs. 14. Ἐν δὲ τῷ ἀδιηγήτῳ τύτῳ ταράχῳ] eadem verba ap. *Xen.* K. Π. VII. 177. D. & ipſe L. VI. IX. 112. 7.

P. 120. Vs. 15. Ἐσωφρόνησε] hic bene. male ap. *Strabonem* L. V. 384. B. Πολλοῖς κακοῖς ἐσωφρόνησαν. immo ἐσωφρόνισαν.

P. 120. Vs. 16. Δέκατος αὐτὸς] vide L. I. IX. 12. 18. Alexandri temerarium factum ex *Juſtino* L. XII. IX. & aliis notiſſimum.

P. 120. Vs. 16. ἄνωθεν ἐσήμαινε] de capta *Cremona Tacit.* III. H. 29. *C. Voluſius in vallum ingreſſus, deturbatis qui reſtiterant, conſpicuus manu ac voce, capta caſtra conclamavit.* forte hic quidam ἐσήμανε vel ἐσήμηνε praetulerint. nihil ego mutarim.

P. 120. Vs. 17. Καὶ Τύρος ἑαλώκει] Eleganti brevitate dicti adſecutus eſt facti celeritatem.

P. 120. Vs. 22. Καταχειμένης ἂν ἐν τοιύτοις] particula ἂν lineola ſubducta eſt. *Interpres. In tantis ac talibus es malis.* ſenſum iſtum puto. ſed verba non reſpondent. nam Τὸ ἐν τοιύτοις reſpicit ordine grammatico ad praecedens ἐπινικίων. ipſum illud καταχειμένης parum placet. ſi mei res arbitrii eſſet, reponerem: κακοῖς κειμένης ἐν τοιύτοις. *Heſych.* κεῖται ἀεὶ ἐπὶ τῦ κακῦ τίθεται, ἢ θανάτυ ἢ ἀπραξίας. *Theog.* 320. tamen ἐν τ' ἀγαθοῖς κείμενος ἔντε κακοῖς. vidimus κατα irrepſiſſe pro κακά. L. III. VI. 31. 25.

P. 120. Vs. 22. Βασιλεὺς δὲ Περσῶν διαβὰς] In *Apographo* βασιλεὺς δὲ ὁτημέρας διαβὰς. quod quale ſit, non dixerim. at vox ὁτημέρας lineola deleta eſt, excepta prima litera. in margine vero ſcribitur Περσῶν. quare debuiſſem dare δὲ ὁ Περσῶν.

P. 120. Vs. 25. Ἀντίπαλον] ſaepe ſimpliciter *hoſtem* ſignificat. ſaepe *hoſtem viribus parem & obviam factum.* ſaepe *anceps*: quando de praelio, quo aequis viribus & dubio exitu concertatur. ſecunda notio hic obtinet. ita L. VII. VI. 123. 17. quo ſignificatu ap. *Thucydidem*, *Xenophontem*,

phontem, *Lysian* p. 50. & alios occurrit. ut contra criminationes *Pollucis* & aliorum Grammaticorum tuta sit satis haec vox. vid. *Schol.* ad *Aristoph. Ran.* 368. & ad *Thucyd.* II. 44. & v. 8.

P. 120. Vs. 26. Ευζωνότερον] vid. L. VIII. III. 133. 19. accusativus hic pendet a verbo ὁδεύειν. nec obstat quod praecedat αὐτῷ. ita variant in constructione optimi scriptores. vide dicenda ad L. VII. VI. 123. 25. nec opus, ut accipias, ceu adverbium, vel εὐζωνοτέρως substituendum credas.

P 121. Vs. I. Καθαρώτατον] *Herodot.* I. 211. τοῦ καθαροῦ στρατοῦ ἀπελάσαντος, λειφθέντος τοῦ ἀχρηΐου. IV. 135. sic hic sequitur τὴν ἄχρηστον ἡλικίαν αὐτοῦ κατέλιπε. *Thucyd.* V. VIII. Πλῆθος τὸ Ἀθηναίων ὅπερ ἐστράτευε, καθαρὸν ἐξῆλθεν. *Schol.* explicat. οὐχὶ συγκλύδων, οὐδὲ ἐπικούρων, ἀλλ' αὐτῶν τῶν πολιτῶν. ubi vox σύγκλυς saltem patienter feratur, licet ex omnibus bonis auctoribus, ceu corruptam, ejicere quibusdam decretum sit, pro eaque substituere σύνηλυς. nam certe jam seculo undecimo erat in constanti usu, ut patet ex *Theodoro Prodromo* L. VIII. p. 346. qui ista aetate aevum egit.

Ἐξῄεσαν ξύγκλυδες ἐκ τῶν δωμάτων.

nam ne mutemus in ξυνήλυδες vetat metri ratio, quae est duodecim syllabarum: quam nusquam *Theodorus* transgreditur, & quam intra nusquam consistit. forte decas corruptorum versuum ab hoc canone recesserint. maneat igitur in *Scholiasta*. at quid! an ex trecentenis aliis locis ita de sede sua exturbabimus, quam tenet etiam in antiquissimis Codicibus *Thucydidis*, *Platonis*, *Luciani*, *Strabonis*, *Dionysii Halicarnassensis*, *Philonis Judaei*, *Josephi*, *Heliodori* & quorum non? nihilne profuerit, quod sua literarum serie occurrat apud *Hesychium* & *Suidam*. *Michael Apostolius*, sed nulla ejus ratio forte habenda, etiam in suo Lexico, vocem σύγκλυδος. *advena*. [*Hesych.* σύγκλυδα. συγκεχυμένα.] saltem non a se fictam, exhibet. in *Codice* meo *Etym. M.* p. 611. σύγκλυδες perspicuis literis scriptum.

Mirum librarios ita in vocem σύγκλυς conspirasse, ut ubique N in Γ & H in K detorserint. fateor mihi non ita exploratos esse fines & terminos Graeci sermonis, ut audacter decernere sustineam, quae vocabula & formae admittenda vel ejicienda sint. sed mihi tamen forma σύγκλυς non adeo ab analogia videtur remota, ut tot *Codicibus* adserentibus, tamen proscribenda videatur. si enim κλύζω facit κλὺς, cur συγκλύζω non faceret σύγκλυς. At *Nicander Alexiph.* 170. substantivi forma habet κλὺς.

Θη-

Θηρεύων ἀφροῖο νέην κλύδα λευκαίνουσαν.

non quod negem σύνηλυς & vicina vocabula hic illic restituenda esse. verum vix loca obvia habui, ubi necessario id faciendum videatur. certe in *Strabone* L. IV. 296. A. nondum plane συγκλύδων displicet. in *Heliodori* L. X. 476. ἀνθρώπων συγκλύδων lectio controversa est: sed in uno codice *Taurinensi*: qui exhibet ὑπὸ πλήθους ἀπείρου σὺν κλύδωνι ἀνθρώπων. quod quodammodo juvaretur ejusdem libri loco p. 494. τὴν χεῖρα προτείνας καὶ κατασείσας (sic T.) πρὸς ἡσυχίαν τὸ κλυδώνιον τοῦ δήμου κατέστελλε. sed mihi satis locum suum videtur tueri συγκλύδων: nec συνηλύδων ibi placuerit. Verum alia loca excutere supersedeo eo lubentius, quoniam spem fecit doctissimus *P. Wesselingius* fore, ut aliquando de statu hujus vocis inquirat. ad *Diodorum* L. XIV. 65. p. 694.

P. 121. Vs. 2. Καὶ τὰ χρήματα . . καὶ τὸν πλοῦτον] *Et opes . . et cultum regium.* at potius vertendum *divitias regias.* & χρήματα intellige. *aurum et argentum: signatum et rude.* L. VI. IX. 112. 13. καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον, καὶ ἐσθῆτα . . . . καὶ τραπέζας καὶ πλοῦτον πολυτελῆ.

LIBRI SEPTIMI CAPUT QUINTUM.

P. 121. Vs. 5. Νῆσός δέ ἐστιν αὕτη] admoneor sic incipientis oraculi apud *Achillem Tatium* L. II. p. 93. quod bene restituit Cl. *Schraderus* ad *Musaeum* C. III. p. 138.

> Ἔστι δὲ τὶς νῆσος φυτώνυμον αἷμα λαχοῦσα,
> Ἰσθμὸν ὁμοῦ καὶ πορθμὸν ἐπ' ἠπείροιο φέρουσα.

sed qui locus non modo emendatione, verum & legitima interpretatione indigebat. omnes acceperunt, quasi diceretur *insula ducere ortum a terra, quae plantae nomine gaudebat.*

Est ortum ducens plantae a cognomine terra Insula.

& αἷμα igitur interpretati *terra.* quod absurdum. αἷμα *sanguis.* ut centies pro *gente. populo. familia. genere.* αἷμα φυτώνυμον est *sanguis. genus. gens* a *planta* nomen *ducens.* id est Φοίνικες. qui a *phoenice palma* sic dicti.

recte igitur *est insula sortita genus*, *sanguinem hominum plantae cognominum.* nam *Phoenices Tyrum* incolebant.

Ita in oraculo sive aenigmate simili apud *Theodor. Prodr.* IX. 397. si *Gilb. Gaulmino* credimus, *Cyprus* vocatur νῆσος ζωόγραπτος. quia a variis animalibus fuit denominata. at editur ζωήγραφον. quod aliud quid potest significare. nec ausim in istis nugis quid mutare. quin istam emendationem versus non admittit. semipes abundabit, vel delendum ὑφ'.

Χέρσῳ ὑφ' ἀλικλύστῳ ζωόγραπτον ποτὶ νᾶσον.

miser hic versificator syllabis non quantitate hexametrum absolvit, ut etiam Iambos suos. tertius hic pes finitur in voce ἀλικλύστῳ. modulorum eum habuisse & hic nullam rationem patet ex voce πόρθιος & πολυκράτοιο sive potius πολυκεράτοιο cum *Gaulmino*. nam si metri esset tenax, scribendum foret πουλυκραιροῖο eodem sensu. ita εὔκραιρος βοῦς *Aeschylo Supplic.* 306. quam vocem adserui quoque *Oppiano* L. I. K. 462. in *Critica Vanno* 367. ita Πὰν δικραιρος id est δίκερως in *Antholog.* L. IV. XXIV. I. 400. licet etiam ap. *Suidan* inscite reddatur *biceps*. Sed quod ad emendationem hanc in *Prodromo*: non plane ei adquiesco. nam cur *Dosicles* vocetur *vitulus multicornis*? aptum foret εὐκέρατος. certe tamen πολυκράτοιο, quod editur, non est Graecum. sed quod sequitur βιότωντας & ἐλεύσετε ab ἐλεύσομαι, ut vult *Gaulminus*, an magis Graeca sunt? βιόωντας, ut ὁρόωντας & ἐλεύσεσθε requireretur. ille mox pro sanissimis

Τὺς γὰρ Ἔρως τε Πόθος τε καὶ Ἀφρογένεια Κυθήρη
Δμήσατο θειοδέτοιο ἀλυκτοπέδῃσι σιδάρῳ.

reponit τοὺς γὰρ . . . . . τελευτήν. probum enim ἀφρογένεια Κυθήρη. ut *Cytherea Venus.* & δμήσατο τελευτὴν nihil significat. at recte *Cupido* dicitur aliquem *domare*. quia in oraculo, hic dixit δμήσατο. alias δήσατο dixisset. si τελευτὴν voluisset, scribendum fuisset μήσατο. addam eadem pagina mihi videri *siglam* Codicis expressam pro voce vera. & legendum Στιγμὴν ἀμαθῶς εἰς τὸ βιοῦντας τιθείς. nunc editur βιοῦν τ'. nempe in *Codice* fuit βιοῦντ. verum nugarum taedet: quibus tamen explicandis plus acuminis quam veritatis inpendit doctus Gallus.

P. 121. Vs. 6. Σταδίους τριάκοντα] *Strabo* XVI. p. 1093. dicit εἴκοσι. ubi multis graphice describit.

P. 121. Vs. 7. Ἱερὸν τῆς Ἀφροδίτης] Quae *Phoenicibus* sub nomine *Astartae* colebatur. *Aradi* autem revera fuit Veneris templum, ut patet ex *Numo M. Aurelii* ap. *Joann. Valentem* p. 56.

P. 121.

P. 121. Vs. 8. Καὶ γυναῖκες] ita feminae *Corintbi* & in *Eryce monte* in Veneris templo, ceu in asylo, degebant. quin & viri in Arado tutissimi. illa namque insula erat profugium Persicis exulibus. vide *Strabonem* l. l. inde dicit καὶ γυναῖκες, vel quia illae injuriis maxime obnoxiae.

P. 121. Vs. 7. ὥσπερ ἐν οἰκίᾳ] quia *domus sua cuique tutissimum profugium & receptaculum esse debet*, contra omnem vim & injuriam. ut loquitur L. 18. ff. de *in jus vocando*. ad cujus tituli L. 20 consulatur quoque illustris Jurisconsultus *Corn. Binkersboukius* L. VII. *Observ. Jur. Rom.* C. III. p. 289.

P. 121. Vs. 9. Ὀνειδίζουσα τῇ θεῷ τὰ δάκρυα] non modo *acerbe exprobrans*: sed *imputans & adscribens*.

P. 121. Vs. 10. ὑπεφθέγξατο] hoc verbum sine auctore circumfertur.

P. 121. Vs. 11. Ἀρκεῖ δέσποινα] *sit satis.* quam formulam vide illustratam ab *J. Pricaeo* ad *Appuleji Metam.* 659.

P. 121. Vs. 12. Μὲ πολεμεῖς] plerumque revera dativus huic verbo adjicitur. sed & accusativus satis frequens & analogicus. dicitur enim quis πολεμεῖσθαι. *Demosth.* III. *Olynth.* 37. B. Οὗτοι πολεμοῦνται. *Max. Tyr.* XII. 5. πολεμεῖται θάλαττα. multi dudum huic constructioni tutandae operam dederunt, & copiose *Cl. Hemsterbusius* in *Miscellan.* nostris. Vol. IV. p. 292. & e *Dinarcho*, *Josepho*, *Halicarnassensi Dionysio*, *Plutarcho* auctoritates protulit. adjice his loca plurima *Diodori*. L. II. 37. IV. 63. XIII. 52. XVI. 12. XVII. 190. *Ctesian* ap. *Photium* 49. *Aristaen.* I. 23. κατὰ τῶν ἐμῶν ἐμὲ πολεμοῦντες. ubi forte posses κἄτα τῶν ἐμῶν. *Cl. Hemsterbusius* malebat μετὰ τῶν. in iisdem *Miscellaneis*. & sane nescio an *genitivus* ita se tueri possit. igitur plenior sensus κἄτα μετὰ τῶν. foret. L. II. V. recte *Mercerus*. & laudavit ita *J. Christian. Wolfius* ad *Sapphonem* p. 233. *Aeneas Epist.* III. 423. *Achmet oneirocr.* C. 39. p. 31. quin ap. *Demosth.* in *Aristocr.* 752. B. sic accepere διήγαγον ἡμᾶς πολεμῶν, qui substituerunt ἡμῖν. ita accipe in Epigrammate *Phrontonis*.

> Μέχρι τίνος πολεμεῖς μ', ὦ φίλτατε Κῦρε; τί ποιεῖς:
> Τὸν σὸν Καμβύσην οὐκ ἐλέεις; λέγε μοί.
> Μὴ γίνου Μῆδος, Σάκας γὰρ ἔσῃ μετὰ μικρὸν,
> Καί σε ποιήσουσιν αἱ τρίχες Ἀστυάγην.

sic *Codex Vaticanus*. sed sciolus μ', ὦ mutavit in *apographis* in Μοι. vs. secundo non male *Guietus* λέγε, μέ. & bene Μῆδος allusione explicat Μὴ δὸς. cetera declaratione non digna. *Grammatici* in Ἀστυάνασσα idem quaesiverunt, quod *Phronto* hic in Ἀστυάγης. saepe autem male habuerunt grammaticos illi accusativi verbis additi, alii casui saepius sociatis. sic ae-

gre

gre tulerunt in *Lucian. Piscat.* T. I. 593. τοῦτο ὑπερμαχεῖ. vide *Animadversiones* p. 65.

P. 121. Vs. 12. Προσέκρουσα] L. IV. VI. 74. 2. *Demosth. in Midian* 613. B. explicat, dicens ὅτι τῳ προσέκρουσε καὶ ἐχθρὸς ὑπῆρχε.

P. 121. Vs. 13. Τετιμώρησαί με] *Thucyd.* VII. 77. Ἱκανὰ τοῖς τε πολεμίοις εὐτύχηται, εἴ τῳ καὶ θεῶν ἐπίφθονοι ἐστρατεύσαμεν, ἀποχρώντως ἤδη τετιμωρήμεθα. ubi passive habes: hic in notione media.

P. 121. Vs. 13. Νεμεσητόν τὸ κάλλος] Fabulae centum exempla praebent de dearum in formosas & superbas feminas invidia. *Propert.* II. XXI. 12.

Num sibi collatam doluit Venus? illa peraeque
Prae se formosis invidiosa dea est.

V. D. quidam volebat *semper formosis.* sed *prae se* non sine ἐνεργείᾳ dictum. *Herodotus* invidiam omni numini adscribit. L. I. XXXII. τὸ Θεῖον πᾶν ἐὸν φθονερόν. L. III. 40. ἐμοὶ δὲ αἱ σαὶ μεγάλαι εὐτυχίαι οὐκ ἀρέσκουσι, τὸ Θεῖον ἐπισταμένῳ ὡς ἔστι φθονερόν. Haec *Nemesis. Idem* L. I. 34. Ἔλαβε ἐκ Θεοῦ νέμεσις μεγάλη Κροῖσον, ὅτι ἐνόμισε ἑαυτὸν εἶναι ἀνθρώπων ἁπάντων ὀλβιώτατον. *Tatianus* adv. *Gentes.* XXXVI. Φθονερὸς ὁ Ζεὺς καθ' ἡμᾶς, καὶ κρύπτει τὸ ὄνειαρ τοῖς ἀνθρώποις, βουλόμενος ἀπόλλυσθαι. ibi vulgo τὸν ὄνειρον. quod interpres ceu ὀνηρὸν ab ὄνημι accipit. non placet. Inde locutio δαιμονίου νεμεσήσαντος & similes. vide *Diodor.* L. XI. C. 63. & 92. cum nota.

Alii tamen ex Justitiae Deorum legibus agere potius credebant. *Plato* de L. L. IV. 417. D. Πᾶσι γὰρ ἐπίσκοπος τοῖς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐτάχθη Δίκης Νέμεσις ἄγγελος. & magis poetice a *Dionysio* in *Hymno in Nemesin* compellatur

Κυανῶπι θεὰ, θυγάτερ Δίκης.

quem inveneris post *Arati Oxon. Edit.* & integriorem in *Memoriis Academiae Francicae.* T. VII. p. 289. adductumque a *Cl. Wesselingio* ad *Diodorum.* Νεμεσητὸς active & passive passim occurrit. *Heliod.* VII. 351. Φύλαξαι καὶ τὸ ἐκ τῆς ὑπεροψίας νεμεσητόν. *Platon. Sympos.* 195. A. Εἰ θέμις καὶ ἀνεμέσητον εἰπεῖν. & passim. vide *Schol.* ad *Theocriti Idyll.* I. 101. *Moschum Idyll.* IV. 83. Νεμεσᾶν pro Νέμεσιν repone cum *Rigaltio* in *Artemidoro* L. II. 42. p. 135. ap. *Eunap.* legitur p 157. τὸ δὲ θέατρον ἐμεμήνεσαν, οὐδὲ τὴν πεπιεσμένην ῥανίδα τὴν Κασταλίαν φέροντες. *auditores furiis agitabantur.* at ἐνεμέσησαν *invidebant* non minus quadraret. sic tamen *Barberinianus.* sed qui bene δὲ omittit. diximus quaedam de *Nemesi* ad L. III. VIII. 57. 2. ubi vidimus duas fuisse. sed quas non leviter errans *H. Junius* ad

ad eundem *Eunapium* p. 107. ὁ δὲ παρῆλθε μέσῳ εἰς τὸ τῶν Νεμέσεων ἱερὸν . . . ταῖν θεαῖν εὔχεσθαι. sibi enim putavit licere *Eumenides* vocare. cum sint diversissima numina. quia scilicet una *Nemesis* modo memoratur. at licet Latine haec Dea, teste *Ausonio*, dici nequeat, vocabulum Graecum servare, vel supponere forte potuisset *Fortunas*. quae *duae*. ut illae *Antiatinae*. tum re vera Latini pro *Nemesi* vocarunt *Fortunam*. Unde idem ille *Ausonius Idyll.* IV. 85.

Absistat Nemesis: ferat & Fortuna jocantem.

& sic *Manilius* L. IV. 565. quem locum explicuimus p. 544. *Animadversionum*.

P. 121. Vs. 13. ἔδοξέ μοι] Si σοὶ haberetur, facilior sensus foret. νεμεσητόν μοι. *mihi invidiam creans*.

P. 121. Vs. 14. Ἄπιον] hic plene distinguas. ὃ μόνον ad sequentia bene adplicuit *interpres*. simile quid in vocula τοῦτο observavimus.

P. 121. Vs. 14. Πολέμου πεπείραμαι] *Hesiod.* Ἔργοις. 660.

Τόσσον τοι νηῶν γε πεπείραμαι πολυγόμφων.

mox ἦν μο *apographum*.

P. 121. Vs. 17. Παρά τινος πύθωμαι] obvium παρά τινος. ἐκ τινός. τινος πυθέσθαι. *aliquid ab aliquo sciscitari*. *Homerica* & prima notio. deinde aliquid *sine sciscitatione intelligere*. Ita accipe ap. *Lysian* p. 43. οὐκ ἀνέμεινον πυθέσθαι οὐδὲ βοηθῆσαι συμμάχους. *neque exspectabant, dum audirent, intelligerent & auxiliarentur socii*. nam πυθέσθαι βοηθῆσαι. *rogare, ut auxilientur*, mihi Graece dici non posse videtur.

P. 121. Vs. 20. Ταῦτα λέγουσα ἔτι, ἀπῄει] sic distinguo. *haec adhuc dicens abibat*.

P. 121. Vs. 20. Ἐπιστᾶσα δὲ Ῥοδογύνη] δὲ accipe pro γάρ. ut saepe. licet autem deesse quid videatur, nihil forte deest. sed potest intelligi ἦν. ut crebro in Participiis pendentibus. vide *Observata* L. III. x. 60. 3. sententia quoque forte perfecta: nam caussa his verbis indicatur, cur statim tum abierit: nec plura questa fuerit. scilicet quia adparebat *Rhodogune. tantae dignitatis matrona. forte & ipsa preces Veneri factura.*

Non tamen extra suspicionem est, ut post verba, ὅτε εἰς Βαβυλῶνα εἰσῄει, sermo, quem Rhodogune & Callirrhoe habuerint, a Charitone fuerit enarratus, sed interciderit. ut accidit L. VI. IV. 104. 10. fuerit partim ille agitatus de praesenti rerum statu: partim a Rhodogune institutus ad consolandam Callirrhoen. nam cur alioqui hic feminam hanc ita laudabili elogio mactaret, & nota jam satis lectori inculcaret sine fructu aut necessitate?

Et, ut verum fatear, illa verba ἄυτη δὲ ἦν . . . εἰσῄει, pene mihi gloſſema ſapiunt. qualia interpretamenta irrepſiſſe ſaepe, abunde eruditis cognitum. Quid de loco *Epiſtolae* ad *Galatas* C. IV. 24. Σινᾶ ὄρος ἐστι, quibusdam viſum fuerit, non latet. ſaepe talia e margine in contextum tranſlata. apud *Juſtinum* L. IV. 1. *Virgilii* nomen ex loco laudato in contextum adſumtum eſt. ap. *Sophocl. Antig.* 206. legimus.

Φυγὰς κατελθὼν, ἠθέλησε μὲν πυρὶ
Πρῆσαι κατάκρας.

at in *Vaticano* legitur

—— ἀμφικίονας ναοὺς
Ἦλθε πυρώσων.

contra omne metrum. Scilicet quis annotaverat locum παράλληλον ex vs. 290. ubi legitur

—— —— Ὅστις ἀμφικίονας
Ναοὺς πυρώσων ἦλθε.

Quin ſic in ipſo contextu *Iliados* Υ. 224. poſt verſum ἵππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτῃ. antiqua manu, licet diverſa, in *Codice* vetuſto *Laurentianae bibliothecae* additus verſus,

Ἐν μαλακῷ λειμῶνι καὶ ἄνθεσιν εἰαρίνοισι.

e loco parallelo ap. *Heſiodum* in *Theog.* 279.

—— —— τῇ δὲ μιῇ παρελέξατο Κυανοχαίτης,
Ἐν μαλακῷ λειμῶνι καὶ ἄνθεσιν εἰαρίνοισι.

ſic apud *Heliod.* x. 473. in contextu hoc ἔμβλημα legitur non modo in *Cod. Xylandreo*, ſed & *Vaticano*. ὅλον ψεῦδος, ἐὰν ἀκριβῶς ψηφίσῃς. porro in iſto *Sophoclis* loco mox habetur

Τοῦτον πόλει τῇδ' ἐκκεκηρύχθαι. τάφῳ ——

Glascovicenſis editor *forte* legendum proponit. ὁ κεκήρυγμαι. pene exciderat ori gravius dictum in hominem adeo imperitum, & tamen adeo audacem, ut quorum pueri inſtar ſit plane ignarus, ea etiam ſcripta edere, immo emendare audeat. neſcitne *infinitivum* vel ex ſuperioribus pendere vel *imperativum* per *infinitivum* explicari? neſcitne ſuam ſuſpicionem recta fronte in metrum arietare? neſcitne κεκήρυγμαι hic plane barbarum eſſe? ſed utinam hic ſolus eſſet, qui haec ſacra inquinatiſſimis manibus attrectaret.

P. 122.

P. 122. Vs. 1. Ἕτοιμα ἀγαθὰ] recte vertit interpres *parata & patentia*. sed praeterea ea dicuntur ἕτοιμα, quae *non modo fieri jam possunt*, sed quae *etiam fieri nunc, si umquam, debent*. quorum respectu, *ferrum in igne est*. *Glossae*. ἑτοίμως. *prompte*. ἀγαθὰ ἕτοιμα. *bona jam promenda. matura*. ἐν ἀκμῇ.

P. 122. Vs. 3. Ἐν ἀμφοτέροις τοῖς στοιχείοις] id est *terra marique*. saepe philosophice pro *terra*, *aere*, *aqua*, *igni*. at utrumque *elementum* non raro *terram & mare* notat. ut hic & apud Latinos declinati aevi crebrius. *Ammianus Marcell*. XVII. XIII. 141. *ita per utrumque elementum Sarmatas vincentium ira virtusque delevit*. L. XV. 14. 57. de lacu dicit. *tanquam elementum*. L. XXII. XV. 261. dicit *crocodilum adsuetum elementis ambobus*. L. XXIII. 283. de *Xerxe*. *elementorum usu mutato*. XXIII. VI. 290. *Pacatus Paneg*. 11. *Deficientibus terris sociale miscetur elementum*. *Eumen. Paneg. Constantio*. VII. XVII. *Paneg. Constantini* V. *Appulej*. IV. *Met*. 71. 10. *corpus mari celandum commisimus. & nunc jacet noster Lamachus elemento sepultus*. ubi *Pricaeus* frustra dubitat, utrum *mari* an *aqua* intelligatur.

P. 122. 3. Ἀκμάζει] ἐν ἀκμῇ ἐστι. obvium. *Plutarch. Nicia*. 219. cogitaram redonandam esse hanc vocem *Eunapio* in *Acacio* p. 165. Καὶ ἦν συνα . . . ων τῷ Λιβανίῳ. συνακμάζων. at video jam in *Commeliniana* συναναχών. quod & *Barberinianus* videtur agnoscere. eleganter de sole metaphora traducta. *Sophocl. Trach*. 207. ἀναχὸν. *Sch*. ἀναφανὲν. ἀνατεῖλαν. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ἡλίου. vid. *Herodot*. V. 106. VII. 14. vocabulo Lexica carent. sed συναν[ί]χω *Scottus* habet ex *Philostrati Icon*. II. XIV. 831.

P. 122. Vs. 4. Εἴτε τῆς πεζῆς] videtur profecisse ex oratione *Gelonis* ad *Spartanos*. ap. *Herodot*. VII. 160.

P. 122. Vs. 5. οἰκειότερον] vide omnino *Xenoph*. H. H. VII. 614. A. B.

P. 122. Vs. 8. Τριήρεις μείζονας τῶν Σικελικῶν] Aegyptias triremes majores fuisse Siciliensibus, unde adseveret, nescio. Aegyptii sane in classe Xerxis ἐν ναυμαχίῃ ἠρίστευσαν, *Herodoto* teste L. VIII. 17. An Aegyptiis triremibus hoc tribuit, quod verum erat respectu *triremium* & *aliarum navium Cleopatrae* & *Antonii*, quando illi prope Actium pugnaverunt contra *Octavium*. *Dion* enim *Cassius* L. L. p. 433. B. haec literis mandavit. τά τε σκάφη κατεσκεύασε πολὺ τῶν ἐναντίων ὑπερέχοντα, καὶ ἐπ' αὐτὰ πύργους τε ὑψηλοὺς ἐπικατεσκεύασεν . . . . ὥστε, καθάπερ ἀπὸ τειχῶν, αὐτοὺς μάχεσθαι. & in Oratione *Augusti* p. 437. A. Μὴ γὰρ πού τὸ μέγεθος τῶν σκαφῶν αὐτῶν . . . ἀντίπαλον νομίζετε. Unde *proximum Galliae litus rostratae naves praesidebant, quas Actiaca victoria Augustus in oppidum Forojuliense miserat valido cum remige*, uti tradit *Tacit*. IV. *Ann*. V.

P. 122. Vs. 8. Κηδεστὴν] *Socerum*. *Hesych*. *Xenoph*. H. H. 508. C. *Plut. Demetr*. 39. *Interpres Diodori* L. II. 29. XIV. 8.

P. 122. Vs. 10. Καὶ πρός] καὶ hic non *etiam.* ſed ſimpliciter conjungit. *pro te bellum ſuſcipiam,* atque *contra mihi exoſiſſimum regem. proinde confidas me ex animo eſſe rem geſturum.*

P. 122. Vs. 14. Απηντᾶτο] Recte *Lucianus* ſive alius in *Lexiphane* II. 349 ſcribit. ἀπαντώμενος οὐκ εἶναι μετοικικὰ τῆς Ἀθηναίων φωνῆς. At ideo ineptum foret id Charitoni abjudicare. συναντᾶσθαι habet *Ariſtaen.* I. 12. *Herodiani* eſt ſaepius ὑπαντᾶσθαι. ap. *Heliod.* II. 122. habes ὑπαντᾶται in *Cod. Taurinenſi.* in *futuro medio* paſſim. ſed hoc nihil ad rem. vid. *Lyſian* p. 526. quot verba bis ter modo in medio occurrunt? & quis adeo temerarius, ut illa proſcribat? vide L. VI. VII. 108. 5. VIII. VIII. 143. 4.

P. 122. Vs. 15. Πρότερον] pro πρῶτον. miſcentur haec vocabula, vel eſſe ἰσοδύναμα aliquando neceſſe eſt. vid. *Th. Galeus* ad *Herodot.* L. V. 36. p. 299. *Ammon.* in πρωτότοκος. p. 121. & ad L. V. IV. 85. 25.

P. 122. Vs. 17. Ἔδοξεν ὥσπερ ὀφθαλμὸς ἐξῃρημένος μεγάλου σώματος] *oculi, ocelli.* ὀφθαλμοί. ὄμματα. *omnia pulcra & cara.* vide *Libanii Declam.* XXXVI. 813. C. ſed iſta notio huc nihil facit. Auctor reſpicit ad dictum *Demadae* de exercitu *Macedonico* poſt *Alexandri* mortem. Ἔοικε γὰρ ἡ Μακεδονικὴ δύναμις, ἀπολωλεκυῖα τὸν Ἀλέξανδρον, τῷ Κύκλωπι τετυφλωμένῳ. illud recenſuit *Demetrius Phalereus* ſive quicumque ſcripſit περὶ Ἑρμην. §. CCCII. latius deduxit *Plut.* in *Galba* p. 369. Δημάδης μὲν γὰρ, Ἀλεξάνδρου τελευτήσαντος, εἴκαζε τὴν Μακεδόνων στρατιὰν ἐκτετυφλωμένῳ τῷ Κύκλωπι. Noſter, reſpiciens ad *Cyclopem*, adjeciſſe videtur μεγάλου σώματος. Verum ſic manca eſt comparatio: quia *magno corpori oculus exemtus* non expiet ideam: quae naſcitur, ſi *Cyclopi* eruatur *unicus* oculus. non enim is, cui duo oculi ſunt, unius privatione redditur coecus.

Nec locum habuerit dicti prima occaſio, quam ſubjungit magnus *Chaeronenſis*: στρατιὰν πολλὰς κινουμένην ὁρῶν κινήσεις ἀτάκτους καὶ παραφόρους. nam ἑτερόφθαλμος aeque ac μονόφθαλμος convenienter tamen corpus regere valet.

An igitur potius reſpexit effatum *Spartanorum* vel *Phocenſium*, quo *negarunt ſe ex duobus Graeciae oculis alterum eruturos.* quod legere eſt ap. *Juſtin.* V. VIII. & *Plutarch.* in *Politicis praecept.* p. 803. A. μὴ ποιήσατε ἑτερόφθαλμον τὴν Ἑλλάδα. ut *Chaerean* unum, *Aegyptium* ceu alterum lumen exercitus conſiderarit. & adeo addiderit, μεγάλου σώματος, quia quaevis vitia & defectus tanto magis conſpicua & turpia ſunt, quanto majori corpori ineſſe reperiantur. ſic *Max. Tyr.* I. III. dicit, ἀνδρὸς σῶμα μέγα καρηβαρῶν καὶ ὑπὸ μέθης σφαλλόμενον. alio emblemate idem fere dixit *Tacitus* L. II. H. 28. *Orbari ſe fortiſſimorum virorum auxiliis, . . . non abrumpendos, ut corpori, validiſſimos artus.* neutri dicto convenit. ſi ὀφθαλμὸς pro *viſus ſenſu toto* ſumatur, priori convenerit.

ἑτερόφ-

ἑτερόφθαλμος alioquin factus fuit exercitus Aegyptii: qui duobus oculis usus adhuc *rege Aegyptio & Chaerea.* Alexandri exercitus plane excoecatus fuit: qui modo unico oculo, Alexandro, ut Cyclops, usus fuerat. & *Plutarchus* in hoc dicto proprietatem vocis ἑτερόφθαλμος servavit, quam Grammatici docuerunt esse, ut ita dicatur, *qui unum ex duobus casu amiserit oculum*: μονόφθαλμος vero sit, *qui natura modo unum oculum nactus fuerit*, ut *Polyphemus.* quamvis poetae & recentiores alterum pro altero posuisse inveniantur, ut patet ex exemplis, quae adposuerunt viri eruditi *G. F. Heupelius* ad *Marci Euang.* C. IX. 47. & *L. C. Valkenarius* ad *Ammon.* L. II. C. I. vox ἑτερόφθαλμος, licet centies sit obvia, tamen ap. *Porphyr.* de *Abst. Animal.* IV. 366. vertebatur *altero membro privatum.* at sero video *Cantabrigienses* haec & alia emendasse. Si vertissent *variis oculis*, posset ferri. nam & ista significatio huic voci inest. ita Alexandri equus *Bucephalus* erat ἑτερόφθαλμος. uno *caesio*, altero *subnigro oculo.* sed quem *J. Palmerius* ad *Plutarchi Alex.* p. 48. satis facete docuit *unoculum* fuisse ex *Pelagonii Geoponicis* L. XVI. C. II. jam refutatus a *M. Solano. Pelagonius* ibi ait. τίνας ἐν τοῖς καλλίστοις τάττειν τοὺς ἑτεροφθάλμους. at quis adeo ineptus, nisi Cyclops vel Arimaspa, qui vel hominem vel animal ob orbitatem unius oculi pulcerrimum habeat. In equis amabant quod in canibus usu hodie venit, quos *Harlequinos* adpellant. libet etiam excutere *Alcaei* epigramma in *Philippum*, ibi vocatum μονόμματον, quod exstat in *Anthologia* L. I. LIX. 6. p. 83. & cujus sensum merito viri docti sibi non plane perspectum professi sunt. sic legitur.

> Οἶνος καὶ Κένταυρον, Ἐπίκρατες, οὐχί σε μοῦνον
> Ὤλεσεν, ἠδ' ἐρατὴν Καλλίου ἡλικίην.
> Ὄντως ὠμοχάρων ὁ μονόμματος. ᾧ σὺ τάχιστα
> Τὴν αὐτὴν πέμψαις ἐξ Ἀΐδεω πρόποσιν.

In gratiam minus peritorum quaedam de personis hic praemittam. *Alcaeus* hic *Messenius.* poeta *Comicus. Philippus*, minime, ut quidam, *Amyntae* filius, rex *Macedoniae*: sed *Philippus Demetrii* filius, & ipse rex *Macedonum. Alcaeo* multae odii in *Philippum* caussae exstabant. sufficiebat autem Messene, patria poetae, durissime ab *Philippo* hoc vexata. *Epicrates* erat item *Comicus* poeta. & *Philippum* variis dicteriis laeserat. *Callias* erat poeta *tragicus*, eadem de caussa *Philippo* invisus.

Jam hoc epigrammate perstringitur ab *Alcaeo* crudelissimum *Philippi* factum, qui in convivio hos duos poetas poculo toxicato occiderat, ut ejus erat mos. vide *Plutarch. Arato* 365. vovet autem & instigat *Epicraten* sive ejus *manes*, quam primum ipsi *Philippo* ex inferis simile poculum propinare & mittere, ut parili fato pereat. & hactenus nemo haeferit.

ferit. at omnis difficultas in tertii verfus prima parte. quatenus vero *Philippus* hic vocetur μονόμματος, nec hoc difficultatem habuerit praecipuam. nam cum apertis verbis & ipfo nomine eum inceffere non auderent faepe, defignarunt eum vitio vel defectu, quo laborarat ille prior *Philippus Amyntae* filius. qui revera fuerat μονόμματος, ἑτερόφθαλμος five μονόφθαλμος, five *Cyclops.* Et ideo hic *Philippus Demetrii f.* etiam *Cyclops* oblique vocatur in alio hujus *Alcaei* Epigrammate in *Anthol.* L. II. XLVIII. 5. 172. quin *Callias* fcripferat drama, cui fecerat nomen Κύκλωπες. *Philippum* tangens. fuit igitur hic *Philippus Cyclops* & *unoculus* vocatus a *Satyricis*, quia prior ille talis & fic dictus fuerat. At quid fibi vult ὄντως ὠμοχάρων ὁ μονόμματος: five *revera* ὠμοχάρων eft *ille Philippus, ille Cyclops?* Hoc ὠμοχάρων his eft *crudus Charon*, aliis, *crudelitate gaudens*, χαίρων. fed utrum elegeris, quae elegantia, quod acumen adparet, ut *Philippus* vocetur ὠμοχάρων? de crudelitate *Charontis* mihi parum conftat. de *duritate. inflexibilitate* multa dici poffent. fane *Virgilio* eft

Jam fenior, fed cruda deo viridisque fenectus.

& ita ὠμογέρων foret Χάρων. haec tamen nihil ad rem. Rurfus hic, Lector, omnes has tenebras ftupor ifte *Planudis* huc affudit: fed quas diffipat lectio optimi illius Codicis *Heidelbergenfis*, quae eft

Ὄντως οἰνοχάρων ὁ μονόμματος.

revera *Philippus* eft *Charon* in *vino.* qui non per *Stygiam aquam* & *futili cymba*, ut *Charon*, homines ad inferos transvectat; fed *toxicato vino & poculis medicatis* in Tartara mittit miferos *convivas.* haec eft fcriptura, haec eft fententia & lufus epigrammatis. quae ut magis hic clarefcant, adfcribam alterum illud *Alcaei* epigramma ex fide *membranae.*

Πίομαι, Ἕλληνες, πολὺ * πλέον, ἢ πίε Κύκλωψ, * πουλύ.
Νηδὺν ἀνδρομέων πλησάμενος κρεάων.
Πίομαι. ὡς ὄφελόν γε καὶ ἔγκαρον ἐχθροῦ ἀράξας
Βρέγμα Φιλιππείης ἐξέπιον κεφαλῆς,
Ὅσπερ ἑταιρείοιο παρὰ κρητῆρι φόνοιο
Γεύσατ', ἐν ἀκρήτῳ φάρμακα χευάμενος.

Vs. I. nunc editur ὦ Ληναῖε. Aft utrumque a poëta fuit, & in *Codice* exftat. fed diverfis locis. haec editio, in qua Ἕλληνες, videtur fuiffe prior: & quando nondum caedes illa facta erat. quae exftat, fecunda: poft caedem *Epicratis & Calliae* & aliorum. fundamentum conjecturae eft, quod priore loco a membrana abeft ultimum diftichum: quo epigramma, poft immane illud facinus, a poeta fuerit auctum. & vides ultimum

mum diſtichum, quamvis amarore ſuo & felle ſe ſuſtineat, eſſe modo appendicem, & adſutam, ſed toti veſti convenientem, laciniam. ὦ Λη-ναῖε, elegantius, & ideo probabiliter ex ſecunda ἐκδόσει.

P. 122. Vs. 19. ἐπένθουν] nam aliqua triſtitiae cauſſa ſuberat, quod a rege, a commilitonibus, a patria ſegregarentur.

P. 122. Vs. 19. Ὀλίγον ἢ οὐδὲν] formula obvia. *Plato Phaedro* 244. B. βραχέα ἢ οὐδέν. *Demoſth. prooemiis.* 217. B. ἢ μηδὲν ἢ μικρά. de *Coron.* 490. A. μικρὰ ἢ οὐδέν. quod & occurrit in *Ariſtogit. Pr.* 839. licet ibi ſollicitetur. *Alciphr.* III. IV. 404. ὀλίγα ἢ οὐδὲν διαφέρουσι. *Strabo.* XVI. 1109. D. γεωργοῦντες ἢ οὐδὲν ἢ μικρά. *Catullus* ad *Manlium*

Aut nihil aut paullo cui tum concedere digna
Lux mea ſe noſtrum contulit in gremium.

ubi *Iſ. Voſſius* p. 295. fucum facere lectori imperito ſtudet, quando *tu* pro *tum* in *Codd.* haberi ſcribit. at hoc quidem veriſſimum: ſed *tu*, licet non *pronomen*, at pro *tum*, millies ſcribitur in *codicibus.* ita in meis *duobus.* vide modo diligentiſſimi *J. L. Waltheri Lexicon diplomat.* p. 411. 12. cui vero perſuaſerit non ipſam ultimam eſſe barbariem *tu contulit.* nollem hunc virum tam ſaepe abuti lectoris in ſe fiducia.

P. 122. Vs. 22. Τῆς αὐτῆς ἡμέρας] fabulam ſuam ſaepe vera hiſtoria niti facit. vid. *Herodot.* IX. 99. *Juſtin.* II. XIV. *Eodem forte die, quo Mardonii copiae deletae ſunt, etiam navali proelio in Aſia, ſub monte Mycale, adverſus Perſas dimicatum eſt.*

P. 122. Vs. 22. Μάχη συνήφθη] ab ἅπτω. *conſero. necto.* paſſim συνάπτειν πόλεμον. *Herodot.* I. 18. vid. Cl. *J. Markland.* ad *Max. Tyr.* XXXV. 6. ita quidam νεῖκος ἐφάπτειν deducunt ab ἅπτειν *incendere.* ut *Iliad.* Φ. 513. at rectius explicant *Euſthat.* & *Schol. Iliad.* B. 15. & alias. ſic νεῖκος συνήφθη. dixit *Herodot.* VII. 158. alia res in ἐξάπτειν πόλεμον.

P. 122. Vs. 23. Χρόνον μὲν οὖν πολὴν πολὺν] corrupta lectio. facile & varie reſtituenda. *Thucyd.* IV. 44. χρόνον μὲν οὖν πολὺν ἀντεῖχον, οὐκ ἐνδιδόντες ἀλλήλοις. ἔπειτα ἐτράποντο. ſic L. VII. 34. atque eo modo legere potes hic. ſed unde hae tamen turbae? an fuit χ. μ. ο. ἐπὶ πολὺν vel χ. μ. ο. πάνυ πολὺν. hoc inter alios commendabit *Xenoph.* K. Π. II. 61. B. illud *Diodor.* XIII. 554. nam χ. μ. ο. πολὺν πολὺ ἀντεῖχον. mihi ſe parum adprobat. ſaepe in πολὺν. πολλόν. πολλὴν tricati ſunt. In *Apollonii Tyan. Epiſt.* XLVIII. male πολὺν χάριν. turbatur & *Epiſt.* XLIX. ubi πολλὴν pro πολὴν repone. ita ap. *Alciphr.* I. 35. 154. πολὺν *Cod.* ex mente docti *interpretis.* idem adjuvat ἐνεφορησάμην. quamvis ſcribatur ἐνευφορησάμην. vitioſius.

P. 122.

P. 122. Vs. 24. Καὶ βασιλεὺς δὲ ἔφιππος διώκων] si usquam, hic celeritas actionis bene participio pendente indicatur. cujusvis proletarii Critici est ἐδίωκε corrigere. re vera, ut saepe monuimus, ἦν intelligitur. vide notata ad L. III. x. 63. 3. VII. v. 121. 20. *L. Bosium* in *Ellipsi.* in εἰσίν. *Hudchins.* ad *Xenoph.* K A. I. 89. (266. B.) *P. Wesseling.* ad *Diodor.* xv. 9. *Sylburg.* ad *Pausan.* p. 931. *Maneth.* VI. 55. quem locum ante tetigimus. & VI. 164. & 181. *Sophocl. Oed. Tyr.* 1573. ἐπιῤῥάξασα. *Schol.* ἀντὶ τοῦ ἐπέῤῥαξεν. tamen non in omnibus locis aeque eleganter haec participia sic solitaria veniunt. vide *Coluthum* 204 & 357. in hoc loco satis ferri potest. *Thucyd.* I. LXII. plenius dixit, ἐπεξῆλθον διώκοντες.

P. 123. Vs. 3. ἐτρέψατο τοὺς καθ' αὐτόν] *Thucyd.* I. 62. ἐτρέψαντο τὸ καθ' αὑτοὺς. id est στῖφος. & recte hoc loco similem explicat *Cl. Hudchins. Xenoph.* I. K. A. 85. (265. C.)

P. 123. Vs. 6. ἐπῄνεσε] ne quid mutes, in gratiam novaturiantium.

P. 123. Vs. 7. Συνῆψε σταθμοὺς δύο ἡμέρᾳ μιᾷ] *Xenoph.* H. H. v. 575. D. ὁδὸν δυοῖν ἡμέραιν ἐν μιᾷ κατανύσας ἔφθασε. *Strabo* dixit σταθμοὺς ποιεῖσθαι μακρούς. L. xv. 1052. A. *Justinus* XIII. VIII. *persuasit, ut continuatis mansionibus securo fuga sua Eumeni superveniant.* vide ibi interpretes. sunt σταθμοί. ubi *manebant noctu. Herodot.* v. 52. *Hesych.* in voce.

P. 123. Vs. 10. Τὴν κεφαλὴν ἐκόμισε] mos frequens. ut fidem faciat occisi. *Xenoph.* K. A. I. (103) 269. E. ἐνταῦθα δὴ Κύρου ἀποτέμνεται ἡ κεφαλὴ καὶ χεὶρ ἡ δεξιά. vide *Hudch.* p. I. 270. A. ἀποτμηθέντες τὰς κεφαλὰς, ὅσπερ κάλλιστος θανάτων ἐδόκει εἶναι.

P. 123. Vs. 11. Ἀναγράφω] vid. L. II. VI. 32. 2. mox male ἄλλος *apographum.*

P. 123. Vs. 13. Κέχρικε] L. VIII. IV. 134. 9.

P. 113. Vs. 15. Ισόθεον] Hanc vocem forte eximendam puto *Orpheo* in *Argon.* 645. ubi sic de *Hyla puero*, etiam in prima editione.

—— —— αἳ δὲ σφὶν ἀθρήσασαι ἰόντα
Κοῦρον ἔτ' ἀντίθεον, κατερύκανον, ὄφρα σὺν αὐταῖς
Ἀθάνατος τε πέλῃ καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.

nam languet, substituendumque reor, ut significantius longe. „ Κοῦρον ἔτ' ἀρτίχνουν. *puerum lanuginis primae.* ἀρτίχνους, qui ἀρτίχνειος *Longo* L. IV. 120. & aliis ἀρτιχνειάζων, πρωθήβης & δευόμενος ἔτι ἰούλῳ. in *epigrammate* a nobis partim explicato p. 29. *Animadversionum.* ubi V. D. accipientem ultimum illud δευόμενος ἰούλῳ. *adspersus lanugine.* juverit *Attius*, qui in *Bacchis* dixit, *Genas lanugo flora nunc demum irrigat.* vid. *Scalig.*

ad

ad *Festum* in *Genas*. verum etiamnum δευόμενος mihi *carens. destitutus* ibi significare creditur. vox ἀρτίγλωυς *Euripidi* usurpatur *Bacchis*. 1183.

Νεός ὁ μόσχος ἀρτίγλωυν ὑπὸ κόρυθ' ἀπαλότριχα
Κατάκομον καταβάλλει.

quem locum *Attius* vertisse videtur laudatis modo verbis. quod confirmaret *Scaligeri* sententiam *Euripideas Bacchas* ab *Attio* fuisse versas. vide maximum virorum in *Conjectaneis* ad *Varron*. p. 87. *Orpheus* autem subjungit

——— ——— —— ὄφρα σὺν αὐταῖς,
Ἀθάνατός τε πέλῃ ϗ ἀγήραος ἤματα πάντα.

ubi vox ἀγήραος post ἀθάνατος minime abundans. namque passim θεοὶ ἀθάνατοι non modo, sed & ἀγήρῳ perhibentur: ne scilicet iis accidat, quod *Tithono*: quaque de caussa *Auroram* deridet Venus in *Hymno Veneris* 225.

Νηπίη, οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶν πότνια Ἠὼς
Ἥβην αἰτῆσαι, ξῦσαί τ' ἄπο γῆρας ὀλοιόν.

Anthol. p. 497. *Edit. Stephanianae*.

Ὄλβιος ὦ Μενέλαε, σύ τ' ἀθάνατος ϗ ἀγήρως
Ἐν μακάρων νήσοις, γαμβρὲ Διὸς μεγάλου.

Plato Philebo. 15. D. *Eunap*. de *Proaeresio*. p. 123. ὥστε ὁ ταῦτα συγγράφων ἀγήρων τινὰ ϗ ἀθάνατον αὐτὸν ἐνόμιζε. *Dii Plutarcho Erotico* 763. ἄνοσοι ϗ ἀγήραοι. Inde *Thetis* cum *Achillem* inmortalem cuperet ap. *Apollonium* IV. 870.

——— ——— ἤματα δ' αὖτε
Ἀμβροσίῃ χρίεσκε τέρεν δέμας, ὄφρα πέλοιτο
Ἀθάνατος, ϗ οἱ στυγερὸν χροῒ γῆρας ἀλάλκοι.

sic *Theocritus Idyll*. XVII. 17. cum *Ptolemaeos* inter deos esse relatos vellet indicare, signanter dixit

Ὤτι σφέων Κρονίδας μελέων ἐξείλετο γῆρας..
Ἀθάνατοι δὲ καλεῦνται, ἑοὶ νέποδες γεγαῶτες.

qui idem quoque dixit *Idyll*. XII. 17. εἰ γὰρ ἀγήρῳ Ἀθάνατοι. facilis & legitima autem locutio ἐξελέσθαι γῆρας μελέων. ut *Apollonius* L. II. 184. dixit Ἐκ δ' ἕλετ' ὀφθαλμῶν γλυκερὸν φάος. & noster VII. V. 122. 17. ἔδο-

ξεν ὀφθαλμὸς ἐξηρῆσθαι μεγάλυ σώματος. quod autem *Plutarchus* deos vocet ἀνόσυς καὶ ἀγηράους καὶ πόνων ἀπείρυς καὶ βαρυβόαν πορθμὸν πεφευγότας Ἀχέροντος. haec tria conjungit in felici homine *Theognis* vs. 765.

> Τερπομένους, τηλῦ δὲ κακὰς ἀπο κῆρας ἀμῦναι,
> Γῆρας τ' ὐλόμενον, καὶ θανάτοιο τέλος.

Κῆρες ibi νόσοι. πόνοι. ὀδύναι. δυστυχίαι.

LIBRI SEPTIMI CAPUT SEXTUM.

P. 123. Vs. 17. Ἀντίπαλον] L. VII. IV. 120. 25. *Ammian.* L. XXVIII. VI. 416. ait. *ut nec controversas opponeret manus.* quod tamen proprie ἀνταίρεσθαι χεῖρας.

P. 123. Vs. 18. Ἐμβολὰς ἐδέξαντο] *inpetus exceperunt.* ἔμβολα & ἔμβολοι *rostra navium.* vid. *Th. Gatakerum* ad *Anton.* p. 218. apud *Euripid.* in *Bacchis* 591. λαϊνὰ κίοσιν ἔμβολα. sunt *lapideae trabes columnis inpositae. epistylia* [*architraves*]. utrum ἐμβολαὶ pro *rostris* veniant, dubitatum. sed vix firmiter haec notio adstruatur. In *Xenophonte* L. IV. H. H. 518. C. ἐμβολὰς ἐχύσῃ τῇ τριήρει πρὸς τὴν γῆν ἐξωσθῆναι. nihil facere ad rem videtur, utrum triremis rostra habuerit, necne, dum in terra naufragatur. sed aperte ratio dabitur, cur terrae illisa fuerit, quando accipias ἐμβολὰς significatione ὁρμῆς. *impetus.* ἐμβολὴ tamen apud *Thucydidem* L. II. 76. mihi significare videtur *Trabs. aries. rostrum.* ἡ δὲ μηχανὴ ῥύμῃ ἐμπίπτουσα ἀπεκαύλιζε τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς. & sic hunc locum explicat *Suidas* in ἐμβολή. uti observavit *Portus.* obscurius ἔμβολα pro *rostris* vertuntur ap. *Strabonem* L. IV. 297. B.

Nostram notionem abunde illustrarunt viri doctissimi ad *Thucyd.* L. VII. 70. & aliis locis, & ad *Diodor.* XI. 27. XIII. 10. ubi διδόναι ἐμβολάς. ut hic δέξασθαι. vide & *Hesychii* clarum interpretem. & ad *Aeschylum animadversa* p. 201.

Rostra, uti notum, ex *aere* praefigebantur navium proris: videntur tamen ista ferramenta validis trabibus fuisse commissa. uti arietes murales praefixos etiam habebant ex aere vel ferro mucrones. quare nescio an non apud *Manilium* L. V. 51. *rostra* ferri possent,

> *Punica nec toto fluitabunt aequore rostra.*

si

ſi cum parte prorae avulſa *roſtra* intelligas. *Punica roſtra* magnificentius dictum, quam *Punica tranſtra*. *roſtra* enim *bellicas naves* certo indicant. *roſtratae* Carthaginienſium triremes, & de iis navale tropaeum *C. Duillii*, *columna roſtrata*. ſimilis ſcrupulus quaeſitus fuit in *Virgilii* L. I. 119.

Arma virum, tabulaeque & Troia gaza per undas.

quomodo *galeae & thoraces* adparuerint & non ſubſederint. ubi advocat *Lud. de la Cerda* gemellum ex *Livii* L. I. C. XXXVII. locum, quo memorantur *fluitantia arma*. ſed quae loca & alia facile vindicantur, ſi *arma*, ut ſaepe, proprie accipias *clypeos*. quibus adjicias *balteos*, *pila* & ſimilia ex corio vel ligno facta. neſcio an utile ſit, ut ita ad vivum omnia in auctoribus reſecemus.

P. 123. Vs. 19. Ἀντίπρωροι] Naves adverſis proris impetum invicem facturae. ſatis illuſtrata vis vocis. uno defungar loco *Xenophontis* de *Lacedaem. R. P.* p. 687. A. Οὐδὲν ἄλλο πραγματεύονται, ἢ τὸν λόχον ἕκαστον, ὥσπερ τριήρη, ἀντίπρωρον τοῖς ἐναντίοις στρέφουσι. *Plutarch.* καταχρηστικῶς dicit in *Alexandro* p. 80. ἀντιπρώρους ἵσαντα τοὺς ἐλέφαντας. *Euripides Electra* 846. poetice

Ἔστησαν ἀντίπρωρα σείοντες βέλη
Πυλάδης Ὀρέστης τ'.

quo loco *L. Kuſterus* ad *Heſychium* uſus. ἀντίπρωρα ἀντιπρόσωπα. ubi congeſta plurima proſtant. *Artemidorus* L. II. XXIII. 100. ultima voce uſus pro *prora* vel *inſigni prorae*. Ἀντιπρόσωπον δὲ σημαίνει τὸν πρωρέα. καὶ ὁ χηνίσκος τὸν κυβερνήτην. vide *Schol. Thucyd.* II. 90. ἐπιστρέψαντες τὰς ναῦς, μετωπηδὸν ἔπλεον, ὡς εἶχε τάχους ἕκαστος, ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους. ubi tamen *adverſis proris* non explet ſenſum. nam opponitur τῷ ἐπὶ κέρως. ut apud *Lucian. Q. Scrib. Hiſt.* 40. ἐπὶ κέρως δὲ λέγειν τὸ, ἐπὶ μετώπου ἄγειν.

P. 123. Vs. 20. πρὸς τὴν γῆν ἐξενεχθείσας] ἐξωσθείσας. cujus vocabuli energiam non percepit interpres apud *Plutarch. Nicia* p. 233. ἐξέωσε καὶ κατέδυσε πολλὰς τῶν πολεμίων. *profligavit*. immo *in terram*, *in litus naufragari coegit*. *op ſtrandt jagen* noſtratibus nautis. vide *Thucydidis* modo laudatum locum.

P. 123. Vs. 20. Αὐτάνδρους] *Herodotus*, *Thucydides*, *Xenophon* malunt αὐτοῖς ἀνδράσιν λαβεῖν, ἑλεῖν. vide *Collectanea* ad *Heſychium*. in *Epigrammate* apud *Diodorum* L. XI. LXII. vocantur νῆες πλήθουσαι ἀνδρῶν. lubet id integrius adſcribere, & ſuo adſerere auctori: quem *Diodorus* vel neſcivit vel neglexit poſteris indicare. eſt vero *Simonidis Cei* poetae, ut

codex *Palatinus Anthologiae* teſtatur. in *Ariſtide* T. III. p. 647. & T. II. 380. *edit. noviſſimae* & *Fulv. Urſino* in *Lyricis* p. 158. quoque legitur. *Muratorius* autem ejus verſionem Latinam nobis ſolam, metricis & aliis vitiis, ſciat ipſe cui bono, propinavit inquinatam p. CXVI. ſic autem legendum.

Ἐξ οὗ γ' Εὐρώπαν Ἀσίας δίχα πόντος ἔνειμε,
  Καὶ πόλεμον λαῶν θοῦρος Ἄρης ἐφέπει.
Οὐδαμά πω κάλλιον ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
  Ἔργον ἐπ' ἠπείρῳ καὶ κατὰ πόντον ἅμα.
Οἵδε γὰρ ἐν Κύπρῳ, Μήδων πολλοὺς ὀλέσαντες,
  Φοινίκων ἑκατὸν ναῦς ἕλον ἐν πελάγει,
Ἀνδρῶν πληθούσας. μέγα δ' ἔστενεν Ἐννοσίγαιος,
  Πληγεὶς ἀμφοτέραις χερσὶ, κράτει πολέμου.

Vs. 1. ἐξ οὗ γ'] r. *Ariſtid. Urſin.* Εὐρώπην male omnes. & quidam Ἀσίης *Cod.* bene. *Simonides Dorice* ſcripſit. mox recte *Codex* ἔνειμεν pro *Gloſſa* ἔκρινε.

Vs. 2. *Diod.* πολέας θνητῶν. *Urſin.* πόλιας θνητῶν. *Codex*, ut edidi. ſi tamen res mei eſſet arbitrii, ſcriberem. καὶ πολέμους θνατῶν. quod multo grandius cenſebunt, quibus de poetica locutione cenſere fas eſt. de mutatione vocabulorum πολέμου & πόλεως multa exempla ſiſtentur in capite antepenultimo noſtri Charitonis.

Vs. 2. ἐφέπει] ejus eſt *Gloſſa* ἐπέχει. poetis familiaris ſermo ἐφέπειν. διέπειν πόλεμον, μάχην. *Hom. Iliad.* Δ. 166.

Ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάϊκος πολέμοιο
Χεῖρες ἐμαὶ διέπουσι.

Epigr. ap. *Pauſan.* IV. 12.

Οὐ σε μάχης μόνον ἔργ' ἐφέπειν χερὶ Φοῖβος ἄνωγε.

Aeſchylus Perſis 105. πολέμους διέπειν. ſic πόλιν. πράγματα διέπειν. in *Anthol.* p. 177. 3. *Theogn.* 889. & paſſim. ſed non hic ſolum ἐπέχειν pro noſtra voce ποιητικωτέρᾳ ſubſtitutum. *Iliad.* Π. 732.

Αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ ἔπεχε κρατερώνυχας ἵππους.

at ibi ἔφεπεν praeter *Codices* agnoſcit *Euſtathii Edit. Rom.* & per ὁρμᾷ bene declaratur in *Scholiis.* v. *Heſych.* procul dubio ſincera haec lectio. ap. *Dionyſ. Perieg.* vs. 810.

Τόσσας

Τόσσας μὲν νήσους ἐπέχει ῥόος ὠκεάνοιο.

at longe elegantius in *Codice* a me collato ἐφέπει. & ſic V. D. in margine *Morellianae* editionis ex alio *Codice* notaverat. apud *Manethonem* L. VI. 156. perperam ἐφέπειν acceptum pro ἐφέπεσθαι. Ἢ καὶ ὑποχθονίῃ ἢ καὶ δύο κέντρ' ἐφέπωσιν.

Vs. 3. ὀυδαμά πω] hunc Doriſmum rurſus membranae illi praeclarae debemus. alii οὐδὲν πω τοιοῦτον. flaccide. *Ariſtid.* & *Urſ.* οὐδενίπω. in *Wechel.* male ἐπιχθόνιον.

Vs. 4. ἅμα. ita *Cod.* cui plus deferimus quam textibus *Ariſtidis* vel *Urſino*, apud quos ὁμοῦ.

Vs. 7 & 8. At hic praecipue multum debemus *Heidelbergianae* veritati, qua pro vapido & incerto Ἄσις ἀπ' ἀυτῶν πληγεῖσ' confidenter legere jubemur μέγα δ' ἔστενεν Ἐννοσίγαιος. quod qui non percipiat, quantum alteri iſti praeſtet lectioni, ſuaſerim ut ne Muſis amplius obturbet. efficaciſſime vero Ἐννοσίγαιος dicitur πεπληγμένος *percuſſus fuiſſe* ἀμφοτέραις χερσίν. id eſt, *ſumma* vi & *omnibus* viribus. ita *Odyſſ.* Σ. 28. Κόπτων ἀμφοτέρῃσι. *Virgil.* v. *Aen. Creber utraque manu pulſat verſatque Dareta.* optime illuſtrarunt *P. Burmannus* ad *Calpurnii Ecl.* III. 75. & *J. Paſſeratius* ad *Propertium* p. 420. fruſtra *Urſinus.* ἀμφοτέρᾳ χειρί.

Κράτει πολέμω] quia Doriſmus hic adcuratior obſervatur, auſus fui contra *Codicem* quoque ſcribere πολέμω pro πολέμου, at haeſitabundus. ſcrupulum meum forte alii ſint miraturi. quos facile patior. modo etiam contrarium placitum illorum mihi mirari concedatur, qui non optimorum *Codicum* fidei hic, ſed magiſtrorum canonibus obtemperandum in omnibus cenſeant: cum tamen conſtet, & aliis, ſi facultas detur & moleſtia ſumatur iſta, conſtare poſſit, optimas membranas in plurimis vocabulis dialectorum analogiam conſtanter reſpuere. quibus ego tutius auſcultatum iri, credo. alioqui ſane a rudimentis recenti adoleſcentulo non arduum omnia in Doriſmum redigere fuerit apud auctores, qui hoc idiomate uſi eſſe perhibeantur. κράτος πολέμου. ita *Demoſth.* περὶ παραπρ. 313. B. κράτος πολέμου καὶ νίκην διδόναι. fere ſynonymice. ſic in *Anthologiae* L. VI. IX. I. p. 438. quod & ap. *Plutarchum de Herodoti malign.* p. 875. ut quidem legendum.

Τόνδε ποθ' Ἕλλανες νίκας κράτει, ἔργῳ Ἄρηος,
Εὐτόλμῳ ψυχᾶς λάματι πειθόμενοι
Πέρσας ἐξελάσαντες, ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι κοινὸν,
Ἱδρύσαντο Διὸς βωμὸν ἐλευθερίου.

forent pauca alia excutienda. ut ἐν γαίῃ pro ἐν Κύπρῳ. ἐλάσαντες pro ὀλέσαντες. ſed nunc iis abſtineo. prodita tamen ſinceriora credo.

P. 123. Vs. 20. Ἐζώγρησε] quia αὐτάνδρους εἷλεν. ἔλαβε. quamvis ζωγρῆσαι pro *capere* etiam de non animatis occurrat.

P. 123. Vs. 23. Ἀμφοτέροις] ſupra dixit ἐν ἀμφοτέροις στοιχείοις. verum hic illa vox non ſupplenda: ſed γῇ καὶ θαλάσσῃ pro frequentatiſſimo uſu, quo neutrum poſt duo feminina vocabula obtinet: ſupplemento communi τὰ πράγματα. *Herodot*. VII. 10. 2. p. 384. Καὶ δὴ καὶ συνήνεικε ἢ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἑσσωθῆναι ἢ καὶ κατ' ἀμφότερα. vide ibi mox *J. Gronovium*.

P. 123. Vs. 25. ἐκέλευσε περιπλέοντας παραφυλάττειν] modo *Dativus* additur, licet ſequatur *infinitivus*, modo *accuſativus*. ut hic L. I. XIV. 20. 20. altero modo L. II. I. 22. I. III. V. 52. 13. VIII. VI. 139. VIII. III. 132. 7. ſic optimi. ſed ſaepe non adquieſcunt critici. ap. *Xenoph. Epheſ.* L. II. p. 34. ex *codice* legendum. Ἀνθία, οἶδας, ὅτι ἡ δέσποινα Μαντὼ ἐκέλευσέ μοι φονεῦσαί σε. ἐγὼ δὲ θεοὺς δεδιὼς καὶ τὸ κάλλος οἰκτείρας . . . . ibi mox ἐκελευσάμην quoque lege. licet autem huic & ſimilibus verbis addatur dativus, tamen participium vel adjectivum ſaepe, ad eandem perſonam referendum, ponitur in accuſativo ante infinitivum. *Xenoph*. K. A. VII. 191. A. παρηγγύησεν ὁ Κῦρος Πέρσαις, εἰς δύο ἄγοντας τὴν χιλιαστὺν παρεῖναι. quod & aliis modis fit. videatur Cl. *Marklandus* ad *Lyſian* p. XI. 180. ſic ap. *Demoſth*. in *Theocrin*. 850. A. ἀπεῖπεν τούτοις μὴ φαίνειν. ubi credo non opus eſſe τούτους. ſic προστάσσειν. III. X. 6. 3. προστάξας Φωκᾶν διηγεῖσθαι. Ita ἐπιτάσσειν. *Xenoph. Ageſ*. 660. C. Καὶ προπέμψαι ἐπέταξε τοὺς ἀμφ' αὐτὸν ἱππεῖς ἔστε ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ἐγένοντο. & ἐπιτρέπειν. *Xenoph*. K. A. VI. 385. B. ut ex *Codd. Pariſ. Eton. margine Leunclavii*. τὴν μὲν [τάξιν] ἐπὶ τὸ δεξιὸν ἐπέτρεψεν ἐφέπεσθαι ἀπολιπόντας ὡς πλέθρον. ubi temere Cl. *Hudchinſonius* in ipſum contextum intruſit ἐπέταξεν p. 489. alii ibi habent ἔπεμψε. *Auctor Judicii Vocalium* inter *Lucianea* p. 96. ἐπετρέπει γε αὐτοὺς κατ' εὐθὺ φέρεσθαι ταῖς γλώσσαις. ubi alii αὐτοῖς. *Lyſias* p. 457. οὐδένα ἂν ὑμῶν ἐπιτρέψαι τὰς ναῦς ἐκεῖνον ἔχοντα ἐκπλεῦσαι. non aliter δίδωμι componitur utroque modo: ut *dare* apud Latinos quoque. *Heliod*. V. 228. δώσεις ἐμὲ πιστεύειν δύνασθαί σε καθάπερ ἐκ μηχανῆς ἀθρόον πλουτεῖν. ita P. X. & *Vat*. & *Taur*. pro vulgato ἐμοί. & *Commelinus* probat. σε addidimus ex libro *Taurinenſi*. vide *Miſcellan*. noſtra X. 350.

P. 123 Vs. 26. Τῷ δεσπότῃ] τῷ Αἰγυπτίῳ. an ipſi Chaereae?

P. 124. Vs. 2. Αὕτη γὰρ εὐρυχωρίαν εἶχεν] Ne dubites vel *Aradi* fuiſſe *Chaerean*, vel cum cura ejus τοπογραφίαν aliunde didiciſſe. nam re vera *Arados* erat longe artiſſime habitata. ſed docet tamen forum ipſi fuiſſe ſpatioſius: quale puta *Venetiis Plateam Divi Marci*. *Strabo* L. XVI. 1093. D.

1093. D. ἔστι δὲ πέτρα περίκλυστος ὅσον ἑπτὰ τὸν κύκλον σταδίων, πλήρης κατοικίας [*Casaub.* κατοικιῶν] τοσαύτη δὲ εὐανδρία κέχρηται μέχρι καὶ νῦν, ὥστε πολυορόφους οἰκοῦσι τὰς οἰκίας. *If. Vossius* ad *Pomp. Melam.* L. II. VII. 49. explicare conatur, quales fuerint illae *Aradicae* domus πολυόροφοι. & nixus demonstratione geometrica, qua constat plures domus non posse aedificari in convexo, quam in ipso ejus convexi plano, contendit *Aradus licuisse in subjecta tecta aedificiorum producere suum aedificium.* si ita factitatum sit, domini inferiorum aedificiorum quoque coacti fuerint longe firmiore structura uti, ut geminum onus valuerint sustentare parietes vel pilae, quam pro privo usu suae domus cuique necesse erat. nam alioqui nihil juverit, utrum solum fuerit saxeum an luteum, & frustra adseruerit V. D. praecipuam molem non fornicibus vel fulcris, sed ipso scopulo fuisse innixam. Non video autem quin domus πολυόροφοι & domus πολύστεγοι nihil aut parum distiterint quod ad multitudinem habitatorum capiendam. nam sive contignationem novam unam alteramve aedificio inponere dicaris, sive in tectum inferioris & alienae domus projicere partem domus tuae & altioris, non plura hoc quam illo modo habitacula capientur. numerum habitaculorum sive conclavium aeque auxeris altius domum educendo, quam projiciendo in tectum vicinae domus. nec *Strabo* docet ideo plures potuisse capi incolas, quod πολυόροφοι domus, quam si πολύστεγοι exstruerentur. sed modo populo abundasse adeo oppidum.

De *Tyro* Libro eodem p. 1098. A. ait. Τύρος δ' ἐστιν ὅλη νῆσος, σχεδόν τι συνῳκισμένη, παραπλησίως ὥσπερ Ἄραδος. id est, aeque fere *incolis frequens.* verum Tyrias domus non dicit esse πολυορόφους, sed πολυστέγους. πολύστεγος autem apte interpreteris *multarum contignationum.* quare etiam ait *Tyria aedificia* esse altiora *Romanis domubus.* ideoque terrae motibus fuisse misere vastata. sic *Catanae* mali hujus metu hodie pleraeque domus unius modo sunt contabulati, vel instar nostrorum mapaliorum.

In multis vocabulis, praesertim apud poetas, composita ab ὀροφὴ & a στέγος vel στέγη sunt synonyma. Verum tale quid in *Strabone* admittendum non credo. a Mathematicis expectandum porro, quomodo πολυόροφα *tecta* plures habitatores capere possint, quam πολύστεγα *aedificia*: & quomodo domus plures illius quam hujus generis, totidem habitaculis gaudentes, in plano vel convexo collocari queant: ab his & difficultates eximantur, circa lumina & plateas & scalas. puto licuisse hic illic *sedem super aliena tecta posuisse*: sed non ubique: verum commodis locis. sed istuc mea pertica non pertingit.

P. 124. Vs. 3. ἐν ταῖς στοαῖς] magnus & multiplex usus fuit olim porticuum. quare variis adjectae fuerunt aedificiis; *templis, palatiis.* & per

se

ſe inſerviebant deambulationibus. in illis quoque epulae publicae aliquando plebi proceribusque praebitae. in iis tribunalia. ex parte fororum uſum praeſtabant. Noctu vero pauperiores in iis manebant. *Herodot.* III. 52. *Caſaub.* ad *Sueton.* *Caeſ.* XXXIX. apud recentiores Graecos & Latinos occurrit ſaepe mentio ἐμβόλων. *embolorum.* vide *Ducangii Gloſſaria* utriusque Linguae. redduntur *porticus.* verum videntur proprie non fuiſſe *porticus*: ſed potius dimidiatae *porticus.* quae in viam porticuum ſpeciem habebant, at altera ex parte domubus ipſis committebantur & cohaerebant. unde ἔμβολοι. tales hodie *Bononiae*, *Patavii* & aliis in oppidis Italiae & aliarum regionum. vox ἔμβολος forte etiam ea notione antiquior. certe in *Codice Taurinenſi Heliodori* legimus L. II. 110. Καὶ ἐπανήειν πρὸς τὴν πόλιν. ἐπαινέσας οὖν τῶν τε ἐμβόλων καὶ δρόμων καὶ ἀγορῶν καὶ κρηνῶν τὸ ἄστυ. vulgo id vocabuli deeſt. modo ibi in *Codice* ſinceriore ſcriptura περιῤῥαντήριον.

P. 124. Vs. 3. Ὑπαίθριοι] Nam in foro coelum patebat. ceteram urbem credamus ex *Voſſii* ſententia ſpeluncam: exceptis ſuperioribus illis projectis aedificiis; in reliqua neque ſol neque lumen penetrabat. ὑπαίθριος. *ſub dio.* ſic in *Epiſtola Inedita Alciphronis* ἔνθα ἀγροῦ ὑπαίθριοι χάριτες. *ſub ſereno. ſub aperto aethere. non clauſae.* ubi in apographis nonnullis ſecunda vox deeſt. eadem ratione *Propertius* L. I. XVI. 26.

Me mediae noctes, me ſidera prona jacentem,
Frigidaque Eoo me dolet aura gelu.

& L. II. VII. 91.

Sidera ſunt teſtes, & matutina pruina.

Virgilius II. *Aeneid.* 510.

Aedibus in mediis nudoque ſub aetheris axe.

nam ut nos tecto tegimur, ſic etiam aether reſpectu noſtri obtegitur *tectis*, ὀροφαῖς. ita *Valer. Flacc.* II. 171.

—— *adglomerant ſeſe, nudisque ſub aſtris*
Condenſae fletus acuunt.

ubi ſimul *noctem & ſub dio moram* locutio indicat. nam *ſub aſtris* per ſe notat, *noctu.* ut Libro VIII. 454.

—— —— *Tunc tota querelis*
Egeritur queſtuque dies; eademque ſub aſtris
Sola movet.

ubi

ubi ego paullo ante palmaria emendatione reſtitutum credo *Flaccum* ab *N. Heinſio* legente,

—— qualem Ogygias cum tollit in arces
Bacchus, & Aoniis inlidit Thyada truncis.

vulgo *tympana. Horat. Odar.* III. XXV.

—— Baccharumque valentium
Proceras manibus vertere fraxinos.

P. 124. Vs. 3. διενυκτέρευσαν] hoc ad conmiſerationem. ſic *Xenoph.* K. A. 328. B. ὑπὸ τῆς αἰθρίας κακῶς σκηνῶντες. ubi *codices* quidam ὑπ' ἀταλαιπωρίας. ſed *Suidas* vulgatam tuetur. vid. *Pricaeum* ad *Appulej.* p. 547.

P. 124. Vs. 4. Ἀξιώματός τι μετέχοντας] κατὰ μέρος τί. ne in Τινὸς mutes.

P. 124. Vs. 4. Οἴκημα τῆς ἀγορᾶς] intelligit *Baſilicam.* qualia aedificia *porticibus* vel inponebantur vel adjiciebantur. curiae loco erant ſaepe. varius uſus hujus vocis, de quo Cl. *Valkenarius* ad *Ammon.* III. IV. pro *templo* habet *Herodotus* VIII. 144. pro *carcere. Demoſth.* in *Timocr.* 794. licet Cl. commentator accipiat pro *ergaſtulo.* quo ſenſu οἰκίσκος ap. noſtrum. IV. 11. 65. 22. poſſes accipere. vid. *Gaulm.* ad *Theod. Prodr.* p. 482.

P. 124. Vs. 4. Οἱ ἄρχοντες] olim, ut pleraeque urbes Phoeniciae, Aradus habuit ſuos reges, teſte *Strabone* XVI. 1094. B. ἐβασιλεύοντο.

P. 124. Vs. 5. Χαμαὶ ἐκαθέζοντο] *Xenoph.* K. Π. V. 115. A. Χαμαί τε γὰρ ἐκάθηντο καὶ αἱ θεράπαιναι πᾶσαι περὶ αὐτήν. VII. 184. D. τὴν γυναῖκά φασιν ὅτι κάθηται χαμαί.

P. 124. Vs. 6. Οὔτε πῦρ ἀνῆψαν] de hoc more L. I. IV. 8. 3. haec locutio non uno modo effertur. ἀνάπτειν πυρὰν habes in *Actis* XXVIII. 2. ita paſſim καίειν, ἀνακαίειν πῦρ & πυράν. Verum ubi ordo horum vocabulorum ita ſe habet, quemadmodum hic, in *Codd.* eodem loco modo πῦρ ἀνακαίειν, modo πυρὰν καίειν offendas. quin & tertia forma intervenit πυρὰ καίειν & ἀνακαίειν. quae tamen ultima locutio *Xenophonti* & aliis fere, non ſemper, adhibetur haud de domeſtico foco, ſed de igne, qui accenditur, hoſtici adventus ergo ſignificandi vel ſimili de cauſſa. tamen L. III. K. A. 294. ὀλίγοι σίτου ἐγεύσαντο, ὀλίγοι δὲ πυρὰν ἔκαυσαν. ubi *Hudch.* πυρά. ego malim πῦρ ἀνέκαυσαν ex *Codice regio.* noſtri locus juvat. πῦρ καίειν ap. eum eſt in *Oeconom.* 860. E. ἀνακαίειν ap. *Lucian. Dial. Mort.* p. 292. in privatum uſum utraque forma ſaepe obvia. *Xenoph.* K. A. IV. 328. A. 329. D. *Herodot.* IV. 28. ſed L. IV. 145. πυρὴν ἔκαιον ex *Cod. Gronov.* ubi alii πυρὰ ἀνέκαιον. ubi id fit in ſignum dandum. prae-

tulerim prius ob *codicis* auctoritatem. alioqui πῦρ ἀνέκαιον stare posset: nam sequitur mox πῦρ αἴθειν. at rursus *Herodoti*, VIII. 19. edidit *Gronovius* πῦρ ἀνακαίειν. cum alii libri exhibeant πυρὴν ἀνακαίειν. sic iterum *vita Homeri* 21. πῦρ ἀνακαύσας in privatum usum. & *Plutarch. Artax.* sic habet 304. πολλὰ πυρὰ ποιεῖν. in militum usum. in *Heliod.* VII. 395. εἰς πυρὰν ἄγοιτο. *Vat.* & *Xyl.* εἰς πῦρ ἀνάγοιτο. & sic *Taur.* praetulerim vulgatum. nam nescio an placere possit εἰς πῦρ ἂν ἄγοιτο. facillima opera centum exempla, aeque vacillantia, contuleris. unde tamen ideo certum quid non conseceris. forte quis, cui bonus genius in docendo vim legislatoriam largitus sit, semel decreverit, quid nobis sequendum sit. omnes tres locutiones ab promiscuo usu mihi non abhorrere videntur, & hic iterum auctoritas plurium & optimorum codicum pro ipsorum scriptorum manu fuerit. venit in mentem *M. Pselli* locus de *Oper. Daem.* p. 93. εἰ μὴ σύ μοι τῆς ἀληθοῦς ἐξηγήσω τρίβου, καθάπερ πυρσὸς ἐπὶ θαλαττίας ἀυτομήνης. quid si legas καθάπερ πυρσὸς ἐπιθαλάττιος σκοτομήνης. vel ἐπιθαλαττίας σκοτομήνης. vel ἐπὶ θαλάττης ἀσελήνου vel αἰθόμβρου. sed prius praetulerim. ap. *Marinum Proclo* p. 77. pro ἀλγηδόνος τοιαύτης αἰθόμβρου, repone ex *Cod.* αἰθόμβρου.

P. 124. Vs 6. Πεπεισμέναι γὰρ ἦσαν] admitti hoc potest. *sibi persuaserant. persuasum habebant.* verum πεπυσμέναι ἦσαν. *audiverant*, mihi magis placeret. quia Chaereas crediderat, ut ipse vicerat mari, sic Aegyptium etiam in terra superiorem factum, & Chaereae milites procul dubio eum rumorem sparserant. nam ἀιγύπτιοι ἔχαιρον ἀπηλλαγμένοι πολέμου καὶ δουλείας. & praeterea πεπυσμένος centies sic corruptum. rarissime in contraria peccatum. locutio autem frequens. πεπυσμένος εἰμί. vide *Arrian.* de *Alex. exp.* II. 95. *Plat. Gorg.* 462. D. *Demosth.* 324. B. *Strabo.* I. 4. C. 47. A. II. 160. C. *Thucyd.* VIII. 51. *Eurip. Heracl.* 1037. in *Aeliani Epistola decima* recte πέπυσμαι. sed male versum. ap. *Heliod.* VIII. 374. ἅπαντα πεπυσμένην παρὰ τῶν διαδράντων. recte *Cod. Taur.* vulgo πεπεισμένην. sed p. 382. idem *Cod.* male turbat. πεπίστευται & πέπυσται. ubi mox οὐχὶ μηνυτής. credo alias tetigisse. vide L. VIII. II. 129. 26.

P. 124. Vs. 9. Ἀιγύπτιοι μὲν γὰρ ἔχαιρον] male typi neglexerunt μέν.

P. 124. Vs. 12. Ἐνθεῖσα τὴν κεφαλὴν εἰς τὰ γόνατα Καλλιρρόης] vidimus L. I. VIII. 12. 6. Callirrhoen de salute desperantem in sua ipsius genua caput inclinantem. familiares & amiciores solebant ἐν τῷ κόλπῳ ἀνακεῖσθαι. ideo loco ante laudato Panthea videtur caput mariti Abradatae in genubus ἐσχηκέναι repositum. *Val. Flacc.* VII. 251.

— *collapsaque flebat iniquae In Veneris Medea sinus.*

an ita capiendus *Tacit. Annal.* XIV. 5. *super pedes cubantis reclinis. Paul.*

War-

Warnefridus uti hic L. III. *Histor. Longob.* 35. *caput in genubus ejusdem fidelis sui reclinans, obdormivit.*

P. 124. Vs. 13. Ἀμελέτητος κακῶν] ἀγύμναστος. *bene praeparatus.*

P. 124. Vs. 16. Κατὰ τὴν ἔμφυτον θρησκείαν] quia ceu Deos colunt. voce ἔμφυλον potes augere ῥῆσιν *Heliodori* L. IX. 464. ἔχει τι ζηλότυπον ἔμφυτον τὸ εὐνούχων γένος. forte deleverunt, quia eunuchi non nascuntur, sed fiunt. verum non frustra agnoverint. *Xyl. Vat. & Taur.* libri.

P. 124. Vs. 17. πρὸς τὸ ὄνομα] hic proprie accipe. nam quidquid *regium* audiebat, verebantur. adeo hic Aegyptius non suam reginam, sed & Persicam & hostilem veneratur.

P. 124. Vs. 18. Στὰς δὲ παρὰ τῇ θύρᾳ κεκλεισμένῃ . . . εἶπε] haec periodus & narratio tota difficultatibus carere non videtur. Si miles steterit foris ante januam clausam, non haec dixisse, sed inclamasse reginae necesse fuerit. Deinde videtur Charito habitum reclinatae reginae in genua Callirrhoae ideo enarrasse, ut errori militis fieret locus, quo Callirrhoen pro regina accepit, quam solam conspiciebat & cujus pulcritudo & statura Aegyptio regia persona fuit digna visa. quare etiam sermonem ita direxit, ut ad se verba facta a milite crediderit ipsa Callirrhoe: uti ex sequentibus patet. Callirrhoe autem facile ita erravit, quia miles in compellando non vocabulo βασίλισσα, sed δέσποινα usus fuit. quae compellatio etiam in Callirrhoen quadrare poterat. Quae si ita se habeant, concipi non potest, si ante januam clausam haec a milite dicta & facta sint, qui accidere potuerint.

Ut igitur haec inpedimenta removeantur, puto non ita magna mutatione effici posse, si nimirum legatur. στὰς δὲ παρὰ τῇ θύρᾳ παρακεκλεισμένῃ. *stans ad januam non bene clausam : semiadapertam : rima patentem.* Verbum παρακλείειν, quod *Stephano Henrico* adducitur sine auctoritate, & ipsi significat, *includere vel excludere*, potius venerit ea notione, qua hic indigemus. illam ejus natura admittit, & synonymum παρανοίγειν adjuvat. quod si displiceat, vicinum vocabulum *Herodoteum* παρακεκλιμένῃ supponatur.

Non semel autem vel dedita opera vel negligentia librarii omiserunt praepositionem in verbo repetere, quae substantivo jam adposita fuerat. cujus rei exempla nunc brevitatis caussa omitto.

Et sic solent illi, qui curiosiores auscultare dicta, vel contueri facta latendo cupiunt. iste quoque status illorum qui intrare in conclave non audent, proculque verba facere coguntur. apud *Herodotum* L. III. 156. legimus. Καὶ ὀλίγον τι παρακλίνοντες τὴν ἑτέρην πύλην, ἠρώτων τίς τε εἴη, καὶ ὅτευ δεόμενος ἥκοι. non aliter apud nostrum *Polycharmus* Chaereae, in thalamo cum Callirrhoe cubanti, aliquid volens indicare, πα-

ρανοίξας τȣ̃ θαλάμȣ τὴν θύραν, Χειρέᾳ ἐμήνυσε τὴν σπȣδήν. nec ſecus apud *Heliodorum* L. v. 213. *Cnemon*, cum cuperet cognoſcere, quid Thisbe, ut putabat, lamentabatur intra conclave, ἐπὶ τὸ δωμάτιον ὑπὸ τȣ̃ θρήνȣ χειραγωγέμενος ὥρμησε· καὶ ταῖς θύραις, καθ᾽ ὃ συνέπιπτον ἀλλήλαις, τὸ οὖς παραθέμενος, ἐπηκροᾶτο. *rimae biantium valvarum aurem adplicuit.* quod auditui ſufficiebat: ſed quia non contueri dabatur ſic, falſus fuit. At L. VII. 340. ubi oculorum miniſterio quoque erat opus, commode ſic narrat caſum alium, ſed prope ſimilem. Ὁ Ἀχαιμένης τὰς θύρας τοῖς κλείθροις ἀναπειλημμένας καταλαβὼν . . . ᾔσθετο τῆς Χαρικλείας ὀδυρομένης· καὶ διακύψας διὰ τῶν ὀπῶν, καθ᾽ ἃς διήνοικτο τῶν κλείθρων ἡ ἅλυσις, εἶδε τὰ γινόμενα. ὁ δὲ αὖθις διακύψας ἐπειρᾶτο διακριβȣ̃ν τȣ̀ς ἐρωμένȣς. vide *Lucian.* T. II. 580. 615. 620. ubi de his ὀπαῖς & ceteris. & *Appulejum* III. *Milef.* 57. atque ibi diligentem *J. Pricaeum.*

Simile quid finxiſſe Charitonem hic crediderim. Sane poſſes ita accipere, quaſi miles non extra conclave haec geſſerit, ſed in ipſis penetralibus fuerit collocatus ad januam, haec dicens, adeoque ſcribi παρὰ non πρὸ τῆς θύρας κεκλεισμένης. & praetexere inſuper ideo militem ad januam procul ſtetiſſe, quia prae reverentia ἐγγυτέρω προσελθεῖν, *propius accedere* non audebat gregarius miles. Id quod eo tenus procederet; niſi adjectum foret κεκλεισμένη. quae vox quid hic ita ad ſenſum vel caſum faciat, fateor, me non plane percipere. Niſi forte ponamus, militem *ſecreto* voluiſſe haec reginae conſolandi cauſſa indicare. Verum ſi tam prope & in ipſo ſtatim conclavi adſtiterit, nec illius, nec Callirrhoae errori tam facilis anſa fuerit praebita. Senſim metu imminuto propius acceſſerit, & ſermones habuerit.

P. 124. Vs. 21. Φύσει γάρ ἐστι φιλογύναιος] Hic Aegyptius novi domini Chaereae brevi mores ſpeculatus fuerit. procul dubio audierat jam Chaerean uxoris inveſtigandae cauſſa tantum erroris & laboris ſuſcepiſſe.

P. 124. Vs. 21. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκα ποιήσεται] Locus hic totus eſt traductus ex initio libri quinti *Inſtitutionum Cyri*: quem hic conferre & volupe nec inutile fuerit, ut pateat, quantum felicis iſtius aetatis nativa ubertas ingeniorum praecelluerit deterioris hujus ſeculi ſterilitati rapſodorum & centonariorum. Noſter tamen in eo minime ſua laude fraudandus, quod, licet magnis iſtis deſtitutus eloquentiae virtutibus, κακοζηλίᾳ & affectatione lectoribus purarum aurium moleſtus eſſe praecaverit, & mediocritatem, haud omnibus veneribus carentem, cenſectatus fuerit.

P. 124. Vs. 22. Ἡ Καλλιρρόη μέγα ἀνεκώκυσε] Quid interea regina?

Securam toto ſpirabat corde quietem,
Callirhoae caris nixa caput genubus.

vel

vel militem Aegyptium, jam tum Graece callentem, non intelligebat, utpote Persis.

P. 124. Vs. 22. Μέγα] id est μεγάλως. nihil magis obvium. *Plat.* de R. P. 449. B. sic μέγα βοᾶν. ἠχεῖν. λέγειν. *Eurip. Bacch.* 640. Κἂν πνέων ἔλθῃ μέγα. ubi mavult μέγας, *Dawesius* in *Miscellaneis* suis p. 249. quia μέγας πνέων alias utitur *Tragicus*, & in *Aristophanis Equitib.* vs. 428. exstat

Ἔξειμι γάρ σοι λαμπρὸς ἤδη καὶ μέγας καταεὶς.

Quomodo quidem legit pro καθιείς. & utrum legatur πνέων μέγας vel μέγα non admodum refert. sic apud *Demosthenem* vel *alium* in *Neaeram* p. 877. *fluvius* dicitur μέγας ῥεῖν. ubi in aliis deterius μέγα. Verum illud καταεὶς nec Prosodia, nisi *Dawesiana*, admittit. nam ἀεὶς ab *Homero*, *Hesiodo*, *Apollonio* aliisque constanter corripitur. ille vero hoc non ignorans, comminiscitur haec. *si prosoediam spectes, eadem servatur analogia inter* ΑΗΜΙ *&* *Ionum* ΑWΗΜΙ, *quae inter illorum* ᾹΙΩ *& horum* ΑWΙΩ. capiat haec, qui possit: & credat, qui somnia Grammaticorum novellorum praeponat antiquorum poetarum innumeris auctoritatibus. Miror non potius ipsi placuisse καταής, ut ὑπεραής. sic saltem legibus pediis foret prospectum.

Idem ille tamen bene de *Aristophane* meritus fuisset in eadem fabula vs. 435. pro ὡς οὗτος ἤδη γε κακίας καὶ συκοφαντίας πνεῖ reponens, ὡς οὗτος ἤδη Καικίας κ. σ. π. *ventus Caesias.* nisi illa emendatio *L. Kustero* deberetur hunc ad ipsum locum. vide etiam *Casaub.* & illud γε *Juntina* & pleraeque editiones numquam agnovissent. quod nescio malum unde intulerit pedem.

P. 124. Vs. 24. Οὐχ ὑπομένω] habemus hic aliquot calami ludibria. οὐχ ὑ. mox ἐστὶ οὗτος. quod tamen reliquimus. deinde κεντήτωσαν & συγκαλυμμένη & πρόκειτο.

P. 124. Vs. 25. Κεντείτωσαν] saepe τέμνειν & καίειν junguntur. sed etiam κεντεῖν cum καίειν, μαστιγοῦν, παίειν & aliis verbis. *Noster* VII. IV. 120. 11. *Herodot.* III. 16. μαστιγοῦν τὸν νεκὺν . . . καὶ κεντεῖν. III. 130. ἐκέλευσε μάστιγάς τε καὶ κέντρα παραφέρειν. *Diodorus* in *excerptis* II. p 568. πυρὸς γὰρ αὐτοῖς προσαγομένου καὶ κέντρων, ἔτι δὲ χαλεπωτάτων πληγῶν. *Xenoph.* K. A. III. 297. παιόμενοι, κεντούμενοι, ὑβριζόμενοι. *Plutarch.* de *sera Num. vind.* 554. B. saeva κεντήσεως species apud *Aelianum* V. H. IX. VIII. si placet, potes κέντησιν sicis factam ad mortem usque intelligere. ut apud *Herod.* III. 77. ἐγχειριδίοις συγκεντέουσι. sic *Ctesias Persicis* C. 53. κατακεντηθῆναι ὑπὸ τριακοσίων ἀνδρῶν. *Eurip. Hercule fur.* 319.

> Ἰδοὺ πάρεστιν ἥδε φασγάνῳ δέρη,
> Κεντεῖν, φονεύειν, ἱέναι πέτρας ἄπο.

similis locus in *Andromache* vs. 1119. hic vero malim modo de tormentis accipias. in communi usu *equi, boves* κεντοῦνται. *Aristoph. Nubibus.* 1300. 1303. ita forte recte emendavit & intellexit *elephanta* stimulis *compunctum. P. D. Huetius* in *Manilii* L. v. 705. locum adscribam totum.

> *Ille manu vastos poterit fraenare leones,*
> *Et palpare lupos, pantheris ludere captis,*
> *Nec fugiet validas cognati sideris ursas,*
> *Inque artes hominum, perversaque munera ducet.*
> *Ille elephanta premet dorso, stimulisque movebit,*
> *Turpiter in tanto cedentem pondere punctis.*

vulgo *cunctis.* & doctus *Gallus* non immerito *stimulos* respondere ait istis *punctis.* nam *puncta. punctae.* est *ictus pungendo adactus.* quod nesciebant librarii. At quid *Britannus Aristarchus*? hic mutat quadrata rotundis. nam versum quartum quinto loco ponit, sextum vero ita transformat, ut plane alius sensu evadat. en *Bentlejo-Manilianos* versus.

> *Nec fugiet validas cognati sideris ursas.*
> *Ille elephanta premet dorso, stimulisque monebit,*
> *Inque artes hominum, perversaque munia ducet,*
> *Turpiter in tanto scandentem pondere funes.*

scilicet *non ursos, sed elephantos in artes humanas ducunt.*

At hodie saltem a Tattaris & aliis erronibus saepe ursos ductos & in humanas artes eruditos contemplari licet. quippe qui saltent & gesticulentur variis modis. *Conr.* vero *Gesnerus Histor. Animal.* T. 1. p. 946. ab ipsis *Britannis* narrat greges ursorum ali in saltationes. qui etiam munia humana obire docet, dum aquas e puteis attrahant: magna saxa per trochleas in turres sustollant. Quod autem hodie fit, olim factitatum fuisse, quis neget. scimus quo progressa fuerit industria veterum in cicurandis & domandis animalibus. & hic testimonium habemus. modo per criticum liceat. *Martialis* quoque L. 1. cv. *domitos ursos* celebrat. quamvis alii ibi *leones* intelligant: at non *Cl. Salmasius* in *Plinianis* p. 221.

Utrum vero *munia* an *munera* legas, parum interest. malim tamen mox retinere *movebit.* ob magnam *Elephanti* molem, & ob sequentia, quae uno ductu legenda. licet alioqui recte dici *verberibus admonere*

non

non neſciam. porro *Codex Oxonienſis* habet *torpiter.* ſed quod Latinitas reſpuere videtur. ſcriptum modo ſit, ut *volgus* pro *vulgus.*

P. 124. Vs. 26. Ἔςι οὗτος] utrum adſpiratio tantum valeat, ut per ſe ſatis vocalium concurſum molliat, exempla multa dubitare faciunt. quare nihil mutavi. egimus de talibus in *Animadv.* p. 155. Plerumque periodus finitur, ubi tale quid occurrit. *Plutarch. Romulo.* 56. κρατήσειε. ὁ δὲ. ubi jubemur legere, ſane ex duobus *Codd.* κρατήσειεν. Et ὀυ in fine periodi & plenae ſententiae pro οὐκ poni oſtendimus credo alias. ſed vid. *Plat.* de *R. P.* 455. E. 456. C. 473. A. *Theaet.* 144. C. *Xenoph. Memor.* IV. 815. C. 818. B. *Aelian.* V. H. II. 31. *Eurip. Cycl.* 49. *Hercul. fur.* 1225. *Ariſtoph. Avib.* 1220. *Porphyr.* de *Abſtin.* p. 80. 174. *Jo. Euang.* VII. 12. ap. *Heliod.* IX. 420. προῤῥηθεῖσι ἐπ. 440. ἱππεῦσι ἐπ'. non videtur bene deficere litera fulciens.

P. 125. Vs. 1. Ταύτην] oratio ἀσύνδετος in magno animi motu. μὲν repetitum etiam ſuam vim habet.

P. 125. Vs. 2. Δεήσεις προσέφερε] ita προσφέρειν λόγον paſſim. p. 171. *Animadverſionum. Xenoph.* K. Π. 153. B. mox Noſter βίαν προσφέρειν. & προσάγειν βίαν καὶ ὕβριν.

P. 124. Vs. 3. ἐπὶ τῆς γῆς ἔκειτο] ante modo χαμαὶ ἐκαθέζοντο.

P. 124. Vs. 4. Τί καὶ πράξειε] elegans uſus voculae καὶ, ſed qui ſaepe vexatus fuit. quid *denique* faceret.

P. 124. Vs. 4. Πάλιν] Hic πάλιν non *iterum* : ſed *contra.* quo ſenſu ſaepe *rurſus.* hanc notionem *rurſus* habet in his verſibus *Val. Flacc.* L. VII. 560. quos paucis, quippe non intellectos, fatentibus ipſis ingenue interpretibus, declarare libet.

> *Fixerat ille gradus, totoque ex agmine ſolus*
> *Stabat, ut extremis deſertus ab orbibus axis,*
> *Quem jam laſſa dies, auſtrique ardentis arenae,*
> *Aut quem Rhipaeas exſtantem rurſus ad arces*
> *Nix & coerulei Boreae ferus abſtulit horror.*

Iaſon a ſuis ſolus deſtitutus, ut depugnet cum tauris, comparatur plauſtro, quod ſolitarium & non movendum haeſit ſub veſperam in agro, dum reliqui currus, aurigae & veredarii iter ſuum in manſionem perrexerunt. poetice autem cauſſam iſtius rei dat. vel enim hoc accidit in agris, puta, Cyrenaicis verſus auſtrinum polum, per excitatos ſubito arenarum cumulos, vel *contra* per nivem & glaciem ſub polum arcticum in campis Rhipaeis. *orbes extremi.* ſunt *ultimi currus.* in iſtis enim regionibus ſimul multi currus iter faciunt. *caravanen.* in auſtrali regione arena currum *abſtulit*; id eſt *obruit.* in ſeptemtrionali regione currum nix

&

& glacies *abstulit* & *obruit. exstantem* autem secundo loco dicit, quia plaga septemtrionalis altior, at australis plaga depressa creditur esse. *altiora* dicuntur passim *exstare.* currus *exstat ad arces* ideo. *conspicuus est.* illud *rursus*, ut innui, opponit sibi regiones *septemtrionalem & austrinam. Val. Flaccus* in comparationibus diligens & saepe pene morosus nimio ἐνεργεί-ας studio, & dum conetur, occupatas jam a magno suo magistro Marone comparationes, novis coloribus illustratas lectori commendare. sic L. VII. 605. Jaso taurum domitum agens adsimulatur Lapithae, qui modo natum in Thessalia equum, postquam Neptunus terram percusserat, primus fraenat & adscendit.

Non secus a medio quam si telluris hiatu
Terga recentis equi, primumque invasit habenis
Murmur, & in summa Lapithes adparuit Ossa.

& hic ea nimia cura aliquam nubem orationi efficacissimae adfudit. tu intellige *equum recentem a telluris hiatu, modo natum ex percussa & diffissa terra. murmur primum.* accipe *dentes primum frendentes & murmure & fremitu recusantes fraenum accipere.* nec quidquam muta, nisi ut pro *Non aliter medio*, vel sicut codices & editiones quaedam habent, pro *Non secus ac*, mecum reponas *Non secus a medio. ac* & *quam si* qui jungantur? non *secus quam si equus recens a medio hiatu*, sermo perspicuus. Sic L. IV. 287. non contentus Pollucis & Amyci luctantium mutuo incussas cum sonitu plagas contulisse incudum Aetnaearum pulsibus, novam imaginem quaerit in certo temporis articulo, quo laborantur fulmina.

——— ——— *pervigil ut cum*
Artificum notat ipse manus, & fulmina Cyclops
Prosubigit: pulsis trepidant incudibus urbes.

Id est, ita sonant sub plagis pectora, malae & reliqui artus Pollucis & Amyci, uti strident incudes Aetnaeae, quando ipse Vulcanus, ipse dominus & ἐργοδιώκτης officinas Cyclopum in Aetna vel Lipare invisit, & opera Cyclopum inspicit, observat, informat, & illi primas massas in fulminis figuram procudunt, mox perpolienda. quando scilicet maximis viribus & validissimis ictibus opus est.

——— ——— *quando viribus usus,*
Et manibus rapidis, omni quando arte magistra.

Nec

Nec video cur viros doctos offenderit *Cyclopas* hic vocari *Artifices.* qui tot artificiosissima opera, *currum Martis*, *aegida Palladis*, *clypeos & cetera arma Achillis & Aeneae* elaborarint. si ceteras, magni hujus poetae comparationes recenseas, eandem anxiam & pene nimiam in iis deprehensurus es accurationem. Desinam, ne plane modum in ipsis excursibus excedamus.

P. 125. Vs. 6. Τῦτο ἄλλο, φησὶν, ἦν] Video versum. *en rursus aliud.* haesitare me fateor, quid significet. Nec bene concipio, quare Chaereas *de furto* statim *cogitarit.* quin quando etiam *de furto* memorat: potius de *pretiosis spoliis*, quam *corporibus*, cogitasse videtur. nec de iis in basilicam una cum digniorum feminarum turba congestis mentio praecessit: uti ita, conspecto praeposito illius basilicae, timuerit quasi, ne vel *furtum* jam esset factum, vel ipso absente facile admitti posset.

Quando aliquid accidit, cujus, dum fiebat, caussam non perspiciebamus, postea autem ex eventibus subsecutis illud intelligimus, dicimus: τῦτ᾽ ἐκεῖνο. vel τῦτ᾽ ἐκεῖνο ἦν. vide L. II. IV. 28. 24. *Heliod.* VII. 363. VIII. 407. An huic formulae nostra est contraria? & significat. *quid hoc sibi vult? hoc non putaram. hoc non volueram? jusseram te assiduum esse in custodienda curia ista & rebus ibi repositis. quid locum concreditum relinquis? furaturi sunt pretiosa quaevis, dum abes.* Ita *Heliod.* V. 232. Ἐγὼ μὲν ἔπαιζον καὶ λόγος ἄλλος ἦν. (*Cod.* T. ἄλλως) *contra intellexeram. non ea mihi mens erat. Plato Sympos.* 198. D. dicit. τὸ δὲ ἄρα οὐ τῦτο ἦν. & 213. B. ὦ Ἡράκλεις τυτί τί ἦν. sed haec parum juvant. certiora alii excogitent. Ἄλλος pro κακὸς hic locum posse sortiri non video.

P. 125. Vs. 6. Κλέπτυσι] si legas hanc periodum per interrogationem, forte sensum adjuveris & ἔννοιαν. quia videbat militem σκυθρωπὸν, aliquid mali accidisse colligit.

P. 125. Vs. 7. Ἀλλ᾽ οὐ χαίροντες] est λιτότης frequentissima. *magno suo damno fecerint. Herodot.* I. 128. III. 29. 36. 63. 69. *Demosth.* in *Timocr.* 796. F. illustravit *Celeb. Hemsterhusius* ad *Xenoph. Eph.* V. 70. in *Miscell.* VI. 343. ubi lege δεσμά. idem utitur quoque II. 28. ubi paullo ante lege εἰπών. *Appul.* IV. *Metam.* 84. 4. *sed non adeo gaudens ista meos honores usurpabit*, cum nota *Pricaei. Cod. usurpavit.*

P. 125. Vs. 8. Κάκη] *apographum.* κακὴ. ut ap. *Hesych.* κακὴ. πελιά. ἢ κακία. ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κάκης. quae verba esse *Euripidis* in *Medea* animadvertitur in *Miscellan.* V. III. 331. sed vide nuperos ibi interpretes. *Plato* habet de L. L. VIII. 840. D. XI. 916. D. *Phaedro.* 273. B. saepe *ignavia*: & quidem *militum.* ut adeo miles respondeat. Imperator, nihil peccavi in disciplina militari, nec deserui stationem. in accentu facile

 erra-

erratur, quia plerumque acceptum vocabulum fuit, ceu esset feminini adjectivum generis.

P. 125. Vs. 8. Τὴν γὰρ γυναῖκα] usitatissima ἀντίπλωσις vel ἐναλλαγὴ, qua Noster etiam utitur L. VIII. II. 131. 22. *Strabo* I. 67. A. τὴν δ' Ἀραβίαν, ἣν εὐδαίμονα προσαγορεύουσιν οἱ νῦν, τότε δὲ οὐκ ἦν πλουσία. I. *Ep. Petr.* II. 7. λίθον ὄν. scioli mutarunt in λίθος ὄν. dudum *H. Stephanus* de *Dialectis* p. 52. de hoc genere egit. postea certatim exempla alia viri eruditi congesserunt. *L. Kusterus* ad *Aristoph. Plut.* 55. *Ez. Spanhemius* ad ejusdem *Nubes* 1113. 1147. *Avib.* 1269. & quis non? *P. Wesselingius* ad *Diodor.* I. C. XI. *J. Taylor* in *Indice Lysiano* in ἀντίπλωσις. *N. Forster.* post *Platonis Dialogos.* *Jerem. Marklandus* ad *Lysian* XIX. p. 349. ita cape *Sophoclis* locum *Oedipo Colon.* 1211.

> Λόγον δ', ὃς ἐμπέπλωκεν ἀρτίως ἐμοὶ
> Στείχοντι δεῦρο, συμβαλοῦ γνώμην.

ubi λόγον & γνώμην quasi per adpositionem. *Demosth.* in *Theocrin.* p. 850. F. οὐκοῦν εἰ μέν τι πεποιηκότα . . . καθυφῆκε τὸ πρᾶγμα. Cl. *Taylorus* ibi *accusativum absolutum* agnoscit. minime male. Credo accusativum praemissum, quia sequitur accusativus τὸ πρᾶγμα per quasi adpositionem. certe cum *Cl. Jurino*, & hic more suo mutationem tentante, nullo fecerim modo.

P. 125. Vs. 9. Ἐν πλαταίαις] Πλαταιαὶ Boeoticae sunt celebratissimae: sed huc nihil faciunt. lege πλατείαις. vide *Polluc.* IX. §. 34. hic usurpat notione, quam agnoscit *Hesych.* ultimo loco πλατείαις. ῥύμαις. ἀγοραῖς. e dicendis patebit.

P. 125. Vs. 9. Τεταγμένην] milites τεταγμένους novi. sed certe hae feminae τάξιν nullam servabant. legendum videtur τεταμένην. vocat τεταμένην ἐν πλατείαις, καθίζουσαν χαμαὶ ἐν ἀγορᾷ, sive οἰκήματι illo, parte τῆς ἀγορᾶς. *Euripid Phoeniss.* 1692. de *Polynice* & *Eteocle.* Τώδ' ἐκτάδην σοὶ κεῖσθον ἀλλήλοιν πέλας. *Troadibus* 595. σώματα νεκρῶν Γυψὶ φέρειν τέταται. sed non de *mortuis* tantum. *Idem* eodem dramate 114.

> Δύστηνος ἐγὼ τῆς βαρυδαίμονος
> Ἀζύγων κλίσιος, ὡς διάκειμαι;
> Νῦν τ' ἐν στερροῖς λέκτροισι ταθεῖσ'.

Alcest. 349.

> Σοφῇ δὲ χειρὶ τεκτόνων, δέμας τὸ σὸν
> Εἰκασθὲν, ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται.

Iphig.

Iphig. in *Taur.* 973.

> Καὶ πρόσθεν ἀδύτων ἐκταθεὶς, νῆστις βορᾶς
> Ἐπώμοσ' αὐτοῦ βίον ἀπορρήξειν θανών.

Sophocl. de *Philoctcta* dormiente vs. 870.

> Ὁ δ' ἀνόμματος Οὐδ' ἔχων ἀρωγὰν ἐκτέταται νύχιος.
> Ἀλέης ὕπνος ἐσθλὸς, οὐ χερὸς, οὐ ποδὸς οὔ τινος ἄρχων.

Xenoph. K. A. 343. D. καὶ ἐκταθεὶς, ὥσπερ Ὀδυσσεὺς, καθεύδων ἀφικέσθαι εἰς τὴν Ἑλλάδα. quibus interpretatur *Homeri* versum ex *Odyssea* N. 118. Κὰδ δ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν δεδμημένον ὕπνῳ. *Lucian. Contempl.* I. 490. Ἀλλὰ σὺ μὲν ῥέγχεις ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐκταθείς. *Asino.* II. 611. Στρατιώτην ἐκ τῆς ὁδοῦ ἐκτείνει, καὶ κείμενον ἔπαιε. sic aliae res *positae humi*, *jacentes* τεταμέναι εἰσίν. *Anthol.* III. VI. 54. 215. de lapide

> Αἰὼν μ' ἔτριψε κροκάλαις ἴσον. ἐν γὰρ ἁμάξῃ
> Πανφόρῳ αἰζηῶν εἰνοδίη τέταμαι.

Codex in ceteris sic variat. ὑλακτητὴν in ultima a manu prima habuit Doricam terminationem. habet ἔχω pro ἔχων. sed praeterea Ἡρακλείτου δ'. quod si admittas, ἔχων servandum, & in primo versu εἰμὶ intelligendum. verum ἔχω malim.

Nostra autem correctio in Charitone eo probabilior, quia voces τέταμαι & τέταγμαι centies sibi insidiantur: & ultima plerumque in noxa est. In *Strabone* L. VIII. 581. D. olim legebatur ὄρος ἀνατέτακται. vide *Polyb.* VIII. C. 10. p. 723. εἰς τὸ ὕψος ἀνάτασις. *Herodot.* II. 8. ὄρος παρατέταται. apud *Heliod.* v. 265. πόλεμος ἐτέτατο. alii ἐκτέτατο. *Cod. Vat.* ἐτέτακτο. *Taur.* ἐκτέτακτο. ap. *Plutarch. Philopoem.* 378. *Pyrrho* 454. διατεταμένη & τέταται corrupta erant. Ita in *Schol. Aristoph. Lysistr.* 972. etiam in *Wolfiano Apographo* διατεταγμένος. male. in *Xenoph.* de *Venat.* 982. D. ἐπιτεταγμένος perperam. & *Memorab.* v. 824. D. γνώμη συντεταγμένη vitiose. vid. *Maxim. Tyr.* XXVI. 5. *Xenoph.* p. 869. B. 871. *Herodot.* VII. 53. VIII. 128. In *Platone* L. VI. de L. L. 763. C. Λεωφόρων εἰς τὴν πόλιν τεταμένων merito praefertur ab *H. Stephano.* vide p. 770. D. re vera regio hic vel illic respectu aliorum locorum *posita* τέτακται dicitur. ut ap. *Strabonem* XV. 1058. B Πέρσις ἐν ἐσχάτοις τεταγμένη. Sed tum *series. ordo* locum habent. ita *Herodot.* II. 137. πόλεις τασσόμεναι ὑψηλαί. quae vis huic verbo nec in *Platonis* nec in Nostri ῥήσει inest. Multa possent

 accu-

accumulari. verum ſi plura deſideres, adeas viros praeclaros *C. A. Dukerum* & *J. Albertium*, illum ad *Thucyd.* VII. 71. p. 492. hunc ad *Heſych.* in ἀποτάδην.

P. 125. Vs. 9. Οὐ βούλεται ἐλθεῖν] in quem locum? an militis referebat, utrum Callirrhoe ſedebat, nec ne? an ſignificat *venire ad te.* & L. VIII. I. 127. 6. dicit ἡ μὴ βουλομένη προσελθεῖν. ſed quis id juſſerat? an tantum ſibi miles ſumere auderet, ut adduceret hanc feminam ad imperatorem ejus ſine expreſſo mandatu. An debemus intelligere Chaerean juſſiſſe, ut feminae in naves deducerentur. certe mox p. 127. 13. legimus. ἔτι δὲ πολλὰ τῶν αἰχμαλώτων καταλέλειπτο. & p. 130. 13. λάφυρα καὶ αἰχμαλώτους τῆς προτεραίας ἦσαν ἐντεθειμένοι. ut pateat tale juſſum aliquod exſtitiſſe. ſaepe quidem auctores eventus leviores lectori intelligendos & conjiciendos permittunt. ſuſpicio tamen nata eſt, an huic incommodo mederi poteremus, locum legendo. Τὴν γὰρ γυναῖκα, ἣν εὗρον ἐν πλατείαις, τὴν τεταγμένην οὐ βούλεται ἐλθεῖν. *femina, quam in foro inveni, viam ad naves, uti juſſeras, ingredi non vult.* verum nihil adfirmo. non abſurda tum haec eſſet ellipſis, cum ὁδὸς in tot adjectivis reticeatur, & ἐλθεῖν ejus defectum indicet.

P. 125. Vs. 10. Ἔῤῥιπται] vide L. III. X. 60. 17. *Plutarch. Alex.* 72. ἔῤῥιπται κλαίων. vide *Animadverſiones* p. 198. mox male *Apogr.* γελάσας ὁ Χαιρέας. an fuit οὖν?

P. 125. Vs. 11. Μεθοδεύεται] *tractetur.* Non ſufficit. ſed *callide tractetur. decipiatur. ut feminae os ſublinatur.* adeatur *Joann. Chriſtoph. Wolfius* & quos ille laudat ad *Paulli Epiſt.* ad *Epheſ.* IV. 14. p. 100. Μεθοδεία τῆς πλάνης. *Apoſtolius.* μεθοδεύω. *decipio. aſtute ago. Artemid.* III. 25. ἀπάτῃ καὶ μεθόδῳ χρησάμενοι ὑπελθεῖν τινα καὶ ἀδικῆσαι. *Ducangius* habet μεθοδεία δολοφροσύνη. *Heſych.* μεθοδείας vel μεθοδίας. τέχνας. ἐφόδια. & μεθοδίτης. τεχνίτης. ſed iſta potiùs alio ſpectent.

P. 125. Vs. 12. Ἐρᾶσθαι] redi ad L. I. IV. 6. 9.

P. 125. Vs. 13. Οὐκ, ἔφη] *Apographum* οὐ. ap. *Platon.* L. V. de R. P. 475. B. modo intercedit comma, ut hic. vide notata L. VII. VI. 124. 26. L. II. I. I. 23. 23. ſed talia non ubivis intrudenda.

P. 125. Vs. 14. Ἐν διπλῷ μᾶλλον] μέτρῳ. ἀριθμῷ. διπλῆ.

P. 125. Vs. 15. Ὅτι ἕξεις αὐτὴν γυναῖκα] vide L. I. XIII. 19. 19.

P. 125. Vs. 16. Ἐπαφρόδιτος] *Venuſtus. felix in amore.* contra ἀναφρόδιτος. vide obſervata ad *Lucianum* Tom. I. p. 242. ἀναφρόδιτος εἰς τὰ ἐρωτικά. *Heliod.* VII. 349. dicit προσέχειν τοῖς ἐπαφροδίτοις. ubi τὰ ἐπαφρόδιτα videntur poſita pro ἀφροδίσια.

P. 125.

P. 125. Vs. 16. Ἐράσμιο] paullo ante in *Heliodoro Codd Vat.* & *Taur.* ὡς ἐράσμια καὶ εὐόμιλος. quin etiam P. & X recipiatur igitur. auctores potius autem *Platonem*, *Xenophontem*, *Anacreontem* huic vocabulo Lexicographi debuissent dare, quam *Plutarchum* vel *Lucianum*.

Ironia hic est aperta. occultior quando haec figura adhibetur, ut saepe, nonnumquam transversos minus cautos egit. uti ap. *Lucianum Quom. Hist. Scr.* p. 37. §. 28. Καί τοι πόσα ἄλλα μακρῷ ἀναγκαιότερα ἐχὼν ἐγὼ νῦν παρίημι. ubi inconsultissime, nullo codice favente, repositum in ipsum contextum μακρῷ γελοιότερα. Quasi vero si vel ironia haud posset habere locum, non longe lenius & legitimum magis remedium ad manum foret; legendo μικρῷ. quae voces saepissime confunduntur.

P. 125. Vs. 19. Προήρηται] In *Apogr.* προείρηται. versum fuerat. *ut praedictum.* tamen ipse *Cl. Reiskius* jam conjecerat, ut omnino legi debet, προήρηται. nam nihil hic *praedictum.* vide ad *versum nonum* hujus *paginae.* *Xenoph.* H. H. v. 519. hoc extulit. ἐὰν ἀπιέναι ᾗ βούλοιντο. hae voces millies & variis modis turbas dederunt. per satiram quaedam adponemus. locutio obvia, ut *Paullus* II ad *Corinth.* IX. 7. προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ. *Plutarch. Catone.* 273. εἰ δὲ νικῷη, μὴ ἐπιτρέψειν παρόντα χρήσασθαι τοῖς πράγμασιν, προήρηται. ubi προείρηται. invito *M. Solano.* apud *Nemesium de N. H.* C. IV. 122. contra προήρηται pro προείρηται. ubi paullo superius post σώματα supple φθειρόμενα. *Cod.* habet corrupte φθηρόμενα. ap. *Thucyd.* v. 26. *Cod.* pessime ὡς διείρηται. omnino διῄρηται. non intellectum saepe quid sit διαιρεῖσθαι. unde vix sensu *explicandi*, *differendi* occurrit in auctoribus, quorum copia exaratorum librorum exstat, quin corruptum sit. ap. *Demosthen.* in *Timocr.* 776. C. νῦν δ' ἀνάγκη καθ' ἕκαστον χωρὶς περὶ ἑκάστου διελόμενον λέγειν. male acceptum pro *distinguere.* immo *differere* vertendum erat. ordo est λέγειν καθ' ἕκαστον χωρὶς, διελόμενον περὶ ἑκάστου. sic mihi videtur saltem. διελόντα est, *distinguentem.* vid. in *Aristocr.* 733. D. 738. A. tamen saepe activum apud posteriores potes reddere *differere.* vel *explicare.* *Psellus* de *Oper. Daemon.* 78 & 97. sincerum habes ap. *Herodot.* VII. 16. 47. 103. *Platon.* de L. VII. 809. D. at vitiatum L. VII. de L. L. 813. A. licet *Stephano* altera lectio non sit neglecta. at L. IX. 932. E. διερρήθη. pro διῃρήθη transmissum. & sic in *Epinomo* p. 991. B. malim διῃρημένων. apud *Demosth.* in *Leptinea* 545. D. melior lectio διῃρῆσθαι. non aliter ἑρεῖ pro αἱρεῖ emendatore *Stephano* indiguit ap. *Platonem* de R. P. X. 604. E. vide p. 607. B. de L. L. II. 663. D. *Parmen.* 141. D. *Phaedr.* 263. B. 265. B. & passim ap. *Herod.* & alios. saepe male intellectum & exaratum. Λυκοῦργον αἱρεῖν. apud *Demosth.*

Demosth. in *Aristog. Pr.* 830. C. *H. Wolfius.* mutat in ἐρεῖν. ſed ἁιρεῖν ſincerum eſt. ἁιρεῖν δίκην obvium. nollem nuper acceptum pro *eligere.* vide notata in *Animadverſionibus* p. 214. *manu* ἀιροῦμεν, *animo* ἀιρούμεθα. & ſic in plerisque locutionibus, ubi *animo* & *animi facultatibus* locus magis eſt, quam corporeis actionibus, obtinet *medium.* in ἀιρεῖσθαι. ποιεῖσθαι. πράττεσθαι & centum aliis. apud *Platonem* VI. de L. L. 754. C. haeret lectio inter ἱερείσθωσαν, ut editur. ἐρείσθωσαν. ut in *Codice veteri*, & ἁιρείσθωσαν. *H. Stephani* invento. cui pene faverim.

JA-

JACOBI PHILIPPI D'ORVILLE

ANIMADVERSIONES

IN

CHARITONIS APHRODISIENSIS

LIBRUM OCTAVUM.

LIBRI OCTAVI CAPUT PRIMUM.

P. 126. Vs. 3. Ἐκράτησε τῆς θαλάσσης] una voce θαλασσοκρατεῖν. est plus quam ἐν θαλάσσῃ κρατεῖν. ita ut ne quidem ἀντίπαλοι φανῆναι ausi fuerint Persae. L. VII. VI. 123. 17.

P. 126. Vs. 10. Ἐκεῖ καταλίπῃ] nam permisit modo in fine libri praecedentis διάγειν, ὡς προῄρητο. adeoque etiam Aradi manere potuisset.

P. 126. Vs. 10. Ἀριάδνην καθεύδουσαν] *Catullus Epithalamio Pelei* & *Thet.* 121.

> *Aut ut eam tristi devinctam lumina somno*
> *Liquerit inmemori discedens pectore conjux.*

vide L. I. VI. 9. 26.

P. 126. Vs. 10. Διονύσῳ] *Apographum* hic, ut L. III. III. 45. 2. peccat, exhibens Διονυσίῳ. sic ap. *Muratorium* in *Inscript.* Tom. I. p. LXXXVII. 6. ubi Cyriacus recte. ΠΑΝΙ. ΔΙΟΝΥΣΩΙ. obvia haec corruptio. vide *J. Jensium* ad *Luciani Nigr.* I. 32. apud *Athenaeum* L. XI. X. 486. A. *Hermippi* versus sic constituit *Casaub.*

> ——— ——— ——— ἐὰν ἐγὼ
> Παίω τι, τήνδε τὴν λεπαστὴν ἐκπιὼν

Τῷ

Τῷ Διονύσῳ τὰ πάντ' ἐμαυτοῦ χρήματα
Δίδωμι.

qua sede certe Διονύσῳ metrum respuit. si non potuit esse locus viri nomini Διονυσίῳ, omisso articulo, scribendum, τὰ πάντ' ἐμαυτοῦ Διονύσῳ χρήματα Δίδωμι. Anapaestus probus quarta sede, in nomine praesertim propio.

P. 127. Vs. 1. Ἀλλὰ ἔδοξε τὸ δεινὸν Ἀφροδίτη.] recte Cl. *Reiskius* legit levi mutatione ἔδειξε. contra ap. *Plutarch.* in *Bruto* p. 273. ἔδειξε. *Cod.* recte mutat in ἔδοξε. suspicatus fueram ἀλλὰ ἔδοξε τοῦτο δεινὸν Ἀφροδίτῃ. vel Ἀφροδίτη. unde versio nata, quam dedi. sic in *Epistol. Bruti* p. 113. in *Codice* τοῦτο, ubi vulgo τό. & saepe. mox πῶς οὖν ὁ θεὸς ἐφώτισε τὴν ἀλήθειαν.

P. 127. Vs. 2. Αὐτοῦ διηλλάττετο] lege αὐτῷ, ut alii & ipse L. VIII. III. 134. 14.

P. 127. Vs. 2. Δῶρον παρ' αὐτῆς λαβὼν τὸ κάλλιστον] *Aristoph. Avib.* 1104. de *Helena* iisdem pene verbis

Ὥστε κρείττω δῶρα πολλῷ τῶν Ἀλεξάνδρου λαβεῖν.

P. 127. Vs. 4. Ἀλέξανδρος ὁ Πάρις] Primo videtur adpellatus Πάρις, vocabulo Phrygio & patrio. mox propter defensos a latronibus pastores Graecum cognomen Alexandri traxit. quod cupidius inditum videtur, ut literarum Graecarum & morum studioso. videatur *Apollodori Biblioth.* L. III. §. 5. p. 211. & multi alii alia tradunt. *Schol. Homeri Iliad.* M. 93. dicit Πάριν dictum, non quia ἐν πήρᾳ ἐτράφη, sed ὅτι τὸν μόρον παρῆλθε. Frivola haec. *Alciato* tamen visa alicujus momenti, ut discimus ex erudita commentatione *Christophori Saxii*, viri praeclara minantis, in *Muratorianam Inscriptionum Syllogen* p. 80.

Ἀλέξανδρος ὁ Πάρις. aliis Πάρις ὁ Ἀλέξανδρος. ita *Malalas* L. v. p. 113. Πάριδος τοῦ Ἀλεξάνδρου. sed qui nec ipse sibi in hoc constat. p. 116. enim scribit. Ἀλέξανδρον τὸν καὶ Πάριδα. & positio videtur indifferens, si duo nomina sunt, ut vult *Servius* ad L.° x. *Aen.* 655. „ licet possit fieri, ut duo nomina unius sint, ut *Numa Pompilius. Alexander Paris.* „ ubi alii & *Codex* meus inepte *Alexander Magnus.* & passim varie efferunt scriptores: saepius tamen apud recentiores paullo occurrunt copulata haec nomina. *Plutarch. Theseo.* 33. Ἀλέξανδρον μὲν τὸν ἐν Θετταλίᾳ Πάριν. *Conon* ap. *Photium.* XXII. XXXIV. Ἀλεξάνδρου τοῦ Πάριδος. *Philostrat. Heroic.* XV. 724. *Malalas* p. 118. rursus dixit τὸν Πάριδα Ἀλέξανδρον. Aliter *Euripides Troad.* 940.

——— ——— εἴτ' Ἀλέξανδρον θέλεις
Ὀνόματι προσφωνεῖν νιν, εἴτε καὶ Πάριν.

La-

Latini non abſtinuere. *Plinius* H. N. xxxiv. 8. p. 655. *Firmicus Maternus* L. vi. xxxi. 10. *Dares Phryg.* xxviii. xxxiv.

P. 127. Vs. 4. Ὕβρισεν εἰς τὴν χάριν] Venerem contumelia affecit, munere injurioſe uſus. de conſtructione hac videatur *J. G. Graevius* ad *Luciani Soloeciſt.* T. iii. §. 10. p. 580. *Eunap.* p. 179. δωρεὰν διαφθείρειν dixit, ut reor. ἡμεῖς τε οἱ διαφθειρόμενοι τὴν δοθεῖσαν δωρεάν. nunc editur. διαφερόμενοι. etiam in *Cod. Barberin.* de confuſione horum vocabulorum vide *Animadverſiones* p. 305.

P. 127. Vs. 5. Ἀπελογίσατο] hoc loco iſtud rectum. ſaepe ἀπολογήσασθαι & ἀπολογίσασθαι confunduntur in libris antiquis & ab interpretibus. ex *Codice* repone ap. *Heliod.* i. 34. ἀπολογήσασθαι. At i. 42. recte αἰτίας ἀπολογίσασθαι. licet idem *Cod.* ἀπολογεῖσθαι habeat. In *Gloſſis* Ἀντιδιαλογίζεται. *compenſat.* optime. quare ordine fecit *J. Pricaeus* ad *Appul. Met.* p. 94. quod dubitanter proponit ἀντιδιαλέγεται. in *Cod.* meo *Polybiano* L. x. 34. 846. haec vocabula miſcentur. ſic ἀπολογίσασθαι pro ἀπολογήσασθαι apud *Lyſian* recte praefert Cl. *Taylor* p. 197. at p. 61. invitus a V. D. diſcedo. eleganter enim mihi dictum ibi videtur. ἔργοις δὲ μεγίστοις καὶ καλλίστοις ἀπελογήσαντο, ὅτι οὐ κακίᾳ τῇ αὐτῶν οὐδ' ἀρετῇ τῶν πολεμίων πρότερον ἐδυστύχησεν ἡ πόλις. nam plerumque λόγοις apologiae conſtant: hic ipſis *factis* apologiae confiebant. ſic *Themoſth.* v. *Ep.* 18. ἀπολογεῖσθαι τῷ ἐν Πλαταιαῖς ἔργῳ μὴ κακὸς εἶναι. nec ἀπολογίσασθαι ſignificat *argumentis ſignificare.* ſed *pecunia data debitum expungere. rationes aequare. compenſationem facere.* ut noſtro loco. *pro injuria Veneri illata tot calamitates deae quaſi in vindictam adnumeravit.* quae notio apud *Lyſian*, ſi quid video, locum non habet. ſed recte eam probavit Cl. *Taylorus* ap. *Demoſth.* in *Timocr.* p. 789. F. (404.) vide ad L. vi. vii. 108. 18.

P. 127. Vs. 7. Δύο τῶν καλλίστων ἥρμοσε ζεῦγος] L. ii. ii. 25. 12. συναρμόσασα δὲ καλὸν ζεῦγος. *Theodor. Prodr.* p. 41. *Doſiclea & Rhodanthen* vocat τὴν καλὴν συζυγίαν, ut ipſe *Gaulminus* animadvertit, ſed neſcio quid tricarum admiſcens. *Xenoph. Oecon.* p 847. D. dicit τὸ ζεῦγος συντεθεικέναι, ὃ καλεῖται θῆλυ καὶ ἄρρεν. Haud vero abundat δύο, cum ζεῦγος & de *trigis* & *quadrigis* dicatur. teſte *Polluce* x. §. 53. apud *Platonem* in *Phaedro* p. 246. B. ὑπόπτερον ζεῦγος vertitur incommode *alatus currus.* aliter ſe res habet mox eadem *pagina* E. cum Jovi πτηνὸν ἅρμα illud tribuitur. de uſu cetero vocis conſulantur eruditiſſimae *Obſervationes P. Weſſelingii* L. i. xxvii. p. 116.

P. 127. Vs. 7. Γυμνάσασα] *Eurip. Helena* 540. οὐκ ἀγύμναστος πλάναις. *Max. Tyr.* xxxviii. 7. *Ulixis errores & labores* vocat γυμνάσια. *Achill. Tat.* v. 279. τῆς τύχης γυμνάσιον. *Philo Jud.* de *Joseph.* T. ii p. 45. 33. γεγύμνασμαι πολλαῖς κακοπαθείαις, ἀλώμενος, ξενιτεύων, θητεύων. *Manetho* i. 170. (vid. *Animadv.* p. 218.)

Αὐτὺς δ' ἐν πολλοῖσιν ἐγύμνασε πήμασιν αἰεὶ,
Θλίψεσιν οὐλομβύαις καὶ ἀργαλέαις πενίῃσιν.

Heliod. VII. 352. C. dixit ἐνήθλησε. ἆθλα ſic. & *Latinis* non aliter *exercere.*

P. 127. Vs. 8. Ἀποδῦναι] *facere. efficere. exhibere. Plat.* de L. L. II. 661. C. ῥυθμούς τε καὶ ἁρμονίας ἀποδῦναι. p. 669. C. *Lycurg.* in *Leocr.* §. XXXVII. ἀποδέδωκα τὸν ἀγῶνα. *perfeci. Xenoph.* de R. *Eq.* 935. C. ἐπιστάμενον παῖδα ἀποδῦναι. *Heliodor.* VIII. 406. τὰ ἐπεσταλμένα ἀποδῦναι. *Xenoph. Eph.* v. 65 τὰ τέλη τῶν μεμαντευμένων ἀποδίδυ. ap. *Lucian. Tyrannic.* II. 157. τὸν τὴν δημοκρατίαν ἀποδεδωκότα eſt qui *reſtituit.* ſed p. 153. τὸν τύραννον ἀφύλακτον, ἄνοπλον, γυμνὸν ἀποδῦναι, uti hic ſignificat. aliquando ita ἀποδεικνῦναι. vide *Budaei Comment.* L. Gr. 634.

P. 127. Vs. 9. Καθάρσιον] Nempe quaſi ἱερόν. *expiatorium. luſtrale. Eurip. Herc. fur.* 922.

Ἱερὰ μὲν ἦν πάροιθεν ἐσχάρας Διός
Καθάρσι' οἴκων.

& ita recte *Ammonius* Καθάρσια καὶ καθάρματα διαφέρει. καθάρσια μὲν γὰρ λέγονται τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ἄλλα, οἷς καθαίρονται. Quamvis etiam alia vocabula jungi poſſint. ſic καθάρσιον πῦρ. ap. eundem *Euripid.* eodem *dramate* vs. 937. ita etiam καθάρσιον θῦμα rectum fuerit.

P. 127. Vs. 10. Οὐκέτι λῃστεία] idem vitio dat *Homericae Iliadi Max. Tyr.* VI. §. 4. τὰ δὲ ἄλλα τοῦ Ὁμήρου, εἰ σκοποίης, πόλεμος πάντα. κ. τ. λ.

P. 127. Vs. 11. Δίκαιοι ἔρωτες] νόμιμοι γάμοι per ἐπεξήγησιν & αὔξησιν; eleganter ſine συνδέσμῳ: ſicuti prior periodus πολυσύνδετος. vid. *Aeſchin. parapr.* 471. F. *Max. Tyr.* XXIV. 2 & 8.

P. 127. Vs. 12. ἐφώτισε] L. III. III. 46. 13.

P. 127. Vs. 14. Κεκμηκὼς οὖν ὁ Χαιρέας ἀνίσταται] at laſſi ſolemus conſidere. verum debemus intelligere Chaerean vacaſſe praedae & captivis recenſendis ſedentem plerumque. jam quoque reginam & ceteros captivos navibus fuiſſe inpoſitos. ſolam autem Callirrhoen, uti ei permiſſum fuerat, in baſilica, οἰκήματι τῆς ἀγορᾶς, remanſiſſe.

P. 127. Vs. 15. Παριόντι τὴν ἀγοράν] ſaepiſſime cum praepoſitione εἰς. nec raro cum accuſativo ſolo. L. II. I. 23. 16. πάντας λιμένας παριέναι. *Lycurgus* in *Leocr.* §. XV. παριὼν τὰς θήκας. *Anthol.* L. III. I. 6. p. 192. Καρφυλίδου.

Μὴ μέμψῃ παριὼν τὰ μνήματά μου, παροδῖτα.

Aelian.

Aelian. V. H. 11. 35. dixit παρελθεῖν τινα. *Kuhnius* ad L. III. 12. 8. intelligit εἰς. puto aliquantum differre locutiones παριέναι τὴν ἀγορὰν & εἰς τὴν ἀγορὰν. ut illud dicatur facere, qui modo transit, alio cogitans: at hoc de eo, qui forum adit, ut ibi moretur, negotium aliquod transacturus. sed forte nec ista differentia perpetua. *Sophocl. Antig.* 1269. δόμους παρεστίχοντες. *domum intrare. Heliodor.* v. 263. in *Cod. Taur.* παρελθεῖν τὴν ναῦν. sed tamen εἰς inter versus a manu secunda.

P. 127. Vs. 17. Ἀλλὰ ἀποκαρτερῦσα] Liceat Charitoni ita esse locuto, quamvis forte quis maluerit ἀποκαρτερῆσαι. nec enim opus.

P. 127. Vs. 19. Εμβαλεῖν αὐτὸν εἰς ἔρωτα] Variatur constructio. *Xenoph. Symp.* p. 899. dicit σοὶ Ἀυτολύκυ ἔρωτα ἐνέβαλον. & sic alii. περιβαλεῖν semper cum *dativo rei. Demosth.* πρὸς Ἀνδροτ. 704. C. ὀνείδει περιβαλεῖν. ubi ab ignaris in ora ὀνείδη. 704. C. 708. D. *Lucian. Abdic.* II. 106. *Isocrat. Paneg.* 67. B. *Plutarch. Narrat. Am.* 775. C. etiam in *Tatiano adv. Gr.* C. XXXII. non perceptum. ἐμὲ ὡς κακῷ τῷ θανάτῳ περιβαλεῖν. *Sophocl. Oed. Col.* 1242. dicit

Καὶ μὴ μ' ἀνάγκῃ προσβάλῃς τάδ' εἰκάθειν.

sic διδόναι variatur. *Demosth. de Coron.* 488. F. διδόναι ἑαυτὺς τοῖς δεινοῖς. *Pindar.* VIII. *Isthm.* 132. διδόναι φῶτα ὕπνοις. *Plato Phaedro* 254. E. τινα ὀδύναις διδόναι. quod etiam *Odyss.* P. 567. *Iliad.* K. 88.

— τὸν περὶ πάντων Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι —

contra *Il.* K. 71. I. 696. Ita προσφέρειν τινι τύχην. *Demosth.* de *Coron.* 514. F. quae locutiones inversae inveniuntur. ita Latini *offerre aliquem malo* & *offerre malum alicui. Catullus. Epithal. Pel.* & *Thet.* 248.

Marte ferox Theseus qualem Minoidi luctum
Obtulerit.

sic quidem vulgo. at in *Codd.* meis & aliorum non nullis legitur. *Minoida.* unde mallem

Quali Minoida luctu Obtulerit.

cum *luctu* ipsos offenderit, ad aliam lectionem transierunt. *Justin.* v. XI. sic fere. *Fors praelii utrumque fratrem pugnae obtulit. Tacit.* II. *Hist.* 44. *Vedium Aquilam irae militum inconsultus pavor obtulit.* Ideo vero magis in hanc lectionem inclino, quia prisci poetae raro vel numquam istos dativos corripiunt. Non loquor de *Statiis* vel *Siliis*, sed *Catullis*, *Tibullis*, *Propertiis*, *Virgiliis*. quare nollem *N. Heinsium* in *Ovidii* III.

Tristium IX. II. *Colchidi* proposuisse, & defensum ivisse *Papiniano Palladi.* advocari satius fuisset vel hunc locum, vel ex *Coma Berenices*, *Tethyi restituor.* quamvis id non plane idem.

P. 127. Vs. 19. Ὅπως δύναιτο] *Quocumque modo* posset. licet non digno vel simili implicaret eum amore. *Demosth.* πρὸς Βοιωτὸν περὶ προικός. 1008. C. οὕτως ὅπως ἂν δύνωμαι. *si quo modo posset. Appul.* IX. *Metam.* 536. *Pricaeus.* vide Cl. *Ernesti* ad *Xenoph. Memor.* II. p. 75.

P. 127. Vs. 20. Ἔρωτα καινὸν καὶ Καλλιρρόης παραμύθιον] potuisset etiam omissa conjunctione per adpositionem & ἐπεξήγησιν protulisse. nunc accipiendum ceu per enallagen dictum καινὸς καὶ παραμύθιον. Ut *Sallustianum* illud, *natura imbecilla atque aevi brevis. Lamprid. Alex. Severo.* 27. *itinerarium atque pluviae* ubi alii *pluviale.* 46. *locorum civilium & militum.* pro *militarium.* quamvis forte haec ex compendiosa scriptura nata caussari possis. ut *singulis justitiae virum* pro *singularis.* ap. *Firmicum* L. I. I. III. *octava pag. ejus capitis.* ap. *eundem* L. III. XII. II. *saepissima ratione decipiat*, vellem mutari in *saepe pessima.* licet *saepissimus* Grammaticis celebretur. apud *Manethonem* L. V. 85. ubi *Codex* habet, καὶ διδόασι γονὴν, ἐπιπένθιμον ὄμμασι δάκρυ. editor separavit vocem ἐπὶ πένθιμον. forte placuerit vox ἐπιπένθιμος *Manethoni.* & tum non inelegans nasceretur appositio γονή, δάκρυ ἐπιπένθιμον ὄμμασιν. alias ista figura ei placuit. ut L. IV 371. cujus versus emendationem p. 151. *Animadversionum* proditam stabilit *Firmicus* L. VIII. XXIII. 9. *Obstetrices faciet vel alienos liberos nutrientes.*

P. 127. Vs. 22. Ἐκ τῆς ἀναπνοῆς καὶ τοῦ σχήματος] vide L. I. IV. 8. 4. πρώτη τοῦ ἀνδρὸς ᾔσθετο τὴν ἀναπνοήν. apud *Heliodor.* L. VII. 320. ἀναγνώρισιν tractantem *Theagenis & Charicleae*, Theagenes non modo haud agnoscit *Charicleam*, mendicantis veste ornatam, verum, postquam jam amplexus ab ipsa tulisset, jam gemitus & ejulatus audisset, etiam eo devenit incogitantiae, ut amanti colaphum inpingat, ceu alienae molestaeque feminae. Quod quidem eo magis in *Heliodoro* miror, quod ipse paucis ante versibus ita philosophatus sit. ὀξὺ γάρ τι πρὸς ἐπίγνωσιν ἐρωτικῶν ὄψις, καὶ κίνημα, πολλάκις καὶ σχῆμα μόνον. κἂν πόῤῥωθεν, ἢ κἂν ἐκ νώτων τῆς ὁμοιότητος τὴν φαντασίαν παρέστησεν. Verius profecto Noster naturae & amoris arcanum expressit instinctum. Languidius vero etiam & inprobabiliter *Theodorus Prodromus* L. VIII. 361. in conspectum amantes suos ducit, nec se agnoscere tamen facit.

P. 127. Vs. 23. Εἰ μὴ] Non dubitavi cum praestantissimo *Cocchio* particulam negantem hic inserere. mox *Apographum* ἀπεκαλύψετο & superius ἀποκαρτήρεσις. quae quem morentur!

P. 127. Vs. 25. Ἕξεις δὲ ἄνδρα, ὃν θέλεις] de hac vaticinii specie vide

L. I.

L. I. XIII. 19. 18. ita eſt ominoſa & fatidica oratio Jaſonis ad Medeam ap. *Val. Flacc.* VII. 504. uti bene *P. Burmannus.*

P. 128. Vs. 4. Ἀπειλήφατε] *recuperaſtis.* eodem ſenſu pagina ſuperiore vs. 23. accipiendum. non *abſtuliſſe.*

P. 128 Vs. 4. Πεπληρώκασιν οἱ θεοὶ τὰς εὐχάς] dignus locus qui addatur vindicandis locutionibus πληρῶν τὴν γραφήν. τὸν νόμον. τὰς ὑποσχέσεις. τὸ λόγιον. in quo *Vorſtii*, *Raphelii*, *Elſneri* elaborarunt.

P. 128. Vs. 6. Οἰκοδομῆσαι καλῶς] *in tuto firmoque ſtatu res praeſentes collocare.* eleganti metaphora ab aedificiis. alia locutione dicit L. VIII. IV. 135. 7. Τὰ ἐν Αἰγύπτῳ καταστήσασθαι βεβαίως. ita *Diodor.* XXXVII. p. 538. βεβαιοῦν τὸ κράτος. & L. XX. 2. ἀσφαλῶς θέσθαι τὰ κατὰ τὴν ἀρχήν. nec alia metaphora in locutione *ejusdem* L. XV. I. ἡγεμονία τεθεμελιωμένη. *Ammian. Marcell.* XVII. IX. 133. dixit *fundare utilitatem provinciarum.* ſic paſſim *munire.* & *Cic.* IX. *fam.* 2. dixit ad *aedificandam Rempublicam.* ſic ἱδρύσαι ἑαυτόν. *locum inſidere manendi animo. Lucian. Aſino* p. 603. *Xenoph.* L. VIII. K. Π. 236. B. alia ratione adhibet vocem. ἐπὶ ταῦτα εὐθὺς οἰκοδομεῖτε ἄλλα φιλικὰ ἔργα. *collocate firmiter & adſtruite.*

Habet & hoc verbum vicini ſoni inſidiatorem. οἰκονομῆσαι. ut ap. *Philon.* de *Joſepho* II. p. 41. ap. *Lucian.* T. II. 62. ἐς δέον οἰκοδομήσασθαι τὴν ὅλην. ubi nunc, neſcio quam bene, οἰκονομήσασθαι. ita commiſcentur in *prima Paulli Epiſtola* ad *Timoth.* I. 4 nec inprobabiliter *Cl. Valkenarius* in *Eranio Philone* p. 172. πόλις, τὸ οἰκονόμημα non οἰκοδόμημα ſcribendum autumat. tamen vulgo ſic accipi docet *Luciani* locus in de *Gymnaſ.* p. 900. ubi ait Athenienſes πόλιν non putare τὰ οἰκοδομήματα. & ſi πόλις a πόλος, ut *urbs* ab *orbe*, etymologice verum foret.

P. 128. Vs. 8. Ἀνήνεγκαν] paſſim obvia in metaphora *Liban. Epiſt.* LXXXIX. comparatio autem apta. affectibus & ſubito eventu mens animi & ſenſus erant quaſi ſubmerſi. unde tandem ἀνέκυψαν. ἀνήνεγκαν ἑαυτούς. ἀνεδύοντο ceu ἐκ φρέατος.

P. 128. Vs. 9. παρείθησαν] *Heſych.* παρείθη. παρελύθη. ἐχαυνώθη. ἐκρεμάσθη. ἐχαλάσθη. ἐάθη. Παρεῖται. παρέλθη. παρελύθη. παρήθη. παρελύθη. ubi recte *Guietus* παρείθη. licet *Phavorinus* quoque exhibeat, corrupto aliquo loco uſus. illud παρέλθη an modo natum ex παρελύθη. *Eunap.* 140. παρεθέντες ἔκειντο. *Photius* in *Lexico.* παρεθεντος ἐκλυθέντος. *Heliod.* VII. 319. Τότε οἱ μὲν παρείθησαν, καὶ κατενεχθῆναι μικρὸν ἀπολιπόντες, προσέπιπτον ἄμφω τῷ πατρί. VI. 292. *Theodor. Prodr.* IX. 382.

P. 128 Vs. 9. πάλιν . . . καὶ δεύτερον] nam jam ſemel ἔπεσον. ita δεύτερον αὖθις. δεύτερον ἄλλο. vide *Animadverſiones* p. 93. niſi forte putes diſtinguendum leviter poſt παρείθησαν. & καὶ δεύτερον καὶ τρίτον pro *aliquoties* accipias.

P. 128. Vs. 10. Ἔχω σε;] ſic diſtingue. de hac formula multi multa. tetigimus antea L. v. 1. 80. 1. *Heliodor.* 1. 39. 11. 72. *Eurip. Electra* 1579.

Electra. —— —— ὦ χρόνῳ φανείς,
Ἔχω σ' ἀέλπτως.
Oreſt. Κἀξ ἐμοῦ ἔχῃ χρόνῳ.
Electra. Ἐκεῖνος εἶ σύ;

an huc reſpexit? ſed nimis obvium. *J. Pricaeus* vult ἔχειν hic *tenere* non *habere* verti. ad *Appul.* x. 226. 16.

P. 128. Vs. 10. Εἰ ἀληθῶς, εἶ Καλλιῤῥόη] ſic legendum & diſtinguendum. ita quoque verti. admirantis, non dubitantis hic ſermo. languidum nimis. *ſi re vera es Callirrhoe.* illa repetitio hic vim ſuam exſerit. *Theodor. Prodromus* VIII. 365.

Ζῇς μοι, Ροδάνθη, κ̀ βλέπεις τὴν ἡμέραν;
Ζῇς μοι, Ροδάνθη, ζῇς, ὁρᾷς, ἀναπνέεις.

rectum alterum in *Themiſtb. Ep.* XII. 37. ἵνα εἰ μὲν εἶ ἐκεῖνος. ſic ex *Codice* lege.

P. 128. Vs. 12. Ου θυρωρὸς ἐν οἰκίᾳ] L. III. 11. 44. 26. οὐκ ἀπελείφθη ἐν ταῖς οἰκίαις οὐ παιδίον, οὐ γέρων, ἀλλ' οὐδ' ἐν αὐτοῖς τοῖς λιμέσι. *Baſilius Homil. in Gordium* T. II. 146. 6. ἐξέλειπον τὰς φυλακὰς τῶν οἴκων οἱ φύλακες. quo loco illuſtrat *J. Pricaeus Appul.* L. VIII. *Met.* 161. *nudatis totis aedibus.* quia tamen hic militibus *tentorium*, nauticis *triremes*, *propria habitacula*, tribuuntur, janitori hic *ſua cella*, quae Graecis οἰκία peculiariter, non male aſſignaretur. vide *J. Caſaub.* ad *Sueton. Calig.* 57. *Vitell.* 16. praecipue quia articulus non adeſt.

P. 128. Vs. 14. Καλλιῤῥόης δὲ φανείσης] ſibi conſtat Noſter L. IV. 1. 64. 17. ἐκείνη μόνη τοὺς ἁπάντων ἐδημαγώγησεν ὀφθαλμούς. & merito ſecutus fuit magnum ſuum magiſtrum *Xenophontem* L. VI. K. Π. 170. D. Οἱ δὲ ἄνθρωποι καλοῦ ὄντος τοῦ θεάματος τοῦ Ἀβραδάτου κ̀ τοῦ ἅρματος, οὐ πρόσθεν ἐδύναντο θεάσασθαι αὐτόν, πρὶν ἡ Πάνθεια ἀπῆλθεν. Verum *Xenoph. Eph.* 1. 4. primas tribuit prae Anthea Habrocomae. at aliarum ſpectator formarum erat iſte *Ephesius.*

P. 128. Vs. 15. Ὡς μόνην οὖσαν] L. V. III. 83. 23. Καὶ οὐδεὶς ἐδόκει Ροδογύνην παρεῖναι. εἶναι aliquando παρεῖναι. ſic ἀπὼν & ὢν opponuntur apud *Sophoclem Antig.* 1120.

—— —— Οἵ τ' ὀπάονες
Οἵ τ' ὄντες, οἵ τ' ἀπόντες ἀξίνας χεροῖν
Ὁρμᾶσθ' ἑλόντες εἰς ἐπόψιον τόπον.

&

& hac ratione quibuſdam viſus fuit locus *Ariſtaeneti* L. II. *Ep.* 2. quodammodo poſſe defendi. Σὺ δὲ ὀφθεῖσα φλέγεις, καὶ οὐκ οὖσα τιτρώσκεις. *Quando praeſens es & ſpectaris, uris viros: quando abſens non adpares, viros vulneras & excrucias.* ejuſdem ſenſus fere illud *Demoſth.* in Ἐρωτικῷ. 248. C. καὶ ὁρώμενον οὐκ ἀποπληροῖ καὶ μεταστὰν μνημονεύεται. *Liban. Ep.* MCCLXXX. Ὃν οὐχ ὁρῶν μὲν ἀλγεῖς, ὁρῶν δὲ ὑπερχαίρεις. quod poſſes efferre. οὗ ἀπόντος ἀλγεῖς, ὄντος ὑπερχαίρεις. . . . . τιτρώσκειν interpretare λυπεῖν. *quovis modo afficere.* ſic *Marinus* in *Proclo* C. III. ἀπαθὴς μὲν ὑπὸ χειμώνων καὶ καυμάτων. ἄτρωτος δὲ καὶ ὑπὸ τῆς μοχθηρᾶς καὶ ἠμελημένης διαίτης. ſic enim ibi legendum. vulgo καμάτων. ex *Cod. vetere.*

P. 128. Vs. 15. Ἐβάδιζε σοβαρά] Qualis Iole ap. *Naſon. Epiſt.* IX. 130.

Dat vultum populo ſublime ſub Hercule victo.

Plerumque ὑπερήφανος. ὑπερόπτος ſunt ei ſynonyma. *Heliod.* VII. 370. Cl. *Jer. Marklandus* ad *Max Tyr.* XX. I. mitiorem ei notionem conciliare ſtudet. *Virtus* enim ibi vocatur σοβαρὰ. ἠρέμα βαδίζουσα. & videtur σοβαρὸς de iis dici, qui gravi & reverendo paſſu, geſtu, toto habitu ingrediuntur. quod cum fiat a dignis perſonis, non adeo vitioſum eſt. ita Rex Perſarum, equo Niſeo, luculenter ornatus, inſidens, dicitur σοβαρὸς a Noſtro L. VI. IV. 103. 15. Συβαρίτης διὰ πλατείας. ap. *Suidam*, explicatur ἐπὶ τῶν σοβαρῶς διαπορευομένων, vel, ut apud *Heſych.* & *Paroemiographos*, πορευομένων. a σοβεῖν. quod tribuitur faſtuoſe obvios ſubmoventibus. ita σεμνὸς & λαμπρὸς ambiguae notionis. *Aelian.* V. H. XII. 21. *Ariſtaen.* I. VII. ἦν γὰρ ὡς ἔοικε σεμνή τε καὶ βλοσυρά. ubi adhuc σεμνά. quod credo alias tetigiſſe. vid. L. I. v. 8. 20.

P. 128. Vs. 16. Μέσον αὐτὴν] κατὰ μέσον. Nam non placet hic ad Atticiſmum confugere. nec quis objiciat μέχρι μέσου ἡμέρας. ap. *Herodot.* VIII. 23. *Xenoph.* K. Π. v. 102. A. nam id accipe ut τὸ μέσον τῆς ἡμέρας. ap. *Theophr. Char.* X. *Lucian. Lucio.* 584. vid. *Hudchinſ.* ad *Xenoph.* K. A. 279. (II. p. 138.) L. III. X. 61. 2. pro μέσον dicitur & μέσα. *Anthol.* VII. 10. p. 462.

Διοσῶν θηλυτέρων μηνός ποτε μέσσα καθήμην.

ſcias tamen hic te non *Agathiae* manum, ſed *Planudae* habere. ille enim dederat Διοσῶν θηλυτέρων μηνός ποτε μέσσος ἐκείμην idem monachus ſcripſit ibi Ὀχθήσας δ᾽ ἄρα εἶπον pro Ὁμηρικωτέρω Ὀχθήσας δ᾽ ἄρ᾽ ἔειπον. *Heliod.* III. 134. ἐμέριζε δὲ πέντε καὶ εἴκοσιν ἑκατέρωθεν. μεσεύοντα τὸν ἀρχιθέωρον δορυφοροῦντες. ubi *Cod. Taur.* male omittit ἑκατέρωθεν, quod neceſſarium.

P. 128. Vs. 16. Ἄνθη καὶ στεφάνους] *Pindar. Pyth.* IX. 219.

Πολλὰ

Πολλά μιν κεῖνοι δίκον
φύλλ' ἔπι καὶ στεφάνους.

nam soluti flores, & consuti in coronam, spargebantur. vide *Casaub.* ad *Sueton. Calig.* XIII. *Ner.* XXV. vid. III. VIII. 56. 21. contraria saepe constructio obvia βάλλειν τινα ἄνθεσι.

P. 128. Vs. 17. Οἶνος καὶ μύρα] bene junguntur, si cogites οἶνον ἀνθοσμίαν adhibitum fuisse. vide L. I. I. 3. 6.

P. 128. Vs. 21. Οἶκος ἐξαίρετος] *Xenoph.* VIII. K. Π. 227. F. Ὅτι οἶκος αὐτῷ ἐξῃρημένος εἴη ἐν Βαβύλωνι. κ. τ. λ. vide L. I. XIII. 18. 6.

P. 128. Vs. 22. Ἀποδέδεικται] L. V. II. 80. 13.

P. 128. Vs. 22. Κλίνη χρυσήλατος] tali etiam data *Callirrhaoe* L. I. VI. 9. 25. verum an totum lectum ex solido auro intelligemus? ipsi *magno regi* modo tribuitur κλίνη χρυσόπους ab *Heraclida Cumano* ap. *Athenaeum* L. IV. 145. nam suffecerint laminae ex solido auro superinductae. sic lectus eburneus, sed aureis clavis memoratur *Luciano Asino.* T. II. 621. κλίνη ἦν μεγάλη ἀπὸ χελώνης Ἰνδικῆς πεποιημένη, χρυσῷ ἐσφηνωμένη. vide L. VIII. VI. 140. 18.

P. 128. Vs. 23. Στρωμνὴ] ὑποστρώματα. *Alciphro Epist. Ined.* Ἀλλ' ὑπὸ ταῖς μυῤῥίναις ὂν ἰδοὺ τὸ χωρίον ὡς ἔνδροσόν ἐστιν ἐν κύκλῳ, καὶ ἄνθεσι ποικίλον. ἐπὶ αὐτῆς βουλοίμην ἂν τῆς πόας κατακλιθῆναι ἢ ἐπὶ τῶν ταπητίων ἐκείνων, καὶ τῶν μαλθακῶν ὑποστρωμάτων, νὴ Δία. *Cod.* & *Apogr.* male ἦν pro ὄν. *Apagr.* omittit τρυφεροῖς.

P. 128. Vs. 23. Βαβυλώνιον] VI. IV. 103. 12. VIII. VI. 139. 10.

P. 129. Vs. 3. Εμφύτου Ζηλοτυπίας ἀνεμνήσθη] *Appulejus* III. *Met.* 52. 14. *tunc ego familiaris curiositatis admonitus.*

P. 129. Vs. 7. Κεκοινωνηκέναι] vide V. D. in *Miscellan. Novis.* T. X. p. 346.

P. 129. Vs. 10. Αυτομολίας] literis transpositis dedit scriba αὐτολμίας. L. VIII. V. 137. 9. αὐτομολίας ἀνάγκη.

P. 129. Vs. 12. Εναβρυνομένος] *Stephanus* ex *Dionis Cassii* L. XLIII. p. 234. protulit. at diligentia Cl. *D. Scotti* adjecit auctoritates *Luciani* & *Dionysii Halicarnassensis.* habet & *Hesychius.* quod autem saepe occurrat ἀμβρύνω pro ἀβρύνω. nemo mirabitur, qui reminiscatur quoties litera μ inseratur frustra. diximus quaedam L. V. II. 81. 25. & quidem ἄμψυχος scribi pro ἄψυχος. unde ap. *Platon. Phaedro* 246. B. forte ἔμψυχος factum. Hinc ap. *Demosth.* in *Neaeram.* 866. C. in *Cod.* ξυμπεταιῶνα. pro ξυπεταιῶνα. sive potius ξυπετεῶνα. vide *Hesych.* & *Meursium* de *Populis Atticis.*

P. 129. Vs. 14. Ασπασίοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἵκοντο.] *Odyss.* ψ. 296.

ἀσπάσιοι

ἀσπάσιοι λέκτροιο. *Aristaen.* I. XII. habet ἀσπάσιον. vide *H. L. Schurzfleischii Acta literaria.* p. 109. In *Homeri codicibus* aliam lectionem haberi, praeter vulgatam, nemo fide dignus memoravit.

LIBRI OCTAVI CAPUT SECUNDUM.

P. 129. Vs. 22. Ὡς ϰ στρατηγὸς] mirum, ni quis δὲ substituendum edicat. Videtur suum *Chaerean* optimo imperatori, *Xenophonti*, adsimulare voluisse, qui L. IV. K. A. 324. A. ᾔδεσαν γὰρ πάντες, ὅτι ἐξείη Ξενοφῶντι ϰ ἀριστῶντι ϰ δειπνοῦντι προσελθεῖν, ϰ εἰ καθεύδοι, ἐπεγείραντα εἰπεῖν, εἴ τι τὶς ἔχοι τῶν πρὸς τὸν πόλεμον.

P. 129. Vs. 23. Πόλεμος ἀναβολὴν οὐ περιμένει] *Eurip. Heracl.* 721.

Ὡς ἐγγὺς ἀγών. ϰ μάλιστ' Ἄρης στυγεῖ Μέλλοντας.

ubi *Scaliger* ὡ 'γών. *Dawesius* ἀγὼν sufficere putarit, qui ita ἀνὴρ, quoties producenda est syllaba, scribit. Nescio vero cur prima in ἀνὴρ. in ἀγὼν non possit esse ambiguae quantitatis, cum tot exempla productae in his syllabae prostent. ut & in Ἄρης. non tamen haec ambigua quantitas producenda ad voces, in quibus deficiunt veterum auctoritates. certe Ἆρες ἄρες βροτολοιγὲ, jam *Martialis* tempore corruptum fuerit, si *Dawesium* audiamus. cum debuisset scribi ὤρες ἄρες. ita ὤνερ pro ὦ ἄνερ, ita ὦνα pro ὦ ἄνα. sed quid faciemus *Homerico* ἄνερας ἀλφηστάς? & centum aliis locis, ubi articulus vel omnino non vel coacte locum habuerit? Viderint hoc horum canonum Architectae. sed quibus forte nulli religioni fuerit versus, in quibus talia occurrant, referre inter *ridicula*, *stolida*, *absurda ac barbara*, quae invenit *Dawesius* apud *Homerum* in *deorum pugna.* p. 152. *Observationum suarum.*

P. 129. Vs. 23. Εισαχθεὶς] *Eunapius* p. 45. dicit ἐγχωρηθεὶς. quem locum hic sisto, ut insigni lacuna liberem. Οἱ δὲ ἐγχωρηθέντες „ ἐσῆλθον, πλῆθος τε ἦσαν ϰ ξιφηφόροι πάντες „ ϰ ἀντὶ . . . vulgo ἐχωρηθέντες. *Junius.* ἐγχειρηθέντες, vertens, *manu injecta.* at hoc foret ἐγχειρήσαντες. posses etiam tum melius ἐγχειρισθέντες. Sed cur non etiam alium defectum expleam, pagina proxima?

Ἔμμεναι ἀθανάτοισι. λίνον δὲ τοι ὧδε νένευκεν.

Oooo ϰ

καὶ ὁ μὲν χρησμὸς ταῦτα εἶχεν. ὁ δὲ ἐπ'. ubi mox lege συνηπείγετο pro συνηπάγετο. & paullo ante Ἦν δ' αὖ ποιμαίνῃ. *Barberiniano* libro haec debentur. tolle obiter parvum defectum in *Marini Proclo* C. I. ἔτι δὲ εἰς „ τὴν παρασκευὴν καὶ „ τὴν ἐν τῷ λέγειν. talia supplementa, quoties novae editiones procurantur, tutissime contextui inseri possunt, immo debent. Miror aliam inter alios viam secutum fuisse *M. Meibomium* in *Musicis auctoribus*, & contentum plerumque fuisse ea in notis exposuisse. mox pessime typi dederunt στράτειαν pro στρατιάν.

P. 129. Vs. 25. Καταστησομένην τὰ ἐκεῖ] explicat *Schol. Thucyd.* I. 114. ἀτάραχον ποιῆσαι. III. 35. εἰρηνικήν. L. VIII. V. 135 27.

P. 129. Vs. 26. Ὅσον οὔπω] *jamjam. statim.* occurrit quoque passim ὅσον οὐκ vel ὁσονοὐκ. *tantum non* & ὅσον οὔπω, secundum quosdam, diceretur, de *futuro & instante negotio.* posteriora, *de praeterito.* sed id discrimen observatum non video. ex. gr. *Thucyd.* VIII. 26. ναῦς ὅσον οὐ παρεῖναι. ubi *Schol.* μετ' ὀλίγον. alioqui sane ὁσονοὐκ. παρὰ μικρόν. *Thucyd. Schol.* IV. 69. alterum illud & nostrum e *Thucydide* notaverunt *Stephanus* & alii. *Xenophon*, quod memini, ὅσον οὔπω vel ὅσον οὐδέπω non utitur. quamvis L. VII. A. K. 398. D. ora *Leunclavii* habeat ὅσον οὔπω παρεσηδη. *jamjam.* sed recte ibi *Hudchinsonius* praefert ὅσον οὐ ad mentem *Thomae Magistri.* qui tamen etiam discrimen illud non animadvertit. & sic loquitur *Xenophon* L. VI. H. H. 587. A. qui pro *tantum non* adhibet L. VI. H. H. 585. E. occurrit modo *cum futuro*, modo cum *praesenti*: *Polybius* utroque utitur modo. vide L. I. 17 & 31. *Aristaen.* II. 10. καὶ ὅσον οὔπω τοῦ στόματος λόγος ἐκπηδᾷ. *& jamjam* vel si velis: *tantum non.* saepe turbas dedit haec ipsa particula non intellecta. *St. Berglerus* in *Alciphrone.* III. XXX. καὶ ὅσον οὔπω τὸ νέφος ἐπέστη τῶν στρουθίων. *& quantum numquam alias nubes adfuit avicularum.* vertit. unde & conjicit. ὅσον οὐδεπώποτε. frustra. alio mentem habuit. vertendum erat. *& statim. jam. e vestigio.* si legeretur οἷον οὔπω vel ὡς οὔπω sensus iste foret. abesset tum quoque melius articulus. vide doctiss. *C. A. Dukerum* ad *Thucyd.* V. 64. ipse tamen recte illustrarat L. I. X. Apud *Plutarchum Alex.* 38. interpres intellexit minime. licet ille saepe utatur. ut in *Romulo* 46. quare etiam in versione id narrat, quod *facturus erat jamjam Alexander*, *quasi jam factum.* vide locum. vicinum est ὅσον αὐτίκα. ap. *Lucian.* in *Phalar. Pr.* 192. & de *Merced. Cond.* 661. ubi legimus iu nupera editione. ἐλπίσαντας δ' ὅσον αὐτίκα χανδὸν, οὐδενὸς ἐπιστομίζοντος, πίεσθαι τοῦ χρυσίου. & vertitur *sperantes quantum tauri statim plenis faucibus*, *nemine obturante*, *devoraturi sint.* ubi miraberis merito illos *tauros devoraturos.* cum in toto contextu neque *bovis* neque *tauri* vestigium exstet. at id pueris typothetarum inputetur: qui *voracitatem taurorum* magis quam *auri acervos* noverant. at si vel emen-

emendes *auri*. ὅσον χρυσίυ male acceperunt. cum ὅσον αὐτίκα esset conjungendum. hic, ut in aliis nonnullis locis, vetus versio locum obtinuisse suum potuisset. *sperentque futurum*, *uti mox*, *nemine vetante*, *affatim auri bibant*. ut ad nostrum ὅσον ὔπω relabar, mirifice versum videbis ap. *Eurip. Bacch.* 1073.

Ὤφθη δὲ μᾶλλον, ἢ κατεῖδε Μαινάδας.
Ὅσον γὰρ ὔπω δῆλος ἦν θάσσων ἄνω.

Quantum enim numquam antea. immo *statim*. *Hesych.* recte ταχὺ. *Aelian.* V. H. XII. LVII. eleganter. τὰς περὶ αὐτῶν ὅσον ὐδέπω τύχας. . . videantur *G. Budaeus H. Stephanus*, *Er. Smidius* ad N. T. p. 413. C. *A. Dukerus* variis ad *Thucydiden* locis.

P. 129. Vs. 27. Πεπεισμένος] immo πεπυσμένος. vide L. VII. VI. 124. 6. *Aeschyl. Suppl.* 193. Ὀπτῆρες εἶεν ἀγγέλων πεπυσμένοι.

P. 130. Vs. 2. Χαιρέας ἀνέθορε] videtur Noster totius hujus loci colorem debere *Xenophonti* L. IV. H. H. 527. B. Ἔτι δὲ καθημένε Ἀγεσιλάε, . . . ἱππεύς τις προσήλαυνε . . . ὑπὸ πολλῶν δὲ ἐρωτώμενος ὅ, τι ἀγγέλλοι, οὐδένι ἀπεκρίνετο. ἀλλ᾽ ἐπειδὴ ἐγγὺς ἦν τῦ Ἀγεσιλάε . . . καθαλλόμενος [καθαλάμενος] ἀπὸ τῦ ἵππυ . . . λέγει τὸ τῆς μόρας πάθος. ὁ δὲ ὡς ἤκυσεν, εὐθὺς δὲ ἐκ τῆς ἕδρας ἀνεπήδησε, καὶ τὸ δόρυ ἔλαβε.

P. 130. Vs. 3. Αὐτῦ λαβομένη] cum genitivo *apprehendere*. cum quarto casu *capere*. *auferre*. & paullo aliter notat. vide L. III. VII. 55. 1. licet forte ibi casus non spectet ad λαβών. ita *Callistratus Imag.* VI. 398. προσιόντος καιρῦ λαβέσθαι ῥᾴδιον . . καὶ οὐκ ἔςιν ὀλιγωρηθέντα λαβεῖν τὸν καιρόν.

P. 130. Vs. 5. Ἤδη σῦ καταφρονῦντων] non est distinctio in *apographo* post ἤδη. me male habet hoc adverbium hic. Nam certe adhucdum non despectus erat suis Chacreas. quare melius forte referatur ἤδη ad praecedens participium, & ἀσύνδετος agnoscatur oratio. de quali egimus. L. VI. II. 99. 19.

P. 130. Vs. 5. ἐν χερσὶ] τῦ βασιλέως. p. 131. 8. εἰς τὰς χεῖρας ἐκείνε αὐτὺς ἐμβαλεῖν.

P. 130. Vs. 6. Μετὰ τέχνης] L. I. II. 4. 17. *Lucian. Epist. Saturn.* p. 417. κατὰ τέχνην. *Psellus* de *Op. Daem.* 50. σὺν τέχνῃ καὶ μάλα σοφιςικῶς. Τέχναι. saepe *artes belli*. *strategemata*. hic dolus dissimulandae cladis vulgatissimus.

—— —— *nam tristissima rerum*
Castiganda duci, vultuque premenda sereno.

ut ait *Val. Flacc.* III. 369. forte debeat *Xenophonti* L. I. H. H. 447. D. IV.

D. IV. 518. D. sed passim. *Tacit.* IV. H. 34. *Dion Cassius.* LI. 446. B. mox *Apogr.* ἐπειδὴ & κατῶν.

P. 130. Vs. 12. Σαλπιστὴς] In *Codicibus* saltem haec scriptura etiam ap. optimos auctores. ap. *Theophr. Char.* XXV. unde & Latinis placuit: quibus tamen etiam, ut Graecis, *salpicta* dicitur. ap. *Firmicum* VIII. XXI. 8. lege *salpictas reddet.* ita συρικτής. sed sincerior scriptura σαλπιγκτής. συριγκτής. ut *optimus Codex* in *Theocr. Idyll.* VIII. 9. sic σαλπιγκταὶ. in *Regio Codice Dionis* p. 431. *Bibl. Coislin.* ubi tamen p. 492. habes ἴυξ pro ἴυγξ. sic in *Sophocl. Antig.* 625. in *Vaticano* πολύπλακτος pro πολύπλαγκτος. & in *Aeschyl. Pers.* 891. μεσάκτους pro μεσάγκτους. saepe Γ deficit. ut in temporibus nonnullis τῆς ἐλέγχω. saepe abundat. in multis orthographia diversa pro saeculo obtinuit. V. V. D. D. egerunt de hac voce plurimi. suffecerint. Cl. *V. V. Duker.* ad *Thucyd.* VI. 69. *Hemsterh.* ad *Aristoph. Plut.* 69.

P. 130. Vs. 13. Εντεθειμένοι] ut διαπεπραγμένος. πεπορισμένος. κατεσραμμένος. ἐξειργασμένος. κατειργασμένος. quod repositum velim in *Menandri Plocio* vs. 2.

> Ἐπ' ἀμφότερά νυ χ' ἡ 'πίκληρος οὔατα
> Μέλλει καθευδήσειν. κατείργασαι μέγα
> Καὶ περιβόητον ἔργον.

nunc metro corrupto editum κατεργάσασα μέγα.

P. 130. Vs. 14. Ἔλυον τὰ ἀπόγαια] alii λύσασθαι adhibent. potes suspicari ἐλύοντο τά. recte *Apographum* ἀπόγεια. *Glossae.* ἀπόγεια. *retinacula.* *Chion Ep.* IV. 27. licet ἀπόγαια item probum. sic in aliis vocabulis. effugit me etiam haec subreptitia mutatio.

P. 130. Vs. 15. Ἀγκύρας ἀνῄρουν] saepe αἴρειν & ἀναίρειν ἀγκύρας, ut L. I. XIV. 20. 20. Verum ἀναιρεῖν a *Stephano* vindicatum in ἀγκύρα. crebro hae voces miscentur a librariis & ipso usu. sic ap. *Heliod.* VI. 301. tantundem fuerit utrum legas ξίφος ἀνελομένη, sive cum *Taurinensi* ἀραμένη. ap. *Artemid.* II. 61. 148. II. 9. 168. jam emendavimus alias similem confusionem. *Cl. Dukerus* religiosior forte visus fuerit nonnullis, qui χεῖρας ἀνταιρομένους pro ἀνταιρομένους in *Thucydidis* L. III. 32. servaverit.

P. 130. Vs. 16. Παριὼν Χαιρέας δὲ] In optimis Gr. L. auctoribus dislocatio voculae δὲ non infrequens. *Xenoph. de R. Eq.* p. 951. B. Ἐπὶ τῶν τοιούτων ἤδη δὲ ἱππαζόμενοι ἵππων. qui locus turbatus videtur a sciolo. vide *Leunclavium* ad L. VII. H. H. 627. C. Καὶ οἱ περὶ τὸν Θηβαῖον δὲ. & quando periodus incipit a vocula Καὶ, fere δὲ tertia vel quarta sede collocatur. ap. *Diodorum* XX. 85. πρὸς τὰς θέσεις τῶν ὀργάνων δὲ ὁ Δημήτριος. ubi quoque male turbatur. Noster L. I. I. 3. 13. IV. I. 62. 6. hic

autem

autem dubites, utrum παριὼν non potius referendum ſit ad ſuperiora ἐπεραῖε παριών. Χαιρέας δὲ. nam de proceſſu Chaereae ſatis jam actum. tamen etiam potes conjungere παριὼν εἰς τὰς τριήρεις. & hoc praeſtat.

P. 130. Vs. 17. Λεληθὸς] cur ita? Nam poterat hoc facere palam, praeſertim praetextu inſulae incuſtoditae praeſidiis firmandae. at ita cape locum. clandeſtinum hoc praeceptum re vera datum praefectis, ut occuparent Cypron, a regiis copiis nondum occupatam; unde in Siciliam reditum capeſſerent. vulgo autem perſuadendum erat, ſe deſcenſionem facturos in hoſtiles aliquas ad mare oras, puta Sidona. ſic Perſa L. VII. IV. 120. 24. πυθόμενος δὲ Τύρον ἑαλωκέναι περὶ Σιδῶνος ἐφοβεῖτο.

P. 130. Vs. 17. Ἐπὶ Κύπρου κρατεῖν] nempe τῆς ὁδοῦ ἐπὶ Κύπρου. non videtur multum abire Latina locutio *tenere. Ovidius* III. *Met.* 690.

—— —— Diamque tene: delatus in illam,
Accenſis aris Baccheia ſacra frequento.

Lucan. VI. 321.

Heſperiam potui, motu ſurgente, tenere.

ita τελεῖν εἰς τινὰ τόπον per ellipſin vocis τὴν ὁδὸν dicitur. ſi cui κρατεῖν omnino diſpliceat, levi metatheſi reponat καταίρειν. cujus obvius eſt uſus. *Themiſtocl. Ep.* XI. 34. ἐκεῖθεν ἡ ναῦς δὲ ἐπίδοξος ἦν εἰς Ἀσίαν καταίρειν. ubi *Cod.* mox μέντοι pro μηνυοῦν exhibet. at contra illud μέντοι mutes in μνήμης in *Proclo Marini* C. XXXI. vel utrumque retine. a voce κρατεῖν longius abeunt, quam ut de iis cogitari poſſit, vulgatiſſimae locutiones καταχεῖν. κατέχειν noſtro ſenſu. pro quibus dubito an ἔχεσθαι recte repoſitum ſit ap. *Herodot.* V. 47. εἴχετο πλέων ἐς Κυρήνην. mihi videtur longe praeſtare aliarum editionum & *Codd.* ap. *Galeum* lectio, ᾤχετο πλέων. exempla habet *Portus. Plato Theag.* 130. ᾤχετο ἐκπλέων. *Lyſias* p. 364. *Lycurg.* in *Leocr.* §. 6. ap. *Xenoph.* K. A. I. 253. ἔχονται male pro οἴχονται. vide etiam Cl. *Valkenar.* ad *Ammon.* in ἀποδρᾶναι. L. III. III. 46. 16. ἐπὶ Κρήτης τὸν πλοῦν ποιεῖσθαι dixit.

P. 130. Vs. 17. ὡς δῆτα ἀναγκαῖον] eadem ratione dictum, qua ἐξὸν. δέον. προσταχθὲν. ἐπαγγελθὲν.

P. 130. Vs. 19. Πνεύματι φορῷ] *Dion Caſſ.* L. 440. A. *Thom. Mag.* φορὸς ἄνεμος. ὁ τοῖς πλέουσι δεξιός. καὶ φορός. ἡ συκῆ σύκων ἤγουν φορὰν σύκων ἔχουσα. quod exemplum videtur ignoraſſe *H. Stephanus*, unde petierit *Budaeus.* ap. *Schol. Luciani Lexiph.* II. 337. φορῷ τῷ πνεύματι legebatur. ubi *Solanus* εὐφόρῳ. non opus. niſi ex *Codice.* vide *Ammon.* in φορός. & ad L. III. VI. 52. 25.

 P. 130.

P. 130. Vs. 19. Ἱερὸν Ἀφροδίτης] Hujus in Papho Veneris templi memoria in *Numis*. vid. *Tacit. Ann.* III. 62. & II. H. 34. ubi *Titus spectata opulentia donisque regum, ... de navigatione primum consuluit.* Haec Charito rursus pro more adplicuit Chaereae suo.

P. 130. Vs. 21. Πρῶτος] L. III. VI. 53. 9.

P. 130. Vs. 22. ἐξεβίβασε] vulgatissimi usus. *Thucyd.* VI. 69. ἐκβιβάζειν τινα τῶν δικαίων λόγων. *Schol.* ἐκκρούειν explicat. in *codicibus* quibusdam ἐκβιάζειν. doctiss. Interpres utrumque aptum merito censet. in receptam tamen lectionem pronior fuerim. nec hic solum hae voces commiscentur. vide *Vann. Criticam* p. 537.

P. 130. Vs. 24. Εἱστίασε τὴν στρατιὰν] *Xenoph.* K. A. VI. 370. θύσαντες δὲ τῶν αἰχμαλώτων βοῶν καὶ ἄλλα ἱερεῖα, εὐωχίαν μὲν ἀρκοῦσαν παρεῖχον. potes hic quiden ἱερεῖα interpretari *animalia*. sed tamen mox sacrificium perficitur. vid. *Casaub.* ad *Athenaeum* I. XI. 36. *Sch. Homer. Iliad.* X. 159. *Odyss.* Λ. 23.

P. 130. Vs. 25. Οἱ ἱερεῖς, οὗτοι δὲ εἰσὶ καὶ μάντεις] *sacerdotes* simul & *haruspices*. hic intelliguntur Paphii sacerdotes. alioqui tales exercitum sequebantur. vide *Thucyd.* VI. 69. & ibi laudatum *Pollucis* locum. *Xenoph.* H. H. VII. 629. A. K. A. IV. 324. Οἱ μάντεις ἐσφαγιάζοντο εἰς τὸν ποταμὸν. quod Latini dicunt *porricere in fluctus*. vide *Cerdam* ad *Virgil.* V. 776. nec dubitare debebat *Xenophontis* ad l. l. *interpres*. *Hesych.* Ἱερεύς. ὁ διὰ θυσιῶν μαντευόμενος. ita *in Inscriptione* in *Tom.* III. *Etrusc. Inscr.* p. 97. *sacerdoti & aruspici. publico. ex genere. sacerdotium.* consulatur ibi *doctissimus A F. Gorius*. dedit quoque Cl. *Muratorius*. T. I. CLXX. 8. ex *Vignolii Selectis*. p. 305. In alia ap. *Fabrettum* p. 677. ex quo eruditissimus *Abbas Oliverius* in *Marmorib. Pisaurensibus* edidit p. 58. *avispex extispicus sacerdos publicus, privatus.* ut quidem plenius legitur ap. *Donium* Cl. IV. 42. ubi *publicus* abest tamen. uti quoque ap. *Murator.* T. I. CLXXI. 7. tamen *publicus* bonum. & ante *privatus* videtur quid excidisse.

Sacrificium autem hoc ἐμβατήριον. ut felicibus ominibus mare iterum ingrederentur. ut ap. *Heliod.* IV. 196. Καὶ τήνδε τὴν θυσίαν ἄγει τῷ θεῷ τῷ Φήναντι, νικητήριόν τε καὶ χαριστήριον, ἅμα δὲ καὶ ἐμβατήριον. ubi male *Commelinus* explicat αὐλητήριον. ut animadvertit jam *Sopingius* ad *Hesych.* in hac voce. mox ibi rectius *Taur.* βουλόμενον.

P. 130. Vs. 26. Ὅτι καλά γέγονε τὰ ἱερεῖα] ita non solent loqui purioris Graecitatis scriptores, sed ὅτι καλὰ γέγονε τὰ ἱερά. vel ἱερὰ καλὰ φαίνεται vel ἐστι. vel simpliciter ἱερὰ γίνεσθαι vel φαίνεσθαι vel προχωρεῖν. tamen ἱερεῖα in hac locutione in ipso *Xenoph.* K. A. VI. 381. sed jure *Leunclavius & Hudchinsonus*. ἱερὰ praetulerunt. in *Polybio* L. VII. 3. 703. τί δοκεῖ τὰ ἱερεῖα. sed *Codex* meus ἱερά. paullo ibi ante recte se habet ἱερείων. etiam ap. *Strabon.*

L. III.

L. III. 258. B. bis occurrit μὴ γινομένων καλῶν τῶν ἱερείων. nec *Aldina* variat. forte Charitonis aevo hac in locutione abusus constanter obtinuerit. alioqui sane tralatitia est horum vocabulorum mixtura. vide *Apollodori Bibl.* 43. ubi *Cod.* meus vacillat cum aliis. ap. *Lucian.* de *Sacrif.* I. 526. ἡ τῶν ἱερείων διαμαρτία. alii ἱερῶν. quod prius in *Luciano* non aeque ferendum. Apud *Ammon.* in Ἱερεῖον ... χρηστήριον δὲ τὸ ἱερόν, ᾧ χρῶνται χρηστηριαζόμενοι. ubi Cl. *Valkenarius* malebat ἱερεῖον. ibidem mox ἱερὰ ... καὶ τὰ σφάγια. *Xenoph.* K. A. I. 264. E. conjungit haec vocabula. ὅτι τὰ ἱερὰ καὶ τὰ σφάγια καλὰ εἴη. *Herodot.* IX. 60. dixit σφάγια γίνεσθαι. nempe ἱερὰ latius patent, quam σφάγια. ap. *Heliod.* X. 531. *Cod. Taur.* ἐχώμεθα τῶν εὐαγεστέρων ἱερείων, τὴν δι' ἀνθρώπων θυσίαν καὶ εἰς τὸν ἐξῆς αἰῶνα περιγράψαντες. *Vatic.* consentit in περιγραψαντες. vulgo παραγράψαντες & in ἱερείων, teste *Commelino.* sed nostra collatio ejus variationis indicium non habet. praetulerim ἱερῶν: quia sequitur θυσίαν, non θύματα. περιγράψαντες etiam commodius videtur. licet alterum defendi posset. vide Cl. *Diodori* interpretem L. I. 41. vitiose porro *Vaticanus* εὐγχωρέστερων.

P. 131. Vs. I. Ἄνδρες συστρατιῶται] *Xenoph.* p. 250. A. vide L. VIII. 117. 9.

P. 131. Vs. 4. Καιρὸς δὲ ὀξὺς ἐφέστηκεν] sic *Psellus* de *Operat. Daem.* 25. καιρὸς ἐφέστηκε νῦν. ita in *Inscriptione* ap. *Muratorium* CDLVII. τοῖς ὀξέσι. interpretati sunt. *temporibus calamitosis.* sed *Jac Elsnerus*, vir doctissimus, in *Schediasmate Critico* p 151. ostendit esse corruptam lectionem. quam tamen praeter nominatos ab ipso agnoscit *C. Patinus* in *Commentariis* ad *Antiqua Monumenta* p. 387. emendat vero τοῖς ἑξῆς vel τὸ ἑξῆς. *consequenti tempore. consecutis temporibus.* nempe legitime intelligitur τοῖς ἑξῆς χρόνοις. malim vero verti *continuis annis.* quod Vir clarissimus, credo, explicare voluit per τὸ *alternis vicibus.* verum τοῖς ἑξῆς vix eam vim habeat. sensum omnino verum attigisse V. D. reor. posses tamen etiam conjicere τοῖς ἑξῆς ἔτεσιν, eadem sententia. ap. *Marinum* C. XXVI. 63. ἔτη excidit τὰ δὲ πέντε ἔτη οὐκ ἔτι. nempe eodem modo pronuntiata fuerunt ἔτη & ἔτι. Verum καιρὸς ὀξὺς non plane hic καιρὸς χαλεπός. sed *brevis ad deliberandum opportunitas.* ita *Callistratus* in *Statuis.* VI. τὸ μὲν γὰρ πλέρωμα τῶν ταρσῶν ἀνίττεσθαι τὴν ὀξύτητα τοῦ καιροῦ. & in eleganti de se *epigrammate* L. IV. *Anthol.* XIV. 346. ipse Καιρὸς dicit

ὡς ἀκμῆς πάσης ὀξύτερος τελέθω.

In quo *Planudes* rursum grassatus, tum alias, tum praecipue in ultimo disticho, supponens

Τοῖον ὁ τεχνίτης με διέπλασεν εἵνεκεν ὑμέων
Ξεῖνε, καὶ ἐν προθύροις θῆκε διδασκαλίην.

cum

cum a manu *Posidippi* sit.

> ᵝ Τοὔνεχ' ὁ τεχνίτας σε διέπλασεν; ᵅ εἵνεκεν ὑμέων,
> Ξεῖνε, καὶ ἐν προθύροις θῆκε διδασκαλίην.

idem interpolavit etiam quartum distichum: quod lege

> ᵅ Ἡ δὲ κόμη, τί κατ' ὄψιν; ᵝ ὑπαντιάσαντι λαβέσθαι
> Νὴ Δία. τἀξόπιθεν δ' εἰς τί φαλακρὰ πέλει.

P. 131. Vs. 6. Ἀπειλήμμεθα] *intercepti sumus.* male in *apographo* rursus ἀπελείμμεθα. diximus de hac confusione L. VI. VI. 106. 20. VII. III. 117. 16. libet his rursus aliquandiu inmorari. ap. *Herodot.* ἀπολαμβάνεσθαι non facile in his temporibus corrumpitur, quia ex dialecto scribuntur. ἀπολαμφθείς. ἀπολελαμμένος. unde *Hesych.* habet λέλαπται. εἴληπται. ap. *Strabon.* VII. 472. A. ἰχθύες οἱ ἀποληφθέντες ἐν τῷ κρυστάλλῳ. uti recte *interpres* expressit. sed in contextu ἀπολειφθέντες. XVI. IX. 28. C. Sine numero haec possent augeri.

Alia confusio in hac voce ap. *Plutarch. Arat.* 324. ubi legitur διείληφεν ὁ Νεάλκης τὸν Ἀρίστρατον. *imaginem Aristrati delevit.* at recte *Dacierius* ex *Cod.* διήλειφεν. mox explicat ἐξαλειφομένου. contra sanam crisin *interpretes* cogitant de voce διαγράφειν.

Rursus λελημμένος & λελιμμένος conmiscentur apud *Aeschylum*, *septem contra Thebas.* vs. 361.

> Οὔτε μεῖον, οὔτ' ἴσον λελιμμένος.

& vs. 386.

> Τυδεὺς δὲ μαργῶν καὶ μάχης λελιμμένος.

ibi alii λελημμένος pro εἰλημμένος. quod probum sane. vide *Eurip. Ione* 1113. *Troad.* 373. licet *Canterus* eo offensus videatur ad *Cyclopa* vs. 432. at vellem alio exemplo probatum, εἴλημμαι *active* sumi posse. an dicitur μάχης λελημμένος. ὑπὸ μάχης. ut Latini *captus desiderio.* non puto. alii a λίπτω deducunt ἐπιθυμῶ. sic *scholiastae.* licet agnoscatur quoque altera lectio. sed etiam *Hesych.* habet ἔλιπτεν. ubi consule Cl. *Alberti. Eusthat.* p. 1398. 34. *Etym.* M. 566. 57. certe *Suidas* agnoscit λελίφθαι in λίπτω. quare credo huic verbo utroque loco *Aeschyli* controversiam non esse movendam.

Nec in his permutationibus consistitur. *Cl. Hemsterhusius* ad *Aristoph. Plut.* 385 & 1055. περιειλημμένος & περιειλημένος. quod ab εἰλεῖσθαι, confusa censet. quod ipsum εἰλημένος rursus, ut in *Schol. Aristophanis*, quem protulit *V. Cl.* ex *Codice* meo, mutatur in εἰλυμένος, sine sensus detrimento

mento tamen, in membrana antiqua ap. *Apollon. Rhod.* 863. & ſic ap. *Herodot.* II. 8. ψάμμῳ κατειλυμένον. in aliis κατειλημμένον. non recte, ut optime *J. Gronovius.* καταλελαμμένον foret *Herodoteum.*

Denique ap. *Ariſtaen.* I. 13. legimus οὐ φέρω θέαν ἀπειλυμένην μοιχοῦ. *non fero parati moechi conſpectum.* at V. D. quem *Dorvillium* credo, ἀπειλημμένου. *deprehenſi* conjicit. ſenſui, quo *Mercerus* accipit, aptius foret praeteritum ἠπειλημένου. at ἀπειλοῦμαι eſt *terreor. minis conſternor.* non *minando intentor.* vide *Xenoph.* in *Symp.* 885. B. qui locus Lexicographis notatus. ſic ap. *Sophocl. Antig.* 414. πρὸς σοῦ τὰ δεῖν' ἐκεῖν' ἐπηπειλημένοι. Haec uno obtutu proponere placuit, ut pateat, quam multiplices ſint ſcribarum aberrationes & quam caute hae ſollemnes variationes vocalium ſint diſcernendae.

P. 131. Vs. 7. Εἴτε οὖν] ſemel ponitur. namque ſecundum εἴτε non proferri a Chaerea potuit, quia ejus ſermo a reclamantibus interruptus. an εἶτα poteſt locum habere? certe *Apogr.* habet, ut edidimus εἴτε.

P. 131. Vs. 11. Οὐδήπου] alias οὐ δήπου. eodem redit. *Plato Philebo* 53. C. ap. *Platon. Symp.* 194. C. fere adſentior *Stephano* σὺ δήπου pro οὐδήπου reponenti. niſi interrogationem tollendam autumes. vide L. I. XII. 16. 26.

P. 131. Vs. 12. Αναπτῆναι] reſpicere videtur *Scytharum* minas *Dario* factas ap. *Herodot.* IV. 132. ἢν μὴ ὄρνιθες γενόμενοι ἀναπτῆσθε εἰς τὸν οὐρανὸν, οὐκ ἀπονοστήσετε ὀπίσω. non infrequenter hoc genere delectantur auctores. *Plat.* x. de *L. L.* 224. οὐδ' ὑψηλὸς γενόμενος εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναπτήσῃ. *Sophocles Antig.* 1314. ἀνέπταν φόβῳ. *prae metu in coelum ſubvolaverim, ut ſervet. Eurip. Hercule Fur.* 1157.

—— ποῖ κακῶν ἐρημίαν
Εὕρω; πτερωτὸς, ἢ κατὰ χθονὸς μολών.

ultimum illud effugium, ſic circumloquitur *Xenoph.* L. VII. K. A. 396. D. πρὶν ταῦτα ἐπιδεῖν ὑφ' ἡμῶν γενόμενα μυρίας ἐμὲ κατὰ τῆς γῆς ὀργυιὰς γενέσθαι. Verum hoc potius in pudore quam metu. vide eundem K. Π. V. 142. D. & K. A. VIII. 419. D. ita *Val. Flacc.* IV. 217. haec duo effugia conjungit

—— *fuga ſub terras, fuga nulla ſub auras.*

prae anxietate Ariadne ſola relicta in coelum ſibi fugam praecludi queritur ap. *Ovid.* x. *Ep.* 93.

Pppp *Si mare,*

Si mare, si terras, porrectaque litora vidi.
Multa mihi terrae, multa minantur aquae.
Coelum restabat. timeo simulacra deorum.

sic quae consequi nequimus, e coelo velle petere dicimur. *Demosth.* περὶ τῶν ἐν Χερρ. 79. B. Πόθεν γὰρ στεατιώτας τρέφειν; οὐκ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. *commeatum e coelo petere nequibit.* vide notata ad L. II. IV. 28. 19.

Venit in mentem locus *Manethonis*, ubi artificibus quibusdam, *membra volantia* attribuuntur non modo, sed & ipsi coelo cadere dicuntur. vix vero intellectus, quia non una sede corruptus. L. VI. 440.

Σὺν δὲ Ἄρηι Κύπρις καὶ ἅμ' ἠελίῳ παρεοῦσα
Ἀιδροβάτας τεύχει, σχοίνοις τρίβον ἐξανύοντας.
Ἣν δὲ καὶ Ἑρμείης τοῖσιν συμμάρτυρος εἴη,
Ἄχθεα θαύματα χερσὶ κατ' ὤμοισιν φορέοντας,
Ἰσταμβύοις γυίοις ἐναλίγκιον ὀρνίθεσσιν,
Πιδναμβύυς τε νέφεσσιν ὑπ' ἠνεμόεντι πετεινῶ.

priores tres versus non habent difficultatem. de funambulis perspicuus sermo. de quo etiam L. V. 146.

Καλοβάτην σχοίνων, ἠδὲ ἠερόφοιτον ἔθηκεν,
Ἴκαρον αἰθέριον πτερύγων δίχα καὶ δίχα κηροῦ.

de quo genere *Manilius* L. V. 440.

Et viduata volant pinnis & in aëre ludunt:

sive potius de *petauristis.* qui omnino intelligendi in tribus proximis *Manethonianis* versibus. quamvis prior horum diversum quoddam artificium notet: sed nihilominus tamen a petauristis peractum. nam illi φορῆντες θαυματὰ ἄχθη κατ' ὤμους χερσὶ. *ferentes mirabilia prae gravitate pondera humeris, ope manuum ea sustinentes*, sunt quos L. IV. 276. respicit.

Ἰσχυρῶν ἔργων τεύχει πονοπαίκτορας ἄνδρας.

& forte vs. 443.

Ἀχθοφόρους, καμάτων τε πόνους εἰς τέρψιν ἄγοντας.

licet ἀχθοφόροι potius sint *bajuli communes, qui corpus suum ad opus aliquod locare consueverint, laboriosis humeris ac dorso vitae subsidia quaerentes*, ut

eos

eos defcribit *Maternus Firmicus.* L. IV. VII. I. fed ποντοπαίκλορες & πόνυς εἰς τέρψιν ἄγοντες iidem. & quos defcribit *Seneca* L. II. de *Ira* C. XII. genera haec conjungens. *didicerunt alii tenuiffimis & adverfis funibus currere, & ingentia vixque humanis toleranda viribus onera portare.* ubi *Philofophus Romanus* per *funes adverfos* intelligere videtur, *funes laxos* [noftratibus *flappe koort*] quique verfus incedentem contenduntur, dum fcanduntur, quosque refpexit quoque *Manilius* L. v. 654. ex ingeniofa *R. Bentleji* emendatione.

—— —— ac tenues aufus fine limite greffus
Certa per extentos ponet veftigia funes:
At coeli meditatus iter veftigia perdet
Pene fua, & pendens populum fufpendet ab ipfo.

quibus tamen forte novam gratiam concilies, fi pro *pene* refcribas *pone.* nam dum fcandit obvium & adverfum funem, funis a tergo greffibus fit inhabilis. quamvis *J. Voffii* ad *Catullum* p. 202. conjectura non minus arrideat,

Et perna *pendens populus fufpendet ab ipfa.*

nifi quod *Maniliano* more malim *ab ipfo* pro *a fe ipfo.* ut noftrates funambuli fimulare folent lapfum tam in laxis quam tenfis funibus. quem periculofum cafum refpicere videtur quoque *Manetho* L. IV. 268.

Σχοινοβάτας τεύχει, καλοβάμονας, ὕψοθεν εἰς γῆν,
Γειτονίῃ θανάτοιο, καταῤῥιπτοῦντας ἑαυτούς.
Ὧν ὁ πόρος μόρος ἐςὶν, ἐπὴν εἰς σφάλματα νεύσῃ.

J. Gronovius ultimum ex his, quos tractamus, verfibus iftum quoque ad lapfum forte refpicere putarit, eum reddens. *cadentesque* in *nubibus* fub *ventofo alatu.* quae fane nemo intellexerit. quid quod ignorabilis eft vox πίδναμαι. quare etiam aliter verti juffit ipfe V. D. *Extenfosque in nubibus.* fed licet πίτναμαι. *pandi. extendi.* notet. vid. *Nicandr. Ther.* 362. *Alex.* 433. *Anthol.* I. LVI. 8. 76. & recte alae & alati extendi poffint dici, non duto veram hanc lectionem. nam an agatur hic de volatu incertiffimum. πετεινὸς enim videtur non poffe *volatum* notare, fed *alis inftructum. volucrem.* legendum igitur puto.

Πιλναμένους τε νέφεσσιν ὑπ' ἠνεμόεντι πετεύρῳ.
admotos, adpropinquantes nubibus per aërium peteurum.

tralatitium in *Manethone*, ut hinc explicationem ordiar, ὑπὸ cum dativo pro genitivo. tum valde facile & sollemniter Δ & Λ commiscentur. πίλναθι νέφεσι legitima locutio. *Nicand. Alex.* 312. *Hesiod.* Ἐργ. 510. *Schol. Odyssea.* N. 95. προσεπίλνατο. προσεπέλαζε. *Hesych.* πιλνᾷ. προσήγγιζε. Πίλναθι. προσπελάζει. Πιλνάμενον. ἐμπελαζόμενον. Πηγνύμενον. Πίλναθι. ἐγγίζειν. πλησιάζειν. προσάγειν. qui autem extolluntur, dici *nubibus admoveri*, *nubes tangere*, quare adstruxerim? petauristae autem revera, dum periculosissima ista miracula populo exhibebant, valde elevabantur & nubibus quasi admovebantur. unde de ipsis *Manetho* L. IV. 278.

Αἰθροβάτας, πηκτοῖσι πετευριστῆρας ἐν ἔργοις.

πηκτὰ ἔργα. sunt *pegmata*. in quibus petauristae artificia praestabant. subjungit vero ibi quoque

Αἰθέρι καὶ γαίῃ μεμετρημένα ἔργα τελοῦντας.

Αἰθὴρ ibi, quod hic νέφη, & unum alterum explicat. graphice depingit petauristas *Manilius* L. v. 433.

Adnumeres etiam illa licet coguata per artem
Corpora, quae valido saliunt excussa petauro,
Alternosque cient motus. delatus & ille
Nunc jacet, atque hujus casu suspenditur ille.

de petauristis sive peteuristis multi multa. consulantur locis laudatis *Scaliger & alii. Salmasius* in variis locis *Plinianarum Exercitationum.* ut p.693. qui nescio cur p. 149. vitiosum pronuntiet in *Glossis.* πεπεταύρισαι. *cernuit.* tetigi antea. *eaedem. cernulat.* κυβιστᾷ. *cernuli* πεταυρισαί. *cernulus* πεταυριστής. πλάγιος. vocem πέταυρον vel πέτευρον. *trabs. pertica. tignum.* explicat *Hesych.* Πέταυρα. τίγνα. Πέτευρον . . . ὄργανον ποιὸν καὶ πᾶν τὸ μακρὸν καὶ ὑπόπλατυ, ἐστι δὲ λεπτὸν, ὅταν ἐν μετεώρῳ κείμενον. vocatur autem πέτευρον ἠνεμόεν. quia μετέωρον. quia *altum. Lucilius* p. 8. *sicuti Mechanici ex alto exsiluere petauro.* ut omnia *edita. aeria. aetheria.* διηέρια. ἠέρια. sic ἠνεμόεντα. vide ἠερόθεν *ex alto. Nonnus Dionys.* XXVIII. 218. XXIX. 294. 182. ἠερίη κέλευθος. *Tryphiod.* 632. διηερίων ἀπὸ πύργων. *Salmas.* ad *Achillem Tat.* p 555. vide a nobis observata in *Vanno Critica.* C. XII. 591. merito de his ἠνεμόεις. unde *Vopiscus* in *Carino* C. 19. *Nam & Neurobaten, qui velut* in ventis *cothurnatus fertur, exhibuit.* & ipsi *petauristae* in *aëre volare* dicuntur. vide in voce *Festum & Nonium.* & *Gronov.* ad *Manethon.* IV. 278. Vox autem πέτευρον non hic solummodo corrupta.

ap.

ap. *Polyb.* VIII. p. 717. pro πέτευρον in *Codice* meo πότερον. ap. *Theocr. Idyll.* XIII. 12. in *Cod.* ποτ' εὐρῷ. Haec suffecerint ad conjecturas probabiliores reddendas.

Unum addam, videri nempe legendum esse ἰπταμένους γυίοις *volantes pedibus.* ut commodius cum sequenti versu haec jungantur. licet vero erudite *Gronovius* γυίοις *pedibus* reddiderit: quia tamen petauristae non *pedibus*, sed omni *corpore* exercebant artem, forte non ita strictim hic accipiendum fuerit. aliud est istud *Manilii* V. 443.

—— —— dabit Natura vigorem,
Atque alacres cursus, campoque volantia membra.

P. 131. Vs. 13. Βρασίδου συγγενής] Tempora bene servat. famigeratissimus hic enim in historia Laconica dux, circa Hermocratis aetatem floruit. vide *Thucyd.* II. 25. A. Βρασίδας, ὁ Τέλλιδος, ἀνὴρ Σπαρτιάτης III. 69 & 81. a *Plutarcho* comparatur *Achilli.* p. 221. D. *Symposii.* sub *Augusto* ejus posteri memorantur ab eodem in *Apophthegm.* 207. F.

P. 131. Vs. 13. Κατὰ μεγάλην ἀνάγκην τῆς Σπάρτης ἐκπεσών.] explicat *Thucyd.* L. I. 2. Ἐκ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος οἱ πολέμῳ ἢ στάσει ἐκπίπτοντες. ita *Schol.* in *eodem* L. I. 36. μεγάλους καιροὺς explicat, εὐτυχίας καὶ ἀτυχίας, ἢ μᾶλλον ἀνάγκας καὶ κινδύνους. *Suidas* in Ἀναγκαία τράπεζα. Ἀναγκαίας τύχης, τῆς βίας, φησί. τουτέστι τῆς δυστυχίας. *Tacit.* I. H. 3 & 72. *supremae clarorum virorum necessitates. ipsa necessitas fortiter tolerata.* saepe ἀνάγκη est *fatum. necessitas. major deorum vis. Xenoph. Eph.* II. 42. δῆλος γὰρ εἶ μεγάλῃ τινι ἀνάγκῃ τῇ κατὰ τὴν πλάνην χρώμενος. *Lysias* p. 118. dicit ὑπὸ δαιμονίου τινὸς ἀγόμενος ἀνάγκης. quod *Xenoph.* H. XI. VI. 594. C. ἤδη τὸ δαιμόνιον αὐτὸν ἦγε. prior explicatio obtineat. mox negligentius *apographum*, ἐτόλμησε.

P. 131. Vs. 22. Θεῶν ὑμᾶς προσλαμβανομένων] frequens verbi notio haec in *N. F. Actis Apost.* XXVIII. 2. *Epist.* ad *Rom.* XIV. 3. & I. ubi *Beza* consulatur. προσλαμβάνειν τινι idem fere quod συλλαμβάνειν vel συλλαμβάνεσθαι. *Diodor. Sic.* XIV. 18.

P. 131. Vs. 22. Τοὺς δὲ Αἰγυπτίους] Absolutus accusativus. *quod attinet ad Aegyptios.* sed ideo accusativus adhibetur, quia sequitur οὓς. *Xen.* K. A. V. 356. D. Κοτυωρίτας δὲ, οὓς ὑμετέρους φατὲ εἶναι, ὅτι αὐτῶν εἰλήφαμεν, αὐτοὶ αἴτιοί εἰσιν. K. Π. II. 39. D. vide dicta ad L. VII. VI. 125. 8. deinde finis periodi huc spectat, licet alii casus interponantur. ἵνα μόνον τοὺς ἔχοντας παραλάβωμεν.

P. 131. Vs. 23. Προσῆκεν] In *codicibus* centies προσῆκεν. προσήκει. προσῆκον. προσήκειν confunduntur, & non magno malo saepe. & quod qui-

dem ad *praesens* & *imperfectum* attinet, multi Grammatici notarunt hoc pro illo poni. in *Glossis*. προσῆκεν. *attinet*. sic ἀνῆκεν. *competit. pertinet, attinet*. *Plato* III. de L. L. 688. προσῆκεν. ubi tamen προσήκει aeque obtinuerit. *Xenoph*. H. H. III. 482. D. frustra *Leunclavius* ibi προσήκει pro προσῆκον reponit. ap. *Demosth*. I. *Phil*. 47. C. pro προσῆκε in plurimis *Codd.* προσήκει. sic variatur in *Timocr*. 802. B. in *Leptinea* 554. προσῆκον obtinet. si ex *Cod*. bene. eodem redit. in προσῆκον saepe ἦν reticetur. sic in *Lysia* p. 323. & 147. cur quid mutetur, nihil urguet. *Lucian. Abd.* II. 174. ap. *Plutarch*. in *Bruto* 238. Ἑλλήνων γὰρ οὐδένα βιασθῆναι προσήκειν ἔγραφε. at vulgata proba. *Demosth*. p. 83. B. *Lysias* p. 172. *Diod.* I. 41. similis inconstantia. *Porphyr*. de *Abstin*. II. 179. confer II. 141. *Artemid*. III. 20. 172. *Strabo* V. 358. C. sic in *Actis* XXII. 22. καθῆκεν pro καθήκει recte. quod tamen etiam quidam libri exhibent. sic ἀνῆκεν. ad *Colossens*. III. 18. Levia haec, at intemperie magistrorum saepe conturbata. sic χρῆ, ἔδει pro praesentibus saepe occurrere observavit dudum *H. Stephanus* in προσῆκεν. T. I. p. 1616. (1692.)

P. 131. Vs. 24. Κατασπαρέντας] legendum κατασπαρέντες : : : σπεύσαιε. stribligo aliter a periodo removeri nequit.

P. 131. Vs. 25. Διαπυνθάνεσθαι] *diligenter & ad unum omnes rogare*. sic *perrogare*. *Sueton. Aug*. XXXV. vide *Bernecer*. ad *Justin*. XXX. 15. *perservire* ap. *Vopiscum Probo* C. 18. quod *Salmasio* tamen displicet, ut non *Latinum*. at *Codd*. auctoritate recipere non dubitarim. nostrum vocabulum ap. *Strabonem* II. 159. *Plat. Theog*. 122. D. *Philebo* 38. B. διαδοξάζειν. ap. *Max. Tyr*. XVI. 8. διαχύω. *Xenoph*. K. Π. IV. 102. B. διακινδυνεῦσαι in *Cod*. regio & aliis ap. *Dionem Cass*. 778. A. quamvis ἀποκινδυνεῦσαι non spernendum. συνδιακινδυνεύειν est *Herodoti* L. VII. 220. vide ad L. I. VII. II. 15.

LIBRI OCTAVI CAPUT TERTIUM.

P. 132. Vs. 4. Σοὶ θεραπαινίδας] *Val. Flacc*. II. 114.

Has agimus longi famulas tibi praemia belli.

P. 132. Vs. 5. Μὴ ποιήσειαν] μὴ ἂν ὅτως μανοίμην. VI. V. 106. 10.

P. 132. Vs. 6. *ξένην*] notione hac ex *Diodori* L. XVII. 47. adſtruxit *H. Stephanus*.

P. 132. Vs. 7. *Πέμψον*] ſic mox p. 133. 20. *ἔπεμψεν οἴκαδε* *remiſit*. *Xenoph*. K. Π. III. 70. C. alioqui *dono mittere* interpretare. & VIII. III. 133. 3. *Herodot*. I. 106. ap. quem tamen L. III. 49. *ἀπέπεμψε* reſtituit *Jac. Gronovius* ex *membranis*. inde non damnandum.

P. 132. Vs. 8. *Καὶ γὰρ ἄυτη*] ut nunc haec jacent, de ſola regina remittenda ſermo fit. tamen verba *ϗ γὰρ ἄυτη με διεφύλαξε* partim ſenſu incidunt in vocem *ξένην*, partim aliam perſonam reſpicere videntur. & vocabula adjecta *ὡς ἀδελφοῦ γυναῖκα παραλαβοῦσα* aliquo modo repraeſentant ea, quae leguntur L. V. III. 83. 5. ubi de *Rhodogune*. *Καὶ γὰρ εἶχε πρόφασιν οἰκεῖαν, ἐπειδὴ ἀδελφὴ Φαρνάκου τοῦ γράψαντος βασιλεῖ περὶ Διονύσου*. vide etiam L. VIII. V. 121. 20. quid ſi defectu laborat locus & explendus? *εἰ δέ μοι θέλεις χαρίζεσθαι, βασιλεῦ πέμψον αὐτὴν, ϗ Ῥοδογύνην τῷ ἀνδρί. ϗ γὰρ ἄυτη* . . . mox p. 133. 3. *ἀνίστασο ϗ σὺ, Ῥοδογύνη, πρώτη μοι φίλη Περσίδων, ϗ βάδιζε πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν σεαυτῆς*. quia autem amicam fuiſſe *Callirrhoae* & benevolam apparet *Rhodogunem*, merito *διαφυλάξαι* & *παραλαβεῖν ὡς ἀδελφοῦ γυναῖκα* poteſt perhiberi. quamvis contendere quis poſſet *παραλαβεῖν* magis proprie de regina poſſe dici.

P. 132. Vs. 10. *Τῆς ἐμῆς ψυχῆς κυρία*] vid. L. III. III. 46. 6. *Themiſth. Ep.* XIV. 47. *Ἀλλὰ κἀκεῖνο γε, εἴ με στέργεις, εὐλαβοῦ, πρῶτον μὲν αὐτοῦ ἕνεκα. ὃς ἐμοὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄξιος εἶ*. ubi Cl. *Schoetgenius* rurſus temere *Caryophili* conjecturam *σαυτοῦ* pro *αὐτοῦ* recepit. *Codex* habet recte *αὑτοῦ*, quod novimus uſurpari etiam pro *σεαυτοῦ*. deinde *Holſtenio* debentur *με* pro *μὲν* & *ὃς* pro *ὡς*. qui mox *ϗ* praeponit *τῷ ἵνα*. in eadem epiſtola rurſus p. 45. peſſime editum nuperius. *τοιγάρτοι ταῦτά μοι ἔτος γε ἡμέρας ϗ νυκτὸς ἐκφρόντιζε*. *Caryophilus* jam unde conjecerit *γε ὡς φημι ἡμέρας*, haeſeris. at ſi editionem ejus inſpicias, invenies veſtigia hujus emendatiunculae; licet falſae. habetur enim *ἔτος γε ὃς ἡμέρας*. quod rectius *Holſtenius* mutat in *ὅσημέρας*. rurſus *Epiſt*. XVII. [*Caryophili* editionem ſequor] p. 52. *ὃς ἡμέραι* *Schoetgen*. repoſuit *ὅσας ἡμέρας* ex ſententia *Romani Editoris*. at id vitioſum. ſaltem ſcribendum foret *ὅσαι ἡμέραι*. ſed utroque loco legendum *ὁσημέραι*. non in obliquo caſu. porro p. 45. *ἔτος* in contextu fuerat: ſed vitio *typi*. *Codex* recte *ὄντως*. Ne quis, rogo, indignetur meacrius increpare morem iſtum ſubreptitias & ſaepe falſas lectiones in contextum recipiendi auctorum, quos recudi homines gloriolae vel lucelli avidi ſaepe curant. certa enim corruptio inde manarit in optimos ſcriptores. malim ſane, ſi quos tam iniquo lumine natos Critice adſpexerit, ut, ſi iterandas ſuſcipiant editiones veterum ſcriptorum, illas repraeſentent cum ipſis evidentiſſimis typorum vitiis, ut inter alios *Dan. Haſen-*

ſenmullerus Kiloni Michaelem Pſellum περὶ ἐνεργ. δαιμ. excudi juſſit: licet *Gaulminus* jure de ſuae editionis vitioſitate apertis fuiſſet queſtus verbis.

P. 132. Vs. 10. καὶ πάντων τῶν λαφύρων] Amantium blanditiae. vide *J. Pricaeum* ad *Appul. Met.* v. 89. *domina . . . tua ſunt haec omnia.*

P. 132. Vs 11. κατεφίλησε] vide, ut Charito vaſrum & blandum ſui cauſſa ingenium muliebre bene cognoverit & depinxerit. cum prae zelo & timore, ne maritus delinqueret, has feminas amotas unice cuperet, praetexit modeſtiam & gratum animum, exemplo ſanctiſſimae ſui cuſtodiae. apud reginam continentiam marito inculcans. *Juno* apud *Valerium Flaccum* L. IV. 362. non alia arte *Io* pellicem *Jovi* extorquet.

—— —— da, quam modo ditibus Argis
Campus alit, primae referentem cornua Phoebes,
Indomitamque bovem da carae munera nuptae.
Ipſa ego dilectae pecudi jam paſcua digna,
Praecipuosque legam fontes. qua fraude negaret,
Aut quos inventos timuiſſet Juppiter aſtus?

quo ultimo verſu haerent valde interpretes. ubi alii *aeſtus* pro *aſtus.* alii *inventus. inventam.* venia igitur eſto conjecturae παρακεκινδυνευμένῃ. legendum forte.

—— —— —— *qua* fronte *negaret,*
Aut quos inventae *timuiſſet Juppiter* Argos.

duas ut rationes reddat, cur Juppiter conceſſerit *inventam Io Junoni.* primo quia non dignum erat maritali amore, tantillam rem, *bovem indomitam*, uxori negare. deinde quia Juppiter nullo modo cogitare poterat, *juvencae ſuae* carae tam acrem & crudelem adpoſitum iri cuſtodem, *Argum* ſcilicet. jam neminem offenderit hic numerus plurium in *Argos*: cum centies variis de cauſſis ita loquantur optimi ſcriptores. deinde *Aſtus* & *Argos* non ita ſono abhorrent. tandem multa exempla proſtant, ubi nomina propria abierint in adpellativa: vix contra. deſperato loco aliunde felicior contingat, velim, medicina. quod autem raro adpellativa abeant in propria, conſtat. unum tamen exemplum contrarium adponam. In *Horatii Arte Poetica* vs. 67. adhuc omnes editiones ſibi concinunt, nec *codices* ulli dubium moverunt.

Seu curſum mutavit iniquum frugibus amnis,
Doctus iter melius.

at

at in *Codice*, quem contuli in Galliis, habetur *Arnus*. cum nota. *fluv.* at ne veram lectionem hanc habeamus, defendunt veteris *scholiastae* auctoritas & aliae rationes. licet *Arnus* revera quasdam subierit in alveo mutationes: vel saltem in vicinis confluentibus. In loco autem *Valerii* non obstare mihi videtur, quod proximo versu legamus,

> *Muneris illa potens custodem protinus* Argum
> *Adjungit* : *custos* Argus *placet.*

quin sibi placuisse possit videri in crebra *Argi* repetitione. verum judicium alii desaecatius adhibeant.

P. 132. Vs. 11. Τοῖς ὑπηρέταις] δορυφόροις. sine tali comitatu vix in publicum tanta matrona prodierit. mox τριηράρχης illam recipit & δορυφορεῖ.

P. 132. Vs. 13. Ἐν κοίλῃ νηΐ] sic L. III. III. 47. 10. Chaereas dormit ἐν κοίλῃ νηΐ. ibi enim honestiores cubabant. reliqui ἐπὶ τοῦ καταστρώματος. in *transtris*, *foris*, *tabulatis*. *Synesius Ep.* XXXII. de servo nequam πλείτω δὲ δεδεμένος ἐπὶ τοῦ καταστρώματος· μὴ γὰρ εἰς κοίλην ναῦν καταβαίη. quem locum opportune advocat Cl. ***Hemsterhusius*** ad ***Luciani Contempl.*** p. 490. σὺ μὲν ῥέγχεις ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐλαθεὶς. vide ***P. Burmannum*** ad ***Val. Flacc.*** III. 462.

> ——— —— *pars ardua celsis*
> *Insternunt tabulata foris.*

κοίλη ναῦς saepe *carina* redditur. bene. verum aliquando totum cavum, quod a carina ima patet ad tabulata & foros κοίλη ναῦς. & eo sensu, ubi agitur de mora & somno honoratiorum in navi. *Heliod.* V. 251. τῶν μὲν εἰς τὰ κοῖλα τῆς νεὼς καταδυομένων. τῶν δὲ πρὸς μάχην ἐπὶ τῶν ἰκρίων ἀλλήλοις παρακελευομένων. *tabulata* opponuntur *cavis naviculae*. *Herodot.* VIII. 119. Τοὺς μὲν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος καταβιβάσαι εἰς κοίλην νῆα, ἐόντας Πέρσας καὶ Περσέων τοὺς πρώτους.

Alioqui, ut dixi, κοίλη ναῦς. *carina*. ubi *saburra*. ubi *sentina*. ἄντλος. πυθμήν. quae alioquin a κοίλῃ νηῒ distinguitur. *Demosth.* in *Zenothemim* p. 929. B. καταβὰς τῆς νυκτὸς εἰς κοίλην ναῦν, διέκοπτε τοῦ πλοίου τὸ ἔδαφος. *Eustath.* de *Ism.* & *Ism.* VII. 257. πρὸς τὸν τοῦ σκάφους κατέδυν πυθμένα. VIII. 281. vide *Gaulmin.* ad priorem locum. & ad *Theodor. Prodr.* I. 10. p. 476. *Max. Tyr.* VI. 5. καθάπερ κοίλην ναῦν ἀφαιρεθεῖσαν τοῦ ἕρματος βραχείαι ῥοπαὶ σαλεύουσί τε καὶ περιτρέπουσι. *navis concava* recte ibi vertitur. nam quia *concava*, ideo saburra carens, magis jactatur. at ap. *Xenoph.* H. H. I. 445. C. τοὺς ἐπιβάτας εἰς κοίλην ναῦν μεταβιβάσας. male vertitur *in concavam navim*. rectius aliquanto *in carinam*. sed red-

 di

di debuisset *in navis cavum* vel *ad carinam.* pejus *Fr. Portus* ad *Xenoph.* p. 106. στρογγύλον πλοῖον interpretatur κοίλην ναῦν. nam πλοῖον στρογγύλον *oneraria navis* sic dicitur opposita *bellicae & longae.* πλοῖον opponitur νηΐ. Non optime *Eranius* de *diff. sign.* p. 171. Νῆες τῶν πλοίων διαφέρουσιν. νῆες μὲν αἱ φορτηγοὶ, αἱ κ̀ μέγισταί εἰσιν. πλοῖα δὲ τὰ προμήκη κ̀ στρατιωτικά. contrarium est verum. melius *Ammonius* p. 98. πλοῖα στρογγύλα. νῆες κωπήρεις κ̀ στρατιώτιδες. ubi in *Aristotelis* loco ἐξέπλευσε ναυσὶ μὲν πεντεκαίδεκα, πλοίοις δὲ συχνοῖς ἱππαγωγοῖς κ̀ στρατηγικοῖς. *Cl. Dukerus* ad *Thucyd.* IV. 116. quem laudat eruditus *Ammonii* interpres, magis probat στρατιωτικοῖς. nec mirum haec confundi, cum στρατηγὸς & στρατιώτης aliquando de loco rixentur. vide L. IV. VII. 75. 16. Abit nimium vox σιταγωγοῖς. alioquin ἱππαγωγὰ & σιταγωγὰ πλοῖα non male convenirent. apud *Demosth.* I. *Phil.* 49. E. πλοῖα φέροντα τὰ ἐπιτήδεια κ̀ ὑπηρετικά. vide *Schol.* ubi tamen etiam memorantur τριήρεις ἱππαγωγοί. saepe occurrunt ὁλκάδες σιταγωγοί. πλοῖον minus ὁλκάδι, saltem dignitate. nam ap. *Xenoph.* de *R. Athen.* 695. B. a πλοίῳ ad ὁλκάδα, ab ὁλκάδι ad τριήρη promovetur nauta. haec saepe incerti usus, ut ex laudatis jam pateat, & si conferas *P. Wesselingio V. Cl.* notata ad *Diodori* L. XIII. C. 78. 614.

P. 132. Vs. 13. οὐδὲν ἐπισταμένη τῶν γεγενημένων] igitur jam antequam Chaereas invenerat in fori basilica Callirrhoen, regina ad classem deducta fuerat.

P. 132. Vs. 14. Παραφυλακή] sine auctore circumfertur. ap. *Diodor.* L. XX. 439. ex variarum lectionum farragine ad contextum adspirare potuisset. *Eunap. Max.* 79. εὐνοῦχοι δὲ αὐτὸν ὅμως ἀμφιεπόλευον κ̀ παραφυλακαί τινες ἦσαν. sic *Cod.* qui ante ὑπὸ τοῦ Κωνσταντίου, & mox ὑπομιμνήσκει &c. recte. nec male mox περιεφοίτα. Industria *D. Scotti* ex *Hippocrate* & *Polybio* nostram vocem protulit. Συμφύλαξ est ipsis plane ignotum. sed est *Xenoph.* K. Π. VIII. 202. C. & alias. sed idem vir, de Graecitate optime meritus, *Platonem* adjecit. at ἐπιφύλαξ etiam huic non animadversum. quod ap. *Longum* L. I. p. 15. mallem juvenes hoc in genere industriae specimina darent, quam inmaturos ingenioli foetus periclitarentur.

P. 132. Vs. 15. Καὶ οὐδενὶ ἐξῆν] militaris mos & ex necessitate. rari casus extra bellum, ubi tam arta παραφυλακῇ hominem in cognatum genus uti non sit inhumanum & plus quam ferum.

P. 132. Vs. 18. μέγα κ̀ βύσιον] vide *Bourdelotium* ad *Heliod.* I. 5. 11. *Eustath.* de *Ism. & Ism.* IX. 330. 342.

P. 132. Vs. 21. Ἤγειρε θρῆνον] Nam lamentis dominae in Persis ancillae succinebant. de *Panthea Xenoph.* K. A. V. 115. C. ὡς οὖν τοῦτο ἤκουσεν ἡ γυνή, περικατερρήξατό τε τὴν ἄνωθεν πέπλον, κ̀ ἀνωδύρατο. συνανεβόησαν δὲ αὐτῇ κ̀ αἱ δμωαί. *Lucian. Dial. Mort.* p. 375. Ἡ Δαμασίου μήτηρ κωκύουσα

ἐξάρχει

ἐξάγει τοῦ θνήτου σὺν ταῖς γυναιξί. Orientales φιλόθρηνοι & miri in luctu artifices. verum & Graeci. vide *Sophocl. Antig.* 1261.

P. 132. Vs. 24. Βασιλὶς γάρ εἶ καὶ διαμβόεις] ad formulam salutandi reges Persas. *Aelian.* V. H. I. XXXII. βασιλεῦ Ἀρταξέρξη, δι' αἰῶνος βασιλεύοις, cum interpretum commentis. διαμβόεις recte in praesenti. monuimus antea in *Animadversionibus* p. 389. & alias puto. ap. *Eurip. Andr.* 961. *Rheso.* 96. ubi male sollicitatur. In *Ione* 578 variatur. videantur *J. Wassaeus* in *Praefat.* ad *Thucyd. Forsterum* ad *Platon.* p. 396. *Max. Tyr.* XXVI. 7. *Joann. Euang.* III. 36.

P. 132. Vs. 25. ἐνεργέτηκας] & hic minus attendi in conferendo *apographo* cum ejus traduce. in illo enim recte ἐνεργέτησας. quamvis ad sensum hoc vel illud quadrare possit. vide L. VIII. VIII. 144 9. ap. *Alciphr.* II. II. 214. pro ἐτόλμησε. *Cod.* ἐτόλμηκας: quod stribliginum studiosis placere potest solis prae τετόλμηκας. mox ibi omittitur οὐκ ante οἰκείως.

P. 133. Vs. 3. Ροδογύνη] *apographum* aeque bene Ροδογούνη. vide L. V. III. 82. 25.

P. 133. Vs. 7. Τὸ δὲ ἦθος Καλλιρρόης] matrona gravis, qualem decebat imperatoris esse uxorem. animi levitatem contrarius indicat habitus. *Plato Theaet.* 145. B. ἀλλ' ὅρα μὴ παίζων ἔλεγε. Σωκρ. οὐχ οὗτος ὁ τρόπος Θεοδώρου.

P. 133. Vs. 8. Καιρὸς] L. VIII. II. 131. 4.

P. 133. Vs. 9. Δημήτριος φιλόσοφος] Demetrius Philosophus Aegyptius sive Alexandrinus circa haec tempora fuit, cognomine *Chytras.* Quo de potest consuli *H. Valesius* ad *Ammian. Marcell.* XIX. XII. 178. multi alii *Demetrii*, *Philosophi* & ipsi. vide *Laertium* in *Demetrio Phalereo:* si cui forte magis faveris. *Apollonius Tyanensis* scribit Δημητρίῳ Σουνιεῖ, uti recte *Codex* meus. *Philostrati* L. VI. de *V. Apoll.* XXXIII. vide & *Tacit.* IV. *H.* 40. XVI. *Ann.* 34.

P. 133. Vs. 10. Ηλικίᾳ προήκων] Talem decebat esse Reginae pulcrae & juvenis comitem & stipatorem: non de lascivo grege quem cinaedorum. vide *J. Pricaeum* ad *Appuleji Metam.* II. 67.

P. 133. Vs. 11. ἐγὼ ἐβουλόμην μετ' ἐμαυτοῦ σε ἄγειν] non dicit σὲ ἐπάγεσθαι. quod nimis vile vel familiare. Charito autem suo heroi etiam Philosophiae amorem περιτεθεικέναι sic voluit.

P. 133. Vs. 15. Πάντες γὰρ] requirebatur δὲ. verum mutantur usu hae voculae. vide L. VIII. V. 121. 20.

P. 133. Vs. 17. τειμήσεις τὰς ἀρίστας] possis intelligere ἄριστα πλεύσας. quamvis etiam alia dote ceteris praeferendae forte fuerint. ap. *Max.*

 Tyr.

Tyr. XXII. 3. legimus. οὐδὲ νεώσοικοι σωζόμενοι, οὐδὲ νῆες αὐταὶ πλέουσαι. quod *Cosmus Paccius* ita vertit. *non integra navalia: non item ut naves paratam habeant navigationem.* vertendum fuerat. *non quod navalia sint conservata & illaesa: non quod ipsae naves navigent, (nec in navalibus inhabiles computrescant* & *ineptae navigationi situ pereant.)* nimirum respicit ad tempora, quibus ipsa navalia una cum portu Piraeëo, Lacedaemoniorum jussu, sunt diruta & subversa. quando & certum numerum navium habere vel saltem uti Atheniensibus modo fuit permissum. deinde potest in ultimo membro respici segnities, qua circa rem nauticam aliquando versati sunt Athenienses, quando quidem naves in portubus & navalibus habebant, sed navigationi plane inhabiles, sive quod ipsae erant corruptae, vel quod deerant, qui eas inscenderent. qua de re non uno loco queritur *Demosthenes.* vox autem αὐταὶ centies ita adhibetur. *domus & ipse dominus. cella & ipse janitor. navalia & ipsae naves.*

P. 133. Vs. 17. Τὸν Ἰώνιον] vide L. III. III. 46. 12. Libro autem VI. III. 102. 12. ostendimus Ἰόνιον esse contiguum mari sive sinui Adriatico: Ἰώνιον autem forte posse dici mare circa Ioniam. quamvis nihil certi fere definiendum sit. *Seneca Tragicus* aperte dixit Ἰόνιος ab Ἰωνία, in *Thyesta* vs. 142. ubi de *Myrtilo* in *Myrtoum* mare praecipitato canit

Notior Nulla est Ioniis fabula navibus.

quamvis alii malint *Ioniacus* uti. verum *Ionius*, secunda correpta, pro eo, quod ex *Ionia* etiam alias offenderis. nusquam credo Ἰώνιος de mari vel accola maris *Ionii*, Andriae vicini. verum de his abunde. Potius videamus, quo jure hic meminerit *Ionii* Charito, cum in Cypro esset, & tot alia maria essent superanda, non minus *Ionio* tempestuosa & periculosa. omnino reor nostrum per Ionium mare intelligere *mare illud Ioniam regionem adluens.* & saepe ita erratum. *Servius* ad L. III. *Aeneid.* 211. *Ionio in magno*, ait *Ionium esse sinum immensum, ab Ionia usque in Siciliam: & hujus partes esse Adriaticum, Achaicum & Epiroticum.* similia credo alias ab eo tradi. *Ovidius* IV. *Fastor.* 563. ubi describit Cereris iter ex Attica, sic loquitur.

Sunion expositum, Piraeaque tuta recessu
Linquit, & in dextrum quae jacet ora latus,
Hinc init Aegaeum, quo Cycladas adspicit omnes;
Ioniumque rapax, Icariumque legit,
Perque urbes Asiae longum petit Hellespontum.

Inter

Inter *Fragmenta Tragicorum* p. 171.

> *Impero* [Ego] *Argis, regna mihi liquit Pelops,*
> *Qua Ponto ab Helles atque ab Ionio mari*
> *Urguetur Isthmos.*

nisi ibi *Ionium mare* partem *Ionii veri* intelligas, quae sinum *Crissaeum* facit, & ita pulsat *Isthmum Corinthiacum.* & satius ita. vide *Heliod.* v. 236.

P. 133. Vs. 18. Ταύραις ἐνέβαινεν] alii praepositionem εἰς ταύρας adhibent.

P. 133. Vs. 19. Εὐζώνως] libet adponere *Servii* verba ad L. 1. *Aen.* 215. sicut se habent in *Codice* meo „ [*Accingunt*] studiose parant. accinctos enim industres [vide *Ducangium*] dicimus. ut *Hor. Altius ac nunc praecincti simus. & paribus accingimur armis.* sicut contra negligentes discinctos vocamus. ut *discinctos Mulciber Afros. Horat.* in *Epod.*

> *Quod aut avarus ut Chremes terra premam,*
> *Discinctus aut perdam nepos.* „

ubi in *Servii* editionibus adduntur haec verba. „ Ut Graeci εὔζωνοι. *expediti dicuntur* „ nempe *Serviana* ex variis consuta. quod ad ultimum *Horatii* locum attinet: etiam in antiquissima mea *membrana* deest *ut.* in aliis adest.

P. 133. Vs. 21. Ἵνα χαίροντες] Hoc moris erat. *Xenoph.* K. A. 1. 261. A. Ἐγὼ ὑμῶν τὸν μὲν οἴκαδε βουλόμενον ἀπιέναι τοῖς οἴκοι ζηλωτὸν ποιήσω ἀπελθεῖν. v. 360. B. καὶ οἴκαδε ἀπελθόντας ὀνῆσαί τι τοὺς οἴκοι.

P. 133. Vs. 22. Εντιμότεροι] Ζηλωτοὺς dicit *Xenophon*, propter dona honorifica.

P. 133. Vs. 25. Τὸν κόσμον] cur exsulet haec vox ab *Heliodori* L. v. 225. quam agnoscunt *duo Commelini Codd. Vat. & Taur.* Οἷον ἡ βασίλειος αὐλὴ κόσμον οὔτε πρότερον εἶδεν οὔτε αὖθις ὄψεται. praecedit quidem δώρον. sed id nihil officit. modo in *Apographo* τύπῳ lineolam subductam habuerat, nec non antea ultimae syllabae vocis κομιζομένων, ultima litera N deficienter ducta.

LIBRI OCTAVI CAPUT QUARTUM.

P. 134. Vs. 4. Τίς ἂν φράσοι] L. v. VIII. 91. 23. VIII. 1. 128. 23.

P. 134. Vs. 5. Πῶς ἄλλοι διάφοροι] hae periodi aliquantum turbant. facile intelligimus τίς ἂν φράσοι, πόσας ἡ ἡμέρη ἐκείνη ἔσχε πράξεις. verum π. α. διάφοροι non cohaeret. interpres legit πῶς ἀλλήλοις διαφόρους. & vertit *quam ſibi diverſas.* at tum ἀλλήλαις ſcribendum fuiſſet. Si repetamus τίς ἂν φράσοι, πῶς ἄλλοι διάφοροι. non multum profecerimus. etiam genitivi ſequentes minus commodi. an πῶς ἀλλοῖαι καὶ διάφοροι [ἦσαν]. ſic L. III. III. 45. 20. λογοποιῗαι πολλαὶ καὶ διάφοροι τὸ πλῆθος κατεῖχον. quod & ipſum non alienum foret. tamen inventum interpretis praetulerim, modo ἀλλήλαις legamus. ſaepe enim ἄλλος & ἀλλήλος miſcentur. ap. *Xenoph.* K. A. v. 354. D. μετ' ἄλλων ὄντες. ibi ἀλλήλων. ora *Stephani*, *Leunclavii. Codd. Reg. & Eton.* non tamen neceſſarium. *Max Tyr.* XXXII. 4. ὄργανον παντοδαπὰς μὲν ἱὲν φωνάς, πάσας ἀλλήλαις ὡμολογημένας. uti recte & ingenioſe reſtituerunt praeclari viri *Daviſius & Marklandus.* vox haec redonanda *Nemeſio* de N. H. C. 1. p. 22. ex *Cod.* meo. Τὰς [παρ' ἀλλήλων] ὠφελείας καρπώμεθα: φύσει γὰρ συναγελαστικὸν καὶ πολιτικὸν ζῶον γέγονεν ὁ ἄνθρωπος. *utilitates mutuas capiamus. natura enim animal congregabile & civile homo factus eſt.* recte hoc. at mox editur. καὶ ὥσπερ ἴδιόν ἐστι τῆς οὐσίας αὐτοῦ τὸ γελαστικόν. *atque ut proprium ejus naturae* ridere *eſt.* quaſi philoſophus docere voluiſſet, *riſum homini & ſimiae ſolis eſſe datum.* ſane perquam ridicule. tu ibi lege τὸ ἀγελαστικόν. vel συναγελαστικόν. *quoniam ſociabilitas hominis naturae propria eſt.* quod mireris, *codex* utroque tamen loco γελαστικόν. *Gloſſae* habent συναγελασμός. nec non *Mich. Apoſtolius.* mox ibi *Cod.* πρεσβειῶν recte. mutarunt, qui δύο ignorabant recte jungi cum feminino. ap. *Maneth.* III. 171. in *Cod.* ἀλλήλων pro ἄλλων. quem locum alias attigimus. ubi mox contra metrum editur. Κτῆσιν δ' αὐτ' ἰδίην τοκέων ἄμετρον ἔδωκε. ſaltem ἀμέτρητον legendum foret. ſed quomodo ἰδίη ſi τοκέων? ſenſus requirit τοκέων ἀπάνευθεν ἔδωκεν. nempe *per nuptias adquirunt magnas opes a patrimonio ſejunctas.*

P. 134. Vs. 5. Συνταστόντων] L. II. I. 23. 4.

P. 134 Vs. 9. Πόλεμος ἄριστος κριτής] L. VII. v. 123. 13. Κέκρικε τὴν δίκην ὁ πόλεμος. *Homerus* ſaepe κρίνεσθαι ἄρηϊ. *Heliod.* VII. 311. εἰ δὲ μή, πολέμῳ κριτῇ καὶ τοῖς ὅπλοις ἐπιτρέψειν. *Demoſth.* de *Cor.* 5. 22. F. τὴν τύχην κακίζειν, τὴν οὕτω τὰ πράγματα κρίνασαν.

Diverſa

Diverſa ſententia in his ejusdem *Rhetoris* περὶ εἰρήνης. 62. D. τοῦ δοκεῖν δι' αὐτὸν κρίσιν εἰληφέναι τὸν πόλεμον. *finitum eſſe. Plut. Rom.* 60. μάχη κρίσιν οὐ λαβοῦσα. alioqui κρίσις πολέμου eſt *eventus belli, quo hi victores, illi victi conſtituuntur*, ut bene obſervat *Cl. Weſſeling.* ad *Diodor.* XIII. 553. non aliter quam ἡ τῆς νόσου κρίσις, per quam de recuperanda vel deſperanda ſalute medico conjiciendi facultas fit. δικαιότατος δικαστὴς hic πόλεμος eodem errore dicitur, quo *duellis*, barbaro aevo, optime lites decidi crediderunt ſtulti mortales.

P. 134. Vs. 10. Οὐ μόνον] mihi hic ambiguum naſci videtur ex omiſſione conjunctionis δέ. nam ἀλλὰ καὶ τὴν σὴν ſic poſſet referri ad Καλλιρρόην.

P. 134. Vs. 15. Ἀλεξικακεῖν] ita ſane malis ex vita tollendis ſimilis evaſerit *Herculi* Ἀλεξικάκῳ. qui id nominis ſibi peperit monſtris domandis: injurias ulciſcendo. verum videndum, an haec virtus hic requiratur, & utilis ad propoſitum fuerit. tum enim regi Perſae vindiciae ſumendae fuiſſent de Aegyptiis, qui regium ſatrapam interemerant. factioſi & ſeditioſi acriter puniendi forent, ne rurſus turbarent publicam regni quietem. at Chaereas veniam inpetrare rebellibus hic ſatagit. quare hoc verbi vix locum hic habiturum videtur. aliud eſt ἀλεξικακεῖν. *amoliri mala.* aliud *malefactoribus ignoſcere.* lubenter igitur legerim ἀμνησικακεῖν. quo rariore licet vocabulo utitur *Diodor. Siculus.* L. XVIII. 56. ἀστασιάστους καὶ ἀμνησικακουμένους. *ſine ſeditione atque ſine recordatione malorum.* & regia ſane & divina virtus eſſe praedicatur ignoſcere & injurias remittere. victis & ſupplicibus parcere. Contra vindictae amor, crudum & ferinum praecipue in rege vitium. *Xenoph.* K. A. II. 281. C. Μὴ μνησικακήσειν βασιλέα αὐτοῖς τῆς σὺν Κύρῳ ἐπιστρατείας, μηδὲ ἄλλου μηδενὸς τῶν παροιχομένων. *Lucian. Prom.* p. 191. ἐς δὲ τὸ αὔριον ταμιεύεσθαι τὸ μῖσος καὶ μνησικακεῖν, καὶ ἕωλόν τινα μνήμην διαφυλάττειν, ἄπαγε, οὔτε θεοῖς πρέπον, οὔτε ἄλλως βασιλικόν.

Vocem ſatis defendit *Diodorus.* ſic ἀμνημονικώτατος *H. Stephanus*, me non invito, reſtituerit *Xenoph.* VII. K. A. 417. D. & ἀμνησίκακος & ἀμνησικάκως etiam obſervat *D. Scottus.* ſimilia ἀμνημονεῖν. ἀμνημονεύειν. ἀμνημόνευτος. noſtro μνησικακεῖν uſurpatur L. IV. IV. 71. 16. poſſes etiam μὴ μνησικακεῖν. exciderit facile μὴ ante ſimilem ſyllabam, ut ap. *Xenoph. Eph.* L. II. 32. legendum eſt fide *Codicis.* Σὺ δὲ μὴ μνησικακήσῃς τῶν γεγενημένων. ubi nunc male οὐδὲ μνησικακήσῃς.

Verum enim vero, licet ſenſus ſic aptus conficiatur, quoniam ἀμνησικακεῖν vel μὴ μνησικακεῖν aliquantum abeant, malim eandem ſententiam quaerere in voce longe vicinioris ſoni & legere ἀνεξικακεῖν. *injurias,*

rias, mala perferre. quarum enim literarum familiarior permutatio quam Λ & Ν, sive oriatur ex sono & pronuntiationis vitio, sive ex detritione lineolae ultimae in litera Ν. hinc ap. nostrum occurrit L. III. I. 41. 6. ἀναλήψας pro ἀνανήψας. inde Νίτρον & Λίτρον utraque suos habent auctores. de quo ad *Herodot.* II. 119. ad *Athenaeum* XVI. 943. ab eruditis actum & alias. & ap. *Heliodor.* VII. 349. ἔνυξε forte pro ἔλυξε restituendum. in ipso hoc nostro vocabulo e contrario peccatum in *ineditis* vetustis *Glossis Graeco-Latinis* ap. *J. Buberium.* ἀνεξίκακος *depulsor.* requiritur enim ἀλεξίκακος. ut in editis. in quibus recte ἀνεξίκακος. *paciens.* ἀνεξικακία. *clementia. pacientia.* ἀνεξικακώτατος. *clementissimus. pacientissimus.* at quis neget clementiam esse praecipuam pene virtutum, quae regium fastigium ornent. *Schol. Aristoph. Avibus* 1619. Μενετοὶ θεοί. ἀνεξίκακοι, καὶ οὐκ εὐθέως τιμωρούμενοι. *Hesych.* in ἀνεξίκακος & in εὐτονία. ἀνεξικακία καρτερία. ὑπομονή. *Plutarcho* de *Ira Cohib.* 459. C. ἀνεξικακία opponuntur & πικρία & θυμός. Lexica vulgaria sistunt ἀνεξικακεῖν. at omnibus ignotum ἀλεξικακεῖν. sed non ideo tamen damnarim: verum quia sensui non convenit: cui quadrat omnino ἀνεξικακεῖν.

P. 134. Vs. 15. ὡς φίλοι] non adeo rusticus Chaereas, ut quod cogitaret, verbis expresserit coram rege: quibus veritatem, blandis verbis, ceu infantibus & aegris auro vel saccharo abscondita medicamina, insinuari necesse est. reticuit enim μηνύειν ὡς δοῦλοι.

P. 134. Vs. 18. Εὐχάριστον] *Xenoph.* Κ. Π. VIII. 219. E. inter alios habet εὐχαριστότατος. alii tamen εὐχαριτώτατος. vide *Hutchins.* ad *Xenoph.* Κ. Π II. p. 119. ap. *Alciphr.* II. IV. 246. legitur διαλάμπεις ἐπίχαρτόν τι καὶ εὐκταῖον. *Cod.* tamen ἐπιχάριτον. quae vox familiaris eidem *Xenophonti.* vide p. 894. A. vulgatam in sophista non facile moverim. ubi mox legimus σοβοῦσα ταῖς χερσὶν ἐμαυτῆς τὴν ἐπιστολὴν σὺν τῇ βασιλικῇ σφραγῖδι. *Codex* habet ἑαυτῇ pro σὺν τῇ. rectum fuerit αὐτῇ τῇ βασιλικῇ σφραγῖδι. recte quoque χαίρεις. male vero ἔφρασεν pro ἔφρασαν.

P. 134. Vs. 20. Γραμματίδιον] L. V. VII. 90. 14. habuimus γραμμάτιον & γραμματίδιον alio sensu. ibi obiter animadvertimus alteram deminutivam formam, quam hic habemus, semper producere penultimam syllabam. id docet inter alios etiam *Photius* in *Lexico.* Ὀικίδιον τὴν δευτέραν συλλαβὴν ἐκτείνουσιν, ὡς χρυσίδιον καὶ τὰ ὅμοια. Hic autem *pugillares, codicilli* significantur. de quibus & hac voce pulcre commentatur *Cl. Hemsterhusius* in *Miscellaneis Vol.* V. p. 17. *Herodot.* VII. 219. δίπτυχος δέλτος. *Hesych* γραμματίδιον. ὅτε μὲν τὸ πινακίδιον, ὅτε ὅμοιον γλωσσοκόμῳ. λέγεται καὶ ἐπιστόλιον. cum autem Lexicographus γραμματίδιον explicet πινακίδιον. forte intelligat πινάκιον εἰκαστικόν. ita sumi docet *Cl. Salmasius* de *Modo Usur.*

Uſur. x. p. 672. *Heſych.* πινάκιον. τὸ λεύκωμα. [album] τινὲς δὲ σύμβολον δικαστικόν. *Ariſtoph. Veſp.* 166. πινάκιον poſuit pro *tabella*, qua judex condemnabat vel abſolvebat. ideo adjecit τιμητικόν. *damnatorium.* quomodo optime explicat *H. Stephanus* in *Lexico.* ita τιμή & τιμᾶν ſaepe ſignificant. locus Comici eſt elegantiſſimus. cum enim aliquem multare male vellet judex litigioſiſſimus *Philocleon*, poſt gladium vel enſem, ceu magis mortiferum quid, poſcit *damnatoriam tabellam.* ſic ait

Πῶς ἂν σ' ἀποκτείναιμι; πῶς; δότε ξίφος,
Ὅπως τάχιστ', ἢ πινάκιον τιμητικόν.

Quo joco quid urbanius & ſalſius. tamen *Dawesii* acumen p. 263. aliquid etiam acutius ſibi inveniſſe viſum fuit & reponit

— — ἢ πινάκιόν τι τμητικόν.

quae, *ni fallatur, comici vera eſt manus*, & ipſo interprete ſonat, *aliquid incidendi vim habens, ſive tabulae ligneae fruſtum.* pulcra me hercule gradatio! *date enſem, vel tabulae ligneae fruſtum.* Miſerum Comicum, ſi revera ipſum deforment duo mille vulnera & ulcera, quando ea hic Chirurgus, ut promittit, ligneo tali cultro ſecanda & curanda ſuſcipiet.

P. 134. Vs. 21. Λῃστείας] paſſive hic adhibetur. vel λῃσταί. ita λῃστήριον. ut πρεσβεία. πρεσβευταί. δουλεία. δοῦλοι. prius praeſtat.

P. 134 Vs. 22. Εἰμί] *Apographi* vitioſam ſcripturam εἰ μὴ ſic recte reſtituit *Cl. Cocchius.* tralatitia eſt commutatio literarum η, ει, ι. ap. *Polyb.* p. 725. ἥκειν pro εἴκειν in *Codice* meo exaratur. contra ap. *Lucian.* de *Gymn.* 11. p. 910. εἴκειν repoſuerim pro ἥκειν. ἢ καὶ πολέμιον συναρπάζοντα εἴκειν μετέωρον κομίζοντα. vulgo ἥκειν. *Plutarchus* in *Camillo* 288. hanc ἔννοιαν illuſtraverit. πολέμιον αἴρει τε μετέωρον εὐρωστερος . . . καὶ παρέδωκε τοῖς στρατηγοῖς. ſic ἡμῖν pro ἦ μὴν ap. *Heliod.* 11. 120. ut *Codex Taurin.* recte exhibet, & ſuſpicatus fuerat *Commelinus.* contra p. 118. male *Cod.* ἡμῖν. ubi recte editur ἦ μὴν. neſcio an calculum adjecturus ſis ei codici L. VII. 328. exhibenti πλὴν ἀλλ' ἐμοῦγε διευτυχοῦσαν πλέον, ἢ τοιοῦτον κεκλήρωται τὸν ἐρώμενον. vulgo δὴ εὐτυχοῦσαν. διευτυχεῖν aliquando vix praepoſitionis vim exſerere videtur. vide *D. Scotti ſupplementa Stephani.*

P. 134. Vs. 22. εἰμὶ γὰρ τῇ ψυχῇ μετὰ σοῦ] *Lucian. Phalar. Pr.* 192. πρὸς ὀλίγον οὖν τῇ γνώμῃ εἰς Ἀκράγαντα παρ' ἐμὲ ἀποδημήσαντες καὶ ἰδόντες τὰς παρασκευὰς αὐτῶν, καὶ τὰς ἀπειλὰς ἀκούσαντες, εἴπατε τί δεῖ ποιεῖν. contraria ſententia ap. *Appulej.* L. VI. *Met.* 119. *quamvis praeſente corpore, ſenſibus tamen aberat.* ap. *Petron.* C. LXV. dubitant interpretes, quo accipienda

ſit ſenſu ῥῆσις. *Omnia, inquit, habuimus praeter te; oculi enim mei hic erant.* certe nihil commune habet cum noſtra locutione. adſentior *P. Burmanno*, interpretanti *rem cariſſimam.* at *J. Clerico* in *Silvis Philologicis* reponenti quis auſcultet! *cor enim meum hic erat.*

P. 134. Vs. 24. Μὴ λάβῃ δὲ πεῖραν μητρυιᾶς] *Propert.* IV. XI. 81.

Seu tamen adverſum mutarit janua lectum,
Sederit & noſtro cauta noverca toro:
Seu memor ille mea contentus manſerit umbra,
Et tanti cineres duxerit eſſe meos.

P. 134. Vs. 24. Ὃν γάμον ζεῦξον] non admodum urguere auſim mutationem in ὧν γάμον. δύο τέκνα. ὃν γάμον admittunt ἐπεξήγησιν. L. VIII. VII. I. 141. 15. τὸν γάμον ὑμῶν ὁ δῆμος ἔζευξε. inter ὁμοπατρίους, non inter ὁμομητρίους. Athenis nuptiae licitae. *S. Petitus* L. L. *Atticis* I. VI. 537. *Weſſeling.* ad *Diodor.* I. 30.

P. 134. Vs. 27. τῇ ἐμῇ χειρὶ] hoc *honoris, benevolentiae* & *fidei* cauſſa additur. Ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί. *Epiſtola* ad *Philemonem.* vs. 19.

P. 134. Vs. 27. Ἔῤῥωσο] hoc in epiſtolis Graecanicis, quae circumferuntur, modo adeſt, modo abeſt. ſi lubet, *Alciphronis Ep.* I. XXXIV. potes annectere, auctoritate *Codicis.* qui & Λυκείῳ. ſic I. XIV. ubi ἀπωλείαν pro ἀπολείᾳ partim male, partim bene. in aliis idem obtinet epiſtolographis.

P. 135. Vs. 1. Ἀγαθὲ Διονύσιε] *Bone Dionyſi.* ſic *Polycharmus* ἀγαθὸς ἀνήρ. L. VIII. VIII. 144. 8.

P. 135. Vs. 2. ἀπέκρυψεν ἐν τοῖς κόλποις] *Lucian.* de *Merc. Cond.* §. 27. p. 686. τοῖς μὲν γὰρ τὰ ἐρωτικὰ ταῦτα διακονουμένοις καὶ γραμματίδια ὑπὸ κόλπῳ διακομίζουσι. ubi *Cod.* w. γραμματείδια exhibet a prima manu ob cauſſam notam. In *Piſcat.* 605. *Plutarch. Rom.* 73. *Propert.* II. XIII. 12. *Ovid.* I. X. 16. *Appulejus* III. 54. *immiſſa manu ſcrutatus* [*eſt. Cod.*] *e mediis papillis meis jam capillos abſconditos, iratus arripuit. Turpilius Philopatro.* ap. *Nonium.* p. 536. *Me miſeram quid agam! inter vias epiſtola excidit mihi. infelix inter tuniculam & ſtrophium collocaveram.* in *Codice uno* meo poſt *infelix* omnia deſunt: ſigno defectus exſtante. alter conſentit. prior locum *Plauti* exhibet ſolus. ambo in loco *Varronis, piſſarum* vel *piſarum* pro *pilas.*

P. 135. Vs. 3. Ταῖς τριήρεσιν ἐμβαίνειν] ἀνάττικον pronuntiat *Thomas.* alias ita locutus eſt, ſi bene memini. modo ἐπιβιβάζειν cum *dativo.* antea ἐπιτρέχειν cum eodem caſu obvium fuit.

P. 135.

P. 135. Vs. 3. Ἀυτῇ] raro adparet in *Apographo* Iota ſubſcriptum. fere malim ἀυτή. *Callirrhoe.*

P. 135. Vs. 5. Χρυσοῦφῇ] *Apogr.* χρυσεφῇ. vocalium ſejunctio probatior in his. ἰσοῦψης *Straboni* reddidit *Caſaub.* XVII. 1151. A. 1159. A. vid. *Salmaſ.* ad *Vopiſci Saturn.* T. II. H. A. p. 723. λινοῦφεῖον & λινυφεῖον. *Alciphr.* III. XLI. *Heliod.* V. 263. Υ ante Ο vix eliditur. βραχυόνειρος. *Plato Timaeo* 45. E. ſed ante Υ in πολυύμνια & πολύμνια.

P. 135. Vs. 5. Βαβυλώνια] *Xenoph. Eph.* I. 10. καὶ ἐπὶ τῆς κλίνης Βαβυλωνία ἐπεποίκιλτο σκηνή. *J. Voſſius* ad *Catull.* p. 196. *Ez. Spanhem.* ad *Ariſtophan. Ranas* 969. L. VIII. VI. 139. 10.

P. 135. Vs. 6. Κολακευτικῶς κατακλίνασα] officioſitas circa ſedem jam Heroicis temporibus notabilis. *Odyſſ.* Δ. 123.

Τῇ δ' ἄρ' ἅμ' Ἀδρήστη κλισίην εὔτυκτον ἔθηκεν.
Ἀλκίππη δὲ τάπητα φέρεν μαλακοῦ ἐρίοιο.
Ἕζετο δ' ἐν κλισμῷ, ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν,

Theocr. Idyll. XV. 2.

—— —— ὅρη δίφρον, Εὐνόα, αὐτῇ.
Ἔμβαλε καὶ ποτίκρανον. ἔχει καλλιστα. καθίζευ.

Lucian. Necyom. p. 475. merito conjungit δουλοπρεπές τι καὶ κολακευτικόν. *Strabo* L. VI. 441. A. ἐξομηρευσάμενος θεραπευτικῶς τὴν φιλίαν.

P. 135. Vs. 7. Ἡ Στάτειρα] Hunc Atticiſmum ſi quis inprobet, conſulat *Criticam Vannum* C. VII. 141. *Ariſtaen.* I. 27. Οὐ γάρ ἐμὲ γελᾶς; ἡ καλὴ, ἀλλὰ τὸν Ἔρωτα παίζεις. ubi ſane in tot editionibus non dignum erat vitioſum πέζεις ſervari. In primis editionibus haec fuiſſe retenta haud improbandum: etiam antiqui alicujus orthographiam codicis animadverti, utilitatem habuerit: ut ſeculi morem ſcribendi & inde fontes errorum cognoſcere addiſcamus. at tam futilis & quae nunquam doctis ſcriptoribus probata ſit, & unis ignavis librariis debeatur ſcriptio, cur propagetur? eadem corruptela paſſim obtinet. vide *Artemidorum* I. 78. 65. ubi in capitum titulis ψηφοπεκτῶν. πονοπέκτορες. ap. *Maneth.* IV. 276. & 419.

Ἀνδρες παιδείης ἡγήτορες, ἔν τε καθέδραις
Γραμματικαῖς δήμοιο, βίον διαποιμαίνοντες.

ubi διαποιμαίνοντες *Gronovius* notavit. In *Firmico* IV. 11. 5. vocantur *publici liberalium artium magiſtri.* unde ap. *Porphyrionem*, Horatii interpretem, reponendum duxi, *hunc Flavium cathedrarum doctorem fuiſſe*, pro *cathe-*

catherarum. vide *Celeb. P. Burmanni specimen Anthol. Latinae* p. 43. opponuntur his χαμαιδιδάσκαλοι. vide *Ulpian.* ad *Demosth.* de *Corona* p. 494. D. sic *Manethon* rursus L. IV. 448.

ψηφάων παίκτας * τε καὶ ἐξ ὄχλοιο πορισμῶν. * παίκτας.

ubi ψηφάων παίκτης est diversus ab eo, qui *Scholiastis* Horatianis l. l. vocatur *calculator*. ut in meo vetusto *Codice* recte habetur. vide ejusdem Libri vss. 534 & 535. de ψηφοπαίκταις. *Suid.* in ψηφολόγοι. & *Artemid.* III. 56. ψηφάων ut Νησάων. νυσάων. consulantur *Miscellan.* Vol. VII. p. 41. rursus in *Manethone* L. V. 310. eadem balbuties. versus adscribam plusculos, ut legendos censeo.

Ὄλβον καὶ πλοῦτον καὶ χρήματα χρυσοφορητά.
Σιτοδόται, κλῖσαι, μὴ φειδόμενοι, φιλοτίμως
Εἰς βυθὸν, εἰς ἀνέμους διαπαιζόμενοι *. δαπανῶντες * διαπαιζόμενοι.
Καιροῖσιν πάμπαν, τὸ πλέον δὲ περισσὰ διδόντες
Λείπονται πάντων, ἐλεύμενοι, οὐδὲν ἔχοντες

versu 308. quod habetur χρυσοφορητὰ in metrum peccat. vs 309. Σιτοδόται. *qui frumentum populo, congiaria largiuntur. liberalitates.* ut magistratus. in *Monumento Ancyrano* Σειτομετρίαν ἔδωκεν ἀνὰ πέντε μοδίους. vs. 310. est *Propertianum* ex L. II. XIII. 46.

Haec videam rapidas in vanum ferre procellas,
Quae tibi terra, velim, quae tibi fiat aqua.

Ita legere malim. *fiat* recte se habuerit. vide *Animadvers.* 596. sic certe duo *codices* mei. δαπανῶντες editur ultima syllaba mutilatum. 311. tota vox διδόντες exciderat. vs. 312. in metrum & etymologiam prodita ἐλεύμενοι μηδὲν peccabant. locum confer cum *Firmici* L. III. C. V. §. I. ut revertar ad nostram orthographiam. προσπαίζοντες ita exhibet *Codex* meus in *Polybio* L. VIII. 740.

P. 135. Vs. 8. Ῥάδια γὰρ πάντα βασιλεῖ] Rex, maritus tuus, ἡμεροδρόμους & ἀγγάρους & celoces commodabit libenter. quorum ipsi copia. isti etiam in Persis primum instituti. ne quis contendat βασιλίδι latere sub nomine masculino. qualia nota. sed non ubique inserciendа. tamen ap. *Lucian.* in *Asino* p. 575. videtur oratio φορτικωτέρα futura, si scribatur τὴν συμπότιν. an respexit ad paroemiam ἅπαντα τοῖς σοφοῖσιν εὔκολα. vel ad Ὧι τ' ἀργύριον ᾖ πάντα θεῖ κἀλαύνεται. vide *P. Burmannum* ad *Ovidii Ep. Heroid.* XVII. 166.

P. 135. Vs. 8. Χάριν εἴσομαι] officium praedicabo grato animo. vide L. VIII.

L. VIII. III. 133. 26. forte vota pro reginae salute in templis Syracusanis suscipienda respicit.

P. 135. Vs. 9. ἡδέως εἶδεν] vide L. VI. V. 105. 19. Sed quomodo accidit, ut cum Callirrhoe una cum regina & cetera inutili turba fuerit relicta in Arado, (vide L. VII. IV. 121. 2.) *Dionysius* hunc puerum, tam imbellis aetatis, rem plenam metus, secum traxerit! Nam in castris fuisse adparet ex L. VIII. V. 138. 12. An infans fuit etiam Aradi, & nunc traditus fuit Reginae reducendus ad patrem? at id non adparet ex epistola. deinde qui Chaereas ex se natum puerulum Dionysio remitti sivisset! haec non cohaerent, nec vero similia.

P. 135. Vs. 10. Ταῦτα λεγούσης δακρύων ἐνεπλήσθη] Versum video. *haec dicens Callirrhoe lacrimis obundatur.* Immo, *haec dicente Callirrhoe*, Regina *lacrimis obundatur & lamentationem praeivit muliebri coetui.* vide L. VIII. III. 132. 21. In Inscriptionibus saepe occurrit *se vivo fecit.* pro *vivens.* . at an sermo Latinus Graecusque permittat, ut dicamus, *me haec dicente lacrimavi*, valde dubito. regina hic apto respicitur, & ideo perspicuitatis caussa in sequenti periodo repetitur. ἐξῆρχε δὲ τῆς θρηνῳδίας ἡ Καλλιρρόη. ne personae confundantur.

P. 135. Vs. 12. Επέδωκε] cum toties ita occurrat, toties controversiam moveri miror. ἀποδιδόναι sane antiquioribus frequentius placuit. Noster, ut hic, L. IV. V. 72. 22. Male mutat *M. Solanus* in *Luciani Lucio* II. p. 569. *Porphyr.* de *Abstin.* II. 176. 177. *Heliod.* I. 49. vide *Cl. Interpr. Diodori* ad L. XIV. 47. 679. in multis formulis occurrit χεῖρα. *Lucian.* II. 599. φάρμακον. I. 356. quae locutio etiam ap. *Eunap.* p. 99. Alio sensu ap. eundem hoc verbum restituendum p. 28. οὐκ ἔδωκεν εἰς μέγιστον. immo cum *Codice* ἐπέδωκεν. saepe peccatum omissione praepositionis, praecipue in verbis geminam nactis. ut ap. eundem p. 152. recte in *Cod.* καταναλίσκεται. p. 80. περιεφοίτα. ubi mox μειράκιον. p. 16. καὶ τὸν καλλιπεφευγότα νεανίσκον ἀναζητῶν. in priori voce praepositionem *Barberiniano*, in secundo debes *Medicaeo Codici.* p. 52. ὡς δὲ διημάρτανον pro ἡμάρτανον. paullo ante ridicule ibi editur περιτυχόντες τῶν γάμων. rescribe μάγων. ex *Codice.*

P. 135. Vs. 15. Ἂν ἐκάλουν] *Apogr.* ἀνεκάλουν. Non semel in *Charitone* & aliis coalitione vocabulorum peccatum vidimus. vide L. III. IV. 48. 24. in *Themistoclis Epist.* XIV. 44. ἔχουσι μὴ quod in *Codice*, mutandum in ἔχω, ἵνα μή. locus elegans, at nec ab *Holstenio* intellectus. Ἀλλ' ὁ Πύθιος αὐτοῖς [καὶ γὰρ τοῦτό με ἐκάλουν, ὅτε περ τὸν χρησμὸν αὐτοῖς ἐξηγησάμην] οὔτε Δελφῶν οὔτε Δήλου, τὸ δ' ἐπὶ τούτοις εἶναι, οὐδὲ Ξάνθου μοῖραν ἔχω, ἵνα μὴ τελευτῶν εἰς Ὑπερβορέους ἐκτοπίσωμαι. *At ego ille Pythius* [*Apollo*] [*nam hoc nomine me vocabant, quando oraculum* [*de ligneo muro*] *ipsis interpretatus*

tatus eram] *ego ille Pythius Apollo neque Delphorum, neque Deli, &, quantum in ipsis est, neque Xanthi sortem habeo, ne tandem ad Hyperboreos abeam.* Notum, Apollinem Delphis, in Delo, in Lycia ad urbem Xanthi vel fluvium. unde *Lyciae sortes.* oracula edidisse, nec minus constat etiam apud *Hyperboreos* cultum fuisse hunc Deum, unde & *Hyperborei Apollinis* cognomen traxit. jam cum re vera Athenienses Themistoclem Delo & Delphis morari non finerent, Sophista, pro more sectae suae, nequivit a se impetrare, quin adjiceret duo alia loca, in quibus Apollo colebatur, sed quae nihil ad rem, & de quibus in istis angustiis constituto Themistocli vero animus defuisset scribendi vel cogitandi. sed ita ludere & ingeniolum ostendere plane decebat Sophistam: cui procul omni dubio pleraeque, si non omnes, hae epistolae debentur. & frustra plumbeum gladium *Schoetgenius* strinxit contra *Bentleji* Noricae temperaturae ensem. sic sentiebat etiam *Holstenius*, non obesae naris Criticus. qui quam hunc tamen locum intellexerit, patefecit, cum legendum censuerit, ἔχω ἦν μὴ. & cum suppleverit *ad* ultimos *Hyperboreos. Cl. Schoetgenius* autem rursus manes solitos passus fuit, edens *Caryophili* falsam conjecturam μοῖραν ἰῶσιν. illud ἐκτοπίσαιμι. licet voluerit scriptor ab aliis intelligi proprie: tamen revera in ejus mente significarit modo. *ne tandem loca Apollini sacra recensendo evager ad Hyberboreos.*

P. 135. Vs 15. ἂν ἐλάλων] similis sententiae color in *Heliod.* 1. 37. Καὶ οὐδ' ἂν ἔληξαν θρηνοῦντες, εἰ μὴ τὶς ὕπνος ἐπιστὰς ὑφ' ἡδονῆς τῶν γόων, ἔπαυσε τῶν δακρύων. ubi male pro τῶν δακρύων. *Vatic. aliique* τῶν θρήνων. pejus *Taur.* τὸν θρῆνον. nempe non intellexerunt reticeri ἔπαυσεν ἐκείνους ἀπὸ τῶν δακρύων.

P. 135. Vs. 18. Διαλλάττη] vocem restitue διαλλαχθέντες *Scholiastae Sophocl. Antig.* 527. pro διαλεχθέντες. consentiente editione Romana.

P. 135. Vs. 19. Καλὴ μὲν ἐν μέσῳ θάλασσα] sequitur καὶ ἐκδέχεται μὲν φοβερὰ πελάγη. raro competit epitheton mari tale: certe hic πελάγεσι φοβεροῖς juncto non convenit. reponere facile est κακή. sed illud hoc in loco crudius videtur. alioquin, quantumvis contrarii sensus vocabula, saepissime eundem locum obtinent in *Codicibus* his & illis. vide modo *Platon.* de L. L. IV. 858. D. *Lysian* X. p. 175. & XXVI. 594. ubi κακῶν & ἀγαθῶν crebro quoque misceri docemur. sed non puto tam frequenter. *Porphyr.* de *Abstin.* III. 140. *Ed. Cantabr. Lucian. Pisc.* I. 574. in *Erotiani Cod.* p. 40. κάκιστα pro κάλλιστα. *Xenoph. Ephes.* I. 12. ubi *Codice* addicente reposuit Cl. *Hemsterhusius* καλῶς pro κακῶς μοι διηκονήσατε. ubi mox ex eodem fonte τῶν Ἀφροδίτης ἐρώτων & τὸ εἱμαρμένον. Posses πολλή. μακρὰ χαλεπή. sed mihi se omnino probat μεγάλη. omitti potuit prima syllaba, ut factum saepe fuisse docuimus alibi. γαλὰ certe pro καλὰ habes

ap.

ap. *Themiſtoclem Ep.* xx. 66. ut legit *Holſtenius.* καλῶν & μεγάλων miſcentur ap. *Demoſthen Olynth.* III. 40. B. ubi & meus *Cod.* Μεγάλων. puto autem Charitonem reſpexiſſe *Homeri* verſum ex *Odyſſ.* Λ. 156.

Μέσσῳ γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα.

aptius hic, ut *ſpatioſum* ſimpliciter intelligas : alioqui *tempeſtatibus commotum & tumens* interpretareris, liceret. ſic *Xenoph.* K. Π. v. 369. B. ὅταν δὲ χειμὼν ᾖ, καὶ θάλαττα μεγάλη ἐπιφέρεται. ut accepit *Tan. Faber.* Lucretium L. II. 558.

Disjectare ſolet magnum mare tranſtra.

tumidum. commotum. quod obſervat *Hudchinſ.* p. 439. & ante hos *Servius* ad *Virgil.* V. *Aen* 529. *mare magnum. procelloſum.* & plura ex divite penu huc facientia promſit *P. Burmannus* ad *Val. Flacc.* I. 50.

P. 135. Vs 20. Εκδέχεται μέγα φοβερὰ πελάγη] vide ſic iteratum μέγα. L. VII. VI. 125. I. Nil magnum feceris, ſi ſecundum in μὲ mutes. Θάλασσα autem amplius patet quam πέλαγος. unde poetae πελάγη θαλάσσης dicunt [*Anth. ol.* IV. VIII. 23.] ſed non θάλασσα πελαγέων. πελάγη partes peculiari nomine inſignes. *Myrtoum*, *Icarium*, *Aegaeum*, *Ionium.* unde etiam θάλασσα ap. *Max. Tyr.* XXXII. II. opponitur *Maeotidi paludi*, *Ponto*, *Helleſponto.* nec eo loco θάλασσα interpretanda de Aegaeo mari, ſed de omni alveo aquarum ab Helleſponto in Aegyptum longe lateque patente. quod mare quidam putabant natum ex irruptione Oceani per fretum Gaditanum. & id Geographi ſequuntur. alii magna ex parte ortum volebant ex aqua in ipſis Septemtrionis arduis partibus collecta, & per Tanaim & paludem Maeotin, marium & aquarum matrem dictam, in humiliora defluente. *Max.* autem *Tyrius* in iſto loco utramque opinionem confundit. ait enim. Ὡς ἐξ Ὠκεανοῦ ἡ Μαιῶτις, ὡς ἐκ τῆς Μαιώτιδος ὁ Πόντος, ὡς ἐκ τοῦ Πόντου ὁ Ἑλλήσποντος, ὡς ἐξ Ἑλλησπόντου ἡ θάλασσα. Niſi & gravius erret & *Maeotin* arbitratus fuerit conjungi cum *Oceano* ſeptemtrionali, quemadmodum alii circa mare erraverunt *Caſpium*, ceu circa *Iſtrum* ſe in Adriatico quoque exonerantem, ut *Val Flacc.* VIII. 191. Niſi meatu Oceani ſubterraneo Maeotin ortam putarit. Sic *Val. Flaccus* ſub terris agnoſcit *Oceani fragorem* L. III. 403 de *Cimmeriis* populis, non illis veris, ſed fictis locutus,

Stant tacitae frondes, immotaque ſilva comanti
Horret verna jugo ſpecus, umbrarumque meatus
Subter & Oceani praeceps fragor.

ſic

ſic igitur ex Oceano *Maeotis* originem duxerit. In *Valerii* loco valde tentor, ut credam leve vitium ineſſe, & legendum, *ſpecus* undarumque *meatus Subter & Oceani praeceps fragor.* ut *meatus* & lapſus *fragoſi Oceani ſive aquarum ſub terris* intelligantur. quales voragines ſubterraneas & gurgites dari, quis dubitet? nec ſi auditui fidendum, alia ex cauſſa oriri crediderim incendia montis ignivomi in inſula, prope *Liparen*, *Vulcania* dicta. non enim ſine horrore, at diſtinctiſſime tamen, audivimus in ejus collis ſummitate & ad barathri illius crepidinem collocati, ingentem vim marinarum aquarum ab una parte montem ſubeuntem & ab altera parte exeuntem, quae dum pertranſibat terribili & tonitrua ſuperante ſtrepitu inferiora medii montis, qua focus ſeu caminus patebat, ſaxa ignea per os iſtud magno cum fragore exire cogebat, aëre *in* ſuperiora expreſſo, & ſatis alte tollebat & ejaculabatur. ea certe imago nobis naſcebatur e viciniſſimo audientibus & videntibus, immo pene tangentibus, hoc naturae mirabile phaenomenon. quae opinio, etſi naturae callentioribus viris forte poſſit non placere, a nobis deductius proponetur, ſi quando *Siculis* noſtris in lucem emitti contingat.

P. 135. Vs. 20. Πλὴν οὐ φοβοῦμαι, σοῦ μοι συμπλεούσης] *Ovid.* XV. *Epiſt. Heroid.* 213.

Solve ratem, Venus, orta mari, mare praeſtat amanti.
Aura dabit curſum: tu modo ſolve ratem.
Ipſe gubernabit reſidens in puppe Cupido:
Ipſe dabit tenera vela legetque manu.

Plutarch. Theſeo p. 15. Λέγεται δὲ αὐτῷ [*Theſeo*] τὸν μὲν Δελφοῖς ἀνελεῖν Θεὸν, Ἀφροδίτην καθηγεμόνα ποιεῖσθαι καὶ παρακαλεῖν συνέμπορον. Sed non ſola Venus ſe rei nauticae inmiſcebat: ut ſunt dii rerum omnium omnes periti: ſed etiam *Minerva* apud *Eurip. Iphig.* in *Taur.* 1486.

Ἴτ', ὦ πνοαὶ, ναυσθλοῦτε τὸν Ἀγαμέμνονος
Παῖδ' εἰς Ἀθήνας· συμπορεύσομαι δ' ἐγὼ,
Σώζουσ' ἀδελφῆς τῆς ἐμῆς σεμνὸν βρέτας.

Eumenius Paneg. Conſtant. XIV. *Quis enim ſe quamlibet iniquo mari non crederet te navigante!*

P. 135. Vs. 21. Ἐπέβη ταῖς ναυσὶν] vide ſuperius ad hujus paginae vs. 3. L. V. X. 95. 20.

P. 135. Vs. 22. Καὶ κεφαλὴν καὶ χεῖρας κατεφίλησε] *Heliod* III. 159. προσεκύνει πεσών. ἐμοῦ δὲ ἐπέχοντος, ἐφίλει πολλὰ τὴν κεφαλὴν προσελθών. τοῖς τε θεοῖς ὁμολογεῖν χάριν, οὐκ ἐσφαλμένως ἔλεγεν, ὧν προσεδόκησεν. ſic *Taur.* ad-

adſtipulantibus fere V. P. X. ſic L. v. 223. 245. *Eunap.* 86. *Longus* III. 86. καὶ τὴν κόμην ἐφίλησεν, ὡς τῶν ἴων κρείττονα. recte igitur *J. Broukhuſius* praefert in *Propertio* L. VI. XIV. 20. non *genae*, ſed

Et canae toties oſcula ferre comae.

blandientis eſſe etiam *comam demulcere* dictum L. VI. IV. 104. 19. *Pſellus* de *Daem. Op.* 25. ἠρέμα καταψήσας μου τὴν κόμην. ubi male βαθυστενάξας uno ductu.

P. 135. Vs. 22. Χεῖρας] hoc illiberale olim. adulatio ſenſim invexit morem hunc. *Anthol.* III. XVI. 2. 240. *Iſidorus Aegeates.*

Οὔποτε δ' ὀθνείην ἔκυσεν χέρα γαστρὸς ἕκητι.

vide doctiſſ. *Schwarzium* ad *Plinii Paneg.* XXIV. *Nec tu civium amplexus ad pedes tuos deprimis: nec oſculum manu reddis.* id eſt. *cum alioquin ore ori adplicato* vel *oſculum applicantes oſculo alterius*, *oſculum* [baſium] *reddere* conſueverimus. ſuperbiores non ore, ſed manu mutuum oſculandi actum peragunt. *Juſtinus* XII. 15. *Mamertin. Juliano* XXI. Et paſſim haec obvia.

P. 135. Vs. 23. Ἵμερον πᾶσιν ἀνέθηκε] ſi haberetur ἀνέθετο ferri quodammodo poſſet. ut χάριν καταθέσθαι τινι. IV. V. 72. 19. nunc omnino legendum ἐνέθηκε. ſic fere ψυχὴν ἐνέθηκεν antea dixit. *Eurip. Supplic.* 203. πρῶτον μὲν ἐνθεὶς σύνεσιν. *Ariſtaen.* I. XI. λήθην ἐνέθηκε. *Joſeph. Ant. Jud.* XIX. 12. 924. ἐνεποίησε θάρσος. *Lucian.* N. 906. φόβον τοῖς δυσμενέσιν ἐντιθέναι. τόνον τοῖς ἄκροις. II. 910. Similis in ducem propenſio militum memoratur *Xenophonti* L. V. H. H. 544. D. *Eurip. Alceſt.* 191. de mutua ejus & familiae comitate & ſtudio.

——— ἡ δὲ δεξιὰν
Προὔτειν' ἑκάστῳ. κοὔ τις ἦν οὕτω κακὸς,
Ὃν οὐ προσεῖπε καὶ προσερρήθη πάλιν.

LIBRI OCTAVI CAPUT QUINTUM.

P. 136. Vs. I. Ὄντι δὲ αὐτῷ περὶ Χίον καὶ Τύρον] Credisne, Lector, hominem, in Caria natum: immo, ſi velis, Romae natum: credisne Charitonem, quem huc usque ſatis peritum expertus es locorum, adeo Geographiae omnis fuiſſe ignarum, ut regem Perſarum uno tempore, ceu in vicinis locis, collocarit in Phoeniciae litore & ſimul in inſula maris Aegaei ad Ioniam? an potius adſcribis ne-

 gli-

gligentiae & ſtupori ſcribarum, qui ἔπρασε & ἠγόρασε confuderint alias? itane potuit ſcribere, qui in praecedentibus dedit πυθόμενον δὲ Τύρον ἑαλωκέναι, περὶ Σιδῶνος ἐφοβεῖτο. Eo inſulſa & ignara tamen iniquitas quorundam proceſſit in recentioris paullo, immo in antiqui aevi ſcriptores, ut craſſiſſima errata ipſis inputare non vereantur. ſed iſtos homines ſuo ſibi more ſapere ſinamus. aliter plane ſe res habet in popularibus erroribus, quorum ſpecimina modo vidimus circa *Caſpium* mare & *Iſtri* amnem. hi enim revera ipſorum auctorum errores. Χῖος videtur librariis in deliciis fuiſſe ob bonum vinum. ap. *Platonem* L. 1. de L. L. 628. B. Ἐπειδὴ γὰρ αἱ μείζους τὰς ἐλάττους πόλεις νικῶσι μαχόμεναι καὶ καταδουλοῦνται. . . . Κείους δὲ Ἀθηναῖοι. ubi dant Χίους quidam libri. ſed *Cea*, *Simonidis* patria, reſpicitur probabilius, Atticae orae vicina inſula & *Athenienſi R. P.* ſubjecta. Χῖος erat inter δυνατωτάτας νήσους. vide *Demoſth.* de *Corona* 512. A. praeterea ſocii Chii *Athenienſium*, non adeo ſub dominatu eorum, ut pleraeque Cycladum. conſule *P. Weſſelingium*, V. Cl. ad *Antonini Itiner.* 522. Κέα *Ptolemaeo* dicitur Κία. ſoni vicinitas hic fraudi fuit.

P. 136. Vs. 1. περὶ Τύρον] vidimus L. VII. VI. 120. 17. a Chaerea captam. nuſquam receptam a rege commemorat, & caute quoque, ὅτι περὶ Τύρον ſcribens, poteſt videri locutus: nempe ut Rex eam reciperet. nec obſtat quod dicatur *Herculi Tyrio* ſacrificaſſe. nam ejus templum erat in continenti. in Palaetyro. vide *Curtium* IV. 11. 4. nec quod mox pagina ſequente vs. 5. βασίλεια commemoret. potuerunt eſſe etiam in Palaetyro. ſed obſtat omnino, quod dicat mox πᾶν τὸ πλῆθος ἔστησεν ἐπὶ τοῦ λιμένος. portus ille nullus niſi Tyri *inſularis*. talia minus ad Chaereae res facientia, utrum & quomodo Tyros ſit recepta, lectori colligenda relinquuntur.

P. 136. Vs. 7. Στασιώτας προφάσει] L. II. V. 31. 11. *Tacit.* III. *Hiſt.* 37. *Velut pro Vitellio conquerentes ſuum dolorem proferebant.*

P. 136. Vs. 7. Σφῶν] *Iliad* T. 202. ubi ἐκδεη.

P. 136. Vs. 10. Δευτέρᾳ τῶν ἡμερῶν] aptum & ſufficiens navigationi ſpatium Cypro Tyrum.

P. 136. Vs. 12. ἐπέτεινεν τὴν ἀπορίαν] *intendit. auxit. Lucian. Abdic.* II. 160. τὰ τῆς ὀργῆς ἐπιτείνεται.

P. 136. Vs. 12. Σημεῖον] Erat *aquila aurea in pelta ſuper haſta. Xenoph.* K. Π. VII. 172. D. K. A. 271. D. haec ad loca *Leunclavius & Hudchinſonius* poſſunt conſuli & *Briſſonius* L. III. de R. P. 81. & 82. habetur autem apud *Xenoph.* ἀετὸς ἐπὶ πέλτης ἐπὶ ξύλου. *aquila* igitur *peltae*, *pelta cum aquila haſtae inpoſita fuerit. Hudchinſonii* ξυστοῦ non diſplicet. at *Leunclavii* ἐπὶ παλτοῦ longe probabilius deleto ἐπὶ ξύλου. Quia tamen *Philoſtratus* quoque *Icon.* II. 32. ὁ χρυσοῦς ἐπὶ πέλτης ἀετὸς habet. & ξύλου & ξυστοῦ & παλτοῦ vix receperim, eſſe putans gloſſam, & vulgatam ſervarim. praecipue

cipue quia *Hesychius* Πέλτη interpretatur ἀκόντιον. quod aptum & vim vocis δόρατος, quam alias adhibet *Xenophon*, adaequat. certe καταπέλτης & καταπάλτης idem ὄργανον. ap. *Plut.* in *Artax.* 286. Ἀλεκτρυὼν χρυσοῦς ἐπὶ δόρατος circumfertur. In nauticis talia signa in usu Romanis & Graecis quoque. vide *Diod.* XIII. 46. 577. cum *Wesselingii* nota.

P. 136. Vs. 13. Μόνυ] monuimus voces μόνος. τελευταῖος. πρῶτος, modo substantivos sequi: modo adverbii naturam malle eodem sensu. III. v. 53. 9. VIII. 11. 130. 21. VIII. v. 137. 7. certe quamvis regina adforet, tamen rege praesente tale signum tolleretur. leve est *Apogr.* exhibere ἄρεσθαι. voluit forte αἱρεῖσθαι. quae antea confusa vidimus. contra apud *Nemes.* de N. D. 125. διαίρων pro διαιρῶν. ubi mox ex *Cod.* forte recte adjeceris, ἄκρον τῶν στοιχείων „ τὰς ἐναντίας ταύταις ποιότητας „ τουτέστι.

P. 136. Vs. 15. Τάχα δέ τις εὑρεθήσεται βασιλεὺς Αἰγυπτίων] at Aegyptii regis caput ad Persam erat delatum. deest igitur ἄλλος vel ἕτερος. vel forte aliquid amplius deficiat. mox ἔστησεν in *apographo.*

P. 136. Vs. 22. καλῶς] *omnino.* τελείως. vide *Suidan.* qui alio sensu ita interpretatur.

P. 136. Vs. 24. Τίς ἄρα] supple Τίς σ' ἄρα. vel alio loco pronomen supple, quoniam necessarium videtur.

P. 136. Vs. 27. εἰς γῆν καταλιπών, ἐκ θαλάσσης ἀπολαμβάνω;] An respexit Polycratis fortunam, qui annulum in mari amissum in terra inverso sortis casu recepit. vide *Herodot.* III. 42. solet saepe ita respicere aliquod memorabile factum dictumve.

P. 137. Vs. 2. πληγὴν καινήν] L. v. v. 88. 4.

P. 137. Vs. 10. Καὶ χάριν δὲ πάλιν ἠπίστατο, ὅτι Καλλιρρόην μηκέτι δύναιτο ἰδεῖν] Sane necesse fuerit, ut bona fide cum σωφροσύνῃ & castimonia rex in gratiam redierit, qui gratias sibi debere visus fuerit Chaereae, quod jam amplius oculorum illecebra pellectus nequeat illiciti amoris pabula & fomites invenire. sed quomodo haec conveniant dictis. ἐπὶ παλαιῷ τραύματι ἔλαβε καινὴν πληγήν. & Μακάριος Χαιρέας, εὐτυχέστερος ἐμοῦ. L. VI. 1. 99. 1. In *Xenophonte Ephesio* adfatim exemplorum dedimus omissarum periodorum: & occasione ferente etiam insigniora sistemus. quare nec hunc lacuna laborare vereor suspicari locum. Verba non, sed sensum dabo. Καὶ χάριν δὲ αὐτῷ πάλιν ἠπίστατο, ὅτι τὴν βασιλίδα ἀπολάβοι· ἐλυπεῖτο δὲ ὅτι Καλλιρρόην μηκέτι δύναιτο θεάσασθαι. Et alias incommode profecto nulla mentio vel praecipui beneficii fit, quod nempe Chaereas redditione praestiterit reginae.

P. 137. Vs. 11. Μακάριος] invidia ipsum de mentis statu dejecerit, si hoc coram regina, τῇ φιλτάτῃ γυναικὶ, dixerit: sed hoc in aurem Eunucho insusurrarit. an itaque verum adeo, quod Reginas Persarum regum patienter tulisse tradant pellices!

P. 137. Vs. 15. Μετέωρος ταῖς ἐλπίσι] *Aeneas Ep.* xv. *Ammian. Marcell.* xv. vi. 67. *coelo contiguus. Nonnus Dionyſ.* xxxiii. 203.

—— —— Αἰθέρος ἥπτετο Μορρεὺς
Ἐλπίδι μαψιδίῃ πεφορημένος.

P. 137. Vs. 20. Κεραυνοῦ πεσόντος] *Horatiana* comparatio L. iii. *Od.* iii.

Nec fulminantis magna manus Jovis,
Si fractus illabatur orbis,
Impavidum ferient ruinae.

ita σκηπτοῦ πεσόντος. *Artem.* ii. 8. 91. βορέαο πεσόντος. *Hom. Odyſſ.* ξ. 475.

P. 137. Vs. 21. Λόγων σκηπτοῦ βαρυτέρων] σκηπτὸς κεραυνός. *Ulpian.* ad *Demoſth.* de *Cor.* 505. de eo egit *P. Burmannus* in *Jove* καταιβάτῃ C. iv. p. 246. *Theodor. Prodr.* vii. 309. Βεβλημμένη γὰρ ὡς τυφῶνι τῷ λόγῳ. *Eunap.* 140.

P. 137. Vs. 23. Λυπεῖσθε] L. vi. ii. 100. 10. viii. v. 136. 6. *Eumenius gratul. Conſt. Aug.* lx. *ut quamvis nefas eſſet te flente laetari.* mox vitioſe ἀπείδωκε. in *Apograph.*

P. 137. Vs. 27. Πρῶτος εὐεργέτης] dignitate primus, hodie viventium: ita πρῶτος Ἰώνων. πρῶτος Μελιταίων. vide L. ii. vi. 32. 2.

P. 137. Vs. 27. ἀναγραφήσῃ] plerumque paſſiva notione occurrit. ideoque futurum ſecundum cenſendum eſt. *Plato Phaedro* 271. C. γραφήσεται καὶ λεχθήσεται. *Eunap.* 113. *Libanius Argum.* in *Demoſth. Ariſtog* 828. Et hoc monſtrant alia tempora. ἀναγραφῆναι εὐεργέτης. *Lyſias.* p. 365. 259. in Inſcriptione Geloa tamen eſt a γραφέω. καταναγραφήσῃ. & hinc ſunt γεγράφηκα & ἐγεγραφήκειν *Budaeo & Stephano* laudata ex *Syneſio.* ſed paſſim occurrunt. invito tamen librariorum & his ſimilium lucumonum grege. ſic ap. *Nemeſ.* de N. D. ii. p. 4. erat γεγραφήκασι. ſed ſcriba libri mei dedit γεγράφασι. ſic in *Luciano Quom. Hiſt. Scrib.* p. 41. legebatur συγγεγραφηκότες. ſed *ea labes*, ut vocatur, *vel ſine codicibus corrigenda fuerat*. Et nunc correcta eſt auctoritate unius ſcribae, Atticam hanc ſpeciem ignorantis. videor & alias offendiſſe hanc formam ap. *Lucianum.* ſed forte eadem jam ſollers manus illam in melius reſtituerit.

Controverſia nulla movenda eſt hujus futuri ſignificationi paſſivae: *Lucianus Contempl.* p. 524. praetulit εὐεργέτης ἀεὶ ἀναγεγράψῃ. quid quod occurrunt paſſim media futura notione paſſiva. tamen, ſi *Codices* conſulas,

sulas, saepe profecta, non ab auctoribus, sed a librariis, qui syllabam unam, qua passivum futurum saepe superat medii futurum, neglexerunt. exempla stiti L. I. XII. 17. 16. ἐπιβουλευθησόμεθα ex *Taur.* restituendum *Heliodoro* L. VI. 293. in *Luciano* T. II. 219. ἐξαπατηθήσεται bene repositum.

Et sic librarii passim medias syllabas negligunt. hinc διαχρησαμένου & διαχειρισαμένου ap. *Heliod.* VII. 364. at tamen contra L. I. 23. διαχρησάμενος pro διαχειρισάμενος *Taur.* utroque loco praetulerim διαχρῆσθαι. L. X. 501. *Taur. Vat. Xyl.* ἀναδειχθῆναι pro ἀναχθῆναι. tamen vulgata non displicet ἀναχθῆναι περίβλεπτον ἐπ' ἀνδρείᾳ. *Petri Ep.* I. II. 20. habet κολαζόμενοι pro κολαφιζόμενοι. in *Dione* p. 437. collationis in *Bibliothec. Coislin.* habes contrario vitio κατακαλυπτομένους pro κατακοπτομένους. eodem e fonte ibidem manavit 441. πολῦντες pro πυρπολοῦντες. ap. *Diodor.* III. 242. προσβεβηκότες pro προσβεβοηκότες. non semel ita peccari doctus interpres ibi admonuit. in *Demosth.* II. *Olynth.* 25. D. βοησόμενοι pro βοηθησόμενοι. & 126. F. in *Cod.* meo. sic praetulerim καταψηλαφήσασα prae καταψήσασα ap. *Lucianum Asino* 582. ap. *Titian. Advers. gent.* LIV. καταβορθώσαντες nihili vox in contextu. inter varias est καταβορβώσαντες. forte καταβορβορώσαντες placeat. sed *Cod. Gallici* lectio καταβοθρώσαντες videtur sana. posses καταποντώσαντες. *Themistocl. Ep.* IV. 15. ἐπικαλυπτόμενοι pro ἐπικαμπτόμενοι recte *Codex.* vide *Animadv.* p. 444. 80. 10. *Plutarch. Theseo.* 18. μικροὺς ἀνδριαντίσκους. alii ἀνδριάντας. quod perperam probat *Bryanus.* vide Animadversiones p. 140. 19. 20. *Eunap.* 84. τὰ αὐτὰ προσέῤῥαινε. satis probum. sed meliorem ad lectionem ducit *Barberinianus Codex*, qui videtur habere προσεπέῤῥαινεν. nempe dupliciter compositum verbum προσεπιῤῥαίνω hic latet. προσεπέῤῥαινε. quo de genere egimus. ibidem 69. κατεσπάρησαν καὶ κατενέμησαν. *Cod.* κατενεμήθησαν. non deterius, si ceteri sic codices. mox ibi corrige κατετύγησαν in κατεστύγησαν. sed id monui jam, si memini. Idem p. 88. ὁ τῶν ἱεροφαντικῶν θεσμῶν παραγεὶς νόμος. *Codex* forte recte παραραγεὶς, id est, παραῤῥαγείς. ap. *Heliod.* IX. 450. legitur οἱ δὲ μικροῖς μὲν βέλεσιν, ἰῷ δὲ δρακόντων πεφαρμαγμένοις εἰστοξεύοντες, ὀξύν τινα καὶ ἀπότομον θάνατον ἐπέφερον. at quis dixit βέλος φραίτειν ἰῷ? hoc σιδήρῳ fit. Tu lege cum optimo *MSto.* ἰῷ πεφαρμαγμένοις. *medicatis, veneno infectis.* quo minus dubites, scias & *Vaticanum* librum ita perspicue exhibere. quod tamen *Commelinus* te non docuerit. *Aelian. Hist. Anim.* IX. XV. λέγονται δὲ οἱ Σκύθαι πρὸς τῷ σκυθικῷ, ᾧ τοὺς ὀϊστοὺς χρίουσι, καὶ ἀνθρώπειον ἰχῶρα ἀναμιγνύναι φαρμάττοντες. V. XVI. σφῆκες φαρμάττουσι τὸ κέντρον. ubi ex *Odyss.* A. 261. φάρμακον ἰοὺς χρίεσθαι. sic βάπτειν. *Pausan.* I. XXXVII. τὸν Ἡρακλέα ἀπὸ τῆς χολῆς αὐτοῦ τὰς ἀκίδας φαρμακεῦσαι τῶν ὀϊστῶν. *Achilles Tat.* II. 97. Κόντος πίσσῃ πεφαρμαγμένος. *Lucian.* I. *Ver. Hist.* p. 81. χρίειν τὰ βέλη μαλάχης ἰῷ. *Strabo Libro* XI. 763. C. sic scribit.

 Χρῶνται

χρῶνται δὲ οἱ Σάονες φαρμάκοις πρὸς τὰς ἀκίδας θαυμαςῶς, ἃ ἐξ τοὺς ἀφαρμάκτοις τετρωμένους βέλεσι λυπεῖ κατὰ τὴν ὀσμήν. ubi θαυμαςοῖς non opus. miraberis vero ἀφαρμάκτοις verti *venenatis*. verum ista versio bis mille scatet mendis. ap *Alciphr.* III. III. 282. κατασκλῆναι recte probatur. *Cod.* tamen conspicuis literis κατασκληθῆναι. *Anthol.* IV. VIII. 26. 312. ὀφθαλμοῖς ἐσκληκόσι. 28. 313. δέρμα κατεσκληκός. in *eodem Sophista* III. XI. 4. ἀπεχθανομένη pro ἀπεχθομένη idem liber meus exhibet. verum haec jam nimia.

P. 138. Vs. 4. Τὴν ἐπιςολὴν κατεφίλησεν,] inter amantes circa epistolas & quidquid ab amante profectum blanditiae tales obviae. etiam amici circa epistolas his non abstinuerunt. adeas *Jo. Pricaeum* ad *Appulej.* III. *Met.* 172. ex *Juliani Ep* XL. & LX. id docentem.

P. 138. Vs. 5. εἶτα ἀνοίξας τῷ ςήθει προσετίθει, ὡς ἐκείνην παροῦσαν.] caras res pectori admovemus. *Ovid. Met.* VIII. 538.

Post cineres, cineres haustos ad pectora pressant.

vide ibi *N. Heinsium*. *Heliod* II. 77. δέλτον, ἣν πρὸς τοῖς ςέρνοις αὐτῆς εὑρήκαμεν. sed id condendi caussa tantum. L. VIII. IV. 135. 2.

P. 138. Vs. 7. Ὄνομα] L. IV. II. 66. 25.

P. 138. Vs. 8. Ἦλθεν] *legendo*. ita ἐπέρχεσθαι. *Heliod.* II. 77. L. VIII. 406. ἐπιςολὰς διελθών. sed *Taur.* ἐπελθών. cum P. X. & *Vat.* sic ἐπιέναι. *Heliod.* I. 71. IV. 188. προιέναι *Achill. Tat.* V. 343. & passim.

P. 138. Vs. 9. Σὺ γὰρ εὐεργέτης ἐμός] ipsissima illa verba non comparent in ipsa epistola VIII. IV. 134. 21. sed Διονυσίῳ εὐεργέτῃ. σὺ γὰρ εἶ, ὁ. quae sensu haec verba adaequant. quare nihil deesse statuamus, nec hic nec illic. quin omnem scrupulum forsan quis tollere velit legendo. σὺ [ὦ Καλλιρρόη] εἶ εὐεργέτις ἐμή. *non ego de te merui: sed tu de me meruisti.* centies substantiva hujus terminationis sexum mutarunt. *Xenophont.* II. *Memor.* 740. B. παραςατις in παραςάτης abiit. εὑρετίς. ap *Artemid.* II. 42. 135. περὶ Ἀφροδίτης. *Marinus Proclo.* XXXI. 78. ἀρθρῖτις νόσος. *Cod.* recte. sed ubi bis νόσος pro νόσος. vid. *Animadv.* 237. & sic *Dionysius* duo hic sibi invenit displicentia. quod non scripserit Callirrhoe. Καλλιρρόη ἀνδρὶ Χαίρειν. sed Διονυσίῳ. deinde quod adjecerit εὐεργέτῃ. quod refutat dicens. σὺ εὐεργέτις ἐμή. τί γὰρ ἄξιον ἐποίησα σοι. cum autem semel εὐεργέτης irrepserat, ἐμὴ vel ἐμοῦ facile abiit in ἐμός. verum aliis reliquerim lubens similes argutias. proditas lectiones sequi & explicare longe satius.

P. 138. Vs. 12. Πύλας ταῖς χερσὶ] Consuetudini & *Homero* suo hanc ἔννοιαν debet. qui de *Hectore* & *Astyanacte*. *Iliad.* Z. 474.

Αυ-

Αὐτὰρ ὅγ' ὃν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε, πῆλέ τε χερσίν.

etiam hunc habitum non indignum Epico censuit *Val. Flaccus*. I. 259.

Ut puer [Achilles] *ad notas erectum Pelea voces*
Vidit, & ingenti tendentem brachia passu,
Adsiluit, caraque diu cervice pependit.

P. 138. Vs. 15. Καινὴ ζηλοτυπία] quod scribis priscis, id hodie iis, qui se gloriantur Criticos, evenit: ut ubicumque facilis ambiguitas sit, in illo amplectantur loco, ceu meliorem lectionem, quam non reperiunt in vulgato contextu: securi utrum prodita lectio sit aeque bona, vel saltem aptum sensum sortiri possit. sic hic non dubito, quoniam exstet, καινὴ ζηλοτυπία, quin quidam inclinent in κενὴ ζηλοτυπία. & κενότης huic adfectui magna ex parte plerumque propria est: si enim vel aliqua parva caussa zeli, centuplicatur fere. unde in πάθει tali semper longe plus sit inanitatis, quam veritatis. omnis igitur zelotypia fere κενή. Contra jam quin haec Dionysii zelotypia habuerit etiam aliquid novi, & quod ipsi peculiare sit, quis dubitet! qui velit singularia zeli Dionysii, ex variis hic proditis casibus colligere, facile inventurus est, quibus editam lectionem defendat. alio sensu καινὰς ζηλοτυπίας dixit *Lucianus* T. III. 282. Consideremus loca quaedam, ubi hae voces re vera sese mutuo excludunt. ita in Platonis *Timaeo* 58. A. σφίγγει πάντα καὶ καινὴν χώραν οὐδεμίαν ἐᾷ λείπεσθαι. ibi merito κενὴν praetuleris. recte ap. *Philonem Jud. Leg.* ad *Caj.* II. 572. (1019. A) κενὰ in καινὰ mutatum ex *Codd.* ap. *Xenoph. Eph.* III. 48. in *Cod.* ἐσφάλην ἄρα, πάντα καινά, καὶ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ θανάτου. vulgo κενά. accipe illud πάντα καινὰ per parenthesin, ut τὸ καινότατον. nec transpositione opus fuerit. nova res, ut quis nec mori possit quum velit: quum venenum biberit. cum alioquin *atri semper janua pateat Ditis*. mox ibi τοῦ φαρμάκου ex sententia viri praestantissimi in *Miscellan. Nostris Vol.* V. III. 60. cui facile adsensum praeterea praebuerim elegantius putanti τὸ τοῦ φαρμάκου. ap. *Theodor. Prodr.* IX. 389. ipsa versio indicat καινή esse mutandum in κοινή. ap. *Longum.* IV. 110. καὶ ἦν μέσον κενὸν πέδον ἀνθῶν. in *R. Columbani Edit.* sed *Cod. Ursini* καινόν. ab eoque probatum. *Mollius* κοινὸν dedit. quod probarim.

P. 138. Vs. 17. Πολλὴν ὁδὸν καὶ πόλεων ἡγεμονίαν] Qui ita ἀναφρόδιτος est, ut sua experientia nesciat occupationes & peregrinationes esse inter amoris efficacissima remedia, id vel discere potuisset ex *Nasonis remediis Amoris* vs. 144.

— *qui*

—— —— qui finem quaeris amoris:
Cedit amor rebus : res age : tutus eris.
& 214. *I procul & longas carpere perge vias.*

ſed non valde prudenter noſter adjecit τὰς ἐν Μιλήτῳ Καλλιῤῥόης οἰκήσεις. illae enim, quaecumque fuerint, non tam ſolatio, quam abrupto amori renovando videntur inſervituræ eſſe. At Dionyſium ceu virum πεπαιδευμένον, ut nobis depinxit in omnibus Charito, conſideremus. Illae vero οἰκήσεις neſcio quae ſint, niſi κενοτάφιον Chaereae. debile ſolatium. quod nec per οἰκήσεις commode explicetur. an εἰκόνας vel εἰκοῦς. *imagines.* qualis in templo Veneris in Agris Dionyſii. certe imagines ſaepe amantibus ſolatio ſunt abſentium amorum. ipſi Callirrhoae fuit Chaereae imago in annulo ſculpta. Dido Aeneae imaginem etiam confici curarat.

LIBRI OCTAVI CAPUT SEXTUM.

P. 138. Vs. 19. Ειστήκει γὰρ ἀεὶ κατὰ πρύμναν] ſane a Cypro in Siciliam navigatio aliquot dies requirebat & noctes. ſi igitur Chaereas ſemper ſteterit ad gubernacula, mirum ni *Palinuri* ad exemplum *Somnus eum in mare projecerit praecipitem & ſocios nequidquam ſaepe vocantem.* nam vigiliis opus, ſecundum *AeſchylumSept. C. Th.* 2.

Ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως
Οἴακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.

& quo modo tum vera fuerint, quae legimus L. VIII. I. 128. 19. Χαρέας δὲ εἰθισμένος ἐν τριήρει καθεύδειν καὶ νυκτὸς καὶ μεθ' ἡμέραν πολλὰ πράττων. τότε δὲ Πολυχάρμῳ πάντα ἐπιτρέψας. . . & de cetera hac navigatione. p. 140. 2. Πολύχαρμος γὰρ πεπιστευμένος τὸν ἄλλον στόλον ἀπὸ Κύπρου, διὰ τὸ μηκέτι Χαιρέαν ἄλλῳ τινὶ σχολάζειν δύνασθαι, πλὴν Καλλιῤῥόῃ μόνῃ. At ſi a Cypro Syracuſas ſemper clavo adhaeſerit, non multum potuit vacare Callirrhoae, quae pro more ἐν κοίλῃ νηὶ ſedem habuerit. niſi forte id ſic velimus concinnare, ut in ſcena, tentorio, manſerit, quemadmodum legimus de *Statira* L. VIII. IV. 135. & quemadmodum mox in hac ipſa navi

navi fuisse legimus ἐπάνω σκηνήν. sed de qua dubitare licet, an perpetuam ibi in itinere moram fecerit Callirrhoe. levis suspicio mihi igitur nata est, omissione voculae plane alium nunc his sensum inesse verbis, quam quem auctor voluerat. nempe supplendum conjicio. εἱστήκει γὰρ ἀεὶ πνεῦμα [ἄνεμος] κατὰ πρύμναν. Chaereas feliciter iter confecit. *nam ventus semper a puppe fuerat*, &, cum haberet magnas naves, iter per medium mare fecit, quia timebat, ne solita adversa fortuna rursus novis se objiceret casibus. sollemnis est locutio haec. noster item de felici navigatione. L. I. XII. 15. 5. Ναῦς ἐφέρετο λαμπρῶς. ἀλλ' ἅπας ἄνεμος οὔριος αὐτοῖς ἐδόκει, καὶ κατὰ πρύμναν εἱστήκει. III. VI. 52. πνεῦμα φοβερὸν ὑπέλαβε τὴν τριήρη. ap. *Thucyd. Aristaenetum*, alios habes πνεῦμα ἀεὶ ἴσως, ἰσάρροπον κατὰ πρύμναν. Casu autem omissa voce semel πνεῦμα, quis non ad Chaerean hanc periodi partem sine suspicione defectus retulerit, cum sequeretur statim καὶ ναῦς ἔχων. verum saepe periodorum nominativi altius quaerendi. praeterea gubernator saltem ap. Latinos *sedere* dicitur. si sic exaratum invenissemus, neminem credo huic scripturae controversiae vel tantillum fuisse moturum. Si aliter sentias, non indecenter & exemplo aliorum heroum Chaeream *gubernaculis longae navis*, ut loquitur *Eumen. Paneg. Const.* C. XIV. *praesidentem* induxit. sic *Aeneas* L. X. *Aen.* 215.

> *Aeneas, neque enim membris dat cura quietem,*
> Ipse *sedens, clavumque regit, velisque ministrat.*

Silenus ap. *Eurip. Cycl.* 15.

> —— —— ἐν πρύμνῃ δ' ἄκρᾳ
> Αὐτὸς λαβὼν, εὔθυνον ἀμφῆρες δόρυ.

P. 138. Vs. 20. Ναῦς ἔχων μεγάλας ἐπελαγίζετο] Nam parvae & minores naves litus legebant. *Propert.* III. II. 22.

> *Non est ingenii cymba gravanda tui.*
> *Alter remus aquas, alter tibi radat arenas.*
> *Tutus eris. medio maxima turba mari est.*

Diod. XIV. 55. διόπερ ἐπιγινομένου πνεύματος οὐρίου . . . . τὰ μὲν φορτηγὰ τῶν πλοίων ἔπλει διὰ τοῦ πελάγους, αἱ δὲ τριήρεις. . . παρελέγοντο τὴν γῆν. ubi vides majores naves *secundo vento* se alto committere. πέλαγος de *medio mari*. πελάγιοι. qui in *alto mari versantur*. *Thucyd.* VIII. 44. *Sophocl. Trach.* 661. vide *Casaub.* ad *Strabon.* I. 59. B. ap. *Hesych.* legitur, πελαγίζειν. ἐγγίζειν. πλησιάζειν. At legendum videtur πελάζειν. vel vitiosum

ali-

aliquod κείμβυον explicari. Nam πελαγίζειν & ἐγγίζειν sunt contraria, ut ad *Strabonem* Interpres maximus. in *Achille Tatio* IV. 247. 248. habes πελαγοῦν. *mari inundare. tegere.* quum ipsum πελαγίζειν ap. *Herodotum* & alios ita accipiant quidam, & *Salmasius* ad *Achillem* p. 620. pro πελαγώσῃ ex *Codd.* intulerit πελαγίσῃ. Πελαγίζειν sic *Julian. Orat.* I. 27. quoque adhibet. ubi vide *E. Spanhemium.* πελαγοῦν in *Achille* non rejecerim. in *Juliano*, ut alias, de *fluvio* πελαγίζειν. ita ipsum πέλαγος de fluvio *Danubio* adhibet *Dion Cassius* LXVIII. 776.

P. 138. Vs. 20. Περιδεῶς ἔχων] Nempe in primis timebat, ne rursus in piratas incideret: vel in hostilem classem in hoc vel illo portu ὑφορμοῦσαν. qui enim talia timebant, litus cavebant & medio mari vela faciebant. *Tacit.* II. *Ann.* 78. *vitare litorum oram, praeterque insulas lato mari pergere in Syriam.* sic *Plutarchus* p. 511. de classe *Pompeji*, post ejus caedem fugiente, Καὶ πνεῦμα λαμπρὸν ἐβοήθει πελαγίοις ὑπεκθέουσιν. ubi *M. Solanus* sine caussa πλαγίως. qui dicantur πελάγιοι, modo patuit.

P. 138. Vs. 20. Δαίμονος] jam saepius de hoc genere mentio facta. L. VI. II. 100. 23. putabant fato quodam quosdam semper infortunatiores esse. etiam loca perpetuo esse cavenda, in quibus semel cum infortuniis fuerant conflictati. unde litora timebat: in Milesia enim ora triremis illa conflagrarat. L. III. VII. 54. 20. IV. IV. 70. 10. φοβοῦμαι καὶ τὴν τύχην τοῦ τόπου. *Val. Flacc.* II. 328.

> —— *nec turba nocens, scelerisque recentis*
> *Signa movent, tollitque loci Cytherea timorem.*

P. 138. Vs 22. κοσμῆσαι] mox vocantur p. 140. ἐστεφανωμένα. vide *L. de la Cerda* ad *Virgil. L.* IV. *Aen.* 418. an tum demum quoque scena illa purpurea super triremi fuerit collocata, dubium. vide disputata ad L. VIII. VI. 138. 19.

P. 138. Vs. 22. συντεταγμέναις πλεῖν] hoc loco confirmatur eadem constructio ap. *Arrianum* de *Exp. Alex.* II. 94. merito ab *Jac. Gronovio* quoque praelata. ἐπέπλει ξυντεταγμέναις ταῖς ναυσίν. ubi alii ξυντεταγμένως. vide *Thucyd.* III. 6. 69. 85. VI. 30. addit vero, καὶ γὰρ ἦν γαλήνη, quia tempestuoso existente hoc elemento disperguntur classes, & cavent singulae, ne propius accedentes vi maris invicem collidantur.

P. 139. Vs. 1. Πρόδρομοι] vix de navibus occurrit. *Thucydidi* L. VI. 45. memorantur πρόπλοι. sed istae non triremes: sed lembi & leviores naviculae ad speculandum. vide tamen *Isocr. Paneg.* 59. D. hic indicantur naves primae & ante alias advectae e classe numerosiore. plerumque de terrestribus copiis. *Herodot.* VII. 203. *Xenoph.* 337. D. 957. C.

qui

qui & πρόδδοι. *exploratores.* *Xen.* 961. C. *Diodor.* XX. p. 443. *Herodoto* L. IX. 14. πρόδρομος ἀγγελίη. *Sophocl.* *Ant.* 109. *Sch.* *Eurip.* *Iphig.* in *Aul.* 424. quo respiciat *Photii Glossa* πρόδρομοι. ἄδοξοι. non percipio. sunt *venti*, *ficus* πρόδρομοι. & οἶνος πρόδρομος, qui & πρότροπος.

P. 139. Vs. 2. Κωπῆρες] male *apogr.* κωπῆρον. quamvis L. II. 1. 23. 9. vidimus in *Codice* fuisse *Alciphronis* κωπήροις. sed nihili hoc.

P. 139. Vs. 4. Τινὰ τῶν Ἀιγυπτίων] eodem strategemate circa sermonem saepe alii usi. *Thucyd.* III. 112. Δωρίδα γλῶσσαν ἔντας προσαγορεύειν.

P. 139. Vs. 7. Φορτίδας] quae erant latae & rotundae. στρογγύλαι. at *bellicae.* μακραὶ. *longae.* *Schol.* ad *Homeri Odyss.* E. 250. Φορτίδος εὐρείης. Φορταγωγοῦ, τῆς καὶ ὁλκάδος καλουμένης, res nota.

P. 139. Vs. 8. Μετέωροι] differunt & πελάγιοι. priores tales, licet in vicino portuum & litorum, dum in alto manent & modo non adpulsae. de secundis modo verba facta sunt.

P. 139. Vs. 10. Βαβυλωνίοις περιπετάσμασι] passim *Babylonia*, *Persica*, *Medica*, tapetia celebrantur. *Herodot.* IX. 81. vide *Sch.* *Aristoph.* *Ran.* 969. ταῖς σκηναῖς. τοῖς Περσικοῖς Βήλοις [*velis*] ἢ Σηλοθύροις. vide *J. Vossium* ad *Catullum* 197. *Parthica* celebrantur *Val. Flacc.* VI. 696.

Ipse pharetratis residens ad fraena tapetis.

nempe in quibus *pharetrae*, Parthorum arma praecipua, pictae. de filo figurae in his elaboratae. vide L. VI. IV. 103. 13. βαβυλώνιον ὕφασμα. Alexandrini multipliciter hanc artem exercebant. eo respicit *Theocr.* *Idyll.* XV. 80. Πότνι' Ἀθηναία, ποῖαί σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι. nam non modo qua λεπτὰ erant, sed & qua ποικίλα erant, artificium lanificinae habebant. *Maneth.* V. 169.

Τὴν ἄλλων μορφὴν τοῖς χρώμασιν οἶδε διώκειν;
Ἢ πόλλοισι μίτοις, ἢ πλάσμασιν, ἢ ποτε κηρῷ.

sic hos versus legendos autumo. vulgo τήν δ' & ὧδε διώκει.

P. 139. Vs. 10. Περιπετάσμασι] mox habemus παραπετάσματα. Aeterna in his confusio. & sane περιπέτασμα & παραπέτασμα idem non sunt. in genere tamen ista vela. tapetes. παραπετάσματα dicuntur passim. & casibus singularibus fit locus περιπετάσμασι. hic certe utroque loco eadem obtineat scriptura. Sic ratiocinatur *Eustath.* ad *Iliad.* Θ. p. 722. 22. παραπέτασμα δυνάμενον ὡς εἰκὸς ῥηθῆναι καὶ περιπέτασμα. sic *Plut.* *Alex.* 88. ἅμαξαι ἁλουργοῖς καὶ ποικίλοις περιβολαίοις σκιαζόμεναι. quae *Plutarcho* eidem *Artax.* 261. & *Diodor.* XI. 56. παραπετάσματα. occurrit ita παρατιθέναι & περιτιθέναι. παρατείνειν & περιτείνειν in hac re. vide L. VIII. IV. 135. 4. de *aulaeis januarum* παρακάλυμμα. παραπέτασμα potius. *Heraclides Cuma-*

nui ap. *Athenaeum* IV. X. 145. C. *Plutarch. Alex.* 70. 68. vocat αὐλείαν παραπεταμένην. *Alciphro* XXXIX. 188. *Menander Incertis* 366. quae *Thucydidi* VI. 25. vocantur παραφράγματα *Scholiastae*, observante *Hudsono*, παραπετάσματα dicuntur. at *Suidae* περιπετάσματα in πλάτη. doctissimus *Diodori* interpres L. XVII. p. 220. praefert περιπορφύρους στολάς. & sic bis etiam loquitur ipsi laudatus *Plutarchus* in *Romulo* p. 71. verum in *Diodoro* unus *Codex* vix persuadet.

P. 139. Vs. 11. Περίεργον] L. I. XII. 17. 10. IV. V. 72. 10. mox male *apogr.* καθορμίσθη. φορτόν.

P. 139. Vs. 15. ὡς ἀληθῶς ἤδη πεπεισμένων] haec junge. recte autem hoc verbum hic se habet. in *Xenoph.* L. II. *Mem.* 753. B. πέπεισμαι non in dubium vocarem, nisi sequeretur φασί. quod τῷ πέπυσμαι favet. In *Apostolii Lexico.* πέπηστο. *audierat.* pro πέπυστο. ita ubique haec vox adfligitur.

P. 139. Vs. 19. καὶ τότε ἐστήκει μὲν, λανθάνων δέ.] nudius illa priora posita. ubi stabat? cur non additum ἐν τῷ ὄχλῳ. ἐν τοῖς ἄλλοις. si saltem αὐτόθι haberetur, auribus satis foret factum. modo tamen vidimus ἐξ ἀγορᾶς ἐπὶ τὴν θάλασσαν progressum. sed tempus intercessit.

P. 139. Vs. 20. Τετακότων] L. V. III. 83. 19.

P. 139. Vs. 22. Περικαθήμενος] παρακαθήμενος reponendum autumabunt plerique. & facile has praepositiones permutari modo constitit. dicta quoque sunt quaedam huc facientia L. VI. VIII. III. 7. apud *Achill. Tat.* IV. 265. κἀγὼ περικαθήμενος ἔλεγον πρὸς αὐτήν. sed quod corrigitur in *Miscellan.* XI. III. I. ubi in *Xenophonti Eph.* III. 38. etiam restituitur παρῄεσαν pro περιῄεσαν, & quidem *Codice* volente. ap. *Schol. Luciani Timon.* 174. τρυβλίῳ περικάθηνται. sed etiam ibi *Solanus* mutat. & sane περικαθῆσθαι significat quod περικαθέζεσθαι ap. *Originem contra Celsum* L. VII. p. 333. ἱστόρηται τοίνυν περὶ τῆς Πυθίας . . . ὅτι περικαθεζομένη τὸ τῆς Κασταλίας στόμιον δέχεται πνεῦμα διὰ τῶν γυναικείων κόλπων. vide etiam L. III. p. 125. nec magis videtur unus posse dici περικαθέζεσθαί τινι, quam unus potest dici πῦρ περιΐστασθαι. quo de genere *J. G. Graevius* ad *Luciani Soloec.* III. 566. §. 5. & *Tib. Hemsterhusius* ad *Aristoph. Plut.* p. 332. *Tacitus* II. *H.* 59. de *duobus. Valentem & Caecinam pro concione laudatos, curuli suae circumposuit.* si περι servari debeat, hic non *circum* notarit, sed *circa.* certe περι male in παρα in συμπεριλαμβάνειν. mutatur in *Cod.* ap. *Demosth.* de *Corona.* 477. D. at bene constat lectio p. 479. C. quod vocabulum ante Cl. *Scottum* non fuit bene a lexicographis ornatum.

P. 139. Vs. 24. Θησαυρὸν εὑρὼν . . ἐξεβόησε] cum inventi thesauri fisco fuerunt vindicati, potius tacebant inventores thesaurorum & in sinu gaudebant. sed olim plerumque, ex majore certe parte, thesaurus inventoris

toris erat. quo de Jurisconſulti. vide modo *H. Grotium* de jure B & P. L. II. C. VIII. §. VII. *doctiſſ. H. Cannegieterum* ad *Aviani Fab.* XII. 5. *Matthaei Euang.* XIII. 44. id patet ex *Platonis Epigr. Anth.* I. LXXXIV. 2. 116.

> Χρυσὸν ἀνὴρ εὑρὼν, ἔλιπε βρόχον. αὐτὰρ ὁ χρυσὸν
> Ὃν λίπεν, οὐχ εὑρὼν, ἧψεν, ὃν εὗρε βρόχον.

id enim *Platonis* fide *Diogenis Laertii* L. III. §. 33. & *Cod. Palatini.* qui Πλάτωνος τοῦ μεγάλου dicit. alterum illud primum, huic fere ſimile, eſſe *Statyllii Flacci* idem liber teſtatur. & ſane ſecundum facilius decurrit & eſt magis compactum. *Manetho* L. V. 72. imputat *Marti* & *Mercurio* felicitatem inveniendi theſauri. [unde κοινὸς Ἑρμῆς. vid. *P. Burmannus* ad *Phaedrum.* V. VI. *Heliodor.* V. 233.]

> Ἦν δ' ἐσορῇ Στίλβοντ' Ἄρης ἐπὶ τέρματος αὐγῆς,
> Θησαυροὺς ἐπέδειξε καὶ ἐκ χθονὸς ὄλβον ἔδωκε.

ubi in *Cod.* ἀυαίης. pro quo *Gronov.* αὐγῆς vel αἴγλης. ſed τέρμα γαίης eſt *Horizon.* cujus in ſimili cauſſa crebra fit mentio apud Aſtrologos. quod δύνων explicandum. tamen αὐγῆς non eſt rejectitium.

P. 139. Vs. 27. ἢ καὶ τοῦτο πεπλάνημαι] ubi igitur antea πεπλάνηται? nempe in miſſis legatis ad Callirrhoen quaerendam. qui ſpem ejus adhuc fefellerant.

P. 140. Vs. 1. Νῦν] *Apogr.* οὖν. non mirum has voculas confundi. contra in *Aeſchyli Choëph.* 223. αὐτὸν μὲν οὖν pro αὐτὸν μὲν νῦν non ſolum *Turnebiana* dudum exhibuit, ſed & *Canterus* legere juſſerat, jubente metro. & tamen etiam in nuperrima editione, etiam alias vitioſiſſima, mendoſa lectio repetita. verum ſpes optima adfulget praeſtantiſſimum Virum, *Anton. Askew*, ab erudita per Graeciam peregrinatione reducem, melioribus auſpiciis nobis producturum principem hunc Tragicum. *Xenoph.* H. H. V. 550. D. ἴτε νῦν. *Leunclav.* non admodum neceſſarie οὖν reponit. mallem ἴτε νυν. ut σπεῦδε νυν. φέρε νυν. & ipſum ἴτε νυν ap. *Ariſtoph. Ran.* 496. licet aliter de hac particula ſentiat V. D. in *Miſcellan.* X. 346. ſed in his nova commenta vix alicujus frugis. tu conſule *Cl. Hemſterhuſ.* ad *Ariſtoph. Plut.* 965.

P. 140. Vs. 2. ἔτι καταπλεῖ] ἔτι hic notat *jam. jam nunc.* vide *Miſcellanea, Obſerv.* XII. 495. ἐπικαταπλεῖν, ut ἐπικαταγίνεσθαι. *poſt aliquem venire. adnavigare.* auctoritate & hic neceſſitate caret. *Tacit.* dicit III. *Ann.* I. *Cum claſſis paullatim ſucceſſit.* frequens offendiculum jam vidimus eſſe

 Cri-

Criticis inquietioribus. ap. *Xenoph. Oecon.* 831. A. profecto lectionem *J. Stobaei* C. LIV. p. 372. προσεπιφέρει elegantiorem duco, quam προσέτι φέρει. ita *Rigaltius* recte in *Artemidori* L. I. 40. p. 36. legit ἐπιμελήσεις pro ἔτι μελήσεις. ap. *Heliod.* v. 230. ἐπιβάλλει τὼ χεῖρε τοῖς βωμοῖς ἐπιφθεγγόμενος. ubi *Taur.* ἔτι φθεγγόμενος. sed vulgata servanda. nam ita solent *admurmurare* quid praestigiatores in suis fallaciis. vel cum aliis τοῖς βωμοῖς ἔτι φλεγομένοις. quod praefert *Commelinus.* vide p. 233. ubi τῇ φλογὶ περιλαμπόμενον hoc confirmat. vide L. IV. VII. 75. 23. III. V. 51. 25.

P. 140. Vs. 2. Ἄλλος] recte vidit *interpres* hic ἕτερος vel αὐτὸς substituendum esse.

P. 140. Vs. 4. χολάζειν] vide L. VIII. VI. 138. 2. *Xenoph. Eph.* II. 25. τῷ δὲ ἄρα οὐδὲν ἔργον ἦν ἢ φιλεῖν Ἄνθιαν, καὶ ὑπ' ἐκείνης φιλεῖσθαι, καὶ λαλεῖν ἐκείνῃ καὶ ἀκούειν λαλούσης.

P. 140. Vs. 6. Καὶ αὐταὶ γὰρ αἱ τριήρεις ἐκ πολέμου κατέπλεον ἐστεφανωμέναι] Nempe triremes sub ductu Polycharmi, ad imaginem triremium sub ductu olim Hermocratis post victoriam de Attica classe, *ex bello* victrices & coronatae adpellebant in portum Syracusanum. p. 139. 7. dixit ὡς ἐκ πολέμου τριήρεις. & 138. 22. Chaereas jusserat triremes κοσμῆσαι & στεφανῶσαι. merito ambae classes *ex bello* victrices, haec de *Persis*, illa de *Atheniensibus* perhibetur. ambae sub duce Syracusano, haec sub *Chaerea* sive *Polycharmo*, illa sub *Hermocrate.* hae sunt similitudines in his σχήμασιν. fidenter autem reposui in ipsum contextum ἐκ πολέμου, pro ἐκ πόλεως. quia res ipsa obloquitur, & ratio graecitatis non permittit καταπλεῖν ἐκ πόλεως. nam nautae & naves dicuntur ἐκ πόλεως ἀναπλεῖν, ἀνάγειν. contra in portum καταπλεῖν. κατάγειν Interpres viderat aliquid turbatum. conjecerat ἐκ πελάγους. sed hoc nihil praecipuum habet. omnes classes *e mari in portum* contendunt.

Ideo autem fidentius mutationem institui, quia voces πολέμου, πόλεως. πόλεων, πολεμίων. πολιτικὰ, πολεμητικά. πολεμίων, πολιτῶν. πόλιν, πόλεμον quam creberrime sese sedibus disturbant.

Exempli gratia ap. *Aristid. Leuctr.* T. I. p. 411. *Edit. Oxon.* πολέμιον pro πόλεων etiamnum legitur, licet jam restituerit egregius ille *Gul. Canterus.* in utilissimo libello *de Emend. Gr. Auctoribus* p. 37. In *Iamblicho* de *V. Pyth.* I. 35. 201. τῶν πόλεων pro πολεμίων recte *Kusterus.* reposuit. ap *Plutarch. Camillo* p. 288. πολιτῶν prae πολεμίων videtur recte praeferri. *Alcibiad.* 15. πόλεων pro πολεμίων recte ex *Cod.* jam quoque praelatum a Cl. *Wesselingio* ad *Diod.* XIV. 50. ubi πόλιν & πόλεμον mixta habes. In *Sylla.* 72. ex duobus *Codd.* πόλεων pro πολεμίων. πόλεμον & πολεων in *Polybio* VIII. 3. 713. *Cod.* meus miscet. nempe scribae

bae ad primae syllabae sonum, qui a dictante excipiebant, saepe hanc vel illam vocem perperam jam deproperaverant. In *Codice Epistolas Apollonii Tyan.* continente *Ep.* LXXVI. πόλεως πολέμου legas, inducta tamen priori voce. πόλεων ex conjectura & *Codice* ap. *Herodot.* VI. 42. pro πολεμίων. sed πόλεων pro πολέμων obtinere ap. *Eustath. Iliad.* H. 684. 30. disces ex *Valesii* notis ad *Mausac.* in *Harpocr.* p. 109. & pro πόλεων recte *Eruditiss. Dan. a Lennip* in *Coluthi* vs. 147. reposuit τί γὰρ πολέμων βασιλῆι. ap. *Platon.* XI. de L. L. 922. A. εἴ τε ἀνδρείαις ἢ πολιτικαῖς μηχαναῖς. ubi *Stephanus* alios legisse πολεμικαῖς colligit. receptam lectionem veram habeo: nam in illa oppositio locum habet: non in altera. ap. *Dionem Cassium* p. 82. male corrumpuntur στρατόπεδα πολιτικὰ in πολεμητικά. recte *Cod. Reg.* in *Coislin. Bibl.* 455. vide *Polyb.* XI. 9. 879. πολιτικοὶ ἵππεις. *Schol. Demosth.* I. *Phil.* 53. E. 111. *Olynth.* 35. E. de *Cor.* 512. D. In *Lysia* p. 135. nihil novarim facile. Ex innumeris haec pauca satis demserint invidiam mutationi in contextu a me inductae. Simile quid tentavimus in *Simonidis Epigrammate*, quod recensuimus. p. 628. *Animadversionum.* & olim jam Critici perceperunt utilitatem hujus observantiae circa voces misceri solitas, ejusque adminiculo saepe usi. sic *Jos. Just. Scaliger* ad *Manilium* p. 27. *aeterna*, *alterna & aetherea* passim in suo auctore commisceri attendit. ne de *Canteris* aliisque loquar, vel egregiis viris, qui nostro aevo diligenter & feliciter saepe hoc fuerunt usi & utuntur remedio.

P. 140. Vs. 7. Τοὺς ἀπὸ γῆς] iidem qui οἱ ἐκ γῆς vel οἱ ἐν γῇ. *Thucyd.* VI. 32. Ὁ ἄλλος ὅμιλος ὁ ἐκ γῆς opponitur τῷ ναυτικῷ ὁμίλῳ. οἱ ἀπὸ θαλάττης. *maritimi. in mari versantes.* οἱ ἀπὸ γῆς. *terrestres. in terra versantes. Xenoph. Ephes.* I. 13. βοὴ δὲ τῶν ἀπὸ τῆς γῆς πολλή. καὶ τῶν ἐν τῇ νηὶ συμμιγής. Noster L. I. IX. 12. 20. ταχέως τοὺς ἀπὸ γῆς ἁρπάζοντες, ἀποπλεύσωσιν. ubi τοὺς ἀπὸ γῆς. *in terra versatos.* non *abripere a terra* recte acceptum. *Herodot.* VIII. 94. οἱ ἀπὸ κέλητος. *qui in celoce erant. Lucian. Dial. Mortuor.* X. 375. Ἀλλὰ μεταξὺ λόγων, εἰ κραυγή τις ἀκούεται, ὥσπερ τινων ἀπὸ γῆς βοώντων. *Diod.* XIII. 16. τῆς κραυγῆς τῶν ναυμαχούντων καὶ τῶν ἀπὸ γῆς συμφιλοτιμουμένων. ita ipsa vox ἀπόγειος significat *eum, qui in terra, in continenti est vel oritur*, & opponitur πλέοντι κατὰ τοῦ κλυδῶνος ap. *Lucian. Lexiph.* II. 338. inde *Glossae* ἀπόγειος *terrestris.* sic ἄνεμος ἀπόγειος est *ventus terrestris. e terra continenti flans.* at male interpretantur quidam *a terra remotus.*

P. 140. Vs. 9. Συνευχαὶ] etiam alias usus. deest *Lexicis* συνεπεύχεσθαι. *Thucyd.* VI. 32. vide *Scottum.* plurima a σὺν composita neglecta. συνδιαμνημονεύειν. *Demosth.* περὶ παραπρ. 296. E. συναριστεύειν. *Max. Tyr.* XXV. 4. & innumera alia.

P. 140. Vs. 11. Ἐπεκλύοντο ἀλλήλοις συνέφηβοι] prima vocum certo corrupta. non multum abierit ἐπεκέχυντο vel ἐπέχυντο. quibus *Homerus* utitur

de

de multitudine. sic ἐξεκέχυτο τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πόλεως ap. *Athenaeum* L. v. xiii. 212. & passim. ἐπεφύοντο forte alicui placuerit. *inhaerebant. urguebant sese.* ἐπεκλονοῦντο aliis in mentem venerit. *ingruebant.* sed id damnat in ipso *Apollonio Rhodio Schol.* L. i. *Argon.* 782. & poeticum nimis. mallem ἐπεκυλίνδοντο vel ἐπεκυλινδοῦντο vel ἐπεκυλίοντο. dativus huic verbo non disconvenit. sic de simili ὠθισμῷ. L. v. iii. 83. 19. καὶ μικροῦ δεῖν ἐπ' ἀλλήλους κατέπεσον. Non ineleganter quoque reponi posset ἐπεκλύζοντο. *inundabant, undarum instar volvebantur unus super alium.* ἐπικλύζεσθαι proprie quidem dicuntur *agri inundati.* sed & *ipsae aquae* θάλασσα, πόντος dicuntur κλύζεσθαι. *Iliad.* ξ. 392. *Coluthus* 205. ita *Eunap.* 88. ἐπικλυσθέντων κακῶν. *Diodor. Sic.* xvii. 4. cum *nota. Appulej.* vi. *Met.* 116. *ruunt aliae superque aliae sepedum populorum undae.* ubi opportune *Pricaeus* ex *Ammiano.* L. xxvi. iii. 347. *undatim coëunte plebe.* qui rursus. xxxi. xiii. 496. *acies undarum specie motibus sunt reciprocis jactatae.* saepe vox haec corrupta occurrit. *Demophilus* in *Similitudinibus.* p. 28. τὸ μὲν εὔκρατον ὕδωρ τὰς φλεγμονὰς ἐπικλύει. ὁ δὲ ἐπιεικὴς λόγος τὰς ὀργάς. in *Gallei* edit. ἐπικλύει. legendum puto ἐπικλύζει. *abluit.* vide *Celeb. Jer. Marklandum* ad *Max. Tyr.* xxxiii. 5. ultimam circa Charitonis locum suspicionem praetulerim.

P. 140. Vs. 11. Συνέφηβοι] *Herodianus* probat vocem. sed grammatici suffragio facile carebimus, dum eam vindicent *Menander* & *Philemon*, qui sic suas fabulas inscripserunt. Lexica parum curarunt. licet *Lucianus* aliique utantur.

P. 140. Vs. 11. Συγγυμναστής] ex *Platone* laudatur. habet etiam *Xenoph.* 877. C. συναγωνιστὴς dicitur *Demosth.* de *Cor.* 479. D. *Max. Tyr.* vii. 6. vide ad L. iii. iii. 47. 3. iv. iii. 67. 23.

P. 140. Vs. 12. Ἔδοξε δὲ ἔτι καὶ αὐταῖς Καλλιρρόην γεγονέναι ὥστε] constructio durior. deesse putavit *Cl. Interpres* Καλλιρρόην καλλίω. minime male. potes suspicari Καλλιρρόην μείζονά τε καὶ κρείττονα. de qua formula L. i. i. 3. 18. Quod *Val. Flaccus* dicit L. iv. vs. 552. *Vigor novus auxerat artus.* & L. v. vs. 366. *mole nova & roseae perfudit luce juventae.*

P. 140. Vs. 13. καὶ αὐταῖς] hoc addit, ob feminis erga sexum suum innatam invidiam. L. v. iv. 84. 15.

P. 140. Vs. 13. Ὥστε ἀληθῶς εἶπες ἂν] *Heliod.* iii. 135. ὥστε ἔδοξεν ἂν ὑπ' ἀστραπῆς τὸ φαινόμενον πρότερον ἅπαν ἠμαυρῶσθαι. at longe elegantius *Vat.* ὥστε ἔδοξας ἄν. quod voluit etiam *Taur.* exhibens ἔδοξες. mutavere, qui apostrophae suavitatem ignorarunt.

P. 140. Vs. 13. αὐτὴν ὁρᾶν τὴν Ἀφροδίτην, ἀναδυομένην ἐκ τῆς θαλάσσης] Cujus ideam mortalibus ostendit primus Apelles, in famosissima ad Phrynes meretricis imaginem expressa tabula. *Aristaeneti* L. i. *Ep.* vii.

VII. huc facit . . . οὕτω τῆς θαλάττης τὴν Ἀφροδίτην ἐυπρεπῶς προϊοῦσαν γράφουσιν οἱ ζωγράφοι. aptiſſima hic comparatio, quia *Callirrhoe* e mari adventabat.

P. 140. Vs. 17. Ἐλέφαντα καὶ ἤλεκτρον] Olim certe *ſuccinum*, ex Perſia oriundum, ignoratum videtur. *Herodot.* III. 115. Per me licet tamen auctor conjunxerit *ebur & ſuccinum.* alioquin *aurum* & *argentum* & *electrum*, quando metalli ſpecies eſt, creberrime ſociantur. apud *Julium Capitolinum Pertin.* C. VIII. habuerimus conjuncta haec quatuor, ſi *Caſauboni* foret vera conjectura. *Vaſaque electro*, [vulgo *eluto auro*] *auro*, *ebore*, *argento*, *citroque* compoſita. & ſane blandiretur haec ſuſpicio, niſi optime *Salmaſius* ex *Dione* vindicaſſet *e ludo.* qui recte quoque *elutum aurum* hinc faceſcere jubet. licet *aurum lavatione purgari* vere animadvertat *Caſaubonus.* uti *Hippocrat.* de *Diaeta* L. I. p. 193. χρυσίον πλύνουσι. Hinc in *Petri Epiſt.* I. I. 7. ubi legitur. ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολὺ τιμιώτερον χρυσίου, τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, εὑρεθῇ. aliquando ſuſpicatus ſui, legi poſſe πολὺ τιμιώτερον χρυσίου τοῦ ἀπολελυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δεδοκιμασμένου. ſane aurum *purgatum*, *lautum* & *probatum* bene componuntur & eae dotes pretium auri augent. cum aurum periens & per ignem exploratum nullam comparationem habeant, & haec de auro effata ſeſe invicem deſtruant. at, cum quid praedicetur eſſe auro pretioſius, ejuſdem rei pretium in tantum intenditur & amplificatur, in quantum ipſius auri bonitas augeatur. re vera mox dicitur οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ. ſed ut ibi aurum deprimatur, argumentationi convenit, quod hic ſecus videtur. porro eo minore ſcrupulo hanc ſuſpicionem admiſi, quia ab his omiſſum, ab illis non interpretatum, adeoque non agnitum, hoc vocabulum ἀπολλυμένου fuit. deinde δεδοκιμασμένου ſuos habet auctores. & ex utraque textus inconſtantia patet, hic fuiſſe olim turbatum, atque proinde locum ſuſpicionibus eſſe ſubjectum. τοῦ ἀπολελυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δεδοκιμασμένου utraque auri pretium augent, & ſic amplificatur τὸ δοκίμιον τῆς πίστεως. ſed alio tranſeamus. *Sophocl. Antig.* 1049. ait

> —— —— ἐμπολᾶτε τὸν πρὸ Σάρδεων
> Ἤλεκτρον, εἰ βούλεσθε, καὶ τὸν Ἰνδικὸν
> Χρυσόν.

ubi *Electrum* naſci docet *Scholiaſta* in fluvio Pactolo, prope *Sardis* in *Lydia.* eſto. Verum adjicit: καλεῖ γοῦν τὸν χρυσὸν ἤλεκτρον, διὰ τὸ καθαρόν. τοιοῦτος γὰρ ὁ ἤλεκτρος. at *electrum*, ſive factitium ſive naturale non videtur recte vocari χρυσὸς καθαρός. vide *Tit. Inſtitut. Juſtin.* I. de *Rer. Div.* §. 27. *Pauſan. Eliac.* VI. 42. 406. niſi καθαρὸς hic accipiatur pro

ſplendens, *radians*, *clarus*. ut *Appulejo* de *Mundo* p. 739. ubi quatuor noſtra vocabula habes iterum conjuncta. *regia*, *cujus tecta fulgerent eboris nive*, *argenti luce*, *flammea auri vel electri claritate*. haec ad hunc locum ſufficiant, ut lector eligat, utrum *electrum*, *metalli ſpeciem*, an *ſuccinum* intelligere velit. neque enim noſtri eſt de re ipſa diſceptare. de qua toti libri conſcripti ſunt. & de quibus quod ad eruditiorem diſquiſitionem poſſunt conſuli magni viri, *Scalig*. ad *Manil*. p. 415 & 416. *Bochart*. *Hieroz*. P. II. L. VI. C. XVI. p. 872.

P. 140. Vs. 18. Ὕλης τέχνης τε πολυτέλειαν] veſtes ad artem. naturae & artis pretioſiſſima. πολυτέλεια hanc habet notionem. at apud *Heliod.* L. IV. 195. πολυτελὲς neſcio ſi ſuam ſignificationem τοῦ *ſumtuoſus* tueri poſſit. Κἀπειδὴ τοῦ λιβανωτοῦ λαβὼν ἀπέθυσα, καὶ ὕδατος ἀπέσπεισα, θαυμάζουσι μὲν ἐῴκεσαν τὸ πολυτελὲς τῶν ἐμῶν θυμάτων. at *aqua* & *ture* rem divinam facere, non eſt adeo ſumtuoſum vel magnifici viri. cujusvis eſt εὐτελὲς reponere. verum aliud quid latere arbitror. ceterum ita *Codex Taur*. vulgo ἐπέθυσα & ἔσπεισα. ambigue autem excerpſi utrum habeatur ἀπέθυσα an ἀπεπέθυσα. verum id poſterius vix admitti poſſe videtur.

P. 140. Vs. 18. Κλίνην καὶ τράπεζαν] & *lectus* & *menſa* ex *auro*. *B. Briſſon*. de *R. P*. I. §. 73. 74. Nam de *menſa* inde adparet, quod Xerxes in Aſiam regreſſus Mardonio reliquit ſupellectilem. at cum Mardonii tentorium & ſupellex erant capta, memorantur κλῖναι χρύσεαι καὶ ἀργύρεαι καὶ τράπεζαι χρύσεαι καὶ ἀργύρεαι ab *Herodoto* L. IX. 81. *Darii* autem *menſam* commemorans *Diodor*. XVII. p. 211. *auream* fuiſſe non indicat. Xerxis δίφρος ἀργυρόπους celebratur *Demoſth*. in *Timocr*. 793. D. *Aurea ſella regis Parthi*, *Spartiano Adrian*. p. 129. ubi *Caſaubonus*.

P. 140. Vs. 20. Πενίας Ἀττικῆς] *Lucian*. *Fugit*. III. 377. mox *Apogr*. vitioſe. οὐκ οἷς.

P. 140. Vs. 20. Τὸ καινότατον] L. III. VII. 54. 10. ubi lege *Longum* pro *Longin*. *Lucian*. *Praec*. *Rhet*. T. III. 15.

LIBRI OCTAVI CAPUT SEPTIMUM.

P. 140. Vs. 22. Ἀξιοῦμεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν] nempe ἰέναι vel ἀπιέναι. ἀπελθεῖν. προελθεῖν. παρελθεῖν. creberrima horum vocabulorum eſt ellipſis. tamen non raro feſellit librarios & interpretes. *Ariſtoph*. *Ran*. 1312.

Ἐγὼ μὲν οὖν ἐς τὸ βαλανεῖον βούλομαι.

ubi

ubi miror *L. Kusterum* supplementum sive glossam scribae ἀπελθεῖν posse recipi censentem. multi egerunt de horum & similium verborum defectu. *L. Bosius* in *Ellipss.* in ἀπιέναι. in ἀπάγειν. Cui pleraque debentur quae sunt notata ad *Xenophontis* L. I. K. A. p. 20. *P.* vid. *Wesselingius* ad *Diod.* XIX. C. 41. p. 349. *Tib. Hemsterhusius* in *Miscell.* T. IV. p. 282. in *Xenophonte Ephesio* recte censuit verbi defectum non tolerabilem esse: nam *Codex* ad ejus mentem ἧκον εἰς τὸ δωμάτιον supplet. apud *Alciphr.* L. III. x. 300. dubito an recipiendum sit *codicis* mei additamentum. ἐφαίνοντο δὲ καὶ οἱ κόλακες ἐγγύθεν, Γευθίωνα εἴποις ἂν καὶ Παταικίωνα παρεστάναι. ultima vox vulgo abest, nec sententiam juvat: immo onerat. *Sophocl. Antig.* 1261. nostrum ἀξιῶν ita fere construit.

—— —— ἐλπίσιν δὲ βόσκομαι,
Ἄχη τέκνου κλύουσαν, εἰς πόλιν γόους
Οὐκ ἀξιώσειν.

ibi enim etiam verbum πέμπειν vel e vicino προτιθέναι intelligendum videtur. in locutionibus εἰς κόρακας. ἐς μακαρίαν semper ἔρρειν. ἐλθεῖν. φθείρεσθαι intelliguntur. ap. *Heliod.* v. 233. Ταῦτα ὡς εἰπὼν ἐποίησεν, ἐπὶ τὴν εὐωχίαν αὐτόν τε καὶ τοὺς ἄλλους ἐπέτρεπεν. ibi scriba *Taurinensis* supplet ἐποίησεν ἐπιέναι. & a manu secunda ἰέναι. scilicet non intellexit locutionem ὡς εἰπὼν ἐποίησεν. quae notat ὡς λόγον ἀπέδειξεν ἔργον. *ut dictum factum reddidit.* nec putavit ἐπιτρέπειν ἑαυτὸν εἰς εὐωχίαν recte dici pro *epulas adire*, at opus esse verbo aliquo motum significante. sed in utroque fallitur. ἐπιτρέπειν ἑαυτὸν εἰς εὐωχίαν dictum, ut ap. *Nostram* L. v. VIII. 94. 2. εἴασεν αὐτὴν ἡσυχάζειν. porro non deterius exhibet ἐπέτρεψεν. ap. *eundem* L. IV. 174. legitur ὁρᾶν ἐμὲ Χαρικλεία; non percipientes scribae ellipsin ex superioribus εὔχεται vel βούλεται vel ἀξιοῖ, *Taurinensis* reposuit ἐρᾷ μου Χαρίκλεια. alius Χαρικλείαν. intelligens ex antecedentibus λέγεις. male. Tamen aliquando re vera verbum aliquod excidit. ut L. VII. 332. recte suspicatus fuit *Commelinus* ἐωρακὼς vel simile verbum deesse. ἰδὼν enim exhibetur *Taurini.* Rursus L. VII. 316. vox ᾔεσαν infercitur. qui locus non una hac sed plurimis glossis obsitus est, & legendus videtur ita. Οὐ μὴν ὑπέστη γε ἐκεῖνος τὴν ἔφοδον. ἀλλὰ τὴν πρώτην κίνησιν τραπεὶς ἐπὶ τὰς πύλας, εἰσφρῆσαι εἰς τὸ ἄστυ προθυμούμενος. ubi cum *Taur.* & *Vat.* alii supplent εἰς φυγὴν τραπεὶς & εἰς τὸ εἰσφρῆσαι. alii παρὰ τὴν κίνησιν. tum ἐπὶ τὰς πύλας ᾔεσαν. omnia frustranea supplementa. In *Senecae Troadibus* vs. 844. omnino nihil mutandum videtur: nec ellipseos hujus auxilio, nedum audacioribus commentis opus, modo, ut recte etiam proposuit magnus *J. F. Gronovius*, ex versu 849. retrahatur *procella nos mittet.*

duriora occurrunt: si modo duri quidquam iste locus habet. mihi secus videtur. en verba.

> *Numquid Ajacis Salamina veram,*
> *Aut fera notam Calydona saeva,*
> * * * *
> *Quolibet tristis miseras procella*
> *Mittat & donet cuicumque terrae.*

accusativi & alii casus saepe a remotis vocabulis pendent vel intellectis. ex. gr. in *Propertii* L. III. XXI. 37. legas

> *Arboreasque cruces Sinis & non hospita Grajis*
> *Saxa, & curvatas in sua fata trabes.*

ubi sive *Sinis* sit nominativi, sive patrii casus, semper verbum vix inveneris in superioribus, cui *arboreas cruces, saxa, curvatas trabes* connectas commode. nam, *nec valuit*, qui conveniat? Ut tria verba adhuc faciam circa Tragici locum. mihi in *Calydone* non intempestivius memorari videtur *aper*, *fera illa saeva*, quam in *Elide coronae Olympiacae*, vel in *Carysto*, *varium marmor*. vel in *Enispe Boreas*. Quod objicitur *Non [ventos] feras, sed dominos tyrannos metuisse Troadas*, etiam huic ῥήσει applicari posset. & *Eleusis nota satis sine periphrasi*. solent poetae in recensendis locis taedii & sterilitatis vitandae caussa, ea singula suis commendare dotibus: id hic *Seneca* facundissime praestitit, excepto in uno oppido *Pharis*, nulla re famoso. Intempestivissime autem & inconcinne hic *servas* interponitur. non enim hic magis quam ad cujusvis alius loci mentionem id vocabuli necesse erat intrudere. plane fulciendi & supplendi versus gratia, quasi nequisset id eleganti epitheto facere poeta, hic compareret. semel in principio chori se *captas* Troades vocarunt: semel in fine hujus poeticae dilatationis se vocarunt *miseras*. id sufficit.

P. 140. Vs. 25. Καὶ τῦτο ἐδημαγώγησε] egimus L. I. I. 2. 26. de Hermocratis popularitate.

P. 140. Vs. 27. Εὐφήμει] ut εὔδυνον. εὗρον. neglecto augmento. notes autem locutionem εὐφημεῖν τὺς θεὺς. *praedicando gratias agere.*

P. 141. Vs. I. τῆς τῶν ἐπινικίων] L. I. I. 3. 7. eadem ἔννοια occurrit.

P. 141. Vs. I. ποτὲ μὲν, ὁτὲ δὲ] passim scribitur potius ποτὲ μὲν, ποτὲ δὲ, vel ὁτὲ μὲν, ὁτὲ δὲ. *Xenoph.* de *R. P. Lacedaem.* 686. C. tamen nihil mutari praestiterit. de accentu possunt consuli viri Graecitatis peritissimi *C. A. Dukerus* ad *Thucyd.* VII. 27. & *Fr. Sylburgius* ad *Apollonii. Synt.* L. I. p. 37. in *notis*. p. 355.

P. 141. Vs. 3. Καὶ τῦτο ἐκείνοις ἥδιον ἦν] solito errore in *apographo*, ἴδιον *Xenoph.* K. Π. I. 31. B. ἢ ἐμοὶ ὅτως ἥδιον. *Plato* de *R. P.* 614. D. ἥδιον ἀκούοντι. locutio eadem in hoc epigrammate, quod cujus sit, est

Ἄδηλον.

Ἄδηλον.

Δισσοί με τρύχουσι καταιγίζοντες ἔρωτες,
  Εὔμαχε, καὶ δισσαῖς ἐνδέδεμαι μανίαις.
Ἡ μὲν ἐπ' Ἀσάνδρου κλίνω δέμας, ἡ δὲ πάλιν μοι
  Ὀφθαλμὸς νεύει Τηλέφου ὀξύτερος.
Τμήξατέ, μοι τοῦτ' ἡδύ, καὶ εἰς πλάστιγγα δικαίην
  Νειμάμενοι, κλήρῳ τἀμὰ φέρεσθε μέλη.

corruptum multifariam circumfertur. ſed ſic legendum. notatu autem dignum nomen Ἄσανδρος. de quo doctus ille *E. Spanhemius* T. I. de *Praeſt. Num.* p. 488. Εὔμαχοι etiam rari. ſed occurrunt.

Vitium, de quo agimus, jam notavit *G. Canterus* in *Syntagm.* p. 17. at ἴδιστον pro ἥδιστον, ut gemmula, in tot *Ariſtaeneti* editionibus ſervatum fuit L. I XVIII. contra in *Apollonii Epiſt.* XI. p. 389. ἥδιον pro ἴδιον in *Codice* erat. ap. *Maneth.* L. V. 273. legimus.

Εὔμουσον, λιγυρὸν, φιλοπράγμονα τῇ διανοίῃ.
Οὗ πόρος ἐστὶ φύσις, ἡ δ' αὖ φύσις ἐστὶν ὁ δαίμων.
Καὶ σοφίῃσι λόγων φυσικὸν βίοτον μεθοδεύων,
Ζωῆς καὶ Μούσης εὐσύνθετον εἰς τὸ νοῆσαι,
Ἀνθολόγοισι τροφαῖς ἢ ἐν ἰδίεσι μελίσσαις.

primo loco animadvertam, quod ad cauſſam noſtram facit, pro *ἰδίεσι* eſſe legendum ἡδείαισι vel ἡδείῃσι. porro in horum verſuum primo φιλοπράγμονα non φιλοπράγμονα convenit. certe Muſis & cantibus dediti homines nec ipſi moleſtias ſibi crearint, nec aliis creare ſategerint, tranquillitati vitae dediti & omnibus ſe accommodare cupientes. ſecundo verſu φύσις & δαίμων conjunguntur, quia feliciter natum eſſe ſub aſtris, eos affectus dantibus, ipſis & *vita* & *fortuna*, ſive *felix vita eſt.* vs. 3. βίοτος φυσικὸς opponitur *vitae per philoſophiam moderatae & correctae & adſtrictae.* vs. 4. deſcribitur homo, qui ſecundum humanas neceſſitates & ſimul ſecundum doctrinam vitam inſtituit. vs. 5. neſcio an inducta voce ἡδείῃσι tamen jam ſic ſententia recte decurrat. vellem legeretur,

Ἀνθολόγοισι τροφαῖσι καὶ ἡδείῃσι μελίσσαις.

quid ſit in *Codice*, videas in notis *Gronovianis*, & an aliud quid exſculpere queas. per τροφὰς ἀνθολόγους & ἡδείας μελίσσας intelligit *eruditionem.* ſic initio hujus *libri quinti*

Ἀντιλύπῳ κηρῷ τ' ἀπομαξάμενος κεκόμισται
Ἀνθολόγῳ Μούσης βληδῶν θώρημα μελισσῶν.

ubi vocabula ἀνθολόγος & μέλισσαι conjuncta vides. longum foret, hoc distichon enarrare, breviter tamen explicare & emendare conabor. editur κεκόσμηται. ſed id nec ſenſus nec metrum admittit. μετεκόσμησεν & μετεκόμισεν in *Codice Erotiani* confunduntur p. 65. βληδῶν vox nihili. potes λαρῶν, potes βαλιῶν. ſed mallem βλίττων *preſſans*. hoc verbum proprium de iis qui mellis vindemiam colligunt. κομιζόμενος de *omni meſſe*. at βλίττειν de *proventu mellis*. niſi pugnaret in metrum βλίδην. ut βλήδην a βάλλω. μίγδην. σύρδην. φύρδην. non diſpliceret. ex his adparet, quantum in *Manethone*, pro materia & interpolatione, non malo poëta, reſtet emendandum & explicandum. ſed unicum exemplum adjiciamus confuſionis, quam tractamus, in H & I. ap. *Plutarchum* in *Timoleonte* p. 144. legimus. Καθαράν δὲ τὴν Σικελίαν ὡς οὐδ' ὅλοις ἔτεσιν ὀκτὼ ἀηδιῶν ἢ συνοίκων κακῶν ἢ νοσημάτων παραδοὺς τοῖς κατοικοῦσιν. ibi *Bryano* diſplicet vox ἀηδιῶν. procul dubio, quia debilioris ſignificationis viſa fuerit, quam ut Timoleonti laudi ſit, his acerbitatibus Siciliam liberaſſe. & conjicit ἰδίων. at vulgata proba videtur. λιτότης modo admittatur. quod ſi quid mutandum foret, reponere non dubitarem ἀιδίων ἢ συνοίκων κακῶν. & forte id non diſplicuerit.

P. 141. Vs. 3. Ὡς ἂν ἐκ πλοῦ] *poſt navigationem*. male *Apogr*. Καθαρβόη μοῦ.

P. 141. Vs. 4. ἀσπασαμένη τὴν πατρίδα] eleganter *patriam* pro *civibus*. *cives* enim *patriam* conſtituunt. *bruta tellus* eo nomine indigna. πατρὶς & πάτρη plerumque de ipſo ſolo & ſimul ejus incolis. ſed uti hic pro *incolis ſolis*, ſic aliquando de *ſolo*, de *urbe*, qua aedificiis conſtet, diſcretim dicitur. quamvis de ea notione quidam dubitarint. πόλεως pro πάτρης inde ſubſtituerunt in *Libanii Epiſt*. DLI. p. 268. εὐτειχὴς πάτρη. *Q. Calabro* XIII. 307. qui in eo nihil novavit. *Oneſto Corinthio* in *Anthol*. L. I. LXX. 15. 100. vocatur Θήβη ἑπτάπυλος πάτρη. *Lycophr*. *Caſſandr*. 338. αἰθαλωτὸς πάτρη.

P. 141. Vs. 7. ἐνεκελεύετο] ita Latini *inhortari*. ἐγκέλευμα eſt *Xenophontis* p. 986. C. Lexicis ignotum. ἐγκέλευσις ipſis notatum, non eſt, quod memini, *Strabonis*, ſed *Gloſſarum* & *Inſcriptionis Donianae* Claſſe III. 45. ἐξ ἐγκελεύσεως. ut optime emendavit Cl. *Weſſelingius* ad *Anton. Itin*. 719.

P. 141. Vs. 8. Ἐρωτώμενος] non habet notionem, quae in illis *Ariſtophanis Plut*. 903. ἢ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀπόκριναί μοι. ſed quae in *Sacris literis*

ris saepe obtinet. ut in *Lucae Evang.* VIII. 37. καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος . . . ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν. *orarunt. rogarunt.*

P. 141. Vs. 11. Λυπηρότερον ἢ μικρότερον] nolebat Chaerea populum contristare *luctuosa* narrando, nec se etiam dehonestare, *parva*, *vilia*, *contumeliosa* narrando. talia enim *captivitas. servitudo. in crucem abductio* & cetera hoc genus. quae μικρὰ & *dedecentia.* ita saepe μικρὸς significat. opponuntur λαμπρὰ *Lucian. Tyrann.* II. 158. τοῦτο ὑπὸ μοῦ γινόμενον, μικρότερον ἦν, νῦν δὲ λαμπρότερόν ἐστι τῇ καινότητι. sic *Plutarch* in *Aemilio Paullo* p. 155. adscribit Perseo regi μικρότητα καὶ μοχθηρίαν ἤθους. *Tacitus* IV. *Ann.* 32. vocat *parva* & *levia.* contra *Lucian. Dial. Meretr.* XII. 312. μέγα καὶ λαμπρόν. & sic mox hic opponitur λαμπρόν. si legas πικρότερον, quid differat a λυπηρότερον nescio. si tamen sic legeretur, non suaderem μικρότερον reponere. nam pene synonyma saepe occurrunt. alioqui nihil magis obvium quam horum vocabulorum permutatio. jam exempla vidimus. *Diodor.* II. C. 53. ap. *Theod. Prod.* L. VI. 270. legitur.

Ἔκκοψον ἄκραν τῇ θανούσῃ τὴν κόμην,
Σπεῖσον μικρὸν δάκρυον ἐκ βλεφαρίδων,
Ῥῆξον τὸ χιτώνιον, οἴμωξον μέγα.

non video quin hic quadraret πικρόν. sic ipse L. III. 141.

Ἔῤῥαινε πικρὰ ῥεῖθρα θερμῶν δακρύων.

& alii centies. *Anthol.* L. III. XXV. 20. p. 271.

Σῆμα τόδ' Ἀρχιλόχου παραπόντιον, ὅς ποτε πικρὴν
Μοῦσαν ἐχιδναίῳ πρῶτος ἔβαψε χόλῳ.

Ubi *Codex Vat.* habet μικρὴν, sed sincera lectio huic corruptae superinponitur. eo loco inductus & aliis *Cl. Hemsterhusius* ad *Aristoph. Plutum* p. 296. eandem emendationem tentat in *Meleagri* epigrammate, quo recenset poëtas, suae *Coronae* insertos, & quod edidit sic *Man. Martinus* in *Epistolis* L. IV. V. nam *Cl. Salmasius* aliter edidit & doctius, quam verius, ut reor, explicuit. sed id non agimus.

Ἐν δὲ καὶ ἐκ φορβῆς σκολιότριχος ἄνθος ἀκάνθης
Ἀρχιλόχου· μικρὰς στάγας ἀπ' ὠκεανοῦ.

dico Cl. Virum ibi quoque reponendum censuisse πικράς. invitissime in alia abeo. sed mihi hic non respici videtur ad *Archilochi* in scribendo

bendo amarorem, qui & ſatis explicatur per comparationem cum *ſpinis*: verum puto *Meleagrum* modo voluiſſe indicare, ſe e tot & tantis operibus *Archilochi* pauca & parva *coranae* ſuae inſeruiſſe, quia huic ſuo inſtituto non aliter conveniebat: & forte nimietate in ſatyricis, ſarcaſticis & ſcopticis poematiis recenſendis lectores quidam poſſent offendi. & *Oceanus* non taxatur ob amarorem aquae; verum laudatur plerumque ceu vim purgandi habens: vel ejus mentio fit ad *magnitudinem*, *abundantiam rei* indicandam. & ſic ſaepe multiplicia & varia ſcripta, *Oceano*, *mari*, *flumini*, *fontibus perennibus* comparantur. ita *Callimachus* in *Hymno* in *Apollin.* 105.

Οὐκ ἄγαμαι τὸν ἀοιδὸν, ὃς οὐδ' ὅσα πόντος ἀείδει.
Ἀλλ' ἥτις καθαρήτε καὶ ἀχράαντος ἀνέρπει
Πίδακος ἐξ ἱερῆς ὀλίγη λιβὰς, ἄκρον ἄωτον.

Clem. Alex. Strom. I. 328. Ποταμὸς ἀτέχνων ῥημάτων, οὐ δὲ σταλαγμός. adde quod poetas & ſcripta eorum hic nullis aliis rebus comparare ſategit *Meleager*, quam floribus & herbis. μικραὶ autem ſunto ὀλίγαι; uti ſaepe. μικρὸς non modo τῷ μέγας, ſed etiam τῷ πολὺς opponitur.

Venit in mentem locus *Tibulli* ex L. IV. I. 196. quem ab criſi ſane non nimis modeſta liberare conabor.

Pro te vel ſolus denſis ſubſiſtere turmis,
Vel parvum Aetnaeae corpus committere flammae.

hinc quosdam collegiſſe *Tibullum humili ſtatura* fuiſſe, *J. Broukhuſius* docet. quod merito rejicit. at ſine ulla *Codicum* auctoritate reponit ipſe *pavidum corpus*. inmerito. nam *corpuſculum* ibi ſuum vocat *parvum* reſpectu *magnae & immenſae illius flammae*, quae in montis Aetnae barathro ardebat. eadem ἐννοίᾳ, qua *Manilius* L. v. 592. de *Andromeda*.

Cum tua fata cavis a rupibus ipſa videres,
Adnantemque tibi poenam pelagusque ferentem,
Quantula *praeda maris*!

Flamma Aetnaea pro quavis magna flamma & furentiſſimo incendio. uti alias *Aetnaeus* pro *magnus*. ſed hic proprie ſufficit accepiſſe. miror *Broukhuſium*, plus quam grammaticum, ſic erraſſe. duobus autem his verſiculis poëta languidius exprimit, quod alioqui fortius dicitur *pro aliquo in ferrum & ignem ruere. maximis periculis caput objicere.* εἰς πῦρ ἅλλεσθαι. *Virg.* VIII. *Aen.* 648.

Aeneadae in ferrum pro libertate ruebant.

vide *P. Burmannum* ad *Suetonii Claud.* C. xxi. 759. ubi pro more laudabili huc spectantes locutiones copiose illustrat.

P. 141. Vs. 12. ἐπισκοτεῖ] λαμπρότητι. *claritudini* attribuitur vis τοῦ ἐπισκοτεῖν. *obscurandi. tenebras obfundendi.* & re vera experimur quotidie nimium solis splendorem visui obstare & rerum formam exteriorem obscurare. ita *Vopiscus Caro* C. 1. p. 791. *veluti radio solis obtexit.* ubi id paullo aliter significat, & bene explicatur a *Casaubono*, metaphora ducta a sole, qui ortus stellarum lumen plane exstinguere solet. itaque utitur ἐπισκιάζειν *Philo Jud. Legum Alleg.* L. 11. p. 72. T. 1. καθάπερ καὶ ἡλίου ἀνατείλαντος μὲν, ἀφανεῖς αἱ τῶν ἄλλων ἀστέρων λάμψεις, καταδύναντος δὲ ἔκδηλοι. ἡλίου δὲ τρόπον ὁ νοῦς ἐγρηγορὼς μὲν ἐπισκιάζει ταῖς αἰσθήσεσι, κοιμηθεὶς δὲ αὐτὰς ἐξέλαμψε. alioquin apte quoque locutio desumta possit videri, ab *frondibus & ramis arborum*, quae *tegunt*, *obscurant*, *defendunt*, *obumbrant*. Metaphorico sensu adhibetur modo in bonam, modo in malam partem. *Demophil. Similitud.* p. 28. ἐπισκοτεῖ τῷ μὲν ἡλίῳ πολλάκις τὰ νέφη, τῷ δὲ λογισμῷ τὰ πάθη. *Plutarch. Pomp.* 515. ἐπεσκότησε τῷ χρησμῷ Λύσανδρος. & *vitis x. Rhetor.* 849. A. In bonam partem ap. *Demosth. Olynth.* 11. 24. A. Ἀλλ' οἶμαι νῦν μὲν ἐπισκοτεῖ τούτοις τὸ κατορθοῦν. apud eundem in *Epistola Philippi.* p. 119. B. τὸ κατορθοῦν αὐτὸν ἐπισκοτεῖ πᾶσι τοῖς τοιούτοις. αἱ γὰρ εὐπραξίαι δειναὶ συγκρύψαι καὶ συσκιάσαι τὰς ἁμαρτίας εἰσὶ τῶν ἀνθρώπων.

ἐπισκιάζειν sic adhibetur *Luciano Timon.* §. 27. p. 140. ἡ ἄγνοια καὶ ἡ ἀπάτη ἐπισκιάζουσιν αὐτοῖς. & *Quomod. Hist. Scrib.* T. 11. p. 16. *Heliod.* VII. 411. quibus locis hoc verbum cum quarto casu conjungitur. quod permovit *Th. Mangeyum* in *Philone* l. l. conjicere ἐπισκολάζει. quod ubi ita significare docuerit & apud ullum scriptorem exstare, forte aliquo numero posset esse. vel ἐπισκοτεῖ. sed & hoc temere. nam uti ἐπισκοτεῖν utrumque casum admittit, nihil caussae esse potest, cur & ἐπισκιάζειν utraque forma non componatur. de nostro verbo id docuit rectissime Cl. *P. Wesselingius* ad *Diod.* xix. 42. p. 349. quem etiam consule L. 1. C. 76. quin vulgata Lexica idem obtinere ostendunt in ἐπισκιάζειν.

P. 141. Vs. 13. Ἰσόῤῥοπος] L. 11. VIII. 34. 24. ἰσόῤῥοπος ἐπιθυμία. a *lance.* contra *inaequalia* dicuntur ῥοπὴν ἔχειν. ῥέπειν. vide *Aristaen.* 1. 19. non multum abit etiam ἀντίῤῥοπος. ita γύνη dicitur ἀντίῤῥοπος ἀνδρὶ, *Xenophonti Oecon.* p. 827. B. *ejusdem momenti vir & mulier in domo tuenda.* ἐπ' ἀντίῤῥοπον ap. *Chionem Epist.* 1. p. 24. ejusdem notionis sunt ἰσοστάσιος & ἀντιστάσιος. *aequalis.* quod ultimum vocabulum, quatenus ab ἱστάναι. *ponderare* deducitur, Lexicis est ignotum. nec intellectum ap. *Max. Tyr.* IV. 1. ubi λόγοι ἀντιστάσιοι & ἰσόῤῥοποι, synonymice junguntur. *rationes*

ejusdem ponderis & ejusdem momenti. ſic XXXIX. I. 459. τὸ πλέον πρὸς τὸ ἰσόρροπον (?) λατῖον τῷ ἀντισασίῳ ἐξετάζεται. rurſus ubi τὸ ἀντισάσιον eſt *momen*, *quod aequat duas res pondere.* ap. *eundem* VI. 6. ſynonyma ſunt ἰσοςάσιος & ἀντίῤῥοπος. κτῆμα ἡδοναῖς πάσαις ἰσοςάσιον καὶ πόνοις πᾶσιν ἀντίῤῥοπον. ita XL. I. ἰσοςάσιος & ἄνισος opponuntur. ἰσοςάσιος. ἀντάξιος. *Aelian.* V. H. I. 32. quatuor haec vocabula ſunt ſynonyma ſaepe, non ſemper, τῷ ἴσος. & ſaepe, non ſemper, ſine differentia adhiberi poſſunt.

P. 141. Vs. 16. ἀντιμνηςευομένων] Ignota adhuc Graeciae compoſitio. ſecundum *Luciani Soloeciſt.* T. III. p. 578. ἀντιμνωμένων vel ἀντιμνηςευόντων dicendum. vide ibi *J. G. Graevium.*

P. 141. Vs. 16. ἐπιβυλὴν εἰς ψευδῆ ζηλοτυπίαν] brevius dictum. *inſidiis*, per quas tibi falſam zelotypiam injicerent.

P. 141. Vs. 16. Ἀκαίρως ἔπληξας τὴν γυναῖκα] aliquid deeſſe videtur. δι' ἣν vel ἥ. poſſes ſupplere. ſed malim ſuſpicari excidiſſe particulam. Ἀκαίρως ἔπληξας γὰρ τὴν γυναῖκα. convenit parenti, convenit Hermocrati, viro gravi, obiter caſtigare generum verbulo, qui intempeſtiva ſua zelotypia re vera tot malorum exſtiterat primus auctor.

P. 141. Vs. 18. Ὑπαχθεὶς] *reus delatus. Herodot.* VI. 72. *Max. Tyr.* XVIII. 10. multi notarunt.

P. 141. Vs. 19. ἀπέλυσε] vindicata eſt haec ſignificatio L. I. v. 9. 16. at hoc verbum an bene in *Timocratea Demoſthenis* p. 415 (458). reponendum ſuſpicetur *eruditiſſ. Jurinus* vehementer dubito. ſaltem minime eo ſupplemento opus eſt ad ſenſum. nam intelligitur ὄυσης. καὶ οὐκ [ὄυσης] χρημάτων τιμήσεως οὐδεμίας [ἀπολύεσθαι]. an ſic hoc verbum addatur eleganter, ipſe judicet.

P. 141. Vs. 20. Τὰ δὲ τύτων ἐφεξῆς ἡμῖν ἀπάγγειλον] *Interpres* dederat. *ſed quae deinceps narra nobis*, *quum.* at illa jam populo quoque nota ex confeſſione ipſius Theronis & pleraque in plebis conſpectu geſta quare etiam poſt novem verſus ipſe Hermocrates dicit ταῦτα ἴσμεν. σὺ δὲ ἡμῖν διήγησαι. dormierit igitur Charito, ſi hic iſta narrata iterum velit a Chaerea. legendum vel ἀπήγγειλαν. *nuntiarunt tu & alii.* vel ἀπήγγειλας vel ἀπήγγειλες. vel ἀπάγγελτα. *narrata haec nobis ſunt.* ut καταγγελτος. ὑπάγγελτος. ἐξάγγελτος. mox item vitioſe *Apographum* ἰωνίας. τυμβορύχος.

P. 141. Vs 20. Ὅτε Θήρων] ſi reſtituatur ad noſtram mentem, concinnius fuerit ὡς vel ὥςε Θήρων. an potius ὅ, τε Θήρων ὁ τ.

P. 141. Vs. 21. διασκάψας] antea ἀνοῖξαι. ἀναῤῥῆξαι dixit. *Lyſias* p. 236. τὰ μακρὰ τείχη διασκάψαι.

P. 141. Vs. 27. Πρεσβευτὴν] at quatuor fuerunt, duo de ſenatu, totidem de plebe. L. III. IV. 51. 2. facile ſiglum τῆς ἡν acceptum fuerit pro nota τῆς ας. niſi vulnera reipublicae refricare nolens Hermocrates,

crates, inquirendo de amiſſis quatuor civibus legatis, & imperatoria iſta triremi, unum modo nominarit, licet plures fuerint & intelligi forte poſſint. ut dicimus *militem conſcribere.* Niſi novas formas non facile fingendas crederemus πρεσβευτὺν *Cl. Reiskii* admitti poſſet. ſaepe ſane hujus formae vocabula in terminatione corrupta occurrunt. *Herodot.* IV. 75. IX. 96. Cl. *Hemſterb.* ad *Lucianum* T. I. 354. conſulas. notae ſunt grammaticorum naeniae circa vocem πρεσβευταὶ, ceu commatos non optimi. vide Cl. *Dukerum* ad *Thucyd.* v. 4. *Hudſbins.* ad *Xen.* K. A. VI. p. 467. quamvis ibi πρεσβύταις cum *Mureto*, & quibusdam *ſcriptis*, teſte *Stephano*, & *Cod Regio.* praetulerim. *Ammonius* fere contraria docet. p. 120. πρέσβεις. οἱ πρεσβευταί. πρέσβυς δὲ οὐδέποτε λέγεται. τὸ γὰρ ἑνικὸν πρεσβευτὴς ἀνέγνωσται. *Cl. Valkenarius* arbitratur πρεσβεὺς reſcribendum eſſe pro πρέσβυς. at ἑνικὸν τῆς πρέσβεις non eſt πρεσβεύς. cujus πληθυντικὸν foret πρεσβεῖς. opportune vero ipſe eruditiſſimus commentator ibi monet veteres editiones exhibere πρέσβης. in quo latet vera lectio πρέσβις inde πρέσβεις. quod negat Grammaticus ἑνικῶς inveniri. ſi apud *Atticos* intellexerit, forte vicerit. at alioqui πρέσβις Lexicis notum ex *Etym. M* & e *Suida*, cujus verba tranſcribere non gravabor. Πρέσβις. πρεσβεως. παροξυτόνως. οὐχὶ γὰρ ἀπὸ τῆς πρεσβεὺς εὐθείας. οἱ γὰρ λέγοντες ἁμαρτάνουσι. κ. τ. λ. quin non ſolum grammaticis notum, verum Lacedaemoniis uſitatiſſimum. ut patet ex *Titulo Laconico* ap. *Cyriacum Anconitanum* p. XXXV πρέσβις νεικοκρατης. quam ſcripturam & lapidem inveneris quoque ap. *Cl Muratorium* p. LXVI. & DCCXX. ſed ex more ibi duae treſve Inſcriptiones negligenter commiſcentur. negat igitur Grammaticus πρέσβις inveniri, licet occurrat πρέσβεις.

Ex hiſce canonibus magiſtrorum ſaepe in auctorum contextibus varietas nata. ita ap *Diodor.* IV. 292. pro πρεσβευτὰς naſutior repoſuit πρεσβεῖς. alius alio modo ſapiens πρεσβύτας. & hae voces etiam non dedita opera aliquando ſibi obſtant. ſic ap. *Aenean Epiſt.* XVII. p. 426. ταῦτα διεγείρει πρεσβευτάς. ταῦτα συγκαλεῖ νέους. quis non πρεσβύτας reponendum viderit!

P. 142. Vs. 1. Συνεξέπλευσε] ſine auctoritate vagatur.

P. 142. Vs. 2. Τὰ μετὰ τὸν ἔκπλουν συνενεχθέντα τὸν σὸν ἐντεῦθεν] *Zozimus* I. 57. 58. τὰ συνενεχθέντα πρὸ τῆς Παλμυρηνῶν καθαιρέσεως ἀφηγήσασθαι. & paſſim. *Thucyd.* I. 23. *Plut. Alex.* 69. obſerves vero ſynchyſin. ne conſtruas ἔκπλουν συνενεχθέντα, verum τὰ συνενεχθέντα μετὰ τὸν ἔκπλουν τὸν σὸν ἐντεῦθεν. de ſynchyſi egimus plurimis L. III. VII. 55. 2. *Lucian.* de *Merc. Cond.* p. 661. §. 6. τὸ δὲ νῦν εἶναι, ἱκανὸν ἦν ὑποδεῖξαι, ὡς οὐδὲ οἱ διὰ ταύτην λέγοντες αὐτοὺς ἀποδέδοσθαι τὴν πρόφασιν ἀληθεύοιεν ἄν. *Plut. Rom.* 38 τοὺς συγχυθεῖς τὰς γυναῖκας καὶ οἰκείους ἄνδρας ἀσπάζεσθαι τοῖς σώμασι.

P. 142. Vs. 3. Πλεύσαντες τὸν Ἰώνιον ἀσφαλῶς, εἰς χωρίον κατήχθημεν ἀνδρὸς Μιλησίου] vide perſpicue Ionium extendi usque ad Ioniam.

P. 142. Vs. 7. εὐθὺς γὰρ τὴν ἀργυρωνήτην αὐτοῦ δέσποιναν ἀπέδειξεν] *Martialis* L. VI. LXXI.

> *Urit & excruciat dominum Telethuſa priorem:*
> *Vendidit ancillam; nunc redemit dominam.*

vide ad L. III. VII. 55. 25. in *apographo* ἀργυρώνη τὴν. vide ad L. I. XII. 17. 24. forte dederit ἀργυρώνητον τὴν αὐτοῦ. ſic peccatum mox C. VIII. 143. 8. ἀνέβη μου pro ἀνέβημεν. L. I. V. 9. 15. vidimus hic illic perperam inſtitutas vocabulorum ſeparationes vel coalitiones. Inſpice *Berglerum* ad *Alciphr.* L. III. LXIV & LXVIII. *Themiſtocl.* XIV. 43. εἰ δ' οἷον εἰκὸς ἔρητο κατ' ἐμὲ ἤδη. Legendum εἰ δ' οἷον εἰκὸς, ἔρρει τὸ κατ' ἐμὲ ἤδη. & *mox.* μηδ' ἐμὸς ὑμῶν ὁ ὅρκος γίνηται. legendum μὴ δεσμὸς ὑμῶν ὁ ὅρκος γίνηται. nam mox ait. ἔξω βεβηκὼς ἀρκύων, καὶ ἀρκυωρῶν τύχοι. haec partim ex *Cod.* partim ex *Holſtenii* & *Caryophili* ingenio. *Ep.* XVIII. 55. οὐκ ἀνέτιος εὐγῶμαι μᾶλλον δῆμον ταράττοις. conjicit *Holſtenius* οὐκ ἂν ἔτι, ὡς εὔχομαι, τὸν δῆμον ταράττοις. *Ep.* XIX. 57. ἀποτυχὼν τε γῆς ἐισοτίσατε φρόνημα. *Holſten.* ἀποτυχὼν δὲ γ' ἴση ὅτι σου τὸ φρόνημα. viderat potiora jam *Caryophilus.* contra *Ep.* V. 17. feliciter *Holſt.* voces jungit εἷς αὐτὸς & mutat in εἱλώτης. p. 21. dicit enim καί σοι ἀποδέδωκα πάντα τὸν λόγον τοῦ εἱλώτου ἀνδρός. In *Manethone* L. V. 262. contra metrum

> ὠρονόμον τε κρατεῖ, τοῦ πνεύματος αὐτοῖς ὁ βραβεὺς
> Τραυλὸν ἐνὶ γλώσσῃ, χαριέστατον ἦθός ἐνόντα.

legendum videtur

> Ὠρονόμου τε κρατῇ, τοῦ πνεύματος αὐτοβραβευτήν.

non ſpernit hoc compoſitorum genus *Manetho* L. V. 185. Ἀσπὶς αὐτομανής. Apud *Alciphr.* II. III. 236. legitur. Οὐ μέγα δὲ καὶ τὸν Εὐφράτην ἰδεῖν; οὐ μέγα καὶ τὸν Ἴστρον οὕτω μεγάλον. καὶ ὁ Θερμώδων. ὁ Τίγρης. ὁ Ἅλυς. ὁ Ῥῆνος. illud μεγάλον offendit. μέγαν ὄντα *Berglerus. Codex* habet meus. οὕτων μεγάλων. καὶ ὁ Θερμώδων. ὁ Τίγρις. primam voculam divide & interrogationem adhibe: ſanatus erit locus. ὂν τῶν μεγάλων καὶ ὁ Θερμώδων; ὁ Τίγρις; In *ejusdem epiſtola inedita* legitur vulgo. Ἦν δὲ τοὔδαφος λωτῷ καὶ τριφύλλῳ μαλθακόν. ἐν μέσῳ κύκλῳ καὶ τινες ὑάκινθοι καὶ ἀνθεμάδια ποικίλα. primo e *Codice* repone καὶ poſt ἦν δέ. deinde diſpice utrum ἐν μέσῳ ad ſuperiora, & κύκλῳ adſequentia velis referre, nec ne. ſed, cujus cauſſa locum adpoſui,

ſui, reſcribe ἄνθεμα διαποίκιλα. *Flores Varii.* ἄνθεμον vox proba. inſpice *Schol. Ariſtoph. Acharn.* 901. *Suidae Lexicon* in ἀνθέμων. occurrit quoque in *Anthol.* III. XII. II. 226.

Τρυγόνιον, Σαβακῶν ἄνθεμα Σαλμακίδων.

Verum ibi maluerim accipere pro ἀνάθεμα cum aliis, reſpectu habito ad τὴν ϛήλην. In *Eunapio* p. 25. ἔτι δὲ τούτου θειωδέστερον συνεμαρτύρουν, ὡς ἐνοχλοίη ἡ μοῦ αὐτῶν πολλάκις μικρὸν εἶναι φάσκοντες· ϗ ὀσφρήσεως ἴσως πού πλεονέκτημα. illud ὡς ἐνοχλοίη ἡ μοῦ αὐτῶν. inanis ſonus, nullus ſenſus. *Cod. Barberin.* ὡς ἐνοχλοίη μοῦ. lege ὡς ἐνοχλοῖεν αὐτῷ πολλάκις. ſed locum inquinatum emundemus. ſic lege. Οἱ δὲ, ἀναγκαῖον ἦν. ἄλλην γὰρ οὐκ εἶναι. ἔχειν ἔτι δὲ τούτου θειωδέστερον συνεμαρτύρουν. ὡς ἐνοχλοῖεν αὐτῷ πολλάκις, μικρὸν τοῦτο εἶναι φάσκοντες, ϗ ὀσφρήσεως ἴσως που πλεονέκτημα· βούλεσθαι δὲ διάπειραν λαβεῖν ἑτέρου μείζονος. In principio εἶναι ſupplevi ex conjectura. ἔχειν & αὐτῷ ex *Cod.* uti & τοῦτο. συμμαρτυρεῖν. hic non eſt *teſtimonium adferre.* ſed *obteſtari. flagitabant habere.* vox ἐνοχλεῖν etiam paullo ante p. 22. pejus habita. tota enim evanuit, a barbara locutione expulſa. Οἱ δὲ ἀλήκτως ἔχοντες ϗ ἀκορέστως τῆς ἀπολαύσεως, ἠνώχλουν αὐτῷ συνεχῶς. ex *Codice* legendum ἠνώχλουν αὐτῷ. legitima conſtructione & ſenſu bono. nam εὐωχεῖν τινι dici nequit. ſi verbum hoc retinere velis legendum αὐτόν. & vertendum non, *aſſidui illi erant convivae.* ſed *aſſiduum illum convivio excipiebant.* ſi prius voluiſſet, ſcripſiſſet συνηυωχοῦντο αὐτῷ. quod bonum aeque foret. Hoc in genere mihi certa & elegans ſemper viſa fuit *G. Canteri* emendatio in *Aeſchyli Choephoris* vs. 508.

Ἀυτὸς δὲ σώζῃ τόνδε τιμήσας λόγον.
Καὶ μὴν ἀμομφῆ τόνδε τίμα τὸν λόγον
Τίμημα τύμβου τῆς ἀνοιμώκτου τύχης.

vulgo ϗ μὴν ἀμόμφητον δὲ τινα τὸν λόγον. *H. Stephanus* in notis δὴ habet pro δὲ. nuperus *editor* ſine ulla auctoritate legit ϗ μὴν ἀμόμφητον δὲ τὸν λόγον τινα. a poeta poſitum fuiſſe δὲ pro δὴ & *Canterum* balbutire contendens. revera elegans locutio τιμῆσαι τίμημα, & conſtructio per geminos accuſativos ἀττικωτάτη. mutatio autem τῆς τινα in τίμα leviſſima eſt medicina, qua una illud incommodum & flaccidum τινα tollitur. alias autem utitur voce ἄμομφος, hic placuit ἀμομφής. Apud *Maneth.* II. 246. junge duo vocabula:

Ζεὺς δ' ἄρ' ἐν Ἑρμείαο τόποις πολύολβον ἔθηκεν,
Εὐκλείατ' εὐφροσύνης ἕνεκεν. vulgo πολὺν ὄλβον.

In *Anacreontica Oda* LVI. 60. *in Codice Vaticano* legitur:

Λύρην δ' ἀλυπαπαςάδων
Φιλαμάτων τε κεδνῶν
Πόθων κύπελλα κρινεῖ
Ὅταν θέλῃς δὲ, φεύγῃς.

vulgo ediderunt, λύρην δ' ἀλίπαςον εὖ, non percepta *codicis* ſcriptura. & inde *Trajectinus* editor, ne alia memorem, concinnavit nobis λύρην ἀλίπαςον εὐχαῖς. *lyram ſalitam votis*. ſalſe, mehercule. conjicio haec ita eſſe ſeparanda & legenda

Λύρη δ' ἄλυπα παςάδων;
Φιλαμάτων τε κεδνῶν,
πόθων κύπελλα, κίρνη.
Ὅταν θέλῃς δὲ, φεύγῃς.

Lyrae vero laetabilia thalamorum,
Et oſculorum pudicorum,
Amorum pocula, miſce.
Quando autem velis, abieris.

Id eſt, *O aurum, Lyricis carminibus jucunda amoris pocula, oſcula & thalamos* [*concubitus*] *miſce.* κίρνη eſt *imperativus Doricus.* ab *Auro* hic poeta poſcit, *vitam Venere & Muſa mixtam.* quemadmodum *Horatius* L. I. *Od.* XXXI. ab *Apolline.*

Frui paratis & valido mihi
Latoe, dones; at, precor, integra
Cum mente; nec turpem ſenectam
Degere, nec cithara carentem.

P. 142. Vs. 11. τῦ τίκνυ τὴν γονὴν] *conceptionem. genituram.* alioqui γονὴ. *ſoboles. Sophocl. Antig.* 652. ita optime *J. H. Leichius* in *Epigrammate* a *Scipione Maffejo* in *Epiſt. de Antiq. Gallicis decima quinta* repetito, ex *Libro Mſto.* repoſuit

Ἀνδρὶ λιπῦσα τέκνων ἀρσενόπαιδα γονάν.

ſic

sic γόνος saepius adhibetur, ut in *Anthol.* IV. IX. 6. 317.

Λῦε κόμας ἀνάδεσμον· ἰὼ βαρυπενθέσι Φοίβε
Γυναμβὴν τόξοις ἀρσενόπαιδα γόνον.

P. 142. Vs. 13. Πλώσιον] ad remotius παιδίον referendum. non ausim mutare. *Manetho* L. IV. 53. dicit Λαμπροφαὴς δ' ἀστὴρ ὁπόταν δύνουσα φαανθῇ. scilicet respicitur Ἀφροδίτη. sed non eo schemate excuses quod scribit L. III. 81. de *Luna* locutus

Ἀστασίας δ' ὑπόγειος ἰὼν λεχέων ἐτέλεσσεν.

legendum enim ἰοῦσα λέχυς vel λέχευς. Idem L. I. 5. scribit

Ὅσσα βροτοῖς τελέουσιν ἐπιβλέψαντες ἐν ἀρχαῖς.

cum tamen praecedat ἄστρα non ἀστέρες. quod autem L. IV. 415.

Ἀκτῖσιν, φαέθουσι βάλῃ λαμπραυγέσι κόσμον.

aliud est. Φαέθων ubi pro ἀστὴρ vel λαμπτὴρ, ut loquitur mox 426.

Ἀκτῖσι, σίλβουσι φλογὸς λαμπτῆρσι, πελάζῃ.

de voce Φαέθων p. 107. *Animadversionum.*

P. 142 Vs. 14. Ταῦτα μὲν οὖν ἔμαθον ἔργα] Quasi dicat; Adhuc narravi, quae ante meum adventum evenerant in Ionia & quae me absente gesta fuerant: nunc commemorabo, quibus ipse interfui & quorum pars fui magna. *Thucyd.* I. 22. ταῦτα ἔργα τῶν πραχθέντων ἐν τῷ πολέμῳ οὐκ ἐκ τοῦ παρατυχόντος πυνθανόμενος ἠξίωσα γράφειν. ubi *H. Stephanus* imprudentius cogitat de ejicienda voce πραχθέντων. mox enim C. 23. τῶν δὲ προτέρων ἔργων μέγιστον ἐπράχθη τὸ Μηδικόν. *Maneth.* III. 373. πρήξιες ἔργων. sic hunc locum Charitonis intellexi. addidi igitur vocem *postea* & subjunxi: *ut eo regrediar.* ad sensum connectendum.

LIBRI OCTAVI CAPUT OCTAVUM.

P. 142. Vs. 15. Μόνην εἰκόνα] Satis nude. adjecisset non incommode τῆς Καλλιῤῥόης vel ἐκείνης.

P. 142. Vs. 21. Ἐξεβόησεν] sic *Apographum.* quod mutari non necesse fuerat. & hoc me evasit in recensione. mox vitiose εὖ τέ μου.

P. 142.

P. 142. Vs. 25. Μέλλων δὲ βασανίζεσθαι] *Interpres* vertit. *jam ducebar, jam in subeundo eram supplicio.* at μέλλων ad *Polycharmum*, non ad *Chaerean* respicit. vide L. IV. III. 68. 10.

P. 142. Vs. 26. Χωρὶς] ἐμοῦ minus commode dixisset. θαπτομένου dictum pro ὡς μέλλων θάπτεσθαι.

P. 143. Vs. 2. Πέρας ἔχοντα] *Demosth.* de Cor. 488. E. πέρας γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις ἐστὶ τοῦ βίου ὁ θάνατος. *Artemidor.* L. I. 60. 51. dicit οἱ δὲ ἐπὶ πέρας τοῦ βίου, τὸ ζῆν τελευτήσαντες, ἀφίξονται. alio sensu *Lycurg.* in *Leocr.* §. 15. p. 195. πέρας ἔχειν.

P. 143. Vs. 4. Ἀμελείᾳ τοῦ διακονουμένου τὴν ἐπιστολὴν, ἔλαβεν αὐτὴν ὁ Διονύσιος] sic bene distinguit post ἐπιστολὴν *apographum.* ita pene dicitur διακονεῖν γάμους, τὰ ἐρωτικά. ap. *Lucian.* de *Merc. Cond* T. I. 686. ap. *Clement. Alex. Paed.* II. 190. 3. ὁ λύχνος διακονήσει τὸ φῶς. forte quis suspicetur διακομιζομένου. *Samosatensis* eodem loco habet διακομίζειν γραμματίδια ὑπὸ κόλπου. ita ἀποκομίζειν. in *Cronos.* III. 397. sed *medium* hic locum non habuerit hoc sensu. in recepto verbo autem *medium* habet locum, idque animadvertit *Th. Magister. Aristaen.* II. 7. Ita ὑπηρετεῖσθαι τοῖς Ἀρσάκης βουλήμασι. *Heliod.* VII. 344. vulgo τῆς. ἀποκρύπτεσθαι ap. *Platon.* in *Phaedro.* 261. E. 271. C. ἀπειλεῖσθαι *Psellus* de *Oper. Daem.* 69. θεραπεύεσθαι. ap. *Xen. Eph.* v. 81. ad quem locum vide V. D. *in Miscell.* VI. 350. ubi praecedente pagina hunc insignem defectum ope libri expleas. ἐπὶ τὸ τέρμα ἥκω τοῦ βίου „ καὶ εἰς ἀνάμνησιν τῶν ἐμαυτοῦ συμφορῶν. ἰδοὺ ταύτην μὲν τὴν πανοπλίαν ἐγὼ μετ' Ἀνθίας ἀνέθηκα, καὶ μετ' ἐκείνης ἀποπλεύσας Ῥόδου, ἥκω νῦν ἐκείνην οὐκ ἄγων „ εἰ δὲ αὐτὴ ἡ στήλη. & eadem pagina μετὰ Ἀνθίαν „ Ἀβροκόμης „ ὁ δυστυχής. recurre ad L. VII. I. 114. 6. mox male *Apograph.* ἀνέβη μέν.

P. 143. Vs. 9. κατὰ τὴν Ἀσίαν] non mirabor, si quis conjiciat καὶ κατὰ τ. Α. saepe excidit alterutra vox vel mutationem passa fuit. ut apud *Manethonem* L. VI. 676. ubi lege

Εἰ δὲ μεσουρανέοντα Κρόνον καλὴ Κυθέρεια,
Ἢ Φαέθων, πατρῷα βροτὸς κἂν πολλ' ἀπολέσσας,
Αὖθις ἀπ' ἀλλοτρίων κλεατίσσεται ἄρκιον ὄλβον.

vulgo κατὰ πολλ'. possis etiam κἦν. vide vs. 678.

P. 143. Vs. 10. μεγάλην δίκην] sic inter alios locutus *Theophrast. Char.* XI. & *Manetho* L. I. 221.

Ἐγκλήσεις μεγάλας περὶ χρήματος, ἔσθ' ὅτ' ἀγῶνες.

ubi vulgo legitur περὶ χρώματος & vertitur *de corpore.* sic rursus *eodem*

libro

libro vs. 39. πολλάκι κινδύνυς περὶ χρόματος εὑρίσκυσι. ſed & ibi χρήματος repone. *de pecunia. propter pecuniam.* ſane ſi χρῶμα *Corpus Manethoni* ſignificet, ei valde peculiaris dialectus tribuenda: & quidem in his ſolis locis: cum alias χρῶμα. *color* ipſi notet. cur non ſcripſit σῶμα. quod vocabulum confunditur cum voce χρῶμα ap. *Athenaeum* XIV. 20. 932. ubi *Caſaub.* ſed χρῆμα verum.

P. 143. Vs. 16. Ὄυτε . . . ὀυδὲ] nulla neceſſitas cogit has particulas ſub eandem formam redigere. exempla variationis dedit *H. Stephanus*, & obvia ſunt. *Plato de R. P.* VI. 492. E. 499. C. ὄυτε, ὔτε, ὐδὲ. IX. 586. A. ὄυτε, ὔτε, ὀυδὲ, ὐδὲ. & ὀυδὲ τὸ ὂν, ὔτε τὸ ςέγον. X. 608. B. ὄυτε. ὔτε. οὔτε. οὐδέ γε. *Demoſth. de Cor.* 521. E. in *Ariſtog.* 755. F. *Eunap.* ὀυκοῦν ὄυτε [ſic *Cod.*] Φαρμάκυ. τινὸς ἔλαβε κατασκευὴ αὐτὸν ᾗ χρίσις, οὐδ' ὅσα. ubi forte χρῆσις. *Xenoph.* de *Ven.* 999. A. μηδὲ, μηδὲ, μήτε. *Lucian.* T. I. 772. μήτε, μήτε, μηδὲ. in *Xen.* K. A. I. 253. οὐδὲ. . οὔτε. prius mutat *Hudchinſ.* in ὔτε. ex *Cod. Eton. Ald.* & *Flor. Editt.* & ſic *Ammonius* ibi laudatus. vide etiam *Variantes Thucydidis* L. III. 39. *Porphyr. de Abſtin.* p. 191. *Lucian.* I. 638. in *Lyſia* p. 443. ἐὰν δὲ μηδὲ τόνδε οὐδ' ἐκεῖνον δικαίως. *Coiſlin.* οὐκ. quod Cl. *Taylorus* praefert. forte εἰ δὲ μὴ, ὐδὲ τόνδε, οὐδὲ ἐκεῖνον δικαίως. p. 111. habes οὐ δὲ . . ὐ. *Herodot.* III. 144. legitur οὔτέ τι σφε χεῖρας ἀνταείρεται. forte οὔτε τίς σφι. contra notat *Gronov.* p. 918. 214. 27. οὐδεὶς σκω. ex *Codice* pro οὐδεὶς κω. ſic ἀεργηλοῖς σῦνιν ap *Maximum* περὶ καταρχῶν. 526. pro ὗνιν vel ὕννιν. paſſim. *Ulpian.* ad *Demoſth.* de *Coron.* 781. C. mox μβῶ οὖν. οὖν. vitioſe in *Codice.* notavit *Cl. Cocchius.*

P. 143. Vs. 23. Αὐτὸς] *ſolus. . ſine ope Aegyptii regis.* licet enim milites adjutarent, duci ſoli opus rite tribuitur. ita reddiderim ap. *Manethon.* VI. 487.

Εἰ δ' Ἑρμῆν λεύσσειε Κρόνος σφετέροις ἐν ὅροισιν
Ἀυτὸς ἐὼν ἢ ζῷον ἔχων ἐὸν

& in hanc ſententiam emendarim ejusdem libri verſum 499.

Εἰ δ' Ἑρμῆς τύτοις ἐπιμάρτυρος, ἠὲ καθ' αὐτῦ
Ζῷον ἔοι. vulgo κατ' αὐτόν.

P. 144. Vs. 2. Ἄλλος τόλος] adeantur L. VIII. IV. 134. 26. V. 138. 13.

P. 144. Vs. 5. ἐφ' ὑμῶν] *interpres* reddidit. *noſtrum cauſſa.* legit igitur ἡμῶν. ſed nihil opus. cur adſtruam ἐπὶ ὑμῶν. *coram vobis*, ſignificare. vide tamen *Lucian.* T. II. 890. ἐπ' ὀλίγων opponitur ἐν τοσύτοις θεαταῖς ᾗ μάρτυσι. T. II. 417. ἐπὶ σῦ. *coram te teſte. Paullus* ad *Corinth.* I. VI. 6. *Diodor.* XVI. 93. p. 153. ubi Cl. commentator etiam exempla ſiſtere dignatus eſt. Noſter v. X. 95. 3. & 96. 12. VIII. VIII. 143. 10.

P. 144. Vs. 8. Ἐπευφήμησεν] sic lege ap. *Heliod.* x. 531. ἐπευφήμησε ὁ στρατός. uti recte *Taurinensis.*

P. 144. Vs. 8. Ἀγαθῷ ἀνδρί.] *Xenoph.* K. Π. III. 26. D. ἀνακαλοῦντες τὸν εὐεργέτην, τὸν ἄνδρα τὸν ἀγαθόν. apud *Gruter.* CCCCXCI. 1. & DCCCXLVI. 3. habes hunc titulum. priorem repetiit *Cl. Muratorius* p. DLXIX. 3. ex *Montefalconii Palaeogr.* p. 162. *J. Gronovius Monum. Ancyranis* p. 142. secundam p. MCDXLVIII. ex *Montefalconio* p. 165.

P. 144. Vs. 9. Εὐηργέτηκας] In *Apographo* εὐεργέτησας, sed κ inponitur. ap. *Heliod.* VIII. 383. ἠγνόηκας praetulerim prae ἠγνόησας ex *Taurinensi.*

P. 144. Vs. 12. Πολίτας ποιήσατε] δημοποίητοι. adeatur *Celeb. Hemsterb.* ad *Aristoph. Plut.* 368. Ἀττικώτερον foret ποιήσασθε. *Demosth.* κατὰ Ἀριστοκρ. 759. & passim.

P. 144. Vs. 16. γεωργεῖν] studiosi sunt agriculturae Aegyptii, ut pote apud ipsos facillimae. vide *Diodor.* 1. 36. ap. *Xenoph.* K. Π. VIII. 179. *D.* item agris donantur Aegyptii. γεωργία in Sicilia γεωμορία. γεωμόρος γεωργός. *Hesych.* γάμοροι. irrepsit vulgatum ap. *Alciphr. Ep.* 1. IV. γεωργίᾳ προσέχοντες. sed recte *Codex* meus γεωμορίᾳ προσανέχοντες. *Anthol.* III. XXII. 257. 75. Ἐκ μὲ γεωμορίης Ετεοκλέα πόντιος ἐλπὶς Εἵλκυσε. sic *Palat.* vulgo Ἐκ γαιωμορίης.

P. 144. Vs. 18. Ἐπιθεῖσα τὸ πρόσωπον] *Heliod.* II. III. ἐγὼ ἐμαυτὸν ἐπὶ πρόσωπον τοῖς βωμοῖς ἐπιβαλών. frustra ibi *Taur.* ἐπιβαίνων.

P. 144. Vs. 18. Λύσασα] notissimus mos. potest videri *L. Kusterus* ad *Aristoph. Thesm.* 841.

P. 144. Vs. 19 Καταφιλοῦσα] ne conjunctionem desideres, refer ad Φασί. L. 1. 1. 2. 10. *Heliod.* II. III. X. 524. *Longus.* IV. 126.

P. 144. Vs. 23. Τοσάδε περὶ Καλλιρρόης συνέγραψα.] *Thucydeus* mos. videatur ejus L. 1. in Initio. sed ibi *Codices* variant, modo συνέγραψε, modo συνέγραψα exhibentes. licet primae personae favere videatur Noster, alias etiam *Thucydidis* studiosus, tamen crediderim tertiam merito fuisse praelatam. Sic *Timaeus.* Τιμαῖος ὁ Λοκρὸς ταῦτ' ἔφα. sic Ἑκαταῖος Μιλήσιος ὧδε μυθεῖται. apud *Demetrium Phalereum* περὶ Ἑρμην. II & XII. ubi tamen ad primam statim transitur personam. quemadmodum Noster, historiam incipiens, dixit διηγήσομαι.

In his autem ipsius auctoris nomen adparere debuisset sic. Χαρίτων Ἀφροδισιεὺς τοσάδε περὶ Χαιρέου καὶ Καλλιρρόης συνέγραψα.

Verum videntur haec socordia scribarum imminuta & mutilata. nam quare etiam nomen Χαιρέου omissum, secundae in fabula personae, & quam agnoscit inscriptio in operis fronte. de more hoc inscribendi & finiendi libros potest consuli *Jac. Gronovius* ad finem praecipue L. IX. *Herodotei.* p. 1000. Quod autem *Isaacus Casaubonus* ad *Strabonem* L. III. p. 265.

265. animadvertat, *non novum esse apud Graecos, ut liber prior in eadem sententia finiatur, qua sequens incipiat*: idque dicat *potissimum a Thucydide* inter alios fieri, fugisse videtur magnum virum hic ratio, ut Historicum *Atticum* in his consulenti locis patuerit. credo voluisse scribere *Herodotum.* quod confirmant *Codices* quidam, ut constiterit ex annotatis ab *Jac. Gronovio* ad fines L. VII & VIII. Halicarnassensis historici.

Jam dimittendus fores, Lector. verum quid prohibet, postquam pertextum hunc peplum dederimus, ut ne una alteraque in *Manethonem* emendationum decade eum ceu κρασπέδῳ adsuto muniamus & ornemus. liceat tua venia. sequemur ordinem librorum *Astrologi.* L. I. 67.

Ἀνθρώποις διδόασι Τύχης πολυπείρατα δῶρα.

vertitur *varia dona.* ignota vox πολυπείρατος. sed sensui non satis feceris legens πολύπειρα τὰ δῶρα. forte πολυήρατα. *amata. optabilia.* sic non in eleganter *Eruditiss. Lennepius* ad *Coluthum* p. 135. restituit in *Orphei Hymnis* p. 152.

Ἐλθὲ, μάκαιρα θεὰ, πολυήρατον εἶδος ἔχουσα.

ubi vulgo καλ' ἐπήρατον. posses μάλ' ἐπήρατον. passim ει & η confusa. σειπόμφοι pro σηπόμφοι vs. 55. ἄησαι pro ἀεῖσαι. vs. 360. mox 75. ἐπῶν non ἔπων. diximus alias. vide VI. 115. mox 89 & 121. & alias διάμετρον, una voce.

Vs. 100. c. . ἐλαιοφόροιο παλαίστρης. si λιπαρῆς interpretari licet, bene, alioqui malim ἀεθλοφόροιο. *Pindaro Olymp.* VII. 12. ἀεθλοφόροι ἄνδρες. sic L. IV. 172. editur . . . ἀθλητῆρας αιολαπάλας τε προφανεῖ legendum puto. ἀεθλοπάλας τε προφαίνει vel ἐλαιοπάλας. hic forte ἐλαιοβρόχοιο non disconveniret.

Vs. 137. Χυλοὶ, μυνόποδες. vox prior nihili. potes χωλοὶ. ut L. IV. 11X. Χωλόποδες. vel κυλλοί. de quo Ionico vocabulo *Eustathius*, *Foesius*, alii. unde *Vulcanus* κυλλοποδίων. ap. *Nicandrum Ther.* 458. notante *Scholiasta* lectum fuit Ἤγε μὲν Ἡφαίστοιο χωλοίποδος ἐν πτυχὶ νήσου. vel etiam κυλλοίποδος. sed sive hanc sive illam lectionem admiseris, rescribendum fuerit Ἡφαίστου. nam κυλλοίποδος legendum foret. quod nihil commune, quod ad prosodiam, habet cum vocibus κύλλα & κυλλοιδιᾶν. at unice vera est vulgata χαλαίποδος. mox 137. οἰειμυηστον.

141. . . εὐρυθ:οις ποτάμοισιν. vel εὐροθίοις vel εὐρυθρόοις vel εὐρειθροις. *Sophocl. Antig.* 723. sic παραῤῥείθρος. saepe corrupta vocabula a ῥέω composita. in *Maximo.* 198. restitue αἱμορύτοισι vs. 142. ὑπαὶ pro ὑπο. & sic passim

ſim convenientibus locis ἀπαὶ. παραὶ reſtituenda. quae hic & illic quoque conſervata ſunt. ſed Orthographica non attingimus.

Vs. 149. ἡλιπαγῆ χεῖρ. *clavis adfixa manus* Mars compellatur. ut *Aurelianus* audiebat *manus ad ferrum*, teſte *Vopiſco* in ejus Vita C. 6. & ut *Lyſippus* dicitur θαρσαλέη χεὶρ in *Anthol.* IV. VIII. 314. 36. tetigimus in *Animadverſionibus* p. 300.

Vs. 165. de *phthiſi* laborantibus dicitur.

> Ασπαλέοι θυμοῖσι ϗ ἀδρανέες μελέεσσιν;
> Πεινῶντες ϗ ἐδόντες, ἀειθανὲς ἦτορ ἔχοντες.

ſic conjicio. editur Ασπαλέοις & πεινόντες. quaſi πίνοντες. quod tamen ſtare poſſet, ſi ſequeretur ἔχουσιν. nunc non aeque eleganter.

Vs. 180. Ερμείας, Παφίη, πολιὸς Κρόνος ἤνικεν ἔχωσιν
Τὴν πρῆξιν, ἥξυσιν ἀμύμονες ἰητῆρες.

vulgo παφίην. πρᾶξιν. ἕξυσιν. confuſa inveneris ἥξω & ἕξω ap. *Lucian. Lapithis* p. 421. mox vs. 185. Ὅσσαι pro ὅσσοι reponas.

Vs. 190. Σαρξὶ δὲ θηρείῃσι πανείκελα ῥυζήσασαι.

vulgo θηρίῃσι. ultima vox redditur *extrahentes.* ſed notat *latrantes. ſtridentes.* ejusdem originis cum ῥοιζεῖν. vide *Heſychium.* & *Suidam* in ῥάζειν ἐς ὀξέα κλάγγειν dixit L. VI. 50. & hic mox Αὐταὶ δ' ἀμφὶ πόνοισιν ἀνηλέα κωκύουσαι. vulgo αὖται. obſerves ἀνήλης hic & vs. 186. 263. pro ἀνηλεής. ita paſſim νήλης. ut εὐκλὴς pro εὐκλεής. vs. 205. malim . . . . ῥοθίων τ' ἀνέμων τε. vel ſaltem retulerim ῥοθίων ad ἀνέμων, quia ſaepe ita utitur conjunctione Τέ. vide I. 3. 11. 99. 401. ubi hinc erratur. mox 230. Μήνης ἠελίοιο τε. 231. forte ἐξελάσαντες pro ἐξολέσαντες. vide *Animadv.* p. 630. mox vs. 254. ἀψαμβύας. *nectentes* non *ſumentes.*

Vs. 261. ὀργιόωντες. *irati.* at venit hoc ab ὄργια. ὀργιάζω. ὀργιάω. ut ὄρθια. ὀρθιάζω. ὀρθιάω. ab ὀργὴ ὀργάω. puto legendum ὀργώοντες. ut ἡβώοντες λυσσώοντες. de quo diximus in *Animadverſionibus* p. 545. ſic L. IV. 81. σεληνιάζων, quod per ſe probum, ſcriptum pro σεληνάζω. pro quo σεληνάω alias. ὀργῶντες non *irati*: ſed *turgentes* nimia cupiditate, libidine & zelo. an ad *furores Bacchantium* reſpici contenderis. vide L. IV. 229.

Vs. 273. Ἐντὸς ἔχει κακίην Ἄρεος ἠδὲ Κρόνυ αἰνήν.

vel Ἀρῆος ἰδὲ κρ. vel Ἄρεως ἠδὲ κρ. malim. vs. 295. lege κατὰ κόσμυ ἀταρπόν. vulgo κόσμον. vide L. IV. 147. & II. I. κόσμοιο κατ' αἰθέρα.

Vs. 348. Εὔτυχες ἐκ γενεῆς ἔσονται τοῦτο θέμα.

hic

hic primum occurrit ſyllaba AI correpta: quod ſaepius in ſequentibus ſcribarum & aliorum inſcitia accidit, ut arbitror: qui vitioſa pronuntiatione & miſtura ſoni AI & E decepti, ſusque deque habuerunt hanc diphthongum. *G. Arnaldus*, longiore vir digniſſimus vita, in ſuis *Animadverſ.* p. 39. variis locis medelam attulit: ſed non ſemper aeque felicem. ſic L. II. 415.

Αὐτῶν τε κλῆσιν μινύθει ϗ πατρώιον οἶκον

vitio cariturum verſum cenſet, ſi ſcribas ϗ πατρῷον οἶκον. quod miror. nusquam *Manetho*, & rariſſime alii ita corripuerunt longam vocalem. vel delendum eſt ϗ, quod vocabulum ſaepe male deeſt & adeſt. & πατρώιον οἶκον per adpoſitionem accipiendum. vel legendum μινύθει τε πατρώιον οἶκον. ſaepe ita tranſponit conjunctionem hic & omnes poetae. quamvis, ſi *R. Bentlejo* ad *Manilium* IV. 726. credamus, *ne in puero quidem ferendum eſt* que *ultra ſuam ſedem trajectum.* vide L. IV. 357. cum πατρώιον οἶκον forte vicies adhibuerit, nusquam talis proſodia ipſi potuit placere. macula hoc e loco igitur abeſto. at in noſtro loco non minus illa foeda & inanis eſt. debetur enim *emendationi.* nam *Codex* habet ἔσειτε. corruptum quidem, ſed non ita porro corrumpendum. potes ἐσσεῖται. & tum ordines

Εὐτυχὲς ἐσσεῖται τοῦτο θέμ' ἐκ γενεῆς.

vel quoque Εὐτυχὲς ἐκ γενεῆς ἔσσεται οἱ τὸ θέμα.

uti L. II. 117. . . τὸ δὲ οἱ πλέον ἐςὶν ἀμαυρόν. in *Maximo* 39. ἐσσεῖται ϗ δ' ἄνκε reſtitue. trajectiones vocabulorum multas eſſe in *Manethone* conſtat.

Loca alia ubi vitioſa haec proſodia exſtat, tangere non vacat. unum libet adponere. L. v. 27. legitur

Ἢν δὲ ὥρη ψεύσηται, συνεξώλισθεν ἅπαντα.
Ὥρη δ' ἀκριβοῦται βροτοῖσι τὰ δόγματα θεῖα.

Quod ſi horam ſefellerit, ſimul evanuerint omnia.
Hora autem accurate ſignificat hominibus decreta divina.

cur non ſaltem ἅμ' ἐξ? quis autem *ſefellerit*? nullus ſenſus his ineſt. legendum

Ἢν δ' ὥρη ψεύσειε, συνεξώλισθεν ἅπαντα.

uti mox vs. 43. Ἢν δ' ἀτόνως λεύσειε, συνεξώλισθεν ἅπαντα.

ſecundum verſum ſic puto emendandum.

Ὥρη δ' ἀκριβοῦσα βροτοῖσι τὰ δόγματα θεῖα.

Si hora fefellerit, omnia periire simul.
Hora vero accurata hominibus (sunt fiunt ipsa) divina decreta.

saepe participia pro finitis verbis placuere; L. IV. 78 & 92. Ionicis praecipue scriptoribus, etiam in prosa. vidimus alias. de hoc loco iterum agetur ad librum quintum. quando suspicioni huic novum pondus accessurum est. sic *Iliad.* Σ. 63. prima editio & aliae. Ἀλλ' εἶμ' ὄφρα ἴδωμαι φίλον. at cum aliis bene *Cod. Mediceus* ἴδοιμι.

L. II. 3. Scribo Ἄστρα δ' ἄρ' ἤλιτα μυρί' ἐν οὐρανῷ ἐστήρικται.

vulgo μυρία τ' οὐρανῷ. *Aratus* vs. 10.

Αὐτὸς γὰρ τά γε σήματ' ἐν οὐρανῷ ἐστήριξεν.

favet, quod in *Cod.* ἐνστήρικται. quod per se bonum. sed versui nostra lectio consulit.

Vs. 10. Ἀπλανέων ἐνὶ χώρην, τῇ δὲ τὰ πρῶτα δέδασται.

in *Corrigendis* legitur ἐπὶ L. ἐνί. contrarium quam voluit emendari, typus dedit. legendum Ἀπλανέων χώρῃ ἔπι, τῇδε τὰ πρῶτα. postpositio praepositionis rhythmo convenit. vide V. 165.

Vs. 33. forte Ἑπτ'. *septem.* vide vs. 56. nunc ἔνθ'. male credo.

Vs. 35. Ὡς μὲν γὰρ πρῶτος τα πόλυ δινεύμενος ὑψοῦ.

loquitur de circulo polari septentrionali. saltem legendum πρῶτος τε. sed malim ὅς μὲν γὰρ πρώτιστα π. vel ὧν μέν.

Vs. 37. 38. 39. sic legendi videntur. loquitur de tropico cancri & circulo aequinoctiali.

Τόνδε μετὰ τροπαί εἰσι θέρευς πυριλαμπέος ὥρης.
Δεινεῖται μέσατός τε, δι' ὃν θοὸν ἅρμα διώκων
Ἴσην ἥελιος τεύχει νύκτ' ἄμβροτον ἠῶ.

editur τρόπας θέρεος, deleta vocula εἰσι. deinde γείνονται pro δινεῖται. quod centies de circulis & astris. ut ap. *Maximum* 393. μήνη σὺν ἄστρι δινεύουσα. ubi male pro δύνουσα accipitur. sic rursus 476. res ipsa loquitur.

Vs. 42. difficiliore ulcere laborat. loquitur de circulo antarctico.

Ἑξείης δ' ἐπὶ τῷ νότιος πέλει, ὃ ῥά τε βαιὴν
Φράζομαι ὤραν ὕπερθε τὸ γὰρ πλέον ἔσθ' ὑπὸ γαῖαν.

Ipsa prosodia & dialectus tamen vitium indicare potuissent. hac enim constat *Manethonem* numquam Ionice potuisse scribere ὤραν pro ὥρην. & sane nusquam alteram scripturam adhibet. Ex illa autem constat in ὤραν

si

ſi vel ſcripſiſſet, ultimam ſyllabam non poſſe corripi. vox ὤραν igitur corrupta. at quam ſubſtituemus. tu audacter repone

Φράζε μοῖραν ὕπερθε vel Φράζεο.

Non aliter L. II. 116. Ὁλκὸς δ' αὖτε γαλαξίεω βαιὸς μὲν ὁρᾶται
Λαμπετόων μοίρῃ· τὸ δὲ οἱ πλέον ἐςὶν ἀμαυρόν.

& L. III. 415. Ἐξ ὥρης τότ' ἔπειτα χρόνων ἄφεσιν σύγε Φράζε.

ſaepiſſime ita per imperativum lectorem docet. L. III. 415. Ita accipe L. IV. 363. ὅριζε. & L. I. 345. Ἐκ δύλων δύλυς τῶσδε νόει ξυνέσει. reſcripſi autem γαλαξίεω pro γαλαξιεω, quod a γαλαξίας non legitime gignetur. revera μοῖραν & μοίρην utitur. ſic νῦσος & νόσος. ſed proſodia eadem τῶν ὥραν & ὥρην. cur igitur variaret?

Vs. 46. Ὅς μὲν ἐνὶ θνητοῖσι καλύμμενος οἷον ὁρίζων.

dum quis me doceat, quid οἷον ibi notet, maluerim ἄιαν. vide vs. 112.

Vs. 49. ſic emendatum leges. Ἀμφότεροι δ' ἄρα τοίγε πόλων ἔνταθεν ἰόντες
Ἐντὸς ἐέργυσιν δίνην περικείμενοι ἄςρων.

editur δίκην. quod ſenſus & lex pedia reſpuunt. tamen quoque ſic corrupte rurſus L. II. 299. Καὶ δίκην pro καὶ δὲ δίκην. eleganter autem *Horizon & meridianus circuli* dicuntur *cingi* δίνῃ. δινήματι, *vortigine ſtellarum*, atque omnes ſtellas intra ſe coercere. ultra enim horizontem nullum plene adparet aſtrum. eodem modo L. II. 61.

Ἀλλ' αὔτως δίνησιν ὀϊόμεθά σφέας ἄςρων
Κυκλοῦσθαι, τά περ αὐτὸς ἀτειρὴς αἰὲν ἀγινεῖ.

& L. II. 108. dicit Πάντων δινήλων αἰεὶ ἐπαφώμενοι ὁλκῷ.

de voce περικεῖσθαι vide *Animadverſiones* p. 68 & 497.

Vs. 55. —— Λοξοὶ δ' ἐπαμοιβαδὶς ἐξώσαντο
Οὐρανὸν ἀμφότεροι, δίχα τέμνοντες σφέας αὐτούς.

loquitur de *via lactea & zodiaco*. at quis unquam dixit *circulos coelum expellere vel a ſe repellere*. immo dicuntur *partiri*, *dividere*. *Achill. Tat. Iſag. in Phaen.* p. 147. γαλαξίας τέμνει δίχα τὴν σφαῖραν, καὶ τὸν ζωδιακὸν κύκλον, καὶ ἰσημέρινον. καὶ τέμνεται ὑπ' αὐτῶν, ἴσος αὐτοῖς ὤν. & alii paſſim. conjeci ἰσώσαντο. *aequalibus partibus dividunt : ſibi vindicant coelum*. idem quod διχόωνται. διχάζεσθαι L. IV. 7. corruptio nata, quia ſcriptum ἐπαμοιβαδες ισωσαντο, coaleſcente ες & ις & inde proveniente εξ.

Vs. 56.

Vs. 56. Ἑπτὰ δ' ἄρ', ὧν πέρι πρόσθεν ἀείσαμεν, εἰσὶν ἄριστοι,
Καὶ μοῦνον πυκινῇσιν ἐνὶ φρεσὶν ἐστηῶτες.

vulgo ὥσπερ. videtur loqui de *septem majoribus*, quos astronomi memorant, *circulis*. verum *Geminus* p. 21. inter *septem* μεγίστους κύκλους numerat *zodiacum* & *viam lacteam*, quos noster excludit, & invisibiles istos oculis modo ἀρίστους sive μεγίστους esse agnoscit. quin *Geminus* etiam in eo dissentit, quod μόνον θεωρητὸν ἐν τῷ κόσμῳ dicat τὸν κύκλον τοῦ γάλακτος. sed ea non nunc curamus, nisi quatenus ad lectiones stabiliendas necesse sit. suspicatus aliquando fui, an legendum foret. εἰσ' ἀορητοί. εἰσ' [εἰσὶν] ἀόριτοι pro ἀορητοί, unde ἄριστοι. sic plane loquitur L. 11. 31.

Δοιοὶ μὲν προδίοπτοι ἰδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρητοί,
Οἱ δ' ἄλλοι μήτει μερόπων πραπίσιν τε νοητοί.

& versu 30. omnes *novem* vocantur πανέξοχοι. *Geminus* excludit *arcticos*. & *Proclo* ἐλάχιστοι dicuntur. mox vs. 60. malim οὐ δὲ μὲν οὐ χερείους.

Vs. 89. περόωντα legendum, uti vs. 94. & διὲκ eo referendum. saepe tmesi utitur. ut versibus 68 & 75. ubi διὰ a verbis pendet. vs. 97. ἠδέ.

Vs. 100. Σκορπίῳ, ἠδὲ βιὸν στέρνον μέγα τοξευτῆρος.

Sagittario recte tribuuntur *pectus magnum*, & βιὸς *arcus vel nervus arcus*. sic vs. 121. κορώνη τόξου. sic ἀκὶς τοῦ τοξότου memoratur *Sexto Empirico adv. Astrol.* p. 353. verum dubito an pectus per adpositionem recte jungatur *arcui*. quare fere malim ἠδὲ βίην, στέρνον μέγα, τοξευτῆρος. sic. vs. 139.

Σκορπίος ἐστὶ δ' ἔπειτα, βίη τ' ἔπι τοξευτῆρος.

Vs. 121. bene de hoc loco meruit *J. Perizonius* in *Respons.* ad *Notitiam*. p. 41. 45.

Vs. 128. —— γουνόστ' ἔπι γοργοφόνοιο
Δεξιτεροῦ Περσῆος, ὃ δὴ τέτατ' ὥστε θέοντος.

vulgo δεξιτερὴν. *Gronovius* vertit, ceu jam δεξιτεροῦ legisset. δεξιτερὴν hic nullum habere locum ostendit pronomen ὃ, quod ad γόνυ, non ad δεξιτερὴν potest referri. & in Astrothesia ita Persei genu pingitur. mox distingue Ζωδιακὸς δ', ὅσπερ ἐστὶ. vs. 137. pro ἐκλήεισαν, ἐκλείωσαν vel potius ἐκλήισαν rescribendum. vs. 140. ἰχθῦς. *Aratus*. 547. *Noster* v. 155. mox 146. nulla caussa lectionis *Codicis* φέρτεροι in φέρτερον mutandae. illud redde *Maximo* vs. 121.

Θνητὴ

Θνητὴ δ' ἂν ἔοι πολὺ φερτέρη εὖτε πέληται

vulgo una voce πολυφιλτέρη. quod tamen posses servare, si modo dividas. 447. πολὺ λώιον. & τετραγώνοις. ubi mox suspicor scribendum

Λέκτρον ἀεικέλιον γαμίων παρεσήγαγε θεσμῶν.

vulgo πάρῳ ἤγαγε. vs. 235. φερίστη evasit verbum *feratur*, ut contra vs. 155. βαρύθησι. id est βαρύνεται. *gravibus*. vid. *Hesych.* saepe ap. *Nicandrum*. lege ἠδὲ γυνὴ βαρύθησιν, ut 240. In nostro mox 148. κλυτοφεγγέϊς. vide II. 347.

L. II. Vs. 161. Ἀμφὶ ἑὲν πολὺ μεῖον, ἢ ἐν πελάασι φρονεῦντας.

Circa sese multo minus, quam in propinquis aestimantes.

at πελάασι qua ratione a πέλας venit? cogitaram πελάτῃσι. *qui in suis minus quam in clientum negotiis sapiunt*. qui πελάται exposuerint *J. Casaub.* ad *Athenaeum* XII. 738. & *Cl. Salmas.* de *Modo Usur.* 871. *Plutarch. Romulo* 52. cogitaram quoque πέλας ἐῶν. videtur eosdem innuere, quos taxat L. IV. 526.

Οἰκείων ἔργων ἐπιλήσμονας, οὐχὶ θυραίων.

Vs. 165. Ἐν δ' Ἄρεως οἴκοισιν ἢ ἐν ζώοισι βεβηκώς.

at haec duo eadem. lege ὁρίοισιν ἤ. vide L. II. 233. 397.

Vs. 209. Περίξεσιν ἐν βιότῳ. vulgo βιότῳ. vide L. II. 339. 354. vs. 219. μηδ' εἰς ὅσον εἴη Ὕψος. *neque in quacumque altitudine sit*. nam est αἰπύτατον & μέσον κέντρον.

Vs. 256. Ἢ δίφρ' ἐζομβύους. legendum ἢ δίφρῳ ἑ. ut L. II. 119. ἐν θρόνῳ ἐζομβύην. prima in δίφρος saepe brevis. quare elisione durissima nec poetis usurpata non opus. vitium natum, quia scriptum erat per siglam διφ͂. sane L. V. 6. habemus ἡμιμήτ' ἀποῤῥείη. pro ἡμιμήτῳ. sed est locus vitiatus.

Vs. 272. Malim Ἢ καὶ ἑὰς κεδνὰς ἀλόχους χείρεσσ' ὀλέκουσι.

editur χερσίν. vide II. 182. δηθάκι καὶ χείρεσσιν ἑάς.

Vs. 279. Οὐ γὰρ τοὺς ἴους οὐδ' ἂν φιλέουσι συνεύνους.

lectio vera in aperto erit, simul voces bene secreveris τοὺς τίουσ'. *neque hos venerantur, neque amant maritos*. τοὺς est τούτους. de quibus locutus, *moecbos*. vide III. 185. 311. mox in vs. 282. in varia lectione fuisse videtur ἀχέουσι pro ὀχέουσι.

Vs. 297. Κρίσιας ὑδίας καὶ νείκεα πυκνά τ' ἔχοντες Ἴχυσιν.

ἔχοντες ἴσχυσι non politum valde. puto πυκνὰ ἐκόντες. ſed εἰδίας reddi-
tum video *proprias*. licentia ſane mira, ut ex ἴδι☉ verſus cauſſa fiat
εἶδι☉. eſto. quid fiat ſyllabae primae in κρίσιας. an producetur contra
omnem uſum? Conjecturare licet κλήσιας ἀίδιας. quod optime convenit
τῷ ἐκόντες. vel ἀΐδιας κρίσιας. ſic L. II. 315. [III. 213.] κρίσεις καὶ νεῖκε
ἔχοντας. III. 31. κρίσιας καὶ νείκεα. male νίκεα. nam hoc a νῖκ☉ *victoria*.
quo utitur L. I. 358. & alii. ἐγκλήσεις alibi dicit. mox vs. 308. παρθεμβύας.
pro παρθεμβύας. 309. χρεῖ☉ pro χρηός. vide L. III. 400. ſic L. III. 22.
ἔνημβυ pro ἔνειμεν.

L. II. Vs. 313. Ὧν ἕνεκεν πάντων καὶ ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθ,
Λάθραις κερτομίαισιν κατὰ πτόλιας σοβέονται.

Neſcio an placere hic poſſit ἶφι μάχεσθ. an ἶφι μαχαίρης. uti *Aratus* dixit.
589. —— ξίφεός γε μὲν ἶφι πεποιθώς. vs. 326. ἄλλως praeſtat.

Vs. 324. Τοὺς δὲ καὶ ἐν γραπτοῖς μελιηδέ☉ ἄνθεσι κηρῦ. vulgo γραφαῖς. con-
fer omnino *Manilium* L. V. 262.

Vs. 333. Ἠὲ μελῶν μολπῆς τ' εὐρύθμυ εὑρετὰς ἄνδρας.

vel ἴδριας forte legendum. vide dicenda ad vs. 498. L. VI.

Vs. 346. Ἢ βίῃ ἢ φθορίμων ὑγρῶν πλήθεσσι καλύψας.

quid intelligemus per ὑγρὰ φθόριμα. utrum quae *Formicus* L. V. X.
aegritudinibus humidis laborabunt. an quae *idem*. L. VII. *in aqua aut*
humoribus peribit. utriusque mortis ſaepius meminit Noſter. L. VI. 598.

Ἢ ἐξ ὑγρῶν νόσων θανάτυ τέλ☉ ἠὲ καθύγρων

ubi νόσοι ὑγραὶ videntur ῥεύματα. κάθυγρα. *Hydropſ.* L. I. 155.

Τεύχει ῥευματικὰς ἠδ' ἀσθενέας κατὰ σάρκα.
Τεύχει δ' ἀργαλέυς ὑδρογάστορας, οἷκεν ἔπειτα
Ὀστεα γαυνωθέντες ὑφ' ὕδατ☉ ὀυλομβίοιο
Ἔγκυον ὠδίνωσιν, ἐὸν μόρον ἐντὸς ἔχοντες.

de *ſubmerſione* L. III. 255. ubi & in *mari* & in *fluviis* pereuntes di-
ſtinguit, quemadmodum *Firmicus* L. VII. XXVI. III. V. & VIII. X. 4.
In undis faciunt fluminibusque ſubmergi. ſi ultimum placeat, καλύψας po-
teſt defendi. at ſi hydropiſin intelligas, maluerim χαλέψας. quamvis
neutrum verbum plane voci βίῃ conveniat. quo de genere egimus in
Animadverſionibus p. 394. alias voce χαλέπτειν de *morbis* utitur. L. III.
53.

53. 129. ſic optimo jure *Jo. Steph. Bernardus*, eruditionem medicamque artem more majorum feliciter ſimul excolens, ad *Syneſium de Febr.* p. 33. in *Manethonis* L. III. 276. reſcribendum vidit

Καὶ γονέας νόσοις ψυγμῷ καὶ βηχὶ χαλέπτει.

ubi editum καλύπτει. vide L. III. II. 53. VI. 615. legitur L. IV. 255.

Ἔντε παραγχυσίῃσι μέλη βιόλυτα καθέψει,
Καὶ πτηνοῖσιν ἄβρωτα καὶ ὠμοφάγοισι λύκοισι.

hic poſſet aliquis cogitare de verbo καλύψει vel potius χαλέψει. ſed καθέψει vel καθέψετ, potius, hic unice probandum. παραγχύσεις enim Nili vel Maris intelliguntur *aeſtuaria & diluvia* a mari vel Nilo facta. non illa magna, vel etiam quotidiana, quae ventos vel fluxum & refluxum ſequuntur, ſed quae poſt majores inundationes, vento mutato vel refluxu referri ſolita, in locis humilioribus deſident, & corpora aquis enecta devehi non patiuntur, ſed ita putreſcere, ſolibus & humoribus expoſita, faciunt, ut ipſae carnivorae ferae faetidam cadaverum horum averſentur eſcam.

L. II. Vs. 399. βασιλῆας ἔθηκε praeſtat. vide L. V. 35. mox vs. 400 διέχειν' legendum.

Vs. 411. ξυνῶν poteſt defendi: ſed malim ξυνῶς vel ξυνῇ. modo vs. 401. ἀλλήλοις χώροις τ' interpretare καὶ ἀλλήλοις χώροις.

Vs. 434. Ἤμερσεν σοφίης καὶ παιδείης μάλα πολλῆς.
Ἐξομφύους ποίησε βίους μάλα παναγήτους.

πολλῆς σοφίης recurrit L. III. 91. malit quis tamen πολλῆς. de conſtructione τοῦ ἀμέρδειν vide L. III. 45. & *Obſervat. Miſcell.* T. II. 205. deficit in ſecundo verſu ſemipes. potes ſupplere καὶ παναγήτους. ſed diſpliceret iſtud μάλα ἐξομφύους. deinde qui illi βίοι ἐξόμφυοι. an *vitae ſedentariae*, quales agunt *ſutores, calceolarii, judices, magiſtri, trapezitae, ſtudioſi?* & alibi occurrunt βίοι μεγάλοι. IV. 361. II. 314. ſed vix etiam hoc ſenſu placet. puto reſcribendum ἐσομφύους ποίησε βίους λαοῖς παναγήτους. ſaepiſſime ἕστασκε ſic adhibet. L. I. 293. ἕστασκε δείκνυσι IV. 148. 151. 224. quin ita ἵζεσκε & ἕστασκε iterum mixta L. IV. 99.

ἵζεσκε καὶ σκῆπτρα βροτοῖς βασιλήια φράζει.

potes ibi quoque ἴξεσκε. uti *eodem libro* 164.

Πουλυπλανεῖς ξενίης φαίνει μερόπεσσι κελεύθους
Ἴξεσκε.

& non absurdum quoque hic foret ἰξομβρίως. quod inter posuerim λαοῖς, juvant alia loca. L. II. 223.

Θνητοῖς λαοῖσι καὶ ἐν πολίεσσιν ἀγηλοῖς.

vide *Animadversiones* p. 220. L. II. 351. λαοῖσιν ἀγηλοῖς. vs. 440. καὶ νῦν ἐνέποιμι in aëre pendet. vide III. 220.

L. II. Vs. 443. ψυχμοὺς ἠδὲ νόσους. *Cod.* νούσους. potes quoque ἠδὲ in ἢ mutare. & sic in *Maximo* 486. κριθῶν ἢ πυρῶν. editur ἠὲ contra omnem & ipsius poetae usum. Noster utitur νόσος & νοῦσος. ὀλοός & οὐλοός. μόνος & μοῦνος. sed hoc non ita indifferens in omnibus. sic Iones nunquam φοῦνος pro φόνος. nunquam ποῦνος pro πόνος. animadvertente *Corintho*. in *Ionicis* ου & in *Doricis* Α ubique & contra *codices*, & procul dubio saepe contra linguae usum antiquum inculcatis, saepe peccatur. *Libro* autem III. 276. habes ψυγμῷ καὶ βηχὶ χαλέπτει. jungit etiam vetus *Poeta* de *viribus berbarum* περὶ ἐλελισφάκου in *Biblioth. Graeca* T. II. p. 644. λύει γὰρ ψυγμὸν καὶ πολέμονα βηχά τε νειρήν. id est, σφοδρήν. merito non dubitavit *Editor* utroque loco *perfrictio* reddere. *Firmico* L. VI. X. 2. memoratus *Frigidus torpor* responderit. notissima sunt medicis ψύγματα. *refrigerantia medicamenta*. ψύχειν *siccare* & *refrigerare* a veteribus magistris exponitur. non mirum. siquidem ψύχειν proprie *flare* denotat. *flatu* enim utrumque efficitur. ψύγω. *sicco*. an usus tamen & dialectus separent has notiones semper, nescio.

Vs. 450. videtur reponendum. Οἵ τ' ἀγροῖσιν ἑοῖς καμάτοισί τε μοχθίζοντες
Οὔποτε λιμηρὴν πενίην ἐδύναντ' ὑπαλύξαι.

vulgo ἐπ' ἔργοισιν & δύναντ'. sic L. IV. 340.

Ἐνδείας τε τίθησι τροφῆς κάμνοντας ἐπ' ἀγροῖς.

vulgo ἔργοις. at ἔργα. *rustica opera*, forte se ibi tueantur. vs. 458. τέκμωρ rursus portentose versum.

L. III. 29. ἔλιπεν. 30. κρύει est κρύει. antiqui *Codices* Ionicorum scriptorum praecipue hanc orthographiam saepissime praeferunt. sic II. 32. μήτι. notarunt veteres Grammatici. superius ἔρραισεν pro ἔρρεσεν. passim syllaba ΑΙΣΙ abiit in ΕΣΣΙ. sic. πενίεσσι. ἐνδείεσσι. σοφίεσσι. pro σοφίαισι vel σοφίῃσιν. simile mendum optime *Eruditiss. Lennepius* sustulit ex libro III. 256. ἐρραίσθησαν pro ἐρρέσθησαν reponi jubens post *Coluthum* p. 97. nollem tamen ibi voci χήματα controversiam fuisse motam. corruptela rursum eadem L. VI. 245. ubi ἔρρεσσαν.

Ὠμοτόκοις ὠδῖσι γονὴν ἔρραισαν ἅπασαν.

&

& ſic forte *ejusdem libri* vs. 41. ſcribendum.

Καὶ τότ' ἐπ' ὠδίνεσσι βρέφη ῥαισθεντ' ὀλοῇσιν
Νηδύος ἐξέλκουσι διαμμελεϊστὶ ταμόντες

editur θρεφθεντ'. ſed in *Cod.* θαφθέντ'. ſuperſcripto ῥεφθέντ'. edidi p. 351. ῥαχθέντ'. quod per ſe probum. ſed ῥᾶσσειν uſurpatum *Manethoni* non recordor.

III. 33. Ἐν δήμοις πάτρησιν ὑπὸ σφελέρησιν ἀγητάς. licet jungantur δῆμος & πάτρη. in III. 225. neſcio quomodo hic blanditur πραπίδεσσιν ἐπί.

Vs. 38. Τερπωλῆς λαῶν ἡγήτορες. qui *Firmico* L. III. VII. 1. *voluptatum praepoſiti. voluptates populi* ſunt *ſpectacula. ludi ſcenici. gladiatores. J. Capitolinus M. Antonino.* 23. *Abſens* populi *Romani* voluptates *curari vebementer praecepit per ditiſſimos editores. Tribuni voluptatum.* vide *P. Burmannum ad Sueton. Tib.* 42. in *Firmico* forte intellexeris *magiſtros voluptatum*, quales fuerunt *Tiberio* in Capreis perbacchanti; quorum *officium a voluptatibus* dicebatur. in Aegypto populus procul dubio etiam ſimilibus artificiis detinebatur.

Vs. 41. Ἐν τροπικοῖς δ' ἔισωθε τελεῖν ἢ πάμπαν ἀτέκνους
Κηδεστῶν βιότον.

ſic pro κηδεστάς conjecimus in *Animadverſionibus* p. 190. eadem ratione *Euripides Bacchis* 1304. ἄτεκνος conſtruxit. Ἄτεκνος ἀρσένων παίδων γεγώς. occurrit frequentiſſime ἄπαις παίδων ἀῤῥένων. *Xenoph.* p. 112. C. *Iſocrat.* p. 258. D. *Diodor. Siculus* IV. 33. cui plura doctus Commentator exempla adpoſuit. mox ſequitur. τέκνων δ' ἐπὶ κήδεσι λυπεῖ. *liberorum in mortibus adfligit.* non *moeret.* ſed κηδεστὴς priori loco hac de notione nihil habere videtur. revera κηδεστὴς. *affinis* aliis modo notus. ſed non dubito, qui κηδεσταὶ *Manethoni* ſint plane iidem, qui κηδέτορες πάτρης ipſi audiunt L. IV. 514. *patriae curatores.*

Vs. 44. Ἀντιμεσουρανίων. ſic L. IV. 613. & corrige in *Contentis* hujus libri ἀντιμεσουρανήματος. *Sext. Empir. Adv. Aſtrol.* p. 340. *Cl. Salmaſ. de Ann. Clim.* p. 83. 441. mox vs. 55. magis in *Ione* noſtro probarim. καταριπτεῖ. ut L. IV. 288. mox vs. 61. μῴροι.

Vs. 58. ἐνὶμ μεγάροισιν. quae Orthographia iterum recurrit hujus libri vs. 313. habet etiam *Maximi Codex* vs. 321. ἐνιμμεγάροισιν ἄνακτας. & 351. & 416. eadem ratione. ἐνιμμελέεσσι. apud alios ſane talia obvia. ſed minus mirum *Manethonis* & *Maximi*, ſive potius vetuſtioris poetae, contextus in hoc ſcribendi more conſpirare, quia in eodem volumine ambo haec poemata conſervata ſunt, & ab eodem ſcriba, ſic memini, exarata. inde etiam in aliis partibus concentus circa ortho-

thographiam in iis deprehenditur. Quocirca exstantiora sphalmata *in Maximo*, quae Cl. *Wesselingius* prudens omisit, huic excursui intexere minus dubitavimus. quid quod vicina & fere eadem materia utriusque poetae simul tractationem praestare convenientem & intellectui faciliori velificantem queat videri.

L. III. Vs. 89. Ἀλλοτρίων τε μέλαθρον ὀπιπεύουσι γυναικῶν.

vitiato metro editur μέλαθρ'. nempe loco syllabae ON pro more scribarum modo virgula superposita fuit. vide quae notata in *Miscellan.* T. IX. p. 107. versu praecedente lege Ἀμφέβαλεν μάχλους. vs. 94. θεσπίζειν necessarium arbitror.

Vs. 124. Ἠματίη δ' αὖθ' ἥσσων. ἣν δ' ἐσθλοδότας μέρῳ ὁρῶσιν.

delendum est αὖθ', ne syllaba abundet. vel ἤματι δ' αὖθ' ἥσσων. L. III. 264. dixit Ἠδὲ καὶ ἠμερίη τὰ τελείεται. *haec vero etiam diurna talia facit.* quasi legeretur ἧδε & τελεῖται active sonaret. lege ἠδὲ καὶ ἠμερίη τὰ τελείεται. *etiam haec in die fiunt.* ἠμερίη Ionice quo ἡμέρᾳ. ἤματι.

Vs. 152. Εἰ δὲ καὶ ἐν τροπικοῖσιν ἐνὶ ζώοις κατέναντα.

non placet, ut scribamus ἔνι & vertamus *est.* mallem scribere ἄν τε. vs. 180. antea sensum requirere monuimus

Κτῆσιν δ' αὖτ' ἰδίην τοκέων ἀπένευθεν ἔδωκεν.

sed illud abit nimis. habetur ἄμετρον. sententia forte constiterit, si refingas ἀμέτρητον. ut *dos* & *patrimonium* opponantur.

Vs. 184. Καὶ γάμου ἱμερόεντος εὐφροσύνησιν ἰαίνει.

jam sic pro γάμον correctum. sed editur praeterea ἱμερόεντας. *cupidos* quasi idem foret ac. L. III. 310. εὐφροσύναις τε γάμοιο τερπομένους. & ἱμερόεις idem atque ἱμείρων.

Vs. 189. Ἢ πολίων κλήρους. aut *multorum haereditates.* at tum scribendum foret πόλεων. alias ita πόλεες. πόλεσι. aliud πόλισι. vide L. IV. 40. VI. 112. verte igitur *urbium*, ut semper. vide L. II. 248. κλῆρος autem hic πλοῦτος. κτήματα. οὐσία. indigitantur hic Ταμίαι sive ταμιεύοντες, ut adpellantur Liv. 580. vel τραπεζῖται. vs. 194. dele δ' post ὥρη.

Vs. 196. 197. 198. 199. 200. hic genera valde perturbata & alia male versa. legendum enim καὶ αὐτὰς οὔτι τίουσι. κορεσσάμενοι & ἄλλας ἦλθον. deinde ἄγονται. male *ducuntur.* immo *ducunt. abducunt*, concubitus ergo. vide L. II. 225. VI. 144. mox ἐδάμησαν. non *coercitae*, sed *occisae.* vide

vide L. II. 272. ſed verſionem non niſi caſu curamus. innumerabilia enim tangenda forent.

L. III. Vs. 216. ἐσοϱῶντες. vs. 226. μεταλλάξαντες & παραλλάξαντες confuſa. longe diverſa Aſtrologis haec. vs. 239. diſplicent, quae hariolati fuimus de voce θαλάμοις. Haud adeo male ſe hic habet pro *matrimoniis*.

Vs. 247. Καὶ πενίην δυσάλυκτον ἄγει δειλοῖσι βροτοῖσι.

V. D. dedit δυσάλεκτον. *infandam*. ſed noſtram lectionem ſtabiliunt vs. 619. L. IV. κατὰ μοῖραν ἄφυκτον. & vs. 477. κινδύνων δυσεκφεύκτων. vs. 454. L. II. πενίην ἀδύνατῳ ὑπαλύξαι. *Nicand. Alexiph.* 250.

Vs. 333. Ἐκτόλμως. uſitatius foret εὐτόλμως.

Vs. 397. Τοὺς μὲν ἄρενα πέλει φύσεως βροτέης κατέναντα
φῶτ' ἐνὶ δεικήλεσσιν ἐον' ὁμοῖον ἐξανύοντα.

Adparet cuivis vocabulum ἄρενα in menda cubare. verſum quaſi ſequeretur ἄρσενα. ſed id non minus ſententia quam lex carminis reſpuit. non de ſignis *maſculinis*, ſed etiam de *femininis* in praecedentibus actum, uti vs 376. 392. 394. puto legendum vel ἔκεινα, vel ἄπαντα vel potius ἕκαστα.

Jam hanc materiam relinquit, acturus de Αφέτῃ ſive χρονοκράτορι. quod argumentum non intellectum ſane tenebras, in his ex re exiſtentes & per corruptelam inductas, non potuit non aggravare. de hac materia e recentioribus conſule *Cl. Salmaſium* libri ſaepe laudati p. 267.

Vs. 399. in Graecis ἄλλ' *aliud.* ab ἄλλο. in Latinis ἀλλ' *ſed.* hoc praetulerim. male autem χρεῖος *fatum* vertitur. χρεῖος eſt hic *debitum*, quod poeta contraxit, quando promiſit ſe acturum eſſe de *poteſtate aſtrorum in res humanas.* ſi mei res eſſet arbitrii, ſcriberem. ἀλλ', ὅπερ οὖν μοὶ θυμὸς ἐνὶ προτέροισιν ἄεισαι Δήσατ', ἀναγκαῖον χρεῖος σάφα νῦν καταλέξω.

Vs. 402. εἰ δ' ἔμπαλιν. *aut viciſſim.* immo lege ἐν δ' ἔμπαλιν. *praeterea vero viciſſim ubi deſinit.* mox ex re minima, mala diſtiuctione & ſpiritus erronea adhibitione, totus ſenſus perturbatus non modo, ſed plane ſubverſus. lege igitur ſine diſtinctione vs. 403 & 404.

Οὐ μὲν δὴ πάντεσσιν ὁμῶς μερόπεσσιν ἔοικεν
Οἵης ἐκ χώρης ἐτέων λάζυσθαι ἀριθμόν.

Non profecto omnibus eodem modo hominibus par eſt
Una eademque ex regione annorum capere numerum.

quia haec ſeparata & praeterea lectum οἵης pro οἵης *qualis* pro *unius*, ſine ullo ſenſu vel communi vel aſtrologico redditum.

Non

Non sane omnibus simul [quasi ὁμοῦ] *hominibus* videtur
Qualicumque *ex regione annorum* apprehendere *numerum.*

Nam mane nascentibus a *Sole*, vespera nascentibus a *Luna* annorum numerus ordiundus.

L. IV. 405. Ἄλλη γὰρ δ' ἑτέρη γενέθλη ἄφεσιν συνάρηρεν.

Quis συνάρηρεν. *aptavit.* lege Ἄλλη γὰρ δ' ἑτέρη γενέθλη ἄφεσις συνάρηρε. *aliud enim initium alii geniturae convenit.* ἄφεσις est ἀρχὴ χρόνου. ut vs. 401. vocatur. non intelligens quid sit ἄφεσις, *Cl. Salmasium* adeat, id docentem p. 271. de *Ann. Clim.* qui egregie verissimam suam sententiam, nempe, οἰκοδεσπότην & ἀφέτην sive χρονοκράτορα, esse diversos, potuisset adstruere ex vs. 413. vide quae de voce ἄφεσις, quam iterum habes vs. 415 & 427. diximus in *Animadversionibus* p. 432. Vs. 416. pro ἔντ' εὖτ' & mox σκέπτοιο.

Vs. 418. Ζωῆς δ' αὖτ' ἀρχὴν εὖτ' ἂν διζήμενος εὕροις;
Δισσήλων σκέπτοιο χρόνους, ὁπόσοις περάτηθεν.
Ἀντέλλει, κείνους τέ περ ἠμοιβαῖσι δάσασθαι.

vulgo κεῖνο. sed aperte refertur pronomen ad χρόνους. tum editur περιμοιβαῖσι. vox nullius formae. ἠμοιβαῖσι pro ἀμοιβαῖσι. *vicibus. vicissim. alternatim.* Iones in multis A in H mutant. sic εὐήνεμος. ἠπιδανός. II. 260. ἤπειρος pro ἄπειρος. 261. ἠμίμητος pro ἀμίμητος. IV. 6. ut quidam volunt. sic ἠδίκηλα L. II. 16. pro Ἀδίκηλα. & ἤμετρον pro ἄμετρον forte L. III. 180. ἐπημοιβὸς apud alios obvium. vide *Animadversiones* 441. pro ἀμοιβαῖσι *Q. Calaber* VI. 177. habet ἀμοιβαίῃσιν. ut ἀρχαίη. σεληναίη. ἀναγκαίη. γαληναίη. Ἀθηναίη. *infinitivus* δάσασθαι vel pro *imperativo*, vel pendet a σκέπτοιο. σκέπτοιο χρόνους. καὶ δάσασθαι nihil insolentiae habet haec ἐναλλαγή.

Vs. 419. Τῶς γὰρ κέν πλειόνων ἀριθμὸν μοιρῶντε φράσαιο;
Ὅσσους Μοῖρ' ἐπέδησε βροτῶν μογερῷ βιότοιο.

Ita enim plurium partium numerum quoque cogites.
Quotquot parca illigavit laboriosae hominum vitae.

edoceri cupio, quomodo ὅσσους possit referri ad Μοίρας. deinde quid in astrologia sit ἐπιδῆσαι πλείους μοίρας ἐπὶ βίου. & quam eleganter dicatur Μοῖρα ἐπιδῆσαι μοίρας. *Fatum* illigare *fata*. quid quod hic non agatur de sorte hominum; sed doceatur, unde *temporis vitae numerus incipiat & ubi desinat.*

Ὁππο-

Ὅπποθεν ἐν γενέθλῃσι χρεὼ ζωῆς χρόνε ἀρχὴν
Ἀνθρώποις φράζεσθ'. ἔν δ' ἔμπαλιν ὅπποθι λήγει.

Unde in genituris opus est temporis vitae initium hominibus cognoscere, & insuper ubi contra desinit.

Primum animadvertam Μοίρας hic minime esse *Fata*: sed *portiones. partes*, quae cuique signo triginta attribuuntur. inde toties *planeta* dicitur esse ἐν ἰδίαις μοίραις. sic L. IV. 101. ἐκτὸς δ' οἰκείων μοιρῶν. & ipso hoc loco vs. 221. ἐν δὲ μέσαις μοίραισιν. & recte quoque versum. Jam illae *partes* erant considerandae, ut temporis vitae *initium & finis* cognosceretur. & illud hic versiculus dicet, atque omnia erunt perspicua, simul mecum legeris.

Τῶς γὰρ πλειώνων ἀριθμὸν μοιρῶντε φράσαιο.

Sic enim intellexeris annorum & partium numerum.

πλειὼν vox *Ionica. Annus. Suidas* πλειὼν, πλειῶνος. ὁ ἐνιαυτός. ἀπὸ τῦ ἐν αὐτῷ πληροῦσθαι τὺς καρπὺς. ἐκ πολλῦ πλειῶνος ἤγυν ἐκ πολλῦ χρόνυ. *Hesych.* Πλειὼν ὁ ἐνιαυτός ἀπὸ τῦ πάντας τὺς καρπὺς τῆς γῆς συμπληρῦσθαι. *Hesiod.* ἔργοις. 617. . . . . πλειὼν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἴη. *Lycophr. Casandra* 201. Εἰς πέντε πῦ πλειῶνας ἱμείρων λέχυς. & 1039. —— μεγαν πλειῶνα μὴ πεφευγότα *Callimach. in Jov.* Οἱ δὲ τὰ μὲν πλειῶνι, τὰ δ' ὔχ ἑνί. ubi fallitur *Spanhemius*, dum putet ap. *Aratum* quoque exstare. nam modo in ejus scholiasta *Theone* explicatur vs. 255 cui junge *Eustath* ad *Hom.* p. 115. 49. & E. M. in voce. semel autem admisso πλειόνων fulcrum quaerendum fuit voculae κὲν vel γάρ. perinde utrum retineas. vide L. VI. 685. ne autem ulla dubitatio supersit, sententiam hanc ipsam vulgariore voce proposuit vs. 404.

Οἷης ἐκ χώρης ἐτέων λάζυσθαι ἀριθμὸν

ἐτέων sive πλειώνων. facilius erratum, quia fere vitiose πλειόνων pro πλειώνων & πλεόνων in his libris scribitur. jam vero vides, quo spectet illud ὥρας. nempe ad πλειῶνας. *annos.* de quibus hic praecipuus sermo. vide *Salmas.* p 120.

Vs. 425. lege πνοιῆς ἀπήμερσεν. deleto ἰῶτα subscripto. quod forsitan addendum in ultima voce hujus libri.

Μήκιστον γὰρ τῦτο βροτῶν τέλος ἔνασε Μοίρης

Aaaaa Ionice

Ionice pro Μοίραις. leve peccatum, ſed quod non leves turbas aliquando excitavit. Non nimium ſcrupulis indulgendum in demendo vel ſupponendo vel adponendo hoc elemento, quandoquidem non modo antiquae membranae, & lapides literati hic variant, ſed Grammatici ipſi acriter inter ſe digladiebantur jam olim circa hanc Orthographiae partem. Ὅταν ζητῶμεν, ἐι ταῖς δοτικαῖς προσθετέον τὸ ἰῶτα. ait *Sextus Empiricus Adv. Grammat.* C. IX. ap. Noſtrum L. II. 104. editur

Πηδάλιον τε νεὼς, τὴν ἀκροτόμοισι τεμοῦσα
Πηλίυ ἐκ κορυφῆς, Παλλὰς θέτ' ἀν' ἀστράσιν Ἀργώ.

ἀκροτόμοισι verſum *praeruptis*. hactenus bene. *Heſychius* Ακροτόμῳ. ὀξυτάτῳ λίθῳ ἢ ὑψηλῷ καὶ σκληρῷ τέμνοντι. ubi certe τέμνοντι non mutandum. ſed modo commatice diſtinguendum. τέμνων. *ſecans. acutus.* ita *acutae rupes*, *cautes*, *glacies.* verum an ita abſolute hic ſe probe habuerit, dubito. ſaltem ſubſtantivum requireretur, cui inniteretur hoc adjectivum. quod habueris, ſi ἰῶτα ſubſcripti opem adhibueris & exararis

——— τὴν ἀκροτόμοισι τεμοῦσα
Πηλίῳ ἐν κορυφῆς.

quae tamen ſuavitas ſit in iſta alliteratione ἀκροτόμοισι τεμοῦσα non percipiunt aures. quid multa? conjecerim legendum porro

τὴν ἀκροτάτοισι τεμοῦσα Πηλίῳ ἐν κορυφῆς.

Apollon. Rhod. I. 549.

——— ἐπ' ἀκροτάτοισι δὲ Νύμφαι
Πηλιάδος κορυφῇσιν ἐθάμβεον εἰσορόωσαι.

diſplicuit ſcribis *Maſculinae* adjectivum *terminationis* junctum *feminino* ſubſtantivo, tum in *Manethone*, tum in *Apollonio*. Nam *Laurentianus Codex* reformavit ἀκροτάτῃσι. verum ſuperlativorum in his uſus notus. vide *Animadverſiones* p. 244. paſſim ita de *Pelio* monte poetae. *Catullus.*

Peliaco *quondam prognatae* vertice *pinus.*

Apollon. I. 520. Πηλίυ αἰπεινὰς ἴδεν ἄκριας L. II. 1191.
—— καὶ τάμε χαλκῷ Δούρατα Πηλιάδος κορυφῆς πέρι.

In verſiculo autem hoc ne ſollicites ἀν' ἀστράσιν. forte quis accipiat quaſi

quaſi ἀνέθετο. nam praepoſitiones ſaepe poſtponuntur. Inſignis corruptela per ignorationem hujus formae dativi in ου occurret in ſequentibus apud *Maximum*. apud quem etiam ἐφημοσύνης offendit vs. 319. ubi verſum elegantiſſimum 315. non intellectum obiter illuſtrabo.

—— —— καὶ εἰ φάος ἐλλιπὲς εἴη
Λῆγον ἀπὸ διχομήνου ἐπ᾽ εἰκάδι καὶ δ᾽ ἔτι πρόσσω,
Πλὴν συνόδου. λώϊον γὰρ ἀκεστορίην ἀνύσαιο,
Ἦν ἀλέῃ συνόδοιο μεμυκότα φάεα μήνης.

vertitur μεμυκότα φάεα. *extenſum ſplendorem.* immo *ſilentia lumina lunae.* Luna *ſilere* dicitur in *interlunio.* in *ſynodo.* διχόμηνος. eſt *medius menſis* & ſaepe *plenilinium.* ab eo jubet usque ad vigeſimum diem menſis & ultra, id eſt, ad finem, *ſecare venam.* ſcilicet *dum plerumque luna decreſcit.* ſed addit πλὴν συνόδου. excepto *interlunii* die. licet enim ille ad decreſcentem lunam ſpectet: in eo tamen non eſt *ſecanda vena.* nam praeſtat evitare *ſilentem lunam.* *Plinius* haec duo tempora deſignat L. xxxviii. H. N. L. vi. p. 789. 12. *quinta decima luna & ſilente.* aliquoties διχόμηνος male acceptum fuit vs. 297. & 457. *dimidiatum lumen.* immo *plenilunium.* ut recte. 115. Accedamus ad librum quartum *Manethonis.*

L. IV. 5. Ζωιδίων τε πόλοιο περίδρομον, ὅς κατὰ γαῖαν
Αἰθερίην τε κέλευθον ἐν ἡμιμὴτ᾽ ἀποῤῥεῖν
Πλαγκτὰ διχαζόμενος διέπει θεομήτορα κόσμον.
Signorumque poli circuitum, qui per terram
Et aethereum orbitam in inceſſabili defluxu
Erronee diviſus adminiſtrat divinum mundum.

ſecundum hanc verſionem primo editam lectionem exponam: deinde ejus corruptione commonſtrata emendandi viam ingreſſurus.

Quin πόλος Ζωδίων. ſit *Zodiacus* multis haud dubitabitur. *Manilio* L. III. 325. ſic vocatur *Signifer obliquus.* *Sidonio* quoque *Apollinari.* xv. 57. abſolute *ſignifer.* *Lucano* L. III. 252. plane ut noſter *Signiferi regione poli*, quem locum *Ammiano Marcellino* L. xxvi. 11. p. 345. adplicat *H. Valeſius*, cui item *ſignifer polus* adhibetur. ſed aliud quid intelligi mox videbimus. Huic *zodiaco* tribuitur περίδρομος *circuitus*, & quidem per *terram & aethera* circumactus. nempe coeleſtibus zonis climata terreſtria reſpondent, regionesque ſingulae ſingulis ſignis & aſtris ſubjectae creduntur. & hoc bene. idem quoque perhibetur διχαζόμενος. at a quo? novi *viam lacteam* dici *ſecare zodiacum.* L. II. 58. ſed illud hic non docetur. nec ad rem facit. potius zodiacus *ſecat.* διχάζει. at quod pejus,

 dici-

dicitur διχαζόμενος πλαγιάδα. nullus vero circulus *vago modo*, *vago tractu* sectus est. omnes certo & definito ducti. aliud plane λοξός. *obliquus*; quales revera *zodiacus* & *lacteus* sunt circuli & praedicantur. *obliquus signorum ordo. Firmico* L. I. IV. & II. I. & cui non! sed qualiscumque iste *peridromus* sit, perhibetur ille *mundum*, *divinae prudentiae opus*, *obire* & *regere* & *administrare*. διέπειν. διοικεῖν. ἐπιστατεῖν. *Hesychio* & passim. deinde dicitur hoc facere *in incessabili defluxu*, sive, ut postea placuit V. D. *in inimitabili defluxu*. secundum astrologos, ut notissimum, corpora coelestia influxum habent in corpora terrena: immo actiones & fata hominum. de hoc effectu *Geminus* p. 7. E. & *Salmasius* de *Ann. Clim* p. 797. egerunt verum hic qualiscumque *influxus* non Zodiaci signis proprius: sed omnibus astris & planetis. nam quod, si sit, *inimitabilis* sit, facile largimur. vides, ut ipsa doctrina non conveniat Zodiaco. at longe palpabilius plerisque patebit haec ita tradita esse falsissima, & nullo modo admittenda, si verba illa consideremus ἐν ἠμιμήτῳ ἀποῤῥείῃ. *in inimitabili defluxu* prius vocabulum quod ad formam, *Ionice* diceretur pro ἀμίμητος. de quo actum ad L. III. 418. in *Animadversionibus* p. 736. verum quo colore forma secundae vocis defendetur, quae plane barbara hoc sensu? nam ille *defluxus* non ἀποῤῥείη: sed ἀπόῤῥοια. vel ἐπίῤῥοια. sic *Eunapio* p. 69. ἀπόῤῥοαί τινες ὥσπερ ἀστέρων. quod si vel ultimae syllabae reformentur, quae supra dixi circa *influxus* universitatem, ostenderent lectionem esse falsam. sed longe id certius ex eo patet, quod, cum centies forsan hac voce ἀπόῤῥοια utatur *Manetho*, numquam eam adhibeat hac notione *influxus vel defluxus in corpora terrestria vel fata humana*. ei enim ἀπόῤῥοια & ἀποῤῥεῖν dicuntur de *Planetis*, quando *discedunt* invicem, iisque opponuntur συναφὴ & συνάπτειν. ut L. II. 439. de *Luna*.

Ῥέξει ἐν δισσαῖσιν ἀποῤῥοίαις συναφαῖς τε:

J. Maternus L. IV. XIX. ita agit de *Lunae conjunctione* [συναφῇ] & *Lunae defluxione*. ἀποῤῥοίᾳ. verum quis unquam *Zodiaco* tale quid tribuit? At haec omnia largiamur. quid fiet prosodiae! quam sibi caverint poetae ab elisione vocalis longae Ω constat & tetigimus ad L. II. 119. sed & hoc transmittatur. quid fiet syllabae ἀποῤ? an secundum absurdam *Wasii* doctrinam, quam refutavimus in *Animadv*. p. 184. duplex ῤῥ syllabam non producet: cum ista litera, ob asperitatem, vel semel posita, producendi saepissime vim exserat! vide *Criticam Vannum* p. 335. & ne deleas semel caninam literam, obstat constans *Manethonis* usus & frequentissimus. alioqui sane & ipse & alii geminationem hujus literae

in

in compositis ob metrum, sed rarissime nec in omnibus, evitandi jus sumunt ex his omnibus, immo ex singulis, constare puto partim non agi de *Zodiaco*, partim pluribus ulceribus vocabula ἡμιμῆτ' & ἀποῤῥεῖν esse faedata.

De quo igitur vel coeli portione vel phaenomeno agi hic credam, rogaveris. agit de *Hemisphaerio toto nostro & ejus diurna nocturnaque circumvolutione.* in quo *hemisphaerio*, quod saepe *coelum* & *polus*, ut hic, vocatur, insunt non modo *signa Zodiaca proprie dicta*, sed *omnes stellae*, & *planetae*. haec omnia sub nomine *poli zodiaci* sive *coeli signiferi* comprehenduntur: quia ipsae stellae, quibus signa componuntur, non omnes circumscribuntur finibus proprie dicti *zodiaci*. & quia *planetae*, utcumque eorum orbitae vagentur extra fines proprie dicti *Zodiaci*, tamen in zodiaco illas describere intelliguntur. vide *Proclum*, ubi agit περὶ τῶν κατεστηριγμένων ζωδίων. Zodiacus, proprie lata illa zona, in qua signa omnia. verum zodiacus etiam ultra fines zodiacae zonae extenditur, quatenus signa partibus suis ultra illam zonam protendantur. unde etiam adjectivum *Zodiacus* saepe modo *astrifer*: non peculiariter *signifer*. & *signifer* ita pro *Astrifer* apud *Latinos*. *Lucanus*. VIII. 172.

> *Signifero quaecumque fluunt labentia coelo,*
> *Nusquam stante polo, miseros fallentia nautas,*
> *Sidera non sequimur.*

loquitur de *majore & minore ursa*. at quis illas in *Zodiaco* posuit?

Saepe varia notio *Zodiaci* intellectum intricat. non agi de *Zodiaco* proprio, sed de *hemisphaerio* sive *coelo conspicabili* ex versu adjecto colligi quoque possit.

> Ἐξ ἠοῦς ἐπὶ νύκτα κ̀ ἀντολίης ἐπὶ δυσμάς.

at *Zodiaci* motus contrarius concipitur ab occidente in orientem: certe ab astronomis. hic omnes phaenomenorum mobilium circuitus concipiuntur cum coelo moveri ab oriente in occidentem. circuitus autem hic vocatur διχαζόμενος. quippe ille cursus modo semicirculum peragit ab oriente, & a puncto, ubi sol oritur, ad occidentem & ad punctum, ubi sol occidit Nox & hemisphaerium latens & oppositum in rationem non venit. si enim totum sphaerae circuitum innuisset, dixisset, *ex oriente in occidentem & ex occidente in orientem.* jam per τὸ *ex aurora in noctem*, hemisphaerii motum significans, se explicans adjicit, *ex oriente in occasus.*

περιδρομος διχαζόμενος eſt vel *dimidiatus circuitus. ſemicirculus.* ut malim explicari. vel *in duas partes ſectus.* nempe circuitus, cujus pars haec peragitur in noſtro hemiſphaerio, illa pars in hemiſphaerio oppoſito. ille igitur ſemicircularis aſtrorum & aſtriferi coeli ſive poli motus regit & dirigit totum mundum. Nec hoc habet dubium. & ſic difficultate quoque jam caret vox πλαγκτός. illa enim recte adhibetur de *aſtris, ſtellis, planetis* & *coelo.* quae paſſim πλάζεσθαι & *vagari* dicuntur. centies *vaga* dicuntur *ſidera.* hinc L. IV. 182. *planetarum* τρίβος αἰθεροπλαγκτος. inde ipſum hemiſphaerium ſive coelum noſtrum πλαγκτον ſaepe. mox exempla occurrent. nec enim de *planetis* ſolis, ſed de omnibus *ſtellis.* quemadmodum hujus libri vs. 108.

Ὧδε μὲν ἀπλανέωντε πλανητάων τε κέλευθα
Ῥομβηδὸν περὶ κόσμον ἀματροχιῇ πεφόρηται.

Verum corruptiſſima pars jam tractanda: ſed quae his praetermiſſis & non admiſſis, tractari nequit. concedatur igitur hic *circuitus* eſſe coeli, & eſſe modo *dimidiatus*, vel, ſi velis, etiam *interſectus.* ille *ſemicirculus* igitur, ab *oriente ad occidentem* dicitur *duci, deſcribi* in *ſemicirculari ſpatio*: non in *ſphaera integra*: ſed in *dipartita ſphaera*: in *ſecto globo.* nam circulus & locus, in quo circulus ducitur, cogitatione ſeparari poſſunt & debent. jam *ille ſectus globus*: illa *ſphaera dimidiata*: nam talis nobis *mundus*, ſive *coelum* & *terra* apparet per horizontem, in his verbis aptiſſime declarabitur, ſi mecum legas:

Ζωιδίων τε πόλοιο περίδρομον, ὃς κατὰ γαῖαν
Αἰθερίην τε κέλευθον ἐς ἡμιτμῆγι πορείῃ
Πλαγκτὰ διχαζόμενος διέπει θεομήτορα κόσμον.

Et coeli aſtriferi circumvolutio, quae diviſa per terram & aethera, in orbita ſemiſecta, errabundo motu mundum peragit, obit, regit. credo vix dubitari poſſe, quin vox πορείη hic quocumque ſenſu ſit legitima & unica. at minus ambiges, ſi obſerves noſtro ſenſu illam ab ipſo *Manethone* ſaepe adhiberi.

ſic L. IV. 380. ἢ διάμετρα φανῇ πλαγκτοῦ κόσμοιο πορείῃ.
499. Τούτῳ δ' εὖτ' ἂν Ἄρης μέγαλην ἐπέλθῃσι πορείαις.
20. Οἷς πλαγκτῇ κόσμοιο βροτοκλώστειρα χορείη.

nam de ſtellis χόρος, χορεία adhibentur ob eandem cauſſam ac πορείη πλαγκτῶς διέπουσα. nempe ob circularem & vagum motum.

ſic

ſic IV. 241. Ἠὲ κατ' ἰχθύοεντα βορειοτάτηντε χορείην.

ubi omnes ſeptemtrionales ſtellae *Chorea* dicuntur. v. 7. ὑπ' οὐράνιον χόρον ἀςέρων. *Latini* frequenter ita. Vox autem ἡμιτμῆγι vides pro corruptione quam parum abeat ab ἡμιμητ'. bonam ejus notam ἡμιπλὴξ. ἀποτμὴξ commonſtrant. paucioribus in hoc intricato loco explicando & conſtituendo, ſi intelligi vellem, uti nequivi.

Vs. 16. οὗτος ἐπὴν οἰκεῖα φανῇ κατὰ δώμαθ' ἑαυτοῦ
Γεινομένοις θνητοῖσιν ἐπίσκοπον ἐς βίον ὥρης.

Editor tentavit ἐς ἐπίσκοπον ὥρης βίου. ſed praeferret ἐπὶ σκοπὸν ἐς βίον ὥρης. ſaltem in primo ὥρη βίου. *genitura* intelligi poteſt. in altero non capio quid ſit σκοπὸς ἐς βίον ὥρης. nec ſi collocari debeat σκοπὸς ὥρης ἐς βίον. nec editum quis intellexerit. puto legendum ἐπίσκοπος ἐς βίου ὥρην. ut ipſe Saturnus dicatur *inſpector in horam vitae ſive genituram.* ſic L. IV. 110. memorantur Μήνης φέγγεα πανεπίσκοπα ὡράων. ita vs. 117. Mars dicitur ἐπιτρέπειν φέγγος ὡρόσκοπον ἐπὶ γαστέρα. & 126. Mercurius κατάγειν σκοπιὴν ὡρόσκοπον ὠδῖσιν. cur ad hanc rationem diſpliceret Κρόνος φανῇ ἐπίσκοπος εἰς ὥρην βίου. ſi *Saturnus adparuerit, fuerit epiſcopus geniturae.* non aliter & L. IV. 372. dicit κὴν μὲν ἐπισκοπέῃ γενέθλην Κρόνος. certe βίος ἐπίσκοπος ὥρης & βίος ὥρης ſenſu carent. Βίος aliquando ipſa ὥρα. v. 278.

Vs. 20. Ἐςὶ δ' ἐν οἰκείοισι τεταγμένα ταῦτα Κρόνοιο,
Ζωιδίοις τε φανεὶς τεύχει πολυχρήμονας ἄνδρας.

ſtatim in quinque continuis verſibus enumerantur Ὑδροχόος. Αἰγόκερως. Κριός. Ζυγὸς & Λέων. calidior quis tranſpoſuerit verſus hos: nam ſic cohaererent. praecipue hoc licere cenſuerit in auctore, in quo de tranſpoſitionibus conſtet. vide L. III. 155. 245. v. 31. ſed non opus tam periculoſo remedio, quod expertis Criticis ſaepe peſſime ceſſit: at nunc & aeque ambigua a novitiis ſine antiquitatis reverentia ſaepe tentantur. illud ἐςὶ δ' ἐν οἰκείοισι. reſpicit eo, quod dixit modo εἰ κατ' οἰκεῖα δώματα φανῇ. tum adjicit ſecundum verſum Ζωιδίοις τε φανείς. tum ſuperiorem primum verſum amplius declarat enumeratione domiciliorum *Saturni*: quam recenſionem concludit ſexto abhinc verſu ejuſdem ſententiae cum ſecundo

Οὗτοι ἀεὶ τεύχουσι βροτοὺς εὐδαίμονας ἄνδρας.

licet

licet autem proprie Saturni οἶκοι sint modo *Capricornus* & *Aquarius*. at *Aries* sit *Martis*. *Libra* vero *Veneris*. *Leo* autem *Solis*. tamen ea ratione Saturni signa perhibentur, qua L. II. 348. docet *Jovem* in *Leone* aeque gaudere: id est, potentem & beneficum esse, atque in suis propriis domiciliis *sagittario & piscibus*.

> Δεικήλῳ δ' ἐν τῷδε Διὸς πολυφεγγέος ἀστὴρ,
> Ὡς οἴκῳ σφετέρῳ χαίρει, ἐπεὶ ἐστι τρίγωνον
> Αὐτοῦ, ὡς καὶ πρόσθεν ἀείσαμεν, ἠελίοιο.

Eosdem quinque *Saturno* ceu ἴδια Ζῷα tribuit jam L. III. 14. ubi χηλαί. sed quae eaedem cum ζυγῷ. vide L. II. 137. *Hephaest*. *Theb*. p. 12. ita L. IV. 96. *Solis* Ζῷον ἴδιον non modo esse dicit *Leonem*, verum & *Sagittarium & Arietem & Geminos*. ne autem putes *sex signa* attribui *Saturno*, quia additur πρὸς σκορπίον ἀιξερονωμαῶν. hoc enim adjicitur, quia *scorpius* partem *Librae* occupat: inde & duo haec pro uno a Chaldaeis numerata sunt. vide *D. Petavii Differt*. L. II. III. p. 75. haec nota. sed novum, etiam *Arcturum* in *signis* habuisse *domum*. id docemur apud *Maximum*. 80.

> Εἰ δὲ κόρης ἀτάλαντος ὁμὴν ἀνύησι κέλευθον,
> Ἢ καὶ μαιονίησιν ὑφ' Ὑάσιν ἰνδάλληται,
> Αἵτε κατ' εὐκραίρητος ἐρυγμήλοιο φέρονται
> Σιδονίου Ταύρου, καὶ ἐς δόμον ἀρτύνοιο
> Ἑδνοισιν βρίθουσαν χλιδανὴν ἑλικώπιδα νύμφην.
> Ἥτ' ἂν γήτοσι χάρμα δυσηλεγέεσσιν ἄγοιο
> Ξυνὴν ὀθνείοισιν ἔχων δυσπέμφελον εὐνήν.
>
> *Si vero cum virgine pari passu Luna perficit viam,*
> *Vel obstetricibus sub Hyadibus appareat,*
> *Quae juxta capitonis & graviter boantis*
> *Sidonii tauri, ut & domum Arcturi:*
> *Dotis onustam, delicatam ac venustam sponsam*
> *Vicinis etiam molestis gaudium afferentem, adducit,*
> *Commune cum alienis perniciosum quae habeat cubile.*

ubi ultima quarti versus redduntur. *ut & domum Arcturi*. cum significet *& in domum tuam ducere pares bene dotatam & pulcram sponsam* sed operae faciemus, si porro hos versiculos excutiamus. in primo versu quae illa *Virgo?* procul dubio *Astraea*. igitur ἀτάλαντος κόρης. *aequalis*. par

par in ingressu Astraeae. sed illud ἀτάλαντος mihi sic non placet. puto *Pleiadas* intelligi: quae fuerunt κόραι Ἄτλαντος. unde Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων. *Atlantides.* lege vero κόρης Ἄτλαντος. non κόρης. similem fere confusionem observavimus in *Manilii* L. v. 177. *Animadv.* p. 507. & fefellit hic rursus *Ionicus dativus* in ης pro αις. cum his autem apte junguntur mox *Hyades.* quibus Virginibus unde munus obstetricandi contigerit, nescio. Μαιονίησι. *obstetricibus.* nam μαῖα *obstetrix.* scio *Bacchi nutrices* perhiberi. sed si vel apud Semelen vel Jovem hoc munere functae fuissent; illud numquam exsculpseris ex barbaro vocabulo, hoc sensu, μαιονίησι. quod nihil aliud significat, quam *Maeoniis*, *Lydiis*, *Mygdoniis.* dum igitur discam, quare Hyades e Maeonia arcessantur: longum foret autem, si ita dicerentur, quia Bacchus aliquando *Maeonius*, *Lydius* audit. [Orpheus in Ἱππαν.] p. 144. interea conjicere liceat μαινομένησι, *furentibus tempestuosis.* sive quia *tempestates* excitant. *Claudian. B. Gildonico.* 497. *Nimbosaque Taurum Ducat Hyas.* vel *quia se in pelagus furore praecipitaverunt.* ut *Servius* narrat ad *Aeneid.* 1. 748. possis alia, sed longe abeuntia comminisci epitheta. ut μυδαλέησι. mox εὐκεραίροντος. exquisite & docte redditum *capitonis.* sed εὔκεραος aliis est, *bene cornutus. pulcra cornua habens.* de hac voce quaedam diximus p. 614. *Animadversionum.* & merito ita appellatur taurus

Candidus auratis aperit qui cornibus annum.

inter quae *cornua Hyades* collocatae, si credimus *Arato* 172. Ταὶ μέν ῥ' ἐπὶ παντὶ μετώπῳ Ταύρου βεβλέαται. poeta hic unde petierit εὐκεραίρης, ητος nescio. sed quoniam hic sumus. mox redde ἄγοιο. *duxeris.* ἔχαν. vertitur ceu ἔχουσα. cum respiciat *maritum.* in versu his praemisso Αἴγλη ἐρευθομένην ἐΐδης χρυσάμπυκα Μήνην. *frenis aureis insignem lunam.* licet prima fronte nihil offenderit, nimirum *Luna* aeque *aurea*, atque *argentea* dicitur, & proinde ei tam aurei, quam argentei sive candidi equi; saltem equorum fraena tribui possint: tamen hic satis crasse erratur. χρυσάμπυξ enim *Luna* dicitur non a fraenis equorum: quibus sane χρυσάμπυκες apud *Homerum* epitheton est: sed a *vittis* ipsius *Deae aureis*: vel a *comis aureis & pulcris.* & recte *Schol. Iliad.* E. 358. exponit hanc vocem χρυσοκόμους. ita χρυσάμπυκες ὧραι. *Hymno Homerico* v. 5. hinc in *Maximo* vs. 220. habes χρυσοέθειραν Μήνην. *aureis comis insignem Lunam.* sed quae eadem vs. 95. in *aureo aethere luna* audit: quia vitio sollemni η pro ει irrepsit χρυσυέθηρα. hoc autem dicitur, ut *Nonno* XIV. 368. ὀξυέθειρας ἀκάνθας. haec vox corrupta apud *Oppian.* K. II. 414. Ἤλυθες εἰς αἰθέρ', οὐδέν δέ σε μακρὸς ὄλυμπος. quis dixit αἰθῆρος. lege αἴθρην. αἴθρη. ἀὴρ καθαρός. pro *aëre. coelo.* habes

in *Anthol.* I. 98. 3. 98. Aſtris tribui *comas*, *crines* non opus, ut adſtruam. vide *Salmaſ.* de *Annis Clim.* p. 400. & *Orphei* locum ad L. V. 29. laudandum. quid quod ut Deae competunt.

L. IV. Vs. 33. Καὶ λύπης πάσης ἐπιϐήτορας, οἰκτρομελάθρους
Τεύχει, καὶ λύπης καὶ ἀλημοσύνης μετέχοντας.

at ἐπιϐήτωρ τινὸς πράγματος eſt ſaltem tantundem atque μετέχων. multus in hac voce Noſter. L. IV. 222. Πολυπλαγκτοσύνης ἐπιϐήτορες. 245. Θηροδιδασκαλίης. 280. χλεύης. 281. γήρως. 339. ἀθροτόκου γονῆς. 470. στρατιῆς. 521. ξενίης. ab ἐπιϐαίνειν. *adire*, *verſari.* unde ἐπίϐησον. μεταχεῖν ποίησον ap. *Heſych.* & alias. in quibus omnibus μετέχειν adhibere poſſes. licet igitur non abſtineat magis quam alii a repetendis in vicinia iisdem vocabulis, procul abeſt tamen ab ſcribendi more *Manethonis*, ut idem vocabulum ſine ἐνεργείᾳ, & hoc quidem languidius ſecundo loco, apponat. puto igitur ſcriptum fuiſſe λύσσης. ἄλη & λύσση. *furor & error* ſive *vagatio* ſaepe una accidunt. *Inus* exemplum id commonſtrat. quin ἀλημοσύνη de *animi errore* forte quis accipiat. vide L. VI. 597.

Vs. 37. Ἢ μέσον οὐράνιης ἀτραποῦ δρόμον ἀέρα τέμνει.

id eſt μεσουρανῇ. τέμνειν αἰθέρα habes L. IV. 621. ſed μέσον δρόμον ἀέρα obſtat. mallem δρόμῳ. vel ἀστέρι τέμνει.

Vs. 41. Κτεανισμῶν. non novi κτεανίζω; ſed κτεατίζω. quare reſcribendum cenſeo κτεατισμῶν. vs. 43. πολυκλέας. 53. in δύνουσα eſt reſpectus πρὸς τὸ σημαινόμενον. *Aphrodite.*

Vs. 83. ἐπεὶ κατὰ γῆς τε φέροιτο. *quum in terra feratur.* immo *ſub terra.* nimirum *Luna.* ſupra κατὰ γῆς περῶσα. ubi εἴη intelligitur. mallem autem hic γε pro τε.

Vs. 85. Θηλυγόνους δὲ τέκνοισι καὶ εὐπάτορας κ' ἀτρέπτους. illud ἀτρέπτους non placet. habemus L. II. 172. εὐτόλμους καὶ ἀτρέπτους in *contextu.* ſupra ſcriptum ἀτρέστους. eadem varietas. ap. *Lucian.* III. 430. utrumque L. II. bene ſe habuerit. nam qui prae conſtantia non facile *permovetur*, *vertitur*, ille & *intrepidus.* contra habes L. IV. 522. Ζωὴ εὐτρεπτος. *variabilis vita.* an hoc in loco εὐπάτορας κ' εὐτέκνους. vs. 118. ἀμόρφους verte *deformes.* vide *Caſaub.* ad *Strabon.* L. I. 36.

Vs. 145. ἑλικοδρόμος. eſt etiam epitheton Lunae ap. *Maximum* 61. ubi ſic lege.

Σκέπτεο δὲ κεραὴν ἑλικοδρόμον. ἣν μὲν ἴησι.

vulgo

vulgo κῆν. ſimile peccatum e *Calabro* L. XII. 476. *Canterus* tollit οἷς pro ϗ ſubſtituendo. In *Maximo* 70. εἰσῆκλαι. majoris momenti vs. 75. ibidem

Τεύχει ϗ φιλίην μινυανθέα ϗ ταχύβυλον
Ἀγασίην. λήσει δ' ἐρατῆς ϗ ἀκηράτυ εὐνῆς
Κυρίδιόντε λέχος προλιπεῖν, πόσιός τε λαθέσθαι.

in vs. 75. μινυανθὴς eſt elegans & ſingulare. ut μινύωρος. *Tryphiodori*. 637. μινυανθὲς, τριπέτηλον eſt ap. *Nicandr. Theriac*. 522. e cujus *Schol*. τριπέτηλον inter *Callimachi Fragm*. repoſitum a *Bentlejo* exſtat in *Hymno in Dianam*. vs. 76. λήσει. *volet*. novi *Doricum* λῆς *vis*. ſed λήσει neſcio an occurrat. ſaltem ſenſu caſſum hic τὸ *volet*. legendum λήσει. *oblivione*. ut μνῆσις. ordo verborum eſt; τεύχει φιλίην μινυανθέα ϗ προλιπεῖν λέχος λήσει. ita variatae conſtructïones paſſim obviae. voce μνῆσις alii & ipſe utitur vs. 324. ubi legendum

Οὔτε τραπέζης μνῆσιν ἐφεσίυ, οὐ Κρονίωνος
Ἑρκείυ σέβας ἁγνὸν ἐπὶ πραπίδεσσι σέβοντες.

ubi Ἑρκείυ ὖ σέβας contra metrum. & ἐφέσιον. bene tamen verſio. videtur eadem vox corrupta vs. 348.

Λήσεται, ὐδὲ μιν αὖτις ἐφεσίοισιν ἄνακτος
Ἀθρήσης θεράποντα φυγόπτολιν

puto reſcribendum:

Λήσεται, ὐδὲ μιν αὖτις ἐφ' ἑςίῃ οἷο ἄνακτος
Ἀθρήσαις, θεράποντα φυγόπτολιν.

Theocrit Idyll. XXII. 205. Οὐ μὰν ὐδὲ τὸν ἄλλον ἐφ' ἑςίῃ εἶδε πατρῴῃ. μιν per appoſitionem ſibi recte adjungit θεράποντα. vs. 352. vertitur quaſi ναίοντα legeretur. forte recte. ſed nunc exſtat ναίοντος. vs. 372. diſtingue poſt ἀλλὰ χρόνοιο πολλῦ. μεσσάτιον τελέει χρόνον ἠλασκάζων. *ſed poſt multum temporis*. intellegitur enim διά. vide *Animadv*. p. 136. mox in *Manethone*.

L. IV. Vs. 158. Ἰητῆρα τίθησι βροτῶν, Παιώνιον ἄνδρα,
Ἔκτετι μάλα κεῖνα ϗ εἰς πανακεῖαν ἕτοιμα.

reſcribendo εἴσετι μάλα δεινὰ ϗ ſenſum dederis. *Iliad*. Δ. 217. ἤπια φάρμακα εἰδώς. Medico tam nocentia quam profutura nota eſſe debent medicamenta. quamvis κακὰ φάρμακα εἰδέναι fere veneficorum. an δεινά; *valde valentia. potentia*. maliſne εἴσετι μάλ' ἀκεῖα. *Heſych*. Ἀκεῖον, τὸ φάρμακον. ϗ ἕτοιμον. ſequitur hic ἕτοιμα. ſed non auſim antiquis ſcriptoribus vocabula obtrudere, quae debili Lexicographorum vel Grammaticorum auctoritate modo nitantur: immo & vacillent: etiam in ſignificatu. in corruptis aperte locis aliquid tentare licet. In *Heſych*. rejicimur ad ἀκίμων. ἑτοίμων. *Suidas* habet ἄκιμον. ἀθεράπευτον. ſic & *Phavor*. utramque gloſſam exhibet. an μάλ' ἀκεςά poteſt placere?

Vs. 165. Αἴθωπα κέλευθα. αἴθρωπα, aeque ſe tueatur. ſi modo alterutra lectio ſincera. credo legendum ἄντωπα. *Heſych*. ἀντωπός. λαμπρός. ἀντίος

τοῖς ὄμμασιν. Ἀντωπεῖ. ἀντοφθαλμεῖ. Ἀντωπόν. ἀντοφθαλμόν. sic L. IV. 336. habes
ἀντωπία φέγγεα. non λαμπρὸς tantum: sed ἐξ ἐναντίας λάμπων. ut vs. 78. σκολιω-
πός, σκολιῶς λάμπων. forte idem τῷ ἀντίος. ἀκτινοβολῶν. IV. 74. ἀντικέλευθος.

L. IV. Vs. 169. —— ἐξ ὧν γλυκεραὶ τέχναιτε βροτοῖσιν
Κλωσὴν ἐκπληροῦσι βίῳ θνητοῖσι πορείην.

θνητοὶ βροτοὶ hic non placent. puto ἐκπληροῦσι participium & legendum βίῳ
θνητοῖο. *Diphilus* ap. *Stobensem* C. CIII. 563. Βέβαιον οὐδέν ἐστιν ἐν θνητῷ βίῳ.
ap. *Maxim*. 499. contra ἐν νειοῖο βάλοιο pro νειοῖσι.

Vs. 187. Ἡνίκα δ' ἂν Κρονικοῦ σέλας ἀστέρος αἰθέρος αἴγλην
Πυρφερέαις ἀκτίνεσσι καταστίπτε' αἰγλοβολήσῃ,
Διοσάτ' ἐν ἀλλαγμοῖσι φανῇ σελαγίσματα τῶνδε Ὧν ὁρίων.

διοσὰ σελαγίσματα. sunt *Sol* & *Luna*. vide notanda ad L. VI. 127. & ἐν
ἀλλαγμοῖσι. intellige *Solis* & *Lunae*. pro τῶνδε ὧν ὁρίων, legendum Τῶν δὲ
Εἰν ὁρίοις. τῶν hic, τούτων, id est *Saturni* & *Martis*, qui memorantur in
vs. 187. 188. sic vs. 180. ἐναλλάγδην γλυφέεσθ' ἐν ἰδίοις ὁρίοις dicuntur *Venus*
& *Mercurius*. at hic *Sol* & *Luna* dicuntur ἐναλλάγδην γλυφέεσθ', non ἐν ἰδίοις
ὁρίοις, sed ἐν ὁρίοις *Saturni* & *Martis*. Ad vs. 188. in *Animadversionibus* p.
179. linea sexta male editum *Saturno* pro *Marti*. nam, uti ibi ostendi-
mus, *Martis planeta* πυρόεις. πυρσοτόκος. πυριμάρμαρος. πυριλαμπής. αἰθαλόεις,
φλογερός. ibi controversiam tamen movimus formae vocabuli πυρφερέος
& merito. Dubitabundi proposuimus πορφυρέαις. quod jam nullo placet
modo. nec licet cogitare de πυρφερής. quod ad formam forte comparari
posset τῷ οἰνοφερής. & πυρδαής pro πυριδαής. sed significatio claudicaret. ta-
men tum legi posset πυρφερέος ἀκτῖσιν. uti saepe vidimus terminationes
εσσιν & αισιν & ησιν permutatas. sic Μινύεσσιν pro Μινύαισιν ap. *Orpheum* in
Arg. 441. 451. 515. in *Codice*. & sic apud *Lycophr*. 598. ῥάμφεσι vel ῥάμ-
φεσσι pro ῥαμφαῖσι [vide *Hesych*.] & ap. *Calabr*. I. 168. Ἀρπύιασσι. ubi ta-
men recte *Codices Laurentianus* & *Barberianus*. Ἀρπύιαισι. & vs. 613. σπεί-
ρεσσι pro σπείρῃσι. vide *Animadv* p. 732. nescio an haec ratio placeat. at,
quoniam habetur ἀκτίνεσσι, vel illud in ἀκτῖσι muntandum, vel prior vox
syllabis duabus decurtanda. quo casu legi posset Πυρσαῖς ἀκτίνεσσι. nam
πυρσὸς quidem ξανθός: sed etiam πύρινος, quatenus πυρσὸς est πῦρ. vide *ob-
servanda* ad L. VI. 99. & ita *Martis planeta Columellae* L. X. 292. voca-
tur *Pyrois rutilus*. quae vox alioqui fere de *capillis*. quin apud *Orpheum*
Argon. 1218. nostram locutionem invenias.

—— —— ἀπὸ κρατὸς γὰρ ἔθειραι,
Πυρσαῖς ἀκτίνεσσιν ἀλίγκιοι, ἠώρηντο.

ut πυρφόροις sive πυρφερέοις, in metrum coacta voce, sit *Glossa* τῆς Πυρσαῖς.
πυρσὸς est idem quod αἰθός. πυρσὴ κόμη. αἴθη κόμη. πυρσὴ ἀκτίν. αἴθη ἀκτίν.
vide *Eustath*. ad *Iliad*. A. p. 83. 6. obiter *Orphei* vicinum locum non tan-
gere nequeo. pede multatus versus exhibetur. Ἠν

Ἦν τότ' ἐποικτείρουσα * προσηύδα, καὶ φάτο Κίρκη. * vulgo προσηύδατο.
Ὦ δειλὴ, τίνα σοὶ Κύπρις ὤπασε μοῖραν.

ſupple ὦ δειλὴ, δειλὴ, τίνα σοὶ Κύπρις ὤπασε μοῖραν; vel
Ὦ δειλὴ, τίνα σοι Κύπρις, τίνα ὤπασε μοῖραν;

quin paullo poſt e *Codice* medicinam non inviderim.

—— τοίῳ γε λύγρῳ πεπαλαγμένοι ἐςέ.

vides λύγρῳ vel ipſo accentu vitium praeferre. ſed ille accentus, res nihili, oſtendit manu exaratae & verae lectionis veſtigium.

Τοίῳ γε λύθρῳ πεπαλαγμένοι ἐςέ.

L. IV. Vs. 212. ὑδρομάντις ἔρεξε. egimus de hac forma p. 442. *Corinthus* non praetermiſit. ΙΣ corripitur *Theocrito* VIII. 45. ὄις. & *Anthol.* I. v. 3. 10. τὰς κόρις ἐκκορίσας. potuerat ὑδρομάντιας ἔρξε. ut L. III. 293. φιλομάντιας ἄνδρας. & L. VI. 358. ἰθύντορας ἔρξαν.

Vs. 230. tetigimus p. 179. *Animadv.* nunc magis ſatisfacit. Ἄρης δ' Ἑρμείαν διαλαμπέα ἀςέρι βάλλων. vel Ἑρμεία διαλαμπέα ἀςέρα. ita L. IV. 161. Ζεὺς Ἑρμεία φέγγεα βάλλει. *Mercurius* Στίλβων. & IV. 426. de eo λαμπτῆρες. βάλλειν ἀςέρα. IV. 356.

V. 241. Ἔνθα τε παρθένος ἐςὶ περὶ πλάςιγγα λέοντος.

Cum Virgo ſit inter Leonem & Libram, neſcio cur πλάςιγξ λέοντος dicatur. cur non Λέοντι. non abſimili errore apud *Maxim.* 599. φωρὸς pro φώρ τις occurrit, ut hariolor —— μόλις δύσεαι, ὅτλι κε φὼρ τις Ἐις παλάμας μὲν ἕλοι. vulgo καὶ φωρὸς & κὲν ἕλοι. porro Noſter hic ἰχθυόεις dixit pro ἰχθύς. ſic Κερόεσσα. *luna.* paſſim. vide *Vann. Crit.* C. IX. p. 353.

Vs. 246. πρὸς δέτι φύσονται. male φύσσονται. centies δέτι pro δ' ἔτι. vel δέ τι. in *Procli Hymno* in *Solem* vs. 48. pro εἰ δέτι. ſcribe εἰ δέ τι. ap. *Maxim.* 487. μή τι βάλοιο. In *Manethone*

Vs. 262. Πάντ' ἐπὶ γαίης. ſupple γὰρ vel τῆς γ. vs. 260. Iota dele ſub δυσπονίης. modo neſcio cur ἀνθολόγοι graventur epitheto ἐπίμοχθοι. cum & puellae animi gratia hunc ἄπονον πόνον ſuſcipiant. vereor, ne ſit vox illa emendanda ex vs. 423. L. VI.

L. IV. Vs. 269. Καὶ μυσαρούς, σηπτοῖς τε τεχνάσμασι σηπεύοντας.

vulgo σηπτάς τε. neſcio an ſubſtativum detur σηπτής. vitioſe μυσαρὰς. ut L. VI. 495. vs. 276. jam ἰσχυρῶν non ſollicito.

Vs. 281. Ὀθνιοτύμβους. ὄθνιος pro ὀθνεῖος, in *Athenaeo* reponebant quidam teſte *Caſaubono* L. VII. XVII. 544. ſcriptura ea paſſim obtinet, ſed non ideo vocabulorum modulus ſemper imminuitur. ita alibi πενία. ut apud *Maxim.* 44. quod non tangerem, niſi eadem vox πενεῖα etiam pejus eſſet habita ibi vs 201. εἴη τοι ἀρήσια *jucunda.* forte cogitavit ὡραία legendum. ſed lege πενεῖα. ibidem 294. ἐπὶ πολὺ pro ἐπεί. 495. μὴν pro μιν. 457. χρυσίης. 497. φυτίη. 484. male ἐφείη *immittat* acceptum pro ἐπείη. ibidem 482. in προμηθέως an formam extricas?

L. IV. Vs. 292. Πηλαίης πλίνθοιτε. *operis ex luto & lateris.* accipiendum ceu ἡ πλίνθος πηλαίη. *luteus later.* vox ignota Lexicographis.

Vs. 299. Ἦν δ᾽ ἰσόμοιρα κέλευθα Κυθήρη Ἄρεϊ βάλλῃ. vertitur *illuſtraverit.* reſpexit V. D. ad ἀκτινοβολεῖν. ſed reſcribe βαίνῃ. βαίνειν κέλευθα ἰσόμοιρα. eadem vox reponenda. Vs. 583. Καὶ Κρόνος οὐρανίην ἀτραπὸν μεσοδέγκτα φαίνῃ. immo βαίνῃ. ap. *Maxim.* vs. 401. εἰς δόμον βαίῃ ἀναγκαίῃ. interpres conjicere nequiit βαίῃ *ierit.* ſic L. VI. 643. pro βαίνων repone βαιών. —— ὅτ᾽ αὐτός ϝοι κλήρου βαιὸν προπάροιθε. namque ϝοι βαίνων & *Homericum* βῆ δ᾽ ἰέναι differunt.

Vs. 302. —— ὕπνῳ κατακοσμηθέντας. *ſomno tandem repoſitos.* V. D. legit. κατακοιμηθέντας. prodita lectio proba, de iis, qui diem in noctem commutant: de die dormiunt: ſub veſperam ſe forenſi veſte induunt vel alia, ut commeſſationibus & nocturnis choreis vigilent. *Nero*, narrante *Suetonio* C. XXVI. *poſt crepuſculum ſtatim correpto pileo vel galero popinas adibat, circumque vicos vagabatur ludibundus, nec ſine pernicie tamen.*

L. IV. Vs. 321. Σκυλείῃ τέχνῃ μεμεληκυῖα δαιδάλλοντας. *ſutoria arte exquiſite variegantes.* quaſi μεμεληκυῖα notaret *exquiſita.* ſed vid. *Animadv* p. 580. *opera ad ſutoriam artem ſpectantia. ſutoria opera.* ſic L. I. 289. IV. 338. 505. *Maxim.* 48. recte vero Noſter produxit primam in σκυτείη. de quo *L. Kuſterus* ad *Ariſtoph. Plut.* 514. ubi σκυλοδέψαι & σκυτοδέψαι confuſa, quemadmodum ap. *Demoſth* in *Ariſtog.* p. 134. B. σκυτόδεψον & σκυλόδεψον: ſive σκυλλόδεψον. ubi ſecunda vox, minus obvia, videretur non profecta a librariis. ea legitur in *Benenati* editione.

Vs. 333. Μαρμαρυγὴ δ᾽ ἀκτῖν᾽ ὅτ᾽ ἂν σελατηφόρος Ἑρμῆς
Ἀμφὶ σεληναίῃ σκολιὸν λαβύρινθον ὀρίνῃ.
Quum vero coruſcatio radii ſpendidus Mercurius.

legit igitur ἀκτῖνος. ſed quae tamen balbuties! puto in M[ss] fuiſſe ἀκτῖν᾽. ἀκτῖνες. vide *Animadv* p. 13. membranae ſcriptura utcumque expreſſa. proinde lege

Μαρμαρυγῇ δ᾽ ἀκτῖνες ὅταν σελατηφόρου Ἑρμοῦ
Ἀμφὶ σεληναίῃ σκολιὸν λαβύρινθον ὀρίνῃ.

ἀκτῖνες Ἑρμοῦ. ita vs. 354. Ἑρμείω δ᾽ ἀκτῖνες & paſſim. non offenderis vero ſequi ὀρίνῃ, ſi obſerves eandem licentiam L. IV. 354. ubi poſt illud ipſum Ἑρμείω ἀκτῖνες, tamen ſequitur βάλλῃ pro βάλλωσιν. ut hic ὀρίνῃ pro ὀρίνωσι. jungere potes, ἀμφὶ σεληναίῃ μαρμαρυγῇ. ſic φωτὶ σεληναίῳ. IV. 78. & L. I. 234.

Πίπτουσιν συνόδοισι σεληναίης ὑπὸ ῥιπῆς.
Cadunt in triviis *ab impetu Lunae.*

poteſt ibi ῥιπὴ σεληναίη accipi. ſed cur συνόδοισι. *triviis?* immo in *ſynodis.* Medici enim quidam adfirmant a *Luna* inmitti epilepſin, ſed & illud malum intendi & augeri in pleniluniis & interluniis. vide *P. Petitum* ad *Aretaei* L. I. *Diurn.* IV. p 28.

V. 334. Ἠὲ πέσῃ κατὰ ταυτὸν ἐπ᾽ αὐταῖς λαμπάσι μήνης.
Δωδεκατημορίων ἀντωπέα Φρίγεα κόσμου.

G

si Mercurius ceciderit. hoc nihil notarit, nisi, *si Mercurius occiderit.* at hic de *occasu* non agitur. immo requiritur, ut *Luna & Mercurius in mutuo conspectu sint.* quare legendum videtur πέλῃ. ut L. VI. 122.

Ἢν δὲ πέλῃ φαέθοντι ἀργυνώτῳ ἰσόμοιρος.

id patet, quia *Mercurii & Lunae Planetae* hic vocantur ἀντωπέα φέγγεα. ἀκτινοβολοῦντα. vs. 166. est usus voce ἀντωπός. hic placuit ἀντωπής vel ἀντώπης.

L. IV. P. 345. Πευκῆεν τε λέπασμα συνασκοῦντας σὺν ἐλαίῳ.

Pineumque velamen componentes ex oleo.

Scilicet uti lintea & chartas inbibere facimus oleum, ut magis humoribus resistant. sed tum *praeparantes* conveniret. tamen vel sic non intellexerim, quale genus *velaminis* ex arbore *pinus* vel *piceae.* fiat. vide *Salmas. Hyliatr.* C. LXV. & unde λέπασμα *velamen*? scilicet λεπίζειν [hic λεπάζειν opus foret] significat *corticem*, *pellem detrahere.* λέπασμα igitur *detracta cortex* vel *pellis*, apta velamini materia. In *codice* scriptum λήπασμα. quanto satius fuisset inde concinnare λίπασμα. ut vs. 291. ex πλήνεος legitime factum πλίνεος? λίπασμα πευκῆεν *unguentum ex picea. pinu. cedro.* ipsum *Homericum* λίπ' ἐλαίῳ debuisset admonuisse. *omnis resina dissolvitur oleo*, ait *Plinius Histor. Nat.* L. XIV. C. XX. p. 726. in genere de omni *pice.* si velis, intellige πισσέλαιον. quod quidem non *e picea* vel *pinu*, sed e *cedro* fiebat. κεδρινὴ πίσση *Nicandro Alexiph.* 485. ubi in *Schol.* V. D. emendat κεδρίαν. recte. vide *magnum Virum* in *Hyliatrices* Cap. CIII. ubi de κεδρελαίῳ & πισσελαίῳ. Noster L. VI. 462. in libitinaria re usum ejus ostendit.

Χρίοντιν κέδρῳ κυανανγέος ἔνδοθι πίσσῃ.

unde etiam L. IV. 191. vespillones & hoc genus vocat Κεδροχαρεῖς. Atqui de tali negotio hic egisse poetam & praecedentia ostendunt, ubi memorantur

Γλυφεῖς ἄνδρες, κηραγγεῖς, ἐλκαδοχεῖσαι.

& ex mox sequenti versiculo lucidius

Μόχθον πισσήεντα πονήσοντας παλάμῃσιν.

sed relinquamus haec erudit[illegible] παισί.

L. IV.

L. IV. vs. 357. τεύχει τασοιαφυεῖσας Πόρνας. credo recte repofitnm. τεύχει τ' ἀστεῖα φυεῖσας. *Heliodor.* VII. 328. ἑταιρίδιον εὐπλάστειον.

Vs. 383. ἐλευθέρα. *Ionice* fcribendum ἐλευθέρη. ut ipfe alias. fed quid metro fiet. fcribe ἐλεύθερα pro ἐλευθερίως. quo genere gaudet *Manetho.* ἰσόμοιρα. ἐπίψογα. σκολιωπά. fic ἀπειρέσια. ap. *Maximum* vs. 3.

Ἤματι νυκτί τε δίη ἀπειρέσια τροχάουσα.

vertitur *Interdiu noctuque* per *inmenfa procurrens.* δίη nempe eft διά. cui ignota νὺξ δία. ἄμβροτος?

Vs. 385. ἥσσονες ἢ πατέρων μητρὸς τελέουσι λοχεῖαι.

Minora quam patrum matris efficiunt puerperia.

Intelligifne? quid qui τελέουσι? lege ἥσσονας ὧν πατέρων. fed hoc non vult poeta: ut *mater prolem patre deteriorem faciat.* fed, *ut pater ipfis contingat deterior matre.* fupra conftituitur *puer natus*, *cui mater ferva, pater ingenuus fit.* hic contra, *qui nafcitur*, quando *Venus teftimonium* praebet *Saturno* & *Lunae*, illius *mater* erit *potior patre.* id eft nafcetur *matre ingenua*, *patre fervo.* at ifte fenfus jam verbis non eft. at habebitur, fi leviter refingas

Ἥσσονες ἐκ πατέρων μητρὸς τελέθουσι λοχεῖαι.

partus a libera matre editus erit deterior de parte paterna, erit *fervilis conditionis.* dixit modo πρὸς μητρός. L. VI. 351. e contrario τελέθουσιν habes pro τελέουσι.

Vs. 387. Ἧμος δ' Ἑρμείας Ζηνὸς φάος ἢ ἰσόμοιρον
Ὁρμήσῃ, τῆμος μὲν ὁ φυόμενος τότε θνητῶν.

nullus fenfus in primo verfu. credo legendum φαέεσσ' ἰσόμοιρον. fic vs. 403.

Ἠελίου σελάεσσιν ἀν' οὐρανὸν ᾖ ἰσόμοιρος.

ubi ἢ recte in ᾖ mutatum. at hic nihil fic effeceris. obftat ὁρμήσῃ. illa τῆμος & τότε non belle adeo concurrunt. illud τότε θνητῶν alias, fed aptius, tamen occurrit, L. IV. 142 & 463. VI. 662.

Vs. 442. Ἀδροτάτους. ἀδ-υμφύως & ἀνδρυμφύως *Cafaub.* ad *Athenaeum* XIV. XXI. 635 confufa animadvertit. confer verfum fequentem cum vs. 276.

Vs. 460. Οὐρανίδου Κρόνοιο. potes conjicere pro οὐρανίου. uti vs. 238. compellatur.

L. IV. Vs. 486. οἰκήσωσι. ſic 404. ὀρέωσι 408. ἀυχήσωσι. 581. 592. Ζήσωσι. & ſimilia ex intricata ſcriptura nata puto. nam aliis locis recte ἀυχήσουσι. ζήσουσι. vs. 495. ἐν αἷς Ὕβρις, ἡ Κύπρις ἄρχει. eadem polita alliteratio placuit *Plutarcho* in *Erotico*. p. 768. E. Ὕβρις ταῦτ', οὐχ ἡ Κύπρις ἐξεργάζεται.

Vs. 522. Καὶ πόλεως σπουδαῖα πρὸς ὀθνείους φορέοντας,
Ἤθεα καὶ τιμὴν μεμετρημένα πράγματ' ἔχοντας.

videntur intelligi *Legati*. & mox ἤθεα non *mores*: ſed *ſedes*. *Legati* enim *domicilia* & *honores* partim *domi*, partim *foris* habent. *Maximus* vs 55. τετεχέμεναι ξείνης ἐπὶ ἤθεα καλὰ πόληος. de eo ſignificatu agitur ad *Coluthi* vs. 108. μεμετρημένα ſic utitur L. IV. 278.

Αἰθέρι καὶ γαίῃ μεμετρημένα ἔργα τελοῦντας.

Vs. 534. lege Ἐξ ἐνύδρων μόχθοντε. rurſus obſuit conjunctionis locus.

Vs. 537. Μήνης δ' ἠελίῳ σύνοδον κατὰ κόσμον ἔχοντες.

videtur ἐχούσης requiri, & alterum irrepſiſſe ex praemiſſo verſu.

Vs. 585. ἀσπορίῃ τέκνων τε λέχη λιπόπαιδα φερούσας. vulgo τέκνοισι.

Vs. 596. ἐκθεσίμην. nihili vox. ἐκθεσίην. ut L. IV. 380.

Vs. 620. νεύουσι. vid. IV. 310. mox vs. 612. ἠδ' ἀπολήγει. vid. v. 17.

Vs. 621. δικήλων. hic & L. VI. 237. corripuit. alioqui ſemper producit. ſaepe δείκηλον. *Heſychius* ſuis locis agnoſcit utrumque. an licet in hac voce quod in ἴκελος & εἴκελος. & ſi *Suidae* credimus proprie eſt Διὶ εἴκελον. cui & adſtipulatur E. M. qui a δείκω deducit & aliunde. Libro ſexto facile abeſt copula. Ὡς δ' αὔτως κατόπισθε μεσουρανίῳ δικήλῳ. ſed hic abeſſe poſſe non videtur. μίγνυσθαι hic eſt autem *appropinquare*.

Vs. 625. Οἷς ὁ πάλαι καὶ ὁ νῦν καὶ ἔπων χρόνος ἐκμεμέτρηται
Ἐνμέτροις ἀγῶσι, καὶ εἰς αἰῶνας ὀπηδεῖ.

Quibus aſtris & vetuſtum & praeſens & ſequens tempus menſuratum eſt, Definitis ſeculis & in ſecula comitatur. ſic L. IV. 2. Ἄστρων ἐξ ἡμερίων μερόπων γένος ἐκμεμέτρηται.

Verum hoc difficultatem non habet. ſed in ſecundo verſu vides ἀγῶσι verſum *ſeculis*. ſcilicet V. D. conjecit αἰῶσι. ſed αἰῶνες ἔμμετροι. *definita ſecula* pugnant cum locutione εἰς αἰῶνας. cum *aeternitate*. aliud quid latet. rurſus mala vocabulorum diviſio obfuit: quae tamen hic ſe ipſa ſatis prodebat. non enim legitur ἐμμέτροις, verum integra praepoſitio-

ne

ne ἐνμέτροις. ſcribe igitur ἐν μέτροις ἀγνῶσι. *in menſuris ignotis.* ſic Libro VI. 159. habes ἀγνῶτα θύγατρα. *ignotam filiam.* *Sophocl. Antig.* 1013. ἀγνὼς φθόγγος. *incognitus.* jam futura nobis incognita eſſe & latere, quis adſtruxerit?

In *Manethone* vix alio modo frequentius peccatur. multa jam exemta in ſequentibus tamen talia iterum pullulabunt. nec in *Manethone* ſolo: verum tum quoque in aliis, tum eo vitio ſaepiſſime laborat etiamnum *Maximus* περὶ ἀπαρχῶν licet praeclare de ipſo meruerit *Cl. P. Weſſelingius* in *Probabilibus*, qui tam hoc in genere, quam alias mendas dexterrime ſuſtulit: multa tamen prudens praetermiſit; Augiae ſtabulum pertaeſus quaedam nobis obvia facta ob cauſſas antea memoratas hic ſiſtemus. Verſus 164 & ſequentes miſere hoc morbo decumbebant ante feliciter a modo laudato viro adhibitam medicinam: verum etiam nunc aegrotant. ſic legebantur.

——— ——— τότ' αὖ μέγα θαρσαλέοσοι
Αὐγῆς ὠπιοίητον ἐπ' ἀνέρι πορσύνουσαν
Ἦτορ καὶ πραπίδων ἑτέρη ῥέα δύσφορον ὁρμὴν
Πλαζομένοιο, νόοιο πότμον γε μὶν οὔτι φέρουσαν
Νοῦσον ἔχειν ὠκεῖαν ἀκεσφορίην ἐρατεινήν.

reponit ex tripode V. D. θαρσαλέως τοι Αὐδήσω & δ' ὠκεῖαν. Verum etiamnum hoc loco tenebrae denſae. quid ἑτέρη ῥέα? qui ſenſus ineſt reliquis? en ut legendum locum totum cenſeo.

——— ——— τότ' αὖ μέγα θαρσαλέος τοι
Αὐδήσω, πλοιητὸν ἐπ' ἀνέρι πορσύνουσαν
Ἦτορ, καὶ πραπίδων ἑταρείᾳ δύσφορον ὁρμὴν
Πλαζομένοιο νόοιο, πότμον γὲ μὲν οὔτι φέρουσαν
Νοῦσον. ἔχει δ' ὠκεῖαν ἀκεσφορίην ἐρατεινήν.

ἦτορ πλοιητὸν ἐπ' ἀνέρι eleganter. *Nicander* dixit πλοιητὸν ὄμμα *Alexiph.* 242. *Heſych.* πλοιώμενον. πλοιάδες λέγεται τὸ παρορμᾶσθαι πρὸς τὰ ἀφροδίσια. *Athenaeus* XIII. p 601. F. οἱ ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῖς περὶ τὰ παιδικὰ δαιμονίως ἐπτόηνται. vox ἑταρεία nota in *Rhetorum Atticorum* libris. hic paullo alio ſenſu. ut ἕταρος. pro ἑταῖρος, ſic noſtrum vocabulum ap. *Heſych.* ἑταρήσας [ἑτερήσας] πορνεύσας. ἑταρίσατο. quod *Oppiani. Hal.* v. 93. *Fabricius* provocabat ad vocem ἑτερήρια. ἀμφίβολα. apud eum *Lexicographum* lectam. ſed quo fructu vides. ἑτερήρης. ut εὐήρης & alia. μὲν pro μὶν, ſi vis, debeo vertenti hunc locum. omnia jam facile intelliges, ſi τῷ νοῦσον copules πορσύνουσαν & ἔχουσαν. & πραπίδων ἑταρείᾳ conjungas. nam ſi πραπίδων referas ad ὁρμὴν, voces πλαζομένοιο νόοιο abſolute dictae fuerint. hoc ut placuerit.

ſcripſi

scripsi autem θαρσαλέος σοι. quia sic monebat vs. 585. & adjectivum se bene hic tuetur. ibidem vs. 169.

Ἦχι τε σύριγγες σφάγιαι βροτὸν ἀμφὶς ἔχουσι.

σύριγγες σφάγιαι. non sunt *ulcera exedentia.* sed *venae jugulares.* a σφαγὴ *jugulum.* & σφαγαί. vide *Foesium.* mox συνάγχη & κυνάγχη permixta. *angina & cynanche.* porro *Hermes Trismegistus* in *Iatromathematicis* p. 41. etiam docet, quando Luna in Tauro est, tum πύρωσιν τοῦ τραχήλου accidere. mox 179. νοῦσος ἐπιβρέμπει. *morbus adsiemat.* quasi ἐπιβρέμει haberetur. puto ἐπιβρίθει vel ἐπιχρίμπτει. 195. ἐπεισέρχοιτ'. 196. τῆμος δὴ γάρ. sic junge. & mediam distinctionem pone post λέγοιτο. mox lege. Ἀμβλώσκοι δ'. οὔ περ τι φέροι κακόν, οὐδέ τι λοιγόν. ubi ὄντι pro οὐ accipiendum. nam λοιγὸν est substantivum. τί λοίγιον non λοιγὸν potest dici. procederet τί κακοῦ. τί λοιγοῦ. sic οὔτι & superiore versu capiendum. alioquin ὅτε. vs. 329.

Δεσπόσυνον ποτὶ δῶμ', ὑπὸ δείελος ἠύτε τις φώρ.

loquitur de *servo fugitivo, qui ad dominicam domum reversurus est, ut fur.* ὑπὸ δείελος. *a metu.* scilicet id ipsi idem ac δέους. tu conjunge ὑποδείελος. *vespertinus. sub vesperam. sub noctem. nocturni fures* passim autem hic δρήστης simpliciter male *servus* vertitur. cum sit δραπέτης hic. vid. *Hesych.* vs. 369. δμωῒ ἂν ἄγη. forte ἀνάγη. certe vs. 362. malim σκήψει. & mox περνύντιν. ποτιόσσεο autem *exspecta.* non *adscisce.* fefellit *Glossa Hesychii.* ubi inter alia προσδέχεται. sed id est προσδοκᾷ. vide *Schol. Odyss.* Ξ. 376. ibidem 376.

—— ὅτε δρῆστις ἐπεντύνησι κέλευθον Ἀιδρός ἀνήρ.

legendum videtur δρῆστιν ἐπ' ἐντύνησι κέλευθον λ. α. 379. τέρμοις. 385. ξίφει. *Ionice.* 455. καὶ φὼρ ἐπὶ φώρει κύρσει. ut *Charito* III. III. 47 2. τοὺς συλήσαντας ἐλῄστευεν. φώρευς pro φὼρ nescio an alias exstet. forte vs. 598. posset id substitui. quamvis & φῶρος paullo alio sensu apud *Suidam* & *Hesych.* ubi conjecimus φώρτις. 447. πολὺ λώιον. 461. λαχανεύμενοι. *fodere.* 464. ἀερσινόοιο. ut ἐγερσίνοος & ἀεξίνοος. active accipe. *Etym. M.* ἀερσίφρων. ἐγερσίφρων. ἐπαίρων τὰς φρένας. vs. 472.

Μὴ μὰν δὴ τημόσδε θέλειν ἐρίβωλον ἄρουραν
Ἄρνυσθαι μισθῷ ἐπιλατρείῳ. οὐ γὰρ ἄμεινον.
Οὐδὲ φέροικεν ὄνειαρ ἐπ' ἀλλοτρίῳ μογέοντι.

ἄρνυσθαι. est *conducere, suscipere laborandum.* non *elocare.* de tali agricola *Manetho* VI. 489. [IV. 453.]

Γειοπόνυς ξείνοισι γεγηθότας, οὐκ ἰδίοισιν
Μύνοισιν, μισθῷ δὲ καὶ ἄλλων κλῆρον ἔχοντας.

deinde separa ἐπὶ λατρείῳ μισθῷ. *Manetho* I. 275. λάτρια ἔργα. tum φέροι κεν. habes φέροιο pro φέροι. vs. 47. quod in sensum & metrum pugnat. 375. φεύγῃ δμωὸς, οἷο ἄνακτος Ἐν ξείνῃ ληφθεὶς ἄγεται ποτὶ δώματα θᾶσσον. vulgo φυγῇ & male distinguitur. 426. οὔκε φύγοι. vulgo οὐκ ἐκφύγοι. 524. εὖ μάλ. 565. βίῃ δεσμοῖο πονηθείς. *Homer. Odyss.* Θ. 336. δεσμοῖς κρατεροῖσι πιεσθείς dicit. Non damnarim tamen πονηθείς. mox συναχλῷ corruptum vocabulum ἐνὶ στιβαρῷ αδάμαντι vel simile quid requiritur. 537. ἄλιον. *inanem.* 569. pro σώεται ἄψ ἐς δῶμα. lege σεύεται. vide *Hesych.* satis inscite vs. 555. ἄψεα & αἶψα confusa. 571. στεναρὸν κλῆμα. interpres legit κλέμμα. sed epitheton nec huic nec illi convenit. 574. φράζεο δ' εἰς δεκάτην τόδε μοι ταύρῳο κελευθον. non placet φράζεσθ' εἰς. puto φράζεο δ' ἑνδεκάτην. & τότε. vs. 580. malim καρκίνου. & 582. κλῆσις ἄλλη ἥν τίς. confer. 512. vs. 603. Εἰ δὲ σεληναίῃ ξυνὴν τρίβον ἐν κονέησιν. editur ξυνόν. *Atticismus* hic non convenit. & ἐν κονέησι. *festinantibus.* immo ἐγκονέῃσι. *festinet.* docti viri abunde. 606. lege

Ἦν δ' ἴσχῃ Κρονίωνα Σεληναίῃ ἅμα δίῃ Ἐν γλυφίδῃ.

nempe φωσφ. ἁμαδίη. *simul incedens.* scilicet conjecit ἅμ' ὁδεύῃ. egregie, ut omnia Sed revertamur ad *Manethonem.*

L. v. vs. 9. De *Manethone* agens *J. Alb. Fabricius* in *Bibl. Graeca* T. II. p. 499. recte corrigit Οὐ βαιὸς κάματος ὕπνος. vulgo. ὕ. paullo ante ἐπεμήσατο quis forte mutarit in ἔτ' ἐμήσατο. pro βληθῶν non displiceret βλήδην. ut ad ἀντιβολίαν & φυλοβολίαν respiceretur.

Vs. 29. Ἀστέρες ἑπτὰ θεοὶ μὲν ἀπ' οὐρανοῦ ἀέρι πουλύν.

locus salebrosus. omnes stellae *dii*: sed in primis *septem Planetae.* quare ne cogites de voce θεοί. ultima misere vitiata. si conjicias ἠέρι πολλῷ nihil profeceris. ἠερέθονται sensum efficeret. *Aratus.* 390.

Ἄλλοι [ἀστέρες] δὲ σποράδην ὑποκείμενοι ὑδροχοῆι
Κήτεος αἰθερίοιο καὶ ἰχθύος ἠερέθονται.

Orpheus apud *Eusebium Praep. Euang.* L. III. 61.

Οὐρανὸς αἰγλήεις, ὃν χρύσεαι ἀμφὶς ἔθειραι
Ἄστρων μαρμαρέων περικαλλέες ἠερέθονται.

suffecerit forte haec mutatio in versum hunc: at reliqui quatuor vel quinque nihil hinc quod ad sententiam juvantur. quin etiam vs. 31. ma-

manifestum vitium in γίνεται praefert. prima enim correpta. turbatos esse hos versus optime vidit *Editor*, & recte, credo, ordinavit. vide quid porro, ejus seriem secuti, tentaverimus.

Ἦν δ' ὥρη ψεύσεις, συνεξώλισθεν ἅπαντα.
Ὥρη δ' ἀκριβοῦσα βροτοῖσι τὰ δόγματα θεῖα
Γίνεται, αἰῶνός τε γόνος, ῥίζα φύσεως πολυμόρφου.

vulgo Αἰῶνος τε γόνος γίνεται. de prioribus duobus versibus egi ad L. I. 348. p. 725. eae emendationes nunc novum firmamentum accipiunt de vocabulo γίνεται collocato, ubi & metro & sensui congruit. ita ea voce utitur L. II. 201.

Τάδε γάρ σφιν Ἀντ' ἀγαθῶν καὶ λυγρὰ καὶ ἀντία γίνεται αἰεί.

δόγματα θεῖα. sunt *decreta*. quae & ἱερά. IV. 32. *divina* & θεῖα dicuntur omnis *doctrina* ad *astrologiam* spectans. *Latinus Astrologus* inde materiam habet sui poematis *Divinas artes & conscia fati Sidera*. passim *Firmico decreta stellarum* celebrantur. Graecis vulgo ἀποτελέσματα vocantur ut ostendit multis *Salmasius* p. 44. nec enim κρίσεις vel κρίματα ipsis in usu hac notione. aptissime vero Noster illa vocet δόγματα. quae voci *decretum* respondent. jure autem *Horoscopi decretis istis* adsociantur *aevi progenies & radix*, *sive origo & fundamen naturae multiformis*. nam, ut docet L. V. 314. ὥρη δὲ φύσιν διορίζει. id est, ὥρη γίνεται φύσις. quidquid *horoscopus*, *hora decernit*, id *sequitur natura*. *natura pendet ab natali hora.* huc quoque facit vs. 12. hujus libri & alia passim.

Ἀνθρώπων γενέσεις, ἃς ἤραρε μυρίος αἰών.

plene igitur proposita circa *Horae* accuratius observandae necessitatem doctrina, transit in sequentibus quinque versibus ad tractationem de *Planetis* generaliorem. quos versus sic constitutos aptum & convenientem sensum reddituros autumo.

Ἀστέρες ἑπτὰ θεοὶ μὲν ἀπ' οὐρανοῦ ἄχρις Ὀλύμπου
Οἱ ζώνας κατέχουσιν ἄνω τὰς ἑπταπόλοιο
Ζωδιακοῦ κύκλου * σφαιρώμασι, καγχαλόωσιν
Εἴν ἰδίοις ὁρίοις, ὑψώμασιν, ἠδέ τ' ἐν οἴκοις.

* vulgo σφαιρώματα.

Planetae septem dii quidem a Coelo usque ad Olympum
Qui zonas occupant illas septempolaris

 Astri-

Astriferi circuli glomeraminibus, laetantur [pollent]
In propriis finibus, elevationibus & in domicilis propriis.

primo loco exponam caput doctrinae his versibus comprehensae. deinde explicabo secundarium membrum, quod ipse adjecit ad illustrationem & amplificationem argumenti. docet igitur *septem Planetas gestire, laetari, gaudere.* id est, *praecipue valere vi astrica sua*, quando sunt in *propriis finibus*, & *domicilis* & *elevationibus* .ut saepe jam inculcavit & omnes astronomici tradunt. *minus* enim *valent*, quando sunt in aliorum domiciliis & finibus & quando sunt ἐν ταπεινώμασι. quando omnino non sunt in centris suis, aut non in centris altissimis. En *Sexti Empir.* locum p. 343. 33. *adv. Astrol.* idem pene iisdem verbis docentis. τοὺς δὲ αὐτοὺς ἀςέρας μείζονα μᾶλλον ἔχειν δύναμιν, ἢ παρὰ τὸ ἐν ἰδίοις οἴκοις ὑπάρχειν, ἢ ὑψώμασιν. ἢ ὁρίοις, ἢ παρὰ τὸ δορυφορεῖσθαι παρά τινων. [per vocem δορυφορεῖσθαι quid intelligat, mox declarat p. 344. 38.] & sic noster hic & alias. ex. gr. L. 11. 406.

Πάντες μὲν χαίρουσιν ἐπ' ἀντολίῃσιν ἰόντες.
Ὡς ἂν ἐοῖσιν ἕκαςος ἀγαλλόμενος βασιλείοις.

ubi docet *vim astrorum* esse *majorem*, quando oriuntur, quam quando occidunt. aliis locis vocat γήθειν. ἐπιτέρπεσθαι. hic in voce καγχαλᾶν nihil aliud quaeras. licet *sphaeris planetarum* adscribatur *harmonia*, immo *sonus Musicus.* ut *Servius* ad L. 11. *Aen.* 255. *nam circuli septem sunt Saturni . . . Lunae. & primus, hoc est, Saturni vehementer sonat: reliqui secundum ordinem minus, sicut audimus in cithara.* certe non opus est: nec ad astrologiam facit.

Haec verba igitur sensu suo & liquido jam patent: sine ullius literae mutatione. interjecta a voce θεοὶ ad vocem σφαιρώματα ipsam, aperte flagitant vel occultius emendationem. vides qualem sensum iis dedi. quo admisso, circa *planetas* docuerit porro, illos *obtinere superne zonas septempolaris astriferi circuli sive globi suis glomeraminibus, sive sphaericis formis, a coelo inferiore & nostro ad usque coelum superius, sedem deorum, Olympum.* peritioribus aliquantum explicatio horum paucis verbis posset absolvi. sed cum argumentum sit multis forsan minus perspectum, pluribus necessario utar. cuique satis constat astronomis *plura coela* concipi: & singulis *Planetis* suum contribui. *circulus* autem, *periodus*, quam describit ex. gr. *Saturnus*, ejus *coelum* vocatur. & sic porro. Cum vero *planetae* singuli describant singulos orbes, quorum altissimus *Saturni*, humillimus & nobis vicinissimus *Lunae* circuitus, illi circuli spatium hic dicuntur obtinere a *coelo*, οὐρανῷ, nostrae atmosphae-

rae

rae viciniſſimo usque ad *Olympum*: *ſummum coelum. firmamentum*: ſtellarum fixarum, ut adparent, ſtationem. qui circulus ſive orbis ſupra ſeptem *Planetas*, aſtronomis *cryſtallinum coelum*, poetis *Olympus* denominatur. Inde hic habemus κύκλον ἑπτάπολον. *orbem*, *globum ſeptem coelis*, *polis* [ita ſaepe *polus* notat improprius] conſtantem: id eſt: in quo *ſeptem planetae* ſeptem ſuas periodos perficiunt: *Saturnus* altiſſimam: *Luna* depreſſiſſimam. Inde coelum illud *Planeticum*, in quo currunt ſeptem errantia aſtra, aliis vocatur ἑπτάζωνον. ut habemus hic Ζώνας memoratas ἑπταπόλου κύκλου. *Orpheus Hymno* in *Aſtra* p. 102. inde

Ἑπταφαεῖς ζώνας ἐφορώμενοι, ἠερόπλαγκτοι.

& *Nonnus* XXXVIII. 115. & 229.

Ζώνης ἑβδομάτης ὑπὲρ ἄντυγος. ———
Αἰθέρος ἑπτάζωνον ἔτυν στεφανηδὸν ὁδεύων.

nam alioquin modo quinque zonae in orbe coeleſti & terreſtri celebrantur. Cum vero vocetur Ζωδιακὸς κύκλος, velim in memoriam revoces ζώδια & Ζωδιακὸς non ſemper proprie ſumi: verum ſaepe poni pro *aſtris* & *aſtrifero*: non modo *ſignis* & *ſignifero*. deinde non ſolus *ſol*, verum reliqui etiam *Planetae* orbitam per *Zodiacum* habere cenſentur. vide L. II. 15. —— *Planetae* —— διὰ κύκλου

Ζωδιακοῦ πλάζονται ἀμειβόμενοι κατὰ κόσμον.

ἄνω autem merito adjicitur, cum ſpatium periodorum ſit ſupra aërem, & atmoſphaeram non modo noſtram: ſed pertingat ad *aetherium coelum*, *Olympum*. Jam poëtas ita diſtinguere inter *Coelum* & *Olympum* etiam pluſculis comprobare non taedebit exemplis: licet id eruditis minime ſit incognitum. Pater poëtarum *Iliad.* A. 597. ait

Ἠερίη δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν, Οὔλυμπόνδε.

Iliad. Π. 364. Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω.

Iliad. Ξ. 173. Τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ
Ἔμπης εἰς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' ἀϋτμή.

Virgilius inde VI. *Aen.* 579.

Quan-

Quantus ad aetherium coeli ſuſpectus Olympum.

quod vocabulum *coeli* in *terrae* mutare voluerunt temerarii Critici: nunc non primum viſi. ſed bene *N. Heinſius* vindicat loco *Tibulli* L. IV. 131.

Jupiter ipſe levi vectus per inania curru
Adſuit, & coelo vicinum liquit Olympum.

quamvis eo loco dubium ſit, uter locus ſit editior. facilior ibi interpretatio de *monte*. ſed noſtra explicatio ſatis confirmata. locum notiſſimum *Senecae* in *Apocolocyntboſi* p. 855. ſi addas, nihil dubii reſtiterit. ubi *Claudius jubetur intra triginta dies coelo excedere, Olympo vero intra diem tertium.*

Jam ſpectes mutationes a me inductas. pro σφαιρώματα quidem repoſui σφαιρώμασι. nec id difficulter concedetur, ut pote levius. σφαίρωμα autem eſt ῥόμβος. IV. 239. *globus. ſphaerica forma.* quae omnibus corporibus coeleſtibus adſcribitur. *Manilius* ſaepe. L. IV. 523.

Pleiadum parvo referens glomeramine *ſidus.*

σφαίρωμα enim non licet accipere pro δίνημα. tum enim poſſes forte conjungere τῷ καγχαλόωσι.

At ex ἀέρι πουλὺν qua vi exeat ἄχρις Ὀλύμπου! non admodum valido tormento nec illegitimo opus. & ἄχρις pro ἀέρι reponi, facile concoquat etiam faſtidioſior ſtomachus. qui ut ſecundam mutationem ferat εὐκολωτέρως, conſiderandum in omnibus *codicibus* & in *Manetbone* ſaepe ſyllabas tranſponi. & ſic e πουλὺν habuerit λύμπου. cui quantum deeſt, ut evadat in ὀλύμπου! ſic habes L. III. 363. φανείειν pro φαείνειν. L. VI. 109. ἀγελειωῆς. pro ἀλεγεινῆς. VI. 273. ἀραιῷα pro ἀφαιρεῖ. ap. *Maximum*. 149. αἰνέσιμος pro ἐναίσιμος. vide p. 430. *Animadv.* & L. VI. 273. ſcilicet ſaepe in fine verſuum ornatus cauſſa vel anguſtis ſpatiis coacti librarii ſyllabam ſyllabae ſuperinponunt: quam inperitiores in deſcribendo facile diſlocant. In tam faedato loco etiam plus licet. Lectio autem *Codicis* τὰ σεπτὰ πόλοιο. nec a ſenſu nec a metro admittitur, licet σεπτὰ σφαιρώματα cum *Heſychio* poſſent explicari ἔντιμα. ἅγια. σεβάσιμα. σεβαστά. nam quomodo una ſteterint πόλοιο & κύκλου?

L. V. Vs. 35. παρέχει ad omnes *Planetas* refertur. vidimus alias hujus conſtructionis exempla. mox tamen ἀνέδειξαν. niſi id potius dictum velis per ellipſin. ἄνθρωποι. *homines. hiſtorici.*

Vs. 52. λάβρ' ἐπιγεινομένου πυρός. forte λαβρὸν ἐπειγομένου.

ſic

ſic μέλαθρ' pro μέλαθρον habuimus. vs. 54. τελευτὴν. *finem.* non *mortem.* unde e contrario ſupra ἀρχαὶ ἀνδεῖς.

L. v. Vs. 69. Κρονίδης. *Saturnus.* voluiſſe *Saturnius* crederem, niſi L. I. 208. 210. bis Κρονίων perperam eſſet redditus *Saturnus.*

Vs. 98. Φύσαντες. οἱ Φύσαντες communi uſu *parentes.* hic redditur *ſpirantes.* quod igitur pro Φυσήσαντες. ut apud *Herodot.* v. 91. δόξαν δὲ Φύσας αὐξάνεται. & apud *Heſychium* Φύσας. φυσήσας ἢ τὰς ἀσκὰς πληρώσας ſed ſi etiam ſic interpretari liceat, mira caligo. quin in *Herodoto* non convenit interpretibus. & in *Heſychio* Φύσας. φυσήσας ἢ τὰς ἀσκάς. Φυσήσας ἀσκὰς. πληρώσας. ſcribendum reor. ipſi *Heſychio* Φῦσα. ἀσκός. nam Φύειν & Φυσᾶν, licet forte ultimam originem eandem habeant, uſus ſecrevit. tamen & ſi *parentes* accipias, non minores tenebrae. nec juverit multum, ſi pro Φύντες accipias. tamen L. VI. 530. Φῦσαν poſuit pro ἔφυν, ut videtur. vide ibi.

Vs. 103. Ἑρμῆς καὶ Παφίη ἰδίαις μοιραῖσι ταπεινοὶ
Ξυρομβύας κεφαλὰς, μίμυς ὀχλοῖσι γελοίυς.

neſcio an ſic malis pro γελοίων. facile per priores intelligis *paraſitos*, *ſcurras*, γελωτοποιύς. vide L. IV. 284. *Artemid.* I. 23. *Lucian.* T. III. 189. & *Animadverſiones* p. 154. ſemel autem modo *Manetho* uſus locutione ταπεινοί. ταπεινώματα & ὑψώματα. vide *Sext. Empir. Adv. Mathem.* §. 35. p. 343.

Vs. 105. Ου καλός ἐςιν Ἄρης ἐπεμβαίνων Ἀφροδίτη.

Editor ob verſum Ἄρης. ſed durum, ut ἀςὴρ ſic intelligatur. malim tranſponere. Οὐ καλὸς Ἄρης ἐςὶν ἐπεμβαίνων. eodem remedio indiget *Maximus* 551.

Ὡς δὲ καὶ ἐν σκορπίῳ αἰθερίῳ ἠδὲ τ' ἐλαφρῷ.

Quis non refingat ὡς δὲ καὶ αἰθερίῳ ἐν σκορπίῳ ἠδὲ τ' ἐλαφρῷ. rurſus idem in hac voce corruptus 503 Ἦν δὲ σκορπίυ δεμας αἰθέριον ἐπιπεράσῃσιν ſed ipſe poeta ſibi medicinam alio loco monſtrat. legendum enim σκορπιόεν, ut vs. 364 ἦν δὲ σκορπιόεν δέμας. vellem tam levi manu ex *Manethone* eandem maculam elui poſſe. L. I. 35. enim σκορπίος producitur malo exemplo.

Ἢ καὶ σκορπίον κυανόχροον, οἶκον Ἄρηος.

jam id colorare opus ſimilibus licentiis in ἰλίυ. ἀγρίυ. Αἰόλυ apud Poetam. de quibus vide an ſatisfecerit *S. Klarkius* ad *Iliad.* Θ. 66. & aliis locis. ſane noſter v. 194. κάπρος medium produxit, ſed verſu conturbatiſſimo.

L. v. Vs. 112. Μείων δ' ἢ μείζων μεςὴ πρὸς Ἄρηα κακίςη.

Minor autem vel major plena. puto μεῖον δ' ἢ μεῖζον μεςή. loquitur de *Lunae* φάσεσι. Male vs. 110. καλῇ pro καλὴ substitutum. vs. 121. ἀρχαῖσιν. *in initiis.*

Vs. 122. Οὐκ ἰδικὴν παρέχει φάσιν ἡ θεός, ἀλλά τιν' αὐγὴν
Χείρων ἠελίοιο δανείζεται, οὐ μόνιμον φῶς,
Μίμνης ἀσκομβὴν δάνιον περ ἀπώλεσεν ἰσοτέλησεν.

desperatissimus versus ultimus. sententia priorum obvia. post φῶς plene distinguendum. quis credat *Manethonem* corripuisse δάνειον in δάνιον. esto. tamen abundat versus pede. ex *Glossa* puto. medicinam non promitto. sensus fuerit,

Μὶν μεςὸν χειμβὴν παραπώλεσεν ἐς τέλος αἰεί.

μὶν id est φῶς. *Glossator* supplevit δάνειον. potes & μεςὴν id est αὐγὴν. περεόντες pro παρεόντες habuimus. ut hic περ ἀπώλεσεν pro παραπώλεσεν. sed ludicra haec. tamen serio pono δάνειον esse ex *Glossa.* occurrunt tales ubique & in Nostro. exemplum unum sistam ex *Libro* 11. casu omissum. ibi enim vs. 110. dicitur de *circulo meridiano.*

Ὅς μὲν γὰρ ὑψοῦ θεὸν οὐρανὸν ἐςήρικται,
Ἠώην οἶμον ἔχων καὶ δείελον ἠελίοιο,
Κρίνων καὶ θνητοῖσιν ἄγων βαθὴν λῦσιν ἔργων.

multiplex hic corruptela. sed *Glossam* statim aggrediar. nempe ἔχων. vox enim & in versu abundat & sensui contraria. nam de *meridiano* est falsum, illum *habere solis matutinum* & *vespertinum iter.* sed illud *dividit.* unde mox bene. κρίνων. sed primus versus quoque laborat. lege ὑψοῦ θεοῦ οὐρανοῦ. ut L. 1. 35. ὑψοῦ πόλου. 47. ὑψοῦ αἰθέρος. dele igitur ἔχων, & ad οἶμον refer κρίνων, post eamque vocem commatice distingue. illa βαθὴ λῦσις contingit, quando meridiari solent rustici & opifices, & opponitur majori noctis quieti. apud *Maximum.* 265. repone λῦσιν ἄλγους pro χύσιν.

Vs. 139. 140. 141. 151. 164. acutioribus forte crucem nullam fixerint. qualibus multos alios versus in *Manethone* prudens reliqui sanandos.

Vs. 155. Καρκίνῳ ἢ ὑδροχόῳ ἢ ἰχθύσι τοῖσιν ἀφώνοις.

eliditur Ἡ, uti L. vi. 598. & apud alios. in μὴ id frequentissimum. in L. vi. 47. Τὴν αὐτὴν ἐπέχῃ μοίρην πολεμοκλόνῳ Ἄρηι. nihil tale coneris: sed rescribe Ἄρη. ἄφωνοι proprie *pisces.* quamvis & *omnia animalia muta* oppositione μερόπων ἀνθρώπων. vide ad *Manilium Scaligerum* p. 391. tamen nolim apud *Manilium* L. iv. 895. *Pro-*

—— *Projecta jacent* animalia cuncta
In terra, vel mersa vadis, vel in aëre pendent.

muta reponi pro *cuncta*. quod ibi aperte requiritur. quia *terrestria, aquatica* & *aeria* opponuntur *homini*, ut saepissime. & tautologon foret. nam sequitur *& lingua remissa.*

L. v. Vs. 177. Εἰ δ' Ἄρεα γνοίης ἀκρωνυχὸν ὀβριμόεργον.

sane inconditum vocabulum ἀκρώνυχον. apud *Firmicum* II. VIII. habentur stellae ἀκρονύκται. quae & ἀφανῆται & συνοδικαὶ. quo de loco agit *D. Petavius* in *Dissert.* L. I. C. 5. *Uranologiae* subjectis. Et *Cl. Salmasius* in *Plinianis* p. 504. ab eodem *Petavio* refutatus L. VI. *Dissert.* X. 249. ubi ἀφανεῖς & ἀκρόνυχοι. verum ἀκρόνυχον versus respuit. rescribe igitur ἀκρονύχιον. ut μεσονύκτιος. ἀκρόνυκτος per se probum. hic habes Martem in *media nocte*. at L. I. 167.

Ἄρης ἡμερίνοισι μεσουρανέων τάδε ῥέζει.

& L. v. 324. Εἰ δ' Ἄρης ἠῶς γε μεσουρανέοιτο, λογίζου.

sic lego. scilicet multum differebant in his *diurnum, nocturnum, vespertinum & matutinum tempus.* hinc puto succurrendum *Maximo* 597.

—— —— —— εἰ δὲ κὲν ἄστρον
Ὑπερόχου δίησιν ἀγαυῇ Θειατίνῃ
Ἐν δοίῃ, σώσεις τε ἀπολυμβὺν κτεάνοιο.

Dubia erit perdita rei recuperatio.

puto legendum Ἐνδίῃ, σώσοις κεν ἀπολυμβὺν κτεάνοιο. *Meridiana, servaveris partem perditae possessionis.* ἐνδίη. μεσημέρινος. *Hesychius.*

Vs. 179. Ἀράμβυαι παλάμαις ὑπὸ τύμπανα φάσγανον ὀξὺ
Μιμοῦνται δυσαγῆ Κυβελήιον ἔνθεον Ἄττιν.

agnoscisne poëtae artificium *Gallorum* furiosos motus suorum versuum rhythmo adaequantis, & tantum non oculis auribusque ingerentis? deturparant pulcerrimos hos versiculos duae maculae. editum enim δυσαγῆν. & lectio elegantissima *Codicis* ἀράμβυαι erat mutata in ἀράμβυοι a V. D. tum parum secum reputante, quam saepe auctores de *Gallis*, ut *feminis*, loquantur. Egregius *N. Heinsius* ad *Ovidii* IV. *Heroid. Ep.* 48. multa & alias exempla sistit. vid. Nostrum L. IV. 590.

Vs. 181. corruptissimi & δυσνόητοι versus. habuerint constructionis speciem legendo,

Ἣν Ἄρην ζώοις ἔπι φωλεύοντα τὰ κέντρα,
Τὴν πρᾶξιν Ζηνὸς, καὶ τὸν Κρόνον ἄνθ' ὑπόγειον.

nempe *γνοίης* ex versu 177 huc refer. *τὰ Editor* deesse adseverat. *Si* non melius quam ego intellexerit hos versus, incertum est an non & *τέ* deesse possit. *Codicem τὰ* habere, non aperte dicit.

Vs. 191. Φρυγομένων σαρκῶν ὑποσήκεται πένθιμος ἀνήρ.

redditur *ὑποσήκεται. liquitur.* nescio an alii, mihi non occurrit vox σήκεσθαι. irrepsisse vitio typi pro τήκεται vel σήπεται crederem; nisi viderem hunc versiculum in correctionem incurrisse circa vocem πένθιμος: pro quo πένθημος, solito errore, in *codice*. mirum igitur non una fuisse animadversum hoc erratum. Cur non scriptum ὑποτήκει πένθιμον ἄνδρα. nempe Luna & Mars. vel ὑποτήκεται ἄθλιος ἀνήρ. vel ἀλιτρός. quod ipsi placuit. L. 1. 340. cujus *Glossa* potest esse πένθιμος. vide *Suidam* in ἀλιτρός.

Vs. 203. Μὴ λαβέτω σε Κρόνος ἰσομοιρήσας Ἀφροδίτη,
Τέκνων μὲν τεύχων πεδοτήιον ἠὲ Θυέστην
Ἠὲ καὶ ὡς ἄλλην ἀσεβήιον ἢ Ἰοκάστην.

Liberorum quidem faciens incolam compedis vel Thyestem,
Aut etiam ut aliam impiam vel Iocasten.

Quomodo haec sine sensu sententia his e verbis extorta fuerit, videre est. In desperato rursus loco aliquid audere liceat. en nostram revera modo hariolationem.

Τεκνοῦν μὲν τεύχων Πελοπηίαν ἠδὲ Θυέστην,
Ἠὲ καὶ ὡς ἄλλην ἀσεβηίαν ἠδ' Ἰόκαστον.

Liberos procreare faciens Pelopeam & Thyesten,
Vel etiam sicut alia impia [Iocaste] & Iocastus [liberos procreaverunt]

Aptum quidem fateberis sensum: sed de verbis sollicitaberis. hae duae innuptae nuptiae passim & simul celebrantur saepissime. *Hyginus. Fab.* CCLIII. *Iocaste cum Oedipo filio: Pelopea cum Thyesta patre. Ovidius* in *Ibin* 358.

Filia si fuerit, sit quod Pelopea Thyestae.

Andocides περὶ Μυστ. 17. 5. & alii centum item conjungunt. Cur reposuerim *Iocastum* pro *Iocasten* rationem e vestigio dabo. *Oedipus* autem

tem *Iocastus* prius dictus. *Apostolius Prov. Cent.* III. 44. Μέχρι Λαΐυ καὶ Ιοκάςυ τῦ μετακληθέντος Οἰδίποδος. Poetae omnes antiquatis hoc genus nominibus utuntur. praetuli igitur Ἰόκαςος, quia ἄλλη ἀσέβεια. *alia inpietas.* aliquanto minus dure dicitur de *femina*, quam de *viro*. dicitur autem ἀσέβεια *inpietas* pro *inpia*: uti *scelus* pro *scelesto*. *flagitium* pro *flagitioso.* Ionas autem terminationem εια substantivorum efferre ηιη cui ignotum? βαλιςηιη & centum alia sic flectuntur. Ταρπηία. quae Ταρπεία. *Turpea.* si scribas ἀσεβηίην pro subscripto Iota habeas, uti passim Ζώιον pro Ζῷον. si scribas ἀσεβηίαν. forte eo refugere non necesse habueris. L. v. 236. ψάλτριαν corripuit. sed hoc non plane consimile. ut pontem struxerim aliis transituris ad veriora, velim.

Vs. 205. Πολλάκι δὲ προγόνυς μητρυιῆσιν ἔμιξεν.

supple καὶ μ. dixi saepius καὶ, τε & similia librariis creberrime negligenter esse habita, modo omittendo, modo inferciendo, modo dislocando. apud *Maximum* 106 & 107. bis ter socordia tali peccarunt. si librum adeas, mutationes patebunt.

Οὐδέ κεν εὐπειθῆ μιν ἔχοι πόσις, ὅττ' ἐπέεσσιν
Οὔτ' ἔργοις, αἰεί κε πανήμερον ὀρσοπολεύοι
Μύθῳ ὀνειδείῳ ἢ καὶ πληγῆσιν ἰάπτοι.

similis est locus *Manethonis* a contrario L. III. 380. uti legendus.

Ἀλλὰ τόδ' ἔμπαλιν ἐσθλὸν ἔχυ κεδνῆσι γυναιξὶν,
Πρηεῖαι γάρ τ' εἰσὶ νόῳ, ποσίεσσι δ' ἑοῖσιν
Εἴκουσιν μάλα πειθόμεναι, ςυγέυσί τε νεῖκος.

vulgo ἄλλο. πρηΐαι. τ' ἑοῖσιν. ἥκυσι. sed quod *Eruditiss. Bernardus* sic commode videtur restituisse ad *Synesium* p. 117. nam defendi non posse videtur loco L. IV. 393. Ἡ μετὰ χηρείην μήτηρ πατρὶ τῦδε συνήξει. vel L. I. 181. ἥξυσιν ἀμύμονες ἰητῆρες. mox vs. 207. in versione recte μάρτυς. *testis.* 209. ἐπί. 214. εἶν vel ἐνί.

Vs. 222. Τὴν μήνην σκέπτυ εἰ Τιτανός ἐςιν ἐν οἴκῳ.

Nullum poetae editorem fuisse par est tam rei metricae inperitum, ut hunc versum gravi vitio laborare non perceperit. qualia forte quidam, ut in oculos incurrentia, cuivis lectori emendanda relinquere posse censeant. attamen lectorum ignorantia, immo etiam quorumdam poetas in lucem sistere suo cum dedecore suscipientium, eo procedit, ut talia nec

animadvertant quidem: a librariis profecta metrorum ignaris, & vulgarem verborum ordinem ſequi ſolitorum etiam cum moduli diſpendio. vocula εἰ voci Τιτῆνος poſtponenda. ante vocalem poteſt corripi. L. v. 320.

Τετράποσιν ζώοισιν εἰ ἦ στείχουσα σελήνη.

& hic ſic malim. alioqui poſſes, τὴν μήνην σκέπῃ εἰ ἦ Τιτῆνος ἐν οἴκῳ. ut τῶν εἰ & ἡ unus ſonus alterum abſorbuerit. ἐστιν vero inſcito gloſſatori debeamus.

Vs. 225. Ἣν προφύγῃ λείπηντε ψυχρήν τ' ἀκτῖνα Κρόνοιο.

quibus auribus ηντε ψυχρ dactyli tempora inſinuet! quantae erat perſpicuitatis illud τε removere! profecto *Auſonius*, in bilingui *Epiſt.* XI. 10. corripuit ψυχρός. at idem πενιη κρινοστεφανος verſibus ſuis prava quantitate inſeruit. ſed quae ſit in *Latinis*, nedum in *Graecis*, proſodicis ejus, pro grammatico ſane nimis indecens, licentioſa negligentia, notum. verſus praecedens videtur legendus,

Αὐξιφαὴς μήνη Θερμῷ διάμετρος Ἄρηι. Ἣν προφύγῃ
Vs. 237. Ἐχθροὺς ἐκπλώσει τοῖς κρείττοσιν ἀντιφερίζων.
Inimicos obſtupefaciet melioribus ſe obducens.

dubito an recte ſic verſum. καταπλώσσειν certe apud *Homerum Iliad.* Δ. 224. eſt *timere.* idem quod πλήσσειν. ſic ὑποπλώσσειν apud *Aretaeum Cappad.* I. *Diurnor.* 125. A. & *Q. Calabrum* VII. 132. *Inimicos fugiet, metuet, quia cum potentioribus certare audet.* vs. 239. λύπης δίχα ad ſequentia retulerim. Nam Stoicus fuerit, immo lapis, ſi ἐν στεινῷ ζωῆς tamen agat δίχα λύπης. in primis ſi recte intelligam ἐπερειδέσθαι ὑψόσε γαίης εἰς στεινὸν ζωῆς πλαισταῖς γραφαῖς. Ut *falſarii poena patibuli* vel *crucis* ſic circumſcribatur. locutio Hebraica. ὑψῶν. ἀνασταυρῶν. vide *Hugon. Grotium* ad *Joann. Euang.* III. 14. στεινὸς de *faucibus*, *Nicand. Alex.* 504.

Ἄλλοτε μέν τε πύλαισιν ἐφήρμενα, ἔνθά τε πνεῦμα,
Αἶεν ἀθροιζόμενον, στεινοῦ διανίσσεται ἰσθμοῦ.

& Vs. 612. Ἴσθμια καὶ φάρυγος στεινὴν ἐμφράσσεται οἶμον.
Manethoni στεινὸν ζωῆς eſt στεινοὶ ἰσθμοί. φάρυγος στεινὴ οἶμος.

ſupra monui διχ' ἐοῖς vel οἷς legendum.

Vs 249. Λοίγιος Ἄρης. alias reſtitutum. eadem locutio in ultima voce corrupta videtur apud *Maximum* vs. 7. & legendum

Λοίγιον εἰς Ἄρην ἰχνευομένα θηρὸς ἐν ἄγρῃ.

vulgo Ἀρχὴν. confer ejuſdem vs. 297.

Φρά-

Φράζεο δ' εἴ κεν συγερῇ Πυρόεντι συνείῃ,
Μὴ θαμάκις χρειώ σε τομῆς ἐπὶ φωτὶ λάβῃσιν.

vulgo μηδ' ἀμάκις. Φράζεο. centies male verſum *cavere*. cum ſit *conſiderare, obſervare. intelligere. diſcere. animadvertere*; uti bene vertitur vs. 79. τῷ σε φράσαο. ſed inſcite cum *dativo* componi creditur. cum τῷ ſit *quare*, non *cui*. apud eundem in initio rurſus vs. 11. lege Εἰ δ' ἂν ἐπαυρίνοις ἐπὶ γλήνεσιν αὐγάζοιτο. non εἰ δ' ἐν. ſic vs. 370. εἰ δ' ἂν pro εἰν δ' ἂν. ubi potes etiam ἦν δ' ἂν. vs. 17. ἦκε. vs. 19. *Scorpion* vocat ſignum *vernum* & vs. 46. *piſces* itam *vernos*. cum illud ſit *autumnale*. hoc *hiemale*. ſed in plebejae Aſtrologiae magiſtro talia ferenda. *Maximus Philoſophus* utrum tam facilis poeta fuerit, neſcio: ſed haec non ignoraſſe putarim. In *Manethone* vs. 267. necdum quid melius incidit quam ἀπεροσιτητὸν. uti ἐσιτητός. quod apud *Procopium Arcana Hiſt.* p. 6.

L. v. Vs. 255. πληνοῖσιν ἄβρωτα. vitium typi. ſed ſaepe tamen confunduntur compoſita a βρότος & βιβρώσκω. vidimus p. 79. In *Nicandri Theriacis* editur & vertitur vs. 914.

—— —— ἀμελγόμενος δ' ἀπὸ χυλὸν
Τύμμασιν ἡμίβρωτ' ἐμβάλλοις ἀπολύματα δαιτός.

semeſa. ſemimaſticata. quaſi haberetur ἡμίβρωτα. legendum videtur ἡμίβροχ'. *ſemimadida. ſemiſuccida.* id τὸ ἀμέλγεο χυλὸν firmat. quod ſi velis ἡμίβρωτ'. pro ἀπολύματα eſt λύματα ſcribendum. quod eo fere ſenſu non ſemel adhibet. poſſes etiam ἡμίβορ'. vide *Animadv.* p. 538.

Vs. 257. Μήνης μυρίον ὄμμα. *Maximus* 584. Μήνης πολυωπέτις αἴγλη novo vocabulo. an ibidem forma vocis 576. αἰδήτμονα prae αἰδήμονα praeſtet, quoque dubites.

Vs. 279. Ἀγρεύτηρι λίνῳ ἀνεφέλκεται ἐξ ἁλὸς ἰχθῦν.

ſic recte *Gronovius* pro λίνον. in qua voce mihi corruptus videtur *Nicander Alexiph.* 450.

Δήποτε δ' ἢ ῥοδέοιο νέον θύος εὐτριχι λίνῳ.

Nam λίνον ubique & in omni ſignificatu apud *Graecos* corripitur, & apud ipſum *Nicandrum* bis. deinde λίνον non eſt ἔριον. ut hic *Scholiaſtes* explicat. legendum λήνει quod *Heſychio* eſt ἐρίῳ. ut λήνεα ἔρια. uti jam *Stephanus*. & utitur *Aeſchylus Eumen.* 43. pro *lanea vitta*. λήνει μεγίστῳ σωφρόνως ἐστεμμένον. ubi plurima *Stanlejus*. putat *Cl. Salmaſius*. λίνῳ poſitum pro λείνῳ. λεῖνα enim eidem *Heſychio* ſunt ἔρια apud *Cyprios*. *Guietus* hic λεῖνα a λῆνος deducit η in ει mutando. apud *Nicandrum* mihi certe λήνει magis pla-

placet. re vera ad quantitatem vocis λίνον, quam vitiosam pronuntiavimus, defendendam adducere possis locum *Nonni Dionys.* XLVIII. 459.

Αὐχένα λιναίῳ ὀφιώδεα τύψεν ἱμάσθλῃ.

at locus corruptissimus est. Nam quo colore *Aurae*, inter nymphas pulcerrimae, Bacchi amicae, tribuit αὐχένα ὀφιώδεα *cervicem serpentinam*. vel, si velis, *anguibus cinctam*, ut caput *Medusae* vel ὀφιοπλοκάμων ἐριννύων. nec *Nonnus* nec alius quis hoc fabulatus de *Aura*. lege ὀφιώδει ἱμάσθλῃ. *Nemesios* flagellum, ut *Furiarum*, erat *serpentibus* armatum. mox dicit [& XLIV. 261.]

—— —— Ἀμφὶ δὲ μίτρην
Παρθενικῆς ἐλέλιζεν ἐχιδνήεσσαν ἱμάσθλην.

jam, si hoc dubio caret, vides quam otiosum sit illud λιναίῳ ὀφιώδει. αὐχὴν desiderat epitheton tu aliquod fabricare; non vereor, ne cervicem ei e *lino* tribuas. forte δείλαιον vel δηναιόν. *diu. Apollon. Rhod.* I. 334. III. 590. IV. 1547. *Manetho* III. 143. est autem *Horatiana* ἔννοια. *sublimi flagello Tange Chloen semel arrogantem.* tangam & alium locum ejusdem Medici. in *Theriacis* vs 868. editur

—— —— νηδὺν δὲ καὶ ἐμβρέθουσαν ἀνίῃς
Ἤμυνε καρπὸς ναὶ μὴν ἀῤῥήχυ παλιούρου.

vide mihi istud ναὶ μὴν. quid agit post δὲ καὶ? deinde elumbem rhythmum si non sentis, adhibe digitos: & vide, an hexametrum exeat. immo, si in ἤμυνε mediam corripias. at qui scripsit in *Alexipharm.* 387. omnium prosodiam secutus

Θωρήκων ἤμυνεν ἐϋτρεφέων βρωθεῖσα
Ἤμυνεν καὶ χυλὸς ἅλις κύμβῃσι ῥοφηθείς.

Crediderisne eum aliud moduli adhibuisse hic? ulcus ostendi. medicinam artis peritus circumspiciat. nam si conjecerim καρπὸς νέος, forte *Galenum* iratum habuerim. securius suspicarer καρπὸς τῆς ἀῤῥήχυ. certo tamen versus emendationem postulat.

Vs. 303. Καὶ μαγικῇ συνέσει πίθεται τὰ πνεύματα φεύγειν.

Qui sibi vult vox πίθεται? lego πείθει. *Firmicus* L. III. V. *loco nono. Erunt omnibus daemonibus horribiles.* vide quoque L. III. IX. 9. quo expli-

explicare potes vs. 202. ubi videtur legendum Ἑκατηοῖα. illi *daemones* fuerunt, *morbi epileptici* & *similes*, de quibus *Aretaeus*. L. I. *Diurn.* IV. p. 28. F. ἡ δαίμονος δόξης ἐς τὸν ἄνθρωπον εἴσοδυ. P. 108. *Animadv* δαίμονες βροτοὶ in Manethone fuerunt agniti. sed jam malim interpretari βροτοῖς *hominibus*, & distinguere post ἰνδάλματα commatice.

L. V. Vs. 324. jam tetigi p. 763. *Animadv.* L. V. 49. mox vs. 330. emendatio p. 228. *Animadversionum* prodita σεῖρα λοχὸς vel metri lege sancitur.

Vs. 338. Λύσσα δὲ ζηλότυπον, καὶ ἀγνώμονα, καὶ περίεργον.

quae constructio? ubi verbum, cui innitatur λύσσα? lege λύσση ζηλότυπον. praecedentia & sequentia ejusdem coloris. deinde nusquam corripuit *Manetho* brevem vocalem ante Z in separatis vocibus, nisi duobus locis L. I. 16. Ἕρμεια Ζῆνα & L. V. 133. ἀχήμονα ζωήν. ubi tamen forte ceteris magis concineret ἀχήμονα θωήν. sic *Maxim.* 576. αἰδήμονα θωήν. sed ob hanc caussam controversia nulli horum locorum movenda. constat enim optimos poetas ante Z sibi indulsisse. *Homerum*, *Anacreontem*, *Theocritum*, *Orphea*, *Euripidem*, *Oppianum*, ne *Anthologiam* memorem. quare, & ob alias caussas, nonnulli negarunt Ζῆτα esse duplicem literam, saltem paullo alius naturae, quam Ξ vel Ψ. nec quidquam vetat omnes duplices non ejusdem indolis esse. X enim & Θ duplices sunt literae. item Φ. adspiratio enim, olim litera habita, τοῖς Κ Τ Π addita fuit. nec ideo producunt: certe non duo priores. verum diligentius, quam ut alii amplius de hac materia agere necesse habeant, hanc tractavit *J. Pierius Valerianus* ad *Virgilii Aen.* VII. 648. Non quod haec litera non aliquando perperam obtineat, vel a recentioribus poetis vitiosissime tractetur. ut ex. gr. apud *Homer. Odyss.* X. 330. ἀλύσκαζε pro ἀλύσκασε legebatur, & agnoscitur a *Dausquio* ad *Q. Calabrum*. L. XIII. 394. ubi nobis quoque venditat Ναζαρὲθ ex *Nonno*. quod aeque prosodice Graecum, atque Orthographice Graeca est terminatio ρεθ. ubi & βαπτίζεται. Quin ex *Oppian.* L. II. K 541. laudant φθογγὴν ἐκ στομάτων μεροπηΐδα τονθορύζοντες. sed sine variatione, *Aldina*, *Voscasana*, *Rittershusiana*, & *Venetus Codex*, τονθρύζοντες. & sic L. III. 169. lege. ubi τονθρίζουσι. uti τονθρύζω apud *Thomam* pro τονθρίζω emendavit *Nunnesius* ad *Phrynichum* p. 70.

L. VI. Vs. 13. κεινυμβόοισι. immo κινυμένοισιν & 18. ἀμείλικτον.

Vs. 25. Versus hi sic scribendi & intelligendi.

Ὡς δ' αὔτως ἀστροφεῖς καὶ ὅσσοις γιγνομένοισιν
Ὡρονόμον διέπει Φαίνων, δῦνον δὲ τε κέντρον
Ἄρης, μήθ' ὥρης ζῶον, μήτ' ὂν φάος ἀγιοῦ
Μήνης δερκομένου Ζηνὸς φυσιζόου αἴγλη.

Similiter vero non aluntur, quibus genitis
Horoscopum obit Saturnus, & occiduum centrum
Mars, dum neque horae signum, neque item sanctam lucem
Lunae adspiciat Jupiter suo vivifico jubare.

ἀτροφ© aliis. hic ἀτροφῆς. quod suspectum *H. Stephano* qui malit ἀτρεφὴς vel ἀτραφὴς. proprie *qui ultra annum non vivebant.* vide *Salmas. de Annis Clim* 363. habebant enim, *locum*, κλῆρον, ut *fortunae*, *parentum*, sic ἀτροφίας Planetarii. quem hic tractat fuse *Manetho.* mox male ὡρονομῶν. in Ἄρης rursus intellige δύνει κέντρον. Ζωὸν ὥρης & ὥρα vel ὡροσκόπ© idem potestate. Φάῶ ἁγνὸν modo simpliciter vocavit Σεληναίην. ubi omnes eaedem ἀτροφίας caussae. nempe ibi *Mars* & *Saturnus* horonomon obeunt spectantes *lunam*, occidentem: nec *Jupiter* nec *Venus* adspiciunt *Lunam* vel horoscopum. hic autem *Saturnus* genituram obit, dum *Mars* in occiduo centro est. at nec *Jupiter*, nedum *Venus* etiam, inspicit geniturae domicilium vel *Lunam.* Rancidissima vero est prosodia, si vocem φυσιζωίῳ αἴγλῃ retineas. nam duae priores syllabae auctoritate *Homeri* & aliorum sunt longae: & ipsis quoque non alia scriptura nota est, nec adhiberi potuit. dixi Ζ modo syllabam non semper producere: sed hoc verum in separatis vocibus: non in compositis. sic ex. gr. Nostro L. IV. 516. θηλὺ πολυζώοισιν ἐπ' ἄστροις. putarunt primam in φύσι brevem. sane φύσις corripitur. certe auctoritates contrariae debiliores. cur non a φυσᾶν descendat, & compositum sit, ut φυσίγναθ© in βατραχομυομαχίᾳ verum res in aperto est. In ipso *Homero Codices* non desunt, ubi inepta orthographia φυσίζω© exstat. sed quae monstra scribae non alunt? mille ineptiae hinc in poesin Graecam irrepserunt. Ζόη in dialecto *Ionica* Antiqui Grammatici agnoscunt. Ζωὸς *Dores.*

Vs. 30. ——— —— —— Φαίνων δὲ σελήνην
Δεξιτερὴν ἵστηται ἐπὶ πλευρὴν τετράγωνο©.

Lunam sistit. at ἵστηται. *stet:* lege σελήνη δεξιτερῇ. sic στῆναι ὡροσκόπον apud *Sext Emp. adv. Mathem.* 346. 15. versum *constituere*, cum sit *stare. fixum esse.* vs 33. ἐκπροθορόντες vel ἐκπροθορῦντες. ἐκπροθορῶντες nihili. versu 100. quoque malo προθορῶσι, quam προθόρουσι. quamvis damnari hoc nequit. vs. 38 ἐφέποιθ' ὥρης. vulgo ἐφέποι τ'. & hic versum *administret*, cum requiratur *sequatur.* quod illud καλέπιδε & διώκων docere poterant. ut vs. 572 Ὡς δὲ καὶ ἣν Φαέθων Ἄρην δύνοντα διώκῃ Ἐξόπιθ' ἑσπόμενο©. sed summa in his regnat incuria.

Vs. 51. ἐπιμάρτυρες vel ἐπιμάρτυροι ὥρῃ. vulgo ἐπιμάρτυρι.

L. VI. Vs. 57. Ἦν δὲ ὅλως φαίνων λεύσῃ περιφεγγέα μήνην.

illud ὅλως bene mutaveris in ὀλοὸς, ſolitum *Saturni* epitheton. πυριφεγγέα vel ἐριφεγγέα non minus bona forent, quam περιφεγγέα. habuimus VI. 22. ἐριφεγγέα μήνην. ſic, credo, L. IV. 44. ſuſpicati fuimus πυριλαμπέος Ἄρεος. p. 179. uti II. 37. 72. IV. 94. 112. 172. tamen etiam περὶ augere ſolet. ſed in his a πῦρ compoſitionem praetulerim.

Vs. 58. Ῥιφθὲν ὑπαὶ λεχέων, ἑτέρου δ' ὑπὸ χείλεσι θρεφθὲν
Ἀτμβυίης δούλειον ὑπὸ ζυγὸν ἐνείλησεν.

Abjectum ab lectis, ſed ab alterius labiis nutritum
Servitii famulum ſub jugum involvit.

voluit forte ἀπαί. ſed durum *expoſitionem infantis* vocare *proturbationem a lectis*. mallem ὑπαὶ τοκέων. vs. 81. τεχθὲν ῥιπτοῦσι τοκῆες. ſed id ibi non fuiſſe monſtrat ὑπαὶ, quod malit ſequentem literam Λ quam Τ. an λέχος *lectus puerperii* pro *puerpera* accipies? verum literula mutata legendum λεχέων. a λεχώ. unde habes λεχοὶ ap. *Orpheum Hymno* I. 10. & vs. 2. λεχῶν. mox an non offendit ἑτέρου? nam quid ſignificat *nutritum ab labiis alterius*. an *mares nutriunt infantes* & id *per labia*? putabam feminas adminiculo uberum hoc officium praeſtare an *bucellas* interpretaberis? non puto. credo legendum. ἑτέρῃ δ' ἐπὶ χείλεσι θρεφθὲν. ut L. I. 48.

Οὐδὲ τέκνοις γλυκεροῖς ἐπὶ χείλεσι μαζὸν ἔθηκεν.

& illud ἐνείλησεν, quid? unde *involvit* notat inanis ſonus? quis certi quid conjiciat, cum tot vocabula apta ſint? interea conjicio ἀνὰ ἔτλησεν. ita L. III. 337. αἰσχρὰ ἔτλησε. VI. 208. δεσμὸν ἔτλησεν. vel ὄτλησε. vide VI. 412. 729.

Vs. 70. Τῇ δ' ἄρ' ἐπαντέλλῃ Ζεὺς ἐφεσπόμενος κατόπισθεν

nihil duri in hoc verſiculo, ſi modo Ζεὺς corripias, ut vidimus οὐκ & ſimilia breviari. ad haec nihil Ἄρες ἄρες. o fortunati commodiſſimae proſodiae de Graecia poetae! & cur non? *Orpheus* enim in *Jovis ſuffimine* p. 113. cecinit

Ζεῦ πολύτιμε, Ζεῦ ἄφθιτε, τήν δέ τοι ἡμεῖς.

at huic verſui pedem deeſſe cauſabere. ſic eſt. lege ibi igitur vel

Ζεῦ, πολύτιμε Ζεῦ, Ζεῦ ἄφθιτε. vel Ζεῦ πολυτιμότατε, Ζεῦ

& hic Ζεὺς ἑσπόμενος. ſusque deque habent poetarum tranſcriptores, utrum verbum metro conveniat necne: de ſenſu ſolliciti. mox rurſus vs. 79. habes

Ἐξόπιθεν δ' Ἄρεως ἑπόμενοι, συναφῆντε σελήνης.

ſed quis non reponat σπόμενοι. ſaepiſſime ΣΠ. ΕΠ. ΟΠ. confuſa. hinc optime *Salmaſius* in *Porphyrio de Abſt. Anim.* pro ὀπεδίκων repoſuit σπαδίκων. quod neſciebam, quando ibi conjiciebam ὀρπήκων. Viri Docti lectio non eſt conjectura, ſed ipſa veritas. vide p. 423. 574. *Animadverſionum.* ſimile in ΣΥΝ & ΕΥ obſervavimus. inde poſſes in *Maximo* 566. Μέσφα πόλιν φρουρεῖται ἐν ἀγνάμπτῳ ἀδάμαντι. nempe ſcriptum fuerat ἀγνάπτῳ unde ἀπτῷ. ruſus aberrant in ἔπεσι vs. 485.

Ἣν Φαίνων ἐφέσπηται πολύπλαγκτον περ ἔθηκαν.

nempe reponendum ἐφέπῃ πουλύπλαγκτον. ut vs. 349. Ζώων δ' ἀνὰ μέσσον Ἑρμείας ἐφέπῃ. nam utrumque dicitur poëtis ἕπειν & ἕπεσθαι. ſic IV 625. & πουλυτρήτους σφόγγους repone quoque L. v. 158. σφόγγος *Ionicum* ibi.

L. VI. Vs. 73. Εἰς τόσσον ῥιφθεὶν μίμνῃ χρόνον εἰς ὅ κε μήνῃ.

deſideraretur εἰς ὅν, niſi legas εἰς τόσσον χρόνου. vs. 44. & 93. ita potuiſſet quoque, ſed non neceſſario, ſcribere.

Vs. 80. Δεχνυμένου, βρέφος εἰς τόσσον πατρώιον οἶκον μίμνει. An ellipſi poſſit excuſari, pro κατὰ οἶκον, neſcio. malim tranſponere Δεχνυμένου, τόσσον βρέφος εἰς π. ο. μ. obvium εἰς pro ἐν. id videtur turbandi anſam dediſſe. nam notio, qua τῷ μίμνειν caſus quartus competit, hic non quadrat.

Vs. 83. Ἠελίου μὲν ἐφ' ὡρονόμου, δυτικοῦ δὲ σελήνης,
Ἢ κείνης μὲν ἐφ' ὥρῃ, ἀτὰρ Τιτῆνος ἔναντα.

diverſus caſus eidem praepoſitioni jungitur. ut L. VI. 12. ἀμφὶ γάμων & σινέεσι. multa exempla. hic ſine cauſſa ὡρονόμου pro ὡρονόμῳ. nam poëtae verſus gratia talia plerumque audent. hic & turbat. quia ab imperito ὡρονόμου ad ἠελίου poſſet referri.

Vs. 86. Ἢ τῶν μὲν τροχάοι τις ὁμοῦ ἑτέρῳ, τόδε κέντρῳ
Ἄλλῳ ἐπεμβεβαώς· λεύσσῃ κείνους ἀνιόντας.

quo illud τόδε ſpectat? omnino lege ὁ δέ. ſic v. 199. habes τῷ pro ᾧ. mox vs. 92. βροτοῖς repone.

L. VI.

L. VI. Vs. 99. Ἢ πάλι δ' ἀῤῥήτοις παῖδες τοκέεσσι γίνονται.
Aut rursus innominatis liberi parentibus nascuntur vitales.

Qui si forent *nominati?* lege. Ἔμπαλι δ' ἄῤ ῥητοῖς. *e contrario dictis. contra quam dixi modo.* contrariam medicinam applica *Orphei Hymno* in Ἐστίαν. p. 178. Οἶκε θεῶν μακάρων, θνητῶν στήριγμα κραταιόν. vulgo inepte οἱ καὶ θεοί. sic in *Plutonem* p. 116. Ἕδραν ἀθανάτων, θνητῶν στήριγμα κραταιόν. In sequenti *Hymno* lege πυρσαυγέα pro πυραυγέα & in *Argon.* 868. πῦρ πνείοντας pro πυρὶ πνέοντας. vel πυρπνείοντας. quod occurrit apud *Tzetzen* in *Lycophr.* 17. p. 4. πυρσὸς per se & incompositis, ut πυρσοτόκος, *Maneth.* IV. 467. pro *igni. Hesych.* πυρσῷ πυρί. vide *Anthol.* VI. 111. 7. 8. p. 414.

Vs. 103. ——— —— ἐπιδερκόμενοι μήνην τε καὶ ὥρην
Ἢ κέντρων κατόπισθεν ἐπ' ἀμφορίῃσιν ἐόντων.

penultimus sermo *in circumspectione* vertitur. at quid in Astrologica re significet vel haec Latina vel illa Graeca vox, alii forte norint. deduxerim ab ὅρος. ὅριον. quorum usus creberrimus. sic ἐφορία notum. sed forte & ipse vanus sum. & simpliciter emendandum ἐπ' ἀμφοτέρῃσιν: ἐπὶ μήνῃ καὶ ὥρῃ. modo memoratis, & saepe conjunctis, uti vs. 27. 95. vs 105. antea emendavimus ἀπόστροφον. ἀγνοστρόφον nullius sensus. *Jupiter* & *Venus*. ἀστέρες ἐσθλοδόται, βίου δοτῆρες. dicuntur. illi ἀγαθοποιοὶ si ab ὀλοοῖς ἀπόστροφοι *aversi* sint, nempe *Marte* & *Saturno*, *hi malefici* omnem maleficam vim exserunt. isti enim κακοποιοί. si contra in vicinia sunt ἀγαθοποιοί, minuitur illorum malignitas. *Mercurius communis.* ἐπίκοινος. quia se accommodat aliis, sive bonis sive malis. si ἀγαθοποιοὶ ab hora *aversi* sint, favere non possunt. eleganter *Propertius* e certa *Heinsii* emendatione IV. 1. 76. in carmine apotelesmatico. *Aversis Charisin cantas, aversus Apollo.* verba ordina σελάων [quae sint vide ad vs. 127.] Φαινόντων ἀπόστροφον ἀκτίνεσσιν Φαίνοντος καὶ Ἄρηος. illud καὶ ὥρης etiam pendet ab Φαινόντων ἀπόστροφον. quod cape, ut alia adjectiva, pro adverbio.

Vs. 106. —— ἢ ὅτε τοῖσιν Σύμφωνον δρόμον ἐν ζώοις φίλιόν τ' ἀνυόντων.

in *Mso* est ἢ ὅτε οἷσιν. *Editor* hinc non male potius eliciendum autumavit ἢ δ' ἑοῖσι. nam de felici genitura hic agitur, & in suis ζώοις omnes *Planetae* tales. sed incommodum illud hic ὅτε sequente ἀνυόντων. accipe potius pro ποτέ, quod melius sic jungitur, & saepe solitarium occurrit. ut L. VI. 243. ποτὲ vs 353. ἀνύειν δρόμον σύμφωνον. vel ut L. I. 295. σύμφωνον ἀταρπὸν ἔχειν. dicuntur, quando sunt τρίγωνοι, vel τετράγωνοι φαίνονται. quando & ἐπιβλέπειν ἀλλήλους dicuntur uti docet *Sext. Emp. adv. Mathem.* p. 344. 39. ubi male δορυφορεῖσθαι & συνάπτεσθαι in *notis* conferuntur. nam

δορυφορεῖσθαι dicitur *planeta in medio* minimum' *duorum* conſpectus. at *unus uni* συνάπτειν ſolet ſaepe dici. & id verbi δορυφορεῖσθαι etiam vulgaris uſus indicat. *Chariton* VIII. I. 128. 16.

L. VI. Vs. 119. —— τοῦτο δὲ δρῶσι, καὶ ὁππόταν Ἀφρογενείη
Ἑρμείῃ τε θοῷ ξυνὴν ὁδὸν ἐξανύωσιν
Ἀκτῖσιν σφετέραις, Φαίνων δ' ἐπιμάρτυρος εἴη.

editum Ἀφρογενείην. *Gronovius* vertit ceu foret Ἀφρογενείη. ſed an Κυθέρη, illa enim praeceſſit, recte dicitur Ἀφρογενείη, id eſt, *ſibi ipſa* eandem viam perficere? lege Ἀφρογενείη Ἑρμείης τε θοός, *Hoc faciunt Luna & Venus.* [de iis ſupra mentio facta.] *quando etiam Venus & Mercurius una incedant ſuis radiis & Saturnus teſtimonium praebeat.*

Vs. 123. Εἰ δὲ πέλῃ Φαέθοντι ἀριγνώτῳ ἰσόμοιρος
Δίκηλον κατὰ ταὐτὸν ἴῃ, γάμος ἔπλετο τῆμος.

intelligitur *Luna.* nam de ea prima mentio vs. 115. & mox de *Venere* agit vs. 126. vertitur. *& in eodem ſimulacro incedat.* Itaque ἴῃ ab εἶμι. ſed quomodo ſimul bene incedunt πέλῃ & ἴῃ? nempe de ſuo liberaliter adjecit *Editor* illud *et.* tu ἴῃ interpretare μία ab εἷς. *unus ſolus.* Nam & haec *planetarum* περίστασια obſervatur Aſtrologis, an *ſolus ſoli* quis adſit. Inde *Firmicus* L. VI. XX. I. agit de caſu, quo *Sol cum Luna ſola diameter.* qui locus noſtro concinit & C. XXI. *Venus cum Luna ſola diametra.* Noſter I. 296. Καὶ μούνη Κυθέρεια συνῇ καλῷ Φαέθοντι. V. 272. Ζηνὶ μόνῳ. μούναξ hoc libro vs. 157.

Vs. 126. Ἀφρογενὴς κλείνασ'. immo κλίνασ' vel κλείνασ'. quis ſcribat τύψασα. vide ingenium ſcribarum vel critico-grammaticorum. hic diphthongum intactam reliquere. at L. IV. 250. ubi in contextu κλίνης, ſuperpoſuerunt κλείνης. at L. VI. 33. ubi in contextu ὠδείνων, docta ſcilicet manus inpoſuit ὠδίνων.

Vs. 127. Καὶ δισσοῖς σελάεσσιν ἀπόστροφον οἶμον ἴοῦσα Ἀφρογενής.

illa *gemina lumina* ſunt *Sol & Luna* per excellentiam. ſic ſupra 105. ἀπόστροφον ἀκτίνεσσιν Φαινόντων σελάων. *Martis & Saturni radiis averſum lucentibus Sole & Luna.* nihil ibi intellectum. nihilo magis quam *libri hujus verſu* 649. —— καὶ ὅσσοις φῶτα διοιόρην

Μὴ λεύσσῃ, πάμπαν δὲ τ' ἀπόστροφον οἶμον ὁδεύῃ.

quod vertitur —— *& quibuscumque lumina, biborium*

Non viderit, prorſus vero averſam viam inceſſerit.

quis

quis intelligatur in *viderit*: in *incesserit*: nemo dixerit. ubi κεῖται δυιώρη pro *bihorium?* an ὥρα. *hora, vigesima & quarta pars diei* tempore *Manethonis?* ubi talis doctrina Astrologica, qua per *duas horas* definitur adspectus astri. lege φῶτα δύ' ὥρην. *& quibuscunque duo lumina* [*Sol & Luna*] 146. ᾗ δὲ δύω μὲν φῶτα μέσου κλίνοιτ' ἀπ' Ὀλύμπου. & 549 & 551. 721. v. 285. σέλη. & verte. *si Sol & Luna genituram non adspexerint, at omnino ab iis viam aversam habuerint. Sol* & *Luna* βασιλεὺς & βασίλεια ἀστέρων. [L. III. 219. v. 196.] sunt κατ' ἐξοχὴν Astrologis σέλη, φῶτα. Μεγάλοι illi φωστῆρες in mundi γενέσει memorati *Moysi*; qui, si fides his nugivendis, astrologiae fuit peritissimus cum omni patriarcharum & sanctorum populo. porro ἀπόστροφος, quantum memini, nusquam utitur *Manetho*, nisi de ἐσθλοδόταις, αγαθοποιοῖς, nusquam de ὀλοοῖς, κακοποιοῖς ἀστέρσι.

L. VI. Vs. 137. —— αὐτη [Ἀφροδίτη] δ' ἀγαιῆσιν
Δέρκηται κερόεσσαν ὑπ' ἀκτίνεσσι σελήνην.

in suos loculos recondant diphthongorum correptores ubique ante vocalem hoc ἀγαιῆσιν. videamus tamen de sensu, de metro securi. ἀγαῖος: redditum invenio *admirabilis. elegans.* & ita, ut saepe, idem erit ac καλὴ ἀφροδίτη. at hic aliquod epitheton requiritur quod opponatur φλογέῃσιν αἴγλαις Φαίνοντος ἢ Ἄρεος. Quod si significet, ut quidem docet *Hesychius*, ἐπίφθονον. φθονερόν [habet & θαυμάσιον] *invidiosus. invidus*, qui conveniet *Veneris* mitissimae stellae, τῇ ἀγαθοποιοτάτῃ? tu lege ἀγανῇσι. *Hesych.* ἀγανοῖς. πράεσιν. προσηνέσιν. ἀγανοὶ πρᾶεις. *mites.* Noster ita βασιλῆας ἀγανὸς celebrat VI. 404. ap. *Maximum* 125. Παρθενικὴ ἀγανῇσι πεποιθυῖα πραπίδεσσι. ut ibi legendum. in Nostro vs. 131. μετεχχομβύαις. videor correxisse alias.

Vs. 152. Ἀφρογενὴς Φαίνηται, τῇ δ' αὖ Κρόνος.

Editor φαίνῃ. sed licet hoc defendi possit, aliter fere Noster. quare malim φαίνηται ἰδ' αὖ Κρ. ut vs. 208 γένοντο, ἰδ' αὖ ἢ. vel φαίνητ' ἠδ' αὖ. si φαίνῃ praeferas, potes φαίνῃ τὴν δ' αὖ Κρόνος λεύσσῃ.

Vs. 156. ἐφέπωσι. *obeant*. apud *Maximum* 246 ita verte. ubi paullo ante habes κακὴ πελίη. *malignum malum*. verum ludimur rursus mala distinctione una voce legendum κακηπελίῃ, ut patet ex vs. 212. ubi στομάχων κακὴ πελίῃ βαρύθοιτο. item vitiose. sed quae tota locutio est *Nicandri Theriacis*. 319 οἷοι χωλεύουσι κακηπελίῃ βαρύθοντες. apud quem eodem libro vs. 877. κακηπελέοντα explicatur τῇ κακῇ ἤγουν νόσῳ πελάζοντα. νοσοῦντα. & *Alex*. 93, *Maximo* adscriptum hoc poema hinc etiam *Nicandro* esse recentius colligeretur. vide *R. Bentlejum* ad *Callimachi Hymnum* in *Cererem*. 135. qui εὐηπελίῃ restituit in stolido illo *Hymno* secundum *Dawesium*,

ſium, ſed ab *Etym. M. auctore* tamen agnito. apud *Heſychium* idem error. κακὴ πελιά. immo κακηπελίη. κακὴ ἡ κακία. In *Crinagorae* epigrammate apud *Bentlejum*, *Codex* fere bene τὼ λιγυπνέες. apud *Maximum* vs. 133. quivis repoſuerit ὁμοδρομέουσα pro ὁμοδρεύουσα. ut vs. 267. cui Πάφου μεδέουσα. *Venus regina Paphi* non agnoſcitur? vs. 268. quis operae pretium ducat ἐγρεκύδοιμος corrigere? vs. 280. quis non videt κατ' οὐρανὸν reponendum? vs. 279. notes τιλύτκων vide ad *Heſychium Sopingium*, qui adducit ex *Schol. Nicandri Theriac.* 472. *Antimachi* locum. vs. 277. lege. πῶς κεν ἂν ἐν λοιγοῖσι τομεὺς ἐπὶ ἀνδρὶ σίδηρος. vocem λοιγὸν pro λυγὸν redde *Nicandro* in *Theriacis* 733. ex *Codice* & *Scholiaſta*. ſic λοίγιος & λύγιος Ἄρης in *Manethone*. vs. 280. in *Maximo*.

> Εἰ μὲν ἀπ' ὠκεάνοιο νέον προφάνησιν ἀγαυὴ
> Πληϊὰς ἠερόεσσ' vel ἀερόεσσ'.

vulgo ἀιοερόεσσ'. *auſpicato*. quod utrumque reliquis compar. *Pleias* hic vocatur *obſcura* : *abſcondita* modo, quae nunc νέον φῶς προφαίνει. ſic αἰγοκερεὺς ἠερόεις. *Q. Calabro* L. VII. 299. In Noſtro mox. 160. Ναὶ μήν.

L. VI. Vs. 162. Δεχνυμένη αὐτοῦ συναφὴν καλῆς Ἀφροδίτης.

αὐτοῦ id eſt Κρόνου. referendum foret δεχνυμένη ad Κυθέρεια praecedens. ſed ſic nec conſtructio nec ſenſus integer. *Editor* ait : lege Δεχνυμένης. *Venus* δέχεται igitur συναφὴν Κρόνου dicetur. at L. VI. 79. legimus

> Ἐξόπιθεν δ' Ἄρεως σπομένου, συναφήν τε σελήνης Δεχνυμένου.

quare potes & δεχνυμένου. & ambae locutiones locum ſuum ſuſtinere poſſunt. ſic λαβεῖν συναφὴν Κρόνου Κύπρις dicitur. I. 107. in his variare formulas ſolet. at L. VI. 324. exhibetur

> Ἐν δὲ διtaώμοις ὅσσοι ὁμοῦ μήνη φορέονται,
> Ἢ συναφὴν δείκνυντ', ἢ μαρτυρίῃσιν ὁρῶσιν.

contactum oſtendunt. neſcio an ſit probandum. malim δέχνυντ'. forte *Ionice* fuit δέκνυντ'. ſed paſſim δέχνυται occurrit. at L. VI. 406.

> Τοίην δ' ἦν συναφὴν Μήνη Φαίνοντι καὶ Ἄρης Δέρκωνται.

an de ſinceritate hujus lectionis dubitandum? non credo. τοίην συναφὴν ὁρῶσι, nempe *Mercurii* & *Veneris*. & ſic ibi vs 400. & hic mox Μήνην δ' ἀμ-

φότεροι

φότεροι Θῦρος Φαίνωνδ᾽ ὁρόωντες. L. vi. 164. ubi notes pendens participium: non raro occurrens. quo in genere παρακεκινδυνευμένος est locus L. v. 170. nimirum σελήνη τεύχει

> Ἡνίοχον καμπτῆρα διερχόμϐυον Φιλονείκως,
> Ἱπταμένων ζῴων τετράζυγον ἅρμα διώκων,
> Καὶ νεέσει σύρτη ἐπινίκιον ἵππον ἐλαύνων.

desiderabatur διώκοντα. vide ad *Iliad.* B. 353. verum quid νεέσει notat? σύρτη enim ex *Hesychio* apte reddas χαλινῷ. versum *itinere tracto.* quasi συρτῇ haberetur. an a νέω. *eo.* deduxit? vix sincerum credo. an

> Κἂν νύσσῃ σύρδην ἐπινίκιον ἵππον ἐλαύνων.

Homerus Iliad. ψ. 337.

> Ἐν νύσσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχριμφθήτω.

cogitaram quoque, sed longius abiret, καὶ νεύων σύρτῃ. iste enim gestus aurigarum. *Sidon. Apollin.* XXIII. 350.

> *Instant verberibus simul regentes,*
> *Jamque & pectora* prona *de covino*
> Extensi *rapiuntur*, *& jugales*
> *Trans armos feriunt vacante tergo,*
> *Nec cernas cito* cernuos *magistros*
> *Temones mage sufferant an axes.*

Manilius L. v. 76. Quem ibi laudat *J. Savaro.*

> *Aut, cum laxato fugerunt carcere claustra,*
> *Exagitare feros*, pronumque *anteire jugales.*

ubi doctissimus emendator ineptum pronuntiat *fugerunt*, & reponit, *fregerunt.* quia apud *Virgilium*,

> — Cardine *verso Belli ferratos* rupit *Saturnia postes.*

& apud *Lucretium* legimus: *confringere portarum claustra.* possent & centum in hanc sententiam loca adduci. & quin *equi*, *stare nescii*, recte dicantur *carceres*, *claustra rumpere*, *perfringere*, *quando vi ea transeunt* & *evadunt*, nemo dubitaverit. verum merito ambiguum videbitur, utrum *iidem*, *quando iter e carceribus corripiunt*, non recte perhibeantur, *claustra*, *loca clausa*, *ideoque invisa*, *fugere* & *summa celerita-*

 te

te relinquere. certe nexi in libertatem ſe vindicantes, *catenas rupiſſe*, *fregiſſe* dicuntur, ſed non ideo inepte *Ovidius* L. III. *Amor.* XI. 3. cecinit

Scilicet adſerui jam me, fugique catenas.

fugere pro *effugere* quis recte adhiberi neget? quoties *fuga* pro *celeri curſu?* quae notio hinc non removenda. haud videtur igitur hic contra *Codices* aliquid novandum: ne noſtra, non ſua verba loqui auctores adigantur. ſatius foret, ubi nobis inſolentibus aliqua talis locutio occurrit, ei ſimilem indagare: quod ſaepe ſuccederet diligentibus & religioſis. ſi ſecus, ſcrupulum indicare: ſed non temere ad correctionem convolare: nedum hariolationes noſtras auſu & exemplo non laudabili in contextum ipſum intrudere. ſic olim quoties peccatum querimur! ſic hodie quam ſaepe peccatur, etiam ab iis quos id minime decebat, damni hinc ſcriptoribus priſcis illati non ignaros.

L. VI. Vs. 166. *Oedipodis genituram antiquae ferunt memoriae lectionum* ait *Firmicus.* VI. XXVI. 3. an huc reſpexit? ſed ille longe diductiorem, nec plane eandem habet geneſin.

Vs. 168. χείρεσσιν ἀναψάμεναι πυρὶ πεύκας. pro ἀνάψασαι. ut ἄψασθαι βρόχον dixit pro ἄψαι. quamvis id minus devium.

V. 170. Εἰ δὲ γυναιξὶν φυέσθαι πέλοι, ἐς πατρὸς εὐνὴν
Κλείνονται· τες δ᾽ αὐταὶ καὶ νυκλήροιο γάμοιο
Φαίνων δεσπόζων ἤτοι κατὰ κέντρον ὕης.

his haec Latina aptantur. *In patris torum recumbunt; inexpertae autem illae felicium nuptiarum. Saturnus dominans aut circa centrum verſans Lunae.* conjicitur κλείνοντ᾽. αἶτες δ᾽ αὐταί. ſed ceu aliquid tamen *ignotum*: ut re vera eſt. tu ſine haeſitatione legas,

Κλείνονθ᾽. αἷς δ᾽ ἄυτως καὶ ἦν κλήροιο γάμοιο
Φαίνων δεσπόζων, ἤτοι κατὰ κέντρον ὑπείη.

Et ſic etiam ſi ſortis nuptiarum ſit Saturnus dominus vel ad centrum prope exiſtet. Cui, qui aſtrologicos libros inſpexit unquam, ignotae, Κλῆρος Γάμου. Ἔρωτος, Δαίμονος. Ἀνάγκης. *locus Cupidinis. Daemonis. Fortunae.* adiſis *Firmicum* L. III. V. VI. XXXII. 15. & *Cl. Salmas.* libri ſaepe laudati p. 199. ſic ipſe Noſter mox vs. 177. Κλήρου γάμου αὐτὸς ἀνάσσων. & 181. & L. VI. 643. canit

Καὶ

Καὶ δ' ἄρα καὶ κλήροιο Τύχης μεδέων ἀπάμερσεν
Ὄλβον, ὅτ' αὐτὸς ἴοι κλήρου βαιὸν προπάροιθεν.

In quibus verſibus nunc legitur μελέων. *curans*, & βαίνων. *gradiens*. quod modo reſtituimus. μεδέων autem unice verum. idem quod δεσπόζων. ἀνάσσων. ſic L. I. 298. ζωγραφίης μεδέοντας. quos vocat L: VI. 482. πάσης τέχνης ἄρχοντας ἐν ἔργοις. de ὡς δ' ἄντως non dubitabis. ὑπείη verſus mox ſequens 180, κέντροισιν ὑπείη, vindicat. licet nec abſonum ſit ἐπείη. quod ſeſcribe vs. 185. pro ἐπίῃ.

L. VI. Vs. 174. Λάθρῃ παρθενίης ζώνην λύσαντο τοκεῦσιν,
Ἠὲ κασιγνήτοις πατέρων, σφετέροις τε τοκεῦσιν.

ſunt *patrui*, *fratres patrum*. *illorum* [ſic vertitur] id eſt, *patruorum*. *& patrum patres* ſunt *avi*. ſane σφέτερος eo uſu non ignotum. fieri potuit quoque, ut neptis flagitioſe avo conſueverit. ſed ſi hoc voluit, cur poeta non dedit, κείνων τε? vel πατέρων τε? an τέκεσσι ſecundo loco legendum? licet λύσασθαι ζώνην tum quidem convenerit, ſed non παρθενικήν. certe τεκέων & τοκέων loco ſibi cedunt vs. 55. hujus libri.

V. 183. Καὶ πυκιναῖς ἀπάτῃσιν ἑὴν φρένα φιλωθεῖσαι. *delinitae*. bene. ſed mollius. mallem *deceptae*. *Heſych*. φηλωθεῖσα, ἀπατηθεῖσα. φηλωθείς, ἀπατηθείς. apud eundem legimus φηλῶσαι, ἀπατῆσαι. φθεῖραι. ἀπολέσαι. quod recte in φηλῶσαι mutatur. niſi φηλῶσαι intelligendum quidem, non reponendum videatur, & vitioſam ſcripturam in *Codice* alicujus auctoris ſic corrigere & declarare voluerit Lexicographus. conſule interpretes ad *Heſiodi Op. & Dies* 375. errant, qui a φιλεῖν deducunt. φιλήτης vel φηλήτης vel πιλήτης videtur reſcribendum apud *Theodorum Prodromum* L. I. p. 18.

Καὶ τὸν πυλητὴν εὐθὺς ἐκπεφευγότα
Λαβεῖν ἐφαίρμων, καὶ κλανεῖν ξύλων, λίθων.

Ubi *Gaulminus* πυλαῖον efferendum contendit. & tamen recte vertit. quem miror offenſum forma κλείνειν ξύλων pro διὰ ξύλων. cum *genitivi* tales ellipſi τῆς διὰ ſaepe veniant pro ξύλοις. mox in Noſtro λαθρῃ vel λάθρῃσι. & vs. 188 ὁμηθείῃσι. *familiaritatibus*: non *familiaribus*. ut εὐήθεια. ἀληθείῃσι. vs. 190. λέχος λίποιτο medium hoc cum accuſativo non inpune tulerit ab *R. Daweſio*, ita ordine ſcribi negante in ſuis *Obſervationibus* p. 51. forte praeſtantiores Graecitatis auctores ſuccurrerint *Manethoni*.

Vs. 193. Ἢ κείνων ἀλόχους ἕτεροι βίῃ εἴρυσαν ἄλλων. quo illud ἄλλων? βίῃ ἄλλων. *aliorum ingratiis.* forte αὐτῶν. ἕλκειν hoc sensu notum.

Vs. 210. Ὡς ᾗ ἐσῖο γάμου λωβήτορας αὐτοὶ ἐς οἴκους
Δέχνυνται ξυνίῃ στονάχῃ ἕνεκεν φιλότητος.

an permittit ordo verborum ὡς αὐτοὶ δέχνυνται? videtur requiri αὐτοῖς. lege igitur αὐτον. a numero ad numerum omnes poëtae saltum faciunt. vide *Schol. Nicandri Alexiph.* 506. vel δέχνυνται. sed quid est ξυνίῃ στονάχῃ. *communi gemitu?* ξύνιος non novi. facile ξυνῇ στοναχῇ rescripseris. an igitur *invita uxore* etiam recipit *moechum.* cur non ξενίῃ. ut ap. *Hippocr. Epist.* ad *Demaget. initio.* ἄγειν ἐπὶ τὴν ξενίην. *ducere ad hospitium.* ubi in *Alardi Amstelredami*, virum enim hunc, non Theologice modo & Medice, sed etiam Graece Latineque doctum, haec aluit civitas, editione ξενίην. *hospitio. hospitali mensa excipere* vertas. sed tamen languet illud στοναχῇ. ita per se positum. vs. autem 204.

Αὐτοκασιγνήτων σφετέρων συνέυσιν ὁμεύνοις.

sororum suarum concumbunt maritis. immo *Germanorum suorum concumbunt uxoribus.* putavit V. D. agi de *feminis* : quia quasi discernendi caussa sequitur Ἀνδρος γινομένων. sed non ita est. considera totam hanc verborum pericopen. vox ὑπόγειον potest stare.

Vs. 214. Εἰ δ' ἀνδρὸς γενέθλην, εἰ δ' αὖ κείνοιο συνεύνυ
Σκεψάμενος κατίδοις ἄμφω ζωίων ἐνὶ Μήνην.

procul dubio legendum ἄμφω ζωίοιν ἔνι. vel ἀμφοῖν ζωίοιν. vel ἀμφοῖν ζωίων. *in amborum, viri & uxoris signis.* vel in *ambobus signis* sive *horoscopis.* eodem sensu. ἐνὶ ζωίων enim non ita recte dicetur, uti ἐν Κάστορος.

Vs. 223. —— ὅσσα γάμοιο Σχήματα φαίνουσιν θοοὶ ἀστέρες ἐξονομῆναι.

σχήματα sunt relativae inter se planetarum & signorum positiones; unde pendent humanae sortes. sed hic aptius σήματα γάμου. uti L. IV. 109. Ἄλλα δὲ σοι λέξω πάλι σήματα θεῖα γενέθλης. & L. VI. 338. Πολλὰ μὲν οὖν τις τοῖσιν ἐοικότα σήματ' ἀνεύροι Εἵνεκ' ἀδελφειῶν. e contrario loca sunt, ubi σήματι male pro σχήματι obtinet. uti L. IV. 410. —— μάρτυς δ' ἐπὶ σήματι τῷδε γένηται. ubi repone σχήματι. uti L. V. 90. τούτῳ τῷ σχήματι μάρτυς ἐπέλθῃ. & sic L. I. 335. supplere debueram, non σήματι. rursus repone σχή-

μασι

μασι vs. 389. nuſquam, quod memini, *Manetho* voce σήματα utitur pro aſtris vel conſtellatione. vs. 236. κ᾽ ἀγαθοί. non κἀγαθοί. multum enim reſpectu moduli differunt hae ſcribendi rationes. αμάρτυροι. fere iidem, qui ἀπόστροφοι.

L. vi. 240. ᾿Αλλ᾽ Ἄρης σὺν Μήνῃ τε καὶ ᾿Αφροδίτῃ πάλι Φαίνων.

bene deletur ᾿Αλλ᾽. at male Φαίνων. vertitur *adparens*. cum ſit *Saturnus*. intelligitur. καὶ σὺν Α.

Vs. 243. Ἄρπαφα. tranſpoſitione utens legas ἀφαιρεῖ. ſic 259. γονὴν ἀφέλοντο. alias exempla occurrerunt. ſic apud *Maximum* 149. legendum pro παιδὸν γὰρ αἰνέσιμος ἀνθρώποισιν. ἐναίσιμος. ſic apud *Oppian*. ᾿Αλιευτ. i. 625. θυμὸς ἐναίσιμος. *Palat*. habet αἰνέσιμος. iterum 683. & L. ii. 198. & iii. 635. eadem in *Oppiano* balbuties. in *Maximo* paullum ante ἐν δέ τε οἷς κε. ſed vs. 140. turbatur in eodem magis.

Τεύξει γὰρ βιότῳ τε μέγα κλέος, εὐφροσύνην τε
Ἤθεα, μειλιχίην τε χάριν τ᾽ εὐεργέα δώσει.

primo non placet εὐφροσύνην accipi *adjectivi* more. procul dubio hic non *bilaris*. ſed *bilaritas* requiritur. ſed unde hic ἤθεα vertuntur *pulcra & domicilia*? ſequitur enim χάρις. inter quae profecto aptior locus *moribus*. e contrario vs. 57. ἐπὶ ἤθεα καλὰ πόληος vertitur *bonis moribus*. cum ibi recte *pulcra domicilia*, *ſedes* locum haberent. ſed unde ἤθεα quoque inter copulas hic ἀσύνδετος? confuſio quoque diſplicuerit in μειλιχίην τε χάριν τ᾽ εὐεργέα. an ἤθεσι μειλιχίην τε χάριν τ᾽ εὐεργέα. nam ſynchyſis excuſari poſſit. ſic *Manetho*. vi. 385.

᾿Εν δέ τ᾽ ἰσημεριναῖς χηλαῖς Στίλβων δέ τε κριῷ.

pro Στίλβων ἐν χηλαῖς καὶ κριῷ. vide p. 737. *Animadverſion*. etiam in *Maximi* verſibus 153 & 154. ſtribiligo ineſt. quia ἔμπλην acceptum, ceu notaret πλησίον. *prope*. cum ſignificet hic χωρίς. *praeter*. vide *Schol. Nicandri Theriac*. 322. & illa ab ῎Εμπλην usque ad ἥδε γυνὴ legenda per parentheſin. emenda vero ἐν δέ τε pro εἰ δέ τε. ἥδε γυνὴ. ſic fluent recte omnia. antea credo emendavimus ibidem vs. 149. μή νύ τι πῆμα Δεδίχθαι.

Vs. 249. Ὅσοι videtur in ὅσσαι mutandum. de viris enim durum λαβεῖν σπέρμα νηδύος εἴσω. mox 256. ζῶα πολύσπερμα ſunt *piſces*. *cancer*. vs. 261. τὸ δὴ λιπόν. & ἢ γάρ.

Vs. 275. Εὐνίδες οἱ γάρ τοι τεκέων lege. εὐνίς, εὐνίδος. *uxor*. εὖνις, εὔνιος.

εὔνιος. *orbatus*, neſcio qua auctoritate ſic diſcriminant. non offendi niſi, εὖνις εὐνιῶος utroque ſignificatu.

L. VI. Vs. 306. ἰάσσας. ſic paſſim in *Nonni Dionyſiacis* ſcribitur pro ἰάσας. quin in vetuſta *membrana* Bibliothecae *Laurentianae Iliad.* Σ. 282. legitur ἰάσσει. ut inmerito taxetur *Joſua Barneſius*, quaſi primus *faediſſime deturpaſſet* hac geminatione *Homericum* textum. vide *S. Clarkium Iliad.* Δ. 41. forte malit quis praecedente verſu περὶ φαίτων. mox ἀδελφειῶν. ἄν κε. πληθὺν ὁππόσσοι. levia pleraque: & ſaepe non a me attacta. ſed quae maculant contextum.

Vs. 321. Εἰ δ' ἄρ' μή τινι Μήνη ὁμοῦ θέοι. legendum.

Vs. 332. Ἢ παύρους θῆκαν γνωτὰς, ἢ καὶ σπαναδέλφους

quomodo differant *pauci* & *rari* fratres, vix exputo. utitur L. IV. 390. item *Sext. Empir. adverſ. Mathem.* 355. 101. videtur vox non modo *penuriam*, ſed fere *privationem*, ἀπορίαν, notare. ut *unus* modo ſit *frater*. vs. 343. ἐπανθήραις. 344. σφρηγίδων. ſupraſcripta lectio in *Ione* decentior. vs. 341. δύιαντος praetulerim. uti 380. & ſic quoque ſcripſerim vs. 355.

Vs. 342. pro μεσάτοιο. antea p. 230. repoſuimus μέσα τοῖο. origo vitii crebra talis *Ionum* terminatio. irrepſit ſimile mendum in *Maximi* carmen vs. 448.

Ἠὲ κατ' ἰθὺν ἴησιν ἐπ' ἑκδομάτοιο βεβῶσα Δικήλυ.

ubi corrige ὑπὲκ δόμα τοῖο βεβῶσα Δικήλυ. ὑπεκβεβῶσα δόμα δικήλυ τοῖο. ap. *Nicandrum Alexiph.* 295. editur de *Gallina*.

Μαρναμβὺη δύσπεπτον ὑπεκγόνον ἔκχεε γαίῃ.

nullius frugis vocabulum ὑπέκγονον. quare tentarunt ὑπ' ἔκγονον. ſed ἔκγονος item nihili hic. γόνον *Schol.* agnoſcit. ὑπὲκ ſtatim placeret, niſi ſequeretur ἔκχεε. *Morelliana* habet ἔχεε. cur non ἔγχεε γαίῃ? non quidem obvium habui triplex hoc compoſitum ὑπεκεν. ſed natura praepoſitionum non videtur repugnare. cur minus id diceretur, quam ὑπεκπροθέειν apud *Oppianum* II. K. 522. ὑπεκπροθέει μεγάλη ῥίς. In *Manethone* L. I. 41. forte bene legeris

——— ——— κακίονες οἵδε μάλιστα
Ζηνὸς ἄτερ, μόρον αἰνὸν ὑπεκφεύγουσι δυναστῶν.

Hi

Hi pejores longe sine Jove, iis qui diram mortem, a dynaſtis *intentatam, effugere conantur.* antea aliter locum tentavimus. ὑπεκφεύγουσιν. *vix effugientibus. effugere ſtudentibus.* genus loquendi obvium & confirmatum p. 26. *Animadv.* In eodem *Nicandri* libro vs. 558. editur

Ἑρμείης. σαρκὸς γὰρ ἀπουνόσφισε χέλειον.

apertum ſphalma in νόσφισε, cujus penultima ſemper corripitur, hic producitur. νοσφιωσε ſcribendum. verum ſpecta augmentum. Iones O in OΥ mutant ſaepe. ſed deſidero exemplum, ubi in verbis ab ὑπο compoſitis, ita augmentum conſtituatur. nam οὐνόμασαν alius naturae. ut enim ὄνομα, ὀνομάζω. ſic οὔνομα rite in omni tempore οὐνομάζω. aliud quoque προὔδωκε πρoὔθηκε. puto legendum σαρκὸς ἀπ᾽ ἐνόσφιωσε. vel σαρκὸς ἀπ᾽ ἠνόσφιωσε. ἠθελόμην. ἠπιστάμην & talia obvia. aliud vitium *Colophonio* poetae eximam. in fine ejusdem poematis editur ubique.

Πῶμα βροτοῖς. τότε γάρ τε ϰ̀ ἄρκιον ἦκε πίησθα.

at legendum

—— τότε γάρ τε ϰ̀ ἄρκιον, ἤ κε πίησθα.

recte vertitur, *ſi biberis.* in vicina particula vs. 160. ex *Codice* repone. τῷ γ᾽ ἦτ᾽ id eſt τῷ γε ἦτοι. ut apud *Maximum* vs. 87. in *Nicandro* vulgo τῷ μήτ᾽. male habitae ibi particulae. ex. gr. *Theriac.* 236. Οἱ δὲ ἐπὶ οἱ σάρξ ἀναδέδρομεν. immo ἡ δ᾽ ἐπὶ οἱ σάρξ. ut recte V. D. & in verſu 907.

Τὺ δέ τε ϰ̀ τριπέτηλον, ὁποῖό τε δάκρυα βάλλοις.

Tuque trifolium. immo Τῆ. *cape trifolium. Heſych.* Τῆ. λάβε. *Iliad.* ξ. 219. *Odyſſ.* ι. 347. *Euſtathius* & alii *Grammatici* ſaepe.

Vs. 353. in *Manethone* Εισαΐουσι. ut ap. *Nicandr. Alex.* 219. *Calabrum* XII. 118. ſic rurſus hoc verbum corruptum antea vs. 113. ἦεις pro ἧεις & poſtea 684. eodem modo.

Vs. 357. Φωσί. id eſt. *ſole & luna ambobus.* 394. Ἔνδον ἐφεζομένες παίδων ἀγήροας opponit *trivialibus magiſtris.* 398. vides rurſus Ξ pro Z. an ita L. II. 55. ἐζώσαντο. ubi conjeci. ἰσώσαντο. quod tamen etiamnum praetulerim. & contra L. II. 433. ἐξομβύες. licet & ibi priora non rejiciam.

Vs. 398. ὑπὲρ κέντρου. vide VI. 82. 102. 140. vs. 406. ἰνδάλλωνται. 419. ἐξεγβύοντο. ut 468.

Vs. 430. Αστέρες ἄλλον ὅροις Μήνη Φαίνοντι συνάπτοι. *Editor.* ἄλλ. puto ἄλλοι, ὅταν. vs. 434. ἰσχαλέης. perinde ἰσχναλέης foret. ſed illud *Homericum.* ap. *Alciphr.* I. XXI. *Codex* noſter ἰσχνολίμῳ. ſed ἰσχολίμῳ non aliter acceperim. non ab ἴσχω. vs. 447. παίδων πρηκτῆρες. *puerorum doctores.* immo *mangones.* σωματέμποροι *Gloſſae.* qui caſtrandi & flagitiorum cauſſa ab inpiis

piis parentibus emebant. vide *Quintilian. Declam.* cccxli. p. 752. pro *quovis mercatore* ita i. 133. iv. 329. 424. *Firmicus* L. vii C. xvi. vocat *cinaedos templorum cantibus servientes.* quam vetus hic turpissimus mos, necdum abolitus inter illos, qui se Christianos vocant.

L. vi. Vs. 450. Ἦν αὐτὸς Κρόνος αἰνὸς ἐπὶ ζώῳ Πυρόεντος
Δέρκητ', ἠὲ καὶ αὐτοὶ ἐνὶ πτερόεντι πέλωνται.

αὐτὸς id est Πυρόεντα καὶ Ἑρμῆν sensus igitur. *si Saturnus viderit Mercurium & Martem in signo Martis.* puto scriptum. ἐπὶ ζώῳ πτερόεντος. si *Saturnus viderit Mercurium & Martem in signo* πτερωτῷ *alato*, vel *ipsi sint in alato signo.* quale est *Virgo. Astraea* talia sunt & *Sagittarius* & *Pisces.* hi quidem πτερωτοί. quia πτερύγια, *pinnae*, ipsis pro *alis*, vel quia dantur quasi *alati. Sagittarius* vero vel ob celeritatem: vel quia *sagittis*, quibus & suae *alae*, utitur. vide *Hephaest. Theban.* p. 11. 15. 19. quorum trium signorum effectus habes in *piscatoribus*, in *aucupibus*, & *ferarum nutritoribus & mansuetariis.* sic vs. 446. ἐπὶ βροτοειδεῖ διχήλῳ. 256. πολύσπερμα ζῶα. ita *Materno* iv. xii 6. *vocalia signa.* sed de his p. 155. actum.

Vs. 454. Τιθηνοὺς non *mansuetarii*, sed *altores.* τροφοποιοί. l. iv. 244. e consequentia sane fuerint *mansuetarii*, qui τιθασσευταὶ in *Glossis.* δαμναμένους ὠμοβόρους θῆρας intellige. in πεπόνοντα rursus numeri variatio.

Vs 461. Κήδευ πάσῃ. consulantur notata ad L. iv. 345. operae pretium tuleris, si cum his componas *Herodotea* de Aegyptiorum more condendorum cadaverum.

Vs. 470. de geometris & physicis.

——— ἐνθέντες πραπίδεσσιν
Ἀθανάτων ἔργων φύσιος πέρι μητιόωσιν.

illud ἐνθέντες non admodum unquam fuit blanditum. desit enim casus. ut apud *Q. Calabr.* xi. 221. θ᾽ αὐτὸν νόον ἐν φρεσὶ θέντες. forte ἀρθέντες πραπίδεσσιν. ut sit simile illi *Anacreonticae* locutioni *Oda* L. li. [xxv].

Νόος ἐς θεὸς ἀερθεὶς
Μακάρων φύσιος ἀρχήν.

ἀρθεὶς & ἀερθεὶς ejusdem notionis. ἀρθεὶς passim in metaphora occurrit. vs. 481. τοίους συνέφηναν. an non τοίους ἀνέφηναν, ut passim Σ adhaesit. vs. 495. κατὰ ταυτόν.

Vs. 476. Εἰ δ' Ἑρμῆς μὲν ὅροις Ζηνὸς πέλοι, ἔμπαλι δ' Ἑρμοῦ
Κεῖνος γ' ἀλλήλων φιλίαις ἀκτῖσιν ὁρῷεν.

varie hic locus corruptus. primo distingue post Ἑρμῆ. & lege, ὃς [Ζεὺς] πάλι δ' Ἑρμοῦ [ἐν ὅροις πέλοι] *si Mercurius sit in conterminis Jovis, vel vicissim*

cissim Jupiter in conterminis Mercurii. deinde lege ἀλκῆλας. vide vs. 240.

Vs. 498. Ἡ θρηνητὰς ἀεὶ κεραοῖς ἐπιτύμβιον αὐλοῖς.

θρηνητὴς & θρηνητής. alia sic multa. vide p. 365. adverte vero Θρηνητὰς hic ultimam corripere. non memini *Manethonem Dorismos* vel in lingua vel in prosodia admisisse usquam. ob quam caussam hic cogitavi, an non scripsisset θρηνεῦντας. neque hanc ob rationem solam, verum quia adjectiva more adverbii ab ipso vix adhiberi soleant, nisi cum verbis participiisque. ἰσόμοιρον ἰέναι. ἀπόστροφον φαίνειν. ὑπόγειον βῆναι. νωθρὸν ὑπαντέλλειν. νήχεσθαι ὑπότρομον. ἴπλασθαι ἐναλίγκιον. quod si hoc ratiocinium tantum apud te valeat, ut θρηνεῦντας ἐπιτύμβιον rescribendum censeas, suspicionem meam ad L. II. 333. ubi pro εὕρετο ἄνδρας proposui εὑρετὰς ἄνδρας, quia εὕρετο non valde commodum, pro nihilo habeas. sin vero: potes ad moduli defensionem advocare exempla aliorum poetarum, qui bis ter in suis poematibus hanc prosodiam admiserint, licet non *Dorica* dialecto usi fuerint. ex. gr. *Hesiodus* in Ἐργ. 564. τροπάς. in *Theog.* 60. κούρας & 400. μετανάστας corripit. & *Nonnus Dionys.* XIV. 368. sic versui intulit ὀξυέθειρας ἀκάνθας. ab ὀξυέθειρος, ut χρυσοέθειρος. Verum quem tamen ideo, ceu negligentiorem metri, incusat *P. Cunaeus* in *Animadversionibus* ad istum poetam p. 174. & ne injusta videatur criminatio, adgravat accusationem versiculo. L. XLV. 330. ubi

Καὶ δόμος ἀστυφέλικτος ἀναβρομέεσκε θορύβῳ.

sane si ita *Panopolita* scripserit, dignus est, cui Apollo bene excussam alapam reddat. credo illud θορύβῳ esse vitiosum & suppositum e *Glossa*, legendumque κυδοιμῷ. cujus interpretamentum saepe θόρυβος. *Hesych.* Κυδοιμός. πόλεμος. θόρυβος. ταραχή. Κυδοιμῶν. θορυβῶν. potuisset quoque objicere vs. 808. L. XLVIII.

Εἶπεν ὀδυρομένη βαρυώδινα κέντρα λοχείης.

Nam penultima in βαρυώδινες est longissima. unde passim ὠδῖνες. & *Sext. Empir.* C. XI. *Adv. Gramm.* scripsit. ἢ εὐχάλινον ἢ εὐώδινας τῷ ἰῶτα μόνῳ [sic malim] γραπτέον, ἢ τῇ EI. verum culpa vacat poeta. rescribendum βαρυώδυνα. ab ὀδύνη. quae vox Ω accipit in compositione etiam extra coalitionem. neque enim solum ἀνώδυνος, sed etiam ap. *Maxim.* 162. Ἐριώδυνος. περιώδυνος. περιωδυνᾶν. ὑπερωδυνία. apud *Hesych.* ut πολυώνυμος περιώνυμος & alia. sane iterum L. XIV. 111. legitur

Καί σε περιπνεύσωσι μέθης εὐώδινες αὖραι.

at magnus *Scaliger* dudum recte reposuit εὐώδεες. εὐώδει οἴνῳ. *Calaber* I. 792. Quin rursus L. XLVIII. 576.

Αὐτομάτην ὤδινε μέθην εὐώδινι μαζῷ.

at quis non videt reponendum εὐώδει? quemadmodum *Theocr. Idyll.* XVII. 37.

Κόλπον ἐς εὐώδη ῥαδινὰς ἐσεμάξατο χεῖρας.

ſic apud *Q. Calabrum* L. XIII. 99. recte *Rhodomannus* πολυώδυνος repoſuit pro πολυώδινος αἰχμή. contra indubitabili emendatione, ſi ulla ſit, celeb. *Weſſelingius* in *Maximo* repoſuit vs. 529. Δηῦς εὐώδινος, εὐστεφέος τ' Ἰοβάκχου. ubi vulgo εὐωδεινός. haec in gratiam *Nonni*, verboſi quidem, ſed in metro religioſi profecto, ſi quis inter recentiores, poëtae. quos tamen ipſos nonnulli ſaepe temere ignorantiae accuſant, qua graviſſime circa haec laborant ipſi iſti cenſores. ut illud addam, ſi in θρηνητὰς modulus offendat, & tamen vocem retinere velis, poſſes legere

Καὶ θρηνητὰς εὐκεράοις ἐπιτύμβιον αὐλοῖς.

Nonnus L. XLVIII. 775.

Τύμπανα χειρὶ φέρουσα καὶ εὐκεράων θρόον αὐλῶν.

Vs. 508. Θῆκαν, ἢ χλεύησι. cur non repoſitum θῆκαντ'. ne turpiter impingatur in metrum. ut vs. 285. ἀλόχους θήκαντο γυναῖκας. & centies. ſuperiori verſu ὀρχηθμοῦ βητάρμονας ἄνδρας *Gloſſae* vicem explet. vide *Heſychium*.

Vs. 510. εὐρυχόροισιν θυμέλῃσιν. nota eſt lis grammaticorum, utrum haec vox pro εὐρύχωρος. an a χορός. hic locus certe poſteriori favet compoſitioni. ſic καλλίχορος. vid. *Jerem. Hoelzlinum* ad *Apollon.* L. II. 906.

Vs. 510. ἀλαιομβοὺς ſaepe occurrens ap. Noſtrum. vide *Calabrum* XIV. 63. ab ἀλάομαι. ut λυσσώω. ὀργιώω. ὁρμώω. μαιμώω. vide *Animadv.* 545. 724.

Vs. 530. Τῆμος ὅσοι φῦσαν, νεκυοστόλοι ἐξεγένοντο.

ad L. v. 98. laudavimus hunc locum, accipientes φῦσαν pro ἔφυν. ſed quod aeque durum, atque ibi φύσαντες capere pro φύντες. & in L. v. quidem credo vitium haerere & legendum

Ἠδ' αὐτῶν φύσαντες ἐὴν διὰ πίστιν ἄπιστον,
Οὐρανίαισι βολαῖς ὡς ἀστέρες, ἦτλον ἐπ' ἄφνει.

Opulentia enim confiſi & armis armati geniti laeduntur ſub coeleſtibus aſtris. Et ipſorum parentes ſuam per infidam fidem, ceu coeleſtibus impetibus ſtellae, graſſabantur ad divitias. γεινόμενοι & φύσαντες opponuntur. porro in genituris non modo aſtrologi de *genitis* decernunt, verum etiam aliquando reflectunt ad ipſos *parentes* & ipſorum *fata*. ut hic. & L. IV. 393. αὐτῶν & ἀστέρων facilis permutatio. reliqua loci hujus alias conſtituimus, ut hic laudamus. quod ad hunc locum ultimum puto reſcribendum Τῆμος ὅσους φῦσαν. nempe *homines, parentes, quotquot liberos gignunt, illi evadent.* quin editam lectionem, ſed inconcinnius paullo, eodem ſenſu poſſis retinere. vs. 533. malim τεγέεσσι.

Vs.

Vs. 538. φῶτες. διδύμη γὰρ ἀγείρονται κατὰ δήμους.
Editor potuit ſibi perſuadere recte dici διδύμη ſecunda producta, pro Δινδυμίη. cujus tamen recte meminit. ſic Μητέρα Δινδυμίην. ap. *Apollon.* 1. 1174. ſic in *Anthol.* L. VI. v. 1. p. 416. in ipſo *codice Planudae* . . . μόνης deficiente Δινδυ. ſed in *Palat.* Δινδυμινης. voluit Δινδυμήνης. quod in metrum pugnat. de his μητραγυρταῖς agitur quoque L. VI. 299. quod miror interpreti latuiſſe.

Vs. 539. ——— ὁμῶ ῥόπτροις τε καὶ αὐλοῖς.
ſub tibiae flatu & tympanorum ſtrepitu membra lacerabant *Galli.* ῥόπτροις percutiebantur *tympana.* quidam male in *cymbalis* ῥόπτρων uſum fuiſſe crediderunt. apud *Firmicum* VII. XVI. legitur. *matris deorum* cuppahaſtis *ſervientes.* an *tympaniſtis* vel *cymbaliſtis.* an *cuppa. cymbalum.* & *cuppaliſtis* placet. 551. *Interpres* jam vidit σεληναίη μήνη ληγούσῃ, eſſe legendum. vide ad vs. 127. vs. 560. πινυτοῦ τε νόου παραβλῆτας. *Interpres.* neſcio an opus. 562. malim τειλαμένω. In *Cod.* τελλομένε. *Sophocl. Electra.* 701. dixit ἡλίου τέλλοντ@.

Vs. 566. πρὸ δύσιν κατὰ πάντα. voces πρὸ δύσιν corruptae cenſentur. *Aſtrologi* non ſolum τὸ ἀνατολικὸν καὶ τὸ δυτικὸν *obſervabant*, *ſed maxime* τὸ πρὸ τῆς δύσεως, hoc eſt, ἀπόκλιμα *Occaſus.* ut docet *Salmaſ. de Ann. Clim.* p. 199. & *Gronovius* tale quid ſuſpicatus videtur. vide, an hoc aliquam facem accendat. vix dubito quin πρόδυσιν una voce ſit probum. mox δυνομένῳ κέντρῳ emenda. nam ἐπιόντων & δυνομένων contraria. vide vs. 548.

Vs. 577. Ὀστέα δὴ νώτοις σφετέροις φορέουσιν ἐπ' ὤμοις.
durius dicitur ὀστέα νώτοις. pro νωτιαῖα. *oſſa dorſi.* forte reſcribendum νώτων. quamvis non deſint exempla, ubi *ſubſtantivum* pro *adjectivo* adponitur in *ablativo.* cur non δὴ 'ν νώτοις? ἐν νώτοις.

Vs. 629. an ἕξειν integrum? 637. forte τότε. vide & vs. 658.

Vs. 605. ἢ ὅγε δυνέσῃ ἐπὶ χ. vide 553.

Vs. 651. lege, εἰ δ' ἄρα δὴ μήνην δεκατεύωσ' ἀστέρες ἄμφω.
integra jam occurrit haec vox vs. 279. δεκατεύειν idem quod καθυπερτερεῖν. *ſuperiorem effici. Animad.* p. 224. ſaepe male καθυπερτερεῖν ſcribitur. ſed vs. 687. ubi ex *codice*, ſic recte habente, καθυπερτερέοιεν repoſuimus, male mutatum ab *Editore.* in verſu praecedente ab eodem ἀστέρας verſum fuit in ἀστέρες contra fidem libri *MSti.* ἀστέρας & ἀμφοῖν reſpiciunt *Lunam* & *Venerem*: minime *Saturnum* & *Martem.* *accuſativus* additur verbo καθυπερτερεῖν.

Vs. 655. Διὸς αἴγλη junge, & μέσου Ὑπερίον@ ab intellecto participio ὄντ@ pendere concipe. parum intelligo Vs. 674. ἀλλοτρίων τέχνων ἄτας. an τέκνων. vide II. 155. modo ἐξεκύλισαν videtur requiri. 695. σεληναίη. vs. 707. credo jam repoſuiſſe Ἄλλῳ δ' αὖτε Κρόν@ κέντρῳ vel ſimile quid.

Vs. 710. Εἰ δὲ μεσουρανέῃ Φαέθων, Μήνη δέ τ' ἀπ' αὐτοῦ
Ἀμμ' ἐλάοι, κατόπισθε δ' ἐπαντέλλοντι συνάπτοι.

nexum ab illo ducat. opponitur igitur τῷ συνάπτειν. συναφὴν τεύχειν. locutione nusquam hac usus est: nec ideo damnanda. ἐλάσαι ἅμμα ἀπό τινος. sane sic videtur opponi τῇ συναφῇ. fateor tamen ὄμμ' ἐλάοι me suspicatum fuisse. id est. μὴ εἰσορᾶν. καθορᾶν. λεύσσειν. sic ὄμμα βαλεῖν. I. 287. IV. 122. V. 46. ἐπιφέρειν. τείνειν. τιταίνειν. apud *Orpheum Hymno* XIII. in *Rheam*, habes ἅμμα τιταίνει. modo ἅρμα non sit verius. in *prima Editione* ἅμα. sed manus docta ἅρμα. locutio *Homerica.* quamvis *equus* proprie, non *auriga*, τιταίνειν. ἕλκειν ἅρμα dicatur. At *Manetho* L. II. 38. θοὸν ἅρμα τιταίνων. de *sole.* ἅμμα τιταίνειν facillime in *Orpheo* admitti posset, modo tum epitheta ταυροφόρον, ἱερότροχον quadrarent. apud *Q. Calabrum* L. IV. 514. contra ἅρμα pro ἅμα. οὐδὲ δ' ἁματροχιὰς ἰδέειν ἦν, οὐδὲ ποδοῖιν Ἐν χθονὶ σήματα. vide *Suidan* in ἁματροχιά. & mox ἀείδοι. contra L. II. 367. ἐίζηται pro ἵζηται. vide *Animadversiones* p. 224.

Vs. 735. Μαντοσύνῃ γὰρ τοίῃ ἂν χόλος ἐκ βασιλήων
Ἔσσεται, ὅν τε χρεὼ σοφὸν ἀνέρα τήν τ' ἀλεεῖναι.

sic lege. ὅν nempe χόλον. τήν nempe μαντοσύνην. mallem quoque γὰρ ἂν τόιῃ. Scilicet jam *Aegyptii* reges *Mathematicis* interdixerunt, quemadmodum *Imperatores Romani*, respondere de *fato imperii*: *morte imperatoris*: vel *successore*.

Vs. 737. pro ἄγων. malim ἑκών. vel ἐγών. 739. ἤδη χ' ἡμετέρης vel γ'.

Vs. 738. Αὐτὰρ νειατίην ἐλάων περὶ νύσσαν ἀοιδήν.

Nihil frequentius poetis, quam *carmen*, *instinctum*, *sive impetum poëticum*, *currui*, *equo*, *circi decursui* & *similibus* comparare. unde Noster VI. 224.

Τῷ κεν ἐγὼ τρέψω ἑτέρην μετ' ἄκαρπον ἀοιδήν.

Oppian. III. *Halieut.* II. Νύσσαν ἀοιδῆς ἰθύνων.

νειάτιος a νείατος. ut ἐσχάτιος ab ἔσχατος. δευτάτιος a δεύτατος. hoc vocabuli retulit V. D. ad ἀοιδήν. sed malim ad *metam* referri. *duplex meta.* una ad *calcem*, altera ad *carceres* circi. potest etiam *ultima* dici, quando ultimo circuitu cursus circa eam agitatur. apud *Lycophr. Alex.* 15. habes inde πρώτην νύσσαν sive ἄφεσιν. βαλβῖδα.

Πρώτην ἀράξας νύσσαν, ὡς πτηνὸς δρομεύς.

vide ibi *Joann. Tzetzen. Pacuvius Tantalo* ap. *Nonium* p. 64. *extremum intra campterem ipsum jam praegreditur Parthenopaeum. Ovid.* III. *Amor.* XV. 2.

Raditur haec elegis ultima meta meis.

Propert. I. III. 46. ex optima conjectura. *lacrimis ultima meta meis.* & IV. II. 58. —— *Haec spatiis ultima meta meis.* & L. III. XII. 7. *ad extremas metas. Seneca Troad.* 398. *Velocis spatii meta novissima.* quam & nos attigisse laetamur.

F I N I S.

INDEX

INDEX AUCTORUM

Illustratorum, vindicatorum, emendatorum.

A.

B.

C.

D.

E.

F.

G.

H.

HE-

I.

L.

M.

I N D E X

N.

SAL-

S.

T.

V.

INDEX AUCTORUM.

I N-

INDEX

LATINUS.

Aris

B.

C.

Fo-

L.

M.

Miſce-

San-

I N D E X

Ta-

T.

V.

X.

Z.

INDEX
GRAECUS.

A.

ἀμοι-

ἀπόρ-

G R A E C U S.

ἄττειν.

βλέπτω.

I N D E X

Δέ

ἐν δι-

ἔρημος

εὐχά-

Z.

H.

ἡλικα-

κα-

Λ.

M.

μεγά-

ξύγ-

O.

Π.

παρα-

I N D E X

πλύ-

P.

Σ.

συν-

T.

I N D E X

Φα-

G R A E C U S.

X.

INDEX GRAECUS.

Ψ.

Ω.

ERRA-

E R R A T A.

In CONTEXTU EMENDANDA.

Pag. Lin.
28. 19. ἄδλον ἄδηλον
129. 25. φράσιμο φρατιάν
103. 17. ἐνεπλέσῃ ἐνεπλήσθη

In ANIMADVERSIONIBUS.

3. 21. plurima l. plurimi
7. 24. taxerit traxerit
12. 22. adfirment adfirment
39. puicham pulcram
13. 13. ἱμηγηγένοντο ἱμειρόοντο
14. 27. δυνάμιν δύναμιν
16. 39. κ Καλλιῤῥοη κ ἡ Καλλιῤῥόη
23. 7. Synp. Symp.
34. Amin. Anim.
33. 1. fed fic
49. 35. *fcrip* quae
56. 24. VI. 59. VI. 596.
64. 5. σρότερον προτέρων
70. 6. complatione contemplatione
84. 10. αξονίπειον πρoσώπειον
87. 28. ξενίασιν ξενίασιν
89. 10. τὸ, μεγάκυθ@ alii, μεγάμυθ@
95. 26. ο πυντὸς ὁ συνετὸς
IV. 302. IV. 362.
99. 28. *lanquefcent languefcent*
101. 27. oRendit oftendat
107. 30. κυδόσκοπον κυδόσκοπον
32. βαλῇ βώλῃ
114. 18. λάββον λαβρον
128. 21. διόποινά δίποινά
133. 1. δυοῖν ταῖν δυοῖν
19. γένη γένη
138. 9. πόρθευκε πέρθευκε
142. 13. γένη γένει
143. 3. νεοστεράμενον. νεοστεράβοιον.
155. 40. a a. alia.
156. 10. Φροντισκί Φροντισκαί
157. 4. at ut
161. 25. λιθοξύω λυθοξόῳ
164. 28. commiffibiles commiftibiles
170. 18. μάρπω μάστιγα
174. 13. κλύομεν κλόσιμον
176. 35. βυπίζεσθαι βυθίζεσθαι
179. 6. Saturno. Marti.
22. femel femel L. IV. 44.
24. L. IV. 94. 122. L. IV. 94. 112.
180. 15. ποτήμενος υλλαβεῖν. ποτήμενα συλλαβεῖν
183. 10. χηματίσ@ σχηματίσαις.
33. poffit juffit.
189. 31. L. III. 386. L. IV. 386.
191. 4. & 85. & L. V. 15.
192. 33. *Namefiam Nemefiam*
197. 31. χαιργίαι χαιργίαι

Pag. Lin.
202. 3. συζυγῇ συζυγῇ
203. 17. P. 24. Vs. 6. P. 34. Vs. 6.
206. 23. *Namefio Nemefio*
211. 20. lege ἰεν forte τὰν
34. Talemachum Telemachum
218. 10. σπίρους σπίρως,
219. 26. ἀμφικίρω. ἀμφίκερω.
30. Φαίνοντες Φαίοντας
34. πτολέποσιν πτολίεσσιν
221. 21. porrecturum perrecturum
225. 3. ὀδύνω ὀδυνᾶν
24. Ἐυκρασία Ευκρασίη
227. 14. κηλωσσάμενοι κηλαζόμενοι
24. L. V. Vs. 232. L. V. Vs. 252.
234. 7. κατασχόιεν κατασχέιν
239. 5. Φοῖρε χοῖρε
257. 25. τόσῃς τοσῆς
265. 14. Αιπείαν@ Ἀπείαν@
267. 2. Ηίλι@ Ἡίλι@ δ'
279. 2. V. VII. 9. 40. V. VII. 90. 4.
280. 8. Adraticum Adriaticum
284. 6. iffa ifta
11. utque atque
287. 28. ἀπρολογία ἀνυρολογία
290. 20. χαιμύναξ Χώ μύναξ
295. 9. *Thon. Thomas.*
299 8. κηλοζόμενοι κηλαζόμενοι
301. 28. quidominum. qui dominum.
304. 5. κατακδόσαι κατακδῦσαι
22. bracchiis brachiis.
309. 12. ἱπποκρατοῦντες ἱπποκρίπτοντες
310. 33. *dolelicheorum. dolicheorum.*
317. 3. *Longin. Longum.*
318. 1. *enfid ientur infidientur*
328. 8. jubebinus jubebimus
33. public alaetitia publica laetitia
340. 35. Vs. 111. 81. Vs. 1181.
341. 12. Φωρηθέντες Φωραθέντες
14. ἀλόδεστο ἀλύστοσι
25. Pro pro
31. vs. p.
344. 28. κ τοῖς τομαῖς κ ταῖς τομαῖς ταῖς τε ἐξαγγελίαις, κ ταῖς ἀποτάσεσι, κ ταῖς περιλήψεσι.
347. 8. Γηρυόνε. Γηρυόνε
12. *Artax. Artax.* p. 295.
352. 30. Θίβηαι τίβηαι
354. 26. περείου περείου
357. 28. nupertime nuperrimae
34. τὸν δ' τόνδ'
366. 24. *te pulvere ter pulvere*
368. 9. Anthea Panthea
369. 16. ἀνεῦ ἄνευ
373. 17. Φέρω Φοίβω
375. 2. παλαιστῶν παλάισταις
379. 3. fenfum fenfum

E R R A T A.

Pag. Lin.
380. 11. *Demetrio* *Demetrio* p. 46.
383. 12. ἀπηγομβροις ἀπηγομβρόοις
384. 22. σιπωτην σιωπην
393. 9. παιψάκλης παμψάκτης
396. 7. ἐςίον ἱςίον
400. 10. *Honszlinum* *Hoelzlinum*
401. 8. ab ob
10. mutulari mutilari
403. 20. annum cinnum
405. 4. Αλαζωνία Ἀλαζονία
409. 25. commodo commode
34. φθεγτων. φθεγκτών.
410. 1. τά δ' τά δ'
412. 24. repiciendum recipiendum
414. 13. ἀπᾶδειν ἀπαίδειν
17. περιηγούμενοι περιηγούμενοι
39. reventiae reverentiae
415. 21. Σεβαστοπολειτών Σεβαστοπολειτῶν
417. 3. L. II. 216. L. I. 216.
420. 24. ἀλλ' ὑμέτερος τοῦτον, ἀλλ' ὑμέτερος
424. 6. *fecit* *fient*
430. 12. κεφάλεον κεφάλιον
431. 16. sic si
433. 27. συναγώγιον συναγώνιον
434. 1. ἱεροδρόμας ἱεροδρόμος
438. 9. *Horodot.* *Herodot.*
445. 15. I. 203. I. 283.
446. 14. porri porro
448. 25. V. 496. IV. 496.
451. 2. *Demonium* *Daemonium*
456. 2. φαίνεται φαίνει
460* L. IV. 365. L. IV. 359.
464* 290. 390. 290. III. 390.
464. 7. *Titian.* *Tatian.*
466. 26. Parriacis Pharnacis
467. 6. *memor.* 883. *Memor.* 803.
ἐγώ ἔγωγε
482. 16. *Styram* *Stiram*
484. 30. hic finxisset finxisset
485. 16. vs. 352. vs. 355.
486. 15. 18. L. I. 18. L. II.
501. 2. ἐμφύχοις ἐμψύχοις
502. 18. *Stephanum* *Stephanus*
505. 37. ἐλινυαστας ἐλινύοντας
507. 2. Σιράπτιν Σιράπτειν
514. 23. praepositionem conjunctionem
515. 35. ἀνεμβρίνας ἀνεμβρίας
518. 17. κιθάρας κιθάρης
20. productam correptam
522. 11. δυσθυχῆ δυσυχῆ
28. σιδηρειης σιδηρείην
523. 23. *Plato* *Plato* L. VI. *de LL.* 775. B.
524. 27. τιμετάντες τιμετεύοντες
531. 36. unumque unumquemque
541. 31. πουλυτοπίδια πουλυτροπίδια
547. 7. *rega* *regr.* T. III. p. 331.
560. 13. ἀμβρο ἄμβρον
565. 12. τίθνηκα τέθνηκα
567. 15. ἠδίπο ῥίδιπο
570. 12. in- ni-
572. 24. ἐκπεπλισμένος ἐκπεπλησμένος
577. 39. ἀπνίοντας αἰτίοντας
585. 28. VI. 140. VI. 138.
31. Ζῆνα pro Ξῆνα Ξῆνα pro Ζῆνα
588. 30. καινοφόροι ναινοφόροι
595. 8. *Equest.* *Equest.* p. 93. B.
597. 25. ponto ponti
602. 2. *Lucian.* *Lucan.*
611. 31. *Theog.* *Theognis*
617. 2. sibi enim sibi
624. 14. novaturiantium novaturientium
640. 31. perpolienda perpoliendas
645. 13. περιήγηται περιήγηται
648. 4. Διονυσω Διονύσω
651. 19. ὕπνοις ὕμνοις.
656. 11. tali talis
Callirthaoe Callirthoae
665. 1. *Rhod.* *Rhod.* L. II.
667. 20. 268. 288.
21. ὕψοθεν ὑψόθεν
30. duto puto.
672. 9. custodiae, apud reginam costodiae apud reginam,
686. 4. fortes fottes
693. 16. *Titian.* *Tatian.*
699. 27. πολλοῖσι πολλοῖσι
726. 24. διώκειν πλεῖον
729. 8. φρονοῦντας φρονοῦντας
730. 13. 326. ἄλλως 326. ὡς, ut ἄλλως
10. L. VII. L. VII. x.
26. ὄστα ὀστέα
733. 2. ῥαιθεῖν' ῥαιθεῖν'
734. 30. L. IV. 580. L. IV. 580.
735. 13 sequeretur haberetur
16. ἐκεῖνα ἐκεῖνα
743. 3. χέρον χερὸν
19. 278. 228.
32. ἄνδρας ἔργοις
744. 22. ἴδοισιν ἴδοις
745. 12. longum longius
13. in Ἱππίω] p. 144. in Ἱππίω p. 144.]
37. corrnpta corrupta
754. 10. Augiae Augeae
755. 10. mediam plenam
35. IV. 453. IV. 433.
767. 14. L. V. Vs. 255. L. IV. Vs. 255. *bine*
769. 1. 202. 302. *repone notam suo loco.*
770. 29. δεξιτερῆ δεξιτερήν
772. 34 vs. 353. vs. 107.
784. 26. desit desit
In *indice Latino*
Accusativus in ΙΣ. 748.